

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Harvard Depository
Brittle Book

NT. Philol

242

511

Theological School

IN

HARVARD UNIVERSITY.

Received

May 31. 1879.

Rev. F. J. Washburn.

F. T. Washburn.

Boston.

H a n d c o n c o r d a n z

zum

Griechischen Neuen Testament.

TAMIEION

τῆς καινῆς διαθήκης

ἘΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ

oder

Hand concordanz

zum griechischen Neuen Testament.

Bearbeitet

VON

Otto

O. Schmoller,

Diac. in Urach, Kgrch Württemberg.

Stuttgart. S. G. Liesching. 1869.

TAMIEION

τῆς καινῆς διαθήκης

ἘΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ

sive

Concordantiae

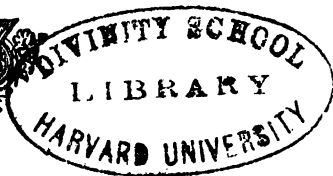
Novi Testamenti graeci

in angustum deductae

cura

Ottonis Schmoller,

diaconi Uraeensis.

Stuttgartiae.

Sumptibus S. G. Liesching.

1869.

511

5357 ha

1869

TAMIEION

τῆς καινῆς διαθήκης

ἘΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ

oder

H a n d c o n c o r d a n z

zum griechischen Neuen Testament.

Bearbeitet

von

O. Schmoller,

Diac. in Urach, Kgrch Württemberg.

Stuttgart. S. G. Liesching. 1868.

Digitized by Google

Vorwort.

Auf den Wunsch der Verlagshandlung unterzog ich mich der Aufgabe, eine kleine, für den Handgebrauch bestimmte Concordanz zum griechischen Neuen Testament zu bearbeiten. Das grosse und treffliche, mit absoluter Vollständigkeit abgefasste Werk von Bruder kann natürlich bei seinem Umfang und theuren Preis nur eine verhältnissmässig beschränkere Verbreitung finden. Wer eine kleinere griechische Concordanz wünschte, musste nach dem einzigen derartigen Werkchen, das unseres Wissens existirt, einem kleinen Auszug aus dem Fundamentalwerk von Erasmus Schmid, herausgeg. von M. Greenfield (London, Samuel Bagster) greifen. Allein abgesehen von dem fremdländischen Ursprung, der das Werkchen weniger bekannt werden liess, war der weiteren Verbreitung und Benutzung auch hier noch der für den Umfang bedeutende Preis, überdiess aber die weniger sich empfehlende innere und äussere Einrichtung hinderlich, so dass man sich wundern möchte, warum die rege literarische Produktion unseres Vaterlandes nicht schon längst dem Bedürfniss abgeholfen habe, wenn nicht die ausserordentlichen Kosten des griechischen Druckes — auch bei einem Werk kleinen Umfangs — den einfachen Erklärungsgrund hiefür abgeben würden. Wir dürfen es daher der Verlagshandlung Dank wissen, dass sie energisch den gefassten Entschluss ausführte, ohne die damit verbundenen Opfer zu scheuen.

Es fragte sich aber, wie eine solche Handconcordanz einzurichten sei, und die Antwort war in der That nicht so ganz leicht. Einfacher ist es, eine Concordanz in der Vollständigkeit, wie die Bruders'che, abzufassen, da es sich hier nur darum handelt, lediglich nichts, kein Wort und keine Stelle des griech. N. T. wegzulassen, also mit absoluter Akribie Alles wiederzugeben. Dagegen ist es eine eigene Sache, während doch der Begriff einer Concordanz ein gegebener ist und man von ihr ihrem Begriff nach eine Zusammenstellung aller Stellen erwartet, nun vielmehr eine

ιδεῖν etc. Nicht selten beschränkt sich diese Unvollständigkeit bei demselben Wort auf die Stellen in den historischen Büchern, während die der Episteln vollständig gegeben sind. Ausdrücklich aber sind alle Worte, bei denen solche Auslassungen vorkommen, durch ein * namhaft gemacht.

3) Ganz weggelassen werden mussten natürlich alle Partikeln, die Präpositionen (doch sind z. B. die Hauptstellen über *ἀντί*, *περί*, *ὑπέρ* aufgenommen) und die gewöhnlichen Pronomina (Personal-, Reflexiv-, Demonstrativ-, Relativpronomina), auch theilweise die Zahlwörter und einige minder wichtige Adverbien; überdiess aber auch einzelne Verba, die man wohl selten in den Fall kommen wird, zu suchen, wie *βούλεσθαι*, *εἰπεῖν*, *ποιεῖν*.

Auf die Verschiedenheit der Lesarten wurde möglichst Rücksicht genommen durch Beifügung der Varianten mit [ ], beziehungsweise Einschliessung einer überhaupt zweifelhaften Stelle in [ ].

Die Bedeutung wenigstens bei minder bekannten Worten beizufügen, war ursprünglich auch im Plan. Allein die Rücksicht auf den Umfang gebot, darauf zu verzichten.

Durch die beschriebene Einrichtung glaube ich billigen und die Schwierigkeit der Sache in Betracht ziehenden Ansprüchen an eine solche Handconcordanz Genüge geleistet zu haben, so wenig ich hoffen darf, es Allen nach Wunsch gemacht zu haben.

Schliesslich habe ich in diesem Vorwort nur noch eine Pflicht der Dankbarkeit und Pietät zu erfüllen gegen meinen theuren, indess entschlafenen, hochbetagten Vater, G. H. Schmoller, Ephorus des theol. Seminars zu Blaubeuren a. D., indem ich bezeuge, dass er nicht nur mit unermüdlichem Eifer an dieser ausserordentlich mühsamen Arbeit sich betheiligte, sondern dass es mir auch ohne seine unverdrossene und sorgfältige Mitarbeit bei meiner beschränkten Zeit überhaupt nicht möglich gewesen wäre, die Arbeit fertig zu bringen. Er sollte die Vollendung nicht mehr erleben, indem er vor wenigen Wochen heimgehen durfte zu seinem Herrn.

Urach, im März 1868.

A.

A

Apoc. 1, 8. ἐγώ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω
(1, 11; 21, 6. - ἡ ἀρχὴ καὶ
τὸ τέλος; 22, 13. - ὁ πρῶ-
τος καὶ ὁ ἔσχατος)

Ἀαρων Luc. 1, 5. Act. 7, 40. Heb.
5, 4; 7, 11; 9, 4.

Ἀβαδδὼν Apoc. 9, 11.

ἄβαρής 2 Cor. 11, 9.

Ἀββᾶ - ὁ πατήρ

Marc. 14, 36 (Rom. 8, 15. Gal. 4, 6).

Ἀβελ Mat. 23, 35 Luc. 11, 51. Heb.
11, 4; 12, 24.

Ἀβιὰ Mat. 1, 7. Luc. 1, 5.

Ἀβιάθαρ Mar. 2, 26.

Ἀβιληνὴ Luc. 3, 1.

Ἀβιουδ Mat. 1, 13.

Ἀβραάμ

Mat. 1, 1; 2, 17; 8, 9 (πατέρα ἔχομεν
τὸν Ἀ. - ἐγείρει τέκνα τῷ
Ἀ. Luc. 3, 8. cf. Jo. 8, 33.
37, 39)

8, 11. ἀνακληθῆς. μετὰ Ἀ.

22, 32. ἐγώ εἰμι ὁ Θ. Ἀ. (Mar.
12, 26. Luc. 20, 37. Act.
3, 13; 7, 32)

Luc. 1, 55. τῷ Ἀ. καὶ τῷ σπέρματι
- 73. πρὸς Ἀ. τὸν πατέρα
3, 34. τοῦ Ἀ., τοῦ θάρα
13, 16. θυγατέρα Ἀ. οὖσαν
- 28. ὅταν ὀψησθε Ἀ. κ. Ὑ.

Luc. 16, 22. εἰς τὸν κόλπον Ἀ.

- 23. ὁρᾷ τὸν Ἀ. ἀπὸ μακρόθεν

- 24. πάτερ Ἀ., ἐλήσόν με.

- 25. 29. 30.

19. 9. υἱὸς Ἀ. ἐστίν

Joh. 8, 39. τὰ ἔργα τοῦ Ἀ. ἐποιεῖτε. 40.

- 52. Ἀ. ἀπέθανε

- 53. τοῦ πατρ. ἡμῶν Ἀ.

- 56. Ἀ. - ἡγαλλιάσατο

- 57. κ. Ἀ. ἐώρακας

- 58. πρὶν Ἀ. γενέσθαι

Act. 3, 25; 7, 2. 16. 17. (ὥμοσεν ὁ Θ.
τῷ Ἀ.)

13, 26. υἱοὶ γένους Ἀ.

Rom. 4, 1. Ἀ. τὸν πατέρα ἡμ. (12.
Jac. 2, 21.)

- 2. εἰς Ἀ. ἐξ ἔργ. ἐδικαιώθη

- 3. „ἐπίστευσε - Ἀ. τῷ Θ.“
(Gal. 3, 6. Jac. 2, 23)

- 9. ἐλογίσθη τῷ Ἀ. ἡ πίστις εἰς

- 13. ἡ ἐπαγγ. τῷ Ἀ.

- 16. τῷ ἐκ πίστεως Ἀ.

9, 7. ὅτι εἰσι σπέρμα Ἀβρ.
(2 Cor. 11, 22)

11, 1. ἐκ σπέρμ. Ἀ.

Gal. 3, 7. οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Ἀ.

- 8. προσηγγελίσαστο τῷ Ἀ.

- 9. σὺν τῷ πιστῷ Ἀ.

- 14. ἡ εὐλογία τοῦ Ἀ.

- 16. τῷ - Ἀ. ἐδόξασαν αἱ

- 18. τῷ - Ἀ. δι' ἐπαγγελίας

Gal. 3, 29. τοῦ Ἀ. σπέρμα ἐστὶ
 4, 22. Ἀ. δύο υἱοὺς ἔσχεν
 Heb. 2, 16. σπέρματος Ἀ. ἐπιλαμβ.
 6, 13; 7, 1. 2. 4 (δεκάτην Ἀ. ἔδ.).
 5 (ἐκ τῆς ὁσμ. Ἀ.). 6
 (δεδεκάτ. τὸν Ἀ.). 9.
 11, 8. πιστεῖ καλούμενος Ἀ.
 - 17. προσενήνεγκεν Ἀ. τὸν Ἰσ.
 1 Pet. 3, 6. Σάρρα ὑπήκουσε τῷ Ἀ.
 ἄβυσσος
 Luc. 8, 31. εἰς τὴν ἄβ. ἀπαλθεῖν
 Rom. 10, 7. „τίς καταβήσ. εἰς τ. ἄβ.“
 , Apoc. 9, 1. κλεῖς τοῦ φρέατος τῆς ἄβ.
 (cf. 2; 20, 1)
 - 11. τὸν ἄγγελον τῆς ἄβ.
 11, 7. τὸ ἀναβαίνον ἐκ τῆς ἄβ.
 (cf. 17, 8)
 20, 3. ἔβαλεν - εἰς τὴν ἄβ.
 Ἀγαθος Act. 11, 28; 21, 10.
 ἀγαθοεργεῖν 1 Tim. 6, 18.
 ἀγαθοποιεῖν
 Mar. 3, 4. - τοῖς σάββασι (Luc. 6, 9)
 Luc. 6, 33. ἀγ. τοὺς ἀγαθοπ. ὑμᾶς
 - 36. ἀγαπᾶτε - κ. ἀγαθοπ.
 Act. 14, 17. ἀγαθοποιῶν (al. 1. ἀγα-
 θουργῶν)
 1 Pet. 2, 15. ἀγαθοποιούοντας φιμοῦν
 (cf. 2, 20; 3, 6. 17)
 3 Joh. 11. ὁ ἀγαθοπ. ἐκ τοῦ Θ. ἐστίν
 ἀγαθοποιεῖται 1 Pet. 4, 19.
 ἀγαθοποιός 1. Pet. 2, 14.
 ἀγαθός
 1) v. Personen:
 Mat. 5, 45. ἐπὶ πονηρ. κ. ἀγαθοῦς
 (22, 10)
 12, 34. ὁ ἀγ. ἄνθρωπος (Luc. 6, 45)
 19, 16. διδάσκαλε ἀγ. (Mar. 10, 17.
 Luc. 18, 13)

Mat. 19, 17. τί με λέγεις ἀγ.; οὐδεὶς
 ἀγ. εἰ μὴ εἰς ὁ Θ. (Mar.
 10, 18. Luc. 18, 19)
 20, 15. ὅτι ἐγὼ ἀγ. εἰμι
 25, 21. εὖ, δοῦλε ἀγ. κ. πιστὲ
 (Luc. 19, 17)
 Luc. 25, 50. ἀνὴρ ἀγ. κ. δίκαιος
 Joh. 7, 12. ὅτι ἀγαθός ἐστιν
 Act. 11, 24. ἦν ἀνὴρ ἀγ. κ. πλήρης
 πνεύματος ἀγ.
 Rom. 5, 7. ὑπὲρ γ. τοῦ ἀγαθοῦ τάχα
 Tit. 2, 5. (προσβύτιδας) ἀγαθός
 1 Pet. 2, 18. τ. ἀγαθοῖς κ. ἐπιεικέσιν
 2) von Sachen:
 a) absolte. (τὸ ἀγ., τὰ ἀγ.,
 ἀγαθόν, ἀγαθά):
 Mat. 7, 11. δώσει ἀγ. τοῖς αἰτουσιν
 12, 34. ἀγαθὰ λαλεῖν
 - - ἐκβάλλει τὰ ἀγαθὰ (cf.
 Luc. 6, 45)
 19, 16. τί ἀγ. ποιήσω, Ἰνα
 Luc. 1, 53. πεινώντας ἐνέπλ. ἀγ.
 12, 18. τὰ ἀγαθὰ μου
 - 19. ψυχῇ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ
 16, 25. ἀπίλαβες τὸ ἀγ. σου
 Joh. 1, 47. δύναται τι ἀγαθόν εἶναι
 5, 29. οἱ τὰ ἀγ. ποιήσαντες
 Rom. 2, 10. ἐργαζομ. τὸ ἀγ. (Gal. 6, 10.
 Eph. 4, 28)
 3, 8. ἵνα ἔλθῃ τὰ ἀγαθὰ
 7, 13. τὸ - ἀγ. ἐμοὶ γέγονε θά-
 νατος - διὰ τοῦ ἀγαθοῦ
 - 18. οὐκ οἶκτι ἐν ἐμοὶ - ἀγ.
 - 19. οὐ γ. ὃ θίλω, ποιῶ ἀγ.
 8, 28. συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν
 9, 11. μὴ δὲ πραξάντων τι ἀγ.
 10, 15. „εὐηγγελίζ. τὰ ἀγ.“
 12, 9. κολλώμενος τῷ ἀγαθῷ

Rom. 12, 22. νίκα ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ κακ.

13, 3. τὸ ἀγ. ποιεῖ

- 4. Θεοῦ διὰ κ. - εἰς τὸ ἀγ.

14, 16. ὑμῶν τὸ ἀγ.

15, 2. ἀρυσκίτω εἰς τὸ ἀγ.

16, 19. σοφοὺς - εἶναι εἰς τὸ ἀγ.

2 Cor. 5, 10. εἴτε ἀγαθόν, εἴτε κακ.

Gal. 6, 6. ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς

Eph. 6, 8. ὁ ἐάντιψ καστ. ποιήσῃ ἀγ.

1 Th. 5, 15. τὸ ἀγαθὸν διώκετε

Philem. 8. ἐπιγνώσει παντός ἀγ.

14. μὴ ὡς κατὰ ἀνάγκ. τὸ
ἀγ. σου ἢ

Heb. 9, 11. ἀρχιερ. τῶν μελλ. αγ.
(10, 1. νόμος)

1 Pet. 3, 11. „ποιήσατε ἀγαθόν“

- 13. τοῦ ἀγαθοῦ μιμηταί

3 Joh. 11. μιμοῦ - τὸ ἀγαθόν

b) mit Substant. verbunden:

ἀναστροφὴ 1 Pet. 3, 16. - γῆ

Luc. 8, 8. - δένδρον Mat. 7, 17.

18. - δόματα Mat. 7, 11. (Luc.

11, 13). - δόσις Jac. 1, 17. -

ἐλπὶς 2 Th. 2, 16. - ἐντολὴ Rom.

7, 12. - ἔργον:

Act. 9, 36. πλήρης ἀγαθῶν ἔργων

Rom. 2, 7. κατ' ὑπομοιήν ἔργου ἀγ.

13, 3. οὐκ εἰσὶ φόβος τῶν ἀγ.

ἔργων

2 Cor. 9, 8. περισσ. εἰς πᾶν ἔργ. ἀγ.

Eph. 2, 10. κτισθέντες ἐπὶ ἔργ. ἀγ.

Phil. 1, 6. ὁ ἐναρξάμεν. - ἔργ. ἀγ.

Col. 1, 10. ἐν παντί ἔργ. ἀγ.

2 Th. 2, 17. λόγῳ κ. ἔργ. ἀγ.

1 Tim. 2, 10. δι' ἔργ. ἀγαθῶν

5, 10. παντὶ ἔργ. ἀγ. ἐπηκολούθ.

2 Tim. 2, 21. εἰς πᾶν ἔργ. ἀγ. ἤτοιμ.

3, 17. πρὸς πᾶν ἔργ. ἀγ. ἐξερσ.

Tit. 1, 16. πρὸς πᾶν ἔργ. ἀγ. ἀδόκ

3, 1. πρὸς πᾶν ἔργ. ἀγ. ἐτοίμ.

Heb. 13, 21. καταρτ. - ἐν παν. ἰ. ἀγ.

ἡμέραι 1 Pet. 3, 10. - θάλημα

τοῦ θ. Rom. 12, 2. - θησαυρός

Mat. 12, 34 (Luc. 6, 45). - καρδία

Luc. 8, 15. - καρποὶ Jac. 3, 17. -

λόγος Eph. 4, 29. 2 Th. 2, 17. -

μερίς Luc. 10, 42. - μυσία 1 Th.

3, 6. - πιστις Tit. 2, 10. -

συνείδησις Act. 23, 1. 1 Tim.

1, 5. 19. 1 Pet. 3, 16. 21.

ἀγαθουργεῖν Act. 14. 17.

ἀγαθωσύνη Rom. 14, 15. Gal. 5, 22.

Eph. 5, 9. 2 Th. 1, 11.

ἀγαλλιάειν - ἄσθασι

Mat. 5, 2. χαίρετε κ. ἀγαλλιᾶσθε

Luc. 1, 47. ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου

ἐπὶ τῷ θ.

10, 21. ἡγαλλιάσατο τῷ πνεύμ.

Joh. 5, 35. ἀγαλλιασθῆναι πρὸς ὥραν

ἐν τῷ φωτί

8, 56. ἡγαλλιάσατο ἵνα ἴδῃ τήν

Act. 2, 26. „ἡγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά

μου“

16, 34. ἡγαλλιάσατο πανοικί

1 Pet. 1, 6. ἐν φ' ἀγαλλιᾶσθε

- 8. ἀγαλλιᾶσθε χαρὰ ἀνεκλ.

4, 13. ἐν τῇ ἀποκ. - χαρῆτε

ἀγαλλιώμενοι

Ap. 19, 7. χαίρωμεν κ. ἀγαλλιώμεθα

ἀγαλλίασις

Luc. 1, 14. χαρὰ σοι κ. ἀγαλλ.

- 44. ἐσκήρτησε - ἐν ἀγαλλ.

Act. 2, 46. ἐν ἀγαλλ. κ. ἀφελότητι

Heb. 1, 9. „ἔλαιον ἀγαλλιᾶσεως“

Jud. 24. ἀμώμους ἐν ἀγαλλ.

ἄγαμος 1 Cor. 7, 8. 11. 32. 34.

Eph. 6, 23. ἀγ. μετὰ πίστεως
 Phil. 1, 9. ἵνα ἡ ἀγ. ὑμῶν
 - 16. οἱ μὲν ἐξ ἀγάπης
 2, 1. παραμύθιον ἀγάπης
 - 2. τὴν αὐτὴν ἀγ. ἔχοντες
 Col. 1, 4. τὴν ἀγ. τὴν εἰς πάντας
 - 8. τὴν ὑμῶν ἀγ.
 2, 2. συμβιβασθέντες ἐν ἀγ.
 3, 14. ἐπὶ πᾶσι - τοῦτοις τὴν ἀγ.
 1 Th. 1, 3. τοῦ κόπου τῆς ἀγ.
 3, 6. τὴν πίστιν κ. τὴν ἀγ. ὑμῶν
 - 12. τῇ ἀγ. εἰς ἀλλήλους
 5, 8. θώρακα πίστεως κ. ἀγ.
 - 13. ὑπερεκπερισσοῦ ἐν ἀγ.
 2 Th. 1, 3. πλεονάζει ἡ ἀγ. - ὑμῶν
 εἰς ἀλλήλους
 1 Tim. 1, 5. ἀγ. ἐκ καθαρᾶς καρδίας
 2, 15. ἀγάπη κ. ἀγιασμῷ
 4, 12. ἐν ἀγ., ἐν πίστει
 6, 11. πίστιν, ἀγ., ὑπομονήν (cf.
 2 Tim. 2, 22)
 2 Tim. 1, 7. (πνεῦμα) - ἀγάπης
 3, 10. τῇ ἀγ., τῇ ὑπομ.
 Tit. 2, 2. ὑγιαίνοντας - τῇ ἀγ.
 Philem. 5. ἀκούων σου τὴν ἀγ. 7. 9.
 Heb. 10, 24. εἰς παροξυσμ. ἀγάπης
 1 Pet. 4, 8. τὴν εἰς ἑαυτ. ἀγ.
 - ἡ ἀγ. καλύπτει πληθός
 5, 14. ἐν φιλήματι ἀγάπης [al.
 ἀγίῳ]
 2 Pet. 1, 7. ἐν τῇ φιλαδ. τὴν ἀγ.
 2, 13. ἐν τοῖς ἀγ. [al. ἀπάταις]
 αὐτῶν (Jud. 12)
 2 Joh. 3. ἐν ἀληθείᾳ κ. ἀγάπῃ
 6. αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγ.
 3 Joh. 6. ἐμαρτύρησας σου τῇ ἀγ.
 Ap. 2, 4. τ. ἀγ. σου τὴν πρώτην
 - 19. οἶδα σου - τὴν ἀγ.

3) Zu einer Sache: 2 Th. 2, 10
 (τῆς ἀληθ.).
 ἀγαπητός
 Mat. 3, 17. ὁ υἱός μου ὁ ἀγ. (12, 18
 (ὁ παῖς μου); 17, 5. Mar.
 1, 11; 9, 7. Luc. 3, 22; 9,
 35. 2 Pet. 1, 17)
 Mar. 12, 6. ἵνα υἱὸν ἔχων ἀγαπητὸν
 αὐτοῦ (Luc. 20, 13)
 Act. 15, 25. σὺν τοῖς ἀγαπητοῖς ἡμῶν
 Rom. 1, 7. ἀγαπητοῖς Θεοῦ
 11, 28. κατὰ δὲ τ. ἐκλογὴν ἀγ.
 12, 19. ἀγαπητοί - als Anrede
 (1 Cor. 10, 14 (μου); 15, 58
 (ἀδελφ. μου ἀγ.)). 2 Cor. 7, 1;
 12, 19. Phil. 4, 1 (ἀδ. μου
 ἀγ. κ. ἐπιπόθητοι). ib.
 Heb. 6, 9. Jac. 1, 16. 19; 2, 5
 (ἀδ. μου ἀγ.). 1 Pet. 2, 11;
 4, 12. 2 Pet. 3, 1. 8. 14.
 17. 1 Joh. 2, 7; 3, 2. 21; 4,
 1. 7. 11. Jud. 3. 17. 20)
 (ἀγαπητέ 3 Joh. 2. 5. 11).
 16, 5. ἀγαπητός - bei Eigennamen:
 8. 9. 12. Col. 4,
 14. 2 Tim. 1, 2 (τέκνον).
 Philem. 1. 2. 3 Joh. 1.
 1 Cor. 4, 14. ὡς τέκνα μου ἀγαπητά
 (4, 17. Eph. 5, 1)
 Eph. 6, 21. ὁ ἀγ. ἀδελφός (Col. 4, 7.
 9. πιστῶ κ. ἀγ. ἀδ. Philem.
 16. 2 Pet. 3, 15)
 Col. 1, 7. τοῦ ἀγαπητοῦ συνδούλου
 1 Th. 2, 8. ἀγ. ἡμῖν γεγέννησθε
 1 Tim. 6, 2. πιστοὶ εἰσι κ. ἀγ.
 Ἄγαρ Gal. 4, 24. 25.
 ἀγαρεύειν
 Mat. 5, 41; 27, 23. Mar. 15, 21.

ἄγγελος Mat. 13, 48; 25, 4.
 ἄγγελος 1 Joh. 1, 5; 3, 11.
 ἄγγελος
 Mat. 1, 20. ἄγγελος Κυρίου (1, 24; 2, 13. 19; 28, 2. Luc. 1, 11; 2, 9. Act. 5, 19; 7, 30; 8, 26; 12, 7. 23)
 4, 6. „τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται“ (Luc. 4, 10)
 4, 11. ἄγγελοι προσήλθον
 11, 10. „ἀποστέλλω τ. ἄγγελον μου“ (Mar. 1, 2. Luc. 7, 27)
 13, 39. Θερίσται ἄγγελοι εἰσιν
 - 41. „ἀποστέλλει τ. ἀγγέλους αὐτοῦ“ (Mar. 13, 27)
 - 49. ἐξελεύσονται οἱ ἄγγελοι
 16, 27. ἔρχεσθαι - μετὰ τῶν ἄγγ. αὐτοῦ (Mar. 8, 38. - τῶν ἁγίων. Luc. 9, 26. κ. τῶν ἁγίων ἄγγ.)
 18, 10. οἱ ἄγγ. αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς
 22, 30. ὡς ἄγγελοι τοῦ Θ. (Mar. 12, 25. - ἐν τοῖς οὐρανοῖς)
 24, 31. ἀποστέλλει τοὺς ἄγγ. αὐτοῦ (Mar. 13, 27)
 - 36 οὐδὲ οἱ ἄγγ. τῶν οὐρανῶν (Mar. 13, 32. - οἱ ἐν οὐρανῷ)
 25, 31. πάντες οἱ ἄγγ. μετ' αὐτοῦ
 - 41. τῷ διαβόλῳ κ. τοῖς ἄγγ.
 26, 53. δώδεκα λεγεῶνας ἄγγ.
 28, 5. ἀποκρίθεις δὲ ὁ ἄγγελος (Luc. 1, 19. 35)
 Mar. 1, 13. οἱ ἄγγ. διηκόνουν αὐτῷ
 Luc. 1, 13. εἶπε - πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγ. (1, 30. αὐτῇ. 2, 10. αὐτοῖς. Act. 12, 8. πρὸς αὐτόν)
 - 18. εἶπε - πρὸς τὸν ἄγγ. (1, 34)

Luc. 1, 26. ἀπιστάλη ὁ ἄγγ. Γάβριηλ
 - 28. εἰς ἐλθὼν ὁ ἄγγ. πρὸς αὐτήν
 - 38. ἀπῆλθεν ἐπ' αὐτῆς ὁ ἄγγ.
 2, 13. ἐγένετο σὺν τῷ ἄγγ.
 - 15. εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἄγγ.
 - 21. τὸ κληθῆν ὑπὸ τοῦ ἄγγ.
 7, 24. τὸν ἄγγ. (Boten) τοῦ Ἰωανν.
 9, 52. ἀπέστειλεν ἄγγ. (Boten)
 12, 8. ἐμπροσθεν τῶν ἄγγ. τ. Θ.
 - 9. ἐνώπιον τῶν ἄγγ. τοῦ Θ. (15, 10)
 16, 22. ἀπενεχθῆναι ὑπὸ τ. ἄγγ.
 22, 43. ὡφθῇ δὲ αὐτῷ ἄγγ.
 24, 23. ὅπτασιν ἄγγ. ἰσραελιναι
 Joh. 1, 52. τοὺς ἄγγ. τοῦ Θ. ἀναβαίν.
 5, 4. ἄγγ. γὰρ κατὰ καιρὸν κατ.
 12, 29. ἄγγ. αὐτῷ λαλάσκειν
 20, 12. Θεωρεῖ δύο ἄγγέλους
 Act. 6, 15. ὡς εἰ πρόσωπον ἀγγέλου
 7, 35. ἐν χαιρὶ ἀγγέλου
 - 38. μετὰ τ. ἄγγ. τ. λαλούντος
 - 53. εἰς διαταγὰς ἀγγέλων
 10, 3. ἄγγ. τοῦ Θ. εἰς ἐλθόντα
 - 7. ὡς δὲ ἀπῆλθεν ὁ ἄγγ.
 - 22. ἐχρηματίσθη ὑπὸ ἀγγέλου ἁγίου
 11, 13. πῶς εἶδε τὸν ἄγγελον
 12, 9. τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἄγγ.
 - 10. ἀπίσθη ὁ ἄγγ. ἀπ' αὐτοῦ
 - 11. ἐξαπέστειλε κύριος τὸν ἄγγ. αὐτοῦ
 - 15. ὁ ἄγγ. αὐτοῦ ἵστιν
 23, 8. μηδὲ ἄγγ. μήτε πνεῦμα
 - 9. εἰ δὲ πνεῦμα ἐλάλ. ἢ ἄγγ.
 27, 23. παρίσθη μοι ἄγγ. τοῦ Θ.
 Rom. 8, 38. οὐτὲ ἄγγελοι οὔτε ἀρχαί
 1 Cor. 4, 9. θάλαττα. ἐγενήθημεν - ἄγγ.

- 1 Cor. 6, 3. ἄγγέλους κρινούμεν
 11, 10. ἐπὶ τ. κεφαλῆς διὰ τ. ἄγγ.
 18, 1. ταῖς γλώσσαις - τῶν ἄγγ.
 2 Cor. 11, 14. εἰς ἄγγελον φωτός
 12, 7. ἄγγελος Σατάν
 Gal. 1, 8. ἡμεῖς ἢ ἄγγ. ἐξ οὐρανοῦ
 3, 19. διαταγὰς δι' ἄγγέλων
 4, 14. ὡς ἄγγελον Θ. ἐδέξασθε
 Col. 2, 18. θρησκεία τῶν ἄγγέλων
 2 Th. 1, 7. μετ' ἄγγέλων δυνάμεως
 1 Tim. 3, 16. ὡφθῇ ἄγγέλους
 5, 21. τῶν ἐκλεκτῶν ἄγγέλων
 Heb. 1, 4. κρείττων γενόμε. τῶν ἄγγ.
 - 5. τίνι γὰρ εἰπέ ποτε τ. ἄγγ.
 - 6. „πάντες ἄγγελοι Θ.“
 - 7. πρὸς μὲν τοὺς ἄγγ. λέγει
 - - „ὁ ποίων τοὺς ἄγγ. αὐτοῦ“
 - 13. πρὸς τίνα δὲ τῶν ἄγγέλων
 2, 2. ὁ δι' ἄγγ. λαλήσει λόγ.
 - 5. οὐ γὰρ ἄγγελοις ἐπέταξε
 - 7. „βραχύ τι παρ' ἄγγέλους“
 - 9. παρ' ἄγγ. ἡλαττωμένον
 - 16. ἄγγέλων ἐπιλαμβάνεται
 12, 22. μυριάσιν, ἄγγ. πανηγύρει
 18, 2. ξενίσαντας ἄγγέλους
 Jac. 2, 25. ὑποδεξαμένη τοὺς ἄγγ.
 1 Pet. 1, 12. ἐπιθυμοῦσιν ἄγγελοι πα-
 ρακύνῃαι
 3, 22. ὑποταγέντων αὐτῷ ἄγγ.
 2 Pet. 2, 4. ἄγγέλων ἀμαρτησάντων
 - 11. ὅπου ἄγγελοι ἰσχύι κ. θυ-
 νάμει μείζονες
 Jud. 6. ἄγγέλους τε τοὺς μὴ τη-
 ρήσ. τ. ἐαυτῶν ἀρχήν
 Apoc. 1, 1. ἀποστείλας διὰ τοῦ ἄγγ.
 - 20. ἄγγ. τῶν ἐπὶ ἐκκλησιῶν
 (aufgezählt 2, 1. 8. 12. 18;
 3, 1. 7. 14)

- Apoc. 3, 5. ἐνώπιον τῶν ἄγγ. αὐτοῦ
 (14, 10. τῶν ἁγίων ἄγγ.)
 5, 2. εἶδον ἄγγελον ἰσχυρόν
 (10, 1; 18, 21)
 - 11. φωνὴν ἄγγέλων πολλῶν
 7, 1. εἶδον τέσσαρας ἄγγέλους
 (cf. 7, 2; 9, 14. 15)
 - 2. εἶδον ἄλλον ἄγγ. ἀναβαίν.
 - 11. πάντας οἱ ἄγγ. ἐστήκεισαν
 8, 2. εἶδον τοὺς ἐπὶ τὰ ἄγγέλους
 (6. 7. ὁ πρῶτος ἄγγ. ἐσάλ-
 πισε. - 8. ὁ δεύτερος. -
 10. ὁ τρίτος. - 12. ὁ τέ-
 ταρτος. - 9, 1. ὁ πέμπτος. -
 9, 13. ὁ ἕκτος. - 14. λέγουσαν
 τῷ ἕκτῳ. - 10, 7. τῆς φωνῆς
 τοῦ ἐβδόμου. - 11, 15. ὁ
 ἕβδομος ἄγγ. ἐσάλπ. - 15,
 1. ἄγγ. ἐπὶ ἔχοντας πη-
 γὰς 6. 7. 8; 16, 1. 3. ὁ
 δεύτερος ἄγγ. ἐξέχεεν τὴν
 φιάλαν. - 4. ὁ τρίτος. -
 8. ὁ τέταρτος. - 10. ὁ
 πέμπτος. - 12. ὁ ἕκτος. -
 17. ὁ ἕβδομος. - 17, 1; 21, 9)
 8, 3. ἄλλος ἄγγ. ἦλθε
 - 4. ἐκ χειρὸς τοῦ ἄγγ. (cf.
 10, 8. 10)
 - 5. εἴληφεν ὁ ἄγγ. τὸν λι-
 βανωτόν
 - 13. ἐνὸς ἄγγέλου πετομένου
 - - τῶν τριῶν ἄγγ.
 9, 11. τὸν ἄγγ. τῆς ἀβύσσου
 10, 5. ὁ ἄγγ. ὃν εἶδον
 - 9. πῆλθον πρὸς τὸν ἄγγ.
 12, 7. Μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγ. αὐτοῦ
 - - δράκων. - κ. οἱ ἄγγ. αὐτοῦ
 (12, 9)

Αποκ.14,6. εἶδον ἄλλον ἄγγ. πετό-
μενον

- 8. ἄλλος ἄγγ. ἠκολούθησε
- 9. ἄλλος ἄγγ. τρίτος
- 15. ἄλλος ἄγγ. ἐξῆλθεν (v. 17. 18)

- 19. ἔβαλεν δὲ ἄγγ. τὸ δρέπανον
16, 5. ἄγγέλου τῶν ὑδάτων
17, 7. εἶπέ μοι ὁ ἄγγ.

18, 1. εἶδον ἄλλον ἄγγ. κατα-
βαίνοντα (cf. 20, 1)

19,17. εἶδον ἕνα ἄγγ. ἱσταῶτα
21,12. ἄγγέλους δώδεκα

- 17. μέτρον - ὃ ἐστὶν ἄγγέλου
- 22, 6. ἀπέστειλε τὸν ἄγγ.
- 8. τῶν ποδῶν τοῦ ἄγγ.
- 16. ἔπεμψε τὸν ἄγγελόν μου

* ἄγειν

Mat. 14, 6. γενεσίαν δὲ ἀγομένων

Luc. 24,21. πρὶ τῇ ταύτῃ ἡμέρᾳ ἄγει

Act. 19,38. ἀγόραιοι ἄγονται

Rom. 2, 4. εἰς μετάνοιάν σε ἄγει
8, 14. Πνεύματι Θεοῦ ἄγονται

1 Co. 12, 2. ὡς ἂν ἤγασθε

Gal. 5, 18. εἰ δὲ Πνεύματι ἄγασθε

2 Tim. 3, 6. ἀγόμε. ἐπιθυμίαις ποικίλ

Heb. 2, 10. εἰς δόξαν ἀγαθόντα

Ausserdem oft in eigentlicher, lo-
caler Bedeutung = führen.

ἄγε, ἄγωμεν: Mat. 28, 40. Mar. 1, 38;

14, 42. Jo. 11, 7. 15. 16; 14, 31.

2 Tim. 4, 11. Jac. 4, 13; 5, 1.

ἀγέλη (χοίρων) Mat. 8, 30. 31. 32.

Mar. 5, 11. 13. Luc. 8, 32. 33.

ἀγενεαλόγητος Heb. 7, 3.

ἀγενής 1 Cor. 1, 28 (τὰ ἀγ. τοῦ
κόσμου)

ἀγιάζειν

Mat. 6, 9. ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου
(Luc. 11, 2)

23,19. τὸ θυσιαστ. τὸ ἀγιάζον
τὸ δῶρον

Joh. 10,36. ὃν ὁ πατήρ ἡγάσας

17,17. ἁγιάσον αὐτοὺς ἐν τῇ
ἀληθ. (17, 19)

- 19. ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἀγιάζω
ἐμᾶντόν

Act. 20,32. ἐν τοῖς ἡγιασμ. πᾶσιν

28, 18. ἐν τοῖς ἡγιασμ. πιστεῖ τῇ
εἰς ἐμέ

Rom. 13,16. ἡγιασμένη ἐν Πν. ἀγίῳ

1 Cor. 1, 2. ἡγιασμένοις ἐν Χ. Ι.

6,11. ἀλλὰ ἡγιάσθητε

7,14. ἡγιασται γὰρ ὁ ἀνὴρ - ἐν
- ἡγιασται ἡ γυνὴ ἡ ἀπ. ἐν

Eph. 3,28. ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ

1 Th. 5,23. ἁγιάσαι ὑμᾶς ὁλοτελεῖς

1 Tim. 4,5. ἁγιάζεται γὰρ διὰ λόγου

2 Tim. 2,21. ἵσταται σεῦς - ἡγιασμένον

Heb. 2, 11. ὁ ἀγιάζων κ. οἱ ἁγιαζόμε.

9,13. ἀγιάζει πρὸς τὴν - καθαρ.

10,10. ἡγιασμένοι ἐσμὲν διὰ τῆς

- 14. τοὺς ἁγιαζομένους

- 29. ἐν ᾧ ἡγιάσθη

13,12. ἀγιάσθη διὰ τοῦ ἰδ. - λαόν

1 Pet. 3,15. Θ. ἀγιάσατε ἐν τ. καρδίαις

Jud. 1. τοῖς ἐν Θ. πατρὶ ἡγιασμέν.

Ap. 22, 11. ὁ ἅγιος ἁγιασθήτω ἔτι
ἀγιασμός

Rom. 6,19. τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμ.

- 22. τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἀγ.

1 Cor. 1,30. ἁγιασμός κ. ἀπολύτρωσις

1 Th. 4, 3. ὁ ἁγιασμός ὑμῶν

- 4. ἐν ἁγιασμῷ καὶ τιμῇ

- 7. ἐκάλεσεν - ἐν ἁγιασμῷ

2 Th. 2, 13. ἐν ἁγιασμῷ πνεύματος
1 Tim. 2, 15. ἐν πίστει κ. ἁγιασμῷ μετὰ
σωφροσύνης

Heb. 12, 14. διώκετε - τ. ἁγιασμόν

1 Pet. 1, 2. ἐν ἁγιασμῷ πνεύματος
ἅγιος

(Πνεῦμα ἅγιον κ. πνεῦμα.)

1) γ. Personen:

a) γ. Gott, γ. Jesus:

Mar. 1, 24. ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ (Luc.
4, 34. Joh. 6, 69)

Luc. 1, 35. τὸ γεννώμενον ἅγιον

Joh. 17, 11. πᾶτερ ἅγιε, τήρησον αὐ-
τούς

Act. 3, 14. τὸν ἅγ. κ. δίκ. ἡγήσασθε
4, 27. ἐπιτ. ἅγ. παιδᾶ σου Υ. (30)

1 Pet. 1, 15. τὸν καλῆς. ὑμᾶς ἅγ.

- 16. ὅτι ἐγὼ ἅγ. εἰμι

1 Joh. 2, 20. χρίσμα ἔχετε ἀπὸ τοῦ ἅγ.

Apoc. 3, 7. ὁ ἅγιος, ὁ ἄληθ.

4, 8. ἅγ., ἅγ., ἅγ. Κ.

6, 10. ὁ δεσπότης ὁ ἅγιος

b) ἄγγελοι: Mat. 25, 31. Mar. 8, 38.

Luc. 9, 26. Act. 10, 22. Jud. 14.

Apoc. 14, 10.

c) προφηταί: Luc. 1, 70. Act. 3, 21.

2 Pet. 3, 2. Apoc. 22, 6.

d) ἀπόστολοι Eph. 3, 5.

e) οἱ ἅγιοι, absol. (οἱ ἅγ. ἀδελ.):

Mat. 27, 52. τῶν κεκοιμημ. ἁγίων

Act. 9, 13. ἐποίησε τοῖς ἅγ. σου

- 32. κατελθεῖν - πρὸς τοὺς ἅγ.

- 41. φωνήσας - τοὺς ἅγ.

26, 10. πολλοὺς τῶν ἁγίων

Rom. 1, 7. πᾶσι - κλητοῖς ἅγ. (cf.

1 Cor. 1, 2)

8, 27. ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἁγίων

12, 13. ταῖς χρεῖταις τῶν ἁγίων

Rom. 15, 25. διακονῶν τοῖς ἁγίοις (cf.
Heb. 6, 10)

- 26. εἰς τοὺς πτωχοὺς τῶν ἁγ.

- 31. εὐπρόσδεκτος γίν. τ. ἁγ.

16, 2. ἀξίως τῶν ἁγίων

- 15. κ. σὺν αὐτοῖς πάντας ἅγ.

1 Cor. 6, 1. οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἁγ.

- 2. οἱ ἅγ. τὸν κόσμον κριν.

14, 33. τ. ἐκκλησίαις τῶν ἁγίων

16, 1. λογίας τῆς εἰς τ. ἁγ.

- 15. εἰς διακονίαν τοῖς ἁγίοις

(cf. 2 Cor. 8, 4; 9, 1)

2 Cor. 1, 1. σὺν τοῖς ἅγ. πᾶσι

9, 12. τὰ ὑστερήματα τῶν ἁγίων

13, 12. ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἅγ.

Eph. 1, 1. τ. ἁγίοις τ. οὐσιν ἐν Ἐ.

- 15. ἀγάπην τ. εἰς πάντας ἅγ.

- 18. ἐν τοῖς ἁγίοις

- 19. συμπολιταί τῶν ἁγίων

3, 8 ἐλαχιστοί. πάντων ἁγ.

- 18. σὺν πᾶσι τοῖς ἅγ.

4, 12. τ. καταρτισμὸν τῶν ἁγ.

5, 3. καθὼς ἀρέσκει ἁγίοις

6, 18. περὶ πάντων τ. ἁγίων

Phil. 1, 1. πᾶσι τοῖς ἅγ. ἐν Χρ. Υ.

4, 21. ἀσπάσασθε πάντα ἅγιον

- 22. πάντες οἱ ἅγ.

Col. 1, 2. τοῖς ἐν Κολ. ἁγίοις

- 4. εἰς πάντας τ. ἅγ.

- 12. τοῦ κλήρου τῶν ἁγ.

1, 26. ἐφανερώθη τοῖς ἅγ.

3, 12. τοῦ θ. ἅγ. κ. ἡγάπημ.

1 Th. 3, 13. μετὰ πάντων τ. ἁγ.

3, 27. πᾶσι τοῖς [ἅγ.] ἀδελφ.

2 Th. 1, 10. ἐν τοῖς ἅγ. αὐτοῦ

1 Tim. 5, 10. εἰ ἁγίων πόδας ἐτίψαν

Philem. 5. εἰς πάντας τ. ἅγ.

7. τὰ σπλάγχνα τῶν ἁγ.

Heb. 3, 1. ἀδελφοὶ ἅγιοι

13, 24. πάντας τοὺς ἁγίους

Jud. 3. παραδοθ. τοῖς ἁγίοις

Apoc. 5, 8. αἱ προσευχ. τῶν ἁγ. (8, 3, 4)

11, 18. τ. προφ. κ. τοῖς ἁγ.

13, 7. μετὰ τῶν ἁγ.

- 10. ἡ πλίστις τῶν ἁγ.

14, 12. ἵκμονή τῶν ἁγίων

15, 3. ὁ βασιλ. τῶν ἁγ.

16, 6. αἷμα ἁγίων κ. προφ. (cf.

17, 6; 18, 24)

18, 20. οἱ ἅγιοι κ. οἱ ἀπόστ.

19, 8. τὰ δικαιώμ. ἐστι τῶν ἁγ.

20, 9. τ. παρεμβολὴν τῶν ἁγ.

22, 21. μετὰ πάντων τῶν ἁγ.

f) übrige Stellen:

Mat. 6, 20. Ἰωάν. - ἄνδρα δ. κ. ἁγ.

Luc. 2, 23. „ἁγιοῦντῶ Κληθῆσεται“

1 Cor. 7, 14. τέκνα - ἁγία ἐστι

- 34. ἁγία κ. σώματι κ. πνεύμ.

Eph. 1, 4. ἁγίους κ. ἀμώμους (cf.

5, 27)

Col. 1, 22. παραστήσαι ὑμᾶς ἁγ.

1 Pet. 1, 15. ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστρ.

- 16. ἅγιοι γένεσθε

2, 5. ἐράτευμα ἁγ.

- 9. ἔθνος ἁγιον

3, 5. αἱ ἁγίαι γυναῖκες

2 Pet. 1, 21. ἅγιοι Θεοῦ ἁνθρώποι

Apoc. 20, 6. μακάριοι κ. ἁγιοι

22, 11. ὁ ἅγιος ἁγιασθήτω

2) von Sachen:

a) absol.: τὸ ἁγ., τὰ ἁγ.

Mat. 7, 6. μὴ δῶτε τὸ ἁγ. τοῖς κ.

Heb. 8, 2. τῶν ἁγίων λειτουργὸς

9, 1. τό τε ἁγ. κοσμικόν

- 2. ἥτις λέγεται ἁγία

- 3. ἡ λαομ. ἁγία ἁγίων

Heb. 9, 8. τὴν τῶν ἁγ. ὁδόν

- 12. ἐφάπαξ εἰς τὰ ἁγ.

- 24. εἰς χειροπ. ἁγ.

- 25. εἰσέρχεται εἰς τὸ ἁγ.

10, 19. εἰς τὴν εἰσοδὸν τῶν ἁγ.

13, 11. εἰς τὰ ἁγ. διὰ τοῦ ἀρχ.

b) verbunden mit Subst.:

ἀναστροφὴ 1 Pet. 1, 15. 2 Pet.

3, 11 (- αἱ). - ἀπαρχὴ Rom. 11,

16. - γῆ Act. 7, 33. - γραφαί

Rom. 1, 2. - διαθήκη Luc. 1, 72. -

ἐντολὴ Rom. 7, 12. 2 Pet. 2, 21. -

κλήσις 2 Tim. 1, 9. - ναὸς 1 Cor.

3, 17. Eph. 2, 21. - νόμος Rom.

7, 12. - ὄνομα Luc. 1, 49. - ὄρος

2 Pet. 1, 18. - πλίστις Jud. 20

(ἀγίωτ.). - πόλις Mat. 4, 5; 27,

53. Apoc. 11, 2; 21, 2. 10; 22, 19. -

τόπος Mat. 24, 15. Act. 6, 13;

21, 28. - ρίζα Rom. 11, 6. - φιλ-

λήμα Rom. 16, 16 (1 Cor. 16, 20.

2 Cor. 13, 12. 1 Th. 5, 26)

ἀγιότης

[2 Cor. 1, 12. ἐν ἀγιότητι κ. εὐκρινείᾳ]

Heb. 12, 10. μεταλαβεῖν τῆς ἀγιότητος

αὐτοῦ

ἀγιωσύνη

Rom. 1, 4. κατὰ Πνεῦμα ἀγιωσύνης

2 Cor. 7, 1. ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ

1 Th. 3, 13. ἀμεμπτος ἐν ἀγιωσύνῃ

ἀγκάλαι Luc. 2, 28.

ἁγιστρον Mat. 17, 27.

ἁγκυρα Act. 27, 29. 30. 40. Heb.

6, 19 (τῆς ψυχῆς)

ἁγναφος Mat. 9, 16. Mar. 2, 21.

ἀγγελία [Gal. 5, 22] 1 Tim. 4, 12; 5, 2.

ἀγνίξαι

Joh. 11, 55. ἵνα ἀγνίσωσιν ἑαυτούς

Act. 21, 24. ἀγνισθῆναι σὺν αὐτοῖς
- 26. σὺν αὐτ. ἀγνισθεῖς εἰς ἡμέ-

24, 18. εὐρόν με ἡγνισμένον

Jac. 4, 8. ἀγνίστατε καρδίας

1 Pet. 1, 22. ψυχὰς ἡμῶν ἡγνικότες ἐν

1 Joh. 3, 3. ἀγνίξει ἑαυτὸν

ἀγνισμός

Act. 21, 26. τῶν ἡμερῶν τοῦ ἀγνισμού
* ἀγνοεῖν

Act. 17, 23. ἀγνοοῦντες εὐσεβεῖτε

2 Cor. 6, 9. ὡς ἀγνοοῦμενον

1 Tim. 1, 13. ἀγνοῶν ἐπολιῆσα

Heb. 3, 2. τοῖς ἀγνοοῦσι κ. πλανω-
μένοις

2 Pet. 2, 12. ἐν οἷς ἀγνοοῦσι βλασφη-
μοῦντες

ἀγνόημα Heb. 9, 7.

ἀγνοια

Act. 3, 17. κατὰ ἀγνοίαν ἐπράξατε

17, 30. χρόνους τῆς ἀγνοίας

Eph. 4, 18. διὰ τὴν ἀγνοίαν τὴν οὐσαν

1 Pet. 1, 14. ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν

ἀγνός

2 Cor. 7, 11. ἀγνοῦς εἶναι ἐν τῷ πρᾶγμα.

11, 2. παρθέτον ἀγνήν παρα-
στῆσαι τ. Χριστῷ

Phil. 4, 8. ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά

1 Tim. 5, 22. σεαυτὸν ἀγνὸν τήρει

Tit. 2, 5. σώφρονας, ἀγνούς, οἰκους.

Jac. 3, 17. σοφία - ἀγνή ἐστίν

1 Pet. 3, 2. ἀγνήν ἀνατροφήν ὑμῶν

1 Joh. 3, 3. ἐκεῖνος ἀγνός ἐστι

ἀγνότης 2 Cor. 6, 6.

ἀγνώς Phil. 1, 17.

ἀγνωσία

1 Cor. 15, 34. ἀγνωσίαν γὰρ Θεοῦ

1 Pet. 2, 15. ἀφρόνων ἀνθ. ἀγνωσίαν

ἀγνωστος Act. 17, 23 (ἀγν. θεῶ)

ἀγορά Mat. 11, 16 (Luc. 7, 32);

20, 8; 23, 7 (Mar. 12, 38. Luc.

11, 49; 20, 16). Mar. 6, 56; 7, 4.

Act. 16, 19; 17, 17.

ἀγοράζειν

1) von der Erlösung durch
Christus:

1 Cor. 6, 20. ἡγοράσθητε γὰρ τιμῆς
(7, 23)

2 Pet. 2, 1. τὸν ἀγοράσαντα αὐτοὺς
δεσπότην

Apoc. 5, 9. ἡγόρασας τῷ Θεῷ ἡμᾶς

14, 3. οἱ ἡγορασμένοι ἀπὸ τ. γῆς

- 4. ἡγοράσθησαν ἀπὸ τῶν
ἀνθρώπων

* 2) im eigentlichen Sinn:

1 Cor. 7, 30. οἱ ἀγοράζοντες ὡς μὴ
κατεχ.

Apoc. 3, 18. ἀγορ. παρ' ἐμοῦ χρυσίον

13, 17. ἀγοράσαι ἢ πωλῆσαι

18, 11. γόμον αὐτῶν οὐδεὶς ἀγορ.

ἀγορατος Act. 17, 5; 19, 38.

ἀγρα Luc. 5, 4. 9.

ἀγράμματος Act. 4, 13.

ἀγραυλεῖν Luc. 2, 8.

ἀγρεύειν Mar. 12, 13.

ἀγρίελαίος Rom. 11, 17. 24.

ἀγριος Mat. 3, 4 (Mar. 1, 6). Jud. 13.

ἄγριππας (Herodes A. II.) Act. 25,

13, 22. 23. 24. 26; 26, 1. 2. 7.

19. 27. 28. 32.

ἀγρός

Mat. 6, 28. τὰ κλήματα τοῦ ἀγροῦ

- 30. τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ
(Luc. 12, 28)

13, 36. τ. ζιζανίων τοῦ ἀγροῦ

- 38. ὁ δὲ ἀγ. ἐστίν ὁ κόσμος

27, 7. τ. ἀγρ. τοῦ κεραιμῆος (10)

Mat. 27, 8. ἐκλήθη-ἀγ. αἵματος (Mar. 10, 29, 30)

Uebrigc Stellen:

Mat. 13, 24. 27. 31. 44; 19, 29; 22, 5; 24, 18 (Luc. 17, 31). 40.

Mar. 5, 14; 6, 36. 56; 13, 16; 15, 21 (Luc. 23, 26); 16, 12.

Luc. 8, 34; 9, 12; 14, 18; 15, 15. 25; 17, 7. Act. 4, 37.

ἀγρυπνεῖν

Mar. 13, 33. Luc. 21, 36. Eph. 6, 18. Heb. 13, 17.

ἀγρυπνία 2 Cor. 6, 5; 11, 27.

ἀγωγὴ 2 Tim. 3, 10.

ἀγών

Phil. 1, 30. τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἔχοντες

Col. 2, 1. ἡλίκον ἀγ. ἔχω περιούμῳν

1 Th. 2, 2. ἐν πολλῷ ἀγῶνι

1 Tim. 6, 12. ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγ. τ. πίστεως

2 Tim. 4, 7. τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἡγώνισμαι

Heb. 12, 1. τρέχωμεν τὸν προκαίμ. ἡμῖν ἀγῶνα

ἀγωνία Luc. 22, 44.

ἀγωνίζεσθαι

Luc. 30, 24. ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν

Joh. 18, 36. οἱ ἔμμοι ἡγωνίζοντο ἵνα μὴ

1 Cor. 9, 25. πῶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος

Col. 1, 29. ἀγωνιζόμενος κατὰ τὴν ἐνέργειαν

4, 12. ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς

1 Tim. 6, 12. ἀγ. τ. καλ. ἀγῶνα (2 Tim. 4, 7)

Ἀδάμ Luc. 3, 38. Rom. 5, 14. 1 Cor. 15, 22. 45 bis (ὁ ἔσχ. Ἀδάμ).

1 Tim. 2, 13. 14. Jud. 14.

ἀδάπανος 1 Cor. 9, 18.

Ἀδδὶ Luc. 3, 28.

ᾤειν Eph. 5, 19 (καὶ ψάλλειν). Col.

3, 16 (ἐν ταῖς καρδίαις). Apoc.

5, 9 (ὥδ' ἡν καινήν) (14, 3); 15, 3.

ἀδελφὴ

1) leiblich:

a) Jesu: Mat. 13, 56 (Mar. 3, 32). Mar. 6, 3.

b) übrige Stellen: Mat. 19, 29 (Mar. 10, 29. 30. Luc. 14, 26).

Luc. 10, 39. 40. Joh. 11, 1. 3. 5.

28. 39; 19, 25. Act. 23, 16 (Παύλου). - Rom. 16, 15. 1 Tim. 5, 2

(παρακάλει νεωτέρας ὡς ἀδ.).

2) geistlich:

Mat. 12, 50 (αὐτός μου - ἀδελφὴ - ἔστιν) (Mar. 3, 35). Rom. 16, 1

(Φοίβην τὴν ἀδ. ἡμῶν). 1 Cor.

7, 15; 9, 5. Jac. 2, 15. 2 Joh. 13

(τὰ τέκνα τῆς ἀδ. σου τῆς

ἐκλεκτῆς).

ἀδελφός

1) leiblich:

a) Brüder Jesu: Mat. 12, 46. 47. 48. (Mar. 3, 31. 32. 33. Luc. 8, 19. 20);

13, 55. Mar. 6, 3 (Jesus ἀδ. Ἰακώβου).

Joh. 2, 12; 7, 3. 5. 10.

Act. 1, 14. 1 Cor. 9, 5. Gal. 1, 19.

b) von and. Personen: Mat. 1,

2. 11; 4, 18 (Andreas, B. v. Simon

Pet. 10, 2. Mar. 1, 16. Luc. 6, 14.

Joh. 1, 41. 42; 6, 8); 4, 21 (Jo-

hannes, B. v. Jacobus 10, 2; 17, 1.

Mar. 1, 19; 3, 17; 5, 37); 14, 3

(Philippus, B. des Herodes Mar.

6, 17. 18. Luc. 3, 1. 19); 20. 24.

Joh. 11, 2 (v. Lazarus. 19, 21.

23. 32). Act. 7, 13; 12, 2. 1 Joh.
8, 12. Jud. 1.

e) unbestimmt:

Mat. 10, 21. παραδώσει - ἀδ. ἀδ. (Mar.
13, 12)

19, 29. ὅστις ἀφῆκεν - ἀδ. (Mar.
19, 29. 30. Luc. 14, 26; 18, 29)

22, 24. 25. ἐπιγαμβ. ὁ ἀδ. αὐτοῦ
τὴν γυν. - κ. ἀναστ. σπέρ-
μα τῷ ἀδ. αὐτοῦ. Ἦσαν
- ἐπὶ τῷ ἀδ. - ἀφῆκε τὴν
γυν. αὐτοῦ τῷ ἀδ. αὐτοῦ
(cf. Mar. 12, 19. 20. Luc.
20, 28. 29)

Luc. 12, 13. εἰπὲ τῷ ἀδ. μου

14, 12. μὴ φῶναι - τοὺς ἀδ. σου

15, 27. ὁ ἀδελ. σου ἦκει

- 32. ὁ ἀδ. σου νεκρὸς ἦν

16, 23. ἔχω πάντας ἀδ.

21, 16. ἀδ. κ. συγγενῶν

2) geistlich:

a) als Anrede:

Act. 1, 16. ἄνδρες ἀδ. (2, 29. 37; 7,
2; 13, 15. 26. 38; 15, 7. 13;
22, 1; 23, 1. 6.; 28, 17);
3, 17; 6, 3; 9, 17 (Σαούλ
ἀδελφός) (22, 13); 20, 32;
21, 20 (ἀδελφός); 22, 18.

Rom. 1, 13; 7, 1. 4 (ἀδ. μου); 8, 12;
10, 1; 11, 25; 12, 1 [15, 14
ἀδ. μου]; 15, 15; 15, 30;
16, 17.

1 Cor. 1, 10. 11 (ἀδ. μου). 26; 2, 1; 3,
1; 4, 6; 7, 24. 29; 10, 1;
11, 2. 33 (ἀδ. μου); 12, 1;
14, 6. 20. 26. 39; 15, 1.
50. 53 (ἀδ. μου ἀγαπητοί);
16, 15.

2 Cor. 1, 8; 8, 1; 13, 11.

Gal. 1, 11; 3, 15; 4, 12. 23. 31; 5,
11. 13; 6, 1. 13.

Eph. 6, 18. ἀδ. μου

Phil. 1, 12; 3, 1 (ἀδ. μου). 13. 17; 4, 1
(ἀδ. μου). 8.

1 Th. 1, 4. (ἀδ. ἡγαπημένοι ὑπὸ Θ.);
2, 1. 9. 14. 17; 3, 7; 4, 1.
10. 13; 5, 1. 4. 12. 14. 25.

2 Th. 1, 3; 2, 1. 13 (ἀδ. ἡγαπημ. ὑπὸ
κυρίου); 15; 3, 1. 6. 13.

Philem. 7, 20.

Hebr. 3, 1 (ἀδ. ἄγιοι). 12; 10, 19; 13, 22.

Jac. 1, 1. 16 (ἀδ. μου ἀγαπ.). 19
(ebenso); 2, 1 (ἀδ. μου).

5 (ἀδ. μου ἀγ.). 14 (ἀδ.

μου); 3, 1. 10. 12 (ebenso);

4, 11; 5, 7. 9. 10 (ἀδ.

μου). 12 (ebenso). 19.

2 Pet. 1, 10. 1 Joh. 3, 13 (ἀδ. μου).

b) in and. Zusammenhang:

Mat. 5, 22. ὀργιζόμε. τῷ ἀδ. αὐτοῦ. 23.

- 24. διαλλάγηθι τῷ ἀδ. σου

- 47. ἐὰν ἀσπασ. τοὺς ἀδ.μόνον

7, 3. ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδ.
σου. 4. 5. (Luc. 8, 42)

12, 48. τίνας εἰσὶν οἱ ἀδ. μου;

49. 50. (cf. Mar. 3, 34. 35.

Luc. 8, 21)

18, 15. ἐὰν ἀμαρτ. - ὁ ἀδ. σου

- ἐκέρδησας τ. ἀδ. σου
(Luc. 17, 8)

- 21. ποσάκις ἀμαρτ. εἰς ἐμὲ
ὁ ἀδ. μου

- 35. ἐὰν μὴ ἀφῆτε ἕκαστος
τῷ ἀδ.

23, 8. πάντες - ὑμεῖς ἀδ. ἴστα

- Mat. 25, 40. ἐνὶ τούτων τῶν ἀδ. μου
 28, 10. ἀπαγγέilate τοῖς ἀδ. μου
 Luc. 22, 32. στήριξον τοὺς ἀδ. σου
 Joh. 20, 17. πορεύου πρὸς τ. ἀδ. μου
 21, 23. ἐξῆλθον - ὁ λόγος εἰς
 τοὺς ἀδ.
 Act. 8, 22. προφήτην ἀναστήσει - ἐκ
 τῶν ἀδ. ὑμῶν (7, 37)
 7, 23. ἐπισκίψασθαι τοὺς ἀδ.
 αὐτοῦ τοὺς υἱοὺς Ἰσρ.
 (25, 26)
 9, 30. ἐπιγινόντες - οἱ ἀδ.
 10, 23. τινὲς τῶν ἀδ. τῶν ἀπὸ
 Ἰόππης
 11, 1. οἱ ἀπόστολοι κ. οἱ ἀδ.
 - 12. οἱ 12 ἀδ. οὗτοι
 - 29 τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ
 Ἰουδ. ἀδ.
 12, 17. ἀπαγγείλ. Ἰακ. κ. τοῖς
 ἀδ. ταῦτα
 14, 2. ἐκάκωσαν τὰς ψυχὰς τῶν
 ἰθυνῶν κατὰ τῶν ἀδ.
 15, 1. ἰδὶδασκον τοὺς ἀδ.
 - 3. ἐποιοὺν χαρὰν πᾶσι τ. ἀδ.
 - 22. ἡγουμένους ἐν τοῖς ἀδ.
 - 23. οἱ πρὸς β. κ. οἱ ἀδ. - ἀδ.
 τοῖς ἐξ ἰθυνῶν
 - 32. παρακάλεσαν τοὺς ἀδ.
 - 33. ἀπελύθησαν μετ' εἰρήνης
 ἀπὸ τῶν ἀδ.
 - 36. ἐπισκεψώμεθα τοὺς ἀδ.
 - 40. παραδωθῆις τῇ χάριτι
 τοῦ Θεοῦ ὑπὸ τῶν ἀδ.
 16, 2. ὅς ἐμαρτυρεῖτο ὑπὸ τῶν
 ἐν Α. - ἀδ.
 - 40. ἰδόντες τ. ἀδ. παρεκά-
 λεσαν αὐτούς
 17, 6. ἵσχυρον τὸν Ἰάκ. κ. τιν. ἀδ.

- Act. 17, 10. οἱ - ἀδ. - ἐξέπεμψαν τὸν
 τε Παῦλον (14)
 18, 18. τοῖς ἀδ. ἀποταξάμενος
 - 27. προτρεψάμενοι οἱ ἀδ.
 21, 7. ἀσπασάμενοι τοὺς ἀδ.
 - 17. ἰδὲξαντο ἡμᾶς οἱ ἀδ.
 22, 5. ἐπιστολὰς δεξάμενος πρὸς
 τ. ἀδ.
 23, 14. οὐ εὐρόντες ἀδ.
 - 15. οἱ ἀδ. - ἐξῆλθον εἰς ἀπάν-
 τησιν
 - 21. οὔτε - τις τῶν ἀδ. ἀπήγγ.
 Rom. 8, 29. πρωτότοκον ἐν πολλῇ ἀδ.
 9, 3. ἀνάθεμα εἶναι - ὑπὲρ τῶν
 ἀδ. μου
 14, 10. τί κρίνεις τὸν ἀδ. σου; -
 ἐξουθενεῖς τὸν ἀδ. σου
 - 13. πρόσκομμα τῷ ἀδ.
 - 15. ὁ ἀδ. σου λυπεῖται
 - 21. - - - προσκόπεται
 16, 14. ἀσπάσασθε - τοὺς σὺν
 αὐτ. ἀδ. (1 Th. 5, 26)
 - 23. Κούαρτος ὁ ἀδ.
 1 Cor. 1, 1. Σωσθένης ὁ ἀδ.
 5, 11. ἰάν τις ἀδ. ὀνομαζόμενος
 ἢ πόρνος
 6, 5. διακρίναι ἀνὰ μέσον τοῦ
 ἀδ. αὐτοῦ
 - 6. ἀδ. μετὰ ἀδελφοῦ κρίνεται.
 - 8. καὶ ταῦτα ἀδελφούς!
 7, 12. εἰ τις ἀδ. γυναῖκα ἔχει
 ἄπιστον
 - 14. ἡγίασται ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστ.
 ἐν τῷ ἀδ. [al. 1. ἀνδρὶ]
 - 15. οὐ δεδούλωται ὁ ἀδ.
 8, 11. ἀπόλλυται ὁ ἀσθενὴς ἀδ.
 - 12. ἀμαρτάν. εἰς τ. ἀδ.
 - 13. σκανδαλ. τὸν ἀδ. μου (his)

- 1 Cor. 15, 6. ὡφθῃ ἐπάνω πεντακ. ἀδ.
 2 Cor. 1, 1. Τιμόθεος ὁ ἀδ. (Col. 1, 1.
     1 Th. 3, 2. Philem. 1. Heb.
     13, 23)
     2, 12. Τίτον τ. ἀδ. μου
     8, 18. συνεπέμψ. - τὸν ἀδ. - 22;
     (cf. 12, 18).
     - 23. εἶτε ἀδ. ἡμῶν, ἀπόστ.
     ἐκκλησιῶν
     9, 3. ἔπεμψα - τοὺς ἀδ.
     - 5. παρακαλ. τ. ἀδ.
     11, 9. τὸ ὑστέρημά μου προς-
     ανεπλήρωσαν οἱ ἀδ.
 Gal. 1, 2. οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες ἀδ
 Eph. 6, 21. Τύχικος ὁ ἀγαπητός ἀδ.
     (Col. 4, 7)
     - 23. εἰρήνη τοῖς ἀδ.
 Phil. 1, 14. καὶ τοὺς πλειοναστῶν ἀδ.
     ἐν κυρίῳ
     2, 25. Ἐπαφρόδ. τὸν ἀδ.
     4, 21. ἀσπάζονται - οἱ σὺν ἐμοὶ
     ἀδ. (cf. 2 Tim. 4, 21)
 Col. 1, 2. πιστοῖς ἀδ. ἐν Χρ.
     4, 9. Ὁνησίμῳ τῷ πιστῷ κ.
     ἀγαπ. ἀδ.
     - 15. ἀσπ. τοὺς ἐν Λαοδ. ἀδ.
 1 Th. 4, 6. πλεονεκεῖται ἐν τῷ πρᾶγ.
     τὸν ἀδ. αὐτοῦ
     - 10. εἰς πάντας τοὺς ἀδ. τοὺς
     ἐν ὅλῃ τῇ Μακεδ.
     5, 27. ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐπιστ.
     πᾶσι τοῖς ἀγίοις ἀδ.
 2 Th. 3, 6. ἀπὸ παντός ἀδ. ἀτάκτως
     περιπατοῦντος
     - 15. νοθεύεται ὡς ἀδ.
 1 Tim. 4, 6. ταῦτα ὑποτιθέμ. τοῖς ἀδ.
     5, 1. παρακάλει - νεωτέρους
     ὡς ἀδ.

- 1 Tim. 6, 2. ὅτι ἀδελφοὶ εἰσιν
 Philem. 16. ὑπὲρ δοῦλον, ἀδ. ἀγαπ.
 Heb. 2, 11. οὐκ ἐπαισχ. ἀδ. αὐτοὺς
     καλεῖν
     - 12. ἀπαγγαλῶ τὸ ὄν. σου τοῖς
     ἀδ. μου
     - 17. κατὰ πάντα τοῖς ἀδ. ὁμοι-
     ωθῆναι
     7, 5. δεκατοῦν τὸν λαὸν - τοῦτ'
     ἔστι τοὺς ἀδ. αὐτῶν
     8, 11. οὐ μὴ διδάξ. - ἕκαστος
     τὸν ἀδ. αὐτοῦ
 Jac. 1, 9. ὁ ἀδ. ὁ ταπεινός
     2, 15. ἰὰν ἀδ. ἡ ἀδελφὴ γυμνοὶ
     ὑπάρχωσι
     4, 11. ὁ καταλαλῶν ἀδελφοῦ ἡ
     κρίνων τὸν ἀδ. αὐτοῦ
 1 Pet. 5, 12. Σιλουανοῦ - τ. πιστοῦ ἀδ.
 2 Pet. 3, 15. ἀγαπητὸς ἡμ. ἀδ. Παῦλος
 1 Joh. 2, 9. τὸν ἀδ. αὐτοῦ μισῶν (11;
     3, 15; 4, 20)
     - 10. ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδ. αὐτοῦ
     (8, 14; 4, 21)
     3, 10. ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδ.
     (14; 4, 20)
     3, 16. ὑπὲρ τῶν ἀδ. τὰς ψυχὰς
     θῆναι
     - 17. θιωρῇ τὸν ἀδ. αὐτοῦ
     χρεῖαν ἔχοντα
     5, 16. τὸν ἀδ. αὐτοῦ ἁμαρτάν.
 3 Joh. 3. ἐρχομένων τῶν ἀδ.
     5. δ ἰὰν ἐργάσῃ εἰς τοὺς ἀδ.
     10. οὔτε - ἐπιδίχεται τοὺς ἀδ.
 Apoc. 1, 9. Ἰωάννης ὁ ἀδ. ὑμῶν
     6, 11. ὥς πληρωθ. οἱ ἀδ. αὐτῶν
     12, 10. ἐβλήθη ὁ κατήγωρ τῶν
     ἀδ. ἡμῶν
     19, 10. συνδ.-τῶν ἀδ. σου (cf. 22, 9)

ἀδελφότης 1 Pet. 2, 17; 5, 9.
 ἄδελος Luc. 11, 44. 1 Cor. 14, 8.
 ἀδελότης 1 Tim. 6, 17.
 ἀδελῶς 1 Cor. 9, 26.
 ἀδημονεῖν
 Mat. 26, 27. λυπεῖσθαι κ. ἀδημ. (Mar.
 14, 33)
 Phil. 2, 26. ἀδημονῶν, διότι ἡκούσ.
 Αἰδής
 Mat. 11, 23. ἕως ἄδ. καταβιβασθήσῃ
 (Luc. 10, 15)
 16, 18. πύλαι ἔθου οὐ κατισχύ-
 σουσιν
 Luc 16, 23. ἐν τῷ ἔθῃ ἐπάρας
 Act. 2, 27. „τ. ψυχὴν μου εἰς ἔθου“
 - 31. οὐ καταλείψῃ εἰς ἔθου
 1 Cor. 15, 55. „ποῦ σου, ἔθῃ, τὸ νίκος;“
 Apoc. 1, 18. τὰς κλεῖς - τοῦ ἔθου
 6, 8. ὁ ἔθῃς ἡκολούθει
 20, 13. ὁ θάνατος κ. ὁ ἔθῃς (14)
 ἀδικάκριτος Jac. 3, 17.
 ἀδικαίεπτος
 Rom. 9, 2. ἀδικαίεπτος ὁδύνη
 2 Tim. 1, 3. ἀδ. ἔχω τ. περισοῦ μνησιν
 ἀδικαλείπτος
 Rom. 1, 9. ἀδ. μνησιν ὑμῶν ποιοῦμαι
 1 Th. 1, 3. ἀδ. μνημονεύοντες
 2, 13. εὐχαριστοῦμεν τῷ Θ. ἀδ.
 5, 17. ἀδ. προσεύχεσθε
 ἀδικαφορία Tit. 2, 7.
 ἀδικεῖν
 Mat 20, 13. ἐταῖρα, οὐκ ἀδικῶ σε
 Luc 10, 19. οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδ.
 Act. 7, 24. ἰδὼν τινα ἀδικούμενον
 - 26. ἵνα τί ἀδικεῖτε ἀλλήλους;
 - 27. ὁ δὲ ἀδικῶν τὸν πλησίον
 25, 10. Ἰουδαίους οὐδὲν ἡδίκησα
 - 11. εἰ μὲν γὰρ ἀδικῶ

1 Cor. 6, 7. οὐχὶ μᾶλλον ἀδικεῖσθε
 - 8. ἀλλὰ ὑμεῖς ἀδικεῖτε
 2 Cor. 7, 2. οὐδένα ἡδίκησαμεν
 - 12. οὐχ εἵνεκεν τ. ἀδικήσαντος
 - - οὐδὲ εἵνεκεν τ. ἀδικηθέντ.
 Gal. 4, 12. οὐδὲν με ἡδίκησατε
 Col. 3, 25. ὁ δὲ ἀδικῶν κομίζεται ὁ
 ἡδίκησας
 Philem. 18. εἰ δέ τι ἡδίκησέ σε
 Apoc. 2, 11. ὁ νικῶν οὐ μὴ ἀδικηθῇ ἐκ
 6, 6. τὸν οἶνον μὴ ἀδικήσῃς
 7, 2. ἀδικῆσαι τὴν γῆν (7, 3)
 9, 4. μὴ ἀδικήσωσι τὸν χόρτον
 - 10. ἀδικῆσαι τ. ἀνθρώπους
 - 19. ἐν αὐταῖς ἀδικούσι
 11, 5. αὐτοὺς θάλει ἀδικῆσαι
 22, 11. ὁ ἀδικῶν ἀδικησάτω ἔτι
 ἀδικημα
 Act. 18, 14. ἦν ἀδικημά τι
 24, 20. εὗρον ἐν ἐμοὶ ἀδικημα
 Apoc. 18, 5. τὰ ἀδικήματα αὐτῆς
 ἀδικία
 Luc. 13, 27. οἱ ἐργάται τῆς ἀδικίας
 16, 8. τ. οἰκονόμον τῆς ἀδικίας
 - 9. μαμῶνα τῆς ἀδικίας
 18, 6. ὁ κριτὴς τῆς ἀδικίας
 Joh. 7, 18. ἀδικία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν
 Act. 1, 18. ἐκ μισθοῦ τῆς ἀδικίας
 8, 23. σύνδεσμον τῆς ἀδικίας
 Rom. 1, 18. ἀδικίαν ἀνθρώπων
 - - τ. ἀλήθειαν ἐν ἀδ. κατεχ.
 - 29. πεπληρωμένους πάσῃ ἀδ.
 2, 8. πειθομένοις δὲ τῇ ἀδικίᾳ
 3, 5. εἰ δὲ ἡ ἀδικία ἡμῶν
 6, 13. ὅπλα ἀδικίας τῇ ἡμ.
 9, 14. μὴ ἀδικία παρὰ τῷ Θ.;
 1 Cor. 13, 8. οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ
 2 Cor. 12, 13. χαρίσασθαι μοι τ. ἀδικ.

2Th. 2, 10. πᾶση ἀπάτῃ τῆς ἀδικίας
 - 12. εὐδοκῆσαντες ἐν τ. ἀδικίᾳ
 2Tim. 2, 19. „ἀποστήτω ἀπὸ ἀδικίας“
 Heb. 8, 12. „ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν“
 Jac. 3, 6. ὁ κόσμος τῆς ἀδικίας
 2Pet. 2, 13. κομιούμενοι μισθὸν ἀδ.
 - 15. μισθὸν ἀδικίας ἡγάπησεν
 1Joh. 1, 9. ἀπὸ πάσης ἀδικίας
 5, 17. πᾶσα ἀδ. ἁμαρτία ἐστὶ
 ἄδικος
 Mat. 5, 45. ἐπὶ δικαίους κ. ἀδίκους
 Luc. 16, 10. ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἄδικος ἐν
 πολλῷ ἀδ. ἐστίν
 - 11. ἐν τῷ ἀδικῷ μαμωνᾷ
 18, 11. ἄδικοι, μοιχοί
 Act. 24, 15. δικαίων τε καὶ ἀδίκων
 Rom. 3, 5. μὴ ἄδικος ὁ θεός
 1Cor. 6, 1. κρίνεσθαι ἐπὶ τ. ἀδίκων
 - 9. ἄδικοι θεοῦ βασιλείαν οὐ
 Heb. 6, 10. οὐ γὰρ ἄδικος ὁ θ.
 1Pet. 3, 18. δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων
 2Pet. 2, 9. ἀδίκους δὲ εἰς ἡμέραν
 ἀδικῶς 1Pet. 2, 19.
 ἀδόκιμος
 Rom. 1, 28. εἰς ἀδόκιμον νοῦν
 1Cor. 9, 27. αὐτὸς ἀδόκιμος γίνωμαι
 2Cor. 13, 5. εἰ μὴ τι ἀδ. ἴστα (6. 7)
 2Tim. 3, 8. ἀδόκιμοι περὶ τὴν πίστιν
 Tit. 1, 16. πρὸς πᾶν ἔργον ἀγ. ἀδ.
 Heb. 6, 8. ἀδόκιμος καὶ κατάρας
 ἐγγύς
 ἄδολος 1Pet. 2, 2.
 Ἀδραμυττηνός Act. 27, 2.
 Ἀδρίας Act. 27, 27.
 ἀδρότης 2Cor. 8, 20.
 ἀδυνατεῖν
 Mat. 17, 20. οὐδὲν ἀδυνατήσει ὑμῖν
 Luc. 1, 37. οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ τ. θ.

ἀδύνατος
 Mat. 19, 26. παρὰ ἀνθρώποις (Mar.
 10, 27. Luc. 18, 27)
 Act. 14, 8 τοῖς ποσὶν
 Rom. 8, 3. τὸ ἀδ. τοῦ νόμου
 15, 1. ἀσθενήματα τῶν ἀδ.
 Heb. 6, 4. ἀδ. - ἀνακαινίζειν
 - 18. ἀδ. ψεύσασθαι θεόν
 10, 4. ἀδ. - αἷμα τῶν ἁφαι-
 ρεῖν ἅμ.
 11, 6. ἀδ. εὐαρεστήσαι
 ἀετός Mat. 24, 28 (Luc. 17, 37). Apoc.
 4, 7; 8, 13; 12, 14.
 ἄζυμος a) eigentlich: Mat. 26, 17.
 Mar. 14, 1. 12. Luc. 22, 17. Act.
 12, 3; 20, 6.
 b) uneigentlich: 1Cor. 5, 7. 8.
 Ἀζώρ Mat. 1, 13. 14.
 Ἀζωτος Act. 8, 40.
 ἀήρ Act. 22, 23. 1Cor. 9, 26; 14, 9.
 Eph. 2, 2 (τῆς ἐξουσίας τ. ἀέρος).
 1Th. 4, 17. Apoc. 9, 2; 16, 17.
 ἀθανασία 1Cor. 15, 53. 54. 1Tim.
 6, 16.
 ἀθέμιτος Act. 10, 28. 1Pet. 4, 3.
 ἄθεος Eph. 2, 12.
 ἄθεσμος 2Pet. 2, 7; 3, 17.
 ἀθετεῖν
 Mar. 6, 26. οὐκ ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθε-
 τεῖν
 7, 9. ἀθετεῖτε τὴν ἐντολήν
 Luc. 7, 30. ἠθέτησαν εἰς ἑαυτοὺς
 10, 16. ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐμὲ ἀθε-
 τεῖ etc.
 Joh. 12, 48. ὁ ἀθετῶν ἐμὲ
 1Cor. 1, 19. „τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν
 ἀθετήσω“
 Gal. 2, 21. οὐκ ἀθετῶ τὴν χάριν

Gal. 3, 15. διαθήκη οὐδεὶς ἁθεται
1 Th. 4, 8. ὁ ἁθεταιὼν οὐκ ἀνθρώπον
ἁθεται

1 Tim. 5, 12. τ. πρώτην πιστὴν ἡθεται.

Heb. 10, 28. ἁθεταιήσας τις νόμον Μωϋσ.

Jud. 8. κυριότητα δὲ ἁθεταιοῦσι
ἁθεταιήσις Heb. 7, 18; 9, 26.

Ἀθῆναι Act. 17, 15. 16; 18, 1.

1 Th. 3, 1.

Ἀθῆναίος Act. 17, 21. 22.

ἁθλειν 2 Tim. 2, 5.

ἁθλησις Heb. 10, 32.

ἁθυμεῖν Col. 3, 21.

ἁθῶς Mat. 27, 4. 24.

αἷγειος Heb. 11, 37. ἐν αἷγειοῖς
δέρμασιν

αἷγιαλός Mat. 13, 2. 48. Joh. 21, 4.

Act. 21, 5; 27, 39. 40.

Αἱγύπτιος Act. 7, 22. 24. 28; 21. 38.
Heb. 11, 29.

Αἱγυπτός Mat. 2, 13. 14. 15. 19.

Act. 2, 10; 7, 9. 10. 11. 12. 15.

17. 34. 36. 39. 40; 13, 17. Heb. 3, 16;

8, 9; 11, 26. 27. Jud. 5. Apoc. 11, 6.

ἁτδῖος Rom. 1, 20. Jud. 6.

αἱδῶς 1 Tim. 2, 9. Heb. 12, 28.

Αἱθίοψ Act. 8, 27.

αἷμα

1) durch Tödtung verg. Blut:

a) durch Mord:

Mat. 23, 30. ἐν τ. αἷματι τ. προφητῶν

- 35. πᾶν αἷμα δίκαιον ἐκχυ-
νόμενον. - Ἀβελ τοῦ δικ. -
ἕως τοῦ αἵμ. Ζαχαρίου.
(Luc. 11, 50. 51)

27, 4. παραδούς αἷμα ἁθῶν. -

6. τιμὴ αἵματος. - 8. ἀγρός
αἵματος (cf. Act. 1, 19)

Mat. 27, 24. ἁθῶς - ἀπὸ τοῦ αἵματος
τοῦ δικαίου

- 25. τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμῶς -!

Luc. 13, 1. ὦν τὸ αἷμα Πιλάτου ἔμει-
σε

Act. 5, 28. τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρ. τοῦτου

18, 6. τὸ αἷμα ὑμῶν ἐπὶ

20, 26. ἀπὸ τοῦ αἵματος παντ.

22, 20. ἐξέχετο τὸ αἷμα Στεφάν.

Rom. 3, 15. „ὄξεῖς - ἐκχέαι αἷμα“

Heb. 12, 4. οὐπω μέχρις αἵματος ἀν-
τικατέστητε

Apoc. 6, 10. ἐκδικεῖς τὸ αἷμα ἡμῶν

14, 20. ἐξῆλθεν αἷμα ἐκ τῆς ληνοῦ

16, 6. αἷμα ἀγίων καὶ προφητῶν
ἐξέχεαν etc.

17, 6. ἐκ τοῦ αἵμ. τῶν ἀγίων -
τῶν μαρτύρων Ὑ.

18, 24. αἵματα προφητ. κ. ἀγίων

19. 2. τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ

b) beim Opfer:

a) allgemein:

Heb. 9, 7. οὐ χωρὶς αἵματος. - 12.

δι' αἵματος τράγων (13. 19)

- 18. χωρὶς αἵμ. ἐγκαινισται

- 20. τοῦτο τὸ αἷμα τ. δια-

θήκης. - 21. τῷ αἷματι

ὁμοίως ἐξῆράντισε. - 22. ἐν

αἷμ. πάντα καθαρίζεται.

- 25. ἐν αἷματι ἀλλοτρίῳ

10, 4. ἀδύνατ. γὰρ αἷμα ταύρων

11, 28. τ. πρόσχυσιν τοῦ αἵματος

13, 11. ζῶων τὸ αἷμα περὶ ἄμαρτ.

β) von Christo:

Mat. 26, 28. τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ αἷμά

μου (Mar. 14, 24. Luc. 22,

20. 1 Cor. 11, 25 27)

27, 24. ἁθῶς ἀπὸ τοῦ αἵματος

τοῦ δικαίου

Apoc. 10, 5. ἤρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ

18, 21. ἤρεν εἰς ἄγγελος - λίθον
αἰρεῖσθαι Phil. 1, 22. 2 Th. 2, 13.

Heb. 11, 23.

αἵρεσις Act. κ. κ. 10, 5; 24, 5. 14;
28, 5; 28, 22. 1 Cor. 11, 19. Gal.

5, 20. 2 Pet. 2, 1.

αἰρετίζειν Mat. 12, 18.

αἰρετικὸς Tit. 3, 10.

αἰσθάνεσθαι Luc. 9, 45.

αἰσθησις Phil. 1, 9.

αἰσθητήριον Heb. 5, 14.

αἰσχροκερδής 1 Tim. 3, 8. Tit. 1, 7.

αἰσχροκερδῶς 1 Pet. 5, 2.

αἰσχρολογία 1 Col. 3, 8.

αἰσχρός 1 Cor. 11, 6; 14, 36. Eph.
5, 12. Tit. 1, 11.

αἰσχροτης Eph. 5, 4.

αἰσχύνεσθαι Luc. 16, 3. 2 Cor.
10, 8. Phil. 1, 20. 1 Pet. 4, 16
1 Joh. 2, 28.

αἰσχύνη Luc. 14, 9. 2 Cor. 4, 2.
Phil. 3, 19. Heb. 12, 2. Jud. 13.

Apoc. 3, 18.

αἰτεῖν

1) bitten:

a) didactische Stellen:

Mat. 5, 42. τῷ αἰτοῦντί σε δίδου
(Luc. 6, 30)

6, 8. πρὸ τοῦ ὑμῶς αἰτῆσαι

7, 7. αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται
(Luc. 11, 9. cf. Joh. 16, 24)

- 8. πᾶς - ὁ αἰτῶν λαμβάνει
(Luc. 11, 10)

- 9. ὃν ἐάναιτήσῃ οὐνὸς ἄρτον
(cf. Luc. 11, 11)

- 10. ἐάν ἰχθύν αἰτήσῃ (cf.
Luc. 11, 12)

Mat. 7, 11. δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτοῦ-
σιν αὐτ. (cf. Luc. 11, 13)

18, 19. περὶ παντός πράγμ. οὐ
ἐὰν αἰτήσωνται, γενήσε-
ται (cf. 21, 22. Mar. 11, 24)

Joh. 11, 22. ὅσα ἂν αἰτήσῃ τὸν Θεόν
14, 13. ὅτι ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ
ὀνόματί μου (cf. 14; 15,
16. 23. 24; 16, 26)

15, 7. ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσεσθαι
καὶ γενήσεται ὑμῖν

Eph. 3, 20. ποιῆσαι ὑπερεκπερισσοῦ
ὧν αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν

Jac. 1, 5. αἰτεῖτω παρὰ τοῦ διδόν-
τος (6)

4, 2. οὐκ ἔχετε διὰ τὸ μὴ αἰ-
τεῖσθαι ὑμᾶς

- 3. αἰτεῖτε καὶ οὐ λαμβάνετε,
διότι κακῶς αἰτεῖτε

1 Joh. 3, 22. ὃ ἐὰν αἰτῶμεν, λαμβάνομεν.
5, 14. ἐάν τι αἰτούμεθα κατὰ
τὸ θέλημα αὐτοῦ, ἀκούει
ἡμῶν (cf. 15)

- 16. αἰτήσ. κ. δώσει αὐτῷ ζωὴν

b) erzählende Stellen:

Mat. 14, 7 (cf. Mar. 6, 22. 23. 24. 25); 27,
20. 58 (Mar. 15, 43. Luc. 23, 52)

Mar. 10, 35. 38; 15, 6. 8.

Luc. 1, 63, 23, 23. 25.

Joh. 4, 9. 10.

Act. 3, 2 (ἐλεημοσ.). 14; 7, 46; 9, 2; 12,
20; 13, 21. 28; 16, 29; 25, 8. 15.

Eph. 3, 13. αἰτοῦμαι μὴ ἰκκαεῖν
Col. 1, 9. προσευχόμε. καὶ αἰτούμ.

2) fordern:

Luc. 12, 48. περισσότερον αἰτήσουσιν
αὐτὸν

1 Cor. 1, 22. οἱ Ἰουδ. σημεῖα αἰτοῦσι

1 Pet. 3, 15. τῷ αἰτοῦντι ὑμᾶς λόγον
αἵτημα Luc. 23, 24. Phil. 4, 6.
1 Joh. 5, 15.

αἷτια

a) Ursache:

Mat. 19, 3. κατὰ πᾶσαν αἷτιαν
Luc. 8, 47. δι' ἣν αἷτιαν ἤψατο
Act. 10, 21; 22, 24; 23, 28; 28,
18. 20. 2 Tim. 1, 6. 12. Tit. 1, 13.
Heb. 2, 11.

b) Verhältniss, Lage:

Mat. 19, 10. ἡ αἷτια τοῦ ἀνθρώπου
μετὰ τῆς γυναικός

c) Schuld, Beschuldigung:

Mat. 27, 37 (τ. αἷτιαν αὐτοῦ γε-
γραμμένον) (Mar. 15, 26). Joh.
18, 38; 19, 4. 6. Act. 13, 28 (αἷτια
θανάτου = Schuld, die den Tod
verdient); 25, 18. 27.

αἷτιαμα Act. 25, 7 [al. 1. αἷτιωμα]

αἷτιάζθαι Rom. 8, 9.

αἷτιον Luc. 23, 4. 14. 22. Act. 19, 40.

αἷτιος Heb. 5, 9.

αἷτιωμα Act. 25, 7 [al. 1. αἷτιαμα]

αἷφνιδίος Luc. 21, 34. 1 Th. 5, 3.

αἷχμαλωσία Eph. 4, 8. Apoc. 13, 10.

αἷχμαλωτεύειν Eph. 4, 8. 2 Tim.

3, 6 [al. 1. αἷχμαλωτίζ.]

αἷχμαλωτίζειν Luc. 21, 24. Rom.

7, 23. 2 Cor. 10, 5. 2 Tim. 3, 6.

αἷχμάλωτος Luc. 4, 18.

αἰών

1) πρὸ τῶν αἰώνων. 1 Cor. 2, 7.
πρὸ παντός τοῦ αἰ. Jud. 25.

2) ἀπ' αἰῶνος, ἐκ τ. αἰ., ἀπὸ τῶν
αἰώνων:

Luc. 1, 70. τῶν ἀπ' αἰ. προφητῶν

Joh. 9, 32. ἐκ τ. αἰ. οὐκ ἦν.

Act. 3, 21. ἐλάλησεν ἀπ' αἰῶν.

15, 18. γνωστὰ ἀπ' αἰῶνος

Eph. 3, 9. ἀποκεκρ. ἀπὸ τῶν - (Col.
1, 26)

3) εἰς τὸν αἰῶνα:

Mat 21, 19. μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γέν.
εἰς - - (Mar. 11, 14)

Mar. 3, 29. οὐκ ἔχει ἄφεσιν εἰς - -

Luc. 1, 55. τῷ σπέρμ. αὐτοῦ εἰς - -
[al. 1. ἐὼς αἰῶνος]

Joh. 4, 14. οὐ μὴ διψήσῃ εἰς - -

6, 51. ζήσεται εἰς - - (58)

8, 35. ὁ - δοῦλος οὐ μένει -

εἰς - -, ὁ υἱὸς μένει εἰς - -

- 51. θάνατον οὐ μὴ θωρ.

εἰς - - (cf. 52)

10, 28. οὐ μὴ ἀπόλωνται εἰς - -

11, 26. οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς - -

12, 34. Χριστὸς μένει εἰς - -

13, 8. οὐ μὴ νίψῃς εἰς - -

14, 16. ἵνα μένῃ (sc. ὁ παράπλ.) -

εἰς - -

1 Cor. 8, 13. οὐ μὴ φάγῃ κρέα εἰς - -

Heb. 1, 8. εἰς τὸν αἰ. τοῦ αἰῶνος

5, 6. σὺ ἱερεὺς εἰς - - (7, 17. 21)

6, 20. ἀρχ. γενόμε. εἰς - -

7, 24. διὰ τὸ μένειν εἰς - -

- 23. υἱὸν εἰς - - τετελειωμένον

1 Pet. 1, 25. τὸ ῥῆμα κυρίου μέν. εἰς - -

2 Pet. 2, 17. εἰς αἰῶνα τετήρηται [al.

om. εἰς αἰ.] (Jud. 13)

3, 18. εἰς ἡμέραν αἰῶνος

1 Joh. 2, 17. ὁ - ποιῶν τὸ θῆλημα τοῦ

μένει εἰς - -

2 Joh. 1, 2. μεθ' ἡμ. ἔσται εἰς - -

4) εἰς τοὺς αἰῶνας:

Mat. 6, 13. ἡ δόξα εἰς - - [al. om.]

Luc. 1, 33. βασιλεύσει εἰς - -
 Rom. 1, 25. εὐλογητὸς εἰς - - (9, 5.
 2 Cor. 11, 31)
 11, 36. δόξα εἰς - - (16, 27)
 Heb. 13, 8. ὁ αὐτὸς καὶ εἰς - -
 Jud. 25. εἰς πάντας τοὺς αἰ.
 5) εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων:
 Gal. 1, 5. ὃ ἢ δόξα εἰς - - (Phil. 4,
 20. 1 Tim. 1, 17. 2 Tim. 4, 18.
 Heb. 13, 21)
 1 Pet. 4, 11. κράτος εἰς - - (5, 11. Apoc.
 1, 6; 5, 13. cf. 7, 12)
 Apoc. 1, 18. ζῶν εἰμι εἰς - - (cf. 4, 9.
 10; 5, 14 [al. om.]; 10, 6;
 15, 7)
 11, 15. βασιλ. εἰς - - (22, 5)
 14, 11. ὁ καπνὸς τοῦ βασανισμοῦ
 - εἰς αἰώνας αἰώνων ἀνα-
 βαίνει (cf. 19, 3. εἰς τ.
 αἰ. τῶν αἰ.).
 20, 10. βασανισθ. εἰς - -
 6) οὐτός ὁ αἰών, ὁ νῦν αἰών:
 Mat. 12, 32. οὐκ ἀφεθήσεται - οὔτε
 ἐν τ. τ. αἰ. οὔτε ἐν τῷ μ.
 13, 22. μέριμνα τοῦ αἰ. τ. (cf.
 Mar. 4, 19)
 Luc. 16, 8. οἰνίστοιο αἰών. τ. (20, 34)
 Rom. 12, 2. μὴ συσχημ. τῷ αἰ. τ.
 1 Cor. 1, 20. συζητητῆς τοῦ αἰ. τ.
 2, 6. σοφία - οὐ τοῦ αἰ. τ.
 - ἀρχόντων τοῦ αἰ. τ. (8)
 3, 18. σοφὸς ἐν τ. αἰ. τ.
 2 Cor. 4, 11. ὁ Θεὸς τοῦ αἰ. τ.
 Gal. 1, 4. τοῦ ἔναστ. αἰώνος πον.
 Eph. 1, 21. οὐ μόνον ἐν τῷ αἰ. τ.
 2, 2. τὸν αἰ. τοῦ κόσμου τούτου
 6, 12. τοῦ σκότους [τοῦ αἰ.]
 τούτου

1 Tim. 6, 17. πλουσίοις ἐν τῷ νῦν αἰ.
 2 Tim. 4, 10. ἀπαγήσας τὸν νῦν αἰ.
 Tit. 2, 12. ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰ.
 7) ὁ αἰών ἐρχόμενος, μέλ-
 λων, ἐκείνος:
 Mat. 12, 32. οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι
 19, 30. ἐν τῷ αἰ. τῷ ἐρχ. (Luc.
 18, 30)
 Luc. 29, 35. τοῦ αἰώνος ἐκεῖνου τυχεῖν
 Heb. 6, 5. δυνάμεις - μέλλοντος αἰ.
 8) συντέλεια τοῦ αἰώνος,
 τῶν αἰ.:
 Mat. 13, 39. 40. (τούτου) 49; 24, 3;
 28, 20.
 Heb. 9, 26. ἐπὶ συντ. τῶν αἰώνων
 9) übrige Stellen:
 1 Cor. 10, 11. εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώ-
 νων κατήντησεν
 Eph. 2, 7. ἐν τοῖς αἰώσι τοῖς ἐπερ-
 χομένοις
 3, 11. κατὰ πρόθεσιν τ. αἰώνων
 3, 21. γενεὰς τοῦ αἰώνος τῶν αἰ.
 1 Tim. 1, 17. τῷ - βασιλεὶ τῶν αἰώνων
 Heb. 1, 2. τοὺς αἰώνας ἐποίησεν
 11, 3. κατηρτίσθαι τοὺς αἰώνας
 αἰώνιος
 1) mit χρόνοι: Rom. 16, 25. 2 Tim.
 1, 9. Tit. 1, 2.
 2) mit ζωῇ s. bei ζωή.
 3) mit πῦρ, κόλασις, κρῖσις, δόξ-
 ηρος:
 Mat. 25, 41. 46. Mar. 3, 29. 2 Th. 1, 9.
 Heb. 6, 2. Jud. 7.
 4) in anderen Verbindungen:
 Rom. 16, 26. ἐπιταγὴν τοῦ αἰών. Θεοῦ
 2 Cor. 4, 17. αἰών. βάρος δόξης
 - 18. μὴ βλεπόμενα αἰώνια
 5, 1. αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρ.

2 Th. 2, 16. παράκλησιν αἰών.

1 Tim 6, 16. τιμὴ κ. κρίτος αἰών.

2 Tim. 2, 10. μετὰ δόξης αἰωνίου (cf.
1 Pet. 5, 10)

Philem. 15. ἵνα αἰώνιον αὐτὸν ἀπέχης

Heb. 5, 9. αἰτιος σωτηρίας αἰών.

9, 12. αἰωνίαν λύτρωσιν εὐράμ.

- 14. διὰ πνεύματος αἰών.

- 15. τῆς αἰών. κληρονομ.

13, 20. ἐναίματι διαθήκης αἰών.

2 Pet. 1, 11. εἰς τὴν αἰ. βασιλείαν

Apoc. 14, 8. εὐαγγέλιον αἰώνιον

ἀκαθαρσία

Mat. 23, 27. γέμονσι - πάσης ἀκαθ.

Rom. 1, 24. παρέδωκεν - εἰς ἀκαθ.

6, 19. δοῦλα τῇ ἀκ.

2 Cor. 12, 21. ἐπὶ τῇ ἀκ. κ. παρνεσίᾳ
(cf. Gal. 5, 19. Eph. 5, 3
Col. 8, 5)

Eph. 4, 19. εἰς ἐργασίαν ἀκαθ. πάσης

1 Th. 2, 3. οὐδὲ ἐξ ἀκαθ.

4, 7. οὐ γὰρ ἐκάλεσεν ἡμᾶς ὁ
Θ. ἐπὶ ἀκαθαρσίᾳ

ἀκαθάρτης Apoc. 17, 4 (al. l. τὰ
ἀκάθαρτα

ἀκάθαρτος

1) mit πνεῦμα s bei πνεῦμα

2) in anderer Verbindung:

Act. 10, 14. πᾶν κοινὸν κ. ἀκάθ. (28;
11, 8)

1 Cor. 7, 14. τὰ τέκνα ὑμῶν ἀκ.

2 Cor. 6, 17. ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθαι

Eph. 5, 6. ἀκάθαρτος ἡ πλεον.

Apoc. 17, 4. τὰ ἀκάθ. τῆς πορνείας
[al. l. ἀκαθάρτης]

18, 2. παντὸς ὀρνέου ἀκ. κ. με-
μίσμη.

ἀκαίρεται Phil. 4, 10.

ἀπαίρω 2 Tim. 4, 2.

ἀπακος Rom. 16, 18. Heb. 7, 26.

ἀπανθαι Mat. 7, 16 (Luc. 6, 44);

13, 7. 22 (Mar. 4, 7. 18. Luc. 8,

7. 14); 27, 29. Joh. 19, 2. Heb. 6, 8.

ἀπάνθινος Mar. 15, 17 (Joh. 19, 5).

ἀκαρπος Mat. 13, 22 (Mar. 4, 19).

1 Cor. 14, 14. Eph. 5, 11. Tit. 3, 14.

2 Pet. 1, 8. Jud. 12.

ἀκατάγνωστος Tit. 2, 8.

ἀκατακάλυπτος 1 Cor. 11, 6. 13.

ἀκατάκριτος Act. 16, 37; 22, 25.

ἀκατάλυτος Heb. 7, 16 (ζωή-)

ἀκατάπαστος 2 Pet. 2, 14 [al. 1.

ἀκατάπανστος]

ἀκατάπανστος 2 Pet. 2, 14 (-άμαρ-
τίας).

ἀκαταστασία Luc. 21, 9. 1 Cor.

14, 33. 2 Cor. 6, 5; 12, 20. Jac. 3, 16.

ἀκατάστατος Jac. 1, 8 (ἀνὴρ
διψυχος-)

ἀκατάσχετος Jac. 3, 8 (γλώσσα
--- ἀκ. κακόν).

Ἀκελδαμά Act. 1, 19.

ἀκέραιος Mat. 10, 16. Rom. 16, 19.

Phil. 2, 15.

ἀκλινής Heb. 10, 23.

ἀκμάζειν Apoc. 14, 18 (αἰ στα-
φυλαί).

ἀκμήν Mat. 15, 16.

ἀκοή

1) Ohr, Gehör: Mat. 13, 14. Mar. 7, 35.

Luc. 7, 1. Act. 17, 20; 28, 26. 1 Cor.

12, 17. 2 Tim. 4, 3 (κηθόμενοι

τὴν ἀκοήν). 4. Heb. 5, 11.

2 Pet. 2, 8.

2) Gerücht: Mat. 4, 24 (ἀπῆλθε.
ἡ ἀκοή αὐτοῦ); 14, 1 (ἤκουσεν

Πρ. - τὴν ἀκοίην) 24, 6. Mar. 1, 28; 13, 7 (ἀκούσῃτε - ἀκοῶς πολέμων).

- 3) Predigt: Joh. 12, 38 (ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν) (Rom. 10, 16). Rom. 10, 17. Gal. 3, 2. 5 (ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως). 1 Th. 2, 13 (παραλαβόντες λόγον ἀκοῆς). Heb. 4, 2.

ἀκολουθεῖν

1) Jesu:

- Mat. 4, 20. ἠκολούθησαν αὐτῷ (sc. Jünger) (cf. 22; 8, 23. Mar. 1, 18; 6, 1. Luc. 5, 11. Joh. 1, 37)
4, 25. ἠκολ. αὐτῷ - ὄχλοι (8, 1; 12, 15; 14, 13; 19, 2; 20, 29. cf. Mar. 3, 7; 5, 24. Luc. 7, 9; 9, 11; 23, 27. Joh. 6, 2)
8, 10. εἶπε τοῖς ἀκολουθοῦσιν - 19. ἀκολουθήσω σοι (Luc. 9, 57. 61)
- 22. ἀκολουθεῖ μοι (9, 9; 19, 22. Mar. 2, 14; 10, 21. Luc. 5, 27; 9, 59; 18, 22. Joh. 1, 44; 12, 26. 21, 19. 22)
9, 9. ἀναστὰς ἠκολούθη. αὐτῷ (Mar. 2, 14. Luc. 5, 28)
- 27. ἠκολ. αὐτῷ δύο τυφλοὶ (cf. 20, 34. Mar. 10, 52. Luc. 18, 43)
10, 38. ὅς οὐ - ἀκολ. ὀπίσω μου
16, 24. - καὶ ἀκολουθεῖτω μοι (Mar. 8, 34. Luc. 9, 23)
19, 21. ἠκολουθήσαμέν· οἱ (Mar. 10, 28. Luc. 18, 28)
- 28. ὑμεῖς οἱ ἀκολουθ. μοι
21, 9. προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες (Mar. 11, 9)

Mat. 26, 58. Π. ἠκολούθει αὐτῷ (cf. Mar. 14, 54. Luc. 22, 54. Joh. 18, 15)

27, 55. αἰτινες ἠκολ. τῷ Ἰ. (cf. Mar. 15, 41)

Mar. 2, 15. ἦσαν - πολλοὶ κ. ἠκολ. αὐτῷ

9, 38. ὅς οὐκ. ἀκ. ἡμῖν - ὅτι οὐκ ἀκ. ἡμῖν (Luc. 9, 49)

10, 32. ἀκολουθοῦντ. ἐφοβοῦντο
14, 51. νεανίσκος ἠκολ. αὐτῷ

Luc. 22, 39. ἠκολούθη. - αὐτῷ καὶ οἱ μαθ. (sc. an den Oelberg)

Joh. 1, 38. Θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολ. - 41. - κ. ἀκολουθήσαντ. αὐτῷ

8, 12. ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ
10, 4. πρόβατα αὐτῷ ἀκ. (cf. 5, 27)

13, 36. οὐ δύνασαι μοι νῦν ἀκ. ὕστερον δὲ ἀκ. μοι (37)

21, 20. βλέπει τὸν μαθ. - ἀκ.

Apoc. 14, 4. οἱ ἀκολ. τῷ ἁγνῷ

2) mit Bez. auf Andere:

Mat. 9, 19. Mar. 14, 13. Luc. 22, 10. Joh. 11, 31; 20, 6. Act. 12, 8. 9; 13, 43; 21. 36. 1 Cor. 10, 4 (ἀκολ. πίτρας). Apoc. 6, 8. 14, 8. 9. 13; 18, 5 [al. 1. ἐκολληθήθ·]; 19, 14.

* ἀκούειν

Mat. 7, 24. ὅστις ἀκ. μου τοὺς λ. (26) (Luc. 6, 47. 49)

10, 27. ὁ εἰς τὸ οὐς ἀκ.

11, 5. κωφοὶ ἀκ. (cf. Mar. 7, 37. Luc. 7, 22)

- 15. ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω (13, 9. 43. Mar. 4, 9. 23; 7, 16. Luc. 8, 8; 14, 35.

- cf. Apoc. 2, 7. 11. 17. 29; 3, 6. 13. 22; 13, 9)
- Mat. 12, 19.** οὐδὲ ἀκούσαι τις ἐν τ. π. τὴν φωνὴν
- 13, 13. ἀκούοντες οὐκ ἀκ. ετο. (cf. 14. 15. 16. Mar. 4, 12; 8, 18. Luc. 8, 10. Act. 28, 26. 27. Rom. 11, 8)
- 17. ἀκ. ἃ ἀκούετε κ. οὐκ ἤκ. (Luc. 10, 24)
- 20. ὁ τὸν λόγον ἀκ. (22. 23. Mar. 4, 15. 16. 18. 20. Luc. 8, 12. 13. 14. 15)
- 15, 10. ἀκούετε κ. συνίετε
- 17, 12. αὐτοῦ ἀκούετε (Mar. 9, 7. Luc. 9, 35)
- 18, 15. ἐάν σου ἀκούσῃ (16)
- Mar. 4, 24.** βλέπετε τί ἀκ. (cf. Luc. 8, 18)
- 7, 14 ἀκούετε μου πάντες κ. συν.
- 12, 29. ἄκουε, Ἰσρ., Κυρ. ὁ θ.
- Luc. 5, 1.** τοῦ ἀκ. τὸν λόγον τ. Θεοῦ (cf. 8, 21; 11, 28)
- 10, 16. ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκ.
- 12, 3. ἐν τῷ φωτὶ ἀκουσθήσεται
- 15, 1. ἀκούειν αὐτοῦ
- 16, 2. τί τοῦτο ἀκούω παρὶ σοῦ;
- 29. ἀκουσάτωσαν αὐτῶν
- 31. τῶν προφ. οὐκ ἀκούουσιν
- Joh. 3, 8. τ.** φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις
- 32. ὃ ἰώρακε κ. ἤκουσε τοῦτο μαρτυρεῖ
- 4, 42. αὐτοὶ ἀκηκόαμεν κ. οἶδαμ.
- 5, 24. ὁ τὸν λόγον μου ἀκ.
- 25. (bis) νεκροὶ ἀκούσονται τ. φωνῆς (28)
- 30. καθ' ὧς ἀκούω, κρίνω
- 37. φωνὴν αὐτοῦ ἀκηκ.
- Joh. 6, 45.** πᾶς ὁ ἀκούσας παρὰ τ. θ.
- 60. τίς δύναται αὐτοῦ ἀκούειν
- 7, 51. ἐὰν μὴ ἀκούσῃ πρότερον
- 8, 26. ἃ ἤκουσα παρ' αὐτοῦ ταῦτα λέγω
- 38. ἃ ἤκούσατε παρὰ τοῦ πατρὸς [al. 1. ἰωράκατε]
- 40. τὴν ἀλήθειαν ἣν ἤκουσα παρὰ τοῦ Θεοῦ
- 43. οὐ δύνασθε ἀκούειν τὸν λόγον τὸν ἐμὸν
- 47. τὰ ῥήματα τ. Θεοῦ ἀκούει· διὰ τοῦτο ὑμεῖς οὐκ ἀκ., ὅτι
- 9, 27. εἰπον ὑμῖν ἤδη, καὶ οὐκ ἤκ.· τί πάλιν θέλετε ἀκ.;
- 31. ἁμαρτωλὸν ὁ θ. οὐκ ἀκ.· ἐὺν τις Θεοσεβῆς - τοῦτου ἀκ.
- 32. ἐκ τ. αἰῶνος οὐκ ἤκούσθη
- 10, 3. πρόβατα τ. φωνῆς αὐτ. ἀκ. (cf. 8. 16. 27)
- 20. τί αὐτοῦ ἀκούετε;
- 11, 41. εὐχαρ. σοι, ὅτι ἤκουσάς μου (42)
- 12, 34. ἤκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου
- 47. ἐάν τις μου ἀκούσῃ τ. ῥημ.
- 14, 24. ὁ λόγος ὃν ἀκούετε
- 15, 15. ἃ ἤκουσα παρὰ τ. πατρ.
- 16, 13. ὅσα ἂν ἀκούσῃ λαλήσει
- 18, 37. πᾶς ὁ ὢν ἐκ τ. ἀληθ. ἀκ. μου τῆς φων.
- Act. 2, 8.** ἀκούομ. ἕκαστ. τῇ ἰδίᾳ θ.
- 33. ὁ νῦν ὑμεῖς βλέπετε κ. ἀκ.
- 3, 22. „αὐτοῦ ἀκούσεσθε καὶ πάντα“ (cf. 7, 37)
- 23. ἥτις ἂν μὴ ἀκ. τοῦ προφ.
- 4, 19. ὑμῶν ἀκ. μάλλον ἢ τοῦ θ.

Act. 4, 20, ἃ εἶδομεν κ. ἤκουσαμεν
 7, 34., τοῦ στεναγμοῦ αὐτ. ἡκ.
 11, 22. ἤκουσθη ὁ λόγος εἰς τὰ
 ὤτα τῆς ἐκκλησ.
 18, 7. ἀκ. τὸν λόγον τοῦ θ. (44)
 (19, 10. τ. λογ. τοῦ κυρ.)
 15, 7. ἀκ. τὰ ἔθνη τ. λογ. τοῦ
 εὐαγγ.
 17, 21. λέγειν τι κ. ἀκ. καινότη.
 - 32. ἀκουσόμεθα σου πάλιν
 22, 1. ἀκουσονται μου τῆς -
 ἀπολογ.
 24, 24. ἤκουσεν αὐτοῦ περὶ τῆς
 - πλίστως
 25, 22. (bis) ἐβουλόμην - του
 ἀνθρ. ἀκ.
 26, 8. μακροθ. ἀκούσαι μου
 28, 28. αὐτοὶ καὶ ἀκούσονται
 Rom. 10, 14. πιστεύουσιν. οὐδὲν ἤκου-
 σαν - πῶς δὲ ἀκούσ.
 - 18. μὴ οὐκ ἤκουσαν;
 15, 21. οἱ οὐκ ἀκηκόασιν, συνήσ.
 1 Cor. 2, 9. ἃ - οὐς οὐκ ἤκουσε
 5, 1. ἀκούεται ἐν ἡμῖν πορνεία
 Eph. 1, 13. ἀκ. τὸν λόγ. τῆς ἀληθ.
 Heb. 3, 7., ἰάν τ. φωνῆς αὐτοῦ ἀκ.
 Jac. 1, 19. ταχὺς εἰς ἀκούσαι
 1 Joh. 1, 1. ὁ ἀκηκ., ὁ ἰωρἀκ. (3)
 2, 24. (bis) ὁ ἀπ' ἀρχ. ἡκούσ.
 (cf. 3, 11)
 4, 5. ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκ.
 - 6. (bis) ὁ γινώσκαν τ. θ.
 ἀκ. ἡμῶν
 5, 14. ἰάν τι αἰτώμ. - ἀκούει
 ἡμῶν (15)
 Apoc. 1, 10. ἤκουσα - φωνήν (cf. 3, 20;
 4, 1; 5, 11; 6, 6; 9, 13;
 10, 4, 8; 11, 12; 12, 10;

14, 2, 13; 16, 1; 18, 4;
 19, 1, 6; 21, 3)
 ἀκροασις Mat. 23, 25 [al. 1. ἀδικ.].
 1 Cor. 7, 5.
 ἀκρατής 2 Tim. 3, 3.
 ἀκρατον Apoc. 14, 10.
 ἀκρίβεια Act. 22, 3
 ἀκριβής Act. 26, 5 (ἀκριβεστάτην
 αἴρεισιν.)
 ἀκρεβούν Mat. 2, 7, 16.
 ἀκριβῶς a) Mat. 2, 8. Luc. 1, 3.
 Act. 18, 25. Eph. 5, 15 (ἀκρ.
 περιπατεῖτε). 1 Th. 5, 2.
 b) ἀκριβέστερον Act. 18, 26; 23,
 15, 20; 24, 22.
 ἀκρίς Mat. 3, 4 (Mar. 1, 6). Apoc.
 9, 3, 7.
 ἀκροατήριον Act. 25, 23.
 ἀκροατής Rom. 2, 13. Jac. 1, 22,
 23, 25.
 ἀκροβυστία
 Act. 11, 3. ἄνδρας ἀκροβ. ἔχ.
 Rom. 2, 25. ἡ περιτ. σου ἀκροβ. γεγ.
 - 26. ἰάν οὐκ ἡ ἀκροβ.
 - - ἡ ἀκρ. εἰς περιτ. λογισθ.
 - 27. ἡ ἐκ φύσεως ἀκρ.
 3, 30. ἀκρ. διὰ τ. πλίστ.
 4, 9. ἐπὶ τ. ἀκροβ.;
 - 10. ἡ ἐν ἀκροβ.
 - - οὐκ ἐν περιτ., ἀλλ' ἐν ἀκρ.
 - 11. πλίστ. τ. ἐν τῇ ἀκροβ.
 - - πιστευόντ. δι' ἀκροβ.
 - 12. τῆς ἐν ἀκρ. πλίστ.
 1 Cor. 7, 18. ἐν ἀκρ. τις ἐκλήθη
 - 19. ἡ ἀκροβ. οὐδὲν ἐστιν
 Gal. 2, 7. εὐαγγ. τῆς ἀκροβ.
 5, 6. οὔτε περιτ. τι ἰσχ. οὔτε
 ἀκρ. (cf. 6, 15. Col. 3, 11)

Eph. 2, 11. οἱ λεγόμεν. ἀκρ.
 Col. 2, 13. ἐν τῇ ἀκρ. τῆς σαρκός
 ἀκρογωνιαίος Eph. 2, 20. 1 Pet. 2, 6.
 ἀκροθίνιον Heb. 7, 4.
 ἄκρον Mat. 24, 31 (Mar. 13, 27).
 Luc. 16, 24. Heb. 11, 21.
 Ἀκύλας Act. 18, 2. 18. 26. Rom.
 16, 3. 1 Cor. 16, 19. 2 Tim. 4, 19
 ἀκυροῦν Mat. 15, 6 (Mar. 7, 13).
 Gal. 3, 1 7.
 ἀκωλύτως Act. 28, 31.
 ἄκων 1 Cor. 9, 17.
 ἀλάστρον Mat. 26, 7 (Mar. 14, 3).
 Luc. 7, 37.
 ἀλαζονεία Jac. 4, 16. 1 Joh. 2, 16.
 ἀλαζών Rom. 1, 30. 2 Tim. 3, 2.
 ἀλαλάζειν Mar. 5, 38. 1 Cor. 13, 1.
 ἀλάλητος Rom. 8, 26.
 ἄλαλος Mar. 7, 37; 9, 17. 25.
 ἄλας Mat. 5, 13 (Mar. 9, 50. Luc.
 14, 34). Col. 4, 6.
 ἀλείφειν Mat. 6, 17. Mar. 6, 13;
 16, 1. Luc. 7, 38. 46. Joh. 11, 2;
 12, 3. Jac. 5, 14.
 ἀλεκτοροφωνία Mar. 13, 35.
 ἀλέκτωρ Mat. 23, 34. 74. 75 (Mar.
 14, 30. 68. 72. Luc. 22, 34. 60. 61.
 Joh. 13, 38; 18, 27).
 Ἀλέξανδρος Act. 16, 9; 18, 24.
 Ἀλεξανδρίτης Act. 27, 6 (πλοῖον
 Ἀλεξανδρινόν); 28, 11.
 Ἀλέξανδρος I. Sohn des Simon
 von Cyrene: Mar. 15, 21.
 II. Hoherpriester: Act. 4, 6.
 III. Jude in Ephesus: Act. 19, 38.
 IV. Schmid, Feind des Paulus: 1 Tim.
 1, 20. 2 Tim. 4, 14.
 ἄλουργον Mat. 13, 33 (Luc. 13, 21).

ἀλήθεια

Mat. 22, 16. ἐν ἀληθ. διδάσκεις
 Mar. 5, 33. πᾶσαν τ. ἀλήθ.
 12, 14. ἐπ' ἀληθείας -- διδ. (cf.
 32. Luc. 4, 25; 20, 21; 22,
 59. Act. 4, 27; 10, 34)
 Joh. 1, 14. χάριτος κ. ἀλ.
 - 17. ἡ ἀλ. διὰ Γ. Χρ.
 3, 21. ὁ θεὸς ποιῶν τὴν ἀλ.
 4, 23. ἐν πνεύμ. κ. ἀλ. (24)
 5, 33. μαρτυρ. τῇ ἀλ.
 8, 32. γνωσέσθαι τὴν ἀλ.
 - ἡ ἀλ. ἐλευθ. ὑμᾶς
 - 40. τὴν ἀλ. ὑμῖν λελάλ.
 - 44. ἐν τῇ ἀλ. οὐχ ἔστηκεν
 - οὐκ ἔστιν ἀλ. ἐν αὐτῷ
 - 45. τὴν ἀλ. λέγω (46; 16, 7)
 14, 6. ἡ ἀλ. καὶ ἡ ζωὴ
 - 17. τὸ πν. τῆς ἀληθ. (15, 26;
 16, 18. 1 Joh. 3, 19)
 16, 13. εἰς πᾶσαν τ. ἀλ.
 17, 17. ἐν τῇ ἀλ. σου
 - ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλ. ἔστι
 - 19. ἡ γίγασμι. ἐν ἀλ.
 18, 37. μαρτυρήσω τῇ ἀλ.
 - πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀλ. (cf.
 1 Joh. 2, 21; 3, 19)
 - 38. τί ἔστιν ἀλ.;
 Act. 26, 25. ἀληθ. κ. σωφροσ.
 Rom. 1, 18. τὴν ἀλ. ἐν ἀδ. κατεχ.
 - 25. τὴν ἀλ. τοῦ Θεοῦ (cf. 3,
 7; 15, 8)
 2, 2. ἵστι κατὰ ἀλήθ.
 - 8. ἀπειθοῦσι - τῇ ἀλ.
 - 20. τῆς ἀλ. ἐν ἐφ. νόμῳ
 9, 1. ἀλ. λέγω ἐν χρ.
 1 Cor. 5, 8. ἐλλίχρ. κ. ἀλ.
 13, 6. συγκαίρει - τῇ ἀλ.

2 Cor. 4, 2. τῇ φανερ. τῆς ἀλ.

6, 7. ἐν λόγῳ ἀληθείας (Eph.

1, 13 τὸν λ. τῆς ἀλ. 2 Tim.

2, 15. Jac. 1, 18)

7, 14, πάντα ἐν ἀλ. ἐλάλ.

- ἀλήθ. ἔγεν.

11, 10. ἀλ. Χριστοῦ ἐν ἡμοί

12, 6. ἀλήθειαν - ἔρω

13, 8. οὐ δυνάμεθα τι κατὰ τῆς
ἀλ., ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἀλ.

Gal. 2, 5. ἡ ἀλ. τοῦ εὐαγγ. (14. Col.
1, 5)

8, 1. τῇ ἀλ. μὴ πειθ. [al. 1.
om.] (5, 7)

Eph. 4, 21. ἐστὶν ἀλ. ἐν τῷ Ἰ.

- 24. ὁσιότητι τῆς ἀλ.

- 25. λαλεῖτε ἀλ.

5, 9. δικαιοσ. κ. ἀλ.

6, 14. ὁσφὸν ὑμῶν ἐν ἀλ.

Phil. 1, 18. εἰτε προφ. εἰτε ἀλ.

Col. 1, 6. ἔργον. τ. χάριν τοῦ θ.
ἐν ἀλ.

2 Th. 2, 10. τ. ἀγάπην τῆς ἀλ.

- 12. οἱ μὴ πιστεύσ. τῇ ἀλ.

- 13. πίστει ἀληθείας

1 Tim. 2, 4. εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας

(2 Tim. 2, 25; 3, 7. Tit. 1, 1.

Heb. 10, 26)

- 7. ἀλήθειαν λέγω, οὐ ψεύθ.

- ἐν πίστει κ. ἀληθ.

3, 15. ἰδραῖωμα τῆς ἀλ.

4, 8. ἐπιγνωκῶσι τὴν ἀλ.

6, 5. ἀπειστερημ. τῆς ἀλ.

2 Tim. 2, 18. περὶ τὴν ἀλ. ἡσυχόησαν

3, 8. ἀνθίστανται τῇ ἀλ.

4, 4. ἀπὸ - τῆς ἀλ. τὴν ἀκοήν
ἀποστρέφ.

Tit. 1, 14. ἀποστρέφ. τὴν ἀλ.

Jac. 3, 14. ψεύδοσθε κατὰ τῆς ἀλ.

5, 19. πλανηθῇ ἀπὸ τῆς ἀλ.

1 Pet. 1, 22. ὑπακοῇ τῆς ἀλ.

2 Pet. 1, 12. ἐν τῇ παρουσίᾳ ἀλ.

2, 2. ἡ ὁδὸς τῆς ἀλ.

1 Joh. 1, 6. οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλ.

- 8. ἡ ἀλ. οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν
(cf. 2, 4)

2, 21. οὐκ οἴδατε τὴν ἀλ.

3, 18. ἐν ἔργῳ κ. ἀλ.

5, 6. τὸ πνεῦμά ἐστιν ἡ ἀλ.

2 Joh. 1. ἀγαπῶ ἐν ἀλ. (3 Joh. 1)

- οἱ ἐγνωκότες τὴν ἀλ.

2. διὰ τὴν ἀλ. τὴν μέν. ἐν
ἡμῖν

8. ἐν ἀλ. καὶ ἀγάπη

4. περιπατ. ἐν ἀλ. (2 Joh. 3.4)

3 Joh. 3. μαρτυρ. σου τῇ ἀλ.

8. συναργοὶ γενώμεθα τῇ ἀλ.

12. μεμαρτύρ. - ὑπ' αὐτῆς
τῆς ἀλ.

ἀλήθειαν Mat. 24, 41 (Luc. 17, 35)

ἀληθεύειν Gal. 4, 16 (Eph. 4, 15)

ἀληθής

Mat. 22, 16. οἶδαμεν ὅτι ἀλ. εἰ (Mar.
12, 14)

Joh. 8, 33. ὁ θεὸς ἀλ. ἐστιν

4, 18. τοῦτο ἀληθὲς εἶρηκας

5, 31. μαρτυρία (cf. 5, 32; 8, 13.

14 [al. 1. ἀληθινή]. 17;

21, 24. Tit. 1, 13. 3 Joh. 12)

6, 55. σὰρξ μου ἀλ. ἐστι βρωσῖς

- αἷμα μου ἀλ. ἐστι πόσις
[al. 1. ἀληθῶς]

7, 18. οὗτος ἀληθὴς ἐστι

8, 16. ἡ κρῖσις ἡ ἐμὴ ἀλ. ἐστιν
[al. 1. - θινή]

- 26. ὁ πέμψας με ἀλ. ἐστι

Joh. 10, 41. ὅσα εἶπεν - ἀληθῆ ἦν
 19, 35. ὅτι ἀληθῆ λέγει
 Act. 12, 9. ἀληθὲς ἐστι τὸ γινόμενον
 Rom. 3, 4. γινέσθω - ὁ θεὸς ἀλ.
 2 Cor. 6, 8. ὡς πλάνοι κ. ἀληθεῖς
 Phil. 4, 8. ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ
 1 Pet. 5, 12. ἀληθῆ χάριν τοῦ θεοῦ
 2 Pet. 2, 22. τῆς ἀληθοῦς παρουσίας
 1 Joh. 2, 8. ὁ ἐστὶν ἀληθὲς ἐν αὐτῷ
 2, 27. ἀληθὲς ἐστι καὶ οὐκ ἐστι
 ψεύδους
 ἀληθινός
 Luc. 16, 11. τὸ ἀλ. τίς ὑμῖν πιστεύσει;
 Joh. 1, 9. τὸ φῶς τὸ ἀλ. (1 Joh. 2, 8)
 4, 23. οἱ ἀλ. προσκυνῶνται
 - 37. ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀλ.
 6, 32. τ. ἄρτον - τὸν ἀλ.
 7, 28. ἀλ. ὁ πέμψας με
 8, 16. κρίσις ἡ ἐμὴ ἀλ. [al. 1.
 ἀληθῆς]
 15, 1. ἄμπλος ἡ ἀλ.
 17, 3. τ. μόνον ἀλ. θεόν
 19, 35. ἀλ. αὐτοῦ ἐστὶν ἡ μαρτυρ.
 1 Th. 1, 9. θεῷ ζῶντι κ. ἀλ. (Heb.
 9, 14. [al. 1. om.])
 Heb. 8, 2. τῆς σκηνῆς τῆς ἀλ.
 9, 24. ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν
 10, 22. μετὰ ἀληθ. καρδίας
 1 Joh. 5, 20. γινώσκ. τ. ἀληθινόν [al.
 1. add. θεόν]
 - - ἵσμεν ἐν τῷ ἀλ.
 - - οὗτός ἐστιν ὁ ἀλ. θεός
 Apoc. 3, 7. ὁ ἅγιος, ὁ ἀλ. (cf. 6, 10)
 - 14. ὁ πιστός κ. ἀλ. (cf. 19, 11)
 15, 3. ἀληθινὰ οἱ ὁδοὶ σου
 16, 7. ἀλ. κ. δίκαιαι (19, 2)
 19, 9. οἱ λόγοι ἀλ. εἰσι
 21, 5. οἱ λόγοι πιστοὶ κ. ἀλ. (22, 6)

ἀληθῶς
 Mat. 14, 38 (ἀληθῶς θεοῦ υἱὸς εἰ
 cf. 27, 54. Mar. 15, 39); 26, 73
 (Mar. 14, 70)
 Luc. 9, 27 (12, 44; 21, 3)
 Joh. 1, 48; 4, 42; 6, 14 (7, 40). 55
 [al. 1. ἀληθῆς]; 7, 26; 8, 31; 17, 8.
 Act. 12, 11. - 1 Th. 2, 13. - 1 Joh. 2, 5.
 ἀλειτουργεῖν Joh. 21, 3.
 ἀλειτουργεῖν Mat. 4, 18. 19 (Mar. 1, 16. 17).
 Luc. 5, 2.
 ἀλλίξεν Mat. 5, 13. Mar. 9, 49.
 ἀλλίσγημα Act. 15, 20.
 ἀλλάττειν Act. 6, 14. Rom. 1, 23.
 1 Cor. 15, 51. Gal. 4, 20. Heb. 1, 12.
 ἀλλαχόθεν Joh. 10, 1.
 ἀλλαχοῦ Mar. 1, 38.
 ἀλλασθαι Joh. 4, 14. Act. 3, 8; 14, 10.
 ἀλληγορεῖν Gal. 4, 24.
 ἀλληλουῖα Apoc. 19, 1. 3. 4. 6.
 ἀλλήλων etc.
 Mat. 24, 10. ἀλλήλους παραδώσ. - μισ.
 25, 32. ἀφοριεῖ αὐτ. ἀπ' ἀλλ.
 Mar. 4, 41. ἔλεγον πρὸς ἀλλ. (cf. Luc.
 2, 15; 8, 23; 24, 32. Joh. 4,
 38; 11, 56 (μετ' ἀλλ.) 16,
 17; 19, 24. Act. 2, 7; 26,
 31; 28, 4)
 8, 16. διαλογίζοντο πρὸς ἀλλ.
 (cf. Luc. 20, 14)
 9, 34. πρὸς ἀλλ. - διαλέχθησαν
 - 50. εἰρηνεύετε ἐν ἀλλ.
 15, 31. ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλ.
 (cf. 6, 11)
 Luc. 4, 36. συναλάουν πρὸς ἀλλ.
 7, 32. προσφωνοῦσιν ἀλλήλοις
 12, 1. καταπατεῖν ἀλλήλους
 23, 12. φίλοι - μετ' ἀλλ.

Luc. 24, 14. ὁμιλοῦν πρὸς ἀλλ.
 17. ἀντιβάλλ. πρὸς ἀλλ.
 Joh. 5, 44. δόξαν παρὰ ἀλλ. λαμβ.
 6, 43. μὴ γογγύζ. μετ' ἀλλ.
 - 52. ἐμάχοντο πρὸς ἀλλ.
 13, 14. ἀλλ. νίπτειν τοὺς πόδας
 - 22. ἔβλεπον - εἰς ἀλλ.
 - 34. (bis) ἵνα ἀγαπᾷτε ἀλλ. (die
 Parallelen s. b. ἀγαπᾶν)
 - 35. ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλ.
 16, 19. ζητεῖτε μετ' ἀλλ.
 Act. 4, 15. συνέβαλον πρὸς ἀλλ.
 7, 26. ἵνα τι ἀδικεῖτε ἀλλ.;
 15, 39. ἀποχωρ. - ἀπ' ἀλλ.
 19, 38. ἐγκαλεῖσθαι ἀλλ.
 21, 6. ἀσπασάμενοι ἀλλ. (Rom.
 16, 16. 1 Cor. 16, 20. 2 Cor.
 13, 12. 1 Pet. 5, 14)
 28, 25. ἀσύμφωνοι - ὄντες πρὸς
 ἀλλ.
 Rom. 1, 12. τῆς ἐν ἀλλ. πίστεως
 - 27. ἐξεκαύθησαν - εἰς ἀλλ.
 2, 15. μετὰ ὑμῶν ἀλλ. τῶν λογ.
 12, 5. ἀλλήλων μέλη (Eph. 4, 25)
 - 10. εἰς ἀλλ. φιλόστοργοι
 - - ἀλλήλους προηγούμενοι
 - 16. τὸ αὐτὸ εἰς ἀλλ. φορο-
 νοῦντες (cf. 15, 5)
 14, 18. μηκέτι - ἀλλ. κρῖναι
 - 19. οἰκοδομῆς τῆς εἰς ἀλλ.
 15, 7. προσλαμβάν. ἀλλήλους
 - 14. ἀλλ. νοουθετεῖν
 1 Cor. 7, 5. μὴ ἀποστορεῖτε ἀλλήλους
 11, 33. ἀλλ. ἐκδέχεσθαι
 12, 25. ὑπὲρ ἀλλ. μεριμνῶσι
 Gal. 5, 13. δουλεύετε ἀλλήλοις
 - 15. εἰ - ἀλλήλους δάκνετε -
 μὴ ὑπὸ ἀλλ. ἀναλωθῇτε

Gal. 5, 17. ἀλλήλοις ἀντίκειται
 - 26. ἀλλήλους προκαλούμενοι
 - ἀλλήλοις φθονοῦντες
 6, 2. ἀλλήλων τὰ βάρη βαστ.
 Eph. 4, 2. ἀνεχόμενοι ἀλλήλων (Col.
 3, 13)
 - 32. εἰς ἀλλ. χρηστοί
 5, 21. ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις
 (1 Pet. 5, 5)
 Phil. 2, 3. ἀλλήλους ἡγοῦμ. ὑπεραχ.
 Col. 3, 9. μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλ.
 1 Th. 3, 12. τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλ. (2 Th. 1, 3)
 4, 18. παρακαλεῖτε ἀλλ. (5, 11)
 5, 15. τὸ ἀγαθὸν διώκετε κ. εἰς
 ἀλλ. καὶ εἰς πάντας
 Tit. 3, 3. μισοῦντες ἀλλ.
 Heb. 10, 24. κατανοῶμεν ἀλλήλους
 Jac. 4, 11. μὴ κατακαλεῖτε ἀλλήλων
 5, 9. μὴ στεναάζετε κατ' ἀλλ.
 - 16. ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις
 - - εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλλ.
 1 Pet. 4, 9. φιλόξενοι εἰς ἀλλ.
 1 Joh. 1, 7. κοινωνίαν ἔχομ. μετ' ἀλλ.
 Apoc. 6, 4. ἵνα ἀλλήλους σφάξωσι
 11, 10. θῶρα πέμψουσιν ἄλλ.
 ἀλλογενεῖς Luc. 17, 18.
 * ἄλλος:
 Mar. 12, 31. ἄλλη ἐντολὴ οὐκ ἔστι
 Joh. 4, 37. ἄλλος ἐστὶν ὁ σπείρων κ.
 ἄλλος ὁ θερίζων
 5, 32. ἄλλος ἐστὶν ὁ μαρτ.
 10, 16. ἄλλα πρόβατα ἔχω
 14, 16. ἄλλον παράκλητον
 18, 15. καὶ [ὁ] ἄλλος μαθητῆς
 (16; 20, 2. 8. 4. 8)
 21, 18. ἄλλος σε ζῶσει
 Act. 2, 12. ἄλλ. πρὸς ἄλλον λέγοντες
 4, 12. ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἡ σωτηρία

Act. 19, 32. ἄλλοι - ἄλλο τι ἔκραζον (21, 34)
 Rom. 5, 14. κ. ἄλλους [α. l. ἀλλήλους] νοουθετεῖν
 1 Cor. 8, 10. ἄλλος - ἐποικοδομοὶ
 - 11. θεμέλιον - ἄλλον οὐδεὶς
 9, 27. μήπως ἄλλοις κηρύξας
 10, 29. ὑπὸ ἄλλης συνειδήσεως
 2 Cor. 1, 13. οὐ γὰρ ἄλλα γράφομεν
 11, 4. ἄλλον Ἰησοῦν κηρύσσει
 Gal. 1, 7. δ. οὐκ ἔστιν ἄλλο
 5, 10. οὐδὲν ἄλλο φρονήσετε
 Heb. 4, 8. περὶ ἄλλ. ἐλάλει - ἡμέρας
 Apoc. 17, 10. ὁ ἄλλος οὕτως ἦλθε
 ἀλλοτρισεπίσκοπος 1 Pet. 4, 15.
 ἀλλότριος
 Mat. 17, 25. ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων (26)
 Luc. 16, 12. ἐν τῷ ἄλλ. πιστοί
 Joh. 10, 5. ἀλλοτρ. - οὐ μὴ ἀκολ. -
 τῶν ἀλλοτρ. τὴν φωνήν
 Act. 7, 6. „παράκειον ἐν γῇ ἀλλοτρ.“
 Rom. 14, 4. ὁ κρίνων ἄλλ. οἰκτέην
 15, 20. ἐπ' ἀλλότρ. θεμέλιον
 2 Cor. 10, 15. ἐν ἀλλοτρ. κόποις
 - 16. ἐν ἄλλ. κανόνι
 1 Tim. 5, 22. ἁμαρτίαις ἄλλ.
 Heb. 9, 25. ἐν αἵματι ἄλλ.
 11, 9. γῆν ὡς ἀλλοτρίαν
 - 34. παρευβ. ἐκλ. ἀλλοτρίων
 ἀλλόφυλος Act. 10, 28.
 ἄλλως 1 Tim. 5, 25.
 ἀλοᾶν 1 Cor. 9, 9 (1 Tim. 5, 18). 10.
 ἀλογος Act. 25, 27. 2 Pet. 2, 12.
 Jud. 10.
 ἀλόγη Joh. 19, 39.
 ἄλς Mar. 9, 49.
 ἀλυκός Jac. 3, 12.
 ἀλυπος Phil. 2, 28.

ἄλυσις Mar. 5, 8. 4 (Luc. 8, 29).
 Act. 12, 6. 7; 21, 33. Eph. 6, 20.
 2 Tim. 1, 16. Apoc. 20, 1.
 ἀλυσιτελής Heb. 13, 7.
 ἄλφατος
 1) Vater des Jacobus jun.:
 Mat. 10, 3 (Mar. 3, 18. Luc. 6, 15.
 Act. 1, 13)
 2) Vater des Levi:
 Mar. 2, 14.
 ἄλων Mat. 3, 12 (Luc. 3, 17)
 ἀλώπηξ Mat. 8, 20 (Luc. 9, 58).
 Luc. 13, 32.
 ἄλωσις 2 Pet. 12, 12.
 ἁμαρτής 2 Pet. 3, 16.
 ἁμᾶν Jac. 5, 4.
 ἁμαρδαντινος 1 Pet. 5, 4.
 ἁμάραντος 1 Pet. 1, 4.
 ἁμαρτάνειν
 Mat. 18, 15. ἁμ. εἰς σὲ ὁ ἀδ. (cf. 21.
 Luc. 17, 3. 4)
 27, 4. ἡμαρτον παραδοὺς αἷμα
 Luc. 15, 18. 21. ἡμαρτον εἰς τ. οὐρανόν
 Joh. 5, 14. μηκέτι ἁμάρτανε (8, 11)
 9, 2. τίς ἡμαρτεν; (cf. 8)
 Act. 25, 8. εἰς Καίσαρά τι ἡμαρτον
 Rom. 2, 12. ἀνόμως ἡμαρτ. - ἐν νόμῳ
 ἡμαρτον
 8, 23. πάντες - ἡμαρτον
 5, 12. ἐφ' ᾧ πάντες ἡμαρτον
 - 14. τοὺς μὴ ἁμαρτήσ. ἐπὶ
 - 16. δι' ἐνὸς ἁμαρτήσαντος
 1 Cor. 6, 18. εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμ.
 7, 28. γήμης, οὐχ ἡμαρτεῖς
 - ἡ παρθένος οὐχ ἡμαρτεῖς
 - 36. ποιεῖτω, οὐχ ἁμαρτ.
 8, 12. ἁμαρτ. εἰς τ. ἀδελφ. - εἰς
 Χρ. ἁμαρτάνετε

1Cor.15,34. καὶ μὴ ἀμαρτ.

Eph. 4,26. ὀργίζεσθαι καὶ μὴ ἀμαρτ.

1Tim.5,20. τοὺς ἀμαρτ. - ἐλεγχε

Tit. 3,11. ἀμ. ὃν αὐτοκατάκριτος

Heb. 3,17. οὐχὶ τοῖς ἀμαρτήσασιν;

[al. l. ἀπειθήσ.]

10,26. ἰκουσίως ἀμαρτανόντων

1Pet.2,20. ἀμ. κ. κολαφιζόμενοι

2Pet.2, 4. ἀγγέλων ἀμαρτησάντων

1Joh.1,10. ὅτι οὐχ ἡμαρτήκαμεν

2, 1. ἵνα μὴ ἀμαρτήτε - ἵαν τις ἀμαρτη

3, 6. πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μέν. οὐχ ἀμ. - ὁ ἀμαρτ. οὐχ ἐώρακεν

- 8. ὁ διάβολος ἀμαρτ.

- 9. οὐ δύναται ἀμαρτ.

5,16. ἀμαρτ. ἀμαρτίαν - ἀμ. μὴ πρὸς θάνατον

- 18. ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ θεοῦ οὐχ ἀμαρτ.

ἀμαρτημα

Mar. 3, 28 (4, 12). 29 [al. l. κρίσεως. al. ἀμαρτίας]

Rom.3,25; 5,16 [al. l. ἀμαρτήσαντος]

1Cor. 6,18. 2Pet. 1,9 [al. l. ἀμαρτιῶν]

ἀμαρτία

Mat. 1,21. σώσει ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν

3, 6. ἐξομολογ. τὰς ἀμ. (Mar. 1, 5. Jac. 5, 16)

9, 2. ἀφίονται σοι αἱ ἀμ. (5.

Mar. 2, 5. 9. Luc. 5, 20, 23;

7, 47. 48. 1 Joh. 2, 12)

- 6. ἀφίεται ἀμ. (Mar. 2, 7. 10.

Luc. 5, 24; cf. 7, 49; 11, 4.

Joh. 20, 23. 1 Joh. 1, 9)

12,31. πᾶσα ἀμαρτ. κ. βλασφ.

ἀφεθ.

26,23. εἰς ἄφεσιν ἀμ. (cf. Mar.

1, 4. Luc. 1, 77; 3, 3; 22, 47.

Act. 2, 38; 5, 31; 10, 43;

13, 38; 26, 18. Col. 1, 14)

Joh. 1,29. ὁ αἴρωντ. ἀμ. (cf. 1Joh.3,5)

8,21. ἐν τῇ ἀμ. ὑμ. ἀποθανεῖσθαι (cf. 24)

- 34. ὁ ποιῶν τὴν ἀμ. δοῦλός ἐστι τῆς ἀμαρτ.

- 46. ἐλέγχει με περὶ ἀμαρτ. (cf. 16, 8. 9)

9,34. ἐν ἀμ. σὺ ἐγενήθης

- 41. οὐκ ἂν εἴχετε ἀμ. - ἡ - ἀμ. ὑμῶν μένει

15,22. ἀμαρτίαν οὐκ εἶχον (15, 22) - πρόφασιν οὐκ ἔχ.

περὶ τῆς ἀμ. αὐτῶν

19,11. μεῖζονα ἀμαρτ. ἔχει

Act. 3,19. ἐξαλειφθῆναι ὑμῶντ. ἀμ.

7,60. μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἀμ. ταύτην

22,16. ἀπόλουνται τὰς ἀμ.

Rom.3, 9. ὑφ' ἀμαρτίαν εἶναι

- 20. ἐπίγνωσις ἀμαρτίας

4, 7. „ὧν ἱπεκαλύφθησαν αἱ ἀμ.“

- 8. „οὐ μὴ λογισθαι Κ. ἀμ.“

5,12. ἡ ἀμ. εἰς τ. κόσμον εἰς ἡλθαι

- - διὰ τῆς ἀμ. ὁ θάνατος

- 3. ἀμαρτία ἦν ἐν κόσμῳ - ἀμ. δὲ οὐκ ἠλλογᾶται

- 20. οὐ δὲ ἠπελούνασεν ἡ ἀμ.

- 21. ἐβασίλευσεν ἡ ἀμ. ἐν (cf. 6, 12)

6, 1. ἐπιμενούμεν τῇ ἀμαρτίᾳ

- 6. τὸ σῶμα τῆς ἀμαρτίας

- - δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἀμ.

- 7. θεδικαίονται ἀπὸ τῆς ἀμ.

- 10. τῇ ἀμ. ἀπέθανεν ἐφ' ὅπαξ

Rom. 6, 11. νεκροὺς μὲν τῇ ἁμαρτίᾳ
 - 13. ὅπλα ἀδικίας τῇ ἁμ.
 - 14. ἁμ. - ὑμῶν οὐ κυριεύσει
 - 16. ἁμαρτίας εἰς θάνατον
 - 17. ἦτε δοῦλοι τῆς ἁμ. (20)
 - 18. ἐλευθερ. - ἀπὸ τῆς ἁμ. (22)
 - 23. ὁψώνια τῆς ἁμ. θάνατος
 7, 5. τὰ παθήματα τ. ἁμαρτιῶν
 - 7. ὁ νόμος ἁμαρτία;
 - - τὴν ἁμ. οὐκ ἔγνω
 - 8. ἀφορμὴν - λαβ. ἡ ἁμ. (11)
 - - χωρὶς - νόμου ἁμ. νεκρά
 - 9. ἡ ἁμαρτία ἀνέζησεν
 - 13. ἀλλὰ ἡ ἁμ., ἵνα φανῇ ἁμ. -
 ἵνα γένηται καθ' ὑπερβ.
 ἁμαρτωλὸς ἡ ἁμ.
 - 14. πεπραμένος ὑπὸ τὴν ἁμ.
 - 17. ἡ οἰκουσα ἐν ἐμοὶ ἁμ. (20)
 - 23. (bis) τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτ.
 (8, 2)
 8, 3. ἐν ὁμοιωμ. σαρκὸς ἁμ. -
 καὶ περὶ ἁμ. - κατέκρινε
 τὴν ἁμ. ἐν τ. σαρκί
 - 10. νεκρὸν δι' ἁμαρτίαν
 11, 27. „ἀφίλωμαι τὰς ἁμ.“
 14, 23. ὁ οὐκ ἐκ πίστε., ἁμ. ἐστίν
 1Cor. 15, 3. Χ. ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμ.
 - 17. ἐστὶ ἐν ταῖς ἁμ. ὑμῶν
 - 56. κέντρον τ. θανάτου ἡ ἁμ.
 - - δύναμις τ. ἁμ. ὁ νόμος
 2Cor. 5, 21. τὸν γ. μὴ γνόντα ἁμ. -
 ὑπὲρ ἡμῶν ἁμ. ἐποίησεν
 11, 7. ἡ ἁμ. ἐποίησα
 Gal. 1, 4. τ. δόντος ἑαυτὸν περὶ τῶν
 ἁμ. ἡμῶν
 2, 17. Χ. ἁμαρτίας διάκονος;
 3, 22. συνέκλεισεν - τὰ πάντα
 ὑπὸ ἁμαρτ.

Eph. 2, 1. παραπτώμ. κ. τοῖς ἁμ.
 [al. 1. ἐπιθυμίαις]
 Col. 2, 11. σώματος [τῶν ἁμ.] τῆς
 σαρκὸς
 1 Th. 2, 16. ἀναπληρῶσ. αὐτῶν τ. ἁμ.
 2 Th. 2, 3. ὁ ἄνθρωπος τῆς ἁμ. [al.
 1. ἀνομίας]
 1Tim. 5, 22. ἁμαρτίαις ἁλλοτρίαις
 - 24. αἱ ἁμ. πρόδηλοι εἰσι
 2Tim. 3, 6. σεσωρευμένα ἁμαρτίαις
 Heb. 1, 3. καθαρισμὸν ποιήσ. τ. ἁμ.
 2, 17. ἐλάσσεσθαι τὰς ἁμ.
 3, 13. ἀπάτη τῆς ἁμ.
 4, 15. χωρὶς ἁμ.
 5, 1. θυσίας ὑπὲρ ἁμ.
 - 8. προσφέρειν ὑπὲρ ἁμ. (cf.
 10, 12)
 7, 27. ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμ.
 8, 12. „τῶν ἁμ. αὐτῶν.“
 9, 26. εἰς ἀθέτησιν ἁμ.
 - 28. πολλῶν ἀνενεγκ. ἁμ.
 - - χωρὶς ἁμ. ὀφθῆσεται
 10, 2. συνειδησιν ἁμαρτιῶν
 - 3. ἀνάμνησις ἁμαρτιῶν
 - 4. ἀφαιρεῖν ἁμ.
 - 6. „περὶ ἁμ. οὐκ εὐδοκ.“
 - 8. „ὁλοκαυτώματα κ. περὶ
 ἁμ.“
 - 11. περιελεῖν ἁμ.
 - 17. „τ. ἁμ. αὐτῶν οὐ μνησθ.“
 - 18. προσφορά περὶ ἁμαρτ.
 - 28. οὐκέτι περὶ ἁμ. ἀπολείπ.
 θυσία
 11, 25. ἁμαρτίας ἀπόλασιν
 12, 1. τὴν ἐνπερίστατον ἁμ.
 - 4. πρὸς τὴν ἁμ. ἀνταγων.
 13, 11. τὸ αἷμα περὶ ἁμαρτίας
 Jac. 1, 18. ἡ ἐπιθυμ. συλλέττεται ἁμ.

Jac. 1, 18. ἡ - ἀμ. ἀποταλίσθ.
 2, 9. ἀμ. ἐργάσεσθ
 4, 17. ἀμ. αὐτῷ ἔστιν
 5, 15. καὶν ἀμ. ἢ παποικη.
 - 20. καλύψει πληθὺς ἀμαρτ.
 (1 Pet. 4, 8)
 1Pet. 2, 22. ἀμ. οὐκ ἐποίησαν
 -- 24. τὰς ἀμ. ἡμῶν - ἀνήγαγεν
 - ταῖς ἀμ. ἀπογενόμενοι
 3, 18. περὶ ἀμ. ἔπαθ
 4, 1. πέπνυται ἀμαρτίας
 2Pet. 1, 9. τῶν πάλοι - ἀμαρτ.
 2, 14. ἀκαταπαύστους ἀμ.
 1Joh. 1, 7. καθαρίζει - ἀπὸ πάσ. ἀμ.
 - 8. ἀμαρτ. οὐκ ἔχομεν
 - 9. ὁμολογοῦμεν τὰς ἀμ. ἡμ.
 2, 2. ἰλασμός περὶ τῶν ἀμ.
 (4, 10)
 3, 4. ὁ ποιών τὴν ἀμ. - ἡ ἀμ.
 ἔστιν ἡ ἀνομία (cf. 3. 9)
 - 5. ἀμ. ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστι
 5, 16. ἀμαρτάν. ἀμαρτ.
 - ἔστιν ἀμ. πρὸς θάνατον
 - 17. πᾶσα ἀδικία ἀμ. ἔστι -
 ἀμ. οὐ πρὸς θάν.
 Apoc. 1, 5. λύσαντι - ἐκ τῶν ἀμ. ἡμῶν
 18, 4. μὴ συγκοινων. ταῖς ἀμ.
 αὐτῆς
 - 5. ὅτι ἐκολλήθ. αὐτῆς αἰ ἀμ.
 ἀμάρτυρος Act. 14, 17.
 ἀμαρτωλός
 Mat. 9, 10. τελῶναι κ. ἀμ. (cf. 11;
 11, 19. Mar. 2, 15. 16. Luc.
 5, 30; 7, 34; 15, 1)
 - 18. δικαίους, ἀλλ' ἀμαρτ.
 (Mar. 2, 17. Luc. 5, 32)
 26, 45. εἰς χεῖρας ἀμ. (Mar. 14, 41.
 Luc. 24, 7. ἀνθρ. ἀμ.)

Mar. 8, 38. μοιχαλ. κ. ἀμαρτ.
 Luc. 5, 8. ἀνθρ ἀμ. εἰμι
 6, 32. καὶ γὰρ οἱ ἀμαρτ.
 - 33. οἱ ἀμ. τὸ αὐτὸ ποιοῦσι
 - 34. οἱ ἀμ. ἀμαρτωλοὶς θανατίζ.
 7, 37. ἦτις ἦν ἀμαρτ. (39)
 13, 2. ἀμ. παρὰ πάντας
 15, 2. ἀμαρτ. προσδέχεται
 - 7. ἐν ἀμ. μετανοοῦντι (10)
 18, 13. ἰλασθῆντί μοι τῷ ἀμ.
 19, 7. παρὰ ἀμ. ἀνδρὶ
 Joh. 9, 16. ἀνθρωπος ἀμ. (24. 25)
 - 31. ἀμαρτωλ. ὁ θ. οὐκ ἀκούει
 Rom. 8, 7. ὡς ἀμ. κρίνομαι
 5, 8. ἀμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν
 - 19. ἀμαρτ. κατεστάθησαν
 7, 13. ἀμαρτ. ἡ ἀμαρτία
 Gal. 2, 15. ἐξ ἐθνῶν ἀμαρτ. (17)
 1Tim. 1, 9. ἀσεβεῖσι καὶ ἀμ.
 - 15. ἀμαρτ. σῶσαι
 Heb. 7, 26. καχωρισμένους ἀπὸ τῶν ἀμ.
 12, 3. ὑπὸ τῶν ἀμ. - ἀντιλογ.
 Jac. 4, 8. καθαρίζετε χεῖρας, ἀμ.
 5, 20. ὁ ἐπιστρέψας ἀμ.
 1Pet. 4, 18. ἀμ. ποῦ φανέται
 Jud. 15. ἀμ. ἀσεβεῖς
 ἄμαχος 1 Tim. 3, 3. Tit. 3, 2
 ἄμεθυστος Apoc. 21, 20.
 ἀμελεῖν
 Mat. 22, 5. 1 Tim. 4, 14. Heb. 2, 3;
 8, 9. 2 Pet. 1, 12.
 ἄμεμπτος
 Luc. 1, 6. Phil. 2, 15; 3, 6. 1 Th. 3, 13.
 Heb. 8, 7.
 ἄμεμπτως 1 Th. 2, 10; 5, 23.
 ἄμετριμος Mat. 23, 14. 1 Cor. 7, 32.
 ἀμετάθετος Heb. 6, 17. 18.
 ἀμετακίνητος 1 Cor. 15, 23.

ἀμεταμέλητος

Rom. 11, 29. 2 Cor. 7, 10 (σωτηρία)

ἀμετανόητος Rom. 2, 5.

ἄμετρος 2 Cor. 10, 13, 15.

ἀμήν

1) im Anfang eines Satzes:

a) einfach: ἀμήν λέγω ὑμῖν

Mat. 5, 18, 26; 6, 2, 5, 16; 8, 10;

10, 15, 23, 42; 11, 11; 13, 17;

16, 28; 17, 20; 18, 3, 13, 18 [19];

19, 23, 28; 21, 21, 31; 23, 36;

24, 2, 34, 47; 25, 12, 40, 45;

26, 13, 21, 34.

Mar. 3, 28; [6, 11]; 8, 12; 9, 1, 41;

10, 15, 29; 11, 23; 12, 43; 13, 30;

14, 9, 18, 25, 30.

Luc. 4, 24; 12, 37; 13 [35]; 18, 17, 29;

21, 32; 28, 43.

b) doppelt: ἀμήν ἀμήν λ. ὑμῖν:

Joh. 1, 52; 3, 3, 5, 11; 5, 19, 24, 25;

6, 26, 32, 47, 53; 8, 34, 51, 58;

10, 1, 7; 12, 24; 13, 16, 20, 21, 38;

14, 12; 16, 20, 23; 21, 18.

2) am Schluss:

[Mat. 6, 13; 28, 20].

[Mar. 16, 20]. [Luc. 24, 53]. [Joh.

21, 25].

Rom. 1, 25; 9, 5; 11, 36; 15, 33;

[16, 20]. 24, 27.

[1 Cor. 16, 24]. [2 Cor. 13, 13].

Gal. 1, 5; 6, 18. Eph. 3, 21. [6, 24].

Phil. 4, 20, 23. [Col. 4, 18].

[1 Th. 3, 13; 5, 28]. [2 Th. 3, 18].

1 Tim. 1, 17; 6, 16. [21].

2 Tim. 4, 18. [22]. [Tit. 3, 15].

[Philem. 25].

Heb. 13, 21, 28.

1 Pet. 4, 11; 5, 11. [14]. 2 Pet. 3, 18.

[1 Joh. 5, 21]. [2 Joh. 13].

Jud. 25. Apoc. 1, 6, 7. [18]; 7, 12;

[22, 21].

3) Am Anfang einer Doxologie:

Apoc. 5, 14; 7, 12; 19, 4; 22, 20.

4) = Christus: Apoc. 3, 14.

5) τὸ ἀμήν:

1 Cor. 14, 16. 2 Cor. 1, 20.

ἀμήτωρ Heb. 7, 3.

ἀμίαντος

Heb. 7, 26; 13, 4. Jac. 1, 27. 1 Pet. 1, 4.

Ἀμιναδάβ Mat. 1, 4 (Luc. 3, 38).

ἄμμος

Mat. 7, 26. Rom. 9, 27. Heb. 11, 12.

Apoc. 12, 18; 20, 8.

ἀμνός

Joh. 1, 29 (36. ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ

θεοῦ). Act. 8, 32. 1 Pet. 1, 19.

ἀμοιβή 1 Tim. 5, 4.

ἀμπελος

Mat. 26, 29 (Mar. 14, 25. Luc. 22, 18).

Joh. 15, 1, 4, 5. Jac. 3, 12.

Apoc. 14, 18, 19.

ἀμπελουργός Luc. 13, 7.

ἀμπελών

Mat. 20, 1, 2, 4, 7, 8; 21, 28, 33.

39, 40, 41 (Mar. 12, 1, 2, 8, 9.

Luc. 20, 9, 10, 13, 15, 16). Luc.

13, 6, 1 Cor. 9, 7.

Ἀμπλίας Rom. 16, 8.

ἀμύνεσθαι Act. 7, 24.

ἀμφιβάλλειν Mar. 1, 16.

ἀμφιβληστρον Mat. 4, 18. (Mar.

1, 16).

ἀμφισπνύναι

Mat. 6, 30 (Luc. 12, 28); 11, 8 (Luc.

7, 25).

Ἀμφίπολις Act. 17, 1.

ἄμφοδον Mar. 11, 4.
 ἀμώμητος Phil. 2, 15. 2 Pet. 3, 14.
 ἄμωμος
 Eph. 1, 4; 5, 27. Col. 1, 22. Heb. 9, 14.
 1 Pet. 1, 9. Jud. 24. Apoc. 14, 5.
 Ἀμῶν Mat. 1, 10.
 Ἀμῶς Luc. 3, 25.
 ἀναβαθμός Act. 21, 35. 40.
 *ἀναβαίνειν
 Luc. 24, 38. διαλογισμοὶ ἀναβ. ἐν ταῖς
 καρδίαις.
 Joh. 3, 13. οὐδεὶς ἀναβ. εἰς τ. οὐρ.
 6, 62. ἀναβ. ὅπου ἦν τὸ πρ.
 20, 17. (bis) οὐπω - ἀναβέβηκα
 πρὸς τ.
 Rom. 10, 6. „τίς ἀναβήσεται εἰς τ.
 οὐρ.“
 1 Cor. 2, 9. „ἐπὶ καρδί. ἀνθ. οὐκ
 ἀνέβη.“
 Eph. 4, 8. „ἀναβάς εἰς ὕψος“
 - 9. τὸ δὲ ἀνέβη, τί ἐστίν, εἰ
 - 10. ὁ ἀναβάς ὑπεράνω πάντ.
 ἀναβάλλεσθαι Act. 24, 22.
 ἀναβιβάζειν Mat. 13, 48.
 ἀναβλέπειν
 Mat. 11, 5 (τυφλοὶ. Luc. 7, 22); 14, 19
 (εἰς τὸν οὐρανόν. Mar. 6, 41.
 Luc. 19, 16); 20, 34.
 Mar. 7, 34; 8, 24. 25; 10, 51. 52 (ἵνα
 ἀναβλέψω. Luc. 18, 41. 42. 43).
 Luc. 19, 5; 21, 1. - Joh. 9, 11. 15. 18.
 Act. 9, 12. 17. 18; 22, 13.
 ἀναβλεψίς Luc. 4, 18.
 ἀναβοᾶν Mat. 27, 46. Luc. 9, 38.
 ἀναβολή Act. 25, 17.
 ἀνάγαιον Mar. 14, 15. Luc. 22, 12.
 ἀναγγέλλειν
 Mar. 5, 19.

Joh. 4, 25; 5, 15; 16, 13. 14. 15. 25.
 Act. 14, 27; 15, 4; 16, 38; 19, 18;
 20, 20. 27.
 Rom. 15, 21. - 2 Cor. 7, 7. - 1 Pet.
 1, 12. - 1 Joh. 1, 5.
 ἀνάγειν
 Mat. 4, 1.
 Luc. 2, 22; 4, 5; 8, 22; 22, 66.
 Act. 7, 41; 9, 39; 12, 4; 13, 13; 16,
 11. 34; 18, 21; 20, 3. 13; 21, 1. 2;
 27, 2. 4. 12. 21; 28, 10. 11.
 Rom. 10, 7. ἐκ νεκρῶν (Heb. 13, 20)
 ἀναγεννᾶν 1 Pet. 1, 3. 23.
 ἀναγινώσκειν
 Mat. 12, 3 (οὐκ ἀνέγνωτε. cf. 5; 19, 4;
 21, 16. 42; 22, 31. Mar. 2, 25;
 12, 10. 26. Luc. 6, 3); 24, 15
 (ὁ ἀναγινώσκων νοεῖται. Mar.
 13, 14)
 Luc. 4, 16. ἀνέστη ἀναγν.
 10, 26. πῶς ἀναγιν.;
 Joh. 19, 20. τ. τίτλον πολλ. ἀνέγν.
 Act. 8, 28. τ. προφ. (30. 32)
 - 30. γινώσκεις δὲ ἀναγ.;
 13, 27. τὰς φωνὰς - ἀναγιν.
 15, 21. κατὰ πᾶν σ. ἀναγιν.
 - 31. ἀναγνόντες - ἐχάρησαν
 23, 34. ἀναγνούς - κ. ἐπερωτ.
 2 Cor. 1, 18. ἀλλ' ἢ δὲ ἀναγινώσκειται
 3, 2. γινώσκ. κ. ἀναγιν.
 - 15. ἦν ἵκα ἀναγιν. Μωϋσῆς
 Gal. 4, 21. τὸν νόμον οὐκ ἀναγιν.
 [al. 1. ἀκούετε]
 Eph. 3, 4. ἀναγινώσκοντες νοῆσαι
 Col. 4, 16. (ter)
 1 Th. 5, 27. τὴν ἐπιστολήν
 Apoc. 1, 3. μακάριος ὁ ἀναγιν. [5, 4]

ἀναγκάζειν

Mat. 14, 22. οὐθ' ὥς ἡνάγκασεν -- τοὺς
μαθ. (Mar. 6, 45)

Luc. 14, 23. ἀνάγκασον εἰσελθεῖν

Act. 26, 11. ἡνάγκαζον βλασφημεῖν

28, 19. ἡνάγκ. ἐπικαλέσασθαι

2 Cor. 12, 11. ὑμεῖς με ἡναγκάσατε

Gal. 2, 3. οὐδὲ - ἡναγκάσθη περι-
τμηθῆναι

- 14. ἔσθ' ἡ ἀνάγκ. Ἰουδαίῳ

6, 12. ἀνάγκ. ὑμᾶς περιτέμν.

ἀναγκαῖος

Act. 10, 24 (φίλους); 13, 46. - 1 Cor.

12, 22. - 2 Cor. 9, 5. - Phil. 1, 24;

2, 25. - Tit. 3, 14 (ἀν. χρείας). -

Heb. 8, 3.

ἀναγκαστωδῶς 1 Pet. 5, 2.

ἀνάγκη

Mat. 18, 7. ἀν. - ἵστιν ἐλθεῖν (cf.
Rom. 13, 5. Heb. 9, 16, 23)

Luc. 11, 18. ἔχω ἀν. ἐξελθεῖν (cf. 23,
17. 1 Cor. 7, 37. Heb. 7, 27.
Jud. 8)

21, 23. ἀνάγκη μεγάλη ἐπὶ τῆς

1 Cor. 7, 26. διὰ τὴν ἐνσωτῶσαν ἀν.

9, 16. ἀνάγκη - μοι ἐπικαίεται

2 Cor. 6, 4. ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχ.

9, 7. ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀν.

12, 10. ἐν ἀνάγκαις, ἐν θιωγμ.

1 Th. 3, 7. ὅλῳ ψει κ. ἀν. ἡμῶν

Philem. 14. μὴ ὥς κατὰ ἀν.

Heb. 7, 12. ἐξ ἀν. καὶ νόμου

ἀναγνώριζέσθαι Act. 7, 13.

ἀνάγνωσις Act. 13, 15. 2 Cor. 3, 14.

1 Tim. 4, 13.

ἀναδεικνύναι Luc. 10, 1. Act. 1, 24.

ἀνάδειξις Luc. 1, 80.

ἀναδέχασθαι Act. 28, 7. Heb. 11, 17.

ἀναδιδόναι Act. 23, 33.

ἀναξήν Luc. 15, 24. 34. Rom. 7, 9;

14, 9. Apoc. 20, 5.

ἀναζητεῖν Luc. 2, 44. Act. 11, 25.

ἀναζώννυσθαι 1 Pet. 1, 13.

ἀναζωπυρεῖν 2 Tim. 1, 6.

ἀναθάλλειν Phil. 4, 10.

ἀναθεμα Act. 23, 14. Rom. 9, 3.

1 Cor. 12, 3; 16, 22. Gal. 1, 8. 9.

ἀναθεματίζειν Mar. 14, 71. Act.

23, 12. 14. 21.

ἀναθεωρεῖν Act. 17, 23. Heb. 13, 7.

ἀνάθημα Luc. 21, 5.

ἀναίθεια Luc. 11, 8.

ἀναιρεῖν

Mat. 2, 16. Luc. 22, 2; 23, 32.

Act. 2, 23; 5, 33. 36; 7, 21 (= auf-

heben ein Kind). 28; 9, 23. 24. 29

10, 39; 12, 2; 13, 28; 16, 27; 22,

20; 23, 15. 21. 27; 25, 3; 26, 10.

[2 Th. 2, 8. ὃν ὁ Κ. ἀνέλκει]

Heb. 10, 9. ἀναιρεῖ τὸ πρῶτον

ἀναιρέσεις Act. 8, 1; [22, 20]

ἀναίτιος Mat. 12, 5. 7.

ἀνακαθίζειν Luc. 7, 15. Act. 9, 40.

ἀνακαινίζειν Heb. 8, 6.

ἀνακαινοῦν 2 Cor. 4, 16. Col. 3, 10.

ἀνακαινώσις Rom. 12, 2. Tit. 3, 5.

ἀνακαλύπτειν 2 Cor. 3, 14. 18.

ἀνακάμπτειν Mat. 2, 12. Luc. 10, 6.

Act. 18, 21. Heb. 11, 15.

ἀνάκεισθαι

Mat. 9, 10; 22, 10. 11; 26, 7. 20.

Mar. 5, 40; 14, 18; 16, 14.

Luc. 7, 37; 22, 27.

Joh. 6, 11; 12, 2; 13, 23. 28.

ἀνακεφαλαιοῦσθαι Rom. 13, 9.

Eph. 1, 10.

δυνακλίνειν

Mat. 8, 11; 14, 19 (Mar. 6, 39. Luc. 9, 15)

Luc. 2, 7; 7, 36; 12, 37; 13, 29.

δυνακράζειν

Mar. 1, 23 (Luc. 4, 33); 6, 49. Luc.

8, 28; 23, 18.

δυνακρίνειν

Luc. 23, 14.

Act. 4, 9; 12, 19; 17, 11; 24, 8; 28, 18.

1 Cor. 2, 14. 15; 4, 3. 4; 9, 8; 10,

25. 27; 14, 24.

δυνάκρισις Act. 25, 26.

δυνακύπτειν

Luc. 13, 11; 21, 28. Joh. [8, 7. 10]

ἀναλαμβάνειν

Mar. 16, 19. εις τὸν οὐρανόν (Act. 1,

2. 11. 22. 1 Tim. 3, 16 ἐν

δόξῃ)

Act. 7, 43; 10, 16; 20, 13. 14; 23, 31.

Eph. 6, 13. τὴν πανοπλίαν

- 16. τὸν θυρόν

2 Tim. 4, 11.

ἀνάληψις Luc. 9, 51.

δυναλίσκειν

Luc. 9, 54. Gal. 5, 15. 2 Th. 2, 8.

ἀναλογία Rom. 12, 6.

ἀναλογίζεσθαι Heb. 12, 8.

δυναλος Mar. 9, 50.

δυνάλυσις 2 Tim. 4, 6.

δυναλύειν Luc. 12, 36. Phil. 1, 23.

δυναμόκτητος [Joh. 8, 7]

δυναμένειν 1 Th. 1, 10.

δυναμιμνήσκειν

Mar. 11, 21; 14, 72. 1 Cor. 4, 17.

2 Cor. 7, 15. 2 Tim. 1, 6. Heb. 10, 32.

ἀνάμνησις

Luc. 22, 19 (1 Cor. 11, 24. 25). Heb. 10, 3.

ἀνανοῦσθαι Eph. 4, 23.

ἀνανήφειν 2 Tim. 2, 26.

ἀνανίας

1) Christ in Jerusalem: Act. 5, 1. 3. 5.

2) Christ in Damascus: Act. 9, 10.

12. 13. 17; 22, 12.

3) Hohepriester: Act. 23, 2; 24, 1.

ἀναντιρρήτος Act. 19, 36.

ἀναντιρρήτως Act. 10, 29. !

ἀνάξιος 1 Cor. 6, 2.

ἀναξίως 1 Cor. 11, 27. 29.

ἀναπαύειν

Mat. 11, 28. κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς

26, 45. καθεύδετε -- κ. ἀναπαύ-

εσθε (Mar. 14, 41)

Mar. 6, 31. ἀναπαύεσθε ὅλιγον

Luc. 12, 19. ἀναπαύου, φάγε, πίε

1 Cor. 16, 18. ἀνέπασσαν - τὸ ἐμὸν πν.

2 Cor. 7, 13. ἀναπέπνυται τὸ πνεῦμα

αὐτοῦ ἀπὸ πάντων

Philem. 7. σπλάγχχνα τ. ἀγίων ἀνα-

πέπνυται (cf. 20)

1 Pet. 4, 14. τὸ τοῦ θ. πνεῦμα ἐφ'

ὑμᾶς ἀναπαύεται

Apo. 6, 11. ἵνα ἀναπαύσωνται ἕτε-

ρόν

14, 13. - ἐκ τῶν κόπων

ἀνάπαυσις

Mat. 11, 29. ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς

12, 43. ζητοῦν ἀνάπ. (Luc. 11, 24)

Apo. 4, 8. ἀνάπ. οὐκ ἔχουσιν (14, 11)

ἀναπεύθειν Act. 18, 13.

ἀναπέμπειν

Luc. 23, 7. 11. 15. Act. 25, 21. Philem. 11.

ἀναπηδᾶν Mar. 10, 50 [all. ἀναστᾶς]

ἀνάπηρος Luc. 14, 13. 21.

ἀνακλίπτειν

Mat. 15, 35. ἀναπεσθὲν ἐπὶ τὴν γῆν.

(Mar. 6, 40; 8, 6. Joh. 6, 10)

Luc. 11, 37. εἰσελθὼν ἀνέπεσον
 14, 10. ἀνάπεσαι εἰς τ. ἰσχατον
 17, 7. παρελθὼν ἀνάπεσαι
 22, 14. ἀνέπεσε καὶ οἱ δῶδεκα
 Joh. 13, 12. ἀναπέσων - εἴπεν
 - 25. ἐπὶ τὸ στήθος τ. Ἰ. (21, 20)
 ἀναπληροῦν
 Mat. 13, 14. ἀναπληροῦνται αὐτοῖς ἡ
 προφ. [αἱ 1. πληρωθῆσ.]
 1Cor. 14, 16. ὁ ἀναπληρῶν τὸν τόπον
 16, 17. ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλή-
 ρωσαν (cf. Phil. 2, 30)
 Gal. 6, 2. ἀναπλ. τὸν νόμον
 1Th. 2, 16. ἀναπλ. αὐτῶν τ. ἀμαρτίας
 ἀναπολόγητος Rom. 1, 20; 2, 1.
 ἀνάπτειν
 Luc. 12, 49. Act. 28, 2. Jac. 3, 5.
 ἀναπτύσσειν Luc. 4, 17.
 ἀναρίθμητος Heb. 11, 12.
 ἀνασεύειν Mar. 15, 11. Luc. 23, 5.
 ἀνασκευάζειν Act. 15, 24.
 ἀνασπᾶν Luc. 14 5. Act. 11, 10.
 ἀνάστασις
 Mat. 22, 23. μὴ εἶναι ἐνάστασιν (Mar.
 12, 18. Luc. 20, 27. Act.
 23, 8) (cf. 18. 30. 31. Mar
 12, 23. Luc. 20, 33. 35. 36.
 τῆς ἀναστ. υἱοί)
 Luc. 2, 34. εἰς πτωσὶν κ. ἀναστ. π.
 14, 14. ἐν τῇ ἀναστ. τῶν δικαίων
 Joh. 5, 29. εἰς ἀνάστ. ζωῆς - κρῖσις
 11, 24. ἀναστήσῃ. ἐν τῇ ἀναστ. ἐν
 τ. ἰσχ. ἡμ.
 - 25. ἡ ἀνάστ. κ. ἡ ζωή
 Act. 1, 22. μάρτυρα τῆς ἀναστ. αὐτ.
 2, 31. περὶ τῆς ἀναστ. τοῦ Χρ.
 (4, 83)
 4, 2. τὴν ἀνάστ. τὴν ἐν νεκρῶν

Act. 17, 18. Ἰησοῦν κ. τὴν ἀνάστασιν
 - 32. ἀκούσ. - ἀνάστ. νεκρῶν
 23, 6. ἐλπίδος κ. ἀναστ. νεκρ.
 24, 15. ἀνάστ. μίλλαιν ἰσ. νεκρ.
 - 21. περὶ ἀναστ. νεκρῶν
 - 23. ἐξ ἀναστ. νεκρ.
 Rom. 1, 4. ἐξ ἀναστ. νεκρ.
 6, 5. τῆς ἀναστ. ἐσόμεθα
 1Cor. 15, 12. ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ
 ἔστιν (13)
 - 21. δι' ἀνθρῶπ. ἀναστ. νεκρ.
 - 42. οὕτω καὶ ἡ ἀν. τῶν νεκρ.
 Phil. 3, 10. δύναιμι τῆς ἀναστ. αὐτοῦ
 2Tim. 2, 18. τὴν ἀνάστ. ἥδη γεγονέναι
 Heb. 6, 2. ἀναστάς. τε νεκρ.
 11, 35. ἐξ ἀναστ. τοὺς νεκρούς -
 κρείττονος ἀναστ. τύχῃσι
 1Pet. 1, 8. δι' ἀναστ. Ἰ. Χρ. ἐκ νεκρ.
 (cf. 3, 21)
 Apoc. 20, 5. - ἡ πρώτη (6)
 ἀναστατοῦν
 Act. 17, 6; 21, 38. Gal. 5, 12.
 ἀνασταυροῦν Heb. 6, 6.
 ἀνασταυράζειν Mar. 8, 12.
 ἀναστρέφειν
 1) eigentlich:
 Mat. 17, 22. ἀναστρεφόμενων - αὐτῶν
 Joh. 2, 15. τὰς τραπέζας ἀνίστρεψε
 Act. 5, 22. ἀναστρέφαντες - ἀπήγγ.
 15, 16. „μετὰ τοῦτο ἀναστρέψω“
 2) tropisch:
 2Cor. 1, 12. ἀναστρέφῃ. ἐν τῷ κόσμῳ
 Eph. 2, 3. ἀνεστράφ. ποτε ἐν ταῖς
 ἐπιθ.
 1Tim. 3, 15. ἐν οἴκῳ θ. ἀναστρέφ.
 Heb. 10, 33. τῶν οὕτως ἀναστρεφ.
 13, 18. καλῶς θελ. ἀναστρ.
 1Pet. 1, 17. χρόνον ἀναστρέφῃ

2Pet. 2, 18. τοὺς ἐν πλάνῃ ἀναστρεφ. ἀναστροφῇ
 Gal. 1, 13. τ. ἐμὴν ἀναστρ. ποτε ἐν
 Eph. 4, 22. κατὰ τὴν προτ. ἀναστρ.
 1Tim. 4, 12 ἐν ἀναστρ., ἐν ἀγάπῃ
 Heb. 13, 7. τ. ἐκβασιν τῆς ἀναστρ.
 Jac. 8, 13. ἐκ τῆς καλῆς ἀναστρ.
 1Pet. 1, 15. ἐν πάσῃ ἀναστρ.
 - 18. ματαίως ὑμ. ἀναστρ.
 2, 12. τ. ἀναστρ. ὑμῶν ἐν τοῖς
 3, 1. τῆς τ. γυναικ. ἀν.
 - 2. τ. ἐν φόβῳ ἀγνῆν ἀν.
 - 16. ἀγαθὴν ἐν Χρ. ἀν.
 2Pet. 2, 7. ἐν ἀσελείᾳ ἀναστρ.
 3, 11. ἐν ἀγlais ἀναστροφαῖς
 ἀνατάσσεισθαι Luc. 1, 1.
 ἀνατέλλειν
 Mat. 4, 16. „φῶς ἀντίτειλεν αὐτοῖς“
 5, 45. ἥλιον ἀνατέλλει (trans.)
 13, 60. ἥλιος (cf. 13. 6, Mar. 4, 6;
 16, 2. Jac. 1, 11)
 Luc. 12, 54. νεφέλην ἀνατ.
 Heb. 7, 44. ἐξ Ἰουδα ἀνατίταλκεν ὁ
 Κύρ.
 2Pet. 1, 19. φωςφόρος ἀνατίτλη ἐν τ.
 καρδίαις
 ἀνατίθεται Act. 25, 14. Gal. 2, 2.
 ἀνατολῇ
 Mat. 2, 1. μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν
 - 2. ἐν τῇ ἀνατολῇ (9)
 8, 11. ἀπὸ ἀνατολῶν κ. δυσμῶν
 (Luc. 13, 29)
 24, 27. ἐξ ἑρχ. ἀπὸ ἀνατ. - ὡς
 δυσμ.
 Luc. 1, 78. ἀνατολῇ ἐξ ὕφους
 Apoc. 7, 2. ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου (16,
 12. - λῶν [al. 1. λῆς]; 21,
 13. ohne ἡλ.)

ἀνατρέπειν 2 Tim. 2, 18. Tit. 1, 11.
 ἀνατρέφειν Act. 7, 20. 21; 22, 3.
 ἀναφαίνεσθαι
 Luc. 19, 11. Act. 21, 3.
 ἀναφέρειν

1) eigentlich: hinaufführen, tragen:
 Mat. 17, 1 (Mar. 9, 2)
 Luc. 24, 51. ἀνεφέρετο - εἰς τὸν οὐρ.

2) darbringen - Opfer:
 Heb. 7, 27. θυσιάς (13, 15. θ. αἰνέσ.;
 1 Pet. 2, 5. πνευμ. θυσ.)
 - - ἑαυτὸν ἀνενέγκας [al. 1.
 προσεν.]
 Jac. 2, 5. ἀνενέγκας Ἰσαὰκ - ἐπὶ τὸ
 θυσιαστ.

3) auf sich nehmen (beim Opfer),
 wegnehmen:
 Heb. 9, 28. πολλ. ἐνεν. ἁμαρτίας
 1Pet. 2, 24. ἁμαρτ. ἡμῶν αὐτὸς ἀνή-
 νηκεν ἐν
 ἀναφωρεῖν Luc. 1, 42.
 ἀνάχυσις 1 Petr. 4, 4.
 ἀναχωρεῖν
 Mat. 2, 12. 13. 14. 22; 4, 12; 9, 24;
 12, 15; 14, 13; 15, 21; 27, 5.
 Mar. 3, 7. Joh. 3, 15. Act. 23, 19; 26, 31.
 ἀνάψυξις Act. 3, 20.
 ἀναψύχειν 2 Tim. 1, 16.
 ἀνδροποιίστης 1. Tim. 1, 10.
 Ἀνδρέας
 Mat. 4, 18 (Mar. 1, 16); 10, 2 (Mar. 3, 18.
 Luc. 5, 14)
 Mar. 1, 29; 13, 3. Joh. 1, 41. 45;
 6, 8; 12, 22. Act. 1, 13.
 ἀνδρεῖσθαι 1 Cor. 16, 13.
 Ἀνδρόνικος Rom. 16, 7.
 ἀνδροφόνος 1 Tim. 1, 9.

ἀνέγκλητος

1 Cor. 1, 8. Col. 1, 22. 1 Tim. 3, 10.

Tit. 1, 6. 7.

ἀνεκδιήγητος 2 Cor. 9, 15.

ἀνεκλόγητος 1 Pet. 1, 8.

ἀνέκλειπτος Luc. 12, 33.

ἀνεκτός

Mat. 10, 15. ἀνεκτότερον ἔσται γῆ Σ.

(cf. 11, 22. 24. [Mar. 6, 11].

Luc. 10, 12. 14)

ἀνελεῖμων Rom. 1, 31.

ἀνεμίξασθαι Jac. 1, 6.

ἀνεμος

Mat. 7, 25 (27); 8, 26 (ἐπιτίμησε

τοῖς ἀν. καὶ τῇ θαλ. Mar. 4, 39.

Luc. 8, 24); 8, 27 (Mar. 4, 41);

11, 7; 14, 24 (Mar. 6, 48) 30. 32

(Mar. 6, 51); 24, 31 (Mar. 13, 27)

Mar. 4, 37 (Luc. 8, 23)

Luc. 7, 24; 8, 25 (τοῖς ἀν. ἐπιτάσσει)

Joh. 6, 18. ἀν. μεγάλου πνέοντος

Act. 27, 4. 7. 14 (ἀν. τυφωνικός) 15.

Eph. 4, 14. παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδα-

σκαλίας

Jac. 3, 4. ὑπὸ σκληρῶν ἀνέμ.

Jud. 12. ὑπὸ ἀν. παραφερόμ.

Apoc. 6, 13; 7, 1 (τ. τέσσαρας ἀν. τ. γ.)

ἀνένδεκτον Luc. 17, 1.

ἀνεξερεύνητος Rom. 11, 33.

ἀνεξίκακος 2 Tim. 2, 24.

ἀνεξιχνίαστος Rom. 11, 3. Eph. 3, 8.

ἀνεπαίσχυντος 2 Tim. 2, 15.

ἀνεπίληπτος 1 Tim. 3, 2; 5, 7; 6, 14.

ἀνεσις

Act. 24, 23. 2 Cor. 2, 12; 7, 5; 8, 13.

2 Th. 1, 7.

ἀνετάζειν Act. 22, 24. 29.

ἀνεύθετος Act. 27, 12.

ἀνευρίσκω Luc. 2, 16. Act. 21, 4.

ἀνέχεσθαι

Mat. 17, 17. (ὥς πότε ἀνέχομαι ὑμῶν;

Mar. 9, 19. Luc. 9, 41)

Act. 18, 14. (Gehör geben)

1 Cor. 4, 12. διωκόμενοι ἀνεχόμεθα

2 Cor. 11, 1. ὄφελον ἀνέχεσθαι μου -

ἀνέχεσθαι μου

- 4. καλῶς ἀνέχεσθε

- 19. ἡδέως γ. ἀνέχ. τῶν

- 20. ἀνέχεσθε γ. εἰ τις

Eph. 4, 2. ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν

ἀγάπῃ (cf. Col. 3, 13)

2 Th. 1, 4. τ. θλίψεσιν αἰς ἀνέχεσθε

2 Tim. 4, 3. ὑγιαίνουσας διδασκ. οὐκ

ἀνέχονται

Heb. 13, 22. ἀνέχεσθε τοῦ λόγου

ἀνεψιός Col. 4, 10.

ἀνηθον Mat. 23, 23.

ἀνήκαι

Eph. 5, 4. Col. 3, 18. Philem. 8.

ἀνήμερος 2 Tim. 3, 3.

ἀνήρ

1) = Ehemann:

Mat. 1, 16 (19) Ἰωσήφ, τ. ἄνδρα Μαρ.

Mar. 10, 2. εἰ ἔξεστιν ἀνδρὶ γυν. (12)

Luc. 2, 36. ζήσασα ἔτη μετὰ ἀνδρ.

ἐπτά

16, 18. ἀπολελυμ. ἀπ' ἀνδρός

Joh. 4, 16. 17. 18.

Act. 5, 9. 10.

Rom. 7, 2. 3. τ. ζῶντι ἀνδρὶ δίδ. etc.

1 Cor. 7, 2. 3. 4. τὸν ἴδιον ἀνδρα

ἔχεται etc.

- 10. 11. ἀπὸ ἀνδρός μὴ χω-

ρισθῆναι etc.

- 13, 14. ἔχει ἀνδρα ἄπιστ. etc.

- 16. εἰ τὸν ἀνδρα σώσεις; etc.

1Cor.7,84. πῶς ἀράσει τῷ ἀνδρὶ

- 89. ζῆ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς etc.

11, 8. καφαλὴ - γυναικὸς ὁ ἀνὴρ
(Eph. 5, 23)

- 7. γυνή - δόξα ἀνδρός ἐστιν

14,35. τ. ἰδίους ἀνδρας ἐπερω-
τάτωσαν2Cor.11, 2. ὑμᾶς ἐνὶ ἀνδρὶ - παραστ.
τῷ Χρ.

Gal. 4,27. „τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα“

Eph. 5,22. τ. ἰδίους ἀνδράσιν ὑπο-
τασσ. (24. Col. 3, 18. Tit.

2, 5. 1 Pet. 3, 1. 5)

- 25. οἱ ἄνδρες, ἀγαπάτε τὰς
γυν. ἡμῶν (28. Col. 3, 19)

- 33. ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα

1Tim.3, 2. μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα (cf.
12. Tit. 1, 6)

5, 9. ἐνὸς ἀνδρός γυνή

1Pet.3, 7. οἱ ἄνδρες ὁμοίως, συνοικ.

Apoc.21,2. κακοσμημ. τῷ ἀνδρὶ

2) = Mann überhaupt:

a) in der Anrede mit Beisatz:

Act. 1,11. ἄν. Γαλιλ.

- 16. ἄν. ἀδελφοί (3, 29; 7, 2.

κ. πατέρ.; 13, 15. 26. 38;

15, 7. 13; 22, 1. κ. πατ.;

23, 1, 6; 28, 17)

2,14. ἄν. Ἰουδαῖοι

- 22. ἄν. Ἰσραηλίται (3, 12; 5,
35; 13, 16; 21, 28)

17,22. ἄν. Ἀθηναῖοι

19,35. ἄν. Ἐφέσιοι

*b) von den zahlreichen übrigen
Stellen sind die wichtigeren:

a) mit Bezug auf das Geschlecht:

Luc. 1,34. ἄνδρα οὐ γινώσκω

Joh. 1,13. ἐκ θελήματος ἀνδρός

1Cor.11, 3. παντὸς ἀνδρ. ἡ καφ. - Χρ.

- 4. πᾶς ἀνὴρ προσευχόμε.

- 7. ἄν. μὲν γ. οὐκ ὀφείλει

- 8. οὐ γάρ ἐστιν ἀνὴρ ἐκ
γυν. etc.- 9. οὐκ ἐκτίσθῃ ἀνὴρ διὰ τ.
γ. etc.

- 11. οὐτε γυνὴ χωρὶς ἀνδρ. etc.

- 12. ἡ γυνὴ ἐκ τοῦ ἀνδρός etc.

- 14. ἀνὴρ μὲν ἰὼν κομᾷ

1Tim.2, 8. προσεύχεσθαι τοὺς ἀνδρ.

- 12. οὐδὲ αὐθιγεῖν ἀνδρός

β) ohne diese Beziehung:

Act.17,81. ἐν ἀνδρὶ φ' ᾧ ρισε

Rom. 4, 8. „μακάριος ἀνὴρ“ (cf. Jac.
1, 12)

1Cor.13,11. ὅτι - γέγονε ἀνὴρ

Eph. 4,13. εἰς ἄνδρα τέλειον

Jac. 1,20. ὁργὴ ἀνδρός

3, 2. οὗτος τέλειος ἀνὴρ.

ἀνθιστάναι

Mat. 5,39. μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ

Luc.21,15. ἀντιπεῖν ἢ ἀντιστῆναι

Act. 6,10. οὐκ ἴσχυον ἀντιστ. τῇ

13, 8. ἀνθίστατο δὲ αὐτοῖς Ἑλ.

Rom. 9,19. βουλήματι αὐτοῦ τις ἀνθ.

13, 2. Θεοῦ διαταγῇ ἀνθέστη-

κεν etc.

Gal. 2,11. κατὰ πρόσωπον αὐτῷ ἀν-
τίστην

Eph. 6,13. ἵνα θυνηθῇτε ἀντιστῆναι

2Tim.3, 8. ἀνέστησαν Μωϋσῆι - ἀν-

θίστανται τῇ ἀληθείᾳ

4,15. λίαν γ. ἀνθέστηκε [al. 1.

ἀντίστη] τοῖς

Jac. 4, 7. ἀντίστητε τῷ διαβόλῳ

(cf. 1 Pet. 5, 9)

ἀνθρωπολογεῖσθαι Luc. 2, 38.

ἄνθρωπος Jac. 1, 10. 11. 1 Pet. 1, 24.
 ἄνθρωποι Joh. 18, 18; 21, 9.
 ἄνθρωποι Rom. 12, 20.
 ἄνθρωποι Eph. 6, 6. Col. 3, 22.
 ἄνθρωποι Act. 17, 25. ὑπὸ χειρῶν ἀνθρ. [al. 1.
 ἀνθρώπων]
 Rom. 6, 19. ἀνθρώπινον λέγω διὰ
 1 Cor. 2, 4. [ἀνθρωπίνης] σοφίας λό-
 γοις; 13.
 4, 8. ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας
 10, 13. πειρασμός - ἀνθρώπινος
 Jac. 3, 7. τῇ φύσει τῇ ἀνθρ.
 1 Pet. 2, 13. πάση ἀνθρ. κτίσει
 ἀνθρωποκτόνος
 Joh. 8, 44. 1 Joh. 3, 15.
 * ἄνθρωπος
 ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρ. v. Jesus s. bei υἱός.
 Von den übrigen Stellen sind die
 wichtigeren:
 Mat. 4, 4. „ζήσεται ἀνθρ.“ (Luc. 4, 4)
 - 19. ἀλλοις ἀνθρώπων (Mar. 1,
 17. cf. Luc. 5, 10)
 5, 16. ἔμπροσθεν τ. ἀνθρ. (6, 1)
 6, 2. δοξασθῶσιν ὑπὸ τ. ἀνθρ.
 - 5. φανῶσι τοῖς ἀνθρ. (cf.
 16, 18)
 - 14. ἀφήτε τοῖς ἀνθρ. (15)
 7, 12. ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἀνθρ.
 8, 9. ἀνθρ. εἰμι ὑπὸ ἐξουσ.
 (Luc. 7, 8)
 9, 8. ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς
 ἀνθρ.
 10, 17. προσέχετε - ἀπὸ τ. ἀνθρ.
 - 32. ὁμολογεῖν ἔμπρ. τ. ἀνθρ.
 (33. Luc. 12, 9)
 12, 12. διαφίε. ἀνθρ. προβάτου!

Mat. 12, 25. ὁ ἀγαθὸς ἀνθρ. - ὁ πο-
 νηρὸς (Luc. 6, 45)
 13, 25. ἐν - τῇ κατεύθειν τοῦς
 ἀνθρ.
 15, 9. „ἐνέαλματα ἀνθρ.“ (Mar.
 7, 7. 8)
 - 11. κοινῶς τὸν ἀνθρ. (18. 20.
 cf. Mar. 7, 15. 18. 20. 21. 23)
 16, 13. τίνα με λέγουσιν οἱ ἀνθρ.
 (Mar. 8, 27)
 - 23. φρονεῖς ἐὰν τῶν ἀνθρ.
 (Mar. 8, 33)
 - 26. τι-ὠφελείται ἀνθρ. (Mar.
 8, 36. 37. Luc. 9, 25)
 17, 22. εἰς χεῖρας ἀνθρ. (Mar.
 9, 31. Luc. 9, 44; 24, 7. -
 ἄμαρ.)
 19, 3. εἰ ἔξεστιν ἀνθρώπῳ [al.
 1. ἀνδρὶ] ἀπολύσαι
 - 5. „καταλείψει ἀνθρ. τὸν
 πατέρα“ (Mar. 10, 7. Eph. 5, 31)
 - 6. ἀνθρ. μὴ χωρίζετω (Mar.
 10, 9.)
 - 10. ἡ αἰτία τοῦ ἀνθρ. [al. 1.
 τοῦ ἀνθρώπου] μετὰ τῆς γυν.
 - 12. εὐνοχλίσθησαν ὑπὸ τῶν
 ἀνθρ.
 - 26. παρὰ ἀνθρώποις τοῦτο
 ἀδύνατον (Mar. 10, 27. Luc.
 18, 27)
 21, 25. ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ ἀνθρ.;
 (26. Mar. 11, 30. 32. Luc.
 20, 4. 6)
 22, 16. εἰς πρόσωπον ἀνθρ. (Mar.
 12, 14)
 23, 4. ἐπὶ τοὺς ἄμους τῶν ἀνθρ.
 - 5. θαυμάζειν τοῖς ἀνθρ.
 - 7. καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρ.

Mat 23, 13. κλείετε τὴν βασιλ. τ. οὐρ.
ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρ.

- 28. φαίνεσθε τοῖς ἀνθρ. δι-
καιοί

26, 24. οὐαί - τῷ ἀνθρ. ἐκ. (Mar.
14, 21. Luc. 22, 22)

- 72. οὐκ οἶδα τὸν ἀνθρώπον
(74. Mar. 14, 71)

Mar. 2, 27. τὸ σάββ. - διὰ τὸν ἀνθρ.
ἐγ. etc.

3, 28. ἀφεθήσ. τοῖς υἱοῖς τῶν
ἀνθρ.

15, 39. ἀληθῶς ὁ ἀνθρ. οὗτος
(Luc. 23, 47)

Luc. 1, 25. ὄνειδός μου ἐν ἀνθρ.

2, 14. ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία

- 52. παρὰ θεῶ κ. ἀνθρώποις

6, 22. μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἀνθρ.

- 31. ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἀνθρ.

11, 46. φορεῖτε τοὺς ἀνθρ.

16, 15. δικαιούντες αὐτ. ἐνώπιον
τ. ἀνθρ. - τὸ ἐν ἀνθρ.
ύψηλόν

18, 2. ἀνθρ. μὴ ἐντραπέμ. (4)

23, 4. οὐδὲν εὖρ. αἵτιον ἐν τῷ
ἀνθρ. τούτῳ (14)

Joh. 1, 4. ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρ.

2, 25. ἵνα τις μαρτυρ., περὶ τοῦ
ἀνθρ. etc.

3, 19. ἡγάπησαν οἱ ἀνθρώποι
μᾶλλον

- 27. οὐ δύναται ἀνθρ. λαμβ.

5, 34. οὐ παρὰ ἀνθρ. τὴν μαρτ.
λαμβ.

- 41. δόξαν παρὰ ἀνθρ. οὐ (cf.
1 Th. 2, 6)

7, 23. ὅλον ἀνθρ. ὑγ. ἐποίησα

8, 17. „δύο ἀνθρ. ἡ μαρτυρία“

Joh. 10, 33. σὺ ἀνθρ. ὧν ποιεῖς σεαυ-
τὸν θεόν

11, 50. ἵνα εἰς ἀνθρ. ἀποθάνῃ
ὑπὲρ (cf. 18, 14)

12, 43. τὴν δόξαν τῶν ἀνθρ.
μᾶλλον

16, 21. ὅτι ἐγενήθη ἀνθρ. εἰς
κόσμον

17, 6. ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα
τοῖς ἀνθρώποις

18, 17. μαθ. εἰ τοῦ ἀνθρ. τούτου

- 29. κατὰ τοῦ ἀνθρ. τούτου

19, 5. ἴδε ὁ ἀνθρώπος!

Act. 5, 4. οὐκ ἐψεύσω ἀνθρ.

- 29. θεῶ μᾶλλον ἢ ἀνθρ.

- 38. ἐὰν ἡ ἐξ ἀνθρ. ἡ βουλή

10, 26. καγὼ αὐτὸς ἀνθρ. εἰμι

12, 22. θεοῦ φωνή κ. οὐκ ἀνθρ.

14, 11. οἱ θεοὶ ὁμοιωθέντες ἀν-
θρώποις

17, 25. οὐδὲ ὑπὸ χεῖρων ἀνθρ.
[al. 1. ἀνθρωπίνων] θε-
ραπεύεται

- 26. πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων

- 29. χαράγμ. - ἐνδυμῆσεως
ἀνθρ.

18, 13. τοὺς ἀνθρ. σίβησθαι κ. ὑ.

21, 39. ἀνθρ. Ἰουδαῖος

22, 25. ἀνθρ. Ῥωμαῖος (28)

24, 16. ἀπρόσκοπον συναῖδ. - πρὸς
τὸν θ. κ. τοὺς ἀνθρ.

Rom. 1, 18. ἀδικίαν ἀνθρώπων

- 23. εἰκόνας φθαρτοῦ ἀνθρ.

2, 9. ἐπὶ πᾶσαν ψυχὴν ἀνθρ.

- 16. τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρ.

- 29. ἔπαινος οὐκ ἐξ ἀνθρ.

3, 4. πῶς - ἀνθρ. ψεύστης

- 5. κατὰ ἀνθρώπον λέγω

Rom. 5, 12. δι' ἐνὸς ἄνθρ. ἡ ἁμαρτ. -
εἰς πάντας ἄνθρ. ὁ θάνατος

- 15. χάριτι τῇ τοῦ ἐνὸς ἄνθρ.
1. Χρ.

- 18. (bis) εἰς πάντας ἄνθρ.

- 19. παρακοῆς τοῦ ἐνὸς ἄνθρ.

6, 6. ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρ.
(Eph. 4, 22. Col. 3, 9)

7, 22. κατὰ τὸν ἔσω ἄνθρ. (cf.
2 Cor. 4, 16. Eph. 3, 16)

- 24. ταλαίπωρος ἐγὼ ἄνθρ.

12, 17. προνοοῦμ. καλὰ ἐνώπιον
πάντων ἄνθρ.

- 18. μετὰ πάντων ἄνθρ. εἰρην.

14, 18. δόκιμος τοῖς ἄνθρ.

1 Cor. 1, 25. σοφώτερον τῶν ἄνθρ. etc.

2, 5. μὴ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων

- 11. τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων
τὰ τοῦ ἀνθρώπου εἰ μὴ
τὸ πν. τοῦ ἄνθρ.

- 14. ψυχικὸς - ἄνθρωπος

3, 3. κατὰ ἄνθρ. περιπατεῖτε

- 21. μηδ. καυχᾶσθω ἐν ἄνθρ.

4, 1. οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω
ἄνθρωπος

- 9. θείατρον - καὶ ἀγγέλοις
καὶ ἀνθρώποις

7, 1. καλὸν ἄνθρ. γυν. μὴ ἄπτ.

- 23. μὴ γίνεσθαι δούλοι ἀνθρ.

9, 8. κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα
λαλῶ (cf. Gal. 3, 15)

11, 28. δοκιμαζέτω - ἄνθρωπος
ἑαυτόν

13, 1. ταῖς γλώσσαις τῶν ἄνθρ.
λαλῶ

14, 2. οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ,
ἀλλὰ τῷ θεῷ (cf. 3)

1 Cor. 15, 21. δι' ἄνθρ. ὁ θάνατος etc.

- 32. εἰ κατὰ ἄνθρ. ἐθρησιμάχ.

- 39. ἄλλη μὲν (sc. σάρξ) ἄνθρ.

- 45. „ὁ πρῶτος ἄνθρ. Ἀδάμ“

- 47. ὁ πρῶτος ἄνθρ. ἐκ γῆς -
ὁ δεύτερος ἄνθρ. ὁ Κύριος

2 Cor. 4, 16. ὁ ἔξι ἡμῶν ἄνθρωπος
ὁ ἔσωθεν

8, 21. προνοοῦμεν - καλὰ οὐ
μόνον ἐνώπιον Κυρίου,
ἀλλὰ κ. ἐνώπ. ἄνθρ.

12, 2. οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χρ.
(cf. 3, 4)

Gal. 1, 1. II. ἀπόστ. οὐκ ἀπ' ἄνθρ.
οὐδὲ δι' ἄνθρ.

- 10. ἄρτι - ἀνθρώπους παῖθω
etc. (cf. unten 1 Th. 2, 4)

- 11. οὐκ ἔστι κατὰ ἄνθρωπον

- 12. οὐδὲ - παρὰ ἄνθρ. παρ-
λαβὼν

2, 6. πρόσωπον Θεὸς ἄνθρ. οὐ
λαμβ.

- 16. οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος

Eph. 2, 15. κτίση ἕνα καινὸν ἄνθρ.
(cf. unten 4, 24)

3, 5. τοῖς νίοις τῶν ἄνθρ.

4, 14. ἐν τῇ κυβείᾳ τῶν ἄνθρ.

- 24. ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν
ἄνθρ.

6, 7. δουλεύοντες ὡς τῷ Κυρίῳ
καὶ οὐκ ἄνθρ. (Col. 3, 23)

Phil. 2, 7. ἐν ὁμοίῳ. ἀνθρώπων

- 8. σχήματι εὐρέθ. ὡς ἄνθρ.

4, 5. τὸ ἐπεικὲς ὑμῶν γνωστὸν
πᾶσιν ἄνθρ.

Col. 2, 8. κατὰ τ. παράδ. τῶν ἄνθρ.

- 22. διδασκαλίας τῶν ἄνθρ.

1 Th. 2, 4. ὡς ἄνθρ. ἀρεσκοντες

1 Th. 2, 13. ἐδέξασθε οὐ λόγον ἀνθρ.

- 15. πᾶσιν ἀνθρ. ἀναντίων

4, 8. οὐκ ἀνθρ. ἀθετεῖ, ἀλλὰ
τὸν Θεόν

2 Th. 2, 3. ὁ ἀνθρωπος τῆς ἁμαρτίας

1 Tim. 2, 1. ποιεῖσθαι δεήσεις - ὑπὲρ
πάντων ἀνθρ.

- 4. πάντας ἀνθρ. θάλει σω-
θῆναι

- 5. μισέτης Θεοῦ καὶ ἀνθρ.

- - ἀνθρωπος Χρ. Ἰ.

4, 10. σωτήρ πάντων ἀνθρ.

6, 10. σὺ δὲ, ὁ ἀνθρωπος τοῦ
Θεοῦ (cf. 3, 17) (cf. unten
2 Pet. 1, 21)

2 Tim. 2, 2. παράθου πιστοῖς ἀνθρ.

3, 2. ἴσονται γὰρ οἱ ἀνθρώποι

Tit. 1, 14. ἐντολαῖς ἀνθρώπων

2, 11. ἐπαφάνη - ἡ χάρις πᾶσιν
ἀνθρ.

3, 10. αἰρετικὸν ἀνθρ.

Heb. 2, 6. τί ἴστιν ἀνθρ. δεῖ etc.

5, 1. ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρ. etc.
(cf. 7, 28)

8, 2. ὁ Κύρ. καὶ οὐκ ἀνθρ.

9, 27. ἀπόκειται τ. ἀνθρ. ἄπαξ

13, 6. „τί ποιήσει μοι ἀνθρ.“

Jac. 1, 7. μὴ γάρ οἴσθω ὁ ἀνθρ.

- 19. ἴστω πᾶς ἀνθρ. ταχύς

2, 20. ὁ ἀνθρωπος κινεῖ

- 24. δικαιούται ἀνθρ.

- 9. καταρώμεθα τοὺς ἀνθρ.

5, 17. Ἕλλας ἀνθρωπος ἦν

1 Pet. 1, 24. πᾶσα δόξα ἀνθρώπου

2, 4. ὑπὸ ἀνθρ. - ἀποδοκιμ.

3, 4. ὁ κρυπτός τ. καρδ. ἀνθρ.

4, 2. μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυ-
μίας, ἀλλὰ θελήμ. Θεοῦ

1 Pet. 4, 6. κριθῶσι - κατὰ ἀνθρώ-
πους σαρκί

2 Pet. 1, 21. οὐ - θελήματι ἀνθρώπου

- - ἄγιοι Θεοῦ ἀνθρώποι

2, 16. εἰ ἀνθρ. φωνῇ φθεγγέ.

1 Joh. 5, 9. τὴν μαρτυρ. τῶν ἀνθρ.

Αποκ. 4, 7. τὸ πρόσωπον ἀνθρώπου
(cf. 9, 7)

9, 15. τὸ τρίτον τῶν ἀνθρ. (18)

11, 13. δνόματα ἀνθρώπων

13, 18. ἀριθμὸς - ἀνθρ. ἴστι

16, 18. ἀφ' οὗ οἱ ἀνθρ. ἐγένοντο
ἐπὶ τῆς γῆς

18, 13. ὑψιάς ἀνθρώπων

21, 3. σκηνὴ τοῦ Θεοῦ μετὰ τῶν
ἀνθρ.

- 17. μέτρον ἀνθρώπου

ἀνθυπατεύειν Act. 18, 12.

ἀνθύπατος Act. 13, 7. 8. 12; 19, 33.

ἀνίλεως Jac. 2, 13.

ἀνιπτος Mat. 15, 20 (Mar. 7, 2. 9)

ἀνιστάναι

1) transitiv:

Mat. 22, 24. „ἀναστήσει σπέρμα τῷ
ἀδ.“

Joh. 6, 39. ἀναστήσω - ἐν τῇ ἐσχάτῃ
(40. 44. 54)

Act. 2, 24. ὃν ὁ Θεὸς ἀνίστησι

- 30. [κατὰ σάρκα ἀναστ. τ. Χ.]

- 32. Ἰησοῦν ἀνίστησεν ὁ Θεός

3, 22. „προφήτην ὑμῖν ἀναστ.“
(7, 37)

- 26. ὁ Θεὸς ἀναστήσας τὸν
πατέρα

9, 41. ἀνίστησεν αὐτὴν

13, 33. ἀναστήσας Ἰησοῦν

- 34. - ἐκ νεκρῶν (17, 31)

2) intransitiv :

*a) eigentlich, local oft; die wichtigeren Stellen sind:

Act. 8, 26. ἀνάστηθι καὶ πορεύου (cf. 9, 6. 34; 10, 26; 14, 10; 26, 16)

9, 11. ἀναστὰς πορεύθητι (cf. 10, 13. 20; 11, 7; 22, 10. 16. Luc. 17, 19)

12, 7. ἀνάστα ἐν τάχει

b) auftreten :

Mar. 3, 26. εἰ ὁ σατανᾶς ἀνίστη ἐφ' ἐαυτόν

Luc. 10, 25. νομικός τις ἀνίστη

Act. 5, 36. ἀνίστη Θεοδῶς. (37)

6, 9. ἀνίστησάν τινες ἐκ τῆς συναγ.

7, 18. ἄχρις οὗ ἀνίστη βασιλ. ἔτερος

c) von den Todten auferstehen :

Mat. 17, 9. ὥς οὗ - ἐκ νεκρ. ἀναστῇ [al. 1. ἐγερθῇ] (cf. Mar. 6, 14; 9, 9. 10)

Mar. 5, 42. ἀνίστη τὸ κοράσιον

8, 31. μετὰ τρεῖς ἡμ. ἀναστῆναι

12, 23. ἐν τῇ - ἀναστ. ὅταν ἀναστῶσι (25)

16, 9. ἀναστὰς - πρῶτ. - ἐφάνη

Luc. 9, 8. προφ. εἰς τῶν ἀρχ. ἀνίστη (19)

- 22. τ. τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι [al. 1. ἐγερθῆναι] (24, 7. 46. Joh. 20, 9)

16, 31. ἐάν τις ἐκ νεκρ. ἀναστῇ

Act. 9, 40. Ταβιθά, ἀνάστηθι

10, 41. μετὰ τὸ ἀναστῆναι αὐτ. ἐκ νεκρῶν (cf. 17, 3)

Rom. 14, 9. [ἀνίστη] καὶ ἔζησεν

Eph. 5, 14. ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν

1 Th. 4, 14. ὁ ἀπέθανε καὶ ἀνίστη

3) Medium :

a) von den Todten auferstehen :

Mat. 12, 41. ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει (Luc. 11, 32)

20, 19. τῇ τρίτῃ ἡμ. ἀναστήσεται (Mar. 9, 31; 10, 34; 13, 33)

Joh. 11, 23. ἀναστήσεται ὁ ἀδελφ. σου

- 24. οἶδα ὅτι ἀναστήσεται ἐν τῇ ἀναστ.

1 Cor. 15, 52. οἱ νεκροὶ ἀναστήσονται [al. 1. ἐγερθῇσ.]

1 Th. 4, 16. ἀναστήσονται πρῶτον

b) = auftreten :

Act. 20, 30. ἀναστήσονται ἄνδρες

Heb. 7, 11. ἕτερον ἀνίστασθαι ἱερέα (cf. 15)

Ἄννα Luc. 2, 36.

Ἄννας, Hohepriester, Luc. 3, 2. Joh. 18, 13. 24. Act. 4, 6.

ἀνόητος

Luc. 24, 25. ὃ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς

Rom. 1, 4. σοφοῖς τε καὶ ἀνοήτοις

Gal. 3, 1. ὃ ἀνόητοι Γαλιλάται (cf. 8)

1 Tim. 6, 9. ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοήτους [al. ἀνονήτους]

Tit. 3, 8. ἤμεν γὰρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι

ἄνοια Luc. 6, 11. 2 Tim. 3, 9.

ἀνοίγειν

1) die Thüre, ein Haus, ein Grab, einen Brunnen :

Mat. 7, 7. κρούετε καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν (8. Luc. 11, 9. 10)

25, 11. κύριε, ἀνοίξον ἡμῖν (Luc. 13, 25)

27, 52. τὰ μνημεῖα ἀνεψύθ.

Luc. 12, 36. εὐθὺς ἀνοίξουσιν αὐτῷ
 Joh. 10, 8. τοῦτο ὁ θύραρχος ἀνοίγει
 Act. 5, 19. 23; 12, 10 (αὐτομάτη
 ἠνολχθη); 14, 16. 27 (τοῖς ἔθνεσι
 θύραν); 16, 26. 27.

Rom. 3, 13. τάφος ἀνεψγμένος
 1Cor. 16, 9. θύρα - μοι ἀνέψγε μεγ.
 2Cor. 2, 12. θύρας μοι ἀνεψγμ.
 Col. 4, 3. ἀνόλξη ἡμῖν θύραν τοῦ
 λόγου

Apoc. 3, 7. ὁ ἀνοίγων καὶ οὐδείς
 κλείει etc. 3, 8. 20; 4, 1; 9, 2
 (τὸ φρεῖα τῆς ἁβ.); 11, 9 (ὁ ναὸς
 τοῦ θεοῦ); 15, 5 (ὁ ναὸς τῆς
 σκηνῆς)

2) den Himmel:

Mat. 3, 16. Luc. 3, 21. Joh. 1, 52.
 Act. 7, 56; 10, 11 (cf. Apoc. 4, 1).
 Apoc. 19, 11.

3) ein Buch, Siegel:

Luc. 4, 17. Apoc. 5, 2. ἄξιός ἐστιν ὁ
 βιβλ. etc. (3. 4. 5. 9); 6, 1. 8.
 5. 7. 9. 12; 8, 1; 10, 2. 8; 20, 12.

4) den Mund:

Mat. 5, 2; 13, 35; 17, 27. Luc. 1, 64.
 Act. 8, 32. 35; 10, 34; 18, 14.
 2Cor. 6, 11. Apoc. 12, 16; 13, 6.

5) das Ohr: Mar. 7, 35.

6) die Augen:

Mat. 9, 30; 20, 33. Joh. 9, 10. 14. 17.
 21. 26. 30. 32; 10, 21; 11. 37.
 Act. 9, 8. 40.

7) Schätze: Mat. 2, 11.

ἀνοικοδομεῖν Act. 15, 16.

ἀνοίξεις Eph. 6, 19.

ἀνομία

Mat. 7, 23. ἐργαζόμε. τὴν ἀν. (18, 41.
 ποιεῖν)

Mat. 23, 28. ὑποκρίσι. κ. ἀνομίας

24, 12. πληθυνθῆναι τ. ἀνομίας

Rom. 4, 7. „ὡς ἀφείθησαν αἱ ἀνομ.“

6, 19. τῇ ἀνομίᾳ εἰς ἀνομίαν

2Cor. 6, 14. δικαιοσύνη κ. ἀνομία

2Th. 2, 7. μυστήριον - τῆς ἀνομίας

Tit. 2, 14. ἀπὸ πάσης ἀνομίας

Heb. 1, 9. „ἐμίσησας ἀνομίαν“

[8, 12. „τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν“]

10, 17. ἀμαρτιῶν αὐτῶν κ. ἀνομ.

1Joh. 3, 4. τὴν ἀνομίαν ποιεῖ - ἡ ἀμ.

ἵσταν ἡ ἀνομία

ἄνομος

Mar. 15, 28. „μετ' ἀνόμων ἐλογίσθη“
 (Luc. 22, 37)

Act. 2, 23. διὰ χειρῶν ἀνόμων

1Cor. 9, 21. τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομ. etc.

2Th. 2, 8. ἀποκαλυφθ. ὁ ἄνομος

1Tim. 1, 9. ἀνόμοις τε κ. ἀνυποτάκτ.

2Pet. 2, 8. ἀνόμ. ἔργοις ἐβασάνιζεν

ἀνόμως Rom. 2, 12.

ἀνορθοῦν

Luc. 13, 13. Act. 15, 16. Heb. 12, 12.

ἀνόσιος 1 Tim. 1, 9. 2 Tim. 3, 2.

ἀνοχή Rom. 2, 4; 3, 26.

ἀνταγωνίζεσθαι Heb. 12, 4.

ἀντάλλαγμα

Mat. 16, 26. τῆς ψυχῆς (Mar. 8, 37)

ἀνταναπληροῦν Col. 1, 24.

ἀνταποδιδόναι

Luc. 14, 14. οὐκ ἔχουσιν ἀ. - ἀντα-

ποδοθήσεται - σοι

Rom. 11, 35. ἀνταποδοθ. αὐτῷ

12, 19. „ἐγὼ ἀνταποδώσω“ (Heb.

10, 30)

1 Th. 3, 9. εὐχαριστίαν - τῷ θεῷ

ἀνταποδ. περὶ

2 Th. 1, 6. ἀνταποδ. τοῖς θλίβουσιν
ἐν. θλίψιν

ἀνταπόδομα

Luc. 14, 12. Rom. 11, 9.

ἀνταπόδοσις Col. 3, 24.

ἀνταποκρίνεσθαι

Luc. 14, 6. Rom. 9, 20.

ἀντεπεῖν Luc. 21, 15. Act. 4, 14.

ἀντέχεσθαι

Mat. 6, 24. ἐνός ἀνθίσταται, καὶ τοῦ
ἐτέρ. καταφρονήσει (Luc.
16, 13)

1 Th. 5, 14. ἀντέχεσθε τ. ἀσθενῶν

Tit. 1, 9. ἀντεχ. τοῦ-πιστοῦ λόγου
* ἀντί

Mat. 5, 38. ὁφθ. ἀντί ὁφθ. etc.

17, 27. δός αὐτοῖς ἀ. ἐμοῦ κ.

20, 28. δοῦναι - λύτρον ἀ. πολ-
λῶν (Mar. 10, 45)

Luc. 1, 20. ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπίστ.

11, 11. ἀντί ἰχθ. ὄφιν

12, 3 ἀνθ' ὧν ὅσα ἦν τῇ σκ.

19, 44. ἀνθ' ὧν οὐκ ἔγνωσ

Joh. 1, 16. χάριν ἀντί χάρ.

Act. 12, 23. ἀνθ' ὧν οὐκ ἴδωκε

Rom. 12, 27. καπὸν ἀντί κ. (1 Th. 5, 15.

1 Pet. 3, 9)

2 Th. 2, 10. ἀνθ' ὧν τὴν ἀγ.

ἀντιβάλλειν Luc. 24, 17.

ἀντιδιατιθέμενος 2 Tim. 2, 25.

ἀντιδικός

Mat. 5, 25 (ἐννοων τῷ ἀντιδικῷ σου.

Luc. 12, 59)

Luc. 18, 3. ἐκδικησόν με ἀπὸ τ. ἀντ.

1 Pet. 5, 8. ὁ ἀντ. ὑμ. διάβολος

ἀντίθεσις 1 Tim. 6, 20.

ἀντικαθίσταται Heb. 12, 4.

ἀντικαλεῖν Luc. 14, 12.

ἀντικεισθαι

Luc. 13, 17; 21, 15.

1 Cor. 16, 9. ἀντικείμε. πολλοί

Gal. 5, 17. ταῦτα - ἀλλήλοις ἀντίκ.

Phil. 1, 28. ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων.

2 Th. 2, 4. (ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλ.) ὁ
ἀντικείμε.

1 Tim. 1, 10. τῇ ὑγιαίνουσῃ διδασκ.
ἀντικείται

5, 14. ἀφορμὴν διδόναι τῷ ἀντ.
ἀντιλαμβάνεσθαι

Luc. 1, 54. „ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παι-
δός“

Act. 20, 35. ἀντίλ. τῶν ἀσθενούντων

1 Tim. 6, 2. οἱ τῆς εὐεργεσίας ἀντίλ.

ἀντιλέγειν

Luc. 2, 84. σημεῖον ἀντιλεγόμενον

20, 27. ἀντιλέγ. ἀνάστ. μὴ εἶναι

Joh. 19, 12. ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι

Act. 13, 45. (bis); 28, 19, 22 (πανταχοῦ
ἀντιλέγεται)

Rom. 10, 21. „λαὸν ἀπειθ. κ. ἀντίλ.“

Tit. 1, 9; 2, 9.

ἀντιλήψεις 1 Cor. 12, 28.

ἀντιλογία

Heb. 6, 16; 7, 7; 12, 3. Jud. 11.

ἀντιλοιδόρεῖν 1 Pet. 2, 23.

ἀντιλύτρον 1 Tim. 2, 6.

ἀντιμετρρεῖν Mat. 7, 2 (Luc. 6, 38).

ἀντιμισθία Rom. 1, 27. 2 Cor. 6, 13.

Ἀντιόχεια

1) in Syrien:

Act. 11, 19. 20. 22. 25. 26. 27; 13, 1;
14, 26; 15, 22. 23. 30. 35; 18, 22.

Gal. 2, 11.

2) in Pisidien:

Act. 13, 14; 14, 19. 21. 2 Tim. 3, 11.

Ἀντιοχεύς Act. 6, 5.

ἀντιπαρέρχασθαι Luc. 10, 31. 32. ἄνωθεν
 Ἀντίπας Apoc. 2, 13.
 Ἀντιπατρίς Act. 23, 31.
 ἀντιπίπτειν Act. 7, 51.
 ἀντιστρατεύεσθαι Rom. 7, 23.
 ἀντιτάσσεσθαι
 Act. 18, 6. Rom. 13, 2. Jac. 4, 6
 (1 Pet. 5, 5); 5, 6.
 ἀντίτυπος Heb. 9, 24. 1 Pet. 3, 21.
 ἀντίχριστος
 1 Joh. 2, 18. 22; 4, 3. 2 Joh. 7.
 ἀντίλειν Joh. 2, 8. 9; 4, 7. 15.
 ἀντλημα Joh. 4, 11.
 ἀντοφθαλμεῖν Act. 27, 15.
 ἄνυδρος
 Mat. 12, 43 (Luc. 11, 24). 2 Pet. 2, 17.
 Jud. 12.
 ἀνυπόκριτος
 Rom. 12, 9. ἡ ἀγάπη (2 Cor. 6, 6)
 1 Tim. 1, 5. πίστεως (2 Tim. 1, 5)
 Jac. 3, 17. (ἡ ἄνωθεν σοφία)
 1 Pet. 1, 22. φιλαδελφίαν
 ἀνυπότακτος
 1 Tim. 1, 9. Tit. 1, 6. 10. Heb. 2, 8.
 ἄνω
 Joh. 2, 7. ὡς ἄνω
 8, 23. ἐγὼ ἐκ τῶν ἄνω εἰμὶ
 11, 41. ἦρε τ. ὄφθ. ἄνω
 Act. 2, 19. „ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω“
 Gal. 4, 26. ἡ - ἄνω Ἰερουσό.
 Phil. 3, 14. τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ Θ.
 Col. 3, 1. τὰ ἄνω ζητεῖτε
 - 2. - φρονεῖτε
 Heb. 12, 15. ῥίζα πικρίας ἄνω φύουσα
 Apoc. 5, 8. ἐν τ. οὐρανῷ [ἄνω]
 ἁνώγειον [al. 1. ἀνάγειον]
 Mar. 14, 15. (Luc. 22, 12)

Mat. 27, 51. ἀπὸ ἄν. ὡς κάτω (Mar.
 15, 38)
 Luc. 1, 3. παρηκολ. ἄνωθεν πᾶσιν
 Joh. 8, 3. ἂν μὴ τις γενν. ἄν. (3, 7)
 - 31. ὁ ἄν. ἐρχόμενος
 19, 11. σοι δεῖσθαι. ἄν.
 - 23. ἐκ τῶν ἄν. ὑφαντός
 Act. 26, 5. προγιν. με ἄν.
 Gal. 4, 9. πάλιν ἄν. δουλ.
 Jac. 1, 17. ἄν. ἐστι καταβαίνον
 3, 15. σοφία ἄν. κατερχ. (cf. 17)
 ἄνωτεριός Act. 19, 1.
 ἁνώτερον Luc. 14, 10. Heb. 10, 8.
 ἁνωφελής Tit. 3, 9. Heb. 7, 18.
 ἀξίνη Mat. 3, 10 (Luc. 3, 9)
 ἄξιος
 Mat. 3, 8. καρπὸν ἄξ. τῆς μεταν.
 (Luc. 3, 8. cf. Act. 26, 20)
 10, 10. ἄξ. - ὁ ἐργάτης τῆς (Luc.
 10, 7. 1 Tim. 5, 18)
 - 11. 13 (bis)
 - 37. οὐκ ἔστι μου ἄξ. (38)
 22, 8. κεκλημένοι οὐκ ἦσαν ἄξ.
 Luc. 7, 4. ἄξ. ἐστὶν ᾧ παρ.
 12, 48. ἄξια πληγῶν
 15, 19. οὐκ ἐστὶ εἰμὶ ἄξ. κληθ. (21)
 23, 15. οὐδὲν ἄξ. θαν. (cf. Act.
 23, 29; 25, 11. 25; 26, 31)
 - 41. ἄξια - ᾧ ἐπράξ.
 Joh. 1, 27. οὐκ εἰμὶ ἄξ. ἵνα (Act. 13, 25)
 Act. 13, 46. ἄξ. κρίνεται ἵνα. τῆς
 αἰων. ζωῆς
 Rom. 1, 32. ἄξ. θανάτου εἰσὶν
 8, 18. οὐκ ἄξ. τὰ παθήματα -
 πρὸς τὴν
 1 Cor. 16, 4. ἂν δὲ ἡ ἄξ. τοῦ καμῆ
 πορεύεσθαι

2Th. 1, 3. καθὼς ἄξ. ἐστίν
1Tim. 1, 15. πάσης ἀποδοχῆς ἄξ. (4, 9)

6, 1. πάσης τιμῆς ἄξ.

Heb. 11, 28. ὧν οὐκ ἦν ἄξ. ὁ κόσμος
Apos. 8, 4. ὅτι ἄξ. εἰσιν (16, 6)

4, 11. ἄξ. εἰ, Κύριε, λαβεῖν (cf.
5, 12)

5, 2. ἄξ. ἀνοίξει τὸ βιβλ. (4)
- 9. ἄξ. εἰ λαβεῖν τὸ β.

ἀξιοῦν

1) mit Infln.:

Lue. 7, 7. (ἐμμαντὸν ἡξίωσα -)

Act. 15, 28; 28, 22.

2) mit Genitiv:

2Th. 1, 11. ἵνα ὑμᾶς ἄξ. τῆς κλήσεως
τοῦ Θ.

1Tim. 5, 17. διπλῆς τιμῆς ἀξιούσθ.

Heb. 8, 3. δόξης παρὰ Μωυσ. ἡξίωσ.

10, 29. χεῖρονος ἀξιώσθησ. τιμωρ.
ἀξίως

Rom. 16, 2. ἄξ. τῶν ἀγίων

Eph. 4, 1. ἄξ. περιπ. τῆς κλήσ.

Phil. 1, 27. ἄξ. τ. εὐαγγ. τοῦ Χρ.

Col. 1, 10. ἄξ. τοῦ Κυρίου

1Th. 2, 12. ἄξ. τοῦ Θεοῦ (3 Joh. 6)

ἀόρατος

Rom. 1, 20. τὰ - ἀόρατα αὐτοῦ

Col. 1, 15. εἰκὼν τοῦ Θ. τοῦ ἀορ.

- 16. τὰ - ὁρατὰ κ. τὰ ἀόρ.

1Tim. 1, 17. ἀορ. μόνῳ Θεῷ

Heb. 11, 27. τὸν - ἀόρατον ὡς ὁρῶν
ἐκατέρ.

* ἀπαγγέλλειν

Mat. 12, 18. „πρίσιν τοῖς ἔθν. ἀπαγγε-
λεῖν“

Joh. 16, 25. περὶ τοῦ πατρ. ἀπαγγ.
ὑμῖν [αἰ. 1. ἀναγγ.]

Act. 26, 20. ἔθνεσιν ἀπήγγ. μεταν.

Heb. 2, 12. „ἀπαγγ. τὸ ὄνομα σου
τοῖς“

1Joh. 1, 2. ἀπαγγ. ὑμῖν π. ζωῆν

* ἀπάγειν

Mat. 7, 13. ἡ ἀπάγουσα εἰς τ. ἀπώλ.
(cf. 14)

1Cor. 12, 2. πρὸς τὰ εἰδωλα - ἀπα-
γόμενοι

ἀπάγχεσθαι Mat. 27, 5.

ἀπαίδευτος 2 Tim. 2, 23.

ἀπαίρεσθαι

Mat. 9, 15 (Mar. 2, 20. Luc. 5, 35)

ἀπαίτειν Luc. 6, 30; 12, 20.

ἀπαλγεῖν Eph. 4, 19.

ἀπαλλάσσειν

Luc. 12, 58. Act. 19, 12. Heb. 2, 15.

ἀπαλλοτρίοῦσθαι

Eph. 2, 12; 4, 18. Col. 1, 21.

ἀπαλόξ Mat. 24, 32 (Mar. 13, 28)

ἀπαντᾶν

Mat. 28, 9. Mar. 5, 2; 14, 18. Luc.

14, 31; 17, 12. Joh. 4, 51. Act.

16, 16.

ἀπάντησις

Mat. 25, 1. 6. Act. 28, 15.

1 Ph. 4, 17. εἰς ἀπ. τοῦ Κυρ.

ἄπαξ

2Cor. 11, 25. Phil. 4, 16 (κ. ἄπ. κ. δις.

1 Th. 2, 18)

Heb. 6, 4. τοὺς ἄπαξ φωτισθ.

9, 7. 26. 27. (ἄπ. ἀποθ.) 28 (ὁ

Χρ. ἄπ. προσεν.)

10, 2. ἄπ. κακαθαρμ.

12, 26. 27.

1Pet. 3, 18. ἄπ. περὶ ἁμ. ἑκαθ.

- 20. ἄπ. ἐξεδήχ.

Jud. 8, 5.

ἀπαράβατος Heb. 7, 24.

ἀπαρασκεύαστος 2 Cor. 9, 4.

ἀπαρνεῖσθαι

Mat. 16, 24. ἀπαρν. ἑαυτὸν (Mar. 8, 34.

Luc. 9, 23)

26, 34. τρεῖς ἀπαρ. με (75. Mar.

14, 30. 72. Luc. 22, 34. μὴ

εἰδέναι με. 61. Joh. 13, 38)

- 35. οὐ μὴ σε ἀπ. (Mar. 14, 31)

Luc. 9, 9. ἀπαρνηθήσεται ἐνώπ. τ.

ἀγγέλων

ἀπάρτι

Apoc. 14, 13 [al. 1. ἀπ' ἄρτι].

ἀπαρτισμός Luc. 14, 28.

ἀπαρχή

Rom. 8, 23. τ. ἀπ. τοῦ πνεύμ.

11, 26. εἰ - ἡ ἀπ. ἀγία

16, 5. ἀπ. τῆς Ἰσ. εἰς Χρ.

1 Cor. 15, 20. ἀπ. τῶν κεκοιμημ. (cf. 23)

16, 15. ἀπ. τῆς Ἀγαίας

2 Th. 2, 13. εἴλατο ὑμᾶς ὁ Θ. ἀπ. [al.

1. ἀπ' ἀρχῆς]

Jac. 1, 18. ἀπ. τινα τῶν αὐτοῦ κτι-

σμάτων

Apoc. 14, 4. ἀπ. τῷ Θεῷ κ. τῷ

* ἅπας

(In den Episteln nur 3 mal)

Mar. 16, 15. παρ. εἰς τὸν κόσμ. ἅπαντα

Luc. 21, 4. ἅπαντα τὸν βίον

Act. 2, 44. εἶχον ἅπαντα κοινά (cf. 4, 32)

Gal. 3, 28. ἅπαντες - ὑμεῖς εἰς ἓστε

Eph. 6, 13. ἅπαντα κατεργασ.

Jac. 3, 2. πταίμεν ἅπαντες

ἀπασπάξουσθαι

Act. 21, 6. [al. 1. ἀσπασ.]

ἀπατῆν

Eph. 5, 6. μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατ.

1 Tim. 2, 14. Ἀδὰμ οὐκ ἦπ. εἶτα.

Jac. 1, 26. ἀπατῶν καρδίαν αὐτοῦ

ἀπάτη

Mat. 13, 22. τοῦ πλούτου (Mar. 4, 19)

Eph. 4, 22. τ. ἐπιθυμ. τῆς ἀπάτης

Col. 2, 8. φιλοσοφ. κ. κενῆς ἀπ.

2 Th. 2, 10. πάσῃ ἀπ. τῆς ἀδικίας

Heb. 3, 13. ἀπ. τῆς ἀμαρτίας

2 Pet. 2, 13. ἐντροφῶντες ἐν ταῖς ἀπ.

[al. 1. ἀγύπαις]

ἀπάτωρ Heb. 7, 3.

ἀπαύγασμα Heb. 1, 3.

ἀπειθία

Rom. 11, 30. 32. Eph. 2, 2; 5, 6.

Col. 3, 6. Heb. 4, 6. 11.

ἀπειθεῖν

Joh. 3, 36. ὁ - ἀπειθῶν τῷ υἱῷ

Act. 14, 2. οἱ - ἀπειθοῦντες Ἰουδ.

([17, 5])

19, 9. ἐσκληρύνοντο κ. ἠπειθ.

Rom. 2, 8. ἀπειθοῦσι - τῇ ἀληθείᾳ

10, 24. „πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα.“

11, 30. ἠπειθήσατε τῷ Θεῷ

- 31. οὗτοι νῦν ἠπειθήσαν,

15, 31. ἀπὸ τῶν ἀπειθοῦντων

Heb. 3, 18; 11, 31.

1 Pet. 2, 7. 8 (τῷ λόγῳ. 3, 1)

3, 20; 4, 16 (τῷ - εὐαγγ.)

ἀπειθής

Luc. 1, 17. Act. 26, 19. Rom. 1, 30

(2 Tim. 3, 2). Tit. 1, 16; 3, 3. -

ἀπειλεῖν Act. 4, 17. 1 Pet. 2, 28.

ἀπειλή Act. 4, 17. 29; 9, 1. Eph. 6, 9.

ἀπειναι

1 Cor. 5, 3. τῷ σώματι (cf. Col. 2, 5.

τῇ σαρκί)

2 Cor. 10, 1. 11; 13, 2. 10.

Phil. 1, 27.

ἀπειπεῖν 2 Cor. 4, 2.

ἀπειραστος Jac. 1, 13.

ἀπειρος Heb. 5, 13.

ἀπεκδέχεσθαι

Rom. 8, 19. τ. ἀποκάλ. (1 Cor. 1, 7)

- 23. τ. υἱοθεσίαν

- 25. δι' ὑπομονῆς

Gal. 5, 5. ἐλπὶδα δικαιοσύνης

Phil. 3, 20. σωτήρα

Heb. 9, 28. τοῖς αὐτὸν (sc. Χρ.) ἀπεκδ.

1 Pet. 3, 20. ἀπεξεδέχ. ἡ τοῦ Θεοῦ μα-
κροθυμία

ἀπεκδύεσθαι Col. 2, 15; 3, 9.

ἀπέκδυσις Col. 2, 11.

ἀπελαύνειν Act. 18, 16.

ἀπελεγμός Act. 19, 27.

ἀπελεύθερος 1 Cor. 7, 22.

Ἀπελλῆς Rom. 16, 10.

ἀπελπίζειν Luc. 6, 35. Eph. 4, 19.

ἀπέραντος 1 Tim. 1, 4.

ἀπερισπάστως 1 Cor. 7, 35.

ἀπερίτμητος Act. 7, 51.

* ἀπέρχεσθαι

Joh. 6, 66. ἀπῆλθον - εἰς τὰ ὀπίσω

- 68. πρὸς τίνα ἀπελευσόμεθα

12, 19. ὁ κόσμ. ὀπίσω αὐτοῦ

ἀπῆλθεν (Mar. 1, 20)

18, 6. ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπίσω

Jud. 7. ἀπῆλθ. ὀπίσω σαρκ. ἐτί-
ρας

ἀπέχειν

1) Activ.

Mat. 6, 2. ἀπέχ. τὸν μισθόν (5. 16)

15, 8. πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ

(Mar. 7, 6)

Mar. 7, 6. ἀπέχει ἤλθεν ἡ ὥρα

Luc. 6, 24. ἀπέχ. τὴν παράκλησιν

Luc. 7, 6. αὐτοῦ οὐ μακρὰν ἀπέ-
χοντος ἀπὸ (cf. 15, 20)

24, 13. ἀπέχ. σταδίους ἐξ. ἀπὸ

Phil. 4, 18. ἀπέχω - πάντα

Philem. 15. ἵνα αἰώνιον αὐτὸν ἀπέχης
2) Med.

Act. 15, 20. τοῦ ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῶν
(29 mit Genit.)

1 Ph. 4, 3. ἀπέχ. ὑμᾶς ἀπὸ

5, 22. ἀπὸ παντὸς - ἀπέχ.

1 Tim. 4, 3. ἀπέχ. βρωμάτων

1 Pet. 2, 11. ἀπέχ. τῶν σαρκ. ἐπιθ.

ἀπιδεῖν Phil. 2, 23 [al. 1. ἀφίδω].

ἀπιδέναι Act. 17, 10.

ἀπιστεῖν

Mar. 16, 11. ἀκούσαντες - ἠπίστησαν

- 16. ὁ - ἀπιστήσας κατακριθ.

Luc. 24, 11. ἠπίσταν αὐταῖς

- 41. ἀπιστούντων αὐτῶν

Act. 28, 24. οἱ δὲ ἠπίσταν

Rom. 3, 3. εἰ ἠπίστησάν τινες

2 Tim. 2, 13. εἰ ἀπιστ., ἐκεῖνος πιστὸς
μένει

ἀπιστία

Mat. 13, 58. διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν.

17, 20 (Mar. 6, 6).

Mar. 9, 24. βοήθει μου τῇ ἀπιστ.

16, 14. ὠνείδισε τ. ἀπιστ. αὐτῶν

Rom. 3, 3. μὴ ἡ ἀπ. αὐτῶν

4, 20. οὐ διεκρίθη τῇ ἀπιστίᾳ

11, 20. τῇ ἀπ. ἐξεκλάσθησαν

- 23. ἐὰν μὴ ἐπιμειν. τῇ ἀπ.

1 Tim. 1, 13. ἐποίησα ἐν ἀπ.

Heb. 3, 12. καρδ. πονηρὰ ἀπιστίας

- 19. οὐκ ἠδυνήθ. εἰς ἐλθ. δι' ἀπ.

ἄπιστος

Mat. 17, 17. γεναὶ ἀπιστ. κ. διστραμ.

(Mar. 9, 19. Luc. 9, 41)

Luc. 12, 46. μετὰ τῶν ἀπίστων
 Joh. 20, 27. μὴ γίνου ἀπίστος
 Act. 26, 8. ἀπίστον κρῖν. παρ' ὑμῖν
 1 Cor. 6, 6. καὶ τοῦτο ἐπὶ ἀπίστων
 7, 12. γυναῖκα ἔχει ἅπ. etc. 14, 15.
 10, 27. εἰ δέ τις - τῶν ἀπίστων
 14, 22. ἀλλὰ τοῖς ἀπίστοις. 23, 24.
 2 Cor. 4, 4. τὰ νοήματα τῶν ἀπίστων
 6, 14. ἐτεροζυγοῦντες ἀπίστοις
 - 15. πιστῶ μετὰ ἀπίστου
 1 Tim. 5, 8. ἴσθιν ἀπίστου χείρων
 Tit. 1, 15. μεμιασμένοις κ. ἀπ.
 Apoc. 21, 8. τοῖς - δειλοῖς κ. ἀπ.
 ἀπλότης
 Rom. 12, 8. ὁ μεταδιδούς ἐν ἀπλ.
 2 Cor. 1, 12. ἐν ἀπλ. κ. εὐκρί.
 8, 2. πλοῦτον τῆς ἀπλ. αὐτ.
 9, 11. εἰς πᾶσαν ἀπλ.
 - 13. ἀπλ. τῆς κοινωνίας
 11, 3. ἀπλ. τῆς εἰς τὸν Χρ.
 Eph. 6, 5. ἐν ἀπλ. τῆς καρδίας (Col.
 3, 22)
 ἀπλοῦς
 Mat. 6, 22. ὁ ὀφθαλμός σου (Luc.
 11, 34)
 ἀπλωῶ Jac. 1, 5.
 ἀποβαίνειν
 1) eigentlich: Luc. 5, 2. Joh. 21, 9.
 2) uneigentlich:
 • Luc. 21, 18. ἀποβήσεται - ὑμῖν εἰς
 μαρτύρ. (cf. Phil. 1, 19.
 εἰς σωτηρ.)
 ἀποβάλλειν
 Mar. 10, 50. Heb. 10, 35.
 ἀποβλέπειν Heb. 11, 26.
 ἀπόβλητος 1 Tim. 4, 4.
 ἀποβολή Act. 27, 22. Rom. 11, 15.
 ἀπογίνασθαι 1 Pet. 2, 24.

ἀπογράφειν
 Luc. 2, 1. 3. 5. Heb. 12, 23.
 ἀπογραφή Luc. 2, 2. Act. 5, 37
 ἀποδεικνύειν
 Act. 2, 22; 25, 7. 1 Cor. 4, 9. 2 Th. 2, 4.
 ἀπόδειξις 1 Cor. 2, 4.
 ἀποδεκατοῦν
 Mat. 23, 23 (Luc. 11, 42). Luc. 18, 12.
 Heb. 7, 5.
 ἀπόδεκτος 1 Tim. 2, 3; 5, 4.
 ἀποδέχασθαι
 Luc. 8, 40; 9, 11.
 Act. 2, 41 (τὸν λόγον); 15, 4; 18,
 27; 21, 17; 24, 3. 28, 30.
 ἀποδημεῖν
 Mat. 21, 33 (Mar. 12, 1. Luc. 20, 9);
 25, 14. 15.
 Luc. 15, 13.
 ἀπόδημος Mar. 13, 34.
 ἀποδιδόναι
 Mat. 5, 26. ὥς ἂν ἀποδ. τὸν ἰσχ. (cf.
 Luc. 12, 59)
 - 33. „ἀποδ. - τῷ Κυρ. τοὺς
 ὄρκους σου“
 6, 4. ἀποδ. σοι ἐν τῷ φαν. (18)
 12, 36. ἀποδώσουσι περὶ αὐτοῦ
 λόγον (cf. Luc. 16, 2. Act.
 19, 40. Rom. 14, 12. Heb.
 13, 17. 1 Pet. 4, 5).
 16, 27. ἀποδώσει ἑκάστῳ κατὰ
 τὴν (cf. Rom. 2, 6)
 18, 25. (bis) μὴ ἔχοντος - αὐτοῦ
 ἀποδ. (cf. Luc. 7, 42)
 - 26. πάντα σοι ἀποδώσω (29)
 - 28. ἀπόδος μοι εἴ τι ὀφείλεις
 - 30. ὥς οὐ ἀποδ. τὸ ὀφείλ. (34)
 20, 8. ἀπόδος αὐτοῖς τ. μισθόν
 21, 41. ἀποδ. αὐτῷ τ. καρπούς

Mat. 22, 21. ἀπόδοτε - τὰ Καίσα. Καί-
σαρι (Mar. 12, 17. Luc. 20, 25)

27, 38. ἀποδοθ. τὸ σῶμα.

Luc. 4, 20. ἀποδοὺς τῷ ὑπηρέτῃ
9, 42. ἀπιδώκεν αὐτὸν τῷ πατρὶ

10, 35. ὅτι - ἀποδώσω σοι

19, 8. ἀποδίδωμι τετραπλοῦν

Act. 4, 33. δυνάμει ἀπεδίδ. τὸ μαρτ.
5, 8. τοσοῦτον τὸ χωρίον ἀπέ-
δοσθε

7, 9. τ. Ἰωσ. ἀπιδόντο εἰς Αἴγ.

Rom. 12, 17. κακὸν ἀντὶ κακ. ἀποδιδ.
(1 Th. 5, 15. 1 Pet. 3, 9)

18, 7. ἀπόδοτε - πᾶσι τὰς ὀφ.
(cf. 1 Cor. 7, 3)

1 Tim. 5, 42. ἀμοιβὰς ἀποδ. τοῖς

2 Tim. 4, 8. ὅν ἀποδώσει μοι ὁ Κ.
- 14. ἀποδώῃ αὐτῷ ὁ Κ. κατὰ
[al. 1. δώσει]

Iob. 12, 11. καρπὸν εἰρην. - ἀποδιδ.
- 16. ἀντὶ βρώσεως μιᾶς ἀπέ-
δοτο τὰ πρωτοτόκια

Apoc. 18, 6 ἀπόδοτέ αὐτῇ etc.

22, 2. ἀποδιδ. τὸν καρπὸν αὐτ.
ἀποδορίζειν Jud. 19.

ἀποδοκιμάζειν

Mat. 21, 42. „ὅν ἀπεδοκ. οἱ οἰκοδ.“
(cf. Mar. 12, 10. Luc. 20, 17.
1 Pet. 2, 7)

Mr. 8, 31. ἀποδοκιμασθ. ἀπὸ τ.
(Luc. 9, 22; 17, 25)

Hb. 12, 17. (Ἡσαΐ -) ἀπεδοκίμα.

1 Pt. 2, 4. ὑπὸ ἀνθρ. - ἀποδεδοκ.

διοδοχή 1 Tim. 1, 15; 4, 9.

ἀιόθεις 1 Pet. 8, 21. 2 Pet. 1, 14.

ἀποθνήσκειν

Mat. 3, 12. συνάξει - εἰς τὴν ἀποθ.
(cf. 6, 26; 18, 30. Luc. 8, 17)

Mat. 12, 18. καθελὼ μου τὰς ἀποθ.

- 24. οὐκ ἔστι ταμεῖον οὐδέ τι.

ἀποθῆσαν ὀρίζειν 1 Tim. 6, 19.

ἀποθλίβειν Luc. 8, 45.

ἀποθνήσκειν

* 1) die wichtigsten Stellen der
Evang. u. Act.:

Mat. 9, 24. οὐ γ. ἀπέθ. - ἀλλὰ κα-
θαύδει (Mar. 5, 39. Luc. 8, 52)

Luc. 20, 36. οὕτε - ἀποθ. ἔτι δύν.

Joh. 6, 50. καὶ μὴ ἀποθάνῃ (cf. 11, 26)

8, 21. ἀποθ. ἐν ταῖς ἁμαρτ. 24.

11, 14. Δάκιμος ἀπέθανε

- 16. ἵνα ἀποθάν. μετ' αὐτοῦ

- 25. κἂν ἀποθάνῃ, ζήσεται

- 50. ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ.

51. [(18, 14)]

12, 24. πεσὼν εἰς τ. γῆν ἀποθ. etc.

- 33. ποίω θανάτῳ ἡμελλεν
ἀποθ. (18, 32)

18, 17. κατὰ τὸν νόμ. - ὀφείλει
ἀποθ.

21, 23. ἕκτος οὐκ ἀποθνήσκει etc.

Act. 21, 23. ἀποθ. - ὑπὲρ τοῦ ὀνόμ.

25, 11. οὐ παραιτούμα τὸ ἀποθ.

2) die Stellen der Episteln etc.:

a) von Christo:

Rom. 5, 6. ὑπὲρ ἀσεβῶν

- 8. ὑπὲρ ἡμῶν

6, 9. οὐκ ἐτι ἀποθν.

- 10. ὁ - ἀπέθ., τῇ ἁμ. ἀπέθ.
ἐφάπαξ

8, 34. Χ. ὁ ἀποθανών

14, 9. Χ. καὶ ἀπέθανε κ. ἔζησεν

- 15. ὑπὲρ οὗ Χ. ἀπέθ. (1 Cor.

8, 11. δι' ὃν)

1 Cor. 15, 3. ὑπὲρ τῶν ἁμαρτ. ἡμῶν

(1 Pet. 8, 18. περὶ)

2Cor.5,14. ὑπὲρ πάντων (15)
 - 15. τῷ ὑπὲρ αὐτ. ἀποθ.
 Gal. 2,21. θωρεῶν ἀπέθ.
 1Ph.4,14. ἰ. ἀπέθ. κ. ἀνίστη
 5,10. ὑπὲρ ἡμῶν
 b) v. Menschen (+ tropisch); v. Ge-
 wächsen:
 Rom. 5, 7. ὑπὲρ δικαίου τις ἀπ. ετο.
 - 15. οἱ πολλοὶ ἀπέθανον
 +6, 2. ἀποθ. τῇ ἁμαρτίᾳ
 + - 7. ὁ γ. ἀποθ. δεδικαιώτ.
 + - 8. εἰ - ἀπεθάν. σὺν Χρ.
 7, 2. ἐάν θὲ ἀποθ. ὁ ἀνὴρ (3)
 + - 6. ἀποθ. ἐν ᾧ κατειχόμε.
 + - 10. ἐγὼ - ἀπέθανον
 +8,13. μέλλετε ἀποθ.
 14, 7. οὐδεὶς ἐαυτῷ ἀποθ. 8.
 - 8. τῷ Κυρίῳ
 1Cor.9,15. καλὸν - μοι μᾶλλον ἀποθ.
 13,22. ἐν τῷ Ἄδ. πάντες ἀποθ.
 - 31. καθ' ἡμέραν ἀποθ.
 - 32. „αὐτοὶ γὰρ ἀποθνήσκ.“
 - 36. ἐάν μὴ ἀποθάνῃ
 2Cor.5,14. ἄρα οἱ πάντες ἀπέθανον
 6, 9. ὡς ἀποθνήσκ.
 Gal.+2,19. διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθ.
 Phil. 1,21. τὸ ἀποθανεῖν κέρδος
 Col.+2,20. ἀπεθάνετε σὺν Χρ. ἀπὸ τ.
 +3, 3. ἀπεθάνετε γὰρ
 Heb. 7, 8. ἀποθνήσκ. ἀνθρώποι
 9,27. ἅπαξ ἀποθ.
 10,28. τρισὶ μάρτυσιν ἀποθ.
 11, 4. ἀποθανῶν ἔτι λαλεῖ
 - 13. κατὰ πίστιν ἀπέθ.
 - 21. πιστεῖ Ἰακ. ἀποθ.
 - 37. ἐν φόνῳ μαχ. ἀπέθ.
 Jud. 12. δένδρα - δις ἀποθ.
 Apoc.8, 2. στήρison - ἃ ἔμελλον ἀπ.

Apoc.8, 9, 11.
 9, 6. ἐπιθυμήσ. ἀποθ.
 14,13. οἱ ἐν Κ. ἀποθ.
 16, 3. ἀπέθ. ἐν τῇ θαλάσῃ
 ἀποκαθιστάται
 Mat.12,13. ἀποκατεστ. [αἱ. 1. ἀπε-
 κατεστ.] ὑγιής (Mar. 3,5.
 Luc. 6, 10)
 17,11. ἀποκαταστ. πάντα (cf.
 Mar. 9, 12)
 Mar. 8,25. ἀπεκατεστ. καὶ ἐνέβλεψε
 Act. 1, 6. ἀποκαθιστάνεις τ. βασιλ.
 τῷ Ἰσρ.
 Heb.13,19. τάχιον ἀποκαταστ. ὑμῖν
 ἀποκαλύπτειν
 Mat.10,26. ὁ οὐκ ἀποκαλυφθ. (Luc.
 12, 2)
 11,25. ἀπεκάλ. - νηπίοις (Luc.
 10, 21)
 - 27. ᾧ ἐάν βούληται ὁ υἱὸς
 ἀποκ. (Luc. 10, 22)
 16,27. οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι
 Luc. 2,35. ὅπως ἂν ἀποκαλυφθ.
 17,30. ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρ. ἀποκαλ.
 Joh.12,38. „τίνοι ἀπεκαλύφθη“
 Rom.1,17. δικαιοσ. Θεοῦ - ἀποκαλ.
 - 18. - ὀργῇ Θεοῦ - ἐπὶ
 8,18. μέλλουσιν δόξαν ἀποκαλ.
 εἰς ἡμᾶς (cf. 1 Pet. 4, 1)
 1Cor.2,10. ἡμῖν - ἀπεκαλ. ὁ Θ.
 3,13. ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται
 14,30. ἄλλῃ ἀποκαλυφθῇ
 Gal. 1,16. ἀποκαλ. τ. υἱὸν αὐτοῦ ἐν
 3,23. μέλλουσιν πιστεῖν ἀποκ.
 Eph. 3, 5. ἀπεκαλύφθη τοῖς ἁγίοις
 Phil. 3,15. τοῦτο ὁ Θ. ὑμῖν ἀποκαλ.
 2Th. 2, 3. ἀποκ. ὁ ἀνθρ. τ. ἀμαρτ. 6.
 - 8. - ὁ ἄνομος

1Pet. 1, 5. (σωτηρ.) - ἀποκαλ. ἐν
καιρῷ ἰσχύων

- 12. οἷς ἀπεκαλύφθη ὅτι

ἀποκάλυψις

Luc. 2, 32. εἰς ἀπ. ἐθνῶν

Rom. 2, 5. ἡμ. - ἀποκ. δικαιοκρ. τ. θ.

8, 19. ἀποκ. τῶν νιῶν τοῦ θ.

16, 25. κατὰ ἀποκ. μυστηρίου

1Cor. 1, 7. τοῦ Κυρίου

14, 6. ἡ ἐν ἀποκ.

- 26. ἀποκ. ἔχει

2Cor. 12, 1. ἀποκαλύψεις Κυρίου

- 7. τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκ.

Gal. 1, 12. δι' ἀποκ. Ἰ. Χρ.

2, 2. ἀνέβην - κατὰ ἀποκάλ.

Eph. 1, 17. πνεῦμα σοφίας κ. ἀποκ.

8, 3. κατὰ ἀποκ. ἐγνωρίσθη

2Th. 1, 7. ἐν τῇ ἀποκ. τοῦ Κ.

1Pet. 1, 7. ἐν ἀπ. Ἰησοῦ Χ. (13)

4, 13. ἐν τῇ ἀποκ. τῆς δόξης

Apoc. 1, 1. ἀποκ. Ἰησοῦ Χ.

ἀποκαρδοκία

Rom. 8, 19. Phil. 1, 20.

ἀποκαταλλάττειν

Eph. 2, 16. Col. 1, 20, 21.

ἀποκατάστασις Act. 3, 21.

ἀπόκρυσθαι

Luc. 19, 20. Col. 1, 5. 2 Tim. 4, 8.

Heb. 9, 27.

ἀποκρυφάλλειν

Mat. 14, 10 (Mar. 6, 16. 27. Luc. 9, 9)

ἀποκρίσεις Luc. 13, 25.

ἀποκόπτειν

Mar. 9, 43. 45. Joh. 18, 10. 26. Act.

27, 32. Gal. 5, 12.

ἀπόκριμα 2 Cor. 1, 9.

* ἀποκρίνεσθαι - sehr oft in den
gesch. Büchern; ausserdem nur:

Col. 4, 6. ἐν ἑκάστῳ ἀποκρ.

Apoc. 7, 13.

ἀπόκρισις

Luc. 2, 47; 20, 26. Joh. 1, 22; 19, 9.

ἀποκρύπτειν

Mat. 11, 25 (Luc. 10, 21); 25, 18.

1Cor. 2, 7. σοφίαν - τὴν ἀποκρυμμ.

Eph. 3, 9. μυστηρίου τοῦ ἀποκακρ.

(Col. 1, 26)

ἀπόκρυφος

Mar. 4, 22. Luc. 8, 17. Col. 2, 3.

* ἀποκτείνειν: sehr oft in d. gesch.

Büchern u. Apoc.; wichtigere

Stellen sind:

Mat. 10, 28. τ. ἀποκτείνόν. τὸ σῶμα

etc (Mar. 3, 4. Luc. 12, 4)

23, 37. ἡ ἀποκτ. τ. προφ. (Luc.

13, 34. cf. Rom. 11, 3)

Luc. 6, 9. ψυχὴν σώσαι ἢ ἀποκτ.

[al. 1. ἀπολλίσαι]

Joh. 5, 18. ἐξήτουν αὐτόν οἱ Ἰ. ἀποκτ.

(7, 1. cf. 7, 19. 20. 25;

8, 37. 40)

8, 22 μῆτι ἀποκτενεῖ ἑαυτὸν

Act. 3, 15. ἀρχηγὸν τ. ζωῆς ἀπακτ.

Rom. 7, 11. ἡ ἄμ. - δι' αὐτῆς (sc. τῆς

ἐντολῆς) ἀπέκτειναν

2Cor. 3, 6. τὸ - γράμμα ἀποκτ.

Eph. 2, 16. ἀποκτείνας τὴν ἐχθρὰν

1Th. 2, 15. Κύριον ἀποκτ. Ἰ.

ἀποκνεῖν Jac. 1, 15. 18.

ἀποκνύλλειν

Mat. 23, 2. Mar. 16, 3. 4. Luc. 24, 2.

ἀπολαμβάνειν

Mar. 7, 33. Luc. 6, 34 (bis); 15, 27; 16, 25

(τὰ ἀγαθά σου); 18, 30; 23, 41.

Rom. 1, 27. ἀντιμισθίαν - ἐν ἑαυτοῖς ἀπολαμβ.

Gal. 4, 5. τὴν νίκοις. ἀπολάβωμεν

Col. 3, 24. ἀπολήψασθε τ. ἀνταπόδ.

2 Joh. 8. μισθὸν πλήρη ἀπολάβ.

3 Joh. 8. ἀπολ. τ. τοιούτους

ἀπόλαυσις

1 Tim. 6, 17. Heb. 11, 25.

ἀπολείπειν

2 Tim. 4, 13. 20. Tit. 1, 5 [al. 1. κατέλ.]

Heb. 4, 6. ἀπολείπεται τινος εἰς-
ελεῖν

- 9. ἀπολείπεται σάββατον τ.

10, 26. ἀπολείπ. θυσία

Jud. 6. ἀπολ. τὸ ἴδιον οἰκητήρ.

ἀπολείχσειν

Luc. 16, 21 [al. 1. ἐπέλ. u. ἔλ.]

ἀπολλύναι

Mat. 2, 13. τοῦ ἀπολέσαι αὐτό

5, 29. ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν μελ.
(30)

8, 25. σῶσον ἡμᾶς! ἀπολλύμε-
θα! (Mar. 4, 38. Luc. 8, 24)

9, 17. οἱ ἄσκοι ἀπολοῦνται (Mar.
2. 22. Luc. 5, 37)

10, 6. τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλ.
(cf. 15, 24)

- 28. σῶμα ἀπολ. ἐν γεννῇ

- 89. ἀπολέσαι αὐτήν (sc. τ.
ψυχ.) etc. (16, 25. Mar.
8, 35. Luc. 9, 24; 17, 83.
Joh. 12, 25)

- 42. οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθόν

12, 14. ὅπως αὐτὸν ἀπολέσ. (Mar.
8, 6; 11, 18)

18, 11. σῶσαι τὸ ἀπολωλός

- 14. ἵνα ἀπόληται εἰς τ. μικρ.

21, 41; 22, 7; 26, 52.

Mat. 27, 20. τὸν Ἰησ. ἀπολέσωσιν

Mar. 1, 24. ἦλθες ἀπολέσ. ἡμᾶς (Luc.
4, 34)

9, 22. ἵνα ἀπολέσῃ αὐτὸν

- 41. οὐ μὴ ἀπολ. τὸν μισθόν

12, 9. ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς
(cf. 20, 16)

Luc. 6, 9. ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀπολ. [al.
1. ἀποκτ.]

9, 25. ἑαυτὸν - ἀπολέσας

[- 56. ψυχὰς ἀνθρ. ἀπολ.]

11, 51. τοῦ ἀπολομένου μεταξὺ

13, 8. πάντες ὡς αὐτως ἀπο-
λέσθαι (5)

- 33. προφήτην ἀπολέσθαι

15, 4. ἀπολέσας ἐν ἐξ αὐτῶν etc.

- 6. πρόβατόν μου τὸ ἀπολ.

- 8. ἐὰν ἀπολέσῃ δραχμὴν. 9.

- 17. λιμῶ ἀπόλλυμαι

- 24. ἀπολωλ. ἦν κ. εὐρέθη (32)

17, 27. ἀπώλεσεν ἅπαντας (29)

19, 10. σῶσαι τὸ ἀπολωλός

- 47. ἐξήρουν αὐτὸν ἀπολέσαι

21, 18. ἐκ τ. κεφαλ. ὅ. οὐ μὴ
ἀπόληται

Joh. 8, 15. μὴ ἀπόληται ἀλλ' ἔχῃ
ζωὴν αἰων. (16)

6, 12. ἵνα μὴ τι ἀπόληται

- 27. τ. βρωσιν τὴν ἀπολλυμ.

- 39. ἵνα πᾶν - μὴ ἀπολ. ἐξ αὐτ.

10, 10. καὶ θύσῃ κ. ἀπολ.

- 28. οὐ μὴ ἀπόλωνται εἰς τ.
αἰῶνα

11, 50. μὴ ὅλον τὸ ἔθν. ἀπόλ.

17, 12. οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλ.

18, 9. ἀπώλεσα ἐξ αὐτ. οὐδένα

- 14. ἀπολέσθαι ὑπὲρ τ. λαοῦ
[al. 1. ἀποθαν.]

Act. 5, 27; 37, 34.

Rom. 2, 12; 14, 15.

1Cor. 1, 18. τοῖς μὲν ἀπολλύμ.

2Cor. 2, 15; 4, 3. 2Th. 2, 10)

- 19. „ἀπολωτὴν σοφίαν“

8, 11; 10, 9, 10.

15, 18. οἱ κοιμηθέντες ἐν Χρ.
ἀπώλοντο

2Cor. 4, 9. ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι

Heb. 1, 11. „αὐτοὶ ἀπολούνται“

Jac. 1, 11. ἡ εὐπρέπ. - ἀπώλετο

4, 12. σώσαι κ. ἀπολέσαι

1Pet. 1, 7. χρυσίου τοῦ ἀπολλ.

2Pet. 3, 6. ὕδατι κατακλ. ἀπώλετο

- 9. μὴ βουλόμ. τινεas ἀπολ.

2 Joh. 8. ἵνα μὴ ἀπολέσωμ. ἀ εἰργ.

Jud. 5, 11. Apoc. 18, 14.

Ἀπολλύων Apoc. 9, 11.

Ἀπολλωνία Act. 17, 1.

Ἀπολλώς

Act. 18, 24 [al. 1. Ἀπολλώνιος]; 19, 1.

1Cor. 1, 12; 3, 4. 5. 6. 22; 4, 6;

16, 12. Tit. 3, 18.

ἀπολογεῖσθαι

Luc. 12, 11; 21, 14. Act. 19, 38; 24,

10; 25, 8; 26, 1. 2. 24. Rom. 2,

15, 2Cor. 12, 19.

ἀπολογία

Act. 22, 1; 25, 16. 1Cor. 9, 8. 2Cor.

7, 11. Phil. 1, 7. 16 (τοῦ εὐαγγ.).

2Tim. 4, 16. 1Pet. 3, 15.

ἀπολούειν Act. 22, 16. 1Cor. 6, 11.

*ἀπολύειν

In den gesch. Büchern oft (ausserdem
nur Heb. 13, 23); die wichtigsten
Stellen sind:

Mat. 1, 19. λάθρα ἀπολύσαι αὐτήν

5, 31. ὅς ἂν ἀπολύσῃ τ. γυν.

(32; 19, 3. 7. 8. 9. cf. Mar.

10, 2, 4. 11. 12 (τὸν ἄνδρα)

Luc. 16, 18)

Mat. 27, 15. ἀπολύειν ἵνα τῷ ὄχλῳ

(cf. 17. 21. 26. Mar. 15, 6.

9. 11. 18. Luc. 23, 16. 17.

18. 20. 22. 25). Joh. 18, 39;

19, 10. 12 (bis).

Luc. 2, 29. ἀπολύεις τὸν δοῦλον - ἐν

εἰρήνῃ

13, 12. ἀπολύσαι τῆς ἀσθεν.

Act. 19, 41. ἀπέλυσε τὴν ἐκκλησίαν.

26, 32. ἀπολελύσθαι ἐδύνατο ὁ

ἄνθρ. οὗτος

28, 25. ἀσύμφοροι - ἀπαλύοντο

(= abtreten)

ἀπολύτρωσις

Luc. 21, 28. ἐγγίξει ἡ ἀπολ. ὑμῶν

Rom. 3, 24. διὰ τῆς ἀπ. τῆς ἐν Χ. Ἰ.

8, 23. τὴν ἀπ. τοῦ σώματος

1Cor. 1, 30. ὀγιάσμος κ. ἀπολ.

Eph. 1, 7. ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀ. (Col.

1, 14)

- 14. εἰς ἀπ. τῆς περιποιήσεως

4, 30. εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως

Heb. 9, 15. εἰς ἀπ. τῶν ἐπὶ τῇ πρ.

11, 35. προσδεσμένοι τὴν ἀπ.

ἀπομάσσειν Luc. 10, 11.

ἀπονέμειν 1Pet. 3, 7.

ἀπονίπτειν Mat. 27, 24.

ἀποπίνπειν Act. 9, 18.

ἀποπλανᾶν

Mar. 13, 22. 1Tim. 6, 10.

ἀποπλεῖν

Act. 13, 4; 14, 26; 20, 15; 27, 1.

ἀποπλύνειν

Luc. 5, 2 [al. 1. ἔπλυναν].

ἀποπνίγειν

Mat. 18, 7. Luc. 8, 7. 33.

ἀπορεῖσθαι

Luc. 24, 4 [al. 1 διαπ.]. Joh. 13, 22.

Act. 25, 20.

2 Cor. 4, 8. ἀπορούμενοι, ἀλλ' οὐκ
ἐξαπορ.

Gal. 4, 20. ἀπορούμαι ἐν ὑμῖν

ἀπορία Luc. 21, 25.

ἀπορῶριπτεῖν Act. 27, 43.

ἀπορφανίζειν 1 Th. 2, 17.

ἀποσκευάζειν

Act. 21, 15 [al. 1 ἐπεσκ. al. παρασκ.
al. ἀποταξάμ].

ἀποσκίασμα Jac. 1, 17.

ἀποσπᾶν

Mat. 26, 51. Luc. 22, 41. Act. 20,
30; 21, 1.ἀποστασία Act. 21, 21. 2 Th. 2, 3.
ἀποστάσιον

Mat. 5, 31; 19, 7 (cf. Mar. 10, 4)

ἀποστεγάζειν Mar. 2, 4.

ἀποστέλλειν

1) Jesum:

Mat. 10, 40. τὸν ἀποστείλ. με (Mar. 9,
37. Luc. 9, 48; 10, 16)15, 24. οὐκ ἀπεστ. εἰ μὴ εἰς
(21, 37. ἀπέστ. - τ. υἱὸν (Mar. 12, 6))

Luc. 4, 18. ἀπέσταλκέ με [ἰάσασθαι-]

- 43. εἰς τοῦτο ἀπέσταλμαι

Joh. 3, 17. ἀπέστειλεν ὁ Θ. τ. υἱὸν

- 34. ὃν - ἀπέστ. ὁ Θ.

5, 36. ὁ πατὴρ με ἀπ. 38.

6, 29. πιστεύσητε εἰς ὃν ἀπέστ.

- 57. καθὼς ἀπέστ. με (20, 21)

7, 29. κάκεινός με ἀπέστ. (8, 42)

10, 38. ἀπέστ. εἰς τὸν κόσμον
(17, 18)Joh. 11, 42. ὅτι σύ με ἀπέστ. (17, 8.
21. 23. 25)

17, 8. ὃν ἀπέστ. Ἰησοῦν Χ.

Act. 3, 20. ἀποστ. τὸν προκεχειρισμ.

- 26. ἀπ. αὐτὸν εὐλογοῦντα

1 Joh. 4, 9. τ. μονογ. ἀπέστ. ὁ Θ.
εἰς τὸν

- 10. ἀπ. τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἰλασμ.

- 14. ἀπέσταλκε τ. υἱὸν σωτήρα

2) den h Geist. 1 Pet. 1, 12.

3) Engel, den Engel d. H., Geister:

Mat. 11, 10 (Mar. 1, 2; 7, 27 = Joh. B.);

13, 41 (24, 31. Mar. 13, 27).

Luc. 1, 19. 26. Heb. 1, 14. Apoc.

5, 6; 22, 6.

4) Propheten:

Mat. 23, 31. 37 (Luc. 11, 49; 13, 34)

5) Johannes den Täufer:

Joh. 1, 6; 3, 23.

6) der Herr d. Jünger:

Mat. 10, 5. τοὺς δώδεκα (cf. Luc. 9, 2)

- 16. ἀ. ὑμᾶς - ἐν μέσῳ λύκων
(Luc. 10, 3)21, 1. (Mar. 11, 1; 14, 13. Luc.
19, 29. 32)Mar. 3, 14. δώδεκα - ἵνα ἀποστ. αὐτ.
κηρύττουσιν

6, 7. δύο δύο (cf. Luc. 10, 1)

Luc. 22, 8. Πέτρ. κ. Ἰω.

- 35. ὅτε ἀπέστ. ὑμᾶς

Joh. 4, 38. ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς

Act. 9, 17. ὁ Κύρ. ἀπέσταλκέ με

26, 17. εἰς οὓς ἐγὼ σε ἀποστ.

Rom. 10, 15. ἂν μὴ ἀποσταλῶσι

1 Cor. 1, 17. ἀπέστ. με Χρ. βαπτ.

7) andere Personen; mit u. ohne
Object: oft.

8) Sachen:
 Mar. 4, 29. τὸ δρέπανον
 24, 49. τὴν ἐπαγγελίαν
 Act. 10, 36. λόγον (13, 26)
 28, 23. τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ
 ἀποστρέφειν
 Mar. 10, 19. „μὴ ἀποστρεφῆσης“
 1 Cor. 6, 7, 8 (ἀδελφ.); 7, 5 (ἀλλήλ.)
 1 Tim. 6, 5. ἀπειστερημ. τῆς ἀληθ. [al.
 1. ἀπειστραμμ.]
 Jac. 5, 4. ὁ ἀπειστερημ. ἀφ' ὑμῶν
 ἀποστολή
 Act. 1, 25. διακονίας τ. κ. ἀποστ.
 Rom. 1, 5. ἀπ. εἰς ὑπακοήν
 1 Cor. 9, 2. σφραγίς τ. ἐμῆς ἀποστ.
 Gal. 2, 8. εἰς ἀπ. τῆς περιτομῆς
 ἀπόστολος
 Mat. 10, 2. τῶν δώδ. ἀπ. (Luc. 6, 13)
 Mar. 6, 80.
 Luc. 9, 10; 11, 49 (προφ. κ. ἀπ.);
 17, 5; 22, 14; 24, 10.
 Joh. 13, 6. οὐδὲ ἀπ. μείζων
 Act. 1, 2, 26 (μετὰ τῶν ἑνδεκα ἀπ.)
 2, 37, 42 (τῇ διδασκίᾳ τῶν ἀπ.).
 43; 4, 33, 35 (παρὰ τ. πό-
 δας τῶν ἀπ. 37; 5, 2). 36.
 5, 12. διὰ - τ. χειρῶν τῶν ἀπ.
 (8, 18). 18. 29. 34, 40.
 6, 6; 8, 1, 14 (οἱ ἐν Ἱερ. ἀπ.);
 9, 27; 11, 1; 14, 4, 14.
 15, 2. πρὸς τ. ἀπ. κ. πρεσβ.
 (4. 6. 22. 23; 16, 4)
 Rom. 1, 1. Παῦλος - κλητὸς ἀπ.
 (1 Cor. 1, 1. ἀπ. Ἰ. Χρ.)
 (ἀπ. Ἰ. Χρ. 2 Cor. 1, 1.
 Eph. 1, 1. Col. 1, 1. 1 Tim.
 1, 1. 2 Tim. 1, 1. Tit. 1, 1) ἀπ.
 οὐκ. ἀπ' ἀνθρ. Gal. 1, 1)

Rom. 11, 13. ἐγὼ ἔθνων ἀπ.
 16, 17. ἐπίσημον ἐν τοῖς ἀπ.
 1 Cor. 4, 9. τοὺς ἀπ. λαχάτους ἀπὸ.
 9, 1. οὐκ εἰμι ἀπόστ.; 2. 5.
 12, 28. ἔθετο - πρῶτον ἀπ.
 - 29. μὴ πάντας ἀπ.;
 15, 7. εἶτα τοῖς ἀπ. πᾶσιν
 - 9. ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀπ. etc.
 2 Cor. 8, 23. ἀπ. ἐκκλησιῶν
 11, 5. τῶν ὑπερλίαν ἀποστ.
 - 12. σημεῖα τοῦ ἀπ.
 Gal. 1, 17, 19.
 Eph. 2, 20. ἐπὶ τῷ θεμελ. τῶν ἀπ.
 3, 5. τοῖς ἁγίοις ἀπ. αὐτοῦ
 4, 11. ἔδωκε τοὺς μὲν ἀπ.
 Phil. 2, 25. ὑμῶν - ἀπόστ.
 1 Th. 2, 6. ὡς Χριστοῦ ἀπ.
 1 Tim. 2, 7. κήρυξ κ. ἀπ. (2 Tim. 1, 11)
 Heb. 3, 1. τὸν ἀπ. κ. ἀρχιερ.
 1 Pet. 1, 1. Πέτρος ἀπ. Ἰ. Χρ.
 2 Pet. 1, 1. - δοῦλος κ. ἀπ. Ἰ. Χρ.
 3, 2. τῆς τῶν ἀποστ. ἡμῶν
 ἐντολῆς
 Jud. 17. τ. ἀποστ. τοῦ Χ. ἡμῶν
 Apoc. 2, 2. λέγοντ. ἱκανοὺς ἀπ. εἶναι
 18, 20. οἱ ἀπ. κ. οἱ προφ.
 21, 14. τῶν δώδεκα προφ.
 ἀποστοματίζειν
 Luc. 11, 53 [al. 1. ἀποστομιζέειν]
 ἀποστρέφειν
 Mat. 5, 42. τ. Θέλοντα - μὴ ἀποστρ.
 26, 52; 27, 3.
 Luc. 23, 14. ὡς ἀποστρέφ. τὸν λαόν
 Act. 3, 26. ἀποστρ. ἵκανστον ἀπὸ τ.
 Rom. 11, 26. „ἀποστρ. ἀσβεστίας ἀπὸ“
 2 Tim. 1, 15. ἀποστρέφουσάν με πάντας
 4, 4. ἀπὸ μὲν τ. ἀληθ. τὴν
 ἀκοήν ἀποστρεψ.

Tit. 1, 14. ἀποστρεφου. τὴν ἀλήθ.
 Heb. 12, 25. οἱ τὸν ἀπ' οὐραν. ἀποστρ.
 ἀποστύγειν Rom. 12, 9.
 ἀποσυνείγωγος
 Joh. 9, 22; 12, 42; 16, 2.
 ἀποτάσσειν
 Mar. 6, 46. Luc. 9, 61; 14, 33. Act.
 18, 18. 21. 2 Cor. 2, 13.
 ἀποτελεῖν
 Luc. 13, 32 [al. 1. ἐπιτ.]. Jac. 1, 15.
 ἀποτίθασθαι
 Act. 7, 58. τὰ ἱμάτια
 Rom. 13, 12. τὰ ἔργα τοῦ σκότους [al.
 1. ἀποβαλ.]
 Eph. 4, 22. τὸν παλ. ἄνθρ.
 - 25. τὸ ψεῦδος
 Col. 3, 8. τὰ πάντα, ὀργὴν etc.
 Heb. 12, 1. ὄγκον ἀποθ. πάντα
 Jac. 1, 21. πᾶσαν ῥυπαρίαν
 1 Pet. 2, 1. πᾶσαν κακίαν
 ἀποτινάζειν
 Luc. 9, 5. Act. 28, 5.
 ἀποτίλειν Philem. 19.
 ἀποτολμᾶν Rom. 10, 20.
 ἀποτομία Rom. 11, 22 (bis)
 ἀποτόμως 2 Cor. 13, 10. Tit. 1, 13.
 ἀποτρέψειν 2 Tim. 3, 5.
 ἀπουσία Phil. 2, 12.
 ἀποφέρειν
 Mar. 15, 1. Luc. 16, 22. Act. 19, 12.
 1 Cor. 16, 8. Apoc. 17, 8; 21, 10.
 ἀποφεύγειν 2 Pet. 1, 4. 18. 26.
 ἀποφθίγγεσθαι
 Act. 2, 4. 14; 26. 25.
 ἀποφορτίζεσθαι Act. 21, 8.
 ἀπόχρησις Col. 2, 22.
 ἀποχωρεῖν
 Mat. 7, 23. Luc. 9, 39. Act. 13, 13.

ἀποχωρίζειν
 Act. 15, 39. Apoc. 6, 14.
 ἀπουίχειν Luc. 21, 26.
 Ἀπλίου φόρον Act. 28, 15.
 ἀπρόσιτος 1 Tim. 6, 16.
 ἀπρόσκοπος
 Act. 24, 16. - συναδ. ἔχειν πρὸς τ. θ.
 1 Cor. 10, 32. - καὶ Ἰουδαίους
 Phil. 1, 10 - εἰς ἡμέραν Χρ.
 ἀπρὸς πολλήν τιμῶς 1 Pet. 1, 17.
 ἄπταιστος Jud. 24.
 ἄπτειν
 Mar. 4, 21. Luc. 8, 16; 11, 33; 15, 8;
 22, 55. Act. 28, 2 [al. 1. ἀναψ.]
 ἄπτεισθαι
 Mat. 8, 3. ἤψατο αὐτοῦ ὁ Ἰ. (Mar.
 1, 41. Luc. 5, 13)
 - 15. ἤψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς
 9, 20. ἤψατο τοῦ κρασπέδου (21)
 (cf. 14, 36. Mar. 5, 27. 28.
 30. 31; 6, 56. Luc. 8, 44.
 45. 46. 47)
 - 29. τῶν ὀφθ. αὐτῶν (20, 34)
 17, 7. ὁ Ἰ. ἤψατο αὐτῶν
 Mar. 3, 10. ἔρα αὐτοῦ ἄψωνται
 7, 33. ἤψατο τ. γλώσσης αὐτοῦ
 8, 22. ἵνα αὐτοῦ ἄψηται (cf. 10,
 13. Luc. 18, 15)
 Luc. 6, 19. ἐξήτει ἄπτεισθαι αὐτοῦ
 7, 14. ἤψατο τῆς σοφοῦ
 - 89. ἡ γυνὴ ἥτις ἄπτειται αὐτ.
 22, 51. ἀψάμενος τοῦ ὠτίου
 Joh. 20, 17. μὴ μου ἄπτου
 1 Cor. 7, 1. γυναικὸς μὴ ἄπτ.
 2 Cor. 6, 17. „ἀκαθάρτου μὴ ἄπτ.“
 Col. 2, 21. μὴ ἄψη μηδὲ γέυσῃ
 1 Joh. 5, 18. πονηρὸς οὐχ ἄπτειται αὐτ.
 Ἀφία Philem. 2.

ἀπώλεισθαι, med.

Act. 7, 27. 39; 13, 46. Rom. 11, 1. 2.

1 Tim. 1, 19.

ἀπώλεια

Mat. 7, 13. ἀπάγουσα εἰς τὴν ἀπ.

26, 8. εἰς τί ἢ ἀπ. αὐτῇ; (Mar. 14, 4)

Joh. 17, 12. ὁ υἱὸς τῆς ἀπ. (2 Th. 2, 3)

Act. 8, 20. σὺν σοὶ εἶη εἰς ἀπ. [25, 16. εἰς ἀπ.]

Rom. 9, 22. κατηγορίᾳ. εἰς ἀπ.

Phil. 1, 28. ἐνδείξεις ἀπωλείας

3, 19. ὃν τὸ τέλος ἀπ.

1 Tim. 6, 9. εἰς ὄλεθρον κ. ἀπ.

Heb. 10, 39. ὑποστολῆς εἰς ἀπώλ.

2 Pet. 2, 1. αἰρέσεις ἀπ. - ταχινὴν ἀπ.

- 2. αὐτῶν ταῖς ἀπ. [al. 1. ἀσελείαις]

- 3. ἢ ἀπ. αὐτῶν οὐ νυστάζει
3, 7. ἀπ. τῶν ἀσεβῶν

- 16. τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀπ.

Apoc. 17, 8. εἰς ἀπώλ. ὑπάγει (11)

ἀρά Rom. 3, 14.

Ἄραβες Act. 2, 11.

Ἀραβία Gal. 1, 17; 4, 25.

Ἀράμ Mat. 1, 3. 4. Luc. 3, 33.

ἀργεῖν 2 Pet. 2, 3.

ἀργός

Mat. 12, 36. πᾶν ῥῆμα ἀργόν [al. 1. πονηρόν]

20, 3. ἐστῶτας ἀργούς (6)

1 Tim. 5, 13. ἅμα δὲ καὶ ἀργαί

Tit. 1, 12. „Κρητὲς - γαστ. ἀργαί“

Jac. 2, 20. πίστις χωρὶς τ. ἔργ. ἀργή
[al. 1. νεκρά]2 Pet. 1, 8. οὐκ ἀργ. οὐδὲ ἀκάρπους
ἀργύριον

Mat. 25, 18. 27; 26, 15 (τετράκοντα

ἀργύρια; 27, 3. 5. 6. 9; 28, 12.

15. Mar. 14, 11. Luc. 22, 5. - on)

Luc. 9, 13; 19, 15. 23.

Act. 3, 6; 7, 16; 8, 20; 19, 19; 20, 33.

1 Pet. 1, 18. ἀργυρ. ἢ χρ. ἐλυτρ.

ἀργυροκόπος Act. 19, 24.

ἄργυρος

Mat. 10, 9. Act. 17, 29. 1 Cor. 3, 12.

Jac. 5, 3. Apoc. 18, 12.

ἀργυροῦς

Act. 19, 24. 2 Tim. 2, 20. Apoc. 9, 20.

Ἄρειος Πάγος Act. 17, 19. 22.

Ἀρεοπαλίτης Act. 17, 34.

ἀρέσκεια Col. 1, 16.

ἀρέσκειν

Mat. 14, 6. Mar. 6, 22. Act. 6, 5.

Rom. 8, 8. Θεῷ ἀρεῖσαι οὐ δύνανται

15, 1. μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν

- 2. τῷ πληρ. ἀρεσκίτω εἰς τὸ

- 3. οὐχ ἑαυτῷ ἤρεσεν

1 Cor. 7, 32. πῶς ἀρεῖσαι τῷ Κ.

- 33. - - τῇ γυν.

- 34. - - τῷ ἀνδρὶ

10, 33. πάντα πᾶσιν ἀρέσκω

Gal. 1, 10. ζητῶ ἀνθρώποις ἀρ. etc.
(1 Th. 2, 4)

1 Th. 2, 15. Θεῷ μὴ ἀρ. (4, 1)

2 Tim. 2, 4. τῷ στρατολογ. ἀρίστη

ἀρεστός

Joh. 8, 29. Act. 6, 2; 12, 3. 1 Joh. 3, 22.

Ἀρέτας 2 Cor. 11, 32.

ἀρετή

Phil. 4, 8. 1 Pet. 2, 9. 2 Pet. 1, 3. 5.

ἀρήν Luc. 10, 3.

ἀριθμεῖν

Mat. 10, 30. Luc. 12, 7. Apoc. 7, 9.

ἀριθμός

Luc. 22, 3. Joh. 6, 10.

Act. 4, 4; 5, 36; 6, 7; 11, 21; 16, 5.
Rom. 9, 27.

Apoc. 5, 11; 7, 4; 9, 16; 13, 17, 18;
15, 2; 20, 8.

Ἀριμαθαία

Mat. 27, 57 (Mar. 15, 13. Luc. 23, 51.
Joh. 19, 38).

ἄριστῶν Luc. 11, 37. Joh. 21, 12, 15.

Ἀρισταρχος

Act. 19, 29; 20, 4; 27, 2. Col. 4, 10.
Philem. 24.

ἄριστερός

Mat. 6, 3. Luc. 23, 83. 2 Cor. 6, 7.

Ἀριστόβουλος Rom. 16, 10.

ἄριστον

Mat. 22, 4. Luc. 11, 38; 14, 12.

ἄρξειν

Mat. 25, 9. Luc. 3, 14. Joh. 6, 7;
14, 8. 2 Cor. 12, 9. 1 Tim. 6, 8.
Heb. 13, 5. 3 Joh. 10.

ἄρκετός

Mat. 6, 34; 10, 25. 1 Pet. 4, 3.

ἄρκετος Apoc. 13, 2.

ἄρμα Act. 8, 28, 29, 38. Apoc. 9, 9.

Ἀρμαγεδών Apoc. 16, 16.

ἄρμόζειν 2 Cor. 11, 2.

ἄρμός Heb. 4, 12.

ἄρνεισθαι

Mat. 10, 33. ἄρνήσεται με ἕμπρ. τ. εἰς.

26, 70. ὁ δὲ ἤρνήσατο ἕμπρ. (72.

cf. Mar. 14, 68. 70. Luc.

22, 57. Joh. 13, 38 [al.

ἀπαρν.]; 18, 25, 27)

Luc. 8, 45. ἄρνούμενων - πάντων

9, 23. ἄρνησάσθω ἑαυτὸν [al. 1.
ἀπαρ.]

12, 9. ὁ δὲ ἄρνησάμ. με

Joh. 1, 20. ὠμολόγ. καὶ οὐκ ἤρνήσ.

Act. 3, 13. ἤρνήσατο αὐτ. κατὰ
πρόσωπον.

- 14. δίκαιον ἤρνήσ.

4, 16. οὐ δύναμεθα ἀρνήσ.

7, 35. ὃν ἤρνήσαντο εἰπόντες

1 Tim. 5, 8. τὴν πίστιν ἤρνηται

2 Tim. 2, 12. εἰ ἀρνούμεθα, κάκεινος
ἀρνήσεται ἡμᾶς

- 13. ἀρνήσ. ἑαυτὸν οὐ δύν.

3, 5. δύναμιν αὐτῆς ἤρνημένοι

Tit. 1, 16. τοῖς - ἔργοις ἀρνοῦνται

2, 12. ἀρνησάμενοι τ. ἀσέβειαν

Heb. 11, 24. ἤρνήσατο λέγεσθαι υἱός

2 Pet. 2, 1. δεσπότην ἀρνούμενοι

1 Joh. 2, 22. ὁ ἀρν. ὅτι Ἰησ. οὐκ ἔστιν
etc. 23.

Jud. 4, 7. Χρ. ἀρνούμ.

Apoc. 2, 13. οὐκ ἤρνήσω τ. πίστιν μου

3, 8. - τὸ ὄνομά μου

ἄρνιον

Joh. 21, 15. βόσκα τὰ ἀρν. μου [al. 1.
πρόβ.]

Apoc. 5, 6. ἀρν. ἑστηκός ὡς ἐσφαγμ.
(cf. 5, 12; 13, 8)

- 8. ἔπεσον ἐνώπιον τοῦ ἀρν.

- 10. τῷ ἀρν. ἡ εὐλογία

6, 1 ἤνοιξε τὸ ἀρν. μίαν

- 16. ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ ἀρν.

7, 9. ἐστῶτας - ἐνώπ. τοῦ ἀρν.

- 10. ἡ σωτηρ. τῷ Θεῷ - κ. τ. ἀρν.

- 14. ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἀρν.
(cf. 12, 11)

- 17. τὸ ἀρν. τὸ ἀνὰ μέσον

13, 11. κέρατα δύο ὅμοια ἀρν.

14, 1. τὸ ἀρν. ἑστηκός

- 4. οἱ ἀκολουθ. τῷ ἀρνίῳ εἶτα

- 10. βασαν. - ἐνώπ. τοῦ ἀρν.

15, 3. τὴν ψῆδὴν τοῦ ἀρν.

Apos. 17, 14. μετὰ τοῦ ἄρν. πολέμ.
 - - τὸ ἄρν. νικήσει αὐτούς
 19, 7. ὁ γάμος τοῦ ἄρν. (9)
 21, 9. τὴν νύμφην τοῦ ἄρν.
 - 14. δώδεκα ἄποστ. τ. ἄρν.
 - 22. ὁ Θεὸς - κ. τὸ ἄρν.
 - 23. ὁ λύχνος αὐτῆς τὸ ἄρν.
 - 27. βιβλίω τῆς ζωῆς τοῦ ἄρν.
 22, 1. τοῦ θρόνου τοῦ Θ. κ. τοῦ
 ἄρν. (3)
 ἀροτριᾶν Luc. 17, 7. 1 Cor. 9, 10.
 ἀροτρον Luc. 9, 62.
 ἀρπαγή
 Mat. 23, 25 (Luc. 11, 39). Heb. 10, 34.
 ἀρπαγμός Phil. 2, 6.
 ἀρπάζειν
 Mat. 11, 12. βιασται ἀρπάζουσ. αὐτήν
 13, 19. ἀρπ. τὸ ἱσπαρμ. ἐν τῇ
 καρδίᾳ
 Joh. 6, 15. ἔλθουσιν κ. ἀρπάξ. αὐτόν
 10, 12. λύκος ἀρπ. αὐτά
 - 23. οὐχ ἀρπ. τις αὐτὰ ἐκ (29)
 Act. 8, 39; 23, 10.
 2 Cor. 12, 2. ἀρπαγ. - ἔως τρίτου οὐρ.
 - 4. - εἰς τὸν παρὰ δ.
 1 Th. 4, 17. σὺν αὐτ. ἀρπαγῆς. ἐν νεφ.
 Jud. 23. ἐκ τοῦ πυρός
 Apos. 12, 5. ἦρπ. τὸ τέκνον αὐτῆς
 πρὸς τὸν Θ.
 ἄρπαξ
 Mat. 7, 15. Luc. 18, 11. 1 Cor. 5,
 10, 11; 6, 10.
 ἀρράβων
 2 Cor. 1, 22. τοῦ πνεύμ. (5, 5)
 Eph. 1, 14. (πνεῦμα) - ἵσθιν ἀρράβ. τῆς
 κληρονομ. ἡμῶν
 ἀρράφος Joh. 19, 23.

ἄρρηκτον
 Rom. 1, 27 [al. 1. ἄρσενες]
 Apos. 12, 5 [al. 1. ἄρσεν]. 13.
 ἀρρήκτος 2 Cor. 12, 4.
 ἀρρώστος
 Mat. 14, 14. Mar. 6, 5. 13; 16, 18.
 1 Cor. 11, 30.
 ἄρς Luc. 10, 3.
 ἀρσενοκοίτης
 1 Cor. 6, 9. 1 Tim. 1, 10.
 ἄρσην
 Mat. 19, 4. Mar. 10, 6. Luc. 2, 23.
 Rom. 1, 27. Gal. 3, 28. Apos.
 12, 5 [al. 1. ἄρσενα]
 ἄρτεμας Tit. 3, 12.
 ἄρτεμις Act. 19, 24. 27. 28. 34. 35.
 ἀρτέμων Act. 27, 40.
 ἀρτιγέννητος 1 Pet. 2, 2.
 ἄρτιος 2 Tim. 3, 17.
 ἄρτος
 Mat. 4, 3. λίθοι οὗτοι ἄρτοι γέ-
 νωνται (Luc. 4, 3)
 4, 4. οὐκ ἐπ' ἄρτω μόνω (Luc.
 4, 4)
 6, 11. τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπι-
 ούσιον (Luc. 11, 3)
 7, 9. δὴ ἂν αἰτήσῃ - ἄρτον
 (Luc. 11, 11)
 12, 4. τοὺς ἄρτους τῆς προθέ-
 σεως (Mar. 2, 26. Luc. 8, 4)
 14, 17. 19. εἰ μὴ πίντε ἄρτους
 (Mar. 6, 36. 37. 38. 41. 44.
 Luc. 9, 13. 16. Joh. 6, 5.
 7. 9. 11. 13)
 15, 2. ὅταν ἄρτον ἐσθίωσιν (Mar.
 7, 2. 5)
 - 26. τὸν ἄρτον τῶν τέκνων
 (Mar. 7, 27)

Mat. 15, 33. ἐν ἑρημίᾳ ἄρτοι τοσοῦτοι
(Mar. 8, 4)

- 34. πόσους ἄρτους ἔχετε (Mar. 8, 5)

- 36. λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους
(Mar. 8, 6)

16, 5. ἐπελάθοντο ἄρτους λα-
βεῖν (Mar. 8, 14)

- 7. ἄρτους οὐκ ἐλάβομεν (Mar. 8, 16)

- 8. ὅτι ἄρτους οὐκ ἐλάβετε
(Mar. 8, 17)

- 9. τοὺς πάντες ἄρτους τῶν

- 10. τοὺς ἑπτὰ ἄρτους τῶν
(Mar. 8, 19, 20)

- 11. οὐ περὶ ἄρτου εἶπον

- 12. τῆς ζύμης τοῦ ἄρτου

26, 26. λαβὼν ὁ Ἰ. τὸν ἄρτον
(Mar. 14, 22. Luc. 22, 19.

cf. 1 Cor. 10, 16, 17; 11,
23, 26, 27, 28)

Mar. 6, 52. οὐ - συνῆκαν ἐπὶ τοῖς
ἄρτοις

Luc. 7, 33; 11, 5; 14, 1 (σαββ. φαγεῖν
ἄρτ.); 15 (ὅς φάγεται ἄ.

ἐν τῇ βασ. τοῦ Θ.); 15, 17.

24, 30. λαβὼν τὸν ἄ. εὐλόγησε

- 35. ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου

Joh. 6, 23, 26.

- 31. „ἄ. ἐκ τοῦ οὐραν.“ (32, 58)

- 33. ὁ - ἄ. τοῦ Θεοῦ (34)

- 35. ἐγώ εἰμι ὁ ἄ. τῆς ζωῆς (48)

- 41. ὁ ἄ. ὁ καταβάς ἐκ τοῦ
οὐρ. (50)

- 51. ἐγώ εἰμι ὁ ἄ. ὁ ζῶν

- 58. ὁ πρῶτων τούτων τ. ἄ.

13, 18. „ὁ πρῶγ. μετ' ἐμοῦ τὸν ἄ.“

21, 9, 13.

Act. 2, 42. τῇ κλάσει τοῦ ἄρτ. (cf.
46; 20, 7, 11)

27, 35. κ. λαβὼν ἄρτον

2Cor. 9, 10. ἄρτον εἰς βρωσιν χορη-
γήσαι

2 Th. 3, 8, 12. Heb. 9, 2.

ἀρτύειν

Mar. 9, 50 (Luc. 14, 34). Col. 4, 6.

Ἀρφαξάδ Luc. 3, 16.

ἀρχάγγελος 1 Th. 4, 16. Jud. 9.

ἀρχαῖος

Mat. 5, 21 (27, 33). Luc. 9, 8, 19.

Act. 15, 7, 21; 21, 16.

2Cor. 3, 17. τὰ ἀρχαῖα παρήλθεν

2Pet. 2, 5. ἀρχαίου κόσμου. οὐκ ἔφεισ.

Apoc. 12, 9. ὁ ὄφις ὁ ἀρχ. (20, 2)

ἀρχεῖν Mar. 10, 42. Rom. 15, 12.

*ἀρχεσθαι

1) mit folg. Inf. oft, bes. b. d. Syn.

2) mit ἀπό c. gen. Luc. 23, 5;
24, 27, 47. Act. 1, 22; 8, 35;
10, 37.

3) übrige Stellen: Luc. 3, 23. Act.
11, 4. 1 Pet. 4, 17.

Ἀρχέλαος Mat. 2, 22.

ἀρχή

1) = Anfang; Aeusserstes;
Ende:

Mat. 19, 4. ὁ ποιήσας ἀπ' ἀρχῆς (8)

- 8. ἀπ' ἀρχῆς οὐ γέγονεν

24, 8. ταῦτα ἀρχὴ οὐδίνων (cf.
Mar. 13, 9)

- 21. ἀπ' ἀρχ. κόσμου ἔως τ.
νῦν (cf. Mar. 10, 6 (κτί-
σεως. 13, 19. 2 Pet. 3, 4.
Apoc. 3, 14))

Mar. 1, 6. ἀρχὴ τοῦ εὐαγγ. Ἰ. Χ.

Luc. 1, 2. οἱ ἀπ' ἀρχ. αὐτόπται

Joh. 1, 1. ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος (2)
 2, 11. τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων
 6, 64. ἦδαι ἐξ ἀρχ.
 8, 25. τὴν ἀρχὴν ὅ, τι καὶ λαλῶ
 - 44. ἀνθροποκτ. - ἀπ' ἀρχ.
 15, 27. ἀπ' ἀρχ. μετ' ἐμοῦ ἔσται
 16, 4. ὑμῖν ἐξ ἀρχ. οὐκ εἶπον
 Act. 10, 11. τέσσαραις ἀρχαῖς δεδ.
 (11, 5)
 11, 15. ὡς ἐφ' ἡμᾶς ἐν ἀρχ.
 26, 4. τὴν ἀπ' ἀρχ. γενομ.
 Phil. 4, 15. ἐν ἀρχῇ τοῦ εὐαγγ.
 Col. 1, 18. ὅς ἐστιν ἀρχή [al. l. ἀπαρχ.]
 2 Th. 2, 18. εἴλατο ὑμᾶς ὁ Θ. ἀπ' ἀρχῆς [al. l. ἀπαρχ.]
 Heb. 1, 10. „κατ' ἀρχάς - τὴν γῆν ἐθεμελ.“
 2, 3. ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι
 3, 14. τὴν ἀρχὴν τ. ὑποστάσεως
 5, 12. τ. ἀρχῆς τῶν λογίων τ. Θ.
 6, 1. τὸν τῆς ἀρχ. τοῦ Χ. λόγον
 7, 3. μῆτε ἀρχ. ἡμερῶν
 1 Joh. 1, 1. ὁ ἦν ἀπ' ἀρχῆς
 2, 7. ἦν εἶχετε ἀπ' ἀρχ. etc.
 (cf. 2, 24 (bis); 3, 11. 2 Joh. 5, 6)
 - 13. ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχ. (14)
 3, 8. ἀπ' ἀρχ. ὁ διάβολ.
 Apoc. 1, 8. [ἀρχή κ. τέλος] (21, 6. 22, 13)
 2) = Gewalt; auch v. Personen (z. B. Engeln):
 Luc. 12, 11. τὰς ἀρχ. κ. τὰς ἐξουσ.
 (in dieser Verbindung: 20, 20. 1 Cor. 15, 24. Eph. 1, 21; 3, 10; 6, 12. Col. 1, 16; 2, 10. Tit. 3, 1)

Rom. 8, 38. οὐτε ἄγγ. οὐτε ἀρχ. [οὐτε ἔξουσ.]

Jud. 6. ἄγγ. μὴ τηρήσαντες τὴν ἑαυτ. ἀ.

ἀρχηγός

Act. 3, 15; 5, 31. Heb. 2, 10; 12, 2. ἀρχιερατικός Act. 4, 6.

ἀρχιερεύς

1) In d. Evang. u. Act.:

a) im Sing.:

Mat. 26, 3. 51. 57. 58. 62. 63. 65.

Mar. 2, 26; 14, 47. 53. 54. 60. 61. 63. 66.

Luc. 3, 2; 22, 50. 54.

Joh. 11, 49. 51; 18, 10. 13. 15. 16. 19. 22. 24. 28.

Act. 4, 6; 5, 17. 21. 27; 7, 1; 9, 1; 19, 14 (Ἰουδαίου ἀ.); 22, 5; 23, 2. 4 (ἀ. τοῦ Θεοῦ). 5; 24, 1.

b) im Plural: α) allein:

Mat. 2, 4; 26, 14; 27, 6. 41; 28, 11.

Mar. 14, 10. 55; 15, 1. 3. 10. 11. 31.

Luc. 20, 1, 19; 22, 4; 23, 4. 10. 23.

Joh. 12, 10; 18, 35; 19, 6. 15. 21 (τῶν Ἰουδ.)

Act. 9, 14. 21; 25, 15; 26, 10. 12.

β) mit γραμματεῖς (ἀ. κ. γρ.):

Mat. 16, 21; 20, 18; 21, 15; 26, 3.

Mar. 8, 31; 10, 33; 11, 18 (γρ. κ. ἀ). 27; 14, 1. 43.

Luc. 9, 22; 19, 47; 22, 2. 66.

γ) mit πρεσβύτεροι (ἀ. κ. πρ.):

Mat. 21, 23; 26, 47. 59; 27, 1. 3. 12. 20.

Mar. 14, 53. Act. 1, 23; 23, 14.

δ) mit οἱ Φαρισ. (ἀ. κ. Φ.):

Mat. 21, 45; 27, 62.

Joh. 7, 32 (οἱ Φ. κ. οἱ ἀ.). 45; 11, 47. 57; 18, 3.

- α) mit οἱ ἄρχοντες: Luc. 23, 13; 24, 20.
 ζ) mit στρατηγοί: Luc. 23, 52.
 η) mit ὁ ἱερεὺς: Act. 5, 24.
 θ) mit πᾶν τὸ συνέδριον: Act. 22, 30.
 ι) mit οἱ πρῶτοι: Act. 25, 2.
 2) Im Hebräerbrief:
 α) vom alttestam. Hohepr.:
 Heb. 4, 15. οὐ γὰρ ἔχ. ἀρχ.
 5, 1. πᾶς γ. ἀρχ. (8, 3)
 - 5. γενῆθ. ἀρχ.
 7, 27. ὥσπερ οἱ ἀρχ.
 - 28. καθίστησιν ἀρχ.
 9, 7. μόνος ὁ ἄ.
 - 25. ὥσπερ ὁ ἄ. εἰσέρχεται
 18, 11. διὰ τοῦ ἀρχ.
 β) von Christus:
 Heb. 2, 17. πιστὸς ἄ. τὰ πρὸς τὸν θ.
 3, 1. ἀρ. τῆς ὁμολογίας
 4, 14. ἔχ. - ἄ. μέγαν
 5, 10. ὑπὸ τοῦ θ. ἀρ.
 6, 20. ἄ. γενόμε. εἰς τὸν αἰῶνα
 7, 26. ἡμῖν ἔκρεπεν ἄ.
 8, 1. τοιοῦτον ἔχ. ἀρ.
 9, 11. ἄ. τῶν μελλόντων
 ἀρχιποίμην 1 Pet. 5, 4.
 Ἀρχιεπίσκοπος Col. 4, 17. Philem. 2.
 ἀρχιεπισκοπικός
 Mar. 5, 22. 35. 36. 38. Luc. 8, 49;
 13, 14. Act. 18, 15; 18, 8. 17.
 ἀρχιεπισκόπων 1 Cor. 3, 10.
 ἀρχιεπισκόπου Luc. 19, 2.
 ἀρχιεπίσκοπος Joh. 2, 8. 9 (bis).
 ἀρχων
 1) v. Menschen:
 Mat. 9, 13. ἄ. εἰς ἡλθὼν (cf. 23. Luc. 8, 41)
 20, 25. οἱ ἄ. τῶν ἔθνων κατακυρ.
 Luc. 12, 58. ὑπάγεις ἐπ' ἀρχ.
 14, 1. τινὸς τῶν ἀρχ. τῶν Φαρ.
 18, 18. ἐπηρώτ. τις αὐτ. ἀρχ.
 23, 13. τοὺς ἀρχοντας κ. τ. λαόν
 (cf. 35)
 24, 20. οἱ ἀρχ. ἡμῶν (cf. Act. 3, 17; 13, 27)
 Joh. 3, 1. Νικοδ. ἀρχ. τῶν Ἰουδ.
 7, 26. ἔγνωσαν οἱ ἀρχ.
 - 48. μή τις ἐκ τῶν ἀρχ. - 12, 42.
 Act. 4, 5. αὐτῶν τοὺς ἀρχ. - κ.
 πρεσβ. κ. γράμμι.
 - 8. ἀρχ. τοῦ λαοῦ κ. πρεσβ.
 τοῦ Ἰσρ.
 - 26. „οἱ ἀρχ. συνήχθησαν“
 7, 27. τίς σε κατέστησεν ἀρχ. (35)
 - 35. ἀρχ. καὶ λυτρωτὴν
 14, 5; 16, 19; 23, 5 („ἀρχ. τοῦ
 λαοῦ σου“)
 Rom. 13, 3. οἱ γὰρ ἀρχ. οὐκ εἰσὶ
 1 Cor. 2, 6. τ. ἀρχ. τ. αἰῶνος τούτου (8)
 Apoc. 1, 5. ὁ ἀρχ. τ. βασιλείων τ. γῆς
 2) ἄ. τ. δαιμ., τοῦ κόσμου. τ.
 Mat. 9, 34. ἐν τῷ ἀρχ. τῶν δαιμ. (12,
 24. Mar. 3, 22. Luc. 11, 15)
 Joh. 12, 31. ὁ ἀρχ. τ. κόσμου τούτου
 (14, 30; 16, 11)
 Eph. 2, 2. τὸν ἀρχ. τῆς ἐξουσίας τοῦ
 αἵματος
 ἄρωμα
 Mar. 16, 1 (Luc. 23, 56; 24, 1. Joh. 19, 40)
 Ἀσά Mat. 1, 7. 8.
 ἀσάλευτος Act. 27, 41. Heb. 12, 28.
 ἄσβεστος
 Mat. 3, 12 (Mar. 9, 43. 45. Luc. 3, 17)
 ἀσέβεια
 Rom. 1, 18; 11, 26.

2Tim.2,16. ἐπὶ πλεῖον - προκόψ.
ἀσθενείας

Tit. 2,12. ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβ.

Jud. 15. τῶν ἔργων ἀσεβ. αὐτῶν

18. ἐπισυμίας πορ. τ. ἀσ-
βειῶν

ἀσθενεῖν 2 Pet. 2, 6. Jud. 15.

ἀσέβης

Rom. 4, 5. δικαιοῦντα τὸν ἀσεβῆ

5, 6. ὅτι ἀσέβων ἀπέθανε

1Tim.1, 9. ἀσέβεισι καὶ ἁμαρτ. (cf.

1 Pet. 4, 18. Jud. 15)

2Pet. 2, 5. κόσμῳ ἀσεβῶν ἐπάξας

3, 7. τῶν ἀσεβῶν ἀνθρ.

Jud. 4. 15.

ἀσέλγεια

Mar. 7, 22. Rom. 13, 18. 2 Cor. 12, 21.

Gal. 5, 19. Eph. 4, 19. 1 Pet. 4, 3.

2 Pet. 2, 2 [al. l. ἀπὸ λ.]. 7. 18.

Jud. 4.

ἄσημος Act. 21, 39.

Ἀσθήρ Luc. 2, 36. Apoc. 7, 6.

ἀσθένεια

a) = Krankheit:

Mat. 8, 17. „ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε“

Luc. 5, 15. ἀπὸ τ. ἀσθενειῶν αὐτῶν

(cf. 8, 2)

13, 11. πνεῦμα - ἀσθεν.

- 12. ἀπολλέλουσαι τῆς ἀσθ.

Joh. 5, 5. ἔχων ἐν τῇ ἀσθ.

11, 4. αὕτη ἡ ἀσθ. οὐκ ἔστι

Act. 28, 9. οἱ ἔχοντες ἀσθ.

Gal. 4, 13. δι' ἀσθ. τῆς σαρκός

1Tim.5, 3. τὰς πυκνάς σου ἀσθ.

Heb.11,34. ἐναδύν. ἀπὸ ἀσθ. (viell.

sub b. gehörig)

b) = Schwachheit:

Rom. 6, 19. διὰ τὴν ἀσθ. τῆς σαρκός

Rom. 8, 26. ταῖς ἀσθ. [al. l. τῇ ἀσθ.]
ἡμῶν

1 Cor. 2, 3. ἐν ἀσθενείᾳ κ. ἐν φόβῳ
15, 43. σπαιρεται ἐν ἀσθ.

2Cor.11,30. τὰ τῆς ἀσθ. μου

12, 5. ἐν ταῖς ἀσθ. μου (9)

- 9. ἐν ἀσθ. τελειοῦται

- 10. ἐνδοκῶ ἐν ἀσθενείαις

13, 4. ἰσταυρώθη ἐξ ἀσθ.

Heb. 4, 15. συμπαθήσαι τ. ἀσθεν.

5, 2. αὐτὸς περικείται ἀ. - αν.

7, 28. ἔχοντας ἀσθ.

ἀσθενεῖν

1) = krank sein:

Mat. 10, 8; 25, 36. 39. Mar. 6, 56.

Luc. 4, 40; 7, 10; 9, 2. Joh. 4,

46; 5, 3. 7; 6, 2; 11, 1. 2. 3. 6.

Act. 9, 37; 19, 12; 20, 35. Phil.

2, 26. 27. 2 Tim. 4, 20. Jac. 5, 14.

2) = schwach sein:

Rom. 4, 19. μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει
(14, 1)

8, 3. ἐν ᾧ ἡσθάνει διὰ τ. σαρκ.

14. 2. ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχ. ἐσθ.

- 21. [ἡ σκανδαλ. ἡ ἀσθ.]

1Cor. 8, 9. πρόσκομμα τοῖς ἀσθ.

- 11. ὁ ἀσθενῶν ἀδ.

- 12. τὴν συνείδησιν ἀσθεν.

2Cor.11,21. ἡμεῖς ἡσθενήσαμεν

- 29. τίς ἀσθενεῖ κ. οὐκ ἀσθ.;

12, 10. ὅταν γ. ἀσθενῶ, τότε
δυν. εἰμι

13, 8. Χρ. ὅς εἰς ὑμᾶς οὐκ ἀσθ.

- 4. ἡμεῖς ἀσθεν. ἐν αὐτῷ

(sc. Χρ.)

- 9. ἡμεῖς ἀσθ., ὑμεῖς δὲ δυν.

ἀσθένημα Rom. 15, 1.

ἀσθενής

1) = krank:

Mat. 25, 39. 43. 44. Luc. 9, 2; 10, 9.

Act. 4, 9; 5, 15. 16. 1 Cor. 11, 30.

2) = schwach:

Mat. 26, 41. ἡ-σῶρξ ἀσθ. (Mar. 14, 38)

Rom. 5, 6. ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν

1 Cor. 1, 25. τὸ ἀσθενὲς τοῦ Θεοῦ

- 27. τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου

4, 10. ἡμεῖς ἀσθενεῖς

8, 7. συνειδησις - ἀσθ. οὔσα

- 9. πρόσκομμα - τοῖς ἀσθεν.

- 10. συνειδ. αὐτοῦ ἀσθενούς

ὄντος

9, 22. τ. ἀσθενέσιν ὡς ἀσθ. etc.

12, 22. τὰ δοκ. μέλη - ἀσθεν.

ὑπάρχειν

2 Cor. 10, 10. ἡ - παρουσία τοῦ σώματος ἀσθ.

Gal. 4, 9. ἀσθενῆ κ. πτωχὰ στοιχ.

1 Th. 5, 14. ἀντέχεσθαι τῶν ἀσθενῶν

Heb. 7, 18. τὸ αὐτῆς ἀσθ. καὶ ἀναφελές

1 Pet. 3, 7. ὡς ἀσθεναστέρω σκεύει Ἀσία

Act. 2, 9; 6, 9; 16, 6; 19, 10. 22. 26. 27;

20, 4. 16. 18; 21, 27; 24, 18; 27, 2.

Rom. 16, 5. ἀπαρχὴ τῆς Ἀσίας εἰς Χρ.

1 Cor. 16, 19. αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσ.

2 Cor. 1, 8. 2 Tim. 1, 15. 1 Pet. 1, 1.

Αποκ. 1, 4. ἐκκλ. ταῖς ἐν τῇ Ἀσ. ([11]).

Ἀσιανός Act. 20, 4.

Ἀσιάρχαι Act. 19, 31.

ἀσιτία Act. 27, 21.

ἔσιτος Act. 27, 33.

ἀσκεῖν Act. 24, 16.

ἀσκός

t. 9, 17 (Mar. 2, 22. Luc. 5, 37. 38)

ἀσμένως Act. 2, 41; 21, 17.

ἀσοφος Eph. 5, 15.

ἀσπάζεσθαι

Mat. 5, 47. ἰὰν ἀσπάσῃς

10, 12. ἀσπάσασθαι αὐτήν

Mar. 9, 15. ἡσπάζοντο αὐτόν. 15, 18.

Luc. 1, 40. ἡσπάσατο τὴν Ἑλισαβ.

10, 4. μηδένα - ἀσπάζ.

Act. 18, 22; 20, 1; 21, 6. 7. 19; 25, 13.

Rom. 16, v. 3-16: 16 mal ἀσπάσασθαι

mit Acc. der Person (v. 16.

- ἀλλήλους ἐν φιλήματι)

(ebenso 2 Cor. 13, 12. ἐν

ἀγίῳ φιλ. Phil. 4, 21.

πάντα ἅγιον ἐν Χρ. Col.

4, 15. 1 Th. 5, 26. ἐν φιλ.

Heb. 13, 24. 1 Pet. 5, 14.

ἐν φιλ.) (ἀσπασαί mit Acc.

2 Tim. 4, 19. Tit. 3, 15.

τοὺς φιλοῦντας ἡμ. 3 Joh.

15. ἀσπάζου τοὺς φίλους

κατ' ὄνομα)

- 16. ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι (cf. 1 Pet. 5, 13) (1 Cor. 16, 19)

- 21. ἀσπάζονται ὑμᾶς Τιμόθεος (ebenso mit Nom. bestimmt. Pers. v. 23. Col. 4, 10. 12. 14. Philem. 23).

- 22. ἀσπάζομαι ὑμᾶς ἐν Κ.

1 Cor. 16, 20. ἀσπάζονται ὑμ. οἱ ἀδελφ.

2 Cor. 13, 12. - οἱ ἅγιοι

Phil. 4, 21. - οἱ σὺν ἐμοὶ ἀδ.

- 22. πάντες οἱ ἅγιοι

Tit. 3, 15. - σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες

Heb. 11, 13. πόρρωθεν αὐτὰς (sc. τὰς

ἐπαγγ.) ἰδόντες κ. ἀσπασ.

Heb. 18, 24. ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀπὸ
τῆς Ἰταλίας

2 Joh. 18. ἀσπάζεται σε τὰ τέκνα

3 Joh. 15. - οἱ φίλοι

ἀσπασμός

Mat. 23, 7. ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγο-
ραῖς (Mar. 12, 48. Luc. 11,
43; 20, 46)

Luc. 1, 29. 41. 44.

1 Cor. 16, 21. ὁ ἀσπ. τῇ ἐμῇ χειρὶ (2 Cor.
4, 18. 2 Th. 3, 17)

ἀσπιλος

1 Tim. 6, 14. Jac. 1, 27. 1 Pet. 1, 19.

2 Pet. 8, 14.

ἀσπις Rom. 3, 18.

ἀσπονδος Rom. 1, 31. 2 Tim. 3, 3.

ἀσσάριον Mat. 10, 29 (Luc. 12, 6)

ἄσσοις

1) in Mysien: Act. 20, 13. 14.

2) in Creta: Act. 27, 13 [al. 1.
ἄσσαν = πηλοῖον]

ἀστειος Act. 7, 20. Heb. 11, 23.

ἀστήρ

Mat. 2, 2. 7. 9. 10; 24, 29 (οἱ ἀστέρες
πεσοῦνται ἀπὸ Mar. 13, 25)

1 Cor. 15, 41. Jud. 13.

Apoc. 1, 16. 20; 2, 1. 28; 3, 1; 6, 13;
8, 10. 11. 12; 9, 1; 12, 1. 4; 22, 16.

ἀστήρικτος 2 Pet. 2, 14; 3, 16.

ἀστοργος Rom. 1, 31. 2 Tim. 3, 3.

ἀστοχεῖν

1 Tim. 1, 6; 6, 21. 2 Tim. 2, 18.

ἀστραπή

Mat. 24, 27 (ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστρ.
ἵξεσθαι. Luc. 17, 24); 28, 3.

Luc. 10, 18; 11, 36.

Apoc. 4, 5; 8, 5; 11, 19; 16, 18.

ἀστράπτειν Luc. 17, 24; 24, 4.

ἄστρον

Luc. 21, 25. Act. 7, 43; 27, 20.

Heb. 11, 12.

Ἀσύγκριτος Rom. 16, 14.

ἀσύμφωνος Act. 28, 25.

ἀσύνετος

Mat. 15, 16 (ὕμεις ἀσύνετοί ἐστε.
Mar. 7, 18)

Rom. 1, 21. 31; 10, 19.

ἀσύνθετος Rom. 1, 31.

ἀσφάλεια

Luc. 1, 4. Act. 5, 23. 1 Th. 5, 3.

ἀσφαλής

Act. 21, 24 (22, 30); 25, 26. Phil.

8, 1. Heb. 6, 9.

ἀσφαλιζέειν

Mat. 27, 64. 65. 66. Act. 16, 24.

ἀσφαλῶς

Mar. 14, 44. Act. 2, 36; 16, 23.

ἀσχημονεῖν 1 Cor. 7, 36; 13, 5.

ἀσχημοσύνη

Rom. 1, 27. Apoc. 16, 15.

ἀσχημῶν 1 Cor. 12, 23.

ἀσωτία

Eph. 5, 18. Tit. 1, 6. 1 Pet. 4, 4.

ἀσώτως Luc. 15, 13.

ἀτακτεῖν 2 Th. 3, 7.

ἀτακτος 1 Th. 5, 14.

ἀτάκτως 2 Th. 3, 6. 11.

ἄτεκνος Luc. 20, 28. 29. 30.

ἀτενίζειν

Luc. 4, 20; 22, 56. Act. 1, 10; 3, 4. 12;

6, 15; 7, 55; 10, 4; 11, 6; 13, 9;

14, 9; 23, 1. 2 Cor. 3, 7. 13.

ἄτερ Luc. 22, 6. 35.

ἀτιμάζειν

Luc. 20, 11. Joh. 8, 49. Act. 5, 41.

Rom. 1, 24; 2, 23. Jac. 2, 6.

ἀτιμία

Rom. 1, 28. εἰς πάσῃ ἀτιμίας

9, 21. ὁ δὲ εἰς ἀτιμίαν

1 Cor. 11, 14; 15, 43 (σπείρεται ἐν ἄτ.)

2 Cor. 6, 8. διὰ δόξης κ. ἀτιμίας

11, 21. κατὰ ἄτ. λόγῳ

2 Tim. 2, 20. ᾧ δὲ εἰς ἀτιμίαν

ἄτιμος

Mat. 13, 57. οὐκ ἔστι προφήτης ἄτ.

(Mar. 6, 4)

1 Cor. 4, 10; 12, 23.

ἀτιμοῦν Mar. 12, 4.

ἀτμίς Act. 2, 19. Jac. 4, 14.

ἄτομος 1 Cor. 15, 52.

ἄτοπος

Luc. 23, 41 [al. 1. πονηρόν]

Act. 25, 5; 28, 6. 2 Th. 3, 2.

Ἀττάλεια Act. 14, 25.

αὐγάζειν 2 Cor. 4, 4.

αὐγή Act. 20, 11.

Ἀγγουςτος Luc. 2, 1.

αὐθαδέης Tit. 1, 7. 2 Pet. 2, 10.

αὐθαίρετος 2 Cor. 8, 3. 17.

αὐθεντεῖν 1 Tim. 2, 12.

αὐλεῖν

Mat. 11, 17 (Luc. 7, 32). 1 Cor. 4, 7.

αὐλή

Mat. 26, 8. 58. 69. (ὥς τῆς αὐλῆς τοῦ

ἀρχιερ. cf. Mar. 14, 54.

66; 15, 16. Luc. 22, 55.

Joh. 18, 15)

Luc. 11, 21. φυλάσσει τὴν ἑαυτ. αὐλ.

Joh. 10, 1. εἰς τ. αὐλ. τῶν προσβ. (16)

18, 15. εἰς τ. αὐλ. τοῦ ἀρχιερ.

Apoc. 11, 2. τ. αὐλ. τ. ἔωθεν τ. ναοῦ

αὐλήτης Mat. 9, 23. Apoc. 18, 22.

αὐλλίεσσθαι Mat. 21, 17. Luc. 21, 37.

αὐλός 1 Cor. 14, 7.

αὐξάνειν

Mat. 6, 28. τὰ κρίνα - πῶς αὐξ. (Luc.

12, 27)

13, 32. ὅταν δὲ αὐξηθῇ

Mar. 4, 8. καρπὸν αὐξάν.

Luc. 1, 80. τὸ δὲ παιδ. ἠύξανε (cf.

2, 40)

13, 19. ἠύξησε κ. ἐγένετο εἰς

Joh. 3, 30. ἐκείνον δεῖ αὐξ.

Act. 6, 7. ὁ λόγος τοῦ Θ. ἠύξανε

(12, 24; 19, 20. τοῦ Κ.)

7, 17. ἠύξησεν ὁ λαός

1 Cor. 3, 6. ὁ Θεὸς ἠύξανεν (7)

2 Cor. 9, 10. αὐξήσαι τὰ γενήματα

10, 15. αὐξανομ. τῆς πίστεως

Eph. 2, 21. αὐξεί εἰς τὰς οὐκ. ἐν Κ.

4, 15. αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ

πάντα

Col. 1, 6. καρποφορ. κ. αὐξάν.

- 10. αὐξανόμενοι τῇ ἐπιγνώσει

2, 19. αὐξεί τὴν αὐξήσιν τοῦ Θ.

1 Pet. 2, 2. ἐν αὐτῷ αὐξηθ. εἰς σω-

τηρίαν

2 Pet. 3, 18. αὐξάνετε - ἐν χάριτι

αὐξήσεις Eph. 4, 16. Col. 2, 19.

αὐριον

Mat. 6, 30. αὐριον εἰς κλίβ. βαλλ.

(Luc. 12, 28)

- 34. μεριμ. εἰς τὴν αὐριον etc.

Luc. 10, 35. ἐπὶ τὴν αὐριον

13, 32. σήμερον κ. αὐριον (33.

Jac. 4, 13)

Act. 4, 3. 5; 23, [15.] 20; 25, 23.

1 Cor. 15, 32. „αὐριον γ. ἀποθνήσκ.“

Jac. 4, 14. οὐκ ἐπίσθ. τὸ τῆς αὐρ.

αύστηρος Luc. 19, 21 (22).

αὐτάρκεια 2 Cor. 9, 8. 1 Tim. 6, 6.

αὐτάρκης Phil. 4, 11.

αὐτοκατάκριτος Tit. 3, 11.
 αὐτόματος Mar. 4, 28. Act. 12, 10.
 αὐτόπτης Luc. 1, 2.
 αὐτόφωρον Joh. 8, 4.
 αὐτόχειρ Act. 27, 19.
 αὐχμηρός 2 Pet. 1, 19.
 ἀφαιρῖν
 Mat. 26, 51 (Mar. 14, 47. Luc. 22, 50)
 Luc. 1, 25. τὸ ὄνειδος μου
 10, 42. οὐκ ἀφαιρῶ. ἀπ' αὐτῆς
 16, 3. ἀφαιρ. τ. οἶκον. ἀπ' ἐμοῦ
 Rom. 11, 27. τὰς ἀμαρτίας (Heb. 10, 4)
 Apoc. 22, 19 (bis)
 ἀφανής Heb. 4, 13.
 ἀφανίζειν
 Mat. 6, 16. 19. 20. Act. 13, 41. Jac. 4, 14.
 ἀφανισμός Heb. 8, 13.
 ἀφαντος Luc. 24, 31.
 ἀφεδρών Mat. 15, 17 (Mar. 7, 19).
 ἀφειδία Col. 2, 23.
 ἀφελότης Act. 2, 46 (47).
 ἀφεις
 1) ἀμαρτιῶν:
 Mat. 26, 28. Mar. 1, 4; 3, 29.
 Luc. 1, 77; 3, 3; 24, 47.
 Act. 2, 38; 5, 31; 10, 43; 13, 38; 26, 18.
 Eph. 1, 7 (τῶν παραπτ.). Col. 1, 14.
 Heb. 9, 22; 10, 18.
 2) = Befreiung: Luc. 4, 18 (bis)
 ἀφή Eph. 4, 16. Col. 2, 19.
 ἀφθαρσία
 Rom. 2, 7. τιμὴν κ. ἀφθ. ζητοῦσι
 1Cor. 15, 42. ἐγείρεται ἐν ἀφθ. 50. 53. 54.
 Eph. 6, 24. ἀγαπῶντον - ἐν ἀφθ.
 2Tim. 1, 10. ζωὴν κ. ἀφθ.
 Tit. 2, 7. σεμνότητα, ἀφθ.
 ἀφθαρτος
 Rom. 1, 23. δόξαν τοῦ ἀφθ. Θεοῦ

1Cor. 9, 25. ἡμεῖς δὲ ἀφθ. (sc. στήφ.)
 15, 52. ἐγερθ. ἀφθ.
 1Tim. 1, 17. βασ. τῶν αἰών. ἀφθ.
 1Pet. 1, 4. εἰς κληρ. ἀφθ.
 - 23. ἐκ σκορᾶς - ἀφθ.
 3, 4. ἐν τῷ ἀφθ. τ. πρῶτος - πν.
 ἀφθορία
 Tit. 2, 7 [al. 1. ἀδιαφθορ. al. ἀφθον.].
 ἀφίναί
 1) lassen (etwas oder Jemand in statu quo):
 Mat. 15, 14. ἀφίνα αὐτούς
 19, 14. ἀφίνα τὰ παιδία καὶ μὴ
 24, 2. μὴ ἀφίνα - λίθος ἐπὶ
 (Mar. 13, 2. Luc. 19, 44;
 21, 6)
 Mar. 11, 6. κ. ἀφίκαν αὐτούς
 14, 6. ἀφίνα αὐτήν (Joh. 12, 7)
 Luc. 10, 30. ἀφίνατε ἡμῖσαν. τυγχ.
 13, 8. ἀφίνα αὐτήν κ. τοῦτο τὸ
 ἔτος
 Joh. 8, 29. οὐκ ἀφίκα με μόνον
 11, 48. ἐὰν ἀφῶμεν αὐτὸν οὕτω
 14, 18. οὐκ ἀφίσω ὑμᾶς ὄρφαν.
 16, 32. καὶ ἐμὲ μόνον ἀφίκα
 Act. 5, 38. ἀφίνα αὐτ. [al. 1. ἐάσατε]
 14, 17. ἀμαρτυρονέαντον ἀφίκαν
 Heb. 2, 8. οὐδὲν ἀφίκεν αὐτῷ ἄνθρωπ.
 Apoc. 2, 20. ὅτι ἀφίκα τὴν γυναῖκα
 2) zulassen, erlauben:
 Mat. 3, 15. ἀφίκα ἄρτι etc.
 7, 4. ἀφίκα, ἐκβάλλω κέρφος
 (Luc. 6, 42)
 13, 30. ἀφίκα συναυξάνειν
 23, 14. οὐδὲ τοὺς εἰσερχ. ἀφίκα
 εἰσελθεῖν
 Mar. 1, 34. οὐκ ἤφικε λαλ. τὰ δαιμ.
 5, 19. οὐκ ἀφίκαν αὐτόν

Mar. 5, 37. οὐκ ἀφῆκεν οὐδένα c. Inf.
(cf. Luc. 8, 51)

7, 12. οὐκέτι ἀφίετα αὐτόν

- 27. ἄφες πρῶτον χορτασθ.
τὰ τέκνα

8, 13. ἄφετε τὰ παιδ. ἔρχ. (Luc.
18, 16)

11, 16. οὐκ ἤφισεν ἵνα

Luc. 12, 39. οὐκ ἂν ἀφῆκε διορυγ.

Joh. 18, 8. ἄφετε τούτους ἀπάγειν

Apoc. 11, 9. τὰ πτώμα. - οὐκ ἀφησ.
τεθῆναι εἰς μνήμα

3) überlassen (Einem etwas):

Mat. 5, 40. ἄφες αὐτῷ τὸ ἱμάτιον

8, 22. ἄφες τοὺς νεκρ. θάψαι
(Luc. 9, 60)

23, 28. ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκ. ὑμ.
ἔρημος (Luc. 13, 35)

4) erlassen (Schuld, Sünde):

Mat. 6, 12. ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλ. etc.
(cf. Luc. 11, 4)

- 14. ἰὰν - ἀφῆτε τοῖς ἀνθρ.
τὰ παραπτ. - ἀφήσει κ.
ὑμῖν ὁ πατ. (cf. 15. Mar.
11, 25. 26)

9, 2. ἀφείωνται σοι αἱ ἀμ. (5.
Mar. 2, 5. 9. Luc. 5, 23; 7, 48)

- 6. ἐξουσίαν - ἐπὶ τῆς γ. ἀφ.
ἀμ. (Mar. 2, 10. Luc. 5, 24)

12, 31. ἀφεθήσεται τ. ἀνθρ. -
οὐκ ἀφεθ. (cf. 32. Mar.
3, 28. Luc. 12, 10)

18, 21. καὶ ἀφήσω αὐτῷ;

- 27. τὸ δάνειον ἀφῆκεν αὐτῷ

- 32. τὴν ὀφειλὴν ἐκ. ἀφ. σοι

- 35. ἰὰν μὴ ἀφῆτε Ἰκαστος τῷ

Mar. 2, 7. τίς δύναται ἀφ. ἀμ.; (Luc.
5, 21)

Mar. 4, 12. ἀφεθή αὐτ. τὰ ἄμαρτ.

Luc. 7, 47. ἀφίωντ. αἱ ἀμ. αὐτῆς etc.

- 49. δς καὶ ἀμ. ἀφίησιν

17, 8. ἰὰν μεταν., ἄφες αὐτῷ. 4.

23, 34. πάτερ, ἄφες αὐτοῖς

Joh. 20, 23. ἂν τινων ἀφῆτε τ. ἀμ. etc.

Act. 8, 22. εἰ ἄρα ἀφεθ. σοι

Rom. 4, 7. „ὡν ἀφέθησ. αἱ ἀνομίαι“

Jac. 5, 15. ἀφεθήσεται αὐτῷ

1 Joh. 1, 9. ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἀμ.
(cf. 2, 12)

5) Jemand hinterlassen:

Mat. 22, 25. ἀφῆκε τὴν γυναῖκα

Mar. 12, 19. „καὶ τέκνα μὴ ἀφῇ (cf.
20. 21. 22)

6) etwas zurücklassen:

Mat. 5, 24. ἄφες ἔχει τὸ δῶρόν σου

18, 12. οὐχὶ ἀφείς τὰ ἐννενηκ.

Mar. 13, 34. ἀφείς τὴν οἶκ. αὐτοῦ

Joh. 4, 28. ἀφῆκεν - τὴν ὕδρην

14, 27. εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν

7) verlassen:

Mat. 4, 11. ἀφίησιν αὐτὸν ὁ διὰβ.

- 20. εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα
(Mar. 1, 18. cf. Luc. 5, 11)

- 22. - τὸ πλοῖον

8, 15. ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρ. (Mar.
1, 31. Luc. 4, 39. cf. Joh.
4, 52)

19, 27. ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα
(cf. 29. Mar. 10, 28. 29.
Luc. 18, 28. 29)

22, 22. ἀφέντες αὐτὸν ἀπηλθον
(Mar. 12, 12)

24, 40. ὁ εἰς ἀφίεται (41. Luc.
17, 34. 35. [36])

26, 44 ἀφείς αὐτούς

Mat. 26, 56. ἀφίντες αὐτὸν ἔφυγον
(Mar. 14, 50)

Mar. 1, 20. ἀφίντες τὸν πατέρα αὐτ.

7, 8. ἀφίντες - τὴν ἐντολήν

Joh. 4, 3. τὴν Ἰουδαίαν

10, 12. ἀφίησι τὰ πρόβ.

16, 28. πάλιν ἀφίημι τὸν κόσμον

Rom. 1, 27. ἀφίντες τὴν φυνικὴν
χρησιν

Heb. 6, 1. ἀφίντες τὸν τῆς ἀρχῆς -
λόγον

Apoc. 2, 4. ἀγάπην σου τὴν πρῶτην
8) herauslassen; entlassen:

Mat. 27, 50. ἀφ. τὸ πνεῦμα

Mar. 4, 36. ἀφίντες τὸν ὄχλον (cf. 8, 13)

15, 37. ἀφεις φωνὴν μογ.

1 Cor. 7, 11. γυν. μὴ ἀφίενται (cf. 12, 13)
9) unterlassen:

Mat. 23, 23. ἀφήκατε τὰ βαρύτερα etc.
(Luc. 11, 42)

27, 49. ἄφες, ἴδωμεν (cf. Mar.
15, 36)

ἀφικνεῖσθαι Rom. 16, 19.

ἀφιλάγαθος 2 Tim. 3, 3.

ἀφιλάργυρος

1 Tim. 3, 3. Heb. 13, 5.

ἀφιξίς Act. 20, 29.

ἀφιστάναι

Luc. 2, 37; 4, 13.

8, 13. ἐν καιρ. πειρ. ἀφίσταντα

13, 27. ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντ.

Act. 5, 37, 38; 12, 10; 15, 38; 19, 9;

22, 29. 2 Cor. 12, 8. 1 Tim. 4, 1

(ἀποστήσ. - τῆς πίστε.); 6, 5.

2 Tim. 2, 19. Heb. 8, 12 (ἀπὸ

θεοῦ)

ἀφόβως

Luc. 1, 74. 1 Cor. 16, 10. Phil. 1, 14. Jud. 12.

ἀφομοιοῦν Heb. 7, 3.

ἀφορᾶν Phil. 2, 23. Heb. 12, 3.

ἀφορίζειν

Mat. 13, 49. τοὺς πονηροὺς ἐκ

25, 32. - ἀπ' ἀλλήλων etc.

Luc. 6, 22. ὅταν ἀφορίσ. ὑμᾶς

Act. 13, 2. ἀφορίσατε - μοι τ. Βαρν.

19, 2. ἀφώρισε τοὺς μαθ.

Rom. 1, 1. ἀφωρισμ. εἰς εὐαγγ.

2 Cor. 6, 17. „ἐξέλθετε - κ. ἀφορίσθ.“

Gal. 1, 15. ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλ.

2, 12. ὑπέστ. κ. ἀφώριζεν ἑαυτ.

ἀφορμή

Rom. 7, 8 (11). 2 Cor. 5, 12; 11, 12.

Gal. 5, 13. εἰς ἀφ. τῇ σαρκί

1 Tim. 5, 14. μηδ. ἀφ. διδ. τῷ ἀντικειμ.

ἀφορίζειν Mar. 9, 18. 20.

ἀφρός Luc. 9, 39.

ἀφροσύνη

Mar. 7, 22. 2 Col. 11, 1. 17. 21.

ἀφρων

Luc. 11, 40; 12, 20 (cf. 1 Cor. 15, 36).

Rom. 2, 20. 2 Cor. 11, 16. 19;

12, 6. 11. Eph. 5, 17. 1 Pet. 2, 15.

ἀφωπνοῦν Luc. 8, 23.

ἀφωνος

Act. 8, 32. 1 Cor. 12, 2; 14, 10. 2 Pet. 2, 16.

ἄχας Mat. 1, 9.

ἄχατα

Act. 18, 12. 27; 19, 21. Rom. 15, 26;

16, 5. 1 Cor. 16, 15. 2 Cor. 1, 1;

9, 2; 11, 10. 1 Th. 1, 7. 8.

ἄχατικός 1 Cor. 16, 17.

ἀχάριστος

Luc. 6, 35. 2 Tim. 3, 2 [al. 1. ἄχρηστ.]

ἄχισμ Mat. 1, 14.

ἀχειροποίητος

Mar. 14, 58. 2 Cor. 5, 1. Col. 2, 11.

βάπτισμα

Mat. 3, 7. ἐπὶ τὸ β. αὐτοῦ

20, 22, 23. τὸ β. ὃ ἐγὼ βαπτ.

(Mar. 10, 38, 39)

21, 25. τὸ β. Ἰωv. (Mar. 11, 30.

Luc. 7, 29; 20, 4. Act. 1,

22; 18, 23; 19, 3)

Mar. 1, 4. β. μετανολας (Luc. 3, 3.

Act. 18, 24; 19, 4)

Luc. 12, 50. β. δὲ ἔχω βαπτ.

Act. 10, 37. β., ὃ ἐκήρυξεν Ἰω.

Rom. 6, 4. διατοῦ βαπτ. εἰς τὸν θάv.

Eph. 4, 5. μία πίστις, ἐν β.

Col. 2, 12. συναφέντες ἐν τῷ β.

1Pet. 3, 21. ἀντιτυπον - τὸ β.

βαπτισμός

Mar. 7, 4. 8. Heb. 6, 2; 9, 10.

βαπτιστής (Ἰωάννης ὁ β.)

Mat. 3, 1; 11, 11. 12; 14, 2. 8 (Mar.

6, 24. 25); 16, 14; 17, 13.

Mar. 8, 28 (Luc. 9, 19).

Luc. 7, 20. 28. 33.

Βαραββᾶς

Mat. 27, 16. 17. 20. 21. 26. Mar. 15,

7. 11. 15. Luc. 23, 18. Joh. 18, 40.

Βαράκ Heb. 11, 32.

Βαραχίας Mat. 23, 35.

βάρβαρος

Act. 28, 2. οἱ δὲ βάρβ. (4)

Rom. 1, 4. Ἑλλήσι τε κ. β.

1Cor. 14, 11. ἔσονται τῷ λαοῦντι β. etc.

βαρεῖν

Mat. 26, 43. ὁφθαλμοὶ βεβαρ. (Mar. 14, 40)

Luc. 9, 32. βεβαρ. ὕπνω

21, 34. βαρηθῶσαν [α. l. βαρυνθ.]

ἱμῶν αἱ καρδ.

2Cor. 1, 8. καθ' ἵπερ β. ἐβαρήθημεν

2Cor. 5, 4. στενάζομεν βαρύνμενοι

1Tim. 5, 16. μὴ βαρεῖσθω ἡ ἐκκλησία

βαρέως Mat. 13, 15. Act. 28, 27.

Βαρδολομαῖος

Mat. 10, 3. Mar. 3, 18. Luc. 6, 14.

Act. 1, 13.

Βαριησοῦς Act. 13, 6.

Βαρ-Ἰωνᾶ Mat. 16, 17.

Βαρνάβας

Act. 4, 36; 9, 27; 11, 22. 25. 30;

12, 25; 13, 1. 2. 7. 43. 46. 50;

14, 12. 14. 20; 15, 2. 12. 22. 25.

35. 36. 37. 39.

1 Cor. 9, 6.

Gal. 2, 1. 9. 13.

Col. 4, 10. ἀνεψιος Β.

βάρος

Mat. 20, 12. β. τῆς ἡμέρας

Act. 15, 28. μηδὲν πλεον ἐπιτίθ. - β.

2Cor. 4, 17. αἰώντων β. δόξης

Gal. 6, 2. ἀλλ. τὰ β. βασιτάτε

1Th. 2, 6. δυνάμενον ἐν β. εἶναι

Apoc. 2, 24. οὐ βάλλω ἐφ' ὑμᾶς ἄλλο β.

Βαρσαβᾶς Act. 1, 23; 15, 22.

Βαρτίμαιος Mar. 10, 46.

βαρύνειν Luc. 21, 34.

βαρύν

Mat. 23, 4. φορτία βαρέα

- 23. τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου

Act. 20, 29. λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς

25, 7. βαρέα αἰτιάματα

2Cor. 10, 10. ἐπιστολαὶ - βαρεῖται

1Joh. 5, 3. ἐντολαὶ βαρεῖται οὐκ

βαρύντιμος Mat. 28, 7.

βασανίζειν

Mat. 8, 6. δεινῶς βασανιζόμενος

- 29. ἡλθες - βασ. ἡμᾶς

14, 24. βασανιζ. ὑπὸ τ. κυμάτων

Mar. 5, 7. μή με βασανίσῃς! (Luc. 8, 28)

6, 48. βασανίζ. ἐν τῷ ἐλαύνειν

2Pet. 2, 8. ψυχὴν δικαίαν ἀνόμοις ἔργοις ἐβασάνιζεν

Apor. 9, 5. ἵνα βασανισθῶσι μῆνας
11, 10. ἐβασάνισαν τοὺς κατοικοῦντας

12, 2. βασανιζόμενη τεκεῖν

14, 10. βασανισθήσεται ἐν πυρὶ

20, 10. βασανισθ. ἡμέρας κ. νύκτ.

βασανισμός

Apor. 9, 5. bis; 14, 11; 18, 7. 10. 15.

βασανιστής Mat. 18, 34.

βάσανος

Mat. 4, 24. Luc. 16, 23. 28.

βασιλεία

1) ἡ βασ. τῶν οὐρανῶν:

Mat. 3, 2. ἤγγικε - ἡ β. - (4, 17; 10, 7)

5, 3. αὐτῶν ἐστὶν ἡ β. - (10)

- 19. ἐλάχιστος - μέγας ἐν τῇ β.

- 20. οὐ μὴ εἰσελθῇτε εἰς τὴν β. - (cf. 7, 21; 18, 3)

11, 11. μικρότερος ἐν τῇ β. -

- 12. ἡ β. - βιάζεται

13, 11. τὰ μυστήρια τῆς β. -

- 24. ὁμοιωθῇ ἡ β. - (18, 23; 22, 2; 25, 1. ὁμοιωθήσεται)

- 31. ὁμοία ἐστὶν ἡ β. - (33. 44. 45. 47; 20, 1)

- 52. μαθηταὶ εἰς τὴν β. -

16, 19. τὰς κλαῖς τῆς β. -

18, 1. μιλῶν ἐν τῇ β. - (4)

19, 12. ἐνούχισαν ἑαυτοὺς διὰ τὴν β. -

23, 13. κλαίετε τὴν β. -

2) ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ:

Mat. 6, 33. ζητεῖτε πρῶτον τὴν β. -
(Luc. 12, 31. ohne πρῶτον)

12, 28. ἔφθασεν ἑφ' ὑμᾶς ἡ β. -
(Luc. 11, 20)

19, 24. πλοῦσιον εἰς τὴν β. -

21, 31. προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν βασ. -

- 43. ἀρθθήσεται ἑφ' ὑμῶν ἡ β. -

Mar. 1, 14. τὸ εὐαγγ. τῆς β. -

- 15. ἤγγικεν ἡ β. - (Luc. 10,

9. 11. ἑφ' ὑμᾶς. Luc. 21, 31. ἤγγυς ἐστίν)

4, 11. τὸ μυστήριον τῆς β. -

(Luc. 8, 10. μυστήρια)

- 26. οὕτως ἐστὶν ἡ β. -

- 30. τίνοι ὁμοιώσωμεν τὴν β. -
(Luc. 13, 20)

9, 1. ἕως ἂν ἴδωσι τὴν β.

ἐληλυθυῖαν (Luc. 9, 27)

- 47. εἰσελθεῖν εἰς τ. β. - (cf. 10, 23. 25. Luc. 18, 24. 25.

Joh. 3, 5. Act. 14, 22)

10, 14. τοιοῦτων ἐστὶν ἡ β. - (Luc. 18, 16)

- 15. μὴ δέξηται τὴν β. - (Luc. 18, 17)

12, 34. οὐ μακρὰν εἰ ἀπὸ τῆς β. -

14, 25. πίνω καινὸν ἐν τῇ β. -

15, 43. προσδεχόμενος τὴν β. -
(cf. Luc. 23, 51)

Luc. 4, 43. εὐαγγελισασθαι τὴν β. -
(8, 1; 9, 2. κηρύσσειν)

6, 20. ὁμιέτρα ἐστὶν ἡ β. -

7, 28. ὁ μικρότερος ἐν τῇ β. -

9, 2. κηρύσσειν τὴν β. (Act. 28, 31)

- 11. ἐλάλει περὶ τῆς β. -

- Luc. 9, 60.** διαγγαλλε τὴν β. -
 - 62. εὐθετος - εἰς τὴν β. -
13, 18. τίνι ὁμοία ἐστὶν ἡ β. -
 - 28. ὀψησθαι - ἐν τῇ β. -
 - 29. ἀνακληθήσονται ἐν τῇ β. -
14, 15. φάγεται ἄρτον ἐν τῇ β. -
16, 16. ἀπὸ τότε ἡ β. - - εὐαγγε-
 γελίζεται
17, 20. πότε ἔρχεται ἡ β. -
 - 21. ἡ β. - - ἐντὸς ὧμων
18, 29. ἀφῆκεν οἱ κ. - ἔνεκεν τῆς β. -
19, 11. μέλλει ἡ β. - - ἀναπαύ-
 νεσθαι
22, 16. ὥς ὅτου πληρωθῇ ἐν τῇ
 β. -
 - 18. ὥς ὅτου ἡ β. - - ἔλθῃ
Joh. 3, 3. ἰδεῖν τὴν β. -
Act. 1, 8. λέγων τὰ περὶ τῆς β. -
 - 8, 12. εὐαγγελίζ. τὰ περὶ τῆς β. -
 - 19, 8. πείθων τὰ περὶ τῆς β. -
 - 28, 23. διαμαρτυρόμενος τὴν β. -
Rom. 14, 17. οὐ γὰρ ἐστὶν ἡ β. -
1Cor. 4, 20. οὐ γὰρ ἐν λόγῳ ἡ β. -
 - 6, 9. ἄδικοι β. θ. οὐ κληρ.
 (10; 15, 50. Gal. 5, 21)
Col. 4, 11. συνεργοὶ εἰς τὴν β. -
2Th. 1, 5. καταζητῶσθαι - τῆς β. -
Apoc. 12, 10. δύνάμεις κ. ἡ β. -
 3) übrige Stellen (a = R. Got-
 tes (des Vaters), b = R. Christi):
Mat. 4, 8. βασιλείας τοῦ κόσμου
 (cf. Luc. 4, 5)
 - 23. κηρύσσειν τὸ εὐαγγ. τῆς
 β. (9, 35; 24, 14) [a]
6, 10. ἐλθέτω ἡ β. σου (Luc.
 11, 2) [a]
 - 13. σοὺ ἐστὶν ἡ β. [a]
8, 12. υἱοὶ τῆς β. (13, 38) [a]

- Mat. 12, 25.** πᾶσα β. μερισθεῖσα (cf.
 Luc. 11, 17)
 - 26. πῶς οὖν σταθίσεται ἡ β.
 (Luc. 11, 18)
13, 29. τὸν λόγον τῆς β. [a]
 - 41. ἐκ τῆς β. αὐτοῦ [a]
 - 43. ἐν τῇ β. τοῦ πατρὸς (26,
 29) [a]
16, 28. ἐν τῇ β. αὐτοῦ [b]
20, 21. ἐξ εὐων. ἐν τῇ β. σου [b]
24, 7. βασ. ἐπὶ β. (Mar. 13, 8.
 Luc. 21, 10)
25, 34. ἡτοιμασμένην ὑμῖν β. [a]
26, 29. ἐν τῇ β. τοῦ πατρὸς [a]
Mar. 3, 24. ἰὰν β. ἐφ' ἑαυτὴν - στα-
 θῆναι ἡ β. ἔκεινη
6, 23. ὥς ἡμῖς τῆς β. μου
11, 10. ἡ ἐρχομένη β. τοῦ πατρὸς
 ἡμῶν Δαυὶδ
Luc. 1, 33. τῆς β. αὐτοῦ οὐκ ἔσται
 τέλος [b]
12, 32. δοῦναι ὑμῖν τὴν β. [a]
19, 12. λαβεῖν ἑαυτῷ β. (15)
22, 29. διέθετό μοι ὁ π. τὴν β. [b]
 - 30. ἐν τῇ β. μου [b]
23, 42. ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ β. σου [b]
Joh. 18, 36. τὴν β. ἡ ἐμὴ [b]
Act. 1, 6. τὴν β. τοῦ Ἰσραὴλ
1Cor. 15, 24. ὅταν παραδῶ τὴν β. [b]
Eph. 5, 5. ἐν τῇ β. τοῦ Χριστοῦ [b]
Col. 1, 13. εἰς τὴν β. τοῦ υἱοῦ [b]
1Th. 2, 12. καλοῦντος εἰς τὴν ἑαυτοῦ
 β. [a]
2Tim. 4, 1. κρῖναι - κατὰ - τὴν β.
 αὐτοῦ [b]
 - 18. σώσει εἰς τὴν β. αὐτοῦ
 τὴν ἐπουρ. [b]
Heb. 1, 8. ἡ φάβδος τῆς β. σου [b]

Heb. 11, 33. κατηγωνίσαντο βασιλείας
 12, 28. β. ἀσάλευτον [a]
 Jac. 2, 5. κληρονόμους τῆς β. [a]
 2Pet. 1, 11. εἰς τὴν αἰώνιον β. [b]
 Apoc. 1, 9. ἐν τῇ β. καὶ ὑπομονῇ [b]
 11, 25. ἐγένοντο αἱ β. τοῦ κόσμου
 16, 10. ἡ β. αὐτοῦ ἐσκοτωμένη
 17, 12. β. οὐπὶ ἐλαβον
 - 17. δοῦναι τὴν β. αὐτῶν τῷ
 Θηρίῳ
 - 18. ἡ ἔχουσα β. ἐπὶ τῶν βασ.
 βασιλειον Luc. 7, 25.
 βασιλείος 1 Pet. 2, 9.
 βασιλεύειν
 Mat. 2, 22. β. ἐπὶ τῆς Ἰουδ.
 Luc. 1, 33. β. ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ
 19, 14. οὐ θάλομεν τοῦτον β. ἐφ'
 ἡμᾶς
 - 27. βασιλεῦσαι ἐπ' αὐτούς
 Rom. 5, 14. ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος. (17)
 - 17. ἐν ζωῇ βασιλεύσουσι
 - 21. ἐβασίλ. ἡ ἁμαρτία
 - - χάρις βασιλ. διὰ δικ.
 6, 22. μὴ οὖν βασιλ. ἡ ἁμαρτία
 1Cor. 4, 8. bis ἐβασιλεύσατο
 15, 25. δαί γὰρ αὐτὸν βασιλ.
 1Tim. 6, 15. β. τῶν βασιλευόντων
 Apoc. 5, 10. βασιλεύσομεν ἐπὶ τῆς γῆς
 11, 15. βασιλεύσαι εἰς τοὺς αἰῶ-
 νας (22, 5)
 - 17. καὶ ἐβασίλευσας
 19, 6. ἐβασίλευσε Κύριος
 20, 4. ἔζησαν κ. ἐβασίλ.
 - 6. βασιλεύσουσι μετ' αὐτοῦ
 βασιλεύς
 1) = Gott — Christus:
 Mat. 2, 2. ὁ β. τῶν Ἰουδαίων (27,
 11. 29. 37. Mar. 15, 2. 9.

12. 18. 26. Luc. 23, 3. 37.
 38. Joh. 18, 33. 39; 19, 3.
 14. 15. 19. 21)
 Mat. 5, 35. πόλις - τοῦ μεγάλου β.
 21, 5. „ὁ β. σου ἐρχεται σοι“
 25, 34. ἐρεῖ ὁ β. τοῖς ἐκ δεξ.
 - 40. ἀποκριθεὶς ὁ β. ἐρεῖ
 27, 42. β. Ἰσραὴλ (Mar. 15, 32.
 τοῦ Ἰ. Joh. 1, 50; 12, 13. 15)
 Luc. 19, 38. ὁ ἐρχόμενος β.
 23, 2. Χριστὸν β. εἶναι
 Joh. 6, 15. ποιήσωσιν αὐτὸν β.
 18, 37. οὐκ οὖν β. εἰ σύ;
 - - ὅτι β. εἰμι ἐγώ
 Act. 17, 7. β. λέγοντας ἕτερον εἶναι
 Ἰησοῦν
 1Tim. 1, 17. τῷ δὲ β. τῶν αἰώνων
 6, 15. ὁ β. τῶν βασιλευόντων
 Apoc. 15, 3. ὁ β. τῶν ἀγίων
 17, 14. β. βασιλῶν (19, 16)
 2) v. Menschen:
 a) David: Mat. 1, 6. Act. 13, 22.
 b) Herodes (d. Grosse): Mat. 2,
 1. 3. 9. Luc. 1, 5.
 c) H. (Antipas): Mat. 14, 9. Mar.
 6, 14. 22. 25. 26. 27.
 d) H. (Agrippa): Act. 12, 1. 20.
 e) Agrippa: Act. 25, 13. 24. 26;
 26, 2. 7. 13. 19. 26. 27. 30.
 f) Aretas: 2 Cor. 11, 32.
 g) Pharao: Act. 7, 10. 18. Heb.
 11, 23. 27.
 h) Melchisedek: Heb. 7, 12 (β.
 Σαλὴμ ειρήνης). 2 (β. δι-
 καιοσύνης).
 3) allgemein:
 Mat. 10, 18. ἡγεμόνας δὲ κ. β. (cf.
 Mar. 13, 9. Luc. 21. 19)

Mat. 11, 8. ἐν τοῖς οἴκοις τῶν β.
 17, 25. οἱ β. τῆς γῆς (Act. 4, 26.
 Apoc. 1, 5; 6, 15; 16, 14;
 17, 2. 18; 18, 3. 9; 19,
 19. 24)
 18, 23. ἀνθρώπων β. (22, 2)
 22, 7. ὁ β. ὠργίσθη
 - 11. εἰσελθὼν ὁ β.
 - 18. εἶπεν ὁ β. τοῖς διακόνοις
 Luc. 10, 24. προφηταὶ κ. β.
 14, 31. ἡ τις β. πορευόμενος συμ-
 βαλεῖν ἐτέρῳ β.
 22, 25. οἱ β. τῶν ἐθνῶν
 Act. 4, 26. παρέστησαν οἱ β. τ. γῆς
 9, 15. ἐνώπιον ἐθνῶν κ. β.
 18, 21. ἤτήσαντο β.
 1 Tim. 2, 2. ποιεῖσθαι δεήσεις - ὑπὲρ
 βασιλείων
 Heb. 7, 1. ἀπὸ τῆς κοπῆς τῶν β.
 1 Pet. 2, 18. εἴτε βασιλεῖ, ὡς ὑπερεχ.
 - 17. τὸν β. τιμᾶτε
 Apoc. 1, 6. ἐποίησεν ἡμᾶς βασ.
 5, 10. βασ. κ. ἱερεῖς
 9, 11. βασ. τὸν ἄγγελον τῆς ἀρ.
 10, 11. κ. βασιλεύει πολλοῖς
 16, 12. ἡ ὁδὸς τῶν β.
 17, 9. β. ἐπὶ αἰσιν
 - 12. δέκα β. αἰσιν
 - - ἐξουσίαν ὡς β.
 19, 18. σάρκας βασιλείων
 βασιλικός
 Joh. 4, 46. 49. Act. 12, 20. 21.
 Jac. 2, 8. νόμος β.
 βασιλίσσα
 Mat. 12, 42. Luc. 11, 31. Act. 8, 27.
 Apoc. 18, 7.
 βάσις Act. 3, 7.
 βασκαίνειν Gal. 3, 1.

βαστάζειν
 Mat. 3, 11. οὐκ - ἱκανὸς τ' αὐποδήμ. β.
 8, 17. τὰς νόσους
 20, 12. τὸ βάρος τῆς ἡμέρας
 Mar. 14, 13. κεράμιον ὕδατος (Luc.
 22, 10)
 Luc. 7, 14. οἱ - βαστάζοντες ἔστησαν
 10, 4. βαλάντιον
 11, 27. κοιλία ἡ βαστάσασά σε
 14, 27. τὸν σταυρὸν (cf. Joh. 19, 17)
 Joh. 10, 31. λίθους
 12, 6. τὰ βαλλόμενα
 16, 12. οὐ δύνασθε βαστάζειν
 20, 15. εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν
 Act. 8, 2. χωλὸς - ἐβαστάζετο
 9, 15. τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον
 15, 10. ζυγὸν
 21, 35. βαστάζεσθαι αὐτὸν ὑπὸ
 τῶν στρατ.
 Rom. 11, 18. τὴν ῥίζαν
 15, 1. ἀσθενήματα
 Gal. 5, 10. τὸ κριμα
 6, 2. ἀλλήλων τὰ βάρη
 - 5. ἴδιον φορτίον
 - 17. τὰ στίγματα τοῦ Ἰ.
 Apoc. 2, 2. 3. κακοὺς
 17, 37. τὴν γυναῖκα
 βάτος, ἡ.
 Mar. 12, 28. Luc. 6, 44; 20, 37. Act.
 7, 30. 35.
 βάτος, ὁ, Luc. 16, 6.
 βάτραχος Apoc. 16, 13.
 βαττολογεῖν Mat. 6, 7.
 βδέλυγμα
 Mat. 24, 15. - τῆς ἐρημώσεως (Mar.
 13, 14)
 Luc. 16, 15. - ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ
 Apoc. 17, 4. γέμον βδελυγμάτων

Αποκ.17,5. βδελ. τῆς γῆς

21,27. ποιοῦν βδ. καὶ ψεύδος

βδελυκτός Tit. 1, 16.

βδελύσσεσθαι

Rom. 2, 22. Αποκ. 21, 8.

βέβαιος

Rom. 4, 16. εἰς τὸ εἶναι β. τὴν ἐπαγγ.

2Cor. 1, 7. ἐλπὶς

Heb. 2, 2. λόγος

3, 6. βεβαίαν κατάσχωμ. (14)

6, 19. ἄγκυραν ἀσφαλῆ κ. β.

9, 17. διαθήκη

2Pet. 1, 10. β. ὑμῶν ποιεῖσθ. τ. κλησιν

1, 19. βεβαιότερον τὸν προφη-

τικὸν λόγον

βεβαιουῦν

Mar. 16, 20. τὸν λόγον

Rom. 15, 8. τὰς ἐπαγγελίας τῶν πα-
τέρων

1Cor. 1, 6. τὸ μαρτύριον τοῦ Χρ.

βεβαιώσῃ ἐν ὑμῖν

- 8. βεβαιώσει ὑμᾶς

2Cor. 1, 21. ὁ δὲ βεβαιῶν ἡμᾶς

Col. 2, 7. βεβαιούμενοι ἐν τῇ πίστει

Heb. 2, 8. σωτηρία - εἰς ἡμᾶς ἐβε-
βαιώσῃ

18, 9. βεβαιουῖσθαι τὴν καρδίαν

βεβαιώσεις Phil. 1, 7. Heb. 6, 16.

βέβηλος

1Tim. 1, 9. ἀνοσίους κ. β.

4, 7. β. κ. γραῶν μύθους

6, 20. β. πενοφωνίας (2Tim. 2, 16)

Heb. 12, 16. β. ὡς Ἡσαΐ

βεβηλοῦν

Mat. 12, 5. τὸ σάββατον

Act. 24, 6. τὸ ἱερόν

Βελλεσβούλ Mat. 10, 25; 12, 24.

27. Mar. 3, 22. Luc. 11, 15. 18. 19.

Βελιάλ 2 Cor. 6, 15.

βέλος Eph. 6, 16.

βέλτιον 2 Tim. 1, 18.

Βανιαμίν (φυλή)

Act. 13, 21. Rom. 11, 1. Phil. 3, 5.

Αποκ. 7, 8.

Βερνίκη Act. 25, 13. 23; 26, 30.

Βέροια Act. 17, 10. 13.

Βεροιάτος Act. 20, 4.

Βηθαβαρά Joh. 1, 28.

Βηθανία

Mat. 21, 17; 26, 6. Mar. 11, 1. 11.

12; 14, 3. Luc. 19, 29; 24, 50.

Joh. 11, 1. 18; 12, 1.

Βηθεσδά Joh. 5, 2.

Βηθλεέμ

Mat. 2, 1. 5. 6. 8. 16. Luc. 2, 4. 15.

Joh. 7, 42.

Βηθσαιθάν

Mat. 11, 21. Mar. 6, 45; 8, 22. Luc.

9, 10; 10, 13. Joh. 1, 45; 12, 21.

Βηθφαγή

Mat. 21, 1. Mar. 11, 1. Luc. 19, 29.

βῆμα

Mat. 27, 19. ἐπὶ τοῦ β. (Joh. 19, 18.

Act. 12, 21; 25, 6. 10. 17)

Act. 7, 5. οὐδὲ β. ποδός

18, 12. ἐπὶ τὸ βῆμα

- 16. ἀπὸ τοῦ β.

- 17. ἔμπροσθεν τοῦ β. (2 Cor.

5, 10)

Rom. 14, 10. παραστησόμεθα τῷ β.

βήρυλλος Αποκ. 21, 20.

βία Act. 5, 26; 21, 35; 24, 7; 27, 41.

βιάσσεσθαι Mat. 11, 12. Luc. 16, 16.

βίαιος Act. 2, 2. πνοή β.

βιαστής Mat. 11, 12.

βιβλαρίδιον Αποκ. 10, 2. 8. 9. 10.

βιβλίον

Mat. 19, 7. β. ἀποστασίου (Mar. 10, 4)

Luc. 4, 17. bis β. Ἡσαίου

- 20. πτύξας τὸ β.

Joh. 20, 30. ἐν τῷ β. τούτῳ

21, 25. τὰ γραφόμενα β.

Gal. 3, 10. ἐν τῷ β. τοῦ νόμου

2Tim. 4, 13. τὰ β., μάλιστα τὰς μεμβράνας

Heb. 9, 19. αὐτό τε τὸ β.

10, 7. ἐν κεφαλίδι β.

Apoc. 1, 11. γράφον εἰς β.

5, 1. β. γεγραμμένον ἔσωθεν

- 2. ἀνοίξαι τὸ β. (3. 5. cf. 20, 12)

- 4. ἀναγνῶναι τὸ β.

- 7. εἴληψε τὸ β. (cf. 8, 9)

6, 14. ὡς β. εἰλισσόμενον

17, 8. β. τῆς ζωῆς (cf. 21, 27)

20, 12. γεγραμμ. ἐν τοῖς β. (cf. 22, 18, 19)

22, 7. προφητείας τοῦ β. τούτου (10, 18)

- 9. λόγους τοῦ β. τούτου

βιβλος

Mat. 1, 1. β. γενέσεως Ἰ. Χρ.

Mar. 12, 16. β. Μωϋσέως

Luc. 3, 4. β. λόγων Ἡσαίου

20, 40. β. ψαλμῶν (Act. 1, 20)

Act. 7, 42. β. τῶν προφητῶν

19, 19. τὰς β. κατέκαιον

Phil. 4, 3. β. ζωῆς (Apoc. 3, 5; 13, 8; 20, 15; 22, 19)

Apoc. 22, 19. β. τῆς προφητείας ταύτης
Βιθυνία Act. 16, 7. 1 Pet. 1, 1.
βίος

Mar. 12, 44. ὅλον τὸν βίον αὐτῆς (cf. Luc. 21, 4)

Luc. 8, 14. ἡδονῶν τοῦ βίου

Luc. 8, 43. ὅλον τὸν β.

15, 12. διείλεν αὐτοῖς τὸν β.

- 30. καταφαγῶν σου τὸν β.

1 Tim. 2, 2. ἡσύχιον β. διάγωμεν

2 Tim. 2, 4. ταῖς τοῦ β. πραγματεῖαις

1 Pet. 4, 3. χρόνος τοῦ β.

1 Joh. 2, 16. ἀλαζονεία τοῦ β.

3, 17. ἔχη τὸν β. τοῦ κόσμου

βιοῦν 1 Pet. 4, 2.

βίωσις Act. 46, 4.

βιωτικός Luc. 21, 34. 1 Cor. 6, 8. 4.

βλαβερός 1 Tim. 6, 9.

βλάπτειν Mar. 16, 18. Luc. 4, 35.

βλαστάνειν

Mat. 13, 26. Mar. 4, 27. Heb. 9, 4.
Jac. 5, 18.

Βλαστός Act. 12, 20.

βλασφημεῖν

Mat. 9, 3. οὗτος βλασφημεῖ

26, 65. ὅτι ἐβλασφήμησε

27, 39. ἐβλασφημοῦν αὐτόν (Mar. 15, 29)

Mar. 3, 28. ὅσας ἂν βλασφημήσωσιν
- 29. βλ. εἰς τὸ πν. τὸ ἅγιον

(Luc. 12, 10)

Luc. 22, 65. πολλοὶ βλασφημοῦντες

23, 39. ἐβλασφήμει αὐτόν

Joh. 10, 36. λέγετε ὅτι βλασφημεῖς

Act. 13, 45. ἀντιλ. κ. βλασφ.

18, 6. ἀντιτασσ. - κ. βλ.

19, 37. βλ. τὴν θεὰν ὑμῶν

26, 11. ἡγάγκαζον βλ.

Rom. 2, 24. δι' ὑμᾶς βλασφημεῖται

3, 8. καθὼς βλασφημοῦμεθα

14, 16. μὴ βλασφημεῖσθω - ὑμῶν
τὸ ἁγαθόν

1 Cor. 4, 13. βλασφημούμενοι παρακαλοῦμεν

1Cor.10,30. τί βλασφημοῦμαι,
 1Tim.1,20. ἵνα παιδευθῶσι μὴ βλασφημεῖν
 6, 1. ἡ διδασκαλία βλασφ.
 Tit. 2, 5. ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ βλασφ.
 3, 2. μηδεὶνα βλ.
 Jac. 2, 7. βλ. τὸ καλὸν ὄνομα
 1Pet. 4, 4. ξενίζονται-βλασφημοῦντ.
 - 14. κατὰ μὲν αὐτοὺς βλασφημεῖται
 2Pet. 2, 2. ἡ ὁδὸς τῆς ἀληθείας
 - 10. οὐ τρέμ. βλασφημοῦντας
 - 12. ἀγνοοῦσι βλασφημοῦντας
 Jud. 8. δόξας - βλασφημοῦσι
 10. οὗτοι δὲ - βλασφημοῦσιν
 Apoc.13,6. τὸ ὄνομα Θεοῦ (16, 9)
 16,11. τὸν Θεόν
 - 21. ἐβλασφήμησαν οἱ ἄνθρ.
βλασφημία
 Mat.12,31. ἁμαρτία κ. βλασφ.
 - - ἡ δὲ τοῦ πν. ἁγίου βλ.
 15,19. ἐκ τῆς καρδ. ἐξέρχονται
 - βλ.
 26,65. ἠκούσατε τὴν βλ. αὐτοῦ
 (cf. Mar. 14, 64)
 Mar. 2, 7. λαλεῖ βλασφ. (Luc. 5, 21)
 3,28. βλασφημαὶ ὅσας ἂν
 7,22. βλασφ., ὑπερηφανία
 Joh.10,33. περὶ βλασφημίας
 Eph. 4,31. κραυγὴ κ. βλασφ.
 Col. 3, 8. κακίαν, βλασφ.
 1Tim.6, 4. ἱρις, βλασφημαίαι,
 Jud. 9. κρίσιν ἔπεν. βλασφημίας
 Apoc.2, 9. τὴν βλ. τῶν λεγόντων
 13, 1. ὀνόματα βλασφημ. (17, 3)
 - 5. μεγάλα κ. βλασφημίας
 13, 6 βλ. εἰς Θεόν

βλάσφημος
 Act. 6, 11. 13. 1 Tim. 1, 13. 2 Tim. 3, 2. 2 Pet. 2, 11.
βλέμμα 2 Pet. 2, 8.
βλέπειν
 *1) sehen (ansehen):
 Mat. 5,28. πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα
 6, 4. ὁ βλ. ἐν τῷ κρυπτῷ (6, 18)
 7, 3. τί - βλέπεις τὸ κάρφος
 (Luc. 6, 41. 42)
 11, 4. ἂ ἀκούετε κ. βλέπετε
 12,22. τὸν κωφὸν λαλεῖν κ. β.
 13,18. ὅτι βλέπ. οὐ βλέπουσι
 - 14. „βλέπ. βλέπετε κ. οὐ μὴ ἴδητε“ (cf. Mar. 4, 12. Luc. 8, 10. Act. 28, 26)
 - 16. ὑμῶν - μακάριοι οἱ ὁφθ. ὅτι βλ.
 - 17. ἐπεθύμησαν ἰδεῖν ἂ βλ. (cf. Luc. 10, 23. 24)
 15,31. βλέποντας - τυφλοὺς βλ.
 18,10. βλ. τὸ πρόσωπον τοῦ πατρ.
 22,16. οὐ βλ. - εἰς πρόσωπον ἀνθρ. (Mar. 12, 14)
 Mar. 8, 18. ὁφθαλμοὺς ἔχ. οὐ βλέπετα
 - 23. εἰ τι βλέπει;
 Luc. 7,21. ἐχαρίσατο τὸ βλέπειν
 8,16. βλέπωσι τὸ φῶς
 9,62. βλ. εἰς τὰ ὀπίσω
 11,33. τὸ φέγγος βλέπωσιν
 Joh. 5,19. ἵαν μὴ τι βλέπη τὸν πατ.
 9, 7. κ. ἤλθῃ βλέπων
 - 15. ἐνιψάμην κ. βλέπω
 - 19. πῶς οὖν ἄρτι βλέπει;
 - 21. πῶς δὲ νῦν βλέπει, οὐκ
 - 25. τυφλὸς ὢν ἄρτι βλέπω
 - 39. ἵνα οἱ μὴ βλέποντες βλέπωσι κ. οἱ βλ. τυφλοὶ γέν.

Joh. 5, 41. λέγετε ὅτι βλέπομεν
 11, 9. φῶς τοῦ κόσμου. τούτου βλ.
 13, 22. ἔβλεπον - εἰς ἀλλήλ.
 Act. 1, 9. βλέπόντων αὐτῶν ἐπὶ ἡρῶθ
 2, 38. ὁ νῦν βλέπετε κ. ἀκούετε
 3, 4. βλέψον εἰς ἡμᾶς
 9, 8. οὐδένα ἔβλεπε
 - 9. ἡμέρας τρεῖς μὴ βλ.
 27, 12. βλέποντα κατὰ Δίβα
 Rom. 7, 23. βλ. δὲ ἕτερον νόμον
 8, 24. ἐλπὶς δὲ βλεπομένη
 - 9. δ γὰρ βλέπει τις
 - 25. δ οὐ βλέπομεν, ἐλπίζομεν
 11, 8. „ὁφθαλμοὺς τοῦ μὴ βλέπειν“ (10)
 1Cor. 1, 26. βλέπετε - τὴν κλήσιν
 10, 28. βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ
 13, 12. βλέπομεν - ἀρτιδι' ἐσόπτρ.
 2Cor. 4, 18. μὴ - τὰ βλεπόμενα, ἀλλὰ
 τὰ μὴ βλεπόμενα. Τὰ γὰρ
 βλεπ. πρόσκαιρα, τὰ δὲ
 μὴ βλεπ. αἰώνια.
 10, 7. τὰ κατὰ πρόσωπον βλέπ.
 Heb. 11, 1. ἔλεγχος οὐ βλεπομένων
 - 3. τὰ βλεπόμενα γαγονέναι
 - 7. τῶν μηδέπως βλεπομένων
 Apoc. 1, 11. ὁ βλέπεις, γράψον
 - 12. βλέπειν τὴν φωνήν
 3, 18. ἐγχεῖσαι τοὺς ὁφθ. - ἵνα
 βλέπῃς
 6, 1. ἔρχου κ. βλέπε (3. 5. 7)
 16, 15. βλέπωσι τὴν ἀσχημοσ.
 17, 8. βλέποντος τὸ θηρίον
 18, 9. ὅταν βλέπωσι τὸν καπνὸν
 27, 8. ἐγὼ Ἰωαν. ὁ ἀκούων καὶ
 βλέπων ταῦτα
 - - ὅτε ἤκουσα καὶ ἔβλεψα

2) = zusehen, Acht haben:
 Mat. 24, 1. βλέπετε μὴ etc. (Mar. 13, 5.
 Luc. 21, 8. Act. 13, 40.
 1Cor. 8, 9 (μὴπως); 10, 12.
 Gal. 5, 15. Col. 2, 8. Heb.
 3, 12 (μὴποτε); 12, 25)
 Mar. 4, 24. βλέπετε, τί ἀκούετε
 8, 15. βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης
 12, 38. βλ. ἀπὸ τῶν γραμμ.
 13, 9. βλ. - ὑμεῖς αὐτοὺς (cf.
 2 Joh. 8)
 - 23. ὑμεῖς δὲ βλέπετε
 - 33. βλέπετε, ἀγρυπνεῖτε
 Luc. 8, 18. βλέπετε -, πῶς ἀκούετε
 1Cor. 3, 10. ἕκαστος - βλέπέτω
 16, 10. βλέπετε ἵνα ἀφόβως
 Eph. 5, 15. βλέπετε - πῶς ἀκριβ.
 Phil. 3, 2. βλέπετε τοὺς κύντας, βλ.
 τοὺς κακοὺς ἐργάτας, βλ.
 τὴν κατατομήν
 Βοανεργᾶς Mar. 3, 17.
 βοῦν
 Mat. 3, 3. φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρ.
 (Mar. 1, 3. Luc. 3, 4; 1, 23)
 Mar. 15, 34. ἐβόησεν ὁ Ἰ. φωνὴ μεγ.
 Luc. 18, 7. βοῶντων πρὸς αὐτόν
 - 38. καὶ ἐβόησε, λέγων Ἰησοῦ
 Act. 8, 7. βοῶντα μεγ. φωνῇ
 17, 6. βοῶντες
 21, 34. ἐβόων ἐν τῷ ὄχλῳ
 Gal. 4, 27. „βόησον ἢ οὐκ ὠδίνουσα“
 βοή Jac. 5. 4.
 βοήθεια Act. 27, 17. Heb. 4, 16.
 βοηθεῖν
 Mat. 15, 25. Κύριε, βοήθει μοι
 Mar. 9, 22. βοήθησον ἡμῖν (Act. 16, 9)
 - 24. βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ
 Act. 21, 28. ἄνδρες Ἰσρ., βοηθεῖτε

2 Cor. 6, 2. ἐν ἡμέρᾳ σωτηρ. βοηθ-
ήσά σοι

Heb. 2, 18. πειραζομένοις βοηθήσαι
Apoc. 12, 16. ἐβοήθησεν ἡ γῆ τῇ γυν.

βοηθός Heb. 13, 6.

βόθυνος

Mat. 12, 11; 15, 14. Luc. 6, 39.

βολή Luc. 22, 41.

βολίζειν Act. 27, 28.

[βολίς Heb. 12, 20.]

Βοόζ Mat. 1, 5. Luc. 3, 32.

βόρβορος 2 Pet. 2, 22.

Βορέας Luc. 13, 29. Apoc. 21, 13.

βόσκειν

Mat. 8, 30. ἀγέλη χοίρων - βουνομ.

(cf. 33. Mar. 5, 11. 14.

Luc. 8, 32. 34; 15, 15)

Joh. 21, 15. βόσκει τὰ ἀρνία μου

- 17. β. τὰ πρόβατά μου

Βουσός 2 Pet. 2, 15.

βοτάνη Heb. 6, 7.

βότρυς Apoc. 14, 18.

βουλεύεσθαι

Luc. 14, 31. Joh. 12, 10. Act. 5, 33;

15, 37; 27, 39. 2 Cor. 1, 17.

βουλευτής Mar. 15, 43. Luc. 23, 50.

βουλή

Luc. 7, 30. - τοῦ Θεοῦ

23, 51. τῇ β. κ. τῇ πράξει αὐτῶν

Act. 2, 23. τῇ ὀρισμένῃ β.

4, 28. ὅσα ἡ β. σου - προώρισε

5, 38. ἵαν ἡ ἐξ ἀνθρ. ἡ β. αὐτῆ

13, 36. ὑπηρετήσας τῇ τ. Θεοῦ β.

20, 27. πᾶσαν τ. β. τοῦ Θεοῦ

27, 12. ἔσται βουλὴν

- 42. στρατιωτῶν β. ἐγίν.

1 Cor. 4, 5. βουλὰς τῶν καρδιῶν

Eph. 1, 11. κατὰ τὴν β. τοῦ Θεοῦ.

Heb. 6, 17. τὸ ἀμετάθ. τῆς β. αὐτοῦ
βούλημα Act. 27, 43. Rom. 9, 19.

1 Pet. 4, 3.

βουνός Luc. 3, 5; 23, 50.

βούς

Luc. 13, 15; 14, 5. 19. Joh. 2, 14. 15.

1 Cor. 9, 9. 1 Tim. 5, 18.

βραβεῖον 1 Cor. 9, 24. Phil. 3, 14.

βραβεύειν Col. 3, 15.

βραδύνειν 1 Tim. 3, 15. 2 Pet. 3, 9.

βραδυπλοεῖν Act. 27, 7.

βραδύς Luc. 24, 25. Jac. 1, 19.

βραδυτής 2 Pet. 3, 9.

βραχίων

Luc. 1, 51. Joh. 12, 38. Act. 13, 17.

βραχύς

Luc. 22, 53. Joh. 6, 7. Act. 5, 34;

27, 28. Heb. 2, 7. 9; 13, 22.

βρέφος

Luc. 1, 41. 44; 2, 12. 16; 18, 15.

Act. 7, 19. 2 Tim. 3, 15. 1 Pet. 2, 2.

βρέχειν a) regnen; b) benetzen:

a) Mat. 5, 45. Luc. 17, 29. Jac. 5,

17. Apoc. 11, 6.

b) Luc. 7, 38. 44.

βροντή

Mar. 8, 17. Joh. 12, 29. Apoc. 4, 5;

6, 1; 8, 5; 10, 3. 4 bis; 11, 19;

14, 2; 16, 18; 19, 6.

βροχή Mat. 7, 25. 27.

βρόχος 1 Cor. 7, 35.

βρυγμός τῶν ὀδόντων

Mat. 8, 12; 13, 42. 50; 22, 13; 24,

51; 25, 30. Luc. 13, 28.

βρῦειν Jac. 3, 11.

βρύχειν Act. 7, 54.

βρωμα

Mat. 14, 15. Mar. 7, 19. Luc. 8, 11; 9, 13.

Joh. 4, 34. ἐμὸν βρ. ἔστιν, ἵνα

Rom. 14, 15. bis. 20.

1 Cor. 3, 2. γάλα - καὶ οὐ βρώμα

6, 13. τὰ βρώματα τῇ κοιλίᾳ π.
ἡ κοιλία τοῖς βρώμ.

8, 8. 13 (σκανδαλίζει)

10, 3. τὸ αὐτὸ βρ. πνευματικόν

1 Tim. 4, 3. ἀπέχεσθαι βρωμάτων

Heb. 9, 10; 13, 9.

βρώσιμος Luc. 24, 41.

βρώσις

a) Rost: Mat. 6, 19, 20.

b) Speise:

Joh. 4, 32; 6, 27 (τὴν βρ. τὴν ἀπολ-
λυμ. - τὴν μένουσαν). 55.
(ἀληθῶς ἔστι βρ.).

Rom. 14, 17. οὐ - ἡ βασ. τ. θ. βρώσις

1 Cor. 8, 4. 2 Cor. 9, 10. Col. 2, 16.

Heb. 12, 16.

βρώσκειν Joh. 6, 13.

βυστίζειν Luc. 5, 7. 1 Tim. 6, 9.

βυστός 2 Cor. 11, 25.

βυσσεύς Act. 9, 43; 10, 6. 32.

βύσσινος Apoc. 18, 16; 19, 8. bis. 14.

βύσσος Luc. 16, 19. Apoc. 18, 12.

βωμός Act. 17, 23.

Γ

Γαββαθα Joh. 19, 13.

Γαβριήλ Luc. 1, 19. 26.

γάγγραινα 2 Tim. 2, 17.

Γάδ Apoc. 7, 5.

Γαδαρηνός Mar. 5, 1. Luc. 8, 26. 37.

Γάζα Act. 8, 26.

Γάζα Act. 8, 27.

γαζοφυλάκιον

Mar. 12, 41. bis. 43. Luc. 21, 1. Joh. 8, 20.

Γάτος

Act. 19, 29; 20, 4. Rom. 16, 23.

1 Cor. 1, 14. 3 Joh. 1.

γάλα

1 Cor. 8, 2; 9, 7. Heb. 5, 12. 13.

2 Pet. 2, 2.

Γαλάται Gal. 3, 1.

Γαλατία

1 Cor. 16, 1. Gal. 1, 2. 2 Tim. 4, 10.

1 Pet. 1, 1.

Γαλατικός Act. 16, 6; 18, 23.

γαλήνη

Mat. 8, 23. Mar. 4, 39. Luc. 8, 24.

Γαλιλαία

Mat. 2, 22; 3, 13; 4, 12. 15. (Γ. τῶν
ἐθνῶν); 18 (θάλασσα τῆς Γ.) (15,
29. Mar. 1, 16; 7, 31. Joh. 6, 1).

23. 25; 17, 22; 19, 1; 21, 11;
26, 32; 27, 53; 28, 7. 10. 16.

Mar. 1, 9. 14. 28 (περίχωρον τ. Γ.).
39; 3, 7; 6, 21; 9, 30; 14, 28;
15, 41; 16, 7.

Luc. 1, 26; 2, 4. 39; 3, 1; 4, 14. 31.
44; 5, 17; 8, 26; 17, 11; 23, 5.
6. 49. 55; 24, 6.

Joh. 1, 44; 2, 1. 11; 4, 3. 43. 45. 46.
47. 54; 7, 1. 9. 41. 52 (bis); 12,
21; 21, 2.

Act. 9, 31; 10, 37; 13, 31.

Γαλιλαίος

Mat. 26, 69 (μετὰ Ἰησ. τ. Γ.). Mar.
14, 70. Luc. 13, 1. 2; 22. 59. Joh.
4, 45. Act. 1, 11; 2, 7; 5, 37.

Γαλλίων Act. 18, 12. 14. 17.

Γαμαλιήλ Act. 5, 34; 22, 3.

γαμεῖν

Mat. 5, 32. ἀπολελυμένην γαμήσῃ (cf.
19, 9. 10. Mar. 10, 11. 12.
Luc. 16, 18)

22, 25. γαμήσας ἐταλεύτῃς

- 30. οὔτε γαμοῦσιν, οὔτε - (cf.
Mar. 12, 25. Luc. 20, 34. 35)

24, 38. γαμοῦντες καὶ ἀγαμ. (cf.
Luc. 17, 27)

Luc. 14, 20. γυναῖκα ἰγῆμα

1 Cor. 7, 9. γαμησάτωσαν κρείττον -
γαμήσαι ἢ (cf. 10. 28 bis.
33 (ὁ γαμ. μεριμνῶ). 34.
(ἡ γαμ. μερ.). 36. 39).

1 Tim. 4, 3. καλυόντων γαμεῖν

5, 11. γαμεῖν θείλουσιν

- 14. νεωτέρως γαμεῖν

γαμίσκεσθαι Mar. 12, 25. [Luc.
20, 34. 35]

γάμος

Mat. 22, 2. ἐποίησα γάμους τῷ υἱῷ

- 3. κακλημένους εἰς τοὺς γ.

- 4. δεῦτε εἰς τοὺς γ.

- 8. ὁ μὲν γ. ἔτοιμός ἐ.

- 9. καλίσσατε εἰς τοὺς γ.

- 10. ἐπλήσθη ὁ γ. ἀνακ.

- 11. ἔνδυμα γάμου (12)

25, 10. εἰσῆλθον εἰς τοὺς γ.

Luc. 12, 36. πότε ἀναλύσει ἐκ τῶν γ.

14, 8. ὅταν κληθῇς - εἰς γ.

Joh. 2, 1. γ. ἐγένετο ἐν Κανᾷ

- 2. ἐκλήθη - ὁ Ἰησ. - εἰς τὸν γ.

Heb. 13, 4. τίμιος ὁ γ. ἐν πᾶσι

Apoc. 19, 7. ὁ γ. τοῦ ἀρνίου

- 9. εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ γ.

γαστήρ

ἐν γ. ἔχειν: Mat. 1, 18. 23; 24, 19.

Mar. 13, 17. Luc. 21, 23. 1 Th.

5, 3. Apoc. 12, 2 (Luc. 1, 3.
συλλήψῃ ἐν γ.)

Tit. 1, 12. γαστέρας ἀργαί

Γαστρῶν Heb. 11, 32.

γαίονα

Mat. 5, 22. ἔνοχος ἔσται εἰς τὴν γ.
τοῦ πυρός

- 29. βληθῇ εἰς γ. (30; 18, 9.

Mar. 9, 45. 47. γ. τοῦ
πυρός)

10, 28. ἀπολλίσαι ἐν γαίονῃ

23, 15. υἱὸν γαίονης διπλότερον

- 23. κρίσεως τῆς γαίονης

Mar. 9, 43. ἀπελθεῖν εἰς τὴν γ.

Luc. 12, 5. ἐμβαλεῖν εἰς τὴν γ.

Jac. 3, 6. φλογιζομένη ὑπὸ τῆς γ.

Γεθσημανῇ Mat. 26, 36. Mar. 14, 32.

γαίτων Luc. 14, 12; 15, 6. 9. Joh. 9, 8.

γελᾶν Luc. 6, 21. 25.

γέλως Jac. 4, 9.

γάμειν

Mat. 23, 25. 27. Luc. 11, 39. Rom.

3, 14. Apoc. 4, 6. 8; 5, 8; 15, 7;

17, 3. 4; 21, 9.

γαμίζειν

Mar. 4, 37; 15, 36. Luc. 14, 23; 15, 26.

Joh. 2, 7 bis; 6, 13. Apoc. 8,

5; 15, 8.

γενεά

1) γαν. αὐτῇ im Allg.: Mat. 11,

16; 12, 41. 42; 23, 36; 24, 34

(οὐ μὴ παρέλθῃ -) (Mar. 13, 30.

Luc. 21, 32). Mar. 8, 12. Luc.

7, 31; 11, 30. 81. 82. 50. 51; 17, 25.

2) γεν. mit Prädic.:

πονηρὰ κ. μοιχαλὶς Mat. 12, 39; 16, 4.

πονηρὰ Mat. 12, 45. Luc. 11, 29.

μοιχαλὶς Mar. 8, 38.

ἀπιστος κ. διεστραμμένη Mat. 17,
17. Luc. 9, 41.

ἀπιστος Mar. 9, 19.

σκολιά Act. 2, 40. Phil. 2, 15.

3) γεν. ohne Präd.:

Luc. 16, 8. εἰς τ. γεν. τὴν ἑαυτῶν

Act. 8, 33. τὴν δὲ γεν. αὐτοῦ

13, 36. ἰδίᾳ γενεᾷ ὑπηρετήσας

Heb. 3, 10. „πρὸς ὃν γ. ἐγὼ γεν. ἐκείνη“

4) γενεαί:

Mat. 1, 17. τὰς παῖδας αἱ γενεαί

Luc. 1, 48. μακαριοὺσί με κ. αἱ γ.

- 50. εἰς γενεὰς γενεῶν

Act. 14, 16. παρωχημέναις γενεαῖς

15, 21. ἐκ γενεῶν ἀρχαίων

Eph. 3, 5. ἐν ἱεραῖς γενεαῖς

- 21. εἰς πάσας τὰς γενεὰς

Col. 1, 26. ἀπὸ τῶν γενεῶν

γενεαλογεῖσθαι Heb. 7, 6.

γενεαλογία 1 Tim. 1, 4; 3, 9.

γενέσις Mat. 14, 6. Mar. 6, 21.

γένεσις

Mat. 1, 1. βίβλος γενέσεως Ἰ. Χρ.

Jac. 1, 23. κατανοοῦντι τὸ πρόσωπον

τῆς γεν. αὐτοῦ

3, 6. τὸν τροχὸν τῆς γεν.

γενετῇ Joh. 9, 1.

γέννημα Luc. 12, 18. 2 Cor. 9, 10.

γεννῆν

a) uneigentlich:

Joh. 1, 13. ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν

3, 8. ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἄνω-
θεν (τ. 7)

- 5. γεννηθῇ ἐξ ὕδατος κ.

- 6. τὸ γεγενν. ἐκ τῆς σαρκ. -
ἐκ τ. πνεύμ.

- 8. πᾶς ὁ γεγενν. ἐκ τ. πνεύμ.

1 Cor. 4, 15. ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα

Gal. 4, 24. εἰς δουλείαν γεννῶσα

2 Tim. 2, 23. ὅτι γεννῶσι μάχας

Philem. 10. ὃν ἐγέννησα ἐν τ. δεσμοῖς

1 Joh. 2, 29. ἐξ αὐτοῦ γεγέννηται

3, 9. πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ

τοῦ Θ. (cf. 9; 4, 7; 5,

1 bis. 4. 18 bis)

5, 1. ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα

b) eigentlich:

Mat. 1, 2 u. oft in diesem Cap. 16.

20; 2, 1. 4; 19, 12; 26, 24 (Mar.

14, 21). Luc. 1, 18. 35. 57; 23,

29. Joh. 3, 4 bis; 8, 41; 9, 2.

19. 20. 32. 34. (ἐν ἁμαρτ.); 16,

21 bis; 18, 37. Act. 2, 8; 7, 8.

20, 29; 13, 33 (σήμερον γεγένν.

σε) (Heb. 1, 5; 5, 5); 22, 3. 23.

Rom. 9, 11. Gal. 4, 23. 29 (κατὰ

σάρκα). Heb. 11, 12. 23. 2 Pet. 2, 12.

γέννημα

Mat. 3, 7. γεννήματα ἰχθύνων (12,

34; 23, 33. Luc. 3, 7)

26, 29. γ. τῆς ἀμπέλου (Mar. 14,

25. Luc. 22, 18)

Γεννησαρετ

Mat. 14, 31. ἡ γῆ Γ. (Mar. 6, 58).

Luc. 5, 1. ἡ λίμνη Γ.

γέννησις Mat. 1, 18. Luc. 1, 14.

γεννητός Mat. 11, 11. Luc. 7, 28.

γένος

Mat. 13, 47. ἐκ παντός γένους

17, 21. τοῦτο δὲ τὸ γένος (Mar.
9, 29)

Mar. 7, 26. τῇ γένει· (cf. Act. 4, 26;
18, 2. 24)

Act. 4, 6. ἐκ γένους ἀρχιερατικοῦ

7, 13. τὸ γένος τοῦ Ἰωσήφ

- 19. κατασοφ. τὸ γένος ὑμῶν

Act. 13, 26. υἱοὶ γένους Ἀβρ.

17, 28. τοῦ γὰρ καὶ γένος ἰσμεν

- 29. γένος οὖν ὑπάρχοντες

1 Cor. 12, 10. ἐτέρῳ δὲ γίνῃ γλωσσῶν

(28; 14, 10. γ. φωνῶν)

2 Cor. 11, 26. κινδύνους ἐκ γένους

Gal. 1, 14. ἐν τῷ γένει μου

Phil. 3, 5. ἐκ γένους Ἰσραὴλ

1 Pet. 2, 9. γ. ἐκλεκτὸν

Apoc. 22, 16. τὸ γένος τοῦ Δαυὶδ

Γεργασηνός Mat. 8, 28.

γερούσια Act. 5, 21.

γέρων Joh. 8, 4.

γεύσασθαι

Mat. 16, 28. θανάτου (Mar. 9, 1. Luc.

9, 27. Joh. 8, 52. Heb. 2, 9)

27, 34. γευσάμενος οὐκ ἤθελε

Luc. 14, 24. γεύσεται μου τοῦ δεῖπνου

Joh. 2, 9. Act. 19, 10; 20, 11; 23, 14.

Col. 2, 21. μηδὲ γεύσῃ μηδὲ θίγῃς

Heb. 6, 4. τῆς δωρεᾶς τ. ἐπουρανίου

- 5. γ. Θεοῦ ῥῆμα

1 Pet. 2, 1. εἰπερ ἐγεύσασθε ὅτι

γεωργεῖσθαι Heb. 6, 7.

γεώργιον 1 Cor. 3, 9.

γεωργός

Mat. 21, 33. 34. 35. 38. 40. 41.

Mar. 12, 1. 2 bis. 7. 9.

Luc. 20, 9. 10 bis. 14. 16.

Joh. 15, 1. ὁ πατήρ μου ὁ γ.

2 Tim. 2, 6. Jac. 5, 7.

γῆ

1) = Erde, orbis terrarum:

Mat. 5, 5. κληρονομ. τὴν γ.

- 13. τὸ ἅλας τῆς γ.

- 18. ὥς ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρ.

κ. ἡ γῆ (cf. 24, 35. Mar.

13, 31. Luc. 16, 17; 21, 33)

Mat. 6, 10. ὡς ἐν οὐρ. καὶ ἐπὶ τῆς γ.

(Luc. 11, 2)

9, 6. ἐπὶ τῆς γ. ἀφίναί ἀμ.

(Mar. 2, 20)

10, 34. εἰρήνην ἐπὶ τὴν γ.

11, 25. Κύριε τοῦ οὐρ. κ. τῆς γ.

(Luc. 10, 21. Act. 17, 24)

12, 40. ἐν τῇ καρδ. τῆς γ.

- 42. ἐκ τῶν περάτων τῆς γ.

(Luc. 11, 31)

16, 19. δόξης - λύσης ἐπὶ τῆς γ.

(cf. 18, 18)

17, 25. οἱ βασιλ. τῆς γ. (d. ubrigen

Stellen s. b. βασιλεῦς)

23, 9. πατέρα μὴ καλ. ὑμῶν ἐπὶ

τῆς γ.

- 35. ἐκχυνόμε. ἐπὶ τῆς γῆς

24, 30. πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς

- 51. ἡ γῆ ἐσεῖσθῃ

28, 18. πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρ. κ.

ἐπὶ γῆς

Mar. 9, 3. γναφεὺς ἐπὶ τ. γῆς

13, 27. ἀπ' ἀκρου γῆς ὥς ἀκ. οὐρ.

Luc. 2, 14. ἐπὶ γῆς εἰρήνη

12, 49. πῦρ βαλεῖν εἰς τὴν γῆν

- 51. εἰρήνην δοῦναι ἐν τῇ γῇ

- 56. τὸ πρόσωπον τῆς γῆς κ.

τ. οὐρ.

18, 3. πλοῖον ἐπὶ τῆς γῆς

21, 23. ἀνάγκη μεγ. ἐπὶ τ. γῆς

- 25. ἐπὶ τ. γῆς συνοχὴ ἐθνῶν

- 35. ἐπὶ πρόσωπον πᾶσ. τ. γῆς

(cf. Act. 17, 26)

Joh. 3, 22. ὁ ὢν ἐκ τῆς γῆς etc.

12, 32. ἰὰν ὑμῶν ἐκ τ. γῆς

17, 4. σε ἰδόξασα ἐπὶ τ. γῆς

Act. 1, 8. ὥς ἐσχάτου τῆς γ. (13, 47)

2, 19. ἐπὶ τ. γῆς κάτω

- Act. 8, 25. αἱ πατρίαι τ. γῆς
 4, 24. ὁ ποιήσας τ. οὐρ. κ. τ.
 γῆν (cf. 14, 15. Apoc. 14, 7)
 7, 49. „ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον“
 8, 33. „αἴρεται ἀπὸ τ. γ. ἡ ζωή“
 (cf. 22, 22)
 10, 11. καθιέμενον ἐπὶ τ. γῆς
 - 12. τετράποδα τῆς γ. (11, 6)
 22, 22. αἶρε ἀπὸ τ. γῆς τ. τοι-
 οῦτον
 Rom. 9, 17. „διαγγελῇ - ἐν πάσῃ τ. γῇ“
 - 28. „ποιήσαι Κύρ. ἐπὶ τ. γῆς“
 10, 18. „εἰς πᾶσ. τ. γῆν ἐξῆλθεν“
 1Cor. 8, 5. εἶτε ἐν οὐρ. εἶτε ἐπὶ τ. γῆς
 10, 26. „τοῦ - Κυρίου ἡ γῆ“ (28)
 15, 47. ὁ πρῶτος ἀνθρῶπ. ἐκ γῆς
 Eph. 1, 10. τὰ ἐπὶ τ. γῆς (Col. 1, 16.
 20; 3, 2. 5)
 3, 15. πᾶσα πατριά ἐν οὐρ. κ.
 ἐπὶ γῆς
 4, 9. κατώτερα μέρη τ. γῆς
 6, 3. „μακροχρόνιος ἐπὶ τ. γ.“
 Heb. 1, 10. „τ. γῆν ἐθεμελίωσας“
 8, 4. εἰ μὲν γὰρ ἦν ἐπὶ γῆς
 11, 13. παρεπιδήμοι - ἐπὶ τ. γῆς
 - 38. ταῖς ὁπαῖς τ. γῆς
 12, 25. τὸν ἐπὶ τ. γῆς παραιτησ.
 - 26. τ. γῆν ἐσάλευσεν - σείων
 τ. γῆν
 Jac. 5, 5. ἐτρυνήσατε ἐπὶ τ. γῆς
 - 12. μὴ ὀμνύετε - μήτε τ. γῆν
 2Pet. 3, 5. κ. γῆ ἐξ ὕδατος
 - 7. οἱ - οὐρανοὶ κ. ἡ γῆ
 - 10. κ. γῆ κ. τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα
 - 13. κ. γ. καινὴν
 1Joh. 5, 8. μαρτυροῦντες ἐν τ. γῇ
 Apoc. 1, 7. αἱ φυλαὶ τ. γῆς
 3, 10. κατοικοῦντας ἐπὶ τ. γῆς

- (cf. 6, 10; 8, 13; 11, 10
 bis; 12, 12; 13, 8. 14;
 14, 6; 17, 2. 8)
 Apoc. 5, 8. οὐδὲ ἐπὶ τ. γῆς οὐδὲ ὑπο-
 κάτω τ. γῆς
 - 6. ἀπεσταλμένα εἰς πᾶσ. τ.
 γῆν
 - 10. βασιλεύσουσιν ἐπὶ τ. γῆς
 - 13. ἐν τῇ γῇ κ. ὑποκάτω τ. γ.
 6, 4. εἰρήνην ἀπὸ τ. γῆς
 - 8. τέταρτον τ. γῆς
 - - θηρίων τ. γῆς
 - 13. ἀστέρες ἔπεσαν εἰς τ. γ.
 (cf. 9, 1)
 7, 1. γωνίας τῆς γ. (cf. 20, 8)
 - - ἀνέμους τ. γ. - ἄνεμος
 ἐπὶ τ. γ.
 - 3. μὴ ἀδικήσητε τὴν γ.
 8, 5. ἔβαλεν εἰς τ. γ. (cf. 7. 7;
 12, 9. 13)
 9, 3. ἀκρίδες εἰς τ. γῆν
 - - οἱ σκορπιοὶ τ. γῆς
 - 4. τ. χόρτον τ. γῆς
 10, 2. ἔθρεν τ. πόδα - ἐπὶ τ. γῆν
 - 5. ἐστῶτα ἐπὶ τ. θαλ. κ. ἐπὶ
 τ. γῆς (7. 8)
 - 6. τ. γῆν κ. τὰ ἐν αὐτῇ
 11, 4. ἐνώπιον τοῦ Κυρίου τ. γ.
 - 6. πατάξει τ. γῆν
 - 18. διαφθείροντας τ. γῆν
 12, 16. ἤνοιξεν ἡ γῆ τὸ στόμα
 13, 3. ἐθαύμασαν ὅλη ἡ γῆ
 - 11. ἀναβατῖνον ἐκ τῆς γῆς
 - 12. ποιεῖ τὴν γῆν
 - 13. ἐκ τοῦ οὐρανοῦ - εἰς τ. γῆν
 14, 3. ἡγορασμένοι ἀπὸ τ. γῆς
 - 15. ὁ θειρισμὸς τῆς γῆς
 - 16. ἐπὶ τ. γῆν κ. ἐθέρωσεν ἡ γῆ

- Αποκ. 14, 18.** τοὺς βότρυας τ. γῆς
 - 19. εἰς τ. γῆν κ. ἐτρούγησε
 τὴν ἄμπελον τ. γῆς
16, 1. ἐκχέετε εἰς τ. γῆν (v. 2)
 - 18. ἄνθρωποι ἐγένοντο ἐπὶ
 τ. γῆς
17, 5. βδελυγμάτων τ. γῆς
18, 1. κ. ἡ γῆ ἐφωτίσθη
 - 3. κ. οἱ ἔμποροι τ. γῆς (v. 11)
 - 23. οἱ μεγιστᾶνες τ. γῆς
 - 24. ἐσφαγμένων ἐπὶ τ. γῆς
19, 2. ἥτις ἐφθίρε τ. γῆν
29, 9. ἐπὶ τὸ πλάτος τ. γῆς
 - 11. ἔφυγεν ἡ γῆ κ. ὁ οὐρ.
21, 1. κ. γῆν καινὴν
 - ἡ πρώτη γῆ καρῆλθῃ

2) = ein einzelnes Land:

- Mat. 2, 6.** γ. Ἰουδα
 - 20. γ. Ἰσρ. (21)
 4, 15. „γ. Ζαβουλ. κ. γ. Νεφθ.“
 9, 26. εἰς ὅλην τ. γ. ἐκ. (31)
 10, 15. γῆ Σοδ. κ. Γομ. (11, 34)
 14, 34. γ. Γεννησ. (Mar. 6, 53)
 27, 45. ἐπὶ πᾶσαν τ. γῆν (Mar.
 15, 83. Luc. 23, 44)
Joh. 3, 22. εἰς τ. Ἰουδαίαν γῆν
Act. 7, 3. ἐκ τῆς γ. σου etc.
 - 4. γ. Χαλδαίων etc.
 - 6. „ἐν γ. ἄλλοτρίῳ“
 - 11. γ. Αἰγύπτου (36, 40; 13, 17.
 Heb. 8, 9. Jud. 5)
 - 29. (γ. Μαδιάμ) 13, 19. (γ.
 Χαναάν)

3) Land = Festland, Ufer:

- Mar. [4, 1]; 6, 42. Luc. 5, 3. 11;
 8, 27. Joh. 6, 21; 21, 8. 9. 11.
 Act. 27, 39. 43. 44.**

4) = Boden:

- Mat. 10, 29; 13, 5** (γ. πολλήν etc.).
 8. 23 (καλήν) (Mar. 4, 5.
 8. 20. Luc. 8, 8. 15)
 15, 35. ἀναπ. ἐπὶ τ. γῆν (cf. Mar.
 8, 6; 9, 20; 14, 35. Act.
 9, 4. 8; 26, 14)
 25, 18. 25.
Mar. 4, 28. τὸ σπέρμα ἐπὶ τῆς γ.
 - 28. αὐτομάτῃ - ἡ γ. καρποφ.
 31.
Luc. 6, 49. οἰκοδ. οἰκ. ἐπὶ τ. γῆν
 13, 7. τί καὶ τὴν γ. καταργεῖ;
 14, 35. οὔτε εἰς τ. γῆν οὔτε
 22, 44. καταβ. εἰς τὴν γ.
 24, 5. κλινουσῶν τὸ πρὸς εἰς τ. γ.
Joh. [8, 6. 8]; 12, 24. πεσῶν εἰς τ. γ.
1 Cor. 15, 47. ἐκ γῆς χοϊκός
Heb. 6, 7. γῆ γ. ἡ πιούσα τόν
Jac. 5, 7. καρπὸν τῆς γῆς
 - 17. οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τ. γ.
 - 18. ἡ γ. ἐβλάστησε
 γῆρας **Luc. 1, 36.**
 γηράσκειν **Joh. 25, 18. Heb. 8, 13.**
 *γίνεσθαι
Mat. 5, 18. ὥς ἂν πάντα γένηται
 6, 10. γενηθήτω τὸ θέλημά σου
 (Luc. 11, 2)
 7, 28. (καὶ) ἐγένετο impera. (b.
 Mat. 6 mal, b. Mar. 4 mal,
 b. Luc. 43 mal, in Act. 18
 mal; sonst nicht im N. T.)
 8, 13. ὥς ἐπιστευσας γενηθ. σοι
 (cf. 9, 29)
 11, 21. ἐγεν. αἱ δυνάμ. αἱ γενόμε.
 ἐν ὑμ. (23)
 15, 28. γενηθήτω σοι ὥς θέλεις
 21, 21. κἀν εἴπητε - γενήσεται

Mat. 21, 42. „παρὰ Κ. ἐγέν. αὐτῇ“
(Mar. 12, 11)

24, 6. δεῖ - πάντα γενέσθαι
(cf. 32)

26, 42. γενηθήτω τὸ θάλημα σου
- 54. οὕτως δεῖ γενέσθαι

Mar. 11, 23. ὅτι ἂν λέγω γίνεται
13, 30. πάντα ταῦτα γίνονται (Luc.
21, 32)

Luc. 1, 38. γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμα

14, 22. γέγονεν ὡς ἐπέταξας

19, 19. γίνου ἐπάνω πέντε πόλεων

20, 16. μὴ γένοιτο (Rom. 3, 4. 6.
31; 6, 2. 15; 7, 7. 13; 9,
14; 11, 1. 11. 1 Cor. 6, 15.
Gal. 2, 17; 3, 21)

22, 42. ἀλλὰ τὸ σὸν γενέσθω
Joh. 1, 3. πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο
etc. 6.

10, 35. πρὸς οὗς ὁ λ. τοῦ θ.
ἐγένετο

Act. 20, 16. γενέσθαι εἰς Ἱεροσ. (25, 15)

21, 14. τὸ θάλημα τοῦ Κ. γενέσθω

Rom. 7, 3. ἂν γένηται ἀνδρὶ ἐκ. 4.

1 Cor. 4, 5. ὁ ἔπαινος γενήσ. ἐκαστῷ

Eph. 6, 3. „ἵνα εὖ σοι γένηται“

2 Th. 2, 7. ἕως ἐκ μέσου γένηται

Apoc. 16, 17. λέγουσα· Ἔγχετε (21, 6)
γινώσκειν

*1) In d. Evang. u. Act.:

Mat. 1, 25. οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτήν (cf.
Luc. 1, 34)

7, 23. οὐδέποτε ἔγνων ὑμᾶς

12, 33. ἐκ - τ. καρπ. τὸ δένδρον
γινώσκ. (Luc. 6, 44)

13, 11. γινῶναι τὰ μυστ. (Mar. 4,
11. Luc. 8, 10)

Mat. 16, 3. πρόσωπον τοῦ οὐρ. γι-
νώσκ. διακρίνειν

Luc. 12, 47. ὁ γνοὺς τὸ θάλημα. 48.

16, 15. γινώσκει τὰς καρδ.

24, 35. ἐγνώσθη - ἐν τῇ κλάσει

Joh. 1, 10. κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω

2, 24. διὰ τοῦ αὐτὸν γιν. πάν-
τας. 25.

6, 29. ἐγνώκαμεν ὅτι σὺ εἶ ὁ Χρ.

8, 32. γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν
- 43. τὴν λαλίαν τὴν ἐ. οὐ γιν.

10, 14. γινώσκω τὰ ἑμὰ etc. 27.

- 15. καθὼς γινώσκει με ὁ πα-
τήρ etc.

14, 7. εἰ ἐγνώκατέ με καὶ τὸν
πατ. μου ἐγνώκα. ἄν. etc. 9.

- 17. οὐδὲ γινώσκει αὐτό (sc.
τὸ πν.)

16, 3. ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατ.

17, 3. ἵνα γινώσκ. σε τὸν

- 25. ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω etc.

Act. 1, 7. οὐχ ὑμ. ἔστι γινῶναι χρό-
νους

8, 30. γινώσκεις ἀναγινώσκεις;

19, 15. τὸν Ἰησοῦν γιν.

21, 37. Ἑλληνιστὶ γιν.;

2) in d. übrigen Schriften:

Rom. 1, 21. γνόντες τὸν Θεόν

2, 18. γινώσκεις τὸ θάλημα

3, 17. „ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνω-
σαν“

6, 6. τοῦτο γινώσκ. ὅτι ὁ παλ.

7, 1. γινώσκ. γ. νόμον λαλοῦ

- 7. τ. ἀμαρτ. οὐκ ἔγνω

- 15. ὁ γὰρ κατεργ. οὐ γιν.

10, 19. μὴ Ἰσραὴλ οὐκ ἔγνω;

11, 34. „τίς γ. ἔγνω νοῦν Κυρ.“

(1 Cor. 2, 16)

1Cor.1,21. οὐκ ἔγνω ὁ κόσμ. διὰ τῆς σοφ. τὸν Θ.

2, 8. ἦν οὐδεις τῶν - ἔγν. etc.

- 11. τὰ τοῦ Θεοῦ οὐδεις ἔγν.

[al. l. οἶδεν]

- 14. καὶ οὐ δύναται γινῶναι

3,20. „Κ. γιν. τοὺς διαλογ.“ -

4,19. κ. γινώσομαι οὐ τὸν λόγον

8, 2. δοκεῖ ἔγνωκ. τι etc.

- 3. οὗτος ἔγνωσται ὑπ' αὐτ.

13, 9. ἐκ μέρους - γινώσκομ. 12.

14, 7. πῶς γνωσθήσ. τὸ αὐτ. 9.

2Cor.2, 4. τὴν ἀγάπην ἵνα γνωῖτε

- 9. ἵνα γνωῖ τὴν δοκιμὴν ὑ.

3, 2. γινώσκομένη κ. ἀναγιν.

5,16. ἔγνωκ.κατὰ σάρκα.Χρ.etc.

- 21. τὸν γ. μὴ γνόντα ἀμαρτ.

8, 9. γινώσκ. γ. τὴν χάριν

18, 6. ἐλπίζω ὅτι γνωσέσθε

Gal. 2, 9. γνόντες τὴν χάριν τὴν δ.

3, 7. γινώσκετε - ὅτι οἱ

4, 9. γνόντες Θεόν, μᾶλλον δὲ

γνωσθέντες ὑπὸ Θ.

Eph. 3,19. γνωῖναι - τὴν ὑπερβάλλ. -

ἀγάπην

5, 5; 6, 22.

Phil. 1,12; 2, 19 (Col. 4, 8). 22.

3,10. τοῦ γνωῖναι αὐτόν

4, 5. γνωσθήτω πᾶσιν ἄνθρ.

1Th. 3, 5. εἰς τὸ γνωῖναι τὴν πίστ. ὁ.

2Tim.1,18; 2, 19 („ἔγνω Κ. τοὺς

ὄντας αὐτοῦ“).

3, 1. τοῦτο - γινώσκετε ὅτι

Heb. 3,10. „οὐκ ἔγνωσαν τ. ὁδοῦς

μου“

8,11. „γνώθι τὸν Κ.“

10,34; 13, 23.

Jac.1,3; 2,20; 5,20 (γινωσκέτω δτι).

2 Pet. 1, 20; 3, 3.

1Joh.2, 8. ἐν τούτῳ γινώσκ. ὅτι

ἔγνωκ. αὐτόν (cf. 2, 5. 18;

3, 19. 24; 4, 2. 13; 5, 2)

- 4. ὁ λέγων ἔγνωκα αὐτόν

- 13. ἔγνωκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς

(14)

- ἔγνωκατε τὸν πατέρα

- 29. γινώσκετε ὅτι

3, 1. ὁ κόσμος οὐ γιν. ἡμᾶς

- ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν

- 6. οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν

- 16. ἐν τούτῳ ἔγνωκαμ.τὴν ἀγ.

- 20. γινώσκει πάντα

4, 6. ὁ γινώσκων τὸν Θεόν (cf.

6. 8)

- ἐκ τούτου γινώσκ. τὸ

- 16. ἔγνωκαμεν κ. πεπιστεύκ.

5,20. γινώσκωμεν τὸν ἀληθινόν

2 Joh. 1. οἱ ἔγνωκότες τὴν ἀλήθ.

Apoc.2,17. 23. 24 (οὐκ ἔγν. τὰ βαθεῖα

τοῦ σατανᾶ)

3, 3. 9.

γλεῦκος Act. 2, 13.

γλυκύς Jac. 3, 11. 12. Apoc.10,9. 10.

γλώσσα

1) Zunge; Mund:

Mar.7, 33. 35 (ὁ δασμὸς τῆς γ.)

Luc. 1,64. ἀνεψύχη ἡ γλ. αὐτοῦ

16,64. καταψύχη τὴν γλ. μου

Act. 2,26. „ἡ γαλλιδία. ἡ γλ. μου“

Rom.3,13. „ταῖς γλ. αὐτῶν ἐδολι-

οῦσαν“

14,11. „πᾶσα γλ. ἐξομολογ.“

(Phil. 2, 11)

1Cor.14,1. διὰ τῆς γλώσσης

Jac. 1,26. μὴ χαλινάγωγῶν γλ.

3, 5. ἡ γλ. μικρὸν μέλος (6. 8)

1Pet.3,10. „*παυσάτω τὴν γλ.*“

1Joh.3,18. *μηδὲ τῇ γλώσσῃ*

Aroc.16,11. *ἑμασσωντο τὰς γλ.*

2)=*zungenähnliche Flamme*:

Act. 2, 3.

3) = *Sprache*:

Act. 2, 4. *λαλεῖν ἑτέραις γλ.*

- 11. *ταῖς ἡμετέραις γλ.*

1Cor.13,1.τ. *γλώσσαις τῶν ἀνθρ.*

λαλῶ

4) *von der Sprachengabe*:

Act.10,46. *λαλοῦντων γλώσσαις* (19,

6. 1 Cor. 12, 30; 14, 5. 6.

18. 23. 39) (*λ. γλώσσῃ*:

1 Cor. 14, 2. 4. 13. 14

(*προσεύχ.*). 27) (*λόγους ἐν*

γλώσσῃ: 1 Cor. 14, 19)

1Cor.12,10. *ἐτέρω δὲ γένει γλωσσῶν*

etc. (28)

13, 8. *εἴτε γλῶσσαι παύσονται*

14,22. *γλῶσσαι εἰς σημεῖον*

- 26 *γλῶσσαν ἔχει*

5) = *Sprachstamm, Volk*:

Aroc. 5, 9; 7, 9; 10, 11; 11, 9; 13,

7; 14, 6; 17, 15.

γλωσσόκομον Joh. 12, 6; 13, 29.

γναφεύς Mar. 9, 3.

γνήσιος

2 Cor. 8, 8. Phil. 4, 8. 1 Tim. 1, 2.

Tit. 1, 4.

γνησίως Phil. 2, 30.

γνόφος Heb. 12, 18.

γνώμη

Act. 20, 3. *ἐγένετο γνώμη τ. ὑποστρ.*

1Cor.1,10. *ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ*

7,25. *γνώμην δὲ δίδωμι* (40.

2 Cor. 8, 10)

Philem.14. *χωρὶς δὲ τῆς σῆς γνώμης*

Aroc.17,3. *μίαν ἔχουσι γνώμην* (17)

γνωρίζειν

Luc. 2, 15. 17.

Joh.15,15. *πάντα - ἔγν. ὑμῖν*

17,26. *τὸ ὄνομά σου*

Act. 2,28. „*ἐγνώρ. μοι ὁδοὺς ζωῆς*“

Rom.9,22. *γνωρ. τὸ δυνατόν αὐτοῦ*

- 23. *ἵνα γνωρίσῃ τὸν πλοῦτον*

16,26. *εἰς πάντα τὰ ἔθνη γνωρ.*

1 Cor. 12, 1. *γνωρίζω - ὑμῖν* (5, 1.

2 Cor. 8, 1. Gal. 1, 11)

Eph. 1,11. *γνωρίσας ὑμῖν τὰ μυστ.*

(cf. 3, 3. 5. 10; 6, 19)

6,21. *πάντα - γνωρίσει τ. (Col.*

4, 7. cf. 9)

Phil.1,22. *γνωρίζεσθω πρὸς τὸν θ.*

(4, 6)

Col. 1,27. *ἡθάρτησεν ὁ θ. γνωρ.*

2Pet.1,16. *ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν*

γνῶσις

Luc. 1,77. *δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας*

11,52. *τὴν κλεῖδα τῆς γνώσεως*

Rom.2,20. *τ. μόρφωσιν τῆς γνώσεως*

κ. τῆς ἀληθείας

11,33. *βάθος πλούτου - γνῶ-*

σεως θ.

15,14. *πεπληρ. πάσης γνώσεως*

1Cor.1, 5. *λόγῳ καὶ πάσῃ γνώσει*

8, 1. *πάντες γνῶσιν ἔχουμεν*

- 7. *οὐκ ἐν πᾶσιν ἡ γνῶσις*

- 10. *σὲ τὸν ἔχοντα γνῶσιν*

- 11. *ἀπόλλυται - ἐπὶ τ. σῇ γν*

12, 8. *ἄλλω δὲ λόγῳ γνώσεως*

13, 2. *πᾶσαν τὴν γνῶσιν*

- 8. *εἴτε γνῶσις καταργηθή-*

σεται

14, 6. *ἡ ἐν γνῶσει*

2Cor.2,14. *τ. ὁσμὴν τ. γνώσ. αὐτοῦ*

- 2Cor.4, 6. φωτισμὸν τῆς γνώσεως
τῆς δόξης
6, 6. ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ
8, 7. λόγῳ κ. γνώσει
10, 5. κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ θ.
11, 6. τῷ λόγῳ, ἀλλ' οὐ τῇ
γνώσει
Eph. 3, 19. γινώσκαι τὰ τ. ὑπερβάλλου-
σαν τῆς γνώσεως ἀγάπην
τοῦ Χ.
Phil. 3, 8. τὸ ὑπερέχον τῆς γνώσεως
Χριστοῦ
Col. 2, 3. τ. σοφίας κ. τῆς γνώσεως
1Tim.6, 20. τῆς ψευδωνύμου γνώσεως
1Pet.3, 7. συνοικοῦντες κατὰ γνῶσιν
2Pet.1, 5. ἐν δὲ τῇ ἀρετῇ τὴν γνῶσιν
- 6. ἐν δὲ τῇ γνώσει τ. ἐγκρά-
τειαν
3, 18. γνῶσει τοῦ Κυρίου ἡμῶν
γνώσεως Act. 26, 8.
γνωστὸς
Luc. 2, 44. ἐν τ. συγγενέσι καὶ τοῖς
γνωστοῖς (23, 49)
Joh. 18, 15. ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ
(16)
Act. 1, 19. γνωστὸν ἐγένετο πᾶσι (4,
16; 9, 42; 19, 17)
2, 14. ὑμῖν γν. ἔστω (4, 10; 13,
38; 28, 28)
28, 22. περὶ - αἰρέσ. τ. γν. ἔστιν
ἡμῖν
Rom. 1, 19. τὸ γνωστὸν τοῦ Θεοῦ
γογγυῶσιν
Mat. 20, 11. Luc. 5, 30. Joh. 6, 41.
43, 61; 7, 32. 1 Cor. 10, 10. bis.
γογγυσμός
Joh. 7, 12. Act. 6, 1. Phil. 2, 14.
1 Pet. 4, 9.
γογγυστῆς Jud. 16.
γόης 2 Tim. 3, 13.
Γολγοθᾶ
Mat. 27, 33. Mar. 15, 22. Joh. 19, 17.
Γόμορῶν
Mat. 10, 15. Mar. 6, 11. Rom. 9, 29.
2 Pet. 2, 6. Jud. 7.
γόμος
Act. 21, 3. Apoc. 18, 11. 12.
γονεῖς, οἱ
Mat. 10, 21. τέκνα ἐπὶ γονεῖς (Mar. 13,
12. Luc. 21, 16)
Luc. 2, 27. εἰσαγαγεῖν τοὺς γονεῖς.
- 41, 43.
8, 56. ἐξέστησαν οἱ γ. αὐτῆς
18, 29. γονεῖς ἢ ἀδ.
21, 16. κ. ὑπὸ γονέων
Joh. 9, 2. οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ
(3, 20. 22. 23)
Rom. 1, 30. γονεῦσιν ἀπειθεῖς (2 Tim.
3, 2)
2Cor. 12, 14. τοῖς γονεῦσι θησαυρί-
ζουσιν etc.
Eph. 6, 1. ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν
ὑμῶν (Col. 3, 20)
γόνυ
Mar. 15, 19. τιθέμεν τὰ γόνατα πρὸς-
κύβητον
Luc. 5, 8. προσέπεσε τοῖς γόνασιν
τοῦ Ἰ.
22, 41. θεῖς τὰ γόν. προσηύχετο
Act. 7, 60. θεῖς δὲ τὰ γόνατα ἐκράξας
(9, 40; 20, 36; 21, 5)
Rom. 11, 4. „οἵτινες οὐκ ἔκαμψαν
γόνυ τῇ Βαάλ“
14, 11. ἐμοὶ κάμψαι πᾶν γόνυ
Eph. 3, 14. κάμπτω τὰ γόνατά μου
πρός

Phil. 2, 10. ἐν τῷ ὀνόματι Ἰ. πᾶν
γόνυ κάμψῃ ἱπουραν.

Heb. 12, 12. παραλελυμένα γόνυα
γουνυπετεῖν

Mat. 17, 14; 27, 29. Mar. 1, 40; 10, 17.
γράμματα

Luc. 16, 6. δέξαι σου τὸ γράμμα (7)
23, 38. γράμμασιν ἔλλ.

Joh. 5, 47. τοῖς ἐκείνου γράμμασιν
7, 5. πῶς οὗτος γράμματα οἶδα

Act. 26, 24. τὰ πολλὰ σε γράμματα
28, 21. οὕτε γράμματα περὶ σοῦ

Rom. 2, 27. διὰ γράμματος κ. περι-
τομῆς

- 29. ἐν πνεύματι, οὐ γράμματι
7, 6. οὐ παλαιότητι γράμματος

2Cor. 3, 6. οὐ γράμματος, ἀλλὰ πνεύμ.
etc.

- 7. ἐν γράμμασιν

Gal. 6, 11. πηλικοῖς ὑμῖν γράμμασιν
2Tim. 3, 15. τὰ ἱερὰ γράμματα οἶδας

γραμματεὺς

Mat. 2, 4. ἀρχ. κ. γραμματεῖς τ.
λαοῦ (cf. 16, 21; 20, 18;
21, 15. Mar. 8, 31; 10, 33;
11, 18. 27; 14, 1. Luc. 9, 22;
19, 47; 20, 1. 19; 22, 2.
66; 23, 10)

5, 20. τ. γραμματέων καὶ Φαρισ.
(cf. 12, 38; 23, 2. Mar. 7, 5.
Luc. 5, 30; 6, 7; 11, 53;
15, 2)

7, 29. οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς
(Mar. 1, 22. [Joh. 8, 31])

8, 19. προσελθὼν εἰς γρ. (cf.
Mar. 12, 28. 32)

9, 3. τινὲς τῶν γραμματέων
(Mar. 2, 6; 7, 1. Luc. 5, 21)

Mat. 13, 52. πᾶς γρ. μαθητευθεὶς τῇ
βασ. τῶν οὐρ.

15, 1. οἱ ἀπὸ ἱερ. γραμματεῖς
(Mar. 3, 22)

17, 10. τί οὖν οἱ γραμμ. λέγ.
(Mar. 9, 11; 12, 35)

23, 13. οὐαὶ ὑμῖν, γρ. κ. Φαρισ.
(14. 15. 23. 25. 27. 29.
[Luc. 11, 44])

- 34. σοφοὺς κ. γραμμ.

26, 3. οἱ γραμματεῖς κ. οἱ πρεσβ.
(57; 27, 41. Mar. 14, 43.
53; 15, 1. Act. 4, 5;
6, 12)

Mar. 9, 14. γραμμ. συζητοῦντες
[- 16. ἐπηρώτ. τοὺς γρ.]

12, 38. βλέπετε ἀπὸ τ. γρ. (cf.
Luc. 20, 46)

Act. 19, 35. καταστείλας - ὁ γρ. τὸν
ὄχλον

23, 9. γρ. τ. μέρους τῶν Φ.

1Cor. 1, 20. ποῦ σοφός; ποῦ γραμ-
ματεὺς
γραπτός Rom. 2, 15.

γράφειν

1) γέγραπται, γεγράμμ. etc.
mit Bezug auf die heilige
Schrift:

a) γέγραπται mit bestimmtem
Citat (vor- oder nachher):

Mat. 2, 5 (διὰ τοῦ προφ.); 4, 4. 6.
7. 10; 11, 10; 21, 13; 26, 31.

Mar. 1, 2 (ἐν Ἠσ.); 7, 6; 11, 17;
14, 27.

Luc. 2, 23 (ἐν νόμῳ Κ.); 3, 4 (ἐν βιβ.
λόγων Ἠσ. τοῦ προφ.);
4, 4. 8. 10; 7, 27; 10, 26
(ἐν τῷ νόμῳ); 19, 46.

Joh. 8, 17. ἐν τῷ νόμῳ τῷ ὑμετ.
 Act. 1, 20. (ἐν βιβ. ψαλμῶν); 7, 42
 (ἐν β. τῶν προφ.); 13, 33
 (ἐν τῷ πρώτῳ ψαλμῷ); 15,
 15; 23, 5.
 Rom. 1, 17; 2, 24; 3, 4. 10; 4, 17;
 3, 36; 9, 13. 38; 10, 15; 11, 8.
 26; 12, 19; 14, 11; 15, 3. (4.) 9. 21.
 1 Cor. 1, 19. 31; 2, 9; 3, 19; 9, 9
 (ἐν τῷ Μ. νόμῳ). 10; 10, 7;
 14, 21 (ἐν τῷ νόμῳ); 15, 45
 2 Cor. 8, 15; 9, 9.
 Gal. 3, 10. 13; 4, 22. 27.
 1 Pet. 1, 16.
 b) γεγραμμ. (ἱστέ, ἦν) mit be-
 stimmtem Citat:
 Luc. 4, 17; 22, 37.
 Joh. 2, 17; 6, 31. 45 (ἐν τοῖς προφ.);
 10, 34 (ἐν τῷ νόμῳ ὑμ.); 12, 14;
 15, 18. 25 (ὁ λόγ. ὁ γεγρ. ἐν
 τῷ νόμ. αὐτ.)
 1 Cor. 15, 54 (ὁ λόγ. ὁ γεγρ.). 2 Cor.
 4, 13.
 c) ἔγραψεν mit bestimmtem Citat:
 Mar. 12, 19. Μωϋσῆς (Luc. 20, 28).
 Rom. 10, 5.
 d) γεγραμμ. γέγραπτ. etc. ohne
 bestimmtes Citat:
 Mat. 26, 24. καθὼς γέγρ. περὶ αὐτοῦ
 (Mar. 14, 21)
 Mar. 9, 12. πῶς γέγρ. ἐπὶ τ. υἱὸν τ. ἀν.
 - 13. καθὼς γεγρ. ἐπ' αὐτόν
 (Ηλ.)
 Luc. 18, 31. πάντα τὰ γεγρ. διὰ τῶν
 προφ. (cf. 21, 22; 24, 44.
 46. Act. 13, 29).
 Joh. 1, 46. ὃν ἔγραψε Μωϋσῆς
 5, 46. περὶ - ἐμοῦ ἐκεῖνος ἔγρ.

Act. 24, 14. πιστεύων πᾶσι τοῖς κατὰ
 τὸν νόμ. καὶ τοῖς ἐν τοῖς
 προφ. γεγραμμ.
 Rom. 4, 23. 1 Cor. 10, 11. Gal. 3, 10.
 Heb. 10, 7.
 2) allgemein:
 Mat. 27, 37. τ. αἰτίαν αὐτοῦ γεγρ.
 Mar. 10, 4. 5. (ἔγραψεν - τὴν ἐντολήν)
 Luc. 1, 3. 63; 10, 20 (τὰ ὀνόματα
 ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρ.)
 16, 6. 7; 23, 38 (Joh. 19,
 19. 20. 21. 22)
 Joh. [8, 6. 8:] 20, 30. 81; 21, 24. 25.
 Act. 15, 23; 18, 27; 23, 25; 25, 26.
 Rom. 15, 15; 16, 22.
 1 Cor. 4, 6. 14; 5, 9. 11; 7, 1; 9, 15;
 14, 37.
 2 Cor. 1, 18; 2, 3. 4. 9; 7, 12; 9, 1;
 13, [2] 10.
 Gal. 1, 20; 6, 11.
 Phil. 3, 1. 1 Th. 4, 9; 5, 1. 2 Th. 3, 17.
 1 Tim. 3, 14. Phil. 19 (τῇ ἐμῇ χειρὶ). 21.
 1 Pet. 5, 12. 2 Pet. 3, 1. 15.
 1 Joh. 1, 4; 2, 1; 7 (καὶ νῦν ἐντ. 8).
 12. 13. 14. 21. 26; 5, 13.
 2 Joh. 5, 12. 3 Joh. 9, 13 (bis) Jud.
 3 (bis)
 Apoc. 1, 3. 10. 19; 2, 1 (τῷ ἀγγ.
 τῆς - ἐκκλ. 8. 12. 18; 3, 1. 7.
 14) 17; 3, 12; 5, 1. (βιβ. γεγρ.
 Ἰωάννην κ. ὁπισθεν) 10, 4; 13, 8;
 14, 1 (17, 5 ἐπὶ τῷ δ. μεταπ.). 18
 (γράψον 19, 9; 21, 5); 17, 8;
 19, 12. 16; 20, 12. 15 (ἐν τῇ βιβ.
 τῆς ζωῆς. 21, 17); 22, 18. 19.
 γραφή
 Mat. 21, 42. ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γρ. (cf.
 Mar. 12, 10)

Mat. 22, 29. μὴ εἰδότες τὰς γρ. (Mar. 12, 24)

26, 54. πληρωθῶσιν αἱ γρ. (cf. 56. Mar. 14, 49; 15, 28. Luc. 4, 21. Joh. 13, 18; 17, 12; 19, 24. 28 (τελειωθῇ). 36. Act. 1, 16)

Luc. 24, 27. ἐν πάσαις τ. γρ.

- 32. διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γρ.

- 45. συνίεναι τὰς γρ.

Joh. 2, 22. ἐπίστευσαν τῇ γρ.

5, 39. ἐρευνᾶτε τὰς γρ.

7, 38. καθὼς εἶπεν ἡ γρ. (49)

10, 35. οὐ δύναται λυθῆναι ἡ γρ.

19, 37. ἐτίρα γρ. λέγει

20, 9. ᾗδισαν τὴν γρ.

Act. 8, 32. ἡ - περιοχὴ τῆς γραφῆς

- 35. ἀπὸ τῆς γρ. ταύτης

17, 2. διελέγετο ἀπὸ τῶν γρ.

- 11. ἀνακρίνοντας τὰς γρ.

18, 24. δυνατοὶ ὦν ἐν ταῖς γρ.

- 28. ἐνδεικνύς διὰ τ. γρ.

Rom. 1, 2. ἐν γραφαῖς ἀγλαῖς

4, 3. τί γὰρ ἡ γραφὴ λέγει;

(9, 17; 10, 11; 11, 2; Gal.

4, 30. 1 Tim. 5, 18)

15, 4. τ. παρακλήσεως τ. γραφῶν

16, 26. διὰ τ. γραφῶν προφητικῶν

1Cor. 15, 3. κατὰ τὰς γραφάς (4)

Gal. 3, 8. προϊδούσα δὲ ἡ γραφὴ

- 22. συνέκλεισεν ἡ γραφὴ

2Tim. 3, 16. πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος

Jac. 2, 8. κατὰ τὴν γραφὴν

- 23. ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα

4, 5. ὅτι κενῶς ἡ γραφὴ λέγει

1Pet. 2, 6. περιέχει ἐν τῇ γραφῇ

2Pet. 1, 20. πᾶσα προφητεία γραφῆς

2Pet. 3, 16. ὡς καὶ τ. λοιπὰς γραφάς
γραμμῆς 1 Tim. 4, 7

γρηγορεῖν

Mat. 24, 42. γρηγορεῖτε οὖν (25, 13.

Mar. 13, 35. 37. Act. 20, 31.

1 Cor. 16, 13)

- 43. ἐγρηγόρησεν ἄν (cf. Luc. 12, 37. 39)

26, 38. γρηγορεῖτε μετ' ἐμοῦ (40.

Mar. 14, 34. 37)

- 41. γρηγ. κ. προσεύχεσθε
(Mar. 14, 38)

Mar. 13, 34. ἵνα γρηγορῇ

Col. 4, 2. γρηγ. ἐν αὐτῇ (sc. προς-
ευχῇ)

1Th. 5, 6. ἀλλὰ γρηγορῶμεν

- 10. εἰτε γρηγ. εἰτε καθυπόδ.

1Pet. 5, 8. νήψατε, γρηγορ.

Apos. 3, 2. γίνου γρηγ. - 8.

16, 15. μακάριος ὁ γρηγ.

γυμνάζειν

1 Tim. 4, 7. Heb. 5, 14; 12, 11.

2 Pet. 2, 14.

γυμνασία 1 Cor. 4, 11

γυμνητεύειν 1 Cor. 4, 11

γυμνός

Mat. 25, 36 (38. 43. 44). γυμνός καὶ
περιβάλλεται με etc.

Mar. 14, 51. 52. - Joh. 21, 7. - Act. 19, 6.

1Cor. 15, 37. ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον

2Cor. 5, 3. οὐ γυμνοὶ εὐρεθησόμεθα

Heb. 3, 14. πάντα δὲ γυμνά

Apos. 3, 17 (τυφλὸς κ. γυμνός); 16, 15;
17, 16.

γυμνότης Rom. 8, 35. 2Cor. 11, 27.

Apos. 3, 18.

γυναικάριον 2 Tim. 3, 6

γυναικεῖος 1 Pet. 3, 7

γυνή

Mat. 1,20. Μαριάμ τὴν γυν. σου etc. (24)

5,28. πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα

5,31. ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ etc. (32. cf. 19, 3. 5. 8. 9. 10. Mar. 10, 2. 7. 11. 12. Luc. 16, 18)

9,20. γυνὴ αἰμορροοῦσα (22) (Mar. 5,25. 33. Luc. 8,43.47)

11,11. ἐν γεννητοῖς γυναικῶν (Luc. 7, 28)

13,33. λαβοῦσα γυνὴ ἐνεκρύβη (Luc. 13, 21)

14, 3. Ἡρωδιάδα τ. γυν. Φιλ. (Mar. 6,17.18. Luc. 3,19) - 21

15,22. (28) ἰδοὺ γυνὴ Χαναναία etc. (Mar. 7, 25. 26)

15,38; 18, 25.

19,29. ἡ γυναῖκα ἡ τέκνα (Mar. 10, 29. Luc. 18, 29)

22,24. (25. 27. 28) ἐπιγαμβρεύσει ὁ ἀδ. αὐτοῦ τὴν γυν. αὐτοῦ (Mar. 12, 19. 20. 22. 23. Luc. 20, 28. 29. 30. 32. 33)

26, 7. πρὸς ἡλθὲν αὐτῷ γυνή (cf. Mar. 14, 3)

- 10. τί κόπους παρέχ. τῇ γ. 27,19. ἀπέστειλε πρὸς αὐτ. ἡ γ. 27,35. ἐκεῖ γυναῖκες πολλαί (Mar. 15, 40. Luc. 13, 49. 55)

28, 5. εἶπε ταῖς γυναῖξι

Luc. 1, 5. ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐκ τῶν θυγ. (13. 18. 24)

1,23. εὐλογημένη σὺ ἐν γυναῖξιν (42)

2, 5. Μαριάμ εἴη μνηστειμένη αὐτῷ γυναικί

Luc. 7,37. γυνὴ ἐν πόλει (39. 44. 50) 8. 2. 3; 10, 38; 11, 27; 13, 11. 12.

14,20. γυναῖκα ἔγημα

14,26; 15, 8; 17, 32; 22, 57; 23, 27; 24, 22 (24).

Joh. 2, 4. τί ἐμοὶ καὶ σοί, γύναι; 4, 7. (9. 11. 15. 17. 19. 21. 25. 27. 28. 39. 42).

[8, 3. 4. 9. 10.]

16,21. ἡ γυνὴ ὅταν τίκῃ

19,26. γύναι, ἴδε ὁ υἱός σου

20,13. γύναι, τί κλαίεις (15)

Act. 1,14; 5, 1 (2. 7). 14 (8, 3. 12; 9, 2; 22, 4); 13, 50 (τὰς σεβομ. γυν.); 16, 1. 13.

14; 17, 4. 12. 34; 18, 2; 21, 5; 24, 24.

Rom. 7, 2. ὕπανδρος γυνή

1Cor. 5, 1. γυναῖκά τινα τοῦ πατρός 7, 1. γυναικὸς μὴ ἄπισται

- 2 (cf. 8. 4. 10. 11. 12. (ἀπιστ.) 13. 14. 16).

- 16. εἰ τὴν γυναῖκα σώσεις - 27. δίδεσαι γυναικί etc.

- 29. οἱ ἔχοντες γυναῖκας - 33. πῶς ἀρίστη τῇ γυναικί

- 34. ἡ γυνὴ καὶ ἡ παρθένος - 39. γυνὴ δίδεται ἐφ' ὅσον

9, 5. ἀδελφὴν γυν. περιάγειν 11, 3. κεφαλὴ δὲ γυναικὸς ὁ ἀνὴρ

- 5. πᾶσα δὲ γυνὴ προσευχομ. - 6. οὐ κατακαλύπτεται γυνὴ etc.

- 7. γυνὴ δὲ δόξα ἀνδρός ἐστιν - 8. οὐ γὰρ ἐστιν ἀνὴρ ἐκ γυν. etc.

Digitized by Google

1. Cor. 11, 9. οὐκ ἐκτίσθη ἀνὴρ διὰ τὴν γ. etc.
- 10. ὀφείλει ἡ γυνὴ ἐξουσίαν ἔχειν
  - 11. οὐτε γ. χωρὶς ἀνδρός etc.
  - 12. ἡ γυνὴ ἐκ τοῦ ἀνδρός etc.
  - 13. γυναῖκα ἀκατακάλυπτον
  - 15. γυνὴ δὲ ἐὰν κομᾷ
- 14, 34. αἱ γυναῖκες ὑμῶν ἐν ταῖς ἐκκλησ. σιγάτωσαν (cf. 35. cf. 1 Tim. 2, 12)
- Gal. 4, 4. γενόμενον ἐκ γυναικός
- Eph. 5, 22. αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδρ. (24. Col. 3, 18. 1 Pet. 3, 1)
- 23. κεφαλὴ τῆς γυναικός
  - 25. ἀγαπᾷτε τὰς γυναῖκας (28. 33. Col. 3, 19)
  - 31. πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ
  - 33. ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῇται
- 1 Tim. 2, 9. ὡσαύτως κ. τὰς γυναῖκας
- 10. δ. πρέπει γυναῖξιν
  - 11. γ. ἐν ἡσυχίᾳ μαρτανέτις
  - 14. ἡ δὲ γυνὴ ἀπατηθεῖσα

- 1 Tim. 3, 2. μιᾶς γυναικὸς ἀνδρα (cf. 12. Tit. 1, 6)
- 11. γυναῖκας ὡσαύτως σεμνάς
- 5, 9. ἐνὸς ἀνδρός γυνή
- Heb. 11, 35. ἔλαβον γυναῖκας ἐξ ἀναστ.
- 1 Pet. 3, 1. διὰ τῆς τῶν γυν. ἀναστροφῆς
- 5. αἱ ἄγιοι γυναῖκας
- Apc. 2, 20. τὴν γυναῖκα σου Ἰεζάβελ
- 9, 8. ὡς τριῶν γυναικῶν
- 12, 1. 4. 6 (ἐρρυγεν εἰς τὴν ἔρ.). 13. 14. 15. 16. 17.
- 14, 4. μετὰ γυν. οὐκ ἐμολύνθ.
- 17, 3. 4. 6. 7 (τὸ μυστ. τῆς γ.). 9, 18; 19, 7; 21, 9.

Γω γ Apc. 20, 8.

γωνία

- Mat. 6, 5. ἐν τ. γωνίαις τ. πλαταιῶν
- 21, 42. ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας (Mar. 12, 10. Luc. 20, 17. Act. 4, 11. 1 Pet. 2, 7)
- Act. 28, 28. οὐ γάρ ἐστιν ἐν γωνίᾳ
- Apc. 7, 1. τ. τέσσαρας γ. τῆς γῆς (cf. 20)

Δ.

δαιμονιζεσθαι

- Mat. 4, 25. δαιμον. κ. σαληνιάζ.
- 8, 16. δαιμον. πολλ. (Mar. 1, 32)
- 28. δύο δαιμ. (33. cf. Mar. 5, 15. 16. 18. Luc. 8, 36)
  - 9, 32. ἀνθρ. κωφ., δαιμονιζ.
  - 12, 22. - 15, 22 (κακῶς δαιμ.).
- Joh. 10, 21. οὐκ ἴσται δαιμονιζόμενον
- δαιμόνιον
- Mat. 7, 22. δαιμόντα ἐξεβάλομεν
- 9, 33. 34. ἐκβλήθη ἐντος τοῦ δαιμ.

- ἐν τ. ἀρχ. τ. δαιμ. ἐκβ. τὰ δαιμ. (cf. 12, 24. 27. 28. Mar. 3, 22. Luc. 4, 14. 15. 18. 19. 20).
- Mat. 10, 8. δαιμόν. ἐκβάλλετε (Mar. 3, 15. cf. Luc. 9, 1)
- 11, 18. λέγ. δαιμόν. ἔχει (Luc. 7, 33. cf. Joh. 7, 20; 8, 48. 49. 52; 10, 20. 21)
- 17, 18. ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτ. τὸ δαιμ. (Luc. 9, 42)

Mar. 1, 34. δαίμ. πολλὰ ἐξέβ. etc. (39)
 6, 13. δαίμ. πολλὰ ἐξέβαλλον
 7, 26. Ἰνα τὸ δαίμ. ἐκβάλῃ. 29, 30.
 9, 38. εἰδομέν τινα - ἐκβάλλ.
 δαίμ. (Luc. 9, 49)
 16, 9. ἐκβεβλ. ἐπὶ δαίμ. (cf.
 Luc. 8, 2)
 - 17. δαιμόνια ἐκβαλοῦσι
 Luc. 4, 33. πν. δαιμονίου ἀπαθ.
 - 35. ῥίψαν αὐτὸν τὸ δαίμ.
 - 41. ἐξήρχετο - δαίμ. ἀπὸ πολλ.
 8, 27. ὃς εἶχε δαίμ.
 8, 30. 33. 35. 38.
 9, 42. ῥῥήξεν αὐτὸν τὸ δαίμ.
 10, 17. τὰ δ. ὑποτάσσεται ἡμῖν
 13, 32. ἰδοὺ ἐκβ. τὰ δαίμ.
 Act. 17, 18. ξάνων δαίμ. δοκεῖ κατ.
 1 Cor. 10, 20. δαιμονίοις θύει καὶ οὐ
 θεῶ etc.
 - 21. ποτήριον δαίμ. - τραπί-
 ζης δαίμ.
 1 Tim. 4, 1. διδασκαλίας δαιμονίων
 Jac. 2, 19. τὰ δαίμ. πιστεύει
 Apoc. 9, 20. μὴ προσκυν. τὰ δαίμ.
 13, 14. πνεύματα δαιμονίων
 δαιμονιώδης Jac. 3, 15.
 δαίμων
 Mat. 8, 31 (Mar. 5, 12. Luc. 8, 29).
 Apoc. 16, 14; 18. 2.
 δάκρυ
 Mar. 9, 24. μετὰ δακρύων ἤλεγε
 Luc. 7, 38. βρέχειν τ. πόδας αὐτοῦ
 τοῖς δάκρυσιν etc. (44)
 Act. 20, 19. δακρύων καὶ πειρασμῶν
 - 31. μετὰ δακρύων νοθεύων
 2 Cor. 2, 4. διὰ πολλῶν δακρύων
 2 Tim. 1, 4. σου τῶν δακρύων

Heb. 5, 7. μετὰ κραυγῆς ἰσχυρᾶς καὶ
 δακρύων
 12, 17. καίπερ μετὰ δακρύων
 Apoc. 7, 17. ἐξαλείψει ὁ θ. πᾶν δά-
 κρυον (21, 4)
 δακρύειν Gal. 5, 15.
 δακτύλιος Luc. 15, 22.
 δάκτυλος
 Mat. 23, 4 (Luc. 11, 46).
 Mar. 7, 33. ἔβαλε τ. δακτ. αὐτοῦ
 Luc. 11, 20. (ἐν δακτ. Θεοῦ ἐκβ.) 46;
 16, 24.
 Joh. [8, 6;] 20, 25. 27.
 Δαλμανουθά Mar. 8, 10.
 Δαλματία 2 Tim. 4, 10.
 δαμάζειν Mar. 5, 4. Jac. 3, 7. 8.
 δάμαλις Heb. 9, 13.
 δάμαρις Act. 17, 34.
 Δαμασκηνός 2 Cor. 11, 32.
 Δαμασκός
 Act. 9, 2. 3. 8. 10. 19. 22. 27; 23, 5.
 6. 10. 11; 26. 12. 20.
 2 Cor. 11, 32. Gal. 1, 17.
 δανείζειν Mat. 5, 42. Luc. 6, 34. 35.
 δάνειον Mat. 18, 27.
 δανειστής Luc. 7, 44.
 Δανιήλ Mat. 24, 15 [Mar. 13, 14].
 δαπανᾶν
 Mar. 5, 26. Luc. 15, 14. Act. 21, 24.
 2 Cor. 12, 15. Jac. 4, 3.
 δαπάνη Luc. 14, 28.
 Δαυτδ
 1) υἱὸς Δ. etc. = Christus:
 Mat. 1, 1. Ἰ. Χ. υἱοῦ Δ.
 9, 27. ἠλέησον ἡμᾶς, υἱέ Δ. (cf.
 15, 22 (mit Κύριε 20, 30. 31).
 Mar. 10, 47 (mit Ἰησοῦ
 Luc. 18, 38). 48. Luc. 18, 39)

Mat. 12, 23. ἵστιν ὁ υἱὸς Δ.

21, 9. ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δ. (15)

22, 42. λέγουσιν — Τοῦ Δαυὶδ (cf.

Mar. 12, 35 (ὁ Χρ. υἱὸς
Ἰσσι Δ.). Luc. 20, 41)

Joh. 7, 42. ἐκ τοῦ σπέρμ. Δ. (Rom.

1, 3. 2 Tim. 2, 8)

Apoc. 5, 5. ἡ ῥίζα Δ. (22, 16. — κ. τὸ
γένος Δ.)

2) übrige Stellen:

Mat. 1, 6 (bis). 17 (bis)

— 20. Ἰωσήφ, υἱὸς Δ. (cf. Luc.
1, 27)

12, 3 (Mar. 2, 25. Luc. 6, 3);

22, 43. 45 (Mar. 12, 36. 37. Luc.
20, 42. 44)

Mar. 11, 10. βασιλεία τ. πατρὸς ἡμ. Δ.

Luc. 1, 32. τὸν Θρόνον Δ. πατρὸς

1, 69; 2, 4 (bis). 11; 3, 31.

Joh. 7, 42. Act. 1, 16 (4. 25); 2, 25. 29. 34.

7, 45; 13, 22 (bis). 34; 15, 16.

Rom. 4, 6; 11, 9. Heb. 4, 7; 11, 32.

Apoc. 3, 7. ἔχων τὴν κλεῖν τοῦ Δ.

δείειν

Mat. 12, 29. δέσητ. ἰσχυρόν (Mar. 3, 27)

13, 30; 14, 3.

16, 19. δὲ ἀν δέσης ἐπὶ τῆς γ. etc.
(18, 18)

21, 2 (cf. Mar. 11, 2. 4. Luc.

19, 30); 22, 13; 27, 2 (Mar.
15, 1. Joh. 18, 12. 24)

Mar. 5, 3. 4; 6, 17; 15, 7.

Luc. 13, 16. ἦν ἔδρασε ὁ σατανᾶς

Joh. 11, 44. δεδραμένος τοὺς πόδας

19, 40. ἔδρασαν — ὁ θονοίς

Act. 9, 2 (14. 21); 10, 11; 12, 6;

20, 22 (τῷ πνεύμ.); 21, 11 (bis).

13. 33; 22, 5. 29; 24, 27.

Rom. 7, 2. ἀνδρὶ δίδεται νόμῳ (cf.

1 Cor. 7, 27. 39)

Col. 4, 3. δι' ὃ καὶ δίδεται

2 Tim. 2, 9. ὁ λόγος τοῦ Θ. οὐ δίδεται

Apoc. 9, 14; 20, 2 (- χίλια ἔτη)

δέησις

Luc. 1, 13. εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου

2, 37. νηστειαῖς καὶ δεήσεσι

5, 33. καὶ δεήσεις ποιοῦνται

Act. 1, 14. τ. προσευχῇ [κ. τῇ δεήσει]

Rom. 10, 1. ἡ δέησις ἡ πρὸς τὸν Θ.

ὑπὲρ αὐτῶν

2 Cor. 1, 11. ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει

9, 11. καὶ αὐτῶν δεήσει

Eph. 6, 18. διὰ π. προσευχῆς κ. δεή-

σεως προσευχόμενοι

— — προσκαρτερήσεαι κ. δεήσει

περί

Phil. 1, 4. ἐν πάσῃ δεήσει μου ὑπὲρ etc.

1, 19. διὰ τῆς ὑμῶν δεήσεως

4, 6. τῇ προσευχῇ κ. τῇ δεήσει

1 Tim. 2, 1. ποιησάθ. δεήσεις, προσευχ.

5, 5. τ. δεήσ. κ. τ. προσευχαίς

2 Tim. 1, 3. ἐν ταῖς δεήσεσιν μου

Heb. 5, 7. δεήσεις τε κ. ἱκετηρίας

Jac. 5, 16. πολὺ ἰσχύει δέησις δι-

καίου

1 Pet. 3, 12. „ὥτα αὐτοῦ εἰς δέησ. αὐτ.“

δείγμα Jud. 7.

δείγμα τι εἰς Mat. 1, 19. Col. 2, 15.

δεικνύναι

Mat. 4, 8 (Luc. 4, 5)

8, 4. σεαυτὸν δ. τῷ ἰσχυρῇ (Mar.

1, 44. Luc. 5, 14)

16, 21. δεικν. τοῖς μαθ. αὐτ. ότι

Mar. 14, 15. δ. ἀνάγειον (Luc. 22, 12)

Luc. 20, 24; 24, 40.

Joh. 2, 18. τί σημεῖον δεικνύεις

Joh. 5, 20. πάντα δεικνυσιν αὐτῷ etc.
10, 32. ἔργα ἰδεῖα ὑμῖν

14, 8. δειξόν ἡμῖν τὸν πατ. (9)

Act. 7, 8; 10, 28.

1 Cor. 12, 31. 1 Tim. 6, 15. Heb. 8, 5.

Jac. 2, 18. δειξόν μοι τὴν πίστιν σου etc.

3, 18. δειξάτω - τὰ ἔργα αὐτοῦ

Apoc. 1, 1 (22, 6); 4, 1 (δ. σοι ᾧ δει γενέσθαι); 17, 1; 21, 9, 10; 22, 1, 8.

δελία 2 Tim. 1, 7.

δελιᾶν Joh. 14, 27.

δελός

Mat. 8, 26 (Mar. 4, 40). Apoc. 21, 8.
δει, δειν

1) von der Erfüllung der Schrift (im Leben Jesu):

Mat. 16, 21. δει αὐτὸν - πολλὰ παθεῖν (Mar. 8, 31. Luc. 9, 22; 17, 25; 24, 7. 26. 46. Act. 17, 3)

17, 10. Ἥλιαν δειέλεσθαι πρ. (Mar. 9, 11)

24, 6. δει γ. πάντα γενέσθαι (cf. 26, 54. Mar. 13, 7. Luc. 21, 9)

Luc. 22, 37. τὸ γεγρ. δει τελεσθῆναι 24, 41. δει πληρωθῆναι πάντα

Joh. 3, 14. ὑψωθῆναι δει τὸν υἱόν (12, 34)

20, 9. δει αὐτὸν ἐκ ν. ἀναστ.

Act. 1, 16. ἰδει πληρωθ. τὴν γρ.

2) übrige Stellen:

Mat. 18, 33. οὐκ ἰδει κ. σὲ ἐλεῆσαι 23, 23. ταῦτα - ἰδει ποιῆσαι (Luc. 11, 42)

25, 27; 26, 35 (Mar. 14, 31)

Mar. 13, 10. δει πρῶτον κηρυχθ.

- 14. ἰσπῶς ὅπου οὐ δει

Luc. 2, 49. ἐν τοῖς τοῦ πατρ. μου δει εἶναι με;

4, 43. εὐαγγελισασθαι με δει

12, 12. ᾧ δει εἶπαι

13, 14. ἐν αἷς δει ἐργάζεσθαι

- 16. οὐκ ἰδει λυθῆναι ἀπό

- 33. (δ. με πορεύεσθ.). 15, 32.

18, 1. τὸ δειν πάντοτε προσεύχ.

19, 5; 22, 7.

Joh. 3, 7. δει ὑμᾶς γεννηθ. ἀνωθεν

- 30. ἰκτενον δει αὐξάνειν

4, 4. 20, 24 (δει προσκυνεῖν)

9, 4. ἐμὲ δει ἐργάζεσθαι τὰ

10, 16. κἀπεινά με δει ἀγαγεῖν

Act. 1, 21. δει - μάρτυρα - γενέσθαι

3, 21. ὃν δει οὐρανὸν - δέξασθαι

4, 12. ἐν ᾧ δει σωθῆναι ἡμᾶς

5, 29. πειθαρχεῖν δει Θεῷ μᾶλλον.

9, 6. τί σε δει ποιεῖν [10, 6]

- 16. ὅσα δει αὐτὸν - παθεῖν

14, 22. διὰ πολλ. θλίψ. δει ἡμᾶς

εἰσελθ. εἰς τ. βασιλ. τ. Θεοῦ

15, 5. δει περιτέμνειν αὐτοῦς

16, 30. τί με δει ποιεῖν

18, 21. δει με - ποιῆσαι

19, 21. δει με καὶ ῥώμην ἰδεῖν

- 36; 20, 35; 21, 22.

23, 11 (σε δει μαρτυρ.); 24, 19.

25, 10, 24; 26, 9; 27, 21. 24. 26.

Rom. 1, 27; 8, 26 (καθὸ δει, οὐκ οἶδαμεν)

12, 8. παρ' ὃ δει φρονεῖν

1 Cor. 8, 2. καθὼς δει γινῶναι

11, 19. δει - αἰρέσεις - εἶναι

15, 25. δει - αὐτὸν βασιλεύειν

- 53. δει - τοῦτο ἐνδύσασθαι

2 Cor. 2, 3; 5, 10 (ἡμᾶς φανερ. δει)

11, 30; 12, 1.

Eph. 6, 20. ὡς δεῖμα λαλήσ. (Col. 4, 4)
Col. 4, 6. δεῖ ὑμᾶς - ἀποκρινοσθαι
1 Th. 4, 1, 2 Th. 3, 7.

1 Tim. 8, 2 (δεῖ - τ. ἐπισκ. ἀν. εἶναι.
Tit. 1, 7). 7. 15.

5, 13. λαλοῦσαι τὰ μὴ δέοντα
2 Tim. 2, 6. 24. Tit. 1, 11 (διδάσκ. ἃ
μὴ δεῖ)

Heb. 2, 1; 9, 26 (ἔδει αὐτὸν πολ-
λάκις παθεῖν)

11, 6. πιστεῦσαι - δεῖ τὸν
1 Pet. 1, 6 (εἰ δέον ἐστὶ). 2 Pet. 3, 11.
Apoc. 1, 11. ἃ δεῖ γενέσθαι (4, 1; 22, 6)
10, 11; 11, 5; 13, 10; 17, 10; 20, 3.

δεῖνα Mat. 26, 18.

δεῖνωσ Mat. 8, 6. Luc. 11, 53.

δεῖπνεῖν

Luc. 17, 8; 22, 20 (1 Cor. 11, 25).

Apoc. 3, 20.

δεῖπνον

Mat. 23, 6. πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δεῖ-
πνοις (Mar. 12, 39. Luc.
[11, 43] 20, 46)

Mar. 6, 21. δ. ἐποίει τοῖς μεγιστάσιν
Luc. 14, 12. 16 (ἐποίησε δ. μέγα). 17.
24 (γεύσεται μου τοῦ δ.)

Joh. 12, 2; 13, 24; 21, 20.

1 Cor. 10, 27; 11, 20 (κυριακὸν δ.
φαγεῖν). 21.

Apoc. 19, 9 (τοῦ γάμου). 17 (τὸ δ. τὸ
μέγα τοῦ θ.)

δεῖσθαι

Mat. 9, 38. δεήθητε - τοῦ Κ. - ὅπως
(Luc. 10, 2)

Luc. 5, 12; 8, 28. 38.

9, 38 (διδάσκαλα, δέομαί σου). 40.

21, 36; 22, 32 (ἐγὼ - ἐδεήθην
περὶ σου)

Act. 4, 31. δεηθέντων αὐτ. ἐσαλεύθη
8, 22 (τοῦ Θεοῦ). 24 (δεήθ. -
ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Κ.
ὅπως). 34.

10, 2 (τοῦ Θεοῦ); 21, 39; 26, 3.
Rom. 1, 10. 2 Cor. 5, 20; 8, 4; 10, 2.
Gal. 4, 12. 1 Th. 3, 10.

δεῖσιδαιμονέστερος Act. 25, 19.

δεῖσιδαιμονία Act. 25, 19.

δέκα

Oester, z. B. Apoc. 12, 3 (κίρτα δ.,
17, 3. 7. 12. 16); 13, 1 (δ. δια-
δήματα); 17, 12 (δ. βασιλεῖς).

δεκαπέντε

Joh. 11, 18. Act. 27, 23. Gal. 1, 18.

δεκάπολις

Mat. 4, 25. Mar. 5, 20; 7, 31.

δεκατέσσαρες

Mat. 1, 17. 2 Cor. 12, 2. Gal. 2, 1.

δεκάτη Heb. 7, 2. 4. 8. 9.

δεκατοῦν Heb. 7, 6. 9.

δεκτός

Luc. 4, 19. „ἐνταυτ. Κυρίου δ.“

- 24. οὐδεὶς προφ. δ. ἐστὶ

Act. 10, 35. 2 Cor. 6, 2 (καιρὸς δ.)

Phil. 4, 18. θυσίαν δ.

δεξάζειν Jac. 1, 14. 2 Pet. 2, 14. 18.

δένδρον

Mat. 3, 10 (πρὸς τ. ῥίζαν τῶν δέν-
δρων etc. Luc. 3, 9); 7, 17. 18.

19 (πᾶν δένδρον μὴ ποιοῦν.
Luc. 6, 43. 44); 12, 33; 13, 32
(καὶ γίνεται δένδρον. Luc. 13,
19); 21, 8 (κλάδους ἀπὸ τῶν
δένδρων. Mar. 11, 8).

Mar. 8, 24. Luc. 21, 29. Jud. 12.

Apoc. 7, 1. 3; 8, 7; 9, 4.

[δεξιολάβοι Act. 23, 23]

δεξιός

1) in der Redensart: zur Rechten Gottes, Christi (im Stand der Erhöhung):

Mat. 20, 21. καθίστα. - εἰς δεξιὰ σου (23. Mar. 10, 37)

22, 44. „κάθου δεξιᾷ μου“ (Mar. 12, 36. Luc. 20, 42. Act. 2, 34. Heb. 1, 13)

25, 33. πρόβατα δεξιᾷ αὐτοῦ (34)

26, 64. καθήμεν δεξιᾷ τῆς δυνάμεως (Mar. 14, 62. Luc. 22, 69. cf. Col. 3, 1)

Mar. 16, 19. ἐκάθισεν δεξιᾷ τοῦ Θ. (cf. Eph 1, 20. - Heb. 10, 12. ἐν δεξιᾷ etc. 1 Pet. 3, 22. ἔστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θ.)

Act. 2, 33. τῇ δεξιᾷ τοῦ Θ. ὑψωθείς 5, 31. ὑψώσῃ τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ 7, 55. ἰσχύοντα δεξιᾷ τοῦ Θ. (58)

Heb. 1, 3. ἐκάθ. ἐν δεξιᾷ μεγαλῶσ. 8, 1. ἐκάθ. ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλ.

12, 2. ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τοῦ Θ.

2) übrige Stellen:

Mat. 5, 29. 30. 39; 6, 3 (τί ποιεῖς ἡ δεξιὰ σου) 27, 29. 38 (εἰς δεξιὰ καὶ εἰς Mar. 15, 27. Luc. 23, 33).

Mar. 16, 5. κατήμ. ἐν τοῖς δεξιῶν Luc. 1, 11; 6, 6; 22, 50 (Joh. 18, 10).

Joh. 21, 6. εἰς τὰ δεξιὰ μέρη

Act. 2, 25; 3, 7.

2Cor. 6, 7. διὰ τ. δόλων καὶ δικαιοσύνης δεξιῶν καὶ ἀριστ.

Gal. 2, 9. δεξιᾶς ἰσχυρῶν ἰμοί

Apoc. 1, 16. 17. 20; 2, 1; 5, 1. 7; 10, 2. 5; 13, 16.

[δέος Heb. 12, 28]

Δερβατός Act. 20, 4.

Δέρβη Act. 14, 6. 20; 16, 1.

δέρειν

Mat. 21, 35. Mar. 12, 3. 5; 13, 9.

Luc. 12, 47 (δαρήσεται πολλὰς. 48) 20, 10. 11; 23, 63.

Joh. 18, 23. Act. 5, 40; 16, 37; 23, 19.

1 Cor. 9, 26. 2 Cor. 11, 20.

δέρμα Heb. 11, 37.

δεσμάτινος Mat. 3, 4 (Mar. 1, 6).

δεσμεῖν Luc. 8, 29.

δεσμεύειν Mat. 23, 4. Act. 23, 4.

δέσμη Mat. 18, 30.

δέσμιοις

Mat. 27, 15. 16 (ἀπολύειν δέσμιον Mar. 15, 6).

Act. 16, 25. 27; 23, 8; 25, 14. 27; 28, 16. 17.

Eph. 3, 1. ὁ δέσμ. τοῦ Χρ. (cf. 4, 1 ἐν Κ.) (Philem. 1. 9. 2 Tim. 1, 8)

Heb. [10, 34]. 13, 3. μιμήσθ. τῶν δ.

δεσμός, ὁ (τὰ δεσμά pl. bei Luc.)

Mar. 7, 35. ἐλύθη ὁ δεσμός τ. γλώσσης Luc. 8, 29. διαλύθησαν τὰ δεσμά

13, 16. ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου

Act. 16, 26. πάντων τὰ δεσμά ἀνέθη

20, 23. δεσμά με καὶ θλίψεις

[22, 30. ἀπὸ τ. δεσμῶν]

23, 29. ἄξιον θανάτου ἢ δεσμῶν

26, 29. παρακτὸς τ. δεσμ. τούτων

- 31. θανάτου ἄξιον ἢ δεσμῶν

Phil. 1, 7. ἐν τοῖς δεσμοῖς μου

- 13. ὥστε τοὺς δεσμούς μου

- 14. πεποιθότας τ. δεσμ. μου

- 17. ἐπιφέρειν τοῖς δεσμ. μου

Col. 4, 18. μνημονεύετε μου τῶν δ.

2Tim. 2, 9. κακοπαθεῖ μέχρι δεσμῶν

Philem. 10. ἐγέννησα ἐν τ. δεσμ. μου
13. ἐν τ. δεσμ. τ. εὐαγγελίου

Heb. 10, 34. τοῖς δεσμοῖς μου συναπαθήσατε

11, 36. ἔτι δὲ δεσμ. καὶ φυλακῆς
Jud. 6. δεσμ. αἰθίοις ὑπὸ ζόφον
δεσμοφύλαξ Act. 16, 23. 27. 36.
δεσμωντήριον

Mat. 11, 2. Act. 5, 21. 23; 16, 26.

δεσμώντης Act. 27, 1. 42.

δεσπότης

Luc. 2, 29. τὸν δοῦλόν σου, δεσποτα

Act. 4, 24. δεσποτα, σὺ ὁ θ. δ. ποιήσας

1 Tim. 6, 1, 2. τοὺς ἰδίους δεσπότης etc.

2 Tim. 2, 21. εὐχρηστον τῷ δεσπότη

Tit. 2, 9. ἰδίους δεσπότη. ὑποτάσσ.

1 Pet. 2, 13. ὑποτασσόμενοι τοῖς δεσπ.

2 Pet. 2, 1. τὸν ἀγοράσαντα αὐτοὺς
δεσπότην

Jud. 4. δεσπότην κ. κύριον ἡμῶν Ἰ.

Apoc. 8, 10. ὁ δεσπότης ὁ ἅγιος

δευτεράριος Act. 28, 13.

δευτερόπρωτος Luc. 6, 1.

* δευτέρος

1 Cor. 15, 47. ὁ δευτέρος ἄνθρ.

Apoc. 2, 11. ἐκ τοῦ θανάτου δευτέρου
(20, 6. 14; 21, 8)

δέχασθαι

Mat. 10, 14. ὅς ἐάν μὴ δέξηται ὑμᾶς
(Mar. 6, 4. Luc. 9, 5)

- 40. ὁ δεξιόμενος ὑμᾶς ἐμέδωχ.
etc. (cf. 41; 18, 5 παιδίον
Mar. 9, 37. Luc. 9, 48; 10,
8. 10)

- 41. προφήτην - δίκαιον

11, 14. εἰ θέλετε δέξασθαι

Mar. 10, 15. δέξηται τὴν βασιλ. τ. θ. ὡς
παιδ. (Luc. 18, 17)

Luc. 2, 28; 8, 13 (μετὰ χαρᾶς δέχ.
τὸν λόγον)

9, 53. καὶ οὐκ ἰδέξαντο αὐτόν
16, 4. 6. 7. 9; 22, 17.

Joh. 4, 45. ἰδέξαντο αὐτ. οἱ Γ.

Act. 3, 31. ὃν δεῖ οὐρανὸν - δέξ.

7, 88. 59 (δέξαι τὸ πν. μου)

8, 14. δέδεκται ἡ Σαμ. τὸν λόγον
(cf. 17, 1; 17, 11. 1 Th. 1, 6;
2, 13. Jac. 1, 21)

21, 17; 22, 5; 28, 21.

1 Cor. 2, 14. οὐ δέχεται τὰ τοῦ πν.

2 Cor. 6, 1. τ. χάριν τοῦ θ. δέξ.

7, 15; 8, 17. παράκλ. ἰδέξ.

11, 4. 16.

Gal. 4, 14. ὡς ἄγγελ. θ. ἰδέξ. με

Eph. 6, 17. Phil. 4, 18. Col. 4, 10.

2 Th. 2, 10. Heb. 11, 31.

δῆλος

Mat. 26, 73. 1 Cor. 15, 22. Gal. 3, 11.

1 Tim. 6, 7.

δηλοῦν

1 Cor. 1, 11; 3, 13 (ἡ ἡμέρα δηλώσει)

Col. 1, 8. Heb. 9, 8; 12, 27. 1 Pet.

1, 11. 2 Pet. 1, 14.

Δημᾶς Col. 4, 14. 2 Tim. 4, 10.

Philem. 24.

δημηγορεῖν Act. 12, 21.

δημήτριος

1) Goldschmid zu Ephesus.

Act. 19, 24. 38.

2) ein Christ. 3 Joh. 12.

δημιουργός Heb. 11, 10.

δήμος Act. 12, 22; 17, 5; 19, 30. 33.

δημόσιος Act. 5, 18.

δημοσίᾳ Act. 16, 37; 18, 28; 20, 20.

δηνάριον Mat. 18, 28; 20, 2. 9.

- 10.13; 22, 19 (προσέηνεγκαν αὐτῷ
 δηνάριον. Mar. 12, 15. Luc. 20, 24).
 Mar. 6, 37 (δ. διακοσίων ἄρτους.
 Joh. 6, 7); 14, 5.
 Luc. 7, 41; 10, 35 (ἐπάνω τριακοσίων
 δ. Joh. 12, 5).
 Apoc. 6, 6 bis.
 διαβαίνειν
 Luc. 16, 26. Act. 16, 9. Heb. 11, 29.
 διαβάλλειν Luc. 16, 6.
 διαβεβαιούσθαι
 1 Tim. 1, 7. Tit. 3, 8.
 διαβλέπειν
 Mat. 7, 5 (Mar. 8, 25. Luc. 6, 42).
 διάβολος
 Mat. 4, 1. 5. 8. 11. πειρασθῆναι ὑπὸ
 τοῦ διαβ. etc. (Luc. 4, 2.
 3. 5. 6. 13).
 13, 39. ὁ ἐχθρὸς ἔστιν ὁ διάβ.
 25, 41. ἡτοιμασμένον τῷ διαβ.
 Luc. 8, 12. εἴτα ἔρχεται ὁ διάβολος
 Joh. 6, 70. ἐξ ὧν εἰς διάβ. ἐστίν
 8, 44. ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ δ. ἐστὶ
 13, 2. τοῦ διαβ. ἡδη βεβληκότος
 Act. 10, 38. καταδυναστὴν ὑπὸ τ. διαβ.
 13, 10. υἱὸς διαβ., ἐχθρὸς π. δικ.
 Eph. 4, 27. μήτε δίδοτε τόπον τῷ
 διαβ.
 6, 11. πρὸς τοὺς μεθοδείας τοῦ
 διαβ.
 1 Tim. 3, 6. εἰς κρίμα ἐμπέση τ. διαβ.
 - 7. παγίδα τοῦ διαβόλου (cf.
 [6, 9]. 2 Tim. 2, 26)
 - 11. γυναῖκας - μὴ διαβόλους
 2 Tim. 3, 3. ἄσπονδοι, διάβολοι
 Tit. 2, 3. μὴ διαβόλους, μὴ οἴνω
 Heb. 2, 14. τουτέστι τὸν διάβολον
 Jac. 4, 7. ἀντίστητε τῷ διαβόλῳ
- 1 Pet. 5, 8. ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβ.
 1 Joh. 3, 8. ἐκ τοῦ διαβ. ἐστίν etc.
 - 10. τὰ τέκνα τοῦ διαβ.
 Jud. 9. τῷ διαβ. διακρινόμενος
 Apoc. 2, 10. μάλ्लει βαλεῖν ὁ διάβολος
 12, 9. ὁ καλούμενος διάβολος
 - 12. κατέβη ὁ διάβολος πρὸς
 20, 2. διάβολος καὶ σατανᾶς
 - 10. ὁ διαβ. ὁ πλανῶν αὐτούς
 διαγγέλλειν
 Luc. 9, 60. Act. 21, 26. Rom. 9, 17.
 διαγείναι 1 Tim. 2, 2. Tit. 3, 3.
 διαγίνεσθαι
 Mar. 16, 1. Act. 25, 13; 27, 9.
 διαγινώσκειν Act. 23, 15; 24, 22.
 διαγνωρίζειν Luc. 2, 17.
 διαγνωσις Act. 25, 21.
 διαγογγύζειν Luc. 15, 2; 19, 7
 διαγογγυορεῖν Luc. 9, 32.
 διαδέχεσθαι Act. 7, 45.
 διάδημα Apoc. 12, 3; 13, 1; 19, 12.
 διαδιδόναι
 Luc. 11, 22; 18, 22. - Joh. 6, 11.
 Act. 4, 35 - [Apoc. 17, 13].
 διάδοχος Act. 24, 27.
 διαζωννύναι Joh. 13, 4. 5; 21, 7.
 διαθήκη
 Mat. 26, 28. τὸ τῆς καινῆς διαθήκης
 (Mar. 14, 24. Luc. 22, 20.
 1 Cor. 11, 25)
 Luc. 1, 72. διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ
 Act. 3, 25. τ. διαθ. ἣς διέθετο ὁ θ.
 7, 8. διαθήκης περιτομῆς
 Rom. 9, 4. ἡ δόξα καὶ αἱ διαθήκαι
 11, 27. ἡ παρ' ἡμῶν διαθήκη
 2 Cor. 3, 6. διακόνους καινῆς διαθ.
 - 14. ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς
 διαθήκης

Gal. 3, 15. πεκυρωμένην διαθήκην
 - 17. διαθ. προκεκυρωμένην
 4. 24. εἰσι δύο διαθήκαι
 Eph. 2, 12. τ. διαθηκῶν τ. ἐπαγγελίας
 Heb 7, 22. κραίτετος διαθήκης (8, 6)
 8, 8. „διαθήκην καινὴν“ - 9. 10.
 9, 4. τ. κιβωτὸν τῆς διαθ. etc.
 - 15. διαθήκης καινῆς μεσί-
 της etc.
 - 16. ὅπου γὰρ διαθήκη
 - 17. διαθήκη γὰρ ἐπὶ νεκροῖς
 - 20. τοῦτο τὸ αἷμα τῆς διαθ.
 10, 16. αὐτὴ ἡ διαθήκη, ἣν δια-
 θήσομαι
 10, 29. τὸ αἷμα τῆς διαθήκης
 12, 24. διαθήκης νέας μεσίτη Ὑ.
 13, 20. αἷματι διαθήκης αἰωνίου
 Apoc. 11, 19. ἡ κιβωτὸς τῆς διαθ. τ. Κ.
 διαίρειν Luc. 15, 12. 1 Cor. 12, 11.
 διαίρεσις 1 Cor. 12, 4. 5. 6.
 διακαθαρίζειν
 Mar. 3, 12. Luc. 3, 17.
 διακατελέγχεσθαι Act. 18, 28.
 διακονεῖν
 Mat. 4, 11 (Mar. 1, 13); 8, 15 (Mar.
 1, 31. Luc. 4, 39); 20, 28 (οὐκ
 ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ δια-
 κονῆσαι Mar. 10, 45).
 25, 44; 27, 55. (Mar. 15, 41).
 Luc. 8, 3; 10, 40; 12, 37; 17, 8.
 22, 26. ὡς ὁ διακονῶν (27)
 Joh. 12, 2. 26. (ἐὰν ἐμοὶ διακονῇ τις)
 Act. 6, 2. (τραπέζαις); 19, 22.
 Rom. 15, 25. διακ. τοῖς ἀγίοις (cf.
 Heb. 6, 10)
 2Cor. 3, 8. ἐπιστολῇ Χρ. διακονη-
 θείσα ὑπ' ἡμῶν

2Cor. 8, 19. χάριτι διακονοῦμ. ὑφ' ἡμ.
 - 20. ἀδρότης διακον. ὑφ' ἡμ.
 1 Tim. 3, 10. 13. 2 Tim. 1, 18. Phi-
 lem. 13. 1 Pet. 1, 12; 4, 10. 11.
 διακονία
 Luc. 10, 40. περὶ πολλὴν διακονίαν
 Act. 1, 17. 25. τὸν κλῆρον τῆς διακ.
 ταύτης etc.
 6, 1. ἐν τῇ διακ. τῇ καθημερινῇ
 6, 4. τῇ διακ. τοῦ λόγου
 11, 20. εἰς διακονίαν πέμψαι
 12, 25. πληρώσαντες τὴν διακ.
 20, 24. διακονίαν ἣν ἔλαβον
 21, 19. διὰ τῆς διακονίας αὐτοῦ
 Rom. 11, 13. τὴν διακονίαν μου δοξάζω
 12, 7. διακονίαν ἐν τῇ διακονίᾳ
 15, 13. ἡ διακονία μου ἡ εἰς Ἰερ.
 1Cor. 12, 5. διαίρεσις διακονιῶν εἰσι
 16, 15. εἰς διακονίαν τοῖς ἀγ.
 2Cor. 3, 7. 8. 9. ἡ δ. τοῦ θανάτου -
 τοῦ πνεύμ. - τῆς κατακρ.
 - τῆς δικαιοσ.
 4, 1. ἔχοντες τὴν διακ. ταύτην
 5, 18. τ. διακ. τ. καταλλαγῆς
 6, 3. ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ διακ.
 8, 4. κοινωνίαν τῆς διακονίας
 9, 1. περὶ μὲν γὰρ τ. διακονίας
 - 12. ἡ δ. τῆς λειτουργίας
 - 13. διὰ τ. δοκιμῆς τῆς δ.
 ταύτ.
 11, 18. πρὸς τὴν ὑμῶν διακονίαν
 Eph. 4, 12. εἰς ἔργον διακονίας
 Col. 4, 17. βλέπε τὴν διακονίαν
 1Tim. 1, 12. θύμενος εἰς διακονίαν
 2Tim. 4, 5. τὴν διακ. σου πληροφόρ.
 - 11. εὐχρηστος εἰς διακονίαν
 Heb. 1, 14. εἰς διακ. ἀποσταλλόμενα
 Apoc. 2, 19. τὴν διακ. καὶ τὴν πίστιν

διάκονος

Mat. 20, 26. ἴστω ὑμῶν διάκονος (cf. 23, 11. Mar. 10, 43).

22, 13. εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς δ.

Mar. 9, 35. πάντων διάκονος

Joh. 2, 5. 9. λέγει τ. τοῖς διακ. ετο.

12, 26. ἔκαστ' καὶ ὁ δ. μου ἵσταται

Rom. 13, 4 bis. Θεοῦ γὰρ διάκ. ἵστιν

15, 8. Ὑ. Χρ. διάκονον γεγε-

νήσθαι περιτομῆς

16, 1. οὐσαν διάκ. τῆς ἐκκλησ.

1 Cor. 3, 5. διάκ. δι' ὧν ἐπιστεύσατε

6, 4. ὡς Θεοῦ διάκονοι

11, 15. εἰ καὶ οἱ διάκ. αὐτοῦ (τοῦ

σατ.) μετασχ. ὡς δ. δικ.

11, 23. διάκονοι Χριστοῦ

Gal. 2, 17. Χρ. ἁμαρτίας διάκονος;

Eph. 3, 7. οὐ ἠγενόμην διάκονος

6, 21. πιστὸς διάκ. ἐν Κυρίῳ

Phil. 1, 1. σὺν ἐπισκόποις κ. διακ.

Col. 1, 7. πιστὸς ὑπὲρ ὑμῶν διάκ.

τοῦ Χριστοῦ

1, 23. 25. οὐ ἠγενόμην ἰγὼ ἡ

διάκονος ετο.

4, 7. πιστὸς δ. κ. σύνδουλος

1 Th. 3, 2. διάκονον τοῦ Θ. καὶ

συνεργὸν ἡμῶν

1 Tim. 3, 8. διακόν. ὡσαύτως σεμνοῦς

- 12. διακόν. ἵσονται μίαις γυν.

4, 6. καλὸς ἴση διάκ. ἱ. Χρ.

διακόσιοι Mar. 6, 37 (Joh. 6, 7).

Joh. 21, 8. Act. 23, 23 bis; 27, 37.

Apoc. 11, 3 (12, 6)

διακούειν Act. 23, 35.

διακρίνειν

1) Act.: unterscheiden; vorziehen;

beurtheilen; Recht sprechen:

Mat. 16, 8. τὸ πρόσωπον τ. οὐρανοῦ

Act. 15, 9. οὐδὲν διακρίνει μεταξὺ ἡμῶν

1 Cor. 4, 7. τίς - σε διακρίνει

6, 5. διακρ. ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδ.

11, 29. μὴ διακρίνων τὸ σῶμα

- 31. εἰ - ἑαυτοὺς διακρίνομεν,

οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα

14, 29. οἱ ἄλλοι διακρινέτωσαν

2) Medium (u. Pass.): zweifeln; streiten.

Mat. 21, 21. ἐχητε πίστιν κ. μὴ διακρίθητε (Mar. 11, 23)

Act. 10, 10. μηδὲν διακρινόμε. (11, 12)

11, 2. διακρίνοντο πρὸς αὐτόν

Rom. 4, 20. οὐ διακρίθη τῇ ἀπιστίᾳ

14, 23. ὁ δὲ διακρινόμενος ἂν

Jac. 1, 6. αἰτείτω - ἐν πίστι., μηδὲν διακρ.

2, 4. οὐ διακρίθητε ἐν ἑαυτοῖς

Jud. 9. τῷ διαβ. διακρινόμενος

22. οὓς μὲν ἔλασσε διακρινόμε.

διάκρισις

Rom. 14, 1. 1 Cor. 12, 10. Heb. 5, 14.

διακωλύειν Mat. 3, 14.

διαλαλεῖν Luc. 1, 65; 6, 11.

διαλέγεσθαι

Mar. 9, 34. Act. 17, 2. 17; 18, 4. 19;

19, 8. 9; 20, 7. 9; 24, 12. 25.

Heb. 12, 5. Jud. 9.

διαλέπειν Luc. 7, 45.

διάλεκτος

Act. 1, 19; 2. 6. 8; 21, 40; 22, 2; 26, 14.

διαλλάττεσθαι Mat. 5, 24.

διαλογίζεσθαι

Mat. 16, 7. 8; 21, 25.

Mar. 2, 6. 8 (bis); 8, 16. 17; 9, 33; 11, 3.

Luc. 1, 29; 3, 15; 5, 21. 22; 12, 17;

20, 14. Joh. 11, 50.

διαφημίσειν

Mat. 9, 31; 28, 15. Mar. 1, 45.

διαφθείρειν

Luc. 12, 33. οὐδὲ σῆς διαφθείρει

2Cor. 4, 16. ὁ ἐξ ἑαυτοῦ διαφθείρεται

1Tim. 6, 5. διεφθαρμένων ἀνθρ. τὸν νοῦν

Apoc. 8, 9; 11, 18; 19, 2.

διαφθορά

Act. 2, 27 (31; 13, 35. 36. 37); 13, 34.

διάφορος Rom. 12, 6. Heb. 9, 10.

διαφορώτερος Heb. 1, 4; 8, 6.

διαφυλάττειν Luc. 4, 10.

διαχειρίζεσθαι Act. 5, 30; 26, 21.

διαχλευάζειν Act. 2, 13.

διαχωρίζεσθαι Luc. 9, 33.

διδασκτικός 1 Tim. 3, 2. 2 Tim. 2, 24.

διδασκός Joh. 6, 45. 1 Cor. 2, 13.

διδασκαλία

Mat. 15, 9. διδάσκοντες διδασκαλίας
ἐντάλματα ἀνθρώπων
(Mar. 7, 7)

Rom. 12, 7. ὁ διδάσκων, τῇ διδασκ.

15, 4. εἰς τὴν ἡμετ. διδασκαλίαν
Eph. 4, 14. παντὶ ἀνέμῳ τ. διδασκα-
λίας

Col. 2, 22. διδασκαλίας τῶν ἀνθρ.

1Tim. 1, 10. τῇ ὑγίαινούσῃ διδασκαλίᾳ
(cf. 2 Tim. 4, 3. Tit. 1, 9; 2, 1)

4, 1. διδασκαλίαις δαιμονίων

- 6. τῆς καλῆς διδασκαλίας

- 13. πρὸς ἑαυτὴν τῇ διδ.

- 16. σεαυτῷ κ. διδασκαλίᾳ

5, 17. ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ

6, 1. ἡ διδασκ. βλασφημῆται

- 8. τῇ κατ' εὐσέβειαν διδασκ.

2Tim. 3, 10. μου τῇ διδασκαλίᾳ

- 16. ἀφ' ἐλπίδος πρὸς διδασκ.

Tit. 2, 7. ἐν τῇ διδασκ. ἀδιαφθορ.

- 10. τὴν διδασκαλίαν τοῦ σω-
τῆρος

διδάσκαλος

Mat. 8, 19; 9, 11; 10, 24. 25; 12, 38;

17, 24; 19, 16 (διδάσκαλε ἀγαθέ.

Mar. 10, 17. 20. Luc. 18, 18);

22, 16 (διδάσκαλε, οἶδαμεν. Mar.

12, 14. Luc. 20, 21); 22, 24

(λέγοντες Διδάσκαλε. Mar. 12,

19. Luc. 20, 28); 22, 36 (διδά-

σκαλε, ποῖα ἐντολή. Luc. 10, 25);

26, 18 (εἶπατε αὐτῷ Ὁ διδάσκαλ

Mar. 14, 14. Luc. 22, 11).

Mar. 4, 38 (διδάσκαλε, οὐ μέλει σοι);

5, 25 (τί ἐτι σκύλλεις τὸν διδ.

Luc. 8, 49); 9, 17 (διδάσκαλε,

ἤνεγκα τόν. Luc. 9, 38); 9, 38

(διδάσκαλε, εἰδομέν τινα); 10,

35 (διδάσκαλε, θέλομεν); 12, 32

(καλῶς, διδάσκαλε, ἐπ' αὐτ.);

13, 1 (διδάσκαλε, ἴδε ποταποί.

Luc. 21, 7).

Luc. 2, 46 (ἐν μέσῳ διδασκάλων);

3, 12 (διδάσκαλε, τί ποιήσω-

μεν); 6, 40 (οὐκ ἔστι μαθὺν ἐπὶ τ.

διδάσκ. αὐτοῦ); 7, 40; 11, 45;

12, 13; 19, 39; 20, 39.

Joh. 1, 39; 3, 2. 10; 8, 4 [λέγουσιν

αὐτῷ Διδάσκ.]; 11, 28 (ὁ διδάσκ.

πάρεστι); 13, 13. 14 (ὁ διδά-

σκαλος κ. ὁ Κύριος); 20, 16.

Act. 13, 1. προφηταὶ κ. διδάσκαλοι

Rom. 2, 20. διδάσκ. νηπίων

1Cor. 12, 28. τρίτον διδασκάλους

- 29. μὴ πάντες διδασκαλοὶ

Eph. 4, 11. ποιμένας κ. διδασκάλους

1Tim. 2, 7. διδασκαλὸς ἐθνῶν

2Tim. 1, 11. διδάσκαλος ἐθῶν

4, 8. ἐπισωρεύουσιν διδασκάλ.

Heb. 5, 12. ὁφείλοντες εἶναι διδάσκ.

Jac. 3, 1. μὴ πολλοὶ διδ. γίνεσθε

διδάσκειν

Mat. 4, 23 (διδάσκων ἐν ταῖς συναγ.

Luc. 5, 3); 5, 2. 19; 7, 29 (ἡν-

διδάσκων - ὡς ἐξουσίαν ἔχων);

9, 35; 11, 1; 13, 54 (ἐδίδασκεν

αὐτοὺς ἐν τῇ. Mar. 6, 2. 6.

Luc. 4, 15); 15, 9 (διδάσκοντες

διδασκαλίας Mar. 7, 7); 21, 23

(προεῖλθον αὐτῷ διδάσκ. Luc.

20, 1); 22, 16 (τὴν ὁδὸν τοῦ θ.

ἐν ἀληθ. διδ. Mar. 12, 14. Luc.

20, 21); 26, 55 (διδάσκων ἐν τῷ

ισραῦ. Mar. 14, 49); 28, 15. 20.

Mar. 1, 21. 22 (εἰσελθ. εἰς τ. συν.

ἐδίδασκε. Luc. 4, 31); 2, 13;

4, 1. 2; 6, 30. 34; 8, 31; 9,

31; 10, 1; 11, 17; 12, 35.

Luc. 5, 17; 6, 6; 11, 1; 12, 12; 13,

10. 22. 26; 19, 47; 21, 37; 28, 5.

Joh. 6, 59; 7, 14. 28. 35; [8, 2 κα-

θίσας ἐδίδασκεν αὐτοὺς]; 20,

28 (καθὼς ἐδίδαξε με ὁ π.);

9, 34; 14, 26 (ὕμᾱς διδάξει

πάντα); 18, 20 (πάντοτε ἐδίδαξα

ἐν συναγ.)

Act. 1, 1; 4, 2. 18; 5, 21. 25. 28.

42; 11, 26 [14, 18]; 15, 1. 35;

18, 11. 25; 20, 20; 21, 21. 28;

28, 31.

Rom. 2, 21. ὁ οὖν διδάσκων ἕτερον

σεαυτὸν οὐ διδάσκει;

12, 7. ὁ διδάσκων, ἐν τῇ διδα-

σκαλίᾳ

1Cor. 4, 17. καθὼς πανταχοῦ ἐν πάσῃ

ἐκκλ. διδάσκω

11, 14. ἡ φύσις διδάσκει ὑμᾶς

Gal 1, 12. οὕτε ἐδιδάχθη

Eph. 4, 21. ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε

Col. 1, 28. διδάσκοντες πάντα ἀν-

θρώπον ἐν

2, 7. καθὼς ἐδιδάχθητε

8, 16. διδάσκοντες κ. νοουθε-

τοῦντες

2 Th. 2, 15. τὰς παραδ. ἀς ἐδιδάχθητε

1Tim. 2, 12. γυναῖκι δὲ διδάσκειν οὐκ

4, 11. παράγγελλε ταῦτα κ. δι-

δάσκει

6, 2. ταῦτα δίδασκε κ. παρα-

κάλει

2Tim. 2, 2. ἱκανοὶ - ἐπίρους διδάξει

Tit. 1, 11. διδάσκοντες ἃ μὴ δεῖ

Heb. 5, 12. τοῦ διδάσκειν ὑμᾶς τινὰ

8, 11. „μὴ διδάξωσιν ἑκαστ. τ.“

1Joh. 2, 27. ἵνα τις διδάσκη ὑμᾶς etc.

Apoc. 2, 14. ἐδίδασκεν τῷ Βαλ. βαλεῖν

- 20. διδάσκει καὶ πλανᾷ τ.

ἰμούς

διδασχῇ

Mat. 7, 28. ἐξεπλήρσοντο - ἐπὶ τῇ δι-

δαχῇ αὐτοῦ (cf. 22, 33.

Mar. 1, 22; 11, 18. Luc.

4, 32)

16, 12. προσέχειν - ἀπὸ τῆς διδ.

Mar. 1, 27. τίς ἢ διδ. καινὴ αὐτῇ;

4, 2. ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ

12, 38. ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδ.

αὐτοῦ

Joh. 7, 16. ἐμὴ διδ. οὐκ ἔστιν ἐμὴ etc.

- 17. γινώσεται περὶ τῆς διδ.,

πότερον ἐκ τοῦ θ.

18, 19. περὶ τῆς διδ. αὐτοῦ

Act. 2, 42. τῇ διδ. τῶν ἀποστόλων
 5, 28. τῆς διδασχῆς ὑμῶν
 13, 12. ἐκπλησσομένου ἐπὶ τ. διδ.
 17, 19. ὑπὸ σοῦ λαλουμένη διδ.

Rom. 6, 17. τύπον διδασχῆς
 16, 17. τὴν δ. ἣν ὑμεῖς ἐμάθετε
 1 Cor. 14, 6. λαλήσω - ἐν διδασχῇ
 - 28. διδασχὴν ἔχει

2 Tim. 4, 2. μακροθυμία καὶ διδασχῇ
 Tit. 1, 9. τοῦ κατὰ τὴν διδασχὴν
 πιστοῦ λόγου

Heb. 6, 2. βαπτισμῶν διδασχῆς
 13, 9. διδασχαῖς ποικίλαις

2 Joh. 9 bis. ἐν τῇ διδ. τοῦ Χριστοῦ
 10. ταύτην τὴν διδασχὴν

Apoc. 2, 14. τὴν διδασχὴν Βαλαάμ
 - 15. τὴν διδ. τῶν Νικολαϊτῶν
 - 24. οὐκ ἔχουσι τὴν δ. ταύτην

*διδόναι

Mat. 5, 42. τῷ αἰτοῦντί σε δίδου
 (Luc. 6, 30. cf. 38)

7, 7. αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται
 ὑμῖν (Luc. 11, 9)

10, 8. θωρεῖν δόξα
 - 19. δοθήσεται - ὑμῖν - τί
 λαλήσετε

13, 11. ὑμῖν δέδοται γινῶναι (Mar.
 4, 11. Luc. 8, 10)

- 12. δοθήσεται αὐτῷ (25, 29.
 Mar. 4, 25. Luc. 8, 18; 19, 26)

19, 11. ἀλλ' οἷς δέδοται
 - 21. δὸς πτωχοῖς (Mar. 10, 21.
 Luc. 12, 33)

26, 15. τί θέλετέ μοι δοῦναι;
 Luc. 22, 19. τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲρ
 ὑμῶν διδόμενον

Joh. 3, 27. ἣ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ
 3, 35. πάντα δέδωκεν ἐν τῇ χειρὶ

Joh. 5, 38. ἔργα αἱ δέδωκέ μοι ὁ πατήρ
 6, 37. πᾶν ὃ δίδ. μοι ὁ πατ. (39)
 - 65. δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ
 πατρὸς

13, 3. πάντα δέδωκεν αὐτῷ - εἰς
 τὰς χεῖρας

14, 27. εἰρήνην τ. ἐμὴν δίδωμι
 ὑμῖν

15, 16. ὃ τι ἂν αἰτήσητε - δῶ
 ὑμῖν (18, 23)

17, 2. πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ (4)
 - 6. οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ π.

- 7. πάντα ὅσα δέδωκάς μοι (8)
 - 11. δόνωμάτι σου ᾧ δέδωκάς
 μοι

- 12. οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα
 (24; 18, 9)

19, 11. ἣν σοι δεδομένον ἄνωθεν

Act. 20, 35. μᾶλλον δίδόναι ἢ λαμβ.

Gal. 1, 4. τοῦ θόντος ἑαυτὸν περὶ τ.

1 Tim. 2, 6. ὁ δοὺς ἑαυτὸν ἀντιλυτρον

Tit. 2, 14. ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν

Jac. 1, 5. δοθήσεται αὐτῷ

δίδραχμον Mat. 17, 24.

Δίδυμος Joh. 11, 16; 20, 24; 21, 2.

διεγείρειν

Mat. 1, 24 (Mar. 4, 38. 39. Luc. 8, 24)

Joh. 6, 18. ἡ - θάλασσα - διεγείρετο.

2 Pet. 1, 13; 3, 1.

διενθυμίσθαι Act. 10, 19.

διεξέρχασθαι Act. 28, 3.

διεξόδος Mat. 22, 9.

διερμηνεύειν

Luc. 24, 27. Act. 9, 36. 1 Cor. 12, 30;

14, 5. 13. 27.

διερμηνευτής 1 Cor. 14, 28.

διέρχασθαι

Mat. 12, 43 (Luc. 11, 24); 19, 24.

Mar. 4, 35 (Luc. 8, 22).
 Luc. 2, 15, 35; 4, 30; 5, 15; 9, 6;
 17, 11; 19, 1, 4.
 Joh. 4, 4; [8, 59].
 Act. 8, 4, 40; 9, 32, 38; 10, 38; 11,
 19, 22; 12, 10; 13, 6, 14; 14, 24;
 15, 3, 41; 16, 6; 17, 23; 18, 23.
 27; 19, 1, 21; 20, 2, 25.
 Rom. 5, 12, εἰς πάντας ἀνθρ. ὁ θά-
 νατος διήλθεν
 1 Cor. 10, 1; 16, 5, 2 Cor. 1, 16.
 Heb. 4, 14, διεληλυθότα τοὺς οὐραν.
 διερωτῶν Act. 10, 17.
 διεστῆς Mat. 2, 16.
 διετία Act. 24, 27; 28, 30.
 διηγέισθαι
 Mar.. 5, 16; 9, 9. Luc. 8, 39; 9, 10.
 Act. 8, 33; 9, 27; 12, 17. Heb. 11, 32.
 διήγησις Luc. 1, 1.
 διηνακῆς Heb. 7, 3; 10, 1, 12, 14.
 διθάλασσος Act. 27, 41.
 διῴκνευσθαι Heb. 4, 12.
 διῴσταναι
 Luc. 22, 59; 24, 51. Act. 27, 28.
 διῴσχυρίζεσθαι
 Luc. 22, 59. Act. 12, 15.
 δικαιοκρισία Rom. 2, 5.
 δίκαιος *von Gott u. Christus;
 † δίκαιον, τὸ δ., δ. ἐστίν:
 Mat. 1, 19, ἀνὴρ αὐτῆς δίκαιος ὢν
 5, 45, ἐπὶ δικαίους κ. ἀδίκους
 9, 13, καλεῖσαι δικαίους (Mar.
 2, 17. Luc. 5, 33)
 10, 41, ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς
 ὄνομα δικαίου μισθὸν
 δικαίου λήψεται
 13, 17, πολλοὶ προφ. κ. δίκαιοι
 13, 43, οἱ δίκ. ἐκλάμπουσιν ὡς

Mat. 13, 49, ἐκ μέσου τῶν δικαίων
 † 20, 4, 7, δ. ἂν ἢ δίκ. δώσω etc.
 - 28, φαίνεσθε - δίκαιοι
 - 29, τὰ μνημεῖα τῶν δ.
 - 35, πᾶν αἷμα δ. - Ἀβελ. τοῦ δ.
 25, 37, ἀποκριθ. αὐτῷ οἱ δίκ.
 - 46, οἱ δὲ δίκ. εἰς ζωὴν
 * 27, 19, σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ
 * - 24, αἵματος τοῦ δικ. τούτου
 Mar. 6, 20, ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον
 Luc. 1, 6, ἦσαν δὲ δίκ. ἀμφοτέρω
 1, 17, ἐν φρονήσει δικαίων
 2, 25, δίκαιος καὶ εὐλαβής
 † 12, 57, οὐ κρίνετε τὸ δίκαιον
 14, 14, ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικ.
 15, 7, ἢ ἐπὶ ἐννενηκ. δικαίους
 18, 9, ὅτι εἰσι δίκαιοι
 20, 20, ἵκανοὺς δικαίους εἶναι
 * 23, 47, δ. ἀνθρ. οὗτος δίκαιος ἦν
 23, 50, ἀνὴρ ἀγαθὸς κ. δίκαιος
 Joh. 5, 30, ἢ κρίσις ἢ ἐμὴ δίκ. ἐστίν
 7, 24, τ. δίκαιον κρίσιν κρίνατε
 * 17, 26, πᾶτες δίκαιοι, κ. ὁ κόσμος
 * Act. 3, 14, τὸν ἅγιον καὶ δίκαιον
 ἤρνησασθε
 † 4, 19, εἰ δίκαιόν ἐστιν ἐνώ-
 πιον τ. Θ.
 * 7, 52, περὶ τῆς ἐλευσεως τ. δικ.
 10, 22, δίκαιος κ. φοβ. τὸν Θ.
 * 22, 14, ἰδεῖν τὸν δίκαιον
 24, 15, δικαίων τε καὶ ἀδίκων
 Rom. 1, 17, ὁ δὲ δίκ. ἐκ πίστεως ζ.
 (Gal. 3, 11. Heb. 10, 38)
 2, 13, δίκαιοι παρὰ τῷ Θ.
 3, 10, „οὐκ ἐστὶ δίκ. οὐδὲ εἰς“
 * - 26, δίκαιον καὶ δικαιοῦντα
 5, 7, μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου
 - 19, δίκ. κατασταθήσονται

Rom. 7, 12. ἡ ἐντολὴ ἀγία καὶ δικ.
 † Eph. 6, 1. τοῦτο γάρ ἐστι δικαίον
 † Phil. 1, 7. καθὼς ἐστι δικαίον
 † 4, 8. ὅσα δίκαια, ὅσα ἄγία
 † Col. 4, 1. τὸ δικ. κ. τὴν ἰσότητα
 2 Th. 1, 5. τ. δικαίας κρίσεως τοῦ Θ.
 † - 6. ἐπερ δικ. παρὰ Θ.
 1 Tim. 1, 9. δικαίῳ νόμος οὐ καίται
 * 2 Tim. 4, 8. ὁ δίκαιος κριτὴς
 Heb. 11, 4. ἐμαρτυρήθη εἶναι δίκαιος
 12, 23. δικαίων τεταλειωμένων
 Jac. 5, 6. ἐφρονεύσατε τὸν δίκαιον
 - 16. δέησις δικ. ἐνεργουμένη
 1 Pet. 3, 12. „ὁφθαλμοὶ Κ. ἐπὶ δικ.“
 * - 18. δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων
 4, 18. εἰ ὁ δικ. μόλις σώζεται
 † 2 Pet. 1, 13. δικαίον δὲ ἡγοῦμαι
 2, 7. δίκαιον ἄντ καταπονού-
 μενον
 - 8. ὁ δίκαιος ἐγκατοικῶν ἐν
 - ψυχῇ δικαίαν
 * 1 Joh. 1, 9. πιστός ἐστι καὶ δίκαιος
 * 2, 1. Ἰησ. Χριστὸν δίκαιον
 * - 29. ὅτι δικαίος ἐστι
 * 3, 7. ὁ ποιῶν τὴν δικ. δικάιος
 ἐστι, καθὼς ἐκείνος δικ. ἐ.
 - 12. τὰ δὲ τοῦ ἀδ. αὐτοῦ δικ.
 Apoc. 15, 3. δίκαιαι καὶ ἀληθιναι
 * 16, 5. δίκαιος εἰ, ὁ ὢν
 - 7. δίκαιαι αἱ κρίσεις (cf. 19, 2)
 22, 11. ὁ δίκαιος δικαιοσύνην
 ποιησάτω
 δικαιοσύνη * ἐκ τ. νόμου, ἐν ν.;
 τῆς πίστ., ἐκ τῆς π.
 Mat. 3, 15. πληρῶσαι πᾶσαν δικ.
 5, 6. διψῶντες τὴν δικαιοσ.
 - 10. δεδιωγμ. ἔνεκ. δικαιοσ.
 - 20. ἡ δ. ὑμῶν πλεονεχ. γραμμ.

Mat. 6, 1. προσέχετε τὴν δ. ὑμῶν
 - 33. καὶ τ. δικαιοσύνην αὐτοῦ
 21, 32. ἐν ὁρῇ δικαιοσύνης
 Luc. 1, 75. ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσ.
 Joh. 16, 8. 10. παρὶ δικαιοσύνης etc.
 Act. 10, 35. ἐργαζόμενος δικαιοσύνην
 13, 10. ἐχθρὸς πάσης δικαιοσύνης
 17, 31. κρίναι - ἐν δικαιοσύνῃ
 24, 25. παρὶ δικ. καὶ ἐγκρατείας
 Rom. 1, 17. δικαιοσ. - Θεοῦ (3. 5. 21.
 22. 25 (εἰς ἐνδειξ. τῆς δ.
 αὐτ. 26); 10, 3 (τὴν τοῦ Θ.
 δ.). 2 Cor. 5, 21. 2 Pet. 1, 1)
 4, 3. „ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικ.“
 (9. 22. Gal. 3, 6. Jac. 2, 23)
 - 5. λογίζεται - εἰς δικ.
 - 6. ὃ Θ. λογίζ. δικαιοσύνην
 * - 11. τῆς δικ. τῆς πίστ. (13)
 - - λογισθ. καὶ αὐτοῖς τὴν δ.
 5, 17. τ. θωρεᾶς τῆς δικαιοσ.
 - 21. βασιλεύση διὰ δικαιοσ.
 6, 13. ὅπλα δικαιοσ. τῷ Θ.
 - 16. ὑπακοῆς εἰς δικαιοσ.
 - 18. ἐδουλώθητε τῇ δ. (cf. 19)
 - 20. ἐλευθεροὶ ἦτε τῇ δικ.
 8, 10. ζῶν διὰ δικαιοσύνην
 9, 28. „συντέμνων ἐν δικαιοσ.“
 * - 30. μὴ διώκ. δικ. - κατέλαβε
 δ. - δ. δὲ τὴν ἐκ πίστ.
 (cf. 10, 6)
 - 31. διώκων νόμον δικαιοσ.
 10, 3. τ. ἰδίαν [δικ.] ζητοῦντες
 στήσαι
 - 4. εἰς δικ. παντὶ τῷ πιστ.
 * - 5. τὴν δικ. τὴν ἐκ τοῦ νόμου
 - 10. πιστεύεται εἰς δικαιοσ.
 14, 17. ἀλλὰ δικ. καὶ εἰρήνη
 1 Cor. 1, 30. δικ. τε κ. ἁγιασμός

2Cor. 3, 9. ἡ διακονία τῆς δικαιοσ.
 6, 7. διὰ τῶν ὀπλῶν τῆς δικ.
 - 14. μετοχή δ. - η κ. ἀνομία
 9, 9. ἡ δικαιοσ. αὐτοῦ μένει
 - 10. γενήματα τῆς δικ. ὑμῶν
 11, 15. ὡς διάκονοι δικαιοσύνης
 *Gal. 2, 21. διὰ νόμου δικαιοσύνη
 *3, 21. ἐκ νόμου ἦν ἡ δικαιοσ.
 *5, 5. ἐκ. πλστ. ἐλπίδα δικαιοσ.
 Eph. 3, 24. ἐν δικαιοσ. καὶ ὁσιότητι
 5, 9. δικαιοσύνη καὶ ἀληθεία
 6, 14. τὸν θώρακα τ. δικαιοσ.
 Phil. 1, 11. καρπὸν δικαιοσύνης
 *3, 6. κατὰ δικ. τὴν ἐν νόμῳ
 * - 9. ἐμὴν δικ. τὴν ἐκ νόμου
 * - 9. τὴν ἐκ θ. δικ. ἐπὶ τ. πίστει
 1Tim. 6, 11. δίδωκε δὲ δικαιοσύνην
 (2 Tim. 2, 22)
 2Tim. 3, 16. παιδείαν τὴν ἐν δικαιοσ.
 4, 8. ὁ τῆς δικαιοσ. στέφανος
 Tit. 3, 5. ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσ.
 Heb. 1, 9. ἡγάπησας δικαιοσύνην
 5, 13. ἀπειρος λόγου δικαιοσ.
 7, 2. βασιλεὺς δικαιοσύνης
 *11, 7. τῆς κατὰ πίστιν δικαιοσ.
 - 33. αἰργάσατο δικαιοσύνην
 12, 11. καρπὸν - δικαιοσύνης
 13, 18. καρπὸς δὲ δικαιοσύνης
 Jac. 1, 20. ὀργή - δ. Θεοῦ οὐ κατεργ.
 1Pet. 2, 34. τῇ δικ. ζήσωμεν
 3, 14. πάσχετε διὰ δικαιοσ.
 2Pet. 2, 5. δικαιοσύνης κήρυκα
 2, 21. τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσ.
 3, 13. ἐν οἷς δικαιοσ. κατοικεῖ
 1Joh. 2, 29. ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην
 (3, 7. cf 10)
 Apoc. 19, 11. ἐν δικαιοσύνῃ κρίνει
 22, 11. ὁ δ. δικαιοσύν. ποιησάτω

δικαιοῦν
 Mat. 11, 19. ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ
 τῶν
 Mat. 12, 37. ἐκ γὰρ τῶν λόγων σου
 δικαιώθησῃ
 Luc. 7, 29. ἐδικαίωσαν τὸν Θεόν
 10, 29. θάλλων δικαιοῦν ἑαυτὸν
 16, 15. οἱ δικαιοῦντες ἑαυτούς
 18, 14. οὗτος δεδικαιωμένος
 Act. 13, 39. ἀπὸ πάντων ὧν οὐκ ἰδυνήθητε δικαιωθῆναι etc.
 Rom. 2, 13. οἱ ποιηταὶ . . δικαιοῦν-
 σονται
 3, 4. ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν
 - 20. ἐξ ἔργων νόμου οὐ δι-
 καιωθήσεται . ἐνώπιον
 αὐτοῦ
 - 24. δικαιοῦμενοι δωρεὰν τῇ
 - 26. δικαίον κ. δικαιοῦντα τὸν
 - 28. δικαιοῦσθαι πίστει ἄνθρ.
 - 30. δικαιώσει περιτομὴν ἐκ
 πίστεως
 4, 2. ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη
 - 5. ἐπὶ τὸν δικαιοῦντα τὸν
 ἄσεβῃ
 5, 1. δικαιοθῆντες οὖν ἐκ πί-
 στεως
 - 9. δικαιοθῆντες νῦν ἐν τῷ
 αἵματι
 6, 7. δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἡμ.
 8, 30. τούτους κ. ἐδικαίωσαν etc.
 - 33. Θεὸς ὁ δικαίων
 1Cor. 4, 4. οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαίωμαι
 6, 11. ἐδικαιώθητε ἐν τῷ ὀνόμ.
 Gal. 2, 16. οὐ δικαιοῦται ἄνθρ. ἐξ
 ἔργ. νόμ. (bis) - δικ. ἐκ πλστ.
 2, 17. ζητοῦντες δικαιοθῆναι
 ἐν Χριστῷ

Gal. 3, 8. ἐκ πίστεως δίκαιοι τὰ
ἔθνη ὁ θεός .

- 11. ἐν νόμῳ οὐδ. δίκ. παρὰ
τῷ θ.

- 24. ἐκ πίστ. δικαιωθῶμεν

5, 4. ἐν νόμῳ δικαιουσθαι

1Tim. 3, 16. ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι

Tit. 3, 7. δικαιωθέντες τῇ - χάριτι

Jac. 2, 21. ἐξ ἔργων ἐδικ. (cf. 24, 25)

Apoc. 22, 11. ὁ δ. δικαιωθήτω [al.

δικαιοσύνην ποιησ.]

δικαίωμα

Luc. 1, 6. δικαίωμασι τ. Κυρίου

Rom. 1, 32. τὸ δικ. τοῦ θ. ἐπιγν.

2, 26. τὰ δικαίωματα τ. νόμου

5, 16. χάρισμα . . εἰς δικαίωμα

- 18. δι' ἐνός δικαίωματος

8, 4. τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου

Heb. 9, 1. δικαίωματα λατρείας

- 10. δικαίωμασι σαρκός

Apoc. 15, 4. τὰ δικ. σου ἔφανερῶθ.

19, 8. τὰ δικαίωμ. ἔστι τ. ἀγίων
δικαίως

Luc. 23, 41. ἡμεῖς μὲν δικαίως

1Cor. 15, 34. ἐκνήψατε δικαίως

1Th. 2, 10. ὁσίως κ. δικαίως

- 12. σωφρόνως κ. δικαίως

1Pet. 2, 23. τῷ κρίνοντι δικαίως

δικαίωσις Rom. 4, 25; 5, 18.

δικαστής Luc. 12, 14. Act. 7, 27. 35.

δίκη

Act. 25, 15; 28, 4. 2 Th. 1, 9. Jud. 7.

δίκτυον

Mat. 4, 20. (Mar. 1, 18.); 21. (Mar. 1, 19)

Luc. 5, 2. 4. 5. 6. (Joh. 21, 6. 8. 11).

δίλογος 1 Tim. 3, 8.

διοδεύειν Luc. 8, 1. Act. 17, 1.

διονύσιος Act. 17, 34.

Διοπετῆς Act. 19, 35.

διόρθωσις Heb. 9, 10.

διορύσσειν

Mat. 6, 19. 20; 24, 43. (Luc. 12, 39).

Διόσκουροι Act. 28, 11.

Διοτρεφής 3 Joh. 9.

διπλοῦν Apoc. 18, 6

διπλοῦς

Mat. 23, 15. 1 Tim. 5, 17. Apoc. 18, 6.

δύς Mar. 14, 30 (72). Luc. 18, 12.

Phil. 4, 18. (κ. ἀπαξ κ. δ. 1 Th.

2, 18). Jud. 12.

διστάζειν Mat. 14, 31; 28, 17.

δίστομος

Heb. 4, 2. Apoc. 1, 16; 2, 12; 19, 15.

δισχίλιοι Mar. 5, 13.

διυλίζειν Mat. 23, 24.

διχάζειν Mat. 10, 35.

διχοστασία

Rom. 16, 17. 1 Cor. 3, 3. Gal. 5, 20.

διχοτομεῖν

Mat. 24, 51. Luc. 12, 46.

διψῆν

Mat. 5, 6 (διψῶντες τὴν δικαιο-
σύνην); 25, 35. 37. 42. 44.

Joh. 4, 13. 14. (οὐ μὴ διψ. εἰς τ.
αἰ. 15; 6, 35); 7, 37; 19, 28.

Rom. 12, 20. 1 Cor. 4, 11.

Apoc. 7, 16; 21, 6; 22, 17.

δίψος 2 Cor. 11, 27.

δίψυχος Jac. 1, 8; 4, 8.

διωγμός

Mat. 13, 21. γενομ. - θλίψεως ἢ διωγ.
(Mar. 4, 17)

Mar. 10, 30. μετὰ διωγμῶν

Act. 8, 1. διωγ. μέγας ἐπὶ τὴν ἐκκλ.

13, 50. ἐπήγειραν διωγ. ἐπὶ τὸν

Rom. 8, 35. διωγμός ἢ λυμός

2Cor.12,10. ἐν ἀνάγκαις, ἐν διωγμοῖς
 2Th. 1, 4. ἐν πᾶσι τοῖς διωγμ. ὑμῶν
 2Tim.3,11. τ. διωγμοῖς, τ. παθή-
 μασιν. . διωγμούς ὑπὴν.

διώκειν † metaph.

Mat. 5,10. οἱ διωγμ. ἔνεκ. δικ.
 - 11. ὀνειδίσ. ὑμ. κ. διώξωσι
 - 12. οὕτω γ. ἐδίωξαν τοὺς
 5,44. ὑπὲρ πάν. - διωκόντες. ὑμᾶς
 10,23. ὅταν δὲ διώκωσιν ὑμᾶς
 23,34. διώξετε ἀπὸ πόλ. εἰς πόλ.
 Luc.17,23. μὴ ἀπέλθῃτε, μὴ δὲ διώ-
 ξητε

21,12. διώξουσιν παραδιδόντες

Joh. 5,16. ἐδίωκον τὸν Ἰησοῦν
 15,20. εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς
 διώξουσιν

Act. 7,52. τίνα. . οὐκ ἐδίωξαν οἱ π.
 9, 4. τί με διώκεις (22,7; 26,14)
 - 5. Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκ. (22,8;
 26,15)

† 22, 4 τ. ὁδὸν ἐδίωξα ἄχρι θά-
 νάτου

26,11. ἐδίωκον ἕως κ. εἰς τὰς etc.

† Rom. 9,30. τὰ μὴ διώκοντα δικαιοσ.
 † - 31. διώκων νόμον δικαιοσ.
 † 12,13. τ. φιλοξενίαν διώκ.

- 14. τοὺς διώκοντας ὑμᾶς

† 14,19. τὰ τῆς εἰρήνης διώκωμεν

1Cor.4,12. διωκόμενοι ἀνεχόμεθα
 † 14, 1. διώκετε τὴν ἀγάπην

15, 9. διότι ἐδίωξα τ. ἐκκλησίαν

2Cor.4, 9. διωκόμενοι, ἀλλ' οὐκ
 ῥηγκαταλείπομενοι

Gal. 1,13. καθ' ὑπερβ. ἐδίωκον τὴν

- 23. ὁ διώκων ἡμᾶς ποτε

4,29. ἐδίωκε τὸν κατὰ πνεῦμα

5,11. τί ἔτι διώκομαι

Gal. 6,12. τῷ σταυρῷ τοῦ Χρ. διώ-
 κονται

Phil. 3, 6. κατὰ ζήλον διώκων τὴν
 † - 12,14. διώκω εἰ καὶ κατα-
 λάβω etc.

† 1Th.5,15. τὸ ἀγαθὸν διώκετε

† 1Tim.6,11. διώκε δὲ δικαιοσύνην
 (2 Tim. 2, 22)

2Tim.3,12. θάλλοντες. . διωχθήσονται

† Heb.12,14. εἰρήν. διώκ. μετὰ πάντ.

† 1Pet.3,11. „ζητησάτω εἰρήνην καὶ
 διωξάτω αὐτήν“

Apo.12,13 ἐδίωξε τὴν γυναῖκα

διώκτης 1 Tim. 1, 13.

δόγμα

Luc. 2, 1. Act. 16, 4; 17, 7. Eph. 2, 15.

Col. 2, 14. [Heb. 11. 23]

δογματίζεσθαι Col. 2, 20.

*δοκεῖν

Mat. 7,25. τί σοι δοκεῖ (cf. 18, 12;
 21, 28; 22, 17. 42; 26, 66
 (περὶ τοῦ Χρ.)). Joh. 11,56)

Act.15,23. ἔδοξε τῷ ἀγ. πνεύμ.

1Cor.3,18. εἰ τις δοκεῖ σοφὸς εἶναι
 (cf. 8, 2; 11, 16; 14, 37.
 Gal. 6, 31 (εἶναι τι). Jac.
 1, 26).

10,12. ὁ δοκῶν ἐστάναι βλέπειτω

Gal. 2, 2. κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς δο-
 κοῦσι (cf. 6. 9)

δοκιμάζειν

Luc.12,56. τὸ πρὸς. - οἴδατε δοκιμ.

14,19. πορεύομαι δοκιμ. αὐτά

Rom.1,28. οὐκ ἐδοκίμασαν τὸν Θεὸν
 ἔχειν

2,18. δοκιμαίεις τὰ διαφέρ.

12, 2. εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τι

14,22. ἐν ᾧ δοκιμάζει

1Cor. 8, 13. τὸ πῦρ δοκιμάσει
 11, 28. δοκιμάζεται δὲ ἄνθρ.
 ἑαυτὸν
 16, 3. οὗς ἐὰν δοκιμάσῃς
 2Cor. 8, 8. τὸ τῆς ὑμ. ἀγάπης γνή-
 σιον δοκιμάζων
 - 22. δὴ ἐδοκιμάσαμεν ἐν π.
 13, 5. ἑαυτοὺς δοκιμάζετε
 Gal. 5, 4. τὸ δὲ ἔργον ἐ. δοκιμάζεται
 Eph. 5, 10. δοκιμάζοντες τί ἐστὶν
 Phil. 1, 10. εἰς τὸ δ. ὑμᾶς τὰ διαφέρ.
 1Th. 2, 4. δεδοκιμάσμεθα ὑπὸ τοῦ
 θ. . . τῷ δοκ. τὰς καρδίας
 5, 21. πάντα δὲ δοκιμάζετε
 1Tim. 3, 10. - Heb. 3, 9 [ἐν δοκιμασίᾳ]
 1Pet. 1, 7. χρυσίου - διὰ πυρὸς -
 δοκιμαζομένου
 1Joh. 4, 1. δοκιμάζετε τὰ πνεύματα
 [δοκιμασίᾳ Heb. 3, 9]
 δοκιμή
 Rom. 5, 4 (bis). 2 Cor. 2, 9; 8, 2;
 9, 12; 18, 3. Phil. 2, 22.
 δοκίμιον Jac. 1, 3. 1 Pet. 1, 7.
 δοκίμος
 Rom. 14, 18. τοῖς ἄνθρ.
 16, 10. ἐν Χριστῷ
 1Cor. 11, 19. ἵνα οἱ δόκιμοι φανεροί
 2Cor. 10, 18. ἐκεῖνός ἐστι δ.
 13, 7. ἵνα ἡμεῖς δ. φανεῶμεν
 2Tim. 2, 15. δόκ. παραστήσαι τῷ θεῷ
 Jac. 1, 12. ὅτι δόκιμ. γενόμενος
 δοκός
 Mat. 7, 3. 4. 5. (Luc. 6, 41. 42).
 δόλιος 2 Cor. 11, 13.
 δολιούν Rom. 3, 13.
 δόλος
 Mat. 26, 4. δόλῳ κρατήσωσι (Mar.
 14, 1)

Mar. 7, 22. δόλος, ἀσέλγεια
 Joh. 1, 48. ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι
 Act. 13, 10. ὃ πλήρης παντὸς δόλου
 Rom. 1, 29. ἔριδος, δόλου, κακοηθείας
 2Cor. 12, 16. δόλῳ ὑμᾶς ἔλαβον
 1Th. 2, 3. οὕτε ἐν δόλῳ
 1Pet. 2, 1. κακίαν καὶ πάντα δόλον
 - 22. οὐδὲ εὐρέθη δόλ. ἐν τῷ
 στόματι
 3, 10. τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον
 Apoc. 14, 5. οὐχ εὐρέθη δόλος
 δολοῦν [1 Cor. 5, 6]. 2 Cor. 4, 2.
 δόμα
 Mat. 7, 11. δόματα ἀγαθὰ διδόναι
 (Luc. 11, 13)
 Eph. 4, 8. Phil. 4, 17.
 δόξα (+ δ. Θεοῦ, οὐ πατρός,
 τοῦ Κ., Χριστοῦ)
 Mat. 4, 8. δεικνυσιν . . τ. δόξαν αὐ-
 τῶν (Luc. 4, 6)
 [6, 13. ἡ δύναμις κ. ἡ δόξα]
 - 29. ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ
 (Luc. 12, 27)
 † 16, 27. ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς
 (Mar. 8, 38. Luc. 9, 26)
 † 19, 28. ἐπὶ θρόνον δόξης αὐτοῦ
 24, 30. δυνάμεις κ. δόξης πολλῆς
 (Mar. 13, 26. Luc. 21, 27)
 † 25, 31. ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ etc.
 † Mar. 10, 37. ἐν τῇ δόξῃ σου
 † Luc. 2, 9. δ. Κυρίου περιέλαμψεν
 - 14. δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ
 - 32. δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ
 9, 31. οἱ ὀφθέντες ἐν δόξῃ. † 32.
 14, 10. τότε ἵσται σοι δόξα
 17, 18. δοῦναι δόξαν τῷ Θεῷ
 19, 38. δόξα ἐν ὑψίστοις
 † 24, 26. εἰς ἐλθεῖν εἰς τὴν δ. αὐτοῦ.

† Joh. 1, 14. ἐθεασάμεθα τὴν δ. αὐ-
του, δόξαν ὡς μονογενοῦς
παρὰ πατρός
† 2, 11. ἐφανέρωσε τὴν δ. αὐτοῦ
5, 41. δόξαν παρὰ ἀνθρώπων
οὐ λαμβάνω
- 44. δ. παρὰ ἀλλήλων λαμβ.
7, 18. τὴν δ. τὴν ἰδίαν ζητεῖ. -
τ. δ. τοῦ πέμψαντος
8, 50. οὐ ζητῶ τὴν δ. μου
- 54. ἡ δόξα μου οὐδὲν ἔστιν
9, 24. δὸς δόξαν τῷ Θεῷ
† 11, 4. ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Θ.
† - 40. δοῦναι τὴν δόξαν τοῦ Θ.
† 12, 41. ὅτι εἶδε τὴν δόξαν αὐτοῦ
† - 43. τὴν δ. τῶν ἀνθρ. - τοῦ Θ.
† 17, 5. τῇ δόξῃ ἣ εἶχον
† - 22. τὴν δόξαν ἣν δέδωκας
† - 24. τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν
Act. 7, 2. ὁ Θεὸς δόξης ᾧ φθῃ
† 7, 55. εἶδε δόξαν Θεοῦ
12, 23. οὐκ ἔδωκε δόξαν τῷ Θ.
22, 11. ἀπὸ τῆς δόξης τοῦ φωτός
† Rom. 1, 23. τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρ-
του Θ.
2, 7. δόξαν καὶ τιμὴν καὶ ἀφθ.
- 10. δόξα δὲ καὶ τιμὴ καὶ εἰρ.
† 3, 7. εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ
† - 23. ὑστεροῦνται τῆς δόξης
τοῦ Θ.
4, 20. δοῦς δόξαν τῷ Θεῷ
† 5, 2. ἐπ' ἐλπίδι. τῆς δόξης
τοῦ Θ.
† 6, 4. διὰ τῆς δόξης τ. πατρός
8, 18. πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξ.
- 21. τ. ἐλευθερίαν τ. δόξης
τῶν τέκνων τοῦ Θ.
9, 4. ἡ δόξα καὶ αἱ διαθήκαι

† Rom. 9, 23. τ. πλοῦτον τῆς δ. αὐτ.
- 23. ἃ προητοίμασεν εἰς δόξαν
11, 36. αὐτῷ ἡ δ. εἰς τοὺς αἰῶνας
† 15, 7. εἰς δόξαν Θεοῦ
16, 27. ᾧ ἡ δ. εἰς τοὺς αἰῶνας
1 Cor. 2, 7. εἰς δόξαν ἡμῶν
- 8. τ. Κυρίου τῆς δόξ. ἰσταύρ.
† 10, 31. πάντα εἰς δ. Θεοῦ ποιεῖται
† 11, 7. εἰκὼν καὶ δόξα Θεοῦ
ὑπάρχ. - γυνὴ δ. ἀνδρ.
- 15. δόξα αὐτῇ ἔστιν
15, 40. 41. ἐτέρα μέντων ἐπ. δ. οὐα.
- 43. ἐγείρεται ἐν δόξῃ
2 Cor. 1, 20. τῷ Θ. πρὸς δόξαν δι' ἡμ.
3, 7. ἐγενήθη ἐν δόξῃ - διὰ
τὴν δ. τοῦ προσώπου
- 8. ἔσται ἐν δ.
- 9. ἡ διακ. τῆς κατακρ. δ. -
ἡ διακ. τῆς δικ. ἐν δ.
- 10. τῆς ὑπερβαλλ. δόξης
- 11. τὸ καταργοῦν. διὰ δ. -
μᾶλλον τὸ μένον ἐν δ.
† - 13. δόξαν Κ. κατοπιζόμε.
† 4, 4. εὐαγγ. τῆς δόξ. τοῦ Χρ.
† - 6. τ. γνώσεως τῆς δ. τοῦ Θ.
† - 15. εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ
- 17. αἰώνιον βάρος δόξης
6, 8. διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας
† 8, 19. πρὸς τὴν αὐτ. τοῦ Κ. δόξαν
† - 23. δόξα Χριστοῦ
Gal. 1, 5. ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας
Eph. 1, 6. εἰς ἔκπαιν. δόξης τ. χάρ.
† - 12. 14. εἰς ἔκπαιν. τῆς δ. αὐτ.
- 17. ὁ πατὴρ τῆς δόξης
- 18. τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης
3, 13. ἥτις ἐστὶ δόξα ὡμῶν
† - 18. τ. πλοῦτον τ. δόξης αὐτοῦ
- 21. αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ

Gal. 4, 8. ἰδουλεύσ. τοῖς φύσει μὴ
 - 9. οἷς πάλιν ἀνωθεν δουλ.
 - 25. δουλ. γὰρ μετὰ τ. τέκνων
 5, 13. δουλεύετε ἀλλήλοις
 Eph. 6, 7. μετ' εὐνοίας δουλεύοντες
 ὡς τῷ Κ.
 Phil. 2, 22. ὡς πατρὶ τέκνον σὺν ἡμοι
 ἰδουλεύσεν εἰς τὸ εὐαγγ.
 Col. 3, 24. Χριστῷ δουλεύετε
 1Th. 1, 9. δουλεύειν Θεῷ ζῶντι
 1Tim. 6, 2. μάλλον δουλεύετωσαν
 Tit. 3, 3. δουλεύοντες ἐπιθυμίαις
 δούλῃ Luc. 1, 38. 48. Act. 2, 18.
 δοῦλος, ἡ, ον Rom. 6, 19.
 δοῦλος († metaph.)
 Mat. 8, 9; 10, 24. 25; 13, 27. 28; 18,
 28. 26. 27. 28. 32; 20, 27
 (ἴστω ἱμῶν δοῦλος Mar.
 10, 44); 21, 34 (35. 36.
 ἀπέστειλε τοὺς δ. αὐτοῦ
 etc.) (Mar. 12, 2. 4. Luc.
 20, 10, 11); 22, 3 (4. 6.
 8. 10. ἀπέστειλε τοὺς δ.
 αὐτοῦ etc. Luc. 14, 17.
 21. 22. 23); 24, 45 (46. 48.
 50. πιστὸς δοῦλος κ. φρό-
 νιμος etc. Mar. 13, 34); 25, 14
 (ἐκέλευσε τοὺς ἰδίους δοῦ-
 λους etc. 19. 21 (εὐδ. ἀγαθὸν
 κ. πιστὸν) 23. 26. 30. Luc.
 19, 13. 15. 17. 22); 26, 51
 (πατάξας τὸν δούλον τοῦ
 ἀρχ. Mar. 14, 47. Luc. 22, 50.
 Joh. 18, 10, 18. 26)
 †Luc. 2, 29. ἀπολύεις τὸν δούλόν σου.
 7, 2. 3. 8. 10; 12, 37. 38.
 43. 45. 46. 47; 15, 22; 17,
 7. 9. †10 (δ. ἀχρεῖοι ἐσμ.).

Joh. 4, 51; †8, 34 (δ. ἐστι τῆς ἀμαρ-
 τίας); 35; 13, 16 (οὐκ ἐστι
 δ. μαίζων τοῦ 15, 20);
 15, 15 (οὐκέτι ὑμᾶς λέγω
 δ.)
 †Act. 2, 18; 4, 29; 16, 17 (τοῦ Θεοῦ)
 †Rom. 1, 1. Παῦλος δ. Ὑ. Χρ. (Tit. 1, 1)
 †6, 16. δούλους εἰς ὑπακοήν etc.
 †- 17. ἥτοι δοῦλ. τῆς ἀμαρτ. (20)
 1Cor. 7, 21. δοῦλος ἐκλήθης (22)
 †- 22. δοῦλ. ἐστι Χριστ. (Eph. 6, 6)
 †- 23. μὴ γίνεσθε δοῦλ. ἀνθρ.
 12, 13. εἴτε δοῦλοι εἴτε ἐλεύθ.
 (cf. Eph. 6, 8)
 †2Cor. 4, 5. δούλους ὑμῶν διὰ Ἰησ.
 †10, 7. Χρ. [δοῦλ.] εἶναι
 †Gal. 1, 10. Χρ. δ. οὐκ ἂν ἤμην
 8, 28. οὐκ ἐνι δ. οὐδὲ ἐλεύθ.
 4, 1. οὐδὲν διαφ. δούλου
 - 7. οὐκέτι εἰ δ.
 Eph. 6, 5. οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε
 (Col. 3, 22)
 †Phil. 1, 1. δοῦλοι Ἰησοῦ Χρ.
 2, 7. μορφὴν δούλου λαβών
 Col. 3, 11. δοῦλος, ἐλεύθ.
 4, 1. ἰσότητά τ. δούλοις παρέχ.
 †- 12. ὁ ἐξ ὑμῶν δοῦλ. Χρ.
 1Tim. 6, 1. ὑπὸ ζυγὸν δοῦλοι
 †2Tim. 2, 24. δ. - Κυρίου οὐ δεῖ μάχ.
 Tit. 2, 9. δούλους ἰδίους δεσπόταις
 Philem. 16. ὡς δούλον, ἀλλ' ὑπὲρ δ.
 †Jac. 1, 1. Κυρίου Ὑ. Χρ. δ.
 †1Pet. 2, 16. ὡς δοῦλοι Θεοῦ
 †2Pet. 1, 1. Πέτρ. δ. κ. ἀπόστ. Ὑ. Χρ.
 †2, 19. δ. ὑπάρχ. τῆς φθορᾶς
 †Jud. 1. Ἰησοῦ Χρ. δούλος
 †Apoc. 1, 1. δεῖξαι τοῖς δ. αὐτοῦ (22, 6)
 †- - τῷ δ. αὐτοῦ Ἰωάννη

† Aroc. 2, 20. πλανῶ τ. ἡμούς δ.
 6, 15. πᾶς δ. κ. πᾶς ἐλεύθ.
 † 7, 3. σφραγίσωμεν τοὺς δ. τ. θ.
 † 10, 7. τοὺς ἰαντ. δ. τοὺς προφ.
 † 11, 18. τὸν μισθ. τοῖς δ. σου
 13, 16. τοὺς ἰλευθ. κ. τοὺς δ.
 (cf. 19, 18)
 † 15, 3. Μωϋσῆως δούλου τοῦ θ.
 † 19, 2. τὸ αἷμα τ. δούλων αὐτοῦ
 † - 5. πάντες οἱ δ. αὐτοῦ
 † 22, 3. οἱ δ. αὐτοῦ λατρεύουσιν
 δουλοῦν
 Act. 7, 6. Rom. 6, 18. 22. 1 Cor. 7,
 15; 9, 19, Gal. 4, 3. Tit. 2, 3.
 2 Pet. 2, 19.
 δοχή Luc. 5, 29; 14, 13.
 δράκων
 Aroc. 12, 3. 4. 7. 9. 13. 16. 17; 13,
 2. 4. 11; 16, 18; 20, 2 (ἐκράτησε
 τὸν δράκ. . . ὅς ἐστι διάβολος)
 δράσσεσθαι 1 Cor. 3, 19.
 δραχμή Luc. 15, 8. 9.
 δρέπανον Mar. 4, 29. Aroc. 14, 14.
 15. 16. 17. 18. 19.
 δρόμος Act. 18, 25; 20, 24. 2 Tim.
 4, 7 (τὸν δρόμον τετέλεκα)
 Δρούσιλλα Act. 24, 24.
 δύναμις
 Mat. [6, 13. ἡ δύν. κ. ἡ δόξα]
 7, 22. δυνάμεις πολλὰς ἐποίησε
 (cf. 11, 20. 21. 23; 13, 58.
 Mar. 6, 2. Luc. 10, 13)
 13, 54. ἡ σοφ. αὐτοῦ κ. αἱ δυν.
 14, 2. αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν
 (Mar. 6, 14)
 22, 29. τὴν δύν. τοῦ θ. (Mar. 12, 24)
 24, 29. αἱ δυνάμεις τ. οὐρανῶν
 (Mar. 13, 25. Luc. 21, 26)

Mat. 24, 30. μετὰ δυν. κ. δόξης (Mar.
 13, 26. Luc. 21, 27)
 25, 15. κατὰ τ. ἰδίαν δύν.
 26, 64. ἐκ δεξιῶν τῆς δυν. (Mar.
 14, 62. Luc. 22, 69)
 Mar. 5, 30. τὴν ἐξ αὐτ. δύν. ἐξελθ.
 6, 5. οὐδεμίαν δύν. ποιῆσαι
 9, 1. ἐηλυθυσίαν ἐν δυν.
 - 39. ποιήσῃ δύν. ἐπὶ τῷ ὄν.
 Luc. 1, 17. ἐν πν. κ. δυν. Ἑλλοῦ
 - 35. δύν. ὑψίστου ἐπισκιάσει
 4, 14. ἐν τῇ δυν. τοῦ πνεύμ.
 - 36. ἐν ἐξουσίᾳ κ. δυν. (9, 1)
 5, 17. δ. Κυρίου ἦν εἰς τό
 6, 19. δ. παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο
 8, 46. ἐγὼ γὰρ ἔγνω δύνάμιν
 10, 19. ἐπὶ πᾶσαν τὴν δ. τ. ἐχθροῦ
 19, 37. ὡς εἶδον δυνάμειν
 24, 49. ἐνδύσ. δύνάμιν ἐξ ἑνους
 Act. 1, 8. λήψασθε δυνάμιν - πν.
 2, 22. δυνάμει κ. τέρασι (8, 13.
 2 Cor. 12, 12)
 3, 12. ὡς ἰδίᾳ δυν. ἡ (cf. 4, 7)
 4, 33. μεγάλη δυνάμει ἀπεδίδ.
 6, 8. χάριτος κ. δυνάμ.
 8, 10. οὕτως ἐστὶν ἡ δ. τοῦ θ.
 10, 38. πν. ἀγίῳ κ. δυνάμει
 19, 11. δυνάμεις - οὐ τὰς τυχοῦς.
 Rom. 1, 4. ἐν δυνάμει κατὰ πν.
 - 16. δύναμις - Θεοῦ ἐστὶν
 (1 Cor. 1, 18. 24)
 - 20. ἡ - ἀτίδιος αὐτοῦ δύν.
 8, 38. οὔτε δυνάμει
 9, 17. „ἐν σοὶ τὴν δυνάμιν μου“
 15, 13. ἐν δυνάμει πν. ἀγ. (19)
 - 19. ἐν δυν. σημειῶν
 1 Cor. 2, 4. πνεύματος καὶ δυνάμεως

- 1Cor. 2, 5. ἀλλ' ἐν δυνάμει Θεοῦ
(2 Cor. 6, 7; 13, 4 [ἐκ θ.])
4, 19. οὐ τ. λόγον - ἀλλὰ τὴν δύν. (20. 1 Th. 1, 5)
5, 4. σὺν τῇ δυνάμει τοῦ Κ.
6, 14. διὰ τῆς δυνάμ. αὐτοῦ
12, 10. ἐνεργήματα δυνάμεων
- 28. ἐπειτα δυνάμεις
- 29. μὴ πάντες δυνάμεις
14, 11. τὴν δύνάμιν τῆς φωνῆς
15, 24. πᾶσαν ἐξουσ. κ. δύν.
- 43. ἐγείρεται ἐν δυνάμει
- 56. ἡ - δύνάμις τῆς ἁμαρτίας
2Cor. 1, 8. ἐβαρύνθημεν ὑπὲρ δύν.
4, 7. ὑπερβολὴ τῆς δυν. ἡ τοῦ θ.
8, 3. κατὰ δύν. - κ. ὑπὲρ δύν.
αὐθαίρετοι
12, 9. ἡ - θ. μου... τοῦ Χριστοῦ
Gal. 3, 5. ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν
Eph. 1, 19. μέγας τῆς δυν. αὐτοῦ
- 21. δυνάμεις κ. κυριότητος
3, 7. τ. ἐνέργειαν τῆς δυν. αὐτ.
- 16. δυνάμει κραταιωθῆναι
- 20. κατὰ τὴν δύν. τὴν ενεργ.
Phil. 3, 10. τὴν δύν. τῆς ἀναστ.
Col. 1, 11. ἐν πάσῃ δυν. δυναμοῦ-
μενοι
- 29. ἐν ἱμοῖ ἐν δυνάμει
2Th. 1, 7. μετ' ἀγγέλων δυν. αὐτοῦ
- 11. ἔργον πίστεως ἐν δυνάμει
2, 9. ἐν πάσῃ θ. κ. σημείοις
2Tim. 1, 7. πν. - δυνάμεως κ. ἀγάπης
- 8. κατὰ δύνάμιν Θεοῦ
3, 5. τὴν - δύνάμιν αὐτῆς (sc.
εὐσεβείας)
Heb. 1, 3. τῷ ῥήματι τῆς δυν. αὐτοῦ
2, 4. ποικίλαις δυνάμει
6, 5. δυνάμεις - μέλλοντες αἰ.

- Heb. 7, 16. κατὰ δύν. ζωῆς ἀναστ.
11, 11. δύνάμιν - ἔλαβε
- 34. ἐσβασαν δύνάμιν πυρός
1Pet. 1, 5. τοὺς ἐν δυν. Θεοῦ φρουρ.
3, 22. ἐξουσιῶν κ. δυνάμεων
4, 14. τὸ τῆς δόξης [κ. τῆς δυν.]
2Pet. 1, 3. τῆς θαλάς δυνάμ. αὐτοῦ
- 16. Ἰησοῦ Χρ. δύνάμιν
2, 11. ἰσχύι κ. δυνάμει μερίζουσ
Apo. 1, 16. φαίνει ἐν τῇ δυν. αὐτοῦ
3, 8. μικρὰν ἔχεις δύν.
4, 11. ἄξιός ἐστι λαβεῖν - τὴν δύν.
5, 12. τὴν θ. κ. πλοῦτον
7, 12. ἡ τιμὴ κ. ἡ δύνάμις
11, 17. τ. δύνάμιν σου τὴν μεγ.
12, 10. ἡ δύνάμις κ. ἡ βασιλ.
13, 2; 15, 8; 17, 13 (τ. δύν. κ.
τὴν ἐξουσ.).
18, 3; 19, 1 (ἡ δόξα κ. ἡ δύν. τ. θ.).
δυναμοῦν
Col. 1, 11. ἐν πάσῃ δυν. δυναμούμ.
* δύνασθαι
1Cor. 10, 13. ὑπὲρ δ δύνασθαι
2Cor. 13, 8. οὐ γὰρ δυνάμεθα τι κατὰ
δυναστικῆς
Luc. 1, 52. καθεύελε δυνάστας ἀπὸ
θρόνων
Act. 8, 27. δυν. Κανδάκης τῆς βασ.
1Tim. 6, 15. ὁ μακάριος κ. μόνος δυν.
δυναστεῖν
2Cor. 13, 3. ἀλλὰ δυναταί ἐν ὑμῖν.
δυνατός
Mat. 19, 26. παρὰ δὲ θ. πάντα δυνατά
(Mar. 10, 27. Luc. 18, 27)
24, 24. πλανῆσαι, αἱ δυνατὸν
(cf. Mar. 13, 22)
26, 39. πάτερ μου, εἰ δυνατόν
ἔστι (Mar. 14, 36. 38).

Mar. 9, 23. πάντα δυνατὰ τῷ πνεύματι

Luc. 1, 49 (ἐποίησέ μοι μεγ. ὁ δ.); 14, 31; 24, 19 (δ. ἐν ἔργ. κ. λόγ.)

Act. 2, 24; 7, 22 (δ. ἐν λόγοις); 11, 17; 18, 24 (ἐν τ. γραφαῖς); 20, 16; 25, 5 (οἱ — δυνατοὶ ἐν ὑμῖν)

Rom. 4, 21. δυνατὸς ἐστι κ. ποιῆσαι 9, 22. γνωρίσαι τὸ δυν. αὐτοῦ 11, 23. δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ θ. — ἐγκρατεῖσαι

12, 18. εἰ δυνατόν, τὸ ἐξ ὑμῶν

14, 4. δ. γάρ ἐστιν ὁ θ. στήσαι 15, 1. ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθ.

1Cor. 1, 26. οὐ πολλοὶ δυνατοὶ

2Cor. 9, 8. δυνατὸς δὲ ὁ θ. . . περὶ σκεῦος

10, 4. ἀλλὰ δυνατὰ τῷ θ. πρὸς

12, 10. τότε δυνατὸς εἰμι

13, 9. ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ ἦτε

Gal. 4, 15. ὅτι εἰ δυνατόν

2Tim. 1, 12. δυνατὸς ἐστι . . . φυλάξαι

Tit. 1, 9. ἵνα δυν. ἡ κ. παρακαλεῖν

Heb. 11, 19. ἐγείρειν δυν. ὁ θ.

Jac. 3, 2. δυνατὸς χαλιναγωγῆσαι

Apoc. 8, 15. οἱ πλούσιοι καὶ οἱ δυν.

δύνειν Mar. 1, 32 (Luc. 4, 40).

* δῖο

Mat. 18, 19. ἐὰν δύο ὑμῶν συμφωνήσ.

- 20. οὐ γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς

19, 5. 6. ἴσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μ. etc. (Mar. 10, 8) (cf. 1 Cor. 6, 16. Eph. 5, 31).

Mar. 6, 7. ἀποστ. δύο δύο (Luc. 10, 1)

Joh. 8, 17. „δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρ. ἀληθείας ἐστίν“

2Cor. 13, 1. „ἐπὶ στόματος δ. μαρτ.“ (1 Tim. 5, 19. Heb. 10, 28)

δυσβάστακτος

Mat. 23, 4 (Luc. 11, 46).

δυσεντερία Act. 28, 8.

δυσερμηνευτος Heb. 5, 11.

δύσκολος Mar. 10, 24.

δυσκόλως

Mat. 19, 23 (Mar. 10, 23. Luc. 18, 24).

δυσμή

Mat. 8, 11 (Luc. 13, 29); 24, 27. Luc.

12, 54. Apoc. 21, 13.

δυσνόητος 2 Pet. 3, 16.

δυσφημία 2 Cor. 6, 8.

* δώδεκα

1) = die 12 Jünger:

Mat. 10, 1. 2. 5; 11, 1; 20, 17; 26, 14. 20. 47.

Mar. 3, 14; 4, 10; 6, 7; 9, 35; 10, 32; 11, 11; 14, 10. 17. 20. 43.

Luc. 6, 13; 8, 1; 9, 1. 12; 18, 31; 22, 3. 14. 47.

Joh. 6, 67. 70. 71; 20, 24.

Act. 6, 2. Apoc. 21, 14.

2) = die 12 Stämme Israels:

Mat. 19, 28. Luc. 22, 30. Jac. 1, 1. Apoc. 21, 12 (14).

δωδεκάφυλον Act. 26, 7.

δῶμα

Mat. 10, 27 (Luc. 12, 3). 24, 17. (Mar.

13, 15. Luc. 17, 31). Luc. 5, 19.

Act. 10, 9.

θωρεά

Joh. 4, 10. τ. δ. τοῦ Θεοῦ (cf. Act. 8, 20)

Act. 2, 38. τ. δ. τοῦ ἀγίου πν. (10, 45)

11, 17. τὴν ἰσὴν δ. ἔδωκεν - ὁ θ.

Rom. 5, 15. ἡ δ. ἐν χάριτι τῇ τοῦ ἐνός

- 17. τῆς δ. τῆς δικαιοσύνης

2Cor.9, 15. ἐπὶ τῇ ἀνεκδιηγῆται αὐτ.
δωρεᾷ

Eph. 3, 7. κατὰ τὴν δ. τῆς χάριτος
4, 7. τὸ μέτρον τῆς δ. τοῦ Χρ.

Heb. 6, 4. τῆς δ. τῆς ἐπουριανίου
δωρεάν

Mat. 10, 8. δωρ. ἐλάβετε, δωρ. δότε

Joh. 15, 25. ἐμίσσησάν με δωρεάν

2Cor. 11, 7. δ. τὸ τοῦ Θ. εὐαγγ. εὐηγ-
γελισάμην

Gal. 2, 21. ἄρα Χριστὸς δ. ἀπέθανεν

2Th. 3, 8. οὐδὲ δ. ἄρτον ἐφάγομεν

Apo. 21, 6. διψῶντι δώσω δωρεάν

22, 17. λαβέτω ὅδε ζωὴς δωρ.

δωρεῖσθαι

Mar. 15, 45. ἐδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ Ὑ.

2Pet. 1, 3. πάντα ἡμῖν τῆς θείας δυ-
ναμ. αὐτοῦ . . . δεδωρη-
μένης [αλ. - να]

δώρημα

Rom. 5, 16. οὐκ ὡς δι' ἐνὸς ἄμ. τὸ δῶρ.

Jac. 1, 17. πᾶν δῶρ. τέλειον ἄνωθεν

δῶρον

Mat. 2, 11. προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα

5, 23, 24; 8, 4;

15, 5. δῶρον δ' ἐὰν ἐξ ἑμοῦ ᾧφ.

(Mar. 7, 11)

23, 18, 19. - Luc. 21, 1. 4.

Eph. 2, 8. Θεοῦ τὸ δῶρ., οὐκ ἐξ ἔργ.

Heb. 5, 1. δῶρά τε καὶ θυσίας

8, 3. 4. 9, 9. 11, 4. - Apoc. 11, 10.

[δωροφορία Rom. 15, 31.]

E.

ἔα Mar. 1, 24 (Luc. 4, 34).

ἐᾶν

Mat. 24, 23. οὐκ ἂν εἴασε διορυγῆναι

Luc. 4, 41. οὐκ εἴα αὐτὰ λαλεῖν

22, 51. ἔατε ἕως τούτου

Act. 5, 38. ἔασατε αὐτούς

14, 16. εἴασε πάντα τὰ ἔθνη

16, 7. οὐκ εἴασεν αὐτοὺς τὸ Ὑν.

19, 30. οὐκ εἴων αὐτὸν οἱ μαθ.

23, 32; 27, 32.

27, 40. εἴων εἰς τὴν θάλασσαν

28, 4. ἡ δίκη ζῆν οὐκ εἴασεν

1Cor. 10, 13. οὐκ ἔασαι ὑμᾶς πειρα-
σθῆναι

Apo. 2, 20. ἔφες τὴν γυναῖκά σου

ἐβδόμηκοντα Luc. 10, 1. 17. Act.

7, 14; 23, 23; 27, 37.

ἑομηκοντάκις Mat. 18, 22.

ἐβδόμος

Joh. 4, 52. χθὲς ὤραν ἐβδόμην

Heb. 4, 4. παρὶ τῆς ἐβ.-ἐν τῇ ἡμ. τ. ἐβ.

Jud. 14. ἐβδ. ἀπὸ Ἀδάμ

Apo. 8, 1; 10, 7; 11, 15; 16, 17; 21, 20.

Ἐβίρ Luc. 3, 35.

Ἐβραϊκός Luc. 23, 38.

Ἐβραῖος Act. 6, 1. 2 Cor. 11, 22.

Phil. 3, 5.

Ἐβραῖς Act. 21, 40; 22, 2; 26, 14.

Ἐβραῖσι

Joh. 5, 2; 19, 13. 17. 20; [20, 16]

Apo. 9, 11; 16, 16.

ἐγγίξαι

Mat. 3, 2. ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία

(4, 17; 10, 7. Mar. 1, 15. cf. Luc.

19, 9. 11)

15, 8. [ἐγγίξει μοι] ὁ λαός

Mat. 21, 1. ὅτε ἤγγισαν εἰς Ἱερουσ.
(Mar. 11, 1)

21, 34. ὅτε - ἤγγισεν ὁ καιρὸς

26, 45. ἤγγικεν ἡ ὥρα

26, 46. ἤγγικεν ὁ παραδιδούμενος
(Mar. 14, 42)

Luc. 7, 12; 12, 33; 15, 1, 25; 18, 35.

40; 19, 29. 37. 41; 21, 8

(ὁ καιρὸς). 20 (ἡ ἐρήμω-

σις). 28 (ἡ ἀπολύτρωσις);

22, 1. 47; 24, 15. 28.

Act. 7, 17; 9, 3; 10, 9; 21, 33; 22, 6;
23, 15.

Rom. 13, 12. ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν

Phil. 2, 30. μέχρι θανάτου ἤγγισα

Heb. 7, 19. δι' ἧς ἐγγιζομεν τῷ Θ.

10, 25. ἐγγιζουσιν τὴν ἡμέραν

Jac. 4, 8. ἐγγίσατε τῷ Θ. καὶ ἐγ-
γιστὶ υἱὲν

5, 8. ἡ παρουσία τοῦ Χ. ἤγγικα

1 Pet. 4, 7. τὸ τέλος ἤγγικα

ἐγγράφειν 2 Cor. 3, 2. 3.

ἐγγυος Heb. 7, 22.

ἐγγύς

Mat. 24, 32. 33. ἐγγὺς τὸ θάνατος etc.
(Mar. 13, 28. 29. Luc. 21,
30. 31)

26, 18. ὁ καιρὸς μὲν ἐ. ἐστίν

Luc. 19, 11. ἐγγὺς - Ἱερουσαλὴμ

Joh. 2, 13. τὸ πάσχα (6, 4 (7, 2);
11, 55)

8, 23; 6, 19. 23; 11, 18. 54; 19, 20. 42.

Act. 1, 12; 9, 38; 27, 8.

Rom. 10, 8. „ἐ. σου τὸ ρῆμά ἐστιν“

Eph. 2, 13. ὄντες μακρὰν ἐγγ. ἐγενήθ.

- 17. τοῖς μακρὰν κ. τοῖς ἐγγύς

Phil. 4, 5. ὁ Κύριος ἐγγύς

Heb. 6, 8. ἀδόκιμος κ. κατάρας ἐγγ
8, 13. ἐγγὺς ἀφανισμοῦ

Apoc. 1, 3. ὁ - καιρὸς ἐγγ. (22, 10)
ἐγγύτερον Rom. 13, 11.

ἐγείρειν

1) aufwecken:

a) aus dem Schlaf:

α) eigentlich: Mat. 1, 24; 8, 25.

Act. 12, 7.

β) uneigentlich: Rom. 13, 11.

Eph. 5, 14.

b) vom Tod, ἐκ νεκρῶν:

α) in Bezug auf Jesum:

Mat. 16, 21. καὶ τρίτῃ ἡμέρᾳ (17, 23.
cf. 27, 63) Luc. 9, 22; Act.
10, 40. 1 Cor. 15, 4)

17, 9; 26, 32; 27, 64; 28, 6. 7.

(Mar. 16, 6. Luc. 24, 6)

Mar. 14, 28; 16, 14.

Luc. 24, 34. ἡ γ. ὁ Κύριος ὄντως

Joh. 2, 22; 21, 14.

Act. 3, 15. (4, 10). 13, 30. 37)

Rom. 4, 24. 25; 6, 4. 9.; 7, 4; 8, 11.

34; 10, 9.

1 Cor. 6, 14; 15, 12. 13. 14. 15. 16. 17. 20.

2 Cor. 4, 14; 5, 15.

Gal. 1, 1. Eph. 1, 20. Col. 2, 12. -

1 Th. 1, 10.

2 Tim. 2, 2. 1 Pet. 1, 21.

β) allgemein:

Mat. 9, 25. ἡ γέρθη τὸ κοράσιον (cf.
Mat. 5, 41. Luc. 8, 54)

10, 8. νεκροὺς ἐγείρει

11, 5. νεκροὶ ἐγείρονται (Luc.
7, 22; 20, 37)

14, 2. Ἰωανν. - ἡ γ. ἐκ τῶν ν.

(Mar. 6, 14. 16. Luc. 9, 7)

27, 52. σώματα τῶν κ. ἀγ. ἡ γέρθη

Mar. 12, 26. περὶ δὲ τ. νεκρῶν ὅτι ἐγείρονται

Luc. 7, 14. σοὶ λέγω· Ἐγέρθητι

Joh. 5, 21. ἐγ. τοὺς νεκρούς

12, 1. ὃν ἤγειρεν ἐκ ν. (9. 17)

Act. 26, 8. εἰ ὁ θεὸς νεκρ. ἐγείρει

1Cor. 15, 15. ἄρα νεκ. οὐκ ἐγείρονται (16. 29. 32. 35)

- 42. ἐγείρ. ἐν ἀφθαρσίᾳ εἶτα.

- 44. ἐγ. σῶμα πνευματικόν

- 52. οἱ ν. ἐγερθήσονται

2Cor. 1, 9. τῷ ἐγείροντι τοὺς ν.

4, 14. ἡμᾶς διὰ Ἰ. ἐγερσε

Heb. 11, 19. ἐκ. ν. ἐγ. δύναται ὁ Θ.

2) aufrichten, erheben (eigentlich und uneigentlich)

(Pass.: sich erheben, auftreten):

Mat. 2, 13. ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ (14. 20. 21)

3, 9. ἐγ. τέκνα τῷ Ἀβ. (Luc. 3, 8)

8, 15. ἡγέρθη κ. διηκόνει

- 26. ἐγερθεὶς ἐπετίμησε (Luc. 8, 24)

9, 5. ἔγειραι κ. περιεπ. (cf. 6.

7. Mar. 2, 9. 11. 12. Luc.

5, 23. 24.

- 19. ἐγερθεὶς ὁ Ἰησ. ἡμολ.

11, 11. οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς

12, 11. κρατήσεται αὐτὸ κ. ἐγερσε

- 42. ἐγερθήσεται ἐν τ. κρίσει (Luc. 11, 31)

17, 7. ἐγέρθητε κ. μὴ φοβησθε

24, 7. ἐγερθήσεται - ἔθνος ἐπὶ ἔθνος (Mar. 13, 8. Luc. 21, 10)

- 11. ψευδοπροφ. ἐγερθήσονται (Mar. 13, 22)

Mat. 24, 24. ἐγερθ. - ψευδόχρ. (Mar. 13, 22)

25, 7. ἡγέρθ. πᾶσαι αἱ παρθ.

26, 46. ἐγείρεσθε, ἐγώμουν (Mar. 14, 42. Joh. 14, 31)

Mar. 1, 31. ἡγείρεν αὐτήν

3, 3. ἔγειρε εἰς τὸ μέσον (Luc. 6, 8)

4, 27. ἐγείρεται νύκτα κ. ἡμ.

9, 27. ἡγείρεν αὐτὸν κ. ἀνέστη

10, 49. θάρσει, ἔγειρε[αι]. ἔγειραι[αι]

Luc. 1, 69. ἡγείρε κέρως σωτηρίας

7, 16. προφ. μέγας - ἐγ. ἐν ἡμ.

11, 8. ἐγερθεὶς δώσαι αὐτῷ

- 31. βασίλισσα ν. ἐγερθ.

13, 25. ἀπ' οὗ ἂν ἐγερθῇ ὁ οἶκ.

Joh. 2, 19. ἐν τρισὶν ἡμ. ἐγ. αὐτ. (20)

5, 8. λέγ. αὐτῷ ὁ Ἰ. Ἐγείραι

7, 52. ἐκ τῆς Γαλ. οὐκ ἐγήγερται

11, 29. ἐγείρεται κατὰ κ. ἔρχεται

13, 4. ἐγείρεται ἐκ τοῦ δαίμονος

Act. 3, 6. ἔγειραι κ. περιπάτει

- 7. πιάσας αὐτὸν - ἡγείρε

5, 30. ἡγείρεν Ἰησοῦν

9, 8. ἡγέρθη - ὁ Σ. ἀπὸ τῆς γῆς

10, 26. Πάτερ. αὐτὸν ἡγείρε

12, 22. ἡγείρε - τὸν Δαυὶδ εἰς βασ.

- 23. ἡγείρε [ai. 1. ἡγάγε] τῷ Ἰσρ. σωτήρα Ἰησ.

Jac. 5, 15. ἐγερσε αὐτὸν ὁ Κύρ.

Apoc. 11, 1. ἔγειραι κ. μετρησόν ἔγειρεσιν Mat. 17, 53.

ἐγκάθετος Luc. 20, 20.

ἐγκαίνια Joh. 10, 22.

ἐγκατετίθειν Heb. 9, 18; 10, 20

ἐγκατεῖν Luc. 18, 1.

2 Cor. 4, 1 [ai. 1. ἐκκακ.] (16).

Gal. 6, 9. Eph. 3, 13. 2 Th. 3, 13.

ἐγκαλεῖν

Act. 19, 38. ἐγκαλείωσαν ἀλλήλοις
19, 40. 28, 28. 29; 26, 2. 7.

Rom. 8, 38. τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλε-
πτῶν

ἐγκαταλείπειν

Mat. 27, 46. ἵνα τί με ἐγκατέλιπας
(Mar. 15, 34)

Act. 2, 27. „οὐκ ἐγκαταλείψεις τ.
ψυχὴν μου“ [2, 31]

Rom. 9, 29. ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα
2 Cor. 4, 9. ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλείπο-
μενοι

2 Tim. 4, 10. Αἴμας γάρ με ἐγκατέλιπ.
- 16. πάντες με ἐγκατέλιπον

Heb. 10, 26. μὴ ἐγκαταλείποντες τ.
ἐπισυναγωγὴν

18, 5. „οὐδ' οὐ μὴ σε ἐγκαταλ.“

ἐγκατοικεῖν 2 Pet. 2, 8.

[ἐγκαυχᾶσθαι 2 Th. 1, 4]

ἐγκεντρίζειν

Rom. 11, 17. ἐνεκεντρίσθης ἐν αὐτοῖς
(cf. 19. 23. 24).

ἐγκλημα Act. 23, 29; 25, 16.

ἐγκομβοῦσθαι 1 Pet. 5, 5.

ἐγκοπή 1 Cor. 9, 12.

ἐγκόπτειν

Act. 24, 4. μὴ ἐπὶ πλείονσι ἐγκόπτω

Rom. 15, 22. διὸ καὶ ἐνεκοπτόμην

Gal. 5, 7. τίς ὑμᾶς ἐνέκοψε

1 Th. 2, 18. ἐνέκοψεν ἡμᾶς ὁ σατανᾶς

1 Pet. 3, 7. εἰς τὸ μὴ ἐγκόπτεσθαι
τ. πρὸς ευχὰς

ἐγκράτεια

Act. 24, 25. περὶ δικαιοσ. κ. ἐγκρατ.

Gal. 5, 23. πραότης, ἐγκράτεια

2 Pet. 1, 6. ἐν-τῇ γνώσει τὴν ἐγκρ.,
ἐν δὲ τῇ ἐγκρ. τὴν ὑπόμον.

ἐγκρατεῦσθαι 1 Cor. 7, 9; 9, 25.

ἐγκρατής Tit. 1, 8.

ἐγκρίνειν 2 Cor. 10, 12.

ἐγκροῖπειν

Mat. 18, 33 (Luc. 18, 21).

ἐγκυος Luc. 2, 5.

ἐγχρῖειν Apoc. 3, 18.

ἐδαφίζειν Luc. 19, 44.

ἐδαφος Act. 22, 7.

ἐδραῖος

1 Cor. 7, 37; 15, 58. Col. 1, 23.

ἐδραῖωμα 1 Tim. 3, 15.

Ἐξουσίας Mat. 1, 9. 10.

ἐθεῖν, εἶωθα

Mat. 27, 15. εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν

Mar. 10, 1. ὡς εἰώθει, πάλιν ἐδίδα-
σκον

Luc. 4, 16. κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτοῦ

Act. 17, 2. κατὰ δὲ τὸ εἰωθὸς τοῦ
Παύλου

ἐθελοθρησκεία Col. 2, 23.

ἐθίζειν Luc. 2, 27.

ἐθνάρχης 2 Cor. 11, 32.

ἐθνικός [5, 47]; 6, 7; 18, 17.

ἐθνικῶς Gal. 2, 14.

ἔθνος

1) Volk (namentlich Sing.; im
Plural häufig zweifelhaft, ob
= Volk oder = Heiden)

a) allgemein u. von and.
Völkern, als Israel:

Mat. 21, 43. δοθήσεται ἔθνη ποιῶνται
24, 7. ἔθνος ἐπὶ ἔθνος (Mar. 18,

8. Luc. 21, 10)

- 9. ὑπὸ πάντων τ. ἔθν. 14.

25, 32. πάντα τ. ἔθνη

28, 19. μαθητεύσατε πάντα τ. ἔθ.

Mar. 11, 17. „πᾶσι τοῖς ἔθνεσι“

Mar. 13, 10. εἰς πάντα τ. Ἰθ. - κηρυχθ.
(Luc. 24, 47)

Luc. 21, 25. συνοχή Ἰθνῶν ἐν ἀπ.

Act. 2, 5. ἀπὸ παντὸς Ἰθν. τῶν ὑπὸ

7, 7. „τὸ Ἰθνος φ' ἐὰν δουλ.“

8, 9. τὸ Ἰθνος τῆς Σαμαρ.

10, 35. ἐν παντὶ Ἰθνεὶ ὁ φοβ.

13, 19. Ἰθνη ἐπὶ ἐν γῇ Χαν.

17, 26. πᾶν Ἰθνος ἀνθρώπων

Rom. 4, 17. 18. πατέρα πολλῶν Ἰθν.

10, 19. ἐπ' οὐκ Ἰθνεὶ etc.

Gal. 3, 8. „ἐνευλογ. ἐν σοὶ πάντα
τὰ Ἰθ.“

1 Pet. 2, 9. „Ἰθνος ἄγιον“

Apoc. 5, 9. καὶ λαοῦ κ. Ἰθνους (cf.

7, 9; 10, 11; 11, 9; 13, 7;

14, 6; 17, 15)

11, 18. τὰ Ἰθνη ὠργίσθησαν

12, 5. ποιμαίνειν πάντα τὰ Ἰθ.

14, 8. πεπότηκε πάντα Ἰ.

15, 3. ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰθ.

- 4. πάντα τὰ Ἰ. ἤξουσιν

16, 19. αἱ πόλεις τῶν Ἰθνῶν

18, 3. πέπωκε πάντα τὰ Ἰ.

- 23. ἐπλανήθησαν πάντα τὰ Ἰ.

19, 15. πατάξῃ τὰ Ἰθνη

20, 3. πλανᾷ ἐπὶ τὰ Ἰθνη

- 8. τὰ Ἰθνη τὰ ἐν τοῖς τέσσ.

21, 24. περιπατήσουσι τὰ Ἰ.

- 26. τὴν τιμὴν τῶν Ἰθνῶν

22, 2. εἰς θεραπείαν τῶν Ἰθνῶν

b) = von d. Jüdischen Volk:

Luc. 7, 5; 23, 2. Joh. 11, 48. 50. 51.

52; 18, 35. Act. 10, 22; 24, 3.

10, 17; 26, 4; 28, 19.

2) Ἰθνη = Heiden:

Mat. 4, 15. Γαλιλαία τῶν Ἰθνῶν.

Mat. 6, 32. ταῦτα τὰ Ἰθ. ἐπιζητεῖ
(Luc. 12, 30)

10, 5. εἰς ὁδὸν Ἰθνῶν μὴ ἀπ.

- 18. αὐτοῖς κ. τοῖς Ἰθνεσιν

12, 18. „κρίσιν τοῖς Ἰθν. ἀπ.“

- 21. „Ἰθνη ἁλλιοῦσι“ (Rom.
15, 12)

20, 19. παραδώσ. - τοῖς Ἰθνεσιν
(Mar. 10, 33. Luc. 18, 32)

- 25. οἱ ἄρχοντες τ. Ἰθνῶν (cf.
Mar. 10, 42. Luc. 22, 25)

Luc. 2, 32. εἰς ἀποκάλυψιν Ἰθνῶν

21, 24. εἰς πάντα τὰ Ἰθ. - πατου-
μένη ὑπὸ Ἰθ. - καιροὶ Ἰθ.

Act. 4, 25. „ἐφρούαζον Ἰθνη“

- 27. σὺν Ἰθνεσι κ. λαοῖς Ἰσρ.

7, 45. τῇ κατασχέσει τῶν Ἰθνῶν

9, 15. ἐνώπιον Ἰθνῶν

11, 1. τὰ Ἰθ. ἐδέξαντο τὸν λόγον

- 18. τοῖς Ἰθνεσιν ὁ Θ. - ἔδωκεν

13, 42. παρεκάλουν [τὰ Ἰθν.]

- 46. στρεφόμεθα εἰς τὰ Ἰθνη

- 47. „εἰς φῶς Ἰθνῶν“

- 48. ἀκούοντα - τὰ Ἰθ. ἔχαιρ.

14, 2. τὰς ψυχὰς τῶν Ἰθνῶν

- 5. ὁρμὴ τῶν Ἰθν. - κ. Ἰουδ.

- 16. πάντα τὰ Ἰθ. πορεύεσθαι

- 27. ἤνοιξε τοῖς Ἰθνεσι θύραν

15, 3. ἐπιστροφὴν τῶν Ἰθνῶν

- 7. ἀκοῦσαι τὰ Ἰθ. τ. λόγον

- 12. τέρατα ἐν τοῖς Ἰθνεσι

- 14. λαβεῖν ἐξ Ἰθνῶν λαόν

- 17. „πάντα τὰ Ἰθνη“

- 19. τοῖς ἀπὸ τῶν Ἰθν. ἐπι-
στρέφ.

- 23. ἀδελφοῖς τοῖς ἐξ Ἰθν.

18, 6. εἰς τὰ Ἰθνη πορεύομαι

21, 11. εἰς χεῖρας Ἰθνῶν

Act. 21, 19. ἐν τοῖς Ἰθνεσι διὰ τῆς δ.

- 21. τοὺς κατὰ τὰ Ἰθ.

- 26. τῶν πεπιστευκότων Ἰθ.

22, 21. εἰς Ἰθνη - ἐξαποστελῶ

26, 17. τοῦ λαοῦ κ. τῶν Ἰθνῶν
(cf. 23)

- 20. τοῖς Ἰθνεσιν ἀπήγγελλον

28, 28. τοῖς Ἰθν. ἀπεστάλη

Rom. 1, 5. ἐν πᾶσι τοῖς Ἰθνεσιν (13)

2, 14. Ἰθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα

- 24. „βλασφημεῖται ἐν τ. Ἰθν.“

3, 29. Ἰουδ. ὁ θ. μόνον, οὐχί καὶ
Ἰθνῶν; καὶ καὶ Ἰθνῶν

9, 24. ἐξ Ἰουδαίων - ἐξ Ἰθνῶν

- 30. Ἰθνη τὰ μὴ διώκοντα

11, 11. ἡ σωτηρία τοῖς Ἰθνεσιν

- 12. πλοῦτος Ἰθνῶν

- 13. ἐγὼ Ἰθνῶν ἀπόστολος

- 25. τὸ πλήρωμα τῶν Ἰθνῶν

15, 9. τὰ δὲ Ἰθνη ὑπερ ἑλλείους -
„ἕξομολ. σοι ἐν Ἰθ.“ -
10. 11. 12.

- 16. λειτουργ. Ἰ. Χρ. εἰς τὰ
Ἰθ. - ἢ προσφορὰ τῶν Ἰθν.

- 18. εἰς ὑποκοπὴν Ἰθνῶν

16, 26. εἰς πάντα τὰ Ἰθνη

1 Cor. [1, 23] 5, 1. οὐδὲ ἐν τοῖς Ἰθνεσιν

10, 20. θύει τὰ Ἰθνη δαιμονίοις

12, 2. οἶδατε, ὅτι Ἰθνη ἦτε

2 Cor. 11, 26. κινδύνους ἐξ Ἰθνῶν

Gal. 1, 16. εὐαγγ. αὐτὸν ἐν τοῖς Ἰθν.

2, 2. δ. κηρύσσω ἐν τοῖς Ἰθνεσι

- 8. ἐνῆργησε καὶ ἔμοι εἰς τὰ
Ἰθνη

- 9. ἡμεῖς μὲν εἰς τὰ Ἰθνη

- 15. οὐκ ἐξ Ἰθνῶν ἀμαρτωλοὶ

3, 8. δικαιοὶ τὰ Ἰθνη ὁ θ. -

„ἐνευλογ. ἐν σοὶ π. τὰ Ἰ.“

Gal. 3, 14. εἰς τὰ Ἰθνη ἢ εὐλογία

Eph. 2, 11. ὑμεῖς ποτε τὰ Ἰθνη ἐν σ.

3, 8. ἐν τοῖς Ἰθνεσιν εὐαγγελίσ.

- 17. καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ Ἰθνη

Col. 1, 27. ἐν τοῖς Ἰθνεσιν

1 Th. 2, 16. τοῖς Ἰθνεσι λαλήσαι

4, 5. τὰ Ἰθνη τὰ μὴ εἰδόντα
τὸν θεόν

1 Tim. 2, 7. διδάσκαλος Ἰθνῶν (2 Tim.
1, 11)

3, 16. ἐκηρύχθη ἐν Ἰθνεσιν

2 Tim. [1, 11] 4, 17. ἀκούσῃ πάντα
τὰ Ἰθνη

1 Pet. 2, 12. ἐν τοῖς Ἰθνεσιν

4, 3. τὸ βούλημα τῶν Ἰθνῶν

8 Joh. 7. μηδὲν λαμβ. ἀπὸ τ. Ἰθνῶν

Apoc. 2, 6. ἔξουσιαν ἐπὶ τῶν Ἰθνῶν

11, 2. ἐδόθη τοῖς Ἰθνεσι

- 18. τὰ Ἰθνη ὠργισθησαν

3) Ἰθνη = Heidenchristen:

Rom. 11, 13. ὑμῖν - λέγω τοῖς Ἰθνεσιν

15, 27. ἐκοινώνησαν τὰ Ἰθνη

16, 4. αἱ ἐκκλησίαι τῶν Ἰθνῶν

Gal. 2, 12. μετὰ τ. Ἰθνῶν συνήσθισεν

- 14. τὰ Ἰθνη ἀναγκάζεις Ἰου-
δαΐζειν

Eph. 3, 1. ὑπὲρ ὧν τῶν Ἰθνῶν

- 6. τὰ Ἰθνη συγκληρονόμα

Ἰθός

Luc. 1, 9. κατὰ τὸ Ἰθός τ. ἱερατείας

2, 42. κατὰ τ. Ἰ. τῆς ἰορτῆς

22, 39. ἐπορεύθη κατὰ τ. Ἰ.

Joh. 19, 40. καθὼς Ἰ. ἔσται τοῖς Ἰουδ.

Act. 6, 14. Ἰησ. ἀλλάξει τὰ Ἰθνη

15, 1. περιτέμνησθε τῷ Ἰθαι
Μωϋσ.

16, 21. καταγγέλλουσιν Ἰθνη

Gal. 4, 8. ἰδοὺλεύς. τοῖς φύσει μὴ
- 9. οἷς πάλιν ἄνωθεν δουλ.
- 25. δουλ. γὰρ μετὰ τ. τέκνων
5, 13. δουλεύετε ἀλλήλοις

Eph. 6, 7. μετ' εὐνοίας δουλεύοντας
ὡς τῷ Κ.

Phil. 2, 22. ὡς πατρὶ τέκνον σὺν ἡμοῖς
ἰδοὺλεύσαν εἰς τὸ εὐαγγ.

Col. 3, 24. Χριστῷ δουλεύετε

1Th. 1, 9. δουλεύειν Θεῷ ζῶντι

1Tim. 6, 2. μᾶλλον δουλεύειν τῳ

Tit. 3, 3. δουλεύοντας ἐπιθυμίαις

δούλῃ Luc. 1, 38. 48. Act. 2, 18.

δούλος, ἡ, ον Rom. 6, 19.

δούλος († metaph.)

Mat. 8, 9; 10, 24. 25; 13, 27. 28; 18,

23. 26. 27. 28. 32; 20, 27

(ἴστω ῥυμῶν δούλος Mar.

10, 44); 21, 34 (35. 36.

ἀπίστευτε τοὺς δ. αὐτοῦ

etc.) (Mar. 12, 2. 4. Luc.

20, 10, 11); 22, 3 (4. 6.

8. 10. ἀπίστευτε τοὺς δ.

αὐτοῦ etc. Luc. 14, 17.

21. 22. 23); 24, 45 (46. 48.

50. πιστὸς δούλος κ. φρό-

νιμος etc. Mar. 13, 34); 25, 14

(ἐκάλεσε τοὺς ἰδίους δού-

λους etc. 19. 21 (εὐδ. ἀγαθὸς

κ. πιστός) 23. 26. 30. Luc.

19, 13. 15. 17. 22); 26, 51

(παράξας τὸν δούλον τοῦ

ἀρχ. Mar. 14, 47. Luc. 22, 50.

Joh. 18, 10, 18. 26)

† Luc. 2, 29. ἀπολύεις τὸν δούλόν σου.

7, 2. 3. 8. 10; 12, 37. 38.

43. 45. 46. 47; 15, 22; 17,

7. 9. † 10 (δ. ἀχρεῖοι ἔσμε.)

Joh. 4, 51; † 8, 34 (δ. ἔστι τῆς ἀμαρ-
τίας); 35; 13, 16 (οὐκ ἔστι
δ. μεῖζων τοῦ 15, 20);
15, 15 (οὐκ ἐστὶ ὑμᾶς λέγω
δ.)

† Act. 2, 18; 4, 29; 16, 17 (τοῦ Θεοῦ)

† Rom. 1, 1. Παῦλος δ. Ὑ. Χρ. (Tit. 1, 1)

† 6, 16. δούλους εἰς ὑπακοήν ετο.

† - 17. ἤτοι δούλ. τῆς ἀμαρτ. (20)

1Cor. 7, 21. δούλος ἐκλήθης (22)

† - 22. δούλ. ἐστι Χριστ. (Eph. 6, 6)

† - 23. μὴ γίνεσθε δούλ. ἀνθρ.

12, 13. εἴτε δούλοι εἴτε ἐλεύθ.

(cf. Eph. 6, 8)

† 2Cor. 4, 5. δούλους ὑμῶν διὰ Ἰησ.

† 10, 7. Χρ. [δούλ.] εἶναι

† Gal. 1, 10. Χρ. δ. οὐκ ἂν ἤμην

3, 28. οὐκ ἔνι δ. οὐδὲ ἐλεύθ.

4, 1, οὐδὲν διαφ. δούλου

- 7. οὐκ ἐστὶ εἰ δ.

Eph. 6, 5. οἱ δούλοι, ὑπακούετε

(Col. 3, 22)

† Phil. 1, 1. δούλοι Ἰησοῦ Χρ.

2, 7. μορφὴν δούλου λαβών

Col. 3, 11. δούλος, ἐλεύθ.

4, 1. ἰσότητα τ. δούλοις παρέχ.

† - 12. ὁ ἐξ ὑμῶν δούλ. Χρ.

1Tim. 6, 1. ὑπὸ ζυγὸν δούλοι

† 2Tim. 2, 24. δ. - Κυρίου οὐ δεῖ μάχ.

Tit. 2, 9. δούλους ἰδίοις δεσπόταις

Philem. 16. ὡς δούλον, ἀλλ' ὑπὲρ δ.

† Jac. 1, 1. Κυρίου Ὑ. Χρ. δ.

† 1Pet. 2, 16. ὡς δούλοι Θεοῦ

† 2Pet. 1, 1. Πέτρ. δ. κ. ἀπόστ. Ὑ. Χρ.

† 2, 19. δ. ὑπάρχ. τῆς φθοράς

† Jud. 1. Ἰησοῦ Χρ. δούλος

† Apoc. 1, 1. δεῖξαι τοῖς δ. αὐτοῦ (22, 6)

† - τῷ δ. αὐτοῦ Ἰωάννη

† Αποκ. 2, 20. πλανᾷ τ. ἱμοὺς δ.
6, 15. πᾶς δ. κ. πᾶς ἐλεύθ.
† 7, 3. σφραγισωμεν τοὺς δ. τ. Θ.
† 10, 7. τοὺς ἱαντ. δ. τοὺς προφ.
† 11, 18. τὸν μισθ. τοῖς δ. σου
13, 18. τοὺς ἔλευθ. κ. τοὺς δ.
(cf. 19, 18)
† 15, 3. Μωϋσέως δούλου τοῦ Θ.
† 19, 2. τὸ αἷμα τ. δοίλων αὐτοῦ
† - 5. πάντες οἱ δ. αὐτοῦ
† 22, 3. οἱ δ. αὐτοῦ λατρεύσουσιν
δουλοῦν
Act. 7, 6. Rom. 6, 18. 22. 1 Cor. 7,
15; 9, 19, Gal. 4, 3. Tit. 2, 3.
2 Pet. 2, 19.
δοχή Luc. 5, 29; 14, 13.
δράκων
Αποκ. 12, 3. 4. 7. 9. 13. 16. 17; 13,
2. 4. 11; 16, 13; 20, 2 (ἐκράτησε
τὸν δράκ. . . ὃς ἐστι διάβολος)
δράσσεσθαι 1 Cor. 3, 19.
δραχμή Luc. 15, 8. 9.
δρέπανον Mar. 4, 29. Αποκ. 14, 14.
15. 16. 17. 18. 19.
δρόμος Act. 13, 25; 20, 24. 2 Tim.
4, 7 (τὸν δρόμον τετέλεκα)
δροῦσιλλα Act. 24, 24.
δύναμις
Mat. [6, 13. ἡ δύν. κ. ἡ δόξα]
7, 22. δυνάμεις πολλὰς ἐποίησα
(cf. 11, 20. 21. 23; 13, 58.
Mar. 6, 2. Luc. 10, 13)
13, 54. ἡ σοφ. αὐτοῦ κ. αἱ δυν.
14, 2. αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν
(Mar. 6, 14)
22, 29. τὴν δύν. τοῦ Θ. (Mar. 12, 24)
24, 29. αἱ δυνάμεις τ. οὐρανῶν
(Mar. 13, 25. Luc. 21, 26)

Mat. 24, 30. μετὰ δυν. κ. δόξης (Mar.
13, 26. Luc. 21, 27)
25, 15. κατὰ τ. ἰδίαν δύν.
26, 64. ἐκ δεξιῶν τῆς δυν. (Mar.
14, 62. Luc. 22, 69)
Mar. 5, 30. τὴν ἐξ αὐτ. δύν. ἐξέλθ.
6, 5. οὐδεμίαν δύν. ποιῆσαι
9, 1. ἐηλυθῆσαν ἐν δυν.
- 39. ποιήσας δύν. ἐπὶ τῷ θν.
Luc. 1, 17. ἐν πν. κ. δυν. Ἥλιου
- 35. δύν. ὑψίστου ἐπισκιάσει
4, 14. ἐν τῇ δυν. τοῦ πνεύμ.
- 36. ἐν ἐξουσίᾳ κ. δυν. (9, 1)
5, 17. δ. Κυρίου ἦν εἰς τὸ
6, 19. δ. παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο
8, 46. ἐγὼ γὰρ ἔγνω δυνάμιν
10, 19. ἐπὶ πᾶσαν τὴν δ. τ. ἐχθροῦ
19, 37. ὧν εἶδον δυνάμειων
24, 49. ἐνδύσ. δυνάμειν ἐξ ὕψους
Act. 1, 8. λήψετε δυνάμειν - πν.
2, 22. δυνάμεισι κ. τέρασιν (8, 13.
2 Cor. 12, 12)
3, 12. ὡς ἰδίᾳ δυν. ἡ (cf. 4, 7)
4, 33. μεγάλη δυνάμει ἀπεθίδ.
6, 8. χάριτος κ. δυνάμ.
8, 10. οὕτως ἐστὶν ἡ δ. τοῦ Θ.
10, 38. πν. ἀγίῳ κ. δυνάμει
19, 11. δυνάμεις - οὐ τὰς τυχοῦς.
Rom. 1, 4. ἐν δυνάμει κατὰ πν.
- 16. δύναμις - Θεοῦ ἐστὶν
(1 Cor. 1, 18. 24)
- 20. ἡ - αἰτίας αὐτοῦ δύν.
8, 38. οὕτως δυνάμει
9, 17. „ἐν σοὶ τὴν δυνάμειν μου“
15, 13. ἐν δυνάμει πν. ἀγ. (19)
- 19. ἐν δυν. σημειῶν
1 Cor. 2, 4. πνεύματος καὶ δυνάμεως

1Cor. 2, 5. ἀλλ' ἐν δυνάμει Θεοῦ
(2 Cor. 6, 7; 13, 4 [ἐκ δ.])
4, 19. οὐ π. λόγον - ἀλλὰ τὴν
δύν. (20. 1 Th. 1, 5)
5, 4. σὺν τῇ δυνάμει τοῦ Κ.
6, 14. διὰ τῆς δυνάμ. αὐτοῦ
12, 10. ἐνεργήματα δυνάμεων
- 28. ἔπαιτα δυνάμεις
- 29. μὴ πάντες δυνάμεις
14, 11. τὴν δυνάμιν τῆς φωνῆς
15, 24. πᾶσαν ἔξουσ. π. δύν.
- 43. ἐγείρεται ἐν δυνάμει
- 56. ἡ - δυνάμις τῆς ἁμαρτίας
2Cor. 1, 8. ἐβαραίωθμεν ὑπὲρ δύν.
4, 7. ὑπερβολὴ τῆς δυν. ἡ τοῦ Θ.
8, 3. κατὰ δύν. - π. ὑπὲρ δύν.
αὐθαίρατοι
19, 9. ἡ - δ. μου . . τοῦ Χριστοῦ
Gal. 3, 5. ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν
Eph. 1, 19. μέγας τῆς δυν. αὐτοῦ
- 21. δυνάμεις π. κυριότητος
3, 7. π. ἐνέργειαν τῆς δυν. αὐτ.
- 16. δυνάμει κραταιωθῆναι
- 20. κατὰ τὴν δύν. τὴν ενεργ.
Phil. 3, 10. τὴν δύν. τῆς ἀναστ.
Col. 1, 11. ἐν πάσῃ δυν. δυναμοῦ-
μενοι
- 29. ἐν ἡμοῖς ἐν δυνάμει
2Th. 1, 7. μετ' ἀγγέλων δυν. αὐτοῦ
- 11. ἔργον πίστεως ἐν δυνάμει
2, 9. ἐν πάσῃ δ. π. σημείοις
2Tim. 1, 7. πν. - δυνάμει π. ἀγάπης
- 8. κατὰ δυνάμιν Θεοῦ
3, 5. τὴν - δυνάμιν αὐτῆς (sc.
εὐσεβείας)
Heb. 1, 3. τῷ ῥήματι τῆς δυν. αὐτοῦ
2, 4. ποικίλαις δυνάμει
6, 5. δυνάμεις - μέλλοντες αἰ.

Heb. 7, 16. κατὰ δύν. ζωῆς ἀναστ.
11, 11. δυνάμιν - ἱλαθῇ
- 34. ἰσθρυσαν δυνάμιν πυρός
1Pet. 1, 5. τοὺς ἐν δυν. Θεοῦ φρουρ.
3, 22. ἔξουσιν π. δυνάμει
4, 14. τὸ τῆς δόξης [π. τῆς δυν.]
2Pet. 1, 3. τῆς Φαλας δυνάμ. αὐτοῦ
- 16. Ἰησοῦ Χρ. δυνάμιν
2, 11. ἰσχύι π. δυνάμει μαίζοντες
Apo. 1, 16. φαίνει ἐν τῇ δυν. αὐτοῦ
3, 8. μικρὰν ἔχεις δύν.
4, 11. ἄξιός ἐστι λαβεῖν - τὴν δύν.
5, 12. τὴν δ. π. πλοῦτον
7, 12. ἡ τιμὴ π. ἡ δυνάμις
11, 17. π. δυνάμιν σου τὴν μεγ.
12, 10. ἡ δυνάμις π. ἡ βασιλ.
13, 2; 15, 8; 17, 13 (π. δύν. π.
τὴν ἔξουσ.).
18, 3; 19, 1 (ἡ δόξα π. ἡ δύν. π. Θ.).

δυναμοῦν

Gal. 1, 11. ἐν πάσῃ δυν. δυναμούμ.

* δύνασθαι

1Cor. 10, 13. ὑπὲρ δ. δύνασθαι

2Cor. 13, 8. οὐ γὰρ δυνάμεθα τι κατὰ
δυναστέας

Luc. 1, 52. καθεύετε δυνάστες ἀπὸ
θρόνων

Act. 8, 27. δυν. Κανθάκης τῆς βασι.

1Tim. 6, 16. ὁ μακάριος π. μόνος δυν.
δυνατεῖν

2Cor. 13, 3. ἀλλὰ δυνατὶ ἐν ὑμῖν.

δυνατός

Mat. 19, 26. παρὰ δὲ Θ. πάντα δυνατά
(Mar. 10, 27. Luc. 18, 27)

24, 24. πλανῆσαι, αἱ δυνατὸν
(cf. Mar. 13, 22)

26, 29. πᾶτερ μου, εἰ δυνατὸν
ἵσθι (Mar. 14, 35. 36).

Mar. 9, 23. πάντα δυνατὰ ἐφ' ὅτι πιστεύουσι
 Luc. 1, 49 (ἐποίησέ μοι μεγ. ὁ δ.); 14, 31; 24, 19 (δ. ἐν ἔργ. κ. λόγ.)
 Act. 2, 24, 7, 22 (δ. ἐν λόγοις); 11, 17; 18, 24 (ἐν τ. γραφαῖς); 20, 16; 25, 5 (οἱ - δυνατοὶ ἐν ὑμῖν)
 Rom. 4, 21. δυνατὸς ἐστι κ. ποιῆσαι 9, 22. γνωρίσαι τὸ δυν. αὐτοῦ 11, 23. δυνατὸς γὰρ ἐστιν ὁ θ. - ἐγκεντρίσαι 12, 18. εἰ δυνατόν, τὸ ἐξ ὑμῶν 14, 4. δ. γὰρ ἐστιν ὁ θ. στήσαι 15, 1. ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἄσθ.
 1Cor. 1, 26. οὐ πολλοὶ δυνατοὶ
 2Cor. 9, 8. δυνατὸς δὲ ὁ θ. ... περισσεύσαι 10, 4. ἀλλὰ δυνατὰ ἐφ' ὅ. πρὸς 12, 10. τότε δυνατὸς εἰμι 13, 9. ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ ἦτε
 Gal. 4, 15. ὅτι εἰ δυνατόν
 2Tim. 1, 12. δυνατὸς ἐστι ... φυλάξαι
 Tit. 1, 9. ἵνα δυν. ἡ κ. παρακαλεῖν
 Heb. 11, 19. ἐγείρειν δυν. ὁ θ.
 Jac. 3, 2. δυνατὸς χαλιναγωγεῖν
 Apoc. 8, 15. οἱ πλοῦσοι καὶ οἱ δυν. δύνειν Mar. 1, 32 (Luc. 4, 40).
 *δ'ίῳ
 Mat. 18, 19. ἂν δύο ὑμῶν συμφωνήσ. - 20. οὐ γὰρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς 19, 5. 6. ἴσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μ. etc. (Mar. 10, 8) (cf. 1 Cor. 6, 16. Eph. 8, 31).
 Mar. 6, 7. ἄποστ. δύο δύο (Luc. 10, 1)
 Joh. 8, 17. „δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρ. ἀληθείας ἐστίν“

2Cor. 13, 1. „ἐπὶ στόματος δ. μαρτ.“ (1 Tim. 5, 19. Heb. 10, 28)
 δυσβάστακτος
 Mat. 23, 4 (Luc. 11, 46).
 δυσεντερία Act. 28, 8.
 δυσερμήνευτος Heb. 5, 11.
 δύσκολος Mar. 10, 24.
 δυσκόλως
 Mat. 19, 23 (Mar. 10, 23. Luc. 18, 24).
 δυσμή
 Mat. 8, 11 (Luc. 13, 29); 24, 27. Luc. 12, 54. Apoc. 21, 18.
 δυσνόητος 2 Pet. 3, 16.
 δυσφημία 2 Cor. 6, 8.
 *δώδεκα
 1) = die 12 Jünger:
 Mat. 10, 1. 2. 5; 11, 1; 20, 17; 26, 14. 20. 47.
 Mar. 3, 14; 4, 10; 6, 7; 9, 35; 10, 32; 11, 11; 14, 10. 17. 20. 43.
 Luc. 6, 13; 8, 1; 9, 1. 12; 18, 31; 22, 3. 14. 47.
 Joh. 6, 67. 70. 71; 20, 24.
 Act. 6, 2. Apoc. 21, 14.
 2) = die 12 Stämme Israels:
 Mat. 19, 28. Luc. 22, 30. Jac. 1, 1. Apoc. 21, 12 (14).
 δωδεκάφυλον Act. 26, 7.
 δῶμα
 Mat. 10, 27 (Luc. 12, 3). 24, 17. (Mar. 13, 15. Luc. 17, 31). Luc. 5, 19. Act. 10, 9.
 δωρεά
 Joh. 4, 10. τ. δ. τοῦ Θεοῦ (cf. Act. 8, 20)
 Act. 2, 38. τ. δ. τοῦ ἀγίου πν. (10, 45) 11, 17. τὴν ἴσιν δ. ἔδωκεν - ὁ θ.
 Rom. 5, 15. ἡ δ. ἐν χάριτι τῇ τοῦ ἐνός - 17. τῆς δ. τῆς δικαιοσύνης

2Cor.9, 15. ἐπὶ τῇ ἀνεκδιηγῆται αὐτ.
 δωρεᾷ
 Eph. 3, 7. κατὰ τὴν δ. τῆς χάριτος
 4, 7. τὸ μέτρον τῆς δ. τοῦ Χρ.
 Heb. 6, 4. τῆς δ. τῆς ἐπουριανίου
 δωρεάν
 Mat. 10, 8. δωρ. ἐλάβετε, δωρ. δότε
 Joh. 15, 25. ἐμίσησάν με δωρεάν
 2Cor. 11, 7. δ. τοῦ Θ. εὐαγγ. εὐηγ-
 γαλισάμην
 Gal. 2, 21. ἄρα Χριστός δ. ἀπέθανεν
 2Th. 3, 8. οὐδὲ δ. ἄρτον ἐφάγομεν
 Apoc. 21, 6. διψῶντι δώσω δωρεάν
 22, 17. λαβέτω ὕδωρ ζωῆς δωρ.
 δωρεῖσθαι
 Mar. 15, 45. ἐδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ Ὑ.

2Pet. 1, 3. πάντα ἡμῖν τῆς θείας δυν-
 αμ. αὐτοῦ . . . δεδωρη-
 μένης [al. - να]
 δώρημα
 Rom. 5, 16. οὐκ ὡς δι' ἑνὸς ἀμ. τὸ δῶρ.
 Jac. 1, 17. πᾶν δῶρ. τέλειον ἄνωθεν
 δῶρον
 Mat. 2, 11. προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα
 5, 23, 24; 8, 4;
 15, 5. δῶρον δ' ἐὰν ἐξ ἑμοῦ ᾧφ.
 (Mar. 7, 11)
 23, 18. 19. - Luc. 21, 1. 4.
 Eph. 2, 8. Θεοῦ τὸ δῶρ., οὐκ ἐξ ἔργ.
 Heb. 5, 1. δῶρά τε καὶ θυσιάς
 8, 3. 4. 9, 9. 11, 4. - Apoc. 11, 10.
 [δωροφορία Rom. 15, 31.]

E.

Ἰα Mar. 1, 24 (Luc. 4, 34).
 ἰᾶν
 Mat. 24, 23. οὐκ ἂν εἴασε διορυγῆναι
 Luc. 4, 41. οὐκ εἶα αὐτὰ λαλεῖν
 22, 51. ἔατε ἕως τούτου
 Act. 5, 38. ἐάσατε αὐτούς
 14, 16. εἴασε πάντα τὰ ἔθνη
 16, 7. οὐκ εἴασεν αὐτούς τὸ Ὑν.
 19, 30. οὐκ εἶων αὐτὸν οἱ μαθ.
 23, 32; 27, 32.
 27, 40. εἶων εἰς τὴν θάλασσαν
 28, 4. ἡ δίκη ἤν οὐκ εἴασεν
 1Cor. 10, 13. οὐκ ἐάσει ὑμᾶς πειρα-
 σθῆναι
 Apoc. 2, 20. ἔξ τὴν γυναῖκά σου
 ἰβδομήκοντα Luc. 10, 1. 17. Act.
 7, 14; 23, 23; 27, 37.
 ἰβδομήκοντάκις Mat. 18, 22.

ἰβδομος
 Joh. 4, 52. χθὲς ὦραν ἰβδόμην
 Heb. 4, 4. περὶ τῆς ἰβ.-ἐν τῇ ἡμ. τ. ἰβ.
 Jud. 14. ἰβδ. ἀπὸ Ἀδάμ
 Apoc. 8, 1; 10, 7; 11, 15; 16, 17; 21, 20.
 Ἐβείρ Luc. 8, 35.
 Ἐβραϊκός Luc. 23, 38.
 Ἐβραῖος Act. 6, 1. 2 Cor. 11, 22.
 Phil. 3, 5.
 Ἐβραῖς Act. 21, 40; 22, 2; 26, 14.
 Ἐβραῖσι
 Joh. 5, 2; 19, 13. 17. 20; [20, 16]
 Apoc. 9, 11; 16, 16.
 ἐγγίξαι
 Mat. 3, 2. ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία
 (4, 17; 10, 7. Mar. 1, 15. cf. Luc.
 19, 9. 11)
 15, 8. [ἐγγίξει μοι] ὁ λαός

Mat. 21, 1. ὅτε ἤγγισαν εἰς Ἱερουσ.
(Mar. 11, 1)

21, 34. ὅτε - ἤγγισεν ὁ καιρὸς

26, 45. ἤγγικεν ἡ ὥρα

26, 46. ἤγγικεν ὁ παραδιδούμενος
(Mar. 14, 42)

Luc. 7, 12; 12, 33; 15, 1, 25; 18, 35.

40; 19, 29. 37. 41; 21, 8

(ὁ καιρὸς). 20 (ἡ ἐρήμω-

σις). 28 (ἡ ἀπολύτρωσις);

22, 1. 47; 24, 15. 28.

Act. 7, 17; 9, 8; 10, 9; 21, 38; 22, 6;
23, 15.

Rom. 13, 12. ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν

Phil. 2, 30. μέχρι θανάτου ἤγγισα

Heb. 7, 19. δι' ἧς ἐγγιζομεν τῷ Θ.

10, 25. ἐγγιζουσιν τὴν ἡμέραν

Jac. 4, 8. ἐγγίσατε τῷ Θ. καὶ ἐγ-
γιστὶ ὑμῖν

5, 8. ἡ παρουσία τοῦ Κ. ἤγγικα

1 Pet. 4, 7. τὸ τέλος ἤγγικα

ἐγγράφειν 2 Cor. 3, 2. 3.

ἐγγυος Heb. 7, 22.

ἐγγύς

Mat. 24, 22. 33. ἐγγὺς τὸ θάνατος etc.

(Mar. 13, 28. 29. Luc. 21,
30. 31)

26, 18. ὁ καιρὸς μὲν ἐστίν

Luc. 19, 11. ἐγγὺς - Ἱερουσαλὴμ

Joh. 2, 13. τὸ πάσχα (6, 4 (7, 2);
11, 55)

8, 28; 6, 19. 23; 11, 18. 54; 19, 20. 42.

Act. 1, 12; 9, 38; 27, 8.

Rom. 10, 8. „ἐ. σου τὸ ρῆμά ἐστιν“

Eph. 2, 13. ὄντας μακρὰν ἐγγ. ἐγενήθ.

- 17. τοὺς μακρὰν κ. τοὺς ἐγγύς

Phil. 4, 5. ὁ Κύριος ἐγγύς

Heb. 6, 8. ἀδόκιμος κ. κατάρας ἐγγ

8, 13. ἐγγὺς ἀφανισμοῦ

Apoc. 1, 3. ὁ - καιρὸς ἐγγ. (22, 10)

ἐγγύτερον Rom. 13, 11.

ἐγείρειν

1) aufwecken:

a) aus dem Schlaf:

α) eigentlich: Mat. 1, 24; 8, 25.

Act. 12, 7.

β) uneigentlich: Rom. 13, 11.

Eph. 5, 14.

b) vom Tod, ἐκ νεκρῶν:

α) in Bezug auf Jesum:

Mat. 16, 21. τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ (17, 23.

cf. 27, 63) Luc. 9, 22; Act.

10, 40. 1 Cor. 15, 4)

17, 9; 26, 32; 27, 64; 28, 6. 7.

(Mar. 16, 6. Luc. 24, 6)

Mar. 14, 28; 16, 14.

Luc. 24, 34. ἡ γ. ὁ Κύριος ὄντως

Joh. 2, 22; 21, 14.

Act. 3, 15. (4, 10). 13, 30. 37)

Rom. 4, 24. 25; 6, 4. 9.; 7, 4; 8, 11.

34; 10, 9.

1 Cor. 6, 14; 15, 12. 13. 14. 15. 16. 17. 20.

2 Cor. 4, 14; 5, 15.

Gal. 1, 1. Eph. 1, 20. Col. 2, 12. -

1 Th. 1, 10.

2 Tim. 2, 2. 1 Pet. 1, 21.

β) allgemein:

Mat. 9, 25. ἤγειρε τὸ κοράσιον (cf.

Mat. 5, 41. Luc. 8, 54)

10, 8. νεκροὺς ἐγείρεται

11, 5. νεκροὶ ἐγείρονται (Luc.

7, 22; 20, 37)

14, 2. Ἰωανν. - ἡ γ. ἐκ τῶν ν.

(Mar. 6, 14. 16. Luc. 9, 7)

27, 52. σώματα τῶν κ. ἀγ. ἤγειρε

Digitized by Google

Mar. 12, 26. περὶ δὲ τ. νεκρῶν ὅτι ἐγείρονται
 Luc. 7, 14. σοὶ λέγω Ἐγέρθητι
 Joh. 5, 21. ἐγ. τοὺς νεκρούς
 12, 1. δὲν ἤγειρεν ἐκ ν. (9. 17)
 Act. 26, 8. εἰ ὁ Θεὸς νεκρ. ἐγείρει
 1 Cor. 15, 15. ἄρα νεκ. οὐκ ἐγείρονται
 (16. 29. 32. 35)
 - 42. ἐγείρ. ἐν ἀφθαρσίᾳ etc.
 - 44. ἐγ. σῶμα πνευματικόν
 - 52. οἱ ν. ἐγερθήσονται
 2 Cor. 1, 9. τῷ ἐγείροντι τοὺς ν.
 4, 14. ἡμᾶς διὰ Ἰ. ἐγερεῖ
 Heb. 11, 19. ἐκ. ν. ἐγ. δύναται ὁ Θ.
 2) aufrichten, erheben (eigentlich und uneigentlich)
 (Pass.: sich erheben, auftreten):
 Mat. 2, 13. ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ
 (14. 20. 21)
 3, 9. ἐγ. τίκνα τῷ Ἀβ. (Luc. 3, 8)
 8, 15. ἠγέρθη κ. διηκόνει
 - 26. ἐγερθεὶς ἐπετίμησε (Luc. 8, 24)
 9, 5. ἔγειραι κ. περιπ. (cf. 6. 7. Mar. 2, 9. 11. 13. Luc. 5, 23. 24.
 - 19. ἐγερθεὶς ὁ Ἰησ. ἡμολ.
 11, 11. οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννη-
 τοῖς
 12, 11. κρατήσῃ αὐτὸ κ. ἐγερεῖ
 - 42. ἐγερθήσεται ἐν τ. κρίσει
 (Luc. 11, 31)
 17, 7. ἐγέρθητε κ. μὴ φοβεῖσθε
 24, 7. ἐγερθήσεται - ἔθνος ἐπὶ
 ἔθνος (Mar. 13, 8. Luc. 21, 10)
 - 11. ψευδοπροφ. ἐγερθήσονται (Mar. 13, 22)

Mat. 24, 24. ἐγερθ. - ψευδόχρ. (Mar. 13, 22)
 25, 7. ἠγέρθ. πᾶσαι αἱ παρθ.
 26, 46. ἐγείρεσθε, ἄγωμεν (Mar. 14, 42. Joh. 14, 31)
 Mar. 1, 31. ἤγειρεν αὐτήν
 3, 3. ἔγειρε εἰς τὸ μέσον (Luc. 6, 8)
 4, 27. ἐγείρεται νύκτα κ. ἡμ.
 9, 27. ἤγειρεν αὐτὸν κ. ἀνέστη
 10, 49. θάρσει, ἔγειρε[ai] ἔγειραι[ai]
 Luc. 1, 69. ἤγειρε κίρκος σωτηρίας
 7, 16. προφ. μέγας - ἐγ. ἐν ἡμ.
 11, 8. ἐγερθεὶς δώσει αὐτῷ
 - 31. βασίλισσα ν. ἐγερθ.
 13, 25. ἀφ' οὗ ἂν ἐγερθῇ ὁ οἶκ.
 Joh. 2, 19. ἐν τρισὶν ἡμ. ἐγ. αὐτ. (20)
 5, 8. λέγ. αὐτῷ ὁ Ἰ. Ἐγειραι
 7, 52. ἐκ τῆς Γαλ. οὐκ ἐγήγερται
 11, 29. ἐγείρεται ταχὺ κ. ἔρχεται
 13, 4. ἐγείρεται ἐκ τοῦ δαίμονος
 Act. 3, 6. ἔγειραι κ. περιπάτει
 - 7. πιάσας αὐτὸν - ἤγειρε
 5, 30. ἤγειρεν Ἰησοῦν
 9, 8. ἠγέρθη - ὁ Σ. ἀπὸ τῆς γῆς
 10, 26. Πέτρ. αὐτὸν ἤγειρε
 13, 22. ἤγειρ. - τὸν Δαυὶδ εἰς βασ.
 - 23. ἤγειρε [ai. l. ἤγαγε] τῷ
 Ἰσρ. σωτήρα Ἰησ.
 Jac. 5, 15. ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ Κύρ.
 Apoc. 11, 1. ἔγειραι κ. μέτρησον
 ἔγερσις Mat. 17, 53.
 ἐγκαθίστης Luc. 20, 20.
 ἐγκατεῖν Joh. 10, 22.
 ἐγκατενίστειν Heb. 9, 18; 10, 20
 ἐγκατεῖν Luc. 18, 1.
 2 Cor. 4, 1 [ai. l. ἐκκακ.] (16).
 Gal. 6, 9. Eph. 3, 13. 2 Th. 3, 13.

ἐγκαλεῖν

Act. 19, 38. ἐγκαλείτωσαν ἀλλήλοις
19, 40. 28. 26. 29; 26, 2. 7.

Rom. 8, 38. τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλε-
πτῶν

ἐγκαταλείπειν

Mat. 27, 46. ἵνα τί με ἐγκατέλιπες
(Mar. 15, 34)

Act. 2, 27. „οὐκ ἐγκαταλείψεις τ.
ψυχὴν μου“ [2, 31]

Rom. 9, 29. ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα
2 Cor. 4, 9. ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλείπο-
μενοι

2 Tim. 4, 10. Αἰῶμας γάρ με ἐγκατέλιπ.
- 16. πάντες με ἐγκατέλιπον

Heb. 10, 26. μὴ ἐγκαταλείποντες τ.
ἐπισυναγωγὴν

18, 5. „οὐδ' οὐ μὴ σε ἐγκαταλ.“

ἐγκατοικεῖν 2 Pet. 2, 8.

[ἐγκαυχᾶσθαι 2 Th. 1, 4]

ἐγκεντρίβειν

Rom. 11, 17. ἐνεκεντρίσθης ἐν αὐτοῖς
(cf. 19. 23. 24).

ἐγκλημα Act. 23, 29; 25, 16.

ἐγκομβοῦσθαι 1 Pet. 5, 5.

ἐγκοπή 1 Cor. 9, 12.

ἐγκόπτειν

Act. 24, 4. μὴ ἐπὶ πλείον σε ἐγκόπτω

Rom. 15, 22. διὰ καὶ ἐνεκοπτόμεν

Gal. 5, 7. τίς ὑμᾶς ἐνέκοψε

1 Th. 2, 18. ἐνέκοψεν ἡμᾶς ὁ σατανᾶς

1 Pet. 3, 7. εἰς τὸ μὴ ἐγκόπτεσθαι
τ. προσευχάς

ἐγκράτεια

Act. 24, 25. περὶ δικαιοσ. κ. ἐγκρατ.

Gal. 5, 23. πραότης, ἐγκράτεια

2 Pet. 1, 6. ἐν - τῇ γνώσει τὴν ἐγκρ.,
ἐν δὲ τῇ ἐγκρ. τὴν ὑπομον.

ἐγκρατεῦσθαι 1 Cor. 7, 9; 9, 25.

ἐγκρατής Tit. 1, 8.

ἐγκρίνειν 2 Cor. 10, 12.

ἐγκρύπτειν

Mat. 13, 35 (Luc. 18, 21).

ἐγκυος Luc. 2, 5.

ἐγχρίσειν Apoc. 3, 18.

ἐδαφίζειν Luc. 19, 44.

ἐδαφος Act. 22, 7.

ἐδραϊος

1 Cor. 7, 87; 15, 58. Col. 1, 23.

ἐδραϊώμα 1 Tim. 3, 15.

Ἐξελίξας Mat. 1, 9. 10.

ἐθνεῖν, εἰωθα

Mat. 27, 15. εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν

Mar. 10, 1. ὡς εἰώθει, πάλιν ἐδίδα-
σκον

Luc. 4, 16. κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ

Act. 17, 2. κατὰ δὲ τὸ εἰωθὸς τῷ
Παύλῳ

ἐθαλοθρησκεία Col. 2, 23.

ἐθίζειν Luc. 2, 27.

ἐθνάρχης 2 Cor. 11, 32.

ἐθνικός [5, 47]; 6, 7; 18, 17.

ἐθνικῶς Gal. 2, 14.

ἔθνος

1) Volk (namentlich Sing.; im
Plural häufig zweifelhaft, ob
= Volk oder = Heiden)

a) allgemein u. von and.
Völkern, als Israel:

Mat. 21, 43. δοθήσεται ἔθνη ποιῶντι

24, 7. ἔθνος ἐπὶ ἔθνος (Mar. 13,
8. Luc. 21, 10)

- 9. ὑπὸ πάντων τ. ἔθν. 14.

25, 32. πάντα τ. ἔθνη

28, 19. μαθητεύσατε πάντα τ. ἔθ.

Mar. 11, 17. „πᾶσι τοῖς ἔθνεσι“

Mar. 13, 10. εἰς πάντα τ. Ἰθ. - κηρυχθ. (Luc. 24, 47)

Luc. 21, 25. συνοχή Ἰθων ἐν ἀπ.

Act. 2, 5. ἀπὸ παντός Ἰθν. τῶν ὑπὸ

7, 7. „τὸ Ἰθνος ᾧ ἐὰν δουλ.“

8, 9. τὸ Ἰθνος τῆς Σαμαρ.

10, 35. ἐν παντὶ Ἰθνεῖ ὁ φοβ.

13, 19. Ἰθνη ἐπεὰ ἐν γῇ Χαν.

17, 26. πᾶν Ἰθνος ἀνθρώπων

Rom. 4, 17. 18. πατέρα πολλῶν Ἰθν.

10, 19. ἐπ' οὐκ Ἰθνεῖ etc.

Gal. 3, 8. „ἐνευλογ. ἐν σοὶ πάντα τὰ Ἰθ.“

1 Pet. 2, 9. „Ἰθνος ἄγιον“

Apoc. 5, 9. καὶ λαοῦ κ. Ἰθνους (cf.

7, 9; 10, 11; 11, 9; 13, 7;

14, 6; 17, 15)

11, 18. τὰ Ἰθνη ὠργίσθησαν

12, 5. ποιμαίνειν πάντα τὰ Ἰθ.

14, 8. πεπότικε πάντα Ἰ.

15, 3. ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰθ.

- 4. πάντα τὰ Ἰ. ἤξουσιν

16, 19. αἱ πόλεις τῶν Ἰθνῶν

18, 8. πέπωκε πάντα τὰ Ἰ.

- 23. ἐπλανήθησαν πάντα τὰ Ἰ.

19, 15. πατάξῃ τὰ Ἰθνη

20, 3. πλανᾷ ἔτι τὰ Ἰθνη

- 8. τὰ Ἰθνη τὰ ἐν τοῖς τόσ.

21, 24. περιπατήσουσι τὰ Ἰ.

- 26. τὴν τιμὴν τῶν Ἰθνῶν

22, 2. εἰς θαρσύναν τῶν Ἰθνῶν

b) = von d. Jüdischen Volk:

Luc. 7, 5; 23, 2. Joh. 11, 48. 50. 51.

52; 18, 35. Act. 10, 22; 24, 3.

10. 17; 26, 4; 28, 19.

2) Ἰθνη = Heiden:

Mat. 4, 15. Γαλιλαία τῶν Ἰθνῶν.

Mat. 6, 32. ταῦτα τὰ Ἰθ. ἐπιζητεῖ (Luc. 12, 30)

10, 5. εἰς ὁδὸν Ἰθνῶν μὴ ἀπ.

- 18. αὐτοῖς κ. τοῖς Ἰθνεσιν

12, 18. „κρίσιν τοῖς Ἰθν. ἀπ.“

- 21. „Ἰθνη ἑλπιούσι“ (Rom. 15, 12)

20, 19. παραδώσ. - τοῖς Ἰθνεσιν (Mar. 10, 33. Luc. 18, 32)

- 25. οἱ ἄρχοντες τ. Ἰθνῶν (cf. Mar. 10, 42. Luc. 22, 25)

Luc. 2, 32. εἰς ἀποκάλυψιν Ἰθνῶν

21, 24. εἰς πάντα τὰ Ἰθ. - πατουμένη ὑπὸ Ἰθ. - καιροὶ Ἰθ.

Act. 4, 25. „ἀφρούαζον Ἰθνη“

- 27. σὺν Ἰθνεσιν κ. λαοῖς Ἰσρ.

7, 45. τῇ κατασχέσει τῶν Ἰθνῶν

9, 15. ἐνώπιον Ἰθνῶν

11, 1. τὰ Ἰθ. ἐδέξαντο τὸν λόγον

- 18. τοῖς Ἰθνεσιν ὁ Θ. - ἔδωκεν

13, 42. παρεκάλουν [τὰ Ἰθν.]

- 46. στραφόμεθα εἰς τὰ Ἰθνη

- 47. „εἰς φῶς Ἰθνῶν“

- 48. ἀκούοντα - τὰ Ἰθ. ἔχαιρ.

14, 2. τὰς ψυχὰς τῶν Ἰθνῶν

- 5. ὁρμὴ τῶν Ἰθν. - κ. Ἰουδ.

- 16. πάντα τὰ Ἰθ. πορεύεσθαι

- 27. ἤνοιξε τοῖς Ἰθνεσι θύραν

15, 3. ἐπιστροφὴν τῶν Ἰθνῶν

- 7. ἀκούσαι τὰ Ἰθ. τ. λόγον

- 12. τέρατα ἐν τοῖς Ἰθνεσι

- 14. λαβεῖν ἐξ Ἰθνῶν λαόν

- 17. „πάντα τὰ Ἰθνη“

- 19. τοῖς ἀπὸ τῶν Ἰθν. ἐπιστρέφ.

- 23. ἀδελφοῖς τοῖς ἐξ Ἰθν.

18, 6. εἰς τὰ Ἰθνη πορεύεσθαι

21, 11. εἰς χεῖρας Ἰθνῶν

Act. 21, 19. ἐν τοῖς Ἰθνεσι διὰ τῆς θ.

- 21. τοὺς κατὰ τὰ Ἰθ.

- 25. τῶν πεπιστευκότων Ἰθ.

22, 21. εἰς Ἰθνη - ἐξαποστελῶ

26, 17. τοῦ λαοῦ κ. τῶν Ἰθνῶν
(cf. 23)

- 20. τοῖς Ἰθνεσιν ἀπήγγελλον

28, 28. τοῖς Ἰθν. ἀπεστάλη

Rom. 1, 5. ἐν πᾶσι τοῖς Ἰθνεσιν (18)

2, 14. Ἰθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα

- 24. „βλασφημεῖται ἐν τ. Ἰθν.“

8, 29. Ἰουδ. ὁ θ. μόνον, οὐχὶ καὶ
Ἰθνῶν; καὶ καὶ Ἰθνῶν

9, 24. ἐξ Ἰουδαίων - ἐξ Ἰθνῶν

- 30. Ἰθνη τὰ μὴ διώκοντα

11, 11. ἡ σωτηρία τοῖς Ἰθνεσιν

- 12. πλοῦτος Ἰθνῶν

- 13. ἐγὼ Ἰθνῶν ἀπόστολος

- 25. τὸ πλήρωμα τῶν Ἰθνῶν

15, 9. τὰ δὲ Ἰθνη ὑπὲρ ἑλλίους -
„ἐξομολ. σοι ἐν Ἰθ.“ -

10. 11. 12.

- 16. λειτουργ. Ἰ. Χρ. εἰς τὰ
Ἰθ. - ἡ προσφορὰ τῶν Ἰθν.

- 18. εἰς ὑποκοὴν Ἰθνῶν

16, 26. εἰς πάντα τὰ Ἰθνη

1 Cor. [1, 23] 5, 1. οὐδὲ ἐν τοῖς Ἰθνεσιν

10, 20. θύει τὰ Ἰθνη δαιμονίοις

12, 2. οἶδατε, ὅτι Ἰθνη ἦτε

2 Cor. 11, 26. κινδύνους ἐξ Ἰθνῶν

Gal. 1, 16. εὐαγγ. αὐτὸν ἐν τοῖς Ἰθν.

2, 2. ὁ κηρύσσω ἐν τοῖς Ἰθνεσι

- 8. ἐνήργησε καὶ ἐμοὶ εἰς τὰ
Ἰθνη

- 9. ἡμεῖς μὲν εἰς τὰ Ἰθνη

- 15. οὐκ ἐξ Ἰθνῶν ἀμαρτωλοὶ

8, 8. δίκαιοι τὰ Ἰθνη ὁ θ. -
„ἐνευλογ. ἐν σοὶ π. τὰ Ἰ.“

Gal. 3, 14. εἰς τὰ Ἰθνη ἢ εὐλογία

Eph. 2, 11. ὑμεῖς ποτε τὰ Ἰθνη ἐν σ.

3, 8. ἐν τοῖς Ἰθνεσιν εὐαγγελίσ.

- 17. καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ Ἰθνη

Col. 1, 27. ἐν τοῖς Ἰθνεσιν

1 Th. 2, 16. τοῖς Ἰθνεσι λαλήσαι

4, 5. τὰ Ἰθνη τὰ μὴ εἰδότα
τὸν θεόν

1 Tim. 2, 7. διδάσκαλος Ἰθνῶν (2 Tim.
1, 11)

3, 16. ἐκηρύχθη ἐν Ἰθνεσιν

2 Tim. [1, 11] 4, 17. ἀκούσῃ πάντα
τὰ Ἰθνη

1 Pet. 2, 12. ἐν τοῖς Ἰθνεσιν

4, 3. τὸ βούλημα τῶν Ἰθνῶν

3 Joh. 7. μηδὲν λαμβ. ἀπὸ τ. Ἰθνῶν

Apoc. 2, 6. ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν Ἰθνῶν

11, 2. ἐδόθη τοῖς Ἰθνεσι

- 18. τὰ Ἰθνη ὠργισθησαν

3) Ἰθνη = Heidenchristen:

Rom. 11, 13. ὑμῖν - λέγω τοῖς Ἰθνεσιν

15, 27. ἐκοινῶνησαν τὰ Ἰθνη

16, 4. αἱ ἐκκλησίαι τῶν Ἰθνῶν

Gal. 2, 12. μετὰ τ. Ἰθνῶν συνήσθισεν

- 14. τὰ Ἰθνη ἀναγκάζεις Ἰου-
δαῖταιν

Eph. 3, 1. ὑπὲρ ὑμῶν τῶν Ἰθνῶν

- 6. τὰ Ἰθνη συγκληρονόμα

Ἰθός

Luc. 1, 9. κατὰ τὸ Ἰθός τ. ἱσραελίας

2, 42. κατὰ τ. Ἰ. τῆς ἰορτῆς

22, 39. ἐπορεύθη κατὰ τ. Ἰ.

Joh. 19, 40. καθὼς Ἰ. ἰστέ τοῖς Ἰουδ.

Act. 6, 14. ἦσθ. ἀλλάξει τὰ Ἰθνη

15, 1. περικείμενησθε τῷ Ἰθνι
Μωϋσ.

16, 21. καταγγέλλουσιν Ἰθνη

Act. 21, 21. μηδὲ τοῖς ἔθνεσι περι-
πατεῖν

25, 16. οὐκ ἔστιν ἔθνος Ῥωμαίοις

26, 3. τῶν κατὰ Ἰουδαίους ἔθων
[αἱ. 1. ἡθῶν]

28, 17. τοῖς ἔθνεσι τοῖς πατρώοις
Heb. 10, 25. καθὼς ἔθες τισὶν

* εἶδον, ἰδεῖν

Mat. 12, 38. ἀπὸ σοῦ σημεῖον ἰδεῖν

13, 14. καὶ οὐ μὴ ἴδῃτε (15. Mar.
4, 12. Joh. 12, 40. Act. 28,
26, 27)

- 17. ἐπεθύμησαν ἰδεῖν ἃ βλέ-
πετε (Luc. 10, 24)

27, 49. ἴδωμεν εἰ ἔρχεται (Mar.
15, 36)

Luc. 2, 26. μὴ ἰδεῖν θάνατον

- 30. εἶδον οἱ ὄφθ. μου τὸ
σωτήριον

13, 35. ὅτι οὐ μὴ με ἴδῃτε

17, 22. μίαν τῶν ἡμερῶν τοῦ -
ἰδεῖν (cf. Joh. 8, 56)

Joh. 1, 40. ἔρχεσθε κ. ἴδετε (47. cf.
11, 34. Apoc. 6, 1. 5. 7)

3, 3. οὐ δύναται ἰδεῖν κ. βασιλ.

4, 8. ἵαν μὴ - τέρατα ἴδῃτε

20, 29. μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες

Act. 2, 27. „ἰδεῖν διαφθοράν“ (31;
13, 3. 36. 37)

1 Cor. 2, 9. „ἃ ὀφθαλμός οὐκ εἶδε“

1 Th. 2, 17. τὸ πρόσωπον νυμῶν ἰδεῖν
(8, 10)

1 Tim. 6, 16. ὃν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώ-
πων οὐδὲ ἰδεῖν δύν.

Heb. 11, 5. τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον

1 Pet. 3, 10. „ἰδεῖν ἡμέρας ἀγαθὰς“

* οἶδα, εἰδέναι

Mat. 7, 11. εἰδότες θύματα ἀγ. διδόν-
ναι (Luc. 11, 13)

12, 25. εἰδὼς δὲ ὁ Ἰ. τὰς ἐνθύμ.
(Luc. 11, 17)

20, 22. οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε
(Mar. 10, 38)

22, 16. οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἰ
(Mar. 12, 14. Luc. 20, 21)

- 29. μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς
(Mar. 12, 24)

24, 36. περὶ δὲ τῆς ἡμ. - οὐδεὶς
οἶδεν (cf. 42, 43; 25, 13) (Mar.
13, 32. 33. 35. Luc. 12, 39)

25, 12. οὐκ οἶδα ὑμᾶς

26, 27. οὐκ οἶδα τὸν ἀνθρώπον
(74. Mar. 14, 71. Luc. 22, 57)

Mar. 1, 24. οἰδάντε τίς εἰ (Luc. 4, 34)

4, 13. οὐκ οἴδατε τὴν παραβ.

9, 6. οὐ γὰρ ᾔδει τί λαλήσῃ
(Luc. 9, 38)

10, 19. τὰς ἐντολάς οἶδας (Luc.
18, 20)

Luc. 22, 34. ἀπαρνήσῃ μὴ εἰδέναι με
23, 34. οὐ γὰρ οἶδασι τί ποιοῦσι

Joh. 3, 4. δ. οἴδαμεν, λαλοῦμεν

4, 22. προσκυνεῖτε δ. οὐκ οἴδατε

7, 28. καρπὶ οἴδατε κ. οἴδατε
πόθ. - ἐνθύμεις οὐκ οἴδατε

- 29. ἐγὼ οἶδα αὐτὸν

8, 19. οὐτε ἐμεῖ οἴδατε, οὐτε κ.
πατ. - εἰ ἐμεῖ ᾔδειτε etc.

- 55. ἐγὼ - οἶδα αὐτὸν etc.

10, 4. οἴδασι τὴν φωνὴν αὐτοῦ. 5.

11, 49. ὑμεῖς οὐκ οἴδατε οὐδὲν

15, 21. οὐκ οἶδασι τὸν πέμψαντα

21, 15. οὐ οἶδ. δε. φιλω. σ. 16. 17.

1 Cor. 13, 2. εἰδὼ τὰ μυστήρια πάντα

2Cor.5, 16. οὐδένα οἶδαμ. κατὰ σάρκα
 11, 11. ὁ Θεὸς οἶδεν. - 12, 2. 3.
 Gal. 4, 8. οὐκ εἰδότες Θεόν
 1 Th. 4, 5. τὰ μὴ εἰδόμενα τὸν Θεόν
 2 Th. 1, 8. τοῖς μὴ εἰδόμενοι Θεόν
 2Tim.3, 15. τὰ ἱερὰ γράμματα οἶδας
 Tit. 1, 16. Θεὸν ὁμολογοῦσιν εἰδέναι
 1Pet. 1, 8. ὅν οὐκ εἰδότες ἀγαπᾶτε
 Apoc.2, 2 οἶδα τὰ ἔργα σου (9. 13.
 19; 3, 1. 8. 15)

εἶδος

Luc. 3, 22; 9, 20. Joh. 5, 37. 2 Cor.
 5, 7. 1 Th. 5, 22.

εἰδωλεῖον 1 Cor. 8, 10.

εἰδωλόθυτον

Act.15, 29. ἀπέχεσθαι εἰδωλοθύτων
 κ. αἵματος (21, 25)

1 Cor.8, 1. περὶ - τῶν εἰδωλοθύτων
 (4; 7, 10; 10, 19. 28)

Apoc.2, 14. φαγεῖν εἶδ. (20)

εἰδωλολατρεία

1Cor.10, 14. φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολ.

Gal. 5, 20. εἰδωλολατρεία, φαρμα-
 κεία

Col. 3, 5. ἣτις ἐστὶν εἰδωλ.

1Pet.4, 3. ἀθμεῖτοίς εἶδ.

εἰδωλολάτρης

1Cor.5, 10. ἡ εἰδωλολάτραις
 - 11. πλεονέκτης ἡ εἰδωλολ.

6, 9. οὔτε εἰδωλολάτραι. 10, 7.

Eph. 5, 5. ὅς ἐστιν εἶδ.

Apoc.21, 8. φαρμακοὶς κ. εἶδ.

22, 15. οἱ φονεῖς κ. οἱ εἶδ.

εἰδωλον

Act. 7, 41. ἀνὴγ. θυσίαν τῷ εἶδ.

15, 20. ἀπὸ τ. ἀλισγημάτων τῶν
 εἶδ.

Rom.2, 22. ὁ βδελυσσόμενος τὰ εἶδ.

1 Cor.8, 4. οὐδὲν εἰδωλον ἐν τῷ κόσμῳ
 - 7. ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ εἰ-
 δώλου

10, 19. οὗτις εἶδ. τί ἐστίν;

12, 2. πρὸς τὰ εἶδ. τὰ ἄφωνα

2 Cor.6, 16. τίς - συγκατάθεσις ναῶ
 Θεοῦ μετὰ εἰδωλῶν;

1 Th.1, 9. πρὸς τὸν Θ. ἀπὸ τ. εἶδ.

1Joh.5, 21. φυλάξατε ἑ. ἀπὸ τῶν εἶδ.

Apoc.9, 20. τὰ εἰδωλα τὰ χρυσᾶ

εἴκειν Gal. 2, 5.

ἔοικα Jac. 1, 6. 23.

εἰκὴ

[Mat.5, 22. ὁ ὀργιζ. τῷ ἀδ. αὐτ. εἰκὴ]

Rom.13, 14. οὐ γ. εἰκ. τὴν μάχαιρ. φορεῖ

1Cor.15, 2. εἰ μὴ εἰκὴ ἐπιστεύσατε

Gal. 3, 4. ἐπάθετε εἰκὴ; εἴγε κ. εἰκὴ

4, 11. μήπως εἰκὴ κακοπίκα

Col. 2, 18. εἰκὴ φουσιούμενος

εἰκῶν

Mat.22, 20. τίνας ἢ εἰκῶν αὐτῇ; (Mar.
 12, 16. Luc. 20, 24)

Rom. 1, 23. ὁμοιώματι εἰκότος φθαγτ.

8, 29. συμμόρφους τ. εἰκότος τοῦ

1Cor.11, 7. εἰκῶν καὶ δόξα Θεοῦ

15, 49. τὴν εἰκ. τοῦ χοῦ - τοῦ
 ἐπουρανίου

2Cor.3, 18. τ. αὐτὴν εἰκόνα μεταμορφ.

4, 4. ὅς ἐστιν εἰκῶν τοῦ Θεοῦ

Col. 1, 15. εἰκῶν τ. Θεοῦ τοῦ ἀοράτου

3, 10. κατ' εἰκόνα τοῦ πλάσματος

Heb.10, 1. αὐτὴν τ. εἰκόνα τ. πραγ-
 μάτων

Apoc.13, 14. ποιῆσαι εἰκόνα τῷ θηρίῳ

(cf. 15; 14, 9. 11; 15, 2;

16, 2; 19, 20; 20, 4)

εἰληκρίνεια

1 Cor. 5, 8. 2 Cor. 1, 12; 2, 17.

εἰλικρινής Phil. 1, 10. 2 Pet. 3, 1.

εἰλίσσειν Apoc. 6, 14.

εἰρηνεύειν

Mar. 9, 50. εἰρηνεύετε ἐν ἀλλήλοις

Rom. 12, 18. μετὰ πάντων ἀνθρώπων
εἰρηνεύοντες

2Cor. 13, 11. τὸ αὐτὸ φρονεῖτε, εἰρηνεύετε

1 Th. 5, 13. εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς

εἰρήνη

1) in Wunschformeln (m. folg.

Dativ, einmal mit ἐπὶ):

Mat. [10, 12. εἰρ. τῷ οἴκῳ τούτῳ]
(Luc. 10, 5)

Luc. 24, 36. εἰρήνη ὑμῖν (Joh. 20, 19.
21. 28)

Rom. 1, 7. χάρις ὑμῖν κ. εἰρ. ἀπὸ Θ.

(1 Cor. 1, 3. 2 Cor. 1, 2.

Gal. 1, 3. Eph. 1, 2. Phil.

1, 2. Col. 1, 2. 1 Th. 1, 1.

2 Th. 1, 2. Philem. 3. cf.

Apoc. 1, 4).

Gal. 6, 16. εἰρ. ἐπ' αὐτ. κ. ἔσος

Eph. 6, 23. εἰρ. τοῖς ἀδελφοῖς

1Tim. 1, 2. χάρις, ἔσος, εἰρ. ἀπὸ Θ.

(2 Tim. 1, 2. Tit. 1, 4.

cf. 2 Joh. 3. Jud. 2)

1Pet. 1, 2. χάρις ὑμῖν κ. εἰρ. πλη-
θυνθείη (2 Pet. 1, 2)

5, 14. εἰρ. ὑμῖν πᾶσι

3 Joh. 15. εἰρήνη σοι

2) übrige Stellen:

Mat. 10, 13. ἐλθέτω ἡ εἰρ. ὑμ. ἐπ' αὐτ.

- πρὸς ὑμ. ἐπιστραφ.

- 34. βαλεῖν εἰρ. ἐπὶ τὴν γῆν etc.

Mar. 5, 34. ὕπαγε εἰς εἰρήνην (cf.

Luc. 8, 48)

κ. 1, 79. εἰς ὁδὸν εἰρήνης

Luc. 2, 14. κ. ἐπὶ γῆς εἰρήνη

- 29. ἀπολύεις - ἐν εἰρήνῃ

10, 6. ἐὰν ἢ ἰκαί υἱὸς εἰρήνης etc.

11, 21. ἐν εἰρήνῃ ἔστι τὰ ὑπάρχ.

12, 51. εἰρήνην παρεγενόμ. δοῦν.

14, 32. ἐρωτᾷ τὰ πρὸς εἰρήνην

19, 38. εἰρ. ἐν οὐρανῷ

- 42. τὰ πρὸς εἰρήνην σου

Joh. 14, 27. εἰρήνην ἀφήμι ὑμῖν etc.

16, 33. ἐν ἡμοῖς εἰρήνην ἔχητε

Act. 7, 26. συνήλασεν αὐτοὺς εἰς εἰρ.

9, 31. εἰχον εἰρήνην

10, 36. εὐαγγ. εἰρήνην διὰ Ἰησοῦ

12, 20. ἤκουστο εἰρήνην

15, 33. ἀπελύθησαν μετ' εἰρήνης

16, 36. πορεύσθε ἐν εἰρ.

24, 2. πολλῆς εἰρ. τυγχάνοντες

Rom. 2, 10. τιμὴ κ. εἰρ. παντί

3, 17. „ὁδὸν εἰρ. οὐκ ἔγνωσαν“

5, 1. εἰρήνην ἔχομεν πρὸς τ. Θ.

8, 6. ζωὴ κ. εἰρήνη

10, 15. „εὐαγγελιζομένων εἰρ.“

14, 17. δικαιοσύνη κ. εἰρήνη

- 19. τὰ τῆς εἰρήνης διώκωμεν

15, 17. πάσης χαρᾶς κ. εἰρ.

- 33. ὁ Θεὸς τῆς εἰρ. (16, 20.

2 Cor. 13, 11. τῆς ἀγάπ.

κ. τῆς εἰρ. Phil. 4, 9. 1 Th.

5, 23. 2 Th. 3, 16. ὁ Κύρ.

τῆς εἰρ. Heb. 13, 20)

1 Cor. 7, 15. ἐν - εἰρ. κέλῃκειν - Θ.

14, 33. οὐ - ἀκαταστασίας ὁ Θ.,

ἀλλ' εἰρήνης

16, 11. προπέμψατε - αὐτ. ἐν εἰρ.

Gal. 5, 22. ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη

Eph. 2, 14. αὐτὸς γ. ἔστιν ἡ εἰρ. ἡμῶν

- 15. ποιῶν εἰρήνην

- 17. εὐηγγελίσαστο εἰρ. ὑμῖν

Eph. 4, 3. τ. συνδίσμῳ τῆς εἰρ.
 6. 15. τοῦ εὐαγγ. τῆς εἰρ.
 Phil. 4, 7. ἡ εἰρ. τοῦ Θ.
 Col. 3, 15. ἡ εἰρ. τοῦ Χρ.
 1 Th. 5, 3. εἰρήνη κ. ἀσφάλεια
 2 Tim. 2, 22. πίστιν, ἀγάπην, εἰρήνην
 Heb. 7, 2. βασ. Σαλήμ - βασ. εἰρ.
 11, 31. δεξαμένη κ. μετ' εἰρήν.
 12, 14. εἰρ. διαώκετε μετὰ πάντ.
 Jac. 2, 16. ὑπάγετε ἐν εἰρ.
 3, 18. ἐν εἰρήνῃ σπείρεται - τοῖς
 ποιοῦσιν εἰρήνην
 1 Pet. 3, 11. „ζητησάτω εἰρήνην“
 2 Pet. 3, 14. αὐτῷ εὐρεθῆναι ἐν εἰρ.
 Apoc. 6, 4. λαβεῖν τὴν εἰρ. ἐκ τῆς γῆς
 εἰρηνικός Heb. 12, 11. Jac. 3, 17.
 εἰρηνοποιεῖν Col. 1, 20.
 εἰρηνοποιός Mat. 5, 9.
 * εἰς, μία, ἔν
 1) εἰς, ἔν:
 Mat. 5, 18. ἵνα ἐν ἡ μία κ. οὐ μὴ
 (cf. Luc. 16, 17)
 6, 24. ἡ γὰρ τὸν ἕνα μισήσῃ
 κ. τὸν ἕτερον ἀγαπήσῃ
 etc. (Luc. 16, 13)
 - 27. προσθεῖναι - πῆχυν ἵνα
 12, 11. ὃς ἔξει πρόβατον ἕν
 13, 46. ἕνα πολύτιμον μαργαρ.
 18, 5. παιδίον τοιοῦτον ἕν (6.
 10. 12. 14) (Mar. 9, 42.
 Luc. 17, 2)
 19, 17. οὐθαῖς ἀγαθός, εἰ μὴ εἰς
 ὁ Θ. (Mar. 10, 18. Luc.
 18, 19)
 23, 8. 9. 10. εἰς γὰρ ἐστὶν ὑμῶν
 ὁ καθηγ. - ὁ πατήρ etc.
 (Mar. 12, 32)
 - 15. ποιῆσαι ἵνα προσήλυτον

Mat. 24, 20. ὁ εἰς παραλαμβ. καὶ ὁ
 εἰς ἀφίσταται (Luc. 17, 34)
 25, 40. ἐνὶ τούτ. τῶν ἀδελφ. (45)
 26, 21. εἰς ἐξ ὑμ. παραδώσει με
 (Mar. 14, 18. 20. Joh. 13, 21)
 Mar. 2, 7. εἰ μὴ εἰς ὁ Θεός
 12, 29. ὁ Θ. ἡμῶν Κύριος εἰς ἐστι
 Luc. 10, 42. ἐνὸς δὲ ἐστι χρεῖα
 15, 7. ἐπὶ ἐνὶ ἀμαρτωλῷ
 18, 22. ἔτι ἔν σοι λείπει
 Joh. 6, 70. ἐξ ὑμῶν εἰς διάβολος
 8, 41. ἕνα πατέρα ἔχομεν ἰὸν Θ.
 10, 16. μία ποιμνῆ, εἰς ποιμνῆν
 - 30. ἐγὼ κ. ὁ πατήρ ἔν ἐσμεν
 11, 50. ἵνα εἰς ἄνθρ. ἀποθάνῃ
 - 52. συναγάγει εἰς ἕν
 17, 11. ἵνα ὧσιν ἔν καθ. ἡμεῖς (22)
 - 21. πάντες ἐν ὧσιν, καθ. σὺ -
 ἐν ἐμοὶ - ἵνα κ. αὐτοὶ ἐν
 ἡμῖν ἐν ὧσιν
 - 23. ἵνα ὧσιν τετελειωμ. εἰς ἕν
 18, 14. ἵνα ἄνθρ. πονῶν ἀπολύσθαι
 Act. 17, 26. ἐξ ἐνὸς αἵματος
 Rom. 3, 10. οὐκ ἐστι δίκαιος οὐδὲ εἰς
 - 12. οὐκ ἐστιν ἕως ἐνός
 - 30. ἐπέπερ εἰς ὁ Θεός
 5, 12. ὥσπερ δι' ἐνός ἄνθρ.
 - 15. τῷ τοῦ ἐνός παραπτώ-
 ματι (17)
 - ἐν χάρ. τῇ τοῦ ἐν. ἄνθρ.
 - 16. δι' ἐνός ἀμαρτήσαντος
 - τὸ μὲν κριμα ἐξ ἐνός
 - 17. ἐβασίλευσε διὰ τοῦ ἐνός
 - διὰ τοῦ ἐνός Ἰησ. Χρ.
 - 18. δι' ἐνός παραπτώματος
 - δι' ἐνός δικαιώματος
 - 19. παρακοῆς τοῦ ἐνός ἄνθρ.
 - διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἐνός

Rom. 12, 4. καθάπερ γ. ἐν ἐνὶ σώματι
 - 5. οἱ πολλοὶ ἐν σώμα
 15, 6. ὁμοθυμαδὸν ἐν ἐνὶ σώμ.
 1 Cor. 4, 6. μὴ εἰς ὑπὲρ τοῦ ἐνὸς
 φυσιοῦσθαι
 6, 5. οὐκ ἐνι... σοφὸς οὐδὲ εἰς
 - 16. ἐν σώμα ἔστι
 - 17. ὁ δὲ - ἐν πνεύμα ἔστι
 8, 4. οὐδεὶς θ. ἕταρος εἰ μὴ εἰς
 - 5. ἡμῖν εἰς θ. ὁ πατήρ
 - - εἰς Κύριος Ἰ. Χ.
 10, 17. εἰς ἄρτος, ἐν σώμα etc.
 12, 9. ἐν τῷ ἐνὶ [αἰ. αὐτῷ] πνεύμ.
 (11, 3)
 - 12. τὸ σῶμα ἐν ἔστι
 - 13. εἰς ἐν σώμα ἐβαπτισθήμεν
 - εἰς ἐν πνεύμα ἐποτίσθ.
 - 14. οὐκ ἔστιν ἐν μέλος (cf.
 18. 19. 20. 26)
 2 Cor. 5, 14. εἰς ὑπὲρ πάντων ἀπὲθ.
 Gal. 3, 20. μεσίτης ἐνὸς οὐκ ἔστιν etc.
 - 23. πάντες - ὑμεῖς εἰς ἔστε
 ἐν Χρ.
 5, 14. ἐν ἐνὶ λόγῳ πληροῦται
 Eph. 2, 14. ποιήσας τὰ ἀμφοτέρω ἐν
 - 15. τοὺς δύο - εἰς ἕνα καινὸν
 ἄνθρ.
 - 16. τ. ἀμφοτέρους ἐν ἐνὶ σώμ.
 - 18. - ἐν ἐνὶ πνεύματι
 4, 4. ἐν σώμα κ. ἐν πνεύμα
 - 5. εἰς Κύρ., μία πίστις, ἐν
 βάπτ.
 - 6. εἰς θ. κ. πατήρ
 Phil. 1, 27. στήκετε ἐν ἐνὶ πνεύματι
 2, 2. τὸ ἐν φρονοῦντες
 Col. 3, 15. ἐκλήθητε ἐν ἐνὶ σώματι
 1 Tim. 2, 5. εἰς - θ., εἰς κ. μεσίτης
 5, 9. ἐνὸς ἀνδρὸς γυνή

Heb. 2, 11. ἐξ ἐνὸς πάντας
 Jac. 2, 10. παῖσαι - ἐν ἐνὶ
 - 19. ὁ Θεὸς εἰς ἔστι
 4, 12. εἰς ἔστιν ὁ νομοθέτης
 1 Joh. 5, [7] 8. οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἐν εἰσιν
 2) μία
 Mat. 19, 5. „οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν“
 (6. Mar. 10, 8. 1 Cor. 6, 16.
 Eph. 5, 31)
 28, 1. εἰς μίαν σαββάτων (cf.
 Mar. 16, 2. Luc. 24, 1.
 Joh. 20, 1. 19. Act. 20, 7.
 1 Cor. 16, 2)
 Act. 4, 32. ἦν ἡ καρδία κ. ἡ ψυχὴ μία
 Eph. 4, 4. ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι
 - 5. μία πίστις, ἐν βάπτ.
 Phil. 1, 27. μιᾷ ψυχῇ συναθροῦντες
 1 Tim. 3, 2. μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα (12.
 Tit. 1, 6)
 Heb. 10, 11. αὐτὸς δὲ μίαν... θυσίαν
 - 14. μιᾷ - προσφορᾷ
 2 Pet. 3, 8. μία ἡμέρα παρὰ Χ. ὡς.
 Apoc. 17, 12. μίαν ὥραν λαμβάν.
 - 13. μίαν ἔχουσι γνώμην (cf. 17)
 18, 8. ἐν μιᾷ ἡμ. ἤξουσιν
 - 10. μιᾷ ὥρᾳ (16. 19)
 εἰσαγαγεῖν
 Luc. 2, 27. ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς γ. τὸ
 14, 21; 22, 54. - Joh. 18, 16.
 Act. 7, 45; 9, 8; 21, 28. 29. 37; 22, 24.
 Heb. 1, 6. ὅταν-πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν
 πρωτ. εἰς τ. οἶκον.
 εἰσακούειν
 Mat. 6, 7. ἐν τῇ πολυλογίᾳ αὐτ. εἰς-
 ακουσθήσονται
 Luc. 1, 13. εἰσηκούσθῃ ἡ δέησίς σου
 (cf. Act. 10, 31)

1Cor.14,21. „οὐθ' οὕτως εἰσακούσονται μου“
 Heb. 5, 7. εἰσακουσθεῖς ἀπὸ τῆς
 εὐλαβείας
 εἰσδέχεσθαι 2 Cor. 6, 17.
 *εἰσερχεσθαι
 Mat. 5, 20. εἰς τὴν βασ. τ. οὐρανῶν
 (cf. 7, 21; 18, 8; 19, 23.
 24; 28, 18. Mar. 9, 47; 10,
 15. 23. 24. 25. Luc. 18, 17.
 24. 25. Joh. 3, 5. Act. 14, 22)
 7, 18. εἰσελθετα διὰ τῆς στε-
 νῆς etc. (Luc. 13, 24)
 18, 8. εἰσελθεῖν εἰς τ. ζωὴν (9.
 19, 7. Mar. 9, 45)
 19, 24. διὰ τρυπήμ. ῥαφίδος εἰς-
 ελθ. (Mar. 10, 25. Luc. 18, 25)
 25, 21. εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν
 τοῦ Κ. (23)
 26, 41. μὴ εἰσελθῆτε εἰς πειρασ-
 μόν (Mar. 14, 38. Luc.
 22, 40. 46)
 Luc. 24, 26. εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ
 Rom. 5, 12. δι' ἐνός - - εἰς τὸν κόσ-
 μον εἰσηλθῆ
 11, 25. πλήρωμα τῶν ἐθν. εἰς-
 ἔλθῃ
 Heb. 3, 11. „εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν
 κατάπαυσίν μου“ (3, 18.
 19; 4, 1. 3. 5. 6. 10. 11)
 6, 19. 20; 9, 12. 24.
 6, 29. εἰσερχ. εἰς τὸ ἰσώκ. (20)
 9, 12. εἰσηλθ. ἐφ. εἰς τὰ ἅγια (25)
 - 24. εἰς χ. ἅγια εἰσηλθ. ὁ Χρ.
 10, 5. εἰσερχόμε. εἰς τὸν κόσμον
 2 Joh. 7. πλάνοι εἰσηλθον εἰς τ.
 κόσμον .

εἰσιέναι, εἰσεῖμι
 Act. 3, 8; 21, 18. 26. Heb. 9, 6.
 εἰσκαλεῖν Act. 10, 23.
 εἰσοδος
 Act. 13, 24. πρὸ προσώπου τῆς εἰς-
 ὁδου αὐτοῦ
 1Th. 1, 9. ὅποیان εἰσδον ἔσχομεν
 πρὸς (cf. 2, 1).
 Heb. 10, 19. εἰς τὴν εἰσοδον τῶν ἁγίων.
 2Pet. 1, 11. ἡ εἰσοδ. εἰς τὴν αἰώνιον β.
 εἰς πηδῶν Act. [14, 14] 16, 29.
 *εἰσπορεύεσθαι
 Mat. 15, 17. πᾶν τὸ εἰσπορευόμενον
 εἰς (Luc. 7, 15. 18. 19)
 Act. 9, 28. ἦν μετ' αὐτῶν εἰσπορ. κ.
 ἔκπορ. ἐν ᾧ.
 εἰστρέχειν Act. 12, 14.
 *εἰσφέρειν
 Mat. 6, 18. μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς
 πειρασμόν (Luc. 11, 4)
 Luc. 5, 18. 19. Act. 17, 20.
 Act. 17, 20. ξενίζοντα - εἰσφέρεις εἰς
 τὰς ἀκοὰς ἡμῶν
 1Tim. 6, 7. οὐδὲν γὰρ εἰσηνέγκαμ. εἰς
 Heb. 18, 11. εἰσφέρεται -- εἰς τὰ ἅγια
 διὰ τοῦ
 *ἕκαστος
 Mat. 16, 27. ἀποδώσει ἑκάστῳ
 18, 35. ἂν μὴ ἀφῆτε ἕκαστος
 τῷ ἀδελφῷ
 Act. 2, 38. βαπτισθήτω ἕκαστ. ὑμῶν
 3, 26. ἐν τῷ ὑποστρέφειν ἕκαστ.
 Rom. 2, 6. ἐκάστω κατὰ τὰ ἔργα αὐτ.
 12, 3. ἐκάστω ὡς ὁ Θ. ἐμέρισε
 14, 5. ἕκ. ἐν τῷ ἰδίῳ νοτ πληρ.
 - 12. ἕκ. - περὶ ἐκείνου λόγον δ.
 15, 2. ἕκ. - τῷ πλησίον ἀρεσκ.
 1Cor. 3, 5. ἐκάστω ὡς ὁ Κ. ἰδῶκεν

1Cor. 8, 8. ἕκ. - τ. ἴδιον μισθὸν λ.
 - 10. ἕκ. - βλέπω
 - 13. ἐκάστου τὸ ἔργον φανε-
 ρὸν γ.
 4, 5. γενήσεται ἐκάστῳ ἀπὸ τ.
 7, 2. ἕκ. τὴν ἑαυτ. γυν. ἐχ. etc.
 - 7. ἕκ. ἴδιον ἔχει χάρισμα
 - 17. ἐκάστῳ ὡς ἐμέρισεν ὁ Χ.
 - - ἑκαστον ὡς ἐκίληκεν ὁ Θ.
 - 20. ἑκαστος - μινέτω (24)
 10, 24. τὸ τοῦ ἐτέρου [ἕκ.]
 12, 7. ἐκάστῳ - δίδονται ἡ φαν.
 - 11. διαιροῦν - ἐκάστῳ κα-
 θὼς βούλεται
 - 18. τὰ μέλη, ἐν ἑκαστον - ἐν
 τῷ σώμ.
 14, 26. ἕκ. ὑμῶν ψαλμὸν ἔχει
 15, 23. ἕκ. - ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι
 2Cor. 5, 10. ἵνα κομισῇται ἑκαστος
 9, 7. ἕκ. καθὼς προαιρεῖται
 Gal. 6, 4. δοκιμαζέτω ἕκ.
 - 5. ἕκ. - τὸ ἴδιον φορτίον
 Eph. 4, 7. ἐν ἑκ. - ἐδόθη ἡ χάρις
 - 16. ἐν μέτρῳ ἑνὸς ἐκάστου
 μέρους
 - 25. λαλ. ἀλλήθ. ἕκ. μετὰ
 5, 33. ὑμεῖς οἱ καθ' ἕνα ἕκ. -
 ἀγαπάτω
 6, 8. ὁ ἕκ. ποιήσῃ
 Phil. 2, 4. τὰ ἑαυτῶν ἕκ. σκοπ. etc.
 Col. 4, 6. ἐν ἐκάστῳ ἀποκρίν.
 1Th. 2, 11. ὡς ἵνα ἑκαστον ὑμῶν
 4, 4. εἰδέναι ἕκ. - τὸ ἑαυτοῦ
 σκεῦος
 2Th. 1, 3. ἀγάπη ἐνὸς ἐκάστου πάν.
 Heb. 8, 13. παρακαλ. ἑαυτ. καθ' ἕκ.
 ἡμέραν
 Jac. 1, 14 ἕκ. - πειράζεται

1Pet. 1, 17. κατὰ τὸ ἐκάστου ἔργον
 4, 10. ἕκ. καθὼς ἔλαβε
 Apoc. 2, 23. δώσω ὑμῖν ἐκάστῳ κατὰ
 20, 13. ἐκρίθησαν ἕκ. κατὰ τὰ
 ἔργα αὐτῶν (cf. 22, 12)
 ἐκάστοτε 2 Pet. 1, 15.
 ἐκατονταετίας Rom. 4, 19.
 ἐκατονταπλασίων
 Mat. 19, 29. (Mar. 10, 30. Luc. 8, 8)
 ἐκατοντάρχη, ἐκατόνταρχος
 Mat. 8, 5. 8. 13. πρὸς ἡλθεν αὐτῷ
 ἐκατόντ. (Luc. 7, 26)
 27, 54. ὁ δὲ ἐκατόνταρχος (Luc.
 23, 47)
 Act. 10, 1. 22; 21, 32; 22, 25. 26;
 23, 17. 23; 24, 23; 27, 1. 6. 11.
 31. 43; 28, 16.
 [ἐκβάλλειν Heb. 11, 15]
 *ἐκβάλλειν
 Mat. 7, 4 τὸ κέρφος (cf. 5. Luc. 6,
 41. 42)
 - 23. δαιμόνια (cf. 8, 16; 9, 33.
 34; 10, 1. 8; 12, 24. 26.
 27. 28; 17, 19. Mar. 1, 34.
 39; 3, 15. 22. 23; 6, 13;
 7, 26; 9, 18. 28. 38; 16, 9. 17.
 Luc. 9, 40; 11, 14. 15. 18.
 19. 20; 18, 32)
 8, 12. υἱοὶ - ἐκβληθήσονται (cf.
 Luc. 13, 28)
 12, 20. „ὥς ἂν ἐκβάλῃ εἰς νίκος
 τὴν κρῖσιν“
 - 35. ἐκ τοῦ ἀγ. θ. ἑκβάλλει
 τὰ ἀγαθὰ (cf. 13, 52)
 21, 12. ἐξέβαλε πάντας τοὺς πωλ.
 (Mar. 11, 15. Luc. 19, 45.
 Joh. 2, 15)

Mat. 22, 18. ἑκβάλετε εἰς τὸ σκότος (25, 30)

Mar. 5, 40. ὁ δὲ ἐκβαλὼν πάντας (Luc. 8, 54)

9, 47. ἑκβαλε αὐτὸν (sc. τὸν ὄφθ.)

10, 35. ἐκβαλὼν δύο θηνάρια

Joh. 6, 37. τὸν ἔρχ. - μὴ ἐκβάλω ἕξω

10, 4. τὰ ἴδια πρόβ. ἐκβάλῃ

12, 31. ἐκβληθήσεται ἕξω

3 Joh. 10. ἐκ τῆς ἐκκλησ. ἐκβάλλει

ἑκβασις 1 Cor. 10, 13. Heb. 13, 7.

ἐκβολή Act. 27, 18.

ἐκγαμίζειν [al. l. γαμίζ.]

Mat. 22, 30; 24, 38 (Luc. 17, 27).

1 Cor. 7, 38.

ἐκγαμίσασθαι [al. l. γαμίσκ., γαμίζ., ἐκγαμίζ.]

Luc. 20, 34. 35.

ἐκγονα 1 Tim. 5, 4.

ἐκδανασθαι 2 Cor. 12, 15.

ἐκδέχασθαι

[Joh. 5, 3.] - Act. 17, 16.

1 Cor. 11, 33. ἀλλήλους ἐκδέχ. - 16, 11.

Heb. 10, 13. τὸ λοιπὸν ἐκδεχόμεν. ἕως

11, 10. ἐξεδέχ. γὰρ τὴν - πᾶλιν

Jac. 5, 7. ὁ γεωργ. ἐκδέχ. - καρπὸν

[1 Pet. 3, 20]

ἐκδηλος 2 Tim. 3, 9.

ἐκδημῶν 2 Cor. 5, 6. 8. 9.

ἐκδιδόναι, ἐκδιδόσθαι

Mat. 21, 33. 41. (Mar. 12, 1. Luc. 20, 9)

ἐκδιηγείσθαι Act. 13, 41; 15, 3.

ἐκδικεῖν

Luc. 18, 3. ἐκδικήσόν με, ἀπὸ τ. ἀντι-

δίκου

- 5. ἐκδικήσω αὐτὴν

Rom. 12, 19. μὴ αὐτοὺς ἐκδικοῦντες

2 Cor. 10, 6. ἐκδικῆσ. πᾶσαν παρακλήν
Apoc. 8, 10. τὸ αἷμα (cf. 19, 2)

ἐκδικησις

Luc 18, 7. ποιήσιν τὴν ἐκδικήσιν
τῶν ἐκλεκτῶν (8)

21, 22. ἡμέραι ἐκδικήσεως

Act. 7, 24. ἐποίησαν ἐκδικήσιν ἐφ'
καταπονομένῳ

Rom. 12, 19. ἐμοὶ ἐκδικησις (Heb. 10, 30)

2 Cor. 7, 11. κατεργάσατο - ἐκδικῆσ.

2 Th. 1, 8. διδόντες ἐκδικήσιν τοῖς

1 Pet. 2, 14. εἰς ἐκδικήσιν κακοποιῶν

ἐκδικος Rom. 13, 4. 1 Th. 4, 6.

ἐκδικῶσιν Luc. 11, 49. 1 Th. 2, 15.

ἐκδοτος Act. 2, 23.

ἐκδοχή Heb. 10, 27.

ἐκδύειν

Mat. 27, 28. 31. ἐκδύσαντες αὐτὸν (Mar.
15, 20)

Luc. 10, 30. οἱ καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν

2 Cor. 5, 4. οὐ θάλομεν ἐκδύσασθαι

ἐκζητεῖν

Luc. 11, 50. ἵνα ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα
πάντων - ἀπὸ τῆς γεν. 51.

Act. 15, 17. „ὅπως ἂν ἐκζητήσωσιν οἱ
κατάλοιποι - τὸν Κύρ.“

Rom. 3, 11. ὁ ἐκζητῶν τὸν Θ.

Heb. 11, 6; 12, 17.

1 Pet. 1, 10. περιῆς σωτηρ. ἐξεζητήσαν

ἐκθαμβεῖσθαι

Mar. 9, 15; 14, 33; 16, 5. 6.

ἐκθαμβος Act. 3, 11

ἐκθετος Act. 7, 19.

ἐκκαθαίρειν

1 Cor. 3, 7. 2 Tim. 2, 21.

ἐκκαίειν Rom. 1, 27.

ἐκκακεῖν [al. l. ἐγκακ.]

Luc. 18, 1. προσεύχεσθαι καὶ μὴ ἐκ.

2Cor. 4, 1. οὐκ ἐκκακοῦμεν. 16.
 Gal. 6, 9. ποιοῦντες μὴ ἐκκακοῦμεν
 Eph. 3, 13. μὴ ἐκκακεῖν ἐν τ. θλίψεσι
 2Th. 3, 13. μὴ ἐκκακ. καλοποιοῦντες
 ἐκκεντεῖν Joh. 19, 37. Apoc. 1, 7.
 ἐκκλῆν, ἐκκλᾶζειν
 Rom. 11, 17. 19. 20.
 ἐκκλῆσειν Rom. 3, 27. Gal. 4, 17.
 ἐκκλησία
 Mat. 16, 18. οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλ.
 18, 17. εἰπὲ τῇ ἐκκλησίᾳ - τῆς
 ἐκκλησίας παρακοῦση
 Act. 2, 47. προσετίθει τῇ ἐκκλ.
 5, 11. ἐφ' ὅλην τὴν ἐκκλ.
 7, 30. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
 8, 1. τὴν ἐκκλ. τὴν ἐν Ἱερο-
 σολ. (11, 22)
 - 3. ἐλυμαίνετο τὴν ἐκκλ.
 9, 31. αἱ μὲν οὖν ἐκκλησίαι
 11, 22. τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἱερ.
 - 26. συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλ.
 12, 1. τῶν ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας
 - 5. γανομένη ὑπὸ τ. ἐκκλ.
 13, 1. ἐν Ἀ. κατὰ τὴν οὐσαν ἐκκλ.
 14, 23. πρεσβυτέρους κατ' ἐκκλ.
 - 27. συναγαγ. τ. ἐκκλησίαν
 15, 3. προπεμφθ. ὑπὸ τῆς ἐκκλ.
 - 4. ἀπεδέχθησαν ὑπὸ τῆς
 ἐκκλ.
 - 22. σὺν ὅλῃ τῇ ἐκκλησίᾳ
 - 41. ἐπιστηρίζων τὰς ἐκκλ.
 16, 5. αἱ - ἐκκλ. ἰσπερεοῦντο
 18, 22. ἀσπασάμενος τὴν ἐκκλ.
 19, 32. ἡ ἐκκλ. συγκεχυμένη
 - 39. ἐν τῇ ἐννόμῳ ἐκκλησίᾳ
 - 41. ἀπέλυσε τ. ἐκκλησίαν
 20, 17. πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλ.
 - 28. ποιμαίνειν τὴν ἐκκλ. τ. Κ.

Rom. 16, 1. διάκονον τῆς ἐκκλ. τῆς
 ἐν Κ.
 - 4. αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἑθνῶν
 - 5. τὴν κατ' οἶκον αὐτ. ἐκκλ.
 (cf. 1Cor. 16, 19. Col. 4, 15.
 Philem. 2)
 - 16. αἱ ἐκκλ. πᾶσαι τοῦ Χρ.
 - 23. μου κ. τῆς ἐκκλ. ὅλης
 1Cor. 1, 2. τῇ ἐκκλ. τοῦ Θ. τῇ οὐσῇ
 ἐν Κ. (2Cor. 1, 1) (ἐκκλ.
 τοῦ Θ.: 10, 32; 11, 16
 (Plur.) 22; 15, 9. (ἐδῶξα
 τὴν ἐκκλ. τ. Θ. Gal. 1, 13)
 2Cor. 1, 1. 1Th. 2, 14.
 2Th. 1, 4 (Plur.). 1Tim.
 3, 5. 15)
 4, 17. ἐν πάσῃ ἐκκλ. διδάσκων
 6, 4. ἐξουθενημ. ἐν τῇ ἐκκλ.
 7, 17. ἐκ ταῖς ἐκκλ. πάσαις
 11, 18. συνερχ. ὑμῶν ἐν ἐκκλ.
 - 28. ἔθετο ὁ Θ. ἐν τῇ ἐκκλ.
 14, 4. ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ
 - 5. ἡ ἐκκλ. οἰκοδομὴν λάβη
 - 12. τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλ.
 - 19. ἐν ἐκκλ. θείῳ
 - 23. συνέλθῃ ἡ ἐκκλ. ὅλη
 - 28. σιγάτω ἐν ἐκκλ. (34)
 - 33. ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλ. τῶν
 ἁγίων
 - 35. ἐν ἐκκλ. λαλεῖν
 16, 1. ταῖς ἐκκλ. τῆς Γαλατίας
 (Gal. 1, 2)
 - 19. αἱ ἐκκλ. τῆς Ἀσίας
 2Cor. 8, 1. ἐν ταῖς ἐκκλ. τῆς Μακεδ.
 - 18. διὰ πασῶν τ. ἐκκλησιῶν
 - 19. χειροτονήσεις ὑπὸ τῶν
 ἐκκλ.
 - 23. ἀποστολοὶ ἐκκλησιῶν

2Cor.8. 24. εἰς πρόσωπον τῶν ἐκκλ.
 11, 8. ἄλλας ἐκκλ. ἐσύλησα
 - 28. μέριμνα πασῶν τῶν ἐκκλ.
 12, 13. ὑπὲρ τὰς λοιπὰς ἐκκλ.
 Gal. 1, 22. ταῖς ἐκκλ. τῆς Ἰουδ. ταῖς
 ἐν Χρ.
 Eph. 1, 22. κεφαλὴν ἐπὶ πάντα τῇ
 ἐκκλ.
 3, 10. διὰ τῆς ἐκκλ.
 - 21. ἐν τῇ ἐκκλ. ἐν Χρ. Ὑ.
 5, 23. ὁ Χρ. κεφαλὴ τῆς ἐκκλ.
 - 24. ἡ ἐκκλ. ὑποτάσσεται τῷ
 Χρ.
 - 25. Χρ. ἡγάπησε τὴν ἐκκλ.
 - 27. ἑνδοξον τὴν ἐκκλ.
 - 29. ὁ Χρ. [αἱ Κύρ.] τὴν ἐκκλ.
 - 32 εἰς Χρ. κ. εἰς τὴν ἐκκλ.
 Phil. 3, 6. διώκων τὴν ἐκκλ. (cf. 1Cor.
 15, 9. Gal. 1, 13),
 4, 15. οὐδεμία μοι ἐκκλ.
 Col. 1, 18. τ. σώματος τῆς ἐκκλ.
 - 24. ὅ ἐστιν ἡ ἐκκλ.
 4, 16. ἐν τῇ Λαοδ. ἐκκλησίᾳ
 1Th. 1, 1. τῇ ἐκκλ. Θεσσαλον. (2 Th.
 1, 1)
 1Tim. 5, 16. μὴ βαρεῖσθω ἡ ἐκκλ.
 Heb. 2, 12. „ἐν μέσῳ ἐκκλ.“
 12, 23 πανηγ. κ. ἐκκλ. πρωτο-
 τόκων
 Jac. 5, 14. τοὺς πρῶστ. τῆς ἐκκλ.
 3Joh. 6. ἐνώπιον ἐκκλησίας
 9. ἔγραψα τῇ ἐκκλ.
 10. ἐκ τῆς ἐκκλ. ἐκβάλλει
 Apoc. 1, 4. Ἰωάννης ταῖς ἐπὶ τὰ ἐκκλ.
 ταῖς ἐν Ἀσίᾳ
 - 11. ταῖς ἐπὶ τὰ ἐκκλ.
 - 20. ἄγγελοι τῶν ἐπὶ τὰ ἐκκλ.
 etc.

Apoc. 2, 1. τῆς ἐν Ἐφέσῳ ἐκκλ. (8.
 ἐν Σμύρνῃ. 12. ἐν Περ-
 γάμῳ. 18. ἐν Θυατείροις.
 3, 1. ἐν Σάρδεσιν. 7. ἐν
 Φιλαδέλφειᾳ. 14. ἐν Λαοδ.)
 - 7. τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς
 ἐκκλ. (11. 17. 29; 3, 6. 13. 22)
 - 23. γνωσονται πᾶσαι αἱ ἐκκλ.
 22, 16. ἐπὶ ταῖς ἐκκλησίαις
 ἐκκλίνειν
 Rom. 8, 12; 16, 17. 1 Pet. 3, 11.
 ἐκκολυμβᾶν Act. 27, 42.
 ἐκκομίζειν Luc. 7, 12.
 ἐκκόπτειν
 Mat. 3, 10. ἐκκόπτεται κ. εἰς πῦρ
 βάλλεται (Luc. 3, 9).
 5, 30. ἐκκοπον αὐτὴν καὶ βάλε
 (18, 8).
 7, 19. δένδρον - ἐκκόπτεται
 Luc. 13, 7. 9. ἐκκοπον αὐτὴν etc.
 Rom. 11, 22. ἐπὶ καὶ σὺ ἐκκοπήσῃ
 - 24. ἐκτὴς κατὰ φύσιν. ἐξεκότης
 ἀγριελαίου
 2Cor. 11, 12. ἵνα ἐκκόψω τὴν ἀφορμὴν
 1Pet. 3, 7. εἰς τὸ μὴ ἐκκόπτεσθαι
 ἐκκρέμασθαι Luc. 19, 48.
 ἐκλαλεῖν Act. 23, 22.
 ἐκλάμπειν Mat. 13, 43.
 ἐκλανθάνεσθαι Heb. 12, 5.
 ἐκλέγεσθαι
 Mar. 13, 20. ἐκλεκτοὺς οὓς ἐξελέξατο
 Luc. 6, 13. ἐκλεξάμενος ἀπ' αὐτῶν δ.
 9, 35. ὁ υἱός μου ὁ ἐκλεξιμένος
 [αἱ 1. ἀγαπητός]
 10, 42. ἀγαθὴν μαρτίδα ἐξελέξ.
 14, 7. πρωτοκλισίας ἐξελέγοντο
 Joh. 6, 70. ὑμᾶς τοὺς δώδεκα ἐξελεξ.
 13, 18. οἶδα οὓς ἐξελεξ.

Joh. 15, 16. οὐχ ὑμῖς με ἐξελεξέ. etc.
 - 19. ἐξελεξάμεν ὑμᾶς ἐκ τοῦ κ.
 Act. 1, 2. ἀποστόλους - οὓς ἐξελεξέ.
 - 24. ὃν ἐξελεξέ ἐκ τούτων
 6, 5. ἐξελεξάτο Στίφανον
 13, 17. ἐξελ. τοὺς πατέρας ἡμ.
 15, 7. ὁ Θ. ἐν ἡμῖν ἐξελεξάτο
 - 22. ἐκλεξαμ. ἄνδρας ἐξ αὐτῶν
 πέμψαι (25)
 1Cor. 1, 27. μωρὰ - ἐξελεξάτο ὁ Θ. 28.
 Eph. 1, 4. ἐξελεξάτο ἡμᾶς ἐν αὐτῷ -
 εἶναι
 Jac. 2, 5. ἐξελεξάτο τοὺς πτωχοὺς
 ἐκλείπειν
 Luc. 16, 9. ἵνα ὅταν ἐκλείπη
 22, 32. μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις σου
 Heb. 1, 12. „τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψ.“
 ἐκλείπτει
 Mat. 20, 6. ὅλλοι δὲ ἐκλεκτοὶ (14)
 24, 22. 24. 31. διὰ δὲ τοὺς ἐκ-
 λεκτούς etc. (Mar. 13, 20.
 22. 27)
 Luc. 18, 7. τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ
 23, 35. ὁ Χρ. ὁ τοῦ Θ. ἐκλ.
 Rom. 8, 33. κατὰ ἐκλεκτῶν Θεοῦ
 16, 13. Προφροντὸν ἐκλεκτὸν ἐν Χ.
 Col. 3, 12. ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ
 1Tim. 5, 21. τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων
 2Tim. 2, 10. ὑπομένειν διὰ τοὺς ἐκλ.
 Tit. 1, 1. κατὰ πίστιν ἐκλεκτ. Θεοῦ
 1Pet. 1, 1. ἐκλεκτοὶς παραπεδήμοις
 2, 4. παρὰ - Θεοῦ ἐκλ.
 - 6. „λίθον - ἐκλ.“
 - 9. ὑμῖς - „γένος ἐκλ.“
 2Joh. 1. ἐκλεκτῇ Κυρίᾳ
 13. τῆς ἀδελφῆς σου τῆς ἐκλ.
 Apoc. 17, 14. κλητοὶ κ. ἐκλεκτοὶ κ.
 πιστοί

ἐκλογῇ
 Act. 9, 15. σκεῦος ἐκλογῆς μοί ἐστιν
 Rom. 9, 11. ἡ κατ' ἐκλογὴν πρόθεσις
 11, 5. κατ' ἐκλογ. χάριτος. 7. 23.
 1Th. 1, 4. εἰδότες - - τ. ἐκλ. ὑμῶν
 2Pet. 1, 10. βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλησιν
 καὶ ἐκλογὴν ποιησθαι
 ἐκλύειν, ἐκλύεσθαι
 Mat. [9, 36.] 15, 32. μήποτε ἐκλυθῶ-
 σιν ἐν τῇ (Mar. 8, 3)
 Gal. 6, 9. μὴ ἐκλυόμενοι
 Heb. 12, 3. ψυχῆς ὑμῶν ἐκλυόμενοι
 - 5. „μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτ. ἐλ.“
 ἐκμάσσειν
 Luc. 7, 38. ταῖς θριξὶ - - ἐξέμασσε
 (44)
 Joh. 11, 2. ἐκμάξασα τ. πόδας αὐτοῦ
 ταῖς θριξίν αὐτῆς. 12, 3.
 13, 5. ἐκμάσσειν τῇ λεντίᾳ
 ἐκμυκτηρίζειν
 Luc. 16, 14; 23, 35.
 ἐκνεύειν Joh. 5, 13.
 ἐκνήφειν 1 Cor. 15, 34.
 ἐκούσιος Philem. 14.
 ἐκουσίως Heb. 10, 26. 1 Pet. 5, 2.
 ἐκπαλαί 2 Pet. 2, 2; 3, 5.
 ἐκπαιράζειν
 Mat. 4, 7. (Luc. 4, 12). Luc. 10, 25.
 1 Cor. 10, 9.
 ἐκπέμπειν Act. 13, 4; 17, 10.
 ἐκπεταννύναι Rom. 10, 21.
 ἐκπηδῶν Act. 14, 14.
 ἐκπίπτειν
 Mar. 13, 25. οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρ. ἵσονται
 ἐκπίπτοντας
 Act. 12, 7. ἐξέπεσον αὐτοῦ αἰαλύνσεις
 ἐκ τῶν χειρῶν

Act. 27, 17. μὴ εἰς τὴν Σύρτιν ἐκπί-
σωσι. 26. 29. 32.

Rom. 9, 6. ἐκπίπτωσαν ὁ λόγος τ. Θ.

1 Cor. 13, 8. ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπ.

Gal. 5, 4. τῆς χάριτος ἐξέπεσσε

Jac. 1, 11. τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε
(1 Pet. 1, 24)

2 Pet. 3, 17. ἐκπίσθητε τοῦ ἰδίου στη-
ριγμοῦ

Apos. 2, 5. πόθεν ἐκπίπτωσας

ἐκπλῖναι Act. 15, 39; 18, 18; 20, 6.

ἐκπληροῦν Act. 13, 33.

ἐκπλήρωσις Act. 21, 26.

ἐκπλήρῳσιν

Mat. 7, 28. ἐξεπλήρουντο ἐπὶ τῇ θ.
(22, 23. Mar. 1, 22; 11, 18.

Luc. 4, 32) (cf. Act. 13, 12)

13, 54. ὥστε ἐκπλήττεσθ. αὐτοῦς
(cf. Mar. 6, 2)

19, 25. ἐξεπλήρσ. σφόδρα (Mar.
10, 26)

Mar. 7, 37. ὑπερεκπερισσῶς ἐξελ.

Luc. 2, 48. ἰδόντας αὐτὸν ἐξεπλάγ.

9, 43. - ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι τ. Θ.

ἐκπνέειν

Mar. 15, 37. 39. ὁ δὲ Ἰησοῦς - - ἐξέ-
πνευσεν etc. (Luc. 23, 46)

ἐκπορεύεσθαι

Mat. 4, 4. ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπο-
ρευομένην διὰ στόμ.

17, 21. τὸ γένος οὐκ ἐκπορεύεται

Luc. 4, 22. λόγους τοῖς ἐκπορ. ἐκ
τοῦ στόμ.

- 37. ἐξεπορ. ἦχος περὶ αὐτ.
εἰς πάντα τόπον

Joh. 5, 29. ἐκπορεύσ. - εἰς ἀνάστασιν

15, 26. παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπο-
ρεύεται

Act. 9, 28. ἦν μετ' αὐτῶν εἰσπορ. κ.
ἐκπορ.

19, 12. πνεύματα τὰ πον. ἐκπορ.

Eph. 4, 29. λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόμ.
- μὴ ἐκπορευέσθω

Apos. 1, 16. ἐκ τοῦ στόμ. (cf. 9, 17.
18; 11, 5; 19, 15. 21)

4, 5. ἐκ τ. θρόνου (cf. 22, 1)

ἐκπορευέσιν Jud. 7.

ἐκπύουσιν Gal. 4, 14.

ἐκρίζουσιν Mat. 13, 29; 15, 13. Luc.
17, 6. Jud. 12.

ἐκστασις

1) Staunen: Mar. 5, 42; 16, 8. Luc.
5, 26. Act. 3, 10.

2) visionäre Entrückung: Act. 10,
10; 11, 5; 22, 17.

ἐκσπρίσσειν Tit. 3, 11.

ἐκταράσσειν Act. 16, 20.

ἐκτείνειν - τὴν χεῖρα

a) von Jesus, von Gott:

Mat. 8, 3. (Mar. 1, 41. Luc. 5, 13)
12, 49; 14, 31. Act. 4, 30.

b) von Anderen:

Mat. 12, 13. (ἐκτείνον τὴν χεῖρά σου
etc. Mar. 3, 5. Luc. 6, 10); 26, 51.

Luc. 22, 53. Joh. 21, 18. Act. 26, 1.

ἐκτ. - ἀγκύρας Act. 27, 30.

ἐκτελεῖν Luc. 14, 29. 30.

ἐκτένεια Act. 26, 7.

ἐκτανῆς Act. 12, 5. 1 Pet. 4, 8.

ἐκτανός 1 Pet. 1, 22.

ἐκτανέστερον Luc. 22, 44.

ἐκτιθέναι, ἐκτίθεσθαι

Act. 7, 21. ἐκτίθεντα δὲ αὐτὸν

11, 4. ἐξέτιθετο αὐτ. καθεξῆς

18, 26. αὐτῷ ἐξέθεντο τὴν τοῦ Θ.
οἰκονομίαν

Act. 23, 23. οἷς ἐξέτιθ. διαμαρτ. τὴν
βασ. τοῦ Θ.

ἐκτινάσσειν

Mat. 10, 14. ἐκτινάξ. τ. κονιορτὸν τ.
ποδῶν (cf. Mar. 6, 11. Act.
13, 51) Act. 18, 6. (τὰ ἱμάτ.)

ἐκτρέψουσθαι

1 Tim. 1, 6. ἐξετράπησαν εἰς ματαιολ.
5, 15. ἐξετράπησαν ὁπίσω τοῦ
σατανᾶ

6, 20. ἐκτραπόμενος τὰς βεβήλ.

2 Tim. 4, 4. ἐπὶ δὲ τοὺς μύθους ἐκ-
τραπήσονται

Heb. 12, 13. ἵνα μὴ τὸ χωλὸν ἐκτραπῇ
ἐκτρέφειν Eph. 5, 29; 6, 4.

ἔκτρωμα 1 Cor. 15, 8.

ἐκφέρειν

Luc. 15, 22. ἐξενέγκατε τὴν στολὴν

Act. 5, 6. ἐξενέγκαντες ἔθαψαν (9.
10)

- 15. ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς

1 Tim. 6, 7. οὐδὲ ἐξενεγκεῖν τι δυνάμ.

Heb. 6, 8. ἐκφέρουσα δὲ ἀκάνθας
ἐκφύγειν

Luc. 21, 36. καταξίωθ. ἐκφυγεῖν ταῦτα

Act. 16, 27; 19, 16.

Rom. 2, 3. ἀκφεύξῃ τὸ κρῖμα τοῦ Θ.

2 Cor. 11, 33. ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτ.

1 Th. 5, 3. καὶ οὐ μὴ ἐκφύγωσιν

Heb. 2, 3. πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα
ἐκφοβῶσιν 2 Cor. 10, 9.

ἐκφοβός Mar. 9, 6. Heb. 12, 21.

ἐκφύειν Mat. 24, 32. (Mar. 13, 28)

ἐκχέειν, ἐκχύνειν

Mat. 9, 17. ὁ οἶνος ἐκχέεται (Mar. 2,
22. Luc. 5, 3. 7)

Joh. 2, 15. κολλυβιστῶν ἐξέχει τὸ
κέρμα

Act. 2, 17. 18. 33. „ἐκχεῖ ἀπὸ τοῦ
Πν. μου“ etc.

22. 20. τὸ αἷμα Στεφανοῦ

Rom. 3, 15. „ἐκχέαι αἷμα“

Tit. 3, 6. οὐ ἐξέχ. ἐφ’ ἡμᾶς πλουσ.

Apoc. 16, 1. τὰς φιάλας (cf. 2. 3. 4.
6. 8. 10. 12. 17)

ἐκχύνουσθαι

Mat. 23, 35. πᾶν αἷμα δικ. ἐκχυνό-
μενον (Luc. 11, 50)

26, 28. τὸ αἷμά μου - ἐκχυνόμε-
νον (Mar. 14, 24. Luc. 22, 20)

Act. 1, 18. πάντα τὰ σπλάγχνα

10, 45. ἡ δωρεὰ τοῦ ἀγ. Πν.

Rom. 5, 5 ἡ ἀγάπη τοῦ Θ. ἐκκέ-
χται

Jud. 11. τῇ πλάνῃ τοῦ Βαλαάμ
μισθοῦ ἐξεχύθησαν

ἐκχωρεῖν Luc. 21, 21.

ἐκψύχειν Act. 5, 5. 10; 12, 23.

ἐκῶν Rom. 8, 20. 1 Cor. 9, 17.

ἐλαία

Mat. 21, 1. πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν
(cf. 24, 3; 26, 30. Mar. 11,
1; 13, 3; 14, 26. Luc. 19,
29. 37; 21, 37; 22, 39.
[Joh. 8, 1])

Rom. 11, 17. τῆς πιότητος τῆς ἐλ. 24.

Jac. 3, 12. μὴ δύναται -- συκὴ ἐλαίας
ποιῆσαι

Apoc. 11, 4. αἱ δύο ἐλαίαι

ἐλαίον

Mat. 25, 3. 4. ἔλαβον ῥεοῦ ἑαυτῶν
ἐλαίον etc.

- 8. ὅτε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλ. ὕμ.

Mar. 6, 13. ἤλειπον ἐλαίῳ πολλοὺς
ἀβρόστους

Luc. 7, 46. ἐλαίῳ - οὐκ ἤλειψας

Luc.10,34. ἐπιχίων ἔλαιον κ. οἶνον
 16, 6. ἐκατόν βάτους ἔλαιου
 Heb. 1, 9. „ἔλαιον ἀγαλλιάσ.“
 Jac. 5,14. ἀλείψαντες αὐτὸν ἔλαιον
 Apoc. 6, 6 (18, 18).
 ἐλαίων Act. 1, 12.
 Ἐλαμίται Act. 2, 9.
 ἐλάσσων, ἔλαττον Joh. 2, 10.
 Rom. 9, 12. Heb. 7, 7.
 ἔλαττον adv. 1 Tim. 5, 9.
 ἐλαττονεῖν 2 Cor. 8, 15.
 ἐλαττοῦν Joh. 3, 30. Heb. 2, 7. 9.
 ἐλαύνειν, ἐλᾶν
 Mar. 6,48. ἐν τῷ ἐλαύνειν
 Luc. 8,29. ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαι-
 μονος εἰς
 Joh. 6,19. ἐηλεκότες οὖν ὡς στα-
 δίους
 Jac. 3, 4. τὰ πλοῖα - - ὑπὸ σκλ.
 ἀνέμων ἐλαυνόμενα
 2Pet.2,17. ὁμίχλαι ὑπὸ λαίλαπος
 ἐλαυνόμεναι
 ἐλαφρία 2 Cor. 1, 17.
 ἐλαφρός Mat. 11, 30. 2 Cor. 4, 17.
 ἐλάχιστος
 Mat. 2, 6. „οὐδαμῶς ἐλαχίστη ἐῖν“
 5,19. ἐντολῶν τ. τῶν ἐλαχίστ.
 - ἐλάχ. κληθήσεται ἐν τῇ
 25,40.45. ἀδελφῶν μου τ. ἐλα-
 χίστων etc.
 Luc.12,26. οὐτε ἐλάχιστον δύνασθε
 16,10. ὁ πιστός ἐν ἐλαχίστῳ (cf.
 19,17) - ὁ ἐν ἐλαχ. ἄδικος
 1Cor. 4, 3. ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστ. ἔστιν
 6, 2. κριτηρίων ἐλαχίστων
 15, 9. ὁ ἐλάχιστος τ. ἀποστόλων
 Jac. 3, 4. ὑπὸ ἐλαχίστου πηδαλίου
 ἐλαχιστοτέρου Eph. 3, 8.

Ἐλεάζαρ Mat. 1, 15.
 Ἐλεγξίς 2 Pet. 2, 16.
 ἐλέγχειν
 Mat.18,15. ὑπάγε ἔλεγξον αὐτὸν με-
 ταξὺ σου κ. αὐτοῦ
 Luc. 3,19. ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ
 περὶ Ἡρωδιάδος
 Joh. 3,20. ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα
 [8, 9. ὑπὸ τ. συνειδήσεως ἐλεγ-
 χόμενοι]
 - 46. τίς - ἐλέγχει με περὶ ἁμ.
 16, 8. ἐλέγξει τὸν κόσμ. περὶ ἁμ.
 1Cor.14,24. ἐλέγχεται ὑπὸ πάντων
 Eph. 5,11. μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε
 - 13. τὰ - πάντα ἐλεγχόμε. ὑπὸ
 τ. φωτὸς φανεροῦται
 1Tim.5,20. ἐνώπιον πάντων ἐλέγχε
 2Tim.4, 2. ἔλεγξον, ἐπετίμησον
 Tit. 1, 9. τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγγ.
 - 13. ἐλέγχε αὐτοὺς ἀποτόμως
 2,15. παρακάλει κ. ἐλέγχε
 Heb.12, 5. ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος
 Jac. 2, 9. ἐλεγχόμεν. ὑπὸ τοῦ νόμου
 [Jud. 15.22]
 Apoc.3,19. ὅσους ἐὰν φιλῶ ἐλέγχω
 καὶ παιδεύω
 Ἐλεγχος 1 Tim. 3, 16. Heb. 11, 1.
 ἐλεειν
 Mat. 5, 7. αὐτοὶ ἐλεηθήσονται
 9,27; 20, 30. 31. ἐλέησον ἡμᾶς,
 (οὐκ ἴσμεν) etc. (Mar. 10,
 47. 48. Luc. 18, 38. 39)
 (cf. 15, 22; 17, 15. Luc.
 17, 13)
 18,33. ἐλεῆσαι τὸν σύνδουλόν
 σου - ἐγὼ σε ἠλέησα
 Mar. 5,19. ὁ Κ. - ἠλέησέ σε
 Luc.16,24. πάτερ Ἀ., ἐλέησόν με

Rom. 9, 15. „ἐλεήσω ὃν ἂν ἐλεῶ“
 - 16. τοῦ ἐλεούντος Θεοῦ. 18.
 11, 30. νῦν δὲ ἡλεήθητε
 - 31. ἵνα κ. αὐτοὶ ἐλεηθῶσι
 - 32. ἵνα τοὺς πάντας ἐλεήσῃ
 12, 8. ὁ ἐλεῶν ἐν ἰαρότητι
 1Cor. 7, 25. ἡλεημένος ὑπὸ Κυρίου
 2Cor. 4, 1. καθὼς ἡλεήθημεν
 Phil. 2, 27. ὁ Θεὸς αὐτὸν ἡλέησεν
 1Tim. 1, 13. ἀλλ' ἡλεήθην. 16.
 1Pet. 2, 10. οἱ οὐκ ἡλεημένοι, νῦν δὲ
 ἐλεηθέντες
 Jud. 22. οὓς μὲν ἐλεεῖτε διακρίν.
 ἐλεεινός 1 Cor. 15, 19. Apoc. 3, 17.
 ἐλεημοσύνη
 Mat. 6, 1. προσέχετε τὴν ἑλ. ὑμῶν.
 2. 3. 4.
 Luc. 11, 41. τὰ ἐνόντα δοτε ἐλεημοσ.
 12, 33. δοτε ἐλεημοσύνην
 Act. 3, 2. τοῦ αἰτεῖν ἐλεημοσύνην
 (3. 10)
 9, 36. πλήρης - ἐλεημοσυνῶν
 10, 2. 4. 31; 24, 17.
 ἐλεήμων Mat. 5, 7. Heb. 2, 17.
 ὁ ἔλεος [al. 1. τὸ ἔλεος]
 Mat. 9, 13. ἔ. θάλω κ. οὐ θυσίαν (12, 7)
 23, 23. τὴν κρίσιν κ. τὸν ἔλεον
 Tit. 3, 3. κατὰ τὸν αὐτοῦ ἔλεον
 Heb. 4, 16. ἵνα λάβωμεν ἔλεον
 τὸ ἔλεος
 Luc. 1, 50. τὸ ἔ. αὐτοῦ εἰς γενεάς.
 54. 58. 72.
 - 78. διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θ.
 10, 87. ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ'
 αὐτοῦ
 Rom. 9, 23. ἐπὶ σκευὴ ἐλέους ἀπροητ.
 11, 31; 15, 9 (ὕπερ ἐλέους δοξά-
 σαι)

Gal. 6, 16. εἰρήνην ἐπ' αὐτοὺς κ. ἔ.
 Eph. 2, 4. πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει
 1Tim. 1, 2. χάρις, ἔλεος, εἰρήνη (2Tim.
 1, 2. Tit. 1, 4. 2 Joh. 3)
 2Tim. 1, 16. δώῃ ἔλεος ὁ Κ. τῷ
 - 18. εὐρεῖν ἔλεος παρὰ Κ.
 Jac. 2, 13. τῷ μὴ ποιήσαντι ἔλ. -
 κατακαυχ. ἔλ. κρίσεως
 3, 17. ἡ ἀν. σοφία - - μιστὴ
 ἐλέους καὶ καρπῶν
 1Pet. 1, 3. κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος
 Jud. 2. ἔλεος ὕμιν καὶ εἰρήνη
 21. προσδεχόμενοι τὸ ἔλ. τ. Κ.
 ἐλευθερία
 Rom. 8, 21. εἰς τὴν ἐλ. τῆς δόξης τῶν κ.
 1Cor. 10, 29. ἡ ἐλ. μου κρίνεται ὑπὸ
 2Cor. 3, 17. οὐ δὲ τὸ Πν. Κ., ἀκατ
 ἐλευθερία
 Gal. 2, 4. κατασκοπῆσαι τὴν ἐλευθ.
 ἡμῶν
 5, 1. τῇ ἐλ. ἢ ἡμᾶς Χρ. ἡλευ-
 θέρωσε
 5, 13. ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε -
 μὴ τὴν ἐλ. εἰς ἀπορμήνησθ
 Jac. 1, 25. νόμον τέλειον τὸν τῆς ἐλ.
 2, 12. ὡς διὰ νόμου ἐλευθερ.
 1Pet. 2, 16. ὡς ἐπιτάλμμα ἔχ. τῆς
 κακίας τὴν ἐλευθερίαν
 2Pet. 2, 19. ἐλευθερίαν αὐτοῖς ἀπαγ-
 γελλόμενον
 ἐλεύθερος
 Mat. 17, 26. ἐλεύθεροί εἰσιν οἱ υἱοὶ
 Joh. 8, 33. ἐλεύθεροι γενήσεσθε
 - 36. ὅπως ἐλεύθεροί ἔσεσθε
 Rom. 6, 20. ἐλεύθ. ἦτε τῇ δικαιοσ.
 7, 3. ἐλευθ. ἐστὶν ἀπὸ τ. νόμου
 1Cor. 7, 21. δύνασθαι ἐλεύθερος γεν-
 ἔσθαι

1Cor.7,22. ὁ ἐλ. κληθεὶς δοῦλός ἐστι
Χριστοῦ

- 39. ἐλευθέρῳ ἐστὶν ὃ θάλει
9, 1. οὐκ εἰμὶ ἐλευθερός;

- 19. ἐλεύθερ. γ. ὦν ἐκ πάντων
12,13. εἴτε δοῦλοι, εἴτε ἐλεύθ.

Gal. 3,28. οὐκ ἐνι δοῦλος οὐδὲ ἐλ.

4,22,23. ἵνα ἐκ τῆς ἐλευθ. εἴη.

- 26. ἡ δὲ ἀνὴρ Ἰ. ἐλευθ. ἐστὶν

- 30. „μετὰ τ. υἱοῦ τῆς ἐλευθ.“

- 31. οὐκ ἐσμέν παιδίσκης τέ-
κνα, ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρου

Eph. 6, 8. εἴτε δοῦλος, εἴτε ἐλεύθ.

Col. 3,11. δοῦλος καὶ ἐλευθερός

1Pet.2,16. ὡς ἐλευθεροί -- ὡς δοῦ-
λοι Θεοῦ

Apoc.6,15. π. δοῦλος κ. πᾶς ἐλευ-
θερός (13, 16; 19, 18)

ἐλευθεροῦν

Joh. 8,32. ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει
ὑμᾶς

- 36. ὁ υἱὸς ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ

Rom.6,18.22. ἐλευθερωθέντες δὲ
ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας εἴη.

8, 2. ἡλευθερωσάμε ἀπὸ τοῦν.

- 21. ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τ.
δουλείας -- εἰς τ. ἐλευ-
θερίαν

Gal. 5, 1. τῇ ἐλευθερίᾳ ἣ Χριστὸς
ὑμᾶς ἡλευθέρωσε

ἤλευσε Act. 7, 52.

ἐλεφάντινος Apoc. 18, 12.

Ἑλιακίμ Mat. 1, 13. Luc. 3, 30.

Ἑλιέζερ Luc. 3, 29.

Ἑλιούδ Mat. 1, 14. 15

Ἑλισάβητ Luc. 1, 5. 7. 13. 24. 36.
40. 41. 57.

Ἑλισσαίος Luc. 4, 27.

ἐλλίσσειν Heb. 1, 12. Apoc. 6, 14.
ἔλπειν Act. 21, 30. Jac. 2, 6.

ἔλκος Luc. 16, 21. Apoc. 16, 2. 11.
ἐλκοῦν Luc. 16, 20.

ἐλκύειν

Joh. 6,44. ἵνα μὴ ὁ πατήρ -- ἐλ-
κύσῃ αὐτόν

12,32. πάντα ἐλκύσω πρὸς ἑμαυτ.

18,10. ἔχων μάχαιραν ἐλκυσεν

21, 6. οὐκ ἐτι ἀπὸ ἐλκύσαι ἰσχυ-
σαν 11.

Act.16, 9. τὸν Ἑλλαν ἔλκυσαν εἰς
τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς ἀρχ.

Ἑλλάς Act. 20, 2.

Ἑλλήν, Ἑλληνες

Joh. 7,35. τὴν διασπορὰν τῶν Ἑλ-
λῆν. - διδάσκουσιν τοὺς Ἑ.

12,20. ἦσαν δὲ τινες Ἑλληνες

Act.11,20. ἐλάλουν πρὸς τοὺς Ἑλλ.

14, 1. Ἰουδαίω τε καὶ Ἑλλήνων

16, 1. πατὴρ δὲ Ἑλληνος. 3.

17, 4. πῶν τε σεβομένων Ἑλλή-
νων πολὺ πλῆθος

18, 4. Ἰουδαίους καὶ Ἑλληνας

- 17. πάντας οἱ Ἑλληνες

19,10. Ἰουδαίους τε καὶ Ἑλλη-
νας (17; 20, 21)

21, 8. Ἑλληνας εἰσέγαγ. εἰς τὸ ἱ.

Rom.1,14. Ἑλλησι τε καὶ βαρβάρους

- 16. Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ
Ἑλλήνι (2, 9. 10)

8, 9. Ἰουδ. τε κ. Ἑλλ. (10, 12.

1 Cor. 1, 24; 10, 33; 12, 13)

1Cor.1,22. Ἑλληνες σοφίαν ζητοῦσιν

- 23. Ἑλλησι δὲ μωρίαν

Gal. 2, 3. τίς -- Ἑλλήν ὦν

8,28. οὐκ ἐν Ἰουδαίῳ οὐδὲ Ἑλλ.

Col. 3, 11. Ἑλλήν καὶ Ἰουδαίος
Ἑλληνικός
Luc. 23, 38. Apoc. 9, 11.
Ἑλλήνις Mar. 17, 26. Act. 17, 12.
Ἑλληνιστής
Act. 6, 1; 9, 29 [11, 20].
Ἑλληνιστί
Joh. 19, 20. Act. 21, 37.
ἐλλογᾶν
Rom. 5, 18. Philem. 18.
Ἐλμωδὰμ Luc. 3, 28.
ἐλπίζειν
Mat. 12, 21. καὶ τῷ ὀνόμ -- ἐλπιούσι
Luc. 6, 84. παρ' ὧν ἐλπίζετε ἀπο-
λαβεῖν
23, 8. ἡλπίζέ τι σημεῖον ἰδεῖν
24, 21. ἡμεῖς δὲ ἡλπίζομεν ὅτι
Joh. 5, 45. εἰς ὃν ὑμεῖς ἡλπίκατε
Act. 24, 26; 26, 7.
Rom. 8, 24, 25. ὁ γὰρ βλέπει τις εἰ κ.
ἐλπίζει; etc.
15, 12. „ἐπ' αὐτῷ ἔσθην ἐλπιούσ.“
- 24. ἐλπίζω διαπ. ὁράσασθαι
1Cor. 13, 7. ἡ ἀγάπη -- πάντα ἐλπ.
15, 19. ἡλπικότες ἰσμεν ἐν Χρ.
16, 7. ἐλπίζω -- ἐπιμεῖναι
2Cor. 1, 10. εἰς ὃν ἡλπίκαμεν
- 13; 5, 11; 8, 5; 13, 6.
Phil. 2, 19. ἐλπίζω δὲ ἐν Κυρίῳ --
πέμψαι (23)
1Tim. 3, 14. ἐλπίζων ἐλθεῖν πρὸς σε
4, 10. ἡλπίκαμεν ἐπὶ Θεῷ ζ.
5, 5. ἡλπίκεν ἐπὶ τὸν Θε.
6, 17. ἡλπίκ. ἐπὶ πλούτου ἀδη-
λόγητι
Philem. 22. ἐλπίζω, ὅτι -- χαρισθ.
Heb. 11, 1. ἐλπιζομένων ὑπόστασις
1Pet. 1, 13. τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ τῇ

1Pet. 3, 5. ἐλπίζουσαι ἐπὶ τὸν Θε.
2 Joh. 12. 3 Joh. 14.
ἐλπίς
Act. 2, 26. „κατασκηνώσ. ἐπ' ἐλπίδι.“
16, 19; 23, 6 (παρὶ ἐλπίδος καὶ
ἀναστάσεως)
24, 15. ἐλπίδα ἔχων εἰς τὸν Θε.
ἀνάστασιν μέλλειν ἔσασθ.
26, 6. ἐπ' ἐλπίδι τῆς ἐπαγγελίας
- 7. παρὶ ἧς ἐλπ. ἔγκαι.
27, 20; 27, 20. (ἐλπ. τοῦ Ἰσρ.)
Rom. 4, 18. παρ' ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι
ἐπίστευσεν
5, 2. ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης
- 4. ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα
- 5. ἡ δὲ ἐλπίς οὐ κατασχύνει
8, 20. ὑποτάξαντα ἐπ' ἐλπίδι
- 24. τῇ -- ἐλπίδι ἐσώθημεν -- ἐλ.
βλεπομένη οὐκ ἔστιν ἐ.
12, 12. τῇ ἐλπίδι χαίροντες
15, 4. τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν
- 13. ὁ δὲ Θεὸς τῆς ἐλπίδος
- - περισσεύειν ὑμ. ἐν τῇ ἐλ.
1Cor. 9, 10. ἐπ' ἐλπίδι -- ἀροτριᾶν etc.
13, 13. πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη
2Cor. 1, 7. ἡ ἐλπίς ἡμῶν βεβαία
3, 12. ἔχοντες οὖν τοιαύτην ἐλπ.
10, 15. ἐλπίδα ἔχοντες -- μα-
γαλυνθῆναι
Gal. 5, 5. ἐλπίδα δικαιοσύνης
Eph. 1, 18. ἡ ἐλπίς τῆς κλήσεως
2, 12. ἐλπίδα μὴ ἔχοντες
4, 4. ἐν μιᾷ ἐλπ. τ. κλήσεως
Phil. 1, 20. κατὰ τὴν ἀπ. κ. ἐλπ. μου
Col. 1, 5. διὰ τὴν ἐλπίδα τὴν ἀπ.
- 23. ἀπὸ τ. ἐλπίδος τοῦ εὐαγγ.
- 27. ἡ ἐλπίς τῆς δόξης
1Th. 1, 3. τ. ὑπομονῆς τῆς ἐλπ. τ. Κ.

1Th. 2, 19. τίς γὰρ ἡμῶν ἐλπὶς
 4, 13. οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα
 5, 8. ἐλπίδα σωτηρίας
 2Th. 2, 16. δοὺς -- ἐλπίδα ἀγαθῆν
 ἐν Χ.
 1Tim. 1, 1. Ἰησοῦ, τῆς ἐλπίδος ἡμῶν
 Tit. 1, 2. ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰων.
 2, 13. τὴν μακαρίαν ἐλπίδα
 3, 7. κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰων.
 Heb. 3, 6. τὸ καίχημα τῆς ἐλπίδος
 6, 11. π. πληροφωρίαν τῆς ἐλπ.
 - 18. τῆς προκειμένης ἐλπίδος
 10, 23. ὁμολογίαν τῆς ἐλπ. ἀκλινῆ
 1Pet. 1, 3. εἰς ἐλπίδα ζωῆς δι' ἀν.
 - 21. ἐλπίδα εἶναι εἰς Θ.
 3, 15. τῆς ἐν ὕμνῳ ἐλπίδος
 1Joh. 3, 3. ὁ ἔχων τὴν ἐλπίδα ταύ-
 την ἐπ' αὐτῷ
 Ἑλύμας Act. 13, 8.
 ἔλωτ Mar. 15, 34
 *ἐμαντοῦ, ἐμαντῶ, ἐμαντόν
 Joh. 5, 30. 31. οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν
 ἀπ' ἐμαντοῦ οὐδέν etc.
 7, 17. 23 (ἀπ. ἐμ. οὐκ ἐλήλυθα.
 8, 42); 8, 14. 18. 28. 54; 10, 18;
 12, 49; 14, 10; 17, 19.
 Act. 20, 24. οὐδ' ἐγὼ -- τιμάν ἐμαντῶ
 26, 9. ἡγῆμαι ἐμαντ. μακάριον
 1Cor. 4, 3. οὐδ' ἐμαντόν ἀνακρίνω
 7, 7. ὡς καὶ ἐμαντόν
 2Cor. 11, 7. ἐμαντόν ταπεινῶν 12, 5.
 Gal. 2, 18. παραβάτην ἐμαντόν συν-
 ιστάνω
 Phil. 3, 13. ἐγὼ ἐμαντ. οὐ λογιζομαι
 ἐμβαλίνειν (εἰς τὸ πλοῖον)
 Mat. 8, 23 (Luc. 8, 22); 9, 1; 13, 2
 (Mar. 4, 1); 14, 22. 32 (Mar. 6, 45.
 Joh. 6, 17); 15, 39 (Mar. 8, 10).

Mar. 5, 18 (Luc. 8, 37); 8, 13.
 Luc. 5, 3. Joh. 5, 4; 6, 22. 24;
 21, 3.
 ἐμβάλλειν Luc. 12, 5.
 ἐμβάπτειν
 Mat. 26, 23. (Mar. 14, 20. Joh. 13, 26)
 ἐμβατεύειν Col. 2, 18.
 ἐμβιβάζειν Act. 27, 6.
 ἐμβλέπειν
 Mat. 6, 26. ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινά
 19, 26. ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοῦς
 (Mar. 10, 21. 27) Mar. 8, 25.
 Mar. 14, 67. ἰδοῦσα τὸν -- ἐμβλέψασα
 αὐτῷ (Luc. 22, 61) Luc.
 20, 17. Joh. 1, 36. 43. Act.
 1, 11; 22, 11.
 ἐμβριμᾶσθαι
 Mat. 9, 30. ἐνεβριμήσατο αὐτοῖς ὁ Ἰ.
 Mar. 1, 43; 14, 5. ἐνεβριμῶντο αὐτῇ
 Joh. 11, 33. (τῷ πνεύμ.). 38 (ἐν ἑαυτῷ)
 ἐμαῖν Apoc. 3, 16.
 ἐμαίναςθαι Act. 26, 11.
 ἔμμανουήλ Mat. 1, 23.
 ἔμματος Luc. 24, 13.
 ἐμένειν
 Act. 14, 23. ἐμένειν τῇ πλίστει
 Gal. 3, 10. δς οὐκ ἐμένει ἐν πάσι
 Heb. 8, 9. οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ δια-
 θήκῃ
 ἔμμορ Act. 7, 16.
 *ἐμός
 Mat. 20, 15. ὁ θάλλω ποιῆσ. ἐν τοῖς ἐμοῖς
 - 23. οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναί
 (Mar. 10, 40)
 25, 27. τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ
 Luc. 15, 31. πάντα τὰ ἐμὰ σὰ ἔστι
 Joh. 5, 30. οὐ ζητῶ τὸ θάλημα τὸ
 ἐμὸν

Joh. 6, 38. τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν
 7, 16. ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς (8)
 - - ἡ ἐμὴ διδ. οὐκ ἔστιν ἐμὴ
 8, 56. ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἐμὴν
 10, 14. γινώσκω τὰ ἐμά etc.
 14, 24. ὁ λόγος - - οὐκ ἔστιν ἐμὸς
 - 27. εἰρήνην τὴν ἐμὴν
 16, 14. ἐκ τ. ἐμοῦ λήψεται
 - 15. πάντα - - ἐμά ἐστι
 17, 10. τὰ ἐμά πάντα σὰ ἐσσι
 καὶ τὰ σὰ ἐμά
 1Cor. 5, 4. ὑμῶν κ. τοῦ ἐμοῦ πνεύ-
 ματος (16, 18)
 16, 21. τῇ ἐμῇ χειρὶ II. (Gal. 6, 11.
 Col. 4, 18. 2 Th. 3, 17.
 Philem. 19)
 Phil. 3, 9. μὴ ἔχων ἐμὴν δικαιοσ.
 ἐμπαιγμονή 2 Pet. 3, 3.
 ἐμπαιγμός Heb. 11, 36.
 ἐμπαιζειν
 Mar. 2, 16. ἐνεπαύθη ὑπὸ τ. μάγων
 20, 19. εἰς τὸ ἐμπαῖξαι κ. μαστιγ.
 (Mar. 10, 34. Luc. 18, 32)
 27, 29. ἐνέπαιζον αὐτῷ λέγοντες
 (Mar. 15, 20. Luc. 22, 63.
 23, 11). 31. 41. Mar. 15, 31.
 Luc. 14, 29; 23, 36.
 ἐμπαίκεται 2 Pet. 3, 3. Jud. 18.
 ἐμπαριπατεῖν 2 Cor. 6, 16.
 ἐμπιμπλάναι
 Luc. 1, 53. πεινῶντας ἐνέπλ. ἀγαθ.
 6, 25. ὑμῖν, οἱ ἐμπαπλησμένοι
 Joh. 6, 12. Act. 14, 17.
 Rom. 15, 24. ἵνα ὑμῶν πρῶτον ἀπὸ
 μέρους ἐμπλησθῶ
 ἐμπίπτειν
 Mat. 12, 11. ἵνα ἐμπέσῃ - εἰς βόθ. (14, 5)
 Luc. 6, 39; 14, 5.

1Tim. 3, 6. εἰς πρῆμα ἐμπέσῃ τοῦ διαβ.
 - 7. μὴ εἰς ὀνειδισμόν. ἐμπέσῃ
 6, 9. ἐμπέσῃ. εἰς πειρασμόν
 Heb. 10, 31. φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς
 χεῖρας Θεοῦ ζώντος
 ἐμπλέκειν 2Tim. 2, 4. 2Pet. 2, 20.
 ἐμπλοκή 1 Pet. 3, 3.
 ἐμπνέειν Act. 9, 1.
 ἐμπροσθεσθαι
 Jac. 4, 13. 2 Pet. 2, 3.
 ἐμφορία Mat. 22, 5.
 ἐμπόριον Joh. 2, 16.
 ἐμφορος
 Mat. 13, 45. Apoc. 18, 3. M. 15, 23.
 ἐμπρήθειν Mat. 22, 7.
 *ἐμπροσθεν
 Mat. 6, 1. ποιεῖν ἐμπροσθ. τῶν ἀνθ.
 10, 32. 33. ὁμολογήσει - - ἐμπρ.
 τῶν ἀνθρώπων etc. (Luc.
 12, 8)
 Joh. 1, 15. 27. 30. ἐμπροσθέν μου
 γέγονεν
 3, 28. ἀπεσταλμένος εἰμι ἐμπ.
 ἐκείνου
 Act. 10, 4. ἐμπρ. τ. Θ. (al. l. ἐνώπιον)
 2Cor. 5, 10. ἐμπ. τοῦ βήματος τοῦ Χ.
 Gal. 2, 14. εἶπον τῷ II. ἐμπ. πάντων
 Phil. 3, 18. τοῖς δὲ ἐμπρ. ἐπακται-
 νόμενος
 1Th. 1, 3. ἐμπ. τοῦ Θ. (2, 19. τοῦ
 Χ.; 3, 9. 13)
 1Joh. 3, 19. ἐμπ. αὐτοῦ πείσομεν
 Apoc. 4, 6. ἐμπροσθεν καὶ ὀπίσθεν
 ἐμπύειν
 Mat. 26, 67. ἐνέπυσαν εἰς τὸ πρόσω-
 πον (Mar. 14, 65)
 27, 30. ἐμπτύσαντες εἰς αὐτόν
 (Mar. 15, 19)

Mar. 10, 34. ἐμπεύουσιν αὐτῷ (Luc. 18, 32)

ἐμφανής Act. 10, 40. Rom. 10, 20. ἐμφανίζειν

Mat. 27, 53. ἐνεφανίσθησαν πολλοίς

Joh. 14, 21. 22. ἐμφανίσω αὐτῷ ἑμαυτόν ἐκ.

Act. 23, 15. 22; 24, 1; 25, 2. 15.

Heb. 9, 24. ἐμφανισθῆναι τῷ προσώπῳ τοῦ Θ. ὑπὲρ ἡμῶν

11, 14. ἐμφανίζουσιν, ὅτι πατρίδα ἔμφορος

Luc. 24, 5. ἐμφόβων-γινομένων - 37.

Act. 10, 4; 22, 9; 24, 25.

Apoc. 11, 13.

ἐμφυσᾶν Joh. 20, 22.

ἐμφυτος Jac. 1, 21.

ἐναγκαλίζεσθαι

Mar. 9, 36; 10, 16.

ἐνάλιος Jac. 3, 7.

ἐναντι- τοῦ Θ. Luc. 1, 8. Act. 8, 21.

ἐναντίον - τοῦ Θ.

Mat. 2, 12. Luc. 20, 26; 24, 19.

Act. 7, 10; 8, 32.

ἐναντίος

Mat. 14, 24. ἐν. ὁ ἄνεμος (Mar. 6, 48)

Mar. 15, 39. παραστηκ. ἐξ ἐναντίας αὐτ.

Act. 26, 9. πρὸς τὸ ὄν. Ἰησοῦ-πολλὰ ἐναντία πρᾶξαι

27, 4; 28, 17.

1Th. 2, 15. πᾶσιν ἀνθρώποις ἐναντ.

Tit. 2, 8. ἵνα ὁ ἐξ ἐναντίας ἐντραπῇ

ἐνάρχεσθαι [2 Cor. 8, 6] Gal. 3, 3.

Phil. 1, 6.

ἐνδοής Act. 4, 34.

ἐνδοιγμα 2 Th. 1, 5.

ἐνδοικνυσθαι

Rom. 2, 15. ἐνδείκ. τὸ ἔργον-γραφτόν

Rom. 9, 17. ὅπως ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τ. δύναμιν

- 22. ἐνδείξασθαι τὴν δόξαν

2Cor. 8, 24. τὴν οὖν ἐνδείξιν - - εἰς αὐτοὺς ἐνδείξασθαι εἰς πρόσωπον

Eph. 2, 7. ἵνα ἐνδείξ. ἐν τοῖς αἰῶσι - - τὸν ὕψ. πλοῦτον

1Tim. 1, 16. ἐν ἐμοὶ πρῶτον ἐνδείχεται Ἰ. Χριστὸς τὴν πᾶσαν

2Tim. 4, 14. πολλὰ μοι κατὰ ἐνδείξ.

Tit. 2, 10. πιστιν πᾶσαν ἐνδείκν.

3, 2. ἐνδείκνυμένους πρᾶότητα

Heb. 6, 10. τ. ἀγάπης ἧς ἐνδείξασθε εἰς τὸ ὄνομα

- 11. ἐνδ. σπουδὴν πρὸς

ἐνδείξις

Rom. 3, 25. εἰς ἑνδ. τῆς δικαιοσ. (26)

2Cor. 8, 24. τὴν οὖν ἐνδείξιν τῆς ἀγάπ.

Phil. 1, 28. ἐνδείξις ἀπωλείας

ἐνδεκα = μαθ., ἀπ. Mat. 28, 16.

Mar. 16, 14. Luc. 24, 9. 38. Act. 1, 26; 2, 14.

ἐνδέκατος

Mat. 20, 6 (ῥα. 9). Apoc. 21, 20.

ἐνδέχεσθαι Luc. 13, 33.

ἐνδημεῖν 2 Cor. 8, 6. 8. 9.

ἐνδιδύσκειν [Mat. 15, 17.] Luc.

8, 27; 16, 19.

ἐνδικος Rom. 8, 8. Heb. 2, 2.

ἐνδόμησις Apoc. 21, 18.

ἐνδοξάζεσθαι 2 Th. 1, 10. 12.

ἐνδοξος

Luc. 7, 25. οἱ ἐν ἱματισμῷ ἐνδόξῳ

13, 17. ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπ' αὐτοῦ

1Cor. 4, 10. ὑμῖς ἐνδ., ἡμεῖς δὲ δαίμονι

Eph. 5, 27. ἐνδοξον τὴν ἐκκλησίαν

ἐνδύειν

Mat. 6, 25. σώματι ὑμῶν τί ἐνδύ-
σῃσθε (Luc. 12, 22)

22, 11. οὐκ ἐνδεδυμένον ἐνδυμα

27, 31. ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια
(Mar. 15, 20)Mar. 1, 6. ἐνδεδυμένος τρίχας καμ.
6, 9; 15, 17.

Luc. 15, 22; 24, 49 (δύναμιν ἐξ ὕψους)

Act. 12, 21. ἐνδυσάμ. ἐσθῆτα βασι.

Rom. 13, 12. κ. ἐνδυσώμεθα τὰ ὅπλα
τοῦ φωτός

- 14. ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ὑ.

1Cor. 15, 53. 54. ἐνδύσασθαι ἀφθαρ-
σίαν - ἀθανάσιαν

2Cor. 5, 3. εἶγε καὶ ἐνδυσάμενοι

Gal. 3, 27. Χριστὸν ἐνδύσασθε

Eph. 4, 24. ἐνδύσασθ. τ. καινὸν ἄνθρ.

6, 11. ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν
τοῦ Θ.- 14. ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα
τ. δικαιοσύνης

Col. 3, 10. ἐνδυσάμενοι τὸν νέον

- 12 ἐνδύσασθε - σπλάγχνα
οἰκτιρμοῦ

1Th. 5, 8. ἐνδυσάμ. θώρακα πίστε.

Apoc. 1, 13. ἐνδεδυμένον ποδήρη. 15,
6; 19, 14.

ἐνδυμα

Mat. 3, 4. εἶχε τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ
6, 25. 28. πλεῖον τὸ σῶμα τοῦ

ἐνδ. etc. (Luc. 12, 23)

7, 15. ἐν ἐνδύμασι προβάτων

22, 11. οὐκ ἐνδεδ. ἐνδ. γάμου
(12)

28, 3. τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκόν

ἐνδυναμοῦν

Act. 9, 22. μᾶλλον ἐνδυναμοῦτο

Rom. 4, 20. ἐνεδυναμώθη τῇ πίστει

Eph. 6, 10. ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ

Phil. 4, 13. ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με

1Tim. 1, 12. τῷ ἐνδυναμώσαντί με Χρ.

2Tim. 2, 1. ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι

4, 17. Κ. - ἐνδυνάμωσέ με ἵνα

Heb. 11, 34. ἐνεδυναμώθησ. ἀπὸ ἀσθε-
νείας

ἐνδύειν 2 Tim. 3, 6.

ἐνδυσίς 1 Pet. 3, 3.

ἐνέδρα Act. 13, 16; 25, 3.

ἐνεδρεύειν Luc. 11, 54.

ἐνελεῖν Mar. 15, 46.

ἐνεῖναι Luc. 11, 41.

ἐνέργεια

Eph. 1, 19. κατὰ τ. ἐνέργειαν τοῦ
κράτους τῆς ἰσχύος αὐτ.

3, 7. (κατὰ τὴν ἐν. τῆς δυν.) 4, 16.

Phil. 3, 21. κατὰ τὴν ἐνέργ. τοῦ δύν.

Col. 1, 29. κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ
τὴν ἐνεργουμένην2, 12 τ. πίστεως τῆς ἐνεργ.
τοῦ Θ.

2Th. 2, 9. κατ' ἐνέργειαν τοῦ σατανᾶ

- 11. πέμψει - ἐνέργειαν πλάνης

ἐνεργεῖν

Mat. 14, 2. δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν
αὐτῷ (Mar. 6, 14)

Rom. 7, 5. τὰ παθήματα - ἐνεργεῖτο

ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν εἰς τὸ

1Cor. 12, 6. ὁ - αὐτὸς Θ. ὁ ἐνεργῶν
τὰ πάντα ἐν ὑμῖν

- 11. πάντα - ἐν. τὸ ἐν - πνεῦμα

2Cor. 1, 6. ἐνεργουμένης ἐν ὑπομονῇ

4, 12. ὁ Θάν. ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται

Gal. 2, 8. ὁ γὰρ ἐνεργήσας Πέτρον
εἰς ἀποστολὴν etc.

3, 5. ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν

Gal. 5, 6. δι' ἀγάπης ἐνεργοῦμένη
 Eph. 1, 11. τοῦτ' ἅπαντα ἐνεργοῦντος
 - 20. ἦν ἐνεργήσας ἐν τῷ Χ.
 2, 2. τοῦ νῦν ἐνεργοῦντος ἐν
 3, 20. τ. ἐνεργοῦμένην ἐν ὑμῖν
 Phil. 2, 13. ὁ θ. - ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν
 κ. τὸ θέλειν κ. τὸ ἐνεργεῖν
 Col. 1, 29. τ. ἐνεργεῖαν αὐτ. τὴν ἐνε-
 ροῦμένην ἐν ἡμῶι ἐν δυ-
 νάμει
 1Th. 2, 13. ὅς κ. ἐνεργεῖται ἐν ὑμῖν
 2Th. 2, 7. μυστήριον ἤδη ἐνεργεῖται
 Jac. 5, 16. δέησις δικαίου ἐνεργοῦμ.
 ἐνεργημα 1 Cor. 12, 6. 10.
 ἐνεργής
 1Cor. 16, 9. θύρα γὰρ μοι ἀνέψα
 μεγάλη καὶ ἐνεργής
 Philem. 6. κοινωνία - ἐνεργής γέν.
 Heb. 4, 12. λόγος - ἐνεργής κ. το-
 μώτερος
 ἐνευλογεῖσθαι
 Act. 3, 25. Gal. 3, 8.
 ἐνέχουσιν
 Mar. 6, 19. Luc. 11, 53. Gal. 5, 1.
 ἐνθυμείσθαι
 Mat. 1, 20. ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμη-
 θέντος
 9, 4. ἐνθυμείσθαι πονηρὰ ἐν
 ταῖς καρδίαις ὑμῶν
 ἐνθυμήσεις
 Mat. 9, 4; 12, 25. Act. 17, 29.
 Heb. 4, 12. χρητικὸς ἐνθυμήσεων
 ἐνιαυτός
 Luc. 4, 19. ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτόν
 Joh. 11, 49. ἀρχιερεὺς ὢν τ. ἐνιαυτοῦ
 ἐκείνου (51; 18, 13)
 Act. 11, 26. ἐν. ὅλον συναχθῆναι
 18, 11. ἐν. καὶ μῆνας ἕξ

Gal. 4, 10. καιροὺς καὶ ἐνιαυτούς
 Heb. 9, 7. ἀπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ
 - 25. εἰσέρχεται - κατ' ἐν.
 10, 1. κατ' ἐν. - πρὸς φ.
 - 3. ἀνάμν. ἀμαρτιῶν κατ' ἐν.
 Jac. 4, 13; 5, 17.
 Apoc. 9, 15. εἰς - μῆνα καὶ ἐνιαυτὸν
 ἐνιστάναί
 Rom. 8, 38. οὔτε ἐνεστώτα οὔτε μέλ-
 λοντα (cf. 1 Cor. 3, 22)
 1 Cor. 7, 26. διὰ τ. ἐνεστώσαν ἀνάγκην
 Gal. 1, 4. ἐκ τοῦ ἐνεστώτος αἰῶνος
 πονηροῦ
 2Th. 2, 2. ἐνέστηκεν ἡ ἡμέρα τοῦ Κ.
 2Tim. 3, 1. ἐνστήσονται καιροὶ χαλ..
 Heb. 9, 9. εἰς τ. καιρόν τ. ἐνεστηκότα
 ἐνισχύειν Luc. 22, 43. Act. 9, 19.
 ἐνναός Act. 9, 7.
 ἐννεύειν Luc. 1, 62.
 ἔννοια Heb. 4, 12. 1 Pet. 4, 1. 2.
 ἔννομος Act. 19, 39. 1 Cor. 9, 21.
 ἔννουχον Mar. 1, 35.
 ἐνοικεῖν
 Rom. 8, 11. διὰ τὸ ἐνοικεῖν αὐτοῦ
 πν. ἐν ὑμῖν
 2Cor. 6, 16. ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς
 Col. 3, 16. ἐνοικεῖτω ἐν ὑμῖν πλου-
 σίως
 2Tim. 1, 5. ἥτις ἐνέψησε πρῶτον ἐν τη
 - 14. τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ὑμῖν
 ἐνότης Eph. 4, 3. 13.
 ἐνοχλεῖν [Luc. 6, 18]. Heb. 12, 15.
 ἐνοχος
 Mat. 5, 21. ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει
 (22; 26, 66. Mar. 3, 29; .
 14, 64)
 1Cor. 11, 27. ἔνοχος ἔσται τοῦ σώματος
 Heb. 2, 15. ἔνοχοι ἦσαν δουλείας

Jac. 2, 10. γέγονε πάντων ἔνοχος
 ἔνταλμα
 Mat. 15, 9. Mar. 7, 7. Col. 2, 22.
 ἐνταφιάζειν
 Mat. 26, 12. Joh. 19, 40.
 ἐνταφιασμός
 Mar. 14, 8. Joh. 12, 7.
 ἐντέλλασθαι
 Mat. 4, 6., τ. ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντα-
 λείται (Luc. 4, 10)
 15, 4; 17, 9; 19, 7. (Mar. 10, 8);
 28, 20.
 Mar. 11, 6; 13, 34.
 Joh. 8, 5; 14, 31; 15, 14. 17.
 Act. 18, 47. οὕτω γ. ἐντέλλεται ἡμ.
 ὁ Κ.
 Heb. 9, 20. τ. διαθήκης ἥς ἐντελλάτο
 πρὸς ὑμᾶς ὁ Θ.
 11, 22. περὶ τῶν δοτ.- ἐντελλάτο
 ἔντευξις 1 Tim. 2, 1; 4, 5.
 ἔντιμος
 Luc. 7, 2 (ὅς ἦν αὐτῷ ἔντιμος). 14, 8.
 Phil. 2, 29. τοιοῦτους ἐντιμους ἔχετε
 1 Pet. 2, 4. λίθον - ἀλεκτὸν, ἔντι-
 μον (6).
 ἐντολή
 Mat. 5, 19. τῶν ἐντ. τούτων τῶν ἀλαχ.
 15, 3. 6. παραβαίν. τ. ἐντολὴν τοῦ
 Θ. etc. (Mar. 7, 8. 9)
 19, 17. τήρησον τὰς ἐντολάς (Mar.
 10, 19. Luc. 18, 20)
 22, 36. 38. 40. ποία ἐντ. μεγάλη
 ἐν τῷ νόμῳ etc. (Mar. 12,
 28. 29. 30. 31.)
 Luc. 1, 6; 15, 29; 23, 56.
 Joh. 10, 18. τὴν ἐντολὴν ἔλαβον παρὰ
 11, 57. δεδώκεισαν - ἐντολὴν ἵνα
 12, 49. μοι ἐντ. ἔδωκε τί εἶπω

Joh. 12, 50. ἡ ἐντ. αὐτοῦ ζωὴ αἰών. 3.
 13, 34. ἐντ. παινήν δίδωμι
 14, 15. τὰς ἐντ. τὰς ἐμὰς τηρήσατε
 - 21. ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου
 - 31. ἐντολὴν ἔδωκεν μοι [al. 1.
 ἐντελ.]
 15, 10. ἰὰν τὰς ἐντ. μου τηρήσητε
 - τὰς ἐντ. τοῦ πατρὸς μου
 τετήρηκα
 - 12. αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντ. ἡ ἐμὴ ἵνα
 Act. 17, 15. λαβόντες ἐντολὴν πρὸς τόν
 Rom. 7, 8. διὰ τῆς ἐντ. κατεργάσασθε
 - 9. ἐλθούσης - τῆς ἐντολῆς
 - 10. εὐρέθη μοι ἡ ἐντ. ἡ εἰς
 ζωὴν
 - 11. διὰ τῆς ἐντ. ἐξηπάτησά με
 - 12. ἡ ἐντ. ἀγία κ. δικαία
 - 13. διὰ τῆς ἐντολῆς
 13, 9. εἰ τις ἐτέρα ἐντολή
 1 Cor. 7, 19. τήρησις ἐντολῶν Θεοῦ
 14, 37. Κυρίου εἰσὶν ἐντολαί
 Eph. 2, 15. τ. νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν
 δόγμασι
 6, 2. ἥτις ἐστὶν ἐντ. πρώτη
 ἐν ἐπαγγελίᾳ
 Col. 4, 10. περὶ οὗ ἔλαβετε ἐντολάς
 1 Tim. 6, 14. τηρήσαι σε τὴν ἐντ. ἀσπιλ.
 Tit. 1, 14. ἐντολαῖς ἀνθρώπων
 Heb. 7, 5. ἐντολὴν ἔχουσιν ἀποδεκ.
 - 16. νόμον ἐντολῆς σαρκίνης
 - 18. προαγούσης ἐντολῆς
 9, 19. λαλήθεις γ. πάσης ἐντ.
 2 Pet. 2, 21. παραδ. αὐτοῖς ἀγίας ἐντ.
 3, 2. τῆς τῶν ἀποστ. ἡμῶν ἐντ.
 τοῦ Κ.
 1 Joh. 2, 3. ἰὰν τὰς ἐντ. αὐτοῦ τη-
 ροῦμεν (cf. 4; 3, 22. 24;
 5, 2. 3)

1 Joh.2, 7. οὐκ ἐντ. καινήν γράφω -
 ἀλλ' ἐντ. παλαιάν etc. (8)
 3,23. αὕτη ἐστίν ἡ ἐντ. αὐτοῦ
 ἴνα etc.
 4,21. ταύτην τὴν ἐντ. ἔχομεν
 5, 3. αἱ ἐντ. αὐτ. βαρύνονται οὐκ
 2 Joh. 4. καθὼς ἐντολὴν ἐλάβομεν
 5. ἐντ. γράφων σοι καινήν
 8. κατὰ τὰς ἐντ. αὐτοῦ etc.
 Apoc.12,17. τηρούντων τὰς ἐντ. τοῦ
 Θ. (14, 12)
 22,14. οἱ ποιοῦντες τὰς ἐντ. αὐτ.
 ἐντόπιος Act. 21, 12.
 ἐντός Mat. 23, 26. Luc. 7, 21.
 ἐντρέπαιιν
 Mat.21,37. ἐντραπήσονται τ. υἱόν μου
 (Mar. 12, 6. Luc. 20, 13)
 Luc.18, 2. ἀνθρώπων μὴ ἐντραπό-
 μενος (4)
 1 Cor.4,14. οὐκ ἐντραπὼν ὑμᾶς
 2 Th.3,14. ἵνα ἐντραπῇ
 Tit. 2, 8. ὁ ἐξ ἐναντίας ἐντραπῇ
 Heb.12, 9. πατέρας - ἐντραπέδομεθα
 ἐντρέφουσθαι 1 Tim. 4, 6.
 ἐντρομος
 Act. 7, 32; 16, 29. Heb. 12, 21.
 ἐντροπή 1 Cor. 6, 5; 15, 34.
 ἐντροφᾶν 2 Pet. 2, 13.
 ἐντυγχάνειν
 Act.25,24. ἐντυχόν μοι ἔν τε Ἱεροσ.
 Rom.8,27. κατὰ θεὸν ἐντ. ὑπὲρ ἀγίων
 8,34. ἐντυγχ. ὑπὲρ ἡμῶν
 11, 2. ἐντυγχ. τῷ Θ. κατὰ τοῦ
 Heb. 7,26. τὸ ἐντυγχάνειν ὑπὲρ αὐτ.
 ἐντυλίττειν
 Mat. 27, 59. Luc. 23, 53. Joh. 20, 7.
 ἐντυποῦν 2 Cor. 3, 7.
 ἐνυβρίζειν Heb. 10, 29.

ἐνυπνιάζεσθαι Act. 2, 17.
 ἐνύπνιον Act. 2, 17.
 ἐνώπιον
 1) τοῦ Θ., Κυρίου:
 Luc. 1, 6. δίκαιοι ἀ. ἐν. τοῦ Θ.
 - 15. μέγας ἐν. Κυρίου
 - 19. ὁ παραστηκώς ἐν. τοῦ Θ.
 - 75. λατρεύειν - ἐν. αὐτοῦ
 12, 6. ἐπιλελησμένον ἐν. τοῦ Θ.
 (15, 18. ἡμαρτον εἰς τὸν οὐρ. κ.
 ἐν. σου. 21)
 16,15. βδέλυσμα ἐν. τοῦ Θ.
 Act. 4,19. εἰ δίκαιόν ἐστιν ἐν. τοῦ Θ.
 7,46. εὖρε χάριν ἐν. τοῦ Θ.
 8,21. ἔστιν εὐθεία ἐν. τοῦ Θ.
 10, 4. ἀνέβησαν εἰς μνημόσ. ἐν.
 τοῦ Θ.
 - 31. ἐμνήσθησαν ἐν. τοῦ Θ.
 - 33. ἐν. τοῦ Θ. πάρεσμεν
 Rom.8,20. οὐ δίκαιόνται - ἐν. αὐτοῦ
 14,22. ἔχε ἐν. τοῦ Θ.
 1 Cor.1,29. μὴ καυχῆσθαι - ἐν. τοῦ Θ.
 2 Cor. 4, 2. συνιστ. ἑαυτ. - ἐν. τοῦ Θ.
 7,12. φανερωθῆναι - ἐν. τοῦ Θ.
 8,21. προνοούμενοι - ἐν. Κυρίου
 Gal. 1,20. ἀ δὲ γράφω - ἰδοὺ ἐν.
 τοῦ Θ.
 1 Tim.2, 8. ἀρρόδεκτόν ἐν. τοῦ σωτή-
 ρος ἡμῶν Θ. (5, 4)
 5,21. διαμαρτύρομαι ἐν. τοῦ Θ.
 (2 Tim. 2, 14; 4, 1)
 6,13. παραγγ. σοι ἐν. τοῦ Θ.
 Heb.13,21. τὸ εὐάρεστον ἐν. αὐτοῦ
 Jac. 4,10. ταπεινώθητε ἐν. τοῦ Κ.
 1 Pet.3, 4. ἐστὶν ἐν. τοῦ Θ. πολυτελής
 1 Joh.3,22. ἀρεσά ἐν. αὐτοῦ ποιούμ.
 Apoc.3, 2. πεπληρωμ. ἐν. τοῦ Θ.
 - 5. ὁμολόγησω - ἐν. τοῦ πα-

τρός μου κ. έν. των άγ-
γέλων αυτού

Αποκ. 8, 2. έν. του Θ. έστήκασι

- 4. άνέβη - έν. του Θ.

9, 13. του Θροισιαστ. του έν. τ. Θ.

11, 4. έν. του Κ. - έστώσαι

- 16. έν. του Θ. καθήμενοι

12, 10. κατηγορών άντ. έν. του Θ.

15, 4. προσκυνήσ. έν. σου

16, 19. έμνήσθη έν. του Θ.

2) του Θρόνου, του άρνίου.

Αποκ. 1, 4; 4, 5. 6. 10; 5, 8; 7, 9.

11. 15; 8, 3; 14, 3 [5]. 10; 20, 12.

3) των άγγέλων:

Luc. 12, 9 [al. 1. έμπρ.]; 15, 10.

Αποκ. 3, 5; 14, 10.

*4) in Bezug auf Menschen:

Luc. 12, 9 [al. 1. έμπρ.]; 16, 15.

Act. 6, 5; 9, 15. Rom. 12, 7.

2 Cor. 8, 21. 1 Tim. 5, 20. 3 Joh. 6.

Αποκ. 2, 14.

Ένώς Luc. 8, 38.

ένωπίζεσθαι Act. 2, 14.

Ένώχ Luc. 3, 37. Heb. 11, 5. Jud. 14.

έξαγγέλλειν 1 Pet. 2, 9.

έξάγειν

Mar. 8, 28. έξηγάγεν αυτόν έξω της

15, 20. έξάγ. αυτόν ίνα σταυρ.

Luc. 24, 50. Joh. 10, 3.

Act. 5, 19; 7, 38. 40; 12, 17; 13, 17;

16, 37. 39; 21, 38.

Heb. 8, 9. „έξαγαγ. αυτούς εκ γης“

έξαγοράζειν

Gal. 3, 13. Χρ. ήμās έξηγόρασε εκ

της κατάρας του νόμου

4, 5. τους υπό νόμον εξαγοράση

Eph. 5, 16. εξαγοραζόμενοι τ. καιρόν

Col. 4, 5. τ. καιρόν εξαγοραζόμενοι

έξαιρειν

Mat. 5, 29. έξειλε αυτόν κ. βάλε. (18, 9)

Act. 7, 10. έξείλατο αυτόν εκ πασών

- 34; 12, 11; 23, 27; 26, 17.

Gal. 1, 4. όπως έξέλγεται ήμās εκ του

έξαιρειν 1 Cor. 5, 13.

έξαιτείσθαι Luc. 22, 31.

έξαιφνης

Mar. 13, 36. Luc. 2, 13; 9, 39. Act.

9, 3; 22, 6.

έξακολουθειν

2 Pet. 1, 16. μύθοις εξακολουθήσαντ.

2, 2. εξακολουθήσουσιν αυτ.

ταίς άσελγείαις

2, 15. εξακολουθήσαντ. τη όδω

έξαλείφειν

Act. 3, 19. εις τό εξαλειφθηναι ύμων

τάς άμαρτίας

Col. 2, 14. εξαλείψας τό παθ' ήμων

χειρόγραφον τοις δόγ-

μασιν

Αποκ. 3, 5. ου μη εξαλ. τό όνομα αυτ.

εκ της βιβ.

7, 17. εξαλείψει ό Θ. πάν δά-

κρυον εκ των όφθ. (21, 4)

έξάλλεσθαι Act. 3, 8.

έξαναστασις Phil. 3, 11.

έξανατέλλειν Mat. 13, 5. Mar. 4, 5.

έξανιστάναι

Mar. 12, 19. (Luc. 20, 28). Act. 15, 5.

έξαπατῶν

Rom. 7, 11. άμαρτία- δια της έντολης

έξηπάτησέ με

16, 18. εξαπατώσι τάς καρδίας

των

1 Cor. 3, 18. μηδεις έαυτόν εξαπατάτω

2 Cor. 11, 3. ό όφρις Εύαν έξηπάτησιν

2 Th. 2, 3. μή τις ύμās εξαπατήση

ἑξάπινα Mar. 9, 8.

ἑξαπορεῖσθαι 2 Cor. 1, 8; 4, 8.

ἑξαποστέλλειν

Luc. 1, 53. πλουτούντας ἑξαπέστειλε
κανούς. - 20, 10, 11.

Act. 7, 12; 9, 30; 11, 22; 12, 4; 13,
26 (ὅμιν ὁ λόγ. - ἑξα-
παστ.); 17, 14; 22, 21.

Gal. 4, 4. ἑξαπέστειλεν ὁ θ. τὸν υἱόν
- 6. ἑξαπέστ. ὁ θ. τὸ πνεῦμα

ἑξαρχίζειν

Act. 21, 5. 2 Tim. 3, 17.

ἑξαστράπτειν Luc. 9, 29.

ἑξαντῆς

Mar. 6, 25. θάλω ἵνα μοι θῶς ἑξαντῆς

Act. 10, 33; 11, 11; 21, 32; 23, 30.

Phil. 2, 23. ἑλπίζω πέμψαι - ἑξαντῆς

ἑξεγείρειν Rom. 9, 17. 1 Cor. 6, 14.

ἑξελέγχειν Jud. 15

ἑξέλκεσθαι Jac. 1, 14.

ἑξέγραμα 2 Pet. 2, 22.

ἑξερευνᾶν 1 Pet. 1, 10.

*ἑξέρχεται

Mat. 2, 6. „ἐκ σου γὰρ ἐξελεύσεται“

[4, 24.] ἐξῆλθεν ἡ ἀκοή (cf. Mar.
1, 28. Luc. 4, 14; 7, 17)

12, 43. τὸ ἀκάθ. πνεῦμα ἐξέλθῃ
ἀπὸ τοῦ ἀνθρ. (Vom Ans-
fahren böser Geister: Mar.
1, 25. 26; 5, 8. 13; 7, 29.
30; 9, 25. 26. 29. Luc.
4, 35. 36. 41; 8, 2; 8, 29.
33. 35. 38; 11, 14. 24)

13, 49. ἐξελεύσονται οἱ ἄγγελοι
15, 18. ἐκ τῆς καρδ. ἐξέρχ. (19)

Mar. 5, 30. ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξελ-
θοῦσαν (Luc. 6, 19; 8, 46)

Luc. 2, 1. ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Κ.

Joh. 8, 42. ἐκ τοῦ θ. ἐξῆλθον

10, 9. εἰσελεύσεται κ. ἐξελ.

18, 3. ἀπὸ θ. ἐξῆλθε κ. πρὸς
τ. θ. ὑπάγει

16, 27. παρὰ τοῦ θ. ἐξῆλθον

- 28. ἐξῆλθον παρὰ τοῦ πατρ.

- 30. ὅτι ἀπὸ θ. ἐξῆλθε

17, 8. ὅτι παρὰ σου ἐξῆλθον

Act. 1, 21. εἰσῆλθε κ. ἐξῆλθεν ἐρ’
ἡμᾶς

16, 19. ἐξῆλθεν ἡ ἰσχυρία τῆς ἐργ.

Rom. 10, 18. εἰς κ. τὴν γῆν ἐξῆλθεν
ὁ φθόγγος

1 Cor. 5, 10. ἐκ τοῦ κόσμου ἐξελεῖται

14, 36. ἡ ἀφ’ ὧν ὁ λόγος τοῦ
θ. ἐξῆλθεν;

2 Cor. 2, 13; 6, 17; 8, 17. Phil. 4, 15.

1 Th. 1, 8. ἐν παντὶ τόπῳ ἡ πίστις
ὧν - ἐξεληλυθεν

Heb. 3, 16; 7, 5; 11, 8. 15; 13, 13.

Jac. 3, 10. ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος
ἐξέρχεται εὐλογία

1 Joh. 2, 19. ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθον

4, 1. ἐξεληλύθασ. εἰς τὸν κόσμ.

3 Joh. 7. ὑπὲρ γὰρ τοῦ ὄν. ἐξῆλθον
ἔξεστι

Mat. 12, 2. δ οὐκ ἐξ. ποιεῖν ἐν σαββ.

(cf. 12, 10. 12. Mar. 2, 24;

3, 4. Luc. 6, 2. 9; 14, 3.

Joh. 5, 10)

- 4. οὐς οὐκ ἐξόν ἦν αὐτῷ
φάγειν (cf. Mar. 2, 26.
Luc. 6, 4)

14, 4. οὐκ ἔξεστι σοὶ ἔχειν αὐτήν
(Mar. 6, 18)

19, 3. ἔξεστι ἀνθρ. ἀπολύσαι
(Mar. 10, 2)

20, 15. ἔξεστι μοι ποιῆσαι ὁ θ.

Mat. 22, 17. ἰξεσσι δοῦναι κήνσον (Mar. 12, 14. Luc. 20, 22)

27, 6. οὐκ ἰξεσι βαλεῖν αὐτὰ
Joh. 18, 31. ἡμῖν οὐκ ἰξεσιν ἀπο-
κτείνειν

Act. 2, 29. ἰξὸν εἰπεῖν μετὰ πατρὸς.
[8, 37.] 16, 21; 21, 37; 22, 25.

1Cor. 6, 12. bis. πάντα μοι ἰξεσιν,
ἀλλ' (10, 23 bis)

2Cor. 12, 4. ἃ οὐκ ἰξὸν ἀνθρ. λαλήσαι
ἰξετάζειν

Mat. 2, 8; 10, 11. Joh. 21, 12.

ἰξηγισθαι

Luc. 24, 35. ἰξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ

Joh. 1, 18. ἰκτεῖνος ἰξηγήσατο

Act. 10, 8; 15, 12. 14; 21, 19.

ἰξῆς

Luc. 7, 11; 9, 37. Act. 21, 1; 25,
17; 27, 18.

ἰξηχισθαι 1 Th. 1, 8.

ἰξιέναι

Act. 13, 42; 17, 15; 20, 7; 27, 43.

ἰξις Heb. 5, 14.

ἰξιστάναι

Mat. 12, 23. ἰξισταντο πάντες οἱ ὄχλοι

Mar. 2, 12; 3, 21 (ὅτι ἰξίστην); 5, 42; 6, 51.

Luc. 2, 47; 8, 56; 24, 22.

Act. 2, 7. 12; 8, 9. 11. 13; 9, 21;
10, 45; 12, 16.

2Cor. 5, 13. εἴτε γὰρ ἰξίστημεν, Θεῷ

ἰξισχύειν Eph. 3, 18.

ἰξοδος

Luc. 9, 31. ἔλεγον τὴν ἰξοδὸν αὐτοῦ

Heb. 11, 22. περὶ τῆς ἐξόδου τ. υἱῶν
Ἰσρ.

2Pet. 1, 15. κατὰ τὴν ἐμὴν ἰξοδὸν

ἰξολοθρεύειν Act. 8, 23.

ἰξομολογεῖσθαι

Mat. 3, 6. ἰξομολογούμεν. τὰς ἁμαρτί-
(Mar. 1, 5)

11, 25. ἰξομολογοῦμαι σοι, πά-
τερ - ὅτι (Luc. 10, 21)

Luc. 22, 6. συνέθεντο - κ. ἰξωμολόγ.

Act. 19, 18. ἰξομολογούμενοι κ. ἀναγ-
γέλλοντες τ. πράξεις αὐτ.

Rom. 14, 11. πᾶσα γλῶσσα ἰξομολο-
γήσεται τῷ Θεῷ.

15, 9. „ἰξομολογ. σοὶ ἐν ἔθνει“

Phil. 2, 11. πᾶσα γλῶσσα ἰξομολο-
γήσεται ὅτι

Jac. 5, 16. ἰξομολογεῖσθε ἀλλήλοις
τὰ παραπτώματα

Apos. 3, 5. τὸ ὄνομα αὐτοῦ

ἰξορκίζειν Mat. 26, 63.

ἰξορκιστής Act. 19, 13.

ἰξορύπτειν Mar. 2, 4. Gal. 4, 15.

ἰξουθενοῦν [al. 1. -εῖν]

Mar. 9, 12. πολλὰ πάθῃ κ. ἰξουθε-
νωθῇ. - [2 Cor. 10, 10]

ἰξουθενεῖν

Luc. 18, 9. ἰξουθενούντας τοὺς λοι-
πούς

23, 11. ἰξουθενήσας αὐτὸν ὁ Ἥρ.

Act. 4, 11. „ὁ λίθος ἰξουθενήθεις
ὑφ' ὑμῶν“

Rom. 14, 3. τὸν - μὴ ἰξουθενάτω
(14, 10)

1Cor. 1, 28. τὰ ἰξουθενημ. ἰξελέξατο
6, 4. τ. ἰξουθενημέν. ἐν τῇ ἐκκλ.

16, 11. μὴ τις - αὐτὸν ἰξουθεν.

2Cor. 10, 10. ὁ λόγος ἰξουθενημένος

Gal. 4, 14. τὸν πειρασμόν μου - οὐκ
ἰξουθενήσατε

1Th. 5, 20. προφητείας μὴ ἰξουθε-
νεῖτε

ἔξουσια († αἱ ἐξουσίαι)

Mat. 7, 29. ὡς ἐξουσίαν ἔχων (Mar. 1, 22. Luc. 4, 32)

8, 9. ἀνθρῳπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν (Luc. 7, 8)

9, 6. 8. ἐξουσίαν ἔχει -- ἀφιέναι (Mar. 2, 10. Luc. 7, 8)

10, 1. ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν πνευμάτων (Mar. 6, 7. Luc. 9, 1)

21, 23. 24. 27. ἐν ποίᾳ ἐξ. ταῦτα ποιεῖς; (Mar. 11, 28. 29. 33. Luc. 20, 2. 8)

25, 18. ἀδόθη μοι πᾶσα ἐξ.

Mar. 1, 27. κατ' ἐξουσίαν - ἐπιτάσσει (Luc. 4, 36)

3, 15. ἔχειν ἐξουσ. θεραπεύειν

13, 34. δούς τοῖς δούλοις αὐτοῦ τὴν ἐξ.

Luc. 4, 6. σοὶ δώσω τὴν ἐξ. ταύτην ἅπασαν

10, 19. δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξ. τοῦ πατρὸς

12, 5. ἐξουσ. ἔχοντα ἐμβαλεῖν

† - 11. τὰς ἀρχάς κ. τὰς ἐξουσίας

19, 17. ἐξουσίας ἔχων ἐπάνω δέκκι

20, 20. παραδοῦναι αὐτ. τῇ ἀρχῇ καὶ τῇ ἐξ. τοῦ ἡγεμόνος

22, 53. ἡ ἐξουσ. τοῦ σκοπού

23, 7. ἐκ τῆς ἐξ. Ἡρώδου ἴσθιν

Joh. 1, 12. ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξ. - γεν 5, 27. ἐξουσ. ἔδωκεν αὐτῷ καὶ κρίσιν ποιεῖν

10, 18. ἐξ. ἔχω θείναι αὐτὴν etc.

17, 2. ἔδωκες αὐτῷ ἐξ. πάσης σαρκός

19, 10. ἐξ. ἔχω σταυρῶσαι σε 11.

Act. 1, 7. ἔσθιτο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξ.

Act. 5, 4. ἐν τῇ σῇ ἐξ. ὑπῆρχε 8, 19. ὁότε καὶ μοι τὴν ἐξ. ταύτην

9, 14. ἔχει ἐξουσίαν δηῆσαι

26, 10. τὴν παρὰ τῶν ἀρχ. ἐξουσ. λαβών

- 12. μετ' ἐξ. κ. ἐπιτροπῆς

- 18. τῆς ἐξουσ. τοῦ σατανᾶ

Rom. 9, 21. ἔχει ἐξουσίαν -- ποιῆσαι † 13, 1. ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις - οὐ γ. ἴσθιν ἐξ. εἰ μὴ ἀπὸ

- 2. ὁ ἀντιπασσόμε. τῇ ἐξ.

- 3. μὴ φοβέσθαι τὴν ἐξ.

1Cor. 7, 37. ἐξ. - ἔχει περὶ τοῦ ἰδ. 9.

8, 9. μήπως ἡ ἐξ. ὑμῶν αὐτῇ

9, 4. ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν (cf. 5. 6. 12. 18)

11, 10. ὁφείλει ἡ γυνὴ ἐξουσίαν

ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς

15, 24. πᾶσαν ἐξ. κ. δύναμιν

2Cor. 10, 8. περὶ τῆς ἐξ. ἡμῶν ἧς ἔδωκεν (13, 10)

Eph 1, 21. ἐξουσίας κ. δυνάμεις

2, 2. ἀρχοντα τῆς ἐξ. τοῦ αἵρος

† 3, 10. ταῖς ἀρχαῖς κ. ταῖς ἐξουσίαις

† 6, 12. πάλιν -- πρὸς τὰς ἐξουσίας

Col. 1, 13. ἐκ τῆς ἐξ. τοῦ σκοπού

† - 16. εἴτε ἀρχαὶ εἴτε ἐξουσίαι

2, 10. πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας

† - 15. τὰς ἀρχάς κ. τὰς ἐξ.

2Th. 3, 9. οὐχ ὅτι οὐκ ἔχομεν ἐξ.

† 1Th. 3, 1. ἀρχαῖς κ. ἐξουσίαις ὑποτάσσασθαι

Heb 13, 10. φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν ἐξ.

† 1Pet. 3, 22. ἐξουσιῶν κ. δυνάμεων

Jud. 25. κράτος καὶ ἐξουσία

Apoc. 2, 26. δώσω αὐτῷ ἐξουσ. ἐπὶ

τῶν ἰσθμῶν

6, 8. ἀδόθη αὐτῷ ἐξουσία ἐπὶ

Apoc. 9, 3. ἐδόθη αὐταῖς ἐξ., ὡς
ἐχουσιν ἐξ.

- 10 ἡ ἐξ. αὐτῶν ἀδικῆσαι

- 19. ἡ γ. ἐξ. τῶν ἡπταν ἐν
τῷ στόμῳ.

11, 6. ἐχουσιν - ἐξ. κλείσαι etc.

12, 10. ἐγένετο - ἡ ἐξ. τοῦ Χρ.

13, 2. ἔδωκέν αὐτῷ ἐξ. μεγάλην

- 4. ἔδωκε τὴν ἐξ. τῷ θηρίῳ

- 5. ἐδόθη αὐτῷ ἐξ. ποιῆσαι 7.

- 12. τὴν ἐξ. τοῦ πρώτου θηρίου

14, 18. ἔχων ἐξ. ἐπὶ τοῦ πυρός

16, 9. τ. ἐχοντος ἐξ. ἐπὶ τῆς

17, 12. ἐξουσίαν ὡς βασιλ. λαμβάν.

- 13. τὴν ἐξ. αὐτῶν τῷ θηρ.

διδόσκει

18, 1. ἔχοντα ἐξουσίαν μεγάλην

20, 6. ἐπὶ τοῦτων - ἔχει ἐξ.

22, 14. ἔσται ἡ ἐξ. αὐτῶν ἐπὶ τὸ

ξύλον

ἐξουσιάζειν

Luc. 22, 25. οἱ ἐξουσιάζοντες αὐτῶν

1 Cor. 6, 12. οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι
ὑπὸ τινος

7, 4. ἰδίου σώματος οὐκ ἐξου-
σιάζει

ἐξοχή

Act. 25, 23. ἀνδράσι τοῖς κατ' ἐξοχὴν
οὖσι τῆς πόλεως

ἐξυπνίζειν

Joh. 11, 11. πορεύομαι. ἵνα ἐξυπνίσω
αὐτόν

ἐξυπνος

Act. 16, 27. ἐξυπνος δὲ γινόμενος ὁ δ.

*ἐξω

Mar. 4, 11. ἐκείνοις - τοῖς ἔξω

1 Cor. 5, 12. τοὺς ἔξω κρίνειν. 13.

2 Cor. 4, 16. ὁ ἔξω ἡμῶν ἀνθρ.

Col. 4, 5. πρὸς τοὺς ἔξω (1 Th. 4, 12)

Heb. 13, 11. ἔξω τῆς παρεμβ.

1 Joh. 4, 18. ἔξω βάλλει τὸν φόβον

Apoc. 22, 15. ἔξω οἱ κύνες

ἔξω θείν Act. 7, 45; 27, 39.

*ἐξωθεν

Mat. 23, 25. τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρ.

(Luc. 11, 39)

- 27. οἵτινες ἐξ. - φαίνονται. 28.

Luc. 11, 40. ὁ ποιήσας τὸ ἔξωθεν

2 Cor. 7, 5. ἐξ. μάχαι, ἔσωθεν φόβοι

1 Tim. 3, 7. ἀπὸ τῶν ἔξωθεν

1 Pet. 3, 3. ὡς ἔσω οὐχ ὁ ἐξ. - κόσμος

Apoc. 5, 1. γεγραμμ. ἔσωθεν κ. ἐξ.

[al. 1. ὀπισθεν]

11, 2. τὴν αὐλήν τὴν ἐξ.

ἐξώτερος Mat. 8, 12. (22, 13; 25, 30)

ἐορτάζειν 1 Cor. 5, 8.

ἐορτή

Mat. 26, 5. μὴ ἐν τῇ ἐορτῇ (cf. Mar.

14, 2)

27, 15. κατὰ δὲ ἐορτὴν ἰσθῆαι

(Mar. 15, 6. Luc. 23, 17)

Luc. 2, 41. τῇ ἐορτῇ τοῦ πάσχα

- 42. κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἐορτῆς

22, 1. ἡ γὰρ δ. ἡ ἐ. τῶν ἀζύμων

Joh. 2, 23. ἐν τῷ πάσχα ἐν τῇ ἐορτῇ

4, 45. ἐν Ἱεροσολ. ἐν τῇ ἐ. etc.

5, 1. ἥν ἐορτὴ τῶν Ἰουδαίων

6, 4. τὸ πάσχα ἡ ἐ. τῶν Ἰουδ.

7, 2. ἡ ἐ. τῶν Ἰουδ. ἡ σκηνοκ.

- 8. ἀνάβητες εἰς τὴν ἐ. ταύτην.

- 10. ἀνάβη εἰς τὴν ἐ.

- 11. ἀξήλουν αὐτ. ἐν τ. ἐ.

- 14. τῆς ἐορτῆς μεσοῦσης

- 37. ἡμέρα τῇ μεγάλῃ τῆς ἐ.

11, 56. μὴ ἔλθῃ εἰς τ. ἐ.

12, 12. ὁ ἔλθων εἰς τὴν ἐ.

Joh. 12, 20. προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
 18, 1. πρὸς τὴν ἑορτήν τοῦ πάσχα
 - 29. ὧν χρεῖαν ἔχομεν εἰς τὴν ἡμέραν.
 Act. 18, 21. τὴν ἑορτήν. τὴν ἐρχομένην
 ποιῆσαι
 Col. 2, 16. ἐν μέρει ἑορτῆς ἢ νομῆς.
 ἐπαγγελία
 Luc. 24, 49. ἀποστέλλω τὴν ἐπ. τοῦ
 πατρὸς μου
 Act. 1, 4. περιμένειν τὴν ἐπ. τοῦ
 πατρὸς
 2, 33. τὴν ἐπ. τ. ἁγίου Πν. λαβών
 - 39. ὅμιν - ἔστιν ἡ ἐπ.
 7, 17. ἡγγίζεν ὁ χρόνος τῆς ἐπ.
 13, 23. κατ' ἐπαγγ. ἡγάγε
 - 32. εὐαγγελ. τὴν πρὸς τοὺς
 πατέρας ἐπ. γενομένην
 (cf. 28, 6)
 23, 21. τὴν ἀπὸ σοῦ ἐπαγγ.
 Rom. 4, 13. οὐ γὰρ διὰ νόμου ἡ ἐπ.
 τῷ Ἀβρ.
 - 14. κατήργηται ἡ ἐπ.
 - 16. εἶναι βεβαίαν τ. ἐπ.
 - 20. εἰς - τὴν ἐπ. τοῦ Θ.
 9, 4. λατρεία κ. αἱ ἐπαγγελίαι
 - 8, 9. τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγ.
 15, 8. βεβαιῶσαι τὰς ἐπ. τῶν
 πατέρων
 2Cor. 1, 20. ὅσαι γὰρ ἐπαγγ. Θεοῦ
 7, 1. ταύτας συνέχοντες τὰς ἐπ.
 Gal. 3, 14. τὴν ἐπ. τοῦ Πν. λάβωμεν
 - 16. ἐρῶν ἦσαν αἱ ἐπαγγ.
 - 17. καταργῆσαι τὴν ἐπ.
 - 18. οὐκ ἐστὶν ἐξ ἐπαγγ. - δι'
 ἐπαγγελίας καυχῶμεθα
 - 21. κατὰ τῶν ἐπ. τ. Θεοῦ
 - 22. ἡ ἐπ. ἐκ πίστεως Ἰ. Χρ.
 δοθῇ

Gal. 3, 29. κατ' ἐπαγγ. κληρονόμοι
 4, 23. διὰ τῆς ἐπαγγ.
 - 28. ἐπαγγ. τέκνα ἰσμεν
 Eph. 1, 13. πνεύματι τῆς ἐπ. τῷ ἁγίῳ
 2, 12. ξένοι τῶν διαθηκῶν τῆς
 ἐπ. ἐλπίδα μὴ ἔχ.
 3, 6. συμμέτοχα τῆς ἐπ. αὐτοῦ
 6, 2. ἔστιν ἐντολὴ πρώτη ἐν ἐπ.
 1Tim. 4, 8. ἐπαγγελίας ἔχουσα ζωῆς
 2Tim. 1, 1. κατ' ἐπαγγ. ζωῆς
 Heb. 4, 1. καταλειπομένης ἐπαγγ.
 6, 12. κληρονομούντων τὰς ἐπ.
 - 15. ἐπέτυχε τῆς ἐπαγγ.
 - 17. τ. κληρονόμοις τῆς ἐπ.
 7, 6. τὸν ἔχοντα τὰς ἐπ.
 8, 6. ἐπὶ κρείττους ἐπαγγελ.
 9, 15. τὴν ἐπαγγ. λάβωσιν
 10, 36. κομίσησθε τὴν ἐπ.
 11, 9. εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπ.
 - - συγκληρον. τῆς ἐπ. τῆς
 αὐτῆς
 - 13. μὴ λαβόντες τὰς ἐπ.
 - 17. ὁ τὰς ἐπ. ἀναδεξάμενος
 - 33. ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν
 - 39. οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπ.
 2Pet. 3, 4. ἡ ἐπ. τῆς παρουσίας αὐτοῦ
 - 9. ὁ Κύριος τῆς ἐπαγγ.
 1Joh. [1, 5:] 2, 25. αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπ. ἣν
 αὐτὸς ἐπηγγέλατο ἡμῖν
 ἐπαγγέλλεσθαι
 Mar. 14, 11. ἐπηγγέλαντο αὐτῷ ἀρ-
 γύριον δοῦναι
 Act. 7, 5. ἐπηγγέλατο αὐτῷ δοῦναι
 Rom. 4, 21. ὁ ἐπηγγέλλεται, δυνατός
 ἐστὶ καὶ ποιῆσαι
 Gal. 3, 19. τὸ σπέρμα τῷ ἐπηγγέλλεται
 1Tim. 2, 10. ἐπαγγελλομένης θεοσεβ-
 εῖαν

1Tim.6,21. γνώσεως, ἣν τινες ἐπαγγελλόμενοι

Tit. 1, 2. ἐπ' ἑλπίδι ζωῆς αἰων. ἣν ἐπηγγείλατο ὁ - Θ.

Heb. 6,18. τῷ γὰρ Ἀ. ἐπαγγειλάμεν.

10,23. πιστὸς γ. ὁ ἐπαγγειλάμενος

11,11; 12, 26.

Jac. 1,12. στέφανον - - ὃν ἐπηγγείλατο ὁ Κ. τοῖς

2, 5. τῆς βασιλείας ἧς ἐπηγγείλατο ὁ Κ. τοῖς

2Pet.2,19. ἔλευθερίαν αὐτοῖς ἐπαγγελλόμενοι

1Joh.2,25. ἡ ἐπαγγελία ἣν αὐτός ἐπηγγείλατο ἡμῖν

ἐπάγγελμα 2 Pet. 1, 4; 3, 13.

ἐπάγειν

Act. 5,28. ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἷμα

2Pet.2, 1. ἐπάγοντες αὐτοῖς ταχινὴν ἀπώλειαν

- 5. κατακλυσμοὺν κόσμου ἀσέβων ἐπάξας

ἐπαγωνίζεσθαι Jud. 3.

ἐπαθροίζεσθαι Luc. 11, 29.

ἐπαινεῖν

Luc.16, 8. ἐπήνεσεν ὁ Κύριος τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας

Rom.15,11. „ἐπαινέσασθε αὐτὸν πάντα τὰ ἔθνη“

1Cor.11, 2. ἐπαινῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδ., δι - 17. τοῦτο δὲ παραγγέλλω

οὐκ ἐπαινῶ

- 22. ἐπαινέσω ὑμᾶς; Ἐν τούτῳ οὐκ ἐπαινῶ

Ἐπαινετός Rom. 16, 5.

ἐπαινος

Rom.2,29. οὐ ὁ ἐπ. οὐκ ἐξ ἀνθρώπων

13, 8. ἔξεις ἐπαινον ἐξ αὐτῆς

1Cor.4, 5. ὁ ἐπ. γενήσεται ἐκάστω ἀπὸ

2Cor.8,18. οὐ ὁ ἐπ. ἐν τῷ εὐαγγελίῳ

Eph. 1, 6. εἰς ἐπαινον δόξης τῆς Χ (12. 14)

Phil. 1,11. εἰς δόξαν κ. ἐπαινον Θεοῦ

4, 8. εἴ τις ἐπαινος

1Pet.1, 7. εἰς ἐπαινον καὶ τιμὴν

2,14. εἰς - - ἐπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν

ἐπαίρειν

Mat.17, 8. ἐπάραντες δὲ τ. ὄφθαλμούς (cf. Luc. 6, 20; 16, 23; 18, 13. Joh. 4, 35; 6, 5; 17, 1)

Luc.11,27. ἐπάρασά τις γυνὴ φωνήν (cf. Act. 14, 11; 22, 22)

21,28. τὰς κεφαλὰς

24,50. τὰς χεῖρας

Joh.13,18. „ἐπῆραν ἐπ' ἐμὲ τὴν πέτρην“

Act. 1, 9. βλεπόντων αὐτῶν ἐπῆρθη 27,40. ἐπάραντες τὸν ἀρτεμόνα

2Cor.10, 5. ὕψωμα ἐπαιρούμενον 11,20. εἴ τις ἐπαίρεται

1Tim. 2,8. ἐπαίροντας ὁσίους χεῖρας ἐπαισχύνεσθαι

Mar. 8,38. ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῇ με etc. (Luc. 9, 26)

Rom.1,16. οὐ γ. ἐπαισχύνομαι τὸ εὐ. 6,24. ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε

2Tim.1, 8. μὴ οὖν ἐπαισχ. τὸ μικρ. - 12. ταῦτα πάσχω, ἀλλ' οὐκ ἐπ.

- 16. τὴν ἄλυσίν μου οὐκ ἐπῆσχ.

Heb. 2,11. οἷα ἐπαισχύν. - - καλεῖν

Heb. 11, 16. οὐκ ἐπαισχύνεται αὐτοὺς
ὁ θ. θεὸς ἐπικαλεῖσθαι

ἐπαιτεῖν Luc. 16, 3 [18, 35].

ἐπακολουθεῖν

Mar. 16, 20. ἐπακολουθοῦντε. σημείων

1 Tim. 5, 10. ἔργῳ ἁγ. ἐπηκολουθήσῃ

- 24. τοῖς δὲ κ. ἐπακολουθοῦσιν

1 Pet. 2, 21. ἵνα ἐπακολουθήσῃτε τοῖς
ἰχνεσιν αὐτοῦ

ἐπακούειν 2 Cor. 6, 2.

ἐπακροᾶσθαι Act. 16, 25.

ἐπανάγειν Mat. 21, 18. Luc. 5, 3. 4.

ἐπάναγκες Act. 15, 28.

ἐπαναμιμνήσκειν Rom. 15, 15.

ἐπαναπαύεσθαι

Luc. 10, 6. Rom. 2, 17.

ἐπανέρχεσθαι Luc. 10, 35; 19, 15.

ἐπανίστασθαι

Mat. 10, 21. (Mar. 13, 12)

ἐπανόρθωσις 2 Tim. 3, 16.

*ἐπάνω

Mat. 23, 20. ἐν πᾶσι τοῖς ἐπ. αὐτοῦ
etc.

27, 37. ἐπ. τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ

Joh. 3, 31. ἐπάνω πάντων ἐστίν

Apo. 6, 8. καθήμενος ἐπ. αὐτοῦ

20, 3. ἐσφράγισεν ἐπ. αὐτοῦ

ἐπαρκεῖν 1 Tim. 5, 10. 16.

ἐπαρχία Act. 23, 24; 25, 1.

ἐπαυλὶς Act. 1, 20.

ἐπαυτοφώρῳ Joh. 8, 4.

Ἐπαφρᾶς

Col. 1, 7; 4, 12. Philem. 23.

ἐπαφρίζειν Jud. 13.

Ἐπαφρόδιτος Phil. 2, 25; 4, 18.

ἐπεγείρειν Act. 13, 50; 14, 2.

ἐπεισαγωγή Heb. 7, 19.

ἐπεκτείνεσθαι

Phil. 3, 14. τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπ-
εκτεινόμενος

ἐπενδύεσθαι 2 Cor. 5, 2. 4.

ἐπενδύτης Joh. 21, 7.

ἐπέρχεσθαι

Luc. 1, 35. Πν. ἁγ. ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ
11, 25; 21, 26. 35.

Act. 1, 8; 8, 24; 13, 40; 14, 19.

Eph. 2, 7. ἐν τ. αἰώσει τοῖς ἐπερχο-
μένοις

Jac. 3, 11. τ. ταλαιπωρίαις ὑμῶν
ἐπερχομέναις

*ἐπερωτᾶν oft in Evgl. (nament-
lich Synpt.) und Act., ausserdem
nur 2mal:

Rom. 10, 20. „τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσι“

1 Cor. 14, 35. ἄνδρας ἐπερωτάτωσαν

ἐπερώτημα 1 Pet. 3, 21

ἐπέχρειν

Luc. 14, 7. ἐπέχων πῶς -- ἐξελέγοντο

Act. 8, 5. ὁ δὲ ἐπείχεν αὐτοῖς

19, 22. ἐπέσχε χρόνον εἰς τὴν Α.

Phil. 2, 16. λόγον ζωῆς ἐπέχοντες

1 Tim. 4, 16. ἐπέχε σεαυτῷ κ. τῇ διδ.

ἐπηρεάσεις

Mat. 5, 44. (Luc. 6, 28) ἰ Pet. 3, 16.

ἐπιβαίνειν

Mat. 21, 5. „ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὄνον“

Act. 20, 18. ἐπέβην εἰς τὴν Ἀσίαν

21, 2. 6; 25, 1; 27, 2.

ἐπιβάλλειν

Mat. 9, 16. ἐπιβάλλει ἐπὶ βλημα --
ἐπὶ ἱματίῳ (Luc. 5, 36)

26, 50. τὰς χεῖρας ἐπὶ (Mar. 14. 46.

Luc. 20, 19; 21, 12. Joh.

7, 30. 44. Act. 4, 3; 5, 18;

12, 1; 21, 27)

Mar. 4, 37. τὰ κύματα ἐπέβαλλον εἰς
τὸ

11, 7. ἐπιβ. αὐτῶ τὰ ἱμάτ.

14, 72. κ. ἐπιβαλὼν ἔκλειε

Luc. 15, 12. δὸς μοι τὸ ἐπιβ. μέρος

1Cor. 7, 35. ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλω

ἐπιβαρύνειν

2 Cor. 2, 5. 1 Th. 2, 9. 2 Th. 3, 8.

ἐπιβιβάζειν

Luc. 10, 34; 19, 35. Act. 23, 24.

ἐπιβλέπειν

Luc. 1, 48; 9, 38. Jac. 2, 3.

ἐπιβλημα

Mat. 9, 16. (Mar. 2, 21. Luc. 5, 36)

ἐπιβοῶν Act. 25, 24.

ἐπιβουλή

Act. 9, 24. ἐγνώσθη -- ἡ ἐπ. αὐτῶν

20, 3. 19; 23, 30.

ἐπιγαμβρεύειν Mat. 22, 24.

ἐπίγαιος

Joh. 3, 12. εἰ τὰ ἐπίγαια εἶπον

1Cor. 15, 40. σώματα ἐπίγαια εἰσιν.

2Cor. 5, 1. ἡ ἐπίγαιος ἡμῶν οἰκία

Phil. 2, 10. ἐπιγείων κ. καταχθονίων

3, 19. τὰ ἐπίγαια φρονούντας

Jac. 3, 15. σοφία -- ἐπιγ., ψυχικὴ

ἐπιγίνεσθαι Act. [27, 27] 28, 13.

*ἐπιγινώσκειν

Mat. 7, 16. ἀπὸ τῶν -- ἐπιγινώσσεσθε

αὐτ. (20)

11, 27. οὐδεὶς ἐπιγιν. τὸν υἱόν etc.

Rom. 1, 32. δικαίωμα τοῦ Θ. ἐπιγιν.

1Cor. 13, 12. τότε δὲ ἐπιγινώσσομαι --

καθὼς καὶ ἐπεγνώσθην

14, 37. ἐπιγινώσκω αὐτὸν γράφω

16, 18. ἐπιγινώσκειτε οὐκ αὐτοὺς τοι.

2Cor. 1, 13. αὐτὸ ἀναγινώσκετε ἢ καὶ

ἐπιγινώσκετε etc.

2Cor. 6, 9. ὡς ἀγνοούμενοι κ. ἐπι-
γινώσκόμενοι

13, 5. ἐπιγινώσκετε αὐτοὺς οὕτως

Col. 1, 6. ἐπιγινώσκω τὴν χάριν τοῦ Θ.

1Tim. 4, 3. ἐπεγινώκω τὴν ἀλήθειαν

2Pet. 2, 21. μὴ ἐπεγινώκω τὴν ὁδόν

-- ἡ ἐπιγινώσκω ἐπιστρέψαι

ἐπίγνωσις

Rom. 1, 28. τὸν Θ. ἔχειν ἐν ἐπιγνώσει

3, 20. ἐπίγνωσις ἀμαρτίας

10, 2. οὐ κατ' ἐπίγνωσιν

Eph. 1, 17. ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ

4, 13. τ. ἐπιγνώσεως κ. υἱοῦ

τοῦ Θ.

Phil. 1, 9. ἐν ἐπιγνώσει κ. πάσῃ αἰσθ

Col. 1, 9. τὴν ἐπ. τοῦ θαλήματος

10. τοῦ Θεοῦ

2, 2. εἰς ἐπίγνωσιν τ. μυστηρίου

3, 10. ἀνακαινούμεν. εἰς ἐπίγνωσιν.

1Tim. 2, 4. εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας

2Tim. 2, 25. εἰς ἐπ. ἀληθείας (3, 7)

Tit. 1, 1. κατὰ -- ἐπ. ἀληθείας τῆς

κατ' εὐσέβειαν

Philem. 6. ἐν ἐπιγν. παντὸς ἀγαθοῦ

Heb. 10, 26. μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπ. τῆς

2Pet. 1, 2. πληθυνθείη ἐν ἐπ. τοῦ Θ.

3. διὰ τῆς ἐπ. τοῦ καλέ-

σαντος Θ.

3. εἰς τὴν τοῦ Κ. -- ἐπίγν.

(2, 20)

ἐπιγράφειν

Mar. 15, 26. ἣν ἡ ἐπιγραφή -- ἐπι-

γεγραμμένη [Luc. 23, 38].

Act. 17, 23. βωμόν ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο

Heb. 8, 10. „ἐπὶ καρδίας αὐτῶν ἐπι-

γράφω αὐτοὺς“

10, 16. „ἐπὶ τῶν διανοιών αὐτ.

ἐπὶ γ. αὐτοὺς“

Αποκ.21,12. ὀνόματα ἐπιγραφ.

ἐπιγραφὴ

Mat.22,20. τίνος -- ἡ ἐπιγραφὴ;

(Mar. 12, 16. Luc. 20, 24)

Mar.15,26. ἡ ἐπ. τῆς αἰτίας αὐτοῦ

(Luc. 23, 38)

ἐπιδεικνύναι

Mat.18, 1. σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρ. ἐπιδ.

22,19. ἐπιδείξατέ μοι τὸ νό-

μισμα

24, 1. ἐπιδείξαι ἀντὶ τὰς οἰκοδ.

Luc.17,14; 24, 40. Act. 9, 39; 18, 28.

Heb. 6,17. ἐπιδείξαι τοῖς κληρον. --

τὸ ἀμετάθετον

ἐπιδεῖν Luc. 1, 25. Act. 4, 29.

ἐπιδέχασθαι 3 Joh. 9. 10.

ἐπιδεῖν Act. 2, 10; 17, 21.

ἐπιδιατάσσεισθαι Gal. 3, 15.

ἐπιδιδόναι

Mat. 7, 9.10. μὴ λίθον ἐπιδώσει

αὐτῷ; etc. (Luc. 11, 11.12)

Luc. 4, 17; 24, 20. 42.

Joh. 13, 26. Act. 15, 30; 27, 15.

ἐπιδιορθοῦν Tit. 1, 5.

ἐπιδύειν Eph. 4, 26.

ἐπιείκεια Act. 24, 4. 2 Cor. 10, 1.

ἐπεικῆς

Phil. 4, 5. τὸ ἐπεικὲς ἡμ. γνωσθήτω

1Tim. 3, 3. δεῖ -- τὸν ἐπίσκοπον --

ἐπεικῆν, ἄμαχον

Tit. 3, 2. ἀμάχους εἶναι, ἐπεικῆς

Jac. 3,17. σοφία -- ἐπεικῆς, εὐπει-

θῆς

1Pet. 2,18. δεσπόταις -- τοῖς ἀγα-

θοῦ καὶ ἐπεικίσιν

ἐπινεῖναι -- τῇ ἐπιούσῃ (ἡμέρα -

νυκτὶ)

Act. 7, 26; 16, 11; 20, 15; 21, 18; 23, 11.

ἐπιζητεῖν

Mat. 6,32. ταῦτα τὰ ἔσθνη ἐπιζητεῖ

(Luc. 12, 30)

12,39; 16, 4. σημεῖον ἐπιζητεῖ

(Mar. 8, 12. Luc. 11, 29)

Luc. 4,42. Act. 12, 19; 13, 7; 19, 39.

Rom.11, 7. ὃ ἐπιζητεῖ Ἰσραὴλ

Phil. 4, 17. οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ τὸ δόμα

Heb.11,14. πατρίδα ἐπιζητοῦσι

18,14. τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦ-

μεν

ἐπιθανάτιος 1 Cor. 4, 9.

ἐπίθεσις

Act. 8,18. διὰ τῆς ἐπ. τῶν χειρῶν

(1 Tim. 4, 14. 2 Tim. 1, 6.

Heb. 6, 2)

ἐπιθυμεῖν

Mat. 5,28. πρὸς τὸ ἐπιθ. αὐτ. 13, 17.

Luc. 15, 16; 16, 21; 17, 22; 22, 15. -

Act. 20, 33.

Rom. 7, 7. „οὐκ ἐπιθυμήσεις“ (13,9)

1Cor.10, 6. καθὼς καὶ. ἐπεθύμησαν

Gal. 5,17. σὰρξ ἐπιθ. κατὰ τ. πν.

1Tim.3, 1. καλοῦ ἔργου ἐπιθυμεῖ

Heb. 6,11. ἐπιθυμοῦμεν δὲ ἕκαστον -

ἐπιδείκνυσθαι

Jac. 4, 2. ἐπιθυμεῖτε κ. οὐκ ἔχετε

1Pet.1,12. εἰς ἃ ἐπιθυμοῦσιν ἄγγαλοι

παρακύψαι

Αποκ.9, 6. ἐπιθυμήσουσιν ἀποθα-

νεῖν

ἐπιθυμητῆς 1 Cor. 10, 6.

ἐπιθυμία

Mar. 4, 19. αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμ.

Luc.22,15. ἐπιθυμία ἐπιθύμησα

Joh. 8,44. τὰς ἐπιθ. τοῦ πατρὸς

ὑμῶν θέλετε ποιεῖν

Rom.1,24. ἐν ταῖς ἐπιθ. τῶν καρδιῶν

Rom. 6, 12. ὑπακούειν αὐτῇ ἐν τ. ἐπ.
αὐτοῦ

7, 7. τὴν - ἐπ. οὐκ ἤθειν
- 8. κατειργ. - πᾶσαν ἐ.

18, 14. μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμ.

Gal. 5, 16. ἐπιθυμ. σαρκὸς οὐ μὴ τελ.
- 24. τ. σάρκα ἰσταύρωσαν σὺν-
ταῖς ἐπιθ.

Eph. 2, 3. ἐν ταῖς ἐπ. τῆς σαρκὸς
4, 22. κατὰ τὰς ἐπ. τῆς ἀπάτης

Phil. 1, 23. τὴν ἐπ. ἔχων εἰς τὸ ἀναλ.

Col. 3, 5. νεκρώσατε - ἐπιθ. κακὴν

1Th. 2, 17. ἐσπουδάσαμεν - ἐν πολλῇ
ἐπιθ.

4, 5. μὴ ἐν πάθει ἐπιθυμίας

1Tim. 6, 9. ἐπ. πολλὰς ἀνοήτους

2Tim. 2, 22. τὰς δὲ νεωτερικὰς ἐπιθ.

3, 6. ἀγόμενα ἐπιθ. ποικίλαις

4, 3. κατὰ τὰς ἰδίας ἐπιθυμίας

Tit. 2, 12. τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας

3, 3. δουλεύοντες ἐπιθυμίαις

Jac. 1, 14. 15. ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπ.
ἐξερχόμε. etc.

1Pet. 1, 14. ταῖς πρότερον - ἐπιθυμ.

2, 11. ἀπέχεσθαι τῶν σαρκικῶν
ἐπιθ.

4, 2. ἀνθρώπων ἐπιθυμίαις

- 8. πεπορευμ. ἐν ἀσ., ἐπιθ.

2Pet. 1, 4. ἐν ἐπιθυμίᾳ φθορᾶς

2, 10. ἐν ἐπιθυμίᾳ μiasμοῦ

- 18. δαλεάζουσιν ἐν ἐπιθυμ.

3, 3. τ. ἰδίαις ἐπ. αὐτῶν

1Joh. 2, 16. ἡ ἐπιθυμ. τῆς σαρκὸς etc.

- 17. κόσμος παράγεται κ. ἡ
ἐπ. αὐτοῦ

Jud. 16. κατὰ τὰς ἐπιθυμ. αὐτῶν
πορ. (18)

Apoc. 18, 14. τῆς ἐπ. τῆς ψυχῆς σου

ἐπικαλεῖσθαι Mat. 21, 7.

ἐπικαλεῖν Mat. 10, 25.

ἐπικαλεῖσθαι

I. ἐπικαλεῖσθαι, Passiv.

Mat. 10, 3. Luc. 22, 3.

Act. 1, 23. 36; 10, 5. 18. 32; 11, 13;
12, 12. 25; 15, 17. 22.

Heb. 11, 16. Θεὸς ἐπικαλεῖσθαι αὐτ.

Jac. 2, 7. τὸ καλὸν ὄνομα τὸ ἐπι-
κληθὲν ἐφ' ὑμᾶς

II. ἐπικαλεῖσθαι τι, τινά

Act. 2, 21. „ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ
ὄν.“ (cf. Rom. 10, 13)

7, 59. τὸν Στέφανον ἐπικαλού-
μενον καὶ λέγοντα

9, 14. τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ
ὄνομά σου (cf. 21; 22, 16)

25, 11. Καίσαρα ἐπικαλοῦμαι (cf.
12; 26, 32; 28, 19)

- 21. Παύλου ἐπικαλεσαμένου
τηρηθῆναι

- 25. ἐπικαλεσ. τὸν Σεβαστόν

Rom. 10, 12. ἐπικαλουμένους αὐτόν

- 14. πῶς οὖν ἐπικαλέσονται

1Cor. 1, 2. τ. ἐπικαλουμένοις τὸ ὄν.

2Cor. 1, 23. μάρτυρα τὸν Θ. ἐπικαλ.

2Tim. 2, 22. μετὰ τῶν ἐπικαλ. τ. Κύρ.

1Pet. 1, 17. εἰ πατέρα ἐπικαλεῖσθαι

ἐπικάλυμμα 1 Pet. 2, 16.

ἐπικαλύπτειν Rom. 4, 7.

ἐπικατάρτος

Joh. 7, 49. Gal. 3, 10. 13.

ἐπικεῖσθαι

Luc. 5, 1. τ. ὄχλον ἐπικεῖσθαι αὐτῷ

23, 23. ἐπέκειντο φωναὶς μεγά-
λαις

Joh. 11, 38. λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ

21, 9. ὀψάριον ἐπικείμενον

Act. 27, 20. χειμῶνός τε - ἐπικειμένον
 1Cor. 9, 16. ἀνάγκη γ. μοι ἐπικείται
 Heb. 9, 10. μέχρι καιροῦ θ. ἐπικείμ.
 Ἐπικουρείοι Act. 17, 18.
 ἐπικουρία Act. 28, 22.
 ἐπικρίνειν Luc. 28, 24.
 ἐπιλαμβάνεσθαι
 Mat. 14, 31. ἐπιλάβετο αὐτοῦ
 Mar. 8, 23. ἐπιλαβόμενος τῆς χειρὸς
 Luc. 9, 47. ἐπιλαβόμενος παιδίου
 14, 4. ἐπιλαβ. λάσαστο αὐτόν
 20, 20. ἐπιλάβωνται αὐτοῦ λόγον
 (26)
 23, 26. ἐπιλαβ. Σίμωνος
 Act. 9, 27; 16, 19; 17, 19; 18, 17; 21,
 30. 33; 23, 19.
 1Tim. 6, 12. ἐπιλαβοῦ τῆς αἰων. ζωῆς
 (cf. 19)
 Heb. 2, 16. οὐ γ. - ἀγγέλων ἐπιλαμ-
 βάν. ἀλλὰ σπέρμ. Δρ. ἐπιλ.
 8, 9. „ἐπιλαβομένου μου τῆς
 χειρὸς“
 ἐπιλανθάνεσθαι
 Mat. 16, 5. ἐπελάθοντο ἄρτους λα-
 βεῖν (Mar. 8, 14)
 Luc. 12, 6. ἐν - οὐκ ἔστ. ἐπιλελ. ἐνώ-
 πιον τοῦ θ.
 Phil. 3, 13. τὰ - ὀπίσω ἐπιλανθάν.
 Heb. 6, 10. ἐπιλαθῆσθαι τ. ἔργον ὑμ.
 13, 2. τ. φιλοξενίας μὴ ἐπιλ
 - 16. τῆς - εὐποιίας - μὴ ἐπιλ.
 Jac. 1, 24. ἐπελάθετο ὁποῖος ἦν
 ἐπιλέγειν Joh. 5, 2. Act. 15, 40.
 ἐπιλείπειν Heb. 11, 32.
 ἐπιλείχειν Luc. 16, 21.
 ἐπιλησμονή Jac. 1, 25.
 ἐπίλοιπος 1 Pet. 4, 2.
 ἐπιλύειν Mar. 4, 34. Act. 19, 39.

ἐπίλυσις 2 Pet. 1, 20.
 ἐπιμαρτυρεῖν 1 Pet. 5, 12.
 ἐπιμέλεια Act. 27, 3.
 ἐπιμελεῖσθαι
 Luc. 10, 34. 35. 1 Tim. 3, 5.
 ἐπιμελῶς Luc. 15, 8.
 ἐπιμένειν
 [Joh. 8, 7. ὡς δὲ ἐπέμεν. ἔρωτῶντες]
 Act. 10, 48. ἐπιμένειν ἡμέρας τινάς
 12, 16; 13, 43; 15, 34; 21, 4. 10;
 28, 12. 14.
 Rom. 6, 1. ἐπιμένωμεν τῇ ἁμαρτίᾳ
 11, 22. ἐὰν ἐπιμείνης τῇ χρηστ.
 - 23. μὴ ἐπιμείνωσι τῇ ἀπιστίᾳ
 1Cor. 16, 7. ἐπιμένειν πρὸς ὑμᾶς. - 8.
 Gal. 1, 18. ἐπέμεινα πρὸς αὐτόν
 Phil. 1, 24. τὸ δὲ ἐπιμέν. ἐν τῇ σαρκί
 Col. 1, 23. εἴγε ἐπιμένετε τῇ πίστει
 1Tim. 4, 16. ἐπίμενε αὐτοῖς
 ἐπινεύειν Act. 18, 20.
 ἐπίνοια Act. 8, 22.
 ἐπιορκεῖν Mat. 5, 33.
 ἐπιόρκος 1 Tim. 1, 10.
 ἐπιούσιος Mat. 6, 11. (Luc. 11, 3)
 ἐπιπίπτειν
 Mar. 3, 10. ὥστε ἐπιπίπτειν αὐτῷ
 Luc. 1, 12. φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν
 (cf. Act. 19, 17 [Apoc. 11, 11])
 15, 20 (cf. Act. 20, 37)
 Joh. 13, 25. - ἐπὶ τὸ στηθός τοῦ Ὑ.
 Act. 8, 16. ἦν ἐπ' οὐδενὶ αὐτ. ἐπα-
 πατωκός
 10, 10. ἐπέπ. ἐπ' αὐτ. ἔκστασις
 - 44. τὸ Πν. (11, 15)
 13, 11; 20, 10.
 Rom. 15, 3. ὁνειδισμοὶ - - ἐπέπεσον
 ἐπ' ἐμέ
 ἐπιπλήττειν 1 Tim. 3, 1.

ἐπιποθεῖν

Rom. 1, 11. ἐπιποθῶ γὰρ ἰδεῖν ὑμᾶς

2Cor. 5, 2. ἐπενδύσασθαι ἐπιπο-
θοῦντες

9, 14. ὑμῶν ἐπιποθοῦντων ὑμ.

Phil. 1, 8. ὡς ἐπιποθῶ πάντας ὑμᾶς
ἐν σπλάγχνοις Χρ. (cf.
2, 26.)1Th. 3, 6. ἐπιποθοῦντες ὑμᾶς ἰδεῖν
(cf. 2 Tim. 1, 4)

Jac. 4, 5. πρὸς φθόρον ἐπιποθεῖ τό

1Pet. 2, 2. ἄβολον γάλα ἐπιποθη-
σάτα

ἐπιπόθησις 2 Cor. 7, 7.

ἐπιπόθητος Phil. 4, 1.

ἐπιποθία Rom. 15, 23,

ἐπιπορεύεσθαι Luc. 8, 4.

ἐπιρρέπτειν Mar. 2, 21.

ἐπιρρέπτειν

Luc. 19, 35. 1 Pet. 5, 7.

ἐπλησμος Mat. 27, 18. Rom. 16, 7.

ἐπισιτισμός Luc. 9, 12.

ἐπισκέπτεσθαι

Mat. 25, 36. ἐπισκέψασθέ με. (49)

Luc. 1, 68. ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησα
λύτρωσιν- 78. ἐν οἷς ἐπεσκ. ἡμᾶς ἀν. ἐξ
ὑψους

7, 16. ἐπεσκ. ὁ Θ. τὸν λαόν

Act. 6, 3; 7, 23.

15, 14. ὁ Θεὸς ἐπεσκέψατο λα-
βεῖν ἐξ ἐθνῶν λαόν- 86. ἐπισκεψώμεθα τοὺς ἀδελ-
φούς

Heb. 3, 6. „ὅτι ἐπισκέπη αὐτόν“

Jac. 1, 27. ἐπισκέπτεσθαι ὀρφανούς
ἐπισκηνοῦν 2 Cor. 12, 9.

ἐπισκιάζειν

Mat. 17, 5. νεφέλῃ φ. ἐπεσκίασεν
αὐτούς (Mar. 9, 7. Luc.
9, 34)Luc. 1, 35. δυνάμεις ὑψίστου ἐπι-
σκιάσει σοιAct. 5, 15. ἡ σκιά ἐπισκιάσῃ ἐνὶ
ἐπισκοπεῖν Heb. 12, 15. 1 Pet. 5, 2.

ἐπισκοπή

Luc. 19, 44. καιρὸν τῆς ἐπισκοπ. σου

Act. 1, 20. „τ. ἐπισκοπήν αὐτ. λάβοι“

1Tim. 3, 1. εἴ τις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται

1Pet. 2, 12. ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς. 5, 6.

ἐπίσκοπος

Act. 20, 28. ὑμᾶς τὸ Πν. τὸ ἁγ. ἱστα-
ἐπισκόπους

Phil. 1, 1. ἐπισκόποις κ. διακόνους

1Tim. 3, 2. δεῖ οὖν τὸν ἐπ. ἀνεπι-
ληπτον (cf. Tit. 1, 7)1Pet. 2, 25. ἐπὶ τ. ποιμένα καὶ ἐπι-
σκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν

ἐπισπᾶσθαι 1 Cor. 7, 18.

[ἐπισπείρειν Mat. 13, 25]

ἐπίστασθαι

Mar. 14, 68. οὐδὲ ἐπίσταμαι τί σὺ λ.

Act. 10, 28. ὑμεῖς ἐπίστασθε ὡς ἀθάμ.
15, 7; 18, 25; 19, 15. 25; 20, 18;
22, 19; 24, 10; 26, 3. 26.

1Tim. 6, 4. μηδὲν ἐπιστάμενος

Heb. 11, 8. μὴ ἐπιστάμενος ποῦ ἱερχ.

Jac. 4, 14. οὐκ ἐπιστ. τὸ τῆς αὔριον

Jud. 10. ὅσα δὲ φυσικῶς - ἐπι-
στάνται

[ἐπίστασις Act. 24, 12. 2 Cor. 11, 28]

ἐπιστάτης

Luc. 5, 5. ὁ Σίμων εἶπεν αὐτῷ· Ἐπι-
στάτα (cf. 8, 24. 45; 9, 33.
49; 17, 18 (Ἰησοῦ ἐπ.))

ἐπιστελλεῖν

Act. 15, 20; 21, 25. Heb. 13, 22.

ἐπιστήμων Jac. 3, 13.

ἐπιστηρίζειν

Act. 14, 22. ἐπιστηρίζοντες τὰς ψυχὰς τῶν

15, 32. τ. ἀδελφούς

- 41. τὰς ἐκκλησίας

18, 23. πάντας

ἐπιστολὴ

Act. 9, 2. ἤτήσατο - ἐπιστολὰς εἰς Ἀμασκόν

15, 30; 22, 5; 23, 25, 33.

Rom. 16, 22. ὁ γράψας τὴν ἐπιστολήν

1Cor. 3, 9; 16, 8.

2Cor. 5, 1. συστατικῶν ἐπιστ. πρὸς

- 2. ἡ ἐπ. ὑμῶν ὑμεῖς ἴστα

- 3. ἵστε ἐπιστολὴ Χριστοῦ

7, 8. ἐλύπησάμην ἐν τῇ ἐπ. etc.

10, 9. ἐκφοβεῖν ὑμ. διὰ τῶν ἐπ.

- 10. αἱ μ. ἐπ. φ. βαρεῖται

- 11. δι' ἐπιστολῶν ἀπόντες

Col. 4, 16. ἀναγνωσθῇ παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστ.

1Th. 5, 27. ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐπ.

2Th. 2, 2. μήτε διὰ λόγου, μήτε δι' ἐπ. 15; 3, 14.

3, 17. ἵστι σημεῖον ἐν πάσῃ ἐπ.

2Pet. 3, 1. 16.

ἐπιστομίζειν Tit. 1, 11.

ἐπιστρέφειν † metaph.

Mat. 9, 22. ὁ δὲ Ἰ. ἐπιστραφεὶς κ. ἰδὼν (Mar. 5, 30. cf. 8, 33)

10, 13. πρὸς ἡμᾶς ἐπιστραφήτω

12, 44. ἐπιστρ. εἰς τὸν οἶκόν μου

† 13, 15. „μὴ - ἐπιστρέψωσι καὶ ἰδῶμαι“ (Mar. 4, 12. Joh.

12, 40. Act. 23, 27)

Mat. 24, 18. μὴ ἐπιστρέψάτω ὀπίσω (Mar. 13, 16. Luc. 17, 31)

† Luc. 1, 16. πολλοὺς - ἐπιστ. ἐπὶ

† - 17. ἐπ. καρδίας πατ. ἐπὶ

8, 55. ἐπίστρεψε τὸ πνεῦμα αὐτ.

17, 4; † 22, 32 (οὐ ποτε ἐπιστρέψας στῆρ.)

Joh. 21, 20. ἐπιστραφεὶς - ὁ Π.

† Act. 3, 19. μετανοήσατε - κ. ἐπιστ.

† 9, 35. ἐπίστρεψαν ἐπὶ τὸν Κ. (11, 21)

- 40. ἐπιστ. πρὸς τὸ σῶμα

† 14, 15. ἀπὸ τούτων - ἐπιστρ. ἐπὶ τὸν Θ. (cf. 15, 19; 26, 20)

15, 36; 16, 18.

† 26, 18. ἰ. ἀπὸ σκότους εἰς φῶς

† 2Cor. 3, 16. ἀν ἐπιστρέψῃ πρὸς Κ.

† Gal. 4, 9. ἐπιστρέφετε πάλιν ἐπὶ τὰ

† 1Th. 1, 9. πῶς ἐπιστρέψατε πρὸς τὸν Θ. ἀπὸ τῶν εἰδῶλων

† Jac. 5, 19. ἰάν - ἐπιστρέψῃ τις αὐτ.

† - 20. ὁ ἐπ. ἁμαρτωλὸν ἐκ πλάνης

† 1Pet. 2, 25. ἐπιστρέφητε - ἐπὶ τὸν

† 2Pet. 2, 21. ἐπ. ἐκ τῆς - ἐντολῆς

- 22. „κύων ἐπιστρέφ. ἐπὶ τό“

Apoc. 1, 12. bis

ἐπιστροφὴ Act. 15, 3.

ἐπισυνάγειν

Mat. 23, 37. ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου, ὃν τρόπον ἐπισυνάγει ὄρνις τὰ νοσσία ἰ.

ὑπὸ τὰς πτέρ. (Luc. 13, 34)

24, 31. ἐπισυνάξουσιν τοὺς ἐκλ. αὐτ. ἐκ τῶν τεσσάρων

ἀνέμων (Mar. 13, 27)

Mar. 1, 33. Luc. 12, 1.

ἐπισυναγωγή

2 Th. 2, 1. Heb. 10, 25.

ἐπισυντρέχειν Mar. 9, 25.

ἐπισύστασις

Act. 24, 12. 2 Cor. 11, 28.

ἐπισφάλλης Act. 27, 9.

ἐπισχύειν Luc. 23, 5.

ἐπισωρεύειν 2 Tim. 4, 3.

ἐπιταγή

Rom. 16, 26. κατ' ἐπιταγὴν αἰωνίου Θ.

1 Cor. 7, 6. λέγω - οὐ κατ' ἐπιταγὴν

- 25. ἐπιταγὴν Κυρίου οὐκ ἔχω

(cf. 2 Cor. 8, 8)

1 Tim. 1, 1. κατ' ἐπιταγὴν Θεοῦ

Tit. 1, 3. κατ' ἐπιτ. τ. σωτήρος ἡμ.

2, 15. ἔλαγχε μετὰ πάσης ἐπιτ.

ἐπιτάττειν

Mar. 1, 27. τοῖς πνεύμασι - ἐπιτάσσει

(Luc. 4, 36)

6, 27. ἐπέταξεν ἐνεχθῆναι τὴν

6, 39; 9, 25.

Luc. 8, 25. (τοῖς ἀνέμοις) 31; 14, 22.

Act. 23, 2. ἐπέτ. - τύπτειν

Philem. 8. ἐπιτάσσειν σοι τὸ ἀνῆκον

ἐπιτελεῖν

Luc. 13, 32. ἰάσεις ἐπιτελεῶ σήμερον

Rom. 15, 28. τοῦτο οὖν ἐπιτελέσας

2 Cor. 7, 1. ἐπιτελοῦντες ἀγιοσύνην

8, 6. ἐπιτελέσῃ εἰς ὑμᾶς καὶ

τὴν χάριν ταύτην

- 11. τὸ ποιῆσαι ἐπιτελέσ. etc.

Gal. 3, 8. ἐναρξάμενοι πν. τὴν σαρκὶ

ἐπιτελεῖσθε;

Phil. 1, 6. ὁ ἐναρξάμενος - ἔργον ἀγ.

ἐπιτελέσει ἄχρις ἡμέρας

Heb. 8, 5. ἐπιτελεῖν τὴν σκηνὴν

9, 6. τὰς λατρείας ἐπιτελοῦν

τες

1 Pet. 5, 9. τὰ αὐτὰ - ἀδελφοῦν

ἐπιτελεῖσθαι

ἐπιτήδειος Jac. 2, 16.

ἐπιτιθεῖναι

Mat. 9, 18. ἐπιθες τ. χεῖρά σου ἐπ'

αὐτὴν (Mar. 5, 23) (cf. 19,

13, 15. Mar. 6, 5; 7, 32;

8, 23, 25; 16, 18. Luc. 4,

40; 13, 13. Act. 6, 6; 8,

17, 19; 9, 12, 17; 13, 3;

19, 6; 28, 8)

21, 7. ἐπέθηκαν ἐπάνω αὐτ.

τὰ ἱμ.

23, 4. ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τ. ὤμοις;

27, 29. ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφα-

λήν αὐτοῦ (Joh. 19, 2)

- 37. ἐπέθ. - τὴν αἰτίαν

Mar. 3, 16. ὄνομα (cf. 17)

4, 21. ἐπὶ τὴν λυχνίαν ἐπιτεθῆ

(Luc. 8, 16)

Luc. 10, 30. πληγὰς ἐπιθέντες (cf. Act.

16, 23)

15, 5. ἐπιτ. ἐπὶ τ. ὤμους

23, 26. ἐπέθηκαν αὐτῷ σταυρόν

Joh. 9, 15. πηλὸν ἐπέθ. μου ἐπὶ

Act. 15, 10. ζυγὸν ἐπὶ τὸν τρόχ. 28.

18, 10. οὐδεὶς ἐπιθήσεται σοι

τοῦ κακῶσαι σι

28, 3, 10.

1 Tim. 5, 22. χεῖρας ταχέως μηθεὶν

ἐπιτίθει

Apoc. 1, 17. τὴν δεξιάν

22, 18. ἰάν τις ἐπιθῇ ἐπ' αὐτὰ,

ἐπιθήσει ὁ Θ. ἐπ' αὐτὸν

τὰς πληγὰς

ἐπιτιμῶν

Mat. 8, 28. ἐπιτίμησε τοῖς ἀνέμοις

(Mar. 4, 39. Luc. 8, 24)

Mat. 12, 18. κ. ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα
(Mar. 3, 12)

16, 22. ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ
λέγων (Mar. 8, 32. 33)

17, 18. ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησ.
(Mar. 9, 25. Luc. 9, 42)

19, 13. μαθῆται ἐπετίμησαν αὐτ.
(Mar. 10, 13. Luc. 18, 15)

20, 31. ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα
(Mar. 10, 48. Luc. 18, 39)

Mar. 1, 25. ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰ. λέ-
γων (Luc. 4, 35)

8, 30. ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα
μηδενί (Luc. 9, 21)

Luc. 4, 39. ἐπετίμησε τῷ πυρετῷ
- 41. ἐπιτιμῶν οὐκ εἶα αὐτὰ λ.
9, 55; 17, 3; 19, 39; 23, 40.

2Tim. 4, 2. ἔλεγον, ἐπιτίμησον.

Jud. 9. ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος
ἐπιτιμία 2 Cor. 2, 6.

ἐπιτρέπειν

Mat. 8, 21. ἐπιτρέψόν μοι πρῶτον
ἀπελθεῖν (Luc. 9, 59)

[8, 31. ἐπιτρέψον ἡμῖν ἀπελθεῖν]
(cf. Mar. 5, 13. Luc. 8, 32)

19, 8. ἐπέτρεψεν ὑμῖν ἀπολῦσαι
(Mar. 10, 4)

Luc. 9, 61. Joh. 19, 38.

Act. 21, 39. 40; 26, 1; 27, 3; 28, 16.

1Cor. 14, 34. οὐ γὰρ ἐπιτρέπεται [ἐπι-
τρέπεται] αὐταῖς λαλεῖν

16, 7. ἐὰν ὁ Κ. ἐπιτρέπη

1Tim. 2, 12. γυναίκε δὲ διδάσκειν οὐκ
ἐπιτρέπω

Heb. 6, 8. ἐὰν περ ἐπιτρέπη ὁ Θ.

ἐπιτροπή Act. 26, 12.

ἐπιτροπος

Mat. 20, 8. Luc. 8, 3. Gal. 4, 2.

ἐπιτυγχάνειν

Rom. 11, 7. ὃ ἐπιζητεῖ Ἰ., τοῦτο οὐκ
ἐπέτυχεν, ἡ δὲ ἐκλογή
ἐπέτυχεν

Heb. 6, 15. ἐπέτυχε τῆς ἐπαγγελίας
11, 23. ἐπέτυχον ἐπαγγελιών

Jac. 4, 2. ζηλοῦτε κ. οὐ δύνασθε
ἐπιτυχεῖν

ἐπιφαίνειν

Luc. 1, 79. ἐπιφάναι τοῖς ἐν σκότει

Act. 27, 20. μήτε ἄστρων ἐπιφαίνον-
των

Tit. 2, 11. ἐπεφάνη γ. ἡ χάρις -
πᾶσιν

8, 4. ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη

ἐπιφάνεια

2Th. 2, 8. τῇ ἐπ. τῆς παρουσίας αὐτ.

1Tim. 6, 14. μέχρι τῆς ἐπ. τοῦ Κυρίου

2Tim. 1, 10. διὰ τῆς ἐπ. τ. σωτηρίας
4, 1. τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ (8)

Tit. 2, 13. ἐπιφάνειαν τ. δόξης τοῦ
μεγάλου Θ.

ἐπιφανής Act. 2, 20.

ἐπιφάσκειν Eph. 5, 14.

ἐπιφέρειν

Act. 19, 12. ἐπὶ τ. ἀσθενούντας ἐπι-
φέρεισθαι ἀπὸ τοῦ χρω-
τὸς αὐτ. σουδάρια

25, 18. οὐδεμίαν αἰτίαν ἐπέφερον

Rom. 3, 5. Θ. ὁ ἐπιφέρων τὴν ὀργὴν

Phil. 1, 16. θλίψιν ἐπιφέρειν τοῖς
δουλοῖς

Jud. 9. κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφ.

ἐπίφωνεῖν

Luc. 23, 31. Act. 12, 22; [21, 34;] 22, 24.

ἐπιφώσκειν

Mat. 28, 1. (Luc. 23, 54)

ἐπιχειρεῖν

Luc. 1, 1. Act. 9, 29: 19, 13.

ἐπιχέειν Luc. 10, 34.

ἐπιχειροῦν

Ματ. 9, 10. ὁ δὲ ἐπιχειροῦντων σπέρμα

τῷ σπείρῳτι κ. ἄρτον εἰ;

Gal. 3, 5. ὁ οὗτος ἐπιχειροῦντων τῷ
τῷ πνεύματιCol. 2, 12. τὸ σῶμα διὰ τ. ἁγίων -
ἐπιχειροῦντων κ. στυ-
βίζουσιν2Pet. 1, 5. ἐπιχειροῦντες ἐν τῇ πί-
στοι ἡμῶν κ. ἀρετῇ- 11. πλουσίως ἐπιχειροῦντες
σεται εἰς τὴν εἰσοδος εἰς

ἐπιχειροῦντες Eph. 4, 16. Phil. 1, 19.

ἐπιχρῆσιν Joh. 9, 6, 11.

ἐποικοδομεῖν

Act. 20, 32. τῷ δυναμῆν ἐποικοδομ.

1Cor. 3, 10. ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ etc.

3, 12. ἐποικοδ. ἐπὶ τὸν θεμέλιον
κ. χρυσόν

- 14. μετὰ τὸ ἐποικοδομῆσαι

Eph. 2, 20. ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ
θεμελίῳ κ. ἀποστόλων

Col. 2, 7. ἐποικοδομοῦμεν ἐν αὐτῷ

Jed. 20. πλοῖσι ἐποικοδομοῦντες
ἐποικίλλειν Act. 27, 41.

ἐπονομάζεσθαι Rom. 2, 17.

ἐποπτεύειν 1 Pet. 2, 12; 3, 2.

ἐπόπτης 2 Pet. 1, 16.

ἐπος Heb. 7, 9.

ἐπουράνιος

Mat. 18, 35. ὁ πατήρ μου ὁ ἐπουράν.

Joh. 3, 12. εἰπὼν ὑμῖν τὰ ἐπουρ.

1Cor. 15, 40. σώματα ἐπουράνια etc.

- 48. οὐρανός ἐπ., τοιοῦτοι κ. οἱ ἐπ.

- 49. τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουραν.

Eph. 1, 3. ἐκλογισθεὶς - ἐν τῷ ἐπ.
- 39. ἐκδοῦν ἐν τοῖς ἐπ. ἐπ.
2, 4.3, 12. ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπ.
(cf. 6, 12)Phil. 2, 10. ἐκταράντων κ. ἐπιχειρῶν
κ. καταχθονίων

2Tim. 4, 19. εἰς τ. βασιλείαν αἰῶν. ἐπ.

Heb. 3, 1. κληρονομία ἐκταράντων μετ.

6, 4. τ. δουλείας τῆς ἐκταρ.

8, 5. σιγή λατρεύουσι τῶν ἐπ.

9, 23. αἰτὰ - τὰ ἐκταρ.

11, 16. κρείττερος - τοῦ ἐκταρ.

12, 12. ἱεροσ. ἐκταράντων

ἐπτά

Mat. 12, 45. ἐπτά ἑτέρα πνεύματα
(Luc. 20, 26)

15, 34. ἐπτά (sc. ἄρτους) 36, 37:

16, 10 (Mar. 8, 5. 6. 8. 20)

18, 22. ἱερὸς ἐκταρ κληρονομία ἐπτά

22, 25. ἦσαν - ἐπτά ἀδελφοί. 26.

28 (Mar. 12, 20. 22. 23.

Luc. 20, 29. 31. 33)

Mar. 16, 9. ἐκβεβλήκει ἐπτά δαιμό-
νια (cf. Luc. 8, 2)

Luc. 2, 36. ἔτη μετὰ ἀνδρὸς ἐπτά

Act. 6, 3. ἄνδρες ἐξ ὑμ. μ. ἐπτά

13, 19. ἔθνη ἐπτά

19, 14. τινὲς υἱοὶ Σκευᾶ - ἐπτά

20, 6; 21, 4. 8. 27; 28, 14.

Heb. 11, 30. κυκλωθ. - ἐπὶ ἐπτά ἡμ.

Apoc. 1, 4. ταῖς ἐπτά ἐκκλησίαις (11.
20; 2, 7)- ἀπὸ τῶν ἐπτά πνευμάτων
(3, 1; 4, 5; 5, 6)- 12. ἐπτά λυχνίας χρυσᾶς (13.
20; 2, 1)

Αποκ.1.16. ἔχων - ἀστὴρας ἐπιτά (20;
2, 1; 3, 1)

4, 5. ἐπιτά λαμπάδες πυρός

5, 1. σφραγισιν ἐπιτά (5; 6, 1)

- 6. ἔχον κέρατα ἐπιτά κ. ὁφθ.
ἐπιτά

8, 2. τοὺς ἐπιτά ἀγγ. (6; 15, 1.
6. 7. 8; 16, 1; 17, 1; 21, 9)

- - ἐπιτά σάλπιγγας (6)

10, 3. αἱ ἐπιτά βρονταὶ (4)

11.13. ἀνθρώπων χιλιάδες ἐπιτά

12, 3. ἔχων κεφαλὰς ἐπιτά (13,
1; 17, 3, 7. 9)

- - ἐπιτά διαδήματα

15, 1. πληγὰς ἐπιτά (6. 8; 21, 9)

16, 1. τὰς ἐπιτά φιάλας (17, 1;
21, 9)

17.10. βασιλεῖς ἐπιτά εἰσιν (11)

ἐπιτάκις

Mat. 18, 21. 22 (cf. Luc. 17, 4)

Ἔργαστος

Act. 19, 22. Rom. 16, 23. 2 Tim. 4, 20.

ἐργάζεσθαι

Mat. 7, 23. οἱ ἐργαζόμενοι τ. ἀνομίαν

21, 28. σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ
ἀμπ.

25, 16. ἐργάσατο ἐν αὐτοῖς

26, 10. ἔργον γὰρ καλὸν ἐργά-
σατο εἰς ἐμέ (Mar. 14, 6)

Luc. 18, 14. ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι

Joh. 8, 21. ἐν Θεῷ ἐργασμένα

5, 17. ἐργάζεται, καὶ γὰρ ἐργά-
ζομαι

6, 27. ἐργάζεσθε μὴ τὴν βρωσιν

- 28. ἵνα ἐργαζώμεθα τὴν ἔργα

- 30. τὴν ἐργάζην;

9, 4. ἐμέ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ
ἔργα

Joh. 9, 4. οὐδεὶς δύναται ἐργ.

Act. 10, 35. ἐργαζόμενος δικαιοσύνην

13, 41. „ἔργον ἐγὼ ἐργάζομαι“

18, 3. ἔμεινε - καὶ ἐργάζετο

Rom. 2, 10. τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν

4, 4. τῷ δὲ ἐργαζομένῳ ὁ μισθός.

- 5. τῷ δὲ μὴ ἐργαζομένῳ

13, 10. τῷ πλησίον κακὸν οὐκ
ἐργάζεται

1 Cor. 4, 12. ἐργαζόμεν. ταῖς ἰδ. χερσὶ

9, 6. ἐξουσίαν τοῦ μὴ ἐργά-
ζεσθαι

- 13. τὰ ἱερὰ ἐργαζόμενοι

16, 10. τὸ γ. ἔργον Κυρίου ἐρ-
γάζεται

Gal. 6, 10. ἐργαζώμεθα τὸ ἀγαθὸν
πρὸς πάντας

Eph. 4, 28. κοπιᾷτω ἐργαζόμενος τὸ
ἀγαθὸν ταῖς χερσίν

Col. 3, 23. πᾶν ὃ τι ἂν ποιῇτε ἐκ
ψυχῆς ἐργάζεσθε ὡς τῷ Κ.

1 Th. 2, 9. νυκτὸς καὶ ἡμ. ἐργάζομ.
(2 Th. 3, 8)

4, 11. ἐργ. ταῖς ἰδίαις χερσίν

2 Th. 3, 10. εἴ τις οὐ θέλει ἐργ.

- 11. μηδὲν ἐργαζ.

- 12. μετὰ ἡσυχίας ἐργ.

Heb. 11, 33. ἐργάσαντο δικαιοσ.

Jac. 1, 20. δικαιοσ. Θ. οὐκ ἐργάζεται
[αἱ 1. κατεργ.]

2, 9. ἁμαρτίαν ἐργάζεσθε

2 Joh. 8. ἡ ἐργασίαν

3 Joh. 5. ὁ ἐν ἐργασίᾳ εἰς τοὺς ἀδ.

Αποκ. 18, 17. ὅσοι τ. θάλασσαν ἐργά-
ζονται

ἐργασία

Luc. 12, 58. ἐν τῇ ὁδῷ δὸς ἐργασίαν
ἀπηλλάχθαι

Act. 16, 16. ἐργ. πολλὴν παρείχε τοῖς
 - 19. ἡ ἐλπίς τῆς ἐργ. αὐτῶν
 19, 24. παρείχετο τοῖς τεχνίταις
 ἐργασίαν οὐκ ὀλίγην
 - 25. ἐκ ταύτης τ. ἐργ. ἡ εὐπορία
 Eph. 4, 19. εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας
 ἐργάτης

Mat. 9, 37. οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι
 (Luc. 10, 2)

- 38. ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας
 10, 10. ἄξιος γ. ὁ ἐργάτης τῆς
 τροφῆς (Luc. 10, 7. 1 Tim.
 5, 18)

20, 1. μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς
 - 2. συμφωνήσας - μετὰ τ. ἐργ.
 - 8. κάλεσον τοὺς ἐργάτας

Luc. 18, 27. οἱ ἐργάται τῆς ἀδικίας

Act. 19, 25. τοὺς περὶ τ. τοιαῦτα ἐργάτας

2 Cor. 11, 13. ψευδασμός. ἐργάται δό-
 λιοι

Phil. 3, 2. βλέπετε τ. κακοὺς ἐργάτας

2 Tim. 2, 15. ἐργάτην ἀνεπαλοχυντον

Jac. 5, 4. ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν
 ἔργον

1) von Gott, Christus:

Mat. 11, 2. τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ

Luc. 24, 19. δυνατός ἐν ἔργῳ κ. λόγῳ
 (cf. Act. 7, 22 v. Moses)

Joh. 4, 34. τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον
 5, 20. μείζονα - δείξει αὐτῷ ἔ.

- 36. τὰ - ἔ. ἃ ἔδωκέ μοι ὁ πα-
 τὴρ ἵνα τελειώσω αὐτά

- - αὐτὰ τὰ ἔ. ἃ ἐγὼ ποιῶ
 (6, 28. τί ποιῶμεν ἵνα ἐργαζώ-
 μεθα τὰ ἔ. τοῦ Θ.)

(- 29. τοῦτό ἐστι τὸ ἔ. τοῦ Θ. ἵνα)
 7, 3. τὰ ἔργα σου ἃ ποιεῖς

Joh. 7, 21. ἐν ἔργον ἐποίησα

9, 3. φανερά τὰ ἔργα τοῦ Θ.

- 4. ἐργάζ. τὰ ἔργα τοῦ πέμ-
 ψαντός με

10, 25. τὰ ἔ. ἃ ἐγὼ ποιῶ (14, 12)

- 32. πολλὰ καλὰ ἔργα ἐδείξα

- - διὰ ποίον αὐτῶν ἔργον

- 33. περὶ καλοῦ ἔ. οὐ λιθάζ.

- 37. ποιῶ τὰ ἔ. τοῦ πατρὸς μου

- 38. τοῖς ἔργοις πιστεύσατε

14, 10. αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα

- 11. διὰ τὰ ἔ. αὐτὰ πιστεύετε

15, 24. εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα

17, 4. τὸ ἔργον ἐτελείωσα

Act. 13, 41. „ἔ. ἐγὼ ἐργάζομαι - ἔ.
 ᾧ οὐ μὴ πιστεύσητε“

15, 18. πάντα τὰ ἔ. [αἱ. τὸ ἔ.]
 αὐτοῦ

Rom. 2, 15. τὸ ἔ. τοῦ νόμου γραπτὸν

14, 20. κατάλυε τὸ ἔ. τοῦ Θ.

1 Cor. 15, 58. ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ Κυρ.

16, 10. τὸ γ. ἔργον Κ. ἐργάζεται

Phil. 1, 6. ὁ ἐναρξάμενος ἐν ἡμῖν. ἔ. ἀγ.

2, 30. διὰ τὸ ἔργ. τοῦ Χρ.

Heb. 1, 10. „ἔργα τ. χειρῶν σου“
 ((2, 7))

3, 9. „εἶδον τὰ ἔργα μου“

4, 3. τ. ἔργων ἀπὸ καταβ.
 κόσμ. γενηθέντων

- 4. „ἀπὸ πάντων τῶν ἔ. αὐ-
 τοῦ“ (10)

Apoc. 2, 26. ὁ τηρῶν - τὰ ἔργα μου

15, 3. θάυμαστὰ τὰ ἔργα σου

2) v. Menschen:

a) ἔργα, ἔ. νόμου opp. πί-
 στις; χάρις, ἔλεος:

Rom. 2, 15. ἐξ ἔργων νόμοι· οὐ δι-
 καιωθ.

Rom.3,28. *πίστει - χωρὶς ἔργ. νόμου*
 4, 2. *ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη*
 - 6. *δικαιοσύνην χωρὶς ἔργων*
 9,11. *οὐκ ἐξ ἔργων, ἀλλ' ἐκ τοῦ*
 - 32. *οὐκ ἐκ πίστε. ἀλλ' ὡς ἐξ ἔργ. νόμου*
 11, 6. *χάριτι, οὐκ ἐκ ἐξ ἔργων*
 Gal. 2,16. *ἐξ ἔργ. ν., ἐάν μὴ διὰ πίστε.*
 - *ἐκ πίστε. Χρ. κ. οὐκ ἐξ ἔργων ν. - ἐξ ἔργ. ν. οὐ δικ.*
 3, 2. *ἐξ ἔ. ν. - ἡ ἐξ ἀκοῆς πίστε. (5)*
 - 10. *ἐξ ἔργων νόμου εἰσὶν*
 Eph. 2, 9. *Θεοῦ τὸ δῶρον, οὐκ ἐξ ἔ.*
 2Tim.1, 9. *οὐ κατὰ τὰ ἔ. ἡμῶν*
 Tit. 3, 5. *οὐκ ἐξ ἔ. τῶν ἐν δικ.*
 Jac. 2,14. *πίστιν - ἔργα δὲ μὴ ἔχη*
 - 17. *ἡ πίστις, ἐάν μὴ ἔχη ἔργα*
 2,18. *πίστιν ἔχω καὶ γὰρ ἔ. ἔχω*
 - *χωρὶς τῶν ἔ. σου - ἐκ τῶν ἔ. μου τ. πίστιν*
 - 20. *ἡ πίστ. χωρὶς ἔ. νεκρά (26)*
 - 21. *ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη (25)*
 - 22. *ἡ πίστις συνήργει τ. ἔργοις - ἐκ τῶν ἔ. ἡ πίστ. τελευτῶθη*
 - 24. *ἐξ ἔργ. δικαιοῦται ἄνθρ.*
 b) *ἔργ. ἀγαθ. σ. ἀγαθός.*
ἔργον καλόν, ἔ. καλὰ:
 Mat. 5,16. *ὑμῶν τὰ καλὰ ἔ.*
 26,10. *ἔργον - καλὸν εἰργάσατο εἰς ἐμέ (Mar. 14, 6)*
 Joh. 10, 32. 33. *σ. oben sub 1.*
 1Tim.3, 1. *καλοῦ ἔργου ἐπιθυμεῖ*
 5,10. *ἐν ἔργοις καλοῖς μαρτ.*
 - 25. *τὰ καλὰ ἔργα πρόδηλα*
 6,18. *πλουτεῖν ἐν ἔργοις καλοῖς*
 Tit. 2, 7. *τύπον καλῶν ἔργων*
 - 14. *ζηλωτὴν καλῶν ἔργων*

Tit. 3, 8. *καλῶν ἔ. προτίστασθαι (14)*
 Heb.10,24. *ἀγάπης κ. καλῶν ἔ.*
 1Pet.2, 12. *ἐκ τῶν καλῶν ἔ.*
 [2Pet.1,10. *διὰ τῶν κ. ὑμ. ἔργων*]

c) *übrige Stellen:*

Mat.23, 8. *κατὰ - τὰ ἔ. αὐτῶν μὴ ποιεῖτε*
 - 5. *πάντα - τὰ ἔ. αὐτῶν ποι- οῦσι*
 Mar.18,34. *δοὺς - ἐκάστω τὸ ἔργ. αὐτοῦ*
 Luc.11,48. *τ. ἔργοις τῶν πατέρων ὑμ.*
 Joh. 3,19. *πονηρὰ αὐτῶν τὰ ἔργ. (ἔ. πονηρ.: 7, 7. Col. 1, 21. 2 Tim. 4, 18. 1 Joh. 3, 12. 2 Joh. 11)*
 - 20. *μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔ. αὐτοῦ*
 6,28.29. *σ. oben sub 1.*
 8,39. *τὰ ἔ. τοῦ Ἀβρ. ἐποιεῖτε*
 - 41. *ποιεῖτε τὰ ἔ. τοῦ πατρός*
 Act. 5,38. *ἡ βουλή αὐτ. ἡ τὸ ἔ. τοῦτο*
 7,41. *ἐν τ. ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτ.*
 13, 2. *εἰς τὸ ἔ. ὁ προσέκλημα*
 14,26. *εἰς τὸ ἔ. ὁ ἐπλήρωσαν*
 15,38. *συνελθ. αὐτοῖς εἰς τὸ ἔ.*
 26,20. *μετανοίας ἔ. πράσσοντας*
 Rom. 2, 6. *ἐκάστω κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ*
 13,12. *τὰ ἔργα τοῦ σκότους (cf. Eph. 5, 11)*
 15,18. *λόγῳ κ. ἔργῳ*
 1Cor.3,13. *ἐκάστου τὸ ἔ. φανερόν ἐσ.*
 - 14. *εἴ τις τὸ ἔ. μενεῖ*
 - 15. *εἴ τις τὸ ἔ. κατακαήσ.*
 5, 2. *ὁ τὸ ἔργ. τοῦτο ποιήσας*
 9, 1. *τὸ ἔργ. μου ὑμεῖς ἴστε*

2Cor.10,11. τῷ λόγῳ δι' ἐπιστ. ἀπόν-
τες - παρόντες τῷ ἔργῳ
11, 15. ἔσται κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν
Gal. 5, 19. τὰ ἔργα τῆς σαρκός
6, 4. τὸ ἔργον ἑαυτοῦ δοκιμ.
Eph. 4, 12. εἰς ἔργον διακονίας
Phil. 1, 22. τοῦτό μοι καρπὸς ἔργου
Col. 3, 17. ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ
1Th. 1, 3. τοῦ ἔργου τῆς πίστεως
(cf. 2 Th. 1, 11)
2Tim. 4, 5. ἔ. ποιήσον εὐαγγελιστοῦ
- 14. ἀποδῶν αὐτῷ ὁ Κ. κατὰ
τὰ ἔργα αὐτοῦ
Tit. 1, 16. τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνούνται
Heb. 6, 1. ἀπὸ νεκρῶν ἔργων (9, 14)
- 10. οὐ γ. ἄδικος ὁ Θ. ἐπιλα-
θῆσθαι τοῦ ἔ. ὑμῶν
Jac. 1, 4. ἔργον τέλειον ἐχίτω
- 25. ἀλλὰ ποιητὴς ἔργου
3, 18. δεξιᾶτω - τὰ ἔργα αὐτοῦ
1Pet. 1, 17. κατὰ τὸ ἐκάστου ἔργον
2Pet. 2, 8. ἀνόμοις ἔργοις βεβασάνει.
3, 10. γῆ κ. τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα
1Joh. 3, 8. λύση τὰ ἔ. τοῦ διαβόλου
- 18. ἐν ἔργῳ κ. ἀληθείᾳ
3 Joh. 10. αὐτοῦ τὰ ἔργα ἃ ποιεῖ
Jud. 15. πάντων τῶν ἔ. ἀσεβείας
Apoc. 2, 2. οἶδα τὰ ἔργα σου (cf. 9.
13, 19; 3, 1. 8. 15)
- 5. τὰ πρῶτα ἔργα ποιήσον
- 6. τὰ ἔργα τῶν Νικολαίτων
- 19. τὰ ἔργα σου τὰ ἱσχυρά
- 22. μεταν. ἐκ τῶν ἔ. αὐτῆς (cf.
16, 11)
- 23. ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔ. ὑμῶν
3, 2. οὐ γ. εὐρηκά σου τὰ ἔργα
πεπληρωμένα
9, 20. ἐκ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν

Apoc. 14, 13. τὰ - ἔργα αὐτῶν ἀκολουθ.
μετ' αὐτῶν
18, 6. κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς (cf.
20, 12. 13)
22, 12. ὡς τὸ ἔργον αὐτοῦ ἔσται
ἐρεθίζειν 2 Cor. 9, 2. Col. 3, 21.
ἐρεθίζειν Act. 27, 41.
* ἐρεῖν
1) ἐρῶ:
Act. 23, 5. „ἄρχοντα - οὐκ ἐρ. κακῶς“
Rom. 3, 5. τί ἐροῦμεν (4, 1; 6, 1;
7, 7; 8, 31 (πρὸς ταῦτα);
9, 14. 30)
2Cor. 12, 6. ἀλήθειαν - ἐρῶ
2) εἰρηκα, εἰρημαί:
τὸ εἰρημένον: Luc. 2, 24 (cf. Rom.
4, 18). Act. 2, 16; 13, 40.
εἰρηται: Luc. 4, 12. Heb. 4, 7.
Joh. 15, 15. ὑμᾶς - εἰρηκα φίλους
3) ἐρῶ ἢ ἔθην, ἐρῶ ἢ ἔθην:
τὸ ἐρῶν: Mat. 1, 22; 2, 15. 17. 23;
3, 3; 4, 14; 8, 17; 12, 17; 13,
35; 21, 4; 22, 31; 24, 15; 27, 9.
[35] [Mar. 13, 14]
Mat. 5, 21. ἐρῶ ἢ ἔθην τοῖς ἀρχαίοις (27.
33. 38. 43)
Gal. 3, 16. τοῦ - Ἀβρ. ἐρῶ ἢ ἔθηνσαν αἱ
ἐπαγγελίαι
ἐρεῦγεςθαι Mat. 13, 35.
ἐρευνᾶν
Joh. 5, 39. ἐρευνᾶτε τ. γραφάς (7, 52)
Rom. 8, 27. ὁ δὲ ἐρευνῶν τὰς καρδίας
1Cor. 2, 10. τὸ γ. πνεῦμα πάντα ἐρευνᾶ,
καὶ τὰ βᾶθρα τοῦ Θ.
1Pet. 1, 11. ἐρευνῶντες εἰς τίνα ἢ
ποῖον
Apoc. 2, 23. ὁ ἐρευνῶν νεφροὺς κ. καρ-
δίας

ἐρημία

Mat. 15, 33. πόθεν ἡμῖν ἐν ἐρημίᾳ
ἄρτοι (Mar. 8, 4)

2Cor. 11, 26. κινδύνους ἐν ἐρημίᾳ

Heb. 11, 38. ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι
ἐρημος, ον

Mat. 14, 18. εἰς ἔρημον τόπον (Mar.
6, 31. 32. 35. Luc. 9, 10. 12)

- 15. ἐρημός ἐστιν ὁ τόπος

23, 38. ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν
ἐρ. (Luc. 13, 35)

Mar. 1, 35. ἀπῆλθεν εἰς ἔρημον τό-
πον (Luc. 4, 43)

- 45. ἔξω ἐν ἐρήμοις τόποις

Act. 1, 20. „ἡ ἑπαυλὶς αὐτοῦ ἐρη-
μος“ (8, 26)

Gal. 4, 27. τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μαλ-
λον ἢ τῆς ἐχούσης τ.
ἄνδρα

ἐρημος, ἡ

Mat. 3, 1. ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας
(cf. Mar. 1, 4. Luc. 3, 2)

- 3. „βωῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ“
(Mar. 1, 3. Luc. 3, 4. Joh. 1, 23)

4, 1. ἀνέχθη εἰς τὴν ἔρημον
(Mar. 1, 12. 13. Luc. 4, 1)

11, 7. τί ἐξήλθετε εἰς τὴν ἔρη-
μον (Luc. 7, 24)

24, 26. ἰδοὺ ἐν τῇ ἐρ. ἐστὶ

Luc. 1, 80. ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις
5, 16. ὑποχωρῶν ἐν ταῖς ἐρήμοις

8, 29. ἠλαύνετο - εἰς τὰς ἐρ.

15, 4. καταλείπει - ἐν τῇ ἐρ.

Joh. 3, 14. ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρ.
6, 31. μάννα ἔφαγον ἐν τῇ ἐρ.

(49)

11, 54. εἰς τ. χώραν ἐγγὺς τῆς ἐρ.

Act. 7, 30. 36. 38. 42. 44; 13, 18; 21, 38.

1Cor. 10, 5. κατεστρώθησαν γ. ἐν τῇ
ἐρήμῳ

Heb. 3, 8. τὰ κῶλα ἔπασεν ἐν τῇ ἐρ.
(17)

Apoc. 12, 6. ἔθρυγεν εἰς τὴν ἔρημον (14)
17, 3. ἀπῆνεγκέ με εἰς ἔρημον

ἐρημοῦν

Mat. 12, 25. βασιλεῖα μερ. - ἐρημοῦται
(Luc. 11, 17)

Apoc. 17, 16. ἡρημωμένην ποιήσουσιν
αὐτήν

18, 16. ἡρημώθη ὁ τοσοῦτος
πλοῦτος

- 19. μὴ ὥρα ἡρημώθη

ἐρήμοσις

Mat. 24, 15. τὸ βδέλυγμα τ. ἐρημώ-
σεως (Mar. 13, 14. Luc.
21, 20)

ἐρίζειν Mat. 12, 19.

ἐριθεία

Rom. 2, 8. τοῖς δὲ ἐξ ἐριθείας (Phil.
1, 17)

2Cor. 12, 20. ζῆλοι, θυμοί, ἐριθίσαι
(Gal. 5, 20)

Phil. 2, 3. μηδὲν κατ' ἐριθείαν

Jac. 3, 14. ἔχετε κ. ἐριθείαν ἐν τῇ
καρδίᾳ ὑμ.

- 16. ὅπου γ. ζῆλος κ. ἐριθεία

ἐριον Heb. 9, 19. Apoc. 1, 14.

ἐρις

Rom. 1, 29. φθόνου, φόνου, ἱριδος
13, 13. μὴ ἱριδι καὶ ζήλῳ

1Cor. 1, 11. ἱριδὲς ἐν ὑμῖν εἰσι

3, 3. ἐρις κ. διχοστασίαι

2Cor. 12, 20. ἔρεις, ζῆλοι, θυμοί, ἐρι-
θίσαι (Gal. 5, 20)

Phil. 1, 15. διὰ φθόνον καὶ ἐριν

1Tim. 8, 4. φθόρος, ἔρις, βλασφημία
Tit. 3, 9. γενεαλογίας καὶ ἔρεις

ἐρίφιον Mat. 25, 33.

ἐρίφος Mat. 25, 32. Luc. 15, 29.

Ἑρμᾶς Rom. 16, 14.

ἐρμηνεῖα 1 Cor. 12, 10; 14, 26.

ἐρμηνεύειν

Joh. 1, 39. 43; 9, 7. Heb. 7, 2.

[ἐρμηνευτῆς 1 Cor. 14, 28]

Ἑρμῆς

I. Römische Gottheit:

Act. 14, 20.

II. Ein Christenname:

Rom. 16, 14.

Ἑρμογένης 2 Tim. 1, 15.

ἐρπετά, τῶ

Act. 10, 12 (11, 6). Rom. 1, 23.

Jac. 3, 7.

Ἑρουργὰ θάλασσα

Act. 7, 36. Heb. 11, 29.

*ἔρχεσθαι

Mat. 3. 11. ὁ - ὁπίσω μου ἐρχόμενος (cf. Mar. 1, 7. Luc. 3, 16. Joh. 1, 15. 27. 30)

5, 17. μὴ νομίσῃτε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι (ἦλθον mit Inf. des Zwecks v. Christus: 9, 13; 10, 34, 35; 18, 11; 20, 28. Mar. 2, 17; 10, 45. Luc. 5, 32; 12, 49; 19, 10)

6, 10. ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου (Luc. 11, 2)

10, 13. ἐλθέτω ὁ εἰρήνη ὑμ. ἐπ' αὐτήν

Mat. 11, 3. σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος (Luc. 7, 19. 20. cf. Joh. 6, 14; 11, 27)

- 14. Ἥλιος ὁ μέλλων ἔρχεσθαι (cf. 17, 10. 11. 12. Mar. 9, 11. 12. 13)

11, 18. ἦλθε Ἰωάννης - ὁ υἱὸς τοῦ Ἀ. (Luc. 7, 33. 34.)

13, 19. ἔρχεται ὁ πονηρὸς (25) (Mar. 4, 15. Luc. 8, 12)

14, 29. ὁ δὲ εἶπεν Ἐλθε

16, 24. ὁπίσω μου ἐλθεῖν ([Mar. 8, 34.] Luc. 9, 23; 14, 27)

- 27. - ἔρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ - ἐν τῇ βασ. (25, 31. Mar. 8, 38; 9, 1. Luc. 9, 26; 23, 42)

18, 7. ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα etc. (Luc. 17, 1)

21, 5. „ἔρχεται σοι πρᾶυς“ (cf. Joh. 12, 15)

- 9. ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόμ. Κ. (23, 39. Mar. 11, 9. Luc. 13, 35; 19, 38. Joh. 12, 13)

21, 32. ἦλθε - πρὸς ὑμᾶς - ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης.

23, 35. Ἐλθὲ ἐφ' ὑμᾶς πῦν αἵμα

24, 5. ἐλεέσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματι μου (Mar. 13, 6. Luc. 21, 8)

- 30. ἐρχόμενον ἐπὶ τ. νεφελῶν (26, 64. Mar. 13, 26; 14, 62. Luc. 21, 27)

24, 42. ποῖα ὥρα - ἔρχεται (cf. 43. 44. 48. Mar. 13, 35. 36. Luc. 12, 37. 38. 39. 40. 45)

25, 6. ἴδοὺ ὁ κυριεύων ἔρχ. (10)

Mar. 2, 20. ἐλεύσονται - ἡμεῖς (Luc. 5, 35; 17, 22; 21, 6; 23, 29)
4, 22. ἵνα εἰς φανερόν ἔλθῃ (Luc. 8, 17)
10, 14. παιδία ἐρχεσθαι πρὸς με (Luc. 18, 16)
 - 30. ἐν τῷ αἰῶνι τ. ἐρχομένων (Luc. 18, 30)
11, 10. ἡ ἐρχομένη βασιλεία
14, 41. ἦλθεν ἡ ὥρα (cf. Joh. 12, 23; 13, 1; 17, 1)
Luc. 2, 27. ἦλθεν ἐν τῷ πνεύματι
 6, 47. πᾶς ὁ ἐρχόμενος πρὸς με (14, 26. cf. Joh. 6, 35. 37. 44. 45. 65; 7, 37)
 7, 8. ἔρχου καὶ ἔρχεται
 14, 17. ἐρχεσθε, ὅτι ἤδη ἔτοιμα
 15, 17. εἰς αὐτὸν - ἐλθών
 17, 20. πότε ἔρχεται ἡ βασ. τ. θ.
 22, 18. ἕως οὗτοῦ ἡ βασ. τοῦ θ. ἔλθῃ
Joh. 1, 9. ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον
 - 11. εἰς τὰ ἴδια ἦλθε
 - 31. ἦλθον ἐγὼ ἐν τῷ ὕδατι βαπτ.
 - 40. ἐρχεσθε κ. ἴδετε (cf. 47)
 3, 2. ἀπὸ θ. ἐλήλυθας διδ.
 - 8. οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται
 - 19. φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμ.
 - 20. οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς (21)
 - 31. ὁ ἄνωθεν ἐρχόμενος - ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐρχ.
 4, 21. ἔρχεται ὥρα (23; 5, 25. 28; 16, 2. 4. 25. 32)
 - 25. ὅτι Μεσσίας ἔρχεται
 5, 24. εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται

Joh. 5, 40. οὐ θέλετε ἔλθειν πρὸς με
 - 43. ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν τῷ ὀνόμ. τοῦ πατρός
7, 27. Χριστὸς ὅταν ἔρχηται (cf. 31. 41. 42)
 - 28. ἀπ' ἐμαντοῦ οὐκ ἐλήλυθα (8, 42)
 - 30. οὐπω ἐληλύθει ἡ ὥρα (8, 20)
8, 14. πόθεν ἦλθον καὶ πού ἐπάγω
9, 39. εἰς κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον τ. ἦλθον
10, 8. ὅσοι ἦλθον πρὸ ἐμοῦ
 - 10. ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχ.
12, 27. ἦλθον εἰς τὴν ὥραν τ.
 - 46. εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα
14, 3. πάλιν ἐρχομαι κ. παραλήψομαι
 - 6. οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν π.
 - 18. ἐρχομαι πρὸς ὑμᾶς
 - 30. ἔρχεται - ὁ τοῦ κόσμου ἄ.
15, 26. ὅταν - ἔλθῃ ὁ παράκλη. (16, 7. 8. 13)
16, 18. τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ
 - 28. ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον (18, 37)
17, 11. ἐγὼ πρὸς σε ἐρχομαι (13)
18, 4. πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτόν
21, 22. θάλω μένειν ἕως ἐρχομαι
Act. 1, 11. οὕτως ἐλεύσεται
 2, 20. „πρὶν ἢ ἔλθειν τὴν ἡμέραν“
 3, 20. ὅπως ἂν ἔλθωσι καιροί
Rom. 3, 8. ἵνα ἔλθῃ τὰ ἀγαθὰ
 7, 9. ἐλθούσης τῆς ἐντολῆς
1Cor. 4, 5. ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ Κ.

1Cor.4, 21. ἐν ῥάβδῳ ἔλθω

11, 28. ἄχρῃς οὐ ἔλθῃ

13, 10. ὅταν - ἔλθῃ τὸ τέλειον

15, 35. ποίῳ σώματι ἔρχονται;

2Cor.2, 1. ἐν λύπῃ - ἔλθῃ

Gal. 3, 23. πρὸ τοῦ - ἔλθῃ τ. πί-
στιν (25)

Eph. 5, 6. ἔρχεται ἡ ὀργή - ἐπὶ τοὺς
ὕ. (Col. 3, 6)

1Th. 1, 10. ἀπὸ τ. ὀργῆς τῆς ἔρχο-
μένης

5, 2. ὡς κλέπτῃς - οὕτως ἔρχ.

1Tim.1, 15. ἦλθεν εἰς τ. κόσμον

2, 4. εἰς ἐπιγνώσιν ἀληθ. ἐλ-
θεῖν (2 Tim. 3, 7)

2Pet. 3, 3. ἐλεύσονται ἐπ' ἐσχάτου

1Joh.2, 18. ὁ ἀντίχριστος ἔρχ.

4, 2. Ἰ. Χρ. ἐν σαρκὶ ἐληλ. (cf.
2 Joh. 7)

5, 6. ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος κ. αἵμ.

Apoc.1, 4. ὁ ὢν κ. ὁ ἦν κ. ὁ ἔρχ.
(8; 4, 8; 11, 17)

- 7. ἔρχεται μετὰ τῶν νεφ.

2, 5. ἔρχομαί σοι ταχύ (18; 3,
11; cf. 22, 7. 12. 20)

6, 1. ἔρχου κ. ἴδε (5. 7)

- 3. ἔρχου (22, 17)

- 17. ἦλθεν ἡ ἡμ. ἡ μεγ.

7, 14. οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τ. θλί-
ψεως

11, 18. ἦλθεν ἡ ὀργή σου

14, 7. ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς κρι-
σεως (cf. 15; 8, 10)

22, 17. ὁ διψῶν ἐρχέσθω

- 20. ἀμὴν ἔρχου Κύριε Ἰησοῦ

*ἑρωτᾶν

1) fragen:

Mat.19, 17. τί με ἑρωτᾷς περὶ τ. ἀγ.

Joh.16, 23. ἐμε οὐκ ἑρωτήσετε οὐδέν
2) bitten:

Joh.14, 16. ἐγὼ ἑρωτήσω τὸν πατέρα
(16, 26)

17, 9. περὶ αὐτῶν ἑρωτῶ. 15. 20.
ἐσθῆς

Luc.23, 11. ἐσθῆτα λαμπράν (cf. Act.
10, 30. Jac. 2, 2. 3)

Act. 1, 10; 12, 21. Jac. 2, 2.

ἐσθῆσις Luc. 24, 4.

*ἐσθίειν

Mat. 9, 11. μετὰ τῶν τελ. ἐσθίει
(Mar. 2, 16. Luc. 5, 30)

11, 18. Ἰω. μήτε ἐσθ. μήτε πί-
νων. 19. (Luc. 7, 33. 34)

15, 2. ὅταν ἄρτον ἐσθ. (cf. Mar.
7, 2. 5)

- 27. κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν
φ. (Mar. 7, 28)

Mar.14, 18. ὁ ἐσθίων μετ' ἐμοῦ

Luc.17, 27. ἤσθιον, ἐπίνον, ἐγάμων
(28)

22, 30. ἵνα ἐσθίητε κ. πίνητε
ἐπὶ τ. τραπ. μου ἐν τῇ βασ.

Rom.14, 6. ὁ ἐσθίων Κυρίῳ ἐσθ. 20.

1Cor.8, 7. τὸ εἰδωλόθ. ἐσθίουσι (10)

10, 31. εἴτε - ἐσθίετε εἴτε πίνετε

11, 28. ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦ-
τον (cf. 27. 28. 29)

2Th. 3, 10. εἰ τις οὐ θέλει ἐργάζε-
σθαι, μηδὲ ἐσθιέτω (cf. 12)

Heb.10, 27. πυρὸς ζήλος ἐσθίειν μέλ-
λοντος τ. ὑπεναντίους

Ἐσθί Luc. 3, 25.

ἔσσητον 1 Cor. 13, 12. Jac. 1, 23.
ἐσπέρα

Luc. 24, 29. Act. 4, 3; 28, 23.

Ἐσρώμ Mat. 1, 3. Luc. 3, 33.

*Ἰσχατος

Mat. 5, 26. τὸν Ἰσχατον κοδράντην
(cf. Luc. 12, 59)

12, 45. τὰ Ἰσχατα τοῦ ἀνθρ.
ἐκείνου (Luc. 11, 26)

19, 30. ἴσονται πρῶτοι Ἰσχ. κ.
Ἰσχ. πρ. (20, 16. Mar. 10,
31. Luc. 13, 30)

20, 8. ἀπὸ τῶν ἰσχάτων ἔως
τῶν πρ.

- 12. οὗτοι οἱ Ἰσχ. μίαν ὥραν

27, 64. ἡ ἰσχάτη πλάνη χεῖρων

Mar. 9, 35. ἴσται πάντων Ἰσχατος

Luc. 14, 9. Ἰσχατον τόπον κατέχειν

Joh. 6, 39. ἐν τῇ ἰσχάτῃ ἡμέρῃ (40,
44. 54; 7, 37; 11, 24; 12, 48)

Act. 1, 8. ἕως ἰσχάτου τῆς γῆς (13, 47)

2, 17. „ἐν τ. ἰσχάταις ἡμέραις“
(cf. 2 Tim. 3, 1. Jac. 5, 3)

1 Cor. 4, 9. ἡμ. - ἰσχάτους ἀπέδειξεν

15, 26. Ἰσχατος ἐχθρός

- 45. ὁ Ἰσχατος Ἀδάμ

- 52. ἐν τῇ ἰσχάτῃ σάλπιγγι

Heb. 1, 2. ἐπ' ἰσχάτου τῶν ἡμερῶν
[al. 1. ἐπ' ἰσχάτων] (2 Pet.
3, 3)

1 Pet. 1, 5. ἐν καιρῷ ἰσχάτῃ

- 20. ἐπ' ἰσχάτων χρόνων [al. 1.
ἐπ' ἰσχάτου]

2 Pet. 2, 20. τὰ Ἰσχατα χεῖρονα τῶν

1 Joh. 2, 18. ἰσχάτῃ ὥρα ἴσσι

Jud. 18. ἐν ἰσχάτῃ χρόνῃ ἴσονται
[al. 1. ἐπ - ου - ου]

Apoc 1, [11]. 17. ὁ πρῶτος κ. ὁ Ἰσχ.
(2, 18; 22, 13)

2, 19. τὰ ἔργα σου τὰ ἰσχατα

15, 1. πληγὰς ἐπὶ τὰς ἰσχ.
(21, 9)

ἰσχάτως Mar. 5, 23.

*ἴσω

Rom. 7, 22. κατὰ τὸν ἴσω ἀνθρ.
(2 Cor. 4, 16. [al. 1. ἴσω-
θεν] Eph. 3, 16)

1 Cor. 5, 12. τοὺς ἴσω ὑμεῖς κρίνετε
ἴσωθεν

Mat. 7, 15. ἴσωθεν - εἰσι λύκοι (cf.
23, 25. 27. 28. Luc. 11, 39. 40)

Mar. 7, 21. ἴσωθεν - ἐκ τῆς καρδ. (23)
Luc. 11, 7.

2 Cor. 4, 16. ὁ ἴσωθεν ἀνακ. [al. 1. ἴσω]
7, 5. ἴσωθεν μάχαι, ἴσωθεν
φόβοι

Apoc. 4, 8; 5, 1; 11, 2.

ἰσώτερος Act. 16, 24. Heb. 6, 19.
ἰταίρος

Mat. 11, 26. προσφωνοῦσι τοῖς ἰταί-
ροις αὐτῶν

20, 13. ἰταῖρε, οὐκ ἀδικῶ σε (cf.
22, 12; 26, 50)

ἰτερόγλωσσος 1 Cor. 14, 21.

ἰτεροδιδασκαλεῖν

1 Tim. 1, 3; 6, 3.

ἰτεροϋγις 2 Cor. 6, 14.

*ἕτερος

Mat. 11, 3. ἡ ἕτερον προσδοκῶμεν;

12, 45. ἐπὶ ἕτερα πνεύματα
(Luc. 11, 26)

Act. 2, 4. λαλεῖν ἑτέrais γλώσσαις

Rom. 2, 1. κρίνεις τὸν ἕτερον (cf. 21)

Jac. 4, 12. [al. 1. τ. πλη-
σίον]

4, 6. μὴ εἰς ὑπὲρ τοῦ ἐνός φυ-
σιουσθε κατὰ τοῦ ἑτέρου

6, 1. τολμᾷ τις ὑμ. πρᾶγμα
ἔχων πρὸς τὸν ἕτ.

7, 23. βλέπω - ἕτερον νόμον

Rom. 8, 4. οὐδαίς θ. ἕτερος εἰ μὴ εἰς
10, 24. τὸ ἑαυτοῦ - τὸ τοῦ ἐτέ-
ρου (cf. 29)

18, 8. ὁ - ἀγαπῶν τὸν ἕτερον

14, 21. „ἐν χεῖλεσιν ἐτέροις λαλ.“

2Cor. 11, 4. πνεῦμα ἕτερον λαμβάνετε

Gal. 1, 6. εἰς ἕτερον εὐαγγ. (2 Cor.
11, 4)

6, 4. εἰς ἑαυτὸν μόνον - καὶ
οὐκ εἰς τὸν ἕτερον

Phil. 2, 4. μὴ τὰ ἑαυτῶν - ἀλλὰ κ.
τὰ ἐτέρων ἕκαστοι

Jud. 7. ἀπελθ. ὀπίσω σαρκὸς
ἐτέρ.

ἐτέρως Phil. 3, 15.

ἐτοιμάζειν

Mat. 3, 3. ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυ-
ρίου (Mar. 1, 3. Luc. 3, 4)

20, 23. οἷς ἡτοιμασται ὑπὸ τοῦ
π. (Mar. 10, 40.) - 22, 4.

25, 34. τ. ἡτοιμασμ. ὑμῖν βασ.
- 41. πύρ - τὸ ἡτοιμ.

26, 17. Θέλεις ἐτοιμάσωμέν σοι
τὸ π. (cf. Mar. 14, 12. 15.
Luc. 22, 8. 9. 12)

- 19. ἡτοιμασ. τὸ πάσχα (Mar.
14, 16. Luc. 22, 13)

Luc. 1, 17. ἐτοιμάσαι Κυρίῳ λαὸν

- 76. ἐτοιμ. ὁδοὺς αὐτοῦ

2, 31. σωτήριόν σου ὃ ἡτοιμ.

9, 52. ὥστε ἐτοιμάσαι αὐτῷ

12, 20. ἃ - ἡτοιμασας, τίνι ἔσται
- 47. μὴ ἐτοιμάσας μηδὲ π.

17, 8. ἐτοιμασον τί δειπνήσω

23, 56. ἡτοιμασαν ἀρώματα (24, 1)

Joh. 14, 2. ἐτοιμάσαι τόπον (3)

Act. 23, 23. στρατιώτας

1Cor. 2, 9. ἃ ἡτοιμασεν ὁ θεὸς τοῖς

2Tim. 2, 21. εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν
ἡτοιμασμένον

Philem. 22. ἡτοιμαζέ μοι ξέναν

Heb. 11, 16. ἡτοιμασε γ. αὐτοῖς πόλιν

Apos. 8, 6. ἡτοιμασ. ἑαυτοὺς ἵνα σ.

9, 7. ἵπποις ἡτοιμασμένοις εἰς
πόλεμον

- 15. ἄγγελοι οἱ ἡτοιμ. εἰς τὴν
ὥραν

12, 6. τόπον ἡτοιμ. ἀπὸ τ. θ.

16, 12. ἵνα ἐτοιμ. ἡ ὁδὸς τῶν βασι.

19, 7. γυνὴ αὐτοῦ ἡτοιμ. ἑαυτήν

21, 2. τὴν πόλιν - ἡτοιμασμ.
ὡς σύμφων

ἐτοιμασία Eph. 6, 15.

ἔτοιμος

Mat. 22, 4. καὶ πάντα ἔτοιμα (Luc.
14, 17)

- 8. ὁ - γάμος ἔτ. ἔστιν

24, 44. ὑμεῖς γίνεσθε ἔτοιμοι
(Luc. 12, 40)

25, 10. αἱ ἔτοιμοι εἰσῆλθον

Mar. 14, 15. ἀνάγειον - ἔτοιμον

Luc. 22, 23. μετὰ σοῦ ἔτοιμός εἰμι -
πορεύεσθαι

Joh. 7, 6. ὁ - καιρὸς ὃ ὅμ. πᾶν-
τοτὲ ἔστιν ἔτ.

Act. 23, 15. 21.

2Cor. 9, 5. ταύτην ἐτοίμην εἶναι οὗ-
τως ὡς εὐλογίαν

10, 6. ἐν ἐτοίμῳ ἔχοντας ἐκδι-
κῆσαι

- 16. εἰς τὰ ἔτ. καυχῆσασθαι

Tit. 3, 1. εἰς σωτηρίαν ἐτοίμην
ἀποκαλυφθῆναι

3, 15. ἔτοιμοι δὲ αἱ πρὸς ἀπο-
λογία

ἁποίμωσ

Act. 21, 13, 2 Cor. 12, 14. 1 Pet. 4, 5.

*ἔτος

Heb. 1, 12, „τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν“

2Pet. 3, 8. μία ἡμέρ. — ὡς χίλια ἔτη

Apoc. 20, 2. ἔδωκεν αὐτοῖς χίλια ἔτη (3. 4. 5. 6. 7)

εὐ

Mat. 25, 21. εὐ, δοῦλε ἀγ. (23. Luc. 19, 17)

Mar. 14, 7. δύνασθ. αὐτοὺς εὐποιῆσ.

Act. 15, 29. εὐ πράττετε

Eph. 6, 3, „ἵνα εὐ σοι γένηται“

Εὐα 2 Cor. 11, 13. 1 Tim. 2, 13.

εὐαγγελίζεσθαι

1) εὐαγγελίζεσθαι τινά

Apoc. 10, 7. ὡς εὐηγγέλισε τοὺς ἑαυτ. δούλους τ. προφ. — 14, 6.

2) εὐαγγελίζεσθαι Pass.

Mat. 11, 5. πτωχοὶ εὐαγγελίζονται (Luc. 7, 22)

Luc. 16, 6. ἡ βασ. τοῦ Θεοῦ εὐαγγ.

Gal. 1, 11. τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθῆν ὑπ' ἐμοῦ

Heb. 4, 2. ἐσμὲν εὐηγγελισμένοι. 6.

1Pet. 1, 25. τὸ ῥῆμα τὸ εὐαγγελισθῆν εἰς ὑμᾶς

4, 6. νεκροῖς εὐηγγελισθῆν

3) εὐαγγελίζεσθαι τι, τινά, τινί τι

Luc. 1, 19. εὐαγγελίσασθ. σοι ταῦτα

2, 10. εὐαγγελίζομαι ὑμ. χαράν

3, 18. εὐαγγελίζετο τὸν λαόν

4, 18. εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς

— 43. τ. ἐτίραις πόλεσιν εὐαγγ.

γελίσασθαι με δεῖ τὴν

βασιλείαν (cf. 8, 1)

Luc. 9, 6. διήρχοντο — εὐαγγελιζόμεν. κ. θάρα.

20, 1. διδάσκ. αὐτοῦ τ. λαόν κ. εὐαγγ.

Act. 5, 42. εὐαγγ. Ἰησοῦν (8, 35; cf. 11, 20)

8, 4. τὸν λόγον (15, 35)

— 12. τὰ περὶ τῆς βουσιλ.

— 25. πολλὰς — κώμας — εὐηγγ. (cf. 40; 14, 21)

10, 36. εἰρήνην

13, 32. ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγ. τὴν — ἐπαγγ.

14, 7. κάκει ἦσαν εὐαγγ.

— 15. εὐαγγ. ὑμᾶς — ἐπιστρέφειν

16, 10. εὐαγγ. αὐτοὺς

17, 18. ἀνάστασ. αὐτοῖς εὐηγγ.

Rom. 1, 15. τοῖς ἐν Ῥώμῃ εὐαγγελίσασθαι

10, 15. „τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην“ — τῶν εὐαγγ. τὰ ἀγαθά

15, 20. οὕτω δὲ φιλοτιμούμενον εὐαγγελίζεσθαι

1Cor. 1, 17. οὐ — βαπτίζειν, ἀλλ' εὐαγγ.

γελίζεσθαι — 9, 16.

9, 18. εὐαγγελιζόμενος ἀδάπανον θήσω τὸ εὐαγγ.

15, 1. τὸ εὐαγγ. ὁ εὐηγγ. ὑμῖν. 2.

2Cor. 10, 16. εἰς τὰ ὑπερέκεινα ὑμῶν εὐαγγελίσασθαι

11, 7. τὸ τοῦ Θ. εὐαγγ. εὐηγγ. ὑμῖν

Gal. 1, 8. εὐαγγελιζῆται ὑμῖν παρ' ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν

— 9. εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζε-
ται παρ' ὃ παρελάβετε

Gal. 1, 16. ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν
ἐν τ. ἔθνεσιν

- 23. εὐαγγελίζεται τὴν πιστίν

4, 13. εὐαγγελισάμ. ὑμῖν τὸ πρ.

Eph. 2, 17. εὐηγγελίσαστο εἰρήνην ὑμ.

3, 8. ἐν τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγε-
λίσασθαι τὸν ἀν.

1Th. 3, 6. εὐαγγελισάμενοι ἡμῖν τὴν
πιστίν καὶ τὴν ἀγ. ὑμῶν

1Pet. 1, 12. διὰ τῶν εὐαγγελισαμέ-
νων ὑμᾶς ἐν Ἰν. ἀγλφ

εὐαγγέλιον

Mat. 4, 23. κηρύσσων τὸ εὐαγγ. τῆς
βασ. (9, 35. cf. 24, 14.

Mar. 1, 14)

26, 13. ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγ.
τοῦτο (Mar. 14, 9)

Mar. 1, 1. ἀρχὴ τοῦ εὐαγγ. Ἰ. Χρ.

- 15. πιστεύετε ἐν τῷ εὐαγγ.

8, 35. ἔνεκεν ἐμοῦ κ. τοῦ εὐαγγ.
(10, 29)

13, 10. κηρυχθῆναι τὸ εὐαγγ.

16, 15. κηρύξατε τὸ εὐαγγ.

Act. 15, 7. τὸν λόγον τοῦ εὐαγγ.

20, 24. τὸ εὐ. τῆς χάριτος τοῦ Θ.

Rom. 1, 1. ἀφωρίσμενος εἰς εὐ. Θεοῦ

- 9. ἐν τῷ εὐ. τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ

- 16. οὐ γὰρ ἡπαισχύνομαι τὸ
εὐαγγ.

2, 16. κατὰ τὸ εὐαγγ. μου (16,
25; 2 Tim. 2, 8)

10, 16. ὑπήκουσαν τῷ εὐαγγ.

11, 28. κατὰ μὲν τὸ εὐαγγ.

15, 16. ἰεργουῦντα τὸ εὐ. τ. Θ.

- 19. πεπληρωκ. τὸ εὐ. τοῦ Χρ.

- 29. εὐλογίας [τοῦ εὐαγγ.]

1Cor. 4, 15. ἐν γ. Χριστῷ Ἰ. διὰ τοῦ
εὐ. ἐγὼ ὑμᾶς ἐγένν.

1Cor. 9, 12. τῷ εὐαγγ. τοῦ Χρ.

- 14. τοῖς τὸ εὐ. καταγγέλλ.

- ἐκ τοῦ εὐαγγ. ζῆν

9, 18. ἀδάπανον θήσω τὸ εὐ.
τοῦ Χρ.

- τῇ ἐξουσίᾳ μου ἐν τῷ εὐ.

- 23. ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγ.

15, 1. τὸ εὐ. δ. εὐηγγελισ.

2Cor. 2, 12. εἰς τὸ εὐαγγ. τοῦ Χρ.

(9, 13; 10, 14. Gal. 1, 7.

1 Th. 3, 2)

4, 3. κεκαλυμμένον τὸ εὐ. ἡμῶν

- 4. τοῦ εὐ. τῆς δόξης τοῦ Χ.

8, 18. οὐ ὁ ἡκαιοὶς ἐν τῷ εὐ.

11, 4. εὐ. ἔταρον ὁ οὐκ ἐδέξασθε

- 7. τὸ τοῦ Θ. εὐαγγ. εὐηγγελ.

Gal. 1, 6. εἰς ἔταρον εὐαγγ.

- 11. τὸ εὐ. τὸ εὐαγγελισθῆν

2, 2. ἀνεθέμην αὐτοῖς τὸ εὐ. ὁ

- 5. ἡ ἀλήθ. τοῦ εὐαγγ. (14)

- 7. τὸ εὐ. τῆς ἀκροβυστίας

Eph. 1, 13. τὸ εὐ. τῆς σωτηρίας ὑμῶν

3, 6. διὰ τοῦ εὐ., οὐ ἔγεν. διάκ.

6, 15. ἐν ἑτοιμασίᾳ τοῦ εὐ. τῆς
εἰρ.

- 19. τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγ.

Phil. 1, 5. τῇ κοινωνίᾳ ὑμῶν εἰς τὸ εὐ.

- 7. βαβαιῶσαι τ. εὐαγγελίου

- 12. εἰς προκοπὴν τοῦ εὐαγγ.

- 17. εἰς ἀπολογίαν τοῦ εὐαγγ.

- 27. ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου

τοῦ Χρ. - τῇ πίστει τοῦ

εὐαγγ.

2, 22. ἐδούλευσεν εἰς τὸ εὐ.

4, 3. ἐν τῷ εὐ. συνήθλησάν μοι

- 15. ἐν ἀρχῇ τοῦ εὐαγγ.

Col. 1, 5. τ. λόγῳ τῆς ἀληθείας
τοῦ εὐ.

Col. 1, 23. ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ εὐ.
 1Th. 1, 5. τὸ εὐαγγ. ἡμῶν οὐκ ἐγ-
 νήθη
 2, 2. τὸ εὐ. τοῦ Θ.
 - 4. πιστευθῆναι τὸ εὐ.
 - 8. μεταδοῦναι - τὸ εὐ. τοῦ Θ.
 - 9. ἐκηρύξαμεν - τὸ εὐ. τοῦ Θ.
 2Th. 1, 8. ὑπακούουσι τῷ εὐ. τοῦ Κ.
 2, 14. διὰ τοῦ εὐ. ἡμῶν
 1Tim. 1, 11. κατὰ τὸ εὐ. τῆς δόξης τοῦ
 2Tim. 1, 8. συγκακοπάθησον τῷ εὐ.
 - 10. φωτίσαντος - διὰ τοῦ
 εὐ. - 2, 8.
 Philem. 13. ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ εὐαγγ.
 1Pet. 4, 17. τῷ τοῦ Θεοῦ εὐαγγελίῳ
 Apoc. 14, 6. ἔχοντα εὐαγγέλ. αἰώνιον
 εὐαγγελιστής
 Act. 21, 8. Eph. 4, 11. 2 Tim. 4, 5.
 εὐάρεσται Heb. 11, 5, 6; 13, 6.
 εὐάρεστος
 Rom. 12, 1. θυσίαν - εὐάρεστον τῷ Θ.
 - 2. τὸ ἀγαθὸν κ. εὐάρεστον
 14, 18. εὐάρεστος τῷ Θ. καὶ δό-
 κimos
 2Cor. 5, 9. εὐάρεστοι αὐτῷ εἶναι
 Eph. 5, 10. τί ἐστὶν εὐάρεστ. τῷ Κυρ.
 Phil. 4, 18. θυσίαν δεκτὴν εὐάρεστον
 τῷ Θ.
 Col. 3, 20. τοῦτο γὰρ ἐστὶν εὐάρε-
 στον ἐν Κ.
 Tit. 2, 9. ἐν καὶν εὐαρέστους εἶναι
 Heb. 13, 21. ποιεῖν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρε-
 στον ἐνώπιον αὐτοῦ
 εὐαρέστως Heb. 12, 28.
 Εὐβουλος 2 Tim. 4, 21.
 εὐγενής
 Luc. 19, 12. Act. 17, 11. 1 Cor. 1, 28.
 εὐδία Mat. 16, 2.

εὐδοκεῖν
 Mat. 8, 17. ἐν ᾧ εὐδόκησα (17, 5.
 Mar. 1, 11. Luc. 3, 22.
 2 Pet. 1, 17)
 12, 18. „εἰς ὃν εὐδόκησ. ἡ ψυχὴ“
 Luc. 12, 32. εὐδόκησεν ὁ πατὴρ ὑμ.
 δοῦναι
 Rom. 15, 26. εὐδόκησαν γὰρ Μακαδο-
 νία κ. Ἀχαῖα - ποιήσαι
 - 27. εὐδόκησαν γ. κ. ὀφείλ.
 1Cor. 1, 21. εὐδόκησεν ὁ Θ. - σώσαι
 10, 5. οὐκ ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτ.
 εὐδόκησεν ὁ Θ.
 2Cor. 5, 8. εὐδοκοῦμεν μᾶλλον ἐν-
 δημιῆσαι
 12, 10. διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις
 Gal. 1, 15. ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ Θ. -
 ἀποκαλύψαι
 Col. 1, 19. ἐν αὐτῷ εὐδόκησε πᾶν
 τὸ πλήρωμα κατοικῆσαι
 1Th. 2, 8. εὐδοκοῦμεν μεταδοῦναι
 3, 1. εὐδοκήσαμεν καταλειφ-
 θῆναι
 2Th. 2, 12. εὐδοκήσαντες ἐν τῇ ἀδικίᾳ
 Heb. 10, 6. „ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ
 ἁμαρτίας οὐκ εὐδόκησας“
 (cf. 8)
 - 38. „οὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυχὴ μου
 ἐν αὐτῷ“
 εὐδοκία
 Mat. 11, 26. οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἐν-
 προσθὲν σου (Luc. 10, 21)
 Luc. 2, 14. ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία
 Rom. 10, 1. ἡ μὲν εὐδοκία τ. ἐμῆς
 καρδίας
 Eph. 1, 5. κατὰ τὴν εὐδ. τοῦ Θελή-
 ματος αὐτοῦ. 9.

Phil. 1, 15. δι' εὐδοκίαν τ. Χριστὸν
κηρύσσουσιν

2, 13. ὁ θ. - ἐνεργῶν - ἐπὶ
τῆς εὐδοκίας

2Th. 1, 11. πᾶσαν εὐθ. ἀγαθωσύνης
εὐεργεσία Act. 4, 9. 1 Tim. 6, 2.
εὐεργετεῖν Act. 10, 38.

εὐεργέτης Luc. 22, 25.

εὐθετος

Luc. 9, 62; 14, 35. Heb. 6, 7.

εὐθέως

Mar. 4, 20. οἱ δὲ εὐθίως ἀφίκτας
τὰ δίκτυα (cf. 22. Mar.
1, 18)

8, 8. κ. εὐθ. ἐκαθαρίσθη

13, 5. κ. εὐθέως ἐξανέτειλε (Mar.
4, 8)

14, 22. κ. εὐθ. ἠνάγκασεν (Mar.
6, 45)

- 27. εὐθ. δὲ ἐλάλησεν (Mar.
6, 50)

- 31. εὐθ. - ὁ Ἰ. ἐκτείνας

20, 34. κ. εὐθ. ἀνέβλεψαν

21, 2. κ. εὐθ. εὐρήσατε ὄνον. 3.
(Mar. 11, 3)

24, 29. εὐθ. - μετὰ τὴν θλίψιν

25, 15. κ. ἀπεδήμησεν εὐθ.

26, 49. κ. εὐθ. πρὸς ελθ. τῷ Ἰ.

- 74. κ. εὐθ. ἀλέκτωρ ἐφώνησε
(Joh. 18, 27)

27, 48. κ. εὐθ. δραμῶν εἰς

Mar. 1, 10. κ. εὐθ. ἀναβαίνων

- 20. κ. εὐθ. ἐκάλεσεν αὐτ.

- 21. κ. εὐθ. τοῖς σάββασιν

- 29. κ. εὐθ. ἐκ τῆς συναγ.

- 80. κ. εὐθ. λέγουσιν αὐτῷ

- 31. ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρ. εὐθ.

- 42. καὶ εἰπ. αὐτ. εὐθ. ἀπῆλθεν

Mar. 1, 43. εὐθ. ἐξέβαλεν αὐτὸν

2, 2. κ. εὐθ. συνήχθησαν

- 8. κ. εὐθ. ἐπιγινούς (5, 30)

- 12. κ. ἠγέρθη εὐθ. κ. ἄρας

8, 6. ἐξεληθόντες οἱ Φαρ. εὐθ.

4, 15. εὐθ. ἔρχεται ὁ σατ.

- 16. εὐθ. μετὰ χαρᾶς λαμβ.

- 17. εὐθ. σκανδαλίζονται

- 29. εὐθ. ἀποστέλλει τὸ δρέπ.

5, 2. εὐθ. ἀπῆντησεν αὐτῷ

- 13. ἐπέτρεψεν αὐτοῖς εὐθ. ὁ Ἰ.

- 29. κ. εὐθ. ἐξηράνθη

- 36. εὐθ. ἀκούσας τὸν λόγον

- 42. κ. εὐθ. ἀνέστη

6, 25. κ. εἰς ἐλθοῦσι εὐθ. μετὰ
σκοπῆς

- 27. κ. εὐθ. ἀποσταίλας ὁ βασι.

- 54. εὐθ. ἐπιγινόντες αὐτ.

7, 35. κ. εὐθ. διηνοίχθησαν

8, 10. κ. εὐθ. ἐμβύς εἰς τὸ πλοῖον

9, 15. κ. εὐθ. πᾶς ὁ ὄχλος

- 20. κ. ἰδὼν αὐτ. εὐθ. τὸ πν.

- 24. κ. εὐθ. κράξας ὁ πατήρ

10, 52. κ. εὐθ. ἀνέβλεψε

11, 2. κ. εὐθ. εἰσπορευόμενοι

14, 43. κ. εὐθ. ἐκ αὐτοῦ λα-
λοῦντος

- 45. εὐθ. πρὸς ἐλθὼν αὐτῷ

- 72. κ. [εὐθ.] ἐκ δευτέρου

15, 1. κ. εὐθ. ἐπὶ τὸ πρῶτ

Luc. 5, 13. κ. εὐθ. ἡ λέπρα ἀπῆλθεν

- 39. εὐθ. θίλει νέον

6, 49. κ. εὐθ. ἔπεσε

12, 36. εὐθ. ἀνοίξωσιν αὐτῷ

- 54. εὐθ. λέγετε ὁμβροσ

14, 5. κ. οὐκ εὐθ. ἀνασπάσει

17, 7. ἐρεῖ. Εὐθέως πυρελθόν

21, 9. ἀλλ' οὐκ εὐθ. τὸ τέλος

Joh. 5, 9. κ. εὐθ. ἐγένετο ὑγιής
6, 21. κ. εὐθ. τὸ πλοῖον ἐγένετο
13, 30. εὐθ. ἐξήλθεν
Act. 9, 18. κ. εὐθ. ἀπέπεσον
- 20. κ. εὐθ. ἐν ταῖς συναγ.
- 34. κ. εὐθ. ἀνέστη
12, 10. κ. εὐθ. ἀπέστη ὁ ἄγγ.
16, 10. εὐθ. ἐξητήσαμεν ἐξελθ.
17, 10. εὐθ. διὰ τῆς νυκτός
- 14. εὐθ. - τότε τὸν Π.
21, 30. κ. εὐθ. ἐκλείσθησαν
22, 29. εὐθ. - ἀπέστησαν
Gal. 1, 16. εὐθ. οὐ προσανεθήμην
Jac. 1, 24. κ. εὐθ. ἐπελάθετο ὁποῖος
3 Joh. 14. ἐλπίζω - εὐθ. ἰδεῖν σε
Apoc. 4, 2. κ. εὐθ. ἐγενόμην ἐν πν.
εὐθυδρομεῖν Act. 16, 11; 21, 1.
εὐθυμεῖν
Act. 17, 22. 25. Jac. 5, 13.
εὐθυμος Act. 27, 36.
εὐθύμως Act. 24, 10.
εὐθύνην Joh. 1, 23. Jac. 3, 4.
εὐθύς, εὐθεια, εὐθύ
Mat. 8, 3. „εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρί-
βους“ (Mar. 1, 3. Luc. 3, 4. 5)
Act. 8, 21. καρδία σου οὐκ ἔστιν
εὐθεια ἔναντι τοῦ θ.
9, 11. ἐπὶ τὴν ῥύμνην τὴν κα-
λουμένην εὐθειαν
13, 10. τ. ὁδοὺς Κυρίου τὰς εὐ-
θείας
2Pet. 2, 15. καταλιπόντ. εὐθειαν ὁδὸν
εὐθύς adv.
Mat. 3, 16. ἀνέβη εὐθ. ἀπὸ τοῦ ὕδ.
13, 20. κ. εὐθ. μετὰ χαρᾶς
- 21. εὐθ. σκανδαλίζεται
Mar. 1, 12. κ. εὐθ. τὸ πν. αὐτόν
- 23. κ. [εὐθ.] ἦν ἐν τῇ συναγ.

Mar. 1, 28. ἐξήλθε - ἡ ἀκοή αὐ. εὐθ.
7, 25. ἀλλ' εὐθ. ἀκούσασα γυνή
Joh. 13, 32. κ. εὐθ. δοξάσει αὐτόν
10, 34. κ. εὐθ. ἐξήλθεν αἷμα
21, 3. ἐνέβησαν εἰς τὸ πλ. εὐθ.
Act. 10, 16. κ. εὐθ. [al. l. πάλιν] ἀνε-
λήφθη
εὐθύτης Heb. 1, 8.
εὐκαιρεῖν
Mar. 6, 31. Act. 17, 21. 1 Cor. 16, 12.
εὐκαιρία Mat. 26, 16 (Luc. 22, 6).
εὐκαιρος Mar. 6, 21. Heb. 4, 16.
εὐκαίρως Mar. 14, 11. 2 Tim. 4, 2.
εὐκοπος
Mat. 9, 5. τί γάρ ἐστιν εὐκοπώτερον
(Mar. 2, 9. Luc. 5, 23)
19, 24. εὐκοπώτερόν ἐστι - κά-
μηλον εἰσελθεῖν (Mar. 10,
25. Luc. 18, 25)
Luc. 16, 17. εὐκοπώτ. - τὸν οὐρ. παρ-
ελθεῖν
εὐλάβεια Heb. 5, 7; 12, 28.
εὐλαβεῖσθαι
Act. 23, 10. Heb. 11, 7.
εὐλαβής Luc. 2, 25. Act. 2, 5; 8, 2.
[22, 12].
εὐλογεῖν
Mat. 5, 44. εὐλογεῖτε τ. καταρωμέ-
νους (Luc. 6, 28)
14, 19. εὐλόγησε κ. κλάσας ἔδωκε
(Mar. 6, 41. Luc. 9, 16)
21, 9. εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος
(23, 39. Mar. 11, 9. 10. (ἡ ἐρχ.
βασίλ. τοῦ πατρ.) Luc.
13, 35; 19, 38. Joh. 12, 13)
25, 34. οἱ εὐλογημέν. τοῦ πατρὸς
26, 26. εὐλογήσας ἔκλασε (Mar.
14, 22)

Mar. 3, 7. κ. εὐλογήσας εἶπε
 10, 16. ἡλόγει αὐτῷ
Luc. 1, 28. εὐλογημένη σὺ ἐν γυν. (42)
 - 64. εὐλογῶν τὸν Θ. (cf. 2, 28)
 2, 34. εὐλόγ. αὐτοῖς Συμ.
 24, 30. λαβὼν τὸν ἄρτ. εὐλόγ.
 - 50. ἐπάρας τὰς χεῖρ. - εὐλόγ.
 αὐτούς (51)
 - 53. αἰνοῦντες κ. εὐλόγ. τ. Θ.
Act. 3, 26. εὐλόγ. ὑμ. ἐν τῷ ἁπ.
Rom. 12, 14. εὐλογεῖτε τοὺς διώκοντας
 - εἰλόγ. κ. μὴ καταρᾶσθε
1 Cor. 4, 12. λοιδοροῦμενοι εὐλογοῦμ.
 10, 16. τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας
 ὃ εὐλογοῦμεν
 14, 16. ἐν εὐλογίᾳ τοῦ πνεύματος
Gal. 3, [8.] 9. οἱ ἐκ πίστε. εὐλογοῦνται
Eph. 1, 3. ὁ εὐλογησας ἡμᾶς ἐν πάσῃ
 εὐλογία
Heb. 6, 14. εὐλογῶν εὐλογήσω σε
 7, 1. 6. (τὸν ἔχοντα τὰς ἐπ. εὐ-
 λόγηκε)
 - 7. τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείτ-
 τος εὐλογεῖται
 11, 20. εὐλόγ. Ἰσαὰκ τὸν Ἰ. 21.
Jac. 3, 9. ἐναντὶ εὐλογοῦμεν τὸν Θ.
1 Pet. 3, 9. τοῦναντίον δὲ εὐλογεῖτε
 εὐλογητός
Mar. 14, 61. ὁ Χρ. ὁ υἱὸς τοῦ εὐλο-
 γητοῦ
Luc. 1, 68. εὐλ. Κύριος ὁ Θ.
Rom. 1, 25. εὐλογητός εἰς τοὺς αἰῶ-
 νας (9, 5. 2 Cor. 11, 31)
2 Cor. 1, 3. εὐλογητός ὁ Θεός (Eph.
 1, 3 1 Pet. 1, 3)
 εὐλογία
Rom. 15, 29. ἐν πληρώματι εὐλογίας
 Χρ.

Rom. 16, 18. χρηστολογίας κ. εὐλογίας
1 Cor. 10, 16. τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας
2 Cor. 9, 5. προκαταπηγγ. εὐλογίαν
 ὑμῶν - ἐτοίμην εἶναι οὕ-
 τως ὡς εὐλογίαν
 9, 6. ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις
 ἐπ' εὐλογίαις κ. θερίσει
Gal. 3, 14. ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραάμ
Eph. 1, 3. ἐν πάσῃ εὐλ. πνευματικῇ
Heb. 6, 7. μεταλαμβάνει εὐλογίας
 ἀπὸ τοῦ Θ.
 12, 17. κληρονομήσαι τὴν εὐλόγ.
Jac. 3, 10. εὐλογία καὶ κατάρα
1 Pet. 3, 3. ἵνα εὐλογίαν κληρονομή-
 σῃτε
Apoc. 5, 12. λαβεῖν - δόξαν κ. εὐλογίαν
 - 13. τῷ ἄρτιφί ἡ εὐλογία
 7, 12. ἡ εὐλ. κ. ἡ δόξα τῷ Θ.
 εὐμετάδοτος 1 Tim. 6, 18.
 Εὐναίκη 2 Tim. 1, 5.
 εὐνοεῖν Mat. 5, 25.
 εὐνοια 1 Cor. 7, 3. Eph. 6, 7.
 εὐνουχίζειν Mat. 19, 12.
 εὐνούχος
Mat. 19, 12. εἰσι - εὐνούχοι οἵτινες ἐκ
 κοιλίας μητρὸς ἐγεννή-
 θησαν - εὐν. οἵτινες εὐ-
 νοух. ὑπὸ τῶν ἀνθρ. etc.
Act. 8, 27. ἀνὴρ Αἰθιοπ εὐνούχος,
 δυνάστης Κανθάκης (34.
 36. 38. 39)
 Εὐνοδία Phil. 4, 2.
 εὐοδοῦσθαι
Rom. 1, 10. 1 Cor. 16, 2. 3 Joh. 2
 εὐπάρεδρος 1 Cor. 7, 35.
 εὐπειθής Jac. 3, 17.
 εὐπερίστατος Heb. 12, 1.
 εὐποιτα Heb. 13, 16

εὐπορεῖσθαι Act. 11, 29.
 εὐπορία Act. 19, 25.
 εὐπρέπεια Jac. 1, 11.
 εὐπρόσδεκτος
 Rom. 15, 16. ἵνα γένηται ἡ προςφορὰ
 τ. ἐθνῶν εὐπρόσδεκτος
 - 31. ἡ διακονία μου - εὐπροσθ.
 γένηται τοῖς ἁγίοις
 2 Cor. 6, 2. νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος
 8, 12. ἐὰν ἔχη τις, εὐπρόσδεκτος
 1 Pet. 2, 5. θυσίας εὐπροσθ. τῷ θ.
 εὐπροσσωπεῖν Gal. 6, 12.
 *εὐρίσκειν
 Mat. 1, 18. εὐρέθῃ ἐν γαστρὶ ἔχουσα
 7, 7. ζητεῖτε κ. εὐρήσετε (8.
 Luc. 11, 9. 10. 24)
 - 14. ὅλγοι εἰσὶν οἱ εὐρίσκοντες
 8, 10. οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσρ. τοσαύτην
 πιστὴν εἶρον (Luc. 7, 9)
 10, 39. ὁ εὐρὼν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
 (16, 25)
 11, 29. εὐρήσετε ἀνάπαισιν ταῖς
 ψυχαῖς
 12, 43. ζητοῦν ἀνάπ. κ. οὐχ εὐρ.
 13, 46. εὐρὼν - ἵνα πολύτιμον
 22, 9. ὅσους ἂν εὐρησῃ
 Luc. 1, 30. εὐρες - χάριν παρὰ τῷ θ.
 (cf. Act. 7, 46. 2 Tim. 1, 18)
 15, 24. ἀπολωλὼς ἦν κ. εὐρέθῃ
 (32)
 18, 8. εὐρήσῃ πιστὴν ἐπὶ τῆς γῆς
 23, 4. οὐδὲν εὐρίσκω αἷτιον ἐν
 (Joh. 18, 38; 19, 6)
 Joh. 1, 42. εὐρίσκει οὗτος πρῶτος
 τὸν (44. 46)
 - - εὐρήκαμεν τὸν Μωσῆν
 7, 34. ζητήσατέ με κ. οὐχ εὐρή-
 σετε (36)

Act. 4, 21. μηδὲν εὐρίσκοντες τὸ πῶς
 κολάσωνται
 5, 39. θεομάχοι εὐρεθῆτε
 13, 28. αἰτίαν θανάτου εὐρόντες
 17, 27. ζητεῖν τὸν θ. εἰ - εὐροῖεν
 23, 9. οὐδὲν κακὸν εὐρίσκομεν ἐν
 24, 20. τί εὐρον ἐν ἡμοῖ ἀδικημα
 Rom. 7, 10. εὐρέθῃ μοι ἡ ἐντολὴ -
 εἰς θάνατον
 - 18. τὸ - καταργᾷ εἶσθαι τὸ
 καλὸν οὐχ εὐρίσκω
 - 21. εὐρίσκω - τὸν νόμον
 10, 20. „εὐρέθῃ μοι τοῖς ἡμέτεροις ζῆ-
 τοῦσιν“
 1 Cor. 4, 2. ἵνα πιστός τις εὐρεθῇ
 15, 15. εὐρισκόμεθα - ψευδοπρ.
 5, 3. οὐ γυμνοὶ εὐρεθῇσ.
 9, 4. εὐρωσιν ἡμᾶς ἀπαρασκευ-
 ᾶστους
 11, 12. εὐρεθώσι καθὼς κ. ἡμεῖς
 12, 20. μήπως ἐ. οὐχ οἴους θέλω
 εὐρω ὑμᾶς καγὼ εὐρεθῶ
 ὑμῖν
 Gal. 2, 17. εὐρέθῃμεν κ. αὐτοὶ ἁμαρτ.
 2 Tim. 1, 18. εὐρεῖν ἔλεος παρὰ κ.
 Phil. 2, 8. σχήματι εὐρεθ. ὡς ἄνθρ.
 3, 9. εὐρεθῶ ἐν αὐτῷ μὴ ἔχων
 Heb. 4, 16. χάριν εὐρωμεν εἰς εὐκ.
 βοήθ.
 9, 12. λύτρωσιν εὐράμενος
 12, 17. μετανολας - τόπον οὐχ
 εὐρε
 1 Pet. 1, 7. εὐρεθῇ εἰς ἔπαινον
 2, 22. οὐδὲ εὐρέθῃ δόλος ἐν τῷ
 στόμ. (cf. Apoc. 14, 5)
 2 Pet. 3, 14. ἀμώμητοι αὐτῷ εὐρεθ. ἐν
 εἰρήνῃ

2 Joh. 4. εὐρηκα - περιπατοῦντας
ἐν ἀληθείᾳ

Apos. 2, 2. εὐρες αὐτοὺς ψευδαῖς

8, 2. οὐ γὰρ - εὐρηκά σου τὰ
ἔργα παπληρωμένα

5, 4. οὐδαὶς ἀξίος εὐρέθῃ

9, 6. ζητήσουσιν - τὸν θάνατον
κ. οὐ μὴ εὐρήσ. αὐτόν

12, 8. οὕτε τόπος εὐρέθῃ (cf.
20, 11)

18, 21. κ. οὐ μὴ εὐρεθῇ ἔτι (22)

20, 15. εἰ τις οὐχ εὐρέθῃ ἐν τῇ
βίβλῳ - γεγραμμ.

Εὐρυκλύδων Act. 27, 14.

εὐρύχωρος Mat. 7, 13.

εὐσέβεια

Act. 3, 12. ἰδίᾳ δυνάμει ἢ εὐσεβείᾳ

1 Tim. 2, 2. ἐν πάσῃ εὐσ. κ. σεμνότητι

3, 16. τὸ τῆς εὐσ. μυστήριον

4, 7. γύμναζε δὲ σ. πρὸς εὐ-
σέβειαν

- 8. ἡ δὲ εὐσ. πρὸς πάντα ὡφ.

6, 3. τῇ κατ' εὐσέβ. διδασκ.

- 5. πορισμὸν εἶναι τῆς εὐσ.

- 6. ἡ εὐσ. μετὰ αὐταρκείας

6, 11. εὐσέβειαν, πίστιν, ἀγά-
πην

2 Tim. 3, 5. ἔχοντες μόρφωσιν εὐσε-
βείας

Tit. 1, 1. ἀληθείας τῆς κατ' εὐσέ-
βειαν

2 Pet. 1, 3. πρὸς ζωὴν καὶ εὐσέβειαν

- 6. ἐν δὲ τῇ ὑπομονῇ τὴν
εὐσέβ.

- 7. ἐν γὰρ τῇ εὐσ. τὴν φιλαδ.

3, 11. ἐν ἀγlaίς ἀναστροφαῖς
καὶ εὐσεβείαις

εὐσεβεῖν Act. 17, 23. 1 Tim. 5, 4.

εὐσεβής

Act. 10, 2. εὐσεβὴς κ. φοβούμενος
τὸν θ.

7, 6. στρατιώτην εὐσεβῇ

22, 12. ἀνὴρ εὐσεβὴς κατὰ τ.
νόμον

2 Pet. 2, 9. οἶδε Κ. εὐσεβεῖς - ῥύσασθαι

εὐσεβῶς 2 Tim. 3, 12. Tit. 2, 12.

εὐσημος 1 Cor. 14, 19.

εὐσπλαγχνος

Eph. 4, 32. 1 Pet. 3, 8.

εὐσχημόνως

Rom. 13, 13. 1 Cor. 14, 40. 1 Th. 4, 12.

εὐσχημοσύνη 1 Cor. 12, 23.

εὐσχήμων

Mar. 15, 43. Ἰωσήφ - εὐσχήμων βου-
λευτής

Act. 13, 50. γυναικας τὰς εὐσχ. (17, 12)

1 Cor. 7, 35. πρὸς τὸ εὐσχημον καὶ εὐ.

12, 24. τὰ δὲ εὐσχήμονα ἡμῶν

εὐτόνως Luc. 23, 10. Act. 18, 28.

εὐτραπείᾳ Eph. 5, 4.

Εὐτυχος Act. 20, 9.

εὐφημία 2 Cor. 6, 8.

εὐφημος Phil. 4, 8.

εὐφορεῖν Luc. 12, 16.

εὐφραίνειν, εὐφραίνεσθαι

Luc. 12, 19. φάγε, πίε, εὐφρανου

15, 23. φαγόντες εὐφρανθήμεν

- 24. ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι

- 29. ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου
εὐφρανθῶ

- 32. εὐφρανθήναι κ. χαρῆναι

16, 19. εὐφραινόμε. καθ' ἡμέραν
λαμπρῶς

Act. 2, 26. „εὐφράνθη ἡ καρδιά μου“

7, 41. εὐφραίνοντα ἐν τοῖς ἔργ.

Rom. 15, 10. „εὐφράνθητε ἔθνη“

2 Cor. 2, 2. τίς ἐστιν ὁ εὐφραίνων με
Gal. 4, 27. „εὐφρανθήτι, στείρα ἡ“
Apoc. 11, 10. χαίρουσιν ἐπ’ αὐτοῖς κ.
εὐφρανθήσονται

12, 12. εὐφραίνεσθε, οἱ οὐρανοί
(cf. 18, 20)

Εὐφράτης Apoc. 9, 14; 16, 12.
εὐφροσύνη Act. 2, 28; 14, 17.
εὐχαριστεῖν

Mat. 15, 36. εὐχαριστήσας ἔκλασε (Mar.
8, 6. Joh. 6, 11. 28)

26, 27. εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐ-
τοῖς (Mar. 14, 23. Luc.
22, 17. 19. 1 Cor. 11, 24)

Luc. 17, 16. εὐχαριστῶν αὐτῷ
18, 11. ὁ Θ., εὐχαριστῶ σοι ὅτι
Joh. 11, 41. πάτερ, εὐχ. σοι ὅτι
Act. 27, 35. εὐχαρίστησε τῷ Θ. (cf.
28, 15)

Rom. 1, 8. εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου
διὰ Ἰ. Χρ. ὑπὲρ πάντων
ὑμ. ὅτι (7, 25)

- 21. ὡς Θεὸν ἰδόξασαν ἡ ἡὺ-
χαρίστησαν

14, 6. εὐχαριστεῖ - τῷ Θ.

16, 4. οἷς οὐκ ἔγω μ. εὐχαρ.

1 Cor. 1, 4. εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ - περὶ
ὑμῶν ἐπὶ τῇ χάριτι (14;
14, 18)

10, 30. ὑπὲρ οὗ ἔγω εὐχ.

14, 17. καλῶς εὐχαριστεῖς

2 Cor. 1, 11. ἵνα - χάρισμα διὰ πολλῶν
εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ἡμῶν

Eph. 1, 16. οὐ παύσομαι εὐχαριστῶν
ὑπὲρ ὑμῶν

5, 20. εὐχαριστοῦντες πάντοτε
ὑπὲρ πάντων ἐν ὄν. τοῦ
Κ. Ἰ. Χρ. τῷ Θ.

Phil. 1, 3. εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου
ἐπὶ πάσῃ τῇ μεγα. ὑμῶν

Col. 1, 3. εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ -
διὰ τὴν ἐλπίδα (cf. 3, 17)

- 12. εὐχαριστοῦντες τῷ πατρὶ

1 Th. 1, 2. εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ
πάντοτε περὶ πάντων
2, 13. εὐχαριστοῦμεν τῷ Θ. ἀδια-
λείπτως ὅτι

3, 18. ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε

2 Th. 1, 3. εὐχαριστεῖν ὀφείλομεν τῷ
π. περὶ ὑμῶν (cf. 2, 13)

Philem. 4. εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου π.
Apoc. 11, 17. εὐχαριστοῦμέν σοι - ὅτι
εὐχαριστία

Act. 24, 3. μετὰ πάσης εὐχαριστίας

1 Cor. 14, 16. ἐπὶ τῇ σῇ εὐχαριστίᾳ

2 Cor. 4, 15. τὴν εὐχαρ. περισσεύσῃ
9, 11. καταργᾶται - εὐχαρι-
στίαν τῷ Θ.

- 12. διὰ πολλῶν εὐχαριστῶν
τῷ Θ.

Eph. 5, 4. ἀλλὰ μάλλον εὐχαριστία

Phil. 4, 6. δεήσει μετὰ εὐχαριστίας

Col. 2, 7. περισσεύοντες - ἐν εὐχα-
ριστίᾳ

4, 2. γρηγοροῦντες ἐν αὐτῇ ἐν
εὐχαριστίᾳ

1 Th. 3, 9. τίνα γ. εὐχαριστίαν θυν.
τῷ Θ. ἀνταποδοῦναι περὶ
ὑμῶν

1 Tim. 2, 1. ποιεῖσθαι - ἐντενύξεις, εὐ-
χαριστίας ὑπὲρ πάντων

4, 3. μετάληψιν μετὰ εὐχαρι-
στίας

- 4. μετὰ εὐχαριστίας λαμβαν.

Apoc. 4, 9. δώσουσι - εὐχαριστίαν τῷ
καθημένῳ

Apoc. 7, 12. ἡ εὐλογία κ. ἡ δόξα κ.
ἡ σοφία καὶ ἡ εὐχ. - τῷ Θ.
εὐχάριστος Col. 3, 15.
εὐχέσθαι

Act. 26, 29. εὐξαίμην ἂν τῷ Θεῷ -
πάντας - γενέσθαι

27, 29. ἠύχοντο ἡμέραν γενέσθαι

Rom. 9, 3. ἠύχόμενος γὰρ αὐτὸς ἐγὼ
ἀνάθεμα εἶναι

2Cor. 13, 7. εὐχομαι δὲ πρὸς τὸν Θ.
μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς

- 9. τοῦτο δὲ καὶ εὐχόμεθα

Jac. 5, 16. εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων
ὅπως

3 Joh. 2. εὐχομαι σε εὐδογεῖσθαι

εὐχή Act. 18, 18; 21, 23. Jac. 5, 15.

εὐχρηστος

2 Tim. 2, 21; 4, 11. Philem. 11.

εὐψυχεῖν Phil. 2, 19.

εὐωδία

2 Cor. 2, 15. Eph. 5, 2. Phil. 4, 18.

εὐώνυμος

Mat. 20, 21. εἰς ἐκ δεξιῶν σου κ. εἰς
ἐξ εὐωνύμων σου (23. Mar.
10, 37. 40)

25, 33. τὰ - ἐρίφια ἐξ εὐών. (41)

27, 38. ἐκ δεξιῶν κ. εἰς ἐξ εὐών.

(Mar. 15, 27)

Act. 21, 3. Apoc. 10, 2.

ἐφ' ἄλλεσθαι Act. 19, 16.

ἐφάπαξ

Rom. 6, 10. ἀπέθανεν ἐφάπαξ

1Cor. 15, 6. πεντακοσίοις ἀδ. ἐφάπαξ

Heb. 7, 27. τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφ.
9, 12. εἰς ἡλθεν ἐφ. εἰς τὰ ἅγια

10, 10. διὰ τ. προσφορᾶς - ἐφ.

Ἐφ' εἰς ἵνα Apoc. 2, 1.

Ἐφέσιος

Act. 19, 28. μεγάλη ἡ Ἄρταμις Ἐφε-
σίων (34)

- 35; 21, 29.

Ἐφεσος

Act. 18, 19. κατήντησε δὲ εἰς Ἐφ. (21)

- 21. ἀτήχθη ἀπὸ τῆς Ἐφέσου

19, 1. ἔλθειν εἰς Ἐφεσον

- 17. Ἑλλήσι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν Ἐ.

- 26; 20, 16. 17.

1Cor. 15, 23. ἐθρηνησάμεθα ἐν Ἐφέσῳ

16, 8. ἐπιμενῶ δὲ ἐν Ἐφέσῳ

Eph. 1, 1. τ. ἀγίοις τοῖς οὖσιν ἐν
Ἐφέσῳ

1Tim. 1, 3. προσμείναι ἐν Ἐφέσῳ

2Tim. 1, 18. ὅσα ἐν Ἐφέσῳ διηκόνησε

4, 12. ἀπίστευτα εἰς Ἐφεσον

Apoc. 1, 11. εἰς Ἐφεσον κ. εἰς Σμύρναν

2, 1. τῆς ἐν Ἐφέσῳ ἐκκλησίας

(αἱ Ἐφεσίηνς. 5)

ἐφευρετής Rom. 1, 30.

ἐφημερία Luc. 1, 5. 8.

ἐφήμερος Jac. 2, 15.

ἐφικνεῖσθαι 2 Cor. 10, 13. 14.

ἐφιστάναί

Luc. 2, 9. ἄγγελος Κ. ἐπίστη αὐτοῖς
(Act. 12, 7)

- 38; 4, 39; 10, 40.

20, 1. ἐπίστησαν οἱ ἀρχιερ.

21, 34. αἰφνίδιος ἐφ' ὑμᾶς ἐπιστή

24, 4. ἄνδρες δύο ἐπίστησαν αὐτ.

Act. 4, 1; 6, 12; 10, 17; 11, 11; 17,

5; 22, 13. 20; 23, 11, 27; 28, 2.

1 Th. 5, 3. αὐτοῖς ἐφίσταται ὁ λευκός

2Tim. 4, 2. ἐπίστηθι εὐκαίρως ἀκαί-
ρως

- 6. ὁ καιρὸς τῆς - ἐφέστηκε

Ἐφραίμ Joh. 11, 54.

ἐφφαθά Mar. 7, 34.

* ἔχειν

Mat. 1, 18. εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα
(cf. 23; 24, 19. Mar. 13, 17.

Luc. 21, 23. 1 Th. 5, 8.
Apoc. 12, 2)

4, 24. τοὺς κακῶς ἔχοντας (8,
16; 9, 12; 14, 35; 17, 15.
Mar. 1, 32. 34; 2, 17; 6,
55; 16, 18. Luc. 5, 31; 7, 2.

5, 23. ἔχει τι κατὰ σοῦ (Mar.
11, 25)

13, 12. ὅστις - ἔχει, δοθήσεται -
ὅστις δὲ οὐκ ἔχει, κ. ὃ
ἔχει ἀρθήσεται (25, 29.
Mar. 4, 25. Luc. 8, 18; 19, 26)

14, 5. ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον
(cf. 21, 26. 46. Mar. 11, 32)

18, 25. μὴ ἔχοντας - αὐτοῦ ἀπο-
δοῦναι (Luc. 7, 42; cf.
14, 14)

Mar. 1, 33. εἰς τὰς ἐχομένας κωμο-
πόλεις

5, 23. θυγάτηρ. μου ἐσχάτως ἔ.

Luc. 9, 58. οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφ.
κλίνην

12, 50. βύπτισμα - ἔχω βαπτισθ.

14, 18. ἔχε με παρητημένον (19)
- 28. εἰ ἔχει εἰς ἀπαρτισμόν

17, 9. μὴ χάριν ἔχει τῷ δούλῳ

Joh. 4, 52. ἐν ᾗ κομφοτέρον ἴσχε

Act. 7. 1. εἰ ἄρα ταῦτα οὕτως ἔχει;
(17, 11; cf. 24, 9)

13, 44. τῷ - ἐχομένῳ σαββ. [αλ.
1. ἐρχ.] (cf. 20, 15; 21, 26)

21, 13. ἀποθανεῖν - ἐτοίμως ἔχω
(cf. 2 Cor. 10, 6; 12, 14.

1 Pet 4, 5)

Act. 24, 19. εἰ τι ἔχοιεν πρὸς με

- 25. τὸ νῦν ἔχον πορεύου

Phil. 2, 29. τ. τοιούτους ἐντίμους
ἔχετε

Heb. 6, 9. τὰ κρείττονα κ. ἐχόμενα
σωτηρίας

ἐχθρα

Luc. 23, 12. ἐν ἐχθρᾷ ὄντες πρὸς ἑαυ-
τούς

Rom. 8, 7. ἐχθρα εἰς θεόν

Gal. 5, 20. φαρμακεία, ἐχθρα

Eph. 2, 15. λύσας τὴν ἐχθραν ἐν τῇ
σαρκὶ αὐτοῦ

- 16. ἀποκτείνας τὴν ἑ. αὐτῷ

Jac. 4, 4. ἡ φιλία τοῦ κόσμου ἐχθρα
τοῦ θεοῦ ἐστίν

ἐχθρός

Mat. 5, 43. μισήσεις τὸν ἑ. σου

- 44. ἀγαπάτε τ. ἐχ. ὑμ. (Luc.
6, 27. 35)

10, 36. ἐχ. τοῦ ἀνθρ. οἱ οἰκιακοί

13, 25. ἤλθεν αὐτοῦ ὁ ἑ. (28)

- 39. ὁ - ἑ. ἐστίν ὁ διάβολος

22, 44. „ἕως ἀνθρ. τοὺς ἐχ. σου
ἵποπόδιον“ (Mar. 12, 36

Luc 20, 43. Act. 2, 35.

1 Cor. 15, 25. Heb 1, 13;

10, 13)

Luc. 1, 74. σωτηρίαν ἐξ ἐχθρ. ἡμ. -
ἐκ χειρὸς τῶν ἑ. ἡμῶν

10, 19. ἐπὶ π. τὴν δύναμιν τοῦ ἑ.

19, 27. 43.

Act. 13, 10. ἐχθρὸς πάσης δικαιοσύνης

Rom 5, 10. εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες κα-
τηλλ.

11, 23. κατὰ μ. τὸ εὐ. ἐχθροὶ δι'
ἡμᾶς

12, 20. „πεινᾷ ὁ ἐχθρός σου“

1Cor.15,28. Ἰσχατος ἐχθρὸς καταργ.
ὁ θάν.
Gal. 4,16. ἐχθρὸς ὑμῖν γέγονα ἀλη-
θεύων ὑμῖν
Phil. 3,18. τ. ἐχθροὺς τοῦ σταυροῦ
τοῦ Χρ.
Col. 1,21. ἐχθροὺς τῇ διανοίᾳ ἐν
τοῖς ἔργοις τοῖς πον.
2Th. 3,15. μὴ ὡς ἐχθρὸν ἡγείσθῃς
Jac. 4, 4. βουλ. φίλος εἶναι τ. πό-

μου ἐχθρὸς τοῦ θ. κα-
θίσταται
Apoc.11,5. κατεσθίει τοὺς ἐχθροὺς
αὐτῶν
11,12. οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν
Ἰχιδνα
Mat. 3, 7. γεννήματα ἐχιδνῶν (12,
34; 23, 33. Luc. 3, 7)
Act.28, 3. Ἰχιδνα ἐκ τῆς θέρμης
ἐξεληθοῦσα

Z.

Ζαβουλών

Mat. 4, 13. 15. Apoc. 7, 8.

Ζακχαῖος Luc. 19, 2. 5. 8.

Ζαρά Mat. 1, 3.

Ζαχαρίας

I. Sohn Barachia's.

Mat. 23, 35. (Luc. 11, 51)

II. Vater Johannis des Täu-
fers.

Luc. 1, 5. 12. 13. 18. 21. 40. 59. 67; 3, 2.

Ζεβεδαῖος

Mat. 4, 21; 10, 2; 20, 20; 26, 87;
27, 56.

Mar. 1, 19. 20; 3, 17; 10, 35.

Luc. 5, 10. Joh. 21, 2.

ζέειν

Act.18,25. ζ. τῷ πνεύματι (Rom.
12, 11)

ζεστός

Apoc.3,15. οὕτως ψυχρὸς εἰ οὕτως ζ.
etc. 16.

ζεῦγος Luc. 2, 24; 14, 19.

ευκτηρία Act. 27, 40.

Ζεύς Act. 14, 12. 13.

ζῆλος

Joh. 2,17. „ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου“

Act. 5,17. ἐπληρώθησαν ζήλου (13,45)

Rom.10,2. ζῆλον Θεοῦ ἔχουσιν

13,13. μὴ ἐριδι κ. ζήλῳ

1Cor. 3, 3. ζῆλος κ. ἐρις κ. διχο-
στασίαι

2Cor. 7, 7. τὸν ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ
ἐμοῦ

- 11. ἀλλὰ ζῆλον, ἀλλ' ἐκδι-
κησιν

9, 2. ὁ ἐξ ὑμῶν ζῆλος ἠρέθισε

11, 2. ζῆλῳ γὰρ ὑμᾶς Θεοῦ ζήλῳ

12,20. ζῆλοι, θυμοί, ἐριθεται

Gal. 5,20. ἔρις, ζῆλοι, θυμοί

Phil. 3, 6. κατὰ ζῆλον διώκων

Col. 4,13. ἔχει ζῆλον πολὺν ὑπὲρ
ὑμῶν

Heb.10,27. πυρὸς ζήλος θείων μέλλ.

Jac. 3,14. εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν ἔχετε

- 16. ὅπου γ. ὁ ζῆλος κ. ἐριθεται

ζηλοῦν

Act. 7, 9. οἱ πατριάρχαι ζηλώσαν-
τες τὸν Ἰωσήφ ἀπέθοντο

17, 5. [ζηλώσαντες δὲ οἱ ἀπ.]

1Cor. 12, 31. ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα

13, 4. ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ

14, 1. ζηλοῦτε δὲ τὰ πνευματικά
- 39. ζηλοῦτε δὲ τὸ προφητεύ-
ειν

2Cor. 11, 2. ζηλω γ. ὑμᾶς θεοῦ ζηλω

Gal. 4, 17. ζηλοῦσιν ὑμᾶς οὐ καλῶς
- ἵνα αὐτοὺς ζηλοῦτε

- 18. τὸ ζηλοῦσθαι ἐν καλῶ

Jac. 4, 2. φρονεῦτε καὶ ζηλοῦτε

Apoc. 3, 19. ζήλωσον οὖν καὶ μετα-
νόησον

ζηλωτής

Luc. 6, 15. Σίμωνα τὸν καλούμενον
ζηλωτὴν (Act. 1, 13)Act. 21, 20. ζηλωται τ. νόμου ὑπάρ-
χουσι

22, 8. ζηλωτὴς ὑπάρχων τοῦ Θ.

1Cor. 14, 12. ζηλωται ἵστε πνευμάτων

Gal. 1, 14. ζηλωτὴς ὑπάρχων τῶν
πατρικῶν μου παραδό-
σεων

Tit. 2, 14. ζηλωτὴν καλῶν ἔργων

1Pet. 3, 13. τοῦ ἀγαθοῦ ζηλωται [al.
1. μιμηταί]

ζημία

Act. 27, 10. μετὰ ὕβρεως κ. πολλῆς
ζημίας. 21.Phil. 3, 7. ἅτινα ἦν μοι κέρδη, ταῦτα
ἤγημαι διὰ τὸν Χρ. ζη-
μίαν

- 8. ἡγοῦμαι πάντα ζημ. εἶναι

ζημιόουν

Mat. 16, 26. ἐὰν τ. κόσμον ὅλον κερ-

δήσῃ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐ-
τοῦ ζημιώσῃ (Mar. 8, 36.
Luc. 9, 25)1Cor. 3, 15. μισθὸν λήψεται - ζημιω-
θήσεται2Cor. 7, 9. ἵνα ἐν μηδενὶ ζημιώσῃτε
ἐξ ἡμῶνPhil. 3, 8. τὰ πάντα ἐζημιώσθην -
ἵνα Χριστὸν κερδήσω

ζην † (ὁ) Θεὸς (ὁ) ζῶν

Mat. 4, 4. οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζή-
σεται ἄνθρωπος (Luc. 4, 4)9, 18. ἐπίθες τ. χεῖρα - κ. ζή-
σεται (Mar. 5, 23)† 16, 16. ὁ υἱὸς τοῦ Θ. τοῦ ζῶντος
22, 32. οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς Θ. νε-
κρῶν, ἀλλὰ ζώντων (Mar.
12, 27. Luc. 20, 38)† 26, 63. κατὰ τοῦ Θ. τοῦ ζῶντος
27, 63. ὁ πλάνος εἶπεν ἐτι ζῶν

Mar. 16, 11. ἀκούσαντες ὅτι ζῇ

Luc. 2, 36. ζήσασα ἐτι μετὰ ἀνδρ.

10, 28. τοῦτο ποιεῖ, καὶ ζήσῃ

15, 13. ζῶν ἀσώτως

24, 5. τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νε-
κρῶν. 23.

Joh. 4, 10. ἔδωκεν ἄν σοι ὕδωρ ζῶν

- 11. τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν

- 50. ὁ υἱὸς σου ζῇ (51. 53)

5, 25. οἱ ἀκούσαντες ζήσονται

6, 51. ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν
- ζήσεται [al. ζήσει] εἰς
τ. αἰῶνα (58)- 57. ὁ ζῶν πατὴρ - καγὼ ζῶ
διὰ τὸν πατέρα - ζήσεται
δι' ἐμέ

7, 38. ῥέουσιν ὕδατος ζῶντος

11, 25. καὶ ἀποθάνῃ ζήσεται

Joh. 11, 26. πῶς ὁ ζῶν κ. πιστεύων
 14, 19. ἐγὼ ζῶ καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε
 Act. 1, 3 παρέστησεν αὐτὸν ζῶντα
 7, 38. λόγια ζῶντα δοῦναι ἡμῖν
 9, 41. παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν
 10, 42. κριτὴς ζώντων κ. νεκρῶν
 (2 Tim. 4, 1. 1 Pet. 4, 5)
 † 14, 15. ἐπὶ τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα
 17, 28. ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν
 20, 12. ἡγαγον - τ. παῖδα ζῶντα
 22, 22. οὐ γὰρ καθῆκεν αὐτ. ζῆν
 25, 19. ὃν ἔφρασκεν ὁ Π. ζῆν
 - 24. μὴ δεῖν ζῆν αὐτὸν μηκέτι
 26, 5. ἔζησα Φαρισαῖος
 28, 4. ἡ Δίκη ζῆν οὐκ εἴασεν
 Rom. 1, 17. „ἐκ πίστεως ζήσεται“
 (Gal. 3, 11. Heb. 10, 38)
 6, 2. πῶς ἐτι ζήσομεν ἐν αὐτῇ
 - 10. ὃ δὲ ζῆ, ζῆ τῷ Θεῷ (11)
 - 13. ὡς ἐκ νεκρῶν ζῶντας -
 7, 1. ἐφ' ὅσον χρόνον ζῆ
 - 2. τῷ ζῶντι ἀνδρὶ δίδεται
 - 3. ζῶντος τοῦ ἀνδρός
 - 9. ἔζων χωρὶς νόμου ποτε
 8, 12. κατὰ σάρκα ζῆν (13)
 † 9, 26. „υἱοὶ Θεοῦ ζῶντος“
 10, 5. „ζήσεται ἐν αὐτοῖς“ (Gal.
 3, 12)
 12, 1. θυσίαν ζῶσαν
 14, 7. οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἐαυτῷ ζῆ
 - 8. ἐὰν - ζῶμεν, τῷ Κ. ζῶμεν
 - 9. καὶ ἀπέθανεν καὶ ἔζησεν
 - νεκρ. κ. ζῶντ. κυριεύσῃ
 - 11. „ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος“
 1Cor. 7, 39. ἐφ' ὅσον χρόνον ζῆ ὁ ἀνὴρ
 9, 14. ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν
 15, 45. εἰς ψυχὴν ζῶσαν
 2Cor. 1, 8. ἐξαπορηθῆναι ἡ κ. κ. ζῆν

† 2Cor. 3, 3. πνεύματι Θεοῦ ζῶντος -
 4, 11. ἀεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες
 5, 15. ἵνα οἱ ζῶντες μηκέτι ἐαυ-
 τοῖς ζῶσιν
 6, 9. ἀποθνήσκ. κ. ἰδοὺ ζῶμεν
 † - 16. ναὸς Θεοῦ ἔσθε ζῶντος
 13, 4. ζῆ ἐκ δυνάμεως Θεοῦ - ζή-
 σόμεθα σὺν αὐτῷ ἐκ δυν.
 Gal. 2, 14. ἐθνικῶς ζῆς κ. οὐκ Ἰου-
 δαϊκῶς
 - 19. ἀπέθανον ἵνα Θεῷ ζήσω
 2, 20. ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγὼ - ζῆ
 δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός
 5, 12. εἰ ζῶμεν πνεύματι
 Phil. 1, 21. ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν Χριστός
 - 22. εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρκί
 Col. 2, 20. τί ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ
 3, 7. ὅτε ἔζητε ἐν αὐτοῖς
 † 1Th 1, 9. δουλεύειν Θεῷ ζῶντι
 8, 8. ὅτι νῦν ζῶμεν
 4, 15. ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περι-
 λειπ. (17)
 5, 10. ἵνα - σὺν αὐτῷ ζήσωμεν
 [αἱ. ζῶμεν]
 † 1Tim. 3, 15. ἐκκλησία Θεοῦ ζῶντος
 † 4, 10. ἡλπίκαμεν ἐπὶ Θεῷ ζῶντι
 5, 6. ζῶσα τέθνηκε
 † 6, 17. ἐν τῷ Θεῷ τῷ ζῶντι
 2Tim. 3, 12. θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν
 Tit. 2, 12. ἵνα - εὐσεβῶς ζήσωμεν
 ἐν τῷ νῦν αἰῶνι
 Heb. 2, 15. διὰ παντὸς τ. ζῆν ἐνοχοὶ
 † 3, 12. ἀπὸ Θεοῦ ζῶντος
 4, 12. ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ Θ.
 7, 8. μαρτυρούμενος ὅτι ζῆ
 - 25. πάντοτε ζῶν
 † 9, 14. λατρεύειν Θεῷ ζῶντι
 - 17. ὅτε ζῆ ὁ διαθέμενος

Heb. 10, 20. ὁδὸν πρὸς ἁγίον κ. ζώσαν
 † - 31. εἰς χεῖρας Θεοῦ ζώντος
 12, 9. ὑποταγησόμεθα - κ. ζή-
 σομεν
 † - 22. πόλει Θεοῦ ζώντος
 Jac. 4, 15. ἐὰν ὁ Κ. θελήσῃ κ. ζή-
 σομεν
 1Pet. 1, 3. εἰς ἐλπίδα ζώσαν
 † - 23. διὰ λόγου ζώντος Θεοῦ
 2, 4. λίθον ζώντα - ἐντεμον
 - 5. ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομ.
 - 24. ἵνα - τῇ δικαιοσ. ζήσωμεν
 4, 6. ζώσι δὲ κατὰ Θεὸν πνεύμ.
 1Joh. 4, 9. ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ
 Apoc. 1, 18. ὁ πρῶτος κ. ὁ ἔσχα. κ. ὁ ζῶν
 - κ. ἰδοὺ ζῶν εἰμι εἰς τ.
 αἰῶνας
 2, 8. ἐγένετο νεκρὸς κ. ἐζήσαν
 3, 1. ὅτι ζῆς, καὶ νεκρὸς εἶ
 4, 9. τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας
 (10. [5, 14])
 † 7, 2. σφραγίδα Θεοῦ ζώντος
 - 17. ἐπὶ ζώσας [αἱ ζῶντες] πη-
 γὰς ὑδάτων
 10, 6. ὡμοσεν ἐν τῷ ζῶντι εἰς
 13. 14. ὁ ἔχει - κ. ἐζήσε
 † 15, 7. τοῦ Θ. - τοῦ ζώντος εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰών.
 16, 3. πᾶσα ψυχὴ ζῶσα ἀπέ-
 θανεν
 19, 20. ζῶντες ἐβλήθησαν οἱ δύο
 20, 4. ἐζήσαν καὶ ἐβασίλευσαν
 - 5. λοιποὶ τῶν νεκρῶν οὐκ
 ἐζήσαν
 Ζηνηās Tit. 3, 13.
 *ζητεῖν
 Mat. 6, 33. ζητεῖτε δὲ πρῶτον τ.
 βασιλείαν (Luc. 12, 31)

Mat. 7, 7. ζητεῖτε, κ. εὐρήσετε - ὁ
 ζητῶν εὐρίσκει (Luc. 11,
 9. 10)
 12, 43. ζητοῦν ἀνάπανσιν κ. οὐχ
 εὖρ. (Luc. 11, 24)
 13, 45. ζ. καλοὺς μαργαρ.
 18, 12. ζ. τὸ πλατῶμενον
 21, 46. ζητοῦντες αὐτὸν κρατῆ-
 σαι (Mar. 12, 12. Luc. 20, 19)
 28, 5 Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμ. ζη-
 τεῖτε (Mar. 16, 6. Luc. 24, 5)
 Mar. 8, 11. ζητοῦντες - σημειον ([12.]
 Luc. 11, 16)
 11, 18. ἐξήτουν πῶς αὐτ. ἀπολέσ.
 (Luc. 19, 47)
 14, 1. ἐξήτουν - πῶς αὐτὸν - -
 ἀποκτείν. (Luc. 22, 2. cf.
 Joh. 5, [16.] 18; 7, 1. 19.
 20. 25; 8, 37. 40)
 Luc. 2, 45. ζητοῦντες αὐτόν
 - 48. ὁδυνώμενοι ἐζητοῦμέν σε
 - 49. τί ὅτι ἐζητεῖτέ με
 19, 10. ζητῆσαι κ. σῶσαι τὸ
 ἀπολωλός
 Joh. 4, 23. ὁ πατὴρ τοιοῦτους ζητεῖ
 5, 30. οὐ ζητῶ τὸ θάλημα τὸ
 ἐμόν
 - 44. τὴν δόξαν οὐ ζητεῖτε (cf.
 7, 18; 8, 50)
 7, 30. ἐξήτουν αὐτὸν πιάσαι
 (10, 39. cf. 11, 8)
 - 34. ζητήσατέ με κ. οὐχ εὐρή-
 σετε (36; 8, 21; 13, 33)
 Act. 17, 27. ζητεῖν τὸν Θ., εἰ - εὐροίαν
 Rom. 2, 7. τοῖς ἀφ' ὧν ζητοῦσι
 10, 3. τὴν ἰδίαν δικαιοσύνην
 ζητοῦντες στήσαι
 - 20. „τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν“

Rom.11, 3. „ζητοῦσι τὴν ψυχὴν μου“
 1Cor. 1, 22. Ἐλληνες σοφίαν ζητοῦσιν
 4, 2. ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκον.
 7, 27. μὴ ζῆται λύσιν - γυναῖκα
 10, 24. μὴ δαίς τὸ ἑαυτοῦ ζητεῖται
 - 83. μὴ ζητῶν τὸ ἑμμεντοῦ
 13, 5. (ἡ ἀγάπη) οὐ ζητεῖ τὰ
 ἑαυτ.
 2Cor.12,14. οὐ γὰρ ζητῶ τὰ ὑμῶν
 13, 3. δοκιμὴν ζητεῖτε - Χρτοῦ
 Gal. 1, 10. ἡ ζητῶ ἀνθρώποις ἀρε-
 σκεῖν;
 2, 17. εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιο-
 σῆναι
 Phil. 2, 21. τὰ ἑαυτῶν ζητοῦσιν
 Col 3, 1. τὰ ἄνω ζητεῖται
 1Th. 2. 6. οὐτε ζητοῦντες εἰς ἀνθρ.
 δόξαν
 2Tim.1,17. σπουδαιοτέρων ἐζητήσαμε
 Heb. 8, 7. οὐκ ἀνδευτέρως ἐζητεῖτο
 τόπος
 1Pet.3, 11. „ζητησάτω εἰρήνην“
 5, 8. ζητῶν τίνα καταπίη
 Apoc.9, 6. ζητήσουσιν οἱ ἀνθρ. τὸν
 θάνατον
ζήτημα
 Act.15, 2. περὶ τ. ζητήματος τούτου
 18, 5. εἰ δὲ ζήτημά ἐστι περὶ
 λόγου
 23, 29. περὶ ζητημάτων τ. νόμου
 25, 19. ζητήματα δὲ τίνα περὶ
 τῆς - εἰχον
 26, 3. τῶν κατὰ Ἰουδ. ἐθῶν τε
 καὶ ζητημ.
ζήτησις
 Joh. 3, 25. ἐγένετο οὖν ζήτησις ἐκ
 τ. μαθητῶν Ἰ. μετὰ Ἰου-
 δαίου περὶ καθαρισμοῦ

Act.15, 2. γενομένης - ζητήσεως
 25, 20. εἰς τὴν περὶ τούτου ζήτη-
 1Tim.1, 4. ζητήσεις παρέχουσιν
 6, 4. περὶ ζητήσεις καὶ λογο-
 μαχίας
 2Tim.2,23. τὰς δὲ μαρὰς καὶ ἀπει-
 δεύτους ζητ. παραιτοῦ
 Tit. 3, 3. μαρὰς δὲ ζητήσεις - περι-
 ιστασο
ζιζάνια
 Mat.13,25. ἔσπειρε ζιζάνια ἀνά μ.
 - 26. ἐφάνη κ. τὰ ζιζάνια
 - 27. πόθεν οὖν ἔχει ζιζάν.;
 - 29. συλλέγοντες τὰ ζ. (30)
 - 36. παραβολῆν των ζ. τοῦ ἀγγρ.
 - 38 τὰ-ζ. εἰσιν οἱ υἱοὶ τοῦ ποι.
 - 40. συλλέγεται τὰ ζ. κ. πυρὶ

Ζοροβάβελ

Mat. 1, 12. Luc. 3, 27.

ζόφος

Heb.12,18. γνώω κ. ζόφω [αἱ. 1.
 σκότει]
 2Pet. 2, 4. σιραῖς ζόφου ταρτα-
 ρεύσας
 - 17. ὁ ζόφος τ. σκότους εἰς αἱ.
 Jud. 6. ὑπὸ ζόφον τετήρηκεν
 13. οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους

ζυγός

Mat.11,29. ἄρατε τὸν ζυγόν μου
 - 30. ὁ - ζ. μου χρηστός
 Act.15,10. ἐπιθεῖναι ζυγὸν ἐπὶ τὸν
 τράχηλον τ. μαθητῶν,
 ὃν οὔτε - ἰσχύσαμεν βα-
 στάσαι
 Gal. 5, 1. μὴ π. ζυγῷ δουλείας
 ἐνέχεσθε
 1Tim 6, 1. εἰσὶν ὑπὸ ζυγὸν δοῦλοι
 Apoc.6, 5. ἔχων ζυγὸν ἐν τῇ χειρὶ

ζύμη

Mat.13,33. ζύμη ἣν λαβοῦσα γ. ἐνέ-
κρυψε (Luc. 13, 21)

- 16, 6. ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρ.
(11. 12 (ζ. τοῦ ἄρτου).
Mar. 8, 15 (ἀπὸ τ. ζ. τῶν
Φ. κ. τῆς ζ. Ἡρώδου).
Luc. 12, 1)

1Cor.5, 6. μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύ-
ραμα ζυμοί (Gal. 5, 9)

- 7. ἐκκαθάρατε τὴν παλαιὰν
ζύμην.
- 8. ἰορτάζωμεν μὴ ἐν ζύμῃ
παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύμῃ
κακίᾳς

ζυμοῦν

Mat.13,33. ὥς οὐ ἐζυμώθη ὅλον
(Luc. 13, 21)

1Cor.5, 6. μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύ-
ραμα ζυμοί (Gal. 5, 9)

ζωγρεῖν Luc. 5, 10. 2 Tim. 2, 26.
ζωή

1) ζ. αἰώνιος:

Mat.19,16. ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον
(cf. Mar. 10, 17. Luc. 18, 18)

- 29. ζωὴν αἰών. κληρονομήσει
(Mar. 10, 30. λάβη ἐν τῷ
αἰῶνι τῷ ἐρχ. ζ. αἰών.
Luc. 18, 30. ἀπολάβη)

25,46. δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον
Luc.10,25. ζωὴν αἰών. κληρονομήσω

Joh. 3,15. μὴ ἀπολέται, ἀλλ' ἔχη
ζωὴν αἰώνιον

- 16. ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰών.

3,36. ὁ πιστεύων - ἔχει ζωὴν
αἰώνιον

4,14. πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου
εἰς ζωὴν αἰώνιον

Joh. 4,36. συνάγει καρπὸν εἰς ζ.
αἰώνιον

5,24. ἔχει ζωὴν αἰώνιον (cf.
6, 40. 47. 54)

- 39. ἐν αὐταῖς ζ. αἰώνιον ἔχειν
6,27. μένουσαν εἰς ζ. αἰώνιον
- 68. ῥήματα - ζωῆς αἰωνίου
ἔχεις

10,28. ζ. αἰών. δίδωμι αὐτοῖς
12,25. εἰς ζ. αἰώνιον φυλάξει
- 50. ἡ ἰστολή αὐτοῦ ζωὴ αἰώ-
νιος ἐστι

17, 2. δώσω αὐτοῖς ζ. αἰώνιον
- 3. αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ αἰων.ζωή

Act.13,46. ἀξίους - τῆς αἰωνίου ζ.
- 48. τεταγμένοι εἰς ζ. αἰώνιον

Rom. 2, 7. τοῖς μὲν - ζωὴν αἰώνιον
5,21. εἰς ζωὴν αἰώνιον

6,22. τὸ δὲ τέλος ζωὴν αἰώνιον
- 23. ζωὴ αἰώνιος ἐν Χρ.

Gal. 6, 8. θερίσει ζωὴν αἰώνιον
1Tim.1,16. εἰς ζωὴν αἰώνιον

6,12. ἐπιλαβοῦ τ. αἰωνίου ζωῆς

Tit. 1, 2. ἐπ' ἐλπίδι ζ. αἰωνίου
(cf. 3, 7)

1Joh.3,15. οὐκ ἔχει ζ. αἰώνιον ἐν
αὐτῷ μένουσαν

5,11. ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν - κ.
αὕτη ἡ ζ. ἐν τῷ διῷ

- 13. ζωὴν αἰώνιον ἔχετε οἱ π.
- 20. Θ. καὶ ἡ ζωὴ αἰώνιος

Jud. 21. εἰς ζωὴν αἰώνιον

2) ἄλλοι Stellen:

Mat. 7,14. ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν
ζωὴν

18, 8. εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζ. χωλὸν
ἢ κυλλόν (Mar. 9, 43, 45)

- Mat. 19, 9. μονόφθ. εἰς τὴν ζ. εἰσελθ. Rom. 5, 18. εἰς δικαιοσιν ζωῆς
 19, 17. Θέλεις εἰς τ. ζωὴν εἰσελθ. 6, 4. ἐν καινότητι ζωῆς περι-
 Luc. 1, 75. πάσας τὰς ἡμέρας [ε. παύ.
 ζωῆς ἡμ.] 7, 10. ἡ ἐπολὴ ἡ εἰς ζωὴν
 12, 15. ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἐστιν ἐκ τῶν 8, 2. νόμος τοῦ πνεύμ. τῆς ζωῆς
 16, 25. ἀπέλαβες - ἐν τῇ ζωῇ σου - 6. ζωὴ καὶ εἰρήνη
 Joh. 1, 4. ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν - ἡ ζ. - 10. τὸ δὲ πνεῦμα ζωὴ διὰ δικ.
 ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρ. - 38. οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ
 3, 36. οὐκ ὄψεται ζωὴν 11, 15. εἰ μὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν
 5, 24. ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζ. 1Cor. 3, 22. εἶτε ζωὴ εἶτε θάνατος
 - 26. ὁ π. ἔχει ζωὴν ἐν αὐτῷ 15, 19. εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ
 - ζωὴν ἔχειν ἐν αὐτῷ 2Cor. 2, 16. ὁσμη ζωῆς εἰς ζωὴν
 - 29. εἰς ἀνάστασιν ζωῆς 4, 10. ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ
 - 40. ἵνα ζωὴν ἔχητε (11)
 6, 33. ζωὴν διδοὺς τῷ κόσμῳ - 12. ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν
 - 35. ἐγὼ εἰμι ὁ ἀρτος τ. ζωῆς 5, 4. καταποθῇ τὸ θνητὸν ἐπὶ
 - 51. ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς τῆς ζ.
 - 53. οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν αὐτοῖς Eph. 4, 18. ἀπηλλοτρ. τῆς ζωῆς τ. θ.
 - 63. τὰ ῥήματα - πνευμά. ἐστι Phil. 1, 20. εἶτε διὰ ζωῆς εἶτε διὰ θαν.
 καὶ ζωὴ ἐστιν 2, 16. λόγον ζωῆς ἐπέχοντες
 8, 12. ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς 4, 3. τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῃ
 10, 10. ἡλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι ζωῆς (Apoc. 3, 5; 13, 8;
 11, 25. ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις κ. 17, 8; 20, 12. 15; 21, 27)
 ἡ ζωὴ Col. 3, 3. ἡ ζ. ὑμῶν κέκρυπται
 14, 6. ἐγὼ εἰμι - ἡ ἀλήθεια - 4. ὁ Χρ. φανερ. ἡ ζωὴ ὑμῶν
 κ. ἡ ζωὴ 1Tim. 4, 8. ζωῆς τῆς νῦν κ. τῆς μελ-
 20, 31. πιστεύοντες ζωὴν ἔχετε ἐν λούσης
 Act. 2, 28. ἐγνωρίσας μοι ὁδοὺς ζωῆς 2Tim. 1, 1. ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἰ.
 3, 15. τὸν δὲ ἀρχηγόν τ. ζωῆς - 10. ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν
 5, 20. τὰ ῥήματα τ. ζωῆς ταύτης Heb. 7, 3. μέγα ζωῆς τέλος ἔχων
 8, 33. „αἰρεται ὑπὸ τ. γ. ἡ ζωὴ - 16. θύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου
 αὐτοῦ“ Jac. 1, 12. τ. στέφανον τῆς ζωῆς
 11, 18. μετάνοιαν ἰδωκεν εἰς (Apoc. 2, 10)
 ζωὴν 4, 14. ποία γὰρ ἡ ζωὴ ὑμῶν;
 17, 25. διδοὺς πᾶσι ζωὴν κ. πνοὴν 1Pet. 3, 7. συγκληρ. χάριτος ζωῆς
 Rom. 5, 10. σωθῆσόμεθα ἐν τῇ ζ. - 10. Θέλων ζωὴν ἀγάπῃ
 αὐτοῦ 2Pet. 1, 3. τὰ πρὸς ζωὴν κ. εὐσέ-
 - 17. ἐν ζωῇ βασιλεύουσιν βίαν

1Joh. 1, 1. περὶ τ. λόγου τῆς ζωῆς
 - 2. ἡ ζωὴ ἐφανερώθη
 3, 14. ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζ.
 5, 12. ὁ ἔχων τ. υἱὸν ἔχει τὴν ζ. -
 ὁ μὴ ἔχων τὸν υἱὸν τοῦ
 θ. τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει
 - 16. δώσει αὐτῷ ζωὴν
 Apoc. 2, 7. ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς
 (22, 2. 14. 19)
 7, 17. ἐπὶ ζωῆς πηγὰς ὕδατων
 11, 11. πνεῦμα ζωῆς ἐκ τοῦ θ.
 16, 3. πᾶσα ψυχὴ ζωῆς ἀπέ-
 θανεν
 21, 6. ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδα-
 τος τῆς ζ.
 22, 1. ποταμὸν ὕδατος ζωῆς
 - 17. λαβ. ὕδωρ ζωῆς δωρεάν
 ζώνη
 Mat. 3, 4. ζώνην δερματίνην περὶ
 τὴν ὀσφύν αὐτοῦ (Mar. 1, 6)
 10, 9. χαλκὸν εἰς τὰς ζώνας
 ὑμῶν (Mar. 6, 8)
 Act. 21, 11. τὴν ζώνην τοῦ Παύλου
 Apoc. 1, 13. περιεζωσμένον πρὸς τ.
 μαστοῖς ζώνην χρυσοῦν
 (cf. 15, 6)
 ζωννύναι
 Joh. 21, 18. ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυσεν
 σεαυτὸν etc.
 Act. 12, 8. ζῶσαι [al. περιζ.] κ. ὑπόδ.

ζωογονεῖν Luc. 17, 83. Act. 7, 19.
 ζωον
 Heb. 13, 11. εἰσφέρεται ζῶων τὸ αἷμα
 2Pet. 2, 12. ὡς ἄλογα ζῶα φυσικά
 Jud. 10. ὡς τὰ ἄλογα ζῶα
 Apoc. 4, 6. τέσσαρα ζῶα (7. 8. 9; 5,
 6. 8. 11. 14; 6, 1. 3. 5. 6.
 7; 7, 11; 14, 3; 15, 7;
 19, 4)
 ζωοποιεῖν
 Joh. 5, 21. ἐγείρει τοὺς νεκροὺς καὶ
 ζωοποιεῖ
 - 21. ὁ υἱὸς οὗς θάλει ζωο-
 ποιεῖ
 6, 68. τὸ πν. ἐστι τὸ ζωοποιεῖν
 Rom. 4, 17. Θεοῦ τοῦ ζωοποιεῖντος
 τ. νεκρούς
 8, 11. ζωοποιήσεται καὶ τὰ θνητά
 1Cor. 15, 22. ἐν τῷ Χ. πάντες ζωο-
 ποιηθήσονται
 - 36. ὁ σπείρεις, οὐ ζωοποιεῖ-
 ται, ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ
 - 45. εἰς πνεῦμα ζωοποιεῖν
 2Cor. 3, 6. τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ
 Gal. 3, 21. ὁ δυνάμενος ζωοποιῆσαι
 1Tim. 6, 18. θ. τοῦ ζωοποιεῖντος τὰ
 πάντα
 1Pet. 3, 18. ζωοποιηθεὶς δὲ πνεύ-
 ματι

H.

ἡγεῖσθαι

Mat. 2, 6. „ἐξελεύσεται ἡγούμενος“
 Luc. 22, 26. ὁ ἡγούμενος ὡς ὁ διακον.

Act. 7, 10. ἡγούμενον ἐπ' Αἰγυπτῶν
 14, 12. ἦν ὁ ἡγούμενος τ. λόγου
 15, 22. ἄνδρας ἡγ. ἐν τ. ἀδελφοῖς

- Apoc. 7, 12. ἡ εὐλογία κ. ἡ δόξα κ. ἡ σοφία καὶ ἡ εὐχ. - πῶ θ.
 εὐχάριστος Col. 3, 15.
 εὐχέσθαι
 Act. 26, 29. εὐξαίμην ἂν τῷ θεῷ -
 πάντας - γενέσθαι
 27, 29. ἡύχοντο ἡμέραν γενέσθαι
 Rom. 9, 3. ἡύχόμεν γὰρ αὐτὸς ἐγὼ
 ἀνάθεμα εἶναι
 2Cor. 13, 7. εὐχομαι δὲ πρὸς τὸν θ.
 μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς
 - 9. τοῦτο δὲ καὶ εὐχόμεθα
 Jac. 5, 16. εὐχέσθε ὑπὲρ ἀλλήλων
 ὅπως
 3 Joh. 2. εὐχομαι σε εὐδοοῦσθαι
 εὐχὴ Act. 18, 18; 21, 23. Jac. 5, 15.
 εὐχρηστος
 2 Tim. 2, 21; 4, 11. Philem. 11.
 εὐψυχεῖν Phil. 2, 19.
 εὐωδία
 2 Cor. 2, 15. Eph. 5, 2. Phil. 4, 18.
 εὐώνυμος
 Mat. 20, 21. εἰς ἐκ δεξιῶν σου κ. εἰς
 ἐξ ἐωνύμων σου (23. Mar.
 10, 37. 40)
 25, 33. τὰ - ἐρίφια ἐξ εὐών. (41)
 27, 38. ἐκ δεξιῶν κ. εἰς ἐξ εὐών.
 (Mar. 15, 27)
 Act. 21, 3. Apoc. 10, 2.
 ἐφάλλεσθαι Act. 19, 16.
 ἐφάπαξ
 Rom. 6, 10. ἀπέθανεν ἐφάπαξ
 1Cor. 15, 6. πεντακοσίοις ἀδ. ἐφάπαξ
 Heb. 7, 27. τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφ.
 9, 12. εἰς ἡλθεν ἐφ. εἰς τὰ ἅγια
 10, 10. διὰ τ. προσφορᾶς - ἐφ.
 Ἐφρεσίνος Apoc. 2, 1.
 Ἐφρεσίος
 Act. 19, 28. μεγάλη ἡ Ἀρεταίς Ἐφρε-
 σίων (34)
 - 35; 21, 29.
 Ἐφρεσος
 Act. 18, 19. κατήντησε δὲ εἰς Ἐφ. (21)
 - 21. ἀνέχθη ἀπὸ τῆς Ἐφρεσου
 19, 1. ἐλθεῖν εἰς Ἐφρεσον
 - 17. Ἑλλήσι τοῖς κατοικ. τὴν Ἐ.
 - 26; 20, 16. 17.
 1Cor. 15, 23. ἐθρησιμάχησα ἐν Ἐφρεσῷ
 16, 8. ἐπιμενεῖ δὲ ἐν Ἐφρεσῷ
 Eph. 1, 1. τ. ἁγίοις τοῖς οὖσιν ἐν
 Ἐφρεσῷ
 1Tim. 1, 3. προσμεῖναι ἐν Ἐφρεσῷ
 2Tim. 1, 18. ὅσα ἐν Ἐφρεσῷ διηκόνησε
 4, 12. ἀπέστειλα εἰς Ἐφρεσον
 Apoc. 1, 11. εἰς Ἐφρεσον κ. εἰς Σμύρναν
 2, 1. τῆς ἐν Ἐφρεσῷ ἐκκλησίας
 (αλ. Ἐφρεσίνης. 5)
 ἐφευρετής Rom. 1, 30.
 ἐφημερία Luc. 1, 5. 8.
 ἐφημέριος Jac. 2, 15.
 ἐφικνεῖσθαι 2 Cor. 10, 13. 14.
 ἐφιστάναί
 Luc. 2, 9. ἄγγελος Κ. ἐπίστη αὐτοῖς
 (Act. 12, 7)
 - 38; 4, 39; 10, 40.
 20, 1. ἐπίστησαν οἱ ἀρχιερ.
 21, 34. αἰφνίδιος ἐφ' ὑμᾶς ἐπιστῇ
 24, 4. ἄνδρες δύο ἐπίστησαν αὐτ.
 Act. 4, 1; 6, 12; 10, 17; 11, 11; 17,
 5; 22, 13. 20; 23, 11, 27; 28, 2.
 1 Th. 5, 3. αὐτοῖς ἐφίσταται ὁλεθρὸς
 2Tim. 4, 2. ἐπίστηθι εὐκαίρως ἀκαί-
 ρως
 - 6. ὁ καιρὸς τῆς - ἐφίσταται
 Ἐφραίμ Joh. 11, 54.

ἐφφασά Mar. 7, 34.

*ἔχειν

Mat. 1, 18. εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα
(cf. 23; 24, 19. Mar. 13, 17.

Luc. 21, 23. 1 Th. 5, 8.

Apoc. 12, 2)

4, 24. τοὺς κακῶς ἔχοντας (8,
16; 9, 12; 14, 35; 17, 15.

Mar. 1, 32. 34; 2, 17; 6,
55; 16, 18. Luc. 5, 31; 7, 2.

5, 23. ἔχει τι κατὰ σοῦ (Mar.
11, 25)

13, 12. ὅστις - ἔχει, δοθήσεται -
ὅστις δὲ οὐκ ἔχει, κ. ὁ

ἔχει ἀρθήσεται (25, 29.
Mar. 4, 25. Luc. 8, 18; 19, 26)

14, 5. ὡς προφήτην αἰλὸν εἶχον
(cf. 21, 26. 46. Mar. 11, 32)

18, 25. μὴ ἔχοντος - αὐτοῦ ἀπο-
δοῦναι (Luc. 7, 42; cf.
14, 14)

Mar. 1, 33. εἰς τὰς ἐχομένας κωμο-
πόλεις

5, 23. θυγάτηρ μου ἐσχάτως ἔ.

Luc. 9, 58. οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφ.
κλίνην

12, 50. βάπτισμα - ἔχω βαπτισθ.

14, 18. ἔχε με παρητημένον (19)

- 28. εἰ ἔχει εἰς ἀπαρτισμόν

17, 9. μὴ χάριν ἔχει τῷ δούλῳ

Joh. 4, 52. ἐν ᾧ κομφοτέρων ἔσχε

Act. 7. 1. εἰ ἄρα ταῦτα οὕτως ἔχει;
(17, 11; cf. 24, 9)

13, 44. τῷ - ἐχομένῳ σαββ. [αλ.
1. ἐρχ.] (cf. 20, 15; 21, 26)

21, 13. ἀποθανεῖν - ἐτοίμως ἔχω
(cf. 2 Cor. 10, 6; 12, 14.

1 Pet 4, 5)

Act. 24, 19. εἰ τι ἔχοισιν πρὸς με

- 25. τὸ νῦν ἔχον πορεύουσιν

Phil. 2, 29. τ. τοιούτους ἐντίμους
ἔχετε

Heb. 6, 9. τὰ κρείττονα κ. ἐχόμενα
σωτηρίας

ἐχθρὰ

Luc. 23, 12. ἐν ἐχθρᾷ ὄντες πρὸς ἑαυ-
τοὺς

Rom. 8, 7. ἐχθρὰ εἰς Θεόν

Gal. 5, 20. φαρμακεία, ἐχθραὶ

Eph. 2, 15. λύσας τὴν ἐχθραν ἐν τῇ
σαρκὶ αὐτοῦ

- 16. ἀποκτείνας τὴν ἑ. αὐτῷ

Jac. 4, 4. ἡ φιλία τοῦ κόσμου ἐχθρὰ
τοῦ Θεοῦ ἐστίν

ἐχθρός

Mat. 5, 43. μισήσεις τὸν ἑ. σου

- 44. ἀγαπᾷτε τ. ἐχ. ὑμ. (Luc.
6, 27. 35)

10, 36. ἐχ. τοῦ ἀνθρ. οἱ οἰκιακοί

13, 25. ἤλθεν αὐτοῦ ὁ ἑ. (28)

- 39. ὁ - ἑ. ἐστίν ὁ διάβολος

22, 44. „ὥς ἂν θῶ τοὺς ἐχ. σου
ἐποπόδιον“ (Mar. 12, 36

Luc 20, 43. Act. 2, 35.

1 Cor. 15, 25. Heb 1, 13;

10, 13)

Luc. 1, 74. σωτηρίαν ἐξ ἐχθρ. ἡμ. -
ἐκ χειρὸς τῶν ἑ. ἡμῶν

10, 19. ἐπὶ π. τὴν δύναμιν τοῦ ἑ.
19, 27. 43.

Act. 13, 10. ἐχθρὸς πάσης δικαιοσύνης

Rom. 5, 10. εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες κα-
τηλλ.

11, 28. κατὰ μ. τὸ ἐν. ἐχθροὶ δι'
ἐμᾶς

12, 20. „πεινᾷ ὁ ἐχθρός σου“

1Cor.15,26. ἔσχατος ἐχθρὸς καταργ.
ὁ θάνα.
Gal. 4,16. ἐχθρὸς ὑμῖν γέγονα ἀλη-
θεύων ὑμῖν
Phil. 3,18. τ. ἐχθροὺς τοῦ σταυροῦ
τοῦ Χρ.
Col. 1,21. ἐχθροὺς τῇ διανοίᾳ ἐν
τοῖς ἔργοις τοῖς πον.
2Th. 3,15. μὴ ὡς ἐχθρὸν ἡγεῖσθε
Jac. 4, 4. βουλ. φίλος εἶναι τ. πό-

μου ἐχθρὸς τοῦ Θ. κα-
θίσταται
Apoc.11,5. κατεσθίει τοὺς ἐχθροὺς
αὐτῶν
11,12. οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν
ἔχιδνα
Mat. 3, 7. γεννήματα ἐχιδνῶν (12,
34; 23, 33. Luc. 3, 7)
Act.28, 3. ἐχιδνα ἐκ τῆς θέρμης
ἐξεληθούσα

Z.

Ζαβουλών

Mat. 4, 13. 15. Apoc. 7, 8.

Ζακχαῖος Luc. 19, 2. 5. 8.

Ζαρά Mat. 1, 3.

Ζαχαρίας

I. Sohn Barachia's.

Mat. 23, 35. (Luc. 11, 51)

II. Vater Johannis des Täu-
fers.

Luc. 1, 5. 12. 13. 18. 21. 40. 59. 67; 3, 2.

Ζεβεδαῖος

Mat. 4, 21; 10, 2; 20, 20; 26, 37;
27, 56.

Mar. 1, 19. 20; 3, 17; 10, 35.

Luc. 5, 10. Joh. 21, 2.

ζέειν

Act.18,25. ζ. τῷ πνεύματι (Rom.
12, 11)

ζεστοὺς

Apoc.3,15. οὔτε ψυχρὸς εἰ οὔτε ζ.
etc. 16.

ζεῦγος Luc. 2, 24; 14, 19.

ζεουκτηρία Act. 27, 40.

Ζεύς Act. 14, 12. 13.

ζῆλος

Joh. 2,17. „ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου“

Act.5,17. ἐπληρώθησαν ζήλον (13,45)

Rom.10,2. ζῆλον Θεοῦ ἔχουσιν

13,13. μὴ ἐριδι κ. ζήλω

1Cor. 3, 3. ζῆλος κ. ἔρις κ. διχο-
στασίαι

2Cor. 7, 7. τὸν ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ
ἡμῶν

- 11. ἀλλὰ ζῆλον, ἀλλ' ἐκδι-
κησιν

9, 2. ὁ ἐξ ὑμῶν ζῆλος ἠρέθισα

11, 2. ζῆλῳ γὰρ ὑμᾶς Θεοῦ ζήλω

12,20. ζῆλοι, θυμοί, ἐριθείαι

Gal. 5,20. ἔρις, ζῆλοι, θυμοί

Phil. 3, 6. κατὰ ζῆλον διώκων

Col. 4,13. ἔχει ζῆλον πολὺν ὑπὲρ
ὑμῶν

Heb.10,27. πυρὸς ζῆλος ἐσθλὸς ἐν μέλλ.

Jac. 3,14. εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν ἔχετε

- 16. ὅπου γ. ὁ ζῆλος κ. ἐριθεία

ζηλοῦν

Act. 7, 9. οἱ πατριάρχαι ζηλώσαν-
τες τὸν Ἰωσήφ ἀπέδοντο

17, 5. [ζηλώσαντες δὲ οἱ ἀπ.]

1Cor. 12, 31. ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα

13, 4. ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ

14, 1. ζηλοῦτε δὲ τὰ πνευματικά

- 39. ζηλοῦτε δὲ τὸ προφητεύ-
ειν

2Cor. 11, 2. ζηλῶ γ. ὑμᾶς Θεοῦ ζήλω

Gal. 4, 17. ζηλοῦσιν ὑμᾶς οὐ καλῶς

- ἵνα αὐτοὺς ζηλοῦτε

- 18. τὸ ζηλοῦσθαι ἐν καλῶ

Jac. 4, 2. φρονεῦτε καὶ ζηλοῦτε

Apoc. 3, 19. ζήλωσον οὖν καὶ μετα-
νόησον

ζηλωτής

Luc. 6, 15. Σίμωνα τὸν καλούμενον

ζηλωτήν (Act. 1, 13)

Act. 21, 20. ζηλωταὶ τ. νόμου ὑπάρ-
χουσι

22, 3. ζηλωτής ὑπάρχων τοῦ Θ.

1Cor. 14, 12. ζηλωταὶ ἵστε πνευμάτων

Gal. 1, 14. ζηλωτής ὑπάρχων τῶν
πατρικῶν μου παραδό-
σεων

Tit. 2, 14. ζηλωτήν καλῶν ἔργων

1Pet. 3, 13. τοῦ ἀγαθοῦ ζηλωταὶ [α].
1. μιμηταί]

ζημία

Act. 27, 10. μετὰ ὕβρεως κ. πολλῆς
ζημίας. 21.

Phil. 3, 7. ἅτινα ἦν μοι κέρδη, ταῦτα
ἤγνημαι διὰ τὸν Χρ. ζη-
μίαν

- 8. ἡγοῦμαι πάντα ζημ. εἶναι

ζημιοῦν

Mat. 16, 26. εἰάν τ. κόσμον ὅλον κερ-

δήσῃ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐ-
τοῦ ζημιωθῇ (Mar. 8, 36.
Luc. 9, 25)

1Cor. 3, 15. μισθὸν λήψεται - ζημιω-
θῇσεται

2Cor. 7, 9. ἵνα ἐν μηδενὶ ζημιωθῇτε
ἐξ ἡμῶν

Phil. 3, 8. τὰ πάντα ἐζημιώσθην -
ἵνα Χριστὸν κερδήσω

ζῆν † (ὁ) Θεὸς (ὁ) ζῶν

Mat. 4, 4. οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζή-
σεται ἄνθρωπος (Luc. 4, 4)

9, 18. ἐπίθες τ. χεῖρα - κ. ζή-
σεται (Mar. 5, 23)

† 16, 16. ὁ υἱὸς τοῦ Θ. τοῦ ζῶντος
22, 32. οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς Θ. νε-
κρῶν, ἀλλὰ ζώντων (Mar.
12, 27. Luc. 20, 38)

† 26, 63. κατὰ τοῦ Θ. τοῦ ζῶντος
27, 63. ὁ πλάνος εἶπεν ἔτι ζῶν

Mar. 16, 11. ἀκούσαντες ὅτι ζῇ

Luc. 2, 38. ζήσασα ἔτι μετὰ ἀνδρ.

10, 28. τοῦτο ποιεῖ, καὶ ζήσῃ

15, 13. ζῶν ἀσώτως

24, 5. τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νε-
κρῶν. 23.

Joh. 4, 10. ἔδωκεν ἄν σοι ὕδωρ ζῶν

- 11. τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν

- 50. ὁ υἱὸς σου ζῇ (51. 53)

5, 25. οἱ ἀκούσαντες ζήσονται

6, 51. ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν
- ζήσεται [α]. ζήσῃ] εἰς

τ. αἰῶνα (58)

- 57. ὁ ζῶν πατήρ - καγὼ ζῶ
διὰ τὸν πατέρα - ζήσεται

δι' ἐμεῖ

7, 38. ρεύσουσιν ὕδατος ζῶντος

11, 25. καὶ ἀποθάνῃ ζήσεται

Joh. 11, 26. πᾶς ὁ ζῶν κ. πιστεύων
 14, 19. ἐγὼ ζῶ καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε
 Act. 1, 3 παρίστησεν ἑαυτὸν ζῶντα
 7, 38. λόγια ζῶντα δοῦναι ἡμῖν
 9, 41. παρίστησεν αὐτὴν ζῶσαν
 10, 42. κριτῆς ζώντων κ. νεκρῶν
 (2 Tim. 4, 1. 1 Pet. 4, 5)
 † 14, 15. ἐπὶ τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα
 17, 28. ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν
 20, 12. ἡγαγον - τ. παῖδα ζῶντα
 22, 22. οὐ γὰρ καθῆκεν αὐτ. ζήν
 25, 19. δὴ ἔφασκεν ὁ II. ζήν
 - 24. μὴ δεῖν ζήν αὐτὸν μηκέτι
 26, 5. ἔζησα Φαρισαῖος
 28, 4. ἡ Δίκη ζήν οὐκ εἶασεν
 Rom. 1, 17. „ἐκ πίστεως ζήσεται“
 (Gal. 3, 11. Heb. 10, 38)
 6, 2. πῶς ζεῖ ζήσομεν ἐν αὐτῇ
 - 10. δὲ δὴ ζῆ, ζῆ τῷ Θεῷ (11)
 - 13. ὡς ἐκ νεκρῶν ζῶντας -
 7, 1. ἐφ' ὅσον χρόνον ζῆ
 - 2. τῷ ζῶντι ἀνδρὶ δέδεται
 - 3. ζῶντος τοῦ ἀνδρός
 - 9. ζῶν χωρὶς νόμου ποτε
 8, 12. κατὰ σάρκα ζήν (13)
 † 9, 26. „οἱ τοῦ Θεοῦ ζῶντος“
 10, 5. „ζήσεται ἐν αὐτοῖς“ (Gal. 3, 12)
 12, 1. Θυσίαν ζῶσαν
 14, 7. οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἑαυτῷ ζῆ
 - 8. ἐὰν - ζῶμεν, τῷ Κ. ζῶμεν
 - 9. καὶ ἀπέθανεν καὶ ἔζησεν
 - νεκρ. κ. ζῶντ. κυριαύσῃ
 - 11. „ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος“
 1Cor. 7, 39. ἐφ' ὅσον χρόνον ζῆ ὁ ἀνὴρ
 9, 14. ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζήν
 15, 45. εἰς ψυχὴν ζῶσαν
 2Cor. 1, 8. ἐξαπορηθῆναι ἢ κ. τ. ζήν

† 2Cor. 3, 3. πνεύματι Θεοῦ ζῶντος -
 4, 11. δεῖ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες
 5, 15. ἵνα οἱ ζῶντες μηκέτι ἑαυ-
 τοῖς ζῶσιν
 6, 9. ἀποθνήσκ. κ. ἰδοὺ ζῶμεν
 † - 16. ναὸς Θεοῦ ἵστε ζῶντος
 13, 4. ζῆ ἐκ δυνάμεως Θεοῦ - ζή-
 σόμεθα σὺν αὐτῷ ἐκ δυν.
 Gal. 2, 14. ἐθνικῶς ζῆς κ. οὐκ Ἰου-
 δαϊκῶς
 - 19. ἀπέθανον ἵνα Θεῷ ζήσω
 2, 20. ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγὼ - ζῆ
 δὲ ἐν ἡμοῖ Χριστός
 5, 12. εἰ ζῶμεν πνεύματι
 Phil. 1, 21. ἡμεῖς γὰρ τὸ ζήν Χριστός
 - 22. εἰ δὲ τὸ ζήν ἐν σαρκί
 Col. 2, 20. τί ὡς ζῶντας ἐν κόσμῳ
 3, 7. ὅτε ζήτε ἐν αὐτοῖς
 † 1Th 1, 9. δουλεύειν Θεῷ ζῶντι
 3, 8. ὅτι νῦν ζῶμεν
 4, 15. ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περι-
 λειπ. (17)
 5, 10. ἵνα - σὺν αὐτῷ ζήσωμεν
 [αἱ. ζῶμεν]
 † 1Tim. 3, 15. ἐκκλησία Θεοῦ ζῶντος
 † 4, 10. ἡλίκαμεν ἐπὶ Θεῷ ζῶντι
 5, 6. ζῶσα τέθνηκε
 † 6, 17. ἐν τῷ Θεῷ τῷ ζῶντι
 2Tim. 3, 12. θάλλοντες εὐσεβῶς ζήν
 Tit. 2, 12. ἵνα - εὐσεβῶς ζήσωμεν
 ἐν τῷ νῦν αἰῶνι
 Heb. 2, 15. διὰ παντός τ. ζήν ἔνοχοι
 † 3, 12. ἀπὸ Θεοῦ ζῶντος
 4, 12. ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ Θ.
 7, 8. μαρτυρούμενος ὅτι ζῆ
 - 25. πάντοτε ζῶν
 † 9, 14. λατρεύειν Θεῷ ζῶντι
 - 17. ὅτε ζῆ ὁ διαθήμενος

Heb. 10, 20. ὁδὸν πρόσφατον κ. ζῶσαν
 † - 31. εἰς χεῖρας Θεοῦ ζώντος
 12, 9. ὑποταγησόμεθα - κ. ζή-
 σομεν

† - 22. πόλει Θεοῦ ζώντος
 Jac. 4, 15. ἐὰν ὁ Κ. θελήσῃ κ. ζή-
 σομεν

1Pet. 1, 3. εἰς ἐλπίδα ζῶσαν
 † - 23. διὰ λόγου ζώντος Θεοῦ
 2, 4. λίθον ζώντα - ἐντιμον
 - 5. ὡς λίθοι ζώντες οἰκοδομ.
 - 24. ἵνα - τῇ δικαιοσ. ζήσωμεν
 4, 6. ζῶσι δὲ κατὰ Θεὸν πνεύμ.

1Joh. 4, 9. ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ
 Apoc. 1, 18. ὁ πρῶτος κ. ὁ ἔσχ. κ. ὁ ζῶν
 - κ. ἰδοὺ ζῶν εἰμὶ εἰς τ.
 αἰῶνας

2, 8. ἐγένετο νεκρὸς κ. ἐξησαν
 3, 1. ὅτι ζῆς, καὶ νεκρὸς εἶ
 4, 9. τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας
 (10. [5, 14])

† 7, 2. σφραγιδα Θεοῦ ζώντος
 - 17. ἐπὶ ζωσας [αἱ. ζωῆς] πη-
 γὰς ὑδάτων

10, 6. ὡμοσεν ἐν τῷ ζῶντι εἰς
 13, 14. ὁ ἔχει - κ. ἐξησε

† 15, 7. τοῦ Θ. - τοῦ ζώντος εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰών.

16, 3. πᾶσα ψυχὴ ζῶσα ἀπέ-
 θανεν

19, 20. ζῶντες ἐβλήθησαν οἱ δύο
 20, 4. ἐξησαν καὶ ἐβασίλευσαν

- 5. λοιποὶ τῶν νεκρῶν οὐκ
 ἐξησαν

Ζηναῖς Tit. 3, 13.

*ζητεῖν

Mat. 6, 33. ζητεῖτε δὲ πρῶτον τ.
 βασιλείαν (Luc. 12, 31)

Mat. 7, 7. ζητεῖτε, κ. εὐρήσετε - ὁ
 ζητῶν εὐρίσκει (Luc. 11,
 9, 10)

12, 43. ζητοῦν ἀνάπανσιν κ. οὐχ
 εὐρ. (Luc. 11, 24)

13, 45. ζ. καλοὺς μαργα.

18, 12 ζ. τὸ πλατῶμενον

21, 46. ζητοῦντες αὐτὸν κρατῆ-
 σαι (Mar. 12, 12. Luc. 20, 19)

28, 5 Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμ. ζη-
 τεῖτε (Mar. 16, 6. Luc. 24, 5)

Mar. 8, 11. ζητοῦντες - σημεῖον ([12.]
 Luc. 11, 16)

11, 18. ἐζήτουν πῶς αὐτ. ἀπολέσ.
 (Luc. 19, 47)

14, 1. ἐζήτουν - πῶς αὐτὸν - -
 ἀποκτείν. (Luc. 22, 2. cf.
 Joh. 8, [16.] 18; 7, 1. 19.
 20. 25; 8, 37. 40)

Luc. 2, 45. ζητοῦντες αὐτόν
 - 48. ὁδυνώμενοι ἐζητοῦμέν σε
 - 49. τί ὅτι ἐζητεῖτέ με

19, 10. ζητῆσαι κ. σῶσαι τὸ
 ἀπολωλός

Joh. 4, 23. ὁ πατήρ τοιοῦτους ζητεῖ
 5, 30. οὐ ζητῶ τὸ θάλημα τὸ
 ἐμόν

- 44. τὴν δόξαν οὐ ζητεῖτε (cf.
 7, 18; 8, 50)

7, 30. ἐζήτουν αὐτόν πιάσαι
 (10, 39. cf. 11, 8)

- 34. ζητήσατέ με κ. οὐχ εὐρή-
 σετε (36; 8, 21; 13, 33)

Act. 17, 27. ζητεῖν τὸν Θ., εἰ - εὐροιεν

Rom. 2, 7. τοῖς ἀφ' ὧν ζητοῦσι

10, 3. τὴν ἰδίαν δικαιοσύνην
 ζητοῦντες στήσαι

- 20. „τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν“

Rom.11, 3. „ζητοῦσι τὴν ψυχὴν μου“
 1Cor.1, 22. Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν
 4, 2. ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκον.
 7, 27. μὴ ζῆται λύσιν - γυναῖκα
 10, 24. μηδεὶς τὸ ἑαυτοῦ ζητεῖτω
 - 33. μὴ ζητῶν τὸ ἑαυτοῦ
 13, 5. (ἡ ἀγάπη) οὐ ζητεῖ τὰ
 ἑαυτ.
 2Cor.12, 14. οὐ γὰρ ζητῶ τὰ ὑμῶν
 13, 3. δοκιμὴν ζητεῖτε - Χροῦ
 Gal. 1, 10. ἡ ζητῶ ἀνθρώποις ἀρέ-
 σκειν;
 2, 17. εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιο-
 θῆναι
 Phil. 2, 21. τὰ ἑαυτῶν ζητοῦσιν
 Col 3, 1. τὰ ἄνω ζητεῖτε
 1Th. 2, 6. οὐτε ζητοῦντες ἐξ ἀνθρ.
 δόξαν
 2Tim.1, 17. σπουδαιότερον ἐζητήσαμε
 Heb. 8, 7. οὐκ ἂν δευτέρας ἐζητεῖτο
 τόπος
 1Pet. 3, 11. „ζητησάτω εἰρήνην“
 5, 8. ζητῶν τίνα καταπλή
 Apoc. 9, 6. ζητήσουσιν οἱ ἀνθρ. τὸν
 θάνατον
ζήτημα
 Act.15, 2. περὶ τ. ζητήματος τούτου
 18, 5. εἰ δὲ ζήτημά ἐστι περὶ
 λόγου
 23, 29. περὶ ζητημάτων τ. νόμου
 25, 19. ζητήματα δὲ τίνα περὶ
 τῆς - εἰχον
 26, 3. τῶν κατὰ Ἰουδ. ἐθῶν τε
 καὶ ζητημ.
ζήτησις
 Joh. 8, 26. ἐγένετο οὖν ζήτησις ἐκ
 τ. μαθητῶν Ἰ. μετὰ Ἰου-
 δαίου περὶ καθαρισμοῦ

Act.15, 2. γενομένης - ζητήσεως
 25, 20. εἰς τὴν περὶ τούτου ζήτη-
 1Tim.1, 4. ζητήσεις παρέχουσι
 6, 4. περὶ ζητήσεις καὶ λογο-
 μαχίας
 2Tim.2, 23. τὰς δὲ μωρὰς καὶ ἀπαι-
 δεύτους ζητ. παραιτοῦ
 Tit. 3, 3. μωρὰς δὲ ζητήσεις - περι-
 τασσο
ζιζάνια
 Mat.13, 25. Ἰσπαίρε ζιζάνια ἀνὰ μ.
 - 26. ἐφάνη κ. τὰ ζιζάνια
 - 27. πόθεν οὖν ἔχει ζιζάν.;
 - 29. συλλέγοντες τὰ ζ. (30)
 - 36. παραβολῆν τῶν ζ. τοῦ ἀγρ.
 - 38 τὰ-ζ. εἰσιν οἱ υἱοὶ τοῦ πον.
 - 40. συλλέγεται τὰ ζ. κ. πυρὶ
 Ζοροβάβελ
 Mat. 1, 12. Luc. 3, 27.
ζόφος
 Heb.12, 18. γνώφω κ. ζόφω [αἱ. 1.
 σκόται]
 2Pet. 2, 4. σειραῖς ζόφου ταρτα-
 ρεύσας
 - 17. ὁ ζόφος τ. σκότους εἰς αἱ.
 Jud. 6. ὑπὸ ζόφον τετήρηκεν
 13. οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους
ζυγός
 Mat.11, 29. ἄρατε τὸν ζυγὸν μου
 - 30. ὁ - ζ. μου χρηστός
 Act.15, 10. ἐπιθεῖναι ζυγὸν ἐπὶ τὸν
 τράχηλον τ. μαθητῶν,
 ὃν οὔτε - ἰσχύσαμεν βα-
 στάσαι
 Gal. 5, 1. μὴ π. ζυγῷ δουλείας
 ἐνέχεσθε
 1Tim 6, 1. εἰσὶν ὑπὸ ζυγὸν δοῦλοι
 Apoc. 6, 5. ἔχων ζυγὸν ἐν τῇ χειρὶ

ζύμη

Mat. 13, 33. ζύμη ἣν λαβοῦσα γ. ἐνέ-
κρυψεν (Luc. 13, 21)16, 6. ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρ.
(11. 12 (ζ. τοῦ ἄρτου).
Mar. 8, 15 (ἀπὸ τ. ζ. τῶν
Φ. κ. τῆς ζ. Ἡρώδου).
Luc. 12, 1)1Cor. 5, 6. μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύ-
ραμα ζυμοί (Gal. 5, 9)- 7. ἐκκαθάρατε τὴν παλαιὰν
ζύμην.- 8. ἰορτάζωμεν μὴ ἐν ζύμῃ
παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύμῃ
κακίᾳς

ζυμοῦν

Mat. 13, 33. ὥς οὐ ἐξυμώθη ὅλον
(Luc. 13, 21)1Cor. 5, 6. μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύ-
ραμα ζυμοί (Gal. 5, 9)ζωογραφεῖν Luc. 5, 10. 2 Tim. 2, 26.
ζωή

1) ζ. αἰώνιος:

Mat. 19, 16. ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον
(cf. Mar. 10, 17. Luc. 18, 18)- 29. ζωὴν αἰών. κληρονομήσει
(Mar. 10, 30. λάβῃ ἐν τῷ
αἰῶνι τῷ ἐρχ. ζ. αἰών.
Luc. 18, 30. ἀπολάβῃ)

25, 46. δικαιοὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον

Luc. 10, 25. ζωὴν αἰών. κληρονομήσω

Joh. 3, 15. μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ
ζωὴν αἰώνιον

- 16. ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰών.

3, 36. ὁ πιστεύων - ἔχει ζωὴν
αἰώνιον4, 14. πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου
εἰς ζωὴν αἰώνιονJoh. 4, 36. συνάγει καρπὸν εἰς ζ.
αἰώνιον5, 24. ἔχει ζωὴν αἰώνιον (cf.
6, 40. 47. 54)

- 39. ἐν αὐταῖς ζ. αἰώνιον ἔχειν

6, 27. μένουσαν εἰς ζ. αἰώνιον

- 68. ῥήματα - ζωῆς αἰωνίου
ἔχεις

10, 28. ζ. αἰών. δίδωμι αὐτοῖς

12, 25. εἰς ζ. αἰώνιον φυλάξει

- 50. ἡ ἐπιτολὴ αὐτοῦ ζωὴ αἰών-
νιός ἐστι

17, 2. δώσω αὐτοῖς ζ. αἰώνιον

- 3. αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ αἰών. ζωὴ

Act. 13, 46. ἀξίους - τῆς αἰωνίου ζ.

- 48. τεταγμένοι εἰς ζ. αἰώνιον

Rom. 2, 7. τοῖς μὲν - ζωὴν αἰώνιον

5, 21. εἰς ζωὴν αἰώνιον

6, 22. τὸ δὲ τέλος ζωὴν αἰώνιον

- 23. ζωὴ αἰώνιος ἐν Χρ.

Gal. 6, 8. θερίσας ζωὴν αἰώνιον

1Tim. 1, 16. εἰς ζωὴν αἰώνιον

6, 12. ἐπιλαβοῦ τ. αἰωνίου ζωῆς

Tit. 1, 2. ἐπ' ἐλπίδι ζ. αἰωνίου
(cf. 3, 7)1Joh. 3, 15. οὐκ ἔχει ζ. αἰώνιον ἐν
αὐτῷ μένουσαν5, 11. ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν - κ.
αὕτη ἡ ζ. ἐν τῷ θίῳ

- 13. ζωὴν αἰώνιον ἔχετε οἱ π.

- 20. θ. καὶ ἡ ζωὴ αἰώνιος

Jud. 21. εἰς ζωὴν αἰώνιον

2) übrige Stellen:

Mat. 7, 14. ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν
ζωὴν18, 8. εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζ. χαλὸν
ἡ κυλλόν (Mar. 9, 43. 45)

Mat. 13, 9. μονόφθ. εἰς τὴν ζ. εἰς ελθ.

19, 17. θάλλεις εἰς τ. ζωὴν εἰς ελθ.

Luc. 1, 75. πάσας τὰς ἡμέρας [τ. ζωῆς ἡμ.]

12, 15. ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἐστιν ἐκ τῶν

16, 25. ἀπέλαβες - ἐν τῇ ζωῇ σου

Joh. 1, 4. ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν - ἡ ζ. ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρ.

3, 36. οὐκ ὁψεται ζωὴν

5, 24. ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζ.

- 26. ὁ π. ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ

- ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ

- 29. εἰς ἀνάστασιν ζωῆς

- 40. ἵνα ζωὴν ἔχητε

6, 33. ζωὴν διδοὺς τῷ κόσμῳ

- 35. ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τ. ζωῆς

- 51. ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς

- 53. οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς

- 63. τὰ ῥήματα - πνευμά· ἐστι καὶ ζωὴ ἐστιν

8, 12. ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς

10, 10. ἡλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι

11, 25. ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις κ. ἡ ζωὴ

14, 6. ἐγὼ εἰμι - ἡ ἀλήθεια κ. ἡ ζωὴ

20, 31. πιστεύοντες ζωὴν ἔχετε ἐν

Act. 2, 28. ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς

3, 15. τὸν δὲ ἀρχηγὸν τ. ζωῆς

5, 20. τὰ ῥήματα τ. ζωῆς ταύτης

8, 33. „αἰρεται ὑπὸ τ. γ. ἡ ζωὴ αὐτοῦ“

11, 18. μετάνοιαν ἔδωκεν εἰς ζωὴν

17, 25. διδοὺς πᾶσι ζωὴν κ. κληρονομίαν

Rom. 5, 10. σωθῆσόμεθα ἐν τῇ ζ. αὐτοῦ

- 17. ἐν ζωῇ βασιλεύουσιν

Rom. 5, 18. εἰς δικαιοσιν ζωῆς

6, 4. ἐν καινότητι ζωῆς περιπατ.

7, 10. ἡ ἐντολὴ ἡ εἰς ζωὴν

8, 2. νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς

- 6. ζωὴ καὶ εὐφροσύνη

- 10. τὸ δὲ πνεῦμα ζωὴ διὰ δικ.

- 38. οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ

11, 15. εἰ μὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν

1Cor. 3, 22. εἶτα ζωὴ εἶτα θάνατος

15, 19. εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ

2Cor. 2, 16. ὁσμή ζωῆς εἰς ζωὴν

4, 10. ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ (11)

- 12. ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν

5, 4. καταποθῇ τὸ θνητὸν ἐπὶ τῆς ζ.

Eph. 4, 18. ἀπηλλοτρι. τῆς ζωῆς τ. θ.

Phil. 1, 20. εἴτε διὰ ζωῆς εἴτε διὰ θαν.

2, 16. λόγον ζωῆς ἐπέχοντες

4, 3. τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῃ ζωῆς (Apoc. 3, 5; 13, 8; 17, 8; 20, 12. 15; 21, 27)

Col. 3, 3. ἡ ζ. ὑμῶν κέκρυπται

- 4. ὁ Χρ. φανερ. ἡ ζωὴ ὑμῶν

1Tim. 4, 8. ζωῆς τῆς νῦν κ. τῆς μελλούσης

2Tim. 1, 1. ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἰ.

- 10. ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν

Heb. 7, 3. μήτε ζωῆς τέλος ἔχων

- 16. δύνανται ζωῆς ἀκαταλύτου

Jac. 1, 12. τ. στέφανον τῆς ζωῆς (Apoc. 2, 10)

4, 14. ποία γὰρ ἡ ζωὴ ὑμῶν;

1Pet. 3, 7. συγκληρ. χάριτος ζωῆς

- 10. θάλλων ζωὴν ἀγαπᾶν

2Pet. 1, 3. τὰ πρὸς ζωὴν κ. εὐσέβειαν

Digitized by Google

1Joh. 1, 1. περὶ τ. λόγου τῆς ζωῆς
- 2. ἡ ζωὴ ἐφανερώθη

3, 14. ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζ.

5, 12. ὁ ἔχων τ. υἱὸν ἔχει τὴν ζ. -

ὁ μὴ ἔχων τὸν υἱὸν τοῦ

Θ. τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει

- 16. δώσει αὐτῷ ζωὴν

Apoc. 2, 7. ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς
(22, 2. 14. 19)

7, 17. ἐπὶ ζωῆς πηγᾶς ὕδατων

11, 11. πνεῦμα ζωῆς ἐκ τοῦ Θ.

16, 3. πᾶσα ψυχὴ ζωῆς ἀπέ-
θανεν

21, 6. ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδα-
τος τῆς ζ.

22, 1. ποταμὸν ὕδατος ζωῆς

- 17. λαβ. ὕδωρ ζωῆς δωρεάν

ζώνη

Mat. 3, 4. ζώνην δερματίνην περὶ
τὴν ὀσφύν αὐτοῦ (Mar. 1, 6)

10, 9. χαλκὸν εἰς τὰς ζώνας
ὑμῶν (Mar. 6, 8)

Act. 21, 11. τὴν ζώνην τοῦ Παύλου

Apoc. 1, 13. περιεζωσμένον πρὸς τ.
μαστοῖς ζώνην χρυσοῦν
(cf. 15, 6)

ζωννύει

Joh. 21, 18. ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυσεν
σαυτὸν etc.

Act. 12, 8. ζῶσαι [al. περιζ.] κ. ὑπόδ.

ζωογονεῖν Luc. 17, 83. Act. 7, 19.

ζῶον

Heb. 13, 11. εἰσφέρεται ζῶων τὸ αἷμα

2Pet. 2, 12. ὡς ἄλογα ζῶα φυσικὰ

Jud. 10. ὡς τὰ ἄλογα ζῶα

Apoc. 4, 6. τέσσαρα ζῶα (7. 8. 9; 5,

6. 8. 11. 14; 6, 1. 3. 5. 6.

7; 7, 11; 14, 8; 15, 7;

19, 4)

ζωοποιεῖν

Joh. 5, 21. ἐγείρει τοὺς νεκροὺς καὶ
ζωοποιεῖ

- 21. ὁ υἱὸς οὗς θάλει ζωο-
ποιεῖ

6, 63. τὸ πν. ἔστι τὸ ζωοποιεῖν

Rom. 4, 17. Θεοῦ τοῦ ζωοποιεῖντος
τ. νεκροὺς

8, 11. ζωοποιήσει καὶ τὰ θνητὰ

1Cor. 15, 22. ἐν τῷ Χ. πάντες ζωο-
ποιηθήσονται

- 36. ὁ σπείρει, οὐ ζωοποιεῖ-
ται, ἂν μὴ ἀποθάνῃ

- 45. εἰς πνεῦμα ζωοποιεῖν

2Cor. 3, 6. τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ

Gal. 3, 21. ὁ δυνάμενος ζωοποιῆσαι

1Tim. 6, 13. Θ. τοῦ ζωοποιεῖντος τὰ
πάντα

1Pet. 3, 18. ζωοποιήθεις δὲ πνεύ-
ματι

H.

ἡγεῖσθαι

Mat. 2, 6. „ἐξέλσειται ἡγούμενος“

Luc. 22, 26. ὁ ἡγούμενος ὡς ὁ διακον.

Act. 7, 10. ἡγούμενον ἐν Αἴγυπτον

14, 12. ἦν ὁ ἡγούμενος τ. λόγου

15, 22. ἄνδρας ἡγ. ἐν τ. ἀδελφοῖς

Act. 26, 2. ἡγῆμαι ἐμαυτὸν μακάριον
 2Cor. 9, 5. ἀναγκαῖον οὖν ἡγησάμην
 Phil. 2, 3. ἀλλήλους ἡγούμενοι ὑπε-
 ρίχοντας ἑαυτῶν

2, 6. οὐχ ἀρπαγμὸν ἡγήσατο
 τὸ εἶναι ἰσα θεῷ
 - 25. ἀναγκαῖον δὲ ἡγησάμην
 3, 7. ταῦτα ἡγῆμαι - ζημίαν
 - 8. ἡγ. πάντα ζημίαν - σκύ-
 βала εἶναι

1Th. 5, 13. ἡγεῖσθαι αὐτοὺς ὑπε-
 ρεκπερισσοῦ ἐν ἀγάπῃ

2Th. 3, 15. μὴ ὡς ἐχθρὸν ἡγεῖσθε

1Tim. 1, 12. ὅτι πιστὸν με ἡγήσατο

6, 1. δεσπότης πάσης τιμῆς
 ἀξίους ἡγεσθωσαν

Heb. 10, 29. τὸ αἷμα τῆς διαθ. κοι-
 νὸν ἡγησάμενος

11, 11. πιστὸν ἡγήσ. τὸν ἐπαγγ.
 - 26. μελίζονα πλοῦτον ἡγησά-
 μενος τὸν ὀνειδισμόν τ. Χ.

13, 7. τ. ἡγουμένων ὑμῶν (17. 24)

Jac. 1, 2. πᾶσαν χαρὰν ἡγήσασθε

2Pet. 1, 13. δίκαιον δὲ ἡγοῦμαι

2, 13. ἡδονὴν ἡγούμενοι τὴν
 ἐν ἡμέρᾳ τρυφῇ

3, 9. ὥς τινες βραδυτέτα ἡγ.
 - 15. τὴν - μακροθ. σστηρ. ἡγ.

ἡγεμονεύειν

Luc. 2, 2. ἡγεμονεύοντος τῆς Συ-
 ρίας Κυρηνίου

3, 1. ἡγεμονεύοντες Ποντίου
 Πιλ. τῆς Ἰουδαίας

ἡγεμονία Luc. 3, 1.

ἡγεμών

1) allgemein:

Mat. 2, 6; 10, 18. Mar. 13, 9. Luc.
 21, 12) 1 Pet. 2, 14.

2) von den römischen Land-
 pflegern:

a) von Pilatus:

Mat. 27, 2. (cf. 11. 14. 15. 21. 23.

27; 28, 14. Luc. 20, 20) Act. 23, 24.

b) von Felix und Festus:

Act. 23, 24. 26. 33. 34; 24, 1. 10;
 26, 30.

ἡδέως

Mar. 6, 20. ἡδέως αὐτοῦ ἤκουε

12, 37. ἤκουεν αὐτοῦ ἡδέως

2Cor. 11, 19. ἡδέως γὰρ ἀνέχεσθε

12, 9. ἡδιστα οὖν μᾶλλον καυχ.

- 15. ἡδιστα δαπανήσω

ἡδονή

Luc. 8, 14. ὑπὸ - ἡδονῶν τ. βίου

Tit. 3, 3. καὶ ἡδοναῖς ποικίλαις

Jac. 4, 1. ἐκ τῶν ἡδονῶν ὑμῶν (3)

2Pet. 2, 13. ἡδονὴν ἡγούμενοι τὴν
 ἐν ἡμέρᾳ τρυφῇ

ἡδύοσμον

Mat. 23, 23. (Luc. 11, 42)

ἡθός 1 Cor. 15, 33.

ἡκσειν

Mat. 8, 11. ἀπὸ ἀνατολῶν - ἥξουσι
 (Luc. 13, 29) 23, 36.

24, 14. τότε ἥξει τὸ τέλος

- 50. ἥξει ὁ κύριος τοῦ θού-
 λου (Luc. 12, 46)

Mar. 8, 3. μακρόθεν ἥκουσι

Luc. 13, 35; 15, 27; 19, 43.

Joh. 2, 4. οὐπω ἤκει ἡ ὥρα μου
 4, 47. Ἰησ. ἤκει ἐκ τ. Ἰουδ.

6, 37. πρὸς ἐμὲ ἥξει

8, 42. ἐκ τοῦ θ. ἐξηλθον κ. ἤκω

Act. 28, 23. ἤκον πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν

Rom. 11, 26. „ἥξει ἐκ Σιών ὁ ῥυθόμενος“

Heb. 10, 7. „εἰπον ἰδοὺ ἡκω“ (9)

Heb. 10, 37. ὁ ἐρχόμενος ἦξει
2Pet. 3, 10. ἦξει δὲ ἡ ἡμέρα Κυρίου
1Joh. 5, 20. ὁ υἱὸς τοῦ Θ. ἦκει
Apoc. 2, 25. ἄχρις οὐ ἂν ἦξω

8, 3. ἦξω ἐπὶ σε ὡς κλέπτῃς
- ποίαν ὥραν ἦξω ἐπὶ σε
- 9. ἵνα ἦξωσι κ. πρὸς κυνήσ.
15, 4; 18, 8.

Ἡλι Mat. 27, 46.

Ἡλι Luc. 3, 23.

Ἡλιας

Mat. 11, 14. αὐτός ἐστιν Ἡλιας ὁ μετὰ
λων

16, 14. ἄλλοι δὲ Ἡλίαν (Mar. 8,
28. Luc. 9, 19)

17, 3. Μωϋσῆς καὶ Ἡλιας 4. 10.

11. 12. (Mar. 9, 4. 5. 11.

12. 13. Luc. 9, 30. 33)

27, 47. 49. Ἡλίαν φωνεῖ οὗτος - εἰ
ἐρχεται Ἡ. σώσων (Mar.
15, 35. 36)

Mar. 6, 15. ὅτι Ἡλιας ἐστίν (Luc. 9, 8)

Luc. 1, 17. πνεύματι καὶ δυνάμει
Ἡλίου

4, 25. ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡλίου

- 26. ἐπέμφθη Ἡλιας

Joh. 1, 21. Ἡλιας εἰ σύ;

- 25. οὕτε Ἡλ. οὕτε ὁ προφ.

Rom. 11, 2. ἐν Ἡλίᾳ τί λέγει ἡ γραφή;

Jac. 5, 17. Ἡλ. ἄνθρωπος ἦν ὁμοιο-
παθῆς ἡμῖν

ἡλικία

Mat. 6, 27. ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ
(Luc. 12, 25)

Luc. 2, 52. προέκοπτε σοφίᾳ κ. ἡλικ.

19, 3. τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν

Joh. 9, 21. αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει

- 23. ὅτι ἡλικίαν ἔχει

Eph. 4, 13. εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ
πληρώματος τοῦ Χρ.

Heb. 11, 11. παρὰ καιρὸν ἡλικίας
ἡλικίος Col. 2, 1. [Jac. 3, 5]
ἡλιος

Mat. 5 45. τ. ἡλιον αὐτοῦ ἀντέλλει
13, 6. ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος
(Mar. 4, 6)

- 43. ἐκλάμπουσιν ὡς ὁ ἡλιος

17 2. ἔλαμπν - ὡς ὁ ἡλιος

24, 29. ὁ ἡλιος σκοτισθήσεται
(Mar. 13, 24. Luc. 21, 25)

Mar. 1, 32. ὅτε ἔδυ ὁ ἡλιος (Luc. 4 40)

Luc. 23, 45. ἐσκοτίσθη ὁ ἡλιος

Act. 2, 20. „ὁ ἡλ. μεταστραφήσεται“

13, 11. μὴ βλέπων τὸν ἡλιον

26, 13. τ. λαμπρότητα τοῦ ἡλίου

27, 20. μήτε δὲ ἡλίου μήτε ἡστρ.

1Cor. 15, 41. ἄλλη δόξα ἡλίου

Eph. 4, 26. ὁ ἡλιος μὴ ἐπιδυέτω

Jac. 1, 11. ἀνέτειλε γ. ὁ ἡλιος

Apoc. 1, 16. ὡς ὁ ἡλιος φαίνει

6, 12. ὁ ἡλιος μέλας ἐγένετο

7, 2. ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου

- 16. μὴ πῆσῃ ἐπ' αὐτοὺς ὁ ἡλ.

8, 12; 9, 2; 10, 1; 12, 1; 16, 8.

12; 19, 17.

21, 23. οὐ χρεῖαν ἔχει τοῦ ἡλίου

22, 5. λύχνου κ. φωτὸς ἡλίου

ἡλος Joh. 20, 25.

ἡμέρα

1) = der jüngste Tag:

Mat. 7, 22. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ (cf.
24. 36. Mar. 13, 32. Luc.

10, 12; 17, 31; 21, 34)

2 Th. 1, 10. 2 Tim. 1, 12.

18; 4, 8) (cf. auch: Joh.

14, 20; 16, 23. 26)

Mat. 10, 15. ἐν ἡμ. κρίσεως (11, 22, 24; 12, 36. [Mar. 6, 11] 2 Pet. 2, 9; 3, 7. 1 Joh. 4, 17)
 24, 42. ποίε ἡμ. ὁ Κ. ὑμ. ἔρχ. (cf. 50; 25, 13. Mar. 12, 46)
 Luc. 17, 24. ἐν τῇ ἡμ. αὐτοῦ (26. ἐν ταῖς ἡμ. τοῦ υἱοῦ τ. ἀν.) (cf. 17, 22. μίαν τ. ἡμερῶν τοῦ ὁ. τ. ἀνθρ.) (cf. Joh. 8, 56. ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμ. τὴν ἐμὴν)
 - 30. ἢ ἡμ. ὁ υἱὸς τ. ἀνθρ. ἀποκ.
 Joh. 6, 39. ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμ. (40, 44. 54; 11, 24; 12, 48) (cf. Act. 2, 17. ἐν ταῖς ἐσχ. ἡμ. 2 Tim. 3, 1. ἐν ἐσχ. ἡμέραις [Joh. 5, 8]. Heb. 3, 8. ἐπ' ἐσχάτοις τῶν ἡμερῶν [2 Pet. 3, 3])
 Act. 2, 20. „τ. ἡμ. Κυρίου τ. μεγάλῃν“
 Rom. 2, 5. ἐν ἡμ. ὁργῆς κ. ἀποκαλύψ.
 - 16. ἐν ἡμ. ὅταν κρινεῖ ὁ Θ.
 13, 12. ἡ - ἡμέρα ἡγγικεν
 1 Cor. 1, 8. ἐν τῇ ἡμ. τοῦ Κ. ἡμῶν (5. 5. 2 Cor. 1, 14. cf. 1 Th. 5, 2, 4. 2 Th. 2, 2. 2 Pet. 3, 10).
 Eph. 4, 30. εἰς ἡμ. ἀπολυτρώσ.
 Phil. 1, 5. ἄχρις ἡμ. Ἰησοῦ Χ. (10; 2, 16)
 Heb. 10, 25. ἐγγίξουσιν τὴν ἡμ.
 2 Pet. 3, 12. τῆς τοῦ Θ. ἡμέρας
 - 18. εἰς ἡμέραν αἰῶνος
 Jnd. 6. εἰς κρίσιν μεγάλῃς ἡμ. (Apoc. 6, 17; 16, 14)

2) καθ' ἡμέραν etc.
 Mat. 26, 55. Mar. 14, 49. Luc. [9, 23]; 11, 3; 16, 19; 17, 4 (τῆς ἡμέρας); 19, 47; 22, 53. Act. 2, 46. 47; 3, 2; 5, 42; 16, 5; 17, 11. 17 (κατὰ πᾶσαν ἡμ.); 19, 9. 1 Cor. 15, 31. 2 Cor. 4, 16 (ἡμ. κ. ἡμέρα); 11, 28. Heb. 3, 13 (καθ' ἐκ. ἡμ.); 7, 27; 10, 11. 2 Pet. 2, 8. (ἡμ. ἐξ ἡμ.)
 *3) von den übrigen Stellen die wichtigeren:
 Mat. 4, 2. νηστεύσας ἡμ. τεσσαρ. (Mar. 1, 13. Luc. 4, 2)
 6, 34. ἀρετὸν τῇ ἡμ. ἡ κακία
 9, 15. ἐλεύσονται ἡμέραι (Mar. 2, 20. Luc. 5, 35; 17, 22; 21, 6; 19, 43; 23, 29. Heb. 8, 8)
 12, 40. τρεῖς ἡμ. κ. τρεῖς νύκτας
 16, 21. τῇ τρίτῃ ἡμ. ἐγερθ. (17, 23; 20, 19; 27, 63. Mar. 8, 31; 9, 31; 10, 34. Luc. 9, 22; 18, 33; 24, 7. 46. Act. 10, 40. 1 Cor. 15, 4)
 20, 12. τὸ βάρος τῆς ἡμ.
 24, 22. εἰ μὴ ἐκολοβ. αἱ ἡμ. ἐκ. (Mar. 13, 19. 20)
 - 29. τ. θλιψιν τῶν ἡμ. ἐκ.
 27, 61. διὰ τριῶν ἡμ. οἰκοδ. (Mar. 14, 58; 15, 29. cf. Joh. 2, 19. 20)
 Mar. 4, 27. νύκτα κ. ἡμέραν (cf. 5, 5. Luc. 2, 37; 18, 7. Act. 9, 24; 20, 31; 26, 7. 1 Th. 2, 9; 3, 10. 2 Th. 3, 8. 2 Tim. 1, 3. Agoc. 4, 8; 7, 15; 12, 10; 14, 11; 20, 10)

Mar. 9, 12. ἡ - ἡμ. ἤρξατο κλίνειν
 - 51. τὰς ἡμ. τῆς ἀναλήψ.
 Luc. 21, 22. ἡμ. ἐκδικήσεως
 Joh. 11, 9. περιπατῇ ἐν τῇ ἡμ.
 Rom. 14, 5. κρίνει ἡμ. καθ' ἡμ. etc.
 - 6. ὁ φρονῶν τὴν ἡμ. - ὁ μὴ φρ.
 1 Cor. 3, 13. ἡ γὰρ ἡμέρα δηλώσει
 4, 3. ὑπὸ ἀνθρῳπίνης ἡμέρας
 2 Cor. 6, 2. „ἐν ἡμέρα σωτηρίας“ -
 νῦν ἡμ. σωτηρίας
 Gal. 4, 10. ἡμέρας παρατηρεῖσθα
 Eph. 5, 16. αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσι
 6, 13. ἐν τῇ ἡμ. τῇ πονη.
 1 Th. 5, 5. ὑμεῖς υἱοὶ φωτός ἐστε
 καὶ υἱοὶ ἡμέρας
 - 8. ἡμεῖς δὲ ἡμέρας ὄντες
 1 Pet. 3, 10. „ἴδεν ἡμ. ἀγαθὰς“
 2 Pet. 1, 19. ἕως οὗ ἡμέρα διαυγάσῃ
 2, 13. τὴν ἐν ἡμέρα τρυφὴν
 3, 8. μία ἡμ. - ὡς χίλια ἔτη -
 χιλ. ἔτη ὡς ἡμ. μία
 Apoc. 1, 10. ἐν τῇ κυριακῇ ἡμέρα
 8, 12. ἡ ἡμέρα μὴ φαίνη τὸ τρ.
 9, 15. εἰς τ. ὥραν κ. ἡμ. κ. μῆνα
 11, 3. ἡμ. χίλις διακοσίας (12, 6)
 - 9. ἡμέρας τρεῖς καὶ ἡμισυ
 ἡμιθανής Luc. 10, 30.
 ἡμισυ
 Mar. 6, 23. Luc. 19, 8. Apoc. 11, 9.
 11; 12, 14.
 ἡμιώριον Apoc. 8, 1.
 ἡπίος 1 Th. 2, 7. 2 Tim. 2, 24.
 ἤρ Luc. 3, 23.
 ἤρεμος 1 Tim. 2, 2.
 ἤρώδης
 I. der Grosse.
 Mat. 2, 1. 3. 7. 12. 13. 15. 16. 19. 22.
 Luc. 1, 5. Act. 23, 35.

II. Herodes Antipaa.
 Mat. 14, 1. 3. 6. Mar. 6, 14. 16. 17.
 18. 20. 21. 22; 8, 15. Luc. 3, 1.
 19; 8, 3; 9, 7. 9; 13, 31; 23, 7.
 8. 11. 12. 15. Act. 4, 27; 13, 1.

III. Herodes Agrippa I
 Act. 12, 1. 6. 11. 19. 20. 21.
 Ἡρωδιανοί
 Mat. 22, 16 (Mar. 12, 13). Mar. 3, 6.
 Ἡρωδιάς
 Mat. 14, 3. διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυ-
 ναῖκα Φιλίππου (Mar. 6,
 17. 19. Luc. 3, 19)
 14, 6. ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιά-
 δος (Mar. 6, 22)

Ἡρώδιων Rom. 16, 11.
 Ἡσάτας
 Mat. 3, 3. ὑπὸ Ἡσάτου τοῦ προφή-
 του (Mar. 1, 2. Luc. 3, 4)
 (cf. Joh. 1, 23).
 4, 14; 8, 17; 12, 17; 13, 14; 15, 7.
 (Mar. 7, 6) Luc. 4, 17.
 Joh. 12, 38. ὁ λόγος Ἡσάτου τοῦ προφ.
 (Rom. 10, 16) 12, 39. 41.
 Act. 8, 28. 30; 28, 25.
 Rom. 9, 27. Ἡσάτας δὲ κράζει
 - 29. καθὼς προαλεῖται Ἡσάτας
 10, 20. Ἡσάτας δὲ ἀποτολμᾷ
 15, 12. πάλιν Ἡσάτας λέγει

Ἡσαῦ
 Rom. 9, 13. Heb. 11, 20; 12, 16.
 [ἡσθαί Act. 10, 30]
 ἡσυχάζειν
 Luc. 14, 4. οἱ δὲ ἡσύχασαν
 23, 56. τὸ μὲν σάββατον ἡσύχα-
 σαν
 Act. 11, 18; 21, 14.
 1 Th. 4, 11. φιλοτιμίσθαι ἡσυχάζειν

ήσυχια

Act. 22, 22. παρέσχον ήσυχίαν

2 Th. 2, 12. μετά ήσυχίας εργαζόμενοι

1 Tim. 2, 11. εν ήσυχία μανθανέτω

- 12. εἶναι εν ήσυχία

ήσύχιος

1 Tim. 2, 2. ήρεμον και ήσύχιον βίον διάγ.

1 Pet. 3, 4. του προφίτος κ. ήσυχίου πνεύμ.

ή τεᾶσθαι

2 Cor. 12, 13. 2 Pet. 2, 19. 20.

ή τεημα Rom. 11, 12. 1 Cor. 6, 7.

ή των 1 Cor. 11, 17.

ή τον adv. 2 Cor. 12, 15.

ήγειν Luc. 21, 25. 1 Cor. 13, 1.

ήχος, ό

Luc. 4, 37. Act. 2, 2. Heb. 12, 19.

τό ήχος Luc. 21, 25.

Θ.

θαδδατος Mat. 10, 3. Mar. 3, 18. θαλάσσια

Mat. 4, 15. όδόν θαλάσσης

- 18. παρά την θάλ. της Γαλ. - βαλλ. αμφιβλ. εις την θάλ. (Mar. 1, 16)

8, 24. έγινετο εν τη θαλάσση

- 26. τοις άνέμοις κ. τη θαλ. (Mar. 4, 39. είπα τη θαλάσση. Σιώπα)

- 27. οι άνεμοι κ. ή θ. ύπακούουσιν αύτω (Mar. 4, 41)

- 32. κατά του κρημνού εις την θ. (Mar. 5, 1. 13)

13, 1. εκάθητο παρά την θάλ. (Mar. 4, 1) 47.

14, 24. 25. 26. μέσον της θαλάσσης ήν - περιπατ. επί της θ. (Mar. 6, 47. 48. 49) (cf. Joh. 6, 1. 16. 17. 18. 19. 21. 22. 25)

15, 29. παρά την θ. της Γαλιλαίας (Mar. 7, 31)

Mat. 17, 27. πορευθείς εις την θ.

18, 6. εν τῷ πελάγει της θαλ. (Mar. 9, 42. Luc. 17, 2)

21, 21. βλήθητι εις την θαλάσσαν (Mar. 11, 23. Luc. 17, 6)

23, 15. την θαλ. κ. την ξηράν

Mar. 2, 13; 3, 7; 5, 21.

Luc. 21, 25. ήχους θαλάσσης κ. σάλου

Joh. 21, 1. (της θ. της Τιβεριάδος). 7.

Act. 4, 24. την γην κ. τ. θάλ. (14, 15) (cf. Apoc. 7, 1. 2. 3; 12, 12; 14, 7)

7, 36; 10, 6. 32; 17, 14; 27, 30. 38. 40; 28, 4.

Rom. 9, 27. „ώς ή άμμος της θαλ.“

1 Cor. 10, 1. δια της θαλ. διήλθον

- 2. εν τη νεφέλῃ κ. εν τη θ.

2 Cor. 11, 26. κινδύνους εν θαλάσση

Heb. 11, 12. παρά τό χεῖλος της θαλ.

- 29. διέβησαν την έρυθράν θ.

Jac. 1, 6. κλίδωνι θαλάσσ. άνεμῖς.

Jud. 13. κύματα άγρια θαλάσσης

Apoc. 4, 6. ώς θάλ. ύάλινῃ (15, 2). 5, 13.

Αποκ. 8, 8. ἐβλήθη εἰς τὴν θ. - ἔγέν.
τὸ τρίτον τῆς θαλ. αἷμα

- 9. τῶν ἐν τῇ θαλάσῃ

10, 2. 5. 6. 8.

12, 18. ἐπὶ τὴν ἄμμον τῆς θαλ.

13, 1. ἐκ τῆς θαλ. θηρίον ἀνα-
βαῖνον

16, 3. ἐξέχεε - εἰς τὴν θάλ. -
ἀπέθανεν ἐν τῇ θαλ.

18, 17. ὅσοι τὴν θάλ. ἐργάζονται
- 19. ἔχοντες πλοῖα ἐν τῇ θαλ.

- 21. ἔβαλεν εἰς τὴν θάλ.

20, 8. ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλ.

- 13. ἔδωκεν ἡ θάλ. τοὺς νε-
κρούς

21, 1. ἡ θάλασσα οὐκ ἔστιν ἔτι

θάλπειν Eph. 5, 29. 1 Th. 2, 7.

θάμαρ Mat. 1, 3.

θαμβεῖν

Mar. 1, 27; 10, 24. 32. [Act. 9, 6]

θάμβος

Luc. 4, 36; 5, 9. Act. 3, 10.

θανάσιμος Mar. 16, 18.

θανατηφόρος Jac. 3, 8.

θάνατος

Mat. 4, 16. ἐν χώρᾳ κ. σκιᾷ θανάτου

10, 21. παραδῶσει - εἰς θάνατον
(Mar. 13, 12)

15, 4. „θανάτῳ τελευτᾷ“
(Mar. 7, 10)

16, 28. οὐ μὴ γέσωνται θανά-
του (Mar. 9, 1. Luc. 9, 27)
(cf. Joh. 8, 52)

20, 18. κατακρινούσιν αὐτ. θα-
νάτῳ (Mar. 10, 33)

26, 38. περίλυπος - ὥς θανά-
του (Mar. 14, 34)

Mat. 26. 66. ἔνοχος θανάτου ἔστι
(Mar 14, 64)

Luc. 1, 79. τοῖς ἐν σκότει κ. σκιᾷ
θανάτου καθήμε.

2, 26. μὴ ἴδωθαι θάνατον πρὶν ἢ

22, 23. εἰς θάν. πορεύεσθαι

23, 15. οὐδὲν ἄξιον θανάτ. (cf. 22)

24, 20. παρέδωκεν - εἰς κρίμα
θανάτου

Joh. 5, 24. μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θα-
νάτου εἰς τὴν ζωὴν

8, 51. θάνατ. οὐ μὴ θεωρησῇ εἰς

- 52 οὐ μὴ γέσωνται θανάτου

11, 4. ἡ ἀσθένεια οὐκ ἔστι πρὸς
θαν. (13)

12, 33. ποιῶ θανάτῳ ἡμελλεν
ἀποθν. (18, 32)

21, 19. ποιῶ θαν. δοξάσει τὸν θ.

Act. 2, 24. λύσας τὰς ὀδύνας τ. θαν.

13, 28. μηδεμίαν αἰτίαν θαν. εὐρ.

(cf. 13, 28; 23, 29; 25, 11.

25; 26, 31; 28, 18)

22, 4. ἰδίῳ ἄχρι θανάτου

Rom. 1, 32. ἄξιοι θανάτου εἰσὶν

5, 10. διὰ τοῦ θαν. τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ

- 12. διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάν.

- ὁ θάν. διήλθε

- 14. ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος
(17)

- 21. ἐβασίλ. ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θ.

6, 3. εἰς τὸν θάν. αὐτοῦ ἐβα-
πτίσθ 4.

- 5. τῷ ὁμοιώματι τοῦ θαν.

- 9. θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι
κυριεύει

- 16. ἦτοι ἁμαρτίας εἰς θάν.

- 21. τέλος ἐκείνων θάνατος

- Rom. 6, 23. δυνάμια τ. ἁμαρτίας θαν.
 7, 5. καρποφορῆσαι τῷ θαν.
 - 10. ἡ ἐντολή ἡ εἰς ζωὴν αὐτῇ
 εἰς θάνατον
 - 13. ἔμοι γέγονε θάνατος -
 καταργαζομ. θάνατον
 - 24. ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θαν.
 8, 2. τῆς ἁμαρτίας καὶ τ. θαν.
 - 6. φρόνημα τ. σαρκὸς θάν.
 - 38. οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ
 1Cor. 3, 22. εἴτε ζωὴ, εἴτε θάνατος
 11, 26. τὸν θάν. τοῦ Κ. καταγ-
 γίλλετε
 15, 21. δι' ἀνθρώπου ὁ θάνατος
 - 26. ἰσχ. ἐχθρὸς καταργεῖται
 ὁ θαν.
 - 54. κατεπόθη ὁ θ. εἰς νίκος
 15, 55. ποῦ σου, θάνατε, τὸ
 κέντρον; - ποῦ σου, θά-
 νατε, τὸ νίκος;
 - 56. τὸ δὲ κέντρον τοῦ θα-
 νάτου ἡ ἁμαρτία
 2Cor. 1, 9. τὸ ἀπόκριμα τοῦ θανάτου
 - 10. ἐκ τηλικούτου θανάτου
 2, 16. ὁσμή θανάτου εἰς θάνατ.
 3, 7. ἡ διακονία τοῦ θαν. ἐν
 γράμμ.
 4, 11. εἰς θάν. παραδιδόμεθα
 - 12 ὁ θάν. ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται
 7, 10. ἡ δὲ τοῦ κόσμου λύπη
 θάνατον καταργάζεται
 11, 23. ἐν θανάτοις πολλάκις
 Phil. 1, 20. εἴτε διὰ θανάτου
 2, 8. ὑπήκοος μέχρι θανάτου,
 θανάτου δὲ σταυροῦ
 - 27. ἡσθάνησε παραπλήσιον
 θανάτῳ
 - 30. μέχρι θανάτου ἡγγισε

- Phil. 3, 10. συμμορφούμενος τῷ θαν.
 Col. 1, 22. διὰ τοῦ θανάτου
 2Tim. 1, 10. καταργήσαντος μὲν τὸν θ.
 Heb. 2, 9. διὰ τὸ πάθημα τοῦ θαν.
 - γεύσεται θανάτου
 - 14. διὰ τοῦ θαν. καταργήσῃ
 τὸν τὸ κράτος ἔχοντα
 τοῦ θαν.
 - 15. φόβῳ θανάτου
 5, 7. σώξειν αὐτὸν ἐκ θανάτου
 7, 23. θανάτῳ κωλύεσθαι
 9, 15. θανάτῳ γενομένου
 - 16. θάνατ. ἀνάγκη φέρεσθαι
 11, 5. τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον
 Jac. 1, 15. ἡ δὲ ἁμαρτία ἀποτελε-
 σθεῖσα ἀποκτείνει θάνατον
 5, 20. σώσει ψυχὴν ἐκ θανάτου
 1Joh. 3, 14. μεταβεβήκαμεν ἐκ τοῦ
 θανάτου εἰς τὴν ζωὴν
 - 14. μένει ἐν τῷ θανάτῳ
 5, 16. ἁμαρτίαν μὴ πρὸς θάν.
 ἁμαρτάν. μὴ πρὸς θάν.
 - 17. ἔστιν ἀμ. οὐ πρὸς θάν.
 Apoc. 1, 18. τ. κλεῖς τοῦ ᾗδου κ. τοῦ θ.
 2, 10. γίνου πιστὸς ἄχρι θαν.
 - 11. ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ δευ-
 τέρου (20, 6. 14; 21, 8)
 - 23. ἀποκτενῶ ἐν θανάτῳ
 6, 8. ὄνομα αὐτῷ ὁ θάνατος
 - 8. ἀποκτεῖναι - ἐν λιμῷ κ.
 ἐν θαν.
 9, 6. ζητήσουσιν οἱ ἄνθρ. τὸν
 θαν. - φεύξεται ἀπ' αὐτῶν
 ὁ θάν.
 12, 11. οὐκ ἠγάπησαν τὴν ψυ-
 χὴν αὐτῶν ἄχρι θανάτου
 13, 3. ἐσφαγμένην εἰς θάνατον
 - ἡ πληγὴ τοῦ θαν. αὐτ. (13)

Apoc. 18, 8. θάν. κ. πένθος κ. λιμός
 20, 13, ὁ θάν. καὶ ὁ ἄθης (14)
 21, 4. ὁ θάνατος οὐκ ἔσται ἔτι
 θανατοῦν
 Mat. 10, 21. θανατώσουσιν αὐτ. (Mar.
 13, 12. Luc. 21, 16)
 26, 59. ὅπως αὐτὸν θανατώσωσι
 (Mar. 14, 55)
 27, 1. ὥστε θανατῶσαι αὐτόν
 Rom. 7, 4. ἐθανατωθήτε τ. νόμῳ διὰ
 8, 13 πνεύματι τὰς πράξεις
 τοῦ σώμ. θανατοῦτε
 - 36. „ἐνεκ. σου θανατούμεθα“
 2Cor. 6, 9 μὴ θανατούμενοι
 1Pet. 3, 18 θανατωθεὶς μὲν σαρκί
 θάπτειν
 Mat. 8, 21 θάψαι τὸν πατέρα μου
 (Luc. 9, 59)
 - 22. θάψαι τοὺς ἑαυτ. νε-
 κρούς (Luc. 9, 60)
 14, 12. ἦραν τὸ σῶμα κ. ἐθαψαν
 Luc. 16, 22. - Act. 2, 29; 5, 8. 9. 10.
 1Cor. 15, 4. ὅτι ἐτάφη κ. ὅτι ἐγήγερται
 θάρα Luc. 3, 34.
 θαρροῖν
 2Cor. 5, 6. θαρρόντες οὖν πάντοτε
 - 8. θαρρόμεν δὲ κ. εὐδο-
 کوῦμεν
 7, 16. ἐν παντὶ θαρρῶ ἐν ὑμῖν
 10, 1. ἀπὼν δὲ θαρρῶ εἰς ὑμᾶς
 - 2. θαρρῆσαι τῇ πεποιθίσει
 Heb. 13, 6. ὥστε θαρρ. ἡμᾶς λέγειν
 θαρσεῖν
 Mat. 9, 2. θάρσει, τέκνον· ἀφίωνται
 - 22. θάρσει, θυγάτηρ· ἡ πλ-
 σις (Luc. 8, 48)
 14, 27. θαρσεῖτε, ἐγὼ εἰμι (Mar.
 6, 50) - Mar. 10, 49.

Joh. 16, 33. ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νε-
 νίκηκα
 Act. 23, 11. θάρσει· ὡς γὰρ διαμαρ-
 τύρω
 θαρσος Act. 28, 15.
 θαύμα Apoc. 17, 6.
 θαυμάζει
 Mat. 8, 10. ὁ Ἰησ. ἐθαύμασε καὶ εἶπε
 (Lc. 7, 9)
 - 27. ἀνθρώποι ἐθαύμασ. λέγ.
 'cf. 9, 8. 33 15, 31; 21,
 20 22, 22) (Mar. 5, 20; 6,
 51; 12, 17. Luc. 4, 22; 8,
 25; 9 43; 11, 14; 20, 26)
 27, 14. ὥστ. θαυμάζειν τ. ἡγε-
 μόνα (Mar. 15, 5)
 Mar. 6, 6. ἐθαύμαζ. διὰ τ. ἀπιστ.
 15, 44. ἐθαύμασεν εἰ ἡδὴ τέθνηκε
 Luc. 1, 1. θαύμαζον ἐν τῷ χορῷ
 ζεῖ (cf. 63)
 2, 18. ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαλ.
 (cf. 33)
 11, 38. ἰδὼν ἐθαύμασεν ὅτι
 24, 12. ἀπῆλθε θαυμάζων τὸ γε-
 γονός
 - 41. αὐτῶν θαυμαζόντων
 Joh. 3, 7. μὴ θαυμάσης ὅτι εἶπον
 4, 27 ἐθαύμαζον ὅτι - ἐλάλει
 5, 20. ἵνα ὑμεῖς θαυμάζητε
 - 28 μὴ θαυμάζετε τοῦτο
 7, 15. ἐθαύμαζον οἱ Ἰ. λέγοντες
 - 21. πάντες θαυμάζετε διὰ
 τοῦτο
 Act. 2. 7. ἐθαύμαζον λέγοντες
 8, 12. τί θαυμάζετε ἐπὶ τούτῳ;
 4, 13. ἐθαύμαζον, ἐπεγίνωσκόν
 τε
 7 31. ἐθαύμαζε τ. δρῆμα

Act. 13, 41. „Θαυμάσατε κ. ἀφανίσθητε“

Gal. 1, 6. Θαυμάζω ὅτι οὕτω ταχέως

2Th. 1, 10. Θαυμασθῆναι ἐν πύσιν

1Joh. 3 13. μὴ θαυμάζετε - εἰ μισεῖ

Juc. 16. Θαυμάζοντες πρόσωπα

Apoc. 13, 3. ἐθαύμασεν ὅλη ἡ γῆ ὀπίσω τοῦ θηρίου [al. al.]

17, 6. ἐθαύμασα - θαυμα μέγα

- 7. διατὶ ἐθαύμασας;

- 8. θαυμάσσονται οἱ κατοικοί.

Θαυμάσιος Mat. 21, 15.

Θαυμαστός

Mat. 21, 42. ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν (Mar. 12, 11)

Joh. 9 30. ἐν γ. τούτῳ θαυμαστόν ἐστιν ὅτι

2Cor. 11, 14. καὶ οὐ θαυμαστόν

1Pet. 2, 9. εἰς τὸ θαυμαστόν αὐτοῦ φῶς

Apoc. 15, 1. σήμερον - θαυμαστόν

- 3. θαυμαστά τὰ ἔργα σου

Θεά Act. 19, 27. 35. 37.

Θεᾶσθαι

Mat. 6, 1. πρὸς τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς (23, 5)

11, 7. τί ἐξηγήσατε θεάσασθαι (Luc. 7, 24)

22, 11. θεάσασθαι τ. ἀνακειμ.

Mar. 16, 11. 14. - Luc. 5, 27; 23, 55.

Joh. 1, 14. ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ

- 32. τεθέσται τὸ πνεῦμα καταβαῖνον

- 38. 4, 35; 6, 5; [8, 10]; 11, 45.

Act. 1, 11; 8, 18; 21, 27; 22, 9.

Rom. 15, 24. θεύσασθαι ὑμᾶς

1Joh. 1, 1. ὃ ἰωράκαμεν τ. ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὃ ἐθεασάμεθα

4, 12. θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέσται

- 14. ἡμεῖς τεθέσμεθα

θεατρῖζειν Heb. 10, 33.

θεάτρον Act. 19, 29. 31. 1 Cor. 4, 9. θεῖον, τὸ

Luc. 17, 29. ἔβραξε πῦρ καὶ θεῖον ἀπ' οὐρανοῦ

Apoc. 9, 17. πῦρ κ. καπνὸς κ. θεῖον - 18. τοῦ καπνοῦ κ. τοῦ θεῖου

14, 10. βασανισθ, ἐν πυρὶ κ. θεῖῳ

19, 20. λίμνην - καιομένην ἐν θεῖῳ (cf. 20, 10; 21, 8)

θεῖος, α, ον.

Act. 17, 29. οὐκ ὀφείλομεν νομίζειν, χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ - τὸ θεῖον εἶναι ὅμοιον

2Pet. 1, 3. τῆς θείας δυνάμεως αὐτοῦ - 4. θείας κοινωνοὶ φύσεως

θεοτόκης Rom. 1, 20.

θεοῦδης Apoc. 9, 17.

*Θάλειν, ἐθάλειν

Mat. 2, 18. „οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι“

7, 12. ὅσα ἂν θάλητε ἵνα ποιῶσιν (cf. Luc. 6, 31).

8, 2. ἐὰν θάλης, δύνασαι με (Mar. 1, 40. Luc. 5, 12)

- 3. θάλω, καθαρὸς θῆτι (Mar. 1, 41. Luc. 5, 13)

9, 13. „ἔλεον θάλω κ. οὐ θυοῖαν (12, 7)

16, 24. εἰ τις θάλει ὀπίσω μου ἔλθ. (Mar. 8, 34. Luc. 9, 23)

Mat. 16, 25. ὃς γ. ἂν θάλῃ - σῶσαι
(**Mar. 8, 35. Luc. 9, 24**)
17, 4. εἰ θάλεις, ποιήσωμεν
19, 21. εἰ θάλεις τίλειος εἶναι
23, 37. καὶ οὐκ ἤθελήσατε (**Luc. 18, 34**)
26, 39. πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ θάλω
(**Mar. 14, 36**)
27, 34. οὐκ ἤθελε πιστεῖν
- 43. εἰ θάλει αὐτόν
Mar. 3, 13. προσκαλεῖται οὓς ἤθελεν
7, 24. οὐδένα ἤθελε γινῶναι
9, 35. εἴ τις θάλει πρῶτος εἶναι
(**cf. 10, 43. 44**)
Luc. 4, 6. ὃ ἂν θάλω, δίδωμι
10, 24. ἡθάλησαν ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς
- 29. ὁ θάλων δικαιοῦν ἑαυτόν
12, 49. τί θάλω εἰ ἤθῃ ἀνήφθῃ!
Joh. 3, 8. τὸ πνεῦμα ὁποῦ θάλει πνεῖ
5, 21. οὓς θάλει ζωοποιεῖ
6, 67. μὴ καὶ ὑμεῖς θάλετε
ὕπαγειν
7, 17. ἂν τις θάλῃ τὸ θάλημα
αὐτοῦ ποιεῖν
15, 7. ὁ ἂν θάλῃτε αἰτήσεσθε
17, 24. θάλω ἵνα ὅπου εἰμι ἐγὼ
κἀκεῖνοι ὡσι
Act. 18, 21. τοῦ Θεοῦ θάλοντος
Rom. 1, 13. οὐ θάλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν
(**11, 25. 1 Cor. 10, 1; 12, 1.**
2 Cor. 1, 8. 1 Th. 4, 13)
7, 15 οὐ γ. ὁ θάλω, τοῦτο
πράσω (**cf. 16. 19. 20. 21**)
- 18. τὸ γ. θάλειν παράκειται
9, 16. ἄρα οὖν οὐ τοῦ θάλοντος
- 18. ὃν θάλει, ἔλσει - σκληρύνει
1 Cor. 4, 19. ἂν ὁ Κ. Θελήσῃ
7, 36 ὁ θάλει ποιεῖτω

2 Cor. 5, 4. οὐ θάλομεν ἐκδύσασθαι
8, 10. τὸ θάλειν προσενήρξασθε
- 11. ἡ προθυμία τοῦ θάλειν
12, 20. μὴ - οὐχ οἴους θάλω εὐρω
Gal. 5, 17. ἵνα μὴ ἃ ἂν θάλῃτε
Phil. 2, 13. τὸ θάλειν κ. τὸ ἐνεργεῖν
Col. 2, 18. θάλων ἐν ταπεινοφρ.
1 Th. 2, 4. πάντας ἀνθρ. θάλει σω-
θῆναι
Heb. 10, 5. „προσφορὰν οὐκ ἡθάλη-
σας“ (**cf. 8**)
Jac. 4, 15. ἂν ὁ Κ. θελήσῃ
1 Pet. 3, 17. εἰ θάλοι τὸ θάλημα τ. Θ.
Apo. 11, 6. ὁσάκις ἂν θελήσωσι
22, 17. ὁ θάλων λαβέτω ὕδωρ
ζωῆς

θάλημα

Mat. 6, 10. γενηθήτω τὸ θάλημά σου
(**Luc. 11, 2**)
7, 21. ὁ ποιῶν τὸ θάλημα τ. πα-
τρός μου τοῦ ἐνοῦρανοῖς
(**cf. 12, 50. Mar. 8, 35**)
18, 14. οὐκ ἔστι θάλημα ἐμπρο-
σθεν τ. πατρός ὑμῶν -
ἵνα
21, 31. ἐποίησε τὸ θάλ. τοῦ πα-
τρός
26, 42. γενηθήτω τὸ θάλημά
σου (**Luc. 22, 42**)
Luc. 12, 47. ὁ γνοῦς τὸ θάλ. τ. κυρίου
- ποιήσας πρὸς τὸ θ. αὐτ.
23, 25. παρίδωκε τῷ θελ. αὐτῶν
Joh. 1, 13. οὐδὲ ἐκ θελήμ. σαρκός
οὐδὲ ἐκ θελ. ἀνδρός
4, 34. ποιῶ τὸ θάλημα τοῦ
πέμψαντός με
5, 30. οὐ ζητῶ τὸ θάλ. τὸ ἐμὸν
ἀλλὰ τὸ θ. τοῦ πέμψ.

Joh. 6, 38. ποιῶ τὸ θέλ. τὸ ἐμὸν -
τὸ θ. τοῦ πέμψαντός με
- 39. τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ θέλ. τοῦ
πέμψαντός με, ἵνα (40)
7, 17. τὸ θέλ. αὐτοῦ ποιεῖν
9, 31. τὸ θέλ. αὐτοῦ ποιῇ
Act. 13, 22. „ποιήσαι πάντα τὰ θελ.
μου“
21, 14. τὸ θέλ. τοῦ Κυρίου γε-
νέσθω
22, 14. γινῶναι τὸ θέλημα αὐτοῦ
Rom. 1, 10. ἐν τῷ θελήματι τοῦ θ.
2, 18. γινώσκεις τὸ θέλημα
12, 2. τί τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ
15, 32. διὰ θελήματος Θεοῦ
1Cor. 1, 1. διὰ θελήματος Θεοῦ (2Cor.
1, 1; 8, 5. Eph. 1, 1. Col.
1, 1. 2 Tim. 1, 1)
7, 37. περὶ τοῦ ἰδίου θελήμ.
16, 12. οὐκ ἦν θέλημα ἵνα
Gal. 1, 4. κατὰ τὸ θέλ. τοῦ Θεοῦ
Eph. 1, 5. κατὰ τ. εὐδοκίαν τοῦ
θελ. αὐτοῦ
- 9. τὸ μυστήριον τοῦ θελ.
αὐτοῦ
- 11. κατὰ τ. βουλὴν τοῦ θελ.
αὐτοῦ
2, 8. ποιοῦντες τὰ θελ. τοῦ
σαρκός
5, 17. τί τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου
6, 6. ποιοῦντες τὸ θέλ. τοῦ θ.
Col. 1, 9. τ. ἐπίγνωσιν τ. θελ. αὐτοῦ
4, 12. ἐν παντί θελ. τοῦ Θεοῦ
1 Th. 4, 3. τοῦτο γὰρ ἐστὶ θέλ. τοῦ θ.
5, 18. τοῦτο γὰρ θέλ. Θεοῦ ἐν
2Tim. 2, 26. εἰς τὸ ἐκείνου θέλημα
Heb. 10, 7. „ποιήσαι - τὸ θέλημά
σου“ (9)

Heb. 10, 10. ἐν ᾧ θελήματι ἡγια-
σμένοι
- 36. τὸ θέλ. τοῦ θ. ποιήσαντες
13, 21. ποιῆσαι τὸ θ. αὐτοῦ
1Pet. 2, 15. οὕτως ἐστὶ τὸ θέλ. τοῦ θ.
3, 17. εἰ θέλοι τὸ θέλημ. τοῦ θ.
4, 2. θελήματι Θεοῦ
- 3. τὸ θέλ. τῶν ἐθνῶν
- 19. κατὰ τὸ θέλημα τοῦ θ.
1Joh. 2, 17. ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ θ.
5, 14. κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ
Apoc. 4, 11. διὰ τὸ θέλημά σου ἦσαν
θέλησις Heb. 2, 4.
θεμέλιος u. θεμέλιον
Luc. 6, 48. ἐθηκε θεμέλιον ἐπὶ τήν
- 49. οἰκοδ. - χωρὶς θεμελίου
14, 29. θέντος αὐτοῦ θεμέλιον
Act. 16, 16. σαλευθῆναι τὰ θεμ. τοῦ
δεσποτηρίου
Rom. 15, 20. ἐπ' ἀλλότριον θεμέλ. οἰκ.
1Cor. 3, 10. θεμέλιον τίθειαι
- 11. θεμέλιον δὲ ἄλλον οὐδεὶς
δύναται θῆναι. - 12.
Eph. 2, 20. ἐπὶ τῷ θ. τῶν ἀποστόλων
1Tim. 6, 19. ἀποθησαυρίζοντες ἐαυ-
τοῖς θεμέλιον καλόν
2Tim. 2, 19. ὁ μ. στερεὸς θ. τοῦ θ.
ἔστηκεν
Heb. 6, 1. θεμέλ. καταβαλλόμενοι
11, 10. τήν τοὺς θεμελίους ἔχου-
σαν πόλιν
Apoc. 21, 14. ἔχον θεμελίους δώδεκα
(cf. 21, 19)
θεμελιούν
Mat. 7, 25. τεθεμελίωτο γ. ἐπὶ τήν
π. (Luc. 6, 48)
Heb. 1, 10. τ. γῆν ἐθεμελίωσας .
1Pet. 5, 10. σθενώσαι, θεμελιώσαι

Θεοδίδακτος 1 Th. 4, 9.

Θεομαχεῖν [Act. 23, 9]

Θεομάχος Act. 5, 39.

Θεόπνευστος 2 Tim. 3, 16.

Θεός, ἡ Act. 19, 37.

Θεός, Θεός, Θεοί

ἀγαπᾶν τὸν Θ. α. ἀγαπᾶν.

ἀγάπη τοῦ Θ. α. ἀγάπη.

ἄγγελοι τοῦ Θ. α. ἄγγελος.

αἰνεῖν τὸν Θ. α. αἰνεῖν.

ἀλήθεια τοῦ Θ. α. ἀλήθεια.

βασιλεῖα τοῦ Θ. α. βασ.

δικαιοσ. τοῦ Θ. α. δικαιοσ.

δόξα τοῦ Θ. α. δόξα.

δοξάζειν τὸν Θ. α. δοξάζειν.

δύναμις τοῦ Θ. α. δύν.

ἐντολὴ τοῦ Θ. α. ἐντ.

εὐλογεῖν τὸν Θ. α. εὐλ.

εὐχαριστεῖν τῷ Θ. α. εὐχαρ.

θάλημα τοῦ Θ. α. θάλ.

λόγος τοῦ Θ. α. λόγ.

Θ. mit πατήρ α. πατήρ.

πίστις τοῦ Θ. α. πίστις.

πνεῦμα τοῦ Θ. α. πνεῦμα.

πρόσωπον Θ. α. πρόσωπον.

υἱὸς Θεοῦ = Christus α. υἱός.

τέκνα τοῦ Θ. α. τέκνον.

φοβεῖσθαι τὸν Θ. α. φοβ.

φόβος τοῦ Θ. α. φόβος.

χάρις τοῦ Θ. α. χάρις.

Mat. 1, 23. „Ἐμμανουήλ“ — μεθ' ἡμῶν
ὁ Θεός

3, 9. δύνανται ὁ Θ. ἐκ τῶν
λίθων (Luc. 3, 8)

4, 4. διὰ στόματος Θ.

- 7. οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον
τὸν Θεόν σου (Luc. 4, 12)

- 10. Κύριον τὸν Θεόν σου

προσκυν. (Luc. 4, 8)

Mat. 5, 8. αὐτοὶ τὸν Θ. ὁψονται

- 9. υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται

- 34. θρόνος - τοῦ Θ. (23, 22)

6, 24. Θεῷ δουλεύειν κ. μαμωνᾶς
(Luc. 16, 13)

- 30. ὁ Θεός οὕτως ἀμφιέννυσι
(Luc. 12, 28)

12, 4. εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ
(Mar. 2, 26. Luc. 6, 4)

16, 23. οὐ φραγεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ
(Mar. 8, 33)

19, 6. ὁ οὖν ὁ Θ. ἑσπλάγξεν
(Mar. 10, 9)

- 17. οὐδεὶς ἀγαθ. εἰ μὴ εἰς ὁ Θ.
(Mar. 10, 18. Luc. 18, 19)

- 26. παρὰ δὲ τῷ Θεῷ πάντα
(Mar. 10, 27. Luc. 18, 27)

21, 12. εἰς τὸ ἱερόν [τοῦ Θεοῦ]

22, 16. τὴν ὁδὸν τοῦ Θ. - διδάσκ.
(Mar. 12, 14. Luc. 20, 21)

- 21. καὶ τὸ τοῦ Θεοῦ τῷ Θ.
(Mar. 12, 17. Luc. 20, 25)

- 31. τὸ ῥηθὲν ὑμῖν ὑπὸ τ. Θ.

- 32. ἐγὼ εἰμι ὁ Θ. Ἰβρ. κ.
(Mar. 12, 26. Luc. 20, 37)

- οὐκ ἔστιν ὁ Θ. Θ. νεκρῶν
(Mar. 12, 27; 20, 38)

26, 61. καταλύσαι τ. ναὸν τοῦ Θ.

- 63. κατὰ τοῦ Θ. τοῦ ζῶντος

27, 43. πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θ.

- 46. Θεέ μου, Θεέ μου, ἵνατί
(Mar. 15, 34)

Mar. 1, 24. τίς εἶ, ὁ ἄγιος τοῦ Θ.
(Luc. 4, 34)

2, 7. εἰ μὴ εἰς ὁ Θεός (Luc. 5, 21)

5, 7. ὁρκίζω σε τὸν Θ.

10, 6. ἐποίησεν αὐτοῦς ὁ Θεός

- Mar. 12, 29. Κύριος ὁ Θ. ἡμ. Κ. εἰς ἱ.
 - 32. ὅτι εἰς ἔστι [Θεός]
 13, 19. ἧς ἔκτισεν ὁ Θεός
 16, 19. ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ
 Luc. 1, 6. δίκαιοι δ. ἐνώπιον τοῦ Θ.
 - 8. ἱερατεύειν ἔναντι τοῦ Θ.
 - 16. ἐπιστρ. ἐπὶ Κ. τὸν Θ.
 - 19. ὁ παρεστηκώς ἐν. τοῦ Θ.
 - 26. ἀπεισάλη - ὑπὸ τοῦ Θ.
 - 30. εὔρες - χάριν παρὰ τῷ Θ.
 - 32. δώσει αὐτῷ Κ. ὁ Θ.
 - 37. οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ τῷ Θ.
 - 47. ἐπὶ τῷ Θ. τῷ σωτηρὶ μου
 - 68. Κ. ὁ Θ. τοῦ Ἰσρ.
 - 78. σπλάγχνα ἰλίου Θ. ἡμ.
 2, 13. αἰνούστων τὸν Θεόν
 - 14. δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ
 - 52. παρὰ Θεῷ κ. ἀνθρ.
 3, 2. ἐγένετο ῥῆμα Θ. ἐπὶ
 - 6. „τὸ σωτήριον τοῦ Θ.“
 - 38. τοῦ Ἀδὰμ, τοῦ Θεοῦ
 4, 4. „ἐπὶ παντὶ ῥήματι Θεοῦ“
 5, 21. εἰ μὴ μόνος ὁ Θ.
 6, 12. ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ Θ.
 7, 16. ἐπεσκέψατο ὁ Θ. τὸν λαόν
 - 29. ἰδικαίωσαν τὸν Θ.
 - 30. τὴν βουλήν τοῦ Θ. ἡθί-
 - τησαν
 8, 39. ὅσα ἰποιοῦσέ σοι ὁ Θ.
 9, 20. τὸν Χριστὸν τοῦ Θεοῦ
 - 43. ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι τοῦ
 Θεοῦ
 11, 20. ἐν δακτύλῳ Θεοῦ ἐκβάλλω
 - 49. ἡ σοφία τοῦ Θ. εἶπεν
 12, 6. ἐπιλελησμένον ἐνώπιον
 τοῦ Θ.
 - 20. εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός

- Luc. 12, 21. μὴ εἰς Θεὸν πλουτεῖν
 - 24. ὁ Θεός τρέφει αὐτούς
 16, 15. ὁ δὲ Θ. γινώσκει τὰς
 καρδίας
 - - βδελύγμα ἐν. τοῦ Θ.
 17, 18. δοῦναι δόξαν τῷ Θ.
 18, 7. ὁ δὲ Θ. οὐ μὴ ποιήσαι
 τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεπτ.
 - 13. ὁ Θ., ἰλάσθητί μοι
 - 43. ἴδωκεν αἶνον τῷ Θ.
 20, 36. υἱοὶ εἰσι τοῦ Θ.
 21, 4. εἰς τὰ δῶρα τοῦ Θ.
 22, 69. ἐκ δεξιῶν τ. δυνάμεως τ. Θ.
 23, 35. ὁ Χρ. ὁ τοῦ Θ. ἐκλεκτός
 24, 19. δυνάτος - ἐναντίον τοῦ Θ.
 Joh. 1, 1. ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν Θ.
 - 2. Θεός ἦν ὁ λόγος
 - 6. ἀπεισταλμένος παρὰ Θεοῦ
 - 18. Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε
 - 29. Ἰδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ 36.
 3, 2. ἀπὸ Θεοῦ ἐλήλυθας -
 ἐὰν μὴ ᾗ ὁ Θ. μετ' αὐτ.
 - 16. ἡγάπησεν ὁ Θ. τὸν κόσμον
 - 21. ἐν Θεῷ ἔστιν ἐργασμένα
 - 33. ὅτι ὁ Θ. ἀληθής ἐστιν
 - 34. ὃν γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θ.,
 τὰ ῥήματα τοῦ Θ. λαλεῖ
 - δίδωσιν ὁ Θ. τὸ πνεῦμα
 - 36. ἡ ὁργὴ τοῦ Θ. μένει ἐπ'
 4, 10. τὴν θωρεὰν τοῦ Θεοῦ
 - 24. πνεῦμα ὁ Θεός
 5, 18. πατέρα ἰδίον ἔλαβε τὸν Θ.
 - ἴσον ἑαυτὸν ποιῶν τῷ Θ.
 - 44. δόξαν τὴν παρὰ τ. μόνου Θ.
 6, 27. ὁ πατὴρ ἰσφράγισεν ὁ Θ.
 - 28. ἐργαζόμεθα τὰ ἔργα τ. Θ.
 - 29. τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ
 - 33. ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ Θεοῦ

Joh. 6, 45. ἔσονται π. διδάκτοι Θεοῦ
 - 46. εἰ μὴ ὁ ὢν παρὰ τοῦ Θ.
 - 69. ὁ ἄγιος τοῦ Θ.
 7, 17. πόταρον ἐκ τοῦ Θ. ἐστίν
 8, 40. ἣν ἤκουσα παρὰ τοῦ Θ.
 - 41. ἔνα πατέρα ἔχομεν τὸν Θ.
 - 42. εἰ ὁ Θ. πατήρ ὑμῶν ἦν
 - - ἐκ τοῦ Θ. ἐξῆλθον
 - 47. ὁ ὢν ἐκ τοῦ Θ. τὰ ῥή-
 - ματα τοῦ Θ. ἀκούει
 - - ἐκ τοῦ Θ. οὐκ ἐστὶ
 - 54. λέγετε ὅτι Θεὸς ὑμῶν ἐστί
 9, 3. φανερωθῇ τὰ ἔργα τ. Θ.
 - 16. οὐκ ἐστὶ παρὰ τοῦ Θ.
 - 24. δὸς δόξαν τῷ Θεῷ
 - 29. Μωϋσῇ λελάληκεν ὁ Θ.
 - 31. ἀμαρτωλῶν ὁ Θ. οὐκ
 - ἀκούει
 - 33. εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ Θ.
 10, 33. ποιεῖς σεαυτὸν Θεόν
 - 34. ἐγὼ εἶπα· Θεοὶ ἴστε
 - 35. εἰ ἐκαίνους εἶπε Θεοὺς
 11, 22. ὅσα ἂν αἰτήσῃ τὸν Θ.,
 - δώσω σοι ὁ Θεός
 13, 3. ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθε
 - 3. πρὸς τὸν Θ. ὑπάγει
 - 31. ὁ Θ. ἰδοξάσθῃ ἐν αὐτῷ
 - 32. ὁ Θ. δοξάσει αὐτόν
 14, 1. πιστεύετε εἰς τὸν Θεόν
 16, 2. λατρεῖαν προσφέρειν τῷ
 - Θεῷ
 - 27. παρὰ τοῦ Θ. ἐξῆλθον
 - 30. ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθας
 17, 3. τ. μόνον ἀληθινόν Θεόν
 20, 17. Θεόν μου κ. Θεόν ὑμῶν
 - 28. ὁ Κύριος μου κ. ὁ Θ. μου
Act. 2, 11. τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θ.
 - 17. λέγει ὁ Θ., ἐκχεῶ

Act. 2, 22. ἄνδρα ἀπὸ τοῦ Θ. ἀποδεδ.
 - - ἐποίησε δι' αὐτοῦ ὁ Θ.
 - 23. βουλῇ κ. προγνωσεί τ. Θ.
 - 24. ὃν ὁ Θεὸς ἀνέστησε (32)
 - 30. ὅρκῳ ὤμοσεν αὐτῷ ὁ Θ.
 - 33. τῇ δεξιᾷ οὖν τοῦ Θ.
 - 36. Χριστὸν ὁ Θ. ἐποίησε
 - 39. Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν
 3, 13. ὁ Θ. Ἀβραάμ κ. [Θεός]
 - Ἰσαάκ καὶ [Θεός] Ἰακώβ
 - - ὁ Θ. πατέρων ἡμῶν
 - 15. ὃν ὁ Θ. ἡγείρεν ἐκ νε-
 - κρῶν (4, 10; 10, 40; 13,
 - 30. 37)
 - 18. ὁ δὲ Θ. ἀ προκατήγγειλε
 - 21. ὃν ἐλάλησεν ὁ Θεός
 - 22. ἀναστήσει Κύριος ὁ Θεὸς
 - ἡμῶν
 - 25. τῆς διαθήκης ἧς διεθέτο
 - ὁ Θεός
 - 26. ὁ Θ. ἀναστήσας τὸν παῖδα
 4 19. δίκαιόν ἐστ. ἐνώπ. τοῦ Θ.
 - - ὑμῶν ἀκούειν μᾶλλον ἢ
 - τοῦ Θ.
 - 24. ἦραν φωνὴν πρὸς τὸν Θ.
 - - δέσποτα σὺ ὁ Θ. ὁ ποιήσας
 5, 4. οὐκ ἐψεύσω ἀνθρώποις
 - ἀλλὰ τῷ Θ.
 - 29. Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις
 - 30. ὁ Θ. τῶν πατέρων ἡμῶν
 - 31. τοῦτον ὁ Θ. ἀρχηγὸν -
 - ὕψωσε
 - 32. ἶδωκεν ὁ Θ. τ. πειθαρχ-
 - οῦσιν
 - 39. εἰ δὲ ἐκ Θεοῦ ἐστίν
 6, 11. εἰς Μωϋσῆν καὶ τὸν Θ.
 7, 2. ὁ Θεὸς τῆς δόξης ὡφθῇ
 - 6. 7

- Act. 7, 9. ἦν ὁ Θ. μετ' αὐτοῦ
 - 17. ᾤμωσεν ὁ Θ. τῷ Ἀβραάμ
 - 20. ἦν ἀστειος τῷ Θεῷ
 - 25. ὅτι ὁ Θ. - δίδωσιν - σω-
 τηρίαν
 - 32. ἐγὼ ὁ Θ. τῶν πατέρων
 σου, ὁ Θ. Ἀβραάμ εἶμι.
 - 35. τοῦτον ὁ Θ. ἀπέστειλεν
 - 37. ἀναστήσει Κύριος ὁ Θ.
 - 40. ποιήσων ἡμῖν Θεός
 - 42. ἔστραψε δὲ ὁ Θ.
 - 43. τὸ ἄστρον τοῦ Θεοῦ ὑμῶν
 Ῥεμφάν
 - 45. ἔξωσεν ὁ Θ. ἀπὸ προσώ-
 που
 - 46. εὖρα χάριν ἐνώπιον τ. Θ.
 - - εὐρεῖν σκήνωμα τῷ Θ. Ἰακ.
 - 55. ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν τ. Θ. (56)
 8, 20. τὴν θωρᾶν τ. Θ. ἐνόμισας
 - 21. εὐθιὰ ἔναντι τοῦ Θ.
 - 22. δεήθητι τοῦ Θεοῦ
 10, 2. δεόμενος τοῦ Θ.
 - 4. εἰς μνημόσυνον ἐνώπιον
 τοῦ Θεοῦ (cf. 31)
 - 15. ὃ ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε (11, 9)
 - 28. ἐμοὶ ὁ Θ. ἔδειξε
 - 33. ἐνώπιον τοῦ Θ. πάρεσμεν
 - - προστεταγμένα - ὑπὸ τ. Θ.
 - 34. οὐκ ἔστι προσωπολήπτης
 ὁ Θ.
 - 38. ἔχρισεν αὐτὸν ὁ Θεός
 - 40. τοῦτον ὁ Θ. ἤγειρε
 - 41. τ. προκεχειροτονημένους
 ὑπὸ τοῦ Θ.
 - 42. ὁ ὠρισμένος ὑπὸ τοῦ Θ.
 - 46. μεγαλυνόντων τὸν Θ.
 11, 17. θωρᾶν ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θ.
 - 18. ὁ Θ. τὴν μετάνοιαν ἔδωκεν

- Act. 12, 5. προσευχή.. πρὸς τὸν Θ.
 - 22. Θεοῦ φωνή κ: οὐκ ἀν-
 θρώπου
 - 23. οὐκ ἔδωκε δόξαν τῷ Θ.
 13, 17. ὁ Θεὸς τοῦ λαοῦ τούτου
 - 21. ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θ. τὸν
 Σαούλ
 - 23. ὁ Θ. - ἤγαγε τῷ Ἰσραὴλ
 - 33. ταύτην ὁ Θ. ἐκπεπλήρωκε
 - 36. ὑπερηρέθσας τῇ τοῦ Θ.
 βουλῇ
 14, 11. οἱ Θεοὶ ὁμοιωθέντες ἀν-
 θρώποις
 - 15. ἐπὶ τὸν Θ. τὸν ζῶντα
 - 27. ὅσα ἐποίησεν ὁ Θ. μετ'
 αὐτῶν (15, 4)
 15, 7. ὁ Θ. ἐν ἡμῖν ἐξελέξατο
 - 8. ὁ καρδιογνώστης Θεός
 - 10. τί πειράζετε τὸν Θεόν
 - 12. ὅσα ἐποίησεν ὁ Θ. σημεῖα
 - 14. ὁ Θ. ἐπεσκέψατο λαβεῖν
 - 18. γνωστὰ ἀπ' αἰῶνός [ἐστι
 τῷ Θ.]
 - 19. ἐπιστρέφουσιν ἐπὶ τὸν Θ.
 16, 14. γυνή - σεβομένη τὸν Θ.
 - 17. δοῦλοι τ. Θ. τοῦ ὑψίστου
 - 25. ὕμνου τὸν Θεόν
 - 34. πανοικί πεπιστευκῶς τῷ
 Θεῷ
 17, 23. ἀγνώστῳ Θεῷ
 - 27. ὁ Θ. ὁ ποιήσας τὸν κόσμ.
 - - ζῆτε τὸν Θεόν, εἰ ἄρα γε
 - 29. γένος - ὑπάρχοντ. τοῦ Θ.
 - 30. ὑπεριδὼν ὁ Θεός
 18, 7. σεβομένου τὸν Θ. (cf. 13)
 - 21. τοῦ Θ. θάλλοντος
 - 26. ἐξέθετο τὴν τοῦ Θ. ὁδόν
 19, 11. ἐπολεῖ ὁ Θ. διὰ τῶν χειρῶν

Act. 19, 26. οὐκ εἰσὶ θεοὶ οἱ διὰ
χειρῶν γινόμενοι

20, 21. τὴν εἰς τὸν Θ. μετάνοιαν

- 27. πᾶσαν τὴν βουλὴν τοῦ Θ.

- 28. τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ

- 32. τῷ Θ. κ. τῷ λόγῳ τῆς χάρ.

21, 19. ἐποίησεν ὁ Θ. ἐν τοῖς
ἔθνεσι

22, 3. ζηλωτῆς ὑπάρχων τοῦ Θ.

- 14. ὁ Θ. τῶν πατέρων ἡμῶν

23, 1. παπολίτευμαι τῷ Θεῷ

- 3. τύπτειν σε μέλλει ὁ Θ.

- 4. τὸν ἀρχιερέα τοῦ Θεοῦ

24, 14. λατρεύω τῷ πατρώῳ Θ.

- 15. ἐλπὶδα ἔχων εἰς τὸν Θ.

- 16. συναἰδησιν ἔχειν πρὸς τὸν
Θεόν

26, 6. ἐπ' ἐλπίδι τῆς - ἐπαγγ.
γενομένης ὑπὸ τ. Θ.

- 8. εἰ ὁ Θ. νεκροὺς ἐγείρει

- 18. ἐπιστρέψαι - ἐπὶ τὸν Θ.
(20)

- 22. ἐπικουρίας - τῆς παρὰ
τοῦ Θ.

- 29. εὐξαίμην ἂν τῷ Θεῷ

27, 24. καχάριστα σοι ὁ Θ. πάν-
τας

- 25. πιστεύω γὰρ τῷ Θεῷ

28, 6. ἔλεγον Θεὸν αὐτὸν εἶναι

- 28. τοῖς ἔθνεσιν ἀπεστάλη
τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ

Rom 1, 1. εἰς εὐαγγέλιον Θεοῦ

- 7. ἀγαπητοῖς Θεοῦ

- 9. μάρτυς γὰρ μου εἶσιν ὁ
Θεός

- 18. ἀποκαλύπτεται γ. ὀργὴ
Θεοῦ

- 19. τὸ γνωστὸν τοῦ Θεοῦ

Rom. 1, 19. ὁ Θ. γὰρ αὐτοῖς ἐφανέ-
ρωσα

- 24. παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θ.
(26)

- 28. τὸν Θ. ἔχειν ἐν ἐπιγνώσει

- 32. τὸ δικαίωμα τοῦ Θεοῦ

2, 2. τὸ κριμα τοῦ Θ. ἐστὶ

- 3. ἐκ φεύξῃ τὸ κριμα τοῦ Θ.

- 4. τὸ χρηστὸν τοῦ Θεοῦ

- 5. δικαιοκρισίας τοῦ Θεοῦ

- 11. οὐ - - προσωποληψία
παρὰ τῷ Θεῷ

- 13. δίκαιοι παρὰ τῷ Θ.

- 16. ὅτε κρινεῖ ὁ Θ. τὰ κρυπτά

- 17. καυχᾶσαι ἐν Θεῷ

- 23. τὸν Θεὸν ἀτιμάζεις;

- 24. τὸ γὰρ ὄνομα τοῦ Θ.

- 29. οὐκ ἐξ ἀνθ., ἀλλ' ἐκ τοῦ Θ.

3, 2. ἐπιστεύθησαν τὰ λόγια
τ. Θ.

- 4. γινέσθω δὲ ὁ Θ. ἀληθής

- 5. μὴ ἄδικος ὁ Θεός

- 6. κρινεῖ ὁ Θ. τὸν κόσμον

- 11. ὁ ἐκζητῶν τὸν Θεόν

- 19. ὑπόδικος γένηται - τῷ Θ.

- 25. προέθετο ὁ Θ. ἱλαστήριον

- 26. ἐν τῇ ἀνοχῇ τοῦ Θεοῦ

- 29. ἢ Ἰουδαίων ὁ Θεὸς μόνον;

- 30. εἰς ὁ Θεὸς ὅς δικαιοῦσαι

4, 2. ἀλλ' οὐ πρὸς τὸν Θεόν

- 3. ἐπίστευσε δὲ Ἀβρ. τῷ Θ.

- 17. Θεοῦ τοῦ ζωοποιούντος

- 20. τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Θ.

- - δοὺς δόξαν τῷ Θεῷ

5, 1. εἰρήνην ἔχομεν πρὸς τὸν
Θεόν

- 8. ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θ.

- 10. κατηλλάγημεν τῷ Θ.

- Rom. 5, 11. **καυχώμενοι ἐν τῷ Θ.**
 6, 10. ὁ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ Θεῷ
 - 11. ζῶντας δὲ τῷ Θ. ἐν Χρ. Ὑ.
 - 13. παραστήσ. ἑαυτ. τῷ Θεῷ.
 - 17. χάρις δὲ τῷ Θεῷ
 - 22. δουλωθέντες δὲ τῷ Θ.
 - 23. τὸ γὰρ χάρισμα τοῦ Θ.
 7, 4. καρποφορήσωμεν τῷ Θ.
 - 22. συνήδομαι γ. τῷ νόμῳ τοῦ Θ.
 - 25. νοὶ δουλεύω νόμῳ Θεοῦ
 8, 7. ἔχθρα εἰς Θεόν
 - 8. Θεῷ ἀρεῖσαι οὐ δύνανται
 - 14. ὅσοι - πνεῦμ. Θεοῦ ἄγονται, οὗτοι εἰσιν υἱοὶ Θ.
 - 17. κληρονόμοι μὲν Θεοῦ
 - 19. τ. ἀποκάλυψιν τ. υἱῶν τοῦ Θ.
 - 27. κατὰ Θεὸν ἐντυγχάνει
 - 31. εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν
 - 33. τίς ἀκατὰ ἐκλεκτῶν Θεοῦ;
 - - Θεὸς ὁ δικαίων
 - 34. ἔστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ
 9, 5. ὁ ὢν ἐπὶ πάντων Θεός
 - 11. ἡ κατ' ἐκλογὴν πρόθ. τοῦ Θ.
 - 14. μὴ ἀδικία παρὰ τῷ Θεῷ;
 - 16. τοῦ ἐλεοῦντος Θεοῦ
 - 20. ὁ ἀνταποκρινόμενος τῷ Θ.
 - 22. εἰ δὲ θέλων ὁ Θ. ἐνδαιξασθαι
 - 26. κληθήσονται υἱοὶ Θ. ζῶντος
 10, 1. ἡ θέσις ἡ πρὸς τὸν Θ.
 - 2. ζῆλον Θεοῦ ἔχουσιν
 - 9. ὁ Θ. αὐτὸν ἡγείρεν
 - 17. ἀκοή διὰ ῥήματος Θεοῦ
 11, 1. μὴ ἀπώσατο ὁ Θ. τὸν λαόν

- Rom. 11, 2. - ὡς ἐντυγχάνει τῷ Θ.
 - 8. ἰδωκαν αὐτοῖς ὁ Θ. πνεῦμα
 - 21. ὁ Θ. τῶν - οὐκ ἐφείσατο
 - 22. χρηστότητα - Θεοῦ
 - 23. δύνατος γ. ἔστιν ὁ Θεός (14, 4)
 - 29. ἡ κλήσις τοῦ Θ.
 - 30. ἡ παιδεία τῷ Θεῷ
 - 32. συνέκλεισε γὰρ ὁ Θ. τοὺς
 - 33. σοφίας καὶ γνώσεως Θεοῦ
 12, 1. διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ Θ.
 - - εὐάρεστον τῷ Θεῷ
 - 3. ὡς ὁ Θ. ἐμέρισε μέτρον
 13, 1. οὐ - ἐξουσία εἰ μὴ ἀπὸ Θ.
 - - ὑπὸ τοῦ Θ. καταγμῆναι
 - 2. τῇ τοῦ Θ. διαταγῇ
 - 4. bis. Θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστι
 - 6. λειτουργοὶ - Θεοῦ εἰσιν
 14, 3. ὁ Θ. γὰρ αὐτὸν προσελάβετο
 - 10. τῷ βήματι τοῦ Θεοῦ
 - 11. ἐξομολογήσεται τῷ Θ.
 - 12. λόγον δώσει τῷ Θ.
 - 18. εὐάρεστος τῷ Θεῷ
 - 20. μὴ - κατάλυε τὸ ἔργον τ. Θ.
 - 22. ἔχε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ
 15, 15. ὁ δὲ Θ. τῆς ὑπομονῆς
 - 13. ὁ δὲ Θεὸς τῆς ἐλπίδος
 - 15. τ. δοθεῖσάν μοι ὑπὸ τ. Θ.
 - 16. τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θ.
 - 17. τὰ πρὸς τὸν Θεόν
 - 30. προσευχαίς - πρὸς τὸν Θεόν
 - 33. ὁ δὲ Θεὸς τῆς εὐρήνης (16, 20)
 16, 26. ἐπιταγὴν τ. αἰωνίου Θεοῦ
 - 27. μόνῳ σοφῷ Θεῷ

- 1 Cor. 1, 2. τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θ. (10, 32; 15, 9. 2 Cor. 1, 1. Gal. 1, 13)
- 9. πιστὸς ὁ Θ. δι' οὗ ἐκλήθ.
  - 20. ἐμώρηνεν ὁ Θ. τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου
  - 21. ἐπειδὴ - ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θ. οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν Θ., εὐδόκησεν ὁ Θ.
  - 24. Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν καὶ Θ. σοφίαν
  - 25. τὸ μωρὸν τοῦ Θ. σοφώτερον - τὸ ἀσθενὲς τοῦ Θ. ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρ.
  - 27. τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου - τὰ ἀσθενῆ τοῦ κ. ἐξέλαξάτο ὁ Θ.
  - 28. τὰ ἐξοθενημένα ἐξέλεξάτο ὁ Θ.
  - 30. ἐγενήθη ἡμῖν σοφ. ἀπὸ Θ.
  - 2, 1. τὸ μαρτύριον τοῦ Θ.
  - 7. Θεοῦ σοφίαν ἐν μυστηρίῳ - ἣν προώρισεν ὁ Θ.
  - 9. „ἃ ἠτοίμασεν ὁ Θ. τοῖς“
  - 10. ἡμῖν δὲ ἀπεκάλυψεν ὁ Θ.
  - - ἐρευνᾷ κ. τὰ βάθη τοῦ Θ.
  - 3, 6. ὁ Θεὸς ἠϋζάνεν
  - 7. ὁ αὐξάνων Θεός
  - 9. Θεοῦ γὰρ ἔσμεν συνεργοί
  - - Θεοῦ γεώργιον, Θεοῦ οἰκοδομὴ ἔσται
  - 16. ὅτι ναὸς Θεοῦ ἔσται
  - 17. εἰ τις τ. ναὸν τοῦ Θ. φθαίρει, φθαρεί τούτον ὁ Θ.
  - - ὁ γ. ναὸς τοῦ Θ. ἁγίος ἐ.
  - 19. μωρὰ παρὰ τῷ Θ. ἔστι
  - 23. Χριστὸς δὲ Θεοῦ
  - 4, 1. οἰκονόμ. μυστηρίων Θεοῦ

- 1 Cor. 4, 5. γενήσεται ἐκάστῳ ἀπὸ τοῦ Θ.
- 9. ὁ Θ. ἡμᾶς - ἀπέδειξεν
  - 5, 13. τοὺς δὲ ἔξω ὁ Θ. κρινεῖ
  - 6, 13. ὁ δὲ Θ. - καταργήσκει
  - 14. ὁ δὲ Θ. κ. τὸν Κίρ. ἡγείρε
  - 19. οὐ ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ
  - 7, 7. ἔχει χάρισμα ἐκ Θεοῦ
  - 15. ἐκλήκεν ἡμᾶς ὁ Θ. (17)
  - 24. μενέτω παρὰ Θεῷ
  - 8, 4. οὐδεὶς Θ. κτερος εἰ μὴ εἰς
  - 5. εἰσὶ λεγόμενοι Θεοί
  - - ὥσπερ εἰσὶ Θεοὶ πολλοί
  - 8. οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ
  - 9. μὴ τ. βῶν μέλει τῷ Θ.;
  - 21. μὴ ὦν ἄνομος Θεῷ
  - 10, 5. εὐδόκησεν ὁ Θεός
  - 13. πιστὸς δὲ ὁ Θ. ὅς οὐκ ἐάσει
  - 20. δαιμονίοις θύουσα καὶ οὐ Θεῷ
  - 11, 3. κερφαλὴ δὲ Χριστοῦ ὁ Θ.
  - 7. εἰκὼν καὶ δόξα Θεοῦ
  - 12. τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ Θ.
  - 13. τῷ Θεῷ προσεύχασθαι
  - 16. αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Θεοῦ (22. 1 Th. 2, 14. 2 Th. 1, 4)
  - 12, 6. ὁ δὲ αὐτὸς Θ. ὁ ἐνεργῶν
  - 18. ὁ Θ. ἔθετο τὰ μέλη
  - 24. ὁ Θ. συνεκράσας τὸ σῶμα
  - 28. ἔθετο ὁ Θ. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
  - 14, 2. οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ, ἀλλὰ τῷ Θ.
  - 25. προσκυνήσει τῷ Θ.
  - - ὁ Θ. ὧντως ἐν ὑμῖν ἔστι
  - 28. ἐαυτῷ δὲ λαλεῖτω κ. τῷ Θ.
  - 33. οὐ γ. ἔστιν ἀκαταστασίας ὁ Θεός

- 1Cor. 15, 15. ψευδομάρτυρες τοῦ Θ.
 - - ἑμαρτυρήσ. κατὰ τοῦ Θ.
 - 23. ἵνα ἢ ὁ Θ. τὰ πάντα
 - 34. ἀγνωσίαν - Θεοῦ - ἔχουσι
 - 38. ὁ δὲ Θ. αὐτῷ διδῶσι σῶμα
 - 57. τῷ δὲ Θ. χάρις τῷ διδόντι
- 2Cor. 1, 3. Θεὸς πάσης παρακλήσεως
 - 4. παρακαλούμεθα αὐτοὶ
 ὑπὸ τοῦ Θ.
 - 9. ἐπὶ τῷ Θ. τῷ ἐγείραντι
 - 12. εὐκρινεῖς Θεοῦ
 - 18. πιστὸς δὲ ὁ Θεός
 - 20. δοῦναι γὰρ ἐπαγγελίαι Θεοῦ
 - - τῷ Θεῷ πρὸς δόξαν
 - 21. χρίσας ἡμᾶς Θεός
 - 23. μάρτυρα τὸν Θεὸν ἐπι-
 καλοῦμαι
- 2, 14. τῷ δὲ Θεῷ χάρις
 - 15. εὐωδία ἐσμέν τῷ Θ.
 - 17. ἀλλ' ὡς ἐκ Θ. - κατανῶπ.
 τοῦ Θ.
- 3, 4. διὰ τοῦ Χριστοῦ πρὸς
 τ. Θεόν
 - 5. ἡ ἱκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ Θ.
- 4, 2. ἐνώπιον τοῦ Θ.
 - 4. ὁ Θεός τοῦ αἰῶνος τούτου
 - - Χρ. ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ Θ.
 - 6. ὁ Θ. ὁ εἰπὼν - φῶς λάμπει
 - 7. τοῦ Θ. καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν
- 5, 1. οἰκοδομῆν ἐκ Θεοῦ ἔχομεν
 - 5. ὁ δὲ καταργασάμενος -
 Θεός
 - 11. Θεῷ δὲ πεφανερῶμεθα
 - 13. εἴτε γὰρ ἐξίστημεν, Θεῷ
 - 18. τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ Θεοῦ
 - 19. Θεός ἦν ἐν Χρ. κόσμον
 καταλλάσσειν ἑαυτῷ
 - 20. τοῦ Θ. παρακαλοῦντος

- 2Cor. 5, 20. καταλλάγητε τῷ Θεῷ
 6, 4. ὡς Θεοῦ διάκονοι
 - 16. ναῶ Θεοῦ μετὰ εἰδώλων
 - - ναὸς Θεοῦ ἔσται ζῶντος
 7, 6. παρεκάλεσεν ἡμᾶς ὁ Θ.
 - 9. ἐλυπηθῆτε γὰρ κατὰ Θεόν
 - 10. ἡ γὰρ κατὰ Θεὸν λύπη
 - 11. τὸ κατὰ Θεὸν λυπηθῆναι
 - 12. φανερωθῆναι - ἐνώπιον
 τοῦ Θ.
- 8, 16. χάρις δὲ τῷ Θ.
 9, 7. „ἰλαρ. δότην ἀγαπᾷ ὁ Θ.“
 - 8. δυνατὸς δὲ ὁ Θ.
 - 11. εὐχαριστιαν τῷ Θεῷ
 - 12. πολλῶν εὐχαριστιῶν τῷ Θ.
 - 15. χάρις - τῷ Θ. ἐπὶ τῇ
- 10, 4. ὕπλα - δυνατὰ τῷ Θεῷ
 - 5. κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ Θ.
 - 13. ἐμέρισεν ἡμῖν ὁ Θ.
- 11, 2. ζηλοῦ γὰρ ὑμᾶς Θεοῦ ζηλῶ
 - 7. τὸ τοῦ Θ. εὐαγγέλιον
 - 11. ὁ Θεός οἶδεν
- 12, 2. οὐκ οἶδα, ὁ Θ. οἶδεν (3)
 - 19. κατανῶπιον τοῦ Θ. - λα-
 λούμεν
 - 21. μὴ - ταπεινώσῃ με ὁ Θ. μου
- 13, 7. εὐχομαι - πρὸς τὸν Θ.
 - 11. ὁ Θ. τῆς ἀγάπης
- Gal. 1, 10. ἀνθρώπους πείθω ἢ τὸν
 Θεόν;
 - 15. ὅτε - εὐδόκησεν ὁ Θ.
 - 20. ἰδοὺ ἐνώπιον τοῦ Θ.
- 2, 6. πρόσωπον Θεὸς ἀνθρώ-
 που οὐ λαμβάνει
 - 19. ἵνα Θεῷ ζήσω
- 3, 6. Ἀβραὰμ ἐπίστευσεν τῷ Θ.
 - 8. δίκαιοι τὰ ἔθνη ὁ Θ.
 - 11. δικαιοῦται παρὰ τῷ Θ.

Gal. 3, 17. προκαταρρωμένῃ ὑπὸ τ. Θ.

- 18. καχύρισται ὁ Θεός
- 20. ὁ δὲ Θεὸς εἰς ἔστιν
- 21. κατὰ τῶν ἀπαγγελίων τ. Θ.
- 26. πάντες γὰρ υἱοὶ Θ. ἔστε
- 4, 6. ἐξαπέστειλεν ὁ Θ. τὸ Πν.
- 7. κληρονόμος Θεοῦ διὰ Χρ.
- 8. οὐκ εἰδότες Θεόν
- - τοῖς φύσει μὴ οὔσι θεοῖς
- 9. νῦν δὲ γνόντες Θεόν, μάλ-
- λον δὲ γνωσθ. ὑπὸ Θ.

6, 7. Θεὸς οὐ μυστηρίζεται
- 16. ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θ.

Eph. 1, 17. ὁ Θ. τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰ.

- 2, 4. ὁ δὲ Θ. πλούσιος ὢν ἐν ἐλ.
- 8. Θεοῦ τὸ δῶρον, οὐκ ἐξ ἔργ.
- 10. οἷς προητοίμασεν ὁ Θ.
- 16. ἀποκαταλλ. - τῷ Θ. διὰ
- τ. σταυροῦ
- 19. οἰκατοὶ τοῦ Θεοῦ
- 22. εἰς κατοικητήριον τοῦ Θ.
- 3, 9. ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ Θ.
- 10. πολυποικ. σοφία τοῦ Θ.
- 19. εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα
- τοῦ Θ.

- 4, 18. τῆς ζωῆς τοῦ Θ.
- 24. τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέντα
- 32. ὁ Θ. ἐν Χρ. ἡγαρίσαστο
- 5, 1. γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τ. Θ.
- 2. θυσιαν τῷ Θ. εἰς ὁσμὴν
- 6. ἔρχεται ἡ ὁργὴ τοῦ Θ.
- (Col. 3, 6)

6, 11. τὴν πανοπλίαν τοῦ Θ. (18)
- 17. ὃ ἔστι ῥῆμα Θεοῦ

Phil. 1, 8. μάρτυς - μου ἔστιν ὁ Θ.

- 11. εἰς δόξαν καὶ ἰπαινον Θ.
- 23. τοῦτο ἀπὸ Θεοῦ
- 2, 6. ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων

Phil. 2, 9. ὁ Θ. αὐτὸν ὑπερῴψωσε

- 18. ὁ Θ. γὰρ ἔστιν ὁ ἐνεργῶν
- 27. ὁ Θεὸς αὐτὸν ἡλέησεν
- 3, 9. τὴν ἐκ Θεοῦ δικαιοσύνην
- 14. τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ Θ.
- 15. τοῦτο ὁ Θ. ὑμῖν ἀποκα-
- λύψαι

- 19. ὃν ὁ Θεὸς ἡ κοιλία
- 4, 6. γνωρίζεσθω πρὸς τὸν Θ.
- 7. ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ
- 9. ὁ Θ. τῆς εἰρήνης
- 18. θυσιαν θ. εὐάρεστον τῷ Θ.
- 19. ὁ δὲ Θ. μου πληρώσει

Col. 1, 11. εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Θ.

- 15. εἰκὼν τοῦ Θ. τοῦ ἀοράτου
- 25. κατὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ
- Θεοῦ
- 27. ἡ θέλησεν ὁ Θ. γνωρίσαι
- 2, 2. τοῦ μυστηρίου τοῦ Θ.
- 12. τοῦ Θ. τοῦ ἐγείραντος αὐτ.
- 19. αὔξει τὴν αὔξησιν τοῦ Θ.
- 3, 1. ἔστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θ.
- 8. κέκρυπται σὺν τῷ Χρ.
- ἐν τῷ Θεῷ
- 12. ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ Θ. ἄγιοι
- 15. ἡ εἰρήνη τοῦ Θ. [αἱ Χρ.]
- 16. ᾄδοντες ἐν ταῖς καρδίαις
- ὑμῶν τῷ Θεῷ

4, 3. ἵνα ὁ Θ. ἀνοίξῃ ἡμῖν

1 Th. 1, 4. ἡγαπημένοι ὑπὸ Θ.

- 8. ἡ πίστις ὑμῶν ἡ πρὸς
- τὸν Θ.
- 9. ἐπιστρέψατε πρὸς τὸν Θ.
- - Θεῷ ζῶντι καὶ ἀληθινῷ
- 2, 2. ἐν τῷ Θεῷ ἡμῶν λαλῆσαι
- - τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θ. (8, 9)
- 4. θαδοικμάσμεθα ὑπὸ τοῦ
- Θεοῦ

1 Th. 2, 5. Θεὸς μάρτυς

- 10. ὑμεῖς μάρτυρες κ. ὁ Θ.
- 12. περιπατήσαι ὑμᾶς ἀξίως τοῦ Θ.
- 13. λόγον ἀποῆς - τοῦ Θ.
- 15. Θεῷ μὴ ἀρεσκόντων
- 3, 2. συναργόν τοῦ Θεοῦ
- 9. τῷ Θ. ἀνταποδοῦναι
- - ἐμπροσθεν τοῦ Θ. ἡμῶν
- 4, 1. ἀρέσκαι Θεῷ
- 5. ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα τὸν Θ.
- 7. ἐκάλεσαν ἡμᾶς ὁ Θ.
- 8. τὸν Θ. τὸν καὶ δόντα τὸ Πν.
- 14. ὁ Θ. τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰ. ἄξει
- 16. ἐν σάλπιγγι Θεοῦ
- 5, 9. οὐκ ἔθετο ἡμᾶς ὁ Θ. εἰς ὄργην
- 23. αὐτὸς δὲ ὁ Θ. τῆς εἰρήνης

2 Th. 1, 5. τ. δικαίας κρίσεως τοῦ Θ.

- 6. εἴπερ δίκαιον παρὰ Θεῷ
- 8. τοῖς μὴ εἰδόσι Θεὸν
- 11. ἀξιόσχη τ. κλήσεως ὁ Θ. ἡμῶν
- 2, 4. ἐπὶ πάντα λογόμενον Θεὸν ἢ σέβασμα
- - εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θ.
- - [ὡς Θεὸν] καθίσαι
- - ἀποδεικνύντα ἐαντὸν ὅτι ἐστὶ Θεός [αἱ. ἔστι Θ.]
- 11. πέμψει αὐτοῖς ὁ Θ.
- 13. εἶλατο ἡμᾶς ὁ Θ.

3, 8. πιστὸς - ὁ Θ. [αἱ. ὁ Κ.]

1 Tim. 1, 1. ἐπιταγὴν Θεοῦ σωτηρίας ἡμῶν (2, 3. Tit. 1, 3; 2, 10; 3, 4. Jud. 25)

- 4. οἰκονομίαν Θεοῦ τὴν ἐν πίστει

1 Tim. 1, 11. τοῦ μακαρίου Θεοῦ

- 17. ἀφ' ἁρτῶ ἀοράτῳ μόνῳ Θεῷ
- 2, 5. εἰς γὰρ Θεός, εἰς καὶ μεσίτης Θεοῦ κ. ἀνθρώπων
- 3, 5. πῶς ἐκκλησίας Θεοῦ ἐπιμελήσεται
- 15. πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἀν.
- - ἐκκλησία Θεοῦ ζώντος
- 16. Θεός ἐφανερώθη ἐν σαρκί
- 4, 8. ὁ Θεός ἐκτίσεν εἰς
- 4. πᾶν κτίσμα Θεοῦ καλόν
- 5. διὰ λόγου Θ. κ. ἐντενύξως
- 10. ἡλίκαμεν ἐπὶ Θεῷ ζῶντι
- 5, 4. ἀπόδεικτον ἐνώπιον τ. Θ.
- 5. ἡλίκεν ἐπὶ τὸν Θ.
- - διαμαρτ. ἐνώπ. τοῦ Θ. (2 Tim. 4, 1)

- 6, 1. ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ Θ.
- 11. σὺ δὲ, ὡς ἀνθρώπε τοῦ Θ.
- 13. ἐνώπιον τοῦ Θ. τοῦ ζωοποιούντος

- 17. ἐν τῷ Θ. τῷ ζῶντι τῷ παρ.

2 Tim. 1, 3. χάριν ἔχω τῷ Θ. ὡς λατρ.

- 6. τὸ χάρισμα τοῦ Θ.
- 7. οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θ.
- 2, 15. δόκιμον παραστήσαι τῷ Θεῷ
- 19. θεμέλιος τοῦ Θ. ἔστηκεν
- 25. δῶ αὐτοῖς ὁ Θ. μετάνοιαν
- 17. ἄρτιος ἢ ὁ τοῦ Θ. ἀνθρώπος

Tit. 1, 1. Παῦλος δοῦλος Θεοῦ

- - κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν Θεοῦ
- 2. ὁ ἀψευδὴς Θεός
- 7. ὡς Θεοῦ οἰκονόμον
- 16. Θεὸν ὁμολογοῦσιν εἰδέναι

Tit. 3, 8. οἱ πεπιστευκότες [τῷ] Θ.
Heb. 1, 1. ὁ Θ. λαλήσας τοῖς πατρ.
 - 8. „ὁ θρόνος σου ὁ Θεός“
 - 9. „ἔχρισέ σε, ὁ Θ., ὁ Θ. σου“
 2, 4. συνεπιμαρτυροῦντος τ. Θ.
 - 13. „ἅ μοι ἰδωκαν ὁ Θ.“
 - 17. ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θ.
 3, 4. πάντα κατασκευάσας Θ.
 - 12. ἀποστήναι ἀπὸ Θ. ζῶντος
 4, 4. „κατέπανσεν ὁ Θ. ἐν τῇ“
 - 9. σαββατισμὸς τ. λαῶ τ. Θ.
 - 10. κατέπανσεν -- ἀπὸ τῶν ἰδίων ὁ Θ.
 5, 1. καθίσταται τὰ πρὸς τὸν Θεόν
 - 4. καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θ.
 - 10. προσαγορευθεὶς ὑπὸ τ. Θ.
 - 12. τῶν λογίων τοῦ Θ.
 6, 1. πίστεως ἐπὶ Θεόν
 - 8. δάνπερ ἐπιτρέπη ὁ Θ.
 - 5. γευσάμενους Θεοῦ ῥῆμα
 - 7. εὐλογίας ἀπὸ τοῦ Θ.
 - 10. οὐ γὰρ ἄδικος ὁ Θ.
 - 18. ἐπαγγεिलाίμενος ὁ Θ.
 - 17. βουλόμενος ὁ Θ. ἐπιδεῖξαι
 - 18. ἀδύνατον ψεύσασθαι Θ.
 7, 1. ἱερεὺς τοῦ Θ. τοῦ ὑψίστου
 - 19. δι' ἧς ἐγγίζομεν τῷ Θ.
 - 25. προσερχομένους - τῷ Θ.
 8, 10. „ἴσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν“
 9, 14. προσήνεγκεν ἄμωμον τῷ Θεῷ
 - - λατρεύειν Θεῷ ζῶντι
 - 20. „ἀνετίλατο πρὸς ὑμ. ὁ Θ.“
 10, 12. „ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ“
 - 21. ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Θ.
 - 31. φοβερὸν τὸ ἐμπασεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος

Heb. 11, 3. κατηρτίσθαι τοὺς αἰῶ-
 νας ῥήματι Θεοῦ
 - 4. προσήνεγκε τῷ Θ.
 - - μαρτυροῦντος - τοῦ Θ.
 - 5. „μετέθηκεν αὐτὸν ὁ Θ.“
 - - „εὐφροσυνεῖναι τῷ Θ.“
 - 6. τὸν προσερχόμενον τῷ Θ.
 - 10. τεχνίτης κ. δημιουργὸς ὁ Θ.
 - 16. οὐκ ἐπαισχύνεται αὐτ. ὁ Θ. Θεός ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν
 - 19. ἐγείρειν δυνατὸς ὁ Θ.
 - 25. τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ
 - 40. τοῦ Θ. - προβλεψαμένου
 12, 2. ἐν δεξιᾷ - τοῦ θρόνου τοῦ Θ.
 - 7. ὑμῖν προσφύρεται ὁ Θ.
 - 22. πόλεις Θεοῦ ζῶντος ἱερουσ.
 - 23. κριτὴ Θεῷ πάντων
 - 28. λατρ. εὐαρέστως τῷ Θ.
 - 29. „ὁ Θ. ἡμῶν πύρ καταν.“
 13, 4. μοιχοὺς κρινεῖ ὁ Θ.
 - 15. ἀναγέρωμεν - τῷ Θεῷ
 - 16. θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ Θ.
 - 20. ὁ Θ. τῆς εἰρήνης
Jac. 1, 1. Θεοῦ καὶ Κ. Ἰ. Χ. δούλος
 - 5. παρὰ τοῦ διδόντος Θ.
 - 13. ἀπὸ Θεοῦ πειράζομαι
 - - ὁ γ. Θ. ἀπειραστός ἐστι κακῶν
 2, 5. ὁ Θ. ἐξελέξατο τοὺς πτω-
 χούς
 - 19. πιστεύεις ὅτι ὁ Θ. εἰς ἐστι
 - 23. „ἐπίστευσε δὲ Ἄ. τῷ Θ.“
 - - φίλος Θεοῦ ἐκλήθη
 3, 9. καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ γηγ.
 4, 4. ἐχθρὰ τοῦ Θ. ἔστιν

Jac. 4, 6. „ὁ Θ. ὑπερηφάνους ἀντι-
τάσσεται“ (1 Pet. 5, 5)

- 7. ὑποτάγητε οὖν τῷ Θ.
- 8. ἰγγίσατε τῷ Θ. κ. ἰγγισί
ὑμῖν

1Pet. 1, 21. πιστεύοντας εἰς Θεὸν τὸν
ἐγείραντα

- ἑλπίδαι εἶναι εἰς Θ.
- 2, 4. παρὰ δὲ Θεῷ ἡλεκτόν
- 5. εὐπρόσδεκτους τῷ Θ.
- 10. τὴν δὲ λαὸς Θεοῦ
- 16. ὡς δοῦλοι Θεοῦ
- 19. διὰ συναίδησιν Θεοῦ

- 20. τοῦτο χάρις παρὰ Θεῷ
- 3, 4. ἐνώπιον τοῦ Θ. πολυτελής
- 5. ἐλπίζουσαι ἐπὶ τὸν Θ.

- 15. „Κύριον δὲ τὸν Θ. ἀγιά-
σατε ἐν ταῖς καρδ. ὑμῶν“

- 18. ἵνα ἡμᾶς προσαγάγῃ τῷ
Θεῷ

- 20. ἡ τοῦ Θ. μακροθυμία
- 21. συνειδήσεως ἀγαθῆς ἐπε-
ρώτημα εἰς Θεόν

- 22. ἐν δεξιᾷ τοῦ Θ.

- 4, 6. ζῶσι δὲ κατὰ Θεόν
- 11. ὡς λόγια Θεοῦ

- ἡ ἐσχυὸς ἧς χορηγεῖ ὁ Θ.
- 17. ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Θ.

- τῷ τοῦ Θ. εὐαγγελίῳ
- 5, 2. τὸ - ποιμνίον τοῦ Θ.

- ἐκουσίως [κατὰ Θεόν]
- 6. ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα
τοῦ Θ.

- 10. ὁ δὲ Θ. πάσης χάριτος

2Pet. 1, 2. ἐν ἐπιγνώσει τοῦ Θ.

- 21. ἄγιοι Θεοῦ ἀνθρώποι

- 2, 4. ὁ Θ. ἀγγέλων - οὐκ
ἀφίσταντο

2Pet. 3, 5. συνεστῶσα - τῷ τοῦ Θ. λόγῳ
- 12. παρουσίαν τῆς τ. Θεοῦ

[α. Κυρ.] ἡμέρας

1Joh. 1, 5. ὁ Θεὸς φῶς ἐστι

3, 9. ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Θ.
(5, 18)

- ἐκ τοῦ Θ. γαγέννηται (4,
7; 5, 1)

- 10. οὐκ ἐστὶν ἐκ τοῦ Θ. (4, 6)

- 20. μιλῶν ἐστὶν ὁ Θ. τ. καρ-
δίας ἡμῶν

- 21. παρόρησιν ἔχομεν πρὸς
τὸν Θ.

4, 1. εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶν (2
cf 3)

- 4. ὑμεῖς ἐκ τοῦ Θ. ἐστε (cf.
6; 5, 19)

- 6. ὁ γινώσκων τὸν Θ. ἀκούει

- 7. ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ Θ. ἐστὶ
- γινώσκει τὸν Θ.

- 8. οὐκ ἔγνω τὸν Θεόν

- ὁ Θεὸς ἀγάπῃ ἐστὶ (4, 16)

- 9. τὸν υἱὸν - ἀπέσταλκεν
ὁ Θ.

- 11. οὕτως ὁ Θ. ἡγάπησεν
ἡμᾶς

- 12. Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τε-
θεῖται

- ὁ Θ. ἐν ἡμῖν μένει

- 15. ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει κ.
αὐτὸς ἐν τῷ Θ.

- 16. τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ Θ.

- ἐν τῷ Θ. μένει κ. ὁ Θ.
ἐν αὐτῷ

- 20. τὸν Θ. ὃν οὐκ ἑώρακα

5, 4. τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θ.

- 9. bis. ἡ μαρτυρία τοῦ Θ.
μιλῶν ([10])

- 1 Joh. 5, 10. ὁ μὴ πιστεύων τῷ Θεῷ
 - - μεμαρτυρήκειν ὁ Θ.
 - 11. ζώην αἰ. ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θ.
 - 20. οὗτός ἐστιν ὁ ἀληθινός Θ.
- 2 Joh. 9. Θεὸν οὐκ ἔχει
- 3 Joh. 6. προπέμψας ἀξίως τοῦ Θ.
 11. ὁ ἀγαθός. ἐκ τοῦ Θ. ἐστιν
 - ὁ κακοπ. οὐχ ἐώρακε τὸν Θ.
- Jud. 4. μόνον δεσπότην [Θεόν]
- Αποκ. 1, 1. ἦν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θ.
 - 6. ἱερεῖς τῷ Θ. κ. πατρὶ αὐτοῦ
 - 8. λέγει Κύριος ὁ Θ.
 2, 7. ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ
 Θεοῦ μου
 3, 1. τὰ ἐπὶ πνεύματα τοῦ
 Θ. (4, 5; 5, 6)
 - 2. πεπληρωμ. ἐνώπιον τ. Θ.
 - 12. ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θ. μου
 - - τὸ ὄνομα τοῦ Θ. μου
 - - τῆς πόλεως τοῦ Θ. μου
 - - ἀπὸ τοῦ Θ. μου
 - 14. ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τ. Θ.
 4, 8. ἅγιος Κ. ὁ Θ. (cf. 11)
 5, 9. ἡγόρασας τῷ Θ. ἡμᾶς
 - 10. τῷ Θ. ἡμῶν βασιλεῖς
 7, 2. σφραγίδα Θεοῦ ζῶντος
 - 3. τοὺς δούλους τοῦ Θ. ἡμ.
 - 10. ἡ σωτηρία τῷ Θ. ἡμ.
 - 11. προσεκύν. τῷ Θ.
 - 12. ἡ λαχὺς τῷ Θ. ἡμῶν εἰς
 - 15. ἐνώπ. τοῦ Θρόνου τοῦ Θ.
 - 17. ἐξαλείψει ὁ Θ. πᾶν θά-
 κρον (21, 4)
 8, 2. οἱ ἐνώπ. τοῦ Θ. ἐστήκασιν
 - 4. ἀνέβη - ἐνώπ. τοῦ Θ.
 9, 4. ἔχουσι τ. σφραγίδα τ. Θ.
 - 13. θυσιαστικρ. - τοῦ ἐνώπ.
 τοῦ Θ.

- Αποκ. 10, 7. τὸ μυστήριον τοῦ Θ.
 11, 1. μέτρησον τὸν ναὸν τοῦ Θ.
 - 4. ἐνώπ. τοῦ Θ. [αἱ. Κ.] τ. γῆς
 - 11. πνεῦμα ζωῆς ἐκ τοῦ Θ.
 - 16. οἱ ἐνώπ. τοῦ Θ. καθῆ-
 μενοι - προσεκύν. τῷ Θ.
 - 13. δοῖαν τῷ Θ. τοῦ οὐρανοῦ
 - 17. Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντο-
 κράτωρ ὁ ὢν κ. ὁ ἦν
 - 19. ἡολιγὴ ὁ ναὸς τοῦ Θ.
 12, 5. πρὸς τ. Θ. κ. τὸν Θρόνον
 - 6. ἡτοιμασμ. ἀπὸ τοῦ Θ.
 - 10. ἐνώπιον τοῦ Θ. ἡμῶν
 13, 6. βλασφημ. πρὸς τὸν Θ.
 14, 4. ἀπαρχὴ τῷ Θ. κ. τῷ ἀρνίῳ
 - [5. ἐνώπιον τ. Θρόνου τοῦ Θ.]
 - 10. ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ
 τοῦ Θ.
 - 19. τὴν ληνὸν τ. θυμοῦ τοῦ Θ.
 15, 1. ἐτελέσθη ὁ θυμὸς τοῦ Θ.
 - 2. ἔχοντας κιθάρας τοῦ Θ.
 - 3. Μωϋσείως δούλου τοῦ Θ.
 - - Κύριε ὁ Θ. ὁ παντοκρ.
 (16, 7, 14; 19, 6; 21, 22)
 - 7. τοῦ Θ. τοῦ ζῶντος εἰς
 τοὺς αἰῶνας
 16, 1. φιάλας τοῦ θυμοῦ τοῦ Θ.
 - 9. τὸ ὄνομα τοῦ Θ.
 - 11. ἐβλασφ. τὸν Θ. τοῦ οὐρα-
 νοῦ (21)
 - 19. ἐμνήσθη ἐνώπ. τοῦ Θ.
 17, 17. ὁ γ. Θ. ἔδωκεν εἰς τὰς
 18, 5. ἐμνημόνευσεν ὁ Θ. τὰ αἰῶν.
 - 8. λαχυρὸς Κύριος ὁ Θ.
 - 20. ἔκρινεν ὁ Θ. τὸ κρίμα
 19, 4. προσεκύνησεν τῷ Θ.
 - 10. τῷ Θ. προσκύνησον (22, 9)
 - 15. τ. ὀργῆς τοῦ Θ. τοῦ παντ.

- Αποκ.19,17. τὸ δαίπνον τὸ μέγα τ. θ.
 20, 6. ἱερεῖς τοῦ θ. κ. τοῦ Χρ.
 - 9. πῦρ ἐκ τοῦ οὐρ. ἀπὸ τ. θ.
 - 12. ἐνώπιον τοῦ θ. [αλ. 1. θρόνου]
 21, 2. ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θ. (10)
 - 3. ἰδοὺ ἡ σκηνὴ τοῦ θ.
 - - αὐτὸς ὁ θ. ἔσται μετ' αὐτῶν
 - 4. ἐξαλείψει [ὁ θ.]
 - 7. ἔσομαι αὐτῷ θεός
 22, 1. θρόνου τοῦ θ. καὶ τοῦ ἀρνίου (3)
 - 5. Κ. ὁ θ. φωτίζει
 - 6 Κ. ὁ θ. τῶν πνευμάτων
 - 18. ἐπιθήσει ὁ θ. ἐπ' αὐτὸν
 - 19. ἀφελεί τ. θ. τὸ μέρος

Θεοσέβεια 1 Tim. 2, 10.

Θεοσεβῆς Joh. 9, 31.

Θεοστυγῆς Rom. 1, 30.

Θεότης Col. 2, 9.

Θεόφιλος Luc. 1, 3. Act. 1, 1.

Θεραπεία

Mat.24,45. ὃν κατέστησεν ὁ κύρ. αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θερ. αὐτοῦ (Luc. 12, 42)

Luc. 9, 11. χρεῖαν ἔχοντας θεραπειάς

Αποκ.22,2. εἰς θεραπειαν τῶν ἐθνῶν θεραπεύειν

Mat. 4,23. Θερ. πᾶσαν νόσον (9, 35; 10, 1)

- 24. ἐθεράπευσεν αὐτοὺς (cf. 12, 22; 15, 30; 19, 2; 21, 14. Luc. 4, 40)

8, 7. ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτὸν

Mat. 8, 16. κακῶς ἔχοντας ἐθεράπ. (Mar. 1, 34)

10, 8. ἀσθενούντας θεραπεύετε
 12, 10. τοῖς σάββασιν θεραπ.

(Mar. 3, 2. Luc. 6, 7; 13, 14; 14, 3)

- 15. ἐθεράπευσιν αὐτ. πάντας (cf. 15, 30)

14, 14. ἐθερ. τοὺς ἀρρώστους

17, 16. αὐτὸν θεραπεύσαι

- 18. ἐθεραπεύθη ὁ παῖς

Mar. 3, 10. πολλοὺς γ. ἐθεράπ. (Luc. 7, 21)

- 15. θεραπ. τὰς νόσους (9, 1)

6, 5. ἐπιθείς τ. χεῖρας ἐθεράπ.

- 13. ἤλπιον - κ. ἐθεράπ.

Luc. 4, 23. θεραπ. σεαυτὸν

5, 15. θεραπ. ὑπ' αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀσθενειῶν

6, 18. ὀχλούμενος - ἐθεραπεύοντο

8, 2. ἦσαν τεθεραπευμ. ἀπὸ πνευμάτων

- 43. ἐπ' οὐδενὸς θεραπευθ.

9, 6. θεραπεύοντες πανταχοῦ

10, 9. θεραπεύετε τοὺς - ἀσθ.

13, 14. ἐρχόμενοι θεραπεύετε

Joh. 5, 10. πῶ τεθεραπευμένῳ

Act. 4, 14. ἰστώτα κ. τεθεραπευμ.

5, 16. ἐθεραπεύοντο ἅπαντες

8, 7. χῶλοι ἐθεραπεύθησαν

17, 25. ὑπὸ χειρῶν ἀνθρ. θεραπεύεται

28, 9. οἱ ἔχοντες ἀσθ. - ἐθεραπεύοντο

Αποκ.13,3. ἡ πληγὴ - ἐθεραπεύθη (12)

θεράπων Heb. 3, 5.

Θερίζειν

Mat. 6, 26. οὐ σπεῖρ. οὐδὲ θερίζουσιν (Luc. 12, 24)

25, 24. θερίζων ὅπου οὐκ ἔσπειρας (cf. 26. Luc. 19, 21. 22)

Joh. 4, 38. ὁ θερίζων μισθὸν λαμβάνει - ὁ σπειρων ὁμοῦ χαίρει καὶ ὁ θερ.

- 37. καὶ ἄλλος ὁ θερίζων

- 38. ἀπὸ σταίλα ὑμᾶς θερίζειν

1Cor. 9, 11. τὰ σαρκικὰ θερίσομεν

2Cor. 9, 6. φειδομένως καὶ θερίσει

Gal. 6, 7. ὁ - σπεῖρει ἄνθρ., τοῦτο καὶ θερίσει

- 8. ἐκ τ. σαρκὸς θερ. φθοράν ἐκ τ. πν. θερ. ζωὴν αἰών.

- 9. καιρῷ γ. ἰδίῳ θερίσομεν

Jac. 5, 4. αἱ βοαὶ τῶν θερισάντων

Apoc. 14, 15. θέρισον, ὅτι ἤλθεν ἡ ὥρα τοῦ θερίσαι. 16.

Θερισμός

Mat. 9, 37. 38. ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς - τοῦ κυρίου τοῦ θερ. - ἐργάτας εἰς τὸν θ. αὐτοῦ

(Luc. 10, 2)

13, 30. μέχρι τοῦ θερισμοῦ

- 39. ὁ - θερ. συντέλεια τοῦ αἰῶνος

Mar. 4, 29. παρίστανεν ὁ θερισμός

Joh. 4, 35. ὁ θερ. ἔρχεται

- - λευκαὶ - πρὸς θερισμόν

Apoc. 14, 15. ἐξηράνθη ὁ θ. τῆς γῆς θεριστῆς **Mat.** 13, 30. 39.

Θερμαίνεσθαι

Mar. 14, 54. θερμαινόμενος πρὸς τὸ φῶς (cf. 67. **Joh.** 18, 18. 25)

Jac. 2, 16. θερμαίνεσθε κ. χορτάζεσθε

Θέρμη Act. 28, 3.

Θέρος

Mat. 24, 32 (**Mar.** 13, 28. **Luc.** 21, 30)

Θεσσαλονικεύς

Act. 20, 4; 27, 2. **1 Th.** 1, 1. **2 Th.** 1, 1.

Θεσσαλονίκη

Act. 17, 1. 11. 13. **Phil.** 4, 16. **2 Tim.** 4, 10.

Θευδᾶς Act. 5, 36.

*Θεωρεῖν

Joh. 6, 40. πᾶς ὁ θεωρ. τὸν υἱόν (cf. 62)

8, 51. θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ

12, 45. ὁ θεωρῶν ἐμὲ θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με

14, 17. οὐ θεωρεῖ αὐτὸ οὐδὲ γιν.

- 19. ὁ κόσμος με οὐκέτι θεωρεῖ - ὑμεῖς δὲ θεωρ. με

16, 10. οὐκέτι θεωρ. με

- 16. μικρόν κ. οὐ θεωρ. με (17. 19)

17, 24. ἵνα θεωρῶσι τὴν δόξαν

Θεωρία Luc. 23, 48.

Θήκη Joh. 18, 11.

Θηλάζειν

Mat. 21, 16. νηπίων κ. θηλαζόντων

24, 19. ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις κ. ταῖς θηλαζούσαις (**Mar.** 13, 17. **Luc.** 21, 23)

Luc. 11, 27; 23, 29.

Θῆλυς

Mat. 19, 4. ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν (**Mar.** 10, 6)

Rom. 1, 26. αἱ τε γ. θῆλειαί. 27.

Gal. 3, 28. οὐκ ἔστι ἄρσεν καὶ θῆλυ

Θήρα Rom. 11, 9.

Θηρεύειν Luc. 11, 54.

Θηριομαχείν 1 Cor. 15, 32.

Θηρίον

Mar. 1, 13. ἦν μετὰ τῶν Θηρίων

Act. 10, 12. τὰ Θηρία καὶ τὰ ἑρπετὰ
(11, 6)

28, 4. 5.

Tit. 1, 12. Κρήτες - κακὰ Θηρία

Juc. 3, 7. Θηρίων τε καὶ πετεινῶν

Apoc. 6, 8. ὑπὸ τῶν Θηρίων τῆς γῆς

τὸ Θηρίον: 11, 7; 13, 1. 2. 3. 4 (προς-
εκύν. τῷ Θ. cf. 12; 14, 11;

20, 4). 11. 14 (τῇ εἰκ. τοῦ

Θ. cf. 15; 15, 2). 17. 18;

14, 9; 16, 2 (τὸ χάραγμα

τοῦ Θ. cf. 19, 20). 10. 13;

17, 3. 7. 8. 11. 12. 13. 16.

17; 19, 19; 20, 10.

Θησαυρίζειν

Mat. 6, 19. μὴ Θησαυρίζετε ὑμῖν Θη-

σαυροὺς ἐπὶ τ. γῆς

- 20. Θησαυρ. δὲ - ἐν οὐρανῷ

Luc. 12, 21. ὁ Θησαυρίζων ἑαυτῷ

Rom. 2, 5. Θησαυρίζ. σεαυτῷ ὀργήν

1Cor. 16, 2. Θησαυρίζων ὁ, τι ἀν εὐο-

δῶται

2Cor. 12, 14. τοῖς γονεῦσι Θησαυρίζειν

Juc. 5, 3. ἐΘησαυρίσατε ἐν ἐσχάταις

2Pet. 3, 7. οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ τῷ αὐ-

τοῦ λόγῳ τεΘησαυρισμέ-

νοι εἰσι

Θησαυρός

Mat. 2, 11. ἀνοίξαντες τοὺς Θησαυ-

ροὺς αὐτῶν

6, 19. Θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς

- 20. Θησ. ἐν οὐρανῷ (Luc. 12,

33. Θησ. ἀνέκλειπτον ἐν

τοῖς οὐρ.)

- 21. ὅπου γ. ἔστιν ὁ Θ. ὕμ.

(Luc. 12, 34)

Mat. 12, 35. ἐκ τ. ἀγαθοῦ Θησαυροῦ

(Luc. 6, 45)

13, 44. Θησαυρῷ κεκρυμμ. ἐν τῷ

- 52. ἐκβάλλει ἐκ τοῦ Θ. αὐτοῦ

19, 21. ἔξεις Θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ

(Luc. 18, 22)

2Cor. 4, 7. ἔχομεν δὲ τὸν Θησ. τοῦ-

τον ἐν ὀστρακ. σκεύειν

Col. 2, 3. πάντες οἱ Θησ. τῆς σοφίας

Heb. 11, 26. τῶν Αἰγύπτου Θησαυρῶν

θιγγάνειν, θίγειν

Col. 2, 21. Heb. 11, 28; 12, 20.

Θλίβειν

Mat. 7, 14. τεΘλιμμένη ἡ ὁδὸς ἣ

ἀπάγουσα

Mar. 3, 9. ἵνα μὴ Θλίβωσιν αὐτόν

2Cor. 1, 6. εἴτε δὲ Θλιβόμεθα

4, 8. ἐν παντὶ Θλιβόμενοι (7, 5)

1Th. 3, 4. ὅτι μίλλομεν Θλίβεσθαι

2Th. 1, 6. τοῖς Θλιβουσιν ὑμᾶς

- 7. ὑμῖν τοῖς Θλιβομένοις

1Tim. 5, 10. εἰ Θλιβομένοις ἐπήρκεσαν

Heb. 11, 37. Θλιβόμενοι, κακουχοῦ-

μενοι

Θλίψεις

Mat. 13, 21. γενομένης - Θλίψεως (Mar.

4, 17)

24, 9. παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς Θ.

- 21. ἔσται γ. τότε Θ. μεγάλη

- 29. μετὰ τ. Θλ. τῶν ἡμερῶν

(Mar. 13, 24)

Mar. 13, 19. αἱ ἡμέραι ἐκτεῖναι Θλί-

ψεως

Joh. 16, 21. οὐκ ἐτι μνημονεύει τῆς Θλ.

- 33. ἐν τῷ κόσμῳ Θλίψιν ἔχετε

Act. 7, 10. ἐκ πασῶν τῶν Θλίψεων

- 11. ἦλθε - Θλ. μεγάλη

11, 19. ἀπὸ τῆς Θλ. τῆς γενομ.

Act. 14, 22. διὰ πολλῶν θλίψεων δεῖ
20, 23. δεσμὴ με κ. θλίψεις μέ-
νουσιν

Rom. 2. 9. θλίψις κ. στενοχωρία ἐπὶ
(cf. 8, 35)

5, 3. καυχώμεθα ἐν τ. θλίψεσιν

- ἡ θλ. ὑπομονὴν καταργάζ.

12, 12. τῇ θλίψει ὑπομένοντες

1 Cor. 7, 28. θλίψιν δὲ τῇ σαρκὶ
ἔξουσιν

2 Cor. 1, 4. ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν

- τοὺς ἐν πύσῃ θλίψει

- 8. ὑπὲρ τῆς θλ. ἡμῶν

2, 4. ἐκ γ. πολλῆς θλίψεως

4, 17. ἑλαφρόν τῆς θλίψεως
ἡμῶν

6, 4. ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις

7, 4. ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν

8, 2. ἐν πολλῇ δοκιμῇ θλίψεως

- 13. ὑμῖν δὲ θλίψις

Eph. 3, 13. ἐν ταῖς θλίψεσιν μου ὑπὲρ

Phil. 1, 16. θλίψιν ἐπιφέρειν κ. θα-
σμοίς

4, 14. συγκοινωνήσαντές μου τῇ
θλίψει

Col. 1, 24. ὑστερήματα τῶν θ. τοῦ Χ.

1 Th. 1, 6. δεξιόμενοι - ἐν θλ. πολλῇ

3, 3. ἐν ταῖς θλίψεσιν ταύταις

- 7. ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει

2 Th. 1, 4. ταῖς θλίψεσιν αἱς ἀνέ-
χασθε

- 6. ἀνταποδοῦναι τοῖς θλί-
βουσιν ὑμᾶς θλίψιν

Heb. 10, 33. ὄνειδισμοῖς τε κ. θλίψεσιν

Jac. 1, 27. ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν

Apoc. 1, 9. συγκοινωνός ἐν τῇ θλίψει

2, 9. τὴν θλ. καὶ τὴν πτωχείαν

- 10. ἔξτε θλίψιν ἡμερῶν δέκα

Apoc. 1, 22. εἰς θλ. μεγ. (cf. 7, 14)

Θνήσκειν

Mat. 2, 20. τεθνήκασι γὰρ οἱ ζη-
τούντες

Mar. 15, 44. εἰ ἤδη τέθνηκα

Luc. 7, 12. ἐξακομίζετο τεθνηκὼς υἱός

8, 49. τέθνηκεν ἡ θυγάτηρ σου

Joh. 11, 21. οὐκ ἂν ἐτεθνήκει

- 39. ἡ ἀδελφὴ τοῦ τεθνηκότος

[- 41. οὐ ἦν ὁ τεθνηκὼς καί-
μενος]

- 44. ἐξηλθεν ὁ τεθνηκὼς

12, 1. Ἀάζαρος ὁ τεθνηκὼς

19, 33. εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνη-
κότα

Act. 14, 19; 25, 19.

1 Tim. 5, 6. ζωσα τέθνηκα

Θνήσκειν

Rom. 6, 12. ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν σώματι

8, 11. τὰ θν. σώματα ὑμῶν

1 Cor. 15, 53. τὸ θν. ἐνδύσασθαι ἄθα-
νασίαν

- 54. τὸ θν. τοῦτο ἐνδύσεται
ἀθανασίαν

2 Cor. 4, 11. ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν

5, 4. τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς

θόρυβον

Mat. 9, 23. Mar. 5, 39. Act. 17, 5; 20, 10.

θόρυβος

Mat. 28, 5. ἵνα μὴ θόρυβος γίνηται
(cf. Mar. 14, 2)

27, 24. μᾶλλον θόρυβος γίνεσθαι

Mar. 5, 38. Act. 20, 1; 21, 34; 24, 18.

Θράνειν Luc. 4, 18.

Θρέμμα Joh. 4, 12.

Θρηνηεῖν

Mat. 11, 17. ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν (Luc.
7, 32)

Luc. 23, 27. ἐκόπτοντο κ. ἐθρήνον
αὐτ.

Joh. 16, 20. κλαύσετε κ. θρηνήσετε
ὕμεις

Θρῆνος Mat. 2, 18.

Θρησκεία

Act. 26, 5. Col. 2, 18. Jac. 1, 26. 27.

Θρησκός Jac. 1, 26.

Θριαμβεύειν 2 Cor. 2, 14. Col 2, 15.

Θρίξ, τρίχες

Mat. 3, 4. ἀπὸ τριχῶν καμήλου (Mat.
1, 6)

5, 36. μίαν τρίχα λευκήν

10, 30. αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς
(Luc. 12, 7; cf. 21, 18.
Act. 27, 84)

Luc. 7, 38. ταῖς θριξί τῆς κεφαλῆς
(44)

Joh. 11, 2. ταῖς θρ. αὐτῆς (12. 3)

1 Pet. 3, 3. ἁμπλοκῆς τριχῶν

Aroc. 1, 14. αἱ τρίχες λευκαὶ ὡς ἔρ.

9, 8. εἶχον τρίχας ὡς τρ. γυ-
ναικῶν

Θροεῖσθαι

Mat. 24, 6. Mar. 13, 7. 2 Th. 2, 2.

Θρόμβος Luc. 22, 44.

Θρόνος

Mat. 5, 34. ὅτι θρόνος ἐστὶ τοῦ θ.
(cf. 23, 22)

19, 28. ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ
(25, 31)

- - ἐπὶ δώδεκα θρόνους (cf.
Luc. 22, 30)

Luc. 1, 32. τὸν θρόνον αὐτοῦ τοῦ π.

- 52. καθεῖλε θυνάστας ἀπὸ
θρόνου

Act. 2, 30. καθίσαι ἐπὶ τοῦ θρ. αὐτοῦ

7, 49. „ὁ οὐρανός μοι θρ.“

Col. 1, 16. εἴτε θρ., εἴτε κυριότητες
Heb. 1, 8. „ὁ θρ. σου ὁ θ.“

4, 16. τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος

8, 1. τοῦ θρ. τῆς μεγαλοσύνης

12, 2. ἐν δεξιᾷ τοῦ θρ. τοῦ θ.

Aroc. 1, 4. ἐνώπιον τοῦ θρόνου αὐτοῦ

2, 13. ὅπου ὁ θρόνος τοῦ σατανᾶ

3, 21. καθίσαι - ἐν τῷ θρόνῳ μου

- - ἐκάθισα - ἐν τῷ θρ. αὐτοῦ

4, 2. θρ. ἔκειτο ἐν τῷ οὐρ.

- - ἐπὶ τοῦ θρ. καθήμενος

(cf. 4. 9. 10; 5, 1. 7. 13;

6, 16; 7, 10. 15; 19, 4; 21, 5)

- 3. ἱρὸς κυκλόθεν τοῦ θρόνου

- 4. κυκλόθεν τοῦ θρ. θρόνοι

- - ἐπὶ τοὺς θρ. εἴκοσι τεσσ.

- 5. ἐκ τοῦ θρ. ἐκπορεύονται

- - καίόμεναι ἐνώπ. τοῦ θρ.

- 6. ἐνώπιον τοῦ θρ. ὡς θά-
λασσα

- - ἐν μέσῳ τοῦ θρ. (5, 6)

- - κύκλῳ τοῦ θρ. (7, 11)

- 10. βαλοῦσι - ἐνώπιον τ.
θρόνου

5, 11. κυκλόθεν τοῦ θρ.

7, 9. ἐνώπιον τοῦ θρ.

- 11. ἐπισκον ἐνώπ. τοῦ θρ.

- 15. ἐνώπιον τοῦ θρ. τοῦ θ.

- 17. ἄρνιον τὸ ἀνὰ μέσον τοῦ
θρόνου

8, 3. τὸ ἐνώπιον τοῦ θρόνου

11, 16. ἐπὶ τοὺς θρόνους αὐτῶν

12, 5. τ. θεὸν κ. πρὸς τὸν θρ.
αὐτοῦ

13, 2. τὸν θρ. αὐτοῦ κ. ἐξουσίαν

14, 3. ἔδουσιν - ἐνώπιον τοῦ
θρ. [5]

16, 10. ἐπὶ τὸν θρ. τοῦ θηρίου

Αποκ. 16, 17. ἀπὸ τ. ναοῦ—ἀπὸ τοῦ θρ.
 19, 5. φωνὴ ἐκ τοῦ θρ. ἐξῆλθε
 20, 4. εἶδον θρόνους κ. ἐκάθισαν
 - 4. θρόνον μέγαν λευκόν
 - 12. ἐστῶτας ἐνώπ. τ. θρόνου
 22, 1. ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ θ. κ.
 ἄρνιου (3)

Θυάττειρα

Act. 16, 14. **Αποκ. 1, 11; 2, 18, 24.**
Θυγάτηρ
Mat. 9, 18. ἡ θυγ. μου ἄρτι τετελεύ-
 τησε (Mar. 5, 35. Luc. 8, 49)
 - 22. θάρσει, θύγατερ, ἡ πίστις
 (Mar. 5, 34. Luc. 8, 48, 49)
 10, 35. θυγατέρα κατὰ τῆς μη-
 τρός (cf. Luc. 12, 53)
 - 37. φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατ.
 14, 6. ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιά-
 δος (Mar. 6, 22)
 15, 22. ἡ θ. μου κακῶς δαιμο-
 νίζεται (cf. Mar. 7, 26, 29, 30)
 - 23. ἴδθῃ ἡ θυγ. αὐτῆς
 21, 5. „εἶπατε τῇ θυγατρὶ Σιών“
 (cf. Joh. 12, 15)

Luc. 1, 5; 2, 36; 8, 42; 13, 16. (θυ-
 γατ. Ἀβραάμ)

23, 28. θυγατέρες; Ἰερουσα.

Act. 2, 17; 7, 21.

21, 19. θυγ. παρθένου — προφη-
 τεύουσai

2Cor. 6, 18. „εἰς υἱοὺς κ. θυγατέρας“

Heb. 11, 24. υἱὸς θυγατρὸς Φαραῶ
 θυγάτριον Mar. 5, 23; 7, 25.

θύειν

Mat. 22, 4. τὰ σιτιστὰ τεθυμένα

Mar. 14, 12. ὅτε τὸ πᾶσχα ἔθνον (Luc.
 22, 7)

Luc. 15, 23. 27. 30. Joh. 10, 10.

Act. 10, 13; 11, 7; 14, 13, 18.

1Cor. 5, 7. τὸ πᾶσχα ἡμῶν ὑπὲρ
 ἡμῶν ἐτύθη Χριστός
 10, 20. ἃ θύει τὰ ἔθνη, δαιμο-
 νίοις θύει

θυέλλα **Heb. 12, 18.**

θύτινος **Αποκ. 18, 12.**

θυμίαμα

Luc. 1, 10. τῇ ὥρᾳ τοῦ θυμιάματος
 - 11. τοῦ θυσιαστηρ. τοῦ θυμ.

Αποκ. 5, 8; 8, 3, 4; 18, 13.

θυμῖαν **Luc. 1, 9.**

θυμιατήριον **Heb. 9, 4.**

θυμομαχεῖν **Act. 12, 20.**

θυμός

Luc. 4, 28. ἐπλήσθ. πάντες θυμοῦ

Act. 19, 28. γινόμενοι πλήρεις θυμοῦ

Rom. 2, 8. ὀργὴ καὶ θυμός

2Cor. 12, 20. ζῆλοι, θυμοί, ἐριθεῖαι

Gal. 5, 20. ἔρεις, ζῆλοι, θυμοί

Eph. 4, 31. πικρία κ. θυμός κ. ὀργή

Col. 3, 8. ὀργὴν, θυμόν, κακίαν

Heb. 11, 27. τὸν θυμόν τοῦ βασιλέως

Αποκ. 12, 12. ἔχων θυμόν μέγαν

14, 8. τ. οἴνου τοῦ θ. τῆς πορν.
 (18, 3)

- 10. τοῦ οἴνου τοῦ θ. τοῦ θ.

- 19. τὴν ληνὸν τοῦ θ. τοῦ θ.

15, 1. ἐτελέσθῃ ὁ θ. τοῦ θ.

- 7. γεμούσας τοῦ θ. τοῦ θ.

16, 1. φιάλας τοῦ θ. τοῦ θ.

- 19. τοῦ οἴνου τοῦ θ. τῆς
 ὀργῆς αὐτοῦ (19, 15)

θυμοῦσθαι **Mat. 2, 16.**

θύρα

Mat. 6, 6. κλείσας τὴν θύραν σου

24, 33. ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ θύραις
 (25, 10. Mar. 13, 29)

Mat. 27, 60. τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου
(cf. 28, 2. Mar. 15, 46; 16, 3)

Mar. 1, 33; 2, 2; 11, 4.

Luc. 11, 7. ἤδη ἡ θ. κλείσται
13, 24. διὰ τ. στενῆς θύρας
- 25. ἀποκλείσῃ τὴν θ.
- - κρούειν τὴν θύραν

Joh. 10, 1. εἰσερχ. διὰ τῆς θ. (2)
- 7. ἐγὼ εἰμι ἡ θ. τῶν προβ. (9)
18, 16. πρὸς τῇ θ. ἔξω
20, 19. τῶν θ. κεικλισμένων (26)

Act. 3, 2; 5, 9. 19. 23; 12, 6. 13.
14, 27. ἤνοιξε τοῖς ἔθνεσι τὴν θ.
τῆς πίστεως
16, 26. 27; 21, 30.

1Cor. 16, 9. θύρα γάρ μοι ἀνέφεγε
2Cor. 2, 12. θύρας μοι ἀναφωμένης ἐν
Col. 4, 3. ἀνόλῃ ἡμῖν θύραν τ. λόγου
Jac. 5, 9. πρὸ τῶν θυρῶν ἕστηκεν
Apoc. 3, 8. θύραν ἀναφωμένην
- 20. ἕστηκα ἐπὶ τὴν θ.
- - ἵάν τις - ἀνόλῃ τὴν θ.
4, 1. θύρα ἡνεωγμ. ἐν τῷ οὐρ.

Φυρεός Eph. 6, 16.

Φυρίς Act. 20, 9. 2 Cor. 11, 33.

Φυρωρός

Mar. 13, 34. Joh. 10, 3; 18, 16. 17.

Φυσία

Mat. 9, 13. „ἔλεον θέλω κ. οὐ θυσίαν“ (12, 7)

Mar. 9, 49. „πάντα θ. ἀλλ' ἄλισθ.“
12, 33. ὀλοκαυτ. κ. θυσίων

Luc. 2, 24. τοῦ δοῦναι θυσίαν
13, 1. μετὰ τῶν θ. αὐτῶν

Act. 7, 41. ἀνήγαγον θ. τῷ εἰδώλῳ
- 42. „σφάγια κ. θυσίαν προσ-
ηνέγκασα“

Rom. 12, 1. παραστήσαι τὰ σῶματα
ὑμῶν θυσίαν ζῶσαν

1Cor. 10, 18. οἱ ἐσθιόντες τὰς θυσίας
Eph. 5, 2. παρέδωκαν - ἑαυτὸν -
προσφορὰν κ. θυσίαν τῷ
θεῷ εἰς ὁσμὴν

Phil. 2, 17. ἐπὶ τῇ θυσίᾳ κ. λειτουργ-
γία τῆς πίστεως

4, 18. θυσίαν δεκτὴν εὐάρεστον

Heb. 5, 1. προσφέρειν δῶρα τε κ. θυ-
σίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν (cf.
7, 27 (ἀναφ.); 8, 3; 9, 9)

9, 23. κρείττους θυσίαις

- 26. διὰ τῆς θυσ. αὐτοῦ

10, 1. ταῖς αὐταῖς θυσίαις

- 5. „θ. κ. προσφορὰν“ (8)

- 11. πολλάκις προσφ. θυσίας

- 12. μίαν - προσενέγκας θυσ.

- 26. ἀπολείπεται θυσία

11, 4. πλείονα θυσ. - προσήνεγκας

13, 15. ἀναφ. θυσίαν αἰνέσεως

- 16. τοιαύταις γ. θυσίαις

1Pet. 2, 5. πνευματικὰς θυσίας
Φυσιαστήριον

Mat. 5, 23. ἐπὶ τὸ Φυσιαστήριον

- 24. ἔμπροσθεν τοῦ θυσ.

23, 18. ὁμολογ. ἐν τῷ θυσ. (cf. 20)

- 19. τὸ δῶρον ἢ τὸ θυσ.

- 35. τ. ναοῦ κ. τοῦ Φυσιαστή-
ρίου (Luc. 11, 51)

Luc. 1, 11. τοῦ θυσ. τοῦ θυμιάματος

Rom. 11, 3. „τὰ Φυσιαστήριά σου κα-
τίσκαψαν“

1Cor. 9, 13. οἱ τῷ θυσ. προσεδρεύ-
οντες

10, 18. κοινωνοὶ τοῦ θυσ. εἰσι

Heb. 7, 13. οὐδαὶς προσέσχηκε τῷ
Φυσιαστήριῳ

Heb. 13, 10. ἔχομεν θυσιαστήριον ἐξ οὗ
 Jac. 2, 21. ἀνενέγκας - ἐπὶ τὸ θ.
 Apoc. 6, 9. ὑποκάτω τοῦ θυσιαστη-
 ρίου
 8, 2. ἰσταθή ἐπὶ τὸ θ. - τὸ θ.
 τὸ χρυσοῦν
 - 5. ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ θυσ.
 9, 13. τ. τισσ. χειράτων τοῦ θ.
 τοῦ χρυσοῦ
 11, 1. ναὸν τοῦ θ. καὶ τὸ θυσ.
 14, 13. ἐξηλθεν ἐκ τοῦ θυσ.
 16, 7. ἤκουσα τοῦ θυσ. λόγοντος

Θωμάς

Mat. 10, 8. Mar. 8, 18. Luc. 6, 15.
 Joh. 11, 16; 14, 5; 20, 24. 26.
 27. 28. 29; 21, 2. Act. 1, 18.

Θώραξ

Eph. 6, 14. τ. θώρακα τ. δικαιοσύνης
 1 Th. 5, 8. θώρακα πίστεως κ. ἀγά-
 πης

Apoc. 9, 9. θώρακας ὡς θώρ. σιδη-
 ροῦς

- 17. θώρακας πυρίνους κ.
 ὑακινθ.

I.

Υάσιρος Mar. 5, 22. Luc. 8, 41.

Υακώβ

I. Isaak's Sohn:

Mat. 1, 2; 8, 11; 22, 32. Mar. 12, 26.
 Luc. 1, 33; 3, 34; 13, 28; 20, 37.
 Joh. 4, 5. 6. 12. Act. 3, 13; 7,
 8. 12. 14. 15. 32. 46. Rom. 9, 13;
 11, 26. Heb. 11, 9. 20, 21.

II. Joseph's Vater: Mat. 1, 15. 16.

Ιάκωβος

I. Sohn des Zebedäus:

Mat. 4, 21; 10, 2; 17, 1. Mar. 1, 19.
 29; 3, 17; 5, 37; 9, 2; 10, 35.
 41; 13, 8; 14, 33. Luc. 5, 10; 6,
 14; 8, 51; 9, 28. 54. Act. 1, 13;
 12, 2.

II. Sohn des Alphäus:

Mat. 10, 3; 13, 55; 27, 56. Mar. 3,
 18; 6, 3; 15, 40; 16, 1. Luc. 6,
 15. 16; 24, 10. Act. 1, 13; 12,
 17; 15, 13; 21, 18. 1 Cor. 15, 7.

Gal. 1, 19; 2, 9. 12. Jac. 1, 1.
 Jud. 1.

Υαμα 1 Cor. 12, 9. 28. 30.

Υαμβρής 2 Tim. 3, 8.

Υαννά Luc. 3, 24.

Υαννης 2 Tim. 3, 8.

Υαράδ Luc. 3, 37.

ἰᾶσθαι

I. Act. Bed.:

Mat. 13, 15. „καὶ ἰάσωμαι αὐτούς“
 (Joh. 12, 40. Act. 28, 27)

Luc. 4, 18; 6, 19; 9, 2. 11. 42; 14, 4;
 22, 51. Joh. 4, 47. Act. 9, 34;
 10, 38; 28, 8.

II. Pass. Bed.:

Mat. 8, 8. ἰαθήσεται ὁ παῖς μου
 (Luc. 7, 7) 13; 15, 28.

Mar. 5, 29. ἵαται ἀπὸ τῆς μάστιγος
 Luc. 5, 17; 6, 17; 8, 47; 17, 15.

Joh. 5, 18. Act. 3, 11.

Heb. 12, 13. ἰαθῇ δὲ μᾶλλον

Jac. 5, 16. ὅπως ἰαθῆτε
 1 Pet. 2, 24. οὐ τῷ μῶλωπι αὐτ. ἰάθητε
 ἱασίς Luc. 13, 32. Act. 4, 22. 30.
 ἱασίς Apoc. 4, 3; 21, 11. 18. 19.
 Ἰάσων
 Act. 17, 5. 6. 7. 9. Rom. 16, 21.
 ἱατρός
 Mat. 9, 12. οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ
 ἰσχύοντες ἱατροῦ (Mar.
 2, 17. Luc. 5, 31)
 Mar. 5, 26. παθοῦσα ὑπὸ πολλ. ἱα-
 τρῶν (Luc. 8, 43)
 Luc. 4, 23. ἱατρεῖ, θεράπευσ. σεαυτόν
 Col. 4, 34. Λουκᾶς ὁ ἱατρός
 ἰδέα Mat. 28, 3. [al. 1. εἰδέα]
 ἰδίος
 Mat. 9, 1. ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν
 14, 13. ἀνεχώρησεν - εἰς ἔρημον
 τόπον κατ' ἰδίαν (Luc.
 9, 10)
 - 23. εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδ.
 17, 1. εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ'
 ἰδίαν (cf. Mar. 9, 2)
 17, 19. προσελθόντες - κατ' ἰδίαν
 (cf. Mar. 9, 28)
 20, 17. παρέλαβε μαθητάς κατ'
 ἰδίαν ἐν τῇ ὁδῷ
 22, 5. εἰς τὸν ἰδίον ἀγρόν
 24, 8. οἱ μαθηταὶ κατ' ἰδίαν
 (cf. Mar. 13, 3)
 25, 14. ἐκύλεσε τοὺς ἰδ. δούλους
 - 15. κατὰ τὴν ἰδ. δύναμιν
 Mar. 4, 34. κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς μαθ.
 6, 31. δευτερεύετε αὐτ. κατ' ἰδίαν
 εἰς ἔρημον τόπον (32)
 7, 33. ἀπολαβόμενος αὐτὸν ἀπὸ
 τοῦ ὄχλου κατ' ἰδίαν
 15, 20. τὰ ἱμάτια τὰ ἰδία

Luc. 2, 3. εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν
 6, 41. ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ
 - 44. ἐκ τοῦ ἰδίου καρποῦ
 10, 23. κατ' ἰδίαν εἶπε
 - 34. ἐπὶ τὸ ἰδίον κτήνος
 18, 28. ἀφέντες τὰ ἰδία [al. 1.
 πάντα]
 Joh. 1, 11. εἰς τὰ ἰδία ἦλθε
 - - οἱ ἰδιοὶ αὐτὸν οὐ παρ-
 ἔλαβον
 - 42. τ. ἀδελφόν τ. ἰδίον Σίμ.
 4, 44. ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι
 5, 18. πατέρα ἰδίον ἔλεγε τὸν θ.
 - 43. ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ
 7, 18. τ. δόξαν τὴν ἰδίαν ζητεῖ
 8, 44. ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ
 10, 3. τὰ ἰδία πρόβατα καλεῖ
 (cf. 4. 12)
 13, 1. ἀγαπήσας τοὺς ἰδίους
 τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ
 15, 19. ὁ κόσμ. ἂν τὸ ἰδ. ἐφίλει
 16, 32. ἕκαστος εἰς τὰ ἰδία
 19, 27. ἔλαβεν - εἰς τὰ ἰδία
 Act. 1, 7. ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ
 - 19. τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ αὐτῶν
 - 25. εἰς τὸν τόπον τ. ἰδίον
 2, 6. ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ
 (8)
 3, 12. ὡς ἰδίᾳ δυνάμει
 4, 23. ἦλθον πρὸς τοὺς ἰδίους
 - 32. ἔλεγεν ἰδίον εἶναι
 13, 36. ἰδίᾳ γενεᾷ ὑπηρετήσας
 20, 28. διὰ τ. αἵματος τοῦ ἰδίου
 21, 6. ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἰδία
 23, 19. ἀναχωρήσας κατ' ἰδίαν
 24, 23. μηδένα κωλύειν τῶν ἰδίων
 25, 19. περὶ τῆς ἰδίας δεισιδαιμ.
 28, 30. ἐν ἰδίῳ μισθώματι

Rom. 10, 3. τὴν ἰδίαν δικ. ζητούντες
 11, 24. τῇ ἰδίᾳ ἐλαίᾳ
 14, 4. τῷ ἰδίῳ κυρίῳ στήχει
 - 5. ἐν τῷ ἰδίῳ νοτὶ πληροφοροφ.
 1 Cor. 3, 8. τὸν ἰδιον μισθὸν λήψεται
 - - κατὰ τὸν ἰδιον κόπον
 4, 12. ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδ. χερσὶ
 (cf. 1 Th. 4, 11)
 6, 18. εἰς τὸ ἰδιον σῶμα ἀμαρ-
 τάνει
 7, 2. τὸν ἰδιον ἄνδρα ἐχέτω
 - 4. his. τοῦ ἰδ. σώματος οὐκ
 ἐξουσ.
 - 7. ἕκαστος ἰδιον ἔχει χά-
 ρισμα. - 37.
 9, 7. τίς στρατεύεται ἰδίοις
 ὀψωνίοις;
 11, 21. τὸ ἰδιον δαίμων προ-
 λαμβάνει
 12, 11. διαιροῦν ἰδίᾳ ἐκάστω
 14, 35. τοὺς ἰδ. ἄνδρας ἐπερω-
 τάτωσαν
 15, 23. ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι
 - 38. ἐκάστω - τὸ ἰδ. σῶμα
 Gal. 2, 3. κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς δοκοῦσι
 6, 5. τὸν ἰδ. φορτίον βαστάσει
 - 9. καιρῷ γ. ἰδίῳ θεωροῦμεν
 Eph. 5, 22. τοῖς ἰδ. ἀνδράσιν ὑπο-
 τάσσεσθε (cf. 24. Col. 3,
 18. Tit. 2, 5. 1 Pet. 3, 1. 5.
 1 Th. 2, 14. ὑπὸ τῶν ἰδ. συμφυλετῶν
 - 15. τοὺς [ἰδ.] προφήτας
 4, 11. πρέσβειν τὰ ἰδία
 1 Tim. 2, 6. τὸ μαρτ. καιροῖς ἰδίοις
 3, 4. τοῦ ἰδίου οἴκου καλῶς
 προϊστάμενον
 - 5. εἰ δὲ τις τοῦ ἰδ. οἴκου
 προστιῇται, οὐκ οἶδε

1 Tim. 3, 12. τῶν ἰδίων οἴκων
 4, 2. κεκατηρηασμ. τὴν ἰδίαν
 συνειδησιν
 5, 4. τὸν ἰδιον οἶκον εὐσεβεῖν
 - 8. εἰ δὲ τις τῶν ἰδίων - οὐ
 προνοεῖ
 6, 1. τοὺς ἰδίους δεσπότας
 - 15. καιροῖς ἰδίοις δαίξει
 2 Tim. 1, 9. κατ' ἰδίαν πρόθεσιν
 4, 3. κατὰ τὰς ἰδ. ἐπιθυμίας
 Tit. 1, 3. ἐφανέρωσεν δὲ καιροῖς ἰδ.
 - 12. ἰδιος αὐτῶν προφητίης
 2, 9. ἰδίοις δεσποταῖς ὑποτάσσ.
 Heb. 4, 10. ὥσπερ ἀπὸ τῶν ἰδ. (sc.
 ἔργων) ὁ θ.
 7, 27. ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμαρτιῶν
 9, 12. διὰ δὲ τοῦ ἰδίου αἵματος
 (13, 12)
 Jac. 1, 14. ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας
 2 Pet. 1, 3. ἰδίᾳ δόξῃ κ. ἀρετῇ [al.
 διὰ δόξης etc.]
 - 20. ἰδίας ἐπιλύσεως οὐ γίνεσθ.
 2, 16. ἔσχεν ἰδίας παρανομίας
 2, 22. „ἐπὶ τὸ ἰδ. ἐξέταρα“
 3, 3. κατὰ τὰς ἰδ. ἐπιθυμίας
 αὐτῶν
 - 16. πρὸς τὴν ἰδ. αὐτῶν ἀπώ-
 λειαν
 - 17. ἐκπίσητε τοῦ ἰδ. στη-
 ριγμοῦ
 Jud. 6. τὸ ἰδιον οἰκητήριον
 ἰδιώτης
 Act. 4, 13. ἀγγάματοι εἰσι κ. ἰδιῶται
 1 Cor. 14, 16. τὸν τόπον τοῦ ἰδιώτου
 - 23. ἰδιῶται ἢ ἄπιστοι (cf. 24)
 2 Cor. 11, 6. ἰδιώτης τῷ λόγῳ
 ἰδού
 Mat. 62 mal. Mar. 12 mal. Luc. 57 mal.

Joh. 5 mal. Act. 28 mal. Rom. 1 mal. 1 Cor. 1 mal. 2 Cor. 7 mal. Gal. 1 mal. Heb. 4 mal. Jac. 7 mal. 1 Pet. 1 mal. Jud. 1 mal. Apoc. 30 mal.

Ἰθουμαία Mar. 3, 8.

ἰδρῶς Luc. 22, 44.

Ἰεζάβελ Apoc. 2, 20.

Ἰεράπολις Col. 4, 13.

ἱσρατεία Luc. 1, 9. Heb. 7, 5.

ἱσρατεύειν Luc. 1, 8.

ἱσράτευμα 1 Pet. 2, 5, 9.

Ἰσρεμίας

Mat. 2, 17; 16, 14; 27, 9.

ἱερεὺς

Mat. 8, 4. σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερῶν
(Mar. 1, 44. Luc. 5, 14;
cf. 17, 14)

12, 4. εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι μόνος
(Mar. 2, 26. Luc. 6, 4)

- 5. τοῖς σάββασιν οἱ ἱερεῖς ἐν
Luc. 1, 5. ἱερεὺς τις ὄν. Ζαχαρ.

10, 31. ἱερεὺς τις κατέβαινεν ἐν τῇ
ὁδῷ

20, 1. οἱ ἱερεῖς [al. l. ἀρχ.] κ.
οἱ γραμμ.

Joh. 1, 19. ἱερεῖς κ. Λευῖταις

Act. 4, 1. οἱ ἱερεῖς [al. l. ἀρχ.] κ.
ὁ στρατηγός (cf. 5, 24)

6, 7. πολὺς τε ὄχλος τῶν ἱερέων
14, 18. ὁ δὲ ἱερεὺς τοῦ Διός

Heb. 5, 6. „σὺ ἱερεὺς εἰς τ. αἰῶνα“
(7, 17. 21)

7, 1. ἱερ. τοῦ Θ. τοῦ ὑψίστου

- 3. μένει ἱερ. εἰς τὸ διηνεκές

- 11. ἔσθον ἀνίστασθαι ἱερ.
(15)

Heb. 7, 14. περὶ ἱερ. οὐδὲν [al. l.
ἱερωσύνης]

- 20. εἰσὶν ἱερεῖς γαγονότες (23)

8, 4. οὐδ' ἂν ἦν ἱερεὺς

- - ὄντων [τῶν ἱερ.] τῶν περ.

9, 6. διαπαντός εἰσέλαιον οἱ ἱερ.

10, 11. πᾶς μ. ἱερεὺς [al. l. ἀρχ.]
ἔσθηκε

- 21. ἱερεῖς μέγα ἐπὶ τ. οἶκον Θ.

Apoc. 1, 6. ἱερεῖς τῷ Θ. κ. πατρὶ

5, 10. τῷ Θ. ἡμῶν βασιλ. κ. ἱερ.

20, 6. ἱερεῖς τοῦ Θ. κ. τοῦ Χρ.

Ἰσριχῶ

Mat. 20, 29. Mar. 10, 46. Luc. 10, 30;

18, 35; 19, 1. Heb. 11, 30.

ἱερὸν

Mat. 4, 5. ἐπὶ τὸ πτερόν. τοῦ ἱεροῦ
(Luc. 4, 9)

12, 5. οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ

- 6. τοῦ ἱεροῦ μειζωνίστην ὥδε

21, 12. εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Θ. -

ἀγοράζ. ἐν τῷ ἱερ. (cf.

Mar. 11, 15. Luc. 19, 45.

Joh. 2, 14. 15)

- 14. προσῆλθον - ἐν τῷ ἱερῷ

- 15. κράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ

- 23. ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ ἱερ.

24, 1. ἐπορεύετο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ

- τὰς οἰκοδομὰς τοῦ ἱεροῦ

(Mar. 13, 1. 3. Luc. 21, 5)

26, 55. διδάσκων ἐν τῷ ἱερ. (Mar.

12, 35; 14, 49. Luc. 19, 47;

20, 1; 21, 37; 22, 53 (ὄν-

τος μου μεθ' ὑμ. ἐν τ.

ἱερ.) Joh. 7, 28; 8, 20)

Mar. 11, 11. καὶ εἰς τὸ ἱερὸν

- 16. διενέγκη σκευὴς διὰ τοῦ

- 27. ἐν τῷ ἱερῷ περιπατ.

Luc. 2, 27. ἦλθον ἐν τ. πν. εἰς τὸ ἱερ. - 32. οὐκ ἀφίστατο ἀπὸ τοῦ ἱερ. - 46. εὐρον αὐτὸν ἐν τῷ ἱερ. 18, 10. ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερ. 21, 38. ἐν τῷ ἱερῷ ἀκούειν αὐτοῦ 22, 52. στρατηγούς τοῦ ἱεροῦ 24, 53. ἦσαν διὰ παντός ἐν τ. ἱερ. **Joh.** 5, 14. εὐρίσκει - ἐν τῷ ἱερ. 7, 14. ἀνέβη ἡ Ἰ. εἰς τὸ ἱερ. [8, 2. παρεγεν. εἰς τὸ ἱερ.] - 59. ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἱερ. 10, 23. ἐν τῷ ἱερ. ἐν τῇ στοᾷ Σαλ. 11, 56. ἐν τῷ ἱερ. ἐστηκότες 18, 20. ἐν συναγωγ. κ. ἐν τῷ ἱερ. **Act.** 2, 46. ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ 3, 1. ἀνέβαινον εἰς τὸ ἱερ. - 2. πρὸς τ. θύραν τοῦ ἱ. etc. - 3. εἰσιέναι εἰς τὸ ἱερὸν - 8. εἰσῆλθε - εἰς τὸ ἱερ. - 10. τῇ ὥρᾳ πύλῃ τοῦ ἱερ. 4, 1. ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ (5, 24) 5, 20. λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερ. τῷ λαῷ - 21. εἰσῆλθεν - εἰς τὸ ἱερ. - 25. εἰσὶν ἐν τῷ ἱερ. ἐστῶτες 42. ἐν τῷ ἱερ. κ. κατ' οἶκον 19, 27. τὸ τῆς - Ἀρτέμ. ἱεροί 21, 26. εἰσῆγει εἰς τὸ ἱερ. - 27. θρασυμένοι αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ - 28. Ἑλλήνας εἰσῆγ. εἰς τὸ ἱερ. (29) - 30. εἰλκον αὐτ. ἔξω τοῦ ἱερ. 22, 17. προσευχ. μου ἐν τῷ ἱερ. 24, 6. τὸ ἱερ. ἐπείρασε βεβηλῶσαι - 12. οὔτε ἐν τῷ ἱερῷ εὐρόν με - 18. ἡγνισμένον ἐν τῷ ἱερῷ

Act. 25, 8. οὔτε εἰς τὸ ἱερ. - ἤμαρτον 26, 21. συλλαβόμενοι ἐν τῷ ἱερ. **1Cor.** 9, 13. ἐκ τοῦ ἱερ. ἐσθίουσιν ἱεροπροπῆς **Tit.** 2, 3. ἱερός, ὁ, ὃν **1 Cor.** 9, 13. **2 Tim.** 3, 15. Ἱεροσόλυμα **Mat.** 2, 1. παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλ. - 3. πᾶσα Ἱεροσ. μετ' αὐτοῦ 3, 5. ἐξεπορεύετο - Ἱεροσόλ. 4, 25. Ἱεροσολύμων κ. Ἰουδ. 5, 85. (ὁμόσαι -) εἰς Ἱεροσόλυμα 15, 1. οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμ. γραμμ. (Mar. 7, 1) 16, 21. ἀπελθεῖν εἰς Ἱεροσ. 20, 17. ἀναβαίνων - εἰς Ἱεροσόλ. (ἀναβ. εἰς Ἱερ.: 18. Mar. 10, 32. 33. Luc. 2, 42; 18, 31; 19, 28. Joh. 2, 13; 5, 1; 11, 55. Act. 11, 2; 21, 4. 15; 25, 1. 9. Gal. 2, 1) 21, 1. ὅτε ἤγγισεν εἰς Ἱεροσόλυμα ([Mar. 11, 1]) - 10. εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς Ἱ. **Mar.** 3, 8. ἀπὸ Ἱεροσολ. - 22. οἱ ἀπὸ Ἱεροσολ. 11, 11. εἰσῆλθεν εἰς Ἱεροσόλ. - 15. ἔρχονται εἰς Ἱεροσόλυμα - 27. ἔρχονται πόλιν εἰς Ἱεροσ. 15, 41. συναναβαῖσαι αὐτῷ εἰς Ἱ. **Luc.** 2, 22; 23, 7. **Joh.** 1, 19; 2, 23; 4, 20. 21. 45; 5, 2; 10, 22; 11, 10 **Act.** 1, 4; 8, 1. 14; 11, 22. 27; 13, 13; 18, 21; 20, 16; 21, 17; 25, 7. 15. 24; 26, 4. 10. 20; 28, 17. **Gal.** 1, 17. ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα (18)

Ἱεροσολυμίται

Mar. 1, 5. Joh. 7, 25.

ἱεροσολεῖν Rom. 2, 22.

ἱερόσυλος Act. 19, 37.

ἱερούργειν Rom. 15, 16.

Ἱερουσαλήμ

Mat. 23, 37. Ἱερουσαλήμ! Ἱερουσ. ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφ.
(Luc. 18, 34)

Mar. 11, 1. ἐγγίζουσιν εἰς Ἰ.

Luc. 2, 25. 38 41. 43. 45; 4, 9; 5, 17; 6, 17; 9, 31. 51. 53; 10, 30; 13, 4. 22. 33; 17, 11; 19, 11; 21, 20. 24; 23, 28; 24, 13. 18, 33. 47. 49. 52.

Act. 1, 8. 12. 19. 2, 5. 14; 4, 5. 16; 5, 16. 28; 6, 7; 8, 25. 26. 27; 9, 2. 13. 21. 26. 28; 10, 39; 12, 25; 13, 27. 31; 15, 2. 4; 16, 4; 19, 21; 20, 22; 21, 4. 11. 12. 13. 15. 31; 22, 5. 17. 18; 23, 11; 24, 11; 25, 3. 20.

Rom. 15, 19. ἀπὸ Ἱερουσαλ. καὶ κύκλῳ

- 25. πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλ.

- 26. τῶν ἁγίων τῶν ἐν Ἱερ.

- 31. ἡ διακονία μου ἡ εἰς Ἱερ.

1Cor. 16, 3. ἀπενεγκεῖν - εἰς Ἱερ.

Gal. 4, 25. τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ

- 26. ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλήμ

Heb. 12, 22. πόλις Θεοῦ ζώντος Ἱερουσαλήμ ἐπουρανίῳ

Apoc. 3, 12. τῆς καινῆς Ἱερουσαλήμ

21, 2. Ἱερουσ. καινὴν εἶδον καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ

- 10. τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν Ἱερ.

Ἱερωσὺνῃ Heb. 7, 11. 12. 14. 24.

Ἰησοῖ

Mat. 1, 5 6. Luc. 3, 32. Act. 13, 22.
Rom. 15, 11.

Ἰεφθάε Heb. 11, 32.

Ἰσχονίας Mat. 1, 11. 12.

Ἰησοῦς

*1) in d. Evangelien:

Mat. 1, 1. βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ

X. υἱοῦ Δαυτδ (cf. 18)

- 16. Μαρία ἐξ ἧς ἐγεννήθη Ἰ.

- 21. τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν
(25; Luc. 1, 31; 2, 21)

17, 8. οὐδένα εἶδον εἰ μὴ τὸν Ἰ.

21, 11. οὗτός ἐστιν Ἰ. ὁ προφήτης ὁ ἀπὸ Ναζαρ.

26, 69. μετὰ Ἰ. τοῦ Γαλιλαίου

- 71. μετὰ Ἰ. τοῦ Ναζωραίου

27, 17. Ἰησ. τὸν λεγόμε. Χρ. (23)

- 37. οὗτός ἐστιν Ἰ. ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰ.

28, 5. Ἰ. τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε

Mar. 1, 1. ἀρχὴ τ. εὐαγγ. Ἰησοῦ Χρ. υἱοῦ τοῦ Θ.

- 24. Ἰησοῦ Ναζαρηνῆ

5, 7. τί ἐμοὶ κ. σοὶ, Ἰησοῦ

10, 47. ὅτι Ἰ. ὁ Ναζωραῖος ἐστι

- - ὁ υἱὸς Δαυτδ, Ἰησοῦ, ἡλεήσον (Luc. 18, 38)

14, 67. μετὰ τοῦ Ναζαρηνοῦ Ἰ.

16, 6. Ἰ. ζητεῖτε τὸν Ναζαρην.

Luc. 2, 27. τ. γονεὶς τὸ παιδίον Ἰ.

- 43. ὑπήμενον Ἰ. ὁ παῖς ἐν Ἰ.

4, 34. τί ἡμῖν κ. σοὶ, Ἰ. Ναζαρ.

8, 28. Ἰ., υἱὰ τοῦ Θ. τοῦ ὑψίστου

18, 37. Ἰ. ὁ Ναζωραῖος παρέρχεται

24, 3. τὸ σῶμα τ. Κυρίου Ἰησοῦ

Luc. 24, 19. τὰ περὶ Ἰ. τοῦ Ναζωρ.
Joh. 1, 17. ἡ χάρις κ. ἡ ἀλ. διὰ Ἰ.

Χρ. ἐγένετο

- 46. Ἰ. τ. υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ
(cf. 6, 42)

11, 35. ἐδάκρυσεν ὁ Ἰ.

- 38. Ἰ. - πάλιν ἐμβριωμένος

12, 11. ἐπίστανον εἰς τὸν Ἰ.

- 16. ἐδοξάσθη ὁ Ἰ. (cf. 13, 31)

13, 23. ἀνακ. - ἐν τ. κόλπῳ τοῦ Ἰ.

- - ὃν ἡγάπα ὁ Ἰ.

- 25. ἐπὶ τὸ στήθος τοῦ Ἰ.

17, 3. ὃν ἀπιστεῖλας Ἰησοῦν Χρ.

18, 5. Ἰ. τὸν Ναζωρ.

- 32. ἵνα ὁ λόγ. τοῦ Ἰ. πληρωθῇ

19, 18. μέσον - τὸν Ἰ.

- 19. Ἰ. ὁ Ναζωρ. ὁ βασιλεὺς

- 20. ὅπου ἵσταυρώθη ὁ Ἰ. (23)

- 25. παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰ.

- 38. ὡν μαθητὴς τοῦ Ἰ.

- - ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰ.
(40; 20, 12)

20, 2. μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰ.

- 14. θιωρεῖ τὸν Ἰ. ἵσταῖτα

- - οὐκ ἦδει ὅτι Ἰ. ἵστί

- 31. ὅτι Ἰ. ἵστιν ὁ Χρ.

21, 4. ἡδυσαν - ὅτι Ἰ. ἵστι

- 7. ὁ μαθ. - ὃν ἡγάπα ὁ Ἰ. (20)

2) in d. übrigen Schriften:

ὄνομα Ἰησοῦ α. ὄνομα.

πίστις Ἰησ. α. πίστις.

πιστεύειν εἰς Ἰ. α. πιστ.

χάρις Ἰ. α. χάρις.

Act. 1, 1. ἤρξατο ὁ Ἰ. ποιεῖν τε κ.
διδ.

- 11. οὗτος ὁ Ἰ. ἀναληφθεῖς

- 14. Μαρία τῇ μητρὶ τοῦ Ἰ.

- 16. τοῖς συλλαβοῦσι τὸν Ἰ.

Act. 1, 21. ἐξῆλθεν ἐφ' ὧμας ὁ Κύ-
ριος Ἰ.

2, 22. Ἰ. τὸν Ναζωραῖον

- 32. τοῦτον τὸν Ἰ. ἀνίστησεν
ὁ Θ.

- 36. Κύριον κ. Χριστὸν ὁ Θ.
ἐποίησα τοῦτον τὸν Ἰ.

3, 13. ἐδόξασε τὸν παῖδα αὐτοῦ
Ἰ. (26)

- 20. τ. προκεχειρισμ. ὁ Ἰ. Χρ.

4, 2. καταγγέλλειν ἐν τῷ Ἰ.

- 13. ὅτι σὺν τῷ Ἰ. ἦσαν

- 27. τ. ἅγιον παιδά σου Ἰ. (30)

- 33. τ. ἀναστάσεως τοῦ Κυρ. Ἰ.

5, 30. ὁ Θ. - ἤγειρεν Ἰησοῦν

- 42. εὐαγγελιζόμε. Ἰ. τὸν Χρ.
(cf. 8, 35; 11, 20)

6, 14. Ἰ. ὁ Ναζωραῖος οὗτος

7, 35. Ἰησοῦν ἵσταῖτα ἐκ δεξιῶν

- 59. Κύριε Ἰ., δέξαι τὸ πνεῦμα

[8, 37. εἶναι τ. Ἰ. Χρ.]

9, 5. ἐγὼ εἰμι Ἰ. ὃν σὺ

- 17. Ἰ. ὁ ὀφθαλμοὶ σοι ἐν τῇ

- 20. ἐκήρυσσε τὸν Ἰ. ὅτι - ὁ
υἱὸς τοῦ Θ.

- 34. λατρεῖ σε Ἰ. ὁ Χρ.

10, 36. εἰρήνην διὰ Ἰ. Χρ.

- 38. Ἰ. τὸν ἀπὸ Ναζ.

11, 17. ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰ. Χρ.

13, 23. ἤγαγε τῷ Ἰσρ. σωτήρα Ἰ.

- 33. ἀναστήσας Ἰησοῦν

16, 7. οὐκ εἶπεν αὐτοὺς τὸ Πν. Ἰ.

17, 3. οὗτός ἐστιν ὁ Χρ. Ἰ.

- 7. λέγοντες ἕταρον εἶναι Ἰ.

- 18. τὸν Ἰ. κ. τὴν ἀνάστασιν

18, 5. διαμαρτ. τοῖς Ἰουδ. τὸν

Χρ. Ἰ.

Act. 18, 25. τὰ περὶ τοῦ Ἰ. [αἱ. 1. Κυρίου]

- 28. εἶναι τὸν Χρ. Ἰησοῦν

19, 10. τὸν λόγον τοῦ Κυρίου [Ἰ.]

- 13. ὀρκίζω ὑμᾶς τὸν Ἰ.

- 15. τὸν Ἰ. γινώσκω

20, 21. τ. Κύριον ἡμῶν Ἰ. Χρ.

- 24. παρὰ τοῦ Κυρίου Ἰ.

- 35. τῶν λόγων τοῦ Κυρ. Ἰ.

22, 8. ἐγὼ εἰμι Ἰ. ὁ Ναζωρ.

25, 19. περὶ τίνος Ἰ. τεθνηκότος

26, 15. Ἰησοῦς δὲν σὺ διώκεις

28, 23. τὰ περὶ τοῦ Ἰησοῦ

- 31. τὰ περὶ τ. Κυρίου Ἰ. Χρ.

Rom. 1, 1. Παῦλος δοῦλος Ἰ. Χριστ.

- 4. Ἰ. Χριστοῦ τοῦ Κ. ἡμῶν

- 6. κλητοὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ

- 7. ἀπὸ - Κυρίου Ἰ. Χρ.

- 8. εὐχαρ. - διὰ Ἰ. Χρ.

2, 16. διὰ Ἰ. Χριστοῦ

3, 24. ἀπολυτρ. τῆς ἐν Χρ. Ἰ.

4, 24. τὸν ἐγείρ. Ἰ. τὸν Κύριον ἡμῶν

5, 1. διὰ τοῦ Κυρίου ἡμ. Ἰ. Χρ.
(11, 21; 7, 25; 15, 30)

- 15. τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου Ἰ. Χρ.
(17)

6, 3. ἐβαπτίσθημεν εἰς Χρ. Ἰ.

- 11. ἐν Χρ. Ἰ. (cf. 23)

8, 1. τοῖς ἐν Χρ. Ἰ.

- 2. τῆς ζωῆς ἐν Χρ. Ἰησοῦ

- 11. ἐγείραντος Ἰ. ἐκ νεκρῶν

- 39. ἐν Χρ. Ἰ. τῷ Κυρίῳ ἡμ.

10, 9. ὁμολογήσης - Κύριον Ἰ.

13, 14. ἐνδύσασθε τὸν Κύρ. Ἰ. Χρ.

14, 14. πέμπισμαι ἐν Κυρίῳ Ἰ.

15, 5. κατὰ Χρ. Ἰησοῦν

- 6. πατ. τοῦ Κυρίου ἡμ. Ἰ. Χρ.

Rom. 15, 8. Ἰησοῦν Χρ. διάκονον γαγ.

- 16. λειτουργὸν Ἰησοῦ Χριστ.

- 17. καύχησιν ἐν Χριστῷ Ἰησ.

16, 3. συνεργούς μου ἐν Χρ. Ἰ.

- 18. τῷ Κυρίῳ ἡμ. [Ἰ.] Χρ.

- 25. τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ Χρ.

- 27. σοφῶ Θεῷ διὰ Ἰησ. Χρ.

1Cor. 1, 1. κλητὸς ἀπόστολος Ἰ. Χ.

- 2. ἡγιασμένοις ἐν Χρ. Ἰησ.

- - τοῦ Κ. ἡμῶν Ἰ. Χρ.

- 4. δοθεῖσθαι ὑμῖν ἐν Χρ. Ἰ.

- 7. ἀποκάλυψιν τοῦ Κ. ἡ. Ἰ. Χ.

- 8. ἡμέτερον τοῦ Κ. ἡμῶν Ἰ. Χ.

(5, 5. 2 Cor. 1, 14)

- 30. ὑμεῖς ἐστέ ἐν Χριστῷ Ἰ.

2, 2. εἰ μὴ Ἰ. Χρ. - ἐσταυρ.

3, 11. ὅς ἐστιν Ἰ. Χρ.

4, 15. ἐν - Ἰ. Χρ. διὰ τοῦ

- 17. ἐν Χρ. [Ἰησ.]

5, 4. δυνάμει τοῦ Κ. ἡμῶν Ἰ. Χ.

8, 6. εἰς Κύριος Ἰησοῦς Χρ.

9, 1. Ἰ. Χρ. τὸν Κυρ. ἡμ. - ἐώρακα

11, 23. ὁ Κύρ. Ἰ. ἐν τῇ νυκτὶ

12, 3. λέγει ἀνάθεμα Ἰησοῦν

- - εἰπεῖν Κύριον Ἰησοῦν

15, 31. ἔχω ἐν Χρ. Ἰησοῦ τῷ Κ. ἡ

- 57. διὰ τοῦ Κ. ἡμ. Ἰ. Χρ.

16, 22. οὐ φιλεῖ τὸν Κύριον Ἰ. Χ.

- 24. ἡ ἀγ. μου - ἐν Χρ. Ἰ.

2Cor. 1, 1. Ἰ. ἀπόστολος Ἰησοῦ Χρ.

(Eph. 1, 1. Col. 1, 1. 1 Tim.

1, 1. 2 Tim. 1, 1. Tit. 1, 1)

- 2. ἀπὸ Θ. πατρ. κ. Κ. Ἰ. Χρ.

- 3. πατὴρ τοῦ Κ. ἡμῶν Ἰ. Χ.

- 19. τοῦ Θ. υἱὸς Ἰ. Χρ.

4, 5. κηρύσσ. - Χριστ. Ἰ. Κ.

- - δοῦλους ὑμῶν διὰ Ἰησοῦν

- 6. ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χρ.

2Cor. 4, 10. τ. νίκωσιν τοῦ Ἰησοῦ
 - - ἡ ζωὴ τοῦ Ἰ. ἐν τῷ σώμ.
 - 11. παραδιδόμεθα διὰ Ἰησ.
 - - ἡ ζωὴ τοῦ Ἰ. φανερωθῇ
 - 14. ὁ ἐγείρας τὸν Κύριον Ἰ.
 - - ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ ἐγεραι
 5, 12. ταυτῶ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ
 11, 4. ἄλλον Ἰησοῦν κηρύσσει
 - 31. πατὴρ τοῦ Κ. ἡμῶν Ἰ. Χρ.
 13, 5. Ἰ. Χριστὸς ἐν ἐμῇ ἐστιν
 Gal. 1, 1. ἀπ. - διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ
 - 3. Κυρίου ἡμ. Ἰ. Χρ.
 - 12. δι' ἀποκαλύψεως Ἰ. Χρ.
 2, 4. ἣν ἔχομεν ἐν Χρ. Ἰησοῦ
 - 16. εἰς Χρ. Ἰ. ἐπιστεύσαμεν
 3, 1. Ἰησοῦς Χρ. προεγράφη
 - 14. γίνηται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
 - 28. ὑμεῖς εἰς ἐσθ' ἐν Χρ. Ἰ.
 4, 14. ὡς Χριστὸν Ἰησοῦν
 5, 6. ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ
 - 24. οἱ δὲ τοῦ Χρ. [Ἰησοῦ]
 6, 14. σταυρῶτ. Κυρίου ἡ Ἰ. Χρ.
 - 15. ἐν γ. Χρ. Ἰησοῦ
 - 17. στίγματα τ. Κυρίου Ἰησ.
 Eph. 1, 1. πιστοῖς ἐν Χρ. Ἰ.
 - 2. Κυρίου Ἰ. Χρ.
 - 3. πατὴρ τοῦ Κ. ἡ. Ἰ. Χρ.
 - 5. προορίσας - διὰ Ἰ. Χρ.
 - 15. ἐν τῷ Κυρίῳ Ἰ.
 - 17. τοῦ Κυρίου ἡμ. Ἰ. Χρ.
 2, 6. τ. ἐπουρανίους ἐν Χρ. Ἰ.
 - 7. ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χρ. Ἰ.
 - 10. κτισθέντες ἐν Χρ. Ἰησ.
 - 13. νυνὶ δὲ ἐν Χρ. Ἰ.
 - 20. ἀντρογωνίου αὐτ. Ἰ. Χρ.
 3, 1. ὁ δέσμιος τοῦ Χρ. Ἰησ.
 - 9. κτίσονται [διὰ Ἰησ. Χρ.]
 - 11. ἣν ἐποίησεν ἐν Χρ. Ἰησ.

Eph. 3, 14. πατέρα τοῦ Χ. ἡμ. Ἰ. Χρ.
 - 21. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν Χρ. Ἰ.
 4, 21. ἐστὶν ἀλήθεια ἐν τῷ Ἰησ.
 6, 23. Κυρίου Ἰ. Χρ.
 - 24. τ. Κύριον ἡμ. Ἰ. Χρ.
 Phil. 1, 1. δούλοι Ἰησοῦ Χριστοῦ
 - - τοῖς ἀγίοις ἐν Χρ. Ἰ.
 - 2. Κ. Ἰησοῦ Χρ.
 - 6. ἄχρις ἡμέρας Ἰησ. Χρ.
 - 8. ἐν σπλάγχθοις Χρ. Ἰησ.
 - 11. διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ
 - 26. περισσούη ἐν Χρ. Ἰησοῦ
 2, 5. ὁ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
 - 11. Κύριος Ἰησοῦς Χριστός
 - 19. ἐλπίζω γὰρ ἐν Κυρίῳ Ἰ.
 - 21. οὐ τὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ
 3, 3. καυχώμενοι ἐν Χρ. Ἰησ.
 - 8. τῆς γνώσεως Χρ. Ἰ. τοῦ Κ.
 - 12. ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ [Ἰησοῦ]
 - 14. τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησ.
 - 20. Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν
 4, 7. τὰ νοήματα ἡμῶν ἐν Χρ. Ἰ.
 - 19. ἐν δόξῃ ἐν Χριστῷ Ἰησ.
 - 21. ἀσπᾶς. πάντα ἅγιον ἐν
 Χ. Ἰ.
 - 23. τοῦ Κ. ἡμ. Ἰ. Χρ.
 Col. 1, 2. ἐν Χρ. [Ἰησοῦ]
 - 3. τ. Κυρ. ἡμ. Ἰ. Χρ.
 - 28. τέλειον ἐν Χρ. [Ἰ.]
 2, 6. ὡς οὖν παραλάβετε τὸν
 Χρ. Ἰ.
 4, 12. δούλος Χριστοῦ [Ἰ.]
 1 Th. 1, 1. Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ
 [- Κυρίου Ἰ. Χριστοῦ]
 - 3. τ. ἐλπίδος τοῦ Κ. ἡμ. Ἰ. Χρ.
 - 10. Ἰησ. τὸν θυόμενον ἡμᾶς
 2, 14. ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἐν Χρ. Ἰ.
 - 15. τὸν Κ. ἀποτεινάντων Ἰ.

- 1Th. 2, 19. ἔμπροσθεν τοῦ Κ. ἡμ. Ἰ. Χ.
 3, 11. ὁ Κ. ἡμ. Ἰ. Χρ.
 - 13. παρουσίᾳ τοῦ Κ. ἡμ. Ἰ. Χ.
 4, 1. παρακαλοῦμεν ἐν Κυρ. Ἰ.
 - 2. διὰ τοῦ Κ. Ἰησοῦ
 - 14. Ἰησ. ἀπέθανε κ. ἀνέστη
 - - τ. κοιμηθέντος διὰ τοῦ Ἰ.
 5, 9. διὰ τοῦ Κυρ. ἡμῶν Ἰ. Χρ.
 - 18. θάλημα Θ. ἐν Χρ. Ἰησοῦ
 - 23. παρουσίᾳ τ. Κ. ἡμ. Ἰ. Χ.

- 2Th. 1, 1. Κυρίῳ Ἰ. Χρ.
 - 2. Κυρίου Ἰ. Χρ.
 - 7. ἐν τῇ ἀποκαλύψει τοῦ
 Κυρίου Ἰ.
 - 8. τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰ. Χρ.
 - 12. τ. Θεοῦ ἡμ. κ. Κυρ. Ἰ. Χρ.
 2, 1. παρουσίας τ. Κυρίου ἡμ.
 Ἰ. Χρ.
 - 8. ὁ Κύριος Ἰ. ἀναλῶσει
 - 14. δόξης τ. Κυρίου ἡ Ἰ. Χρ.
 - 16. ὁ Κ. ἡ Ἰ. Χρ.
 3, 12. διὰ τ. Κυρίου ἡμῶν Ἰ. Χ.

- 1Tim. 1, 1. Χριστοῦ Ἰ. τῆς ἐλπίδος ἡμ.
 - 2. Χρ. Ἰ. τοῦ Κ. ἡμ.
 - 12. Χριστῷ Ἰ. τῷ Κυρίῳ ἡμῶν
 - 14. ἀγάπης τῆς ἐν Χρ. Ἰησ.
 - 15. Χ. Ἰ. ἡλθεν εἰς τ. κόσμον
 - 16. ἐνδείχεται Ἰ. Χρ. πᾶσαν
 2, 5. μεσίτης - ἄνθρωπος Χ. Ἰ.
 4, 6. καλὸς ἰση διάκονος Ἰ. Χ.
 5, 21. τοῦ Θ. κ. Κ. Ἰ. Χριστοῦ
 6, 3. λόγοις τοῖς τοῦ Κ. ἡ Ἰ. Χ.
 - 13. Χρ. Ἰ. τοῦ μαρτυρήσαντος
 - 14. ἐπιφανείας τ. Κ. ἡ Ἰ. Χρ.

- 2Tim. 1, 1. ζωῆς τῆς ἐν Χρ. Ἰ.
 - 2. Χριστοῦ Ἰ. τοῦ Κ. ἡμ.
 - 9. δοθείσαν ἡμῖν ἐν Χρ. Ἰ.
 - 10. τοῦ σωτήρος ἡμῶν Ἰ. Χρ.

- 2Tim. 1, 13. ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰ.
 2, 3. καλὸς στρατιώτης Ἰ. Χρ.
 - 8. μνημόνους Ἰ. Χ. τὸν ἐγγιγ.
 - 10. σωτηρίας τύχῳσι τῆς ἐν
 Χρ. Ἰ.

- 3, 12. ζῆν ἐν Χρ. Ἰησοῦ
 4, 1. Ἰ. Χρ. τοῦ μέλλοντος κρ.
 - 22. ὁ Κ. Ἰ. Χρ.

- Tit. 1, 4. Κυρίῳ Ἰ. Χρ. τ. σωτήρος ἡ.
 2, 13. σωτήρος ἡμ. Ἰ. Χρ. (3, 6)

- Philem. 1. Π. δόσιμος Χρ. Ἰησ. (9)
 3. Κυρίου Ἰ. Χρ. (cf. 5)
 6. εἰς Χρ. Ἰ.
 23. συναιχμάλωτός μου ἐν
 Χρ. Ἰ.

- Heb. 2, 9. ἡλαττωμένον βλέπομεν Ἰ.
 3, 1. ἀρχιερεῖα - Ἰησοῦν
 6, 20. ὑπὲρ ἡμῶν εἰς ἡλθεν Ἰ.
 7, 22. γέγονεν ἕγγυος Ἰησοῦς
 10, 10. τοῦ σώματος Ἰησοῦ Χρ.
 - 19. ἐν τῷ αἵματι Ἰησοῦ
 12, 2. ἀρχηγὸν κ. τελειωτὴν Ἰ.
 - 24. διαθήκης νέας μεσίτη Ἰ.
 13, 8. Ἰ. Χρ. χθὲς καὶ σήμερον
 - 12. διὸ καὶ Ἰησ. ἵνα ἀγιάσῃ
 13, 20. τὸν Κ. ἡμ. Ἰ.
 - 21. διὰ Ἰ. Χρ. ᾧ ἡ δόξα

- Jac. 1, 1. Κυρίου Ἰησ. Χρ. δούλος

- 1Pet. 1, 1. Πέτρ. ἀπόστολος Ἰησ. Χρ.
 (2 Pet. 1, 1)
 - 2. ῥαντισμὸν αἵματος Ἰ. Χρ.
 - 3. πατὴρ τοῦ Κ. ἡμ. Ἰ. Χρ.
 - - δι' ἀναστάσεως Ἰησ. Χρ.
 (3, 21)
 - 7. ἐν ἀποκαλύψει Ἰ. Χρ. (13)
 2, 5. τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χρ.
 4, 11. δοξάζεται ὁ Θ. διὰ Ἰ. Χρ.
 5, 10. καλίστως - ἐν Χριστῷ Ἰ.

- 1Pet. 5, 14. τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
 2Pet. 1, 1. σωτήρος Ἰ. Χ. (11; 2, 20; 3, 18)
 - 2. Ἰησοῦ τοῦ Κ. ἡμῶν
 - 8. τοῦ Κ. ἡ. Ἰ. Χ. ἐπίγνωσιν
 - 14. Ἰησοῦς Χ. ἐδήλωσέ μοι
 - 16. τὴν τοῦ Κ. ἡ. Ἰ. Χ. δύν.
 1Joh. 1, 3. μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτ. Ἰ. Χρ.
 - 7. τὸ αἷμα Ἰ. Χρ. τ. υἱοῦ αὐτ.
 2, 1. Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον
 - 22. ὅτι Ἰησ. οὐκ ἔστιν ὁ Χρ.
 4, 2. ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χρ. ἐν
 σαρκὶ ἐληλυθῶ (cf. 3, 2Joh. 7)
 5, 1. Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Χριστός
 - 5. Ἰ. ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ Θ.
 - 6. ὁ ἐλθὼν - Ἰησοῦς ὁ Χρ.
 - 20. ἐν τῷ νῦν αὐτ. [Ἰ. Χρ.]
 2 Joh. 3. παρὰ Κυρίου Ἰησοῦ Χρ.
 Jud. 1. Ἰουδας Ἰησοῦ Χ. δοῦλος
 1. Ἰησοῦ Χτῷ τετηρημένος
 4. Ἰησοῦν Χ. ἀρνούμενοι
 17. ἀποστόλων τ. Κ. ἡ. Ἰ. Χρ.
 21. τὸ ἔλεος τοῦ Κ. ἡ. Ἰ. Χ.
 25. διὰ Ἰησοῦ Χρ.
 Apoc. 1, 1. ἀποκάλυψις Ἰησ. Χριστ.
 - 2. τὴν μαρτυρίαν Ἰησ. Χρ.
 (1, 9; 12, 17; 19, 10; 20, 4)
 - 5. ἀπὸ Ἰησ. Χρ. ὁ μάρτυς
 - 9. ὑπομονὴ Ἰησοῦ Χριστοῦ
 17, 6. αἵματος τῶν μαρτύρων Ἰ.
 22, 16. ἐγὼ Ἰησοῦς ἐπεμψα
 - 20. ἀμὴν ἔρχου, Κύριε Ἰησοῦ
 Ἰησοῦς
 I. Josua. Act. 7, 45. Heb. 4, 8.
 II. Jesus Justus. Col. 4, 11.
 ἱκανός
 Mat. 8, 11. οὐ οὐκ εἰμι ἱκανὸς τὰ ὑπο-
 δήματα βαστάσαι (cf.
 Mar. 1, 7. Luc. 3, 16)

- Mat. 8, 9. οὐκ εἰμι ἱκανὸς ἵνα - εἰς-
 ἐλθῃς (Luc. 7, 6)
 28, 12. ἀργύρια ἱκανὰ ἔδωκαν
 Mar. 10, 46. ἐκπορ. - ὄχλου ἱκανοῦ
 15, 15. τὸ ἱκανὸν ποιήσαι
 Luc. 7, 10. οἱ μαθ. αὐτοῦ ἱκανοί
 - 12. ὄχλος τῆς πόλεως ἱκανός
 8, 27. ἐκ χρόνων ἱκανῶν (cf.
 20, 9)
 - 32. ἀγάλη χοίρων ἱκανῶν
 22, 38. εἶπεν αὐτοῖς Ἰκανόν ἐσσι
 28, 8. θάλων ἐξ ἱκανοῦ ἰδεῖν
 - 9. ἐπηρεῶτα - ἐν λόγοις ἱκα-
 νοῖς
 Act. 5, 37. ἀπέστησε λαὸν ἱκανόν
 8, 11. ἱκανῶ χρόνῳ - ἐξιστακέναι
 (cf. 14, 3; 27, 9)
 9, 23. ἐπληροῦντο ἡμέραι ἐκ.
 (43; 18, 18; 27, 7)
 11, 24. προσετέθη ὄχλος ἐκ. τῷ
 Κ. (cf. 26; 19, 26)
 12, 12. ἦσαν ἐκ. συνηθροισμένοι
 14, 21. μαθηταύσαντες ἱκανοὺς
 17, 9. λαβόντες τὸ ἱκανόν
 19, 19. ἱκανοί - τῶν - πραξάντων
 20, 8. ἦσαν - λαμπάδες ἱκανα
 - 11. ἐφ' ἱκανόν τε ὁμιλήσας
 - 37. ἐκ. δὲ ἐγένετο κλαυθμός
 22, 6. περιαστράφαι φῶς ἱκανόν
 1Cor. 11, 30. κοιμῶνται ἱκανοί
 15, 9. οὐκ εἰμι ἱκανὸς καλεῖσθαι
 2Cor. 2, 6. ἱκαν. τῷ τοιοῦτῳ ἢ ἐπιτ.
 - 16. πρὸς ταῦτα τίς ἱκανός;
 8, 5. οὐχ ὅτι ἱκανοὶ ἴσμεν ἀφ' ἑ.
 2Tim. 2, 2. ἱκανοί - ἐτίρους διδάξαι
 ἱκανότης 2 Cor. 8, 5.
 ἱκανοῦν 2 Cor. 8, 6. Col. 1, 12.

ἱκετήρια Heb. 5, 7.

ἱμάς Luc. 8, 6.

Ἰχόνιον

Act. 13, 51; 14, 1. 19. 21; 16, 2.

2 Tim. 3, 11.

ἱλαρός 2 Cor. 9, 7.

ἱλαρότης Rom. 12, 8.

ἱλάσσεσθαι

Luc. 18, 13. Heb. 2, 17.

ἱλασμός 1 Joh. 2, 2; 4, 10.

ἱλαστήριον

Rom. 3, 25. Heb. 9, 5.

Ἰλαως Mat. 16, 22. Heb. 8, 12.

Ἰλλυρικόν Rom. 15, 19.

ἱμάς

Mar. 1, 7. λύσαι τὸν ἱμάντα τῶν
ὑποδημάτων αὐτοῦ (Luc.
3, 16. Joh. 1, 27)

Act. 22, 25. προτείναν αὐτὸν τοῖς
ἱμάσι

ἱματίζειν Mar. 5, 15. (Luc. 8, 35)

ἱμάτιον

Mat. 5, 40. ἄφες αὐτῷ καὶ τὸ ἱμάτιον
(Luc. 6, 29)

9, 16. ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ (Mar.
2, 21. Luc. 5, 36)

- 20. ἤφατο τοῦ κρασπίδου τ.
ἱματίου αὐτοῦ (cf. Mar.
5, 27. 28. 30. Luc. 8, 44)
(Mat. 14, 36. Mar. 6, 56)

11, 8. ἐν μαλακοῖς [ἱματίοις]
ἡμφ. (Luc. 7, 25)

17, 2. τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγέν.
λευκά (Mar. 9, 3)

21, 7. ἐπέθηκαν τὰ ἱμ. αὐτῶν
(Mar. 11, 7. Luc. 19, 35)

- 8. ἴστωσαν ἑαυτῶν τὰ ἱμ.
(Mar. 11, 8. Luc. 19, 36)

Mat. 23, 5. μεγαλύνουσι τὰ κράσπε-
δα τῶν ἱμ. αὐτ.

24, 18. ἄραι τὰ ἱμάτια αὐτοῦ
(Mar. 13, 16)

26, 65. διέδρῆξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ

27, 31. ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμ.
αὐτοῦ (Mar. 15, 20)

- 35. διεμερίσαντο τὰ ἱμ. αὐτοῦ
(Mar. 15, 24. Luc. 23, 34.
Joh. 19, 23. 24)

Mar. 10, 50. ἀποβαλὼν τὸ ἱμ. αὐτοῦ

Luc. 5, 36. ἐπὶ βλεφαρὶ ἱματίου καινοῦ

8, 27. ἱμάτιον οὐκ ἐνεδιδύσκειτο

22, 36. πωλησάτω τὸ ἱμ. αὐτοῦ

Joh. 13, 4. τίθησι τὰ ἱμάτια

- 12. ἔλαβε τὰ ἱμ. αὐτοῦ

19, 2. ἱμάτ. πορφυροῦν περιέ-
βαλον αὐτὸν (5)

- 23. ἔλαβον τὰ ἱμ. αὐτοῦ

Act. 7, 58. ἀπέθεντο τὰ ἱμ. αὐτῶν

9, 39. χιτῶνας κ. ἱματία

12, 8. περιβαλοῦ τὸ ἱμ. σου

14, 14. διαψύχξαντες τὰ ἱμ. αὐτ.
(cf. 16, 22)

18, 6. ἐκτιναξάμενος τὰ ἱμ.

22, 20. φυλάσσων τὰ ἱμ. τῶν

- 23. ριπτόντων τὰ ἱμ.

Heb. 1, 11. „ὡς ἱμ. παλαιωθήσονται.“

- 12. „ἐλίξεις αὐτοὺς [ὡς ἱμ.]“

Jac. 5, 2. τὰ ἱμ. ὑμῶν σητόβρωτα
γεν.

1 Pet. 3, 3. ἐνδύσεως ἱματίων κόσμος

Apoc. 3, 4. οὐκ ἐμόλυναν τὰ ἱμ. αὐτῶν

- 5. περιβαλεῖται ἐν ἱμ. λευ-
κοῖς (cf. 18; 4, 4)

16, 15. τηρῶν τὰ ἱμ. αὐτοῦ

19, 13. ἱμάτιον βεβαμμένον αἵμ.

- 16. ἔχει ἐπὶ τὸ ἱμάτιον

ἱματισμός

Mat. 27, 35. [„ἐπὶ τὸν ἱμ. μου“] (Joh. 19, 24)

Luc. 7, 25; 9, 29. Act. 20, 38.

1 Tim. 2, 9. ἡ ἱματισμοῦ πολυτελεῖ

[ἱμαίρεσθαι 1 Th. 2, 8]

Ἰόππη Act. 9, 36. 38. 42. 43; 10, 5. 8. 23. 32; 11, 5. 13.

Ἰορδάνης

Mat. 3, 5. 6. 13; 4, 15, 25; 19, 1.

Mar. 1, 5. 9; 3, 8; 10, 1. Luc.

3, 3; 4, 1. Joh. 1, 28; 3, 26; 10, 40.

ἰός

Rom. 3, 18. „ἰὸς ἀσπίδ. ὑπὸ τὰ χεῖλη“

Jac. 3, 8. μιστὴ τοῦ θανατηφόρου

5, 3. ὁ ἰὸς αὐτῶν εἰς μαρτύριον

- κ. φάγεται τὰς σάρκας ὑ.

Ἰουδαία

Mat. 2, 1. ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας [αἰ. Ἰουδα] (5)

- 22. βασιλεύει ἐπὶ τῆς Ἰουδ.

3, 1. ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδ.

(Mar. 1, 5. Luc. 3, 1) 4, 25.

- 5. πᾶσα ἡ Ἰουδαία

19, 1. εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἰουδαίας

(Mar. 10, 1)

24, 16. οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγ.

(Mar. 13, 14. Luc. 21, 21)

Mar. 3, 7. ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας (Luc. 6, 17)

Luc. 1, 5. τοῦ βασιλ. τῆς Ἰουδ.

- 65. ἐν ὅλῃ τῇ ὀρεινῇ τῆς Ἰ.

2, 4. εἰς τὴν Ἰουδαίαν

5, 17. Γαλιλ. κ. Ἰουδαίας

23, 5. καθ' ὅλης τῆς Ἰουδ.

Joh. 3, 22. εἰς τὴν Ἰ. γῆν

4, 3. ἀφῆκε τὴν Ἰ.

- 47. ἐκ τῆς Ἰ. εἰς τὴν Γ. (54)

Joh. 7, 1. ἐν τῇ Ἰ. περιπατεῖν

- 3. ὕπαγε εἰς τὴν Ἰ.

11, 7. ἄγωμεν εἰς τὴν Ἰ. πάλιν

Act. 1, 8. ἐν πάσῃ τῇ Ἰ.

2, 9. Ἰουδ. τε κ. Καππαδ.

8, 1. τῆς Ἰ. κ. Σαμαρ.

9, 31. καθ' ὅλης τῆς Ἰ. (10, 37)

11, 1. οἱ ὄντες κατὰ τὴν Ἰ.

- 29. ἐν τῇ Ἰ. ἀδελφοίς

12, 19. ἀπὸ τῆς Ἰ. εἰς τὴν Κ.

15, 1. καταλθόντες ἀπὸ τῆς Ἰ.

21, 10. ἀπὸ τῆς Ἰ. προφῆτης

26, 20. τ. χώραν τῆς Ἰ.

28, 21. ἰδεξάμεθα ἀπὸ τῆς Ἰ.

Rom. 15, 31. ἀπειθούντων ἐν τῇ Ἰουδ.

2 Cor. 1, 16. προπεμφθῆναι εἰς τὴν Ἰ.

Gal. 1, 22. τ. ἐκκλησίας τῆς Ἰουδ.

1 Th. 2, 14. τῶν οὐσῶν ἐν τῇ Ἰουδ.

Ἰουδαίῃς ἐν Gal. 2, 14.

Ἰουδαϊκός Tit. 1, 14.

Ἰουδαϊκῶς Gal. 2, 14.

Ἰουδαίος

Mat. 2, 2. 2. τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν

Ἰουδ. (cf. 27, 11. 29. 37.

Mar. 15, 2. 9. 12. 18. 26.

Luc. 23, 3. 37. 38. 51. Joh.

18, 39; 19, 3. 19. 21)

28, 15. λόγος οὗτος παρὰ Ἰουδ.

Mar.-7, 8. Φαρισ. κ. πάντες οἱ Ἰουδ.

Luc. 7, 3. πρεσβ. τῶν Ἰουδ.

23, 51. πόλεως τῶν Ἰουδαίων

Joh. 1, 19. ἀπίστανται οἱ Ἰ. ἐξ Ἰερ.

2, 6. τ. καθαρισμὸν τῶν Ἰουδ.

- 13. τὸ πάσχα τῶν Ἰουδ.

- 18. ἀπεκρίθησαν - οἱ Ἰ.

- 20. εἶπον οὖν οἱ Ἰουδ.

3, 1. ἄρχων τῶν Ἰουδαίων

- 25. ζήτησις = μετὰ Ἰουδ.

- Joh. 4, 9. πῶς σὺ Ἰ. ὦν
 - οὐ-Ἰουδαῖοι Σαμαρεῖταις
 - 22. ἡ σωτηρία ἐκ τ. Ἰουδ.
 5, 1. ἣν ἐορτὴ τῶν Ἰ.
 - 10. οἱ Ἰ. τῷ τετραπυμ.
 - 15. ἀνήγγειλε τοῖς Ἰ.
 - 16. ἐδίωκον τὸν Ἰησ. οἱ Ἰ.
 - 18. ἐξήτουν αὐ. οἱ Ἰ. ἀπο-
 κτεῖναι (7, 1)
 6, 4. ἡ ἐορτὴ τῶν Ἰ.
 - 41. ἐγόγγυζον - οἱ Ἰ.
 - 52. πρὸς ἀλλ. οἱ Ἰ. λέγ.
 7, 2. ἡ ἐορτὴ τῶν Ἰ.
 - 11. οἱ οὖν Ἰ. ἐξήτουν αὐτὸν
 - 13. διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδ.
 (19, 38; 20, 19)
 - 15. ἐθαύμαζον οἱ Ἰ.
 - 35; 8, 22.
 8, 31. τοὺς πεπιστ. αὐτῷ Ἰ. -
 - 48. 52. 57.
 9, 18. οὐκ ἐπίστευσαν - οἱ Ἰ.
 - 22. ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰ.
 - - συνετίθαιτο οἱ Ἰουδ.
 10, 19. σχίσμα-ἐγένετο ἐν τοῖς Ἰ.
 - 24. ἐκύκλωσαν - αὐτὸν οἱ Ἰ.
 - 31. ἐβάστασαν - λίθους οἱ Ἰ.
 - 33. ἄπερ. αὐτῷ οἱ Ἰ.
 11, 8. ἐξήτουν σε λιθάσαι οἱ Ἰ.
 - 19. πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰ.
 - 31. οἱ οὖν Ἰ. οἱ ὄντες
 - 33. τοὺς συνελθόντας αὐτῇ Ἰ.
 11, 36. 45.
 - 54. περιεπάτει ἐν τοῖς Ἰ.
 - 55. τὸ πάσχα τῶν Ἰ.
 12, 9. ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν Ἰ. - 11.
 13, 33. καθὼς εἶπον τοῖς Ἰουδ.
 18, 12. οἱ ὑπηρέται τῶν Ἰ.
 - 14. ὁ συμβουλευσας τοῖς Ἰ.

- Joh. 18, 20. ὅπου πάντες οἱ Ἰ.
 - 31. εἶπον - αὐτῷ οἱ Ἰ.
 - 35. μήτι ἐγὼ Ἰ. εἰμι
 - 36. μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰ.
 - 38. ἐξήλθε πρὸς τ. Ἰ.
 19, 7. - 12. (οἱ - Ἰουδ. ἐκραζον)
 - 14. λέγει τοῖς Ἰουδαίοις
 - 20. πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰ.
 - 21. οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰ.
 - 31. οἱ οὖν Ἰ. ἵνα μὴ μείνῃ
 - 40. ἔθας ἔστι τοῖς Ἰ.
 - 42. διὰ τ. παρασκευὴν τῶν Ἰ.
 Act. 2, 5. Ἰ., ἄνδρες εὐλαβεῖς
 - 10. Ἰ. τε καὶ προσήλυτοι
 - 14. ἄνδρες Ἰ. κ. κατοικ.
 9, 22. συνέχυνε τοὺς Ἰουδ.
 - 23. συναβουλεύσαντο οὐ Ἰ.
 10, 22. ὑπὸ ὅλου τοῦ ἔθν. τῶν Ἰ.
 - 28. ἀθέμιτόν ἐστιν ἀνδρὶ Ἰ.
 - 39; 11, 19.
 12, 8. ὅτι ἀρεστόν ἐ. τοῖς Ἰουδ.
 - 11. προσδοκίας τ. λαοῦ τῶν Ἰ.
 13, 5. ἐν ταῖς συναγαγ. τῶν Ἰ.
 (cf. [18, 42]; 14, 1; 17, 1. 10)
 - 6. ψευδοπροφ. Ἰουδαῖον
 - 43. 45. 50.
 14, 1. Ἰουδ. τε κ. Ἑλλήνων (cf.
 18, 4; 19, 10. 17; 20, 21)
 - 2. οἱ δὲ ἀπειθοῦντες Ἰουδ.
 - 4. - 5 (ἔθνων τε κ. Ἰουδ.)
 - 19. - 16, 1 (υἱὸς γυναικὸς Ἰ.)
 16, 3. 20; 17, 5. 13.
 17, 17. τοῖς Ἰ. κ. τοῖς σεβομένοις
 18, 2. 5. 12. 14. 19.
 - 24. Ἰουδ. δὲ τις Ἀπολλῶς
 - 28. - 19, 13 (Ἰ. ἐξορκιστῶν)
 19, 14. Σκευᾶ Ἰ. ἀρχιερέως
 19, 33. 34; 20, 3. 19; 21, 11. 20.

Act. 21, 21. τοὺς κατὰ τὰ ἔθνη πάν-
τας Ἰ.

- 27. οἱ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰ. (cf.
24, 18)

- 39. εἰμι Ἰ. Ταρσεύς

23, 3. ἀνὴρ Ἰουδ. γεγεννημ.

- 12. 30; 23, 12. 20. 27. 30; 24, 5. 9.

24. 24. τῇ γυν. οὖσῃ Ἰουδ.

- 27; 25, 2. 7. 8 (εἰς τὸν νόμον
τῶν Ἰ.)

25, 9. 10. 15. 24; 26, 2. 3. 4. 7. 21.

28, 17. 19. 29.

Rom. 1, 16. Ἰουδ. τε πρῶτον κ. Ἑλλ.
(2, 9. 10)

2, 17. σὺ Ἰουδ. ἐπονομάζῃ

- 28. οὐ γὰρ ὁ ἐν τῷ φανερωῖ
Ἰουδ. ἰστί

- 29. ὁ ἐν τῷ κρυπτῷ Ἰουδ.

3, 1. τὸ περισσὸν τοῦ Ἰουδαίου

- 9. Ἰουδ. τε καὶ Ἑλλήνας
(cf. 10, 12. 1 Cor. 1, 24;
10, 32; 12, 13)

- 29. ἡ Ἰουδαίων ὁ θ. μόνον;

9, 24. οὐ μόνον ἐξ Ἰουδαίων

1 Cor. 1, 22. Ἰουδαῖοι σημεῖα αἰτοῦσι

- 23. Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον

9, 20. ἐγενόμην τοῖς Ἰ. ὡς Ἰου-
δαῖος ἵνα Ἰουδαίους περ-
δῶ

2 Cor. 11, 24. ὑπὸ Ἰουδαίων πεντάκις

Gal. 2, 13. οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι

- 14. αἱ σὺ Ἰουδαῖος ὑπάρχων

- 15. ἡμεῖς φύσει Ἰουδαῖοι

3, 28. οὐκ ἐν Ἰουδ. οὐδὲ Ἑλλ.
(cf. Col. 3, 11)

1 Th. 2, 14. αὐτοὶ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων

Apoc. 2, 9. λεγόντων Ἰουδαίους εἶναι
ἐαυτοὺς, κ. οὐκ εἶσιν (3, 9)

Ἰουδαϊσμός Gal. 1, 13. 14.

Ἰούδας

I. Sohn Jakobs: Mat. 1, 2. 3;
2, 6. Luc. 1, 39; 3, 33. Heb.
7, 14; 8, 8. Apoc. 5, 5; 7, 5.

II. zwei Pers. im Geschlechts-
register Jesu: Luc. 3, 26. 30.

III. einer der 12 Apostel, mit
dem Beinamen Lebbaeus
und Taddäus: Luc. 6, 16.
Joh. 14, 22. Act. 1, 13. Jud. 1.

IV. der Verräther Jesu: Mat.
10, 4; 26, 14. 25. 47; 27, 3.
Mar. 3, 19; 14, 10. 43. Luc. 6,
16; 22, 3. 47. 48. Joh. 6, 71;
12, 4; 13, 2. 26. 29; 18, 2. 3. 5.
Act. 1, 16. 25.

V. Bruder Jesu: Mat. 13, 55.
Mar. 6, 3.

VI. mit dem Beinamen Gali-
läus: Act. 5, 37.

VII. mit dem Beinamen Bar-
sabas: Act. 15, 22. 27. 32.

VIII. aus Damascus: Act. 9, 11.

Ἰουλίᾳ Rom. 16, 15.

Ἰούλιος Act. 27, 1. 3.

Ἰουνίας Rom. 16, 7.

Ἰούστος

I. Joseph Barsabas: Act. 1, 23.

II. aus Korinth: Act. 18, 7.

III. ein gew. Jesus: Col. 4, 11.

Ἰππεύς Act. 23, 23. 32.

Ἰππικόν Apoc. 9, 16.

Ἰππος

Jac. 3, 3. τῶν Ἰππων τοὺς χαλινούς

Apoc. 6, 2. ἰδοὺ Ἰππος λευκός

- 4. ἄλλος Ἰππος πυρρός

Apoc. 6, 5. 8; 9, 7. 9. 17. 19; 14, 20; 18, 13; 19, 11. 14. 18. 19. 21.
 Ἰρις Apoc. 4, 3; 10, 1.
 Ἰσαάκ
 Mat. 1, 2; 8, 11; 22, 23. Mar. 12, 26.
 Luc. 3, 34; 13, 28; 20, 37.
 Act. 3, 13; 7, 8. 32.
 Rom. 9, 7. ἐν Ἰσ. κληθήσεται (Heb. 11, 18)
 - 10. Ἰσαάκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν
 Gal. 4, 28. κατὰ Ἰσαάκ ἐπαγγελίας τέκνα ἐσμέν
 Heb. 11, 9. μετὰ Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ
 - 17. προσενηνοχεν Ἀβρ. τὸν Ἰ.
 - 20. Ἰσαάκ τὸν Ἰακώβ κ. Ἡσαΐ
 Jac. 2, 21. ἀνενέγκας Ἰσ. τὸν υἱὸν αὐτοῦ
 Ἰσαάγγελος Luc. 20, 36.
 Ἰσαχάρ Apoc. 7, 7.
 Ἰσημί
 Act. 26, 4. Eph. 5, 5. Heb. 12, 17.
 [Jac. 1, 19]
 Ἰσκαριώτης
 Mat. 10, 4; 26, 14. Mar. 3, 19; 14, 10.
 Luc. 6, 16; 22, 3. Joh. 6, 71;
 12, 4; 13, 2. 26; 14, 22.
 Ἰσος
 Mat. 20, 12. ἴσους ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας τοῖς βασιτάσιν
 Mar. 14, 56. Ἰσαι αἱ μαρτυρίαι οὐκ ἦσαν (cf. 59)
 Luc. 6, 34. ἵνα ἀπολάβωσι τὰ Ἰσα
 Joh. 5, 18. ἴσον ἑαυτὸν ποιῶν τῷ Θ.
 Act. 11, 17. τὴν ἴσην ὁμοειδὴν ἔδωκεν
 Phil. 2, 6. τὸ εἶναι Ἰσα Θεῷ
 Apoc. 21, 16. τὸ πλάτος κ. τὸ ὕψος αὐτῆς Ἰσα ἴσιν
 ἵτης 2Cor. 8, 13. 2Cor. 8, 14. Col. 4, 1.

Ἰσότιμος 2 Pet. 1, 1.
 Ἰσόψυχος Phil. 2, 20.
 Ἰσραήλ
 Mat. 2, 6. τὸν λαὸν μου τὸν Ἰσραήλ
 - 20. πορεύου εἰς γῆν Ἰσρ. (21)
 8, 10. οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραήλ τοσαύτην πίστιν εὗρον (Luc. 7, 9)
 9, 33. ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰ.
 10, 6. τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλ. οἴκου Ἰσρ. (15, 24)
 - 23. τὴν πόλιν τοῦ Ἰ.
 15, 31. ἐδόξασαν τὸν Θ. Ἰσρ.
 19, 28. δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰ.
 (Luc. 22, 30. cf. Apoc. 21, 12)
 27, 9. „ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰ.“
 - 42. εἰ βασιλεὺς Ἰσραήλ ἐστι (Mar. 15, 32. Joh. 1, 50; 12, 13)
 Mar. 12, 29. „ἄκουε, Ἰσρ., Κύριος“
 Luc. 1, 16. πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰ.
 - 54. ἀντελάβετο Ἰσρ. παιδός
 - 68. Κ. ὁ Θ. τοῦ Ἰσρ.
 - 80. πρὸς τὸν Ἰσρ.
 2, 25. παράκλησιν τοῦ Ἰ.
 - 32. δόξαν λαοῦ σου Ἰ.
 - 34; 4, 25 (27).
 24, 21. λυτροῦσθαι τὸν Ἰ.
 Joh. 1, 31. φανερωθῇ τῷ Ἰ.
 3, 10. ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰ.
 Act. 1, 6. τὴν βασιλείαν τῷ Ἰ.
 2, 26. πᾶς οἶκος Ἰ.
 4, 8. πρεσβύτεροι τοῦ Ἰ.
 - 10. παντὶ τῷ λαῷ Ἰ.
 - 27. ἔθνησι κ. λαοῖς Ἰ.
 5, 21. τ. γερονσίαν τῶν υἱῶν Ἰ.
 - 31. δοῦναι μετάνοιαν τῷ Ἰ.
 7, 23. τοὺς υἱούς Ἰ. - 37.
 - 42. „οἶκος Ἰσραήλ“

Act. 9, 15; 10, 36.

13, 17. Θ. τοῦ λαοῦ τούτου [Ἰ.]

- 23. ἤγαγε τῷ Ἰσρ. σωτήρα

- 24. παντὶ τῷ λαῷ Ἰσρ.

28, 20. τῆς ἐλπίδος τοῦ Ἰ.

Rom. 9, 6. οὐ γὰρ πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ οὗτοι Ἰσραήλ

- 27. κράζει ὑπὲρ τοῦ Ἰσραήλ

- - ἀριθμὸς τῶν υἱῶν Ἰσρ.

- 31. Ἰσραὴλ δὲ διώκων νόμον

10, 1. ὑπὲρ τοῦ Ἰσρ. [al. αὐτῶν]

- 19. μὴ Ἰσραὴλ οὐκ ἔγνω

- 21. πρὸς δὲ τὸν Ἰσρ. λέγει

11, 2. κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ

- 7. δὲ ἐπιζητεῖ Ἰσραὴλ

- 25. ἀπὸ μέρους τῷ Ἰ. γέγονε

- 26. πᾶς Ἰσραὴλ σωθήσεται

1Cor. 10, 18. βλέπετε τὸν Ἰσρ. κατὰ σάρκα

2Cor. 3, 7. ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσρ.

- 13. μὴ ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰ.

Gal. 6, 16. ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θ.

Eph. 2, 12. τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσρ.

Phil. 3, 5. ἐκ γένους Ἰσραὴλ

Heb. 8, 8. ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσρ. (cf. 10)

11, 22. τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰ.

Apos. 2, 14. ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσρ.

7, 4. ἐκ πάσης φυλῆς υἱῶν Ἰσρ.

Ἰσραηλῆτης

Joh. 1, 48. ἀληθῶς Ἰσραηλῆτης

Act. 2, 22; 3, 12; 5, 35; 13, 16; 21, 28.

Rom. 9, 4. οἱ τινὲς εἰσιν Ἰσραηλῆται

11, 1. καὶ γὰρ ἐγὼ Ἰσρ. εἰμὶ

2Cor. 11, 22. Ἰσραηλῆται εἰσι; καὶ γὰρ

* ἰστάναι, Ἰστημι

I. Ἰστημι, Ἰστησα, στήσω:

Act. 7, 60. μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἀμ.

Rom. 3, 31. ἀλλὰ νόμον ἰστέμεν

10, 3. τὴν ἰδίαν δικαιοσύνην ζητοῦντες στήσαι

14, 4. δυνατός - ὁ Θ. στήσαι αὐτὸν

Heb. 10, 9. ἵνα τὸ δεύτερον στήσῃ

Jud. 24. στήσαι κατενώπιον τῆς δόξης

II. Ἰστηκα, ἰστηκῶς und ἰστώς; ἰστάναι und ἰστηκέμαι; ἰστην; ἰστήκειν (ἰστήκειν Apos.):

Mat. 16, 28. τινὲς τῶν ὧδε ἰστώτων (Mar. 9, 1. Luc. 9, 27)

20, 6. τί ὧδε ἰστήκατε - ἄργοι;

- 32. στὰς ἰδὲ Ἰησοῦς ἐφώνησε (Mar. 10, 49)

24, 15. τὸ βδέλυγμα - ἰστώς ἐν τόπῳ ἁγίῳ (Mar. 13, 14)

Joh. 8, 44. ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐκ Ἰστηκεν

Act. 1, 11. τί ἰστήκατε ἐμβλέποντες 7, 55. ἰστώτα ἐκ θαλάσσης τοῦ Θ.

(56)

25, 10. ἐπὶ τοῦ βήματος Καίσαρος ἰστώς εἰμι

Rom. 5, 2. ἐν ᾗ ἰστήκαμεν

11, 20. οὐ δὲ τῇ πίστει ἰστήκας

1Cor. 7, 87. Ἰστηκεν ἰδραῖος ἐν τῇ καρδίᾳ

10, 20. ὁ δοκῶν ἰστάναι βλέπεται

15, 1. ἐν ᾧ καὶ ἰστήκατε

2Cor. 1, 24. τῇ γὰρ πίστει ἰστήκατε

Eph. 6, 11. πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στήναι πρὸς τὰς μεθοδ.

- 13. ἅπαντα καταργασάμενοι στήναι

- 14. στήτε οὖν περιζωσάμενοι

Col. 4, 12. ἵνα στήτε τέλειτοι

2Tim.2,19. ὁ μ. στερεὸς θεμέλιος τοῦ
Θ. ἔστηκεν

Heb.10,11. ἔστηκε καθ' ἡμ. λειτουργ-
γῶν

Jac. 2, 3. σὺ στήθι ἐκεῖ, ἢ κάθου
5, 9. πρὸ τῶν θυρῶν ἔστηκεν

1Pet.5,12. εἰς ἣν ἑστήκατε

Apoc.3,20. ἰδοὺ ἔστηκα ἐπὶ τ. θύραν
5, 6. ἐν μέσῳ - ἀρνίον ἑστηκός

7, 1. 9. 11; 8, 2; 10, 5. 8; 11,
1. 4. 11; 12, 4; 14, 1; 15,
2; 18, 10. 17; 19, 17; 20, 12.

III. ἐσταθήην, σταθήσομαι,
στήσομαι:

Mat.12,25. οἰκία οὐ σταθήσεται
(Mar. 3, 25)

- 26. πῶς - σταθήσ. (Mar. 3, 24.
Luc. 11, 18)

18,16. ἐπὶ στόματος - σταθῇ
πᾶν ῥήμα (2 Cor. 13, 1)

Mar. 3, 26. (σατανᾶς) οὐ δύναται
σταθῆναι

13, 9. ἐπὶ ἡγεμόνων - σταθῇ-
σεσθε ἔνεκεν ἐμοῦ

Luc. 18, 11. 40; 19, 8; 21, 36.

Act. 2, 14; 5, 20; 11, 13; 17, 22; 25,
18; 27, 21.

Rom.14,4. σταθήσεται δέ

Apoc.6,17. τίς δύναται σταθῆναι;
8, 8; 12, 18; 18, 15.

ἱστορεῖν Gal. 1, 18.

ἰσχύειν

Mat. 5, 13. εἰς οὐδὲν ἰσχύει ἔτι

8, 28. ὥστε μὴ ἰσχύειν τινα

9, 12. οὐ χρεῖαι ἔχουσιν οἱ
ἰσχύοντ. λατροῦ (Mar. 2, 17)

26, 24. οὐκ ἰσχύσατε - - γρηγο-
ρεῖσαι (Mar. 14, 37)

Mar. 5, 4; 9, 18.

Luc. 6, 48; 8, 43; 13, 24; 14, 6. 29.
30; 16, 3; 20, 26. Joh. 21, 6.

Act. 9, 10; 15, 10.

19, 6. ἴχθυσε κατ' αὐτῶν

- 20. ὁ λόγος - ἠῤῥαξαν καὶ
ἴχθυεν

25, 7; 27, 16.

Gal. 5, 6. οὔτε περιτομή τι ἰσχύει

Phil. 4, 13. πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐν-
δυναμοῦντί με

Heb. 9, 17. ἐπεί μὴ ποτε ἰσχύει

Jac. 5, 16. πολὺ ἰσχύει δέησις δι-
καίου

Apoc.12,8. καὶ οὐκ ἴχθυσεν [al. -αν]
ἰσχυρός

Mat. 3, 11. ἰσχυρότερός μου ἔστίς
(Mar. 1, 7. Luc. 3, 16)

12, 29. εἰς τὴν οἰκίαν τ. ἰσχυροῦ-
πρωτον δήση τὸν ἰσχυρόν

(Mar. 3, 27. Luc. 11, 21. 22)

14, 30. (ἄνεμος) Luc. 15, 14 (λιμός)

1Cor. 1, 25. ἰσχυρότερον τ. ἀνθρ. ἐστὶ
- 27. ἴτα καταισχύνηται ἰσχυρά

4, 10. ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί

10, 22. ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἰσμέν

2Cor. 10, 10. ἐπιστολαὶ φ. βαρεῖται κ.
ἰσχ.

Heb. 5, 7. μετὰ κραυγῆς ἰσχυρᾶς

6, 18. ἰσχυρὰν παράκλησιν

11, 34. ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ

1Joh. 2, 14. ὅτι ἰσχυροὶ ἔστε

Apoc. 5, 2. εἶδον ἄγγελον ἰσχυρόν

6, 15. οἱ πλοῦσιοι κ. οἱ ἰσχυροὶ

10, 1; 18, 2. 8. 10. 21; 19, 6. 18.

ἰσχύς

Mar. 12, 30. ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου
(Luc. 10, 27)

Mar. 12, 33. ἀγαπᾶν - ἐξ ὅλης τ. ἰσχ.
Eph. 1, 19. τ. κράτους τ. ἰσχύος αὐ-
τοῦ (8, 10)

2Th. 1, 9. ἀπὸ τ. δόξης τῆς ἰσχ. αὐτ.

1Pet. 4, 11. ὡς ἐξ ἰσχύος ἧς χορηγεῖται

2Pet. 2, 11. ἰσχύι κ. δυνάμει μαιζονες

Apoc. 5, 12. ἰσχ. κ. τιμὴν κ. δόξαν

7, 12. ἡ δυνάμεις κ. ἡ ἰσχ. τῷ Θ.

18, 2. ἔκραξεν ἐν ἰσχύϊ

Ἰσως Luc. 20, 13.

Ἰταλία

Act. 18, 2; 27, 16. Heb. 13, 24.

Ἰταλικός Act. 10, 1.

Ἰτουραία Luc. 3, 1.

Ἰχθύδιον Mat. 15, 34. (Mar. 8, 7)

Ἰχθύς

Mat. 7, 10. ἐὰν ἰχθύν αἰτήσῃ (Luc.
11, 11)

14, 17. 19. πάντα ἄρτους κ. δύο

ἰχθύας (Mar. 6, 38. 41. 43.

Luc. 9, 13. 16)

15, 36. τοὺς ἑ. ἄρτους κ. τ. ἰχθύας

17, 27. τὸν ἀν. πρῶτον ἰχθύν ἄρον

Luc. 5, 6. πλήθος ἰχθύων πολὺ
(cf. Joh. 21, 6. 8. 11)

- 9. ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχθύων

24, 42. ἰχθύος ὅπουτ' μέρος

1Cor. 15, 39. ἄλλη δὲ ἰχθύων

Ἰχνος

Rom. 4, 12. τοῖς στοιχοῦσι τοῖς ἰχνοῖς
τῆς - πίστεως τοῦ π.

2Cor. 12, 18. οὐ τοῖς αὐτοῖς ἰχνοῖς;

1Pet. 2, 21. ἵνα ἐπακολουθήσῃτε τοῖς
ἰχνοῖς αὐτοῦ

Ἰωάθαμ Mat. 1, 9.

Ἰωάννα Luc. 8, 3; 24, 10.

Ἰωαννᾶς Luc. 3, 27.

Ἰωάννης

I. der Täufer:

Mat. 3, 1. Ἰωάννης ὁ βαπτιστής
(cf. Mar. 1, 4. Luc. 3, 2)

- 4. ὁ Ἰ. εἶχε τὸ ἱνδυμα
(Mar. 1, 6)

3, 13. 14. παραγίνεται - πρὸς
τὸν Ἰω. (cf. Mar. 1, 9)

4, 12. ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη
(cf. Mar. 1, 14)

9, 14. οἰμαθῆται Ἰωάννου (Mar.
2, 18. Luc. 5, 33)

11, 2. 4. ὁ δὲ Ἰω. ἀκούσας ἐν τῷ
δ. (cf. Luc. 7, 18. 19. 20. 22)

- 7. λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ
Ἰωάννου (Luc. 7, 24)

- 11. μαιζων Ἰω. τοῦ βαπτισ-
τοῦ (Luc. 7, 28)

- 12. ἀπὸ τῶν ἡμ. Ἰω. τοῦ β.

- 13. ὥς Ἰ. προσητέυσαν

- 18. ἦλθε γ. Ἰ. μήτε ἐσθίων
(Luc. 7, 33)

14, 2. οὗτός ἐστιν Ἰω. ὁ βα-
πτιστής (Mar. 6, 14. Luc.
9, 7)

- 3. κρατήσας τὸν Ἰω. (Mar.
6, 17. cf. Luc. 3, 20)

- 4. ἔλεγε γ. αὐτῷ ὁ Ἰω.
(Mar. 6, 18)

- 8. τὴν κεφαλὴν Ἰω. τοῦ β.
(Mar. 6, 24. 25)

- 10. ἀπεκεφάλισεν τὸν Ἰ. (cf.
Mar. 6, 18. Luc. 9, 9)

16, 14. οἱ μὲν Ἰωάννην τὸν βαπτ.

(Mar. 8, 28. Luc. 9, 19)

17, 13. περὶ Ἰω. τοῦ βαπτιστοῦ

21, 25. τὸ βάπτισμα Ἰωάννου
(Mar. 11, 30. Luc. 20, 4)

Mat. 21, 26. ἔχουσι τὸν Ἰ. ὡς προφή-
την (Mar. 11, 32. Luc. 20, 6)

- 32. ἦλθε γ. πρὸς ὑμᾶς Ἰ.

Mar. 6, 20. ἐφοβείτο τὸν Ἰω.

Luc. 1, 13. 60. 63; 3, 15. 16; 7, 29;
11, 1; 16, 16.

Joh. 1, 6. 15. 19. 26. 28. 29. 32. 35.

41; 3, 23. 24. 25. 26. 27; 4, 1;

5, 33. 36; 10, 40. 41.

Act. 1, 5. 22; 10, 37; 11, 16; 13, 24.
25; 18, 25; 19, 3. 4.

II. der Apostel:

Mat. 4, 21; 10, 2; 17, 1. Mar. 1, 19.

29; 3, 17; 5, 17; 9, 2. 38; 10, 35.

41; 13, 3; 14, 33. Luc. 5, 10;

6, 14; 8, 51; 9, 28. 49. 54; 22,

8. Act. 1, 13; 3, 1. 3. 4. 11; 4,

13. 19; 8, 14; 12, 2.

Gal. 2, 9. *Ἰάκ. κ. Κηφᾶς κ. Ἰωάννης*

Apoc. 1, 1. *τῷ δούλῳ αὐτοῦ Ἰωάννῃ*

- 4. *Ἰωάννης τοῖς ἐπτά ἐκκλ.*

- 9. *ἐγὼ Ἰω. ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν*

21, 2; 22, 8.

III. mit dem Beinamen Marcus:

Act. 12, 12. 25; 13, 5.

13; 15, 37.

IV. aus hohepriesterlichem

Geschlecht: Act. 4, 6.

Ἰωβ Jac. 5, 11.

Ἰωήλ Act. 2, 16.

Ἰωνάν Luc. 3, 30.

Ἰωνᾶς

I. der Prophet:

Mat. 12, 39. 40. 41; 16, 4. Luc. 11,

29. 30. 32.

II. der Vater des Apostels Pe-
trus: Joh. 1, 43; 21, 15. 16. 17.

Ἰωρᾶμ Mat. 1, 8.

Ἰωρᾶιμ Luc. 3, 29.

Ἰωσαφάτ Mat. 1, 8.

Ἰωσήφ

I. Einer unter den Voreltern
Jesu: Luc. 3, 29.

II. Bruder Jesu: Mat. 13, 55;
27, 56. Mar. 6, 3; 15, 40. 47

III. mit dem Beinamen Bar-
nabas: Act. 4, 36.

Ἰωσήφ

I. Sohn Jakobs: Joh. 4, 5.
Act. 7, 9. 13. 14. 18. Heb. 11,
21. 22. Apoc. 7, 8.

II. Sohn des Jonan: Luc. 3, 30.

III. Sohn des Juda: Luc. 3, 26.

IV. Sohn des Mathathias: Luc.
3, 24.

V. der Pflegevater Jesu:
Mat. 1, 16. 18. 19. 20. 24; 2,
13. 19. Luc. 1, 27; 2, 4. 16.
33. 43; 8, 23; 4, 22. Joh. 1,
46; 6, 42.

VI. von Arimathia: Mat. 27, 57.
59. Mar. 15, 43. 45. Luc. 23,
50. Joh. 19, 38.

VII. mit dem Beinamen Bar-
sabas: Act. 1, 23.

Ἰωσίας Mat. 1, 10. 11.

ἰωτα Mat. 5, 18.

K.

καθαίρειν

Mar. 15, 36. ἔρχεται ἡ λ. καθαίρειν αὐτ.

- 46. καθελὼν αὐτὸν ἐνέλησε
(Luc. 23, 53) (cf. Act. 13, 29)Luc. 1, 52. καθέλε δυναστὰς ἀπὸ
12, 18. καθελὼ μου τὰς ἀπαθ.Act. 13, 19. καθελὼν ἔθνη ἐπὶ
19, 27. καθαίρεισθ. τ. μεγαλειότη.2Cor. 10, 5. λογισμοὺς καθαίρουντες
καθαίρειν Joh. 15, 2. Heb. 10, 2.
καθαίρεις2 Cor. 10, 4. 8. (13, 10)
καθάπτειν Act. 28, 3.

καθαρίζειν

1) Aussätzige:

Mat. 8, 2. θύνασαι με καθ. (Mar.
1, 40. Luc. 5, 12)- 3. θίλω, καθαρῶσθ. (Mar.
1, 41. Luc. 5, 13)- - ἐκαθαρίσθ. αὐτοῦ ἢ
λέπρα (cf. Mar. 1, 42)

10, 8. λεπρούς καθαρῶσθ.

11, 5. λεπροὶ καθαρῶνται
(Luc. 7, 22)Luc. 17, 14. ἐν τῷ ὑπάγειν - ἐκαθα-
ρίσθησαν (17)

2) metaph.:

Act. 10, 15. ἀ ὁ θ. ἐκαθάρισε (11, 9)
15, 9. ἐπὶ πίστει καθαρῶς τὰς
καρδίας2Cor. 7, 1. καθαρῶσμεν ἑαυτ. ἀπὸ
Eph. 5, 26. καθαρῶσας τῷ λουτρῷTit. 2, 14. καθαρῶσθ. ἑαυτῷ λαὸν
περιούσιονHeb. 9, 14. καθαρῶσθ. τὴν συνείδησιν
ὑμ. ἀπὸ νεκρῶν ἔργ.Heb. 9, 23. ἐν αἵματι πάντα καθαρ-
ῶνται (cf. 23)10, 2. ἀπαξ κεκαθαρισμένους
Jac. 4, 8. καθαρῶς. χεῖρας, ἁμαρτ.
1Joh. 1, 7. καθαρῶνται ἡμᾶς ἀπὸ πά-
σης ἁμαρτίας (cf. 9)

3) übrige Stellen:

Mat. 23, 25. καθαρῶσθε τὸ ἐξωθεν
(Luc. 11, 39)- 26. καθ. πρῶτον τὸ ἐντός
Mar. 7, 19. καθαρῶνται πάντα τὰ βρω-
ματα

καθαρισμός

Mar. 1, 44. περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου
(Luc. 5, 14)Luc. 2, 22. αἱ ἡμέραι τοῦ καθ. αὐτῶν
Joh. 2, 6. κατὰ τὸν καθ. τῶν Ἰουδ.3, 25. ζήτησις - περὶ καθαρ.
Heb. 1, 3. δι' αὐτοῦ καθαρῶσθ. ὅλον
ποιησάμενος τῶν ἁμαρτ.2Pet. 1, 9. λήθην λαβὼν τοῦ καθ.
τῶν πάλαι αὐτοῦ ἁμαρτ.

καθαρός

1) äusserlich:

Mat. 23, 26. τὸ ἐκτός αὐτῶν καθ.
27, 59. σινδόνι καθαρῷ

Heb. 10, 22. λελουμένοι - ὑδατι καθ.

Apoc. 15, 6. λίνον καθ. λαμπρὸν
19, 8. βύσσινον - κ. λαμπρὸνκ. καθαρὸν
- 14. βύσσινον λευκὸν καθαρὸν21, 18. ἡ πόλις χρυσοῖον καθαρὸν,
ὁμοία ὑάλῳ καθαρῷ- 21. χρυσοῖον καθαρὸν ὡς ὕαλος
22, 1. [καθ.] ποταμὸν

2) metaph.:

Luc. 11, 41. πάντα καθαρά ὑμῖν

Joh. 13, 10. ἔστι καθαρός ὁλος -
ὑμεῖς καθ. ἔστε

- 11. οὐχὶ πάντες καθ. ἔστε

15, 3. καθ. ἔστε διὰ τὸν λόγον

Act. 18, 6. καθ. - ἀπὸ τοῦ νῦν (sc.
αἵματος) (cf. 20, 26)

Rom. 14, 20. πάντα μὲν καθαρά

1 Tim. 1, 5. ἀγάπη ἐκ καθαρᾶς καρ-
δίας (καρδ. καθ.: 2 Tim.
2, 22; 1 Pet. 1, 22)3, 9. ἐν καθ. συνειδήσει (2 Tim.
1, 3)Tit. 1, 15. πάντα - καθ. τοῖς καθ. -
ἀπιστοῖς οὐδὲν καθ.Jac. 1, 27. θρησκεία καθ. καὶ ἀμι-
αντος

καθαρότης Heb. 9, 13.

καθέδρα

Mat. 21, 12. τὰς καθ. τῶν πωλούν-
των (Mar. 11, 15)23, 2. ἐπὶ τ. Μωϋσῆως καθέδρας
καθεῖσθαι

Mat. 26, 55. πρὸς ὑμᾶς ἐκαθεζόμεν

Luc. 2, 48. ἐν μέσῳ τῶν διδ.

Joh. 4, 6; 11, 20; 20, 12.

Act. 6, 15; [20, 9]

καθεξῆς

Luc. 1, 3. (καθεξῆς σοι γράψαι). - 8, 1.

Act. 3, 24; 11, 4; 18, 23.

καθεύδειν

Mat. 8, 24. αὐτὸς δὲ ἐκάθευδε (Mar.
4, 38)9, 24. οὐ γ. ἀπέθ. ἀλλὰ καθεύ-
δει (Mar. 5, 39. Luc. 8, 52)

18, 25. ἐν τῷ καθ. τοὺς ἀνθρ.

25, 5. ἐνύσταξαν π. κ. ἐκάθ.

Mat. 26, 40. εὐρίσκει αὐτ. καθεύδ.
(cf. 43, 45. Mar. 14, 37. 40, 41)Mar. 4, 27. καθεύδῃ κ. ἐγείρεται
13, 36 εὐρη ὑμᾶς καθεύδ.

Luc. 22, 46. τί καθεύδετε;

Eph. 5, 14. „ἐγείραι ὁ καθεύδων“

1 Th. 5, 6. μὴ καθεύδωμεν. 7. 10.

καθηγητῆς Mat. 23, 8. 10.

καθήκειν Act. 22, 22. Rom. 1, 23.

καθημερινός Act. 6, 1.

καθεῖσθαι

Mat. 4, 16. ὁ λαὸς ὁ καθεήμενος ἐν
σκότει etc. (cf. Luc. 1, 79)9, 9. ἀνθρωποπονησάντων ἐπὶ
τὸ τελώνιον (Mar. 2, 14.
Luc. 5, 27)11, 16. ἐν ἀγοραῖς καθημένοις
(Luc. 7, 32)13, 1. 2 (Mar. 4, 1); 15, 29; 20,
30. (Mar. 10, 46. Luc. 18, 35)22, 44. κἀθου ἐκ δεξιῶν μου (Mar.
12, 36. Luc. 20, 42. Act.
2, 34. Heb. 1, 13) (cf. Col.
3, 1)23, 22; 24, 3 (Mar. 13, 3); 26, 58.
69. (Luc. 22, 55. 56)26, 64. καθημένον ἐκ δεξιῶν τῆς
δυνάμεως (Mar. 14, 62.
Luc. 22, 69)27, 19. καθημ. - αὐτοῦ ἐπὶ τ. βῆμ.
- 36, 61; 28, 2.Mar. 2, 6 (Luc. 5, 17); 3, 32. 34; 5,
15; 10, 46 (Luc. 18, 35);
16, 5.

Luc. 10, 13. ἐν σ. κ. σποδῶ καθημ.

21, 35. ἐπὶ πάντας τ. καθημέ-
νους - ἐπὶ πρόσωπον πά-
σης τῆς γῆς

Joh. 2, 14; 6, 3; 9, 8.

12, 15. „καθήμενος ἐπὶ πῶλον“

Act. 2, 2; 3, 10; 8, 28; 14, 8; 20, 9; 23, 3.

1 Cor. 14, 30. ἄλλω ἀποκαλ. καθήμενον

Jac. 2, 8. σὺ κάθου ὡς καλῶς etc.

Apoc. 4, 2. ἐπὶ τοῦ θρόνου καθή-

μενος (3. 4. 9. 10; 5, 1.

7. 13; 6, 16; 7, 10. 15;

11, 16; 19, 4; 20, 11; 21, 5)

6, 2. ὁ καθ. ἐπ' αὐτὸν (sc.

ἵππον) (4. 5. 8; 9. 17;

19, 11. 18. 19. 21)

14, 6. τ. καθημ. ἐπὶ τῆς γῆς

- 14. ἐπὶ τ. νεφέλῃν καθ. (15. 16)

17, 1. ἐπὶ τ. ὑδάτων

- 3. ἐπὶ θηρίων

- 9. ἐπ' αὐτῶν (sc. ὁρῶν)

- 15. οὐ ἡ πόρνη κάθεται

18, 7. κάθεται βασίλισσα

καθίνααι, καθίημ

Luc. 5, 19. Act. 9, 25; 10, 11; 11, 5.

καθίζειν

1) von Christus zur Rechten Gottes:

Mar. 16, 19. ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θ.

Eph. 1, 20. ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ

Heb. 1, 3. δς - ἐκάθ. ἐν δ. τῆς μεγαλυσύνης

8, 1. δς - ἐκάθ. ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου

10, 12. „ἐκάθισεν ἐν δ. τοῦ Θ.“

12, 2. δς - ἐν δ. τε τοῦ θρόνου τοῦ Θ. κακάδικεν

2) auf dem Throne:

Mat. 19, 28. ὅταν καθίσῃ - ἐπὶ θρό-

νου - καθίσασθε ἐπὶ δ.

θρόνους (Luc. 22, 30)

Mat. 25, 31. τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου

Act. 2, 30. καθίσει ἐπὶ τοῦ θρ.

Apoc. 3, 21. καθίσει μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ θρ. etc.

Apoc. 20, 4. ἐκάθισαν ἐπ' αὐτοῦς

3) auf dem Richterstuhl, ἐπὶ

τοῦ βήματος:

Joh. 19, 13. Act. 12, 21; 25, 6. 17.

4) auf dem Stuhl Moisis:

Mat. 23, 2.

5) übrige Stellen:

Mat. 5, 1; 13, 48; 20, 21. 23. (ἵνα

καθίσωσιν ἐκ δεξιῶν etc.

Mar. 10, 37. 40); 21, 36. (Mar.

14, 32)

Mar. 9, 35; 11, 2. 7 (Luc. 19, 30); 12, 41.

Luc. 4, 20; 5, 3; 14, 28. 31; 16, 6; 24, 49.

Joh. [8, 2;] 12, 14.

Act. 2, 3. ἐκάθισάτε ἐφ' ἡναγκαστον

8, 31; 13, 14; 16, 13; 18, 11.

1 Cor. 6, 4; 10, 7.

2 Th. 2, 4. εἰς τὸν ναὸν - καθίσει

καθιστάνααι

Mat. 24, 45. 47. ὃν κατέστησεν - ἐπὶ

τῆς θεραπείας - ἐπὶ πᾶσι -

καταστήσει αὐτόν (Luc.

12, 42. 44)

25, 21. ἐπὶ πολλῶν σε καα-
στήσω (23)

Luc. 12, 14. τίς με καστήσ. δικαστήν

Act. 6, 8; 7, 10; 17, 15.

7, 27. „τίς σε κατέστησεν ἄρ-
χοντα etc.“ (35)

Rom. 5, 19. ἁμαρτωλοὶ κατεστάθη-

σαν οἱ πολλοὶ - δίκαιοι

κατεστ. οἱ πολλοὶ

Tit. 1, 5. καταστήσης - πρεσβυτέ-

ρους

Heb.[2,7;] 5, 1. ὑπὲρ ἀνθρ. καθίσταται τὰ πρὸς τὸν Θ.

7, 28. ἀνθρώπους καθίστα. ἀρχ.

8, 3. θυσίας καθίσταται

Jac. 3, 6. ἡ γλῶσσα καθίσταται ἐν τ.

4, 4. ἐχθρὸς τ. Θ. καθίσταται

2Pet. 1, 8. ἀκάροπους καθίστησιν εἰς καθόλου Act. 4, 18.

καθοπλίζεσθαι Luc. 11, 21.

καθορᾶν Rom. 1, 20.

Καίφας

Mat. 26, 3. 57. Luc. 3, 2. Joh. 11, 49; 18, 13. 14. 24. 28. Act. 4, 6. καίειν

Mat. 5, 15. οὐδὲ καλοῦσι λύχνον 13, 40. πυρὶ καίεται

Luc. 12, 35. οἱ λύχνοι καιόμενοι 24, 32. ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἢ ἐν ἡμῖν

Joh. 5, 35. ὁ λύχ. ὁ καιόμενος 15, 6. εἰς πῦρ βάλλουσι κ. καίεται

1Cor. 13, 3. ἵνα καυθήσωμαι

Heb. 12, 18. κακαυμένη πυρὶ

Apc. 4, 5. λαμπάδες πυρὸς καιόμεναι

8, 8. ὁρος μ. πυρὶ καιόμενον - 10. καιόμενος ὡς λαμπάς

19, 20. εἰς τ. λίμνην τοῦ πυρ. τ. καιομ. ἐν θείῳ (cf. 21, 8)

Καῖν

Heb. 11, 4. 1 Joh. 3, 12. Jud. 11.

Καῖνάν

I. Luc. 3, 86.

II. Luc. 3, 37.

καινός

Mat. 9, 17. εἰς ἀσκους καινούς (Mar. 2, 21. 22. Luc. 5, 36. 38)

Mat. 13, 52. καινὰ καὶ παλαιὰ

26, 28. 29. τὸ τῆς καινῆς διαθήκης - πίνω μεθ' ὑμῶν καινόν (Mar. 14, 24. 25)

27, 60. ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημαίῳ (cf. Joh. 19, 41)

Mar. 1, 27. ἡ διδαχὴ ἡ καινὴ αὐτῇ (cf. Act. 17, 19)

16, 17. γλώσσαις λαλήλουσι καιναῖς

Luc. 22, 20. ἡ κ. διαθήκη ἐν τῷ αἵματι

Joh. 13, 34. ἐντολὴν καινὴν δίδωμι

Act. 17, 21. ἀκούειν καινότερον

1Cor. 11, 25. τὸ ποτήρ. ἡ κ. διαθήκη ἐστίν

2Cor. 3, 6. διακόνους καινῆς διαθήκης

5, 17. εἴ τις ἐν Χριστῷ, καινὴ κτίσις (cf. Gal. 6, 15) - γέγονε καινὰ τὰ πάντα

Eph. 2, 15. εἰς ἕνα καινόν ἀνθρώπον 4, 24. ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν ἄνθρ.

Heb. 8, 8. διαθήκην καινὴν (cf. 9, 15) - 13. ἐν τῷ λέγειν „Καινὴν“

2Pet. 3, 13. καινοὺς δὲ οὐρανοὺς καὶ γῆν καινὴν - προσδοκῶμεν (cf. Apc. 21, 1)

1Joh. 2, 7. οὐκ ἐντολὴν κ. γράφα ὑμῖν (cf. 2 Joh. 5)

- 8. πάλιν ἐντολὴν κ. γράφω Apc. 2, 17. ὄνομα καινὸν γεγραμμένον (3, 12)

3, 12. τῆς καινῆς Ἱερουσαλήμ (21, 2)

5, 9. ὥσθην καινὴν

21, 5. καινὰ πάντα ποιῶ

καινότης

Rom. 6, 4. ἐν καινότητι ζωῆς

7, 6. ἐν καινότητι πνεύματος
καιρός

Mat. 8, 29. πρὸ καιροῦ βασανίσαι

11, 2, 5; 12, 1; (14, 1); 13, 30.

16, 3. τὰ δὲ σημεῖα τῶν καιρῶν
21, 34. 41. (cf. Mar. 12, 2. Luc.
20, 10)24, 45. δοῦναι αὐτοῖς - ἐν καιρῷ
(Luc. 12, 42)

26, 18. ὁ καιρός μου ἐγγύς ἐστι

Mar. 1, 15. πεπλήρωται ὁ καιρός

10, 30. νῦν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ
(Luc. 18, 30)

11, 13; 13, 33.

Luc. 1, 20. εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν

4, 13. ἀπέστη . . ἄχρι καιροῦ

8, 13. οἱ πρὸς καιρὸν πιστεύ-
ουσι - ἐν κ. πειρασμοῦ12, 56. τ. δὲ καιρὸν τούτον πῶς
οὐ δοκιμάζετε;

13, 1. ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ

19, 44. τ. καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς
σου

21, 8. ὁ καιρός ἤγγικε

- 24. ἄχρι πληρ. καιροῦ ἐθνῶν

- 36. ἐν παντὶ καιρῷ δεόμενοι

Joh. 5, 4. κατὰ καιρὸν κατέβαινεν

7, 6. ὁ κ. ὁ ἔμὸς οὕτω πάρε-
στιν (8. - πεπλήρωται) -
ὁ δὲ καιρ. ὑμετέρος

Act. 1, 7. γινῶναι χρόνους ἢ καιροῦς

3, 20. καιροὶ ἀναψύξεως

7, 20; 12, 1.

13, 11. μὴ βλέπων . . ἄχρι καιροῦ

14, 17. καιροῦς καρποφόρου

17, 26. προστεταγμένους καιροῦς

Act. 19, 23; 24, 25. (καιρὸν δὲ μετα-
λαβὼν)Rom. 3, 26. ἐν τῶν νῦν καιρῷ (cf.
11, 5; 2 Cor. 8, 13)

5, 6. κατὰ καιρὸν - ἀπέθανε

8, 18. παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ

9, 9; 12, 11. (τῷ καιρῷ δουλεύ-
οντες)13, 11. εἰδότες τὸν κ. ὅτι ὦρα
ἡμᾶς

1 Cor. 4, 5. μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνεται

7, 5. ἐκ συμφώνου πρὸς καιρὸν

- 29. ὁ καιρός συνεσταλμένος

2 Cor. 6, 2. καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσα -
νῦν κ. εὐπρόσδεκτος

Gal. 4, 10. καὶ μὴνας καὶ καιροὺς

6, 9. καιρῷ γὰρ ἰδίῳ θερι-
σομεν

- 10. ὡς καιρὸν ἔχομεν

Eph. 1, 10. τ. πληρώματος τ. καιρῶν

2, 12. ἦτε ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ

5, 16. ἐξαγοραζόμενοι τ. καιρὸν
(Col. 4, 5)6, 18. προσευχόμενοι ἐν παντὶ
καιρῷ

1 Th. 2, 17. πρὸς καιρὸν ὥρας

5, 1. περὶ δὲ τ. χρόνων κ. τῶν κ.

2 Th. 2, 6. ἐν τῷ αὐτοῦ καιρῷ

1 Tim. 2, 6. μαρτύριον καιροῖς ἰδίοις
(cf. 6, 15. Tit. 1, 3)4, 1. ἐν ὑστέροις καιροῖς (cf.
1 Pet. 1, 5)2 Tim. 3, 1. ἐνστήσονται καιροὶ χα-
λεποὶ

4, 3. ἔσται γὰρ καιρός, ὅτε τῆς

- 6. ὁ κ. τῆς ἡμῆς ἀναλύσεως

Heb. 9, 9. εἰς τὸν καιρὸν τὸν ἐνε-
στηκότα

- Heb. 9, 10. μέχρι καιροῦ διορθώσεως
 11, 11. παρὰ καιρὸν ἡλικίας
 - 15. εἶχον-καιρὸν ἀνακάμψαι
 1 Pet. 1, 5. ἐν καιρῷ ἰσχύατω
 - 11. εἰς τίνα ἢ ποῖον καιρὸν
 4, 17. ὁ κ. τοῦ ἄρξασθαι τὸ κρ.
 5, 6. ὅμῳς ὑψώση ἐν καιρῷ
 Apoc. 1, 3. ὁ γὰρ καιρὸς ἐγγύς (22, 10)
 11, 18. ὁ κ. τῶν νεκρῶν κριθῆναι
 12, 12. ὅτι ὀλίγον κ. ἔχει
 - 14. καιρὸν καὶ καιροὺς κ.
 ἡμῖς καιροῦ

Καίσαρ

- Mat. 22, 17. 21. δοῦναι κῆνσον Καί-
 σαρι etc. (Mar. 12, 14. 16.
 17. Luc. 20, 22. 24. 25)
 Luc. 2, 1. παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου
 3, 1. τῆς ἡγ. Τιβερίου Καίσαρος
 Joh. 19, 12. οὐκ εἰ φίλος τ. Καίσα-
 ρος etc.
 - 15. οὐκ ἔχ. βασιλεῖα εἰ μὴ
 Καίσαρα
 Act. 11, 28. ἐπὶ Κλαυδίου [Καίσαρος]
 17, 7. τῶν δογμάτων Καίσαρος
 25, 8. οὔτε εἰς Καίσαρά τι
 ἡμαρτον
 - 10. ἐπὶ τοῦ βήματος Καίσαρ.
 - 11. Καίσαρα ἐπικαλοῦμαι
 (cf. 12; 26, 32; 28, 19)
 - 21. πέμψω αὐτ. πρὸς Καί-
 σαρα
 27, 24. Καίσαρι σε δεῖ παραστή-
 ναι
 Phil. 4, 22. οἱ ἐκ τῆς Καίσαρος οἰκίας
 Καισάρεια
 I. Cæsarea Philippi:
 Mat. 16, 13. (Mar. 8, 27)

II. Cæsarea Palästina:

- Act. 8, 40; 9, 30; 10, 1. 24; 11, 11;
 12, 19; 18, 22; 21, 8. 16; 23, 23.
 33; 25, 1. 4. 6. 13.
 κακία
 Mat. 6, 34. τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία αὐτῆς
 Act. 8, 22. ἀπὸ τῆς κακ. σου ταύτης
 Rom. 1, 29. πονηρία, πλεονεξία, κακία
 1 Cor. 5, 8. ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πον.
 14, 20. τῇ κακίᾳ νηπιᾷζε
 Eph. 4, 31. σὺν πάσῃ κακίᾳ
 Col. 3, 8. ὀργὴν, θυμὸν, κακίαν
 Tit. 3, 3. ἐν κακίᾳ καὶ φθόνῳ διαύγ.
 Jac. 1, 21. περισσεύειν κακίας
 1 Pet. 2, 1. ἀποθνήσκοντες οὖν πᾶσαν κ.
 + 16. ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κ.
 κακοήθεια Rom. 1, 29.
 κακολογεῖν
 Mat. 15, 4. (Mar. 7, 10) Mar. 9, 39.
 Act. 19, 9.
 κακοπάθεια Jac. 5, 10.
 κακοπαθεῖν
 2 Tim. 2, 3. 9; 4, 5. Jac. 5, 13.
 κακοποιεῖν
 Mar. 3, 4 (Luc. 6, 9). 1 Pet. 3, 17.
 3 Joh. 11.
 κακοποιός
 Joh. 18, 30. 1 Pet. 2, 12. 14; 3, 16.
 4, 15.
 κακός
 1) von Personen:
 Mat. 21, 41. κακούς κακῶς ἀπολέσει
 24, 48. εἰπὴ ὁ κακὸς δούλος
 Rom. 13, 3. ἀλλὰ τῶν κακῶν
 Phil. 3, 2. τοὺς κακοὺς ἐργάτας
 Apoc. 2, 2. βαστάσαι κακοὺς

2) von Sachen:

- a) unbestimmt: κακόν, τὸ κ.,
τὰ κ.:

Mat. 27, 23 τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν;
(Mar. 15, 14. Luc. 23, 22)

Luc. 16, 25. Δάξαρτος ὁμοίως τὰ κακά

Joh. 11, 23. μαρτύρησον περὶ τ. κακοῦ

Act. 1, 13. ὅσα κακὰ ἔποίησε τοῖς
1628 μηδὲν πράξης σ. κακόν

23 9. οὐδὲν κακὸν εὐρίσκομεν

23 5. ἔπαθεν οὐδὲν κακόν

Rom. 130. ἐφρευρετὰς κακῶν

2 9. κατεργαζομένου τὸ κακόν

3 8. ποιήσωμεν τὰ κακὰ, ἵνα

719. ἀλλ' ὁ οὐ θέλω κακόν

-21. ἐμοὶ τὸ κ. πρόκειται

911. τι ἀγαθὸν ἢ κακόν

1217. κακὸν ἀντικακοῦ ἀποδιδ.

(1 Th. 5, 15. 1 Pet. 3, 9)

1221. μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ -

νίκα ἐν τῷ ἁγ. τὸ κακ.

15 4. ἂν δὲ τὸ κ. ποιῇς - τῷ

τὸ κ. πράσσοντι

-10. τῷ π. κακὸν οὐκ ἐργάζεται

1420. ἀλλὰ κακὸν τῷ ἄνθρ.

1419. ἀκρατοὺς δὲ εἰς τὸ κακόν

1 Cor. 9, 6. ἐπιθυμητὰς κακῶν

1; 5. οὐ λογίζεται τὸ κακόν

2 Cor., 10. εἴτε ἀγαθὸν εἴτε κακόν

1; 7. ποιῆσαι ὑμᾶς κακ. μηδὲν

1 Tim., 10. ῥίξα γὰρ πάντων τῶν κ.

2 Tim., 14. πολλὰ μοι κακὰ ἐνεδεί-

ξατο

Heb. 1, 14. διάκρισιν καλοῦ τε καὶ κ.

Jac. 1, 13. ἀπειραστός ἐστι κακῶν

3, 8. ἀκατάσχετον κακόν

1 Pet. 3, 10. πανοσῆτω - ἀπὸ κακοῦ

- 11. „ἐκκλινάτω ἀπὸ κακοῦ“

1 Pet. 3, 12. „ἐπὶ ποιοῦντας κακὰ“

3 Joh. 11. μὴ μιμοῦ τὸ κακόν

b) mit Subst. verbunden:

Mar. 7, 21. οἱ διαλογισμοὶ οἱ κ.

1 Cor. 15, 33. „ὁμιλίας κακαί“

Col. 3, 5. ἐπιθυμίαν κακὴν

Tit. 1, 12. „κακὰ θηρία“

Apo. 16, 2. ὕλκος κακ. κ. πονηρόν

κακοῦν

Act. 7, 6. 19; 12, 1; 14, 2; 18, 10.

1 Pet. 3, 13. τίς ὁ κακώσων ὑμᾶς

κακοῦργος

Luc. 23, 32 (33, 39). 2 Tim. 2, 9.

κακοτυχεῖν Heb. 11, 37; 13, 3.

κακῶς

Mat. 4, 24. τοὺς κακῶς ἔχοντας (8,

16; 9, 12; 14, 35. Mar. 1,

32. 34; 2, 17; 6, 55. Luc.

5, 31; 7, 2)

15, 22. κακῶς δαιμονίζεται

17, 15. σεληνιάζεται καὶ κακῶς

πάσχει

21, 41. κακούς κακῶς ἀπολίσει

Luc. 7, 2. δοῦλος κακῶς ἔχων

Joh. 18, 23. εἰ κακῶς ἐλάλησα

Act. 23, 5. οὐκ ἐρεῖς κακῶς

Jac. 4, 3. διότι κακῶς αἰτεῖσθε

κάκωσις Act. 7, 34.

καλάμη 1 Cor. 3, 12.

κάλαμος

Mat. 11, 7. κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλ.

(Luc. 7, 34)

12, 20. „κάλ. συντετριμμένον“

27, 29. 30 (cf. Mar. 15, 19). 48

(Mar. 15, 36).

3 Joh. 13. διὰ μέλανος κ. καλάμον

Apo. 11, 1; 21, 15. 16.

*καλεῖν = rufen, berufen
(καλ. = nennen weggelassen)

Mat. 2, 7. 15 (ἐξ Αἰγ. ἐκάλεσα); 4, 21.

9, 13 (καλίσαι δικαίους Mar.

2, 17. Luc. 5, 32). - 20, 8.

22, 3. 4. 8. 9. καλίσαι τοὺς κε-
κλημένους εἰς etc. (Luc.
14, 16. 17. 24)

22, 43. 45. ἐν πνεύματι Κ. αὐτόν
καλεῖ (Luc. 20, 44)

23, 7. 8. 9. 10.

25, 14. (ἐκάλεσε τ. ἰδίου δούλους
Luc. 19, 13); 27, 8.

Mar. 1, 20; 3, 31.

Luc. 7, 39; 14, 7 (πρὸς τοὺς κεκλη-
μένους). 8. 9. 10. 12. 13.

Joh. 2, 2; 10, 3 (πρόβατα καλεῖ κατ'
ὄνομα)

Act. 4, 18; 24, 2.

Rom. 4, 17. καλοῦντος τὰ μὴ ὄντα
ὡς ὄντα

8, 30. τούτους καὶ ἐκάλεσεν etc.

9, 7. ἐν Ἰσαὰκ κληθῆσεται σοι
σπέρμα (Heb. 11, 18)

- 11. ἀλλ' ἐκ τοῦ καλοῦντος

- 24. οὗς καὶ ἐκάλεσεν ἡμᾶς

1Cor. 1, 9. δι' οὗ ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν.

7, 15. ἐν δὲ εὐαγγελίῳ ἐκκληκεν
ἡμᾶς ὁ Θεός

- 17. ἕκαστον ὡς ἐκκληκεν ὁ Θεός.

- 18. περιτεταμμένος τις ἐκλή-
θη - ἐν ἀκροβυστίᾳ τις
ἐκλήθη

- 20. ἐν τῇ κλήσει ἢ ἐκλήθη
(cf. Eph. 4, 1)

- 21. δοῦλος ἐκλήθης

- 22. ὁ γ. ἐν Κ. κληθεὶς δοῦ-
λος - ὁ ἐλευθερὸς κληθεὶς

1Cor. 7, 24. ἕκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη

10, 27. εἰ δέ τις καλεῖ ὑμᾶς τῶν
ἀπίστων

Gal. 1, 6. τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς ἐν
χάρτι (cf. 15)

5, 8. ἐκ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς
- 13. ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε

Eph. 4, 4. ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐκκλησίᾳ

Col. 1, 12. τῷ [καλέσαντι καὶ] ἱκα-
νῶσαντι ἡμᾶς

3, 15. εἰς ἣν κ. ἐκλήθη. ὁ ἐνὶ σ.

1Th. 2, 12. τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς εἰς

4, 7. οὐ γ. ἐκάλεσεν ἡμᾶς ὁ
Θ. ἐπὶ ἀκαθαρσίᾳ, ἀλλ'
ἐν ἀγιασμῷ

5, 24. πιστὸς ὁ καλῶν ἡμᾶς

2Th. 2, 14. εἰς ὃ ἐκάλεσεν ὑμᾶς διὰ
τοῦ εὐαγγελίου ἡμῶν

1Tim. 6, 12. ζωῆς εἰς ἣν ἐκλήθης

2Tim. 1, 9. καλέσαντος κλήσει ἀγία

Heb. 5, 4. καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ.

9, 15. λάβωσιν οἱ κεκλημένοι

11, 8. πιστεὶ καλούμενα ἄβρ.

1Pet. 1, 15. κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς

2, 9. τοῦ ἐκ σκοτῶν ὑμᾶς κα-
λέσαντος εἰς τὸ - ὡς

- 21. εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε

3, 9. εἰς τοῦτο ἐκλήθητε ἵνα

5, 10. ὁ καλέσας ἡμᾶς εἰς τὴν
δόξαν ἐν Χρ. Ἰησοῦ

2Pet. 1, 3. τοῦ καλέσαντος ἡμᾶς διὰ Θεοῦ.

Αποκ. 19, 9. οἱ εἰς τὸ δεῖπνον καὶ
κλημένοι

καλλέλαιος Rom. 11, 24.

καλοδιδάσκαλος Tit. 2, 1

Καλοὶ λιμένες Act. 27, 8.

καλοποιῶν 2 Th. 3, 13.

καλός

1) von Personen:

Joh. 10, 11. bis. ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός (14)

1Tim. 4, 6. καλὸς ἱσθηδίακονος Ἰησοῦ

2Tim. 2, 3. ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησ.

1Pet. 4, 10. ὡς καλοὶ οἰκονόμοι

2) von Sachen:

a) unbestimmt: τὸ καλὸν, τὰ κ.; καλόν (ἔστιν):

Mat. 13, 48. συνέλεξαν τὰ καλὰ

15, 28. οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν (Mar. 7, 27)

17, 4. καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὦ. εἶναι (Mar. 9, 5. Luc. 9, 33)

18, 8. 9. καλόν σοί ἐστιν εἰσελθεῖν - χωλόν - μονόφθ. (Mar. 9, 42. 43. 45. 47)

28, 24. καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ (Mar. 14, 21)

Rom. 7, 18. κατεργάζεσθαι τὸ καλόν - 21. ποτεῖν τὸ καλόν

12, 17. προνοοῦμενοι καλὰ ἐνώπ. (2 Cor. 8, 21)

14, 21. καλὸν τὸ μὴ φραγεῖν κρ.

1Cor. 7, 1. καλὸν ἀνθρώπῳ γυναικὸς μὴ ἀπεσθαι

- 8. κ. αὐτοῖς ἐὰν μείνωσιν

- 28. τοῦτο καλὸν ὑπάρχειν - καλ. ἀνθρώπῳ τὸ οὕτως εἶναι

- - καλ. γ. μοι μᾶλλον ἀποθανεῖν

2Cor. 13, 7. ἵνα ὑμ. τὸ καλὸν ποιῇτε

Gal. 4, 18. καλὸν δὲ τὸ ζηλοῦσθαι ἐν καλῷ

6, 9. τὸ δὲ καλὸν ποιοῦντας

1Th. 5, 21. τὸ καλὸν κατέχετε

1Tim. 2, 3. τοῦτο γ. καλὸν κ. ἀπόδεκτον [5, 4]

Tit. 3, 8. ταῦτα ἐστί καλὰ κ. ὠφ.

Heb. 5, 14. διακρίσιν καλοῦ τε καὶ κ.

13, 9. καλὸν - βεβαιοῦσθαι τὴν

- 18. καλὴν συνειδησιν ἔχομεν

Jac. 3, 17. εἰδότες οὖν καλὸν ποιεῖν

b) mit Substant. verbunden (καλὸν ἔργον. κ. ἔργ.):

Mat. 3, 10. μὴ ποιοῦν καρπὸν καλόν (Luc. 3, 9) (καρπὸς κ.: 7, 17. 18. 19. Luc. 6, 43)

12, 33. τὸ δένδρον καλόν

13, 8. ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν (23) (Mar. 4, 8. 20. Luc. 8, 15)

- 24. σπεῖροντι καλ. σπέρμα (27, 37. 38)

- 45. καλοὺς μαργαρίτας

Mar. 9, 50. καλὸν τὸ ἄλας (Luc. 14, 34)

Luc. 6, 38. μέτρον καλ. πεπισμένον

21, 5. λίθοις κ. καὶ ἀναθήμασι

Joh. 2, 10. πρῶτον τὸν κ. οἶνον τίθει etc.

Rom. 7, 16. σύμφημι τ. νόμῳ ὅτι καλός (1 Tim. 1, 8)

1Cor. 5, 6. οὐ καλὸν τὸ καύχημα

1Tim. 1, 18. τὴν καλὴν στρατείαν

2, 7. μαρτυρίαν καλὴν ἔχειν

- 13. βαθμὸν ἑαυτοῖς καλ. περ.

4, '4. πᾶν κτίσμα θεοῦ καλόν

6, 12. τὸν κ. ἀγῶνα τῆς πίστεως (cf. 2 Tim. 4, 7)

- 12. τὴν καλὴν ὁμολογίαν (13)

- 19. θεμέλιον καλὸν εἰς

2Tim. 1, 14. τὴν καλὴν παραθήκην

Heb. 6, 5. καλὸν γευσασμ. θ. ῥήμα

Jac. 2, 7. βλασφημοῦσι τὸ κ. ὄνομα

Jac. 3, 13. ἐκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς
(cf. 1 Pet. 2, 12)

κάλυμμα 2 Cor. 3, 13. 14. 15. 16.
καλύπτειν

Mat. 8, 24; 10, 26 (οὐδὲν γ. ἔστι κε-
καλυμμ.) Luc. 8, 16; 23, 30.

2Cor. 4, 3. ἔστι κεκαλυμμένοι τὸ εὖ.
- ἐν τ. ἀπολλυμένοις ἔστι
κεκαλυμμ.

Jac. 5, 20. καλύψαι πληθὺς ἁμαρτ.
(1 Pet. 4, 8)

καλῶς

Mat. 5, 44. καλῶς ποιεῖτε τ. μισοῦ-
σιν (Luc. 6, 27) 12, 12.

15, 7. καλῶς προσεφίτευσεν Ἦσ.
(Mar. 7, 6)

Mar. 7, 9. καλῶς ἀφεταιρεῖτε τ. ἐντολὴν
- 37. καλῶς πάντα πεποίηκε

12, 23. καλῶς αὐτοῖς ἀπεκρίθη
- 32. καλῶς, διδάσκαλε, ἐπ' ἄλ.

16, 18. καὶ καλῶς ἔξουσιν

Luc. 6, 26. καλ. ὑμᾶς εἴπωσιν οἱ ἄν.
20, 39. διδάσκαλε, καλῶς εἶπας

Joh. 4, 17. καλῶς εἶπας, ὅτι ἄνδρα
8, 48. καλῶς λέγομεν ἡμεῖς

13, 13. καὶ καλῶς λέγετε

18, 28. εἰ δὲ καλῶς, τί με δέριες

Act. 10, 33. σὺ τε καλῶς ἐποίησας
25, 10. σὺ κάλλιον ἐπιγινώσκεις

28, 5. καλῶς τὸ Πν. ἐλάλησε

Rom. 11, 20. καλῶς· τῇ ἀπιστίᾳ ἐξέκλ.
1Cor. 7, 37. 38 ὅς δὲ ἔστηκεν - καλ.

ποιεῖ etc.

14, 17. καλῶς εὐχαριστεῖς

2Cor. 11, 4. καλῶς ἀνέχεσθε

Gal. 4, 17. ζηλοῦσιν ὑμᾶς οὐ καλῶς
5, 7. ἐτρέχετε καλῶς

Phil. 4, 14. πλην καλῶς ἐποιήσατε

1Tim. 3, 4. οἴκου καλ. προϊστάμενον
- 12. τέκνων καλ. προϊστάμενοι
- 13. οἱ γ. καλ. διακονήσαντες
5, 17. οἱ καλῶς προσετώτες πρ.

Heb. 13, 18. καλ. θάλλοντες ἀναστρέφε-
σθαι

Jac. 2, 3. σὺ κάθου ὡς καλῶς
- 8. καλῶς ποιεῖτε. 19.

2Pet. 1, 19. καλ. ποιεῖτε προσέχοντες

3 Joh. 6. καλ. ποιήσεις προπέμψας
κάμηλος

Mat. 3, 4. ἀπὸ τριχῶν καμήλου
(Mar. 1, 6)

19, 24. κάμηλον διὰ τρυπήματος
φαριδοῦς εἰσελθεῖν (Mar.
10, 25. Luc. 18, 25)

23, 24. τὴν δὲ καμ. καταπίνοντες
κάμινος

Mat. 13, 42. εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυ-
ρός (50)

Aroc. 1, 15; 9, 2.

καμύειν Mat. 13, 15. (Act. 28, 27)
κάμνειν

Heb. 12, 3. Jac. 5, 15. Aroc. 2, 3.
κάμπταιν

Rom. 11, 4. οὐκ ἔκαμψαν γόνυ τῇ B.
14, 11. ἐμοὶ κάμψει πᾶν γόνυ

Eph. 3, 14. κάμπτω τὰ γόνατά μου
πρὸς τ. πατέρα

Phil. 2, 10. ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ
πᾶν γόνυ κάμψῃ

Κανᾶ Joh. 2, 1. 11; 4, 46; 21, 2.

Καναταῖος al. Κανανίτης

Mat. 10, 4. Mar. 3, 18.

Κανθάκη Act. 8, 27.

κανών

2Cor. 10, 13. κατὰ τὸ μέτρον τ. κανόνος
- 15. κατὰ τὸν κανόνα ἡμῶν

2Cor. 10, 18. ἐν ἄλλοτρίᾳ κανόνι
Gal. 6, 16. ὅσοι τῷ κανόνι τοῦτ' αὖ
στοιχίσουσιν
Phil. 3, 16. τῷ αὐτῷ στοιχεῖν [κανόνι]
Καπερναούμ
Mat. 4, 13; 8, 5. (Luc. 7, 1)
11, 23. σὺ Καπ. ἢ ὥς τ. οὐρα-
νοῦ ὑψωθεῖσα (Luc. 10,
15) 17, 24.
Mar. 1, 21 (Luc. 4, 31); 2, 1; 9, 33.
Luc. 4, 23.
Joh. 2, 12; 4, 46; 6, 17. 24. 59.
καπηλεύειν 2 Cor. 2, 17.
καπνός
Act. 2, 19. „πῦρ κ. ἀτμίδα καπνοῦ“
Apc. 8, 4. ἀνέβη ὁ κ. τῶν θυμιαμ.
9, 2. καπ. ἐκ τοῦ θρόνου - ὡς
κ. καμίνου μεγ.
- 3. ἐκ τοῦ καπνοῦ ἐξῆλθον
- 17. πῦρ κ. καπ. κ. θεῖον
- 18. ἐκ τοῦ πυρός κ. ἐκ τοῦ κ.
14, 11. ὁ καπ. τοῦ βασανισμοῦ
αὐτῶν
15, 8. ἐγεμίσθη ὁ ναὸς καπνοῦ
18, 9. τὸν καπ. τῆς πυρώσεως
αὐτῆς (18)
19, 3. ὁ καπ. αὐτῆς ἀναβαίνει
Καππαδοκία Act. 2, 9. 1Pet. 1, 1.
καρδία
Mat. 5, 8. οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ
- 28. ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ
6, 24. ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδία
ὑμ. (Luc. 12, 34)
9, 4. πονηρὰ ἐν ταῖς κ. ὑμῶν
(Mar. 2, 6. 8. Luc. 5, 22)
11, 29. ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ
12, 34. τοῦ περισσεύματος τῆς
καρδ. (Luc. 6, 45)

Mat. 12, 35. θησαυροῦ [τῆς καρδ.]
- 40. ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς
13, 15. „ἐπαχύνθη γὰρ ἡ κ. τοῦ
λ. - κ. τῇ καρδίᾳ συνῶ-
σιν“ (Act. 28, 27)
- 19. τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ κ.
(Mar. 4, 15. Luc. 8, 12. 15)
15, 8. „ἡ δὲ κ. αὐτῶν πόρρω“
(Mar. 7, 6)
- 18. ἐκ τῆς κ. ἐξέρχεται (19)
(cf. Mar. 7, 19. 21)
- 35. ἀφῆτε - ἀπὸ τῶν καρδ.
ὑμῶν
22, 37. „ἀγαπήσεις - ἐν ὅλῃ τῇ
καρδίᾳ σου“ (Mar. 12, 30.
33. Luc. 10, 25)
24, 48. εἴπη . . ἐν τῇ κ. αὐτοῦ
(Luc. 12, 45)
Mar. 3, 5. τῇ πωρώσει τῆς κ. αὐτῶν
6, 52. ἡ κ. αὐτῶν πεπωρωμένη
8, 17. πεπωρωμένην ἔχετε τὴν κ.
11, 23. μὴ διακριθῇ ἐν τ. καρδίᾳ
Luc. 1, 17. ἐπιστρέψαι καρδίας πατ.
- 51. διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν
- 66. ἔθεντο . . ἐν τῇ κ. αὐτῶν
2, 19. συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδ.
αὐτῆς
- 35. ἐκ πολλῶν καρδιῶν διαλ.
- 51. διετήρει . . ἐν τῇ κ. αὐτῆς
3, 15. διαλογ. π. ἐν ταῖς κ. αὐτῶν
4, 18. [συντετριμμένους τὴν κ.]
9, 47. τ. διαλογισμὸν τ. καρδίας
16, 15. θ. γινώσκει τὰς κ. ὑμῶν
21, 14. θάσθε οὖν εἰς τ. καρ-
δίας ὑμῶν
- 34. βαρυνθῶσιν ὑμῶν αἱ καρδ.
24, 25. βραδεῖς τῇ καρδίᾳ
- 32. ἡ κ. ἡμῶν καιομένη ἦν

† Luc. 1, 42. ὁ κ. τῆς κοιλίας σου
 12, 17. συνάξω τ. καρπούς μου
 13, 6. ζητῶν καρπὸν ἐν αὐτῇ (7)
 - 9. κὰν μὲν ποιήσῃ καρπὸν
 † Joh. 4, 38. συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν
 12, 24. πολλὸν καρπὸν φέρει
 15, 2. μὴ φέρον καρπὸν - πᾶν
 τὸ καρπὸν φέρον - ἵνα
 πλείονα καρπὸν φέρῃ
 - 4. οὐ δύναται καρπὸν φέ-
 ρειν etc.
 † - 5. φέρει καρπὸν πολλόν (8)
 † - 16. καὶ καρπὸν φέρει - ὁ
 κ. ὑμῶν μένη
 † Act. 2, 30. ἐκ καρποῦ τῆς δσφύος αὐ.
 † Rom. 1, 13. τινὰ καρπὸν σχῶ κ. ἐν
 ὑμῖν
 † 6, 21. τίνα οὖν καρπὸν εἶχετε
 † - 22. εἶχετε τὸν κ. ὑμῶν εἰς ἀγ.
 † 15, 28. αὐτοῖς τὸν καρπὸν τοῦτον
 † 1 Cor. 9, 7. ἐκ τ. καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἔ.
 † Gal. 5, 22. ὁ δὲ κ. τοῦ Πνεύματος
 † Eph. 5, 9. ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ φωτός
 † Phil. 1, 11. πεπληρωμένοι καρπῶν
 † - 22. τοῦτό μοι καρπὸς ἔργου
 † 4, 17. τὸν κ. τὸν πλειονάζοντα
 2 Tim. 2, 6. τ. καρποὶν μεταλαμβάνειν
 † Heb. 12, 11. καρπὸν εἰρηνικόν
 † 13, 15. καρπὸν χαίλων ὁμολογ.
 † 3, 17. ἐλλείους κ. καρπ. ἀγαθῶν
 - 18. καρπ. δὲ δικαιοσύνης
 5, 7. τὸν τίμιον κ. τῆς γῆς
 - 18. ἐβλάστησε τὸν κ. αὐτῆς
 Apoc. 22, 2. ποιοῦν καρπ. δῶδεκα etc.
 Κάρπος 2 Tim. 4, 18.
 καρποφορεῖν
 Mat. 13, 23. ὅς δὴ καρποφορεῖ (Mar.
 4, 20. Luc. 8, 15)

Mar. 4, 28. αὐτομάτῃ ἡ γῆ καρποφ.
 Rom. 7, 4. καρποφορήσωμεν τῷ Θ.
 - 5. καρποφ. τῷ Θανάτῳ
 Col. 1, 6. ἔστι καρποφορούμενον
 - 10. ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ
 καρποφοροῦντες
 καρποφόρος Act. 14, 17.
 καρτερεῖν Heb. 11, 27.
 κάρφος
 Mat. 7, 3. 4. 5. (Luc. 6, 41. 42)
 * καταβαίνειν
 Mat. 3, 16. καταβαίνον ὡσαύτ. περιστ.
 (Mar. 1, 10. Luc. 3, 22.
 Joh. 1, 32. 33)
 27, 40. κατέβηθι ἀπὸ τ. σταυ-
 ροῦ (42) (Mar. 15, 30. 32)
 28, 2. καταβάς ἐξ οὐρανοῦ
 Joh. 1, 51. καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν
 υἱόν
 3, 13. ὁ ἐκ τοῦ οὐρ. καταβάς
 (cf. 6, 33. 38. 41. 42. 50.
 51. 58)
 Rom. 10, 7. „καταβήσεται εἰς τὴν
 ἄβυσσον“
 Eph. 4, 9. 10. κατέβη εἰς τὰ κατώ-
 τερα μ. etc.
 1 Th. 4, 16. καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ
 Jac. 1, 17. ἄνωθεν ἔστι καταβαίνον
 ἀπὸ τοῦ πατρός
 Apoc. 3, 12. ἐκ τοῦ οὐρ. ἀπὸ τοῦ Θ.
 (cf. 10, 1; 13, 13; 16, 21;
 18, 1; 20, 1. 9; 21, 2. 10)
 12, 12. κατέβη ὁ διάβολ. πρὸς
 ὑμᾶς
 καταβάλλειν
 2 Cor. 4, 9. Heb. 6, 1. Apoc. 12, 10.
 καταβαρεῖν 2 Cor. 12, 16.
 κατὰ βασις Luc. 19, 37.

καταβιάζειν

Mat. 11, 23. (Luc. 10, 15)

καταβολή

Mat. 13, 35. ἀπὸ καταβολῆς κόσμου

(25, 34. Luc. 11, 50. Heb.

4, 3; 9, 26; 11, 11. Apoc.

13, 8; 17, 8)

Joh. 1, 4. πρὸ καταβολῆς κόσμου

(Eph. 1, 4. 1 Pet. 1, 20)

Heb. 11, 11. εἰς καταβολὴν σπέρματος

καταβραβεύειν Col. 2, 18.

καταγγελεύς Act. 17, 18.

καταγγέλλειν

Act. 3, 24. κατήγγειλαν τὰς ἡμέρας

4, 2. καταγγέλλειν ἐν τῷ Ἰη-

σοῦ τῇ ἀνάστασιν

13, 5. κατήγγελλον τὸν λόγον

(15, 36)

- 38. διὰ τούτου ὑμῖν ἄφαισις

ἀμ. καταγγέλλεται

16, 17. καταγγέλλουσιν. ἡμῖν ὁδόν

- 21. καταγγέλλουσιν ἔθνη ἃ

οὐκ ἔξεστιν

17, 3. ὃν ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν

- 13. ἐν κ. Βεροία κατηγγέλη

- ὁ λόγος τοῦ Θ.

- 23. τοῦτον ἐγὼ καταγγέλλω

ὑμῖν

26, 23. φῶς μέλλει καταγγέλ-

λειν τῷ λαῷ

Rom. 1, 8. καταγγέλλεται ἐν ὅλῳ τῷ

1 Cor. 2, 1. καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μ.

9, 14. τοῖς τὸ εὐαγγ. καταγγέλ-

λουσι

11, 26. θάνατον τοῦ Κ. καταγ-

γέλλετε

Phil. 1, 17. 18. τὸν Χριστὸν καταγ-

γέλλουσιν etc.

Col. 1, 28. ὃν ἡμεῖς καταγγέλλομεν
κατάγειν

Luc. 5, 11. καταγαγόντες τὰ πλοῖα

ἐπὶ τ. γῆν

Act. 9, 30; 21, 3; 22, 30; 23, 15. 20. 28;

27, 3; 28, 12.

Rom. 10, 6. τὸν Χριστὸν καταγαγεῖν

καταγελᾶν

Mat. 9, 24. (Mar. 5, 40. Luc. 8, 53)

καταγινώσκειν

Gal. 2, 11. 1 Joh. 3, 20. 21.

κατάγνυμι

Mat. 12, 20. Joh. 19, 31. 32. 33.

καταγωνίζεσθαι Heb. 11, 33,

καταδέειν Luc. 10, 34.

κατάδηλος Heb. 7, 15.

καταδικάζειν

Mat. 12, 7. οὐκ ἂν κατεδικάσατε τοὺς

ἀναιτούς

- 37. ἐκ τῶν λόγων σου κατα-

δικασθήσῃ

Luc. 6, 37. μὴ καταδικάζετε καὶ οὐ

μὴ καταδικασθῆτε

Jac. 5, 6. κατεδικάσατε, ἐφρονεύσατε

τὸν δίκαιον

καταδιώκειν Mar. 1, 36.

καταδουλοῦν

2 Cor. 11, 20. Gal. 2, 4.

καταδυναστεύειν

Act. 10, 38. Jac. 2, 6.

κατάθμα Apoc. 22, 3.

καταθματίζειν Mat. 26, 74.

καταισχύνειν

Luc. 13, 17. κατησχύνοντο πάντες οἱ

Rom. 5, 5. ἑλλπὶς οὐ καταισχύνει

9, 33. „οὐ καταισχυνηθήσεται“

(10, 11)

1Cor.1,27. σοφοὺς κατασχύνῃ - τὰ
ἰσχυρά

11,45. κατασχύνει τὴν κεφ. αὐ-
τοῦ etc.

- 22. κατασχύνετε τοὺς μὴ ἔχ.

2Cor.7,14; 9,4.

2Pet.2,6; 3,16.

κατακαίειν

Mat. 3,12. ἄχυρον κατακαῦσαι πυρὶ
(Luc. 3,17)

13,30. πρὸς τὸ κατακαῦσαι αὐτὰ

- 40. πυρὶ κατακαίεται

Act.19,19. βιβλους κατέκαιον

1Cor.3,15. τὸ ἔργον κατακαήσεται

Heb.13,11. κατακαίεται ἕξω τῆς παρ.

2Pet.3,10. ἔργα κατακαήσεται

Apoc.8,7. τὸ τρίτον τῆς γῆς κατα-
κάη etc.

17,16; 18,8.

κατακαλύπτεισθαι 1Cor.11,6.7.

κατακαυχᾶσθαι

Rom.11,18. μὴ κατακαυχῶ τῶν κλέ-
δων etc.

Jac. 2,13. κατακαυχᾶται ἔλεος κρι-
σεως

3,14. μὴ κατακαυχᾶσθε

κατακαίεισθαι

Mar. 1,30. κατέκειτο πυρέσσουσα

2,4. ἐφ' ᾧ ἐν τῇ οἰκίᾳ ὁ παρα-
λυτ. κατέκειτο (cf. Luc.
8,25)

- 15. ἐν τῷ κατακαίεισθαι αὐ-
τόν (cf. Luc. 5,29)

14,3. κατακαίμενου αὐτοῦ

Joh. 5,3.6.

Act. 9,33. κατακαίμενον ἐπὶ κραββ.

28,8. συνεχόμενον κατακαίεισθαι

1Cor.8,10. ἐν εἰδωλείῳ κατακαίμενον

κατακλῆν, κατακλάζειν

Mar. 6,41. (Luc. 9,16)

κατακλίνειν

Luc. 3,20. Act. 16,10.

κατακληρονομεῖν Act. 13,19.

κατακλίνειν

Luc. 9,14; 14,8; 24,30.

κατακλύζειν 2 Pet. 3,6.

κατακλυσμός

Mat. 24,38.39. (Luc.17,27) 2 Pet.2,5.

κατακολουθεῖν

Luc. 23,55. Act. 16,17.

κατακόπτειν Mar. 5,5.

κατακρημνίζειν Luc. 4,29.

κατάκριμα Rom. 5,16. 18; 8,1.

κατακρίνειν

Mat.12,41.42. κατακρινούσιν αὐτήν
etc. (Luc. 11,31.32)

20,18. κατακρινούσιν αὐτ. θα-
νάτῳ (Mar. 10,33) 27,3.

Mar.14,64. κατέκριναν αὐτόν εἶναι
ἔνοχον θανάτῳ

16,16. ἀπιστήσας κατακριθή-
σεται

[Joh.8,10.11.]

Rom. 2,1. σεαντόν κατακρίνεις

8,3. κατέκρινε τ. ἁμαρτίαν ἐν

- 34. τίς ὁ κατακρίνων;

14,23. ἐὰν φάγῃ, κατακρίνεται

1Cor.11,32. σὺν τῷ Κ. κατακρίθωμεν

Heb.11,7. δι' ἧς κατέκρινε τ. κόσ-
μον

Jac. 5,9. ἵνα μὴ κατακριθῇτε

2Pet. 2,6. καταστροφῇ κατέκρινεν

κατάκρισις 2 Cor. 3,9; 7,3.

κατακυριεύειν

Mat. 20,25. (Mar. 10,42) Act. 19,16.

1 Pet. 5,3.

καταλαλεῖν

Jac. 4, 11. 1 Pet. 2, 12; 3, 16.

καταλαλιά

2 Cor. 12, 20. 1 Pet. 2, 1.

κατάλαλος Rom. 1, 30.

καταλαμβάνειν

Mar. 9, 18. ὅπου ἂν αὐτὸν καταλάβῃ

Joh. 1, 5. ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβ.

[8, 3. 4. ἐν μοιχείᾳ κατειλημ-

μένην etc.]

12, 35. μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ

Act. 4, 13. καταλαβόμενοι ὅτι - εἰσί

10, 34. ἐπ' ἀληθ. καταλαμβάνο-

μαι ὅτι οὐκ ἔστι

25, 25. ἐγὼ δὲ καταλαβόμενος

μηδὲν - αὐτὸν πεπραχέναι

Rom. 9, 30. κατέλαβε δικαιοσύνην

Eph. 3, 18. καταλαβέσθαι - τί τὸ

πλάτος - γινῶναι τε

Phil. 3, 12. διώκω δὲ εἰ κ. καταλάβω

- - ἐφ' ᾧ κ. κατελήφθ. ὑπὸ Χ.

- 13. ἑμαυτὸν οὐ λογίζ. κατει-

ληφέναι

1Th. 5, 4. ὑμᾶς ὡς κλέπτης κατα-

λάβῃ

καταλέγεται 1 Tim. 5, 9.

κατάλοιμα Rom. 9, 27.

καταλείπειν

Mat. 4, 13; 16, 4.

19, 5. „καταλείψει ἄνθρωπος

τόν“ (Mar. 10, 7. Eph. 5, 31)

21, 17. καταλιπὼν αὐτοὺς ἐξ

Mar. 12, 19; 14, 52.

Luc. 5, 28. καταλιπὼν ἅπαντα

10, 40. μόνην με κατέλιπε δια-

κονεῖν

15, 4. καταλείπει τὰ ἑννεον. ἐν

20, 31. οὐ κατέλιπον τέκνα

[Joh. 8, 9. κατελείφθη μόνος ὁ Ὑ.]

Act. 2, 31. οὐ κατελείφθη εἰς ἔθου

6, 2. καταλείψαντες τὸν λόγον

18, 19. κἀκείνους κατέλιπον αὐ-

τοῦ

21, 3. καταλιπόντες αὐτὴν εὐών.

24, 27; 25, 14.

Rom. 11, 4. „κατέλιπον ἑμαυτῷ ἐπτ.“

1Th. 3, 1. καταλείφθῃναι ἐν Ἀθῆ-

ναις

Tit. 1, 5. κατέλιπόν σε ἐν Κρήτῃ

Heb. 4, 1. καταλειπομένης ἐπαγγελ-

σίας

11, 27. πίστει κατέλιπον Αἰγυ-

πτον

2Pet. 2, 15. καταλιπόντες εὐθείαν

ὁδόν

καταλιθάσειν

Luc. 20, 6. ὁ λαὸς καταλιθάσει ἡμᾶς

καταλλαγή

Rom. 5, 11. δι' οὗ νῦν τὴν καταλ-

λαγὴν ἐλάβομεν

11, 15. καταλλαγὴ κόσμου

2Cor. 5, 18. τ. διακονίαν τῆς καταλ-

λαγῆς

- 19. τὸν λόγον τῆς καταλλ.

καταλλάσσειν

Rom. 5, 10. κατηλλάγημεν τῷ Θ. διὰ

τοῦ θανάτου τ. υἱοῦ

- 10. καταλλαγίντες σωθησόμεθα

1Cor. 7, 11. τῷ ἀνδρὶ καταλλαγήτω

2Cor. 5, 18. Θ. τοῦ καταλλάξαντος

ἡμᾶς ἑαυτῷ διὰ Ὑ.

- 19. Θ. ἣν ἐν Χρ. κόσμον κα-

ταλλάσσωμεν ἑαυτῷ

- 20. καταλλάγητε τῷ Θεῷ

κατάλοιπος Act. 15, 17.

καταλύειν

Mat. 5, 17. καταλύσαι τὸν νόμον etc.

24, 2. λίθον ὃς οὐ καταλυθή-
σεται (Mar. 13, 2. Luc.
21, 6)26, 61. καταλύσαι τὸν ναὸν τοῦ
Θ. (Mar. 14, 58) (cf. Mat.
27, 40. Mar. 15, 29)Luc. 9, 12. ἵνα πορευθῇ - καταλύσωσι
19, 7. εἰς ἡλθε καταλύσαιAct. 5, 38. ἔργον τοῦτο καταλυθήσ.
- 39. οὐ δύναται καταλ. αὐτούς
6, 14. καταλύσει τὸν τόπον τοῦ-
τονRom. 14, 20. μή - - κατέλυε τὸ ἔργ.
τοῦ Θ.2Cor. 5, 1. οἰκία τοῦ σκήνους κατα-
λυθῇGal. 2, 18. ἃ κατέλυσα - οἰκοδομῶ
κατάλυμαMar. 14, 14. (Luc. 22, 11) Luc. 2, 7.
καταμανθάνειν Mat. 6, 28.

καταμαρτυρεῖν

Mat. 26, 62 (Mar. 14, 60); 27, 13.
(Mar. 15, 4)

καταμύγειν Act. 1, 13.

καταμόνας Mar. 4, 10. Luc. 9, 18.

καταναλίσκειν Heb. 12, 29.

καταναρκεῖν

2 Cor. 11, 9; 12, 13. 14.

κατανεύειν Luc. 5, 7.

κατανοεῖν

Mat. 7, 3. δοκὸν οὐ κατανοεῖς; (Luc.
6, 41)Luc. 12, 24. 27. κατανοήσατε τοὺς κό-
ρακας - τὰ κρίνα20, 23. κατανοήσας - αὐτῶν τὴν
πανουργίαν

Act. 7, 31. 32; 11, 6; 27, 39.

Rom. 4, 19. οὐ κατενόησε τὸ ἑαυτοῦ
σῶμαHeb. 3, 1. κατανοήσατε τὸν ἀπόστ.
10, 24. κατανοώμ. ἀλλήλους εἰς π.Jac. 1, 23. κατανοοῦντι τὸ πρόσωπον
- 24. κατενόησε γὰρ ἑαυτὸν
κατανεῖνAct. 16, 1. κατήντησε δὲ εἰς Δέρβην
18, 19. 24; 20, 15; 21, 7; 25, 13;
26, 7; 27, 12; 28, 13.1Cor. 10, 11. εἰς οὗς τὰ τέλη τῶν αἰώ-
νων κατήντησεν14, 36. εἰς ὑμᾶς μόνους κατήν-
τησενEph. 4, 13. καταντῆσωμεν οἱ πάντες
εἰς τὴν ἐνότηταPhil. 3, 11. εἰ πως καταντῆσω εἰς τὴν
κατάνυξις Rom. 11, 8.

κατανύσσειν Act. 2, 37.

καταξιουῖν

Luc. 20, 35. οἱ δὲ καταξιωθέντες -
τυχεῖν21, 36. ἵνα καταξιωθῇτε ἐκφυ-
γεῖνAct. 5, 41. κατηξιώθησαν ἀτιμασθῆ-
ναι2Th. 1, 5. εἰς τὸ καταξιωθῆναι ὑμ.
τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ

καταπατεῖν

Mat. 5, 13. καταπατεῖσθ. ὑπὸ τῶν ἁ.

7, 6. καταπατήσωσιν αὐτοὺς
ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶνLuc. 8, 5. ἔπεσε - κ. κατεπατήθη
12, 1. ὥστε καταπατεῖν ἀλλή-
λουςHeb. 10, 29. ὁ τ. υἱὸν τοῦ Θ. κατα-
πατήσας

καταπαύειν

Act. 14, 18. μὲν τις κατέπαυσαν τοὺς ὄχλους τοῦ μὴ θύειν

Heb. 4, 4. „κατέπαυσεν - ἀπὸ πάντων“

- 8. αὐτοὺς Ἰησ. κατέπαυσεν

- 10. αὐτὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων

κατάπαυσις

Act. 7, 49. „τόπος τῆς καταπαύσεως μου“

Heb. 3, 11. εἰς τὴν κατάπαυσίν μου (4, 3, 5)

- 18. εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτ. (4, 1, 3, 10)

4, 11. εἰς ἐκείνην τὴν κατάπ.

καταπέτασμα

Mat. 27, 51. τὸ κατ. τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη (Mar. 15, 38. Luc. 23, 45)

Heb. 6, 19. τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπ.

9, 8. μετὰ δὲ τὸ δεῦτερον κατ.

10, 20. διὰ τ. καταπετάσματος τοῦτ' ἔστι τ. σαρκὸς αὐτ.

καταπίνειν

Mat. 23, 24. τὴν δὲ κάμηλον καταπίνοντες

1Cor. 15, 54. κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νίκος

2Cor. 2, 7. λύπη καταποθῇ ὁ τοιοῦτ.

5, 4. καταποθῇ ὁ θνητὸν ὑπὸ

Heb. 11, 29. οἱ Αἰγύπτι. καταπόθησαν

1Pet. 5, 8. ζητῶν τίνα καταπῖν

Apoc. 12, 16. κατέπιε τὸν ποταμὸν καταπίνουσιν Act. 26, 14; 28, 6.

καταπλέειν Luc. 8, 26.

καταπονεῖν Act. 7, 24. 2Pet. 2, 7.

καταποντίξασθαι

Mat. 14, 30; 18, 6.

κατάρα

Gal. 3, 10. ὑπὸ κατάραν εἰσι

- 13. ἐκ τῆς κατ. τοῦ νόμου etc.

Heb. 6, 8. (γῆ -) κατάρας ἐγγύς

Jac. 3, 10. εὐλογία καὶ κατάρα

2Pet. 2, 14. κατάρας τέκνα

καταρῶσθαι

Mat. 5, 44. τοὺς καταρῶμενους ὑμᾶς (Luc. 6, 28)

25, 41. οἱ καταρῶμενοι εἰς τὸ πῦρ

Mar. 11, 21. ἡ συκὴ ἦν καταρῶσω

Rom. 12, 14. εὐλογεῖτε καὶ μὴ καταρῶσθε

Jac. 3, 9. καταρῶμεθα τοὺς ἀνθρ. καταργεῖν

Luc. 13, 7. ἵνατί τὴν γῆν καταργεῖ:

Rom. 3, 3. τ. πιστίν τ. θ. καταργήσει

- 31. νόμον οὐκ καταργούμεν διὰ τῆς πίστεως

4, 14. κατήργηται ἡ ἐπαγγελία

6, 6. ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας τοῦ μὴ

7, 2. κατήργηται ἀπὸ τ. νόμου

- 6. κατηργήθημεν ἀπὸ τοῦ νόμου

1Cor. 1, 28. ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ

2, 6. ἀρχόντων - τῶν καταργουμένων

6, 18. Θεὸς - ταῦτα καταργήσῃ

18, 8. προφητ. καταργηθήσονται etc.

- 10. τὸ ἐκ μέρ. καταργηθήσεται

- 11. κατήργηκα τὰ τ. νηπίου

15, 24. ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀ.

- 26. καταργεῖται ὁ θάνατος

2Cor. 3, 7. δόξαν-τ. καταργουμένην

- 11. εἰ γὰρ τὸ καταργούμεν.

2Cor. 3, 13. τέλος τοῦ καταργουμένου
 - 14. ἐν Χριστῷ καταργεῖται
 Gal. 3, 17. εἰς τὸ καταργῆσαι τὴν ἐπ.
 5, 4. κατηργήθη ἀπὸ τοῦ Χρ.
 - 11. κατήργηται τὸ σκάνδαλον
 Eph. 2, 15. τὸν νόμον - ἐν δόγμασι
 καταργήσας
 2Th. 2, 8. ὃν - καταργήσει τῇ ἐπιφ.
 2Tim. 1, 10. καταργήσαντος μὲν τὸν
 θάνατον
 Heb. 2, 14. διὰ τ. θανάτου καταργή-
 ση τὸν τὸ κράτος ἔχοντα
 καταριθμῆν Act. 1, 17.
 καταρτίζειν
 Mat. 4, 21. καταρτίζοντας τὰ δίκτυα
 (Mar. 1, 19)
 21, 16. ἐκ στόματος νηπίων -
 κατηρτίσω αἶνον
 Luc. 6, 40. κατηρτισμένος - ἔσται
 Rom. 9, 22. κατηρτισμένα εἰς ἀπώ-
 λειαν
 1Cor. 1, 10. κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐ-
 τῷ νοῦ
 2Cor. 13, 11. καταρτίζεσθε, παρακαλ.
 Gal. 6, 1. καταρτίζετε τ. τοιοῦτον
 ἐν πνεύματι
 1Th. 3, 10. καταρτίσαι τὰ ὑστερή-
 ματα
 Heb. 10, 5. σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι
 11, 3. κατηρτίσθαι τοὺς αἰῶνας
 ῥήματι Θεοῦ
 13, 21. καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντί
 1Pet. 5, 10. αὐτὸς καταρτίσαι ὑμᾶς
 κατάρτισις 2 Cor. 13, 9.
 καταρτισμός Eph. 4, 12.
 κατασεῖν
 12, 17; 13, 16; 19, 33; 21, 40.

κατασκάπτειν
 Act. 15, 16. Rom. 11, 3.
 κατασκευάζειν
 Mat. 11, 10. κατασκευάσει τὴν ὁδόν
 σου ἔμπροσθεν (Mar. 1, 2.
 Luc. 7, 27)
 Luc. 1, 17. λαὸν κατεσκευασμένον
 Heb. 3, 3. ὁ κατασκευάσας αὐτόν
 - 4. οἶκος κατασκευάζεται. ὑπὸ
 - ὁ δὲ τὰ π. κατασκευά-
 σας Θ.
 9, 2. σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη
 - 6. οὕτω κατεσκευασμένον
 11, 7. κατεσκευάσε κιβωτόν, εἰς
 (cf. 1 Pet. 3, 20)
 κατασκηνοῦν
 Mat. 13, 32. (Mar. 4, 32. Luc. 13, 19)
 Act. 2, 28.
 κατασκήνωσις
 Mat. 8, 20. (Luc. 9, 58)
 κατασκιάζειν Heb. 9, 5.
 κατασκοπεῖν Gal. 2, 4.
 κατάσκοπος Heb. 11, 31.
 κατασοφίζεσθαι Act. 7, 19.
 καταστέλλειν Act. 19, 35. 36.
 κατάστημα Tit. 2, 3.
 καταστολή 1 Tim. 2, 9.
 καταστρέφειν
 Mat. 21, 12. (Mar. 11, 15)
 καταστρεφνιάζειν 1 Tim. 5, 11.
 καταστροφή
 2 Tim. 2, 14. 2 Pet. 2, 6.
 καταστρωννύειν 1 Cor. 10, 5.
 κατασύρειν Luc. 12, 58.
 κατασφάττειν Luc. 19, 27.
 κατασφραγίζειν Apoc. 5, 1.
 κατὰσχῆσις Act. 7, 5. 45.

κατατιθέναι

Mar. 15, 46. Act. 24, 27; 25, 9.

κατατομή Phil. 3, 2.

[κατατοξεύειν Heb. 12, 20]

κατατρέχειν Act. 21, 32.

καταφάγειν

Mat. 13, 4. καὶ κατέφαγεν αὐτά (Mar. 8, 4. Luc. 8, 5)

Luc. 15, 30. ὁ καταφαγὼν σου τὸν βλον

Joh. 2, 17. ζῆλος - καταφάγεται με

Apoc. 10, 9. 10; 12, 4; 20, 9.

καταφέρειν Act. 20, 9; 26, 10.

καταφεύγειν

Act. 14, 6. Heb. 6, 18.

καταφθείρειν

2 Tim. 3, 8. 2 Pet. 2, 12.

καταφιλεῖν

Mat. 26, 49. καταφίλησεν αὐτόν (Mar.

14, 45) (cf. Luc. 15, 20.

Act. 20, 37)

Luc. 7, 38. καταφιλεῖ τοὺς πόδας (45)

καταφρονεῖν

Mat. 6, 24. καὶ ἐτέρου καταφρονήσει (Luc. 16, 13)

18, 20. μὴ καταφρονήσητε ἐνός

Rom. 2, 4. μακροθυμίας καταφρονεῖς

1 Cor. 11, 22. τῆς ἐκκλησίας τοῦ Θ. καταφρονεῖτε

1 Tim. 4, 12. μηδεὶς σου τῆς νεότητος καταφρονεῖτω

6, 2. μὴ καταφρονεῖτωσαν

Heb. 12, 2. αἰσχύνης καταφρονήσας

2 Pet. 2, 10. κυριότητος καταφρονούντας

καταφρονητής Act. 13, 41.

καταχέειν Mat. 26, 7. (Mar. 14, 3)

καταχθόνιος Phil. 2, 10.

καταχρᾶσθαι 1 Cor. 7, 31; 9, 18.

καταψύχειν Luc. 16, 24.

κατείδωλος Act. 17, 16.

κατέναντι

Mat. 21, 2. (Mar. 11, 2. Luc. 19, 30)

Mar. 12, 41; 13, 3.

Rom. 4, 17. κατέν. οὐ ἐπίστευσε Θ.

κατενώπιον

2 Cor. 2, 17. κατενώπιον τοῦ Θεοῦ (cf. 12, 19)

Eph. 1, 4. ἀμώμους κατέν. αὐτοῦ

Col. 1, 22. ἀνεγκλήτους κατέν. αὐτοῦ

Jud. 24. στήσαι κ. τῆς δόξης αὐτοῦ

κατεξουσιάζειν

Mat. 20, 25. (Mar. 10, 42)

κατεργάζεσθαι

Rom. 1, 27. ἀσχημοσύν. κατεργαζόμεν.

2, 9. τοῦ κατεργαζομένου τὸ

κακόν

4, 5. ὀργὴν κατεργάζεται

5, 3. ὑπομονὴν κατεργάζεται

7, 8. κατεργάσατο ἐν ἐμοὶ πᾶσαν ἐπιθυμίαν

- 18. μοι κατεργαζομένη θάνατον

- 15. ὃ γὰρ κατεργάζομαι, οὐ γινώσκω

- 17. οὐκ. ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτό (20)

- 18. τὸ δὲ κατεργάζεσθαι το καλόν οὐχ εὕρισκω

15, 18. ὧν οὐ κατεργάσατο Χρ.

1 Cor. 5, 3. οἷτω τοῦτο κατεργασόμενον

2 Cor. 4, 17. βάρος δ. κατεργάζεται ἡμῖν

5, 5. ὃ δὲ κατεργασόμεν. ἡμᾶς εἰς αὐτό

2Cor. 7, 10. μετάνοιαν- θύνατον κατεργάζεται

- 11. πόσην κατεργάσατο ὑμῖν

9, 11. κατεργάζεται δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ θ.

12, 12. τὰ μὲν σημεῖα κατεργάσθη ἐν ὑμῖν

Eph. 6, 13. ἅπαντα κατεργασάμενοι

Phil. 2, 12. σωτηρίαν κατεργάσεσθε

Jac. 1, 3. κατεργάζεται ὑπομονήν

- 20. δικαιοσύνην Θεοῦ οὐ κατεργάζεται [al. οὐκ ἐργ.]

1Pet. 3, 4. θάλημα-κατεργάσασθαι κατέρχεσθαι

Luc. 4, 31; 9, 37.

Act. 8, 5; 9, 32; 11, 27; 12, 19; 13, 4; 15, 1; 18, 5, 22; 21, 10; 27, 5.

Jac. 3, 15. σοφία ἄνωθεν κατερχομ. κατεσθίειν.

Mat. 23, 14 κατεσθίετε τὰς οἰκίας (Mar. 12, 40. Luc. 20, 47)

2Cor. 11, 20. εἴ τις κατεσθίει

Gal. 5, 15. ἀλλήλ. δάκνετε κ. κατεσθίετε

Apoc. 11, 5. πῦρ -- κατεσθίει τ. ἐχθρούς

κατευθύνειν

Luc. 1, 79. τοῦ κατευθύναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρ.

1Th. 3, 11. Χρ. κατευθύναι τὴν ὁδὸν ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς

2Th. 8, 5. Κ. κατευθύναι ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τ. ἀγάπην

κατευλογεῖν Mar. 10, 13 [al. εὐλ.]

κατεφίσταναι Act. 18, 12.

κατέχειν

Mat. 21, 38. κατάσχωμεν τ. κληρονομ.

Luc. 4, 42. κατεχον αὐτ. τοῦ μὴ πορ.

8, 15. τ. λόγον κατέχουσι

14, 9. τὸν ἰσχυρον τόπον κατ.

[Joh. 5, 4. κατεῖχεται νοσήματι]

Act. 27, 40. κατεχον εἰς τὸν αἰγιαλόν

Rom. 1, 18. τῶν τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων

7, 6. ἐν ᾧ κατεχόμεθα

1Cor. 7, 30. ὡς μὴ κατέχοντες

11, 2. τὰς παραδόσεις κατέχετε

15, 2. εἰ κατέχετε

2Cor. 6, 10. πάντα κατέχοντες

1Th. 5, 21. τὸ καλὸν κατέχετε

2Th. 2, 6. τὸ κατέχον οἴδατε

- 7. μόνον ὁ κατέχων ἄρτι ἔως

Philem. 13. πρὸς ἑμμαντόν κατέχειν

Heb. 3, 6. τ. παρόρησαν - βεβαίαν κατάσχωμεν

- 14. ἀρχὴν βεβαίαν κατάσχωμεν

10, 23. κατέχωμεν τὴν ὁμολογίαν

κατηγορεῖν

Mat. 12, 10. ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ (Mar. 3, 2)

27, 12. ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐ-

τὸν ὑπὸ τῶν ἀρχ. (Mar.

15, 3. 4. Luc. 23, 2. 10)

Luc. 11, 54. ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτ.

23, 14. ὡν κατηγορεῖτε κατ' αὐτ.

Joh. 5, 45. ἐγὼ κατηγορήσω ὑμῶν πρὸς τὸν πατέρα - ὁ κατηγορῶν ὑμῶν Μω.

[8, 6. ἔχωσι κατηγορεῖν αὐτοῦ]

Act. 22, 36. τί κατηγορεῖται παρὰ τῶν

24, 2. ἤρξατο κατηγορεῖν ὁ Τ.

- 8. ὡν ἡμεῖς κατηγοροῦμεν

αὐτοῦ

- 13. περὶ ὧν ν. κατηγορ. μου

Act. 24, 19. κατηγορεῖν εἰ τι ἔχουσιν
25, 5. κατηγορεῖτωσαν αὐτοῦ
- 11. ὧν οὗτοι κατηγοροῦσίν
μου

- 16. πρὶν ἢ ὁ κατηγορούμενος

28, 19. ἔχων τι κατηγορησά

Rom. 2, 15. τ. λογισμῶν κατηγοροῦν-
των ἢ καὶ ἀπολογ.

Apoc. 12, 10. ὁ κατηγορῶν αὐτῶν ἐνω-
πιον τοῦ Θ. ἡμῶν

κατηγορία

Luc. 6, 7. εὐρωσι κατηγορίαν αὐτ.

Joh. 18, 29. τίνα κατηγορίαν φέρετε
κατὰ τοῦ ἀνθρ.

1Tim. 5, 19. κατὰ πρεσβυτέρου κατ-
ηγوریαν μὴ παραδέχου

Tit. 1, 6. μὴ ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας
κατήγορος

[Joh. 8, 18. ἐκείνοι οἱ κατήγοροί σου]

Act. 23, 30, 35; 24, 8; 25, 16, 18.

Apoc. 12, 10. κατεβλήθη ὁ κατήγορος
κατήγορ Apoc. 12, 10.

κατήφεια Jac. 4, 9.

κατηχεῖν

Luc. 1, 4. περιὼν κατηχήθης λόγων

Act. 18, 25. κατηχημένος τὸν ὁδὸν
τοῦ Κ.

21, 21. κατηχήθησαν - περὶ σοῦ

- 24. ὧν κατήχηνται περὶ σοῦ

Rom. 2, 18. κατηχούμενος ἐκ τοῦ
νόμου

1Cor. 14, 19. ἵνα καὶ ἄλλους κατηχήσω

Gal. 6, 6. κοινωναίτω δὲ ὁ κατη-
χούμενος τὸν λόγον τῷ
κατηχοῦντι

κατιοῦσθαι Jac. 5, 8.

κατισχύειν

Mat. 16, 18. Luc. 23, 28.

κατοικεῖν

Mat. 2, 23. ἐλθὼν κατέκνησεν εἰς
πόλιν

4, 13. κατέκνησεν εἰς Καπερν.

12, 45. κατοικεῖ ἐκεῖ (Luc. 11, 26)

23, 21. ἐν τῷ κατοικήσαντι αὐτ.

Luc. 13, 4. τ. κατοικοῦντας ἐν Ἰε-
ρουσαλ. (cf. Act. 1, 19;
2, 5, 14; 4, 16; 13, 27)

Act. 1, 20. „μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν ἐν
αὐτῇ“

2, 9. κατοικοῦντες τὴν Μεσοπ.

7, 2. κατοικῆσαι αὐτὸν ἐν
Χαβάρᾳ (cf. 4)

- 4. εἰς ἣν ὑμεῖς ν. κατοικεῖτε

- 48. οὐχ ὁ ὑψιστος ἐν χειρο-
ποιήτοις κατοικεῖ (17, 24)

9, 22. τ. κατοικοῦντας ἐν Δα-
μασκῷ

- 32. τ. κατοικοῦντας Δύσ-
δαν (35)

11, 29. τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ
Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς

17, 26. κατοικεῖν ἐπὶ πᾶν τὸ πρ.

19, 10. τ. κατοικοῦντας τὴν Ἀσίαν

- 17. τ. κατοικοῦσι τὴν Ἐφεσον

22, 12. τ. κατοικοῦντων Ἰουδαίων

Eph. 3, 17. κατοικῆσαι τὸν Χρ. διὰ
τῆς πίστεως ἐν τ. καρ-
δαίαις ὑμῶν

Col. 1, 19. ἐν αὐτῷ πᾶν τὸ πλήρωμα
κατοικῆσαι (cf. 2, 9)

Heb. 11, 9. ἐν σκηναῖς κατοικήσας

Jac. 4, 5. τὸ πνεῦμα δὲ κατέκνησεν
ἐν ἡμῖν

2Pet. 3, 13. ἐν οἷς δικαιοσύνη κα-
τοικεῖ

Αποκ. 2, 13. ποῦ κατοικεῖς - ὅπου ὁ
σατανᾶς κατοικεῖ

8, 10. τ. κατοικ. ἐπὶ τῆς γῆς
(6, 10; 8, 13; 11, 10; 12,
12; 13, 8. 12. 14; 14, 6;
17, 2. 8)

κατοικήσεις Ματ. 5, 3.

κατοικητήριον

Eph. 2, 22. Αποκ. 18, 2.

κατοικία Act. 17, 26.

κατοπτρίζεσθαι 2 Cor. 3, 18.

κατόρθωμα Act. 24, 2.

κάτω, κατωτέρω

Mat. 2, 16. ἀπὸ διστούς κ. κατωτέρω

4, 6. βάλε σεαυτὸν κάτω (Luc.
4, 9)

27, 51. ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω
(Mar. 15, 38) Mar. 14, 68.

Joh. 8, 6. 8.

- 23. ὑμεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐστέ

Act. 2, 19. σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω

20, 9. ἀπὸ τοῦ τριστίγου κάτω

κατώτερος Eph. 4, 9.

καῦμα Αποκ. 7, 16; 18, 9.

καυματίζειν

Mat. 13, 6. (Mar. 4, 6) Αποκ. 16, 8. 9.

καύσις Heb. 6, 8.

καυσοῦσθαι 2 Pet. 3, 10. 12.

καύσων

Mat. 20, 12. Luc. 12, 55. Jac. 1, 11.

καυτηριάζεσθαι 1 Tim. 4, 2.

καυχᾶσθαι

Rom. 2, 17. καυχᾶσαι ἐν Θεῷ

- 23. ὅς νόμφ καυχᾶσαι

5, 2. καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι
τῆς δόξης

- 3. καυχώμεθα ἐν τ. θλίψεσιν

- 11. καυχώμενοι ἐν τῷ Θεῷ

1 Cor. 1, 29. μὴ καυχῆσθαι πρὸς σὰρξ

- 31. „ὁ καυχώμενος ἐν Κ. καυχᾶσθω“

8, 21. μηδεὶς καυχᾶσθω ἐν
ἀνθρώποις

4, 7. τί καυχᾶσαι ὡς μὴ λ.

2 Cor. 5, 12. ἐν προσώπῳ καυχώμε-
τους

7, 14. εἴ τι αὐτῷ ὑπὲρ ὑμῶν κα-
καύηται

9, 2. ἣν ὑπὲρ ὑμῶν καυχώμαι
Μακαδόσιν

10, 8. περισσότερόν τι καυχῆ-
σμαι περὶ τ. ἐξουσίας

- 13. εἰς τὰ ἅμετρα καυχησό-
μεθα (cf. 15)

- 16. ἐν ἄλλοτρ. κανόνι εἰς τὰ
ἔτοιμα καυχῆσασθαι

- 17. ὁ δὲ καυχώμενος ἐν Κυ-
ρίῳ καυχᾶσθω

11, 12. ἐν ᾧ καυχῶνται

- 16. καγὼ μικρόν τι καυχῆ-
σμαι

- 18. καυχῶνται κατὰ τ. σάρκα
καγὼ καυχῆσομαι

- 30. εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ
τῆς ἀσθενείας μου καυ-
χῆσομαι

12, 1. καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμ-
φέρει

- 5. ὑπὲρ τοῦ τοι. καυχῆσο-
μαι, ὑπὲρ δὲ ἐμοῦ οὐ
καυχῆσομαι. 6.

- 9. καυχῆσομαι ἐν τ. ἀσθε-
νείαις

- 11. γέγονα ἄφρων [καυχώ-
μενος]

Gal. 6, 13. ἐν τῇ ὑμῶν σαρκὶ καυχῆ-
σονται

- 14. μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ
μὴ ἐν τ. σταυρῷ

Eph. 2, 9. ἵνα μὴ τις καυχῆσθαι

Phil. 3, 3. καυχώμενοι ἐν Χρ. Ἰ.

2 Th. 1, 4. ἐν ὑμῖν καυχᾶσθαι

Jac. 1, 9. καυχᾶσθω - ἐν τῷ ὕψει

4, 16. καυχᾶσθε ἐν ταῖς ἀλαζον.

καύχημα

Rom. 4, 2. ἔχει καύχημα, ἀλλ' οὐ

1 Cor. 5, 6. οὐ καλὸν τὸ κ. ὑμῶν

9, 15. τὸ κ. μου ἵνα τις κενώσῃ

- 16. οὐκ ἔστι μοι καύχημα

2 Cor. 1, 14. καύχημα ὑμῶν ἐσμεν

5, 12. καυχῆματος ὑπὲρ ἡμῶν

9, 3. τὸ κ. ἡμῶν τὸ ὑπὲρ ὑμῶν

Gal. 6, 4. εἰς ἑαυτὸν μόνον τὸ καύ-

χημα ἔξει

Phil. 1, 26. τὸ καύχ. ὑμῶν περισσεύῃ

2, 16. εἰς καύχημα ἐμοὶ εἰς ἡμ.

Heb. 3, 6. τὸ καύχ. τῆς ἐλπίδος

καύχησις

Rom. 3, 27. ποῦ οὖν ἡ καύχησις;

15, 17. ἔχω οὖν καύχησιν ἐν Χρ.

Ἰ. τὰ πρὸς τὸν Θ.

1 Cor. 15, 31. νῆ τὴν ὑμετέραν καύχη-

σιν

2 Cor. 1, 12. ἡ γὰρ καύχησις ἡμῶν

7, 4. πολλὴ μοι κ. ὑπὲρ ὑμῶν

- 14. ἡ κ. ἡμῶν ἡ ἐπὶ Τιτου

8, 24. ἡμῶν καυχήσεως ὑπὲρ ὑμ.

9, 4. ταύτη [τῆς καυχήσεως]

11, 10. ἡ κ. αὕτη οὐ φραγίσσεται

- 17. ταύτη τῇ ὑποστάσει τῆς κ.

1 Th. 2, 19. ἡ στέφανος καυχήσεως

Jac. 4, 16. πᾶσα κ. τοιαύτη πονηρά ἐ.

Κεγχρσαί Act. 18, 18. Rom. 16, 1.

Κεδρών Joh. 18, 1.

καίρειν

Act. 8, 32; 18, 18. 1 Cor. 11, 6,

καίρειν Joh. 11, 44.

καίρειν

Mat. 3, 10. πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δ.

καίται (Luc. 3, 9)

5, 14; 28, 6.

Luc. 2, 16. 34 (εἰς πτωσιν καὶ ἀνάστ.);

12, 19; 23, 53; 24, 12.

Joh. 2, 6; 11, 44; 19, 29; 20, 5. 6. 7.

12; 21, 9.

1 Cor. 3, 11. Θεμέλιον - παρὰ τ. καί-

μενον

2 Cor. 3, 15. ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν

καίται

Phil. 1, 17. εἰς ἀπολογίαν τοῦ εὐαγ-

γελίου καίμαι

1 Th. 3, 3. εἰς τοῦτο καίμεθα

1 Tim. 1, 9. δικαίω νόμος οὐ καίται

1 Joh. 5, 19. ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πο-

νηρῷ καίται

Apo. 4, 2. Θρόνος ἔκειτο ἐν τῷ οὐρ.

21, 16. ἡ πόλις τετράγωνος καί-

ται

καίλειν (mit Infin.)

Mat. 8, 18; 14, 9. 19. 28; 15, 35; 18,

25; 27, 58. 64. Luc. 18, 40.

Act. 4, 15; 5, 34; 8, 38; 12, 19; 16,

22; 21, 33. 34; 22, 24. 30; 23, 3.

10. 35; 24, 8; 25, 6. 17. 21. 23;

27, 43.

καίλεισμα 1 Th. 4, 16.

κενοδοξία Phil. 2, 3.

κενοδοξος Gal. 5, 26.

κενός

Mar. 12, 3. αὐτὸν - ἀπίστευαν κενόν

(Luc. 20, 10. 11)

Luc. 1, 53. Act. 4, 23 (ἐμελέτησαν κενά) κέρας
 1Cor. 15, 10. ἡ χάρις - οὐ κενὴ ἐγενήθη
 - 14. κενὸν ἄρα τὸ κήρυγμα etc.
 - 58. ὁ κόπος ὅ. οὐκ ἔστι κενός ἐν Κ.
 2Cor. 6, 1. μὴ εἰς κεν. - δέξασθαι ὑμ.
 Gal. 2, 2. μήπως εἰς κενὸν πρέχω
 Eph. 5, 6. ἀπατάτω κενοῖς λόγοις
 Phil. 2, 16. οὐκ εἰς κενὸν ἰδραμον etc.
 Col. 2, 8. φιλοσοφίας κ. κενῆς ἀπάτης
 1Th. 2, 1. ὅτι οὐ κενὴ γέγονεν
 3, 5. εἰς κενὸν γένηται ὁ κόπος
 Jac. 2, 20. ὡς ἄνθρωπε κενὴ κενοῦν
 Rom. 4, 14. κακίνωται ἡ πίστις
 1Cor. 1, 17. ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρός
 9, 15. καύχημά μ. ἵνα τις κενώσῃ
 2Cor. 9, 3. ἵνα μὴ τὸ καύχημα ἡμῶν κενωθῇ ἐν τῷ μέρει
 Phil. 2, 7. ἑαυτὸν ἐκένωσε κενωφονία
 1 Tim. 6, 20 2 Tim. 2, 16. κέντρον
 Act. [9, 5.] (26, 24) 1 Cor. 15, 55. 56.
 Apoc. 9, 10.
 κεντούριων Mar. 15, 39. 44. 45.
 κενῶς Jac. 4, 5.
 κεράλα Mat. 5, 18. (Luc. 16, 17)
 κεραμεύς
 Mat. 27, 7. 10. Rom. 9, 21.
 κεραμικός Apoc. 2, 27.
 κεράμιον
 Mar. 14, 13. (Luc. 22, 10)
 κέραμος Luc. 5, 19.
 κεραννύειν, κεράννυμι
 Apoc. 14, 10; 18, 6.

Luc. 1, 69. κέρας σωτηρίας ἡμῖν
 Apoc. 5, 6. ἄρνιον - ἔχον κέρατα ἐπτὰ
 9, 13. τ. τεσσάρων κερ. τοῦ θυσιαστηρίου
 12, 3. κεφαλὰς ἑ. καὶ κέρατα δέκα
 13, 1. θηρίον ἄ. ἔχον κέρατα δέκα etc.
 - 11. εἶχε κέρατα δύο
 17, 8. ἔχον κέρατα δέκα (7. 12. 16)
 κεράτιον Luc. 15, 16.
 κερδαίνειν
 Mat. 16, 26. ἐὰν τ. κόσμον ὅλον κερδήσῃ (Mar. 8, 36. Luc. 9, 25)
 18, 15. ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν
 25, [16.] 17. ἐκέρδησε καὶ αὐτός ἄλλα (sc. τύλанта) (20. 22)
 Act. 27, 21. κερδήσαι τε τὴν ὕβριν
 1Cor. 9, 19. ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω
 - 20. ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω - ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδ.
 - 21. ἵνα κερδήσω ἀνόμους
 - 22. ἵνα τ. ἀσθενεῖς κερδήσω
 Phil. 3, 8. ἵνα Χριστὸν κερδήσω
 Jac. 4, 13. ἐμπορευσόμεθα κ. κερδήσομεν
 1Pet. 3, 1. ἵνα - ἀνευ λόγου κερδηθῶσιν
 κέρδος Phil. 1, 21; 3, 7. Tit. 1, 11.
 κέρμα Joh. 2, 15.
 κερματιστής Joh. 2, 14.
 κεφάλαιον Act. 23, 28. Heb. 8, 1.
 κεφαλαίου Mar. 12, 4.

κεφαλή

Mat. 5, 36. μήτε ἐν τῇ κεφαλῇ σου
ὁμόσης

6, 17. ἄλειψαι σου τὴν κεφαλὴν

8, 20. ποῦ τὴν κεφαλ. κλίνῃ

(Luc. 9, 58)

10, 30. αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς

(Luc. 12, 7)

14, 8. 11. τὴν κεφ. Ἰωάννου τοῦ

β. etc. (Mar. 6, 24. 25.

27. 28)

21, 42. ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γω-

νίας (Mar. 12, 10. Luc.

20, 17. Act. 4, 11. 1 Pet.

2, 7)

26, 7. κατέχευεν ἐπὶ τὴν κ. αὐτ.

(Mar. 14, 3. Luc. 7, 46)

27, 29. ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν κεφ.

αὐτ. (Joh. 19, 2)

- 30. ἔκτυπον εἰς τὴν κ. αὐτοῦ

(Mar. 15, 19)

- 37. ἐπάνω τῆς κεφ. αὐτοῦ

- 39. κινούντες τὰς κ. αὐτῶν

(Mar. 15, 29)

Luc. 7, 38. θρίξι τῆς κεφ. (44)

21, 18. θρίξ ἐκ τῆς κ. ὑμῶν

- 28. ἐπάρκατε τὰς κ. ὑμῶν

Joh. 13, 9. τὰς χεῖρας κ. τὴν κεφαλὴν

19, 30. κλίνας τὴν κεφαλὴν

20, 7. ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κ. αὐτοῦ

- 12. ἵνα πρὸς τῇ κεφαλῇ

Act. 18, 6. τὸ αἷμα ὑμ. ἐπὶ τὴν κ.

ὑμῶν

- 18. κειράμενος τὴν κεφ.

21, 24. ἵνα ξυρήσωνται τὴν κ.

27, 34. θρίξ ἐκ τῆς κ. ἀπολείται

Rom. 12, 20. ἄνθρακας π. σωρεύσεις

ἐπὶ τὴν κ. αὐτοῦ

1 Cor. 11, 3. ἀνδρὸς ἡ κεφ. ὁ Χρ. ἐστι,

κέφ. δὲ γυναικὸς ὁ ἀνὴρ

- κ. δὲ Χριστοῦ ὁ Θ.

- 4. κατὰ κεφαλῆς ἔχων - κατ-

αισχύνην τὴν κ. αὐτοῦ

- 5. ἀκατακαλύπτῳ τῇ κ. -

καταισχ. τὴν κ. ἑαυτῆς

- 7. κατακαλύπτεσθαι τὴν κ.

- 10. ἐξουσίαν ἔχειν ἐπὶ τῆς κ.

12, 21. ἡ πάλιν ἡ κ. τοῖς ποσὶ

Eph. 1, 22. αὐτὸν ἰδὼκα κεφαλὴν

ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ

4, 15. ὅς ἐστιν ἡ κεφ. ὁ Χρ.

5, 23. κεφαλὴ τῆς γυναικὸς -

ὁ Χρ. κεφ. τῆς ἐκκλησίας

Col. 1, 18. ἡ κ. τοῦ σώματος τῆς

ἐκκλησίας

2, 10. ὅς ἐστιν ἡ κ. πάσης ἀρχῆς

- 19. οὐ κρατῶν τὴν κεφαλὴν

Apo. 1, 14. ἡ δὲ κ. αὐτοῦ καὶ αἱ τρ.

4, 4. ἐπὶ τὰς κεφ. αὐτῶν (9, 7)

9, 17. αἱ κ. τῶν ἵππων ὡς κε-

φαλαὶ λεόντων

- 19. ἔχουσιν κεφαλὰς

10, 1. ἡ ἴρις ἐπὶ τῆς κεφ. αὐτοῦ

12, 1. ἐπὶ τῆς κεφ. αὐτῆς

- 3. ἔχων κεφαλὰς ἐπτὰ etc.

13, 1. κεφαλὰς ἐπτὰ etc.

- 3. μίαν ἐκ τῶν κ. αὐτοῦ

14, 14. ἔχων ἐπὶ τῆς κ. αὐτοῦ

17, 3. ἔχον κεφαλὰς ἐπτὰ

- 7. ἔχοντες τὰς ἐπτὰ κεφ.

- 9. αἱ ἐπτὰ κ. ἐπτὰ ὄρη εἰσὶν

18, 19. χοῦν ἐπὶ τὰς κ. αὐτῶν

19, 12. ἐπὶ τὴν κ. αὐτοῦ διαδήμ.

κεφαλῆς Heb. 10, 7.

κηνησος

Mat. 17, 25; 22, 17. 19. (Mar. 12, 14)

κήπος

Luc. 13, 19. Joh. 18, 1. 26; 19, 41.

κηπουρός Joh. 20, 15.

κηρίον Luc. 24, 42.

κήρυγμα

Mat. 12, 41. εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωανᾶ
(Luc. 11, 32)

Rom. 16, 25. τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ Χρ.

1 Cor. 1, 21. διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρ.

2, 4. τὸ κήρυγμά μου

15, 14. κενὸν ἄρα τὸ κήρ. ἡμῶν

2 Tim. 4, 17. ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ κήρ. πλη-
ροποιηθῇTit. 1, 3. ἐν κηρύγματι δ' ἐπιστεύ-
θην

κήρυξ

1 Tim. 2, 7. 2 Tim. 1, 11. 2 Pet. 2, 5.

κηρύσσειν

Mat. 3, 1. κηρύσσω· ἐν τῇ ἐρήμῳ

4, 17. ἤρξατο δ' Ἰ. κηρ. κ. λέγειν

- 23. διδάσκων - κ. κηρ. τὸ εὐ.
(9, 35)

10, 7. πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε

- 27. κηρύξατε ἐπὶ τ. δωμα-
των (Luc. 12, 3)

11, 1. διδ. κ. κηρ. ἐν ταῖς πόλ.

24, 14. κηρυχθήσεται τ. τὸ εὐ-

αγγ. - ἐν ὅλῃ τῇ οἰκ.

εἰς μαρτ. (cf. Mar. 13, 10)

26, 13. ὅπου ἂν κηρυχθῇ τὸ

εὐ. τ. ἐν (cf. Mar. 14, 9.)

Mar. 1, 4. κηρύσσω· βάπτισμα με-
τανοίας (Luc. 3, 3)

- 7. ἐκήρυσσε λέγων

- 14. κηρ. τὸ εὐαγγ. τῆς βασ.

- 38. ἵνα καὶ ἔκει κηρύξω

- 39. ἦν κηρύσσ. εἰς τὰς συναγ.

- 45. ἤρξατο κηρύσσειν πολλὰ

Mar. 3, 14. ἀποστέλλῃ αὐτοὺς κη-
ρύσσειν5, 20. ἤρξατο κηρύσσειν ἐν τῇ
Δεκαπόλει

6, 12. ἐκήρυσσεν ἵνα μετανοήσ.

7, 36. περισσότερον ἐκήρυσσον

16, 15. κηρύξατε τὸ εὐαγγ. πάσῃ
τῇ κτίσει

- 20. ἐκήρυσαν πανταχοῦ

Luc. 4, 18. „κηρύξαι αἰχμαλώτοις
ἄφρσιν“- 19. „κηρύξαι ἐνιαντὸν Κυ-
ρίου δεκτόν“- 44. ἦν κηρύσσων ἐν ταῖς
συναγωγαῖς8, 1. κηρύσσω· κ. εὐαγγελι-
ζόμενος- 89. καθ' ὅλην τὴν πόλιν κη-
ρύσσω· ὅσα ἐποίησεν9, 2. κηρ. τὴν βασιλ. τοῦ Θ.
(cf. Act. 20, 25; 28, 31)24, 47. κηρυχθῆναι ἐ. τῷ ὀνόμ.
αὐτ. μετάνοιαν - εἰς π.
τὰ ἔθνη

Act. 8, 5. ἐκήρυσσεν αὐτοῖς τὸν Χρ.

9, 20. ἐκήρυσσε τὸν Ἰ. ὅτι οὕτως

10, 37. βάπτισμα δ' ἐκήρυσεν Ἰω.

- 42. κηρύξαι τῷ λαῷ . . ὅτι

15, 21. Μωϋσῆς . . τοὺς κηρύσ-
σοντας αὐτὸν ἔχει19, 13. τὸν Ἰ. ὃν ὁ Παῦλ. κη-
ρύσσει

Rom. 2, 21. ὁ κηρύσσων μὴ κλέπτειν

10, 8. τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως ὁ
κηρύσσομεν

- 14. χωρὶς κηρύσσοντος

- 15. πῶς δὲ κηρύξουσιν, ἂν
μὴ ἀποσταλῶσι

1Cor. 1, 23. ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χρ.
 9, 27. μήπως ἄλλοις κηρύξας
 15, 11. οὕτω κηρύσσομεν
 - 12. εἰ δὲ Χριστὸς κηρύσσεται
 οὕτως
 2Cor. 1, 19. Ὁ Χριστὸς ὃ ἐν ὑμῖν δι'
 ἡμῶν κηρυχθεὶς
 4, 5. οὐ γὰρ ἑαυτοὺς κηρύσσομεν,
 ἀλλὰ Χριστὸν Ὁ Κύριον
 11, 4. ἄλλον Ἰησοῦν κηρύσσει
 etc.
 Gal. 2, 2. εὐαγγ. δὲ κηρύσσω ἐν τ.
 ἔθνεσι
 5, 11. εἰ περιτομὴν ἔτι κη-
 ρύσσω
 Phil. 1, 15. τὸν Χριστὸν κηρύσσουσιν
 Col. 1, 23. τοῦ κηρυχθέντος ἐν πάσῃ
 1Th. 2, 9. ἐκηρύξαμεν εἰς ὑμᾶς τὸ εὐ.
 1Tim. 3, 16. ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν
 2Tim. 4, 2. κήρυξον τὸν λόγον
 1Pet. 3, 19. πνεύμασι πορευθεὶς ἐκή-
 ρυξεν
 Apoc. 5, 2. κηρύσσοντα ἐν φωνῇ
 μεγάλῃ
 κῆτος Mat. 12, 40.
 Κηφᾶς
 Joh. 1, 43. σὺ εἰ Σίμων - σὺ κλη-
 θήσῃ Κ., ὃ ἐρμηνεύεται
 Πέτρος
 1Cor. 1, 12. ἐγὼ δὲ Κηφᾶ
 3, 22. εἴτε Ἀπολλῶς, εἴτε Κηφᾶς
 9, 15. ἀδελφοί τ. Κ. κ. Κηφᾶς
 15, 5. ὡφθη Κηφᾶ, εἰτα τοῖς
 δώδεκα
 Gal. 2, 9. Ἰάκωβος κ. Κηφᾶς κ.
 Ἰωάννης

κίβωτός
 Mat. 24, 38. εἰς ἡλθε Νῶε εἰς τὴν κιβ.
 (Luc. 17, 27)
 Heb. 9, 4. τὴν κιβ. τῆς διαθήκης
 11, 7. Νῶε - κατασκεύασε κι-
 βωτόν
 1Pet. 3, 20. κατασκευαζομένης κιβω-
 τοῦ
 Apoc. 11, 19. ὡφθη ἡ κ. τῆς διαθήκης
 κιθάρᾳ
 1 Cor. 14, 7. Apoc. 5, 8; 14, 2; 15, 2
 κιθαρίζειν
 1Cor. 14, 7. ἡ τὸ κιθαριζόμενον
 Apoc. 14, 2. κιθαριζόντων ἐν ταῖς κι-
 θαρίζ.
 κιθαρωδός Apoc. 14, 2; 18, 22.
 Κίλικία
 Act. 6, 9; 15, 23. 41; 21, 39; 22, 3;
 23, 34; 27, 5. Gal. 1, 21.
 κινάμωμον Apoc. 18, 13.
 κινδυνεύειν
 Luc. 8, 23. Act. 19, 27. 40. 1 Cor.
 15, 30.
 κίνδυνος Rom. 8, 35. 2 Cor. 11, 26.
 κινεῖν
 Mat. 23, 4. τῷ δὲ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ
 θέλουσι κινῆσαι αὐτά
 27, 39. κινούντες τὰς πεφalaς
 αὐτῶν (Mar. 15, 20)
 Act. 17, 28. ἐν αὐτῷ γ. ζῶμεν κ. κι-
 νούμεθα
 21, 30; 24, 5.
 Apoc. 2, 5. κινήσω τὴν λυχνίαν σου
 ἐκ τ. τόπου τῆς. - 6, 14.
 [κίνησις Joh. 5, 3]
 Κίς Act. 13, 21.

κλάδος

Mat. 13, 32. ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ
(cf. Mar. 4, 32. Luc. 13, 19)

21, 8. ἔκοπτον κλάδ. ἀπὸ τῶν θ.

24, 32. ὁ κλάδος αὐτῆς γένηται
ἀπ. (Mar. 13, 28)

Rom. 11, 16. ἡ ῥίζα ἁγία, κ. οἱ κλάδοι

- 17. εἰ δέ τινες τῶν κλάδων ἐξ.

- 18. μὴ κατακαυθῶ τῶν κλ.

- 19. ἐξεκλάσθησαν κλάδοι

- 21. τῶν κατὰ φύσιν κλάδων

κλάζειν, κλάω

Mat. 14, 19. κλάσας ἔδωκε - τ. ἄρτους

15, 36. εὐχαριστήσας ἔκλασε

(Mar. 8, 6)

26, 26. εὐλογήσας ἔκλασε (Mar.

14, 22. Luc. 22, 19. 1 Cor. 11, 24)

Mar. 8, 19. τοὺς πέντε ἄρτους ἔκλασε

εἰς τοὺς πεντακ.

Luc. 24, 30. κλάσας ἐπεδίδου αὐτοῖς

Act. 2, 46. κλωτῆς τε κατ' οἶκον

ἄρτον

20, 7. κλάσαι ἄρτον

- 11. κλάσας ἄρτον κ. γευσά-
μενος

27, 35. κλάσας ἤρξατο ἐσθίειν

1 Cor. 10, 16. τὸν ἄρτον ὃν κλώμεν

κλαίειν

Mat. 2, 18. „κλαίονσα τὰ τέκνα αὐ.“

26, 75. ἔκλαυσε πικρῶς (Luc. 22,
62) (cf. Mar. 14, 72)

Mar. 5, 38. 39. κλαίοντας κ. ἀλαλά-
ζοντας etc. (Luc. 8, 52)

16, 10. τοῖς . . πενθοῦσι καὶ
κλαίουσιν

Luc. 6, 21. μακάριοι οἱ κλαίοντες

- 25. πενθήσετε καὶ κλαύσετε

7, 13. εἶπεν αὐτῇ. Μὴ κλαίτε

Luc. 7, 32. καὶ οὐκ ἐκλαύσατε

- 38. κλαίονσα ἤρξατο βρέχειν

19, 41. ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτῇ

23, 28. μὴ κλαίετε ἐπ' ἐμὲ. πλην
ἐφ' ἑαυτὰς κλαίετε

Joh. 11, 31. ὑπάγει. . ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ

- 38. ὡς εἶδεν αὐτὴν κλαίου-
σαν etc.

16, 20. κλαύσετε καὶ θρηνήσετε

20, 11. εἰστέχει. . κλαίονσα ἔξω

- ὡς οὖν ἔκλαιε, παρέκ.

- 13. γύναι, τί κλαίεις (15)

Act. 9, 39. πᾶσαι αἰχῆραι κλαίονσαι

21, 13. τί ποιεῖτε κλαίοντες

Rom. 12, 15. κλαίειν μετὰ κλαίωντων

1 Cor. 7, 30. οἱ κλαίοντες ὡς μὴ κλαί-
οντες

Phil. 3, 18. νῦν δὲ καὶ κλαίων λέγω

Jac. 4, 9. πενθήσατε καὶ κλαύσατε

5, 1. κλαύσατε ὀλοφύζοντες

Apos. 5, 4. ἐγὼ ἔκλαιον πολλά. 5.

18, 9. 11. 15. 19.

κλάσις Luc. 24, 35. Act. 2, 42.

κλάσμα

Mat. 14, 20. τὸ περισσεῦον τῷ κλασμ.

(Mar. 6, 43. Luc. 9, 17.

Joh. 6, 12. 13)

Mar. 8, 8. 19. 20.

Κλαυθῆ Act. 27, 16.

Κλαυθρία 2 Tim. 4, 21.

Κλαυθῖος

I. Römischer Kaiser:

Act. 11, 23; 18, 2.

II. Römischer Kriegstribun:

Act. 23, 26.

κλαυθμός

Mat. 2, 18. „φωνή - ἡκούσθη, θρῆ-
νος καὶ κλαυθμός“

Mat. 8, 12. ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμός
(13, 42, 50; 22, 13; 24, 31;
25, 30. Luc. 13, 28)

Act. 20, 37. ἐγένετο κλαυθμός πάν-
των

κλείειν

Mat. 6, 6. κλείσας τὴν θύραν σου
23, 13. κλείετε τὴν βασιλ. τῶν
οὐρ. ἔμπροσθεν τῶν ἀν-
θρώπων

25, 10. ἐκλείσθη ἡ θύρα

Luc. 4, 25. ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανός

11, 7. ἥδη ἡ θύρα κλείσται

Joh. 20, 19. τῶν θυρῶν κεκλεισμέ-
νων (26)

Act. 5, 23. δεσμοκτήριον εὐ. κεκλει-
σμένον ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ
21, 30. ἐκλείσθησαν αἱ θύραι

1Joh. 3, 17. κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐ-
τοῦ ἀπ' αὐτοῦ

Aroc. 3, 7. 8. ὁ ἀνοίγων κ. οὐδεὶς
κλείει etc.

11, 6. ἐξουσίαν κλείσαι τὸν οὐ-
ρανὸν

20, 3. ἐκλείσεν κ. ἐφράγισεν

21, 25. οἱ πυλῶνες αὐ. οὐ μὴ
κλεισθῶσιν

κλείς

Mat. 16, 19. δώσω σοι τὰς κλείς τῆς β.

Luc. 11, 52. τὴν κλειδα τῆς γνώσεως

Aroc. 1, 18. τὰς κλείς τοῦ θανάτου

3, 7. τὴν κλεῖν τοῦ Δαυὶδ

9, 1. ἡ κλ. τοῦ φρέατος τῆς
ἀβύσσου (cf. 20, 1)

κλέμμα Aroc. 9, 21.

Κλειόπας Luc. 24, 18.

κλέος 1 Pet. 2, 20.

κλέπτειν

Mat. 6, 19. 20. διορύσσουσι καὶ κλέ-
πτουσι etc.

19, 18. οὐ κλέψεις (Mar. 10, 19.
Luc. 18, 20)

27, 64; 28, 13.

Joh. 10, 10. ἵνα κλέψῃ κ. θύσῃ κ.
ἀπολίσῃ

Rom. 2, 21. ὁ κηρύσσων μὴ κλέπτειν
κλέπτεις;

13, 9. οὐ φρονεῖσεις, οὐ κλέψεις

Eph. 4, 28. ὁ κλέπτων μηκέτι κλε-
πτεῖτω

κλέπτῃς

Mat. 6, 19. ὅπου κλέπται διορύσ-
σουσι (20) (cf. Luc. 12, 33)

24, 43. ποῖα φυλακῇ ὁ κλέπτῃς
ἐρχεται (Luc. 12, 39)

Joh. 10, 1. κλέπτῃς ἐστὶ καὶ ληστής
(cf. 8)

- 10. ὁ κλ. οὐκ ἐρχεται εἰ μὴ

12, 6. κλ. ἦν καὶ τὸ γλωσσόκ.

1Cor. 6, 10. οὔτε κλέπται οὔτε πλεο-
τέκται

1Th. 5, 2. ὡς κλέπτῃς ἐν νυκτὶ

- 4. ὡς ὡς κλέπτῃς κατα-
λάβῃ

1Pet. 4, 15. ἡ κλέπτῃς ἢ κακοποιός

2Pet. 3, 10. ἡ ἡμέρα Κ. ὡς κλέπτῃς

Aroc. 3, 8. ἥξω ἐπὶ σέ ὡς κλέπτῃς
(cf. 16, 15)

κλήμα Joh. 15, 2. 4. 5. 6.

Κλήμης Phil. 4, 3.

κληρονομεῖν

Mat. 5, 5. κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

19, 29. ζώῃν αἰών. κληρονομή-
σει (Mar. 10, 17. Luc. 10,

25; 18, 18)

Mat. 25, 34. κληρονομ. τὴν ἡτοιμ.
 1Cor. 6, 9. Θ. βασ. οὐ κληρονομή-
 σουσι (10. Gal. 5, 21)
 15, 50. βασιλείαν τοῦ Θ. κληρο-
 νομήσαι
 - - τὴν ἀφ' ἧς αὐτοὶ κληρον.
 Gal. 4, 30. οὐ γὰρ μὴ κληρονομήσῃ
 Heb. 1, 4. κεκληρονόμηκεν ὄνομα
 - 14. κληρονομεῖν σωτηρίαν
 6, 12. τῶν - - κληρονομούντων
 τὰς ἐπαγγ.
 12, 17. κληρονομήσαι τ. εὐλογίαν
 1Pet. 3, 9. εὐλογίαν κληρονομήσατε
 Apoc. 21, 7. κληρονομήσει ταῦτα
 κληρονομία
 Mat. 21, 38. κατασχόμεν τὴν κλ. αὐ-
 τοῦ (Mar. 12, 7. Luc. 20, 14)
 Luc. 12, 13. μερίσασθαι μετ' ἐμοῦ
 τὴν κλ.
 Act. 7, 5. ἔδωκεν αὐτῷ κληρονο-
 μίαν
 20, 32. δοῦναι ἡμῖν κληρονομίαν
 ἐν τοῖς ἡγιασμένοις
 Gal. 3, 18. εἰ γ. ἐκ νόμου ἢ κλ.
 Eph. 1, 14. ἀρράβων τῆς κλ. ἡμῶν
 - 18. τῆς κλ. αὐτοῦ ἐν τ. ἀγίοις
 5, 5. ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ β.
 Col. 3, 24. τ. ἀνταπόδοσιν τῆς κληρ.
 Heb. 9, 15. τῆς αἰωνίου κληρονομίας
 11, 8. λαμβάνειν εἰς κληρονο-
 μίαν
 1Pet. 1, 4. εἰς κληρονομ. ἀφ' ἧς
 κληρονόμος
 Mat. 21, 38. οὗτός ἐστιν ὁ κληρονό-
 mos (Mar. 12, 7. Luc. 20, 14)
 Rom. 4, 13. κληρονομον αὐτὸν εἶναι
 κόσμου
 - 14. οἱ ἐκ νόμου κληρονόμοι

Rom. 8, 17. εἰ δὲ τέκνα, καὶ κληρο-
 νόμοι - κληρ. μὲν Θεοῦ
 Gal. 3, 29. κατ' ἐπαγγελ. κληρονόμοι
 4, 1. ὁ κληρονόμος νῆπιός
 ἐστιν
 - 7. κληρον. Θεοῦ [al. διὰ Θ.]
 Tit. 3, 7. κληρονόμοι γενώμεθα -
 ζωῆς
 Heb. 1, 2. ἔθηκε κληρονόμ. πάντων
 6, 17. τοῖς κλ. τῆς ἐπαγγελίας
 11, 7. δικαιοσ. ἐγένετο κληρον.
 Jac. 2, 5. κληρονόμ. τῆς βασιλείας
 κληρος
 Mat. 27, 35. βάλλοντες κληρον (Mar.
 15, 24. Luc. 23, 34. Joh.
 19, 24)
 Act. 1, 17. ἔλαχε τὸν κληρον τῆς
 διακονίας ταύτης (cf. 25)
 - 26. ἔδωκεν κληρούς αὐτῶν
 - - ἔπεσεν ὁ κλ. ἐπὶ Ματθ.
 8, 21. οὐκ ἔστι σοι μερίς οὐδὲ
 κλ. ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ
 26, 18. κληρον ἐν τοῖς ἡγιασμέ-
 νοις
 Col. 1, 12. μερίδα τοῦ κλ. τῶν ἁγίων
 1Pet. 5, 3. κατακυριεύοντες τ. κλη-
 ρων
 κληροῦν, κληροῦσθαι
 Eph. 1, 11, 12.
 κλησις
 Rom. 11, 29. ἡ κλησις τοῦ Θεοῦ
 1Cor. 1, 26. βλέπετε γὰρ τὴν κλ. ὑμῶν
 7, 20. ἐν τῇ κλ. ἡ ἐκλήθη
 Eph. 1, 18. ἡ ἐλπίς τῆς κλησεως αὐτ.
 4, 1. ἀξίως περιπατ. τῆς κλη-
 σεως ἧς ἐκλήθητε
 - 4. ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλησεως

Phil. 3, 14. τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ Θ.
 2 Th. 1, 11. ἀξιώση τῆς κλ. ὁ Θεός
 2 Tim. 1, 9. καλέσαντος κλήσει ἀγία
 Heb. 3, 1. κλήσεως ἐπουρανίου μέ-
 τοχοι

2 Pet. 1, 10. βεβαιαν ὑμῶν τὴν κλήσιν
 κλητός

Mat. 20, 16. πολλοὶ γὰρ εἰσι κλητοὶ
 (22, 14)

Rom. 1, 1. κλητοὶ ἀπόστολος ἀφω-
 ρωμένοις

- 6. κλητοὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ

- 7. κλητοὶς ἀγίοις χάρις

8, 28. τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλη-
 τοῖς οὖσιν

1 Cor. 1, 1. κλητός ἀπόστολος Ἰησοῦ

- 2. κλητοὶς ἀγίοις σὺν πᾶσι

- 24. αὐτοῖς δὲ κλητοῖς

Jud. 1. Χτῶ τετηρημένοις κλητ.

Apoc. 17, 14. κλητοὶ κ. ἐκλεκτοὶ κ.
 πιστοὶ

κλίβανος Mat. 6, 30. (Luc. 12, 28)

κλίμα

Rom. 15, 23. 2 Cor. 11, 10. Gal. 1, 21.

κλίνειν

Mat. 8, 20. ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ
 (Luc. 9, 58)

Luc. 9, 12. ἡμέρα ἤρξατο κλίνειν

24, 5. κλινουσῶν τὸ πρόσωπον
 εἰς τὴν γῆν

- 29. κέκλικεν ἡ ἡμέρα

Joh. 19, 30. κλινὰς τ. κεφαλὴν παρή-
 δωκε

Heb. 11, 34. παρεμβολὰς ἐκλιναν ἀλλ.
 κλίνῃ

Mat. 9, 2. ἐπὶ κλίνης βεβλημένον
 (Luc. 5, 18)

- 6. ἄρδόν σου τὴν κλίνην

Mar. 4, 21. τεθῇ - ὑπὸ τὴν κλίνην
 (Luc. 8, 16)

7, 4. βαπτισμοὺς - χαλκίων κ.
 κλινῶν

- 30. βεβλημένον ἐπὶ τῆς κλίν.

Luc. 17, 34. δύο ἐπὶ κλίνης μιᾶς

Act. 5, 15. Apoc. 2, 22.

κλινίδιον Luc. 5, 19. 24.

κλίσια Luc. 9, 14.

κλοπή Mat. 15, 19. (Mar. 7, 22)

κλύδων Luc. 8, 24. Jac. 1, 6.

κλυδωνίζεσθαι Eph. 4, 14.

Κλωπᾶς Joh. 19, 25.

κνήθειν 2 Tim. 4, 3.

Κνίδος Act. 27, 7.

κοθράντης Mat. 5, 26. Mar. 12, 42.
 κοιλία

Mat. 12, 40. ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους

15, 17. εἰς τὴν κοιλίαν χωρεῖ
 (Mar. 7, 19)

19, 12. ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐγενν.

Luc. 1, 15. ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτ.

- 41. ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς

- 42. ὁ καρπὸς τῆς κ. σου

- 44. τὸ βρέφος ἐν τῇ κ. μου

2, 21. συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν
 τῇ κοιλίᾳ

11, 27. ἡ κ. ἡ βαστάσασά σε

15, 16. γαμίσαι τὴν κ. αὐτοῦ ἀπὸ

23, 29. κοιλίαι αἱ οὐκ ἐγέννησαν

Joh. 3, 4. εἰς τὴν κ. τῆς μητρὸς αὐτ.

7, 38. ἐκ τῆς κ. αὐτοῦ ρεύσουσιν

Act. 3, 2. χυλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς
 (14, 8)

Rom. 16, 18. Χριστῷ οὐ δουλεύουσιν,
 ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶν κοιλίᾳ

1 Cor. 6, 18. βρώματα τῇ κοιλίᾳ - ἡ
 κ. τοῖς βρώμασιν

Gal. 1, 15. ἐκ κοιλίας μητρός μου
 Phil. 3, 19. ὡν ὁ θεὸς ἡ κοιλία
 Apoc. 10, 9. πικρανεί σου τὴν κοιλίαν
 - 10. ἐπικρανῆθι ἡ κ. μου
κοιμᾶσθαι
 Mat. 27, 52. τῶν κοιμημένων ἁγίων
 28, 13. ἡμῶν κοιμωμένων
 Luc. 22, 45. Joh. 11, 11.
 Act. 7, 60; 12, 6; 13, 36.
 1Cor. 7, 39. ἐὰν δὲ κοιμηθῇ ὁ ἀνὴρ
 11, 30. κοιμῶνται ἱκανοί
 15, 6. τινὲς δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν
 - 18. οἱ κοιμηθέντες ἐν Χρ.
 - 20. ἀπαρχὴ τ. κοιμημένων
 - 51. πάντες μὲν οὐ κοιμηθη-
 σόμεθα, πάντες δὲ ἀλλ.
 1Th. 4, 13. περὶ τῶν κοιμημένων
 - 14. τ. κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰ.
 - 15. φθάσωμεν τ. κοιμηθέντας
 2Pet. 3, 4. οἱ πατέρες ἐκοιμήθησαν
 κοιμήσεις Joh. 11, 13.
 κοινός † κ. opp. καθαρός, ἅγιος
 † Mar. 7, 2. κοιναῖς χερσὶ, τοῦτ'
 ἵστιν ἀνίπτους (5)
 Act. 2, 44. εἶχον ἅπαντα κοινά (cf.
 4, 32)
 † 10, 14. πᾶν κοινὸν κ. ἀκάθαρτον
 (cf. 28; 11, 8)
 † Rom. 14, 14. οὐδὲν κοινὸν δι' αὐτοῦ
 † - τῷ λογιζομένῳ τι κοινὸν
 εἶναι, ἐκείνῳ κ.
 Tit. 1, 4. κατὰ κοινὴν πίστιν
 † Heb. 10, 29. κοινὸν ἡγασάμενος
 Jud. 3. περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας
 † Apoc. 21, 27. πᾶν κοινὸν κ. ποιοῦν βδ.
 κοινοῦν
 Mat. 15, 11. κοινοὶ τὸν ἄνθρωπον (18.
 20) (Mar. 7, 15. 18. 20. 23)

Act. 10, 15. ἀ ὁ θ. ἐκαθ., σὺ μὴ κοι-
 του (11, 9)
 21, 28. κακοίνομε τ. ἅγιον τόπον
 Heb. 9, 13. τ. κακοινωμένους ἀγιάζει
 πρὸς τὴν - καθαρότητα
κοινωνεῖν
 Rom. 12, 13. ταῖς χρείαις τῶν ἁγίων
 κοινωνοῦντες
 15, 27. τοῖς πνευματικοῖς αὐ.
 ἐκοινωνήσαν τὰ ἔθνη
 Gal. 6, 6. κοινωνεῖτω - τῷ κατη-
 χούντι ἐν πάσιν
 Phil. 4, 15. οὐδεμία μοι ἐκκλ. κοι-
 νῶνῃσιν εἰς λόγον δόσεως
 1Tim. 5, 22. μηδὲ κοινωνᾷς ἁμαρτίαις
 Heb. 2, 14. κακοινῶνῃκε σαρκός
 1Pet. 4, 13. καθ' ὃ κοινωνοῦμε τοῖς τοῦ
 Χριστοῦ παθήμασι
 2 Joh. 11. κοινωναὶ τοῖς ἔργοις αὐτ.
κοινωνία
 Act. 2, 42. τῇ κοινωνίᾳ κ. τῇ κλάσει
 Rom. 15, 26. κοινωνίαν κινὰ ποιήσα-
 σθαι εἰς τοὺς πτωχοὺς
 1Cor. 1, 9. ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν
 τ. υἱοῦ
 10, 16. οὐχὶ κοινωνία τοῦ αἵμα-
 τος - τοῦ σώματος
 2Cor. 6, 14. τίς γὰρ κοιν. φωτὶ πρὸς
 σκότος
 8, 4. τὴν κ. τῆς διακονίας
 9, 13. ἀπλότῃ τῆς κοιν. εἰς
 αὐτοῦς
 13, 13. ἡ κοιν. τοῦ ἁγίου Πν.
 Gal. 2, 9. δεξιὰς ἔδωκαν ἡμοῖ - -
 κοινωνίας
 Eph. 3, 9. τίς ἡ κοιν. τοῦ μυστηρίου
 Phil. 1, 5. ἐπὶ τῇ κ. ὑμῶν εἰς τὸ εὐ.
 2, 1. εἰ τις κοινωνία ἡννεύματος

- Phil. 3, 10. τῇ κ. τῶν παθημάτων
αὐτοῦ
- Philem. 6. ἡ κοιν. τῆς πίστεώς σου
- Heb. 13, 16. τῆς δὲ εὐποιίας κ. κοι-
νωνίας
- 1 Joh. 1, 3. κοινωνίαν ἔχητε μεθ'
ἡμῶν
- 3. ἡ κ. δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ
τοῦ πατρὸς
  - 6. κοιν. ἔχομεν μετ' αὐτοῦ
  - 7. κοιν. ἔχομεν μετ' ἀλλήλων
- κοινωνικός 1 Tim. 6, 18.
- κοινωνός
- Mat. 23, 30. οὐκ ἂν ἡμεῖς κοινωνοί
αὐτῶν ἐν τ. αἵματι τῶν
προφητῶν
- Luc. 5, 10. ἦσαν κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι
- 1 Cor. 10, 18. κοινωνοὶ τοῦ θουσιάστῃ-
ριου
- 20. κοινωνοὺς τῶν δαιμονίων
- 2 Cor. 1, 7. κοινωνοὶ ἐστέ τῶν παθημ.
- 8, 23. κοινωνός ἐμὸς καὶ εἰς
ὑμᾶς συνεργός
- Philem. 17. εἰ οὖν με ἔχεις κοινωνόν
- Heb. 10, 33. κοιν. τῶν οὕτως ἀναστρ.
- 1 Pet. 5, 1. καὶ τῆς - δόξης κοινωνός
- 2 Pet. 1, 4. θείας κοινωνοὶ φύσεως
- κόλιτῃ
- Luc. 11, 7. Rom. 9, 10; 13, 13. Heb.
13, 4.
- κοιτών Act. 12, 20.
- κόκκινος
- Mat. 27, 28. χλαμίδα κοκκίνη
- Heb. 9, 19. ἐρίου κοκκίνου κ. ὑσσώ-
που
- Apoc 17, 3. ἐπὶ θηρίον κόκκινον
- 4; 13, 12. 16.
- κόκκος
- Mat. 13, 31. ὁμοία - κόκκῳ σινάπεως
(Mar. 4, 31. Luc. 13, 19)
- 17, 20. πιστὶν ὡς κόκκον σινά-
πεως (Mar. 17, 6)
- Joh. 12, 24. ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ
σίτου
- 1 Cor. 15, 37. γυμνὸν κόκκον - σίτου
- κολάζειν Act. 4, 21. 2 Pet. 2, 9.
- κολακεία 1 Th. 2, 5.
- κόλασις Mat. 25, 46. 1 Joh. 4, 18.
- κολαφίζειν
- Mat. 26, 67. (Mar. 11, 65) 1 Cor. 4,
11. 2 Cor. 12, 7. 1 Pet. 2, 20.
- κολλᾶσθαι
- Luc. 10, 11. τ. κοινοῦ τ. κολλη-
θέντα ἡμῖν [εἰς τ. πό-
δας]
- 15, 15. ἐκολλήθη ἐν τ. πολιτῶν
- Act. 5, 13. ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς
- 8, 29. κολλήθητι τῷ ἄρματι
- 9, 26. κολλᾶσθαι τοῖς μαθηταῖς
- 10, 28. κολλᾶσθαι ἢ προσέχε-
σθαι ἀλλοφύλῳ
- 17, 34. ἄνδρες κολληθέντες αὐτῷ
- Rom. 12, 9. κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ
- 1 Cor. 6, 16. 17. ὁ κολλώμενος τῇ πόρ-
νῃ etc.
- κολλούριον Apoc. 3, 18.
- κολλυβιστής
- Mat. 21, 12. (Mar. 11, 15. Joh. 2, 15)
- κολοβοῦν
- Mat. 24, 22. (Mar. 13, 20)
- Κολοσσαί Col. 1, 2.
- κόλπος
- Luc. 6, 38. δώσουσιν εἰς τὸν κ. ὑμῶν
- 16, 22. εἰς τὸν κόλπ. Ἀβραάμ (23)
- Joh. 1, 18. ὁ ὢν εἰς τὸν κ. τοῦ πατρὸς

Joh. 13, 23. ἀνακείμενος - ἐν τῷ κ.
τοῦ Ἰ.
Act. 27, 39. κόλπον δέ τινα κατανόουν
κολυμβῆν Act. 27, 43.
κολυμβήθρα
Joh. 5, 2. κολυμβήθρα ἡ ἐπιλεγ. -
Βηθσεσά (cf. 4. 7.)
9, 7. νίμμαι εἰς τὴν κ. τοῦ Σι-
λωίμ (11)
κολωνία Act. 16, 12.
κομῆν 1 Cor. 11, 14. 15.
κόμη 1 Cor. 11, 15.
κοιῖςιν
Mat. 25, 27. ἐκομίσάμην ἂν τ. ἐμὸν
σὺν τόκῳ
Luc. 7, 37. κομίσασα ἀλάστρον
2Cor. 5, 10. ἵνα κομισῇται ἕκαστος τὰ
Eph. 6, 8. τοῦτο κομίζεται παρὰ Κ.
Col. 3, 25. κομίζεται δ' ἡ δίκη
Heb. 10, 36. κομισήσθαι τὴν ἐπαγγ.
11, 19. αὐτὸν καὶ ἐν παραβολῇ
ἐκομίσαστο
- 39. οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπ.
1Pet. 1, 9. κομιζόμενοι τὸ τέλος
τῆς πίστεως
5, 4. κομισέσθαι - τὸν στέφανον
2Pet. 2, 13. κομισόμεν. μισθὸν ἀδικ.
κομψότερον Joh. 4, 52.
κοιῖν Mat. 23, 27. Act. 23, 8.
κοινορτός
Mat. 10, 14. ἐκτινάξατε τὸν κ. τῶν
ποδῶν (Luc. 9, 5; 10, 11.
cf. Act. 13, 51)
Act. 22, 23. κοινορτὸν βαλλόντων εἰς
κοπάζειν
Mat. 14, 32. (Mar. 6, 51) Mar. 4, 39.
κοπετός Act. 8, 2.
κοπή Heb. 7, 1.

κοπιῶν
Mat. 6, 28. κρίνα - οὐ κοπιᾷ οὐδὲ
νῆθει (Luc. 12, 27)
11, 28. οἱ κοπιῶντες κ. οἱ πεφορτ.
Luc. 5, 5. κοπιᾶσαντες οὐδὲν ἐλά-
βομεν
Joh. 4, 6. κεκοπιακὸς ἐκ τῆς ὁδοῦ-
πορίας
- 38. δ' οὐχ ὑμεῖς κεκοπιάκατε -
- ἄλλοι κεκοπιάκ.
Act. 20, 35. οὕτω κοπιῶντας δεῖ ἀν-
τιλαμβάνεσθαι
Rom. 16, 6. πολλὰ ἐκοπίασεν εἰς ἡμᾶς
- 12. τὰς κοπιώσας ἐν Κυρίῳ
- πολλὰ ἐκοπίασεν ἐν Κ.
1Cor. 4, 12. κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι
ταῖς ἰδίαις χερσὶ
15, 10. περισσότερον - ἐκοπίασα
16, 16. τῷ συναργούντι κ. κοπι-
ῶντι
Gal. 4, 11. μή η. εἰκὴ κεκοπίακα εἰς
ὑμᾶς
Eph. 4, 28. μᾶλλον δὲ κοπιᾷτω
Phil. 2, 16. εἰς κενὸν ἐκοπίασα
Col. 1, 29. εἰς δ' καὶ κοπιῶ
1Th. 5, 12. τοὺς κοπιῶντας ἐν ὑμῖν
1Tim. 4, 10. εἰς τοῦτο γὰρ καὶ κοπιῶ-
μεν
5, 17. οἱ κοπιῶντες ἐν λόγῳ
2Tim. 2, 6. τὸν κοπιῶντα γεωργόν
Apos. 2, 3. ἐβάστασ. - κ. οὐκ ἐκο-
πίασας
κόπος
Mat. 26, 10. τί κόπους παρέχετε τῇ
γυν. (Mar. 14, 6)
Luc. 11, 7. μή μοι κόπους πάρεχε
18. 5. παρέχαι μοι κόπον

Joh. 4, 38. εἰς τὸν κ. αὐτῶν εἰσελη-
λύθατε
1 Cor. 3, 8. κατὰ τὸν ἴδιον κόπον
15, 58. ὁ κ. ὑμῶν οὐκ ἔστι κα-
νὸς ἐν κ.
2 Cor. 6, 5. ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις
10, 15. ἐν ἀλλοτριόις κόποις
11, 23. ἐν κόποις περισσοτέρως
- 27. ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ
Gal. 6, 17. κόπους μοι μηδεὶς παρεχ.
1 Th. 1, 3. τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης
(Heb. 6, 10)
2, 9. τὸν κ. ἡμῶν καὶ τ. μόχθον
3, 5. εἰς κενὸν γένηται ὁ κ.
ἡμῶν
2 Th. 3, 8. ἀλλ' ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ
Aroc. 2, 2. τὸν κ. σου καὶ τὴν ὑπομ.
14, 13. ἀναπαύσ. ἐκ τ. κόπων αὐτ.
κοπρία Luc. 14, 35.
κόπριος, ἰα, ἰον Luc. 13, 8.
κόπτειν, κόπτεσθαι
Mat. 11, 17. ἐθρήν. ὁ κ. οὐκ ἐκόψασθαι
21, 8. ἐκοπτον κλάδους ἀπὸ
τῶν δ. (Mar. 11, 8)
24, 30. τότε κόπονται πᾶσαι αἱ
φυλαὶ τῆς γ. (Aroc. 1, 7)
Luc. 8, 52. ἐκλειον καὶ ἐκόπτοντο
αὐτήν
23, 27. ἐκόπτοντο καὶ ἐθρήνουν
αὐτ.
Aroc. 18, 9. κλαίουσιν κ. κόποντ. ἐπ'
αὐτῇ οἱ βασιλεῖς
κόραξ Luc. 12, 24.
κοράσιον
Mat. 9, 24. 25. οὐ γὰρ ἀπέθανε. τὸ
κορ. etc. (Mar. 5, 41. 42)
14, 11. ἐδόθη τῷ κορασίῳ (cf.
Mar. 6, 22. 28)

κορβᾶν, κορβανᾶς
Mat. 27, 6. Mar. 7, 11.
Κορέ Jud. 11.
κορέννυμι Act. 27, 38. 1 Cor. 4, 8.
Κορίνθιος Act. 18, 8. 2 Cor. 6, 11.
Κόρινθος
Act. 18, 1; 19, 1. 1 Cor. 1, 2. 2 Cor.
1, 1. 23. 2 Tim. 4, 20.
Κορνήλιος
Act. 10, 1. 3. 17. 21. 22. 24. 25. 30. 31.
κόρος Luc. 16, 7.
κοσμεῖν
Mat. 12, 44. εὐρίσκει - κακόσμημένον
(Luc 11, 25)
23, 29. κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα
25, 7. ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας
Luc. 21, 5. ἀναθήμασι κεκόσμηται
1 Tim. 2, 9. κοσμεῖν ἑαυτὰς μὴ ἐν πλ.
Tit. 2, 10. ἵνα τὴν διδασκαλίαν - -
κοσμήσιν ἐν πᾶσιν
1 Pet. 3, 5. οὕτω γ. ποτε κ. αἱ ἁγ. γυ-
ναῖκες - ἐκόσμου ἐαυτάς
Aroc. 21, 2. ὡς νύμφην κεκοσμημένην
- 19. λίθῳ τιμίῳ κεκοσμημένοι
κοσμικός Tit. 2, 12. Heb. 9, 1.
κόσμιος, ον 1 Tim. 2, 9; 3, 2.
κοσμοκράτωρ Eph. 6, 12.
κόσμος († κ. = Schmuck)
Mat. 4, 8. πύσας τὰς βασιλείας τ. κ.
5, 14. ὑμεῖς ἔστε τὸ φῶς τοῦ κ.
13, 35. ἀπὸ καταβολῆς κ. (25, 34.
Luc. 11, 50. Heb. 4, 3; 9,
26. Aroc. 13, 8; 17, 8)
- 38. ὁ δὲ ἀγρός ἐστιν ὁ κ.
16, 26. ἐὰν τὸν κ. ὅλον κερδήσῃ
(Mar. 8, 36. Luc. 9, 25)
18, 7. οὐαὶ τῷ κ. ἀπὸ τῶν σκανδ.
24, 21. ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ὥς

Mat. 26, 13. ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ (Mar. 14, 9)

Mar. 16, 15. εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα

Luc. 12, 30. τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου ἐπιζητεῖται

Joh. 1, 9. ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον

- 10. ἐν τῷ κόσμῳ ἦν

- - ὁ κόσμος δι' αὐτ. ἐγένετο

- - ὁ κ. αὐτὸν οὐκ ἔγνω

- 29. αἰρων τὴν ἁμαρτ. τοῦ κ.

3, 16. ἡγάπησεν ὁ Θ. τὸν κόσμον

- 17. ἀπίστευεν - εἰς τὸν κ.

- - ἵνα κρίνῃ τὸν κ. - ἵνα σωθῇ ὁ κ. δι' αὐτοῦ (cf. 12, 47)

- 19. τὸ φῶς ἐλήλυθ. εἰς τὸν κ.

4, 42. ὁ σωτὴρ τοῦ κ. ὁ Χριστ.

6, 14. ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμ.

- 33. ζῶν διδοὺς τῷ κόσμῳ

- 51. ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμ. ζωῆς

7, 4. φανέρωσον σαυτὸν τῷ κ.

- 7. οὐ δύναται ὁ κ. μισεῖν ὑμᾶς

8, 12. ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου

- 23. ἐκ τοῦ κ. τούτου ἐστὶ

- - οὐκ εἰμι ἐκ τοῦ κ. τούτου

- 28. ταῦτα λέγω εἰς τὸν κόσμ.

9, 5. ὅταν ἐν τῷ κ. ὦ, φῶς εἰμι τοῦ κόσμου

- 36. ἀπίστευεν εἰς τὸν κόσμ.

11, 9. τὸ φῶς τοῦ κ. τούτου βλέπει

- 27. ὁ εἰς τ. κόσμον ἐρχόμενος

12, 19. ὁ κ. ὀπίσω αὐτοῦ ἀπῆλθεν

- 25. ἐν τῷ κόσμῳ τοῦτω

- 31. νῦν κρίσις ἐστὶ τοῦ κ. τούτου

Joh. 12, 31. νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου

- 46. ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμ. ἐλήλυθα

- 47. ἵνα κρίνω τὸν κ. - ἵνα σώσω τὸν κ. (cf. 3, 17)

13, 1. μεταβῇ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου

- - τ. ἰδίους τοὺς ἐν τῷ κ.

14, 17. ὁ δ. κ. οὐ δύναται λαβεῖν

- 19. ὁ κ. με οὐκέτι θεωρεῖ

- 22. ἡμῖν . . κ. οὐχὶ τῷ κόσμῳ

- 27. οὐ καθῶς ὁ κ. δίδωσιν

- 30. ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων

- 31. ἀλλ' ἵνα γνῷ ὁ κόσμος

15, 18. εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ

- 19. εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κ. ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει - ἐκ τοῦ κ. οὐκ ἐστὶ - ἐξελαξύμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κ. - μισεῖ ὑμᾶς ὁ κ.

16, 8. ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ

- 11. ὁ ἄρχων τοῦ κ. τούτου κέκριται

- 20. ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται

- 21. ἐγεννήθη ἄνθρ. εἰς τὸν κ.

- 28. ἐλήλυθα εἰς τὸν κ. - πάλιν ἀφίημι τὸν κ.

- 33. ἐν τῷ κ. θλίψιν ἔχετε

- - ἐγὼ νενίκηκα τὸν κ.

17, 5. πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι

- 6. οὐς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κ.

- 9. οὐ περὶ τοῦ κ. ἐρωτῶ

- 11. οὐκέτι εἰμι ἐν τῷ κ. - οὗτοι ἐν τῷ κ. εἰσὶ

- 12. ἤμην μετ' αὐτῶν [ἐν τῷ κ.]

- 13. ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κ.

- 14. ὁ κ. ἐμίσησεν αὐτούς

Joh. 17, 15. ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κ.
 - 16. ἐκ τοῦ κ. οὐκ εἰσι
 - - ἐγὼ ἐκ τοῦ κ. οὐκ εἰμι
 - 18. ἀπέστειλας εἰς τὸν κ. etc.
 - 21. ἵνα ὁ κ. πιστεύσῃ ὅτι
   σὺ με ἀπέστειλας
 - 23. ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος
 - 24. πρὸ καταβολῆς κόσμου
   (Eph. 1, 4. 1 Pet. 1, 20)
 - 25. ὁ κ. σε οὐκ ἔγνω
 18, 20. παῦρήσῃς ἐλάλησα τῷ κ.
 - 36. ἡ βασιλ. ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν
   ἐκ τοῦ κ. τούτου etc.
 - 37. εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς
   τὸν κ.
 21, 25. οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν
   κόσμ. χωρῆσαι τὰ - βιβλ.
 Act. 17, 24. τὸν κόσμον κ. πάντα τὰ ἐν
 Rom. 1, 8. ἐν ὕλῃ τῷ κόσμῳ
 - 20. ἀπὸ κτίσεως κόσμου
 8, 6. πῶς κρίναι ὁ θ. τὸν κ.
 - 19. ὑπὸ δικῶν γ. πᾶς ὁ κ. τῷ θ.
 4, 13. κληρονόμον αὐτὸν εἶναι
   κόσμου
 5, 12. ἡ ἀμ. εἰς τὸν κ. εἰσῆλθε
 - - ἁμαρτία ἦν ἐν κόσμῳ
 11, 12. πλοῦτος κόσμου
 - 15. καταλλαγὴ κόσμου
 1Cor. 1, 20. σοφίαν τοῦ κόσμ. τούτου
 - 21. οὐκ ἔγνω ὁ κ. διὰ τῆς σοφ.
 - 27. 28. τὰ μωρὰ τοῦ κ. ἐξε-
   λέτατο etc.
 2, 12. οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κ. ἐλάβ.
 8, 19. ἡ γὰρ σοφία τοῦ κ. τούτου
 - 22. εἴτε Κηφᾶς, εἴτε κόσμος
 4, 9. θιάζον ἐγενήθημεν τῷ
   κ. καὶ ἀγγέλοις κ. ἀν-
   θρώποις

1Cor. 4, 13. ὡς περικαθάρι. τοῦ κ.
 5, 10. τοῖς πόρνοις τοῦ κόσμ.
   τούτου
 - - ἐκ τοῦ κόσμου ἐξελεῖται
 6, 2. οἱ ἅγιοι τὸν κ. κρινούσι
 - - ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κ.
 7, 31. οἱ χρώμενοι τῷ κ. τούτῳ
 - - τὸ σχῆμα τοῦ κ. τούτου
 - 33. μεριμνᾷ τὰ τ. κόσμου (34)
 8, 4. οὐδὲν εἰδῶλον ἐν κόσμῳ
 11, 32. μὴ σὺν τῷ κ. κατακρι-
   θῶμεν
 14, 10. γίνῃ φωνῶν ἐστιν ἐν
   κόσμῳ
 2Cor. 1, 12. ἀνιστράφημεν ἐν τῷ κ.
 5, 19. κόσμ. καταλλάσσωμεν ἑαυ-
   τῷ
 7, 10. ἡ δὲ τοῦ κ. λύπη θάνα-
   τον καταργάζεται
 Gal. 4, 3. ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ
   κόσμου
 6, 14. δι' οὐ ἔμοι κόσμος ἐσταύ-
   ρωται καὶ γὰρ τῷ κόσμῳ
 Eph. 2, 2. κατὰ τ. αἰῶνα τοῦ κ.
   τούτου
 - 12. ἄθροισι ἐν τῷ κόσμῳ
 Phil. 2, 15. ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ
 Col. 1, 6. ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ
 2, 8. κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κ.
 - 20. ἀπὸ τῶν στοιχείων τοῦ κ.
 - - ἐν κόσμῳ δογματίζεσθε
 1Tim. 1, 15. Χρ. Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς
   τὸν κόσμον
 3, 16. ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ
 6, 7. εἰσηγάχαμεν εἰς τὸν κ.
 Heb. 10, 5. εἰσερχόμενος εἰς τὸν κ.
 11, 7. δι' ἧς κατέκρινε τὸν κ.
 - 38. ὡν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κ.

Jac. 1, 27. τηρεῖν ἀπὸ τοῦ κόσμου
 2, 5. τ. πτωχοὺς τοῦ κόσμου
 3, 6. ἡ γλώσση πῦρ, ὁ κ. τῆς
 ἀδικίας
 4, 4. ἡ φιλία τ. κόσμου ἔχθρα
 - φίλος εἶναι τοῦ κ.
 †1Pet. 3, 3. ὁ ἔξωθεν - κόσμος
 5, 9. τῇ ἐν κόσμῳ ὑμῶν ἀδελφ.
 2Pet. 1, 4. τῆς ἐν κόσμῳ - φθορᾶς
 2, 5. ἀρχαίου κοσμοῦ. οὐκ ἐφελ-
 σατο
 - κόσμῳ ἀσεβῶν ἐπάξας
 - 20. τὰ μιάσματα τοῦ κόσμου
 3, 6. ὁ τότε κόσμος - ἀπώλετο
 1Joh. 2, 2. περὶ ὅλου τοῦ κόσμου
 - 15. μὴ ἀγαπᾷτε τὸν κ. μηδὲ
 τὰ ἐν τῷ κ. εἶναι.
 - 16. πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ -
 ἐκ τοῦ κ. ἐστὶ
 - 17. ὁ κ. παράγεται καὶ ἡ
 ἐπιθυμία αὐτοῦ
 3, 1. ὁ κ. οὐ γινώσκει ἡμᾶς
 - 13. εἰ μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος
 - 17. ὅς δ' αὖν ἔχη τὸν βίον τ. κ.
 4, 1. ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν κ.
 - 3. νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν
 ἡδὴ
 - 4. ἡ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ
 - 5. αὐτοὶ ἐκ τοῦ κ. εἰσι -
 ἐκ τοῦ κ. λαλοῦσι - ὁ
 κ. αὐτῶν ἀκούει
 - 9. ἀπέσταλκεν ὁ θ. εἰς τὸν κ.
 - 14. τ. υἱὸν σωτήρα τ. κόσμου
 - 17. ἐσμὲν ἐν τῷ κ. τούτῳ
 5, 4. τὸ γὰρ. ἐκ τοῦ θ. νικᾷ
 τὸν κ. - ἡ νικήσασα τὸν
 κ. ἡ πίστις

Joh. 5, 19. ὁ κ. ὁλος ἐν τῷ πονηρῷ
 καίται
 2Joh. 7. πλανοὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν
 κόσμον
 Apoc. 11, 15. ἐγένετο ἡ βασιλεία τοῦ
 κόσμου
 Κούαρτος Rom. 16, 23.
 κοῦμι Mar. 15, 41.
 κουστωδία Mat. 27, 65. 66; 28, 11.
 κουφίζειν Act. 27, 38.
 κόφινος
 Mat. 14, 20. (Mar. 6, 43. Luc. 9, 17.
 Joh. 6, 13); 16, 9. (Mar. 8, 18)
 κράββατος
 Mar. 2, 4. χαλῶσι τὸν κράββατον
 - 9. ἄρον σου τ. κρ. (11. 12.
 Joh. 5, 8. 9. 10. 11. 12)
 6, 55. ἐπὶ τοῖς κρ. τοὺς κακῶς ἔχ.
 Act. 5, 15; 9, 33.
 κράζειν
 Mat. 3, 29. ἔκραξαν λέγοντες (Mar.
 5, 5. 7)
 9, 27; 14, 26. 30.
 15, 23. ὅτι κράζει ὁπισθεν ἡμῶν
 20, 30. 31. ἔκραξαν λέγοντες (Mar.
 10, 47. 48. Luc. 13, 39)
 21, 9. οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκρα-
 ζον (Mar. 11, 9. Joh. 12, 13)
 - 15. παύειν κρίζοντας ἐν τῷ ἰ.
 27, 23. οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον
 (Mar. 15, 13. 14)
 27, 50. πάλιν κρᾶζ. φωνῇ μεγ.
 (Mar. 15, 39)
 Mar. 1, 26. κρᾶζαν φωνῇ μεγ.
 3, 11. πνεύματα - ἔκραζε
 9, 24. κρᾶζας ὁ πατήρ ἔλεγε
 - 26. (τὸ πνεῦμα -) κρᾶζας
 [al. αν]

Luc. 4, 41. κράζοντα καὶ λέγοντα
9, 34. πνεῦμα - ἐξαίφνης κράζει
19, 40. οἱ λίθοι κεκράζονται

Joh. 1, 15. κέκραγε λέγων
7, 28. ἔκραξεν οὖν ἐν τῷ ἰ. δι-
δάσκων
- 37. ἔκραξε λέγων
12, 13. ἔκραζον· Ὁσωννά
- 44. Ἰησοῦς δὲ ἔκραξε κ. εἶπεν
19, 12. Ἰουδαῖοι ἔκραζον λέγον-
τες

Act. 7, 57. κράξαντες δὲ φωνῇ μεγ.
- 60. ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ
14, 14. κράζοντες κ. λέγοντες
16, 17. ἔκραξε λέγουσα
19, 28. ἔκραζον λέγοντες
- 32. ἄλλοι . . ἄλλοι τι ἔκραζον
- 34. ὡς ἐπὶ ὥρας δ. κράζόντων
21, 28. κράζοντες· Ἄνδρ. Ἰσραήλ
- 36. τὸ πλήθος τ. λαοῦ κράζον
23, 6. ἔκραξεν ἐν τῷ συναδρίφ
24, 21. ταύτης φωνῆς ἧς ἔκραξα
ἰστωῶς ἐν

Rom. 8, 15. πνεῦμα υἰοθεσίας ἐν ᾧ
κράζομεν· Ἀββᾶ
9, 27. Ἦσάτας δὲ κράζει ὑπὲρ
τοῦ

Gal. 4, 6. τὸ Πν. τ. υἱοῦ - κράζον·
Ἀββᾶ

Jac. 5, 4. ὁ μισθός - κράζει
Apoc. 8, 19. ἔκραξαν φωνῇ μ. λέγοντες
7, 2. 10; 10, 3; 12, 2; 14, 15.
18, 2. 18. 19; 19, 17.

κραিপάλη Luc. 21, 34.

κρανίον

Mat. 27, 33. (Mar. 15, 22. Luc. 23, 23.
Joh. 19, 17)

κράσπεδον

Mat. 9, 20 (Luc. 8, 44); 14, 36 (Mar.
6, 56); 23, 5.

κραταιός 1 Pet. 5, 6.

κραταιοῦσθαι

Luc. 1, 80. ἐκραταιοῦτο πνεύματι (2,
40)

1 Cor. 16, 13. ἀνδρῶς ἐσθε, κραταιοῦσθε

Eph. 3, 16. δυνάμει κραταιωθῆναι
διὰ τοῦ πνεύμ. αὐτ. εἰς
τὸν ἴσω ἄνθρ.

κρατείν

Mat. 9, 25. ἐκράτησε τῆς χειρὸς αὐ-
τῆς (Mar. 5, 41. Luc. 8,
54) (cf. Mar. 1, 31)

12, 11; 14, 3 (Mar. 6, 17); 18, 28.

21, 46. ζητοῦντες αὐτὸν κρατῆ-
σαι (Mar. 12, 12). - 22, 6.

26, 4. τ. Ἰησοῦν δόλω κρατῆ-
σωσι (Mar. 14, 1)

- 48. κρατήσατε αὐτόν

- 50. ἐκράτησαν αὐτόν

- 55. οὐκ ἐκρατήσατέ με (Mar.
14, 44. 46. 49)

- 57. οἱ δὲ κρατήσαντες τὸν Ἰ.

28, 9. ἐκράτησαν αὐτοῦ τ. πόδας

Mar. 3, 21. ἐξηλθον κρατῆσαι αὐτόν

7, 3. κρατοῦντες τήν παράδο-
σιν (8) (cf. 2 Th. 2, 15)

- 4. ἃ παρήλαβον κρατείν

9, 10. τὸν λόγον ἐκράτησαν πρὸς
ἑαυτούς

- 27. κρατήσας αὐτὸν τῆς χει-
ρὸς

14, 51. κρατοῦσιν αὐτὸν οἱ νεαν.

Luc. 24, 16. οἱ δὲ ὁφθ. αὐτῶν ἐκρα-
τοῦντο τοῦ μὴ ἐπι-
γινῶναι

Joh. 20, 23. ἄν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται

Act. 2, 24. οὐκ ἦν δυνατόν κρατεῖσθαι αὐτὸν ὑπ' αὐτοῦ

3, 11. κρατοῦντος δὲ αὐτοῦ τὸν

24, 6. ὃν καὶ ἐκρατήσαμεν

27, 13. τῆς προθέσεως κεκρατημένοι

Col. 2, 19. οὐ κρατῶν τὴν κεφαλὴν

Heb. 4, 14. κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας

6, 18. κρατῆσαι τῆς π. ἐλπίδος

Apoc. 2, 1. ὁ κρατῶν τοὺς ἐπὶ τῇ ἀστέρας ἐν τῇ δεξιᾷ

- 13. κρατεῖς τὸ ὄνομά μου

- 14. κρατοῦντες τ. διδαχὴν Β.

- 15. κρατοῦντες τ. διδαχῆν τῶν

- 25. ὁ ἔχετε κρατήσατε ἄχρις οὗ ἂν ἤζω

3, 11. κράτει ὁ ἔχεις

7, 1. κρατοῦντας τοὺς τέσσαρας

20, 2. ἐκράτησε τὸν δράκοντα

κράτιστος

Luc. 1, 3. κράτιστε Θεόφιλε

Act. 23, 26. κρατίστῳ ἡγεμόνι Φήλικι

24, 3; 26, 25.

κράτος

Luc. 1, 51. ἐποίησε κράτος ἐν βραχ.

Act. 19, 20. κατὰ κρ. ὁ λόγος - ἠϋξανε

Eph. 1, 19. κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κρ. τῆς ἰσχύος αὐτοῦ (cf. 6, 10)

Col. 1, 11. κατὰ τὸ κράτος τῆς δόξης

1Tim. 6, 16. τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον

Heb. 2, 14. τὸν τὸ κρ. ἔχοντα τοῦ θαν.

1Pet. 4, 11. ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος (5, 11)

Jud. 25. Θεῷ - κράτος κ. ἐξουσία

Apoc. 1, 6. αὐτῷ ἡ δόξα κ. τὸ κρ. (5, 13)

κραυγάζειν

Mat. 12, 19. „οὐκ ἐρίσει οὐδὲ κραυγάζσει“

15, 22. ἐκραύγασεν αὐτῷ λέγων

Luc. 4, 41. κραυγάζ. [αἱ. κρᾶζοντα] κ. λέγοντα

Joh. 11, 43. φωνῇ μεγ. ἐκραύγασε

18, 40; 19, 6. 12. 15. Act. 22, 23.

κραυγῇ

Mat. 25, 6. κραυγῇ γέγονεν Ἰδοὺ ὁν.

Act. 23, 9 ἐγένετο - κρ. μεγάλη

Eph. 4, 31. κραυγῇ καὶ βλασφημίᾳ

Heb. 5, 7. μετὰ κραυγῆς ἰσχυρά; κ. θαυμάσιον

Apoc. 14, 18. ἐφώνησε κραυγῇ μεγάλῃ 21, 4. οὔτε κρ. οὔτε πόνος

κρείας Rom. 14, 21. 1 Cor. 8, 13.

κρείσσων, κρείττων

1Cor. 7, 9. κρείσσον γὰρ ἐστὶ γαμήσαι

11, 17. οὐκ εἰς τὸ κρείττον συνέρχεσθαι

12, 31. τ. χαρίσματα τὰ κρείττονα

Phil. 1, 23. πολλῶ γ. μᾶλλον κρείσσον

Heb. 1, 4. τοσοῦτῳ κρείττων γενόμενος

6, 9. τὰ κρείττονα κ. ἐχόμενα

7, 7. ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται

- 19. κρείττονος ἐλπίδος δι' ἧς

- 22. κρείττονος διαθήκης γέγ.

8, 6. κρείττονός ἐστι διαθήκης μεσίτης

Heb. 8, 6. ἐπὶ κρείττοσιν ἀπαγγελίαις
 9, 23. κρείττοσι θυσίαις παρὰ ταύτας
 10, 34. κρείττονα ὑπαρξὶν ἐν οὐρ.
 11, 16. νῦν δὲ κρείττονος ὀρέγονται
 - 35. κρείττονος ἀναστάσεως
 - 40. κρείττόν τι προβλεψαμένου
 12, 24. κρείττον λαλοῦντι παρὰ τὸν Ἀβελ
 1Pet. 3, 17. κρείττον γὰρ - πάσχειν
 2Pet. 2, 21. κρείττον γὰρ ἦν αὐτοῖς
 κρείσσον ἀν. 1 Cor. 7, 38.
 κρεμῶν
 Mat. 18, 6. ἵνα κρεμασθῇ μόλος ὄν.
 ἐπὶ τὸν τράχηλον
 22, 40. ἐν - ἐντολαῖς δ. ὁ νόμος
 κ. οἱ προφηταὶ κρέμονται
 Luc. 23, 39. εἰς δὲ τῶν κρεμασθέντων
 Act. 5, 30. κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου
 (10, 39)
 28, 4. κρεμάμενον τὸ θηρίον ἐκ
 Gal. 3, 13. πᾶς δὲ κρεμάμενος ἐπὶ
 ξύλου
 κρημνός
 Mat. 8, 32. (Mar. 5, 13. Luc. 8, 33)
 Κρήσκης 2 Tim. 4, 10.
 Κρήτες Act. 2, 11. Tit. 1, 12.
 Κρήτη
 Act. 27, 7. 12, 13. 21. Tit. 1, 5.
 κριθῇ Apoc. 6, 6.
 κριθῖνος Joh. 6, 9. 13.
 κριμα
 Mat. 7, 2. ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρίνεται
 Luc. 20, 47. λήγονται περισσώτερον
 κρίμα

Luc. 23, 40. ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἰ
 24, 20. παρίδωκαν - εἰς κ. θανάτου
 Joh. 9, 39. εἰς κρίμα ἐγὼ - ἤλθον
 Act. 24, 25. τοῦ κρ. τοῦ μέλλοντος
 ἔσεσθαι
 Rom. 2, 2. 3. τὸ κρ. τοῦ θ. ἐστὶ κατὰ
 ἀλήθειαν ἐπὶ τοὺς εἰς.
 3, 8. ὡν τὸ κρίμα ἐνδικόν ἐστι
 5, 16. τὸ μὲν γὰρ κρίμα ἐξ ἐνός
 11, 33. ἀνεξερευνήτα τὰ κ. αὐτοῦ
 13, 2. ἅντοῖς κρίμα λήγονται
 1Cor. 6, 7. κρίματα ἔχετε μεθ' ἑαυτ.
 11, 29. κρίμα ἑαυτῶ ἐσθίει
 - 34. ἵνα μὴ εἰς κρίμα συνέρχ.
 Gal. 5, 10. βαστάσει τὸ κρίμα
 1Tim. 3, 6. εἰς κρίμα ἐμπύση τοῦ
 διαβόλου
 5, 12. ἔχουσαι κρίμα, ὅτι τὴν πρ.
 Heb. 6, 2. κρίματος αἰωνίου
 Jac. 3, 1. μείζον κρίμα ληψόμεθα
 1Pet. 4, 17. ἀρξασθαι τὸ κρ. ἀπὸ τοῦ
 οἴκου
 2Pet. 2, 3. οἷς τὸ κρ. ἔκπαλαι οὐκ
 ἀργεῖ
 Jud. 4. προγεγραμμ. εἰς τοῦτο
 τὸ κρίμα
 Apoc. 17, 1. δαίξω σοι τὸ κρ. τῆς πόρνης
 18, 20. ἔκρινεν ὁ θ. τὸ κρίμα
 ὅμων ἐξ
 20, 4. κρίμα ἐδόθη αὐτοῖς
 κρίναι
 Mat. 5, 40. θάλλοντί σοι κριθῆναι
 7, 1. 2. μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ
 κριθῆτε etc. (Luc. 6, 37)
 19, 28. κρίνοντες τὰς δώδεκα
 φυλάς (Luc. 22, 30)

- Luc. 7, 43. ὁρθῶς ἔκρινας
 12, 57. ἄφ' ἑαυτῶν οὐ κρίνετε
 τὸ δικ.
 19, 22. ἐκ τοῦ στόμ. σου κρινῶ σε
 Joh. 3, 17. ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον
 - 18. ὁ πιστεύων . . οὐ κρί-
 νεται - ὁ δὲ μὴ πιστ.
 ἦδη κέκριται
 5, 22. ὁ πατὴρ κρίνει οὐδένα
 - 30. καθὼς ἀκούω, κρίνω
 7, 24. μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν
 - - τὴν δικ. κρίσιν κρίνατε
 - 51. ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τόν
 8, 15. κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε
 - - ἐγὼ οὐ κρίνω οὐδένα
 - 16. ἐὰν κρίνω δὲ ἐγώ
 - 26. περὶ ὑμῶν λαλεῖν κ. κρί-
 νειν
 - 50. ἔστιν ὁ ζητῶν καὶ κρίνων
 12, 47. ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν
 - - οὐ γ. ἤλθον ἵνα κρίνω
 τὸν κόσμον
 - 48. ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτόν
 - - κρίνει αὐτόν ἐν τῇ ἐσχ.
 16, 11. ὁ ἀρχὼν τοῦ κ. τούτου
 κέκριται
 18, 31. κατὰ τὸν νόμον ὑ. κρί-
 νата αὐτόν
 Act. 3, 13. κρίναντος ἰσκαίνου ἀπο-
 λύειν
 4, 19. εἰ δίκαιόν ἐστιν . . κρί-
 νата
 7, 7. „τὸ ἔθνος . . κρινῶ ἐγώ“
 13, 27. κρίναντες ἐπλήρωσαν
 - 46. ἀξιόους κρίν. ἑαυτοὺς τῆς
 15, 19. ἐγὼ κρίνω μὴ παρενοχλεῖν
 16, 4. δόγματα τὰ κεκριμένα
 ὑπὸ

- Act. 16, 15. κεκρίκατέ με πιστὴν . .
 εἶναι
 17, 31. κρίνειν τὴν οἰκουμένην
 ἐν δικαιοσύνῃ ἐν ἀνδρί
 20, 16. ἔκρινε . . παραπλεῦσαι
 21, 25. κρίναντες μηδὲν τοιοῦ-
 τον τηρεῖν αὐτούς
 23, 3. κρίνων με κατὰ νόμον
 - 6. περὶ ἐλπίδος . . κρίνομαι
 24, 6. κατὰ τὸν ἡμ. νόμον ἡθε-
 λήσαμεν κρίνειν
 - 21. περὶ ἀναστάσεως ν. ἐγώ
 κρίνομαι σ. ὑφ' ὑμῶν
 25, 9. περὶ τούτων κρίνεσθαι
 ἐπ' ἐμοῦ
 - 10. οὐ με δεῖ κρίνεσθαι
 - 20. καθεὶ κρίνεσθαι περὶ
 τούτων
 - 25. ἔκρινα πέμπειν αὐτόν
 26, 6. ἐπ' ἐλπίδι τῆς . . ἔστηκα
 κρίνόμενος
 - 8. ἀπιστον κρίνεται παρ'
 ὑμῖν
 27, 1. ἐκρίθη τ. ἀποπλεῖν ἡμῶς
 Rom. 2, 1. πᾶς ὁ κρίνων etc.
 - 3. ὁ κρίνων τοὺς τὰ τοιαῦτα
 - 12. διὰ νόμου κριθήσονται
 - 16. ὅτε κρίνει ὁ θ. τὰ κρυπτά
 - 27. κρίνει - παραβάτην
 3, 4. „νικ. ἐν τῷ κρίνεσθαι σε“
 - 6. πῶς κρίνει ὁ θ. τὸν κόσμον
 - 7. ὡς ἁμαρτωλὸς κρίνομαι;
 14, 8. τὸν ἐσθλοῦτα μὴ κρινέτω
 - 4. ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰ-
 κήτην
 - 5. κρίνει ἡμέραν παρ' ἡμέ-
 ραν etc.

Rom. 14, 10. τί κρίνεις τὸν ἀδελφόν σου;

- 13. μηκ. οὐν ἀλλήλους κρίνωμεν etc.

- 22. ὁ μὴ κρίνων ἑαυτὸν ἐν ψ

1 Cor. 2, 2. οὐ γὰρ ἔκρινά τι εἰδέναι

4, 5. μὴ πρό καιροῦ τι κρίνεται

5, 3. ἡδὴ κέκρικα ὡς παρῶν

- 12. τοὺς ἔξω κρίνειν - τοὺς ἔσω ὑμεῖς κρίνετε

- 13. τοὺς δὲ ἔξω ὁ Θ. κρίνει

6, 1. κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων

- 2. ἄγιοι τ. κόσμον κρινούσι

- ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κ.

- 3. ὅτι ἀγγέλους κρινούμεν

- 6. ἀδελφὸς μετὰ ἀδελφοῦ κρίνεται - ἐπὶ ἀπίστων

7, 87. τοῦτο κέκρικεν ἐν τῇ καρδίᾳ

10, 15. κρίνατε ὑμεῖς ὁ φημι

- 29. κρίνεται ὑπὸ ἄλλης συνειδήσεως

11, 13. ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρίνατε

- 31. οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα

- 32. κρινόμενοι δὲ ὑπὸ Κ.

2 Cor. 2, 1. ἔκρινα δὲ ἑμαυτῷ τοῦτο, τὸ μὴ πάλιν - ἐλθεῖν

5, 14. κρίναντας τοῦτο, ὅτι εἰ

Col. 2, 16. μὴ οὐν τις ὑμᾶς κρινέτω ἐν βρώσει

2 Th. 2, 12. ἵνα κριθῶσι πάντες αἱ μὴ

2 Tim. 4, 1. τοῦ μέλλοντος κρίναι ζῶντας

Tit. 3, 12. κέκρικα παραχαιμάσαι

Heb. 10, 30. „Κ. κρίνει τ. λαὸν αὐτοῦ“

13, 4. μοιχοὺς κρίνει ὁ Θ.

Jac. 2, 12. ὡς διὰ νόμου ἔλευθ. μέλοντες κρίνεσθαι

4, 11. κρίνων τ. ἀδελφὸν αὐτοῦ

- κρίναι νόμον etc.

- 12. ὅς κρίνεις τὸν ἕτερον

1 Pet. 1, 17. τὸν ἀπροσωπολήπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἐκ. ἔργον

2, 23. τῷ κρίνοντι δικαίως

4, 5. κρίναι ζῶντας καὶ νεκροὺς

- 6. ἵνα κριθῶσι μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκί

Apoc. 6, 10. οὐ κρίνεις καὶ ἐκδικεῖς

11, 18. καιρὸς τῶν νεκρῶν, κρίθῃναι

16, 5. ὅτι ταῦτα ἔκρινας

18, 8. ὁ Θεὸς ὁ κρίνας αὐτήν

- 20. ἔκρινεν ὁ Θ. τὸ κρίμα ὑμ. ἐξ αὐτῆς

19, 2. ὅτι ἔκρινε τὴν πόρνην

- 11. ἐν δικαιοσύνῃ κρίναι

20, 12. ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν γεγραμμ. - κατὰ τὰ ἔργα (cf. 13)

κρίνον Mat. 6, 23. (Luc. 12, 27)

κρίσις

Mat. 5, 21. ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει (22)

10, 15. ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως (Mar.

6, 11) (11, 22. 24. Luc. 10,

14) (12, 36)

12, 18. „κρίσιν τοῖς ἔθν. ἀναγγελάει“

- 20. „ἐκβάλλῃ εἰς νίκος τὴν κ.“

- 41. 42. ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει etc. (Luc. 11, 31. 32)

23, 23. τὴν κρ. κ. τ. ἔλεον κ. τ. πίστιν

- 33. ἀπὸ τῆς κρ. τῆς γέννησης

Mar. 3, 29. Ἰσχυρός δ. αἰωνίου κρίσεως
[6, 11. ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως]

Luc. 11, 42. παρήρξατο τὴν κ. καὶ
τ. ἀγάπην

Joh. 3, 19. αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ κρίσις ὅτι
5, 22. τὴν κρ. πᾶσαν δίδωκε τῷ
- 24. εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται
- 27. ἔξουσιν . . κρίσιν ποιεῖν
- 29. εἰς ἀνάστασιν κρίσεως
- 30. ἡ κρ. ἡ ἐμὴ δίκαια ἐστὶ
7, 24. τὴν δίκαιαν κρ. κρίνατε
8, 16. ἡ κρ. ἡ ἐμὴ ἀληθείς ἐστι
12, 31. νῦν κρίσις ἐστὶ τ. κόσμου
18, 8. ἐλέγξει . . περὶ κρίσεως
- 11. περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ὅ.

Act. 8, 33. „ἡ κρίσις αὐτοῦ ἦρθε“

2Th. 1, 5. τ. δίκαιας κρίσεως τοῦ Θ.

1Tim. 5, 24. προάγουσαι εἰς κρίσιν

Heb. 9, 27. μετὰ δὲ τοῦτο κρίσις

10, 27. φοβερὰ - ἐκδοχὴ κρίσεως

Jac. 2, 13. ἡ γὰρ κρίσις ἀνίλεως ἐστ.

5, 12. μὴ ὑπὸ κρίσιν πύσηται

2Pet. 2, 4. εἰς κρίσιν τηρουμένους

- 9. εἰς ἡμέραν κρίσεως (3, 7)

- 11. οὐ φέρουσι κατ' αἰτῶν
παρὰ Ε. βλάβημον κρίσ.

1Joh. 4, 17. ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως

Jud. 6. κρίσιν μεγάλης ἡμ.

9. κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφ.

15. ποιῆσαι κρίσιν κατὰ πάν-
των

Apoc. 14, 7. ἡ ὥρα τῆς κρίσεως αὐτοῦ

16, 17. δίκαιαι αἱ κρίσεις σου
(19, 2)

18, 10. ἦλθεν ἡ κρίσις σου

Κρίσιμος Act. 18, 8. 1 Cor. 1, 14.
κρίτηριον

1 Cor. 6, 2. 4. Jac. 2, 6.

κρίτης

Mat. 5, 25. σε παραδῶ ὁ ἀντιδικός
τῷ κ. etc. (Luc. 12, 58)

12, 27. ὑμῶν ἔσονται κριταί (Luc.
11, 19)

Luc. 18, 2. κριτὴς τις ἦν ἐν τινὶ πόλει
- 6. τί ὁ κρ. τῆς ἀδικίας λέγει

Act. 10, 42. κριτὴς ζώντων κ. νεκρῶν

13, 20. ὡς ἔτασι τετρακοσίοις . .
ἔδωκε κριτὰς ἕως Σα-
μουὴλ

18, 15. κριτὴς γ. ἐγὼ τούτων
οὐ βούλομαι εἶναι

24, 10. σε κριτὴν τῷ ἔθναι τούτῳ

2Tim. 4, 8. ὁ Κ. - ὁ δίκαιος κριτὴς

Heb. 12, 23. κριτὴν θεῶν πάντων

Jac. 2, 4. ἐγένετο κριταὶ διαλο-
γισμῶν πονηρῶν;

4, 11. οὐκ εἰ ποιητὴς νόμου,
ἀλλὰ κριτὴς

- 12. εἰς δ. ὁ νομοθέτης καὶ κρ.

5, 9. ὁ κρ. πρὸ τῶν θυρῶν
ἕστηκεν

κριτικὸς Heb. 4, 12.

κρούειν

Mat. 7, 7. 8. κρούετε, καὶ ἀνοιγή-
σεται etc. (Luc. 11, 9. 10)

Luc. 12, 36; 13, 25. Act. 12, 13. 16.

Apoc. 3, 20. Ἰστηκα ἐπὶ τ. θύραν κ.
κρούω

κρύπτειν

Mat. 4, 14. οὐ δύνατ. πόλεις κρυβῆναι
13, 15. „ἐρεῦξομαι κεκρυμμένα“

- 44. κεκρυμμένῳ ἐν τῷ ἀγρῷ
etc.

25, 18. ἔκρυψε [αὐτὸν ἀπὸ τοῦ] τὸ ἄργ.

- 25. ἔκρυψε τὸ τάλαντ. σου ἐν

Luc. 18, 34. κεκρυμμένον ἀπ' αὐτῶν

Luc. 19, 42. ἐκρύβη ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου

Joh. 8, 59. Ἰησ. δὲ ἐκρύβη κ. ἐξῆλθεν
12, 36. ἀπελθὼν ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν

19, 38. κεκρυμμένος δὲ διὰ τὸν φ.
Col. 3, 3. ἡ ζωὴ ἡμῶν κέκρυπται
σὺν τῷ Χ. ἐν τῷ Θ.

1Tim. 5, 25. κρυβῆναι οὐ δύναται
Heb. 11, 23. ἐκρύβη τρίμηνον ὑπὸ τῶν
Apoc. 2, 17. τοῦ μάννα τ. κεκρυμμέ-
νου
6, 15. 16.

κρύπτη, ἡ
Luc. 11, 33. εἰς κρύπτην τίθῃσι
κρυπτός

Mat. 6, 4. τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ - ὁ
βλέπων ἐν τῷ κρ. (6. 18)
10, 26. κρυπτὸν, ὃ οὐ γνωσθή-
σεται (Mar. 4, 22. Luc. 8,
17; 12, 2)

Joh. 7, 4. 10.
18, 20. ἐν κρ. ἐλάλησα οὐδὲν
Rom. 2, 16. τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώ-
πων

- 29. ὁ ἐν τῷ κρυπτῷ Ἰουδαίος
1Cor. 4, 5. φωτισεῖ τὰ κρυπτὰ τ. σκ.
14, 25. τὰ κρ. τῆς καρδίας αὐτοῦ
2Cor. 4, 2. τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνῃς
1Pet. 3, 4. ὁ κρ. τῆς καρδίας ἀν-
θρῶπος

κρυσταλλίζειν Apoc. 21, 11.
κρύσταλλος Apoc. 4, 6; 22, 1.
κρυφῇ Eph. 5, 12.

κτῆσθαι
Mat. 10, 9. μὴ κτήσῃσθε χρυσόν
Luc. 18, 12. πάντα ὅσα κτῶμαι

Luc. 21, 19. ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμ. κτή-
σασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν
Act. 1, 18; 8, 20; 22, 28.

1Th. 4, 4. τὸ ἑαυτοῦ σκεῦος κτᾶ-
σθαι ἐν

κτῆμα
Mat. 19, 22. (Mar. 10, 22) Act. 2,
45; 5, 1.

κτῆνος
Luc. 10, 34. Act. 23, 24. 1 Cor. 15,
39. Apoc. 18, 13.

κτῆτωρ Act. 4, 34.
κτίζειν
Mar. 13, 19. κτίσεως ἧς ἔκτισε ὁ Θ.

Rom. 1, 25. ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει πα-
ρὰ τὸν κτίσαντα
1Cor. 11, 9. οὐκ ἐκτίσθη ἀνὴρ διὰ
τὴν γυναῖκα

Eph. 2, 10. κτισθέντες ἐν Χ. Ἰ. ἐπ'
ἔργοις
- 15. τοὺς δύο κτίσῃ ἐν ἑαυτῷ
εἰς ἕνα καινὸν ἄνθρ.

3, 9. Θ. τῷ τὰ πάντα κτίσαντι
4, 24. τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέντα
ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁδ.

Col. 1, 16. ἐναυτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα
- - δι' αὐτοῦ κ. εἰς αὐτοὶ
ἔκτισται

3, 10. εἰκόνα τοῦ κτίσαντος
αὐτόν

1Tim. 4, 3. ἃ ὁ Θεὸς ἔκτισεν
Apoc. 4, 11. σὺ ἔκτισας τὰ πάντα ὅτα.
10, 6. ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανόν
κτίσις

Mar. 10, 6. ἀπὸ δὲ ἀρχῆς κτίσεως
18, 19. ἀπ' ἀρχῆς κτίσ. ἧς ἔκτ.
ὁ Θεός

16, 15. κηρύξατε - πάσῃ τῇ κτ.

Rom. 1, 20. ἀπὸ κτίσεως κόσμου
 - 25. ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει
 παρὰ τὸν κτίσαντα
 8, 19. ἀποκαταδοκία τῆς κτί-
 σεως
 - 20. ἡ κτ. ὑπετάγη οὐχ' ἰκοῦσα
 - 21. αὕτη ἡ κτ. ἐλευθερω-
 θήσεται
 - 22. πᾶσα ἡ κ. συστανάζει
 - 39. οὐτε τις κτίσις ἐτέρα
 2Cor. 5, 17. εἴ τις ἐν Χ., καινὴ κτίσις
 Gal. 6, 15. ἐν γ. Χτῶ - καινὴ κτίσις
 Col. 1, 15. πρωτότοκος πάσης κτί-
 σεως
 - 23. κηρυχθέντος ἐν πάσῃ
 τῇ κτίσει
 Heb. 4, 13. οὐκ ἔστι κτίσις ἀφανής
 9, 11. οὐ ταύτης τῆς κτίσεως
 1Pet. 2, 13. ὑποτάγητε οὖν πάσῃ ἀν-
 θρωπίνῃ κτίσει
 2Pet. 3, 4. ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως
 Apoc. 3, 14. ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τ. Θ.
 κτίσμα
 1Tim. 4, 4. Jac. 1, 18. Apoc. 5, 13; 8, 9.
 κτιστής 1 Pet. 4, 19.
 κυβεία Eph. 4, 14.
 κυβέρνησις 1 Cor. 12, 28.
 κυβερνήτης
 Act. 27, 11. Apoc. 18, 17.
 κυκλόθεν Apoc. 4, 3. 8; 5, 11.
 κυκλοῦν
 Luc. 21, 20. κυκλουμένην ὑπὸ στρατοπ.
 Joh. 10, 24. Act. 14, 20.
 Heb. 11, 30. τὰ τεύχη Ἰ. ἐπ. κυκλω-
 θέντα
 Apoc. 20, 9. ἐκύκλωσαν τὴν παρεμβ.
 κύκλῳ
 Mar. 8, 34. περιβλεψάμενος κύκλῳ

Mar. 6, 6. περιῆγε τ. καίμας κύκλῳ
 (Luc. 9, 12)
 - 36. εἰς τοὺς κύκλῳ ἀγροῦς
 Rom. 15, 19. ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ κύ-
 κλῳ
 Apoc. 4, 6. κ. τοῦ θρόνου (5, 11; 7, 11)
 κυλίεσθαι Mar. 9, 20.
 κύλισμα 2 Pet. 2, 22.
 κυλλός
 Mat. 15, 30. 31; 18, 8. (Mar. 9, 43)
 κύμα
 Mat. 8, 24. (cf. Mar. 4, 37); 14, 24.
 Act. 27, 41. Jud. 13.
 κύμβαλον 1 Cor. 13, 1.
 κύμινον Mat. 23, 23.
 κυνάριον
 Mat. 15, 26. 27. (Mar. 7, 27. 28)
 Κύπριος Act. 4, 36; 11, 20; 21, 16.
 Κύπρος
 Act. 11, 19; 13, 4; 15, 39; 21, 3;
 27, 4.
 κύπτειν Mar. 1, 7. Joh. 8, 6. 8.
 Κυρηναίος
 Mat. 27, 32. Mar. 15, 21. Luc. 23, 26.
 Act. 6, 9; 11, 20; 13, 1.
 Κυρήνη Act. 2, 10.
 Κυρήνιος Luc. 2, 2.
 Κυρία al. κυρία 2 Joh. 1. 5.
 κυριακός
 Apoc. 1, 10. 1 Cor. 11, 20.
 κυριεύειν
 Luc. 22, 25. οἱ βασιλ. - - κυριεύουσιν
 αὐτῶν
 Rom. 6, 9. θάνατος αὐτοῦ οὐ κυ-
 ριεύει
 - 14. ἀμαρτ. γ. ὑμῶν οὐ κυ-
 ριεύει

Rom. 7, 1. ὁ νόμος κυριεύει τοῦ ἀνθρ.

14, 9. νεκρῶν καὶ ζώντων κυριεύει

2Cor. 1, 24. οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν

1Tim. 6, 15. Κύριος τῶν κυριευόντων κύριος

ὁ Κύρ., Κύριος von Gott; von Christus.

κύριος, κύριοι von Menschen.

Κύρ. mit Ἰησοῦς oder Ἰ. Χρ. α. Ἰησοῦς.

ἄγγελος τοῦ Κ. α. ἄγγελος.

Mat. 1, 22. τὸ ρηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρ. (2, 15)

8, 3. „τὴν ὁδὸν Κυρίου“ (Mar. 1, 3. Luc. 3, 4. Joh. 1, 23)

4, 7. 10. „Κύριον τὸν Θεόν σου“ etc. (Luc. 4, 8. 12)

5, 33. „ἀποδώσ. δὲ τῷ Κ. τοὺς ὄρκους“

6, 24. δοῦσι κυρίοις δουλεύειν (Luc. 16, 13)

7, 21. 22. ὁ λέγων μοι· Κύριε, Κύριε etc. (Luc. 6, 46)

8, 2. Κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαι (Luc. 5, 12)

- 6. 8. Κύριε, ὁ παῖς μου βέλῃται etc. (Luc. 7, 6)

- 21. Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι πρ. (Luc. 9, 59)

- 25. Κύριε, σῶσον ἡμᾶς

9, 23. λέγουσιν αὐτῷ· Ναί, Κύρ.

- 38. τοῦ κυρίου τοῦ Θερισμοῦ

10, 24. 25. οὐδὲ δοῦλ. ὑπὲρ τὸν κύριον αὐτοῦ etc. (Joh. 15, 20)

Mat. 11, 25. Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς (Luc. 10, 21)

12, 8. κύριος γάρ ἐστι τοῦ σαββ. (Mar. 2, 28. Luc. 6, 5)

13, 27. κύριε, οὐχὶ καλὸν σπέρμα - 51. λέγουσιν αὐτῷ· Ναί, [Κύριε]

14, 28. Κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσον - 30. Κύριε, σῶσόν με!

15, 22. ἐλέησόν με, Κύριε, υἱὰ Δαυὶδ (cf. 25) (cf. 17, 15; 20, 30. 31)

- 27. ἡ δὲ εἶπε· Ναί, Κύριε

- - τῆς τραπέζης τῶν κυρ. αὐτῶν (Mar. 7, 28)

16, 22. ἰσχύς σοι, Κύριε, οὐ μὴ

17, 4. Κύριε, καλὸν ἐστὶν ἡμῶς

18, 21. Κύριε, ποσάκις ἁμαρτήσαμε

- 25. ἐκέλευσεν αὐτ. ὁ κ. αὐτοῦ

- 26. κύριε, μακροθύμησον

- 27. σπλαγχνισθεῖς δὲ ὁ κύρ. τοῦ δούλου

- 31. διεσαφῆσαν τῷ κ. αὐτῶν

- 32. ὁ κύριος αὐτοῦ λέγει

- 34. ὀργισθεῖς ὁ κύρ. αὐτοῦ

20, 8. ὁ κύρ. τοῦ ἀμπελωνος

- 33. Κύριε, ἵνα ἀνοιχθῶσιν οἱ (cf. Luc. 18, 41)

21, 8. ὁ Κύριος αὐτῶν χρεῖαν ἔχει (Mar. 11, 3. Luc. 19, 31. 34)

- 9. ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρ. (Mar. 11, 9. 10. Luc. 19, 38. Joh. 12, 13) (23, 29. Luc. 13, 35)

- 30. ἐγὼ, κύριε, καὶ οὐκ ἀπηλθῶ

Mat. 21, 40. ἔλθῃ ὁ κ. τοῦ ἀμπελώ-
νος (Mar. 12, 9. Luc. 20,
13. 15)

- 42. „παρὰ Κυρίου ἐγένετο“
(Mar. 12, 11)

22, 37. „ἀγαπήσεις Κύρ. τὸν θ.
σου“ (Mar. 12, 29. 30,
Luc. 10, 27)

- 43. Κύριον αὐτὸν καλεῖ (45)
(Mar. 12, 37. Luc. 20, 44)

- 44. „εἶπεν ὁ Κ. τῷ Κ. μου“
(Mar. 12, 38. Luc. 20, 42)

24, 42. ποία ὥρα ὁ Κύριος ὑμῶν
ἔρχεται

- 45. κατέστησεν ὁ κύρ. αὐτοῦ
ἐπὶ τῆς Θερ. (Luc. 12, 42)

- 46. ὃν ἐλθῶν ὁ κύρ. αὐτοῦ
εὐρήσει (Luc. 12, 43)

- 48. χρονίζει ὁ κύρ. μου ἐλ-
θεῖν (Luc. 12, 45)

- 50. ἤξει ὁ κύρ. τοῦ δούλου
ἐκείνου (Luc. 12, 46)

25, 11. κύριε, κύριε, ἀνοιξόν
ἡμῖν (Luc. 13, 25)

- 18. τὸ ἀργύριον τοῦ κ. αὐτ.

- 19. 20. 22. 23. 24. 26. (cf. Luc.
19, 16. 18. 20. 25)

- 21. εἰς τὴν χαρὰν τ. κ. σου (23)

- 37. Κύριε, πότε σε εἶδομεν
πειν. (44)

26, 22. μήτι ἐγὼ εἰμι, Κύριε;
(Joh. 13, 25)

27, 40. „συνέταξέ μοι Κύριος“

- 63. κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκ.

28, 6. ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος

Mar. 5, 19. ὅσα σοι ὁ Κ. πεποίηκε

9, 24. [Κύριε,] βοήθει μου

13, 20. εἰ μὴ Κύριος ἐκολόβωσα

Mar. 13, 35. πότε ὁ κύριος τῆς οἰκίας
16, 19. ὁ μὲν οὖν Κ. μετὰ τὸ λαλ.

- 20. τοῦ Κυρίου συναρρογούτος
Luc. 1, 6. δικαιομασί τοῦ Κ.

- 9. εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου

- 15. μέγας ἐνώπιον Κυρίου

- 16. ἐπὶ Κύριον τὸν θ. αὐτῶν

- 17. ἐτοιμάσαι Κυρίῳ λαόν

- 25. οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ Κ.

- 28. ὁ Κύριος μετὰ σοῦ

- 32. δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ θ.

- 38. ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου

- 43. ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου

- 45. λελαλήμ. αὐτῇ παρὰ Κυρ.

- 46. μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου
τὸν Κ.

- 58. ἐμεγάλυνε Κύριος τὸ ἐλ.

- 66. χεῖρ Κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ

- 68. Κύριος ὁ θ. τοῦ Ἰσραὴλ

- 76. προπορεύσῃ πρὸ προσώ-
που Κυρίου

2, 9. δόξα Κυρίου περιέλαμ-
ψεν αὐτοῦς

- 11. σωτὴρ ὃς ἐστὶ Χτὸς Κύρ.

- 15. δ ὁ Κ. ἐγνώρισεν ἡμῖν

- 22. παραστήσαι τῷ Κυρίῳ

- 23. γέγραπται ἐν νόμῳ Κυ-
ρίου etc.

- „ἄγιον τῷ Κ. κληθήσεται“

- 24. εἰρημέων ἐν νόμῳ Κυρίου

- 26. ἴδῃ τὸν Χριστὸν Κυρίου

- 33. ἀνθρωπολογεῖτο τῷ Κυρίῳ

- 39. τὰ κατὰ τὸν νόμον Κυρίου

4, 18. „πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ“

- 19. „ἐνιαντὸν Κυρίου δεκτόν“

5, 5. ἁμαρτωλὸς εἰμι, Κύριε

- 17. δύναμις Κυρίου ἦν εἰς τὸ

- Luc. 7, 18. ἰδὼν αὐτὴν ὁ Κύριος
 - 31. [εἶπε δὲ ὁ Κ.]
 9, 54. Κύριε, θέλεις εἰπωμεν
 - 57. ὅπου ἂν ἀπέρχῃ, Κύριε
 - 61. ἀκολουθήσω σοι, Κύριε
 10, 1. ἀνέδειξεν ὁ Κύριος
 - 2. τοῦ Κυρίου τοῦ Θερισμοῦ
 - 17. Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια
 - 40. Κύριε, οὐ μέλει σοι
 11, 1. Κύριε, διδάξον ἡμᾶς
 - 39. εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς αὐτόν
 12, 36. πρὸς δεχομ. τὸν κ. ἑαυτῶν
 - 37. ὁ κ. εὐρήσῃ γρηγοροῦν-
 τας
 - 41. Κύριε, πρὸς ἡμᾶς τὴν π.
 - 47. τὸ θέλημα τοῦ κ. ἑαυτοῦ
 13, 8. Κύριε, ἄφες αὐτήν
 - 15. ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ Κ.
 - 23. Κύριε, εἰ ὅλλοι οἱ σω-
 ζόμενοι
 14, 21. ἀπήγγειλε τῷ κ. αὐτοῦ
 - 22. Κύριε, γέγονεν ὡς ἐπέτ.
 - 23. εἶπον ὁ κύρ. πρὸς τὸν
 δοῦλον
 16, 3. ὁ κ. μου ἀφαιρεῖται
 - 5. χρηωφαιλετῶν τοῦ κύρ.
 ἑαυτοῦ etc.
 - 8. ἐπῆνεσεν ὁ κ. τὸν οἰκο-
 νόμον
 17, 5. 6. 37; 18, 6.
 19, 8. εἶπε πρὸς τὸν Κύριον -
 Κύριε, δίδωμι τοῖς πτω-
 χοῖς
 - 33. εἶπον οἱ κύριοι αὐτοῦ
 πρὸς
 20, 37. Κύριον τὸν Θ. Ἀβραάμ
 22, 31. εἶπε δὲ ὁ Κ. Σίμων

- Luc. 22, 33. Κύριε, μετὰ σου ἔτοιμος
 - 38. Κύριε, ἰδοὺ μάχαιραι
 - 49. Κύριε, εἰ πατάξομεν ἐν
 - 61. στραφείς ὁ Κ. ἐνέβλεψα
 - τοῦ λόγου τοῦ Κ.
 23, 42. μνήσθητί μου, Κύριε
 24, 34. ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως
 Joh. 4, 1. ὡς οὖν ἔγνω ὁ Κύριος
 - 11. Κύριε, οὔτε ἄντλημα
 - 15. Κύριε, δὸς μοι τοῦτο τό
 - 19. Κύριε, θεωρῶ ὅτι προφ.
 - 49. Κύριε, κατέβηθι πρὶν
 5, 7. Κύριε, ἀνθρωπον οὐκ
 ἔχω
 6, 23. εὐχαριστήσαντος τοῦ Κ.
 - 34. Κύριε, πάντοτε δὸς ἡμῖν
 - 68. Κύριε, πρὸς τίνα ἀπε-
 λευσόμεθα
 8, 11. [εἶπεν· Οὐδεὶς, Κύριε]
 9, 36. τίς ἐστι, Κύριε, ἵνα πι-
 σταύσω
 - 38. πιστεύω, Κύριε
 11, 2. ἀλείψασα τὸν Κ. μύρω
 - 3. Κύριε, ἴδε ὃν φιλεῖς
 - 12. Κύριε, εἰ κεκοίμηται
 - 21. Κύριε, εἰ ἤς ὥδε
 - 27. ναί, Κύριε, ἐγὼ πεπί-
 σταυκα
 - 32. Κύριε, εἰ ἤς ὥδε, οὐκ ἂν
 - 34. Κύριε, ἔρχου καὶ ἴδε
 - 39. Κύριε, ἥδη ὄζει
 12, 38. „Κυρ., τίς ἐπίστευσε“
 - „ὁ βραχίων Κυρίου“
 13, 6. Κύριε, σὺ μου νίπεις
 τοὺς πόδας
 - 9. Κύριε, μὴ τοὺς πόδας μου
 - 13. ὁ διδάσκαλος καὶ ὁ Κ.
 - 14. ὁ Κ. καὶ ὁ διδάσκαλος

Joh. 13, 16. δοῦλος μείζων τοῦ κυρ.
αὐτοῦ

- 36. Κύριε, ποῦ ὑπάγεις
- 37. Κύριε, διατί οὐ δύναμαι

14, 5. Κύριε, οὐκ οἶδामεν ποῦ
ὑπάγεις

- 8. Κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν
πατέρα

- 22. Κύριε, καὶ τί γέγονεν δι

15, 15. τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ Κύριος

- 20. δοῦλος μείζων τοῦ κυρ.
αὐτοῦ

20, 2. ἦραν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ

- 13. ὅτι ἦραν τὸν Κύριόν μου

- 15. κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας

- 18. ὅτι ἐώρακε τὸν Κύριον

- 20. ἰδόντες τὸν Κύριον

- 25. ἐώρακαμὲν τὸν Κύριον

- 28. ὁ Κύριός μου κ. ὁ θ. μου

21, 7. bis. ὁ Κύριός ἐστι

- 12. εἰδότες ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν

- 15. καὶ, Κύριε, σὺ οἶδας

- 16. καὶ, Κύριε, σὺ οἶδας

- 17. Κύριε, σὺ πάντα οἶδας

- 20. Κύριε, τίς ἐστιν ὁ παρα-
διδούς

- 21. Κύριε, οὗτος δὲ τί;

Act. 1, 6. Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ

- 24. σὺ, Κύρ., καρδιογινώστα π.

2, 20. τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν
μεγάλην

- 21. „τὸ ὄνομα Κυρίου“

- 25. „προωραμὴν τὸν Κ.“

- 34. εἶπεν ὁ Κ. τῷ Κ. μου

- 36. καὶ Κύριον αὐτὸν κ. Χρόν

- 39. προσκαλίσσεται Κύρ. ὁ θ.

- 47. ὁ δὲ Κύριος προσετίθει

3, 20. ἀπὸ προσώπου τ. Κυρίου

Act. 3, 22. ἀναστήσει Κύριος ὁ θ.

4, 26. κατὰ τοῦ Κυρίου

- 29. Κύριε, ἐπίδε ἐπὶ τῇ
ἀπειλᾷ

5, 9. πειράσαι τὸ πνεῦμα κυ-
ρίου

- 14. πιστεύοντες τῷ Κυρίῳ

7, 31. ἐγένετο φωνὴ Κυρίου πρὸς

- 33. εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Κύριος

- 37. „ἀναστήσει Κ. ὁ θ.“

- 49. „λέγει Κύριος“

- 60. Κύριε, μὴ στήσης αὐτοῖς
τὴν ἁμαρτίαν ταύτην

8, 22. δεήθητι τ. Κυρίου

- 24. δεήθητε - ὑπὲρ ἡμῶν
πρὸς τὸν Κύριον

- 25. λαλήσαντες τὸν λόγον
τοῦ Κυρίου

- 26. ἄγγελος δὲ Κυρίου ἐπέ-
λησε

- 39. Πνεῦμα Κυρ. ἤρπασεν

9, 1. εἰς τ. μαθητὰς τοῦ Κυρ.

- 5. τίς εἰ, Κύριε; etc.

- 6. [Κύριε, τί με θέλεις etc.]

- 10. εἶπε . . ὁ Κ. ἐν ὁράματι
- ἰδοὺ ἐγὼ, Κύριε

- 11. ὁ δὲ Κύριος πρὸς αὐτόν

- 13. Κύρ., ἀκήκοα ἀπὸ πολλῶν

- 15. εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Κ.

- 17. ὁ Κ. ἀπέσταλκέ με

- 27. εἶδε τὸν Κύριον

- 28. ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κ.
Ἰησοῦ

- 31. τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου

- 35. ἐπίστρεψαν ἐπὶ τὸν Κύρ.

- 42. ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύρ.

10, 4. εἶπε· Τί ἐστι, Κύριε

- 14. μηδαμῶς, Κύριε, ὅτι οὐκ

Act. 10, 36. οὗτός ἐστι πάντων Κύριος
 - 48. ἐν τ. ὀνόματι τοῦ Κυρίου
 11, 8. μηδαμῶς, Κύριε, ὅτι πᾶν
 - 16. τοῦ ῥήματος τοῦ Κυρίου
 - 21. ἦν χεὶρ Κυρίου μετ' αὐτῶν
 - - ἐπιστρέψαν ἐπὶ τὸν Κ.
 - 23. προσμένειν τῷ Κυρίῳ
 - 24. προσετέθη ὄχλος ἱκανὸς
 τῷ Κυρίῳ
 12, 11. ἐξαπέστειλε Κύριος τὸν
 - 17. πῶς ὁ Κύριος αὐτὸν ἐξ-
 ἤγαγεν
 13, 2. λατρουροῦντων δὲ αὐτ.
 τῷ Κ.
 - 10. διαστρέψων τὰς ὁδοὺς
 Κυρίου
 - 11. χεὶρ Κυρίου ἐπὶ σε
 - 12. ἐπὶ τῇ διδαχῇ τοῦ Κυρίου
 - 47. ἐντέταλται ἡμῖν ὁ Κύριος
 - 48. ἐδόξαζον τὸν λόγον τοῦ
 Κυρίου
 - 49. διεφίετο δὲ ὁ λόγος τοῦ
 Κυρίου
 14, 3. παρόψιαζόμενοι ἐπὶ τῷ
 Κυρίῳ
 - 23. παρίσταντο αὐτοὺς τῷ
 Κυρίῳ
 15, 17. „ἐκζητήσωσιν . . τὸν Κ.“
 - 35. τὸν λόγον τοῦ Κυρίου
 - 36. κατηγγελάμεν τὸν λ.
 τοῦ Κ.
 16, 10. προσκίκληται ἡμᾶς ὁ Κ.
 - 18. ἧς ὁ Κυρ. διήνοιξε τὴν
 καρδίαν
 - 15. με πιστὴν τῷ Κυρίῳ εἶναι
 - 16. παραιχε τοῖς κυρίοις αὐ-
 τῆς
 - 19. ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς

Act. 16, 30. κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν
 - 32. τὸν λόγον τοῦ Κυρίου
 17, 24. ὁ Θ. . . οὐρανοῦ κ. γῆς
 Κύριος
 - 27. ζητεῖν τ. Κύριον
 18, 8. ἐπίστευσεν τῷ Κυρίῳ
 - 9. εἶπε δὲ ὁ Κ. δι' ὁράματος
 - 25. τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου etc.
 19, 10. ἀκουσαι τὸν λόγον τ. Κ.
 - 20. ὁ λόγος τοῦ Κ. ἠῤῥενα
 20, 19. δουλεύων τῷ Κυρίῳ
 - 23. τ. ἐκκλησίαν τοῦ Κ.
 21, 14. τὸ θάλημα τοῦ Κ. γε-
 νέσθω - ἐδόξαζον τὸν Κ.
 22, 8. τίς εἰ, Κύριε;
 - 10. τί ποιήσω, Κύριε; etc.
 - 16. τὸ ὄνομα τοῦ Κ.
 - 19. Κύριε, αὐτοὶ ἐπίστανται
 23, 11. ἐπιστὰς αὐτῷ ὁ Κύριος
 25, 26. γράφαι τῷ κυρίῳ
 26, 15. τίς εἰ, Κύριε; etc.
 Rom. 4, 8. „οὐ μὴ λογίσῃται Κύρ.“
 9, 28. ποιήσει Κύριος ἐπὶ τ. γῆς
 - 29. „εἰ μὴ Κύριος Σαβαώθ“
 10, 12. ὁ γὰρ αὐτὸς Κύρ. πάντων
 - 13. ἐπικαλέσῃται τὸ ὄν. Κ.
 - 16. „Κύριε, τίς ἐπίστευσεν“
 11, 3. „Κύριε, τοὺς προφῆτας“
 - 34. „τίς γ. ἔγνω νοῦν Κυρίου“
 (1 Cor. 2, 16)
 12, 11. τῷ Κυρίῳ δουλεύοντες
 - 19. ἀνταποδώσω, λέγει Κύρ.
 14, 4. τῷ ἰδίῳ Κυρίῳ στήκει
 - - δυνατός γ. ἐστὶν ὁ Κύρ.
 - 6. Κυρίῳ φρονεῖ etc.
 - - ὁ ἐσθίων Κυρίῳ ἐσθ. etc.
 - 8. τῷ Κυρίῳ ζῶμεν - ἀπο-
 θνήσκομεν - τοῦ Κ. ἰσμέν

Rom. 14, 11 ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος
 15, 11. αἰνᾷτε τὸν Κ.
 16, 2. πρὸς δέξασθε ἐν Κυρίῳ
 - 8. τ. ἀγαπητόν μου ἐν Κυρίῳ
 - 11. τοὺς ὄντας ἐν Κυρίῳ
 - 12. τὰς κοπιώσας ἐν Κυρ. etc.
 - 13. τὸν ἐκλεκτὸν ἐν Κυρίῳ
 - 22. ὑπάζομαι -- ἐν Κυρίῳ
 1Cor. 1, 31. „ἐν Κυρίῳ καυχάσθω“
 (2 Cor. 10, 17)
 2, 8. τὸν Κ. τῆς θύξης ἱσταύ-
 ρωσαν
 8, 5. ἐκάστω ὡς ὁ Κ. ἔδωκεν
 - 20. Κύριος γινώσκει τοὺς
 διαλογ.
 4, 4. ἀνακρίνων με Κύρ. ἔστιν
 - 5. ὡς ἂν ἔλθῃ ὁ Κύριος
 - 17. πιστὸν ἐν Κυρίῳ
 - 19. ἐὰν ὁ Κύριος θελήσῃ
 6, 13. οὐ τῇ πορνείᾳ, ἀλλὰ τῇ Κ.
 - ὁ Κ. τῷ σώματι
 - 14. Θεὸς καὶ τ. Κύριον ἡγείρε
 - 17. κολλώμενος τῷ Κυρ. ἐν
 πνεύμα
 7, 10. οὐκ ἐγὼ, ἀλλ' ὁ Κύριος
 - 12. ἐγὼ λέγω, οὐχ ὁ Κύριος
 - 17. κήληκεν ὁ Κύριος
 - 22. ἐν Κ. κληθεὶς δοῦλος
 - ἀπελεύθερος Κυρίου ἐστὶ
 - 25. ἐπιταγὴν Κυρίου οὐκ ἔχω
 - ἡλεμένης ὑπὸ Κυρίου
 - 32. μεριμνᾷ τὰ τοῦ Κ. (34)
 - πῶς ἀρείσει τῷ Κ.
 - 35. εὐπάρεδρον τῷ Κυρίῳ
 - 39. γαμηθῆναι μόνον ἐν Κυρ.
 8, 5. Θεοὶ πολλοὶ καὶ κ. πολλοὶ
 9, 1. ὑμῖς ἴστε ἐν Κυρίῳ (2)
 - 5. οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου

1Cor. 9, 14. ὁ Κύρ. δέεταξεν τοῖς
 10, 21. ποτήριον Κυρίου πίνειν
 - - τραπέζης Κυρ. μετέχειν
 - 22. παραζηλοῦμεν τὸν Κύριον
 - 26. τοῦ γὰρ Κ. ἡ γῆ (1281)
 11, 11. χωρὶς γυναικὸς ἐν Κυρίῳ
 - 23. παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κ.
 - 26. τὸν θάνατον τοῦ Κ.
 - 27. τὸ ποτήριον τοῦ Κ. etc.
 - 29. διακρίνων τὸ σ. τοῦ Κ.
 - 32. ὑπὸ Κυρίου παιδευόμεθα
 12, 5. ὁ αὐτὸς Κύριος
 14, 21. „εἰσακούσονται μου, λέ-
 γει Κύριος“
 - 37. ὅτι Κυρίου εἰσὶν ἐντολαί
 15, 47. ὁ Κύριος ἐξ οὐρανοῦ
 - 58. ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ Κυρίου
 - οὐκ ἴσθι κενὸς ἐν Κυρίῳ
 16, 7. ἐὰν ὁ Κύριος ἐπιτρέπῃ
 - 10. ἔργον Κυρίου ἐργάζεται
 - 19. ἀσπάζονται ὑμ. ἐν Κυρίῳ
 2Cor. 2, 12. ἀναγγέλλεις ἐν Κυρίῳ
 3, 16. ἐπιστροφήν πρὸς Κύριον
 - 17. ὁ δὲ Κ. τὸ πνεῦμά ἐστιν
 - οὐ δὲ τὸ Πν. Κυρίου
 - 18. δόξαν Κυρ. κατοπτριζόμε-
 - ἀπὸ Κυρίου πνεύματος
 5, 6. ἐκδηλοῦμεν ἀπὸ τ. Κυρ.
 - 8. ἐνδομήσαι πρὸς τὸν Κ.
 - 11. τὸν φόβον τοῦ Κυρίου
 6, 17. „ἀφορίσθητε, λέγει Κύρ.“
 - 18. λέγει Κ. παντοκράτωρ
 8, 5. ἔδωκεν πρῶτον τῷ Κυρίῳ
 - 19. τὴν αὐτοῦ τοῦ Κ. δόξαν
 - 21. οὐ μόνον ἐνώπιον Κυρίου
 10, 8. τῆς ἐξουσίας ἡμῶν, ἧς
 ἔδωκεν ὁ Κύριος ἡμῖν
 - 12. ὃν ὁ Κ. συνίσταται

2Cor. 11, 17. οὐ λαλῶ κατὰ Κύριον
- 31. θ. καὶ πατήρ τοῦ Κύρ.
ἡμῶν

12, 1. ἀποκαλύψεις Κυρίου
- 8. τρις τὸν Κ. παρακάλεσα
13, 10. ἣν ἰδὼκέ μοι ὁ Κύρ. 13.

Gal. 1, 19. τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου
4, 1. κύριος πάντων ὧν
5, 10. πίποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν Κ.
6, 14. ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρ.
ἡμῶν

Eph. 1, 17. ὁ Θεὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν
2, 21. αὐξίει εἰς γὰρ ἅγιον ἐν Κ.
4, 1. ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν Κυρίῳ
- 5. εἰς Κύριος, μὴ πίσις
- 17. μαρτύρομαι ἐν Κυρίῳ
5, 8. νῦν δὲ φῶς ἐν Κυρίῳ
- 10. τί ἐστιν εὐάρεστον τῷ
Κυρίῳ

- 17. τί τὸ θάλημα τοῦ Κυρίου
- 19. ψάλλοντες -- τῷ Κυρίῳ
- 22. ὑποτάσσεσθε ὡς τῷ Κυρ.
- 29. καθὼς καὶ ὁ Κύρ.

6, 1. ὑπακούετε -- ἐν Κυρίῳ
- 4. παιδ. κ. νουθεσίᾳ Κυρίου
- 5. ὑπακούετε τοῖς κ. κατὰ
σάρκα
- 7. δουλεύοντες ὡς τῷ Κυρίῳ
- 8. κομίζεται παρὰ Κυρίου
- 9. οἱ κ., τὰ αὐτὰ ποιεῖτε
- - ὁ Κύριός ἐστιν ἐν οὐρα-
νοῖς

- 10. ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ
- 21. πιστὸς διάκονος ἐν Κυρίῳ

Phil. 1, 14. τῶν ἀδελφῶν ἐν Κυρίῳ
2, 24. πίποιθα γὰρ ἐν Κυρίῳ.
- 29. προσδέχεσθε οὖν αὐτὸν
ἐν Κυρίῳ

Phil. 3, 1. χαίρετε ἐν Κυρίῳ
4, 1. οὕτω στήκετε ἐν Κυρίῳ
- 2. αὐτὸ φρονεῖν ἐν Κυρίῳ
- 4. χαίρετε ἐν Κυρίῳ
- 5. ὁ Κύριος ἐγγύς
- 10. ἐχάρην δὲ ἐν Κυρίῳ

Col. 1, 10. ἀξίως τοῦ Κυρίου
3, 16. ᾄδοντες -- τῷ Κυρίῳ
- 18. ὡς ἀνῆκεν ἐν Κυρίῳ
- 20. εὐάρεστον ἐν Κυρίῳ
- 22. τοῖς κατὰ σάρκα κυρίοις
- - φοβούμενοι τὸν Κύριον
- 23. τῷ Κ. καὶ οὐκ ἀνθρώποις
- 24. ἀπὸ Κυρίου ἀπολήψεσθε

4, 1. οἱ κύριοι, τὸ δίκαιον
- - ἔχετε Κύριον ἐν οὐρανοῖς
- 7. σύνδουλος ἐν Κυρίῳ
- 17. ἣν παρέλαβες ἐν Κυρίῳ

1 Th. 1, 6. μιμηταὶ -- τοῦ Κυρίου
- 8. ἐξήχεται ὁ λόγος τοῦ Κ.
3, 8. στήκετε ἐν Κυρίῳ
- 12. ὑμᾶς δὲ ὁ Κ. πλεονάσαι
4, 1. παρακαλοῦμεν ἐν Κυρίῳ
- 6. διότι ἰσχυρὸς ὁ Κύριος
- 15. ἐν λόγῳ Κυρίου
- - τὴν παρουσίαν τοῦ Κ.
[αἱ. τοῦ Ἰ.]

- 16. αὐτὸς ὁ Κ. ἐν καλεῖσμάτι
- 17. εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κ.
- - πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσό-
μεθα

5, 2. ἡ ἡμέρα Κυρίου ὡς κλ. 9.
- 12. προϊσταμένους ὑμῶν ἐν Κ.
- 27. ὀρκίζω ὑμᾶς τὸν Κύριον

2 Th. 1, 9. ἀπὸ προσώπου τ. Κυρίου
2, 2. ἐλάσθηκεν ἡ ἡμέρα τ. Κ.
- 13. ἡγαπημένοι ὑπὸ Κυρίου
3, 1. ὁ λόγος τοῦ Κ. τρέχη

2Th. 3, 3. πιστός δὲ ἐστὶν ὁ Κύριος
 - 4. πεποιθήμεν δὲ ἐν Κυρίῳ
 - 5. ὁ δὲ Κ. κατευθύνει ὑμῶν
 - 16. αὐτός δὲ ὁ Κ. [αἱ. ὁ Θεός]
 τῆς εἰρήνης
 - - ὁ Κ. μετὰ πάντων ὑμῶν
 1Tim. 6, 15. Κύριος τῶν κυριευόντων
 2Tim. 1, 8 τὸ μαρτύριον τοῦ Κ. ἡμῶν
 - 16. θῶν ἔλεος ὁ Κ. τῷ ὄνῃ.
 - 18. θῶν αὐτῷ ὁ Κ. εὐρεῖν
 ἔλεος παρὰ Κυρίου
 2, 7. θῶν γὰρ σοι ὁ Κ. σύνεσιν
 - 14. ἐνώπιον τοῦ Κυρίου
 - 19. ἔγνω Κύριος τοὺς ὄντας
 - - τὸ ὄνομα Κυρίου
 - 22. τ. ἐπικυλουμένων τὸν Κ.
 - 24. δοῦλον γὰρ Κυρίου οὐ
 δεῖ μάχεσθαι
 3, 11. με ἐξήρυσσας ὁ Κύριος
 4, 8 ὃν ἀποδώσει μοι ὁ Κύριος
 - 14. ἀποδώῃ αὐτῷ ὁ Κύριος
 - 17. ὁ δὲ Κύριός μοι παρέστη
 - 18. ῥύσεται με ὁ Κύριος
 Philem. 16. καὶ σαρκὶ καὶ ἐν Κυρίῳ
 20. σου ὀναίμην ἐν Κυρίῳ etc.
 Heb. 1, 10. σὺ κατ' ἀρχάς, Κύριε
 2, 3. λαλεῖσθαι διὰ Κυρίου
 7, 14. ἀνατίταλκεν ὁ Κ. ἡμῶν
 - 21. ὤμοσε Κύριος καὶ οὐ μετ.
 8, 2. ἦν ἐπηξεν ὁ Κύριος
 - 8. „ἡμέραι ἐρχονται, λέγει
 Κύριος“
 - 9. „ἡμέτερά αὐτῶν, λέγει
 Κύριος“. 10.
 - 11. „λέγων· Γνωθὶ τὸν Κ.“
 10, 16. λέγει Κύριος
 - 30. „Κύριος κρίνει τὸν λαόν“
 12, 5. „παιδείας Κυρίου“

Heb. 12, 6. „ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος“
 - 14. οὐδεὶς ὀφεται τὸν Κύριον
 13, 6. „Κύριος ἐμοὶ βοηθός“
 Jac. 1, 7. λήψεται τι παρὰ τοῦ Κ.
 - 12. ὃν ἐπηγγέλατο ὁ Κύριος
 4, 10. ταπεινώθητι ἐν αἰπ. τ. Κ.
 - 15. ἐὰν ὁ Κ. θελήσῃ
 5, 4. εἰς τὰ ὅτα Κυρ. σαβαώθ
 - 7. ἕως τῆς παρουσίας τοῦ Κ.
 - 8. ἡ παρουσία τοῦ Κ. ἤγγικε
 - 10. ἐλάλησαν τῷ ὀνόματι Κ.
 - 11. τὸ τέλος Κυρίου εἶδεται
 - - πολὺσπλαγχνός ἐστιν ὁ Κ.
 - 14. ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου
 - 15. ἐγερει αὐτὸν ὁ Κύριος
 1Pet. 1, 25. „τὸ δὲ ῥῆμα Κυρ. μένει“
 2, 3. „χρηστός ὁ Κύριος“
 - 13. ὑποτάγητε - διὰ τὸν Κ.
 3, 6. κύριον αὐτὸν καλοῦσα
 - 12. „οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου“
 - - „πρόσωπον δὲ Κυρίου“
 - 15. „Κύριον δὲ τὸν Θ. ἀγιά-
 σατε“
 2Pet. 2, 9. οἶδε Κύριος εὐσεβεῖς
 - 11. παρὰ Κυρίῳ βλάσφημος
 3, 2 τοῦ Κ. καὶ σωτήρος
 - 8. παρὰ Κυρίῳ ὡς χίλια ἐτη
 - 9. οὐ βραδύνει ὁ Κύρ. τῆς
 ἐπαγγ.
 - 10. ἤξει δὲ ἡ ἡμέρα Κυρίου
 - 15. τὴν τ. Κ. ἡμῶν μακροθυμ.
 - 18. γνώσει τοῦ Κ. ἡμῶν καὶ σ.
 Jud. 5. ὁ Κύρ. λαὸν ἐκ γῆς Αἰ.
 σώσας
 9. ἐπιτιμῆσαι σοι ὁ Κύριος
 14. ἤθρε Κύριος ἐν ἀγίαις
 μυριάσιν
 Apoc. 1, 8. λέγει Κύριος ὁ Θ.

Αποκ.4, 8. *Κ. ὁ Θ. ὁ παντοκράτωρ*
(15, 3; 16, 7; 21, 22)

- 11. ἄξιός εἰ, *Κύριε*, λαβεῖν
7, 14. *κύριέ μου*, σὺ οἶδας

11, 4. ἐνώπιον τοῦ *Κ. τῆς γῆς*

- 8. ὅπου καὶ ὁ *Κύρ.* αὐτῶν
ἐσταυρώθη

- 15. τοῦ *Κ.* ἡμῶν κ. τοῦ *Χρ.*
αὐτοῦ

- 17. *Κύριε* ὁ Θεὸς ὁ παντοκρ.

- 19. τῆς διαθήκης τοῦ *Κ.*

14, 13. οἱ ἐν *Κ.* ἀποθνήσκοντες

- 5. τίς οὐ μὴ φοβηθῇ σε,
Κύριε

16, 5. δίκαιος [*Κύριε*] εἰ

17, 14. *Κύριος* κυρίων ἐστὶ

18, 8. ἰσχυρὸς *Κύρ.* ὁ Θ. ὁ κρῖν.

19, 1. ἡ δύναμις *Κυρίῳ* τῷ Θ.

- 6. ἐβασίλευσε *Κύρ.* ὁ Θεὸς
ἡμῶν.

- 16. κ. *Κύριος* κυρίων

22, 5. *Κύρ.* ὁ Θ. φωτίζει ἐπ' αὐτ.

- 6. *Κύριος* ὁ Θ. τῶν πνευμ.

κυριότης

Eph. 1, 21. δυνάμεως καὶ κυριότητος

Col. 1, 16. εἴτε κυριότητες εἴτε ἀρ-
χαί

2Pet. 2, 10. κυριότητος καταφρονοῦν-
τας

Jud. 8. κυριότητα δὲ ἀθετοῦσι

κυροῦν 2 Cor. 2, 8. Gal. 3, 15.

κύων

Mat. 7, 6. μὴ δῶτε τὸ ἅγιον τοῖς
κυσὶ

Luc. 16, 21. οἱ κύνας ἐρχόμενοι ἀπ' ἐλ.

Phil. 3, 2. βλέπετε τοὺς κύνας

2Pet. 2, 22. κύων ἐπιστρέψας ἐπὶ

Αποκ. 22, 15. ἔξω οἱ κύνες κ. οἱ φαρμ.

κῶλον Heb. 3, 17.

κωλύειν

Mat. 19, 14. μὴ κωλύετε ἀνὰ ἐλθεῖν
(Mar. 10, 14. Luc. 18, 16)

Mar. 9, 38. 39. καὶ ἐκωλύσαμεν ἀν-
τόν etc. (Luc. 9, 49. 50)

Luc. 6, 29. ἀπὸ τοῦ αἵματος - τὸν
χιτῶνα μὴ κωλίσῃς

11, 52. τοὺς ἐις ἐρχομένους ἐκω-
λύσατε

23, 2. κωλίωντα *Κ.* φόροις δι-
δόναι

Act. 8, 36. τί κωλίζει με βαπτισθ.

10, 17. τὸ ἔδαρ κωλύσαι

11, 17. κωλύσαι τὸν Θ.

16, 6. κωλυθέντες ὑπὸ τοῦ ἁγ.
πνεύμ. λαλῆσαι

24, 23. μηδένα κωλύειν - ὑπη-
ρετεῖν

27, 43. ἐκώλυσεν αὐτοὺς τοῦ
βουλῆμ.

Rom. 1, 13. ἐκωλύθη ἄχρι δεῦρο

Col. 14, 39. λαλεῖν γλώσσαις μὴ κω-
λύετε

1Th. 2, 16. κωλύνοντων ἡμᾶς - - λα-
λῆσαι

1Tim. 4, 3. κωλύνοντων γαμεῖν

Heb. 7, 23. διὰ τὸ θανάτῳ κωλύε-
σθαι παραμένειν

2Pet. 2, 16. ἐκώλυσεν τὴν τ. προφητίαν

3 Joh. 10. τοὺς βουλομένους κωλίζει
κώμη

Mat. 9, 35. τ. πόλεις πάσας καὶ τὰς
κώμας

10, 11. πόλιν ἢ κώμην εἰσέλθῃτε

14, 15. ἀπελθόντας εἰς τὰς κώ-
μας (cf. Mar. 6, 36. Luc.

9, 12)

Mat. 21, 2. πορεύθητε εἰς τὴν κώ-
μην (cf. Mar. 11, 2. Luc.
19, 30)

Mar. 6, 6. τὰς κώμας κύκλω

- 56. εἰς κώμας ἧ πόλεις ἧ
ἀγρούς

8, 23. ἔξω τῆς κώμης

- 26. μηδὲ εἰς τὴν κ. εἰσελθῆς
etc.

- 27. εἰς τὰς κώμας Καισαρείας

Luc. 5, 17; 8, 1; 9, 6. 52. (εἰς κ. Σα-
μαρείτων) 56; 10, 38; 13,
22; 17, 12; 24, 18. 28.

Joh. 7, 42 (Βηθλ.); 11, 1 (Βηθαν.).

30. - Act. 8, 25.

κωμόπολις Mar. 1, 38.

κῶμος

Rom. 13, 18. Gal. 5, 21. 1 Pet. 4, 3.

κῶνωψ Mat. 23, 24.

Ἐὼς Act. 21, 1.

Ἐωσάμ Luc. 3, 28.

κωφός

Mat. 9, 32. 33. ἄνθρωπον κωφὸν δαι-
μονιζ. etc.

11, 5. κωφοὶ ἀκούουσι (Luc.
7, 22)

12, 22. δαιμονιζόμε. τυφλὸς καὶ
κωφός (Luc. 11, 14)

15, 30. τυφλοὺς, κωφοὺς, κλι-
λοὺς

- 31. κωφοὺς λαλοῦντας [αὐ-
ἀκούον.]

Mar. 7, 32. κωφὸν μογιλάλον

- 37. τοὺς κωφ. ποιεῖ ἀκούειν

9, 25. τὸ πν. τὸ ἀλαλον κ. κωφ.

Luc. 1, 22. καὶ δέμεινε κωφός

Λ.

λαγχάνειν

Luc. 1, 9. Joh. 19, 24. Act. 1, 17.

2 Pet. 1, 1.

Λάζαρος

I. aus Bethania:

Joh. 11, 1. 2. 5. 11. 14. 43; 12, 1. 2.

9. 10. 17.

II. πτωχός:

Luc. 16, 20. πτωχός δέ τις ἦν ὀνόματι

Λ. 23. 24. 25.

λάθρα

Mat. 1, 19; 2, 7. Joh. 11, 28. Act.

16, 37.

λαίλαψ

Mar. 4, 37. (Luc. 8, 23) 2 Pet. 2, 17.

λαλεῖν Act. 1, 18.

λακτίζειν Act. [9, '5] 26, 14.

* λαλεῖν

τ. λόγον τοῦ θ. λ. σ. λόγος.

γλώσσαις λ. σ. γλώσσα.

λ. ἐν τῷ ὀνόμ. Κ. etc. α. ὄνομα.

Mat. 9, 13. ἐλάλησεν ὁ κωφός (Luc.
11, 14) (cf. Mat. 15, 31.

Mar. 17, 37)

10, 19. πῶς ἤτι λαλήσετε (Mar.
13, 11)

- 20. οὐ γ. ὑμ. ἔστε οἱ λαλοῦν-
τες etc.

Mar. 2, 7. τί - λαλεῖ βλασφημίας;
(Luc. 5, 21)

Joh. 3, 11. ὁ οἰδαμεν λαλοῦμεν
 - 31. ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ
 - 34. τὰ ῥήματα τοῦ Θ. λαλεῖ
 4, 26. ἐγὼ εἰμι ὁ λαλῶν σοι
 7, 17. ἀπ' ἑμαντοῦ λαλῶ (cf. 18)
 8, 25. τὴν ἀρχὴν ὅ, τι καὶ λαλῶ
 ἐμὶν
 - 88. ὁ εὐράκα - - λαλῶ
 12, 49. ἐξ ἑμαντοῦ οὐκ ἐλάλησα
 14, 30. πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν
 16, 13. οὐ γ. λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ
 Act. 4, 20. οὐ δυνάμεθα .. μὴ λαλεῖν
 18, 9. λάλει καὶ μὴ σιωπῆσης
 2Cor. 4, 13. „ἐπιστευσσα, διὸ ἐλάλησα“
 - - κ. ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ
 κ. λαλοῦμεν
 1Th. 2, 4. οὕτω λαλοῦμεν
 Tit. 2, 1. σὺ δὲ λάλει & πρέπει
 - 15. ταῦτα λάλει καὶ παρα-
 κάλει
 Heb. 1, 1. πάλαι ὁ Θεὸς ἐλάλησας
 τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς
 προφήταις
 - 2. ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν υἱῷ
 8, 5. εἰς μαρτύριον τῶν λα-
 ληθῆσομένων
 11, 4. δι' αὐτῆς ἀποθνήσκον ἔτι
 λαλεῖται [al. λαλεῖ]
 12, 24. αἵματι ῥαντισμοῦ κρεῖτ-
 τον λαλοῦντι παρά
 Jac. 1, 19. βραδὺς εἰς τὸ λαλεῖν
 2, 12. οὕτω λαλεῖτε καὶ οὕτω
 ποιεῖτε
 1Pet. 4, 11. εἰ τις λαλεῖ, ὡς λόγια Θ.
 2Pet. 1, 21. ἐλάλησαν ἄγιοι Θεοῦ ἄν-
 θρωποι
 1Joh. 4, 5. ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσι

2 Joh. 12. στόμα πρὸς στόμα λα-
 λῆσαι (8 Joh. 14)
 Apoc. 1, 12. ἤτις ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ
 4, 1. ἡ φωνὴ - ὡς σάλπιγγος
 λαλούσης μετ' ἐμοῦ λέγει
 10, 3. ἐλάλησαν αἱ - βρονταὶ (4)
 λαλεῖ
 Mat. 26, 73. (Mar. 14, 70) Joh. 4, 42;
 8, 43.
 λαμὰ, λαμμά
 Mat. 27, 48. (Mar. 15, 34)
 * λαμβάνειν
 Mat. 7, 8. πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμ-
 βάνει (Luc. 11, 10) (cf.
 Joh. 16, 24. 1 Joh. 3, 22)
 8, 17. „ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε“
 10, 8. θωρεὰν ἐλάβετε
 - 38. ὅς οὐ λαμβ. τὸν σταυρόν
 - 41. μισθὸν προφήτου λήψε-
 ται etc.
 12, 14. συμβούλιον ἔλαβον κατ'
 αὐτοῦ (cf. 22, 15; 27, 1. 7;
 28, 12)
 13, 20. μετὰ χαρᾶς λαμβάνων
 αὐτ. (Mar. 4, 16)
 15, 26. λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν
 τέκνων (Mar. 7, 27)
 19, 29. ἑκατονταπλασίονα λήψε-
 ται (Mar. 10, 30)
 21, 22. πιστεύοντες λήψεσθε
 (Mar. 11, 24)
 [23, 14. λήψεσθε περισσότερον
 κρίμα] (Mar. 12, 40. Luc.
 20, 47)
 26, 26. λαβὼν ὁ Ἰησοῦς τὸν ἄρ-
 τον - λάβετε, φάγετε
 (Mar. 14, 22. 33. Luc. 22,
 17. 19. [1 Cor. 11, 24])

Mar. 12, 19. 20. 21. 22. λάβη ὁ ἀδελ-
φός αὐτοῦ τ. γυναῖκα
αὐτοῦ (Luc. 20, 28. 29.
30. 31)

Luc. 5, 5. οὐδέν ἐλάβομεν
- 26. ἔκοτασις ἔλαβεν ἅπαντας
7, 46. ἔλαβε δὲ φόβος πάντας
9, 39. πνεῦμα λαμβάνει αὐτὸν
20, 21. οὐ λαμβάνεις πρόσωπον
(Gal. 2, 6)

Joh. 1, 12. ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτὸν
- 16. ἐκ τοῦ πληρώματος . .
πάντες ἐλάβομεν καὶ
χάριν

8, 11. μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ λαμ-
βάνετε

- 27. ἀνθρώπος λαμβάνει οὐ-
δέν

- 82. μαρτυρίαν αὐτοῦ οὐδεὶς
λαμβάνει

- 83. ὁ λαβὼν αὐτοῦ τὴν μαρ-
τυρίαν

4, 36. μισθὸν λαμβάνει

5, 34. τὴν μαρτυρίαν λαμβάνει

- 41. δόξαν παρὰ ἀνθρώπων
οὐ λαμβάνω

- 43. 44. οὐ λαμβάνετε με etc.

7, 23. περιτομὴν λαμβάνει ἀν-
θρώπος

10, 17. πάλιν λάβω αὐτήν (18)

12, 48. μὴ λαμβάνων τὰ ῥήματα

13, 20. ὁ δὲ ἐμὲ λαμβάνων λαμ-
βάνει τὸν πέμψαντα

14, 17. ὁ δὲ κόσμος οὐ δύναται
λαβεῖν

16, 14. ἐκ τοῦ ἰμοῦ λήψεται
(cf. 15)

17, 8. αὐτοὶ ἔλαβον κ. ἔγνωσαν

Joh. 19, 27. ἔλαβον ὁ μαθητὴς αὐτὴν
εἰς τὰ ἴδια

20, 22. λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον

Act. 15, 14. λαβεῖν ἐξ ἐθνῶν λαόν
ἐπὶ τῷ ὀνόματι

20, 35. μᾶλλον διδόναι ἢ λαμ-
βάνειν

Rom. 7, 8. ἀφορμὴν δὲ λαβοῦσα (11)

1 Cor. 4, 7. τί δὲ ἔχετε ὃ οὐκ ἔλαβες
etc.

10, 13. πειρασμός ὑμᾶς οὐκ εἰ-
ληφέν

2 Cor. 12, 16. δόλω ὑμᾶς ἔλαβον

Phil. 3, 12. οὐχ ὅτι ἤδη ἔλαβον

Heb. 2, 3. ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖ-
σθαι

5, 4. οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει
τὴν τιμὴν

10, 26. μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπι-
γνωσιν

11, 29. ἧς πείραν λαβόντες οἱ
- 36. μαστίγων πείραν ἔλαβον

Jac. 4, 8. αἰτεῖτε, καὶ οὐ λαμβάνετε

2 Pet. 1, 9. λήθην λαβὼν τοῦ καθα-
ρίσθαι

1 Joh. 5, 9. τὴν μαρτυρίαν - λαμβά-
νομεν

2 Joh. 10. μὴ λαμβάνετε αὐτὸν εἰς
οἰκίαν

Apoc. 2, 27. κἀγὼ εἴληφα παρὰ τοῦ
πατρὸς

3, 3. πῶς εἴληφας κ. ἤκουσας

4, 11. ἄξιος - λαβεῖν τὴν δόξαν
(cf. 5, 12)

6, 4. λαβεῖν τ. εἰρήνην τῆς γῆς

Δάμεχ Luc. 8, 36.

λαμπάς

Mat. 25, 1. 3. 4. 7. 8. Joh. 18, 3

Act. 20, 8. Apoc. 4, 5; 8, 10.

λάμπειν

Mat. 5, 15. λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ
- 16. οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς
ὑμῶν

17, 2. ἔλαμψε τὸ πρόσωπον

Luc. 17, 24. Act. 12, 6.

2 Cor. 4, 6. ἐκ σκότους φῶς λάμπει
- 8. ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρ-
δίαις

λαμπρός

Luc. 23, 11 (ἐσθῆς λ.). Act. 10, 80.

Jac. 2, 2. 3.

Apoc. 15, 6. λίνον καθαρόν λαμπρόν

18, 14. τὰ λιπαρά κ. τὰ λαμπρά

19, 8. βύσσινον λαμπρόν

22, 1. λ. ὡς κρύσταλλον

- 16. ὁ ἀστήρ ὁ λαμπρός

λαμπρότης Act. 26, 3.

λαμπρῶς Luc. 16, 19.

λανθάνειν

Mar. 7, 24. Luc. 8, 47. Act. 26, 26.

Heb. 13, 2. 2 Pet. 3, 5.

λαξευτός Luc. 23, 53.

λαοδίκεια

Col. 2, 1; 4, 13. 15. 16. Apoc. 1, 11;

8, 14.

λαοδικεύς Col. 4, 16. Apoc. 3, 14.

λαός

1) Volk Gottes, Christi:

Mat. 1, 21. σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ

2, 6. „ποιμανεῖ τὸν λ. μου“

Luc. 1, 17. ἐτοιμάσαι Κυρίῳ λαὸν
κατεσκευασμένον

- 68. λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ

- 77. δοῦναι - τῷ λαῷ αὐτοῦ

2, 82. δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ

7, 16. ἐπεσκέψατο ὁ Θεὸς τὸν
λαὸν αὐτοῦ

Act. 7, 34. „τὴν κάκωσιν τοῦ λ. μου“

Rom. 9, 25. „καλέσω τὸν οὐ λαόν μου
λαόν μου“ (26. cf. 1 Pet.
2, 10)

11, 1. ἀπώσατο ὁ Θ. τὸν λαὸν
αὐτοῦ (2)

15, 10. „ἔθνη μετὰ τοῦ λ. αὐτοῦ“

2 Cor. 6, 16. „αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός“

Tit. 2, 14. ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον

Heb. 4, 9. ἀπολείπεται σαββατισ-
μός τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ

8, 10. „ἔσονται μοι εἰς λαόν“

10, 30. „Κ. κρίνει τὸν λ. αὐτοῦ“

11, 25. συγκακουχίσθαι τῷ λαῷ
τοῦ Θεοῦ

1 Pet. 2, 9. ἔθνος ἅγιον, λαὸς εἰς
περιποίησιν

Apoc. 18, 4. ἐξέλθετε - ὁ λαός μου

21, 3. αὐτοὶ λαοὶ αὐτοῦ ἔσονται

2) λ. in Verbindung mit ἔθνος:

Act. 4, 25. ἠρρύαξαν ἔθνη καὶ λαοὶ
ἐμελέτησαν κενά

- 27. σὺν ἔθνεσι καὶ λαοῖς
Ἰσραὴλ

15, 14. λαβεῖν ἐξ ἔθνων λαόν

26, 17. ἐκ τοῦ λαοῦ κ. τῶν ἔθνων

- 23. τῷ λαῷ κ. τοῖς ἔθνεσι

Rom. 15, 10. s. unter 1.

- 11. αἰνεῖτε τὸν Κ. πάντα τὰ
ἔθνη κ. ἐπαινέσατε αὐτὸν

πάντες οἱ λαοὶ

1 Pet. 2, 9. s. unter 1.

Apoc. 5, 9. γλώσσης καὶ λαοῦ καὶ
ἔθνους

7, 9. ἔθρους κ. φυλῶν κ. λαῶν

10, 11. ἐπὶ λαοῖς καὶ ἔθνεσι

11, 9. ἐκ τῶν λαῶν - καὶ ἔθνων

14, 6. ἐπὶ πᾶν ἔθνος καὶ λαόν

Apoc. 17, 15. λαοὶ καὶ ὄχλοι εἰσὶ καὶ ἔθνη

*3) andere Stellen:

Mat. 4, 16. „ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει“

13, 15. „ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου“ (Act. 28, 27)

15, 8. „ὁ λαὸς οὗτος - με τιμᾷ“ (cf. Mar. 7, 6)

26, 5. μὴ θόρυβος γένηται ἐν τῷ λαῷ (Mar. 14, 2. Luc. 22, 2) cf. Act. 5, 26

27, 25. ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαός
Mar. 11, 32. ἐφοβοῦντο τὸν λαόν (Luc. 20, 19; 22, 2)

Luc. 2, 10. χαρὰν μεγάλην ἦτις ἐστὶ παντὶ τῷ λαῷ

- 31. κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν

8, 21. βαπτισθῆναι ὑπαντατὸν λαόν

9, 13. ἀγοράσ. εἰς πάντα τὸν λαὸν τοῦτον

23, 13. τοὺς ἀρχοντας κ. τὸν λ.

- 14. ὡς ἀποστρέφοντα τὸν λ.

- 15. ἀνασσει τὸν λαόν

24, 19. ἐναντίον τοῦ Θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ

Joh. 11, 50. ἀποθάνη ὑπὲρ τοῦ λαοῦ (18, 14)

Act. 3, 23. „ἐξολοθρευθ. ἐκ τοῦ λ.“

5, 34. τιμῶς παντὶ τῷ λαῷ

- 37. ἀπέστησε λαὸν ἱκανόν

6, 12. συνεκίνησάν τε τὸν λαόν

18, 10. λαός ἐστί μοι πολὺς ἐν

21, 28. κατὰ τοῦ λ. κ. τοῦ νόμου

Rom. 10, 21. „πρὸς λαὸν ἀπειθαῦντα“

Heb. 2, 17. τὴν ἀμαρτίαν τοῦ λαοῦ

Heb. 7, 27. ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ

λάρυγξ Rom. 3, 13.

Δασαία Act. 17, 8. [al. Ἀλασσα]

λατομεῖν Mat. 27, 60. (Mar. 15, 46)

λατρεῖα

Joh. 16, 2. Rom. 9, 4; 12, 1. Heb. 9, 1. 6

λατρεύειν

Mat. 4, 10. αὐτῷ μόνῳ λατρεύσει; (Luc. 4, 8)

Luc. 1, 74. λ. αὐτῷ ἐν δσιότητι

2, 37. δεήσῃσι λατρεύουσα νό-
κα καὶ ἡμέραν

Act. 7, 7. „λατρεύουσίν μοι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ“

- 42. λ. τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρ.

24, 14. λατρ. τῷ πατρὶ ὁ Θεὸς

26, 7. νύκτα καὶ ἡμέραν λατρ.

27, 23. ᾧ καὶ λατρεύω

Rom. 1, 9. ᾧ λατρεύω ἐν τῷ πνεύματι

- 25. ἐλάτρευσ. τῇ κτίσει παρὰ

Phil. 3, 3. οἱ πνεύματι Θεῷ λατρεύοντες

2 Tim. 1, 3. τῷ Θεῷ ᾧ λατρεύω ἀπὸ προγόνων ἐν καθαρᾷ συνειδήσει

Heb. 8, 5. σκιᾷ λατρεύουσι τῶν ἐπουρανίων

9, 9. τελειῶσαι τὸν λατρεύοντα

- 14. εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζ.

10, 2. τοὺς λατρεύοντας ἀπαξ κακαθαμένους

12, 28. λατρεύωμεν εὐαρέσει. τῷ Θεῷ

13, 10. οἱ τῇ σκηνῇ λατρεύοντες

Apoc. 7, 15. λατρεύουσιν αὐτῷ ἡμέρας (22, 3)

λάχανον

Mat. 13, 32. (Mar. 4, 32) Luc. 11, 42.

Rom. 14, 2.

Δεσβατος Mat. 10, 3.

λέγειν

1) λέγω von Christus:

ἀμὴν λ. s. ἀμὴν

λ. γὰρ ὑμῖν:

Mat. 5, 20; 18, 10; 23, 39.

Luc. 7, 28; 10, 24; 14, 24; 19, 40;

22, 16. 18. 37.

ἐγὼ δὲ λ. ὑμῖν:

Mat. 5, 22. 28. 32. 34. 39. 44.

λ. δὲ ὑμῖν:

Mat. 8, 11; 12, 6. 36; 17, 12; 19, 19;
26, 29.

Luc. 10, 12; 12, 4. 8. 27.

καὶ λ. ὑμῖν: Mat. 11, 9. Luc. 12, 5.

πλὴν λ. ὑμῖν: Mat. 11, 22. 24.

διὰ τοῦτο λ. ὑμῖν:

Mat. 12, 31; 21, 43. Mar. 11, 24.

Luc. 12, 22.

καὶ γὰρ σοὶ λ., οὕτως:

Mat. 16, 18.

πάλιν λ. ὑμῖν οὕτως:

Mat. 18, 19; 19, 24.

σοὶ λέγω· Ἐγείρε:

Mar. 2, 11; 5, 41. Luc. 5, 24; 7, 14.

ἀλλὰ λ. ὑμῖν:

Mat. 9, 13. Luc. 6, 27.

ἀ δὲ ὑμῖν λ., πᾶσι λ.: Mat. 13, 37.

ἐπ' ἀληθείας δὲ λ. ὑμ.: Luc. 4, 25.

λέγω ὑμῖν:

Luc. 7, 8; 11, 8; 13, 27; 15, 7. 10;

17, 34; 18, 8. 14.

καὶ λέγω ὑμῖν: Luc. 7, 26; 11, 5.

οὐ χάριν λ. σοι: Luc. 7, 47.

καὶ γὰρ ὑμ. λ.: Luc. 11, 9; 16, 9.

ἀληθῶς λ. ὑμῖν: Luc. 12, 44; 21, 3.

οὐχί, λ. ὑμῖν: Luc. 12, 51; 13, 35.

ἰδοὺ λ. ὑμῖν: Joh. 4, 35.

2) λέγει, λέγων bei Citaten:

(ὁ προφ. λέγων, ὁ Θ. λ., ἡ γραφή
λ., τὸ Πν. etc. s. προφ., Θεός,
γραφή, πνεῦμα etc.)

Ohne Angabe eines Subj.:

Rom. (10, 8); 15, 10. 2 Cor. 6, 2.

Gal. 3, 16. Eph. 4, 8.

Heb. 1, 6. 7; 2, 6. 12; 4, 7; 5, 6. 11;

6, 14; 7, 21; 8, 8. 11. 13; 9, 20;

10, 5. 8; 12, 26; 13, 6.

*3) andere Stellen:

Mat. 3, 9. μὴ δόξετε λ. ἐν ἑαυτοῖς

19, 17. τί με λέγετε ἀγαθόν (Mar.

10, 18. Luc. 18, 19)

27, 11. σὺ λέγεις (Mar. 15, 2.

Luc. 23, 3)

Mar. 8, 30. ἵνα μηδενὶ λέγωσι περὶ

αὐτοῦ

Joh. 13, 34. ἀφ' ἑαυτ. σὺ τοῦτο λέγεις

1 Cor. 1, 10. ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε

8, 5. εἰσι λεγόμενοι Θεοὶ

Eph. 5, 12. ἀσυχρόν ἐστι καὶ λέγειν

Heb. 7, 11. οὐ κατὰ τὴν τάξιν Ἰακ.

λέγεσθαι

Apoc. 13, 7. ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς λ.

λεγεῖν

Mat. 26, 53. Mar. 5, 9. (Luc. 8, 30)

λείμμα Rom. 11, 15.

λείτος Luc. 3, 5.

λείπειν

Luc. 18, 22. ἔτι ἔν σοι λείπει

Tit. 1, 5. τὰ λειποντα ἐπιδιορθώσῃ

3, 13. ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπῃ

Jac. 1, 4. ἐν μηδενὶ λειπόμενοι

- 5. τίς ὑμῶν λείπεται σοφίας

Jac. 2, 15. λειπόμενοι ὥς· τῆς ἐφημέρου τροφῆς

λειτουργεῖν

Act. 13, 2. Rom. 15, 27. Heb. 10, 11.

λειτουργία

Luc. 1, 23. τῆς λειτουργίας αὐτοῦ
2Cor. 9, 12 ἡ διακονία τῆς λ. ταύτης
Phil. 2, 17. τῇ θυσίᾳ καὶ λειτουργίᾳ
τῆς πίστεως

- 30. τῆς πρὸς με λειτουργίας
Heb. 8, 6. διαφορωτέρας τέτ. λει-
τουργίας

9, 21. τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας

λειτουργικός Heb. 1, 14.

λειτουργός

Rom. 13, 6. λειτουργοὶ γ. Θεοῦ εἰσιν

15, 16. λειτουργὸν Ἰ. Χ. τοῦ εἰς
τὰ ἔθνη

Phil. 2, 25. λειτουργ. τῆς χρείας μου

Heb. 1, 7. „τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ“

8, 2. τῶν ἀγίων λειτουργός

λέντιον Joh. 18, 4. 5.

λεπίς Act. 9, 18.

λέπρα

Mat. 8, 3. (Mar. 1, 42. Luc. 5, 12. 13)

λεπρός

Mat. 8, 2. ἰδοὺ λεπρὸς ἐλθὼν (Mar.
1, 40)

10, 8. λεπροὺς καθαρίζετε

11, 5. λεπροὶ καθαρίζονται καὶ
(Luc. 7, 22)

26, 6. Σίμωνος τοῦ λεπροῦ (Mar.
14, 3)

Luc. 4, 27. πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν

17, 12. δέκα λεπροὶ ἀνδρες

λεπτόν

Mar. 12, 42 (Luc. 21, 2). Luc. 12, 59.

Λευί

I. Sohn Jakobs:

Heb. 7, 5. 9. Apoc. 7, 7.

II. Sohn Simeons: Luc. 3, 2

III. Sohn Melchis: Luc. 3, 3

Λευίς (= Matthäus):

Mar. 2, 14. Luc. 5, 27. 29.

Λευίτης

Luc. 10, 32. Joh. 1, 19. Act. 4, 35.

Λευιτικός Heb. 7, 11.

λευκαίνειν Mar. 9, 3. Apoc. 7, 14

λευκός

Mat. 5, 36. τρίχα λευκὴν ἢ μέλαν

17, 2. λευκὸν ὡς τὸ φῶς (cf. Mar.

9, 3. (ὡς χιῶν) Luc. 9, 35

28, 3. λευκὸν ὡς αἰ χιῶν (cf. Luc.

16, 5. Joh. 20, 12)

Joh. 4, 35. λευκαίνει πρὸς θέρμερον

Act. 1, 10. ἐν ἐσθῇτι λευκῇ

Apoc. 1, 14. λευκαὶ ὡς ἔριον λευκὴν

2, 17. ψῆφον λευκὴν

3, 4. περιπατήσουσι μετ' ἐμοῦ

ἐν λευκοῖς (sc. ἱματ.

(ἱμάτια λ.: 3, 5. 18; 4, 4)

6, 2. ἰδοὺ ἵπκος λευκός (cf.

11. 14)

- 11. δόδοι αὐτοῖς στολὴν λευκὴν

(στολὴ λ.: 7, 9. 13)

14, 14. ἰδοὺ νεφέλη λευκὴ

20, 11. θρόνον μέγαν λευκόν

λέων

2Tim. 4, 17. ἐξ ἑρ. ἐκ στόματος λέοντος

Heb. 11, 33. ἔφραξαν στόματα λέων

1Pet. 5, 8. διάβολος ὡς λέων ἐν

μενος

Apoc. 4, 7. ζῶν - ὅμοιον λέοντι

5, 5. ὁ λέων ὁ ὢν ἐκ τῆς φ

λῆς Ἰούδα

Apoc. 9, 8. ὡς λεόντων ἦσαν
 - 17. ὡς κεφαλαὶ λεόντων
 10, 8. ὥσπερ λίων μυκάται
 18, 2. ὡς στόμα λίοντος
 ληκεῖν s. λακεῖν.
 λήθη 2 Pet. 1, 9.
 ληνός
 Mat. 21, 33. Apoc. 14, 19. 20; 19, 15.
 λήρος Luc. 24, 11.
 ληστής
 Mat. 21, 13. „σπήλαιον ληστῶν“ (Mar.
 11, 17. Luc. 19, 46)
 26, 55. ὡς ἐπὶ ληστὴν ἐξήλθετε
 (Mar. 14, 48. Luc. 22, 52)
 27, 38. 44. σὺν αὐτῷ δύο λησταὶ
 etc. (Mar. 15, 27)
 Luc. 10, 30. λησταῖς περιέπαισεν (36)
 Joh. 10, 1. κλέπτης ἐστὶ κ. ληστής
 18, 40. ἣν δὲ ὁ Βαββ. ληστής
 2Cor. 11, 26. κινδύνους ληστῶν
 λήψις Phil. 4, 15.
 λίαν
 Mat. 2, 16; 4, 8; 8, 28; 27, 14.
 Mar. 1, 35; 6, 51; 9, 3; 16, 2.
 Luc. 23, 8. (2 Joh. 4. 3 Joh. 3)
 2Cor. 11, 5. τῶν ὑπὲρ λίαν ὑποστό-
 λων (12, 11)
 2Tim. 4, 15. λίαν γὰρ ἀνθέστηκε τοῖς
 λίβανος Mat. 2, 11. Apoc. 18, 13.
 λίβανωτός Apoc. 8, 3. 5.
 Διβερτινοὶ Act. 6, 9.
 Διβύα Act. 2, 10.
 λιθάσειν
 Joh. 10, 31. ἵνα λιθάσωσιν αὐτόν (32.
 33; 11, 8)
 Act. 5, 26; 14, 19.
 2Cor. 11, 25. ἀπαξ ἐλιθάσθη
 Heb. 11, 37. ἐλιθάσθη, „ἐπρίσθησαν

λίθινος
 Joh. 2, 6. 2 Cor. 3, 3. Apoc. 2, 20.
 λιθοβολεῖν
 Mat. 21, 35. ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν (Mar.
 12, 4)
 23, 37. λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπα-
 σταλμένους (Luc. 13, 34)
 Joh. 8, 5. Act. 7, 58. 59; 14, 5.
 Heb. 12, 20. „πάν θηρόιον θίγῃ - λι-
 θοβοληθήσεται“

λίθος

1) von Christus:
 Mat. 21, 42. λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν
 (Mar. 12, 10. Luc. 20, 17.
 1 Pet. 2, 6)
 - 44. ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λ. τοῦ-
 τον (Luc. 20, 18)
 Act. 4, 11. οὗτός ἐστιν ὁ λ. ὁ ἐξουθεν.
 Rom. 9, 32. 33. λίθον προσκόμματος
 (1 Pet. 2, 8)
 Eph. 2, 20. ἀκρογων. [λ.] Ἰησ. Χρ.
 (1 Pet. 2, 6)
 1Pet. 2, 4. πρὸς ὃν πρ. λ. ζῶντα
 2) von Christen: 1 Pet. 2, 5.
 3) von Edelsteinen: λ. τίμιος:
 1 Cor. 3, 12. Apoc. 4, 3; 15, 6; 17,
 4; 18, 12. 16; 21, 11, 19.

4) übrige Stellen:
 Mat. 3, 9. ἐκ τῶν λίθων τούτων
 (Luc. 3, 8)
 4, 3. ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι ἄρτοι
 (Luc. 4, 3)
 - 6. „προσκόψης πρὸς λίθον“
 (Luc. 4, 11)
 7, 9. μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ;
 (Luc. 11, 11)

Mat. 24, 2. ἄφεσθῇ ὡς λίθος ἐπὶ λίθον (Mar. 13, 1. 2. Luc. 19, 44; 21, 5. 6)
 27, 60. προσκυλίσας λίθον μέγαν (Mar. 15, 46)
 - 66. σφραγίσαντας τὸν λίθον
 28, 2. ἀπεκύλισε τὸν λ. ἀπὸ τῆς
 Mar. 5, 5. κατακόπτων ἑαυτ. λίθοις
 9, 42. λ. μολικός ([Luc. 17, 2])
 16, 3. τίς ἀποκυλίσαι ἡμῖν τὸν λίθον
 - 4. ἀποκακύλισται ὁ λίθος (cf. Luc. 24, 2. Joh. 20, 1)
 Luc. 19, 40. οἱ λίθοι κεκραῖονται
 22, 41. ὡσαύτ. λίθου βολήν
 Joh. [8, 7. τὸν λ. ἐπ' αὐτῇ βαλίτω]
 - 59. ἦραν οὖν λίθους ἵνα
 10, 31. ἰβάστασαν . . λίθους οἱ Ἰουδαῖοι
 11, 33. λίθος ἐπείκειτο ἐπ' αὐτῷ
 - 39. ἄρατε τὸν λίθον
 - 41. ἦραν οὖν τὸν λίθον
 Act. 17, 29. ἡ ἀργύρεα ἡ λίθω . . . ὁμοιον
 2 Cor. 3, 7. ἐντετυπωμένη ἐν λίθοις
 Αἰθόστρωτος Joh. 19, 13.
 λικμῶν Mat. 21, 44. (Luc. 20, 18)
 λικμῶν Act. 27, 8. 12.
 λίμνη
 Luc. 5, 1. 2. τὴν λίμνην. Γεννησαρέτ
 8, 22. 23. 33.
 Apoc. 19, 20. εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός
 (20, 10. 14. 15; 21, 8)
 λιμός
 Mat. 24, 7. ἔσονται λιμοὶ καὶ λοιμοὶ (Mar. 13, 8. Luc. 21, 11)
 Luc. 4, 25; 15, 14. 17. (λιμῶ ἀπόλλ.)
 Act. 7, 11; 11, 28.

Rom. 8, 35. ἡ διωγμός ἡ λιμός
 2 Cor. 11, 27. ἐν λιμῶ καὶ δίψει
 Apoc. 6, 8. ἐν λιμῶ καὶ ἐν θανάτῳ
 18, 8. θάνατος κ. πίνθος κ. λ.
 λίνον Mat. 12, 20. Apoc. 15, 6.
 Αἶνος 2 Tim. 4, 21.
 λιπαρός Apoc. 18, 14.
 λίτρα Joh. 20, 3; 19, 39.
 Λίψ Act. 27, 12.
 λογία 1 Cor. 16, 1. 2.
 λογίζεσθαι
 Mar. 11, 31. ἐλογίζοντο πρὸς ἑαυτούς
 15, 28. μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη
 (Luc. 22, 37) Act. 19, 27.
 [Joh. 11, 50. οὐδὲ λογίζεσθαι ὅτι]
 Act. 19, 27. εἰς οὐδὲν λογισθῆναι
 Rom. 2, 3. λογίζῃ δὲ τοῦτο - ὅτι
 - 28. εἰς περιτομὴν λογισθῆσται
 3, 28. λογισθήσθαι γ. δικαιοῦσθαι πάντα ἄνθρωπον
 4, 3. „ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην“ (cf. 5. 9. 22)
 (Gal. 3, 6. Jac. 2, 23)
 - 4. τῷ δὲ ἔργαζ. ὁ μισθός οὐ λογίζεται κατὰ χάριν
 - 6. ᾧ ὁ θ. λογίζεται δικαιοσύνην
 - 8. ᾧ οὐ μὴ λογισθῇ Κύριος ἁμαρτίαν
 - 10. πῶς οὖν ἐλογίσθη
 - 11. εἰς τὸ λογισθ. κ. αὐτοῖς τὴν δικαιοσύνην
 - 23. ὅτι ἐλογίσθη αὐτῷ
 - 24. οἱς μίλλαι λογίζεσθαι
 6, 11. λογίζεσθε ἑαυτοὺς νεκρούς
 - 8, 18. λογίζομαι γὰρ ὅτι οὐκ

Rom. 8, 36. „ἐλογίσθημεν ὡς πρόβ.“

9, 8. τὰ τέκνα τῆς ἐπ. λογίζεται εἰς σπέρμα

14, 14. τῷ λογιζομένῳ τι κοινὸν εἶναι

1 Cor. 4, 1. ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος ὡς ὑπηρέτας

13, 5. ἡ ἀγάπη - οὐ λογίζεται τὸ κακόν

- 11. ὡς νῆπιος ἐλογιζόμεν

2 Cor. 3, 5. ἀφ' ἑαυτῶν λογισασθαι τι

5, 19. μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ

10, 2. ἢ λογιζομαι τολμήσαι ἐπὶ τινας τοὺς λογιζομένους ἡμᾶς ὡς

- 7. τοῦτο λογιζέσθω - ἀφ' ἑαυτοῦ

- 11. τοῦτο λογιζέσθω - ὅτι

11, 5. λογιζομαι γὰρ μηδὲν ὑστερεῖναι

12, 6. μή τις εἰς ἐμὲ λογισθῇ

Phil. 3, 13. ἐμὲ αὐτὸν οὐ λογιζομαι κατελιγμένον

4, 8. ταῦτα λογιζέσθω

2 Tim. 4, 16. μὴ αὐτοῖς λογισθῇ

Heb. 11, 19. λογισάμενος ὅτι καὶ ἐκ

1 Pet. 5, 12. ὡς λογιζομαι, δι' ὀλίγων

λογικός Rom. 12, 1. 1 Pet. 2, 2.

λόγιον

Act. 7, 38. Rom. 3, 2. Heb. 5, 12.

1 Pet. 4, 11.

λόγιος Act. 18, 24.

λογισμός

Rom. 2, 15. 2 Cor. 10, 4.

λογομαχεῖν 2 Tim. 2, 14.

λογομαχία 1 Tim. 6, 4.

λόγος

1) = Christus:

Joh. 1, 1. ter. 14. 1 Joh. 1, 1. (δ λόγος τῆς ζωῆς)

Apoc. 19, 13. καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ

2) = das Wort Gottes:

(ὁ λ. τοῦ Θ., τοῦ Κ., τοῦ Χρ.; ὁ λ. absolut; - ὁ λ. τῆς ἀληθ., τοῦ εὐαγγ., τῆς σωτηρίας; τῆς χάριτος τοῦ Θ. etc.):

Mat. (13, 19. παντὸς ἀκούοντος τὸν λόγον τῆς βασιλείας)

- 20. ὁ τὸν λόγον ἀκούων (cf. 22. 23. Mar. 4, 16. 18. 20)

- 21. διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον (Mar. 4, 17)

- 22. συμπνίγει τὸν λόγον (Mar. 4, 19)

Mar. 2, 2. ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον (4, 33; 8, 32)

4, 14. τὸν λόγον σπείρει

- 15. αἶρει τὸν λόγον τὸν ἰσπαρμένον (Luc. 8, 12)

7, 13. ἀκυροῦντας τὸν λ. τοῦ Θ.

16, 20. τὸν λόγον βεβαιοῦντας

Luc. 1, 2. ὑπηρεταί γεν. τοῦ λόγον

5, 1. ἀκούειν τὸν λ. τοῦ Θ.

8, 11. ὁ σπόρος ἐστὶν ὁ λ. τ. Θ.

- 13. μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον

- 15. ἀκούοντες τὸν λόγον κατ' ἔχουσι

- 21. οἱ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἀκούοντες (11, 28)

Joh. 5, 24. ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων (8, 48)

- Joh. 5, 38. τὸν λόγον αὐτοῦ οὐκ ἔχετε μένοντα
 8, 31. μείνητε ἐν τῷ λόγῳ ἑμῷ
 - 37. ὁ λ. ὁ ἑμὸς οὐ χωρεῖ ἐν ὑμ.
 - 51. ἵνα τις τὸν λόγον τὸν ἑμὸν τηρήσῃ (cf. 52; 14, 23, 24; 15, 20)
 - 55. τὸν λόγον αὐτοῦ τηρῶ
 10, 35. πρὸς οὓς ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐγένετο
 12, 48. ὁ λόγος ὃν ἐλάλησα - κρινεῖ αὐτόν
 14, 24. ὁ λόγος ὃν ἀκούετε, οὐκ ἔστιν ἑμὸς
 15, 3. καθαροὶ διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα
 17, 6. τὸν λ. σου τετηρήκασι
 - 14. δέδωκα αὐτοῖς τὸν λ. σου
 - 17. ὁ λ. ὁ σὸς ἀληθὺς ἐστίν
 Act. 4, 4. τῶν ἀκουσάντων τὸν λ.
 - 29. λαλεῖν τὸν λόγον σου
 - 31. ἐλάλουν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ (cf. 13, 46) (8, 25; 16, 32. τοῦ Κυρίου)
 6, 2. καταλείψαντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ
 - 4. τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου
 - 7. ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἠύξανε (12, 24; 19, 20 [ὁ λ. τ. Κ.])
 8, 4. εὐαγγελιζόμενοι τὸν λ.
 - 14. δίδεσθαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ (11, 1)
 10, 36. τὸν λ. ὃν ἀπίστανται τοῖς (- 44. ἐπὶ πάντα τοὺς ἀκούοντας τὸν λόγον)
 11, 19. λαλοῦντας τὸν λόγον (14, 25; 16, 6. 32)

- Act. 13, 5. κατήγγελλον τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ (cf. 17, 13; 15, 36. [τοῦ Κυρίου])
 - 7. ἀκούσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ (44) (19, 10. τοῦ Κ.)
 - 26. ὁ λ. τῆς σωτηρίας ταύτης
 - 48. ἐδόξαζον τὸν λ. τοῦ Κ.
 - 49. διεφίερετο - ὁ λ. τοῦ Κ.
 14, 3. τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ (20, 32)
 15, 7. τὸν λ. τοῦ εὐαγγελίου
 - 35. διδάσκ. καὶ εὐαγγ. τὸν λόγον τοῦ Κυρίου
 17, 11. οἵτινες ἐδέξαντο τὸν λ.
 18, 5. συνείχετο τῷ λόγῳ
 - 11. διδάσκων - τὸν λ. τοῦ Θ.
 Rom. 9, 6. ἐκπέπτωκεν ὁ λ. τοῦ Θ.
 1Cor. 14, 36. ὁ λ. τοῦ Θ. ἐξηλθεν
 2Cor. 2, 17. καπηλεύοντες τὸν λ. τ. Θ.
 4, 2. δολοῦντες τὸν λ. τοῦ Θ.
 Gal. 6, 6. ὁ κατηγούμενος τὸν λ.
 Eph. 1, 13. ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον
 Phil. 1, 14. ἀφόβως τὸν λόγον [τοῦ Θεοῦ] λαλεῖν
 2, 16. λόγον ζωῆς. ἐπέχοντες τοῦ Θεοῦ
 Col. 1, 5. ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου
 - 25. πληρῶσαι τὸν λ. τοῦ Θ.
 3, 16. ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ
 4, 3. ἀνοιξήμιν θύραν τοῦ λ.
 1Th. 1, 6. δεξάμενοι τὸν λόγον ἐν θλίψει
 - 8. ἐξηχεται ὁ λ. τοῦ Κυρ.
 2, 13. παραλαβόντες λ. ἀποκτ. - τοῦ Θ. - ἐδέξασθε οὐ λ. ἀνθρ., ἀλλὰ λ. Θεοῦ

2Th. 3, 1. ἵνα ὁ λ. τοῦ Κ. ἐρέχῃ
 1Tim. 4, 5. ἀγιάζεται - διὰ λόγον Θ.
 2Tim. 2, 9. ὁ λ. τοῦ Θ. οὐ δίδεται
 - 15. ὁρθοῦ. τὸν λ. τῆς ἀληθ.
 4, 2. κήρυξον τὸν λόγον
 Tit. 1, 3. ἐφανέρωσε - τὸν λ. αὐτοῦ
 - 9. ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ τὴν
 διδασχὴν πιστοῦ λόγου
 2, 5. ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ Θ.
 βλασφημηθῇ
 Heb. 4, 12. ζῶν γὰρ ὁ λ. τοῦ Θεοῦ
 6, 1. τὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ Χριστ.
 λόγον
 13, 7. ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον
 τοῦ Θεοῦ
 Jac. 1, 18. ἀπεκύησεν ἡμᾶς λόγῳ
 ἀληθείας
 - 21. δέξασθε τὸν ἔμφαντον λ.
 - 22. γίνεσθε - ποιηταὶ λόγου
 - 23. ἀκροατῆς λόγου ἔσσι
 1Pet. 1, 23. διὰ λόγου ζωῆτος Θεοῦ
 2, 8. προσκόπτεται τῷ λόγῳ
 3, 1. ἀπειθοῦσι τῷ λόγῳ
 2Pet. 1, 19. τὸν προφητικὸν λόγον
 (3, 5. οὐνεστῶσα τῷ τοῦ Θεοῦ
 λόγῳ)
 (2, 7. τῷ αὐτοῦ λ. τεθησαυρ.)
 1Joh. 1, 10. ὁ λόγος αὐτοῦ οὐκ ἔστιν
 ἐν ἡμῖν
 2, 5. ὅς δ' ἂν τηρῇ αὐτοῦ τὸν λ.
 - 14. ὁ λ. τοῦ Θ. ἐν ἡμῖν μένει
 Apoc. 1, 2. ἐμαρτύρησε τὸν λ. τοῦ Θ.
 - 9. διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ
 3, 8. ἐτήρησάς μου τὸν λόγον
 6, 9. ἐσφαγμένων διὰ τὸν λό-
 γον τοῦ Θεοῦ
 20, 4. πεπελεκισμένον διὰ τὸν
 λόγον τοῦ Θεοῦ

3) übrige Stellen († = Grund;
 Rücksicht; Rechnung;
 Rechenschaft):
 † Mat. 5, 32. παρακτὸς λόγ. πορνείας
 - 37. ἔστω δὲ ὁ λόγος ὑμῶν
 7, 24. 26. 28. ἀκούει μου τοὺς
 λόγους τοῦτους (Luc. 8, 47)
 8, 8. μόνον εἰπὲ λόγῳ. - 18.
 (Luc. 7, 7)
 10, 14; 12, 32.
 † 12, 36. ἀποδώσουσι περὶ αὐτοῦ
 λόγον
 † - 37. ἐκ - τῶν λόγων σου δι-
 καιωθήσῃ κ. ἐκ τῶν λό-
 γων σου καταδικασθήσῃ
 15, 12. 23.
 † 18, 23. συνᾶραι λόγον μετὰ τῶν
 19, 1. 11. 22; 21, 24.
 22, 15. παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ
 (Mar. 12, 13. Luc. 20, 20)
 22, 46. ἀποκριθῆναι λόγον
 24, 35. οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ
 παρέλθωσι (Mar. 13, 31.
 Luc. 21, 33)
 † 25, 19. συναίρει μετ' αὐτῶν λόγον
 26, 1. 44.
 28, 15. διαφημίσθῃ ὁ λ. οὗτος
 Mar. 1, 45. διαφημίσειν τὸν λόγον
 (cf. Luc. 5, 15)
 5, 36; 7, 29.
 8, 38. ὅς γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῇ -
 τοὺς ἐμοὺς λόγους (Luc.
 9, 26)
 9, 10. τὸν λ. ἐκράτησαν πρὸς ἐ.
 10, 22. συγγνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ
 - 24. ἐθαμβοῦντο ἐπὶ τοῖς λό-
 γοις αὐτοῦ
 Luc. 1, 4. περὶ ὧν κατηχήθη λόγος

Luc. 1, 28. 29.

3, 4. ἐν βίβλῳ λόγων Ἑσαίου
4, 22. ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χά-
ριτος

- 32. ἐν ἐξουσίᾳ ἣν ὁ λ. αὐτοῦ

- 36. τίς ὁ λόγος οὗτος ὅτι

5, 15. διήρχετο δὲ μᾶλλον ὁ
λόγος περὶ

7, 17. ἐξηλθεν ὁ λόγος . . περὶ

9, 23. 44; 10, 39.

+ 16, 2. ἀπόδος τὸν λόγον τῆς
οἰκονομίας

22, 61. ὑπαμνήσθη - τοῦ λόγου
τοῦ Κυρίου

23, 9; 24, 17.

24, 19. δυνατὸς ἐν ἔργῳ κ. λόγῳ

- 44. οὗτοι οἱ λόγοι οὐς ἐλά-
λησα

Joh. 2, 22. τῷ λ. ᾧ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς
(cf. 4, 50)

4, 37. ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος
ἵσταν ὁ ἀληθινός

- 39. διὰ τὸν λ. τῆς γυναικὸς

- 41. διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ

6, 60. σκληρός ἵσταν οὗτος ὁ λ.
7, 38. 40; 10, 19.

12, 38. ὁ λ. Ἑσαίου τοῦ προφήτου

15, 20. μνημονεύετε τοῦ λόγου
οὗ ἐγὼ εἶπον etc.

- 25. ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος
ὁ γεγραμμένος

17, 20. διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν

18, 9. ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν
εἶπεν

- 32. ἵνα ὁ λ. τοῦ Ἰ. πληρωθῇ

19, 8. 13.

21, 23. ἐξηλθεν οὖν ὁ λόγος οὗ-
τος εἰς

Act. 1, 1. τὸν μὲν πρῶτον λόγον
ἐποιήσαμην περὶ πάντων
2, 22. 40. 41.

5, 5. 24; 6, 5.

7, 22. δυνατὸς ἐν λόγοις καὶ
ἐν ἔργοις αὐτοῦ

- 29; 8, 21.

+ 10, 29. τίτι λόγῳ μεταπέμψασθα

11, 22. ἠκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ

13, 15. εἰ ἵσταν λόγος ἐν ὑμῖν
παρακλήσεως . . λέγετα

14, 12. ὁ ἡγούμενος τοῦ λόγου

15, 6. ἰδέναι περὶ τοῦ λ. τούτου

- 15. συμφωνοῦσιν οἱ λόγοι
τῶν προφητῶν

- 24. ἐτάραξαν ὑμᾶς λόγοις

- 27. διὰ λόγου ἀπαγγέλλοντας

- 32. διὰ λόγου πολλοῦ παρα-
κάλεσαν

16, 36. ἀπήγγειλε . . τοὺς λό-
γους τούτους

18, 14. κατὰ λόγον ἀνῆλθον

- 15. ζήτημά ἵσταν περὶ λόγου
καὶ ὀνομάτων καὶ νόμου

19, 38. ἔχουσι πρὸς τινα λόγον

+ - 40. περὶ οὗ δυνήσόμεθα ἀπο-
δοῦναι λόγον

20, 2. παρακαλεῖσαι αὐτοὺς λό-
γῳ πολλῷ

- 7. παρέταί τε τὸν λόγον

+ - 24. οὐδενὸς λόγον ποιῶμαι

- 35. τῶν λ. τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ

- 38; 22, 22.

Rom. 8, 4. „δικαιωθῆς ἐν τοῖς λό-
γοις σου“

9, 9. ἐπαγγελίας γὰρ ὁ λόγος
οὗτος

98. „λόγον γὰρ συνταλῶν“

Rom. 9, 28. „λόγον συντεταμημένον ποιήσεις“

13, 9. ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ ἀνακεφαλαιούται

† 14, 12. περὶ ἑαυτοῦ λόγον δώσει

15, 18. λόγῳ καὶ ἔργῳ

1 Cor. 1, 5. ἐν παντί λόγῳ καὶ πάσῃ γνώσει

- 17. οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου

- 18. ὁ λ. γὰρ ὁ τοῦ σταυροῦ

2, 1. οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου

- 4. ὁ λ. μου καὶ τὸ κήρυγμα

- ἐν πειθοῖς σοφίας λόγοις

- 13. ἀνθρώποις σοφίας λόγ.

4, 19. οὐ τὸν λ. τῶν πειρωσιμ.

- 20. οὐ γ. ἐν λόγῳ ἢ βασιλ. τ. θ.

12, 8. διδοται λόγος σοφίας εἰς.

14, 9. ἵαν μὴ εὐσημον λ. δῶτε

- 19. πάντα λόγους διὰ τοῦ νοός μου λαλῆσαι εἰς.

15, 2. τίτι λόγῳ εὐηγγελισάμην

- 54. γενήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος

2 Cor. 1, 18. ὁ λ. ἡμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς

5, 19. τὸν λόγ. τῆς καταλλαγῆς

6, 7. ἐν λόγῳ ἀληθείας

8, 7. πίστει κ. λόγῳ κ. γνώσει

10, 10. ὁ λόγος ἐξουθενήματος

- 11. οἱ τοὶ ἴσμεν τῷ λόγῳ - κ. παρόντες τῷ ἔργῳ

11, 6. εἰ δὲ κ. ἰδιώτης τῷ λόγῳ, ἀλλ' οὐ τῇ γνώσει

Gal. 5, 14. ἐν ἐνὶ λόγῳ πληροῦται

Eph. 4, 29. πᾶς λόγος σαπρός

5, 6. ἀπατάτω κακοῖς λόγοις

6, 19. ἵνα μοι δοθῇ λόγος

† Phil. 4, 15. 17. εἰς λόγον δόσεως κ. λήψεως εἰς.

Col. 2, 23. λόγον μὲν ἔχοντα σοφίας
3, 17. ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ

4, 6. ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι

1 Th. 1, 5. ἐν λόγῳ - ἐν δυνάμει

2, 5. ἐν λόγῳ κολακείας ἔγεν.

4, 15. λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου

- 18. ἐν τοῖς λόγοις τούτοις

2 Th. 2, 2. μήτε διὰ λόγου μήτε δι'

- 15. εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι'

ἰπιστολής

- 17. ἐν παντί λόγῳ κ. ἔργῳ ἀγ.

3, 14. οὐκ ὑπακούει τῷ λόγῳ ἡμῶν

1 Tim. 1, 15. πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης (4, 9. cf. 3, 1. 2 Tim. 2, 11. Tit. 3, 8)

- 6. τοῖς λόγοις τῆς πίστεως

- 12. ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστραφῇ

5, 17. ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ

6, 3. ὕψιαινουν λόγοις τοῦ Κ.

2 Tim. 1, 13. ὕψιαινόντων λόγων

2, 17. ὁ λ. αὐτῶν ὡς γάγγραινα

4, 15. ἀνθέστηκε τοῖς ἡμετέροις λόγοις

Tit. 2, 8. λ. ὕγιῃ, ἀκατάγνωστον

Heb. (4, 2. ὁ λόγος τῆς ἀκοῆς)

5, 11. 18. ἀπαιρὸς λόγου δικαιοσύνης

7, 28; 12, 19.

† 13, 17. ὡς λόγον ἀποδώσαντες

- 22. ἀνέχεσθαι τοῦ λόγου τῆς παρακλήσεως

Jac. 3, 2. εἰ τις ἐν λόγῳ οὐ πταίει

1 Pet. 3, 1. ἀνευ λόγου καρθῶθι-σονται

† - 15. αἰτοῦνται ὑμᾶς λόγον περὶ

† 4, 5. οἱ ἀποδώσουσι λόγον τῷ

2Pet. 2, 3. πλαστοίς λόγοις

1Joh. 2, 7. ὁ λόγος ὃν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς

3, 18. μὴ ἀγαπῶμεν λόγον - - ἀλλ' ἐν ἔργῳ κ. ἀληθείᾳ

3 Joh. 10. λόγ. ποιητοῖς φλυαρῶν

Aroc. 1, 3. τοὺς λ. τῆς προφητείας

- 10. τὸν λ. τῆς ὑπομονῆς μου

12, 11. διὰ τὸν λ. τῆς μαρτ. αὐτ.

17, 17. τελεσθῆσονται οἱ λ. τ. Θ.

19, 9. οἱ λ. ἀληθινοὶ εἰσι τ. Θ.

21, 5. οὗτοι οἱ λ. πιστοὶ (22, 6)

22, 7. τοὺς λ. τῆς προφητείας (23, 18)

- 9. τοὺς λ. τοῦ βιβλίου τοῦτου (22, 19)

λόγῃ Joh. 19, 34.

λοιδορεῖν

Joh. 9, 28. Act. 23, 4. 1 Cor. 4, 12.

1 Pet. 2, 23.

λοιδορία 1 Tim. 5, 14, 1 Pet. 3, 9.

λοιδορός 1 Cor. 5, 11; 6, 10.

λοιμός

Mat. 24, 7. (Luc. 21, 11) Act. 24, 5.

*λοιμός

Mar. 4, 19. αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμ.

Luc. 12, 28. τί περὶ τῶν λ. μεριμνᾶτε;

Aroc. 3, 2. στήρσον τὰ λ. ἃ ἔμελλον

*λοιπὸν, τὸ λοιπὸν

Mat. 26, 45. καθεύδετε τὸ λοιπὸν

(Mar. 14, 41)

τοῦ λοιποῦ Gal. 6, 17.

λούειν

Joh. 13, 10. ὁ λελουμένος οὐ χρειαν

ἔχει

Act. 9, 37; 16, 33. Heb. 10, 27.

2Pet. 2, 22. ὅς λουσαμένην

Aroc. 1, 5. λούσαντι ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ἐν τῇ αἵματι αὐτοῦ

Λουκᾶς

Col. 4, 14. 2 Tim. 4, 11. Philem. 24.

Δούκιος Act. 13, 1. Rom. 16, 21.

Λουτρον Eph. 5, 26. Tit. 3, 5.

Δύδδα Act. 9, 32. 35. 38.

Δυδία Act. 16, 14. 40.

λύειν

Mat. 5, 19. ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν

16, 19. ὁ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς (18, 18)

21, 2. λύσαντες ἀγόμετέ μοι (Mar. 11, 2. 4. 5. Luc. 19, 30. 31. 33)

Mar. 1, 7. λύσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων (Luc. 3, 16. Joh. 1, 27. Act. 13, 25)

7, 35. ἐλύθη ὁ δεσμός τῆς γλώσσης

Luc. 13, 15. λύει τὸν βούν . . ἀπὸ τῆς φάτνης

- 16. ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ

Joh. 2, 19. λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον 5, 18. οὐ μόνον ἔλυε τὸ σάββατον

7, 23. ἵνα μὴ λυθῇ ὁ νόμος

10, 35. οὐ δύναται λυθῆναι ἡ γραφὴ

11, 44. λύσατε αὐτὸν, καὶ ἄφετε

Act. 2, 24. λύσας τὰς ῥάβδους τοῦ θανάτου

7, 33. „λύσον τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν σου“

Act. 18, 43. λυθείσης τῆς συναγωγ.
22, 30; [24, 26:] 27, 41.

1Cor. 7, 27. λίσσαι ἀπὸ γυναικός
Eph. 2, 14. μεσότοιχοι τ. φρ. λύσας

2Pet. 3, 10. στοιχεῖα λυθήσονται
3, 11. πάντων λυομένων
- 12. πυρούμενοι λυθήσονται

1Joh. 3, 8. ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ
διαβόλου

Apoc. [1, 5;] 5, 2. λύσαι τὰς σφρα-
γίδας αὐτοῦ
[5;] 9, 14. 15.

20, 3. δαί αὐτόν λυθῆναι μι-
κρόν (cf. 7)

Λυκαονία Act. 14, 6.

Λυκαονιστί Act. 14, 11.

Λυκία Act. 27, 5.

λύκος

Mat. 7, 15; 10, 16. (Luc. 10, 3) Joh.
10, 12. Act. 20, 29.

λυμαίνεσθαι Act. 8, 3.

λυπεῖν

Mat. 14, 9. ἐλυπήθη ὁ βασιλεὺς
17, 23. ἐλυπήθησαν σφόδρα (18,
31)

19, 22. ἀπῆλθε λυπούμενος (Mar.
10, 22)

26, 22. λυπούμενοι σφόδρα (cf.
Mar. 14, 19)

- 37. λυπεῖσθαι κ. ἀδημονεῖν

Joh. 16, 20. ὅμοις δὲ λυπηθήσεσθε

21, 17. ἐλυπήθη ὁ Πέτρος

Rom. 14, 15. διὰ βρωμα - λυπεῖται

2Cor. 2, 2. 4. 5. εἰ γὰρ ἰγὼ λυπῶ
ὑμᾶς etc.

6, 10. ὡς λυπούμενοι, αἰεὶ δὲ
χαίροντες

7, 8. εἰ καὶ ἐλύπησα ὑμᾶς

2Cor. 7, 9. οὐχ ὅτι ἐλυπήθητε -
ἐλυπήθ. εἰς μετάνοιαν -
κατὰ θεόν (11)

Eph. 4, 30. μὴ λυπεῖτε τὸ Πν τὸ ἅγ.

1Th. 4, 13. ἵνα μὴ λυπηθῃς

1Pet. 1, 6. λυπηθέντες ἐν ποικίλοις
πειρασμοῖς

λύπη

Luc. 23, 45. κοιμωμένους ἀπὸ τῆς λ.

Joh. 16, 6. ἡ λύπη πεπληρώκεν ὑμῶν
τήν

- 20. ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν
γενήσεται

- 21. λύπην ἔχει ὅτι

- 22. λύπην μὲν νῦν ἔχετε

Rom. 9, 2. λύπη μοι ἔστι μεγάλη

2Cor. 2, 1. 3. μὴ πάλιν ἐν λύπῃ - ἐλ-
θεῖν - μὴ ἐλθὼν λύπην
ἔχω

- 7. τῇ περισσοτέρᾳ λύπῃ

7, 10. ἡ γὰρ κατὰ θεὸν λύπη -
ἡ δὲ τοῦ κόσμου λύπη

9, 7. μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνύγ-
κης

Phil. 2, 27. μὴ λύπην ἐπὶ λύπην σχῶ

Heb. 12, 11. οὐ δοκεῖ χαρὰς εἶναι,
ἀλλὰ λύπης

1Pet. 2, 19. ὑποφέρετε τὰς λύπας

Λυσανίας Luc. 8, 1.

Λυσίας Act. 23, 26; 24, 7. 22.

λύσις 1 Cor. 7, 27.

λυσιτελεῖ Luc. 17, 2.

Λύστρα, ἡ, τὰ Λύστρα

Act. 14, 6. 8. 21; 16, 1. 2. 2Tim. 3, 11.

λύτρον Mat. 20, 28. (Mar. 10, 45)
λυτρεῖν

Luc. 24, 21. Tit. 2, 14. 1Pet. 1, 18.

λύτρωσις

Luc. 1, 68; 2, 38. Heb. 9, 12.

λυτρωτής Act. 7, 35.

λυχνία

Mat. 5, 15. τιθάσιν - ἐπὶ τ. λυχνίαν

(Mar. 4, 21. Luc. 8, 16)

Luc. 11, 33.

Heb. 9, 2. σκηνή - ἐν ἣ ἡ τε λυχνία

Apoc. 1, 12. ἐπὶ λυχνίας χρυσῆς (13.
20; 2, 1)

2, 5. κινήσω τὴν λ. σου ἐκ τοῦ

11, 4. αἱ δύο λυχνίαι

λύχνος

Mat. 5, 15. οὐδὲ καίουσιν λύχνον (cf.

Mar. 4, 21. Luc. 8, 16;

11, 33)

Mat. 6, 22. ὁ λύχνος τοῦ σώματος
ἐστὶν ὁ ὁφθαλμός (Luc
11, 34)

Luc. 11, 36. ὁ λ. τῇ δοτραπῇ φωτίζει

12, 35. οἱ λύχνοι καίόμενοι

15, 8. ἅπτεται λύχνον καὶ σαρκοί

Joh. 5, 35. ἦν ὁ λύχνος ὁ καίόμενος
καὶ φαίνων

2Pet. 1, 19. ὡς λύχνω φαίνονται ἐν

Apoc. 18, 23. φῶς λύχνου οὐ μὴ φανῇ

21, 23. καὶ ὁ λύχνος αὐτῆς τὸ
ἄρτιον

22, 5. οὐ χρεῖα λύχνου καὶ φω-
τός ἡλίου

Δωτ. 2 Tim. 1, 5.

Δώτ. Luc. 17, 28. 29. 32. 2Pet. 2, 7.

M.

Μαάθ Luc. 8, 26.

Μαγδαλά Mat. 15, 39.

Μαγδαληνή

Mat. 27, 56. 61; 28, 1. Mar. 15, 40.

47; 16, 1. 9. Luc. 8, 2; 24, 10.

Joh. 19, 25; 20, 1. 18.

μαγεία Act. 8, 11.

μαγεύειν Act. 8, 9.

μάγος Mat. 2, 1. 7. 16. Act. 13, 6. 8.

Μαγώγ Apoc. 20, 8.

Μαδιάμ Act. 7, 29.

μαθητεύειν

Mat. 13, 52; 27, 57; 28, 19. Act. 14, 21.

μαθητής

1) Jesu: († didakt. Stellen)

Mat. 5, 1. πρὸς ἡλθον αὐτῷ οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ (cf. 8, 25;

13, 10. 36; 15, 12. 23; 17,

19; 18, 1; 24, 1. 3; 26, 17.

Mar. 6, 35)

Mat. 8, 21. 23. (ἡκολούθ. αὐτῷ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ cf. Mar.
6, 1. Luc. 22, 39)

9, 10. τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μα-

θηταῖς αὐτοῦ (cf. 9, 13.

Mar. 2, 15; 8, 27. Luc. 8,

22. Joh. 2, 2; 3, 22; 13, 1)

- 11. εἶπον τοῖς μαθ. αὐτοῦ
(Mar. 2, 16. Luc. 5, 30)

- 14. οἱ δὲ μαθηταὶ σου οὐ ηγ-
στεύουσι (Mar. 2, 18)

- 37. λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐ-
τοῦ (cf. 16, 24; 19, 33;
26, 1. 36. Mar. 3, 9; 10,

23; 14, 32. Luc. 9, 14, 43;
12, 1. 22; 16, 1; 17, 1. 22;
20, 45. Joh. 6, 12; 11, 7)

Mat. 10, 1. τοὺς δώδεκα μαθητάς
αὐτοῦ (cf. 11, 1; 20, 17;
26, 20. Luc. 9, 1)

† - 24. οὐκ ἵσται μαθητὴς ὑπὲρ
τὸν διδάσκαλον (25. cf.
Luc. 6, 40)

† - 42. εἰς ὄνομα μαθητοῦ
11, 2. πέμψας δύο τῶν μαθη-
τῶν αὐτοῦ (Luc. 7, 18)

12, 1. 2. οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ
ἐπείνασαν - ἰδοὺ οἱ μα-
θηταὶ σου ποιοῦσιν (Mar.
2, 23. Luc. 6, 1)

- 49. ἐκτείνας τὴν χεῖρα - ἐπὶ
τοὺς μαθητάς αὐτοῦ

14, 15. 19. ἰδὼκε τοῖς μαθηταῖς
τοὺς ἄρτους (15, 33. 36.
Mar. 6, 41; 8, 6. Luc. 9,
16. Joh. 6, 11)

- 22 (Mar. 6, 45). 26.

15, 2. διατί οἱ μαθηταὶ σου
παραβαίνουνσι (Mar. 7, 2. 5)

- 32. προσκαλεσάμενος τοὺς
μαθητάς (Mar. 8, 1; 12, 43)

16, 5. ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐ-
τοῦ (27, 64)

- 13. ἡρώτα τοὺς μαθητάς αὐ-
τοῦ (Mar. 8, 27)

- 20. διεστείλατο τοῖς μαθη-
ταῖς αὐτοῦ

- 21. δεικνύειν τοῖς μ. αὐτοῦ

17, 6. ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ
ἔπαισον

- 10. ἐπηρώτησαν αὐτὸν οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ (Mar. 7, 17;

9, 23; 10, 10. Luc. 8, 9,
Joh. 4, 31; 9, 2)

Mat. 17, 13. τότε συνῆκαν οἱ μαθηταὶ
- 16; 19, 10. 13 (οἱ δὲ μαθηταὶ
ἐπετίμησαν. Mar. 10, 13.
Luc. 18, 15); 19, 25.

21, 1. ἀπέστειλε δύο μαθητάς
(Mar. 11, 1; 14, 13. Luc.
19, 29)

- 6. 20. πορευθέντες δὲ οἱ μα-
θηταὶ - καὶ ἰδόντες οἱ
μαθηταὶ

23, 1; 26, 8.

26, 18. ποιῶ τὸ πάσχα μετὰ τῶν
μαθητῶν μου (Mar. 14,
14. Luc. 22, 11)

- 19. 26 (ἰδίδου τοῖς μαθηταῖς)

- 35. ὁμοίως καὶ πάντες οἱ
μαθηταὶ εἶπον

- 40. ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθη-
τάς (45. Luc. 22, 45)

- 56. οἱ μαθ. πάντες ἀφίντες
28, 7. 8. 9. 13. 16 (οἱ ἑνδεκα
μαθηταὶ)

Mar. 2, 23; 3, 7. (μετὰ τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ. cf. Joh. 18, 1)

4, 34. τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐπέ-
λεγε πάντα

5, 31; 6, 29; 7, 2; 8, 4. 10. 33.
34; 9, 14. 18.

9, 31. ἰδίδασκε γὰρ τοὺς μα-
θητάς αὐτοῦ (Luc. 11, 1)

10, 24. οἱ δὲ μαθηταὶ ἐθαμ-
βύντο

- 46; 11, 14; 13, 1; 14, 12. 16;
16, 7.

Luc. 6, 13. προσεφώνησε τοὺς μα-
θητάς αὐτοῦ

- Luc. 6, 17. ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ
 - 20; 7, 11.
 9, 18. 40. 54; 10, [22.] 28; 11, 1.
 † 14, 26. οὐ δύναται μου μαθητὴς
 εἶναι (27. 33)
 19, 37. ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν μα-
 θητῶν
 - 39. ἐπιτίμησον τοῖς μαθη-
 ταῖς σου
 Joh. 2, 11. ἐπιστεύσαν εἰς αὐτὸν οἱ
 μαθηταὶ αὐτοῦ
 - 12. ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ
 μαθηταὶ αὐτοῦ
 - 17. ἐμνήσθησαν δὲ οἱ μαθη-
 ται αὐτοῦ (22)
 4, 1. πλείονας μαθητὰς ποιεῖ
 - 2. οὐκ ἐβάπτισεν, ἀλλ' οἱ
 μαθηταὶ
 - 8. 27.
 - 33. ἔλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ
 πρὸς ἀλλήλους
 6, 3. 8. 16. 22. 24.
 - 60. πολλοὶ . . ἐκ τῶν μαθη-
 τῶν αὐτοῦ
 - 61. γογγύζουσι . . οἱ μαθη-
 ται αὐτοῦ
 - 66. πολλοὶ ἀπῆλθον τῶν μα-
 θητῶν αὐτοῦ
 7, 3. ἵνα καὶ οἱ μαθηταὶ σου
 θεωρήσωσι
 † 8, 31. ἀληθῶς μαθηταὶ μου
 ἐστέ
 9, 27. θέλετε αὐτοῦ μαθηταὶ
 γενέσθαι
 - 28. σὺ εἰ μαθητὴς ἐκείνου
 - - τοῦ Μωϋσέως ἐσμέν μα-
 θηταὶ
 11, 8. 12. 54.

- Joh. 12, 4. εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐ-
 τοῦ, Ἰούδας Ἰσκαριώτης
 - 16. οὐκ ἔγνωσαν οἱ μ. αὐτοῦ
 13, 5. νίπτειν τοὺς πόδας τῶν
 μαθητῶν
 - 22. Ἰβριπον οὖν εἰς ἀλλή-
 λους οἱ μαθηταὶ
 - 23. ἀνακείμενος εἰς ἐκ τῶν
 μαθητῶν
 - 35. ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἐστε
 † 15, 8. γενήσεσθε ἐμοὶ μαθηταὶ
 16, 17. 29; 18, 1.
 18, 15. Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μα-
 θητὴς εἶτα. (cf. 20, 3)
 - 16. ὁ μαθητὴς ὁ ἄλλος ὃς
 ἦν γνωστός
 - 17. σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἰ
 τοῦ ἀνθρώπου (25)
 - 19. ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν περὶ
 τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
 19, 26. τὸν μαθητὴν παρεστῶτα
 ὃν ἠγάπα
 - 27. εἰτα λέγει τῷ μαθητῇ εἶτα.
 - 38. ὢν μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ
 20, 2. πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν
 ὃν ἐφίλει
 - 4. ὁ ἄλλος μ. προέδραμε. 8.
 - 10. ἀπῆλθον . . πρὸς ἐαυτούς
 οἱ μαθηταὶ (18. 19. 20.
 25. 26. 30)
 21, 1. ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν . . .
 τοῖς μαθηταῖς (cf. 14)
 - 2. 4. 7 (ἐκεῖνος ὃν ἠγάπα
 20). 8. 12.
 - 23. ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ
 ἀποθνήσκει
 - 24. οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς
 ὁ μαρτυρῶν

Act. 1, 15. Πέτρος ἐν μέσῳ τῶν μαθ.

6, 1. πληθύνοντων μαθητῶν

- 2. τὸ πλήθος τῶν μαθητῶν

- 7. ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν

9, 1. εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ Κυρίου

- 10. ἦν δέ τις μαθητὴς ἐν Ἀμασῶν

- 19. μετὰ τῶν ἐν Ἀμασῶν μαθητῶν

- 25. λαβόντες δὲ αὐτὸν οἱ μ.

- 26. ἐπειρᾶτο κολλῶσθαι τοῖς μαθηταῖς

- - μὴ πιστεύοντες ὅτι ἰστί μαθητὴς

- 38. οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες

11, 26. χρηματίσαι . . τοὺς μαθητὰς Χριστιανούς

- 29. τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς ἠμπορεῖτο

13, 52. οἱ δὲ μαθ. ἐπληροῦντο

14, 20. κυκλωσύντων δὲ αὐτὸν τῶν μαθητῶν

- 22. τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν

- 23. διέτριβον . . σὺν τοῖς μαθ.

15, 10. ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν μ.

16, 1. ἰδοὺ μαθητὴς τις ἦν ἐκεῖ

18, 23. ἐπιστηρίζων πάντας τοὺς μαθητὰς

- 27; 19, 1. 9. 80; 20, 1. 7. 80; 21, 4.

21, 16. Μνάσωνι - ἀρχαίῳ μαθ.

2) anderer Personen:

Mat. 9, 14. οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου (Mar. 2, 18. Luc. 5, 33)

22, 16. ἀποστέλλουσιν ((sc. οἱ Φαρ.) - τοὺς μαθ. αὐτῶν

Luc. 7, 18. ἀπήγγειλαν Ἰωάννῃ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ etc.

Joh. 1, 35. ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ (sc. Ἰωάνν.) δίδο. 37 (cf. 3, 25)

9, 23. τοῦ Μωϋσέως ἰσμεν μαθ.

μαθητρία Act. 19, 36.

Μαθουσία Luc. 3, 37.

Ματῖνάν Luc. 3, 31.

μαλινασθαι

Joh. 10, 20. Act. 12, 15; 26, 24. 25.

1 Cor. 14, 23.

μακαρίζειν Luc. 1, 46. Jac. 5, 11.

μακάριος

Mat. 5, 3. μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι (cf. 4. 5. 6. 7.

8. 9. 10. 11) (Luc. 6, 20. 21. 22)

11, 6. μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλ. (Luc. 7, 23)

13, 16. ὑμῶν δὲ μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ (Luc. 10, 23)

16, 17. μακάριος εἰ, Σίμων

24, 46. μακάριος ὁ δοῦλος ἐκείνος (Luc. 12, 43)

Luc. 1, 45. μακαρία ἡ πιστεύουσα

11, 27. μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστασάσα σε

- 28. μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον

12, 37. μακάριοι οἱ δοῦλοι ἐκείνοι (38)

14, 14. μακάριος Ἰση, ὅτι οὐκ

- 15. μακάριος ὃς φάγεται

23, 29. μακάριαι αἱ στείραι

Joh. 13, 17. μακάριοι ἴστε, ἐὰν ποιήτε

20, 29. μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες

Act. 20, 25. μακάριόν ἐστι μέλλον
διδόναι ἢ λαμβάνειν

26, 2. ἡγημαὶ ἑμμαντόν μακάριον
Rom. 4, 7. „μακάριοι ὧν ἀφείθησαν“
(cf. 8)

14, 22. μακάριος ὁ μὴ κρίνων ἑ.
1 Cor. 7, 40. μακαριωτέρα δὲ ἐστὶν ἑάν
1 Tim. 1, 11. τῆς δόξης τοῦ μακαρ. Θ.

6, 15. ὁ μ. καὶ μόνος δυνάστης
Tit. 2, 13. τὴν μακαρίαν ἐλπίδα

Jac. 1, 12. μακάριος ἀνὴρ ὃς ὑπο-
μένει

- 25. οὗτος μακ. ἐν τῇ ποιήσει
1 Pet. 3, 14. εἰ κ. πάσχετε - μακάριοι

4, 14. μακάριοι, ὅτι τὸ τῆς
δόξης

Apoc. 1, 3. μακάριος ὁ ἀναγινώσκων
14, 13. μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν
Κυρίῳ

16, 15. μακάριος ὁ γρηγορῶν

19, 9. μακ. οἱ εἰς τὸ δεῖπνον

20, 6. μακ. καὶ ἅγιος ὁ ἔχων

22, 7. μακ. ὁ τηρῶν τοὺς λόγους
- 14. μακ. οἱ ποιοῦντες τὰς ἐ.

μακαρισμός

Rom. 4, 6. 9. Gal. 4, 15.

Μακεδονία

Act. 16, 9. 10. 12; 18, 5; 19, 21. 22;
20, 1. 3. Rom. 15, 26. 1 Cor. 16,
5. 2 Cor. 1, 16; 2, 13; 7, 5; 8,
1; 11, 9. Phil. 4, 15. 1 Th. 1,
7. 8; 4, 10. 1 Tim. 1, 3.

Μακεδών

Act. 16, 9; 19, 29; 27, 2. 2 Cor. 9, 2. 4.
μάκελον 1 Cor. 10, 25.

μακράν

Mar. 12, 34. Act. 17, 27. Eph. 2,
13. 17.

μακροθυμεῖν

Mat. 18, 26. μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί
(29)

Luc. 18, 7. Θεός - μακροθυμῶν ἐπ'
αὐτοῖς

1 Cor. 13, 4. ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ

1 Th. 5, 14. μακροθυμεῖτε πρὸς πάν-
τας

Heb. 6, 15. μακροθυμήσας ἐπέτυχε
τῆς ἐπαγγελίας

Jac. 5, 7. μακροθυμήσατε - - ἔω;
τῆς etc. (8)

2 Pet. 3, 9. μακροθυμεῖ εἰς ἡμᾶς
μακροθυμία

Rom. 2, 4. τῆς μακροθ. καταφρονεῖς
9, 22. ἐν πολλῇ μακροθυμίᾳ

2 Cor. 6, 6. ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ

Gal. 5, 22. μακροθυμία, χρηστότης

Eph. 4, 2. μετὰ μακροθυμίας ἀνεχ.

Col. 1, 11. εἰς π. ὑπομονὴν καὶ μ.

3, 12. πραότητα, μακροθυμίαν

1 Tim. 1, 16. τὴν πᾶσαν μακροθυμίαν

2 Tim. 3, 10. τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγά-
πῃ, τῇ ὑπομονῇ

4, 2. ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ

Heb. 6, 12. διὰ πίστεως καὶ μακρο-
θυμίας

Jac. 5, 10. τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς
μακροθυμίας

1 Pet. 3, 20. ἡ τοῦ Θεοῦ μακροθυμία

2 Pet. 3, 15. τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν
μακροθυμίαν

μακροθύμως Act. 26, 3.

μακρός

Mat. 23, 14. (Mar. 12, 40. Luc. 20, 47)

Luc. 15, 13; 19, 12.

μακροχρόνιος Eph. 6, 3.

μαλακία Mat. 4, 23; 9, 35; 10, 1.

μαλακός

Mat. 11, 8 (Luc. 7, 25). 1 Cor. 6, 9.

Μαλακεία Luc. 3, 37.

*μάλιστα

Act. 20, 38; 25, 26; 26, 3.

Gal. 6, 10. μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς
οἰκείους τῆς πίστεως1 Tim. 4, 10. πάντων ἁ., μάλ. πιστῶν
5, 8. καὶ μάλιστα τῶν οἰκείων
- 17. μάλιστα οἱ κοπιῶντες ἐν
λόγῳ

2 Tim. 4, 13. μάλιστα τὰς μεμβράνας

Tit. 1, 10. μάλιστα οἱ ἐκ περιτομῆς

Μάλχος Joh. 18, 10.

μάμμη 2 Tim. 1, 5.

Μαμωνᾶς

Mat. 6, 24. (Luc. 16, 13) Luc. 16, 9, 11.

Μανασὴν Act. 13, 1.

Μανασσῆς

I. Stamm Israels: Apoc. 7, 6.

II. König in Juda: Mat. 1, 10.

μανθάνειν

Mat. 9, 13. πορευθέντες - μάθετε
τί ἐστίν

11, 29. καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ

24, 32. ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μά-
θετε τὴν παραβολὴν
(Mar. 13, 28)Joh. 6, 45. ὁ ἀκούσας παρὰ τοῦ πα-
τρὸς καὶ μαθὼν

7, 15. μὴ μεμαθηκώς

Act. 23, 27. μαθὼν δι' Ῥωμαίους ἔστι

Rom. 16, 17. διδασχὴν ἣν ὑμεῖς ἐμά-
θετε

1 Cor. 4, 6. ἵνα ἐν ἡμῖν μάθ. τὸ ἡ

14, 31. ἵνα πάντες μανθάνωσι

- 35. εἰ δὲ τι μαθεῖν θέλουσιν

Gal. 3, 2. τοῦτο μόνον θέλω μα-
θεῖν ἀφ' ὑμῶνEph. 4, 20. οὐχ οὕτως ἐμάθετε τὸν
ΧριστόνPhil. 4, 9. ἃ καὶ ἐμάθετε καὶ πα-
ρελάβετε- 11. ἐγὼ γὰρ ἐμαθόν - αὐτάρε-
κῆς εἶναιCol. 1, 7. καθὼς καὶ ἐμάθετε ἀπὸ
Ἐπαφρᾶ1 Tim. 2, 11 γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ μανθα-
νέτω

5, 4. μανθανέτωσαν - εὐσεβεῖν

- 13. μανθάνουσι περιερχόμε-
ναι τὰς οἰκίας

2 Tim. 3, 7. πάντοτε μανθάνοντα

- 14. μένε ἐν οἷς ἐμαθες etc.

Tit. 3, 14. μανθανέτωσαν - - προ-
τίστασθαιHeb. 5, 8. ἐμαθεν ἀφ' ὧν ἔπαθε τὴν
ὑπακοήνApoc. 14, 3. οὐδεὶς ἡδύνατο μαθεῖν
τὴν ψῆδὴν

μανία Act. 26, 24.

μάννα

Joh. 6, 31. 49. 58. Heb. 9, 4. Apoc.
2, 17.

μαντεύεσθαι Act. 16, 16.

μαραινέσθαι Jac. 1, 11.

μαρὰν ἀθά 1 Cor. 16, 22.

μαργαρίτης

Mat. 7, 6. μηδὲ βάλητε τοὺς μαρ-
γαρίτας ὑμῶν ἐμπροσθεν
τῶν χοίρων13, 45. 46. ζητοῦντι καλοὺς μαρ-
γαρίτας etc.

1 Tim. 2, 9. ἢ χρυσῷ ἢ μαργαρίταις

Apoc. 17, 4. λίθῳ τιμῇ καὶ μαργαρίταις (18, 12, 16)

21, 21. δώδεκα μαργαρίζται etc.

Μάρθα

Luc. 10, 38. 40. 41. Joh. 11, 1. 5.

19. 20. 21. 24. 30. 39; 12, 2.

Μαρία, Μαριάμ

I. Mutter Jesu:

Mat. 1, 16. 18. 20; 2, 11; 13, 55.

Mar. 6, 3. Luc. 1, 27. 30. 34. 38.

39. 41. 46. 56; 2, 5. 16. 19. 34.

Act. 1, 14.

II. Mutter des Jacobus:

Mat. 27, 56. 61; 28, 1. Mar. 15, 40.

47; 16, 1. Luc. 24, 10. Joh. 19, 25.

III. Maria Magdalena:

Mat. 27, 56. 61; 28, 1. Mar. 15, 40.

47; 16, 1. 9. Luc. 8, 2; 24, 10.

Joh. 19, 25; 20, 1. 11. 16. 18.

IV. Schwester des Lazarus und der Martha:

Luc. 10, 39. 42. Joh. 11, 1. 2. 19. 20.

28. 31. 32. 45; 12, 3.

V. Mutter des Johannes Marcus: Act. 12, 12.

VI. Gläubige zu Rom:

Rom. 16, 6.

Μάρκος

Act. 12, 12. 25; 15, 37. 39. Col. 4, 10.

2 Tim. 4, 11. Philem. 24. 1 Pet.

5, 13.

μάρμαρον Apoc. 18, 12.

μαρτυρεῖν

Mat. 23, 31. μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς ὅτι

(cf. Luc. 11, 48)

Luc. 4, 22. πάντες ἑμαρτύρουν αὐτῷ

Joh. 1, 7. μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φω-

τός (8)

Joh. 1, 15. Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ (cf. 32)

- 34. τῶρα καὶ κ. μεμαρτύρηκα ὅτι

2, 25. ἵνα τις μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ ἀνθρώπου

8, 11. ὁ ἰωρᾶκαμεν μαρτυροῦμεν (cf. 32)

- 26. ὃ σὺ μεμαρτύρηκας, ἴδε

- 28. μοι μαρτυρεῖτε, ὅτι εἶπον 4, 39. 44.

5, 31. ἐάν-μαρτυρῶ περὶ ἑμαντοῦ (cf. 8, 14)

- 32. ἄλλος ἐστὶν ὁ μαρτυρῶν περὶ

- ἡ μαρτυρία ἣν μαρτυρεῖ περὶ ἑμοῦ

- 33. μεμαρτύρηκε τῇ ἄλλῃ θείᾳ

- 36. τὰ ἔργα-μαρτυρεῖ περὶ ἑμοῦ ὅτι

- 37. αὐτὸς μεμαρτύρηκε περὶ ἑμοῦ

- 39. εἰσὶν αἱ μαρτυροῦσαι περὶ ἑμοῦ

7, 7. ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ αὐτοῦ ὅτι

8, 13. σὺ περὶ σεαυτοῦ μαρτυρ.

- 18 ὁ μαρτυρῶν περὶ ἑμαντοῦ

10, 25. ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἑμοῦ

12, 17. ἑμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος.. ὅτι τὸν Ἀάζαρον

13, 21. ἑμαρτύρησε, καὶ εἶπεν

15, 26. μαρτυρήσει περὶ ἑμοῦ

- 27. καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε

18, 23. μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ

- 37. ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἄλλῃ θείᾳ

Joh. 19, 35. ὁ ἰσρακῶς μεμαρτύρηκε
 21, 24. ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων
 Act. 6, 3. ἄνδρας - - μαρτυροῦμένους ἐπὶ
 10, 22. μαρτυροῦμενός τε ὑπὸ
 ὅλου τοῦ ἔθνους
 - 43. τούτῳ πάντες οἱ προφη-
 ται μαρτυροῦσι
 13, 22. ὃ καὶ εἶπε μαρτυρήσας
 14, 3. Κυρίῳ τῷ μαρτυροῦντι
 τῷ λόγῳ
 15, 8. Θεὸς ἐμαρτύρησεν αὐτοῖς
 16, 2. ὃς ἐμαρτυρεῖτο ὑπὸ τῶν
 22, 5. ὁ ἀρχιερεὺς μαρτυρεῖ μοι
 - 12. μαρτυρούμενος ὑπὸ πάν-
 των
 23, 11. εἰς Ῥώμην μαρτυρῆσαι
 26, 5. ἵαν θάλωσι μαρτυρεῖν
 - 22. ἵστηκα μαρτυροῦμαι μικρῷ
 Rom. 3, 21. μαρτυρομένη ὑπὸ τοῦ
 νόμου
 10, 2. μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς ὅτι
 1Cor. 15, 15. ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ
 Θεοῦ
 2Cor. 8, 3. κατὰ δύναμιν (μαρτυρῶ)
 Gal. 4, 15. μαρτυρῶ γὰρ ὑμῖν ὅτι
 Col. 4, 13. μαρτυρῶ γὰρ αὐτῷ ὅτι
 1Th. 2, 12. καὶ μαρτυρούμενοι εἰς τό
 1Tim. 5, 10. ἐν ἔργοις καὶ μαρτυ-
 ρομίνῃ
 6, 13. τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ
 Ποντίου Πιλάτου τὴν κα-
 λὴν ὁμολογίαν
 Heb. 7, 8. μαρτυρούμενος ὅτι ζῇ
 - 17. μαρτυρεῖ γὰρ ὅτι „σὺ
 ἱερεὺς“
 10, 15. μαρτυρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ
 τὸ πνεῦμα

Hebr. 11, 2. ἐν ταύτῃ γὰρ ἐμαρτυρή-
 θησαν οἱ πρεσβύτεροι
 - 4. ἐμαρτυρήθη εἶναι δίκαι-
 ος - μαρτυροῦντος ἐπὶ
 τοῖς ὅμοις αὐτοῦ τοῦ Θ.
 - 5. μεμαρτύρηται εὐηρεσθη-
 κέναι τῷ Θεῷ
 - 39. μαρτυρηθέντες διὰ τῆς π.
 1Joh. 1, 2. ἰωράκαμεν καὶ μαρτυ-
 ροῦμεν
 4, 14. τεθαύμαθα καὶ μαρτυ-
 ροῦμεν ὅτι
 5, 8. πνεῦμά ἐστι τὸ μαρτυ-
 ροῦν ὅτι
 - 7. εἰσὶν οἱ μαρτυροῦντες [8]:
 - 9. ἡ μαρτυρία τοῦ Θ. ἦν με-
 μαρτύρηκε περὶ τοῦ (10)
 3 Joh. 3. μαρτυροῦντων σου τῇ
 ἀληθείᾳ
 6. ἐμαρτύρησάν σου τῇ ἀγά-
 πῃ ἐνώπιον
 - 12. ἀνημετρίῳ μεμαρτύρηται
 ὑπὸ etc.
 Apoc. 1, 2. ἐμαρτύρησε - τὴν μαρτ.
 22, 16. μαρτυρῆσαι ὑμῖν ταῦτα
 - 20. λέγει ὁ μαρτυρῶν ταῦτα
 μαρτύρεσθαι
 Act. 20, 26. Gal. 5, 3. Eph. 4, 17.
 μαρτυρία
 1) allgemein:
 Mar. 14, 55. κατὰ τοῦ Ἰησ. μαρτυρίαν
 - 56. ἵσαι αἱ μαρτυρίαι οὐκ
 ἦσαν (59)
 Luc. 22, 71. τί - χρεῖαν ἔχομεν μαρτ.
 Joh. 1, 7. ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν ἵνα
 μαρτυρήσῃ
 - 19. αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία
 τοῦ Ἰωάννου

Joh. 8, 17. „δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία“

19, 35. ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστιν ἡ μαρτυρία (21, 24)

Act. 22, 18. σου τὴν μαρτ. περὶ ἐμοῦ

1Tim. 3, 7. μ. καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν

Tit. 1, 13. ἡ μ. αὕτη ἐστὶν ἀληθής

1Joh. 5, 9. εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν, ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ μείζων ἐστὶν εἰς.

- 10. ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν ἑαυτῷ εἰς.

- 11. αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτ. ὅτι

3 Joh. 12. ἡ μαρτ. ἡμῶν ἀληθ. ἐστὶ

Apoc. 6, 9. διὰ τὴν μαρτυρ. ἣν εἶχον

11, 7. τελέσωσι τὴν μ. αὐτῶν

12, 11. διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας αὐτῶν

2) μ. Ἰησοῦ:

Joh. 3, 11. τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ λαμβάνετε

- 32. τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ οὐδεὶς λαμβάνει (33)

5, 31. ἡ μαρτυρία μου οὐκ ἐστὶν ἀληθής

- 32. ἀληθής ἐστὶν ἡ μαρτυρία ἣν μαρτυρεῖ

- 34. τὴν μαρτυρίαν λαμβάνω

- 36. ἐγὼ - ἔχω τὴν μαρτυρίαν

8, 13. ἡ μαρτυρία σου οὐκ ἐστὶν ἀληθής (cf. 14)

Apoc. 1, 2. μαρτύρησε - τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ

- 9. διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ (20, 4)

12, 17. ἔχοντων τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστ. (19, 10)

Apoc. 19, 10. ἡ γὰρ μαρτυρία τοῦ Ἰησοῦ ἐστὶ τὸ πνεῦμα μαρτύριον

Mat. 8, 4. εἰς μαρτύριον αὐτοῖς (Mar. 1, 44. Luc. 5, 14)

10, 18. εἰς μαρτύριον αὐτοῖς κ. τοῖς ἔθνεσιν (Mar. 13, 9. Luc. 21, 18)

24, 14. εἰς μαρτύριον πᾶσι τοῖς ἔθνεσι

Mar. 6, 11. εἰς μαρτύριον αὐτοῖς (Luc. 9, 5)

Act. 4, 33. ἀπεδίδουν τὸ μαρτύριον - τῆς ἀναστάσεως

7, 44. ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου ἣν ἐν τοῖς πατράσιν

1Cor. 1, 6. τὸ μαρτύριον τοῦ Χρ.

2, 1. καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ Θεοῦ

2Cor. 1, 12. τὸ μαρτύριον τῆς συνειδήσεως ἡμῶν

2Th. 1, 10. ἐπιστεύθη τὸ μαρτύριον ἡμῶν ἐφ'

1Tim. 2, 6. τὸ μαρτ. καιροῖς ἰδίοις

2Tim. 1, 8. τὸ μαρτ. τοῦ Κυρ. ἡμῶν

Heb. 3, 5. εἰς μαρτύριον τῶν λαληθησομένων

Jac. 5, 3. εἰς μαρτύριον ὑμῖν ἔσται

Apoc. 15, 5. ὁ ναὸς τῆς σκηνῆς τοῦ μάρτυς

Mat. 18, 16. στόματος δύο μαρτύρων ἢ τριῶν

26, 65. τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων;

Mar. 14, 63. χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων

Luc. 24, 48. ἵνα μάρτυρες τοῦτων

Act. 1, 8. ἔσθε μοι μάρτυρες ἐν

- 22. μάρτυρα τῆς ἀναστάσεως

Act. 2, 32. οὐ πάντες ἡμεῖς ἴσμεν
μάρτυρες
8, 15. οὐ ἡμεῖς μάρτυρές ἴσμεν
5, 32. αἱτοῖ μάρτυρες τῶν ῥη-
μάτων
6, 18. μάρτυρας ψευδαῖς
7, 58. οἱ μάρτυρες ἀπέθαντο
10, 39. ἡμεῖς... μάρτυρες πάντων
- 41. μάρτυσι τοῖς προκει-
ροτονημένοις
13, 31. μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς
τὸν λαόν
22, 15. ἴση μάρτυς αὐτῷ πρὸς
πάντας
- 20. Στεφάνου τ. μάρτυρος σου
26, 16. μάρτυρα ὧν τε εἶδες
Rom. 1, 9. μάρτυς γὰρ μου ἔστιν
ὁ θεός
2Cor. 1, 23. μάρτυρα τὸν θεὸν ἐπι-
καλοῦμαι
13, 1. δύο μαρτύρων καὶ τριῶν
Phil. 1, 8. μάρτυς γὰρ μου ἔστιν ὁ θ.
1Th. 2, 5. θεὸς μάρτυς
- 10. ὑμεῖς μάρτυρες καὶ ὁ θ.
1Tim. 5, 19. ἐπὶ δύο ἢ τριῶν μαρτύρ.
6, 12. ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρ.
2Tim. 2, 2. διὰ πολλῶν μαρτύρων
Heb. 10, 23. ἐπὶ θυσίᾳ ἢ τρισὶ μάρ-
τυσιν
12, 1. νῆφος μαρτύρων
1Pet. 5, 1. μάρτυς τῶν τοῦ Χρι-
στοῦ παθημάτων
Apoc. 1, 5. ὁ Ἰ. Χρ. ὁ μάρτυς ὁ πιστός
2, 13. Ἀντίπατος ὁ μάρτυς μου ὁ
πιστός
3, 14. ὁ μάρτυς ὁ πιστός καὶ
ἀληθινός
II, 2. τοῖς δυοῖ μάρτυσιν μου

Apoc. 17, 6. αἵματος τῶν μαρτ. Ἰησοῦ
μασσᾶσθαι Apoc. 16, 10.
μαστιγοῦν
Mat. 10, 17. μαστιγώσουσιν ὑμᾶς
20, 19. μαστιγῶσαι καὶ σταυρώσαι
(Mar. 10, 34. Luc. 18, 33)
23, 34. ἐξ αὐτῶν μαστιγώσετε
Joh. 19, 1. τὸν Ἰ. Χ. ἐμαστιγώσας
Heb. 12, 6. μαστιγοὶ δὲ πάντα υἱὸν
μαστιγίσιν Act. 22, 25.
μάστιξ
1) Plage:
Mar. 8, 10; 5, 29. 34. Luc. 7, 21.
2) Geissel:
Act. 22, 24. Heb. 11, 36.
μαστός
Luc. 11, 27; 23, 29. Apoc. 1, 13.
ματαιολογία 1 Tim. 1, 6.
ματαιολόγος Tit. 1, 10.
μάταιος
Act. 14, 15. ἀπὸ τούτων τῶν ματαίων
1Cor. 3, 20. ὅτι εἰσὶ μάταιοι
13, 17. ματαία ἢ πίστις ὑμῶν
Tit. 3, 9. ζητήσεις - εἰσὶ γὰρ ἀνω-
φελεῖς καὶ μάταιοι
Jac. 1, 26. τοῦτον μάταιος ἢ θρη-
σκία
1Pet. 1, 18. ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν
ἀναστροφῆς
ματαιότης
Rom. 8, 20. Eph. 4, 17. 2 Pet. 2, 18.
ματαιοῦσθαι Rom. 1, 21.
μάτην Mat. 15, 9. (Mar. 7, 7)
Ματθαῖος
Mat. 9, 9; 10, 3. Mar. 3, 18. Luc.
6, 15. Act. 1, 13.
Ματθαῖον Mat. 1, 15.
Ματθαῖον Luc. 3, 24. 29.

Ματθίας Act. 23, 26.

Ματταθίας Luc. 3, 31.

Ματταθίας Luc. 3, 25, 26.

μάχαιρα

Mat. 10, 34. οὐκ ἤλθον βαλεῖν εἰρή-
νην, ἀλλὰ μάχαιραν

26, 47. μετὰ μαχαίρων καὶ ξύλων
(Mar. 14, 48) (cf. 55. Mar.
14, 48. Luc. 22, 52)

- 51. ἀπίσπασε τὴν μάχαιραν
αὐτοῦ (Mar. 14, 47. Joh.
18, 10)

- 52. ἀπόστρεψόν σου τὴν μά-
χαιραν εἰς τὸν τύπον
αὐτῆς (cf. Joh. 18, 11)

- - οἱ λαβόντες μάχαιραν
[ἐν] μαχαίρᾳ ἀπολούνται
(cf. Apoc. 13, 10)

Luc. 21, 24. πεσοῦνται στόματι μα-
χαίρας

22, 36. ἀγορασάτω μάχαιραν

- 38. ἰδοὺ μάχαιραι ὥδε δύο

- 49. εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίρᾳ

Act. 12, 2; 16, 27.

Rom. 8, 35. ἢ κίνδυνος ἢ μάχαιρα;

18, 4. οὐ γὰρ εἰκὴ τὴν μ. φορεῖ

Eph. 6, 17. τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύ-
ματος ὃ ἐστὶ φῆμα Θεοῦ

Heb. 4, 12. ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν
διστομον

11, 34. ἔφυγον στόματα μαχαίρ.

- 37. ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέ-
θανον

Apoc. 6, 4. ἐδόθη αὐτῷ μάχ. μεγάλη

13, 14. ἔχει τὴν πληγὴν τῆς μαχ.

μάχεσθαι

Joh. 6, 52. Act. 7, 26. 2 Tim. 2, 24.

Jac. 4, 2.

μάχη

2 Cor. 7, 5. 2 Tim. 2, 23. Tit. 3, 2.

Jac. 4, 1.

μεγαλαυχεῖν Jac. 8, 5.

μεγαλειᾶ Luc. 1, 49. Act. 2, 11.

μεγαλειότης

Luc. 9, 43. Act. 19, 27. 2 Pet. 1, 16.

μεγαλοπρεπής 2 Pet. 1, 17.

μεγαλύνειν

Mat. 23, 5. μεγαλύνουσι τὰ κράσπεδα

Luc. 1, 46. μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τόν

- 58. ἐμεγάλυνε ὁ Κ. τὸ ἔλεος

Act. 5, 13. ἐμεγάλ. αὐτοὺς ὁ λαός

10, 46. μεγαλυνόντων τὸν Θεόν

19, 17. ἐμεγαλύνετο τὸ ὄνομα τοῦ

Κυρίου Ἰησοῦ

2 Cor. 10, 15. ἐν ὑμῖν μεγαλυνθῆναι

Phil. 1, 20. μεγαλυνθήσεται Χριστός

ἐν τῷ σώματι μου

μεγάλως Phil. 4, 10.

μεγαλωσύνη

Heb. 1, 3; 8, 1. Jud. 25.

μέγας

ἀγέλη: Mar. 5, 11.

ἀετός: Apoc. 12, 14.

ἄλυσις: Apoc. 20, 1.

ἀνάγαιον: Mar. 14, 15. Luc. 22, 12.

ἀνάγκη: Luc. 21, 23.

ἄνεμος: Joh. 6, 18. Apoc. 6, 13.

ἄρτεμις: Act. 19, 27. 28. 34. 35.

ἀρχιερεὺς: Heb. 4, 14. (cf. auch

ιερεὺς)

ἀστήρ: Apoc. 8, 10.

Βαβυλὼν: Apoc. 14, 8; 16, 19;

17, 5; 18, 2. 10. 21. (cf. auch

πόλις)

βασιλεὺς: Mat. 5, 35.

βροντή: Apoc. 14, 2.

γαλήνη: Mat. 8, 26. Mar. 4, 39.
 δειπνον: Luc. 14, 16. Apoc. 19, 17.
 δένδρον: Luc. 13, 19.
 διωγμός: Act. 8, 1.
 δοχή: Luc. 5, 29.
 δράκων: Apoc. 12, 3. 9.
 δύναμις: Act. 4, 33; 8, 10. Apoc.
 11, 17.
 ἔκστασις: Mar. 5, 42.
 ἐντολή: Mat. 22, 36. 38.
 ἐξουσία: Apoc. 13, 2; 18, 1.
 ἔργον: Apoc. 15, 8.
 ἡμέρα: Joh. 7, 37; 19, 31. Act.
 2, 20. Jud. 6. Apoc. 6, 17; 16, 14.
 θαῦμα: Apoc. 17, 6.
 θεός: Tit. 2, 13.
 θλίψις: Mat. 24, 21. Act. 7, 11.
 Apoc. 2, 22; 7, 14.
 θρόνος: Apoc. 20, 11.
 θυμός: Apoc. 12, 19.
 τύρα: 1 Cor. 16, 9.
 ιερεύς: Heb. 10, 21.
 ἰχθύες: Joh. 21, 11.
 κάμινος: Apoc. 9, 2.
 καῦμα: Apoc. 16, 9.
 κλάδοι: Mar. 4, 32.
 κοπετός: Act. 8, 2.
 κραυγή: Act. 23, 9. Apoc. 14, 18.
 λαίλαψ: Mat. 4, 37.
 ληνός: Apoc. 14, 19.
 λίθος: Mat. 27, 60. Mar. 16, 4.
 λιμός: Luc. 4, 25. Act. 11, 28.
 λύπη: Rom. 9, 2.
 μάχαιρα: Apoc. 6, 4.
 μισθαποδοσία: Heb. 10, 35.
 μύλος: Apoc. 18, 21.
 μυστήριον: Eph. 5, 32. 1 Tim. 3, 16.
 ὁθόνη: Act. 10, 11; 11, 5.

οἰκία, οἰκοδομαί: Mar. 13, 2.
 2 Tim. 2, 20.
 ὄρος: Apoc. 8, 8; 21, 10.
 πίστις: Mat. 15, 28.
 πληγή: Apoc. 16, 21.
 ποιμήν: Heb. 13, 20.
 πόλις (cf. auch Βαβ.): Apoc. 11,
 8; 16, 19; 17, 18; 18, 10. 16.
 18. 19; 21, 10.
 πορισμός: 1 Tim. 6, 16.
 πορνή: Apoc. 17, 1; 19, 2.
 ποταμός: Apoc. 9, 14; 16, 12.
 προφήτης: Luc. 7, 16.
 πτώσις: Mat. 7, 27.
 πυρετός: Luc. 4, 38.
 ῥήγμα: Luc. 6, 49.
 σημεῖον: Mat. 24, 24. Luc. 21, 11.
 Act. 6, 8; 8, 13. Apoc. 12, 1;
 13, 13; 15, 1.
 σαισμός: Mat. 8, 24; 28, 2. Luc.
 21, 11. Act. 16, 26. Apoc. 6,
 12; 11, 13; 16, 18 (bis)
 τειχος: Apoc. 21, 12.
 φόβος: (Mat. 28, 8) Mar. 4, 41.
 Luc. 2, 9; 8, 37. Act. 5, 5. 11.
 Apoc. 11, 11.
 φωνή: Mat. 24, 31; 27, 46. 50.
 Mar. 1, 26; 5, 7; 15, 34. 37.
 Luc. 1, 42; 4, 33; 8, 28; 17,
 15; 19, 37; 23, 23. 46. Joh. 11,
 43. Act. 7, 57. 60; 8, 7; 14,
 10; 16, 28; 26, 24. Apoc. 1, 10;
 5, 2. 12; 6, 10; 7, 2. 10; 8, 13;
 10, 3; 11, 12. 15; 12, 10; 14,
 7. 9. 15; 16, 1. 17; 18, 2; 19,
 1. 17; 21, 2.
 φῶς: Mat. 4, 16.
 χάλαζα: Apoc. 11, 19; 16, 21.

χαρά: Mat. 2, 10; 28, 8. Luc. 2, 10; 24, 52. Act. 8, 8; 15, 3.
 χάρις: Act. 4, 33.
 χάσμα: Luc. 16, 26.
 Uebrigc Stellen:
 Mat. 5, 19. οὗτος μέγας κληθήσεται
 20, 25. οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν (Mar. 10, 42)
 - 26. ἐν ὑμῖν μέγας γενέσθαι (Mar. 10, 43)
 Luc. 1, 15. ἔσται γ. μέγας ἐν Κ. 32.
 9, 48. οὗτος ἔσται μέγας
 Act. 8, 9. εἶναι τινα ἑαυτὸν μέγαν
 - 10. ἀπὸ μικροῦ ὕψος μεγάλου (cf. Heb. 8, 11)
 26, 22. μικρῷ τε καὶ μεγάλῳ
 1Cor. 9, 11. μέγα, εἰ ἡμεῖς ὑμῶν
 2Cor. 11, 15. οὐ μέγα οὖν, εἰ καὶ
 Heb. 11, 24. πλῖστοι Μωϋσῆς μέγας γενόμενος
 Apoc. 11, 18. τοῖς μικροῖς κ. τοῖς μεγάλοις (cf. 13, 16; 19, 5)
 13, 5. λαλοῦν μεγάλα κ. βλασφ.
 19, 18. μικρῶν καὶ μεγάλων (cf. 20, 12)
 μέγιστος 2 Pet. 1, 4.
 μέγιστος Eph. 1, 19.
 μεγιστάνες
 Mar. 6, 21. Apoc. 6, 15; 18, 23.
 μεθαρμενεύεσθαι
 Mat. 1, 23. Mar. 5, 41: 15, 22. 34.
 Joh. 1, 42. Act. 4, 36; 13, 8.
 μέθῃ
 Luc. 21, 34. Rom. 13, 13. Gal. 5, 21.
 μεθιστάνειν, μεθίστημι
 Luc. 16, 4. μετασταθῶ τῆς οἰκονομ.
 Act. 13, 23; 19, 26.
 1Cor. 13, 2. ὥστε ὄρη μεθιστάνειν

Col. 1, 13. μετέστηγεν εἰς τὴν βασι-
 μεθουσία Eph. 4, 14; 6, 11.
 μεθόρια Mar. 7, 24.
 μεθύειν
 Mat. 24, 49. πίνειν μετὰ τῶν μεθύ-
 όντων
 Joh. 2, 10. ὅταν μεθύσῳσι, τότε
 Act. 2, 15. οὐ - οὗτοι μεθύουσιν
 1Cor. 11, 21. ὅς μὲν πίνει, ὅς δὲ μεθίει
 1Th. 5, 7. νυκτὸς μεθύουσα
 Apoc. 17, 2. 6.
 μεθύσκεσθαι
 Luc. 12, 45. Eph. 5, 18. 1 Th. 5, 7.
 μεθύσος 1 Cor. 5, 11; 6, 10.
 *μελίζων
 Mat. 11, 11. μελίζων Ἰωάννου τοῦ βα-
 πτιστοῦ etc. (Luc. 7, 28)
 18, 1. 4. τίς ἄρα μελίζων ἐστίν
 etc. (Mar. 9, 34. Luc. 9, 46)
 Joh. 14, 28. ὁ πατὴρ μου μελίζων μου
 ἐστί
 15, 20. οὐκ ἔστι δούλος μελίζων
 τοῦ κυρίου
 1Joh. 3, 20. μελίζων ἐστίν ὁ θεὸς τῆς
 καρδίας
 μετίζον adv. Mat. 20, 31.
 μετίζοταρος 3 Joh. 4.
 τὸ μέλαν
 2 Cor. 3, 3. 2 Joh. 12. 3 Joh. 13.
 μέλας
 Mat. 5, 26. Apoc. 6, 5. 12.
 Μελεᾶς Luc. 3, 31.
 μελετᾶν
 Mar. 13, 11. Act. 4, 25. 1 Tim. 4, 15.
 μέλι
 Mat. 3, 4. (Mar. 1, 6) Apoc. 10, 9. 10.
 μελίσσιος Luc. 24, 42.
 Μελίτη Act. 28, 1.

*μέλλειν

Mat. 3, 7. ἀπὸ τῆς μελλούσης ὁργῆς (Luc. 3, 7)

12, 32. αἰῶνι, οὐτε ἐν τῷ μέλλοντι

Act. 24, 25. τ. χρόματος τοῦ μέλλοντος

Rom. 5, 14. τύπος τοῦ μέλλοντος

Eph. 1, 14. αἰῶνι -- ἐν τῷ μέλλοντι

Col. 2, 17. σκιά τῶν μελλόντων

1 Tim. 4, 8. ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς μελλούσης

Heb. 2, 5. τὴν οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν

6, 5. μέλλοντος αἰῶνος

9, 11. τῶν μελλόντων ἀγαθῶν (10, 1)

11, 20. περὶ μελλόντων εὐλόγησεν

18, 14. τ. μέλλουσας ἐπιζητοῦμεν

1 Pet. 5, 1. τῆς μελλούσης ἀποκαλύπτεσθαι δόξης

2 Pet. 2, 6. μελλόντων ἀσεβεῖν

Apoc. 8, 13. τῶν μελλόντων σαλπίζειν μέλος

Mat. 5, 29. ἐν τῶν μελῶν σου (30)

Rom. 8, 13. τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα ἀδικίας - δικαιοσύνης

- 19. τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ - τῇ δικαιοσ.

7, 5. ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν

- 23. νόμον ἐν τοῖς μέλεσιν μου etc.

12, 4. ἐν ἐνὶ σώματι μέλη πολλὰ etc.

- 5. ἵσμεν - ἀλλήλων μέλη

1 Cor. 6, 15. τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἵστιν etc.

12, 12. τὸ σῶμα - - μέλη ἔχει πολλά etc.

1 Cor. 12, 14. σῶμα οὐκ ἵστιν ἐν μέλος

- 18. ὁ θεὸς ἔθετο τὰ μέλη ἐν ἑκαστον

- 19. τὰ πάντα ἐν μέλος

- 20. πολλὰ μὲν μέλη, ἐν δὲ σῶμα

- 22. τὰ δοκοῦντα μέλη τοῦ σώματος ἀσθενέστερα

- 25. μεριμνῶσι τὰ μέλη

- 26. εἴτε πάσχει ἐν μέλος, συμ-πάσχει πάντα τὰ μέλη

- εἴτε δοξάζεται ἐν μέλος. συγκαίρει πάντα τὰ μέλη

- 27. ἵστέ - μέλη ἐκ μέρους

Eph. 1, 16. ἑκάστου μέλους

- 25. ἵσμεν ἀλλήλων μέλη

5, 30. μέλη ἵσμεν τοῦ σώμ. αὐτοῦ.

Col. 3, 5. νεκρῶσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν

Jac. 3, 5, 6. ἡ γλῶσσα μικρὸν μέλος ἵστί etc.

4, 1. ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν

Μελχί Luc. 3, 24. 28.

Μελχισεδέκ

Heb. 5, 6. 10; 6, 20; 7, 1. 10. 11. 15. 17. 21.

μεμβράνα 2 Tim. 4, 13.

μίμνησθαι

[Mar. 7, 2.] Rom. 9, 19. Heb. 8, 3.

μεμψίμοιρος Jud. 16.

μένειν

Mat. 10, 11. κάκει μένεται ὥς ἂν ἐξ. (Mar. 6, 10. Luc. 9, 4)

11, 23. ἔμειναν ἂν μέχρι τῆς σήμε.

26, 38. μένεται. ὧδε καὶ γρηγορεῖτε (Mar. 14, 34)

Luc. 1, 56; 8, 27.

10, 7. ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μένεται

Luc. 19, 5. ἐν τῷ οἴκῳ σου δαί με
μείναι

24, 29. μείνον μεθ' ἡμῶν etc.

Joh. 1, 32. καὶ ἔμεινον ἐπ' αὐτόν

- 33. καὶ μένον ἐπ' αὐτόν

- 39. διδάσκαλε, ποῦ μένεις;

- 40; 2, 12.

3, 36. ἡ ὁργὴ... μένει ἐπ' αὐτόν

4, 40. μείναι παρ' αὐτοῖς etc.

5, 33. τὸν λόγον αὐτοῦ οὐκ ἔχετε
μένοντα ἐν ὑμῖν

6, 27. βρωσὶν μένουσαν εἰς
ζωὴν αἰώνιον

- 56. ἐνέμοι μένει καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ

7, 9. ἔμεινον ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ

8, 31. ἐὰν ὑμεῖς μείνητε ἐν τῷ
λόγῳ τῷ ἔμφῳ

- 35. δοῦλος οὐ μένει ἐν τῇ
οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα

- - ὁ υἱὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα

9, 41. ἡ οὖν ἁμαρτία ὑμῶν μένει

40, 40; 11, 6.

12, 24. αὐτὸς μόνος μένει

34. ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν
αἰῶνα

- 46. ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνῃ

14, 10. ὁ πατὴρ ὁ ἐν ἡμοῖς μένων

- 16. ἵνα μείνῃ μεθ' ὑμῶν

- 17. ὅτι παρ' ὑμῖν μένει

25. λελάληκα ὑμῖν παρ' ὑμῖν
μένων

15, 4. 5. 6. μείνατε ἐν ἡμοῖς καὶ γὰρ
ἐν ὑμῖν etc.

- 7. τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν
μείνῃ

- 9. μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ
ἐμῇ (cf. 10)

- 10. μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ

Joh. 15, 11. ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν
μείνῃ

- 16. ὁ καρπὸς ὑμῶν μείνῃ

19, 31. ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ
σταυροῦ

21, 22. ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν
ἕως (23)

Act. 8, 4. οὐχὶ μένον σοι ἔμεινα
9, 43; 16, 15; 18, 3. 20.

20, 5. ἔμεινον ἡμᾶς ἐν Τρωάδι

- 15. μείναντες ἐν Τρωαγυλίῳ

- 23. δεσμά με καὶ θλίψεις
μένουσιν

21, 7. 8; 27, 31. 41.

23, 16. μένειν καθ' ἑαυτόν

- 30. ἔμεινα δὲ διατίαν ὀλην
ἐν ἰδίῳ μισθώματι

Rom. 9, 11. ἵνα - - πρόθεσις τοῦ
θεοῦ μείνῃ

1Cor. 3, 14. εἴ τινος τὸ ἔργον μείνῃ

7, 8. ἐὰν μείνωσιν ὡς καὶ γὰρ

- 11. μανέτω ἄγαμος

- 20. ἐν ταύτῃ μανέτω

- 24. ἐν ταύτῃ μανέτω παρὰ θεοῦ

- 40. ἐὰν οὕτω μείνῃ

13, 13. μένει πίστις, ἐλπὶς, ἀγά-
πη, τὰ τρία ταῦτα.

15, 6. οἱ πλεῖστοι μένουσιν ἕως
ἄρτι

2Cor. 3, 11. τὸ μένον ἐν δόξῃ

- 14. κάλυμμα ἐπὶ τῇ - μένει

9, 9. δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει
εἰς τὸν αἰῶνα

Phil. 1, 25. μενῶ καὶ συμπαραμενῶ
πᾶσιν

1Tim. 2, 15. ἐὰν μείνωσιν ἐν πίστει

2Tim. 2, 13. ἐκεῖνος πιστὸς μένει

3, 14. σὺ δὲ μένα ἐν οἷς ἔμαθες

2Tim. 4, 20. ἔμειναν ἐν Κορίνθῳ

Heb. 7, 3. μένει ἱερεὺς εἰς τὸ διην.

- 24. διὰ τὸ μένειν αὐτὸν εἰς τὸν

10, 84. κρείττονα ὑπαρξεν - καὶ μένουσαν

12, 27. ἵνα μεῖνῃ τὰ μὴ σαλευόμενα

13, 1. ἡ φιλαδελφία μενέτω

- 14. οὐ γ. ἔχομεν ὡς μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλ.

1Pet. 1, 23. ζωῆς Θεοῦ κ. μένοντος

- 25. ῥῆμα Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα

1Joh. 2, 6. ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μένειν

- 10. ἐν τῷ φῶτι μένει

- 14. ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐν ὑμῖν μένει

- 17. μένει εἰς τὸν αἰῶνα

- 19. μεμενήκεισαν ἂν μεθ' ἡμ.

- 24. ὁ ἡκοίσατε - ἐν ὑμῖν μενέτω etc.

- ἐν τῷ πατρὶ μενεῖτε

- 27. τὸ χρῆμα - ἐν ὑμῖν μένει

- μένετε ἐν αὐτῷ

- 28. μένετε ἐν αὐτῷ, ἵνα

3, 6. πῶς ὁ ἐν αὐτῷ μένων οὐχ ἁμαρτάνει

- 9. σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει

- 14. μένει ἐν τῷ θανάτῳ

- 15. ζῶν αἰώνιον ἐν αὐτῷ μένουσαν

- 17. ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μένει ἐν

- 24. ἐν αὐτῷ μένει κ. αὐτὸς ἐν

- ὅτι μένει ἐν ἡμῖν

4, 12. ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει

- 13. ἐν αὐτῷ μένομεν καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν

1Joh. 4, 15. ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει

- 16. ὁ μένων ἐν τ. ἀγάπῃ ἐν τῷ

2 Joh. 2. ἀλήθειαν τὴν μένουσαν ἐν ἡμῖν

- 9. μὴ μένων ἐν τῇ διδαχῇ etc.

Apoc. 17, 10. ὁ λίγον αὐτὸν θεί μείναι μερίζειν

Mat. 12, 25. μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς (cf. 26. Mar. 3, 24. 25. 26)

Mar. 6, 41. δύο ἰχθύες ἐμέρισε

Luc. 12, 13. μερίσασθαι μετ' ἐμοῦ τὴν κληρονομίαν

Rom. 12, 3. ἐκύστω ὡς ὁ Θεὸς ἐμέρισε μέτρον (1 Cor. 7, 17)

1Cor. 1, 13. μεμερίσται ὁ Χριστός; 7, 33. μεμερίσται ἡ γυνὴ καὶ ἡ παρθένος

2Cor. 10, 13. οὐ ἐμέρισεν ἡμῖν ὁ Θεός

Heb. 7, 2. φῶς καὶ δεκύτην ἀπὸ πάντων ἐμέρισεν

μερίμνα

Mat. 13, 22. ἡ μερίμνα τοῦ αἰῶνος τοῦτου (Mar. 4, 19. Luc. 8, 14)

Luc. 21, 34. μερίμναις βιωτικαῖς

2Cor. 11, 28. ἡ μερίμνα πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν

1Pet. 5, 7. πᾶσαν τὴν μερίμναν ὑμῶν ἐπιβόρηντας ἐπ' αὐτὸν, ὅτι αὐτῷ μέλει

μεριμνῶν

Mat. 6, 25. μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ (Luc. 12, 22)

- 27. τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν (Luc. 12, 25)

- 28. περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε;

- 31. μὴ οὖν μεριμνήσητε λέγ.

Mat. 6, 34. μὴ οὖν μεριμνήσητε εἰς
τὴν αὖριον etc.
Luc. 10, 19. μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ τί
(Luc. 12, 11)
- 41. Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς
12, 26. τί περὶ τῶν λοιπῶν με-
ριμνᾷτε;
1Cor. 7, 32. μεριμνᾷ τὰ τοῦ Κυρ. (34)
- 33 bis. μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου
12, 25. τὸ αὐτὸ ὑπὲρ ἀλλήλων
μεριμνῶσι τὰ μέλη
Phil. 2, 20. τὰ περὶ ὑμῶν μεριμνήσει
4, 6. μηδὲν μεριμνᾷτε
μερίς
Luc. 10, 42. τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξε-
λέξατο
Act. 8, 21; 16, 12.
2Cor. 6, 15. τίς μερίς πιστῶ μετὰ
ἀπίστου
Col. 1, 12. εἰς τὴν μερίδα τοῦ κλή-
ρου τῶν ἁγίων
μερισμός Heb. 2, 4; 4, 12.
μεριστής Luc. 12, 14.
μέρος
Mat. 2, 22. εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας
15, 21; 16, 13.
24, 51. τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν
ὑποκριτῶν θήσει (Luc.
12, 46)
Mar. 8, 10. εἰς τὰ μέρη Σαλμανουθά
Luc. 11, 36. μὴ ἔχον τι μέρος οχο-
ταινόν
15, 12. τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς
οὔσιας
24, 42. ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος
Joh. 13, 8. οὐκ ἔχεις μέρ. μετ' αὐτοῦ
19, 23. ἐποίησαν τέσσαρα μέρη
etc.

Joh. 21, 6. τὰ δεξιὰ μέρη τ. πλοίων
Act. 2, 10. τὰ μέρη τῆς Διβύης
5, 2. ἐνέγκας μέρος τι
19, 1. τὰ ἀνωτερικὰ μέρη
- 27. τοῦτο κινδυνεύει ἡμῖν
τὸ μέρος εἰς ἀπελεγμὸν
ἔλθαι
20, 2. τὰ μέρη ἐκεῖνα
23, 6. ἐν μέρος ἐστὶ Σαδδου-
καίων
- 9. οἱ γραμματεῖς τοῦ μέ-
ρους τῶν Φαρισαίων
Rom. 11, 25. πῶρως ἐκ ἀπὸ μέρους τῶ
Ἰσραὴλ
15, 15. ἀδελφοὶ ἀπὸ μέρους
- 24. ἀπὸ μέρους ἐμπλησθῶ
1Cor. 11, 18. καὶ μέρος τι πιστεύω
12, 27. μέλη ἐκ μέρους
13, 9. ἐκ μέρ. - γινώσκωμεν etc.
- 10. τὰ ἐκ μέρους καταργη-
θήσεται
- 12. ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους
14, 27. τρεῖς, καὶ ἀνὰ μέρος
2Cor. 1, 14. ἐπιγνῶτε ἡμ. ἀπὸ μέρους
2, 5. ἀλλ' ἀπὸ μέρους, ἵνα μὴ
3, 10. ἐν τούτῳ τῷ μέρει (9, 13)
Eph. 4, 9. εἰς τὰ κατώτερα μέρη
- 16. ἐνὸς ἐκάστου μέρους
Col. 2, 16. ἢ ἐν μέρει ἰορτηγῆς
Heb. 9, 5. λέγειν κατὰ μέρος
1Pet. 4, 16. ἐν τῷ μέρει τούτῳ
Apo. 16, 19. ἐγένετο εἰς τρία μέρη
20, 6. ὁ ἔχων μέρος ἐν τῇ ἀνα-
στάσει τῇ πρώτῃ
21, 8. τὸ μ. αὐτῶν ἐν τῇ λίμνῃ
22, 19. ἀρελαί θ. θεὸς τὸ μέρος
αὐτοῦ ἀπὸ
μεσημβρία Act. 8, 26; 22, 6.

μεσιτεύειν Heb. 6, 17.
 μεσίτης
 Gal. 3, 19 ἐν χειρὶ μεσίτου
 - 20. ὁ δὲ μεσίτης ἰνὸς οὐκ ἔστιν
 1Tim. 2, 5 εἰς καὶ μεσίτης Θεοῦ καὶ
 ἀνθρώπων, ἄνθρωπος
 Χριστὸς Ἰησοῦς
 Heb. 8, 6 ἐστὶ διαθήκης μεσίτης
 9, 15. διαθήκης καινῆς μεσίτης
 (cf. 12, 24)
 μεσονύκτιον
 Mar. 13, 35. Luc. 11, 5. Act. 16, 25;
 20, 7.
 Μεσοποταμία Act. 2, 9; 7, 2.
 μέσος
 Mat. 10, 16. ἀποστέλλω - ἐν μέσῳ
 λύκων (Luc. 10, 3)
 18, 25. ἵππεις ζιζάνια ἀνὰ μέ-
 σον τοῦ σίτου
 - 49. ἐκ μέσου τῶν δικαίων
 14, 6. 24 (Mar. 6, 47); 18, 2 (Mar.
 9, 38).
 18, 20. ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν
 25, 6. μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ
 Mar. 3, 8; 7, 81; 14, 60.
 Luc. 2, 46. ἐν μέσῳ διδασκάλων
 4, 30. διελθὼν διὰ μέσου αὐ-
 τῶν ([Joh. 8, 59])
 - 35; 5, 19; 6, 8.
 8, 7. ἔπescen ἐν μέσῳ τῶν
 ἀκαθάρτων
 17, 11; 21, 21.
 22, 27. εἰμι ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς
 - 55 bis.
 23, 45. ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα
 - μέσον
 24, 36. ἔσθη ἐν μέσῳ αὐτῶν
 Joh. 1, 26. μέσος - ὑμῶν ἔστηκεν

Joh. [8, 3. 9]
 19, 18. μέσον δὲ Ἰησοῦν
 20, 19. ἔσθη εἰς τὸ μέσον (26)
 Act. 1, 15. Ἄνθρωπος ἐν μ. τῶν μαθ.
 - 18. ἐλάκησε μέσος
 2, 22; 4, 7; 17, 22. 33; 23, 10;
 26, 13; 27, 21. 27.
 1Cor. 5, 2. ἄρθῃ ἐκ μέσου ὑμῶν
 6, 5. διακρίναι ἀνὰ μέσον τοῦ
 ἀδελφοῦ
 2Cor. 6, 17. „ἐξέλθετε ἐκ [μέσου αὐ-
 τῶν“
 Phil. 2, 15. ἐν μέσῳ γενεᾶς σχολιαῶς
 Col. 2, 14. ἤρκεν ἐκ τοῦ μέσου
 1Th. 2, 7. ἡπίοι ἐν μέσῳ ὑμῶν
 2Th. 2, 7. ὥς ἐκ μέσου γένηται
 Heb. 2, 12. „ἐν μέσῳ ἐκκλησίας“
 Apoc. 1, 13. ἐν μ. τῶν ἐπὶ τῇ λυχν. (2, 1)
 2, 7. ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου
 4, 6. ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου (5, 6)
 5, 6. ἐν μέσῳ τῶν πρεσβυτέρων
 6, 6. ἐν μ. τῶν τεσσάρων ζώων
 7, 17. ἄρνιον τὸ ἀνὰ μέσον τοῦ
 θρόνου
 22, 2. ἐν μέσῳ τῆς πλατείας
 μεσότομον Eph. 2, 14.
 μεσοῦν Joh. 7, 14.
 μεσουράνημα
 Apoc. 8, 13; 14, 6; 19, 17.
 Μεσσίας Joh. 1, 42; 4, 25.
 μεστός
 Mat. 23, 28. ἔσωθεν δὲ μεστοὶ ἐστε
 ὑποκριταί
 Joh. 19, 29; 21, 11.
 Rom. 1, 29. μεστοὺς φθόνου, φόνου
 15, 14. μεστοὶ ἐστε ἀγαθωσύνης
 Jac. 3, 8. μεστή τοῦ θανατηφόρου
 - 17. σοφία μεστή ἰλλούς

2Pet. 2, 14. ὀφθαλμούς ἔχοντες με-
στοὺς μοιχαλίδος

μεστούσθαι Act. 2, 18.

μεταβαίνειν

Mat. 8, 34; 11, 1; 12, 9; 15, 29.

17, 20. ἔρειτε . . μετάβηθι ἐν-
ταῦθεν ἐκεῖ καὶ μεταβή-
σεται

Luc. 10, 7. μὴ μεταβαίνετε ἐξ οἰκίας
εἰς οἰκίαν

Joh. 5, 24. μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θά-
νάτου εἰς τὴν ζωὴν (1 Joh.
3, 14)

7, 3. μετάβηθι ἐνταῦθεν

18, 1. μεταβῆ ἐκ τοῦ κόσμου
τούτου πρὸς

Act. 18, 7. καὶ μεταβύς ἐκεῖθεν

μεταβάλλεσθαι Act. 28, 6.

μετάγειν Jac. 3, 3. 4.

μεταδιδόναι

Luc. 3, 11. μεταδότω τῷ μὴ ἔχοντι

Rom. 1, 11. ἵνα τι μεταδῶ χάρισμα
ὑμῖν

12, 8. ὁ μεταδιδούς ἐν ἀπλότητι

Eph. 4, 28. μεταδιδόναι τῷ χρεῖαν
ἔχοντι

1 Th. 2, 8. μεταδοῦναι ὑμῖν - - τὸ
εὐαγγέλιον

μετάθεσις

Heb. 7, 12; 11, 5; 12, 27.

μεταίρειν Mat. 13, 53; 19, 1.

μετακαλεῖσθαι

Act. 7, 14; 10, 32; 20, 17; 24, 25.

μετακινεῖν Col. 1, 23.

μεταλαμβάνειν

Act. 2, 46. μετελάμβανον τροφῆς

24, 25 καιρὸν δὲ μεταλαβὼν

27, 33. 34.

2Tim. 2, 6. καρπῶν μεταλαμβάνειν

Heb. 6, 7. μεταλαμβάνει εὐλογίας
12, 10. εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς
ἀγιότητος

μετάληψις 1 Tim. 4, 3.

μεταλλάττειν Rom. 1, 25. 26.

μεταμέλεσθαι

Mat. 21, 29. ὕστερον δὲ μεταμελήσεις

- 32. οὐ μεταμελήθητε ὕστερον

27, 3. μεταμελήσεις ἀπίστους

2Cor. 7, 8. οὐ μεταμέλωμαι, εἰ καὶ
μεταμελόμην

Heb. 7, 21. „οὐ μεταμελήθησεται“

μεταμορφοῦσθαι

Mat. 17, 2 (Mar. 9, 2). Rom. 12, 2

2 Cor. 3, 18.

μετανοεῖν

Mat. 3, 2. μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ
ἡ βασιλεία (cf. 4, 17)

11, 20. ὅτι οὐ μετενόησαν

- 21. ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ με-
τενόησαν (Luc. 10, 13)

12, 41. μετενόησαν εἰς τὸ κή-
ρυγμα (Luc. 11, 32)

Mar. 1, 15. μετανοεῖτε καὶ πιστεύετε
ἐν τῷ εὐαγγελίῳ

6, 12. ἐκίχρυσον ἵνα μετανοή-
σωσι

Luc. 13, 3. ἂν μὴ μετανοήτε (5)

15, 7. ἀμαρτωλῷ μετανοοῦντι
(10)

16, 30. ἂν τις . . μετανοήσουςιν

17, 3. ἂν μετανοήσῃ, ἄφες αὐτῷ

- 4. λέγων· Μετανοῶ

Act. 2, 38. μετανοήσατε καὶ βαπτι-
σθήτω

3, 19. μετανοήσατε οὖν καὶ ἐπι-
στρέψατε

Act. 8, 22. μετανόησον οὖν ἀπὸ τῆς
κακίας

17, 30. παραγγέλλει . . . μετα-
νοεῖν

26, 20. μετανοεῖν καὶ ἐπιστρέ-
φειν ἐπὶ

2Cor. 12, 21. μὴ μετανοησάντων ἐπὶ
τῇ ἀκαθαρσίᾳ

Apos. 2, 5. 16. μετανόησον καὶ τὰ
πρῶτα etc.

- 21. ἵνα μετανόησῃ ἐκ τῆς
πορνείας

- 22. μὴ μετανοήσωσιν ἐκ τῶν
ἔργων αὐτῶν

3, 3. τήρει καὶ μετανόησον

- 19. ζήλωσον οὖν καὶ μετα-
νόησον

9, 20. οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν ἔρ-
γων (16, 11)

- 21. οὐ μετενόησαν ἐκ τ. φόνων

16, 9. οὐ μετενόησαν δοῦναι
αὐτοῦ

μετάνοια

Mat. 3, 8. καρπὸν ἄξιον τῆς μετα-
νοίας (Luc. 3, 8)

- 11. βαπτίζω ὑμᾶς ἐν ὕδατι
εἰς μετάνοιαν

9, 13. καλεῖσαι - [εἰς μετάνοιαν]
(Mar. 2, 17. Luc. 5, 32)

Mar. 1, 4. βάπτισμα μετανολας (Luc.
3, 3. Act. 13, 24; 19, 4)

Luc. 15, 7. οὐ χρεῖαν ἔχουσι μετα-
νοίας

24, 47. μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν

Act. 5, 31. δοῦναι μετάνοιαν τῷ Ἰσρ.

11, 18. τὴν μετάν. ἰδωκεν εἰς ζωὴν

20, 21. τὴν εἰς τὸν θ. μετάνοιαν

Act. 26, 20. ἄξια τῆς μετανολας ἔργα

Rom. 2, 4. εἰς μετάνοιάν σε ἄγει

2Cor. 7, 9. ἠλυπήθητε εἰς μετάνοιαν
- 10. μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν

2Tim. 2, 5. δὴ αὐτοῖς ὁ θ. μετάνοιαν
εἰς ἐπίγνωσιν

Heb. 6, 1. μετανολας ἀπὸ νεκρῶν
ἔργων

- 6. ἀνακαινίζειν εἰς μετάν.

12, 17. μετανολας γὰρ τόπον
οὐχ εὖρε

2Pet. 3, 9. εἰς μετάνοιαν χωρῆσαι
μεταπέμπεσθαι

Act. 10, 5. 22, 29; 11, 13; 24, 24.
28; 25, 3.

μεταστρέφειν

Act. 2, 20. μεταστραφήσεται εἰς σκ.

Gal. 1, 7. μεταστρέψαι τὸ εὐαγγέλιον

Jac. 4, 9. εἰς πένθος μεταστραφήτω
μετασχηματίζεσθαι

1 Cor. 4, 6. 2 Cor. 11, 13. 14. 15.
Phil. 3, 21.

μετατιθέσθαι

Act. 7, 16. μετατιθέσαν εἰς Συχέμ

Gal. 1, 6. οὕτω ταχέως μετατιθε-
σθε ἀπὸ τοῦ καλίσαντος

- εἰς ἕτερον

Heb. 7, 12. μετατιθεμένης γὰρ τῆς
ιερωσύνης

11, 5. πλῖστοι ἐνώχ μετετίθητο.

Jud. 4. χάριν μετατιθέμεντες εἰς
ἀσέλγειαν

μετέχειν

1Cor. 9, 10. ἐπ' ἐλπίδι τοῦ μετέχειν
- 12. τῆς ὑμῶν ἐξουσίας μετέ-
χουσιν

10, 17. ἐκ τοῦ ἐνὸς ἄρτου μετέ-
χουμεν

1Cor.10,21. *τραπίλης Κυρ. μετέχουσιν*
 - 30. *εἰ ἐγὼ χάριτι μετέχω*
 Heb. 2,14. *μετέσχε τῶν αὐτῶν*
 5,18. *ὁ μετέχων γάλακτος*
 7,18. *φυλῆς ἐτέρας μετέσχηκεν*
μετρωρίζεσθαι Luc. 12, 29.
μετοιχεσία Mat. 1, 11. 12. 17.
μετοιχιζειν Act. 7, 4. 43.
μετοχή 2 Cor. 6, 14.
μέτοχος
 Luc. 5, 7. *κατένευσαν τοῖς μετόχοις*
 Heb. 1, 9. *παρὰ τοὺς μετόχους σου*
 3, 1. *κλήσεως ἑπουρ. μέτοιχοι*
 - 14. *μέτοιχοι γὰρ γεγόναμεν*
τοῦ Χριστοῦ
 6, 4. *μετόχους γεννηθέντας* Πν.
 12, 8. *παιδείας, ἧς μέτοχοι γε-*
γόνασι πάντες
μετρειν
 Mat. 7, 2. *ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε, με-*
τρηθήσεται ὑμῖν (Mar.
 4, 24. Luc. 6, 38)
 2Cor.10,12. *αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς ἑαυτούς*
μετροῦντες
 Apoc.11,1.2; 21, 15. 16. 17.
μετρητής Joh. 2, 6.
μετριοπαθεῖν Heb. 5, 2.
μετρίως Act. 20, 12.
μέτρον
 Mat. 7, 2. *ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε* (Mar.
 4, 24. Luc. 6, 38)
 23,32. *τὸ μέτρον τῶν πατέρων*
 Luc. 6,38. *μέτρον καλὸν, πεπισμύ-*
νον etc.
 Joh. 3,34. *οὐ γ. ἐκ μέτρον δίδωσιν*
 Rom.12, 2. *ἐμέρισε μέτρον πίστεως*
 2Cor.10,13. *κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κα-*
ρίνος etc.

Eph. 4, 7. *κατὰ τὸ μ. τῆς δωρεᾶς*
 - 13. *εἰς μέτρον ἡλικίας*
 - 16. *ἐν μέτρῳ ἰνὸς ἐκ. μέρους*
 Apoc.21,15. *εἶχε μέτρον κάλαμον*
 - 17. *μέτρον ἀνθράκων*
μέτῳπον
 Apoc.7, 3. *ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν*
 (9, 4; 13, 16; 14, 1. 9; 17,
 5; 20, 4; 22, 4)
μηδαμῶς Act. 10, 14; 11, 8.
μηδέποτε 2 Tim. 3, 7.
μηδέπω Heb. 11, 7.
Μῆδοι Act. 2, 9.
μήκος Eph. 3, 18. Apoc. 21, 16.
μηκύνεσθαι Mar. 4, 27.
μηλωτή Heb. 11, 37.
μήν
 Luc. 1,24. *περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆ-*
νας πέντε
 - 26.36. 56; 4, 25.
 Act. 7,20; 18, 11; 19, 8; 20, 3; 23, 11.
 Gal. 4,10. *μῆνας καὶ καιροὺς καὶ*
ἐνιαυτούς
 Jac. 5,17. *ἐνιαυτούς τρεῖς καὶ μῆ-*
νας 8ξ
 Apoc.9, 5. *βασανισθῶσι μῆνας πέντε*
 - 10. *ἀδικῆσαι . . μῆνας πέντε*
 - 15. *εἰς τὴν ὥραν καὶ ἡμέραν*
καὶ μῆνα
 11, 2. *μῆνας τεσσαράκοντα δύο*
 13, 5. *ποιήσαι μῆνας τεσσαράκ.*
 22, 2. *κατὰ μῆνα ἕκαστον*
μηνύειν
 Luc. 20, 37. Joh. 11, 27. Act. 23, 30.
 1 Cor. 10, 28.
μηνρός Apoc. 19, 16.

μήτηρ

Mat. 1, 18. μνηστειθαισης γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ

2, 11. 18. 14. 20. 21. Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ etc.

10, 35. Θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς (Luc. 12, 53)

- 37. φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα

12, 46. 47. 48. 49. 50. Ἰδοὺ ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ etc. (Mar. 3, 31. 32. 33. 34. 35. Luc. 8, 19 20. 21)

13, 55. οὐχὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ λέγεται Μαρία μ

14, 8. 11. ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς etc. (Mar. 6, 21. 28)

15, 4. 5. 6. „τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα“ etc. (19, 19) (Mar. 7, 10. 11. 12; 10, 19. Luc. 18, 20. Eph. 6, 2)

19, 5. „καταλείψει τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα“ (Mar. 10, 7. Eph. 5, 31)

- 12. ἐκ κοιλίας μητρὸς

- 29. ὤφεικεν - ἡ πατέρα ἢ μητέρα (Mar. 10, 29. 30)

20, 20. ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαιοῦ (27, 56)

27, 56. Ἰακώβου καὶ Ἰωσή μήτηρ (Mar. 15, 40)

Mar. 5, 40. τὸν πατέρα τοῦ παιδίου καὶ τὴν μητέρα

Luc. 1, 15. ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ

- 43. ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου

- 60. ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν

2, 33. ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ ἡ μ.

- 34. πρὸς Μαρία μ τὴν μητέρα αὐτοῦ

Luc. 2, 43. Ἰωσήφ κ. ἡ μήτηρ αὐτοῦ
- 48. πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπε

- 51. ἡ μήτηρ αὐτοῦ διετήρει

7, 12. μονογενῆς τῇ μητρὶ αὐτ.

- 15. ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μ. αὐτοῦ

14, 26. οὐ μισεὶ τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα

Joh. 2, 1. ἦν ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ

- 3. λέγει ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς αὐτὴν

- 12. ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοί

3, 4. εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ

6, 42. τὸν πατέρα κ. τὴν μητέρα

19, 25. ἡ μήτηρ αὐτοῦ etc.

- 26. ἰδὼν τὴν μητέρα

- 27. ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου

Act. 1, 14. Μαρία τῇ μητρὶ τ. Ἰησοῦ

3, 2. ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ (14, 8)

12, 12. Μαρίας τῆς μ. Ἰωάννου

Rom. 16, 18. τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ

Gal. 1, 15. ἐκ κοιλίας μητρὸς μου

14, 26. Ἰερουσαλήμ - ἥτις ἐστὶ μήτηρ ἡμῶν

1Tim. 5, 2. προσβυτέρας ὡς μητέρας

2Tim. 1, 5. τῇ μητρὶ σου Εὐνείκῃ

Aroc. 17, 5. Βαβυλῶν - ἡ μήτηρ τῶν πορνῶν

μήτρα Luc. 2, 23. Rom. 4, 19.

μητραλφῆς 1 Tim. 1, 9.

μιαιναι

Joh. 18, 23. Ἦνα μὴ μιανθῶσιν

Tik. 1, 15. τοῖς δὲ μεμιασμένοις

Tit. 1, 15. *μεμλάνται αὐτῶν καὶ ὁ
νοῦς καὶ ἡ συνείδησις*
 Heb. 12, 15. *μὴ - μιανθῶσι πολλοί*
 Jud. 8. *σάρκα μὲν μιλάνουσι*
μίλασμα 2 Pet. 2, 20.
μιασμός 2 Pet. 2, 10.
μίγμα Joh. 19, 39.
μίγνυμι, μίγνυειν
 Mat. 27, 34. *μετὰ χολῆς μεμιγμένον*
 Luc. 13, 1. *ὡν τὸ αἷμα Πιλάτος*
ἔμιξε μετὰ τῶν θυσιῶν
αὐτῶν
 Apoc. 8, 7. *πῦρ μεμιγμένον ἐν αἵματι*
 15, 2. *μεμιγμένον πυρὶ*
μικρός
 Mat. 10, 42. *ἕνα τῶν μικρῶν τούτων*
 11, 11. *ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ*
βασιλείᾳ (Luc. 7, 28)
 13, 32. *ὁ μικρότερον μὲν ἐστὶ*
πάντων (Mar. 4, 31)
 18, 6. *ἕνα τῶν μικρῶν τούτων*
 (10. 14) (Mar. 9, 42. Luc.
 17, 2)
 Mar. 15, 40. *ἡ τοῦ Ἰακώβου τοῦ μι-*
κροῦ
 Luc. 9, 48. *ὁ γ. μικρότερος ἐν πᾶσιν*
 12, 32. *μὴ φοβοῦ, τὸ μικρόν*
ποίμνιον
 19, 3. *τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν*
 Joh. 7, 33. 35. *ἔτι μικρόν χρόνον*
μεθ' ὑμῶν
 Act. 8, 10. *ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου*
 26, 22. *μικρῷ τε καὶ μεγάλῳ*
 1 Cor. 5, 6. *μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύ-*
ραμα (Gal. 5, 9)
 Heb. 8, 11. *ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν ἕως*
μεγάλου
 Jac. 3, 5. *γλῶσσα μικρόν μέλος ἐστὶ*

Apoc. 3, 8. *μικρὰν ἔχεις δύναμιν*
 6, 11. *ἀναπαύσονται ἔτι χρό-*
νον [μικρόν]
 11, 18. *τοῖς μικροῖς καὶ τοῖς με-*
γάλοις (13, 16; 19, 5. 18;
 20, 12)
 20, 3. *λυθῆναι μικρὸν χρόνον*
μικρόν
 Mat. 26, 39. *προελθὼν μικρόν* (Mar.
 14, 35)
 26, 73. *μετὰ μικρόν δὲ προσελ-*
θόντες (Mar. 14, 70)
 Joh. 13, 33. *ἔτι μικρόν μεθ' ὑμῶν εἰμι*
 14, 19. *ἔτι μικρόν καὶ ὁ κόσμος*
 16, 16. *μικρόν, καὶ οὐ θωρακιστέ*
με (cf. 17. 18. 19)
 2 Cor. 11, 1. *ἀνέλασθαι μου μικρόν*
 - 16. *ἕνα πάγῳ μικρόν τι*
 Heb. 10, 37. *„ἔτι γὰρ μικρόν ὅσον*
ὅσον“

Μίλητος

Act. 20, 15. 17. 2 Tim. 4, 20.

μίλιον Mat. 5, 41.

μιμεῖσθαι

2 Th. 3, 7. 9. Heb. 13, 7. 3 Joh. 11.

μιμητής

1 Cor. 4, 16. *μιμηταί μου γίνεσθε*
 (11, 1)

Eph. 5, 1. *γίνεσθε οὖν μιμηταί τοῦ*
Θεοῦ

1 Th. 1, 6. *μιμηταί ἡμῶν ἐγενήθητε*
 2, 14. *ὑμεῖς γὰρ μιμηταί ἐγε-*
νήθητε

Heb. 6, 12. *μιμηταί δὲ τῶν διὰ πί-*
στεως

1 Pet. 3, 13. *τοῦ ἀγαθοῦ μιμηταί γί-*
νησθε

μιμνήσκεισθαι, μνάομαι

I. μιμνήσκομαι

Heb. 2, 6. „ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ“

13, 3. μιμνήσκεισθε τ. δεσμίων

II. ἐμνήσθην, μέμνημαι

Mat. 5, 23. ἀπαίει μνησθῆς ὅτι - ἔχει

26, 75. ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ

ῥήματος

27, 63. Κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι

Luc. 1, 54. μνησθῆναι ἰλλούς

- 72. μνησθῆναι διαθήκης

16, 25. μνησθῆναι ὅτι ἀπέλαβες

23, 42. μνησθῆναι μου, Κύριε

24, 6. μνησθῆτε, ὡς ἐλάλησαν

- 8. ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων

Joh. 2, 17. ἐμνήσθησαν δὲ οἱ μαθη-

ται αὐτοῦ ὅτι (22)

12, 16. ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα

Act. 10, 31. αἱ ἐλεημοσύναι σου ἐμνή-

σθησαν ἐνώπιον τοῦ Θ.

11, 16. ἐμνήσθη δὲ τοῦ ῥήματος

1Cor. 11, 2. ὅτι πάντα μου μέμνησθε

2Tim. 1, 4. μεμνημένος σου τῶν θα-

κρῶν

Heb. 8, 12. „τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν οὐ

μὴ μνησθῶ ἔτι“ (10, 17)

2Pet. 3, 2. μνησθῆναι τῶν προει-

ρημένων

Jud. 17. μνησθῆτε τῶν ῥημάτων

Apoc. 16, 19. Βαβυλῶν - ἐμνήσθη ἐνώ-

πιον τοῦ Θεοῦ

μισεῖν

Mat. 5, 43. μισήσεις τὸν ἐχθρόν σου

5, 44. τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς (Luc.

6, 27)

6, 24. ἢ γὰρ τὸν ἵνα μισήσῃ

(Luc. 16, 13)

Mat. 10, 22. μισοῦμενοι ὑπὸ πάντων

(Mar. 13, 13. Luc. 21, 27)

24, 9. μισοῦμενοι ὑπὸ πάντων

- 10. μισήσουσιν ἀλλήλους

Luc. 1, 71. τῶν μισούντων ἡμᾶς

14, 26. καὶ οὐ μισεῖ τὸν πατέρα

19, 14. πολίται αὐτοῦ ἐμίσουν

αὐτόν

Joh. 3, 20. μισεῖ τὸ φῶς καὶ οὐκ

ἔρχεται

7, 7. οὐ δύναται ὁ κόσμος μι-

σεῖν ὑμᾶς

- - ἐμὲ δὲ μισεῖ ὅτι μαρτ.

12, 25. ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν

15, 18. ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ (19)

- - ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμί-

σκειν

- 23. ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν πα-

τέρα μου μισεῖ

- 24. μεμισήκασι καὶ ἐμὲ

- 25. ἐμίσησάν με ὡραῖν

17, 14. ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτ.

Rom. 7, 15. ἀλλ' ὁ μισῶ, τοῦτο ποιῶ

9, 13. τὸν δὲ Ἰησοῦ ἐμίσησα

Eph. 5, 29. ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν

Tit. 3, 3. μισοῦντες ἀλλήλους

Heb. 1, 9. καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν

1Joh. 2, 9. 11. τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ

μισῶν εἶ.

3, 13. εἰ μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος

- 15. πᾶς ὁ μισῶν τ. ἀδελφόν

Jud. 23. μισοῦντες καὶ τὸν ἀπὸ

τῆς σαρκός

Apoc. 2, 6. μισεῖς τὰ ἔργα τῶν Νι-

κολαϊτῶν ἀ καὶ γὰρ μισῶ

(cf. 15)

17, 6. μισήσουσι τὴν πόρνην

18, 2. ἀκαθάρτου κ. μεμισημέν.

μισθαποδοσία

Heb. 2, 2; 10, 35; 11, 26.

μισθαποδότης Heb. 11, 6.

μισθιος Luc. 15, 17, 19.

μισθός

Mat. 5, 12. ὁ μισθός ὑμῶν πολὺς ἐν
(Luc. 6, 23, 35)

- 46; 6, 1.

6, 2. ἀπάρχουσι τ. μ. αὐτ. (5, 16)

10, 41. μισθὸν προφήτου - δι-
καίου λήψεται

- 42. οὐ μὴ ἀπολίση τὸν μι-
σθὸν αὐτοῦ (Mar. 9, 41)

20, 8. ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μ.

Luc. 10, 7. ἄξιος γὰρ ὁ ἐργάτης τοῦ
μισθοῦ (1 Tim. 5, 18)

Joh. 4, 38. μισθὸν λαμβάνει

Act. 1, 18. ἐκ τοῦ μισθοῦ τῆς ἀδικίας

Rom. 4, 4. τῷ δὲ ἐργαζομένῳ ὁ μ.
οὐ λογίζεται κατὰ χάριν

1 Cor. 3, 8. τὸν ἴδιον μισθὸν λήψε-
ται κατὰ (14)

9, 17. εἰ - πρῶσσω, μισθὸν ἔχω

- 18. τίς οὖν μοι ἐστίν ὁ μ.

Jac. 5, 4. ὁ μ. τῶν ἐργατῶν - κράζει

2 Pet. 2, 13. κομιούμενοι μισθὸν ἀδι-
κίας (cf. 15)

2 Joh. 8. μ. πλήρη ἀπολάβωμεν

Jud. 11. μισθοῦ ἐξεχύθησαν

Apoc. 11, 18. δοῦναι τὸν μισθὸν τοῖς
δούλοις

22, 12. ὁ μισθός μου μετ' ἐμοῦ
μισθοῦσθαι Mat. 20, 1, 7.

μισθωμα Act. 23, 30.

μισθωτός

Mar. 1, 20. Joh. 10, 12, 13.

Μιτυλήνη Act. 20, 14.

Μιχαήλ Jud. 9. Apoc. 12, 7.

μνᾶ Luc. 19, 13, 16, 18, 20, 24, 25.

Μνάσων Act. 21, 16.

μνεία

Rom. 1, 9. μνείαν ὑμῶν ποιούμεαι
(Eph. 1, 16. 1 Th. 1, 2.
Philem. 4)

Phil. 1, 3. ἐπὶ πάσῃ τῇ μνείᾳ ὑμῶν

1 Th. 3, 6. ἔχετε μνείαν ἡμῶν ἀγαθ.

2 Tim. 1, 3. ἔχω περὶ σοῦ μνείαν

μνημα

Mar. 5, 3, 5. κατοίκησιν εἶχον ἐν
τοῖς μνήμασι εἰς. (Luc.
8, 27)

Luc. 23, 53. ἐν μνήματι λαξευτῷ

24, 1. ἦλθον ἐπὶ τὸ μνημα

Act. 2, 29; 7, 16. Apoc. 11, 9.

μνημειον

Mat. 8, 28. ἐκ τῶν μνημείων ἐξα-
χόμενοι (Mar. 5, 2. [3])

23, 29. κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα (Luc.
11, 47, 48)

27, 52. τὰ μνημεῖα ἀναψέχθησαν
(cf. 53)

- 60. ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνη-
μαίῳ (Mar. 15, 46. Joh.
19, 41, 42)

28, 8. ἐξεληθούσαι ταχὺ ἀπὸ
τοῦ μνημείου

Mar. 6, 29. ἔθηκαν αὐτὸ ἐν μνημαίῳ

16, 2. ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημειον
([Luc. 24, 1] cf. Joh. 20,
1. 3. 4. 8)

- 3. ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημ.

- 5. εἰσελθούσαι εἰς τὸ μνη-
μειον (cf. Joh. 20, 6)

- 8. ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου

Luc. 11, 44. ὡς τὰ μνημεῖα τὰ ἀθηλα
23, 55. ἐθάσαντο τὸ μνημειον

Luc. 24, 2. ἀποκακυσμένον ἀπὸ τοῦ
μνημείου

- 9. ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ
μνημείου

- 12. ἰδραμεν εἰς τὸ μνημεῖον

- 22. γενόμεναι ὁρῶσαι ἐπὶ
τὸ μνημεῖον

- 24. ἀπῆλθον . . ἐπὶ τὸ μνημ.

Joh. 5, 58. οἱ ἐν τοῖς μν. ἀκούσονται

11, 17. ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ

- 31. ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖον

- 38. ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον

12, 17. ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημ.

20, 1. ἤρμενον ἐκ τοῦ μνημείου

- 2. ἦραν τὸν Κ. ἐκ τοῦ μν.

- 11. εἰστίκει πρὸς τῷ μνημ.

- - παρήκνυεν εἰς τὸ μνημ.

Act. 13, 29. ἔθνησαν εἰς μνημεῖον

μνήμη 2 Pet. 1, 15.

μνημονεύειν

Mat. 16, 9. οὐδὲ μνημονεύετε τοὺς
πάντες (Mar. 8, 18)

Luc. 17, 32. μνημονεύετε τῆς γυναι-
κὸς Διῶτ

Joh. 15, 20; 16, 4. 21.

Act. 20, 31. 35.

Gal. 2, 10. πτωχῶν ἵνα μνημονεύωμ.

Eph. 2, 11. διὸ μνημονεύετε ὅτι

Col. 4, 18. μνημονεύετε μου τῶν
δασμῶν

1Th. 1, 3. μνημονεύοντας ὑμῶν τοῦ
ἔργου

2, 9. μνημονεύετε - - τὸν κό-
πον ἡμῶν

2Th. 2, 5. οὐ μνημονεύετε ὅτι

2Tim. 2, 8. μνημόνευε Ἰησοῦν Χρ.

Heb. 11, 15. ἐκείνης ἐμνημόνευσον

- 22. περὶ τῆς - - ἐμνημόνευσας

Heb. 13, 7. μνημονεύετε τῶν ἡγου-
μένων

Apo. 2, 5. μνημόνευε οὖν πόθεν ἐκ-
πέπτωκας

3, 3. μνημόνευε οὖν πῶς εἰλη-
φας καὶ μετανόησον

18, 5. ἐμνημόνευσεν ὁ Θεὸς τὰ
ἀδικήματα

μνημόσυνον

Mat. 26, 13. (Mar. 14, 9) Act. 10, 4.
μνηστεύεσθαι

Mat. 1, 18. (Luc. 1, 27) Luc. 2, 5.
μογιλάλος Mar. 7, 32.

μόγις Luc. 9, 39.

μόδιος

Mat. 5, 15. (Mar. 4, 21. Luc. 11, 38)

μοιχαλῖς

Mat. 12, 39. γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχα-
λῖς (16, 4. Mar. 8, 38)

Rom. 7, 8. ζῶντος τοῦ ἀνδρὸς μοι-
χαλῖς χρηματίζει, ἵαν

γίνεται ἀνδρὶ ἐτέρῳ etc.

Jac. 4, 4. μοιχοὶ καὶ μοιχαλίδες

2Pet. 2, 14. ὁφθαλμοὺς ἔχοντες με-
στοὺς μοιχαλίδος

μοιχαῖσθαι

Mat. 5, 32; 19, 9. Mar. 10, 11. 12.

μοιχαῖα

Mat. 15, 19 (Mar. 7, 21). [Joh. 8, 3]

[Gal. 5, 19]

μοιχεύειν

Mat. 5, 27. οὐ μοιχεύσεις (19, 18. Mar.

10, 19 (μὴ μοιχεύσης. Luc.

18, 20. Jac. 2, 11). Rom. 13, 9)

- 28. ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτήν

Luc. 16, 18. γαμῶν ἐτέραν μοιχεύει κ.

πᾶς ὁ ἀπολελυμένην γα-
μῶν μοιχεύει

[Joh. 8, 4. ἡ γυνὴ κατελήφθη ἐπαυ-
τοφώρῳ μοιχευομένη]

Rom. 2, 29. ὁ λέγων μὴ μοιχεύειν
μοιχεύεις

Jac. 2, 11. εἰ δὲ οὐ μοιχεύσεις

Αποκ. 2, 22. τ. μοιχεύοντας μετ' αὐτῆς
μοιχός

Luc. 18, 11. 1 Cor. 6, 9. Heb. 13, 4.

Jac. 4, 4.

μόλις

Act. 14, 18; 27, 7. 8. 16. Rom. 5, 7.

1 Pet. 4, 18.

Μολόχ Act. 7, 43.

μολύνειν

1 Cor. 8, 7. Αποκ. 8, 4; 14, 4.

μολυσμός 2 Cor. 7, 1.

μομφή Col. 3, 13.

μονή Joh. 14, 2.

μονογενής

Luc. 7, 12. μονογενής τῇ μητρὶ

8, 42; 9, 38.

Joh. 1, 14. ὡς μονογ. παρὰ πατρός

- 18. ὁ μονογενὴς υἱὸς ὁ ὢν

3, 16. τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μο-
νογενῆ (1 Joh. 4, 9)

- 18. τοῦ μονογ. υἱοῦ τοῦ Θ.

Heb. 11, 17. τὸν μονογενῆ προσέφερεν

1 Joh. 4, 9. τ. υἱὸν αὐτοῦ τ. μονογενῆ

μόνος

Mat. 4, 4. „οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ - -

ἀλλ'“ (Luc. 4, 4)

- 20. „ἀντὶ μόνῳ λατρεύσεις“

(Luc. 4, 8)

12, 4. οὐκ - εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι

μόνοις (Luc. 6, 4)

14, 23. μένος ἦν ἐκεῖ (Mar. 6, 47.

Joh. 6, 15)

Mat. 17, 8. οὐδένα εἶδον εἰ μὴ τὸν
Ἰησοῦν μόνον (Mar. 9, 2. 8.
Luc. 9, 36)

18, 15. μεταξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ
μόνου

24, 36. οὐδαίς . . εἰ μὴ ὁ πα-
τήρ μένος

Luc. 5, 21. τίς . . εἰ μὴ μένος ὁ Θ.

10, 40; 24, 12. 18.

Joh. 5, 44. τὴν παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ

6, 22. ἀλλὰ μόνοι οἱ μαθηταί

[8, 9. κατελείφθη μένος ὁ Ἰ.]

- 18. ὅτι μένος οὐκ εἰμι

- 29. οὐκ ἀφῆκέ με μόνον ὁ
πατήρ

12, 24. αὐτὸς μένος μένει

16, 32. ἵνα . . ἐμὲ μόνον ἀφῆτε εἶτα

17, 3. τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεόν

Rom. 11, 3. „καγὼ ὑπελείφθην μόν.“

16, 4. οὐκ ἐγὼ μένος εὐχαριστῶ,
ἀλλὰ καὶ

- 27. μόνῳ σοφῷ Θεῷ

1 Cor. 9, 6. ἡ μένος ἐγὼ καὶ Βαρν.

14, 36. ἡ εἰς ὑμᾶς μόνους κα-
τήντησεν

Gal. 6, 4. εἰς ἐαυτὸν μόνον τὸ καύχ.

Phil. 4, 15. οὐδ. - εἰ μὴ ὑμεῖς μόνοι

Col. 4, 11. οὗτοι μόνοι συνεργοί

1 Th. 3, 1. ἐν Ἀθήναις μόνοι

1 Tim. 1, 17. μόνῳ Θεῷ τιμῇ

6, 15. ὁ μακάριος καὶ μένος
δυνατός

- 16. ὁ μένος ἔχων ἀθανασίαν

2 Tim. 4, 11. Δουκᾶς ἐστι μένος μετ'
ἐμοῦ

Heb. 9, 7. μένος ὁ ἀρχιερεὺς

2 Joh. 1. οὐκ ἐγὼ μένος, ἀλλὰ καὶ

Jud. 4. τὸν μόνον δεσπότην

Jud. 25. μόνῳ Θεῷ σωτήρι
 Apoc. 9, 4. εἰ μὴ τοὺς ἀνθρ. μόνους
 15, 4. ὅτι μόνος ὁστος
 μονοῦσθαι 1 Tim. 5, 5.
 μονόφθαλμος
 Mat. 18, 9 (Mar. 9, 47).
 μορφῇ Mar. 16, 12. Phil. 2, 6. 7.
 μορφοῦσθαι Gal. 4, 19.
 μόρφωσις Rom. 2, 20. 2 Tim. 3, 5.
 μοσχοποιεῖν Act. 7, 41.
 μόσχος
 Luc. 15, 23 (27. 30). Heb. 9, 12 (19).
 Apoc. 4, 7.
 μουσικός Apoc. 18, 22.
 μόχθος
 2 Cor. 11, 27. 1 Th. 2, 9. 2 Th. 3, 8.
 μυεῖσθαι Phil. 4, 12.
 μυελός Heb. 4, 12.
 μῦθος
 1 Tim. 1, 4. προσέχειν μύθοις καὶ
 γενεαλογίαις
 4, 7. τοὺς - γραῶδεις μύθους
 παραιτοῦ
 2 Tim. 4, 4. ἐπὶ δὲ τοὺς μύθους ἐκτρα-
 πήσσονται
 Tit. 1, 14. προσέχοντες Ἰουδαίκοις
 μύθοις
 2 Pet. 1, 16. σεσοφισμένοις μύθοις
 μυκᾶσθαι Apoc. 10, 3.
 μυκτηρίζεσθαι Gal. 6, 7.
 μυλικός Mar. 9, 42.
 μύλος
 Mat. 18, 6. (Mar. 9, 42. Luc. 17, 2)
 Apoc. 18, 21. 22.
 μυλών Mat. 24, 41.
 Μύρα Act. 27, 5.
 μυριάς
 Luc. 12, 1. τῶν μυριάδων τοῦ ὄχλου

Act. 19, 19. ἀργυρίου μυριάδας
 21, 20. πάσαι μυριάδες εἰσὶν
 Heb. 12, 22. καὶ μυριάσιν, ἀγγέλων
 πανηγύρει
 Jud. 14. ἐν ἀγλαῖς μυριάσιν αὐτοῦ
 Apoc. 5, 11. μυριάδες μυριάδων
 9, 16. δύο μυριάδες μυριάδων
 μυρίζειν Mar. 14, 8.
 μύριοι, μυριοί
 Mat. 18, 24. 1 Cor. 4, 15; 14, 19.
 μύρον
 Mat. 26, 7. 9. 12. ἔχουσα ἀλάβαστρον
 μύρου βαρυτίμου etc.
 (Mar. 14, 3. 4. 5. Luc. 7,
 37. 38. 46. Joh. 11, 2;
 12, 3. 5)
 Luc. 23, 56. ἀρώματα καὶ μύρα
 Apoc. 18, 13. θυμιάματα καὶ μύρον
 Μυσία Act. 16, 7. 8.
 μυστήριον
 Mat. 13, 11. τὰ μυστήρια τῆς βασι-
 λείας τῶν οὐρανῶν (Mar.
 4, 11. Luc. 8, 10)
 Rom. 11, 25. τὸ μυστήριον τοῦτο
 16, 25. ἀποκάλυψιν μυστηρίου
 χρόνοις αἰωνίοις σεσιγη-
 μένον
 1 Cor. 2, 7. λαλοῦμεν Θεοῦ σοφίαν ἐν
 μυστηρίῳ
 4, 1. οἰκονόμους μυστηρίων Θ.
 13, 2. εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα
 14, 2. πνεύματι δὲ λαλεῖ μυσ-
 τήρια
 15, 11. μυστήριον ὑμῖν λέγω
 Eph. 1, 9. τὸ μυστήριον τοῦ Θελή-
 ματος αὐτοῦ
 3, 3. ἐγνωρίσθη μοι τὸ μυστ.
 - 4. ἐν τῷ μυστ. τοῦ Χριστοῦ

- Eph. 3, 9. τίς ἡ οἰκονομία τοῦ μυστ.
 5, 32. τὸ μυστ. τοῦτο μέγα ἐστίν
 6, 19. γνωρίσαι τὸ μυστήριον
 τοῦ εὐαγγελίου
 Col. 1, 26. τὸ μυστήριον τὸ ἀποκα-
 κρυμμένον
 - 27. τῆς δόξης τοῦ μ. τούτου
 2, 2. εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ μυστη-
 ρίου τοῦ Θεοῦ
 4, 3. λαλῆσαι τὸ μυστήριον
 τοῦ Χριστοῦ
 2Th. 2, 7. τὸ γὰρ μυστήριον - τῆς
 ἀνομίας
 1Tim. 3, 9. ἔχοντας τὸ μυστήριον
 τῆς πίστεως
 - 16. τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήρ.
 Apoc. 1, 20. τὸ μ. τῶν ἐπὶ ἀστέρων
 10, 7. ἐτελέσθη τὸ μ. τοῦ Θεοῦ
 17, 5. γεγραμμένον· Μυστήριον
 - 7. σοὶ ἔρω τὸ μυστήριον
 τῆς γυναικὸς
 μυωπάζειν 2 Pet. 1, 9.
 μώλωψ 1 Pet. 2, 24.
 μωμεῖσθαι, μωμᾶσθαι
 2 Cor. 6, 3; 8, 20.
 μῶμος 2 Pet. 2, 13.
 μωραίνειν
 Mat. 5, 13 (Luc. 14, 34). Rom. 1, 22.
 1 Cor. 1, 20.
 μωρία
 1Cor. 1, 18. ἀπολλυμένοις μωρία ἐστὶ
 - 21. διὰ τῆς μωρίας τοῦ κη-
 ρύγματος
 - 23. ἔθνεσι δὲ μωρία
 2, 14. μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστὶ
 - 19. μωρία παρὰ τῷ Θεῷ ἐστὶ
 μωρολογία Eph. 5, 4.

- μωρός
 Mat. 5, 22. ὅς δ' ἂν εἴπῃ· μωρό
 7, 26. ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ μ.
 23, 17. μωροὶ κ. τυφλοὶ, τίς (19)
 26, 2. καὶ πέντε μωραὶ (cf. 3, 8)
 1Cor. 1, 25. τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ
 - 27. τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου
 3, 18. μωρός γένεσθω, ἵνα γέ-
 νηται σοφός
 4, 10. ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν
 2Tim. 2, 23. τὼς δὲ μωροὺς - ζητήσεις
 (Tit. 3, 9)

Μωϋσῆς

- Mat. 8, 4. ὁ προσέταξε Μωϋσῆς
 (Mar. 1, 44. Luc. 5, 14)
 17, 3. 4. Μωϋσῆς καὶ Ἑλίας etc.
 (Mar. 9, 4. 5. Luc. 9, 31. 33)
 19, 7. 8. τί οὖν Μωϋσῆς ἐνταλ-
 λατο etc. (Mar. 10, 3. 4)
 23, 24. Μωϋσῆς εἶπεν· ἴδὲν τις
 (Mar. 12, 19. Luc. 20, 28)
 23, 2. ἐπὶ τῆς Μωϋσέως κα-
 θέδρας
 Mar. 7, 10. Μωϋσῆς γὰρ εἶπε
 .12, 26. ἐν τῇ βίβλῳ Μωϋσέως
 (Luc. 20, 37)
 Luc. 2, 22. κατὰ τὸν νόμον Μωϋσέως
 16, 29. Μωϋσά κ. τοὺς προφήτας
 24, 27. ἀρξάμενος ἀπὸ Μωϋσέως
 - 44. ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσέως
 Joh. 1, 17. νόμος διὰ Μωϋσέως ἐδόθη
 - 46. ὃν ἔγραψε Μωϋσῆς ἐν
 τῷ νόμῳ
 3, 14. Μωϋσ. ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν
 5, 45. Μωϋσῆς, εἰς ὃν ὑμεῖς
 ἠλπικατε
 - 46. εἰ γὰρ ἐπιστεύετε Μωϋσῇ
 6, 32. οὐ Μωϋσῆς δέδωκεν ὑμῖν

Joh. 7, 19. Μωϋσῆς δίδωκεν ὕμιν
τὸν νόμον
- 22. Μωϋσῆς δίδωκεν ὕμιν
τὴν περιτομήν οὕτως.
- 23. μὴ λυθῇ ὁ νόμος Μωϋσ.
[8, 5. Μωϋσῆς ἡμῖν ἐντεταίλατο]
9, 28. τοῦ Μωϋσέως ἰσμὴν μα-
θῆται
- 29. Μωϋσῆς λελάληκεν ὁ θ.
Act. 3, 22. Μωϋσῆς μὲν γὰρ πρὸς
τοὺς πατέρας
6, 11. εἰς Μωϋσὴν καὶ τὸν Θεόν
- 14. παρέδωκεν ἡμῖν Μωϋσῆς
7, 20. ἐγενήθη Μωϋσῆς
- 22. ἐπαιδεύθη Μωϋσῆς πά-
ση σοφίᾳ
- 29. ἔφυγε δὲ Μωϋσῆς ἐν
- 31. ὁ δὲ Μωϋσῆς ἰδὼν ἐθαύ-
μασα τὸ ὄραμα
- 32. ἔντρομος . . Μωϋσῆς
- 35. τοῦτον τὸν Μωϋσὴν
- 37. οὗτός ἐστιν ὁ Μωϋσῆς
- 40. „ὁ γὰρ Μωϋσῆς οὗτος“
- 44. ὁ λαλῶν τῷ Μωϋσῇ
13, 39. ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσέως
15, 1. τῷ εἶπαι Μωϋσέως
- 5. τηρεῖν τὸν νόμον Μωϋσέως
- 21. Μωϋσῆς γὰρ ἐκ γενεῶν
21, 21. ἀποστασίαν διδάσκεις
ἀπὸ Μωϋσέως

Act. 26, 22. οἱ προφῆται . . κ. Μ
28, 23. ἀπὸ τοῦ νόμου Μωϋ-
σέως καὶ τῶν προφητῶν
Rom. 5, 14. ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι Μωϋσέως
9, 15. τῷ γὰρ Μωϋσῇ λίγει
10, 5. Μωϋσῆς γὰρ γράφει τὴν
δικαιοσύνην
- 19. πρῶτος Μωϋσῆς λίγει
1Cor. 9, 9. ἐν γὰρ τῷ Μωϋσέως νόμῳ
10, 2. εἰς τὸν Μωϋσὴν ἐβαπτί-
σαντο
2Cor. 3, 7. εἰς τὸ πρόσωπον Μωϋσέως
- 13. καθάπερ Μωϋσῆς ἐτίθει
- 15. ἀναγιγνώσκεται Μωϋσῆς
2Tim. 3, 8. ἀντίστησαν Μωϋσῇ
Heb. 3, 2. ὡς καὶ Μωϋσῆς ἐν ὅλῳ
τῷ οἴκῳ αὐτοῦ
- 3. παρὰ Μωϋσὴν ἤξιώται
- 5. Μωϋσῆς μὲν πιστός
3, 16. ἐξ Αἰγύπτου διὰ Μωϋσέως
7, 14. Μωϋσῆς ἐλάλησε
8, 5. καυχώμεται Μωϋσῆς
9, 19; 10, 28.
11, 28. Μωϋσ. γεννηθεὶς ἐκρύβη
- 24. Μωϋσῆς μέγας γενόμενος
12, 21. Μωϋσ. εἶπεν. „Ἐκφοβός“
Jud. 9. περὶ τοῦ Μωϋσέως σώ-
ματος
Apo. 15, 3. τὴν ᾧδὴν Μωϋσέως δοῦ-
λου τοῦ Θεοῦ

N.

Ναασσών Mat. 1, 4. Luc. 3, 32.
Ναγγαλ Luc. 3, 25.
Ναζαρέτ, Ναζαρέθ
Mat. 2, 23; 4, 13; 21, 11. Mar. 1, 9.

Luc. 1, 26; 2, 4. 39. 51; 4, 16.
Joh. 1, 46. 47. Act. 10, 38.
Ναζαρηνός
Mat. 1, 24; 14, 67. 16, 6. Luc. 4, 34.

Ναζωραῖος

Mat. 2, 23; 26, 71. Mar. 10, 47. Luc.
18, 37; 24, 19. Joh. 18, 5. 7; 19,
19. Act. 2, 22; 3, 6; 4, 10; 6,
14; 9, 5; 22, 8; 24, 5; 26, 9.

Ναθαν Luc. 3, 31.

Ναθαναήλ

Joh. 1, 46. 47. 48. 49. 50; 21, 2.
ναί

Mat. 5, 37. ὁ λόγος ὑμῶν· ναί ναί,
οὐ οὐ

9, 28. ναί, Κύριε (13, 51; 15, 27.

Mar. 7, 28. Joh. 11, 27;
21, 15. 16. Apoc. 16, 7)

11, 9. ναί λέγω ὑμῖν (Luc. 7,
26; 11, 51; 12, 5)

- 26. ναί, ὁ πατήρ, ὅτι οὕτως
(Luc. 10, 21)

17, 25; 21, 16.

Act. 5, 8; 22, 27.

Rom. 3, 29. ναί, καὶ ἐθνών

2Cor. 1, 17. 18. 19. ἡ παρ' ἐμοὶ τὸ
ναί ναί etc.

- 20. ἐν αὐτῷ τὸ ναί καὶ - τὸ
ἀμήν

Phil. 4, 3. Philem. 20.

Jac. 5, 12. ἤτω δὲ ὑμῶν τὸ ναί ναί

Apoc. 1, 7; 14, 18; 22, 20.

Ναὶν Luc. 7, 11.

ναός + tropisch.

Mat. 23, 16. 17. 21. ὁμόση ἐν τῷ ναφ etc.

- 35. μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ
θυσιαστηρίου

26, 61. καταλῖσαι τὸν ναὸν τοῦ
θεοῦ (Mar. 14, 58) (cf. 27,
40. Mar. 15, 29)

27, 5. ὀψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ
ναφ ἀνεχώρησε

Mat. 27, 51. τὸ καταπέτασμα τ. ναοῦ

(Mar. 15, 38. Luc. 23, 45)

Luc. 1, 9. εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου
- 21. 22.

† Joh. 2, 19. λίσσατε τὸν ναὸν τοῦτ. 20.

† - 21. περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σώ-
ματος αὐτοῦ

Act. 7, 49. ἐν χειροποιήτοις [ναοῖς]
(cf. 17, 24)

19, 24. ναοὺς ἀργυρ. Ἀρτέμιδος

† 1Cor. 3, 16. ὅτι ναὸς θεοῦ ἐστὶ (2Cor.
6, 16)

† - 17. τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ φθεί-
ρει - ὁ γὰρ ναὸς τοῦ θεοῦ
ἁγίος ἐστίν

† 6, 19. τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ
ἐν ὑμ. ἀγίου Πνεύματος

† 2Cor. 6, 16. ναὶ θεοῦ μετὰ ἐιδώλων

† Eph. 2, 21. αὐξεῖ εἰς ναὸν ἁγίον ἐν Κ.

2Th. 2, 4. εἰς τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ
καθίσαι

Apoc. 3, 12. στύλον ἐν τῷ ναῷ τοῦ θ.

7, 15. ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ

11, 1. μέτρησον τὸν ναὸν τοῦ θ.

- 2. τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωθεν
τοῦ ναοῦ

- 19. ὁ ναὸς τοῦ θεοῦ ἐν τῷ
οὐρανῷ etc.

14, 15. ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ

- 17. ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν τῷ
οὐρανῷ

15, 5. ὁ ναὸς τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου

- 6. ἐξῆλθεν . . ἐκ τοῦ ναοῦ

- 8. ἐγεμίσθη ὁ ναὸς καπνοῦ

16, 1. ἤκουσα φωνῆς μεγάλης
ἐκ τοῦ ναοῦ

- 17. ἀπὸ τοῦ ν. τοῦ οὐρανοῦ

Αποκ.21,22. ναὸν οὐκ εἶδον ἐν αὐτῇ
† - - ὁ Θεὸς - ναὸς αὐτῆς ἐστι
Ναούμ Luc. 3, 25.

νάρκος Mtt. 14, 3. (Joh. 12, 3)

Νάρκισσος Rom. 16, 11.

ναυαγεῖν

2 Cor. 11, 25. 1 Tim. 1, 19.

ναίκληρος Act. 27, 11.

ναύς Act. 27, 41.

ναύτης Act. 27, 27. Apoc. 18, 17.

Ναχώρ Luc. 3, 34.

νεανίας

Act. 7, 58. (νεαν. καλουμέν. Σαύλου)
20, 9; 23, 17. 18. 22.

νεανίσκος

Mat. 19, 20. 22. Mar. 14, 51; 16, 5.

Luc. 7, 14. Act. 2, 17; 5, 10.

1Joh. 2, 13. 14. γράφω ὑμῖν, νεαν. etc.

Νεάπολις Act. 16, 11.

Νεεμάν Luc. 4, 27.

νεκρός † metaph.

Mit ἐγείρειν u. ἐγείρειν.

Mit ἀναστῆναι, ἀνάστ. u.
diese Worte.

† Mat. 8, 22. ἀφες τοὺς νεκροὺς θά-
ψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκροὺς
(Luc. 9, 60)

22, 32. οὐκ - θ. νεκρῶν (Mar. 12,
27. Luc. 20, 38)

23, 27. γέμουσιν ὀστέων νεκρῶν

28, 4. ἐγίνοντο ὡσεὶ νεκροί (cf.
Mar. 9, 26)

Luc. 7, 15. ἀνεκτίθισεν ὁ νεκρός

† 15, 24. οὗτος ὁ υἱὸς μου νεκρὸς
ἦν (32)

16, 30. 31. εἰάν τις ἀπὸ νεκρῶν
πορευθῇ etc.

Joh. 5, 25. οἱ νεκροὶ ἀκούσονται

Act. 5, 10. εὗρον αὐτὴν νεκράν

10, 42. κριτὴς ζώντων καὶ νεκρῶν

20, 9. καὶ ἤρθη νεκρός

28, 6. καταπίπτειν - νεκρόν

Rom. 4, 17. ζωοποιεῖν τοὺς νεκρ.

† 6, 11. νεκροὺς μὲν τῇ ἁμαρτίᾳ

- 13. ὡς ἐκ νεκρῶν ζώντας

† 7, 8. ἁμαρτία νεκρά

† 8, 10. σῶμα νεκρὸν δι' ἁμαρτίαν

10, 7. Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀνα-
γαγεῖν

11, 15. εἰ μὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν

14, 9. νεκρῶν καὶ ζώντων κυ-
ριεύση

1Cor. 15, 29. βαπτιζόμενοι ὑπὲρ τῶν
νεκρῶν

† Eph. 2, 1. νεκροὺς τοῖς παραπτώ-
μασι (5. Col. 2, 12. ἐν τ. π.)

Phil. 3, 11. εἰς τὴν ἐξανάστασιν τῶν
νεκρῶν

Col. 1, 18. πρωτότοκος ἐκ τῶν νε-
κρῶν (Apoc. 1, 5)

1Th. 4, 16. οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ

2Tim. 4, 1. κρίνειν ζώντας καὶ νε-
κροὺς (1 Pet. 4, 5)

† Heb. 6, 1. μετανοίας ἀπὸ νεκρῶν
ἔργων (9, 14)

9, 17. ἐπὶ νεκροῖς βεβαία

11, 35. τοὺς νεκροὺς αὐτῶν

13, 20. ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν

† Jac. 2, 17. ἡ πίστις, εἰ μὴ ἔχη ἔργα,
νεκρά ἐστὶ καθ' ἑαυτήν
(cf. 20)

- 26. τὸ σῶμα χωρὶς πνεύμα-
τος νεκρὸν ἐστίν

1Pet. 4, 6. καὶ νεκροῖς εὐηγγελισθῇ

Αποκ. 1, 17. ἴππεσα - - ὡς νεκρός

- 18. ἐγενόμην ν. καὶ ἰδοὺ ζῶν

Αποκ. 2, 8. ἐγένετο νεκρός, κ. ἔζησαν
 † 3, 1. ὅτι ζῆς, καὶ νεκρός εἰ
 11, 18. ὁ καιρὸς τῶν ν. κρηθῆναι
 14, 18. μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν
 Κυρίῳ ἀποθνήσκοντες
 16, 3. ἐγένετο αἷμα ὡς νεκροῦ
 20, 5. οἱ δὲ λοιποὶ τῶν νεκρῶν
 - 12. εἶδον τοὺς νεκρούς etc.
 - - ἐκρηθῆσαν οἱ νεκροὶ ἐκ
 τῶν γεγραμμένων
 - 13. τοὺς νεκρούς τοὺς ἐν
 αὐτῇ etc.

νεκροῦν

Rom. 4, 19. Col. 3, 5. Heb. 11, 12.
 νέκρωσις Rom. 4, 19. 2 Cor. 4, 10.

νέος

Mat. 9, 17. οὐδὲ βάλλουσιν οἶνον
 νέον etc. (Mar. 2, 22. Luc.
 5, 37. 88. 39)
 Luc. 15, 12. εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν
 (cf. 13)

22, 26. γένεσθαι ὡς ὁ νεώτερος
 Joh. 21, 18. ὅτε ἦς νεώτερος
 Act. 5, 6. ἀναστάντες δὲ οἱ νεώτεροι.
 1 Cor. 5, 7. ἵνα ἦτε νέον φύραμα
 Col. 3, 10. τὸν νέον τὸν ἀνακαινού-
 μενον

1 Tim. 5, 1, 2. νεωτέρους, ὡς ἀδελ-
 φοὺς etc.

- 11. νεωτέρας δὲ χήρας
 - 14. νεωτέρας γαμῖν

Tit. 2, 4. σωφρονίζωσι τὰς νέας
 - 6. τοὺς νεωτέρους ὡσανύτως

Heb. 12, 24. διαθήκης νέας μεσίτη Ἰ.
 1 Pet. 5, 5. νεώτεροι, ὑποτάγητε
 πρεσβυτέροις

νεοσσύς Luc. 2, 24.

νεότης

Mat. 19, 20. ἐφύλαξ. ἐκ νεότητός μου
 (Mar. 10, 20. Luc. 18, 21)

Act. 26, 4. βίωσίν μου τὴν ἐκ νεότη-
 1 Tim. 4, 12. μηδεὶς σου τῆς νεότη-
 τος καταφρονεῖτω

νεόφυτος 1 Tim. 3, 6.

νεύειν Joh. 13, 24. Act. 24, 10.

νεφέλη

Mat. 17, 5. νεφέλη φωτὸς ἐπεσκέ-
 σεν etc. (cf. Mar. 9, 7.
 Luc. 9, 34. 35)

24, 30. ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ
 οὐρανοῦ (26, 64. cf. Mar.
 13, 26. ἐν νεφέλαις. - 14.
 62. μετὰ τῶν ν. τοῦ οὐρ.
 Luc. 21, 27. ἐν νεφελῇ
 [al. - αἰς])

Luc. 12, 54. ἴδτε τὴν νεφέλην ἀνα-
 τέλλουσαν

Act. 1, 9. νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτόν
 1 Cor. 10, 1. ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν
 - 2. ἐβαπτίσαντο ἐν τῇ νεφ.

1 Th. 4, 17. ἀρπαγησόμε. ἐν νεφέλαις
 2 Pet. 2, 17. οὗτοι - νεφέλαι ὑπὸ λαί-
 λαπος ἐλαυνόμεναι (cf.
 Jud. 12)

Αποκ. 1, 7. ἔρχεται μετὰ τ. νεφελῶν
 10, 1. περιβεβλημένον νεφέλην
 11, 12. ἀνέβησαν εἰς τὸν οὐρα-
 νόν ἐν τῇ νεφελῇ
 14, 14. ἰδοὺ νεφέλη λευκὴ
 - - ἐπὶ τὴν νεφέλην καθή-
 μενος (cf. 15. 16)

Νεφθαλεμ

Mat. 4, 13. 15. Αποκ. 7, 6.

νέφος Heb. 12, 1.

νεφρός Αποκ. 2, 23.

νικηφόρος Act. 19, 35.

νικηταρικός 2 Tim. 2, 22.

νῆ 1 Cor. 15, 31.

νῆθαι Mat. 6, 28 (Luc. 11, 27).

νῆπιάζειν 1 Cor. 14, 20.

νῆπιος

Mat. 11, 25. ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις (Luc. 10, 21)

21, 16. „ἐκ στόματος νηπίων“

Rom. 2, 20. διδάσκαλον νηπίων

1 Cor. 3, 1. ὡς νηπίοις ἐν Χριστῷ

18, 11. ὅτε ἤμην νῆπιος, ὡς νῆπιος ἐλάλουν etc.

Gal. 4, 1. ὁ κληρονόμος νῆπ. ὅστιν

- - ὅτε ἤμεν νῆπιοι

Eph. 4, 14. ἵνα μὴ κέτι ὦμεν νῆπιοι

1 Th. 2, 7. ἀγενήθ. νῆπ. [αἱ. ἡπιοι]

Heb. 5, 13. νῆπιος γὰρ ὅστις

Νηρεύς Rom. 16, 15.

Νηρί Luc. 3, 27.

νησίον Act. 27, 16.

νησος

Act. 18, 6; 27, 26; 28, 1. 7. 9. 11.

Apoc. 1, 9. ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλούμενῃ

Πάτμῳ

6, 14. πᾶν ὄρος καὶ νῆσος

18, 20. πᾶσα νῆσος ἔφυγε

νησταία

Mat. 17, 21. ἐν προσευχῇ καὶ νησταίᾳ

(Mar. 9, 29) Luc. 2, 37.

Act. 14, 23; 27, 9.

1 Cor. 7, 5. [τῇ νησταίᾳ καὶ] τῇ προσευχῇ

2 Cor. 6, 5. ἐν ἀγρυπνίᾳ, ἐν νησταίᾳ

11, 27. ἐν νησταίᾳ πολλάκις

νησταύειν

Mat. 4, 2. νησταύσας ἡμέρας τεσσαράκοντα

Mat. 6, 16. 17. 18. ὅταν - νησταύηται etc.

9, 14. 15. νησταύομεν πολλά etc.

(Mar. 2, 18. 19. 20. Luc.

5, 33. 34. 35)

Luc. 18, 12. νησταύω δις τοῦ σαββάτ.

Act. 10, 30. ἤμην νησταύων καὶ - -

προσευχόμενος (cf. 13, 3)

18, 2. λειτουργούντων - καὶ νη-

σταύοντων

νῆστις Mat. 15, 32. (Mar. 8, 3)

νηφάλιος 1 Tim. 3, 2. 11. Tit. 2, 2.

νήφειν

1 Th. 5, 6. γρηγορῶμεν καὶ νήφωμεν

- 8. ἡμέρας ὄντες νήφωμεν

2 Tim. 4, 5. οὐ δὲ νήφει ἐν πᾶσι

1 Pet. 1, 13. νήφοντες τελείως ἀπύ-

στα

4, 7. νήψατε εἰς τὰς προσευχάς

5, 8. νήψατε, γρηγορήσατε

Νίγερ Act. 18, 1.

νικῆν

Luc. 11, 22. ἀπὸ νικῆσθαι αὐτόν

Joh. 16, 33. ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον

Rom. 8, 4. νικῆσθαι ἐν τῷ κρίνεσθαι

12, 21. μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ

- - νίκα ἐν τῷ ἀγ. τοῦ κακοῦ

1 Joh. 2, 13. νενίκηκατε τὸν πονηρόν

(14)

4, 4. νενίκηκατε αὐτοῦς

5, 4. τὸ γαγεννημένον ἐκ τοῦ

Θεοῦ νικᾷ τὸν κόσμον

- - νίκη ἢ νικήσασα τὸν

κόσμον (cf. 5)

Apoc. 2, 7. τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ

- 11. ὁ νικῶν οὐ μὴ ἀδικήσῃ

- 17. τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ τ.

- 22. ὁ νικῶν κ. ὁ τηρῶν ἐχρη-

Αποκ. 3, 5. ὁ νικῶν, οὗτος περιβα-
λεῖται ἐν ἱματίοις

- 12. ὁ νικῶν, ποιήσω αὐτὸν
στύλον ἐν τῷ γαῶ

- 21. ὁ νικῶν, δώσω αὐτῷ κα-
θίσαι etc.

5, 5 ἐνίκησεν ὁ λίων.. ἀνοίξαι

6, 2. ἐξήλθα νικῶν καὶ ἵνα
νικήσῃ

11, 7. νικήσαι αὐτοὺς καὶ ἀπο-
κτεναί

12, 11. ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ
αἷμα τοῦ ἀρνίου

13, 7. ἰδόθῃ αὐτῷ . . νικήσαι
αὐτούς

15, 2. τοὺς νικῶντας ἐκ τ. θηρίου

17, 14. τὸ ἀρνίον νικήσαι αὐτούς

21, 7. ὁ νικῶν κληρονομήσει

Νικάνωρ Act. 6, 5.

νίκη 1 Joh. 5, 4.

Νικόδημος

Joh. 3, 1. 4. 9; 7, 50; 19, 39.

Νικολαΐται Apoc. 2, 6. 15.

Νικόλαος Act. 6, 5.

Νικόπολις Tit. 3, 12.

νίκος

Mat. 12, 20. 1 Cor. 15, 54. 55. 57.

Νινευί Luc. 11, 32.

Νινευίτης

Mat. 12, 41. Luc. 11, 30. 32.

νίπτειν

Mat. 6, 17. τὸ πρόσωπόν σου νίψαι

15, 2. οὐ γὰρ νίπτονται τὰς
χείρας (Mar. 7, 3)

Joh. 9, 7. νίψαι εἰς τὴν κολυμβή-
θραν (cf. 11, 15)

13, 5. νίπτειν τοὺς πόδας τῶν
μαθητῶν (cf. 6. 8. 10. 12. 14)

1 Tim. 5, 10. εἰ ἀγίων πόδας ἐνεψεν
νιπτῆρ Joh. 13, 5.

νοεῖν
Mat. 15, 17. οὐπω νοεῖτε, ὅτι - χω-
ρεῖ (Mar. 7, 18)

16, 9. 11. οὐπω νοεῖτε οὐδὲ μνη-
μον. τοὺς etc. (Mar. 8, 17)

24, 15. ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω
(Mar. 13, 14)

Joh. 12, 40. „καὶ νοήσωσι τῇ καρδίᾳ“

Rom. 1, 20. τοῖς ποιήμασι νοούμενα

Eph. 3, 4. νοῆσαι τὴν σύνεσίν μου ἐν
- 20. ὣν αἰτούμεθα ἢ νοούμεν

1 Tim. 1, 7. μὴ νοοῦντες μήτε ᾧ λέγ.

2 Tim. 2, 7. νόει ᾧ λέγω

Heb. 11, 3. πλίσται νοοῦμεν κατηγ-
εῖσθαι τ. αἰῶνας

νόημα

2 Cor. 2, 11. οὐ γὰρ αὐτοῦ τὰ νοήματα
ἀγνοοῦμεν

3, 14. ἐπωρώθῃ τὰ νοήμ. αὐτῶν

4, 4. ἐτύφλωσε τὰ νοήματα
τῶν ἀπίστων

10, 5. αἰχμαλωτίξ. πᾶν νόημα

11, 3. φθαρῇ τὰ νοήματα ὑμῶν

Phil. 4, 7. τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ
τὰ νοήματα ὑμῶν

νόθος Heb. 12, 8.

νομή Joh. 10, 9. 2 Tim. 2, 17.

νομίζειν

Mat. 5, 17. μὴ νομίσητε ὅτι ἤλθον
(cf. 10, 34)

20, 10. ἐνόμισαν ὅτι πλίστονα

Luc. 2, 44. νομίσαντες - αὐτὸν ἐν τῇ
συνοδῇ εἶναι

3, 23. ὥν, ὡς ἐνομίζετο, υἱὸς
Ἰωσήφ τοῦ Ἠλὶ

Act. 7, 25; 8, 20; 14, 19.

Act. 16, 13. οὐ νόμιζέτο προςευχῇ εἶναι
 - 27; 17, 29.
 21, 29. ὃν ἐνόμιζον ὅτι εἰς τὸ ἰ.
 1 Cor. 7, 26. 36. 1 Tim. 6, 5.
 νομικός
 Mat. 22, 35. ἐπηρεάτησεν εἰς ἐξ αὐτῶν
 νομικός (Luc. 10, 25)
 Luc. 7, 30. οἱ δὲ Φαρ. κ. οἱ νομικοὶ
 11, 45. ἀποκριθεῖς - τις τῶν νομ.
 - 46. ὅτιν τοῖς νομικοῖς οὐαί,
 ὅτι (52)
 14, 3. εἶπε πρὸς τοὺς νομικοὺς
 καὶ Φαρισαίους
 Tit. 3, 9. μάχας νομικὰς περιττ.
 - 13. Ζητῶν τὸν νομικόν
 νομίμως 1 Tim. 1, 8. 2 Tim. 2, 5.
 νόμισμα Mat. 22, 19.
 νομοδιδάσκαλος
 Luc. 5, 17. Act. 5, 34. 1 Tim. 4, 7.
 νομοθεσία Rom. 9, 4.
 νομοθετεῖν Heb. 7, 11; 8, 6.
 νομοθέτης Jac. 4, 12.
 νόμος † metaph.
 Mat. 5, 17 καταλῦσαι τὸν νόμον
 - 18. οὐ μὴ παρῇθῃ ἀπὸ τοῦ
 νόμου (cf. Luc. 16, 17)
 7, 12. οὗτος γὰρ ἐστὶν ὁ νόμος
 καὶ οἱ προφῆται (cf. 11,
 13; 22, 40. Luc. 16, 16.
 Rom. 3, 21)
 12, 5. οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῷ νόμῳ
 22, 36. ἐντολὴ μεγάλη ἐν τῷ ν.
 23, 23. τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου
 Luc. 2, 22. κατὰ τὸν νόμον Μωϋσέως
 - 23. γέγραπται ἐν νόμῳ Κυ-
 ρίου (cf. 10, 26)
 - 24. εἰρημνιστὴν ἐν νόμῳ Κυρίου

Luc. 2, 27. κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ
 νόμου περὶ αὐτοῦ
 - 39. τὰ κατὰ τὸν νόμον Κυρίου
 24, 44. ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσέως καὶ
 προφῆταις καὶ ψαλμοῖς
 Joh. 1, 17. ὁ ν. διὰ Μωϋσέως ἐδόθη
 - 46. ἔγραψε Μωϋσῆς ἐν τῷ ν.
 7, 19. Μωϋσῆς δέδωκεν ὑμῖν
 τὸν νόμον etc.
 - 23. ἵνα μὴ λυθῇ ὁ νόμος
 Μωϋσέως
 - 49. ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον
 - 51 μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίναι
 [8, 5. ἐν δὲ τῷ νόμῳ Μωϋσέως]
 - 17. ἐν τῷ ν. δὲ τῷ ὑμετέρῳ
 10, 34. γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ
 ὑμῶν (cf. 15, 25)
 12, 34. ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου
 18, 31. κατὰ τὸν ν. ὑμῶν κρίναι
 19, 7. ἡμεῖς νόμον ἔχομεν etc.
 Act. 6, 13. λαλῶν κατὰ . . τοῦ νόμου
 7, 53. ἐλάβετε τὸν νόμον εἰς
 διαταγὰς ἀγγέλων
 13, 15. μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν
 τοῦ νόμου καὶ τῶν προφ.
 - 39. ἐν τῷ ν. Μωϋσέως δικ.
 15, 5. τηρεῖν τὸν ν. Μωϋσέως
 - 24. περιτέμνεσθαι καὶ τηρεῖν
 τὸν νόμον
 18, 13. παρὰ τὸν νόμον οὗτος
 ἀναπείθει
 - 15. περὶ . . νόμου τοῦ πατρὸς
 ἡμῶν
 21, 20. ζηλωταὶ τοῦ ν. ἐπάρχουσιν
 - 24 τὸν νόμον φυλάσσω
 - 28. τοῦ νόμου καὶ τοῦ τό-
 που τούτου
 22, 3. ἀκρίβειαν τοῦ πατρώου ν.

- Act. 22, 12. εὐσεβῆς κατὰ τὸν νόμον
 23, 3. κρίνων με κατὰ τὸν νόμον
 - 29. περὶ ζητημάτων τοῦ νόμου αὐτῶν
 24, 6. κατὰ τὸν ἡμέτερον νόμον
 - 14. τοῖς κατὰ τὸν νόμον καὶ τοῖς ἐν τοῖς προφήταις γεγραμμένοις
 25, 8 οὕτως εἰς τὸν ν. τῶν Ἰουδ.
 28, 23. ἀπὸ τοῦ νόμου Μωϋσ.
 Rom. 2, 12. ὅσοι ἐν ν. ἡμαρτον etc.
 - 13. οἱ ἀκροαταὶ τοῦ ν. etc.
 - 14. ὅταν γ. ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῇ, οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες ἑαυτοῖς εἰσι νόμος
 - 15. τὸ ἔργον τοῦ ν. γραπτὸν
 - 17. ἀπαναπαύη τῷ νόμῳ
 - 18. κατηχούμενος ἐκ τοῦ ν.
 - 20. τῆς ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ
 - 23. ὅς ἐν νόμῳ καυχᾶσαι
 - - διὰ τῆς παραβάσεως τοῦ νόμου
 - 25. ἐὰν νόμον πράσσης
 - 26. τὰ δικαιώματα τοῦ νόμ.
 - 27. κρίναι ἢ - - ἀκροβυστία τὸν νόμον τελοῦσα - - παραβύτην νόμου
 8, 19. ὅσα ὁ νόμος λέγει, τοῖς ἐν τῷ νόμῳ λαλεῖ
 - 20. ἐξ ἔργων νόμου οὐ δικαιωθήσεται (Gal. 2, 16)
 - - διὰ γὰρ νόμου ἐπίγνωσις
 - 21. χωρὶς νόμου δικαιοσύνη
 - 27. διὰ ποίου νόμου; τ. ἔργων
 + - - διὰ νόμου πίστεως
 - 28. χωρὶς ἔργων νόμου

- Rom. 3, 31. νόμον οὖν καταργούμεν
 - - ἀλλὰ νόμον ἱστώμεν
 4, 13. οὐ γὰρ διὰ νόμου ἡ ἐπαγγελία τῷ Ἀβραάμ
 - 14. εἰ γὰρ οἱ ἐκ νόμου κληρονόμοι
 - 15. ὁ γὰρ νόμος ὁργὴν καταργάζεται etc.
 - 18. οὐ τῷ ἐκ τοῦ νόμου μόνον
 5, 13. ἄχρι γὰρ νόμου ἀμαρτία ἦν etc.
 - 20. νόμος δὲ παρεισῆλθεν
 6, 14. 15. οὐ γὰρ ἔστε ὑπὸ νόμου etc.
 7, 1. γινώσκουσιν γ. νόμον λαλεῖ
 - - ὁ νόμος κυριεύει τοῦ ἀνθρώπου
 - 2. ἀνδρὶ δίδεται νόμος etc.
 - 3. ἐλευθέρῳ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ν.
 - 4. ἐθανατώθητε τῷ νόμῳ διὰ τοῦ σώματος
 - 5. παθήματα - διὰ τοῦ νόμ.
 - 6. κατηργήθημεν ἀπὸ τοῦ νόμου
 - 7. ὁ νόμος ἀμαρτία;
 - - οὐκ ἔγνω ἐμὴ διὰ νόμου
 - 8. χωρὶς γὰρ νόμου ἀμαρτία νεκρά
 - 9. ἔζων χωρὶς νόμου ποτὶ
 - 12. ὥστε ὁ μὲν νόμος ἁγίος
 - 14. ὁ νόμος πνευματικός ἐστι
 - 16. σύμφημι τῷ ν. ὅτι καλός
 - 21. εἰρίσκω ἄρα τὸν νόμον
 - 22. συνήδομαι γὰρ τῷ νόμῳ τοῦ Θεοῦ
 + - 23. ἔτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσι μου
 + - - τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου

† Rom. 7, 23. τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας
(cf. 8, 2)

- 25. νοὶ δουλεύω νόμῳ θ. etc.

† 8, 2. ὁ γὰρ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ etc.

- 3. τὸ γὰρ ἀδύνατον τοῦ νόμ.

- 4. τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου

- 7. τῷ γὰρ νόμῳ τοῦ Θεοῦ οὐχ ὑποτάσσεται

† 9, 31. διώκων νόμον δικαιοσύνης etc.

- 32. ὡς ἐξ ἔργων νόμου

10, 4. τέλος γὰρ νόμου Χριστός

- 5. δικαιοσύνην ἐκ τοῦ νόμου

13, 8. ὁ γὰρ ἀγαπῶν τὸν ἑτερον νόμον πεπλήρωκε

- 10. πλήρωμα οὖν νόμου ἢ ἀγάπη

1 Cor. 7, 39. γυνὴ δίδεται [νόμῳ]

9, 8. οὐχὶ καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει;

- 9. ἐν γὰρ τῷ Μωϋσείῳ νόμῳ

- 20. τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον etc.

- - μὴ ὦν αὐτὸς ὑπὸ νόμον

- τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω

14, 21. ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται

- 34. καθὼς καὶ ὁ νόμος λέγει

15, 56. ἡ δὲ δύναμις τῆς ἁμαρτίας ὁ νόμος

Gal. 2, 19. διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον

- 21. εἰ γὰρ διὰ νόμου δικαιοσύνη

3, 2. ἐξ ἔργων νόμου τὸ Πνεῦμα ἐλάβετε

- 5. ἐξ ἔργων νόμου ἢ ἐξ ἀκοῆς

Gal. 3, 10. ὅσοι γὰρ ἐξ ἔργων νόμου εἰσὶν

- - ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου

- 11. ἐν νόμῳ οὐδεὶς δικαιούται

- 12. ὁ δὲ νόμος οὐκ ἔστιν ἐκ πίστεως

- 13. ἐκ τῆς κατάρτας τοῦ νόμου

- 17. ὁ μετὰ-νόμος οὐκ ἀκυροῖ

- 18. εἰ γὰρ ἐκ νόμου ἡ κληρονομία

- 19. τί οὖν ὁ νόμος; τῶν παραβάσεων χάριν

- 21. ὁ οὖν νόμος κατὰ τῶν ἐπαγγελιῶν etc.

- 23. ὑπὸ νόμον ἐφρουροῦμεθα

- 24. ὥστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν

4, 4. γενόμενον ὑπὸ νόμον

- 5. τοὺς ὑπὸ νόμ. ἐξογαγόντες

- 21. οἱ ὑπὸ νόμον θέλοντες εἶναι τὸν νόμον οὐκ ἀκούετε;

5, 3. ὅλον τὸν νόμον ποιῆσαι

- 4. οἵτινες ἐν νόμῳ δικαιοσύνη

- 14. ὁ γὰρ πᾶς νόμος - πληροῦται ἐν τῷ

- 18. οὐκ ἔστι ὑπὸ νόμον

- 23. κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος

6, 2. ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ

- 13. αὐτοὶ νόμον φυλάσσουσιν

Eph. 2, 15. τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασι καταργήσας

Phil. 3, 5. κατὰ νόμον Φαρισαίος

- 6. δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ

- 9. δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου

- 1Tim. 1, 8. καλὸς ὁ νόμος ἐάν τις αὐτῷ νομίμως χρήται
 - 9. δικαίῳ νόμος οὐ κεῖται
 Heb. 7, 5. ἐντολὴν ἔχουσιν - κατὰ τὸν νόμον
 - 12. νόμου μετὰθesis γίνεται
 - 16. οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς σαρκικῆς
 - 19. οὐδὲν γὰρ ἐτελείωσαν ὁ ν.
 - 23. ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν
 - - ὥρκομοσις τῆς μετὰ τὸν νόμον
 8, 4. προσφερόντων κατὰ τὸν νόμον τὰ δῶρα
 - 10. „διδούς νόμους μου εἰς“ (10, 16)
 9, 19. λαλήθεισης γὰρ πάσης ἐντολῆς κατὰ νόμον ὑπὸ Μωϋσέως
 - 22. καθαρίζεται κατὰ τὸν ν.
 10, 1. σκιὰν γὰρ ἔχων ὁ νόμος τῶν μελλόντων
 - 8. κατὰ τὸν νόμον προσφέρονται
 - 23. ἀθετήσας τις νόμον Μ.
 Jac. 1, 25. νόμον τέλειον τὸν τῆς ἐλευθερίας (cf. 2, 12)
 2, 8. νόμον τελεῖτε βασιλικόν
 - 9. ἐλεγχόμενοι ὑπὸ τοῦ νόμ.
 - 10. ὅστις γὰρ ὅλον τὸν νόμον τηρήσει
 - 11. γέγονας παραβάτης νόμ.
 4, 11. κατακαλεῖ νόμου καὶ κρίνει νόμον
 - - εἰ δὲ νόμον κρίνεις, οὐκ εἰ ποιητῆς νόμου
 νοσεῖν 1 Tim. 6, 4.

νόσημα [Joh. 5, 4]

νόσος

- Mat. 4, 23. θεραπεύων πᾶσαν νόσον (cf. 9, 35; 10, 1. Mar. 3, 15. Luc. 9, 1)
 - 24. ποικίλαις νόσοις (cf. Mar. 1, 34. Luc. 4, 40)
 8, 17. „τὰς νόσους ἐβάστασεν“
 9, 35. πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῇ λαῷ
 Luc. 8, 17; 7, 21. Act. 19, 12.
 νοσσιὰ Luc. 13, 34.
 νοσσία Mat. 23, 37.
 νοσφίζεσθαι
 Act. 5, 2. 3. Tit. 2, 10.
 Νότος
 Mat. 12, 42. βασίλισσα νότου (Luc. 11, 31)
 Luc. 12, 55; 13, 29. Act. 27, 13; 28, 13. Apoc. 21, 13.
 νουθεσία
 1 Cor. 10, 11. Eph. 6, 4. Tit. 3, 10.
 νουθετεῖν
 Act. 20, 31. μετὰ δακρύων νουθετῶν ἵνα ἔκαστον
 Rom. 15, 14. ἀλλήλους νουθετεῖν
 1Cor. 4, 14. ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ
 Col. 1, 28. νουθετοῦντες πάντα ἀνθρώπων
 3, 16. νουθετοῦντες ἑαυτοὺς
 1Th. 5, 12. νουθετοῦντας ὑμᾶς
 - 14. νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους
 2Th. 3, 15. νουθετεῖτε ὡς ἀδελφόν νουμηνία Col. 2, 16.
 νουνεχῶς Mar. 12, 34.
 νοῦς
 Luc. 24, 45. διήνοιξαν αὐτῶν τὸν νοῦν

Rom. 1, 28. εἰς ἀδόκιμον νοῦν
 7, 23. τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου
 - 25. τῷ - νοῖ δουλεύω νόμῳ Θ.
 11, 34. τίς γὰρ ἔγνω νοῦν Κυ-
 ρίου (1 Cor. 2, 16)
 12, 2. τῇ ἀνακαινώσει τοῦ νοός
 ὑμῶν
 14, 5. ἐν τῷ ἰδίῳ νοῖ πληρο-
 φορεῖσθω
 1Cor. 1, 10. ἐν τῷ αὐτῷ νοῖ
 2, 16. ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ
 ἔχομεν
 14, 14. τὸ πνεῦμα - ὁ δὲ νοῦς μου
 - 15. προσεύχομαι - τῷ νοῖ etc.
 14, 19. διὰ τοῦ νοός μου λαλήσαι
 Eph. 4, 17. ἐν ματαιότητι τοῦ νοός
 - 23. τῷ πνεύματι τοῦ ν. ὑμῶν
 Phil. 4, 7. ὑπερέχουσα πάντα νοῦν
 Col. 2, 18. φουσιούμενος ὑπὸ τοῦ
 νοός τῆς σαρκὸς αὐτοῦ
 2Th. 2, 2. σαλευθῆναι ὑμᾶς ἀπὸ
 τοῦ νοός
 1Tim. 6, 5. διαφθαρμένων ἀνθ. τὸν
 νοῦν (cf. 2Tim. 3, 8)
 Tit. 1, 15. αὐτῶν καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ
 συνείδησις
 Apoc. 13, 18. ὁ ἔχων τὸν νοῦν ψηφισ.
 17, 9. ὡς δὲ ὁ νοῦς ὁ ἔχων σοφ.
 Νυμφᾶς Col. 4, 15.
 νύμφη
 Mat. 10, 35. νύμφην κατὰ τῆς πανθε-
 ρᾶς (Luc. 12, 53)
 Joh. 8, 29. ὁ ἔχων τὴν νύμφην νυμ-
 φλος ἐστίν
 Apoc. 18, 23. φωνὴ νυμφίου κ. νύμφης
 21, 2. ἡτοιμασμένην ὡς νύμφην
 - 9. τὴν νύμφην τοῦ ἁγίου
 τὴν γυναῖκα

Apoc. 22, 17. τὸ πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη
 νυμφίος
 Mat. 9, 15. μετ' αὐτῶν ἐστὶν ὁ νυμ-
 φλος etc. (Mar. 2, 19. 20.
 Luc. 5, 34. 35)
 25, 1. εἰς ἀπάντησιν τ. νυμφίου
 - 5. χρονίζοντος δὲ τ. νυμφ.
 - 6. ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται
 - 10. ἦλθεν ὁ νυμφίος
 Joh. 2, 9. φωνεῖ τὸν νυμφίον ὁ ἀρχ.
 3, 29. ὁ ἔχων τὴν νύμφην νυμ-
 φλος ἐστίν
 - - ὁ δὲ φίλος τοῦ ν. etc.
 Apoc. 18, 23. φωνὴ νυμφ. καὶ νύμφης
 νυμφῶν
 Mat. 9, 15 (Mar. 2, 19. Luc. 5, 34).
 νύξ
 Mat. 2, 14; 4, 2.
 12, 40 bis. τρεῖς ἡμέρας καὶ
 τρεῖς νύκτας
 14, 25 (Mar. 6, 48); 25, 6; 26, 31
 (Mar. 14, 27). 34 (Mar. 14,
 30); 28, 13.
 Mar. 4, 27. ἐγείρεται ν. καὶ ἡμέραν
 5, 5. διαπαντός ν. καὶ ἡμέρας
 Luc. 2, 8. φυλάσσοντες φυλακὰς
 τῆς νυκτός
 - 37. λατρεύουσα νύκτα καὶ
 ἡμέραν (cf. Act. 26, 7)
 5, 5. δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κο-
 πιάσαντες
 12, 20. ταύτῃ τῇ νυκτὶ τὴν ψυχὴν
 17, 34. ταύτῃ τῇ νυκτὶ ἴσονται
 18, 7. ἡμέρας καὶ νυκτός (Act.
 9, 24. 1 Th. 2, 9; 3, 10.
 1 Tim. 5, 5. 2 Tim. 1, 3
 (δαίσεις μου νυκτὸς καὶ
 24*

ἡμέρας). Apoc. 4, 8; 7, 15; 12, 10; 14, 11; 20, 10)
 Luc. 21, 37. τὰς δὲ νύκτας ἐξερχόμενος ὑπάλιζετο εἰς
 Joh. 3, 2. ἦλθε πρὸς αὐτὸν νυκτός (cf. 7, 50; 19, 39)
 9, 4. ἔρχεται νύξ, ὅτε οὐδαίς
 11, 10. περιπατῇ ἐν τῇ νυκτὶ
 13, 30. ἐξηλθεν· ἦν δὲ νύξ
 21, 3. ἐν ἑκατῇ τῇ νυκτὶ
 Act. 5, 19; 9, 24. 25; 12, 6; 16, 9. 33; 17, 10; 18, 9.
 20, 31. νύκτα καὶ ἡμέραν
 23, 11. 23. 31; 27, 23. 27.
 Rom. 13, 12. ἡ νύξ προέκυψε
 1Cor. 11, 23. ἐν τῇ ν. ἡ παρεδίδото
 1Th. 5, 2. ὡς κλέπτῃς ἐν νυκτὶ

1Th. 5, 5. οὐκ ἐσμέν νυκτός οὐδὲ σκοτόους
 - 7. νυκτός καθεύδουσι - - μεθύουσι
 2Th. 3, 8. νύκτα κ. ἡμέραν ἐργαζόμεν.
 Apoc. 8, 12. καὶ ἡ νύξ ὁμοίως
 21, 25. νύξ γὰρ οὐκ ἔσται ἔπει (22, 5)
 νυστάζειν Mat. 25, 5. 2 Pet. 2, 3.
 νύττειν Joh. 19, 34.
 νυχθήμερον 2 Cor. 11, 25.
 Νῶε
 Mat. 24, 37. 38. Luc. 3, 36; 17, 26.
 27. Heb. 11, 7. 1 Pet. 3, 20.
 2 Pet. 2, 5.
 νωθρός Heb. 5, 11; 6, 12.
 νῶτος Rom. 11, 10.

Ξ

ξενία Act. 28, 23. Philem. 22.
 ξενίζεῖν, ξενίζεσθαι
 Act. 10, 6. 18. 23. 32; 17, 20; 21, 16; 28, 7.
 [1Cor. 16, 19. παρ' οἷς καὶ ξενίζομαι]
 Heb. 13, 2. Ἰλαθόν τινες ξενίσαντες ἀγγέλους
 1Pet. 4, 4. ἐν ψ ξενίζονται
 - 12. μὴ ξενίζεσθε τῇ ἐν ὑμῖν πυρώσει
 ξενοδοχεῖν 1 Tim. 5, 10.
 ξένος
 Mat. 25, 35. 38. 43. 44. ξένος ἤμην, κ. συνηγάγετέ με etc.
 27, 7. εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις
 Act. 17, 18. ξένων δαιμονίων δοκεῖ καταγγελέως

Act. 17, 21. οἱ ἐπιδημοῦντες ξένοι
 Rom. 16, 23. Γάτος ὁ ξένος μου καὶ τῆς ἐκκλησίας
 Eph. 2, 12. ξένοι τ. διαθηκῶν τῆς ἐπ.
 - 19. οὐκ ἐτι ἔσθι ξένοι καὶ παρόικοι
 Heb. 11, 13. ξένοι καὶ παρεπίδημοι
 13, 9. διδασκαίς ποικίλαις κ. ξ.
 1Pet. 4, 12. ὡς ζῖνου ὑμῖν συμβαίνοντος
 3 Joh. 5. τ. ἀδελφούς καὶ εἰς τοὺς ξένους
 ξίσσεως Mar. 7, 4. 8.
 ξηραίνειν
 Mat. 13, 6. διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν ἐξηράνθη (Mar. 4, 6. Luc. 8, 6)

Mat. 21, 19. 20. ἐξηράνθη παραχρήμα
ἡ συκὴ etc. (Mar. 11, 20. 21)

Mar. 3. 3. ἐξηραμμένην ἔχοντι τὴν χ.
5, 29. ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ
αἵματος

9, 18. ἀφρίζει... καὶ ξηραίνεται

Joh. 15, 6. ὡς τὸ κλήμα καὶ ἐξη-
ράνθη

Jac. 1, 11. ἡλιος - ἐξήρανε τ. χόρτον

1Pet. 1, 24. ἐξηράνθη ὁ χόρτος

Apoc. 14, 15. ἐξηράνθη ὁ θάρισμός

16, 12. ἐξηράνθη τὸ ὕδωρ αὐτοῦ
ξηρός

Mat. 12, 10. τὴν χεῖρα ἔχων ξηράν
([Mar. 3, 3] Luc. 6, 6. 8)

23, 15. θάλασσαν κ. τὴν ξηράν

Luc. 23, 31. ἐν τῷ ξηρῷ τί γένηται;

Joh. 5, 3. τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν

Heb. 11, 29. θάλασσαν ὡς διὰ ξηρᾶς

ξύλινος 2 Tim. 2, 20. Apoc. 2, 20.

ξύλον

Mat. 26, 47. 55. μετὰ μαχαιρῶν καὶ
ξύλων etc. (Mar. 14, 48.

48. Luc. 22, 52)

Luc. 23, 31. ἐν τῷ ὕγρῳ ξύλῳ

Act. 5, 30. κρεμάσιντες ἐπὶ ξύλον
(10, 39)

13, 29. καθελόντες ἀπὸ τ. ξύλου

16, 24. ἠσφαλίστατο εἰς τὸ ξύλον

1Cor. 3, 12. ξύλα, χόρτον, καλάμην

Gal. 3, 13. „κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου“

1Pet. 2, 24. ἀνήνεγκεν - ἐπὶ τὸ ξύλον

Apoc. 2, 7. ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς
(cf. 22, 2. 14. 19)

18, 12. καὶ πᾶν ἔξυλον θύνον -

ἐκ ξύλου τιμιωτάτου

22, 2. τὰ φύλλα τοῦ ξύλου

O.

ὄγκος Heb. 12, 1.

ὁδεύειν Luc. 10, 33.

ὁδηγεῖν

Mat. 15, 14. τυφλὸς δὲ τυφλὸν ἂν
ὁδηγῇ (Luc. 6, 39)

Joh. 16, 13. Πνεῦμα - ὁδηγήσει ὑμᾶς

Act. 8, 31. ἂν μὴ τις ὁδηγήσῃ με;

Apoc. 7, 17. ὁδηγήσει - ἐπὶ ζ. πηγᾶς
ὁδηγός

Mat. 15, 14. (cf. 23, 16. 24. Rom. 2,
19) Act. 1, 16.

ὁδοιπορεῖν Act. 10, 9.

ὁδοιπορία

Joh. 4, 6. 2 Cor. 11, 26.

ὁδός

* 1) eigentlich:

Mat. 2, 12. δι' ἄλλης δ. ἀνεχώρησαν

4, 15. „ὁδὸν θαλάσσης“

5, 25. εἰ ἐν τῇ ὁδῷ μετ' αὐτοῦ

10, 5. εἰς ὁδὸν ἰθύνων μὴ ἀπέλ-

θῆτε καὶ εἰς πόλιν Συμ.

- 10. μὴ πήραν εἰς ὁδὸν (cf.

Mar. 6, 8. Luc. 9, 3)

13, 4. ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδ. (cf.

19. Mar. 4, 4. 15. Luc. 8,

5. 12)

21, 8. τὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ (cf.

Mar. 11, 8. Luc. 19, 36)

Luc. 2, 44. ἦλθον ἡμέρας ὁδόν.

10, 4. μηδένα κατὰ τὴν ὁδὸν
ἀσπάσασθαι

12, 58. ἐν τῇ ὁδῷ δὸς ἐργασίαν

14, 23. ἐξελθὲ εἰς τὰς ὁδοὺς
καὶ φραγμοὺς

Act. 1, 12. σαββάτου ἔχον ὁδόν

1Th. 3, 11. κατευθύναι τὴν ὁδὸν ἡμῶν
πρὸς ὑμᾶς

Apoc. 16, 12. ἐτοιμασθῇ ἡ ὁδὸς τῶν βασι-

2) metaph. ; † ἡ ὁδός, αἱ ὁδοὶ
τοῦ Θεοῦ, Κυρίου:

† Mat. 3, 3. „ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν
Κυρίου“ (Mar. 1, 3. Luc.

3, 4. Joh. 1, 23. εὐθύνετε
τὴν ὁδὸν Κυρίου)

7, 13. 14. εὐρύχωρος ὁ ὁδός ἡ
ἀπάγουσα εἰς.

† 11, 10. κατασκευάσει τὴν ὁδὸν
σου ἔμπροσθέν σου (Luc.
7, 27) (cf. Mar. 1, 2)

21, 32. ἦλθαι - ἐν ὁδῷ δικαιο-
σύνης

† 22, 16. τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ - δι-
δάσκεις (Mar. 12, 14. Luc.
20, 21)

† Luc. 1, 76. ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ
- 79. τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς
ὁδὸν εἰρήνης

Joh. 14, 4. 5. τὴν ὁδὸν οἴδατε εἰς.
- 6. ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδός καὶ ἡ
ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ

Act. 2, 28. „ἐγνωρίσάς μοι ὁδοὺς
ζωῆς“

9, 2. τῆς ὁδοῦ ὄντας ἄνδρας

† 13, 10. τὰς ὁδοὺς Κυρ. τὰς εὐθ.

14, 16. πορεύεσθαι ταῖς ὁδοῖς
αὐτῶν

Act. 16, 17. καταγγέλλουσιν ἡμῖν ὁδ.
σωτηρίας

† 18, 25. κατηχημένους τὴν ὁδὸν
τοῦ Κυρίου

† - 26. ἐξέθεντο τὴν τοῦ Θεοῦ ὁδόν
19, 9. κακολογούντες τὴν ὁδόν
- 23. ταραχος οὐκ ὀλίγος περὶ
τῆς ὁδοῦ

22, 4. ταύτην τὴν ὁδὸν ἐδίωξα

24, 14. κατὰ τὴν ὁδὸν ἦν λέγουσιν
- 22. εἰδὼς τὰ περὶ τῆς ὁδοῦ

Rom. 3, 16. „ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν“

- 17. „ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔχιν.“
† 11, 33. ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ
αὐτοῦ

1Cor. 4, 17. τὰς ὁδοὺς μου τὰς ἐν Χρ.

12, 31. ὁδὸν ὑμῖν δεικνύμι

† Heb. 3, 10. „οὐκ ἔγνωσ. τ. ὁδοὺς μου“

9, 8. τὴν τῶν ἁγίων ὁδόν

10, 20. ἦν ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδόν

Jac. 1, 8. ἐν πάσαις ταῖς ὁδ. αὐτοῦ

5, 20. ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ

2Pet. 2, 2. ἡ ὁδός τῆς ἀληθείας

- 15. καταλιπόντας εὐθείαν ὁδ.

- τῇ ὁδῷ τοῦ Βαλαάμ

- 21. τὴν ὁδ. τῆς δικαιοσύνης

Jud. 11. τῇ ὁδῷ τοῦ Χαίν ἐπερ.

† Apoc. 15, 3. ἀληθινὰ αἱ ὁδοὶ σου
ὁδοὺς

Mat. 5, 38. „ὁδόντα ἀντι ὁδόντος“

8, 12. ὁ βρυγμός τῶν ὁδόντων

(13, 42. 50; 22, 13; 24,

51; 25, 30. Luc. 13, 28)

Mar. 9, 18. Act. 7, 54. Apoc. 9, 8.

ὁδὸν ἄσθαι

Luc. 2, 48; 16, 24. 25. Act. 20, 33.

ὁδὸν Rom. 9, 2. 1 Tim. 6, 10.

ὁδὸς Mat. 2, 18. 2 Cor. 7, 7.

δοξαι Joh. 11, 39.

Ὁξίας Mat. 1, 8, 9.

δοξόνη Act. 10, 11; 11, 5.

δοξόνιον

Luc. 24, 12. Joh. 19, 40; 20, 5. 6. 7.

οἴσθαι, οἶμαι

Joh. 21, 25. Phil. 1, 17. Jac. 1, 7.

οἰκεῖν

Rom. 7, 17. ἡ οἰκουσα ἐν ἐμοὶ ἀμαρ-
τία (20)

- 18. οὐκ οἰκεῖ ἐν ἐμοὶ - ἀγαθόν

8, 9. πνεῦμα θεοῦ - οἰκεῖ ἐν
ἐμῇ (11. 1 Cor. 3, 16)

1 Cor. 7, 12, 13.

1 Tim. 6, 16. φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον
οἰκεῖς

Gal. 6, 10. Eph. 2, 19. 1 Tim. 5, 8.
οἰκέτης

Luc. 16, 13. οὐδεὶς οἰκέτης δύναται
δυοὶ κυρίοις δουλεύειν

Act. 10, 7. δύο τῶν οἰκετῶν αὐτοῦ

Rom. 14, 4. κρινὼν ἀλλότριον οἰκέτην

1 Pet. 2, 18. οἱ οἰκέται, ὑποτασσόμε-
νοι τοῖς δεσπόταις

οἰκημα Act. 12, 7.

οἰκητήριον 2 Cor. 5, 2. Jud. 6.

οἰκία

*1) eigentlich:

Mat. 7, 24. οικοδόμησε τὴν οἰκίαν
αὐτοῦ (cf. 25. 26. 27. Luc.
6, 48. 49)

10, 12. εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν
οἰκίαν (Mar. 6, 10. Luc.
9, 4; 10, 5. 7)

19, 29. πᾶς ὃς ἀφῆκεν οἰκίας
(Mar. 10, 29. 30. Luc. 18, 29)

23, 14. καταστρεψαὶ τὰς οἰκίας
(Mar. 12, 40. Luc. 20, 47)

Mar. 13, 15. μὴ καταβάτω εἰς τὴν οἰ-
κίαν (cf. Mat. 24, 17)

- 35. ὁ κύριος τῆς οἰκ. ἔρχεται
Joh. 8, 35. δοῦλος οὐ μένει ἐν τῇ οἰκ.

2 Joh. 10. μὴ λαμβάνετε αὐτὸν εἰς
οἰκίαν

2) metaph.:

Mat. 10, 13. ἐὰν μὲν ᾗ ἡ οἰκία ἀξία
12, 25. πᾶσα πόλις ἡ οἰκία (Mar.
3, 25)

Mar. 6, 4. ἄτιμος - ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ
Joh. 4, 53. αὐτὸς κ. ἡ οἰκ. αὐτοῦ ὄλη

14, 2. ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρὸς
1 Cor. 16, 15. οἴδατε τὴν οἰκ. Στεφανῆ

2 Cor. 5, 1. ἡ ἐπιγίαιος ἡμῶν οἰκία
- - οἰκ. ἀχειροποιήτων αἰῶν.

Phil. 4, 22. οἱ ἐκ τῆς Καισ. οἰκίας
οἰκιακός Mat. 10, 25. 36.

οικοδοεσποταῖν 1 Tim. 5, 14.
οικοδοεσπότης

Mat. 10, 25. τὸν οικοδοεσπότην Βεελζ.
13, 27. 52; 20, 1. 11; 21, 33.

24, 43. εἰ ᾗθει ὁ οικοδοεσπότης
(Luc. 12, 39)

Mar. 14, 14. εἰπατε τῷ οικοδοεσπότῃ
(Luc. 22, 11)

Luc. 13, 25; 14, 21.
οικοδομεῖν + metaph.

Mat. 7, 24. 26. ὡκοδόμησε τὴν οἰ-
κίαν αὐτοῦ ἐπὶ τῇν εἰσ.

(Luc. 6, 48. 49)

+ 16, 18. ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰ-
κοδομήσω μου τὴν ἐκ-

κλησίαν
21, 33. (Mar. 12, 1)

- 42. „ἀπειθοκίμασαν οἱ οἰκο-
δομοῦντας“ (Mar. 12, 10.

Luc. 20, 17. 1 Pet. 2, 7)

Mat. 23, 29. οικοδομεῖτε τοὺς τάφους
(Luc. 11, 47. 48)

26, 61. οικοδομῆσαι αὐτόν (Mar.
14, 58)

27, 40. ἐν τρισὶν ἡμέραις οικο-
δομῶν (Mar. 15, 29. cf.
Joh. 2, 20)

Luc. 4, 29. ἐφ' οὗ ἡ πόλις - ψυχο-
δόμητο

7, 5. συναγωγὴν - ψυχοδόμησεν

12, 18. μετίζοντας οικοδομήσω

14, 28. πύργον οικοδομῆσαι

- 30. ἤρξατο οικοδομεῖν

17, 28. ἐρύττειον ψυχοδόμουν

Act. 4, 11. ὑμῶν τῶν οικοδομοῦντων
7, 47. 49.

† 9, 31. ἐκκλησία . . οικοδομου-
μένη καὶ πορευομένη

† Rom. 15, 20. ἐπ' ἄλλ. θεμέλιον οικοδ.

† 1Cor. 8, 1. ἡ δὲ ἀγάπη οικοδομεῖ

† - 10. οικοδομηθήσεται εἰς τὸ

† 10, 23. οὐ πάντα οικοδομεῖ

† 14, 4. ἑαυτὸν οικοδομεῖ

† - ἐκκλησίαν οικοδομεῖ

† - 17. ἕτερος οὐκ οικοδομεῖται

† Gal. 2, 18. ταῦτα πάλιν οικοδομῶ

† 1Th. 5, 11. οικοδομεῖτε εἰς τὸν ἕνα

† 1Pet. 2, 5. ὡς λίθοι ζ. οικοδομεῖσθε

οικοδομῇ † metaph.

Mat. 24, 1. τὴν οικοδομὰς τοῦ ἱεροῦ

(Mar. 13, 1. 2)

† Rom. 14, 19. τὰ τῆς οικοδ. τῆς εἰς

† 15, 2. εἰς τὸ ἀγ. πρὸς οικοδομὴν

† 1Cor. 3, 9. Θεοῦ οικοδομὴ ἔσται

† 14, 3. καλεῖ οικοδομὴν

† - 5. οικοδομὴν λῦβῃ

† - 12. πρὸς τὴν οικ. τῆς ἐκκλησ.

† 1Cor. 14, 26. πάντα πρὸς οικοδομὴν

† 2Cor. 5, 1. οικοδομὴν ἐκ Θ. ἔχομεν

† 10, 8. ἡμῖν εἰς οικοδομὴν

† 12, 19. ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οικοδομῆς

† 13, 10. ἔδωκέ μοι - εἰς οικοδομὴν

† Eph. 2, 21. ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οικοδομὴ
συναρμολογουμένη

† 4, 12. εἰς οικοδομὴν τοῦ σώμα-
τος τοῦ Χριστοῦ

† - 18. εἰς οικοδομὴν ἑαυτοῦ

† - 29. πρὸς οικοδ. τῆς χρείας

οικοδομία 1 Tim. 1, 4.

[οικονόμος Act. 4, 11]

οικονομεῖν Luc. 16, 2.

οἰκονομία

Luc. 16, 2. 3. 4. ἀπόδος λόγον τῆς
οἰκονομίας σου etc.

1Cor. 9, 17. οἰκονομίαν πιστευμα

Eph. 1, 10. εἰς οἰκονομίαν τοῦ πλη-
ρώματος τῶν καιρῶν

8, 2. τὴν οἰκονομίαν τῆς χά-
ριτος τοῦ Θεοῦ

- 9. τίς ἡ οικ. τοῦ μυστηρίου

Col. 1, 25. κατὰ τὴν οικον. τοῦ Θεοῦ

1Tim. 1, 4. οικον. Θ. τὴν ἐν πίστει

οικονόμος

Luc. 12, 42. ὁ πιστὸς οικονόμος

16, 1. δὲ εἶχεν οικονόμον. 3.

- 8. τὸν οικονόμον τῆς ἀδικίας

Rom. 16, 23. ὁ οικονόμος τῆς πόλεως

1Cor. 4, 1. οικονόμος μυστηρίου Θ.

- 2. ζητεῖται ἐν τ. οικονόμοις

Gal. 4, 2. ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ
οικονόμους

Tit. 1, 7. ὡς Θεοῦ οικονόμον

1Pet. 4, 10. ὡς καλοὶ οικονόμοι ποι-
κίλης χάριτος Θεοῦ

οἶκος

*1) eigentlich: † ὁ οἶκ. τοῦ Θεοῦ.

Mat. 9, 6. ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου
(Mar. 2, 11. Luc. 5, 24)

† 12, 4. εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ
(Mar. 2, 26. Luc. 6, 4)

- 44. ἐπιστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου (Luc. 11, 24)

† 21, 13. „ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς“ (Mar. 11, 17. Luc. 19, 46)

23, 38. ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν (Luc. 13, 35)

Mar. 2, 1. ὅτι εἰς οἶκόν ἐστι [α]. ἐν οἴκῳ]

Luc. 9, 61. τοῖς εἰς τὸν οἶκόν μου

11, 17. οἶκος ἐπὶ οἶκον πίπτει

† - 51. μεταξὺ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου

14, 28. γεμισθῇ ὁ οἶκός μου

† Joh. 2, 16. τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου οἶκον ἐμπορίου

† - 17. „ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου“

Act. 2, 46. κλῶντες - κατ' οἶκον ἄρτ.

5, 42. ἐν τῷ ἱερῷ κ. κατ' οἶκον

† 7, 47. 49.

8, 3. κατὰ τοὺς οἴκους εἰσπορευόμενος

20, 20. δημοσίᾳ καὶ κατ' οἴκους

Rom. 16, 5. τὴν κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίαν (cf. 1 Cor. 16, 19.

Col. 4. 15. Philem. 2)

Heb. 3, 4. πᾶς γὰρ οἶκος κατασχ.

2) metaph. † ὁ οἶκ. τ. Θεοῦ:

Mat. 10, 6. πρόβατα - οἴκου Ἰσραὴλ (15, 24)

Mat. 10, 12. [εἰρήνην τῷ οἴκῳ τ.] (Luc. 10, 5)

Luc. 1, 27. ἐξ οἴκου Δαυὶδ (69. cf. 2, 4)

- 83. ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ

16, 27. τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου

19, 9. σωτηρίᾳ τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο

Act. 2, 2. 36. πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ (cf. 7, 42)

7, 10. ὅλον τὸν οἶκον αὐτοῦ

- 46. σκῆνωμα τῷ οἴκῳ Ἰακώβ

10, 2. σὺν παντὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ

11, 14. σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου

16, 15. ἐβαπτίσθη καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ

- 31. σὺ καὶ ὁ οἶκός σου

18, 8. σὺν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ

1 Cor. 1, 16. τὸν Στεφανᾶ οἶκον

1 Tim. 3, 4. τοῦ ἰδίου οἴκου καλῶς προϊστάμενον

- 12. προϊστάμενοι καὶ τῶν ἰδίων οἴκων

† - 15. ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἀναστρέφασθαι ἥτις ἐστὶν ἐκκλησία Θεοῦ

5, 4. τὸν ἰδὼν οἶκον εὐσαβεῖν

2 Tim. 1, 16. τῷ Ὀνησιφ. οἴκῳ (4, 19)

Tit. 1, 11. ὅλους οἶκ. ἀνατρέπουσι

Heb. 3, 2. ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ (5)

- 6. ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ

- οὗ οἶκός ἐσμεν ἡμεῖς

8, 8. „ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ - Ἰούδα“ (10)

† 10, 21. ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ

11, 7. εἰς σωτηρίαν τοῦ οἴκου αὐτοῦ

1 Pet. 2, 5. οἶκος πνευματικός

† 4, 17. ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ

οικουμένη

Mat. 24, 14. ἐν ὅλῃ τῇ οικουμένη

Luc. 2, 1. πᾶσαν τὴν οικουμένην

4, 5. τὰς βασιλείας τῆς οικουμ.

21, 26. τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκ.

Act. 11, 28. ἐφ' ὅλην τὴν οικουμένην

17, 6. τὴν οἰκ. ἀναστατούντες

- 31. κρίναι τὴν οικουμένην

19, 27. ὅλη ἡ Ἀσία καὶ ἡ οικουμένη σέβεται

24. 5. Ἰουδαίοις τοῖς κατὰ τὴν οικουμένην

Rom. 10, 18. τὰ πέρατα τῆς οικουμ.

Heb. 1, 6. εἰς τὴν οικουμένην

2, 5. τὴν οἰκ. τὴν μέλλουσαν

Apoc. 3, 10. ἐπὶ τῆς οικουμένης ὅλης

12, 9. πλανῶν τὴν οικουμ. ὅλην

16, 14. βασιλεῖς τῆς οἰκ. ὅλης

οἰκουργός Tit. 2, 5. [αἱ οἰκουρ.]

οἰκτιρίσει Rom. 9, 15.

οἰκτιρμός

Rom. 12, 1. διὰ τῶν οἰκτ. τοῦ Θεοῦ

2 Cor. 1, 3. ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρῶν

Phil. 2, 1. σπλάγχνα καὶ οἰκτιρμοί

Col. 3, 12. σπλάγχνα οἰκτιρμοῦ

Heb. 10, 28. χωρὶς οἰκτιρῶν

οἰκτιρῶν Luc. 6, 36. Jac. 5, 11.

οἰνοπότης Mat. 11, 19 (Luc. 7, 34).

οἶνος † metaph.

Mat. 9, 17. οὐδὲ βάλλουσιν οἶνον νέον etc. (Mar. 2, 22. Luc.

5, 37. 38)

27, 34. οἶνον μετὰ χολῆς μεμιγμένον [αἱ. ὄξος]

Mar. 15, 23. ἐσφυρησμένον οἶνον

Luc. 1, 15. οἶνον καὶ σίκερα οὐ μὴ πλεῖν

7, 33. μήτε οἶνον πίνων

10, 34. ἔλαιον καὶ οἶνον

Joh. 2, 3. 9. 10; 4, 46.

Rom. 14, 21. μὴ δὲ πλεῖν οἶνον

Eph. 5, 18. μὴ μεθύσκεσθε οἶνον

1 Tim. 3, 8. μὴ οἶνον πολλῶ προσέχ.

5, 23. οἶνον ὀλίγω χρω

Tit. 2, 3. μὴ οἶνον πολλῶ δεδουλωμένας

Apoc. 6, 6. τὸν οἶνον μὴ ἀδικήσης
† 14, 8. τοῦ οἶνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας (18, 3)

† - 10. τοῦ οἶνου τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ

† 16, 19. τοῦ οἶνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς (cf. 19, 15)

† 17, 2. ἐκ τοῦ οἶνου τῆς πορνείας αὐτῆς

18, 13. καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον οἰνοφλυγία 1 Pet. 4, 3.

ὀκνεῖν Act. 9, 38.

ὀκνηρός

Mat. 25, 26. Rom. 12, 11. Phil. 3, 1.

ὀκτανήμερος Phil. 3, 5.

ὀλεθρός

1 Cor. 5, 5. 1 Th. 5, 3. 2 Th. 1, 9. 1 Tim. 6, 9.

ὀλιγοπίστος

Mat. 6, 30 (Luc. 12, 18); 8, 26; 14, 81; 16, 8.

ὀλίγος

Mat. 7, 14. ὀλίγοι εἰσὶν οἱ εὐφροσκόντες

9, 37. οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι (Luc. 10, 2)

15, 34 (Mar. 8, 7).

20, 16. ὀλίγ. δὲ ἐκλεκτοί (22, 14)

25, 21. ἐπ' ὀλίγα ἤς πιστός (23)

Mar. 1, 10; 6, 5.

- 31. ἀναπαύεσθε ὀλίγον

Luc. 5, 3. ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον
7, 47. ὃ δὲ ὀλίγον ἀφίσταται,
ὀλίγον ἀγαπᾷ
12, 48. θαρῆσται ὀλίγας
13, 23. εἰ ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι;
Act. 12, 18. τάραχος οὐκ ὀλ. (19, 23)
14, 28. χρόνον οὐκ ὀλίγον
15, 2. συζητήσεως οὐκ ὀλίγης
17, 4. γυναικῶν . . οὐκ ὀλίγαι
- 12. ἀνδρῶν οὐκ ὀλίγοι
19, 24. ἐργασίαν οὐκ ὀλίγην
26, 28. ἐν ὀλίγῳ με πείθεις
- 29. ἐν ὀλίγῳ καὶ ἐν πολλῷ
27, 20. χαιμῶνός τε οὐκ ὀλίγου
2Cor. 8, 15. „ὁ τὸ ὀλ. οὐκ ἠλαττόνησε
Eph. 3, 3. προέγραψα ἐν ὀλίγῳ
1Tim. 4, 8. πρὸς ὀλ. ἐστὶν ὠφέλιμος
5, 23. οἴῳ ὀλίγῳ χρῶ
Heb. 12, 10. πρὸς ὀλίγας ἡμέρας
Jac. 3, 5. ὀλίγον πῦρ ἡλικὴν ὕλην
4, 14. ἡ πρὸς ὀλίγον φαινομ.
1Pet. 1, 6. ἀγαλλιάσθαι ὀλίγ. ἄρτι
3, 20. ὀλίγαι τοῦτ' ἐστὶν ὀκτὼ
ψυχὰς διεσώθησαν
5, 10. ὀλίγον παθόντας
- 12. δι' ὀλίγον ἔγραψα
Apoc. 2, 14. ἔχω κατὰ σοῦ ὀλίγα (20)
3, 4. ἔχεις ὀλίγα ὀνόματα
12, 12. ὀλίγον καιρὸν ἔχει
17, 10. ὀλίγον αὐτὸν δεῖ μέναι
ὀλιγόψυχος 1 Th. 5, 14.
ὀλιγορεῖν Heb. 12, 5.
ὀλίγως 2 Pet. 2, 18.
ὀλοθρευτής 1 Cor. 10, 10.
ὀλοθρεύειν Heb. 11, 28.
ὀλοκαύτωμα
Mar. 12, 33. Heb. 10, 6. 8.
ὀλοκληρία Act. 3, 16.

ὀλοκληρος 1 Th. 5, 23. Jac. 1, 4.
ὀλολύζειν Jac. 5, 1.
*ὁλος
Mat. 1, 22. τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν
(21, 4; 26, 56)
5, 29. 30. καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά
σου etc.
6, 22. 23. ὅλον τὸ σῶμά σου
φωτεινὸν ἔσται etc. (Luc.
11, 34. 36)
13, 33. ἕως οὗ ἐξυμώθη ὅλον
(Luc. 13, 21)
16, 26. τὸν κόσμον ὅλον κερδήσῃ
(Mar. 8, 36. Luc. 9, 25)
22, 37. ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου
καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου
καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ
σου (Mar. 12, 30. 33. Luc.
10, 27)
- 40 ὁλος ὁ νόμος κ. οἱ προφ.
Joh. 7, 23. ὅλον ἀνθρώπον ὕγιῃ
ἐποίησα ἐν σαββάτῳ
11, 30. καὶ μὴ ὅλον τὸ ἔθνος
13, 10. ἐστὶ καθαρός ὁλος
19, 23. ὕφαντός δι' ὅλου
Rom. 1, 8. ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ
1Cor. 5, 6. ὅλον τὸ φέραμα ζυμοῖ
(Gal. 5, 9)
12, 17. εἰ ὅλον τὸ σῶμα ὀφθαλ-
μός etc.
Gal. 5, 3. ὅλον τὸν νόμον ποιῆσαι
Heb. 3, 2. 5. ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐ-
τοῦ etc.
Jac. 2, 10. ὅλον τὸν νόμον τηρήσει
3, 2. 3. 6. χαλιναγωγῆσαι καὶ
ὅλον τὸ σῶμα etc.
1Joh. 2, 2. περὶ ὅλου τοῦ κόσμου
(cf. 5, 19)

ὁμοτελής 1 Th. 5, 23.

Ὀλυμπίας Rom. 16, 15.

ὁλυμπιος Apoc. 6, 13.

ὁλως

Mat. 5, 24. 1 Cor. 5, 1; 6, 7; 15, 29.

ὁμβρος Luc. 12, 54.

ὁμείρεσθαι 1 Th. 2, 8.

ὁμιλεῖν

Luc. 24, 14. 15. Act. 20, 11; 24, 26.

ὁμιλία 1 Cor. 15, 33.

ὁμιλος Apoc. 18, 17.

ὁμίχλη 2 Pet. 2, 17.

ὁμμα Mar. 8, 23.

ὁμνύειν, ὁμνύναι

Mat. 5, 24. 38. μὴ ὁμόσαι ὅλως, μήτε
ἐν τῷ οὐρανῷ - - (μήτε
εἰς Ἰερ.) etc. (Jac. 5, 12)

23, 16. ὅς ἐν ὁμόσῃ ἐν τῷ ναῷ
(cf. 18. 20. 21. 22)

26, 74. καταθεματίζειν κ. ὁμνύ-
ειν (Mar. 14, 71)

Mar. 6, 23. ὤμοσεν αὐτῇ ὅτι

Luc. 1, 73. ὄρκον δὲν ὤμοσε πρὸς
Ἀβραάμ . . .

Act. 2, 30. ὄρκῳ ὤμοσεν αὐτῷ . . .
καθίσαι ἐπὶ τοῦ

7, 17. ἐπαγγελίας ἧς ὤμοσεν ὁ
Θεὸς τῷ Ἀβραάμ

Heb. 3, 11. „ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὁργῇ“
(4, 3)

- 18. τίσι δὲ ὤμοσε μὴ εἰς-
ελεύσεσθαι

6, 13. κατ' οὐδενὸς εἶχε μείζο-
νος ὁμόσαι, ὤμοσε καθ'
ἑαυτοῦ

- 18. ἀνθρώποι μὲν γὰρ κατὰ
τοῦ μείζονος ὁμνύουσι

7, 21. ὤμοσε Κύριος

Apoc. 10, 6. ὤμοσεν ἐν τῷ ζῶντι
ὁμοθυμαδόν

Act. 1, 14. πρὸς καρτεροῦντες ὁμο-
θυμαδόν (2, 46)

2, 1. ἦσαν ἅπαντες ὁμοθυμα-
δόν (5, 12)

4, 24. ὁμοθυμαδὸν ἤραν φωνήν
7, 57. ὤρμησαν ὁμοθυμαδόν
ἐπ' αὐτόν (19, 29)

8, 6. προσερχόντες οἱ ὄχλοι . .
ὁμοθυμαδόν

12, 20. ὁμοθ. διὰ παρήσαν πρὸς
15, 25. ἰδοὺ ἐν ἡμῖν γενομένοις
ὁμοθυμαδόν

18, 12. καταπέτησαν ὁμοθυμα-
δὸν οἱ Ἰουδαῖοι

Rom. 15, 6. ὁμοθυμαδὸν ἐν ἐνὶ στό-
ματι δοξάζητε

ὁμοιάζειν Mar. 14, 70.

ὁμοιοπαθής

Act. 14, 15. Jac. 5, 17.

ὁμοιος

Mat. 11, 16 (Luc. 7, 31. 32).

13, 31. ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία -
κόκκῳ (Luc. 13, 18. 19)
(cf. 33. 44. 45. 47; 20, 1.
Luc. 13, 18. 19. 21)

- 52. ὁμοίός ἐστιν ἀνθρ. οἰκ.
22, 39. δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ
(Mar. 12, 31)

Luc. 6, 47 (48. 49); 12, 36.

Joh. 8, 55; 9, 9.

Act. 17, 29. Gal. 5, 21.

1 Joh. 3, 2. ὁμοιοὶ αὐτῷ ἰσόμεθα

Jud. 7. τὸν ὁμ. τούτοις τρόπον

Apoc. 1, 13. 15; 2, 18; 4, 3. 6. 7; 9, 7. 10.

19; 11, 1; 13, 2. 4. 11; 14, 14;

16, 13; 18, 18; 21, 11. 13.

ὁμοιότης Heb. 4, 15; 7, 15.

ὁμοιοῦν

Mat. 6, 8. μὴ οὖν ὁμοιωθῆτε αὐτοῖς
7, 24. ὁμοιώσω αὐτ. ἀνδρὶ (26)

11, 16. τίνι δὲ ὁμοιώσω τὴν γε-
νεάν (Luc. 7, 31)

13, 24. ὁμοιωθῇ ἡ βασιλεία τῶν
(18, 23; 22, 2; 25, 1)

Mar. 4, 30. τίνι ὁμοιώσωμεν τὴν βα-
σιλείαν (Luc. 13, 18, 20)

Act. 14, 11. ὁμοιωθέντες ἀνθρώποις

Rom. 9, 29. „ὡς Γέν. ἀν ὁμοιώθ.“

Heb. 2, 17. κατὰ πάντα τοῖς ἀδελ-
φοῖς ὁμοιωθῆναι

ὁμοίωμα

Rom. 1, 23. ἐν ὁμοιώματι εἰκότος

5, 14. ἐπὶ τῷ ὁμοιώματι τῆς
παραβάσεως

6, 5. σύμφυτοι γεγονάμεν τῷ
ὁμοιώματι τοῦ θανάτου

8, 3. ἐν ὁμ. σαρκὸς ἁμαρτίας

Phil. 2, 7. ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων
γενόμενος

Aroc. 9, 7. καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν
ἀκριδῶν

ὁμοιώσεις Jac. 3, 9.

ὁμολογεῖν

Mat. 7, 23. ὁμολογήσω αὐτοῖς ὅτι

10, 32. ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἕμ-
προσθῆν etc. (Luc. 12, 8)

14, 7. μεθ' ὅρκου ὁμολόγησεν

Joh. 1, 20. ὁμολόγησε καὶ οὐκ ἤρνη-
σατο etc.

9, 22. αὐτὸν ὁμολογήσῃ Χριστ.

12, 42. διὰ τοὺς Φαρισαίους οὐχ
ὁμολόγουν

Act. 23, 8. ὁμολογοῦσιν τὰ ἀμφό-
τερα

Act. 24, 14. ὁμολογῶ δὲ τοῦτό σοι,
ὅτι κατὰ τὴν ὁδόν

Rom. 10, 9, 10. ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν τῷ
στόματί σου Κύριον Ἰη-
σοῦν etc.

1Tim. 6, 12. ὁμολόγησας τὴν καλὴν
ὁμολογίαν ἐνώπιον

Tit. 1, 16. Θεὸν ὁμολογοῦσιν εἰδέναι

Heb. 11, 13. ὁμολογήσαντες ὅτι ξένοι

13, 15. χειλῶν ὁμολογούντων
τῷ ὀνόματι αὐτοῦ

1Joh. 1, 9. ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμ.

2, 23. ὁ ὁμολογῶν τὸν νόον

4, 2, 8. ὁ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χρ.
ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα etc.

- 15. ὅς ἐν ὁμολογήσῃ ὅτι

2 Joh. 7. οἱ μὴ ὁμολ. Ἰ. Χρ. ἐρχόμ.

Aroc. 3, 5. ὁμολογήσω [al. ἐξομολ.]
τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον

ὁμολογία

2Cor. 9, 13. ὑποταγῇ τῆς ὁμ. ὑμῶν εἰς

1Tim. 6, 12, 13. ὁμολόγησας τὴν κα-
λὴν ὁμολογίαν etc.

Heb. 3, 1. ἀρχιερεῖα τῆς ὁμ. ἡμῶν

4, 14. κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας

10, 23. τὴν ὁμολογ. τῆς ἐλπίδος

ὁμολογουμένως 1 Tim. 3, 16.

ὁμότεχνος Act. 18, 3.

ὁμόφρων 1 Pet. 3, 8.

ὄναρ

Mat. 1, 20; 2, 12, 13, 19, 22; 27, 19.

ὀνάριον Joh. 12, 14.

ὀνειδίζειν

Mat. 5, 11. ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς
(cf. Luc. 6, 22)

11, 20. ὀνειδίζειν τὰς πόλεις

27, 14. ὀνειδίζον αὐτόν. (Mar.
15, 32)

Mar. 16, 14. ὠνειδισα τὴν ἀπιστίαν
 Rom. 15, 3. „τῶν δνειδιζόντων σε“
 1Tim. 4, 10. κοπιῶμ. κ. δνειδιζόμεθα
 Jac. 1, 5. διδόντος Θεοῦ - καὶ μὴ
 δνειδιζοντος
 1Pet. 4, 14. εἰ δνειδιζεσθε ἐν ὀνό-
 ματι Χριστοῦ
 δνειδισμός
 Rom 15, 3. „οἱ δνειδισμὶ τῶν δνει-
 διζόντων σε“
 1Tim. 3, 7. μὴ εἰς δνειδισμὸν ἐμπέσῃ
 Heb. 10, 18. δνειδισμ. τε κ. θλίψει
 11, 26. τὸν δνειδ. τοῦ Χριστοῦ
 13, 13. τὸν δνειδ. αὐτοῦ φέροντας
 δνειδος Luc. 1, 25.
 Ὀνήσιμος Col. 4, 9. Philem. 10.
 Ὀνησίφορος 2 Tim. 1, 16; 4, 19.
 δνιχός
 Mat. 18, 6 (Mar. 9, 42. Luc. 17, 2).
 δνίνασθαι Philem. 20.
 *ὄνομα † ὄν. τοῦ Θ., Χρ., Κ.
 † Mat. 6, 9. ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου
 (Luc. 11, 2)
 † 7, 22. τῷ σῷ ὀνόματι προσφη-
 ταύσαμεν etc. (cf. Mar. 9,
 38. 39 (ἐπὶ τ. ὄν.). Luc.
 9, 49 (ἐπὶ τ. ὄν.)). (Mar.
 16, 17. ἐν τῷ ὄν.) (Luc.
 10, 17. ἐν τῷ ὄν.)
 † 10, 22. μισοῦμενοι - διὰ τὸ ὄνο-
 μά μου (Mar. 13, 13) (Mat.
 24, 9. Luc. 21, 12 (ἐνεκεν
 τοῦ ὄν. μου). 17) (cf. Joh.
 15, 21)
 - 41. 42. δεχόμε. - εἰς ὄνομα
 προφήτου etc. (Mar. 9, 41)
 † 12, 21. „τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἔθνη
 ἐλπιοῦσι“

† Mat. 18, 5. δέξεται - ἐπὶ τῷ ὄν. μου
 (Mar. 9, 37. Luc. 9, 48)
 † - 20. συνηγμ. εἰς τὸ ἐμὸν ὄν.
 † 19, 29. ἀφῆκεν - ἐνεκεν τ. ὄν. μου
 † 21, 9. ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυ-
 ρίου (Mar. 11, 9. 10. Luc.
 19, 38. Joh. 12, 13) (Mat.
 23, 39. Luc. 13, 35)
 † 24, 5. ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὄν. μου
 (Mar. 13, 6. Luc. 21, 8)
 † 28, 19. βαπτίξ. - εἰς τὸ ὄν. τοῦ
 πατρ. (cf. Act. 2, 38 (ἐπὶ);
 8, 16 (εἰς); 10, 48 (ἐν);
 19, 5 (εἰς))
 † Mar. 9, 41. ποτίσῃ - ἐν ὄν. ὅτι Χρι-
 στοῦ ἐστὶ
 † Luc. 1, 49. ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ
 6, 22. ἐκβάλλωσι τὸ ὄν. ὑμῶν
 10, 20. τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγράφη
 † 24, 47. κηρυχθήναι ἐπὶ τῷ ὄν.
 αὐτοῦ
 † Joh. 1, 12. πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνο-
 μα αὐτοῦ (cf. 2, 23; 3, 18.
 1 Joh. 3, 23 (τῷ ὀνόματι);
 5, 13)
 † 5, 43. ἐλήλυθα ἐν τῷ ὄν. τοῦ
 πατρός etc.
 † 10, 25. τὰ ἔργα αὐτῶν ποιῶ ἐν
 τῷ ὄν. τοῦ πατρ.
 † 12, 28. δόξασόν σου τὸ ὄνομα
 † 14, 13. 14. αἰτήσητε ἐν τῷ ὄν.
 μου etc. (15, 16; 16, 23.
 24. 26)
 † - 26. πέμψαι ἐν τῷ ὄν. μου
 † 17, 8. ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνο-
 μα τοῖς
 † - 11. τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ
 ὀνόματι σου

- † Joh. 17, 26. ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ
ὄνομά σου
- † 20, 31. ζῶν ἔχητε ἐν τῷ ὀνό-
ματι αὐτοῦ
- † Act 2, 21. „ἐπικαλέσθαι τὸ ὄν. Κ.“
- † 3, 6. ἐν τῷ ὄν. Ἰησοῦ - ἔγειραι
- † - 16. ἐπὶ τ. πύλαι τοῦ ὄν. αὐτ.
- - ἔστερέωσα τὸ ὄν. αὐτοῦ
- 4, 7. ἐν ποίῳ ὄν. ἐποιήσατε
- † - 10. ὅτι ἐν τῷ ὄν. Ἰησ. Χρ.
- † - 12. οὕτως γ. ὄν. ἔστιν ἕτερον
- † - 17. λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὄν. τούτῳ
(cf. 18; 5, 28, 40)
- † - 30. διὰ τοῦ ὄν. τοῦ ἀγ. παιδ.
- † 5, 41. ὑπὲρ τοῦ ὄν. κατηξιώθη-
σαν (cf. 9, 16; 15, 26;
21, 13)
- † 8, 12. τὰ περὶ - τοῦ ὄν. Ἰ. Χρ.
- † 9, 14. ἐπικαλουμένους τὸ ὄν.
σου (cf. 21; 22, 16. 1 Cor.
1, 2)
- † - 15. βαστάσαι τὸ ὄνομά μου
- † - 27. ἐπαρρήσιάσατο ἐν τῷ ὄν.
τοῦ Ἰησοῦ (28)
- † 10, 43. ἄφεσιν ἁμαρτιῶν λαβεῖν
διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ
- † 15, 14. λαβεῖν - λαὸν τῷ ὄν. αὐτ.
- † - 17. „τὸ ὄν. μου ἐπ' αὐτούς“
- † 16, 18. παραγγέλλω σοι ἐν τῷ
ὄν. Ἰησ. (cf. 2 Th. 3, 6)
- † 19, 13. ὀνομάζειν ἐπὶ τοὺς - -
τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου
- † - 17. ἐμμεγαλύνετο τὸ ὄν. τ. Κ.
- † 26, 9. πρὸς τὸ ὄνομα Ἰησοῦ -
πολλὰ ἵναντία πράξαι
- † Rom. 1, 5. ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ
- † 2, 24. „τὸ γὰρ ὄν. τοῦ Θεοῦ“
- † 9, 17. „διαγγεῖν τὸ ὄν. μου“

- † Rom. 10, 13. „τὸ ὄνομα Κυρίου“
- † 15, 9. „τῷ ὀνόματι σου ψαλῶ“
- † 1 Cor. 1, 10. παρακαλῶ - διὰ τοῦ
ὀνόματος τοῦ Κυρίου
- 13. εἰς τὸ ὄν. Παύλου ἔβα-
πτίσθητε
- 15 εἰς τὸ ἐμὸν ὄν. ἐβάπτισα
- † 5, 4. ἐν τῷ ὄν. τοῦ Κυρίου -
συναχθέντων
- † 6, 11. ἐδικαιώθητε ἐν τῷ ὀνό-
ματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ
- Eph. 1, 21. παντὸς ὀνόματος ὀνο-
μαζομένου
- † 5, 20. εὐχαριστοῦντες - ἐν ὄν.
τοῦ Κυρίου ἡμῶν
- † Phil. 2, 9. ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄν.
- † - 10. ἐν τῷ ὄν. Ἰησ. πᾶν γόνυ
κάμψῃ
- 4, 3. ὧν τὰ ὄν. ἐν βίβλῳ ζωῆς
- † Col. 3, 17. πάντα - - ἐν ὄν. Κ. Ἰ.
- † 2 Th. 1, 12. ἐνδοξασθῇ τὸ ὄνομα
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰ. Χρ.
- † 1 Tim. 6, 1. ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ
Θεοῦ - βλασφημῇται
- † 2 Tim. 2, 19. „πᾶς ὁ ὀνομαζων τὸ
ὄνομα Κυρίου“
- † Heb. 1, 4. διαφορώτερον - ὄνομα
- † 2, 12. „ἀπαγγεῖν τὸ ὄν. σου“
- † 6, 10. ἐνδείξασθε εἰς τὸ ὄνο-
μα αὐτοῦ
- † 13, 15. ὁμολογούντων τῷ ὄ. αὐτ.
- Jac. 2, 7. βλασφημοῦσι τὸ καλὸν ὄν.
- † 5, 10. ἐλάλησαν τῷ ὄν. Κυρίου
- † - 14. ἀλείψαντες - ἐν τῷ ὄν.
τοῦ Κυρίου
- † 1 Pet. 4, 14. ὀνειδίξεσθε ἐν ὄν. Χρ.
- † 1 Joh. 2, 12. ἀφένονται - αἱ ἁμαρτίαι
διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ

† 3 Joh. 7. ὑπὲρ γὰρ τοῦ ὄν. ἐξηλθον
- 15. ἀσπάζου τοὺς φίλους
κατ' ὄνομα

† Apoc. 2, 3. ἐβάστασας διὰ τὸ ὄνομα μου

† - 13. κρατεῖς τὸ ὄνομά μου
- 17. ὄν. καινὸν γεγραμμένον
3, 1. ὄνομα ἔχεις ὅτι ζῆς

- 4. ἔχεις ὀλίγα ὀνόματα ἐν Σ.

- 5. μὴ ἐξαλείψω τὸ ὄν. αὐτοῦ

- ὁμολογ. τὸ ὄνομα αὐτοῦ

- 8. οὐκ ἠρνήσω τὸ ὄν. μου

† - 12. γράψω . . τὸ ὄνομα τοῦ
θεοῦ μου

- τὸ ὄν. τῆς πόλεως τοῦ Θ.

† - τὸ ὄνομα μου τὸ καινόν

6, 8. ὄνομα αὐτῷ ὁ θάνατος

8, 11. τὸ ὄν. τ. ἀστέρος λέγεται

9, 11. ὄνομα αὐτῷ Ἑβραϊστὶ
Ἀβαδδων etc.

11, 13. ὀνόματα ἀνθρώπων χιλιάδας ἐπτά

† - 18. τ. φοβουμένοις τὸ ὄν. σου

13, 1. ὀνόματα βλασφημίας

† - 6. βλασφημῆσαι τὸ ὄνομα
αὐτοῦ (cf. 16, 9)

- 8. ὦν οὐ γέγρ. τὸ ὄνομα

- 17. τὸ ὄνομα τοῦ θηρίου

- τ. ἀριθμὸν τοῦ ὄν. αὐτοῦ

14, 1. τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὸ
ὄνομα τοῦ πατρὸς

- 11. χάραγμα τοῦ ὄν. αὐτοῦ

15, 2. τ. ἀριθμοῦ τοῦ ὄν. αὐτοῦ

† - 4. δοξάσῃ τὸ ὄνομά σου

17, 3. ὀνομάτων βλασφημίας

- 5. ὄνομα γεγραμμένον (cf.
19, 12. 16)

- 8. οὐ γέγραπται τὰ ὀνόμ.

† Apoc. 19, 13. καλεῖται τὸ ὄν. αὐτοῦ
21, 12. ὀνόματα ἐπιγεγραμμένα

- 14. δώδεκα ὀνόμ. τῶν δώδ.

† 22, 4. τὸ ὄν. αὐτοῦ ἐπὶ τῶν μετ.
ὀνομάζειν

Luc. 6, 13. 14. ἀποστόλους ὦν. etc.

Act. 19, 13. ὀνομάζειν ἐπὶ τοὺς ἔχον-
τας - τὸ ὄνομα τοῦ Κ.

Rom. 15, 20. ὀνομάσθη Χριστός

1 Cor. 5, 1. ἦτις οὐδὲ ἐν τοῖς ἔθνε-
σιν [ὀνομάζεται]

- 11. ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος

Eph. 1, 21. ὀνόματος ὀνομαζομένου

3, 15. ἐξ οὗ πᾶσα πατριὰ -

ἐπὶ γῆς ὀνομάζεται

5, 3. μηδὲ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν

2 Tim. 2, 19. ὁ ὀνομάζων τὸ ὄν. Κυρ.

ὄνος, ὁ, ἡ

Mat. 21, 2. 5. 7 (Joh. 12, 15). Luc.
13, 15; 14, 5.

ὄντως

Mar. 11, 32. ὅτι ὄντως προφήτης ἦν

Luc. 23, 47. ὄντως ὁ ἄνθρωπ. οὗτος

24, 34. ἡγέρθη ὁ Κύριος ὄντως

Joh. 8, 36. ὄντως ἐλευθεροὶ ἔσεσθε

1 Cor. 14, 25. ὁ Θ. ὄντως ἐν ὑμῖν ἔστι

Gal. 3, 21. ὄντως ἂν ἐκ νόμου ἦν

1 Tim. 5, 8. 5. 16. τίμα τὰς ὄντως

χήρας etc.

6, 19. τῆς ὄντως ζωῆς

2 Pet. 2, 18. τοὺς ὄντως ἀποφυγόντας

ὄξος

Mat. 27, 34. 48 (Mar. 15, 36. Luc.

23, 36. Joh. 19, 29. 30).

ὀξύς

Rom. 8, 15. Apoc. 1, 16 (ὀρμφαία.

2, 12; 19, 15); 14, 14 (ὀρέπανον.

17. 18).

ὁπή Heb. 11, 38. Jac. 3, 11.

ὀπισθεν

Mat. 9, 20 (Mar. 5, 27. Luc. 8, 44);

15, 23. Luc. 23, 26. Apoc. 4, 6;

5, 1.

ὀπίσω

Mat. 3, 11. ὀπίσω μου ἐρχόμενος
(Mar. 1, 7. Joh. 1, 15. 27. 30)

4, 10. ὑπάγε ὀπίσω μου (Luc.

4, 8) (cf. 16, 23. Mar. 8, 83)

4, 19. δεῦτε ὀπίσω μου (Mar. 1,
17. 20)

10, 38. ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου
(Mar. 8, 34)

16, 24. ὀπίσω μου ἔλθεῖν (Luc.
9, 33; 14, 27)

24, 18. μὴ ἐπιστρέψατω ὀπίσω
(Mar. 13, 16. Luc. 17, 31)

Luc. 7, 38. σιᾶσα ὀπ. παρὰ τ. πόδας
9, 62. μὴ βλέπειν εἰς τὰ ὀπίσω

19, 14. ἀπέστ. πρεσβείαν ὀπ. αὐτ.

21, 8. μὴ οὖν πορευθῆτε ὀπί-
σω αὐτῶν

Joh. 6, 16. ἀπῆλθον . . εἰς τὰ ὀπ.

12, 19. ὁ κόσμος ὀπ. αὐτοῦ ἀπ.

18, 6. ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπίσω

20, 14. ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω

Act. 5, 37. ἀπίστησε λαὸν ἱκανὸν
ὀπίσω αὐτοῦ

20, 30. ἀποσπᾶν τοὺς μαθητάς
ὀπίσω αὐτῶν

Phil. 3, 14. τὰ μὲν ὀπίσω ἐπιλανθ.

1Tim. 5, 15. ἐξεγράφησαν ὀπίσω τοῦ
σατανᾶ

2Pet. 2, 10. ὀπ. σαρκὸς - πορευομένη.
- 21. [εἰς τὰ ὀπίσω]

Jud. 7. ἀπελθούσαι ὀπίσω σαρκ.

Apoc. 1, 10; 12, 15; 13, 8.

ὀπλα

Joh. 18, 8. μετὰ-λαμπάδων κ. ὀπλων

Rom. 6, 13. ὀπλα ἀδικίας - δικαιοσ.

- 13. τὰ ὀπλα τοῦ φωτός

2Cor. 6, 7. διὰ τῶν ὀπλων τῆς δικ.

10, 4. τὰ γὰρ ὀπλα τ. στρατείας

ὀπλίζεσθαι 1 Pet. 4, 1. 2.

ὀπτάνεσθαι Act. 1, 3.

ὀπτασία

Luc. 1, 22; 24, 28. Act. 26, 19. 2Cor. 12, 1.

ὀπτεσθαι

I. ὀψομαι

Mat. 5, 8. τὸν Θεὸν ὀψονται

24, 30. ὀψονται τὸν υἱὸν τ. ἀνθ.

(Mar. 13, 28. Luc. 21, 7)

26, 64. ἀπ' ἄρτι ὀψεσθε τ. υἱὸν

(Mar. 14, 62)

27, 4. 24; 28, 7 (Mar. 16, 7). 10.

Luc. 3, 6. ὀψεται πῦσα σὰρξ τὸ
σωτήριον

13, 28. ὅταν ὀψησθε Ἀβραάμ

17, 22. ἰδεῖν, καὶ οὐκ ὀψεσθε

Joh. 1, 51. μείζω τούτων ὀψη

- 52. ὀψεσθε τὸν οὐραν. ἀν.

3, 36. οὐκ ὀψεται ζωὴν

11, 40. ὀψει τὴν δόξαν τοῦ Θ.

16, 16. μικρὸν, καὶ ὀψεσθε με

(17. 19)

- 22. πάλιν δὲ ὀψομαι ὑμᾶς

19, 37. „ὀψονται εἰς ὃν ἐξεκέντ.“

Act. 2, 17. „ὀράσεις ὀψονται“

18, 15. ὀψεσθε αὐτοί. κριτῆς γ.

20, 25. οὐκέτι ὀψεσθε τὸ πρόσ.

Rom. 15, 21. „οἷς οὐκ ἀνηγγέλη - -
ὀψονται“

Heb. 12, 14. οὐ χωρὶς οὐδεὶς ὀψεται
τὸν Κύριον

13, 23. ὀψομαι ὑμᾶς

1Joh. 3, 2. ὁψόμεθα αὐτ. καθώς ἐστὶ
Aroc. 1, 7. ὁψεται αὐτὸν πᾶς ὁφθ.

22, 4. ὁψοντ. τὸ πρόσωπον αὐτ.

II. ὁφθῆν

Mat. 17, 3 (Mar. 9, 4. Luc. 9, 31).

Luc. 1, 11 (22, 43); 24, 34.

Act. 2, 3. ὁφθῆσαν αὐτοῖς διαμε-
ριζόμεναι γλῶσσαι

7, 2. 26. 30. 35; 9, 17; 13, 31;
16, 9; 26, 16.

1Cor. 15, 5. 6. 7. 8. ὅτι ὁφθῆ Κηφᾶ ετο.

1Tim. 3, 16. ὁφθῆ ἀγγέλοις

Heb. 9, 23. Χριστ. - ὁφθῆσεται τοῖς

Aroc. 11, 19; 12, 1. 3.

ὁπτός Luc. 24, 42.

ὁπώρα Aroc. 18, 14.

ὄραμα

Mat. 17, 9. μηδενὶ εἰπῆτε τὸ ὄραμα

Act. 7, 31. ἰδὼν ἐθαύμαζε τὸ ὄραμα

9, 10. εἶπε . . ὁ Κ. ἐν ὁράματι

- 12. εἶδεν ἐν ὁράματι ἄνδρα

10, 3. εἶδεν ἐν ὁράμ. φανερώς

- 17. τί ἂν εἶη τὸ ὄρ. ὃ εἶδε

- 19. διενθυμουμένου περὶ τοῦ
ὁράματος

11, 5. εἶδον ἐν ἐκστάσει ὄραμα

12, 9. ἰδόκει δὲ ὄραμα βλέπειν

16, 9. ὄραμα διὰ τ. νυκτός ὁφθῆ

- 10. ὡς δὲ τὸ ὄραμα εἶδον

18, 9. εἶπε δὲ ὁ Κ. δι' ὁράμ.

ὁρῶν

1) = zusehen, Acht haben
(ὄρα, ὁρᾶτε):

Mat. 8, 4 (Mar. 1, 44); 9, 30; 16, 6
(Mar. 8, 15); 18, 10; 24, 6.

Mar. 8, 15. Luc. 12, 15 [Act. 22, 26].

1 Th. 5, 15. Heb. 8, 5.

Aroc. 19, 10. ὄρα μὴ· (22, 9)

*2) im gewöhnlichen Sinn =
sehen: † ὄρ. τὸν Θ.

Luc. 1, 22. ὁπτασίαν ἑώρακεν (cf.
24, 23)

† Joh. 1, 18. Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώπ.

- 34. καὶ γὰρ ἑώρακα κ. μεμαρτ.

3, 11. ὃ ἑώρακα μ. μαρτυροῦμεν

- 32. ὃ ἑώρακε καὶ ἤκουσε

4, 45. π. ἑωρακότις αἱ ἐποίησ.

† 5, 37. εἶδος αὐτοῦ ἑωράκατε

6, 2. ἑώρων τὰ σημεῖα

- 36. ἑωράκατέ με καὶ οὐ π.

† - 46. τὸν πατέρα τις ἑώρ. ετο.

8, 38. ἐγὼ ὃ ἑώρακα παρὰ τῷ

πατρὶ ετο.

- 57. καὶ Ἀβραὰμ ἑώρακας;

† 9, 37. καὶ ἑώρακας αὐτόν

† 14, 7. καὶ ἑωράκατε αὐτόν

† - 9. ὃ ἑωρακὼς ἡμεῖς ἑώρακε
τὸν πατέρα

15, 24. νῦν δὲ καὶ ἑωράκασι

19, 35. ὃ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε

20, 18. ὅτι ἑώρακα τὸν Κύριον

- 25. ἑωράκαμεν τὸν Κύριον

- 29. ὅτι ἑωρακὴς με

1Cor. 9, 1. οὐχ ἴησοῦν ἑώρακα;

Col. 2, 1. οὐχ ἑωράκασι τὸ πρόσ.

- 18. ὃ μὴ ἑώρακεν ἐμβατεῦσαν

Heb. 2, 8. οὐπω ὁρῶμεν αὐτῷ τὰ
πάντα ὑποτεταγμένα

11, 27. ἀόρατον ὡς ὁρῶν ἑαρετ.

1Pet. 1, 8. εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὁρῶντες π.

1Joh. 1, 1. 2. 3. ὃ ἑωράκαμεν τοῖς
ὁφθαλμοῖς ετο.

† 3, 6. οὐχ ἑώρακ. αὐτ. οὐδὲ ἔγνω

4, 20. τ. ἀδελφὸν αὐτ. ὃν ἑώρ.

- τὸν Θεὸν ὃν οὐχ ἑώρακα

(cf. 2 Joh. 11)

δρασις

Act. 2, 17. Apoc. 4, 3; 9, 17.

δρατὸς Col. 1, 16.

δργή† δργ. μέλλ., τοῦ Θ., τοῦ Χρ.

† Mat. 3, 7. φυγεῖν ἀπὸ τῆς μαλλούσης δργῆς (Luc. 3, 7. 1 Th. 1, 10)

Mar. 3, 5. περιβλεψάμενος αὐτοὺς μετ' δργῆς

Luc. 21, 23 ἔσται... δργή τ. λαῶ τοῦ τῷ

† Joh. 3, 36. ἡ δργή τοῦ Θεοῦ μένει

† Rom. 1, 18. δργή Θεοῦ ἀπ' οὐρανοῦ

† 2, 5. θησαυρίζεις σεαυτῷ δργ. ἐν ἡμέρᾳ δργ. κ. ἀποκαλ.

† - 8. δργή καὶ θυμός

† 3, 5. Θ. ὁ ἐπιφείρων τὴν δργήν

4, 15. νόμος δργ. καταργάζεται

† 5, 9. σωθισόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς δργῆς

† 9, 22. θέλων ὁ Θεὸς ἐνδείξασθαι τὴν δργήν

- - σκευή δργ. κατασκευασμ.

† 12, 19. δότε τόπον τῇ δργῇ

13, 4. 5. ἰνδικος εἰς δργήν τῷ etc.

† Eph. 2, 3. ἡμεν τέκνα φύσει δργῆς

4, 31. πᾶσα πικρία καὶ θυμός

καὶ δργή

† 5, 6. ἔρχεται ἡ δργή τοῦ Θεοῦ (cf. Col. 3, 6)

Col. 3, 8. δργήν, θυμόν, κακίαν

† 1 Th. 1, 10. ἀπὸ τῆς δργ. τῆς ἐρχομένης.

† 2, 16. ἐφθασε δὲ ἐπ' αὐτ. ἡ ὁ.

† 5, 9. οὐκ ἔσται ἡμᾶς ὁ Θεὸς εἰς δργήν

1 Tim. 2, 8. χωρὶς ὁ. κ. διαλογισμοῦ

† Heb. 3, 11. „ἄμωσα ἐν τῇ δργῇ μου“ (4, 8)

Jac. 1, 19. βραδὺς εἰς δργήν

- 20. δργή γ. ἀνδρὸς δικαιοσ.

† Apoc. 6, 18. ἀπὸ τῆς ὁ. τοῦ ἀρνίου

† - 17. ἡ ἡμέρα ἡ μ. τῆς ὁ. αὐτ.

† 11, 18. ἦλθεν ἡ δργή σου

† 14, 10. ποτηρίῳ τῆς δργῆς αὐτοῦ

† 16, 19. οἶνον τ. θυμοῦ τῆς ὁ. αὐτ.

† 19, 15. τ. θυμοῦ τῆς δργ. τοῦ Θ.

δργίσειςθαι

Mat. 5, 22. ὁ δργιζόμεν. τῷ ἀδελφῷ

18, 34; 22, 7 (Luc. 14, 21). Luc. 15, 28.

Eph. 4, 26. δργίσειςθαι καὶ μὴ ἀμαρτάνετε

Apoc. 11, 18. κ. τὰ ἔθνη ὠργισθησαν

12, 17. ὠργισθῇ ὁ δράκων ἐπὶ τῇ γυναικί

δργίλος Tit. 1, 7.

δργυνία Act. 27, 28.

δρίγεςθαι

1 Tim. 3, 4; 6, 10. Heb. 11, 16.

δρείνος Luc. 1, 39. 65.

δρεξίς Rom. 1, 27.

δρθοποδεῖν Gal. 2, 14.

δρθός Act. 14, 10. Heb. 12, 13.

δρθοτομεῖν 2 Tim. 2, 15.

δρθρίζειν Luc. 21, 38.

δρθρίος Luc. 24, 22.

δρθρος

Luc. 24, 1. Joh. 8, 2. Act. 5, 21.

δρθως

Mar. 7, 35. Luc. 7, 43; 10, 28; 20, 21.

δρία

Mat. 2, 16; 4, 13; 8, 34 (Mar. 5, 17).

15, 22. 39; 19, 1 (Mar. 10, 1).

Mar. 7, 31. Act. 18, 50.

δρίζειν

Luc. 22, 22. κατὰ τὸ ὠρισμένον

Act. 2, 23. τῇ ὀρχισμένῃ βουλῇ - τ. θ.

10, 42; 11, 29; 17, 26. 31.

Rom. 1, 4. τοῦ ὀρχισθέντος υἱοῦ θ.

Heb. 4, 7. τινὰ ὀρίζει ἡμέραν

ὀρχίζεσθαι

Mar. 5, 7. 3. Act. 19, 13. 1 Th. 5, 27.

ὀρχος

Mat. 5, 33. ἀποδώσεις δὲ τῷ Κυρίῳ
τοὺς ὀρκους σου

14, 7. 9. μεθ' ὀρκου ὠμολόγη-
σεν etc. (Mar. 6, 26)

26, 72. ἡρνήσατο μεθ' ὀρκου

Luc. 1, 73. ὀρκ. ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβ.

Act. 2, 30. ὀρκῳ ὤμοσεν αὐτῷ ὁ θ.

Heb. 6, 16. 17. ἀντιλογίας πείρας εἰς
βαβαίωσιν ὁ ὀρκος etc.

Jac. 5, 12. ὁμνύετε μήτε τ. οὐρανὸν
- μήτε ἄλλον τινὰ ὀρκον

ὀρκωμοσία Heb. 7, 20. 21. 23.

ὀρκῶν

Mat. 8, 32 (Mar. 5, 13. Luc. 8, 33).

Act. 7, 57; 19, 29.

ὀρμή Act. 14, 5. Jac. 3, 4.

ὀρμημα Apoc. 18, 21.

ὀρνεον Apoc. 18, 2; 19, 17. 21.

ὀρνις Mat. 23, 37 (Luc. 13, 34).

ὀροθσία Act. 17, 26.

ὀρος

Mat. 4, 8. εἰς ὄρος ὑψηλὸν ἵλαν
(Luc. 4, 5)

5, 1. ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος

- 14. ἐπάνω ὄρους κειμένη

8, 1. καταβάντι - ἀπὸ τοῦ ὄ.

14, 23. ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ'

ἰδίαν (Mar. 6, 46. Joh. 6,

15. cf. Mat. 17, 1. 9)

17, 1. 9. εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ'

ἰδίαν etc. (Mar. 9, 29.

Luc. 6, 12; 9, 28. 37) (cf.

Mar. 3, 13. Luc. 6, 12)

Mat. 17, 20. ἴσατε τῷ ὄρ. τοῦτ'· Mat.

(cf. 21, 21. Mar. 11, 23)

21, 1. πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν

(Mar. 11, 1. Luc. 19, 29.

37) (Mat. 24, 3. Mar. 13,

8) (Mat. 26, 30. Mar. 14,

26) (Luc. 21, 37; 22, 39)

([Joh. 8, 1]) (Act. 1, 12)

24, 16. φευγέτωσαν ἐπὶ τὰ ὄρη

(Mar. 13, 24. Luc. 21, 21)

28, 16. εἰς τὸ ὄρος οὐ ἐτάξατο

Mar. 5, 5. 11 (Luc. 8, 32).

Luc. 3, 5. πᾶν ὄρος καὶ βουνός

23, 30. λέγειν τοῖς ὄρεσι· Πίσστε

Joh. 4, 20. ἐν τῷ ὄρει τοῦτ'· προς-

εκύνησαν

- 21. οὔτε ἐν τῷ ὄρει τοῦτ'·

οὔτε ἐν Ἱεροσολύμοις

6, 3. ἀνῆλθε δὲ εἰς τὸ ὄρος ὁ Ἰ.

Act. 7, 30. 38 (Σινᾶ).

1Cor. 13, 2. ὥστε ὄρη μεθιστάνειν

Gal. 4, 24. 25. ἀπὸ ὄρους Σινᾶ etc.

Heb. 8, 3. δεχθέντα σοὶ ἐν τῷ ὄρει

11, 38. ὄρεσι καὶ σπηλαίοις

12, 18. ψηλαφημένῳ ὄρει

- 20. θίγῃ τοῦ ὄρους

- 22. προσεληλύθατε Σιών ὄρει

2Pet. 1, 18. ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ

Apoc. 6, 14. 15. 16; 8, 8; 14, 1 (Σιών);

16, 20; 17, 9; 21, 10.

ὀρύττειν

Mat. 21, 33. (Mar. 12, 1). 25, 18.

ὀρφανός Joh. 14, 18. Jac. 1, 27.

ὀρχεῖσθαι

Mat. 11, 17 (Luc. 7, 32); 14, 6. Mar.

6, 22.

ἄριστος

Act. 2, 27. „τὸν ἄριστόν σου ἰδεῖν δια-
φθοράν“ (13, 35)

13, 34. „τὰ ἄρδια Δαυὶδ ἐν πίστει“

1Tim. 2, 8. ἐκκαρπύνας ἄριστους χεῖρας

Tit. 1, 8. δικαίον, ἄριστον, ἐγκρατὴν

Heb. 7, 26. ἄριστος, ἀκακος, ἀμίαντος

Apoc. 15, 4. ὅτι μόνος ἄριστος

16, 5. ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν, ὁ ἄριστος

ἁγιότητος Luc. 1, 75. Eph. 4, 24.

ἁγίως 1 Th. 2, 10.

ἁσμεν

Joh. 12, 8. ἐκ τῆς ἁσμεν τοῦ μύρου

2Cor. 2, 14. τὴν ἁσμεν τῆς γνώσεως

αὐτοῦ φανεροῦντι

- 16. ἁσμεν θανάτου εἰς θάνατον.

Eph. 5, 2. θυσίαν τῷ Θεῷ εἰς ἁσμεν

εὐδοκίας (cf. Phil. 4, 18)

ἁστίον, ἁστούν

Mat. 23, 27. Luc. 24, 39. Joh. 19, 36.

Eph. 5, 30. Heb. 11, 22.

ἁστροπικὸς

2 Cor. 4, 7. 2 Tim. 2, 20.

ἁσφρησις 1 Cor. 12, 17.

ἁσφύς

Mat. 3, 4. ζώνην δερματίνην περὶ

τὴν ἁσφύν (Mar. 1, 6)

Luc. 12, 35. αἱ ἁσφ. περιζωσμέναι

Act. 2, 30. ἐκ καρποῦ τῆς ἁσφ. αὐτ.

Eph. 6, 11. περιζωσάμενοι τὴν ἁσφύν

ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ

Heb. 7, 5. ἐκ τῆς ἁσφύος Ἀβραάμ

- 10. ἐν τῇ ἁσφύϊ τ. πατρὸς ἡν

1Pet. 1, 13. ἀναζωσάμενοι τ. ἁσφύας

τῆς διανοίας ὑμῶν

*οὐ

Mat. 7, 37. ναί, ναί· οὐ, οὐ (Jac. 5, 12)

οὐά Mar. 15, 29.

οὐαί

Mat. 11, 21. οὐαί σοι, Χοραζὶν, οὐαί
σοι, Βηθσα. (Luc. 10, 13)

18, 7. οὐαί τῷ κόσμῳ (cf. Luc.
17, 1)

23, 13. οὐαί δὲ ὑμῖν, γραμματεῖς
(14. 15. 16. 23. 25. 27. 29)

(cf. Luc. 11, 42. 43. 44.
46. 47. 52)

24, 19. οὐαί δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ
ἐχούσαις (Mar. 13, 17.

Luc. 21, 23)

26, 24. οὐαί δὲ τῷ ἀνθρώπῳ
(Mar. 14, 21. Luc. 22, 22)

Luc. 6, 24. πλὴν οὐαί ὑμῖν τοῖς
πλουτοῖς.

- 25. οὐαί ὑμ. οἱ ἐμπληγῆσθ.

- οὐαί ὑμῖν οἱ γελωῶντες

- 26. οὐαί ὑμῖν ὅταν καλῶς

1Cor. 9, 16. οὐαί γάρ μοι ἐστίν

Jud. 11. οὐαί αὐτοῖς, ὅτι τῇ ὁδῷ

Apoc. 8, 13. οὐαί, οὐαί, οὐαί τοῖς
κατοικοῦσιν

9, 12. ἢ οὐαί ἢ μία ἀπὸ τῶν ἐκ.

11, 14. ἢ οὐαί ἢ δευτέρα ἀπὸ τῶν
ἐκ ἐκ.

12, 12. οὐαί τῇ γῇ . . ὅτι κατ.

18, 10. οὐαί οὐαί, ἢ πόλις ἢ μα-
γάλη (16. 19)

οὐρά Apoc. 9, 10. 19; 12, 4.

οὐράνιος

Mat. [5, 48] ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐρά-
νιος (8, 14. 26. 32; 15, 13

[18, 36]; 23, 9)

Luc. 2, 13. πλήθος στρατιᾶς οὐραν.

Act. 26, 19. τῇ οὐρανίῳ ὀπτασίᾳ

οὐρανόθεν Act. 14, 17; 26, 13.

οὐρανός

βασιλ. τῶν οὐρ. α. βασιλεία.

πατήρ ὁ ἐν οὐρ. α. πατήρ.

Mat. 8, 16. 17. ἀνεψύχθησαν αὐτῷ οἱ οὐρανοὶ etc. (Mar. 1, 10.

11. Luc. 3, 21. 22. Joh. 1, 32)

5, 12. μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐραν. (Luc. 6, 23. 35)

- 18. παρέλθῃ ὁ οὐρανός καὶ ἡ γῆ (I. Luc. 16, 17)

- 34. μήτε ἐν τῷ οὐρανῷ (cf. Jac. 5, 12)

6, 20. θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ (Luc. 12, 23) (cf. 18, 21. Mar. 10, 21. Luc. 13, 22)

- 26. εἰς τὰ πνευματικά τοῦ οὐρανοῦ (cf. 8, 20. Luc. 9, 58) (Mar. 4, 4. 32) Luc. 8, 5 (Act. 10, 12; 11, 6).

11, 23. ἔως τοῦ οὐρανοῦ ὑψώσεται (Luc. 10, 15)

- 25. κύρις τοῦ οὐρ. καὶ τ. γῆς (Luc. 10, 21) (cf. Act. 17, 24)

14, 19. ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρ. (Mar. 6, 41; 7, 34. Luc. 9, 16)

16, 1. 2. 3. σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρ. ἐπιδείξεται etc. (Mar. 8, 11)

18, 10. ἄγγελοι αὐτ. ἐν οὐρανοῖς

- 18. δεδωμένα ἐν τῷ οὐρ. (cf. 19)

21, 25. ἐξ οὐρ. ἢ ἐξ ἀνθρώπων etc. (Mar. 11, 30. 31. (Luc. 20, 4. 5)

22, 30. ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἐν οὐρανῷ (Mar. 12, 25)

23, 22. καὶ ὁ θρόνος ἐν τῷ οὐρ.

24, 29. πνεύματα ἀπὸ τοῦ οὐρ.

- αἱ δυνάμεις τῶν οὐρ.

(Mar. 13, 25. Luc. 21, 26)

Mat. 24, 30. φανήσεται - ἐν τῷ οὐρ.

- ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρ. (cf. 26, 64. Mar. 14, 62)

- 31. ἀπ' ἄκρων οὐρανῶν (Mar. 13, 27)

- 35 ὁ οὐρ. καὶ ἡ γῆ παρελ. (Mar. 13, 31. Luc. 21, 33)

- 36. οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τοῦ οὐρανοῦ (Mar. 13, 32)

28, 2. ἄγγελος-καταβὰς ἐξ οὐρ.

- 18. πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς

Mar. 16, 19 ἀναλήφθη εἰς τὸν οὐρ. (Luc. 24, 51. Act. 1, 10. 11)

Luc. 2, 15. ἀπηλθόν . . εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἄγγελοι

4, 26. ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανός 9, 54. καταβῆναι ἀπὸ τοῦ οὐρ.

10, 18. σατανᾶν . . ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεισόντα

- 20. ἐγγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς

11, 16. σημεῖον . . ἐξήτουν ἐξ οὐρ.

12, 56. πρόσωπον τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ

15, 7. χαρὰ ἔσται ἐν τῷ οὐρ.

- 18. 21. ἡμερτον εἰς τ. οὐρ. etc.

17, 24. ἀστράπτει ἐκ τῆς ὑπ' οὐρ. εἰς τὴν ὑπ' οὐρ. λάμπει

- 29. πῦρ κ. θεῖον ἀπ' οὐρανοῦ

18, 13. εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπάραι

19, 38. εἰρήνη ἐν οὐρανῷ

21, 11. σημεῖα ἀπ' οὐρ. μεγάλη

22, 43. ὡφθη ἄγγελος ἀπ' οὐρ.

Joh. 1, 51. τὸν οὐρανὸν ἀνεψύχτα

3, 13. ἀναβίβηκεν εἰς τ. οὐρ. etc.

- 27. δεδομένον - ἐκ τοῦ οὐρ.

- 31. ὁ ἐκ τ. οὐρ. ἐρχόμενος etc.

6, 31. ἄρτον ἐκ τ. οὐρ. (cf. 32)

Joh. 6, 33. ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ οὐρ.
(cf. 41 50. 51. (καταβάς 58)
- 38. καταβέβ. ἐκ τ. οὐρ. (42)
12, 28. φωνή ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
17, 1. ἐπῆρε τοὺς ὄφ. - εἰς τ. οὐρ.
Act. 2, 2. ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐ-
ρανοῦ ἦχος
- 5. π. θ. νους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρ.
- 19. τέρατα ἐν τῷ οὐρ. ἄνω
- 34. ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανοὺς
3, 21. ὃν δεῖ οὐρ. - δέξασθαι
4, 12. ἔστιν ἕτερον ὑπὸ τὸν οὐρ.
- 24. τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν
καὶ τὴν θάλασσαν
7, 42. τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ
- 49. „ὁ οὐρανός μοι θρόνος“
- 55. ἀνελίσσας εἰς τὸν οὐρανόν
- 56. θωρῶ τοὺς οὐρανοὺς
ἀναφγμένους (cf. 10, 11)
9, 3. περιήστραψεν αὐτὸν φῶς
ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ
10, 16. ἀνελήφθη τὸ σκεῦος εἰς
τὸν οὐρανόν
11, 5. καταβαίνον ἐκ τοῦ οὐρ.
- 9. ἀπεκρίθη . . ἐκ δευτέρου
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
- 10. ἀνεσπάρθη - εἰς τὸν οὐρ.
14, 15. ἐποίησε τὸν οὐρ. κ. τ. γ.
22, 6 ἐκ τοῦ οὐρ. περιαστράψαι
Rom. 1, 18. ὀργὴ Θεοῦ ἀπ' οὐρανοῦ
10, 6. „ἀναβήσεται εἰς τὸν οὐρ.
1Cor. 8, 5. εἶτε ἐν οὐρ. εἶτε ἐπὶ γῆς
15, 47. ὁ Κύριος ἐξ οὐρανοῦ
2Cor. 5, 1. αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρανοῖς
- 2. τὸ οἰκητ. ἡμ. τὸ ἐξ οὐρ.
12, 2. ὡς κρῖτον οὐρανοῦ
Gal. 1, 8. ἀγγαλὸς ἐξ οὐρανοῦ εὐαγ-
γελλίζεται

Eph. 1, 10. τὰ ἐν τοῖς οὐρ. κ. τὰ ἐπὶ
τῆς γῆς (cf. Col. 1, 16, 20)
3, 15. πατριὰ ἐν οὐρ. κ. ἐπὶ γ.
4, 10. ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρ.
6, 9. ὁ Κύρ. ἔστιν ἐν οὐρανοῖς
Phil. 3, 20. πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς
Col. 1, 5. ἀποκειμέν. ὑ. ἐν τοῖς οὐρ.
- 23. τῇ κτίσει τῇ ὑπὸ τὸν οὐρ.
4, 1. ἔχετε Κύριον ἐν οὐρανοῖς
1Th. 1, 10. ἀναμένειν - ἐκ τῶν οὐρ.
4, 16. καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ
2Th. 1, 7. ἀποκαλύψει - γ. ἀπ' οὐρ.
Heb. 1, 10. ἔργα - σου εἰσὶν οἱ οὐρ.
4, 14. διεληλυθότα τοὺς οὐρ.
7, 26. ὑψηλότερος τῶν οὐραν.
8, 1. μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρ.
9, 23. 24. ὑποδείγματα τῶν ἐν
τοῖς οὐρανοῖς etc.
10, 34. ὑπαρξιν ἐν οὐρανοῖς
11, 12. τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ
12, 23. ἀπογεγραμμ. ἐν οὐρανοῖς
- 25. οἱ τὸν ἀπ' οὐρανῶν ἀπο-
στρεφόμενοι
- 26. „οὐ μόνον τὴν γῆν, ἀλλὰ
καὶ τὸν οὐρανόν“
Jac. 5, 18. ὁ οὐρ. ὑετὸν ἰδῶκε κ. ἡ γῆ
1Pet. 1, 4. τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς
- 12. ἀποσταλέντι ἀπ' οὐρανοῦ
3, 22. πορευθεῖς εἰς οὐρανόν
2Pet. 1, 18. ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθεῖσαν
3, 5. οὐρανοὶ ἦσαν ἐκπαλαι
- 7. οἱ δὲ νῦν οὐρ. καὶ ἡ γῆ
- 10. οἱ οὐρανοὶ ῥοιζήσδον πα-
ρελεύσονται
- 12. οὐρ. πυρούμ. λυθήσονται
- 13. καινοὺς δὲ οὐραν. κ. γῆν
1Joh. 5, 7. [ἐν τῷ οὐρανῷ]

Αποκ.3,12. καταβαίνουσα ἐκ τοῦ οὐ-
ρανοῦ (cf. 10, 1; 16, 21;
18, 1; 20, 1)

4, 1. Θύρα ἡνεωγμ. ἐν τῷ οὐρ.

- 2. Θρόνος ἔκειτο ἐν τῷ οὐρ.

5, 3. οὐδεὶς ἠδύνατο ἐν τῷ οὐρ.

- 13. ἐν τῷ οἶρ. καὶ ἐπὶ τ. γῆς

6, 13. οἱ ἄστ. τοῦ οὐρ. ἔπесαν

- 14. ὁ οὐρανός ἀπεχωρίσθη

8, 1. ἐγένετο σιγή ἐν τῷ οὐρ.

- 10. ἔπесαι ἐκ τοῦ οὐρ. ἄσπερ

9, 1. ἐκ τοῦ οὐρ. πεπτωκότα εἰς

10, 4. ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ

οὐρανοῦ (cf. 8; 11, 12;

12, 10 (ἐν τ. οὐρ.); 14, 2.

13; 18, 4; 19, 1 (ὡς φ. -

ἐν τ. οὐρ.); 21, 3)

- 5. ἦρε τὴν χεῖρα . . εἰς τὸν

οὐρανόν

- 6. ἔκτισε τὸν οὐρ. κ. τὰ ἐν αὐτ.

11, 6. τὸν οὐρ. ἐξουσίαν κλείσαι

- 12. ἀτέβησαν εἰς τὸν οὐραν.

- 13. ἔδωκαν δόξαν τῷ Θ. τοῦ

οὐρανοῦ

- 15. φωναὶ μεγ. ἐν τῷ οὐρ.

- 19. ἡνολγῃ ὁ ναός τοῦ Θεοῦ

ἐν τῷ οὐρανῷ

12, 1. σημείον μέγα ὤφθη ἐν

τῷ οὐρ. (cf. 3; 15, 1)

- 4. τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ

- 7. ἐγέν. πόλεμος ἐν τῷ οὐρ.

- 8. οὐδεὶς τόπος εὐρέθη . .

ἐν τῷ οὐρανῷ

- 12. εὐφραίνεσθε, οἱ οὐρανοί

13, 6. τοὺς ἐν τῷ οὐρανῷ σκη-

νοῦντας

- 13. ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβῆ

εἰς τὴν γῆν

Αποκ.14,7. ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν
καὶ τὴν γῆν

- 17. τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν τῷ οὐρ.

15, 5. ἡνολγῃ ὁ ναός τῆς σκηνῆς

τοῦ μαρτ. ἐν τῷ οὐρανῷ

16, 11. τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ

- 17. ἀπὸ τοῦ ναοῦ τοῦ οὐρ.

- 21. καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρ.

18, 5. ἐκολλήθησαν . . ἄχρι τοῦ

οὐρανοῦ

- 20. εὐφραίνου . . οὐρανὲ καὶ

οἱ ἄγιοι κ. οἱ ἀπόστολοι

19, 11. εἰδὼν τ. οὐρ. ἀνεψυγμένον

- 14. στρατεύματα τὰ ἐν τῷ

οὐρανῷ ἠκολούθει

20, 9. πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ

τοῦ Θεοῦ

- 11. ἔφυγεν ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρ.

21, 1. οὐρ. καινὸν κ. γῆν καινήν

- ὁ γὰρ πρῶτος οὐρανός

- 2. καταβαίνουσας ἐκ τοῦ

οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θ. (10)

Οὐρανός Rom. 16, 9.

Οὐρίας Mat. 1, 6.

οὐς

Mat. 10, 27. ὁ εἰς τὸ οὐς ἀκούετε

11, 15. ὁ ἔχων ὅτα ἀκούειν ἀκου-

έτω (13, 9. 43. Mar. 4, 9.

43; 7, 16. Luc. 8, 8; 14,

35. Apoc. 2, 7 (ὁ ἔχ. οὐς

ἀκουσάτω. 11. 17; 2, 29;

3, 6. 13. 22). 13, 9. εἴ τις

ἔχει οὐς, ἀκουσάτω)

13, 15. „τοῖς ὡς βαρέως ἤκου-

σαν - μήποτε . . τοῖς ὡς ἵν

ἀκούσωσι“ (Act. 28, 27)

- 16 μακ. - τὰ ὅτα ὑμῶν δεῖ

Mar. 7, 33. ἔβαλε - εἰς τ. ὅτα αὐτοῦ

Mar. 8, 18. ὅτα ἔχοντες οὐκ ἀκούετε;

Luc. 1, 44; 4, 21; 9, 44.

12, 8. ὁ πρὸς τὸ οὐς ἐλαλήσατο

22, 50. αὐτοῦ τὸ οὐς τὸ δεξιόν

Act. 7, 51. ἀπερίτμητοι τῇ καρδίᾳ
καὶ τοῖς ὠσίν

- 57; 11, 22.

Rom. 11, 8. „ὅτα τοῦ μὴ ἀκούειν“

1 Cor. 2, 9 (ὁ - οὐς οὐκ ἤκουσε); 12, 16.

Jan. 5, 4. εἰς τὰ ὅτα K. - εἰς ἐλὴλ.

1 Pet. 3, 12. „τὰ ὅτα αὐτοῦ εἰς δέησιν“

οὐσία Luc. 15, 12, 13.

ὀφείλειν

1) = müssen, mit folg. Inf.:

Luc. 17, 10. Joh. 13, 14; 19, 7. Act.

17, 24. Rom. 15, 1. 27. 1 Cor. 5,

10; 7, 36; 9, 10; 11, 7. 10. 2 Cor.

12, 11. 14. Eph. 5, 28. 2 Th. 1,

3 (2, 13). Heb. 2, 17; 5, 3. 12.

1 Joh. 2, 6; 3, 16; 4, 11. 3 Joh. 8.

2) = schuldig sein:

Mat. 18, 28. ὀφείλειν αὐτῷ ἐκ. δην. etc.

- 30. ἀποδοῦναι τὸ ὀφειλόμενον
(cf. 34)

23, 16. ὅς δ' ἂν δόσῃ - ὀφεί-
λει (18)

Luc. 7, 41. ὁ εἰς ὀφείλει δην. πεντ.

11, 4. παντὶ ὀφείλοντι ἡμῖν

16, 5. πόσον ὀφείλεις τῷ κυ-
ρίῳ μου; (7)

Rom. 13, 8. μηδενὶ μηδὲν ὀφείλετε

1 Cor. 7, 3. τῇν ὀφειλομένην εὐνοίαν

Philem. 18. τι ἡ δίκαιός σε ἢ ὀφείλει
ὀφειλέτης

Mat. 6, 12. τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν

18, 24. Luc. 13, 4.

Rom. 1, 14. Ἐλλήσι - ὀφειλέτης εἰμι

8, 12. ὀφείλεται ἡ οὐ τῇ σαρκί

Rom. 15, 27. ὀφείλεται αὐτῶν εἰσιν

Gal. 5, 3. ὀφειλέτης ἐστίν - ποιῆσαι

ὀφειλή Mat. 18, 32. Rom. 13, 7.

ὀφειλέμα Mat. 6, 12. Rom. 4, 4.

ὀφελον

1 Cor. 4, 8. 2 Cor. 11, 1. Gal. 5, 12.

Apoc. 3, 15.

ὀφελος 1 Cor. 15, 32. Jac. 2, 14.

ὀφθαλμοδουσία

Eph. 6, 6. Col. 3, 22.

ὀφθαλμός

Mit ἀνοίγειν, ἐπαίρειν u.

diese Worte (exc. Act. 26, 18).

Mat. 5, 29. εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμός σου

ἢ δεξ. (18, 9. Mar. 9, 47)

- 38. „ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθ.“

6, 22. 23. ὁ λύχνος τοῦ σώμα-

τός ἐστίν ὁ ὀφθαλμός -

ὁ ὀφθ. - ἀπλοῦς - πονη-

ρός (20, 15. Luc. 11, 34)

7, 3. 4. 5. τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ

ὀφθ. etc. (Luc. 6, 41. 42)

9, 29. ἤψατο τῶν ὀφθαλμῶν

αὐτῶν (20, 34)

13, 15. 16. „τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐ-

τῶν ἐκάμνησαν, μήποτε

ἴδωσι τοῖς ὀφθ.“ (cf. Joh.

12, 40. Act. 23, 17)

- 16. ὕμῶν - μακάριοι οἱ ὀφθ.

(Luc. 10, 23)

20, 34. ἀνέβλεψαν αὐτ. οἱ ὀφθ.

21, 42. „θαυμαστή ἐν ὀφθαλ-

μοῖς ἡμῶν“ (Mar. 12, 11)

26, 43. αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βε-

βαρημένοι (Mar. 14, 40)

Mar. 8, 18. ὀφθ. ἔχοντες οὐ βλέπετε

- 25. ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμ. αὐτοῦ

Luc. 2, 30. εἶδον οἱ δ. μου τὸ σωτ.

Luc. 4, 20. οἱ ὁφθ. ἦσαν ἀτενίζοντες
 19, 42. ἐκρύβη ἀπὸ ὁφθ. σου
 24, 16. οἱ δὲ ὁφθαλμοὶ αὐτῶν
 ἐκρατοῦντο
 - 31. αὐτῶν δὲ διηνοιχθήσαν
 οἱ ὁφθαλμοί
 Joh. 9, 6. 11. 15.
 11, 41. Ἰησοῦς ἤρε τους ὁφθ. ἄνω
 Act. 1, 9; 9, 18.
 26, 18. ἀνοίξαι ὁφθαλμ. αὐτῶν
 Rom. 3, 18. „ἀπέναντι τῶν ὁ. αὐτ.“
 11, 8. „ὁφθ. τοῦ μὴ βλέπειν“
 - 10. „σκοτισθῇ. οἱ ὁ. αὐτ.“
 1Cor. 2, 9. „ὁ ὁφθαλμὸς οὐκ εἶδε“
 12, 16. 17. 21. ὅτι οὐκ εἰμὶ ὁφθαλ-
 μός εἶε.
 15, 52. ἐν ῥιπῇ ὁφθαλμοῦ
 Gal. 3, 1. κατ' ὁφθ. - προσεγράφη
 4, 15. τοὺς ὁ. ὑμῶν ἐξορύξαντας
 Eph. 1, 18. παφωτισμένους τοὺς ὁ-
 φθαλμοὺς τῆς διανοίας
 Heb. 4, 13. τετραχλησιν. τοῖς ὁφθ.
 1Pet. 3, 12. „οἱ ὁφθαλμοὶ Κυρίου
 ἐπὶ δικαίους“
 2Pet. 2, 14. ὁφθ. - μεστ. μοιχαλίδος
 1Joh. 1, 1. ἐωράκαμεν τοῖς ὁφθαλ-
 μοῖς ἡμῶν
 2, 11. ἐτύφλωσε τοὺς ὁφθ. αὐτ.
 - 16. ἡ ἐπιθυμία τῶν ὁφθαλμ.
 Apoc. 1, 7. ὁψεται αὐτὸν πᾶς ὁφθ.
 - 14. οἱ ὁφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς
 φλόξ (19, 12)
 2, 18. ὁ ἔχων τοὺς ὁφθαλμοὺς
 αὐτοῦ ὡς
 3, 18. ἐγχεῖσαι τοὺς ὁφθ. σου
 4, 6. γέμοντα ὁφθαλμῶν (cf. 8)
 5, 6. ἔχον . . ὁφθαλμ. ἐπτά
 7, 17. ἐξαλείψαι ὁ θεὸς πᾶν

δάκρυον ἐκ τῶν ὁφθαλ-
 μῶν αὐτῶν (21, 4)

ὁφθ.

Mat. 7, 10. μὴ ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ;
 (Luc. 11, 11)

10, 16. φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις

23, 33. ὄφεις, γεννήματα ἐχιδνῶν

Mar. 16, 18. ὄφεις ἀροῦσι

Luc. 10, 19. ἐπάνω ὄφειν κ. σκορπ.

Joh. 3, 14. ὕψωσε τὸν ὄφιν

1Cor. 10, 9. ὑποδὸ τῶν ὄφειν ἀπώλοντο

2Cor. 11, 3. ὡς ὁ ὄφεις ἔδυν ἐξηπά-

τησεν ἐν τῇ πανουργίᾳ

Apoc. 9, 19. οὐραὶ - ὄφιοι ὄφειν

12, 9. ὁ ὄφεις ὁ ἀρχαῖος ὁ κα-
 λούμενος διαβ. (20, 2)

- 14. ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄφ.

- 15. ἔβαλεν ὁ ὄφ. ἐκ τοῦ στ.

ὁ φρύς Luc. 4, 29.

ὄχλεισθαι Luc. 6, 18. Act. 5, 16.

ὄχλοποιεῖν Act. 17, 5.

ὄχλος † ὄχλοι, οἱ ὄχλοι

† Mat. 4, 25. ἠκολούθησαν αὐτῷ ὁ.

πολλοὶ (8, 1; 12, 15; 19,

2; 20, 29 (ὄχλος). Mar.

5, 24 (ὄχλος). cf. Luc. 7,

9). - Joh. 8, 2 (ὄχλος).

† 5, 1. ἰδὼν - τοὺς ὁ. (8, 18; 9, 38,

cf. 14, 14. Mar. 6, 34; 9, 14)

† 7, 28. ἐξεπλήσσαντο οἱ ὄχλοι

(cf. 9, 33 (ἐθαύμ.); 12,

23 (ἐξίστ.); 15, 31 (θαυμ.).

Mar. 11, 18. Luc. 11, 14

(ἐθαύμασαν))

† 9, 8 (Mar. 9, 15. ὁ ὄχλος Joh.

6, 24. ὁ ὄχλος)

- 23. τὸν ὄχλον θορυβούμενον

- 25. ἐξέβληθῃ ὁ ὄχλος

- † Mat. 11, 7. λέγειν τοῖς ὄχλοις (cf. 12, 46; 13, 34; 23, 1; 26, 55. Luc. 7, 24; 12, 45; 13, 14 (τῷ ὄχλῳ))
- † 13, 2. συνήχθησαν - ὄχλοι πολλοί (cf. Mar. 5, 21. - ος)
- † - 36. ἀφῆς τοὺς ὄχλους
- 14, 5. ἀποβήθη τὸν ὄχλον (cf. 21, 26. † 46. - Mar. 12, 12)
- † - 13. ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι
- † - 15. ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους (22, 23; 15, 39. Mar. 6, 45. Luc. 9, 12.)
- † 14, 19 (bis) (15, 35. 36). (Mar. 8, 6. Luc. 9, 16)
- 15, 10. πρὸς καλεσάμ. τὸν ὄχλον (Mar. 7, 14; 8, 34)
- † - 30. πρὸς ἡλθον αὐτῷ ὄχλοι πολλοί
- 32. σπλαγχίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον (Mar. 8, 2)
- 33. χορτάσαι ὄχλ. τοσοῦτον
- 17, 14; 20, 31; 21, 8. † 9. † 11; † 22, 33; 26, 47.
- 27, 15. ἀπολύειν ἵνα τῷ ὄχλῳ
- † - 20 (ἔπεισαν τοὺς ὄχλ.). 24. Mar. 2, 4. 13; 3, 9. 20 (συνέρχεται. † Luc. 5, 15). 32; 4, 1. 36; 5, 27. 30. 31 [† 6, 33]; 7, 17. 33; 8, 1.
- 9, 17. 25 (ἐπισυντρέχει ὄχλος).
- † 10, 1. συμπορεύονται - ὄχλοι (cf. Luc. 14, 28)
- 46; 12, 37 (ὁ πολὺς ὄχλος ἤκουεν αὐτοῦ). 41; 14, 43.
- 15, 8. ἀναβήσας ὁ ὄχλος
- 11. ἀνέσεισαν τὸν ὄχλον
- 15. τῷ ὁ. ἐὶς ἱκανόν ποιῆσαι

- † Luc. 3, 7. 10; † 4, 42; 5, 1.
- † 5, 3. ἐδίδασκεν - τοὺς ὄχλους - 19. 29
- 6, 17. ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ καὶ πλήθος
- 19; 7, 11. 12.
- 8, 4. συνιόντος - ὄχλ. πολλοῦ - 19. 40. † 42. † 45; † 9, 11.
- 9, 18. τίνα με λέγουσιν οἱ ὄχλ. [al. οἱ ἀνθρώποι]
- 37. 38; 11, 27.
- 11, 29. τῶν - ὁ. ἐπαθροισμένων
- 12, 1. 13; 13, 17; 18, 36; 19, 3. 39.
- 22, 6. παραδούναι - ἄτερ ὄχλου - 47; † 22, 4. 48.
- Joh. 5, 13; 6, 5. 22; † 7, 12.
- 7, 12. κλανῆ τὸν ὄχλον
- 20. 31 (40). 32. 43.
- 49. ἀλλ' ὁ ὄχλος οὗτος ὁ μὴ γινώσκων
- 11, 42. διὰ τὸν ὁ. τὸν περιεστ.
- 12, 9. 12. 17. 18. 29. 34.
- Act. 1, 15; 6, 7; † 8, 6.
- 11, 24. προσετέθη ὄχλος ἱκανός
- 26. † 13, 45; 14, † 11. † 13. 14.
- † 18. † 19; 16, 22; 17, 8.
- † 13; 19, 26. 33. 35; 21, 27. 34. 35; 24, 12.
- 24, 18. οὐ μετὰ ὄχλου οὐδὲ μετὰ
- Apoc. 7, 9; † 17, 15 (λαοὶ καὶ ὄχλοι - καὶ ἔθνη); 19, 1 (6).
- ὄχλῳ ρωμα 2 Cor. 10, 4.
- ὁ ψάριον
- Joh. 6, 9. 11; 21, 9. 10. 13.
- ὁ ψά
- Mat. 23, 1. Mar. 11, 19; 13, 35.
- δψιμος Jac. 5, 7.

ὄψιος, ὄψια

I. ὄψιος adj. Mat. 11, 11.

II. ὄψια subst.

Mat. 8, 16. ὄψιας δὲ γενομένης

(14, 15, 23; 16, 2; 20, 8, 20; 27,

57. Mar. 1, 32; 4, 35; 6,

47; 14, 17; 15, 42).

Joh. 6, 16; 20, 19 (οὔσης - ὄψιας τῆς
ἡμέρας ἐκείνης).

ὄψις

Joh. 7, 24; 11, 44. Apoc. 1, 16.

ὄψωνιον

Luc. 8, 14. Rom. 6, 23. 1 Cor. 9, 7
2 Cor. 11, 8.

II.

παιδεύειν Mat. 22, 15.

παγίς

Luc. 21, 35. Rom. 11, 9. 1 Tim. 3, 7

(cf. 2 Tim. 2, 26). 6, 9.

πάθημα

1) Leiden:

Rom. 8, 18. οὐκ ἄξια τὰ παθ. τοῦ νῦν

2Cor. 1, 5. τὰ παθ. τοῦ Χριστοῦ

- 6. ἐν ὑπομονῇ τῶν αὐτῶν π.

- 7. κοινωνοὶ ἴστε τῶν παθ.

Phil. 3, 10. κοινωνίαν τῶν παθημάτων.

Col. 1, 24. ἐν τοῖς παθήμασι μου

(cf. 2 Tim. 3, 11)

Heb. 2, 9. διὰ τὸ πάθ. τοῦ θανάτου

- 10. διὰ παθημάτων τελειῶσαι

10, 82. ἄθλησιν - παθημάτων

1Pet. 1, 11. τὰ εἰς Χρ. παθήματα

4, 13. τοῖς τοῦ Χρ. παθ. (cf. 5, 1)

5, 9. τὰ αὐτὰ τῶν παθημάτων

2) Leidenschaft, böse Lust:

Rom. 7, 5. τὰ παθ. τῶν ἁμαρτιῶν

Gal. 5, 24. τὴν σάρκα - σὺν τοῖς παθ.

παθητός Act. 26, 23.

πάθος Rom. 1, 26. Col. 3, 5. 1Th. 4, 5.

παιδαγωγός

1 Cor. 4, 15. Gal. 3, 24. 25.

παιδάριον Mat. 11, 16. Joh. 6, 9.

παιδεία

Eph. 6, 4. ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ

2Tim. 3, 16. πρὸς π. τὴν ἐν δικαιοσ.

Heb. 12, 5. μὴ ὀλιγώρει παιδ. Κυρ.

- 7. εἰ παιδείαν ὑπομένετε

- 8. εἰ δὲ χωρὶς ἴστε παιδείας

- 11. πᾶσα δὲ παιδεία πρὸς

παιδεύειν

Luc. 23, 16. 22. παιδεύσας (= geisseln)

- αὐτόν

Act. 7, 22. ἐπαιδεύθη Μωϋσῆς πάσῃ

σοφίᾳ Αἰγυπτίων

22, 3. πεπαιδευμ. κατὰ ἀκριβ.

1Cor. 11, 32. ὑπὸ Κυρίου παιδευόμεθα

2Cor. 6, 9. ὡς παιδευόμενοι

1Tim. 1, 20. ἵνα παιδευθῶσι

2Tim. 2, 25. ἐν πραότητι παιδεύοντα

Tit. 2, 12. παιδεύουσα ἡμᾶς

Heb. 12, 6. δὴ ἀγαπᾷ Κύρ., παιδεύει

(cf. 7, 10)

Apoc. 3, 19. ἐλέγχω καὶ παιδεύω

παιδιόθεν Mar. 9, 21.

παιδιον

1) von bestimmten Personen:

a) von Jesu:

Mat. 2, 8. 9. 11. 13. 14. 20. 21. Luc.

2, 17. 21. 27. 40.

b) von Anderen:

Luc. 1, 59. 66. 76. 80. Mar. 5, 39. 40.
41; 9, 24. Joh. 4, 49. Heb. 11, 23.

2) unbestimmt:

a) Jesus und die Kinder:

Mat. 18, 2. *προκαλεσάμ. ὁ Ἰ. παιδ.*
(cf. Mar. 6, 36. Luc. 9, 47)

- 3. 4. *καὶ γένησθε ὡς τὰ π.*

- 5. *δίδεται παιδίον τοιοῦτον*
(Mar. 9, 37. Luc. 9, 48)

19, 13. *προσηνέχθη αὐτῷ παιδία*
(Mar. 10, 13)

- 14. *ἄφετε τὰ παιδία* (Mar.
10, 14. Luc. 18, 16)

Mar. 10, 15. *δίδεται τὴν βασ. τοῦ Θ.*
ὡς παιδίον (Luc. 18, 17)

b) andere Stellen:

Mat. 14, 21; 15, 38. Mar. 7, 28. Luc.
7, 32; 11, 7. Joh. 16, 21. Heb.
2, 13. 14; 11, 23.

3) uneigentlich:

Joh. 21, 5. *παιδία* als Anrede (1 Joh.
2, 13. 18)

1Cor. 14, 20. *μὴ παιδία γίνεσθε ταῖς*
φρεσίν

παιδίσκη

Mat. 26, 69 (Mar. 14, 66. 69. Luc. 22,
56. Joh. 18, 17). Luc. 12, 45. Act.
12, 13; 16, 16. Gal. 4, 22 (23. 30. 31).

παῖσιν

Mat. 26, 68. Mar. 14, 47. Luc. 22, 64.
Joh. 18, 10. Apoc. 9, 5.

παίζειν 1 Cor. 10, 7.

παῖς

1) von Jesus: = Kind: Luc. 2, 43.

= Knecht: Mat. 12, 18. Act.
3, 13. 26; 4, 27. 30 (ὁ ἄγιος
παῖς σου).

2) übrige Stellen:

Mat. 2, 16; 8, 6. 8 (Luc. 7, 7). 13; 14,
2; 17, 18 (cf. Luc. 9, 42);
21, 15.

Luc. 1, 54. *Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ*
- 69. *Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ*
(Act. 4, 25)

8, 51. 54; 12, 45; 15, 26.

Joh. 4, 51. - Act. 20, 12.

πάλαι

Mat. 11, 21. Mar. 15, 44. Luc. 10, 13.
Heb. 1, 1. 2 Pet. 1, 9. Jud. 4.

παλαιός

Mat. 9, 16. *ἱμάτιον* (Mar. 2, 21. Luc.
5, 36)

- 17. *ἄσχοι* (Mar. 2, 22. Luc.
5, 37)

Luc. 5, 39. *οἶνος*

Rom. 6, 6. ὁ *παλαιός* - *ἄνθρωπος*
(Eph. 4, 22. Col. 3, 9)

1Cor. 5, 7. 8 (ζύμη). 2Cor. 3, 14 (δια-
θήκη). 1Joh. 2, 7 (ἡκολή).

παλαιότης Rom. 7, 6.

παλαιού

Luc. 12, 33. Heb. 1, 11; 8, 13.

πάλη Eph. 6, 12.

παλιγγενεσία

Mat. 19, 28. Tit. 3, 5.

παμπληθεί Luc. 23, 18.

πάμπολυς Mar. 8, 1.

Παμφυλία

Act. 2, 10; 13, 13; 14, 24; 15, 39; 27, 5.

πανδοχεῖον Luc. 10, 34.

πανδοχεύς Luc. 10, 35.

πανήγυρις Heb. 12, 23.

πανοικί Act. 16, 34.

πανοπλία

Luc. 11, 22. Eph. 6, 11. 13.

πανουργία

Luc. 20, 23. 1 Cor. 3, 19. 2 Cor. 4, 2; 11, 3. Eph. 4, 14.

πανουργός 2 Cor. 12, 26.

πανταχόθεν Mar. 1, 45.

πανταχοῦ

Mar. 16, 20. Luc. 9, 6. Act. 17, 30; 21, 28; 24, 8; 28, 22. 1 Cor. 4, 17.

παντελής Luc. 13, 11. Heb. 7, 25.

πάντη Act. 24, 3.

πάντοθεν

Luc. 19, 48. Joh. 18, 20. Heb. 9, 4.

παντοκράτωρ

2 Cor. 6, 18. Apoc. 1, 8 (4, 8; 11, 17; 15, 3; 16, 7; 19, 6; 21, 22). 16, 14; 19, 15.

πάντοτε

Mat. 26, 11 (Mar. 14, 7. Joh. 12, 8).

Luc. 15, 31. σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ 18, 1. πρὸς τὸ δεῖν πάντοτε

προσεύχεσθαι (cf. Rom.

1, 10. 1 Cor. 1, 4. Eph. 5,

20. Phil. 1, 4. Col. 1, 3. 1 Th.

1, 2. 2 Th. 1, 3. 11; 2, 13)

Joh. 6, 34; 7, 6; 8, 29; 11, 42; 18, 20.

1 Cor. 15, 58. 2 Cor. 2, 14; 4, 10; 5, 6;

9, 8. Gal. 4, 18.

Phil. 1, 4. 20; 2, 12; 4, 4 (χαίρετε).

(1 Th. 5, 16)

Col. 4, 6. 12. 1 Th. 2, 16; 3, 6 (Phil.

1, 4); 4, 17; 5, 15.

2 Tim. 3, 7. Heb. 7, 25 (π. ζῶν).

πάντως

Luc. 4, 23. Act. 18, 21; 21, 22; 28, 4.

Rom. 3, 9. 1 Cor. 5, 10; 9, 10.

22; 16, 12.

παράβαλιν

Mat. 15, 2. 3. Act. 1, 25. 2 Joh. 9.

παραβάλλειν

Mar. 4, 30. Act. 20, 15.

παράβασις

Rom. 2, 23; 4, 15; 5, 14. Gal. 3, 19.

1 Tim. 2, 14. Heb. 2, 2; 9, 15.

παραβάτης

Rom. 2, 25 (νόμου). (27; Jac. 2, 11)

Gal. 2, 18. Jac. 2, 9.

παράβιξις

Luc. 24, 29. Act. 16, 15.

παραβολή. Ausser den vielen synoptischen Stellen von den Parabeln Jesu:

Heb. 9, 9; 11, 19.

παράβουλεύσεις Phil. 2, 30.

παραγγελία

Act. 5, 28; 16, 24. 1 Th. 4, 2. 1 Tim. 1, 5. 18.

παραγγέλλειν

Mat. 10, 5. Mar. 6, 8; 8, 6. Luc. 5, 14; 8, 29. 56; 9, 21. Act. 1, 4;

4, 18; 5, 28. 40; 10, 42; 15, 5;

16, 18. 23; 17, 30; 23, 22. 30.

1 Cor. 7, 10. 1 Th. 4, 11. 2 Th. 3, 4.

6. 10. 12. 1 Tim. 1, 3; 4, 11; 5,

7; 6, 12. 17.

*παράγειν

1 Cor. 7, 31. παράγει - τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου

1 Joh. 3, 8. ἡ σκοτία παράγεται

- 17. ὁ κόσμος παράγεται

παραδειγματίζειν

Mat. 1, 19. Heb. 6, 6.

παράδεισος

Luc. 23, 43. 2 Cor. 12, 4. Apoc. 2, 7.

παράδεχσθαι

Mar. 4, 20. Act. 16, 21; 22, 18. 1 Tim.

5, 19. Heb. 12, 6.

παραδιατριβή 1 Tim. 6, 5.

παράδοσις

1) überliefern (Jemand in die Gewalt eines Andern), hingeben:

a) Jesum:

Mat. 10, 4; 17, 22; 20, 18. 19; 26, 2. 15. 16. 21. 23. 24. 25. 45. 46. 48; 27, 2. 3. 4. 18. 26.

Mar. 3, 19; 9, 31; 10, 33; 14, 10. 11. 18. 21. 41. 42. 44; 15, 1. 10. 15.

Luc. 9, 44; 18, 32; 20, 20; 22, 4. 6. 21. 22. 48; 23, 25; 24, 7. 20.

Joh. 6, 64. 71; 12, 4; 13, 2. 11. 21; 18, 2. 5. 30. 35. 36; 19, 11. 16; 21, 20.

Act. 3, 13. ὃν ὑμεῖς παρέδωκατε

Rom. 4, 25. ὃς παρεδόθη διὰ τὰ παρ. 8, 32. ὑπὲρ ἡμῶν - παρέδωκεν αὐτόν

1Cor. 11, 23. τῇ νυκτὶ ἣν παρέδιδότο

b) andere Personen:

Mat. 4, 12 (cf. Mar. 1, 14); 5, 25 (cf. Luc. 12, 58); 10, 17. 19 (24, 9. Mar. 13, 9. 11. Luc. 21, 12). 21 (ἀδελφός ἀδ.). (cf. 24, 10. Mar. 13, 12. Luc. 21, 16); 18, 34; 24, 9. 10.

Act. 7, 42 (ὁ Θεός - παρέδωκεν αὐτοὺς λατρεῖν τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ); 8, 3; 12, 4; 14, 26 (τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ. 15, 40); 15, 26 (τὰς ψυχὰς ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος - Ἰ. Χρ.); 21, 11; 22, 4; 27, 1; 28, 16. 17.

Rom. 1, 24. διὸ καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς (26. 23)

Rom. 6, 17. εἰς ὃν παρεδόθητε τῷ πονηρῷ διὰ τῆς

1Cor. 5, 5. παραδόναι - τῷ σατανᾷ (cf. 1 Tim. 1, 20)

13, [3. εἰς ἃν παραδῶ το σῶμά μου
2Cor. 4, 11. εἰς θάνατον παραδίδ.

Gal. 2, 20. παραδόντος ἑαυτόν (Eph. 5, 2. 25)

Eph. 4, 19. ἑαυτοὺς παρ. τῇ ἀσελγείᾳ

1Pet. 2, 23. παρεδίδου - τῷ κρίνοντι

2Pet. 2, 4. παρέδωκεν εἰς κρίσιν

2) übergeben - Einem etwas:
Mat. 11, 27. πάντα μοι παρεδόθη (Luc. 19, 22)

25, 14. παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα (cf. 20. 22)

Luc. 4, 6. ἐμοὶ παραδίδοται

Act. 16, 4. παρεδίδουν αὐτοῖς φυλάσσειν τὰ δόγματα

1Cor. 15, 24. ὅταν παραδῶ τὴν βασιλ.

3) überliefern = mittheilen durch Erzählung, Lehre:

Mar. 7, 13. τῇ παραδ. . . ἣν παρέδωκεν.

Luc. 1, 2. καθὼς παρέδοσαν ἡμῖν

Act. 6, 14. ᾧ παρέδωκεν ἡμῖν Μω.

1Cor. 11, 2. 23. παρέδωκεν ὑμῖν

2Pet. 2, 21. ἐκ τῆς παραδοθείσης - ἐκτολῆς

Jud. 3. τῇ παραδοθείσῃ - πλίσται

4) gestatten: Mar. 4, 29.

παράδοξις Luc. 5, 26.

παράδοσις

Mat. 15, 2. τὴν παράδοσιν τῶν προ-

σβυτέρων (Mar. 7, 3. 5)

- 3. διὰ τὴν παράδ. ὑμῶν (6;

Mar. 7, 13)

Mar. 7, 8. τὴν παράδοσιν τῶν ἀν-

θρώπων (cf. Col. 2, 8)

Mar. 7, 9. ἵνα τὴν παρ. ὕμῶν τηρ.

1Cor. 11, 2. τὰς παραδόσεις κατέχετε

Gal. 1, 14. πατρικῶν μου παραδ.

2Th. 2, 15. κρατεῖτε τὰς παραδόσεις

8, 6. μὴ κατὰ τὴν παράθεσιν
παραζηλοῦν

Rom. 10, 19; 11, 11. 14. 1 Cor. 10, 22.

παραθαλάσσιος Mat. 4, 13.

παραθωρεῖσθαι Act. 6, 1.

παραθήκη 2 Tim. 1, 12.

παραίνειν Act. 27, 9. 22.

παραίτεσθαι

Luc. 14, 18. ἤρξαντο - παραίτεσθαι -
ἔχε με παρητημέν. (cf. 19)

Act 25, 11. οὐ παραιτοῦμαι τὸ ἀποθ.

1Tim. 4, 7. μύθους. 5, 11. χήρας

2Tim. 2, 23. ζητήσεις παραιτοῦ

Tit. 3, 10. αἰρετικὸν ἀνθρῶπον - π.

Heb. 12, 19. παρητήσαντο, μὴ προστ.

- 25. μὴ παραιτήσησθε τὸν λα-
λοῦντα - τὸν ἐπὶ γῆς πα-
ραιτησάμενοι χρηματίζ.

παρακαθίξαι Luc. 10, 39.

παρακαλεῖν

1) herbeirufen: Act. 28, 20.

2) trösten:

Mat. 2, 18; 5, 4. Luc. 16, 25. Act.

20, 12. 2 Cor. 1, 4. 6; 2, 7; 7,

6. 7. 13; 13, 11. Eph. 6, 22. Col.

2, 2; 4, 8. 1 Th. 3, 7; 5, 11.

2 Th. 2, 17.

3) bitten; ermahnen:

Mat. 8, 5. 31. 34; 14, 36; 18, 29. 32;
26, 53.

Mar. 1, 40; 5, 10. 12. 17. 18. 23; 6,
56; 7, 32; 8, 22.

Luc. 3, 18; 7, 4; 8, 31. 32. 41; 15, 28.

Act. 2, 40; 8, 31; 9, 38; 11, 23; 13,

42; 14, 22; 15, 32; 16, 9. 15. 39.

40; 19, 31; 20, 2; 21, 12; 24, 4;

25, 2; 27, 33. 34; 28, 14.

Rom. 12, 1. 8; 15, 30; 16, 17.

1Cor. 1, 10; 4, 12. 16; 14, 31; 16, 12. 15.

2 Cor. 2, 8; 5, 20; 6, 1; 8, 6; 9, 5;
10, 1; 12, 8. 18.

Eph. 4. 1. Phil. 4, 2.

1 Th. 2, 11; 3, 2; 4, 1. 10. 18 (viel-
leicht = trösten); 5, 14.

2 Th. 3, 12 (παραγγέλλομεν καὶ
παρακαλοῦμεν).

1 Tim. 1, 3; 2, 1; 5, 1; 6, 2 (δίδα-
σκει καὶ παρακ.). 2 Tim. 4, 2.

Tit. 1, 9; 2, 6. 15 (παρακάλει καὶ
ἐλεγε). Phil. 9, 10.

Heb. 3, 13; 10, 25; 13, 19. 22.

1 Pet. 2, 11; 5, 1. 12 (παρακαλῶν
καὶ ἐπιμαρτυρῶν). Jud. 3.

παρακαλύπτειν Luc. 9, 45.

παρακαταθήκη

1 Tim. 6, 20. 2 Tim. 1, 14.

παράκεισθαι Rom. 7, 18. 21.

παράκλησις

1) Trost:

Luc. 2, 25. παράκλησιν τοῦ Ἰσραὴλ

6, 24. ἀπέχετε τὴν παρ. ὕμῶν

Act. 4, 36. υἱὸς παρακλήσεως

9, 31. τῇ παρακλ. τοῦ ἁγ. Πν.

15, 31. ἐχάρεσαν ἐπὶ τῇ παρακλ.

Rom. 15, 4. διὰ τῆς παρ. τῶν γραφῶν

- 5. ὁ θεὸς τῆς - παρακλήσ.

1Cor. 14, 3. παράκλ. κ. παραμυθίαν

2Cor. 1, 3. ὁ θεὸς πάσης παρακλ.

- 4. διὰ τῆς παρ. (cf. 5. 6. 7)

7, 4. πεπληρωμαι τῇ παρακλ.

- 7. ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ παρακλ.

- 13. ἐπὶ δὲ τῇ παρακλήσει

2Th. 2, 16. *δοὺς παράκλησ. αἰώνιον*
Philem. 7. *ἔχομεν - παράκλησιν ἐπὶ*
Heb. 6, 18. *ἰσχυρὰν παρ. ἔχομεν*

12, 5. *ἐκλέλυσθε τῆς παρακλ.*

2) Ermahnung, Ansprache:

Act. 13, 15. *ἔργος - παρακλήσεως*
(Heb. 13, 22)

Rom. 12, 8. *ἐν τῇ παρακλήσει*

2Cor. 8, 4. *μετὰ πολλῆς παρακλήσ.*

- 17. *τὴν μὲν παράκλ. ἐδέξατο*

Phil. 2, 1. *εἰ τις οὖν παρ. ἐν Χριστ.*

1Th. 2, 3. *ἡ γὰρ παράκλησις ἡμῶν*

1Tim. 4, 13. *τῇ παρ., τῇ διδασκαλίᾳ*

παράκλητος

Joh. 14, 16, 26; 15, 26; 16, 7. 1Joh. 2, 1.

παρakoή

Rom. 5, 19. 2 Cor. 10, 6. Heb. 2, 2.

παρakoλουθεῖν

Mar. 16, 17. Luc. 1, 3. 1 Tim. 4, 6.

2 Tim. 3, 10.

παρakούειν Mat. 18, 17.

παρakύπτειν

Luc. 24, 12. Joh. 20, 5, 11. Jac. 1,

25. 1 Pet. 1, 12.

παρakαμβάνειν

1) zu sich nehmen; aufnehmen
Jemanden:

Mat. 1, 20, 24; 2, 13, 14, 20, 21; 4,

5, 8; 12, 45; 17, 1 (26, 37. Mar.

14, 33. Luc. 9, 28); 18, 16; 20,

17 (Mar. 10, 32. Luc. 18, 31); 24,

40, 41 (Luc. 17, 34, 35, 36); 27, 27.

Mar. 4, 36; 5, 40; 7, 4; 9, 2.

Luc. 9, 10; 11, 28.

Joh. 1, 11 (*αὐτὸν οὐ παρίλαβον*);

14, 3; 19, 16.

Act. 15, 39; 16, 33; 21, 24, 26, 32;

23, 18.

2) übernehmen, überkommen
(durch Ueberlieferung):

1 Cor. 11, 23; 15, 1 (*ἀπὸ τοῦ Κυ-*
ρίου) (vielleicht Bedeutung 1).

3. - Gal. 1, 9, 12 (*παρὰ ἀνθρώ-*
που). Phil. 4, 9. Col. 2, 6 (*τὸν*

Χρ. Ἰ.); 4, 17 (*διακονίαν*). 1 Th.

2, 13; 4, 1. 2 Th. 3, 6. Heb. 12,

28 (*βασιλείαν*).

παρakάλεσθαι Act. 27, 8, 13.

παρakαλυμένος

Luc. 5, 18, 24. Act. 8, 7; 9, 33. Heb.

12, 12.

παρakάλιος Luc. 6, 7.

παρakάλαγή Jac. 1, 17.

παρakαλογίζεσθαι

Col. 2, 4. Jac. 1, 22.

παρakαλυτικός

Mat. 4, 24; 8, 6; 9, 2 (*bis*). 6. Mar.

2, 3, 4, 5, 9, 10.

παρakμένειν

1 Cor. 16, 6. Heb. 7, 23. Jac. 1, 25.

παρakμυθεῖσθαι

Joh. 11, 19, 31. 2 Th. 2, 11; 5, 14.

παρakμυθία 1 Cor. 14, 3.

παρakμύθιον Phil. 2, 1.

παρakνομεῖν Act. 23, 8.

παρakνομία 2 Pet. 2, 16.

παρakπικραίνειν Heb. 3, 16.

παρakπικρασμός Heb. 3, 8, 15.

παρakπίπτειν Heb. 6, 6.

παρakπλεῖν Act. 20, 16.

παρakπλήσιον Phil. 2, 27.

παρakπλησίως Heb. 2, 14.

παρakπορεύεσθαι

Mat. 27, 39. Mar. 2, 23; 9, 30; 11,

20; 15, 29.

παράπτωμα

Mat. 6, 14 (ἀφίεναι. 15; [18, 35]. Mar.

11, 25. 26)

Rom. 4, 25. παρσέδοθη διὰ τὰ π. ἡμ.

5, 15. οὐχ ὡς τὸ παρ. - τῷ τοῦ
ἐνὸς παραπτώματι (17)

- 16. ἐκ πολλῶν παραπτωμάτων.

- 18. ὡς δι' ἐνὸς παραπτώματι.

- 20. ἵνα πλεονάσῃ τὸ παράπτ.

11, 11. τῷ αὐτῶν παραπτώματι

- 12. εἰ δὲ τὸ π. αὐτῶν πλουτοῦς

2 Cor. 5, 19. μὴ λογιζόμενος - τὰ παρ.

Gal. 6, 1. προληφθῇ - ἐν τινι παρ.

Eph. 1, 7. ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων.

2, 1. νεκροῦς τοῖς παραπτ. (5)

Col. 2, 13. νεκροῦς - ἐν τοῖς παραπτ.

- - χαρισάμενος ἡμῖν πάντα

τὰ παραπτώματα

Jac. 5, 16. ἐξομολογήσθε ἀλλήλοις
τὰ παραπτώματα

παρὰ ῥέειν Heb. 2, 1.

παράσημος Act. 28, 11.

παρασκευάζειν

Act. 10, 10. 1 Cor. 14, 8. 2 Cor. 9, 2. 3.

παρασκευή

Mat. 27, 62. Mar. 15, 42. Luc. 23, 54.

Joh. 19, 14. 31. 42.

παράτειναι Act. 20, 7.

παράτηρεῖν

Mar. 3, 2 (Luc. 6, 7; 14, 1. - εἰσθαι;

20, 20). Act. 9, 24 (πύλας). Gal.

4, 10 (ἡμέρας).

παράτηρησις Luc. 17, 20.

παράτιθῆναι

1) vorlegen, vorsetzen (eigentlich und uneigentlich):

Mat. 13, 24. 31 (παράβολήν). Mar.

6, 41; 8, 6. 7. Luc. 9, 16; 10, 8;

11, 6. Act. 16, 34; 17, 3 (- θασθαι). 1 Cor. 10, 27.

2) im Medium: anvertrauen; anbefehlen:

Luc. 12, 48; 23, 46 (τὸ πνεῦμα).

Act. 14, 23; 20, 32. 1 Tim. 1, 18.

2 Tim. 2, 2. 1 Pet. 4, 19 (τὰς

ψυχάς).

παράτυγχάνειν Act. 17, 17.

παρὰντίκα 2 Cor. 4, 17.

παράφθρειν

Mar. 14, 36. Luc. 22, 42.

παράφρονεῖν 2 Cor. 11, 23.

παράφρονα [al. - οσύνη]

2 Pet. 2, 16.

παράχρεια

Act. 27, 12; 28, 11. 1 Cor. 16, 6. Tit. 3, 12.

παράχρεια Act. 27, 12.

παράχρημα

Mat. 21, 19. 20. Luc. 1, 64; 4, 39;

5, 25; 8, 44. 47. 55; 13, 13; 18,

43; 19, 11 (π. μέλλει ἡ βασ. τ.

θ.); 22, 60. Act. 3, 7; 5, 10; 9,

18; 12, 28; 13, 11; 16, 26. 33.

πάρδαλις Apoc. 13, 2.

παρεδρεύειν s. προςεδρ.

παρεμμένος Heb. 12, 12.

*παρεῖναι

1 Cor. 5, 3. Heb. 12, 11; 13, 5. 2 Pet. 1, 9.

παρεῖσθαι 2 Pet. 2, 1.

παρεῖσθαι Gal. 2, 4.

παρεῖσθαι Jud. 4.

παρεῖσθαι

Rom. 5, 20 (νόμος). Gal. 2, 4.

παρεῖσθαι 2 Pet. 1, 5.

παρεκτός

Mat. 5, 32. Act. 26, 29. 2 Cor. 11, 28.

παρεμβολή

1) Caserne (der röm. Soldaten):
Act. 21, 34. 37; 22, 24; 23, 10. 16. 32.

2) Lager: Heb. 13, 11. 18.

3) Heer: Heb. 11, 34. Apoc. 20, 9.

παρενοχλεῖν Act. 15, 19.

παρεπίδημος

Heb. 11, 13. 1 Pet. 1, 1; 2, 11.

παρέρχεσθαι

1) vorübergehen (local):

Mat. 8, 28; 26, 39. 42 (τὸ ποτήριον
ἀπ' ἐμοῦ). Luc. 18, 37. Act. 16, 8.

2) hinzutreten:

Luc. 12, 37; 17, 7. Act. 24, 7.

3) übertreten:

Luc. 11, 42 (κρίσιν, ἀγάπην); 15,
29 (τὴν ἐντολήν).

4) vorübergehen; vergehen
(zeitlich):

Mat. 5, 18 (bis). (Luc. 16, 17)

14, 15. ἡ ὥρα ἤδη παρήλθεν

24, 34. ἡ γενεὰ αὕτη (Mar. 13, 30.
Luc. 21, 32)

- 35. οἱ οὐραν. - παρελεύσον-
ται· οἱ δὲ λόγοι μου οὐ
μὴ παρέλθωσι (Mar. 13,
31. Luc. 21, 33)

Mar. 14, 35. παρέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὥρα
Act. 27, 9. νηστεία - παρεληλυθίν.

2Cor. 5, 17. τὰ ἀρχαία παρήλθεν

Jac. 1, 10. ὡς ἄνθος χόρτου παρελ.

1Pet. 4, 3. ὁ παρεληλυθὼς χρόνος

2Pet. 3, 10. ῥοιζήδον παρελεύσονται

Apoc. 21, 1. ἡ πρώτη γῆ παρήλθε

πύρεσις

Rom. 3, 25 (τῶν προγεγονότ. ἁμαρ-
τημάτων).

παρέχειν

Mat. 26, 10. κόπους (Mar. 14, 6. Luc.
11, 7; 18, 5. Gal. 6, 17)

Luc. 6, 29. τὴν σιαγόνα παρέχε

7, 4. ἄξιος - ᾧ παρέξῃ τοῦτο

Act. 16, 16. ἐργασίαν πολλήν (19, 24)

17, 31. πλίστιν παρασχὼν πᾶσιν

19, 24. παρείχετο - ἐργασίαν

22, 2. παρίσχον ἡσυχίαν

28, 2. παρείχον-φιλανθρωπίαν

Col. 4, 1. ἰσότητα τοῖς δ. παρίχεσθε

1Tim. 1, 4. ζητήσεις παρέχουσι

6, 17. τῷ παρέχοντι ἡμ. - πάντα

Tit. 2, 7. σεαυτὸν παρεχόμενος

παρηγορία Col. 4, 11.

παρθελία Luc. 2, 36.

παρθεῖνος

Mat. 1, 23; 25, 2. 7. 11. Luc. 1, 27.

Act. 21, 9. 1 Cor. 7, 25. 28. 34.

36. 37. 2 Cor. 11, 2. Apoc. 14, 4.

Πάρθος Act. 2, 9.

*παριστάναι (auch: εἶν)

Rom. 6, 13. παριστ. τὰ μέλη (19 bis)

- 16. παριστάνετε ἑαυτοὺς εἰς
δούλους

12, 1. παραστήσαι τὰ σώματα

14, 10. παραστησόμε. τῷ βήματι

16, 2. παραστήτε αὐτῇ

1Cor. 8, 8. οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ

2Cor. 4, 14. κ. παραστήσει σὺν ὑμῖν

11, 2. ἀγνήν παραστ. τῷ Χρ.

Eph. 5, 27. ἵνα παραστήσῃ αὐτῇ

Col. 1, 22. παραστήσαι ὑμᾶς ἁγίους

- 28. ἵνα παραστήσωμεν πάντα

2Tim. 2, 15. δόκιμον παραστ. τῷ Θ.

4, 17. ὁ - Κύριός μοι παρίστη

Παρμενᾶς Act. 6, 5.

πάροδος 1 Cor. 16, 7.

παροικεῖν Luc. 24, 18. Heb. 11, 9.
 παροικία Act. 13, 17. 1 Pet. 1, 17.
 πάροικος
 Act. 7, 6. 29. Eph. 2, 19. 1 Pet. 2, 11.
 παροιμία
 Joh. 10, 6; 16, 25 (bis). 29. 2 Pet. 2, 22.
 παροιμιάζειν Mat. 23, 27.
 παρόμοιος Mar. 7, 8. 13.
 πάροινος 1 Tim. 3, 3. Tit. 1, 7.
 παροίχουσθαι Act. 14, 16.
 παροξύνεσθαι
 Act. 17, 16. 1 Cor. 13, 5.
 παροξυσμός
 Act. 15, 39. Heb. 10, 24.
 παροργίζειν
 Rom. 10, 19. Eph. 6, 4.
 παροργισμός Eph. 4, 26.
 παροτρύνειν Act. 13, 50.
 παρουσία

1) v. Christus; v. jüngsten Tag:
 Mat. 24, 3. σημεῖον τῆς σῆς παρ.

- 37 (bis). 39. παρουσία τοῦ
 υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου
 1 Cor. 15, 23. ἐν τῇ παρ. αὐτοῦ (1 Th.
 2, 19; 3, 13; 4, 15; 5, 23.
 2 Th. 2, 1. Jac. 5, 7. 1 Joh.
 2, 28)

2 Th. 2, 8. τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς παρ.
 - 9. οὐ ἐστὶν ἡ παρουσία
 Jac. 5, 8. ἡ παρ. τοῦ Κυρ. ἤγγικε
 2 Pet. 1, 16. Χριστὸς δύνάμει κ. παρ.
 3, 4. ἡ ἐπαγγελία τῆς παρ.
 - 12. σπεύδοντας τὴν παρου-
 σίαν τῆς τοῦ Θ. ἡμέρας

2) von Menschen:
 1 Cor. 16, 27. 2 Cor. 7, 6. 7; 10, 10.
 Phil. 1, 26; 2, 12.
 παροψίς Mat. 23, 25. 26.

παρόρησια

Mar. 8, 32. παρόρησις λαλεῖν (Joh. 7,
 13, 26; 10, 24; 11, 14; 16,
 29; 18, 20)

Joh. 7, 4. ἐν παρόρησις εἶναι
 11, 54. οὐκίτι παρόρ. παριεπάται
 16, 25. παρόρησις ἀναγγελεῖν

Act. 2, 29. εἰπὼν μετὰ παρόρ. (4, 31)
 4, 13. τὴν τοῦ Πέτρου παρόρησ.
 - 29. μετὰ πάσης παρόρ. (28, 31)

2 Cor. 3, 12. πολλῇ παρόρ. χρώμεθα
 7, 4. πολλῇ μοι παρόρ. πρὸς ὑμ.
 Eph. 3, 12. ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παρόρ.

6, 19. ἐν παρόρησις γνωρίζειν
 Phil. 1, 20. ἀλλ' ἐν πάσῃ παρόρησις
 Col. 2, 15. ἐδειγματίσων ἐν παρόρ.

1 Tim. 3, 13. καὶ πολλὴν π. ἐν πίστει
 Philem. 8. πολλὴν ἐν Χριστῷ παρόρ.
 Heb. 3, 6. ἀντὶ τὴν π. - κατὰσχ.

4, 16. μετὰ παρόρ. τῷ Θρόνῳ
 10, 19. παρόρησ. εἰς τὴν εἰσοδὸν
 - 35. μὴ ἀποβάλλετε τὴν π. ὑμ.

1 Joh. 2, 28. ἔχωμεν παρόρησιαν
 3, 21. παρόρ. ἔχομεν πρὸς τ. Θ.
 4, 17. ἵνα π. ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμ.

5, 14. αὕτη ἐστὶν ἡ παρόρησια
 παρόρησιάζεσθαι
 Act. 9, 27. 28; 13, 46; 14, 3; 18, 26;

19, 8; 26, 26. Eph. 6, 20. 1 Th. 2, 2.
 πάσχα
 Mat. 26, 2. τὸ πάσχα γίνεται

- 17. φαγεῖν τὸ πάσχα (Mar.
 14, 12. 14. Luc. 22, 11. 15.
 Joh. 18, 28)

- 18. ποιῶ π. (cf. Heb. 11, 28)
 - 19. ἡτοίμασαν τὸ πάσχα (Mar.
 14, 16. Luc. 22, 8. 13)

Mar. 14, 1. ἡν - τὸ πάσχα

Mar. 14, 12. ὅτε τὸ π. ἔθνον (Luc. 22, 7)
 Luc. 2, 41. τῇ ἑορτῇ τοῦ π. (Joh. 18, 1)
 22, 1. ἡ ἑορτὴ ἢ λεγομ. πάσχα
 Joh. 2, 13. ἀγγὺς ἦν τὸ π. τῶν Ἰουδ.
 (6, 4. τὸ π. ἡ ἑορτὴ. 11, 55)
 - 23. ἐν τῷ πάσχα ἐν τῇ ἑορτῇ
 (18, 39 ohne ἐν τῇ ἑορτῇ)
 11, 55. πρὸ τοῦ πάσχα
 12, 1. πρὸ ἑξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα
 19, 14. παρασκευὴ τοῦ πάσχα
 Act. 12, 4. μετὰ τὸ πάσχα
 1Cor. 5, 7. τὸ π. ἡμῶν - ἐτύθη Χρ.
 πάσχειν
 1) von Christo:
 Mat. 16, 21. πολλὰ παθεῖν (Mar. 8, 31;
 9, 12. Luc. 9, 22; 17, 25)
 17, 12. μέλλει πάσχ. ὑπ' αὐτῶν
 Luc. 22, 15. πρὸ τοῦ με παθεῖν
 24, 26 (bis). ἴδει παθεῖν τὸν
 Χριστόν (Act. 17, 8)
 Act. 1, 3. μετὰ τὸ παθεῖν αὐτόν
 3, 16. παθεῖν τὸν Χριστόν
 Heb. 2, 18. ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν
 5, 8. ἀφ' ὧν ἔπαθε
 9, 26. ἴδει αὐτὸν πολλὰκις π.
 13, 12. ἔξω τῆς πόλεως ἔπαθε
 1Pet. 2, 21. ἔπαθεν ὑπὲρ ἡμῶν (4, 1)
 - 23. πάσχων οὐκ ἠπέλει
 3, 18. ὑπὲρ ἀμαρτιῶν ἔπαθε
 2) von Menschen:
 Mat. 17, 15; 27, 19. Mar. 5, 26. Luc. 13, 2.
 Act. 9, 16. ὑπὲρ τοῦ ὀνόματ. μου π.
 28, 5. ἔπαθεν οὐδὲν κακόν
 1Cor. 12, 26. εἴτε πάσχει ἐν μέλος
 2Cor. 1, 6. ὧν καὶ ἡμεῖς πάσχομεν
 8, 4. τοσαῦτα ἐπάθετε εἰκῇ;
 Phil. 1, 29. x. τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν
 1Th. 2, 14. ταῦτά ἐπάθετε καὶ ὑμεῖς

2Th. 1, 5. ὑπὲρ ἧς καὶ πάσχετε
 2Tim. 1, 12. καὶ ταῦτα πάσχω
 1Pet. 2, 19. πάσχων ἀδίκως
 - 20. x. πάσχοντες ὑπομνεῖτε
 3, 14. ἀλλ' εἰ καὶ πάσχοιτε
 - 17. κρείττον - ἀγαθόν. - π.
 4, 1. ὁ παθὼν ἐν σαρκί
 - 15. πασχείτω ὡς φονεὺς
 - 19. ὥστε καὶ οἱ πάσχοντες
 5, 10. ὀλίγον παθόντας
 Apoc. 2, 10. ἂ μέλλεις πάσχειν
 Πάταρα Act. 21, 1.
 πατάσσειν
 Mat. 26, 31. 51. Mar. 14, 27. Luc. 22,
 49. 50. Act. 7, 24; 12, 7. 23.
 Apoc. 11, 6; 19, 15.
 πατεῖν
 Luc. 10, 19; 21, 19. Apoc. 11, 2; 14,
 20; 19, 15.
 πατήρ
 1) von Gott; a) absolut:
 Mat. 11, 27 (bis) (Luc. 10, 22); 28, 19
 (εἰς τὸ ὄνομα τοῦ π.).
 Mar. 13, 32. οὐδεὶς - εἰ μὴ ὁ πατήρ
 Luc. 9, 26; 11, 13 (ὁ πατήρ ὁ ἐξ οὐρ.)
 Joh. 1, 14. ὡς μονογενοὺς παρὰ π.
 - 18. ὁ ὧν εἰς τὸν κόλπον τοῦ π.
 3, 35. ὁ π. ἀγαπᾷ τὸν υἱόν (cf.
 5, 20.; 10, 17; 15, 9)
 4, 21. προσκυνήσετε τῷ π. (23)
 - 23. ὁ π. τοιούτους ζητεῖ
 5, 18. πατ. ἴδιον ἔλαβε τὸν θ.
 - 19. βλέπη τὸν πατ. ποιούντα
 - 21. ὥσπερ γὰρ ὁ π. ἐγείρει
 - 22. οὐδὲ - ὁ πατήρ κρίνει
 - 23. καθὼς τιμῶσι τὸν πατέρα
 - - ου τιμᾷ τὸν π. τὸν πέμψ.
 Joh. 5, 26. ὁ π. ἔχει ζωὴν ἐν αὐτῷ

- Joh. 5, 36. ὁ π. με ἀπίσταλκε (20, 21)
 - 37. ὁ πέμψας με πατήρ (5, 23; 6, 39. τὸ θέλημα τοῦ πέμ. με π. 44; 8, 16, 18; 12, 49; 14, 24)
 - 45. κατηγορ. - πρὸς τὸν π. 6, 27. τοῦτον - ὁ π. ἐσφράγισε
 - 37. πᾶν ὃ δίδωσι μοι ὁ π.
 - 45. πᾶς ὁ ἀκούσας παρὰ τ. π.
 - 46. οὐχ ὅτι τὸν π. τις ἑώρακεν - οὗτος ἑώρακε τὸν π.
 - 57. ὁ ζῶν πατήρ καὶ ζῶ διὰ τὸν πατέρα
 8, 27. ὅτι τὸν π. αὐτοῖς ἔλεγεν
 10, 15. καθὼς γινώσκει με ὁ π. καὶ γὰρ γινώσκω τὸν πατ.
 - 30. ἐγὼ καὶ ὁ πατήρ ἐν ἑσμεν
 - 36. ὃν ὁ πατήρ ἤγλασε
 - 38. ὅτι ἐν ἡμοῖς ὁ πατήρ καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ (14, 10. 11. ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατήρ ἐν ἡμοῖς (cf. 20)
 12, 26. τιμήσει αὐτὸν ὁ πατήρ
 - 50. καθὼς εἰρηκέ μοι ὁ π.
 13, 1. ἵνα μεταβῇ - πρὸς τὸν π.
 - 3. πάντα δίδωκεν αὐτῷ ὁ π.
 - 6. οὐδεὶς ἐρχεται πρὸς τ. π.
 14, 8. 9. δείξον ἡμῖν τὸν πατ.
 - 9. ἑώρακε τὸν πατέρα
 - 10. ὁ δὲ π. ἐν ἡμοῖς μένων
 - 13. ἵνα δοξασθῇ ὁ πατήρ ἐν τῷ υἱῷ (cf. 15, 8)
 - 16. ἐρωτήσω τὸν π. (16, 26)
 - 26. τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ὁ πέμψει ὁ πατήρ
 - 28. ὅτι εἶπον· Προεῦμαι πρὸς τὸν πατέρα (16, 28; cf. 14, 12)

- Joh. 14, 31. ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα
 - - ἐνετείλατό μοι ὁ πατήρ
 15, 16. αἰτήσητε τὸν π. (16, 23)
 - 23. καὶ τὸν πατέρα μισοῖ
 - 26. ὃν ἐγὼ πέμψω - παρὰ τοῦ πατρὸς - ὁ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται
 16, 3. οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα
 - 15. ὅσα ἔχει ὁ πατήρ
 - 16. ὑπάγω πρὸς τὸν π. (17) (cf. 16, 10. πρὸς τὸν πατέρα μου)
 - 25. περὶ τοῦ π. ἀναγγελω
 - 26. ἐρωτήσω τὸν π. περὶ ὑμ.
 - 27. αὐτὸς - ὁ π. φιλεῖ ὑμᾶς
 - 28. ἐξηλθον παρὰ τοῦ π.
 - 32. ὁ πατήρ μετ' ἐμοῦ ἔστι
 18, 11. τὸ ποτήριον ὃ δίδωκέ μοι ὁ πατήρ
 Act. 1, 4. τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ π.
 - 7. οὗς ὁ π. ἔθετο ἐν τῇ ἰδ. ἐξ.
 2, 33. τὴν ἐπαγγελίαν λαβὼν - παρὰ τοῦ πατρὸς
 Rom. 6, 4. ἡγέρθη - διὰ τῆς δόξης τοῦ πατρὸς
 8, 15. ἀββᾶ ὁ πατήρ (Gal. 4, 6)
 1 Cor. 8, 6. εἰς Θεὸς ὁ πατήρ
 15, 24. παραδῶ τὴν βασιλείαν τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ
 2 Cor. 1, 3. ὁ πατήρ τῶν οἰκτιρμῶν
 Gal. 1, 1. διὰ Θεοῦ πατρὸς
 - 3. εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς
 Eph. 1, 17. ὁ πατήρ τῆς δόξης
 2, 18. τὴν προσαγωγήν - πρὸς τὸν πατέρα
 5, 20. εὐχαριστοῦντες τῷ Θεῷ κ. πατρὶ (Col. 1, 12; 3, 17)
 6, 23. ἀπὸ Θεοῦ πατρ. κ. Κυρ.

Phil. 2, 11. εἰς δόξαν Θεοῦ πατρὸς
 1 Th. 1, 1. ἐν Θεῷ πατρὶ
 2 Tim. 1, 2. ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς (Tit. 1, 4)
 Jac. 1, 27. παρὰ τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ
 3, 9. εὐλογοῦμεν τὸν Θ. καὶ π.
 1 Pet. 1, 2. κατὰ πρόγνωσιν Θ. πατρ.
 2 Pet. 1, 17. λαβὼν παρὰ Θ. π. δόξαν
 1 Joh. 1, 2. ἡτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα
 - 3. κοινωνία - μετὰ τοῦ π.
 2, 1. παράκλητον ἔχομεν πρὸς
 τὸν πατέρα
 - 13. ἐγνώκατε τὸν πατέρα
 - 15. ἡ ἀγάπη τοῦ πατρὸς
 - 16. οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ πατρ.
 - 22. ἀρνούμενος τὸν πατέρα
 - 23. οὐδὲ τὸν πατέρα ἔχει
 - 24. καὶ ἐν τῷ πατρὶ μένειτε
 3, 1. ἀγάπην δίδωκεν ἡμῖν ὁ π.
 4, 14. ὁ π. ἀπέσταλκε τὸν υἱόν
 [5, 7. ὁ πατήρ, ὁ λόγος]
 2 Joh. 3. παρὰ Θεοῦ πατρὸς - Ὑ.
 Χρ. τοῦ υἱοῦ τοῦ πατρ.
 4. ἐλάβομεν παρὰ τοῦ π.
 9. καὶ τὸν π. κ. τὸν υἱὸν ἔχει
 Jud. 1. ἐν Θεῷ π. ἡγιασμένοις
 b) ausdrücklich als Vater Christi:
 α) πᾶτες (Anrede Jesu an den Vater):
 Mat. 11, 25; 26, 39. 42. Mar. 14, 36
 (ἀββᾶ ὁ πατήρ). Luc. 10, 21
 (bis); 22, 42; 23, 34. 46. Joh. 11,
 41; 12, 27. 28; 17, 1. 5. 11 (π.
 ἄγιε). 21. 24. 25 (π. δίκαιε)
 β) ὁ πατήρ μου ὁ ἐν οὐρα-
 νοῖς oder ὁ οὐράνιος:
 Mat. 7, 21; 10, 32. 33; 12, 50; 15,
 13; 16, 17; 18, 10. 14. 19. 35.

γ) ὁ πατήρ μου:
 Mat. 11, 27. πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ
 τοῦ π. μου (Luc. 10, 22)
 20, 23. οἷς ἡτοίμασται ὑπὸ τοῦ
 πατρὸς μου
 24, 36. εἰ μὴ ὁ π. μου μόνος
 25, 34. δεῦτε οἱ εὐλογεῖτε τ. π. μ.
 26, 29. ἐν τῇ βασιλ. τοῦ π. μου
 - 58. παρακαλέσαι τὸν π. μου
 Luc. 2, 49. ἐν τοῖς τοῦ πατρὸς μου
 δεῖ εἶναι με
 22, 29. καθὼς διέθετό μοι ὁ πα-
 τήρ μου βασιλεῖαν
 24, 49. τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ π. μ.
 Joh. 2, 16. τὸν οἶκον τοῦ πατρ. μου
 5, 17. ὁ π. μ. - ἕως ἄρτι ἐργάζεται
 - 43. ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πα-
 τρὸς μου (10, 25)
 6, 32. ὁ π. μ. δίδωσιν - τὸν ἄρτον
 - 65. δεδομένον ἐκ τοῦ π. μου
 8, 19. οἶδατε, οὔτε τὸν πατ. μ.
 - 28. ἐδίδαξέ με ὁ πατήρ μου
 - 38. ἐώρακα παρὰ τῷ π. μου
 - 49. τιμῶ τὸν πατέρα μου
 - 54. ὁ π. μου ὁ δοξάζων με
 10, 18. ἐντολὴν ἔλαβον παρὰ τοῦ
 πατρὸς μου
 - 29. ὁ π. μου - μελῶν πάντων
 - ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ π. μου
 - 32. πολλὰ - ἔργα ἐκ τοῦ π. μ.
 - 37. ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ π. μ.
 14, 2. ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ π. μου
 - 7. τὸν π. μου ἐγνώκατε ἄν
 - 12. πρὸς τὸν π. μ. πορεύομαι
 - 20. ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ μου
 - 21. ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ
 πατρὸς μου
 - 23. ὁ π. μ. ἀγαπήσει αὐτόν

- Joh. 14, 28. ὁ π. μου μελὼν μου ἐστὶ
 15, 7. ὁ π. μου ὁ γεωργὸς ἐστὶ
 - 8. ἰδοὺ ἀσθὴ ὁ πατήρ μου
 - 10. τὰς ἐντολ. τοῦ π. μ. τηρή.
 - 15. ἡ ἡκουσα παρὰ τοῦ π. μ.
 - 24. μεμισήκασι - τὸν π. μου
 16, 10. πρὸς τὸν π. μου ὑπάγω
 20, 17. οὐκ ἔχω γὰρ ἀναβέβηκα
 πρὸς τὸν πατέρα μου -
 ἀναβαίνω πρὸς τ. π. μου
 Apos. 2, 27. εἰληπα παρὰ τοῦ π. μου
 3, 5. ἐνώπιον τοῦ πατρὸς μου
 - 21. ἐκάθισα μετὰ τοῦ π. μου

δ) andere Stellen:

- Mat. 16, 27. Mar. 8, 39.
 Rom. 15, 6. Θεὸν καὶ πατ. τοῦ Κυρ.
 (2 Cor. 1, 3; 11, 31. Eph.
 1, 3; 3, 14. Col. 1, 3.
 1 Pet. 1, 3)
 Col. 2, 2. ἀπὸ Θεοῦ πατρ. τοῦ Χρ.
 Heb. 1, 5. ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα
 Apos. 1, 6. ἱερεῖς τῷ Θεῷ κ. π. αὐτοῦ
 14, 1. τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐ-
 τοῦ (sc. τοῦ ἀρνίου)

ο) ausdrücklich als Vater der Menschen:

- α) ὁ πατήρ (ἡμῶν), ὁ ἐν οὐ-
 ρανοῖς, ὁ οὐράνιος:
 Mat. 5, 16. δοξάσωσιν τὸν πατέρα
 ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐραν.
 - 45. υἱοὶ τοῦ π. - ὑμ. τ. ἐν οὐρ.
 - 48. ὥσπερ ὁ π. ὑμ. ὁ ἐν οὐρ.
 6, 1. μισθὸν οὐκ ἔχετε παρὰ
 τῷ π. ὑμ. τῷ ἐν τοῖς οὐρ.
 - 9. πᾶτες ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς
 οὐρανοῖς (Luc. 11, 2)
 - 14. ἀφήσει - ὁ π. ὑμ. ὁ οὐ-
 ράνιος (15. Mar. 11, 25. 26)

- Mat. 6, 26. ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὐρά-
 νιος τρέφει αὐτά
 - 32. οἶδε γὰρ ὁ π. ὑμ. ὁ οὐρ.
 7, 11. πόσω μᾶλλον ὁ πατήρ
 ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς
 23, 9. εἰς γὰρ ἐστὶν ὁ πατήρ
 ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς

β) ohne solchen Beisatz:

- Mat. 6, 4. ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων
 ἐν τῷ κρυπτῷ (6. 18)
 - 6. προξενεῖαι τῷ πατρὶ σου
 τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ
 - 8. οἶδε γὰρ ὁ πατήρ ὑμῶν
 - 18. τῷ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρ.
 10, 20. τὸ πν. τοῦ πατρὸς ὑμῶν
 - 29. ἀνευ τοῦ πατρὸς ὑμῶν
 13, 43. ἐν τῇ βασιλ. τοῦ πατρ. ὑμ.
 Luc. 6, 36. καθὼς καὶ ὁ πατήρ ὑμῶν
 οἰκτιρῶν ἐστὶ
 12, 30. ὑμῶν - ὁ πατήρ οἶδεν
 - 32. εὐδόκησεν ὁ πατήρ ὑμῶν
 Joh. 8, 41. ἵνα π. ἔχομεν τὸν Θεόν
 - 42. εἰ ὁ θ. πατήρ ὑμῶν ἦν
 20, 17. ἀναβαίτω πρὸς τὸν πα-
 τέρα μου καὶ πατ. ὑμῶν
 Rom. 1, 7. ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν
 (1 Cor. 1, 3. 2 Cor. 1, 2.
 Eph. 1, 2. Phil. 1, 2. Col.
 1, 2. 1 Th. 1, 1. 2 Th. 1, 1.
 ἐκ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν
 1 Tim. 1, 2. Phil. 3)
 2 Cor. 6, 18. ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα
 Gal. 1, 4. Θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν
 (cf. Phil. 4, 20. Col. 3, 17.
 1 Th. 1, 3 (3, 13); 3, 11.
 2 Th. 2, 16)
 1 Pet. 1, 17. εἰ πατέρα ἐπικαλεῖσθε

d) in anderer Verbindung:

Eph. 4, 6. εἰς Θεός καὶ π. πάντων
 Heb. 12, 9. τῷ πατρὶ τῶν πνευμάτων
 Jac. 1, 17. ἀπὸ τοῦ π. τῶν φάτων

2) von Menschen:

* a) von bestimmten Personen:

Von Abraham: Mat. 3, 9. Luc. 1, 73; 3, 8; 16, 24. 27. 30. Joh. 8, 39. 58. 56. Act. 7, 2. Rom. 4, 1. 11 (π. πάντων τῶν πιστευόντ.); 12 (π. περιτομῆς); 16 (π. πάντων ἡμῶν); 17 (πατέρα πολλῶν ἰθύνων 18). Heb. 7, 10. Jac. 2, 21.

b) unbestimmt:

a) im eigentlichen Sinn:

Mat. 8, 21. Θάψαι τὸν πατέρα μου
 (Luc. 9, 59)

10, 21. παραδώσει πατήρ τέκνον
 (Mar. 13, 12)

- 35. διχάσαι ἀνθρώπον κατὰ
 τοῦ π. (cf. Luc. 12, 53)

- 37. ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα

15, 4. τίμα τὸν πατέρα - ὁ κα-
 κολογῶν πατέρα (19, 19.
 Mar. 7, 10; 10, 19. Luc.
 18, 20. Eph. 6, 2)

- 5. ὅς ἀν εἴπῃ τῷ π. - οὐ μὴ
 τιμῇσιν τὸν π. (cf. Mar.
 7, 11. 12)

19, 5. καταλείψει - τὸν π. καὶ
 τὴν μητέρα (Mar. 19, 7.
 Eph. 5, 31)

- 29. πᾶς ὅστις ἀφήκεν - ἢ π.

21, 31. τὸ θῆλημα τοῦ πατρός

Luc. 11, 11. τίνα - ἐξ ὑμῶν τὸν πατ.

14, 26. καὶ οὐ μισεῖ τὸν πατέρα
 ἑαυτοῦ

Luc. 15, 12. etc. τῷ πατρὶ· Πάτερ, δός
 μοι etc

16, 27. εἰς τὸν οἶκον τοῦ π. μου

1 Cor. 4, 15. ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας

5, 1. γυναῖκα - τοῦ π. ἔχειν

Gal. 4, 2. ἀχρι τῆς προθεσμίας
 τοῦ πατρός

Phil. 2, 22. ὡς πατρὶ τέκνον

1 Th. 2, 11. ὡς πατήρ τέκνα ἑαυτοῦ

1 Tim. 5, 1. παρακάλει ὡς πατέρα

Heb. 12, 7. ὃν οὐ παιδεύει πατήρ
 - 9. τοὺς - τῆς σαρκ. ἡμῶν π.
 β) πατέρες = Eltern:

Eph. 6, 4. Col. 3, 21. Heb. 11, 23.

γ) = die Aeltern:

Act. 7, 2; 22, 1 (ἄνδρες ἀδελφοὶ π.
 πατέρες). 1 Joh. 2, 13. 14.

δ) = Vorfahren:

Mat. 23, 30. ἐν τ. ἡμέραις τῶν π. ἡμῶν
 - 32. πληρώσ. τὸ μέτρον τῶν
 πατέρων ὑμῶν

Luc. 1, 55. ἐλάλησε πρὸς τοὺς π. ἡμ.

- 72. ἔλαος μετὰ τῶν π. ἡμῶν

6, 23. ἐποιοῦν τοῖς προφήταις
 οἱ πατέρες αὐτῶν (cf. 26)

11, 47. οἱ - πατέρες ὑμῶν ἀπέ-
 κτειναν αὐτούς

- 48. τοῖς ἔργοις τῶν π. ὑμῶν

Joh. 6, 49. 58. ἔφαγον οἱ πατ. ὑμῶν
 7, 22. περιτ. ἐστίν ἐκ τῶν πατ.

Act. 3, 13. ὁ Θ. τῶν πατέρων ἡμῶν
 (5, 30; 22, 14) (cf. 7, 32)

- 22. πρὸς τ. π. (cf. 25; 28, 25)

7, 11. 15. 19. 38. 39. 44. 45. 51. 52.

18, 17. ἐξελέξατο τοὺς π. ἡμῶν

- 32. τὴν πρὸς τοὺς πατέρας
 ἐπαγγελίαν (cf. 26, 6)

- 36. πρὸς ἐτίθῃ πρὸς τ. π. αὐτ.

Act 15, 10. οὐτε οἱ πατέρες ἡμῶν
 Rom. 9, 5. ὧν οἱ πατέρες
 11, 28. ἀγαπητοὶ διὰ τοὺς πατ.
 15, 8. τὰς ἐπαγγ. τῶν πατέρων
 1Cor. 10, 1. οἱ πατέρες ἡμῶν πάντες
 Heb. 1, 1. λαλήσας τοῖς πατράσιν
 3, 9. ἐπειρασάν με οἱ π. ὑμῶν
 2Pet. 3, 4. ἀφ' ἧς - οἱ π. ἐκοιμήθησαν
 3) vom Teufel:
 Joh. 8, 38. 41. 44 (ter).
 Πάτμος Apoc. 1, 9.
 πατρ αλψης 1 Tim. 1, 9.
 πατριά
 Luc. 2, 4. Act. 3, 25. Eph. 3, 15.
 πατριάρχης
 Act. 2, 29; 7, 8. 9. Heb. 7, 4.
 πατρικός Gal. 1, 4.
 πατρίς
 Mat. 13, 54. εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ
 (Mar. 6, 1)
 - 57. εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐ-
 τοῦ (Mar. 6, 4)
 Luc. 4, 23. καὶ ὥδε ἐν τῇ π. σου
 - 24. δεκτός ἐστιν ἐν τῇ π. αὐτ.
 Joh. 4, 44. ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι
 Heb. 11, 14. πατρίδα ἐπιζητοῦσι
 Πατράβας Rom. 16, 14.
 πατροπαράδοτος 1 Pet. 1, 18.
 πατρῶος Act. 22, 3; 24, 14; 28, 17.
 παύειν
 Luc. 5, 4; 8, 24; 11, 1. Act. 5, 42;
 6, 13; 13, 10; 20, 1. 81. 32.
 1Cor. 13, 8. εἴτε γλῶσσαι παύονται
 Eph. 1, 16. οὐ παύομαι εὐχαριστῶν
 Col. 1, 9. οὐ παυόμην - προσευχ.
 Heb. 10, 2. οὐκ ἂν ἐπαύσαντο προσφ.
 1Pet. 3, 10. παυσάτω τὴν γλῶσσαν
 4, 1. πέπνυται ἀμαρτίας

Παῦλος (ἀνθύπατος) Act. 13, 7.
 Παῦλος, der Apostel:
 Act. 13, 9. (Σαῦλος δὲ ὁ καὶ Παῦλος)
 13. 16. 43. 45. 46. 50; 14,
 9. 11. 12. 14. 19; 15, 2.
 12. 22. 25. 35. 36. 38. 40;
 16, 3. 9. 14. 17. 18. 19.
 25. 28. 29. 36. 37; 17, 2.
 4. 10. 13. 14. 15. 16. 22. 33;
 18, 1. 5. 9. 12. 14. 18; 19,
 1. 4. 6. 11. 13. 15. 21. 26.
 29. 30; 20, 1. 7. 9. 10. 13.
 16. 87; 21, 4. 8. 11. 13. 18;
 26. 29. 30. 32. 37. 39. 40;
 22, 25. 28. 30; 23, 1. 3. 5.
 6. 10. 11. 12. 14. 16. 17. 18.
 20. 24. 31. 33; 24, 1. 10.
 23. 24. 26. 27; 25, 2. 4. 6.
 7. 9. 10. 14. 19. 21. 23; 26,
 1. 24. 28. 29; 27, 1. 3. 9.
 11. 21. 24. 31. 33. 43; 28,
 3. 8. 15. 16. 17. 25. 30.
 Rom. 1, 1. Παῦλος δοῦλος Ἰησ. Χρ.
 1Cor. 1, 1. Παῦλος κλητὸς ἀπόστολ.
 - 12. ἐγὼ μὲν εἰμι Παύλου (3, 4)
 - 13. μὴ Παῦλος ἰσταυρωθῇ
 - - εἰς τὸ ὄνομα Παύλου
 8, 5. τίς οὖν ἐστί Παῦλος
 - 22. εἴτε Παῦλος εἴτε Ἀπολλῶς
 13, 21. τῇ ἐμῇ χειρὶ II. (Col. 4, 18.
 2 Th. 3, 17. cf. Philem. 19)
 2Cor. 1, 1. II. ἀπόστ. Ἰ. Χρ. (Eph.
 1, 1. Col. 1, 1. 1 Tim. 1, 1.
 2 Tim. 1, 1)
 10, 1. αὐτὸς δὲ ἐγὼ II. παρακ.
 Gal. 1, 1. II. ἀπόστ. οὐκ ἀπ' ἀνθρ.
 5, 2. ἐγὼ Παῦλος λέγω ὑμῖν
 Eph. 3, 1. ἐγὼ Παῦλος ὁ δέσμιος

Phil. 1, 1. Παῦλος καὶ Τιμόθεος
Col. 1, 23. οὐ ἐγενόμην ἐγὼ Π. διάκ.
1Th. 1, 1. Παῦλος καὶ Σιλουανός

(2 Th. 1, 1)

2, 18. ἐγὼ μὲν Παῦλος

Tit. 1, 1. Παῦλος δοῦλος Θεοῦ

Philem. 1. Παῦλος δέσμιος Χρ. Ἰησ.
9. τοιοῦτος ὢν ὡς Παῦλος

2Pet. 3, 15. ἀδελφός Παῦλος

Πάφος Act. 13, 6. 13.

παχύνεσθαι

Mat. 13, 15. Act. 28, 27.

πέδη Mar. 5, 4 (bis). Luc. 8, 29.

πεδινός Luc. 6, 17.

πεζεύειν Act. 20, 13.

πεζεῖν Mat. 14, 13. Mar. 6, 33.

πειθαρχεῖν

Act. 5, 29. 32; 27, 21. Tit. 3, 1.

πειθεῖν

1) Activum:

a) Präs., Impf., Fut., Aor.:

Mat. 27, 20. ἔπεισαν τοὺς ὄχλους (cf.
Act. 14, 19)

28, 14. ἡμεῖς πείσομεν αὐτόν
Act. 12, 20; 13, 43; 14, 19; 18, 4.

19, 8. πείθων τὰ περὶ τῆς βα-
σιλείας τοῦ Θεοῦ

- 28, 6. Παῦλος οὕτως πείσας

26, 28. ἐν ὀλίγῳ με πείθεις

28, 23. πείθων τε αὐτούς

Gal. 1, 10. ἀνθρώπους π. ἢ τὸν Θ.

1Joh. 3, 19. πείσομεν τὰς καρδίας ἡ.

b) Prf. u. Plsqf.: πέποιθα,
ἔπειποιθειν:

Mat. 27, 43. πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν

Mar. 10, 24. πεποιθόντας ἐπὶ τοῖς
χρημασιν

Luc. 11, 22. ἐφ' ἣ ἔπειποιθει

Luc. 18, 9. πεποιθότας ἐφ' ἑαυτοῖς

Rom. 2, 19. πέποιθας - σταντὸν ὁδη-
γὸν εἶναι

2Cor. 1, 9. μὴ πεπ. ὤμεν ἐφ' ἑαυτοῖς

2, 3. πεποιθὼς ἐπὶ πάντα

10, 7. εἰ τις πέποιθεν ἑαυτῷ

Gal. 5, 10. πέπ. εἰς ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ

Phil. 1, 6. 14. 25.

2, 24. πέποιθα - ἐν Κ. (2 Th. 3, 4)

3, 3. ἐν σαρκὶ πεποιθότες (4)

Philem. 21. πεποιθὼς τῇ ὑπακοῇ σου

Heb. 2, 13. „ἴσομ. πεπ. ἐπ' αὐτῷ“

13, 18. πεποιθήμεν - ὅτι (al.
πειθόμεθα)

2) Passivum:

a) Präs., Impf., Fut., Aor. =
sich überzeugen lassen;
glauben, folgen (mit Da-
tiv):

Luc. 16, 31. Act. 5, 36. 37. 40; 17, 40;
21, 14; 23, 21; 26, 26; 27,
11; 28, 24.

Gal. 5, 7. τῇ ἀληθ. μὴ π. [3, 1]

Rom. 7, 8. παιθόμενοις δὲ τῇ ἀδικίᾳ

Heb. 13, 17. πείθεσθε τοῖς ἡγουμέν.

b) Prf. πέπεισμαι = über-
zeugt sein:

Luc. 20, 6. Rom. 8, 38; 14, 14; 15, 14.

2 Tim. 1, 5. 12. Heb. 6, 9.

πειθός 1 Cor. 2, 4 [al. ἐν πειθοῖ]

πειθώ 1 Cor. 2, 4 [al. ἐν πειθοῖς]

πεινῶν

1) eigentlich: † von Jesu:

Mat. † 4, 2; 12, 1. † 3; † 21, 18; 25,

35. 37. 42. 44. Mar. † 2, 25; † 11,

12. Luc. † 4, 2; 6, 3. Rom. 12, 20.

1 Cor. 4, 11; 11, 34. Phil. 4, 12.

Apoc. 7, 16.

b) uneigentlich:

Mat. 5, 6. Luc. 1, 53; 6, 21. 25.

Joh. 6, 35.

πειρα Heb. 11, 29. 36.

πειράζειν

1) Gott; den Geist:

Act. 5, 9. πειράσαι τὸ πνεῦμα Κ.

15, 10. τί πειράζετε τὸν Θεόν

1Cor. 10, 9. καθώς-τινες-ἐπειρασαν

Heb. 3, 9. ἐπειρασάν με οἱ πατέρες

2) Jesum:

Mat. 4, 1. πειρασθ. ὑπὸ τοῦ διαβ.

(Mar. 1, 13. Luc. 4, 2)

16, 1. πειράζοντες ἐπηρώτησαν

(Luc. 11, 16)

19, 3. πειράζοντες αὐτόν (Mar.

8, 11; 10, 2)

22, 18. τί με πειράζετε (Mar. 12,

15. Luc. 20, 23)

[Joh. 8, 6. πειράζοντες αὐτόν]

Heb. 2, 18. πίπονθεν - πειρασθεῖς

4, 15. πεπειρασμ. - κατὰ πάντα

3) Menschen:

Joh. 6, 6. ἔλεγε πειράζων αὐτόν

1Cor. 7, 5. μὴ πειράξῃ ὑμᾶς ὁ σατ.

10, 13. πειρασθ. ὑπὲρ δὲ δύνασθε

2Cor. 13, 5. ἐαυτοὺς πειράζετε

Gal. 6, 1. μὴ καὶ πειρασθῇς

1Th. 3, 5. ἐπειρασεν ὑμᾶς ὁ πειρ.

Heb. 2, 18. τοῖς πειραζομ. βοηθήσαι

11, 17. Ἀβραὰμ πειραζόμενος

- 37. ἐπειράσθησαν [al. om.;

al. ἐπρήσθ.]

Jac. 1, 13. μηδεὶς πειραζόμενος -

ὑπὸ Θεοῦ πειράζομαι -

πειράξει . . οὐδένα

- 14. ἕκαστος πειράζεται

Apos. 2, 2. ἐπειρασας τοὺς λέγοντας

Apos. 2, 10. ἵνα πειρασθῇτε

3, 10. π. τοὺς κατοικοῦντας

4) ὁ πειράζων

Mat. 4, 3. 1 Th. 3, 5.

5) mit Inf. = einen Versuch

machen: Act. 16, 7; 24, 6.

πειρασθαι

Act. 9, 26; 26, 21 [Heb. 4, 15].

πειρασμός

Mat. 6, 13. μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς

πειρασμόν (Luc. 11, 4)

26, 41. μὴ εἰσέλθ. εἰς π. (Mar.

14, 39. Luc. 22, 40; 22, 46)

Luc. 4, 13. συντελ. πάντα π. ὁ διάβ.

8, 13. ἐν καιρῷ πειρασμοῦ

22, 28. ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου

Act. 20, 19. θαυρίων καὶ πειρασμῶν

1Cor. 10, 13. π. ὑμᾶς οὐκ εἴληφεν -

ποιήσῃ σὺν τῷ π. καὶ

τὴν ἔκβασιν

Gal. 4, 14. τὸν πειρ. μου [ὑμῶν] τὸν

ἐν τῇ σαρκὶ μου

1Tim. 6, 9. εἰς πειρ. καὶ παγίδα

Heb. 3, 8. τ. ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ

Jac. 1, 2. πειρασμ. περιπέσο. ποικ.

- 12. δς ὑπομένει πειρασμόν

1Pet. 1, 6. ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς

4, 12. πυρώσει πρὸς π. ὑμ. γιν.

2Pet. 2, 9. ἐκ πειρασμοῦ ῥύεσθαι

Apos. 3, 10. ἐκ τῆς ὥρας τοῦ πειρ.

πεισμονή Gal. 5, 8.

πέλαγος Mat. 18, 6. Act. 27, 5.

πελεκίζειν Apoc. 20, 4.

*πέμπειν 1) Subj. Gott:

a) Johannes: Joh. 1, 33.

b) den Sohn:

Joh. 4, 34 (6, 38. 39. 40); 5, 23. 24.

30. 37; 6, 44; 7, 16. 18. 23. 33;

8, 16, 18, 26, 29; 9, 4; 12, 44.
45, 49; 18, 16, 20; 14, 24; 15,
21; 16, 5.

c) den h. Geist:

Joh. 14, 26 (cf. 15, 26; 16, 7).

2) Subj. Jesus:

Joh. 13, 20; 20, 21.

πέμπτος

Apoc. 6, 9; 9, 1; 16, 10; 21, 20.

πέντης 2 Cor. 9, 9.

πενθεῖν

Mat. 5, 4. μακάριοι οἱ πενθοῦντες
9, 15. μὴ δύνανται πενθεῖν

Mar. 16, 10. τοῖς . . π. καὶ κλαίουσι

Luc. 6, 25. πενθήσετε καὶ κλαύσετε
(cf. Jac. 4, 9)

1Cor. 5, 2. οὐχὶ μάλλον ἐπενθήσατε

2Cor. 12, 21. πενθ. πολλοὺς τῶν πρ.

Apoc. 18, 11. πενθοῦσιν ἐπ' αὐτῇ
- 15. κλαίοντες καὶ πενθ. (19)

πενθερά

Mat. 8, 14 (Mar. 1, 30. Luc. 4, 38);
10, 35 (Luc. 12, 53).

πενθερός Joh. 18, 13.

πένθος

Jac. 4, 9. Apoc. 18, 7, 8; 21, 4.

πενιχρός Luc. 21, 2.

πεντηκοστή

Act. 2, 1; 20, 16. 1 Cor. 16, 8.

πέποιθα β. πείθειν

πεποιθήσεις

2 Cor. 1, 15; 8, 4; 8, 22; 10, 2. Eph.
3, 12. Phil. 3, 4.

πέρας

Mat. 12, 42. Luc. 11, 31. Rom. 10, 18.
Heb. 6, 16.

Πέργαμος Apoc. 1, 11; 2, 12.

Πέργη Act. 13, 18, 14; 14, 25.

*περί

Mat. 26, 28. περί πολλῶν ἐκχυνόμε-
νον (Mar. 12, 24)

Mar. 1, 44. προσέειπε περί τοῦ κα-
θαρισμοῦ σου (Luc. 5, 14)

Rom. 8, 3. πίμψας - περί ἁμαρτίας

1Cor. 1, 18. ἐσταυρώθη περί [al. l.
ὑπὲρ] ὑμῶν

Gal. 1, 4. δόντος ἑαυτὸν περί τῶν
ἁμαρτιῶν [al. l. ὑπὲρ]

Heb. 10, 8. „λόγ. καὶ περί ἁμαρτίας
- 18. προσφορά περί ἁμαρτίας
- 26. περί ἁμαρτιῶν ἀπ. θύσια

18, 11. τὸ αἷμα [περί ἁμαρτίας]

1Pet. 3, 18. περί ἁμαρτιῶν ἵπαθ' εἰς εἰς.
[al. l. ὑπὲρ]

1Joh. 2, 2. ἱλασμός - περί τῶν ἁμαρ-
τιῶν (4, 10)

περιάγειν

Mat. 4, 23; 9, 35; 23, 15. Mar. 6, 6.
Act. 13, 11. 1 Cor. 9, 5.

περιαιρεῖν

Act. 27, 20, 40. 2Cor. 3, 16. Heb. 10, 11.

περιαστράπτειν Act. 9, 8; 22, 6.

περιβάλλειν

Mat. 6, 29. οὐδὲ Σολ. - περιβάλετο
(Luc. 12, 27)

- 31. ἢ τι περιβαλώμεθα;

25, 36. περιβάλετέ με. 38, 42.

Luc. 10, 43. περιβαλοῦσιν - χάρακα
23, 11. περιβ. αὐτὸν ἐσθῆτα

Joh. 19, 2. ἱμάτιον π. περιέβ. αὐτόν

Act. 12, 8. περιβαλὺ τὸ ἱμάτ. σου

Apoc. 3, 5. περιβαλεῖται ἐν ἱματίοις

- 18. ἱμάτια λευκὰ ἵνα περιβ.

περιβεβλημένος

Mar. 14, 51 (σινδόνα); 16, 5 (στο-
λὴν λευκὴν). Apoc. 4, 4 (ἐν ἱμα-

τοῖς 19, 18); 7, 9 (στολὰς 18);
10, 1 (νεφέλην); 11, 3 (σάκκους);
12, 1 (τὸν ἥλιον); 17, 4 (πορ-
φυροῦν); 18, 16 (βύσσινον 19, 8).

περιβλέπεσθαι

Mar. 8, 5. 34; 5, 32; 9, 8; 10, 23;
11, 11. Luc. 6, 10.

περιβόλαιον

1 Cor. 11, 15. Heb. 1, 12.

περιδεῖσθαι Joh. 11, 44.

περιεργάζεσθαι 2 Th. 3, 11.

περιεργος Act. 19, 19. 1 Tim. 5, 13.

περιέρχεσθαι

Act. 19, 13; 28, 13. 1 Tim. 5, 13.
Heb. 11, 37.

περιέρχειν

Luc. 5, 9. Act. 23, 25. 1 Pet. 2, 6.

περιζώννυσθαι

Luc. 12, 35. 37; 17, 8. Act. 12, 8.

Eph. 6, 14. Apoc. 1, 13; 15, 6.

περίθεσις 1 Pet. 3, 3.

περιστάναι

1) (Perf. Aor.) herumstehen:
Joh. 11, 42. Act. 25, 7.

2) vermeiden:

2 Tim. 2, 16. Tit. 3, 9.

περικάθαρμα 1 Cor. 4, 13.

περικαλύπτειν

Mar. 14, 65. Luc. 22, 64. Heb. 9, 4.

περικεῖσθαι

Mar. 9, 42. Luc. 17, 2. Act. 28, 20.

Heb. 5, 2; 12, 1.

περικεφαλαία

Eph. 6, 17. 1 Th. 5, 8.

περικρατής Act. 27, 16.

περικρύπτειν Luc. 1, 24.

περικυκλοῦν Luc. 19, 43.

περιλάμπειν Luc. 2, 9. Act. 26, 13.

περιλείπεσθαι 1 Th. 4, 15. 17.

περίλυπος

Mat. 26, 38. Mar. 6, 26; 14, 34. Luc.
18, 23. 24.

περιμένειν Act. 1, 4.

πέριξ Act. 5, 16.

περιοικεῖν Luc. 1, 65.

περιοίκος Luc. 1, 58.

περιούσιος Tit. 2, 14.

περιοχή Act. 8, 32.

περιπατεῖν

*1) eigentlich:

a) von geheilten Lahmen:

Mat. 9, 5. ἔγειραι καὶ περιπατεῖν

(cf. Mar. 2, 9; 5, 42. Luc.

5, 23. Joh. 5, 8. 9. 11. 12.

Act. 3, 6. 8. 9. 12)

11, 5. χωλοὶ περιπατοῦσι (Luc.

7, 22) (cf. Mat. 15, 31)

Act. 14, 8. 10.

b) andere Stellen:

Mar. 12, 38. ἐν στολαῖς π. (Luc. 20, 46)

Joh. 11, 9. ἐάν τις π. ἐν τῇ ἡμέρᾳ

- 10. περιπατῇ ἐν τῇ νυκτὶ

21, 18. περιεπάταις ὅπου ἤθελες

1 Pet. 5, 8. ὁ ἀντίδικος - π. ζητῶν

2) tropisch:

Mar. 7, 5. οὐ π. κατὰ τὴν παράδοσιν

Joh. 8, 12. οὐ μὴ π. ἐν τῇ σκοτίᾳ

12, 35. π. ὥς τὸ φῶς ἔχετε - ὁ

περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ

Act. 21, 21. μηδὲ τοῖς ἔθουσι περιπ.

Rom. 6, 4. ἐν καινότητι ζωῆς περ.

8, 1. τοῖς [μὴ κατὰ σάρκα π.]

- 4. τοῖς μὴ κατὰ σ. περιπ.

13, 13. ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως

περιπατήσωμεν

14, 15. κατὰ ἀγάπην περιπατ.

1Cor.3, 3. κατὰ ἄνθρωπον περιπ.
7,17. οὕτω περιπατεῖτω
2Cor.4, 2. περιπατ. ἐν πανουργίᾳ
5, 7. διὰ πίστεως - περιπατ.
10, 2. κατὰ σάρκα περ. (cf. 3)
12,18. τῷ αὐτῷ πνεύματι περ.
Gal. 5,16. πνεύματι περιπατεῖτε
Eph. 2, 2. ἐν αἷς ποτε περιεπατή-
σατε (Col. 3, 7)
- 10. ὅτι ἐν αὐτοῖς (sc. ἔργ.
ἀγ.) περιπατήσωμεν
4, 1. ἀξίως π. τῆς κλήσεως
- 17. μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν,
καθὼς - τὰ - ἔθνη περ.
ἐν ματαιότητι τοῦ νοῦς
5, 2. περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ
- 8. ὡς τέκνα φωτός περιπ.
- 15. πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε
Phil. 3,17. τοὺς οὕτω περιπατοῦντ.
- 18. πολλοὶ γὰρ περιπατοῦσ.
Col. 1,10. περιπ. ἀξίως τοῦ Κυρίου
2, 6. ἐν αὐτῷ περιπατεῖτε
4, 5. ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε
1Th. 2,12. εἰς τὸ περιπατῆσαι ὑμᾶς
4, 1. πῶς δεῖ ὑμᾶς περιπατεῖν
- 12. ἵνα περιπ. εὐσχημόνως
2Th. 3, 6. ἀτάκτως περιπ. (3, 11)
Heb.13, 9. ἐν οἷς - οἱ περιπατήσ.
1Joh.1, 6. ἐν τῷ σκότει π. (cf. 2, 11)
- 7. ἐν τῷ φωτὶ περιπατῶμεν
2, 6. καθὼς ἔχεινος περιεπάτ.
- - αὐτὸς οὕτως περιπατεῖν
2 Joh. 4. π. ἐν ἀληθείᾳ (3Joh. 3, 4)
6. περιπ. κατὰ τὰς ἐντολάς
- ἐν αὐτῇ (sc. ἐντ.) περιπ.
Aroc.21,24. περιπ. - διὰ τοῦ φωτός
περιπεῖρειν 1 Tim. 6, 10.

περιπίπτειν
Luc. 10, 30. Act. 27, 41. Jac. 1, 2.
περιποιεῖσθαι
Act. 20, 28. 1 Tim. 3, 13.
περιποίησις a) Erlangung:
1 Th. 5, 9. 2 Th. 2, 14. Heb. 10, 30.
b) Eigentum:
Eph. 1, 14. 1 Pet. 2, 9.
περιζήγνυμι Act. 16, 22.
περισπᾶσθαι Luc. 10, 40.
περισσειᾶ
Rom.5,17. 2Cor.8,2;10,15. Jac. 1,21.
περισσεύειν
Mat. 5,20. ἐὰν μὴ περισσ. - πλεον
13,12. ὅστις γ. ἔχει - περισσευ-
θήσεται
14,20. τὸ περισσεύον τῶν κλα-
μάτων (15, 37. cf. Luc.
9, 17. Joh. 6, 12. 13)
25,29. δοθήσεται κ. περισσευθ.
Mar.12,44. τοῦ περισσεύοντος αὐ-
τοῖς (Luc. 21, 4) [al. πε-
ρισεύματος]
Luc.12,15;15,17.
Act.16, 5. ἐπερίσσευον τῷ ἀριθμῷ
Rom.3, 7. ἡ ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ ἐν
τῷ ἔμφ. ψεύσματι ἐπε-
ρίσσευσεν
5,15. εἰς τοὺς πολλοὺς ἐπερίσσε.
15,13. τὸ περισσεύειν ὑμᾶς ἐν
τῇ ἐλπίδι
1Cor.8, 8. οὐτε γὰρ - περισσεύομεν
14,12. ἵνα περισσεύητε
15,58. περισσεύοντες ἐν τῷ ἔργῳ
2Cor.1, 5. περισσεύει τὰ παθήματα
- εἰς ἡμᾶς
- 5. περ. καὶ ἡ παράκλησις
8, 9. περ. ἡ διακ. - ἐν δόξῃ

2Cor. 4, 15. τὴν εὐχαριστίαν περισσ.
 8, 2. ἐπερίσσο. εἰς τ. πλοῦτον
 - 7. ἐν παντὶ περισσεύετε πί-
 σται - ἐν ταύτῃ τῇ χά-
 ριτι περισσεύετε
 9, 8. χάριν περισσεύσαι εἰς
 ὑμᾶς - περισσεύετε εἰς
 πᾶν Ἰργον
 - 12. περισσεύονσα διὰ πολλ.
 εὐχαριστιῶν τῷ θεῷ
 Eph. 1, 8. ἥς ἐπερίσσευσεν εἰς ἡμᾶς
 Phil. 1, 9. μᾶλλον περισσ. ἐν ἐπιγν.
 - 28. τὸ καύχημα ὑμ. περισσ. ἐν
 4, 12. οἶδα καὶ περισσεύειν -
 περισσ. καὶ ὑστερεῖσθαι
 - 18. ἀπύχω - πάντα κ. περισσ.
 Col. 2, 7. περισσεύοντες ἐν αὐτῇ
 (sc. πίστει)
 1Th. 3, 12. ὑμᾶς ὁ Κ. πλεονάσαι κ.
 περισσεύσαι τῇ ἀγάπῃ
 4, 1. ἵνα περισσεύετε μᾶλλον
 (cf. 10)
 περισσευμα
 Mat. 12, 34 (Luc. 6, 45). Mar. 8, 8.
 2 Cor. 8, 13, 14.
 περισσός
 Mat. 5, 37. τὸ δὲ περισσὸν τούτων
 - 47. τί περισσὸν ποιεῖτε;
 Mar. 6, 51. ἐκ περισσοῦ (14, 31) [al.
 ἐκπερισσῶς]
 Joh. 10, 10. ἵνα - περισσὸν ἔχωσιν
 Rom. 8, 1. τί οὖν τὸ περισσὸν τοῦ
 Ἰουδαίου
 2Cor. 9, 1. περισσὸν μοι ἐστὶν τὸ γρ.
 Eph. 3, 20. ὑπὲρ ἐκ περισσοῦ (1 Th.
 3, 10; 5, 13) [al. ὑπερακ-
 περισσοῦ, - ὡς]

περισσότερος
 Mat. 11, 9. καὶ περισσότερον προ-
 φήτου (Luc. 7, 28)
 23, 13. περισσότερον κριμα (Mar.
 12, 40. Luc. 20, 47)
 Mar. 7, 36. μᾶλλον περ. ἐκήρυσσον
 Luc. 12, 4. περισσότερόν τι ποιῆσαι
 - 48. περισσότερον αἰτήσουσιν
 1Cor. 12, 23. τιμὴν περισσ. (24) - εὐ-
 σχημοσύνην περισσοτέρ.
 15, 10. περισσότερον αὐτῶν πάν-
 των ἰκοπίασα
 2Cor. 2, 7. τῇ περισσοτέρᾳ λύπῃ
 10, 8. καὶ περισσ. τι καυχῆσθαι.
 Heb. 6, 17. περισσότερ. βουλόμενος
 7, 15. περισσ. ἐτι κατάδηλον
 περισσῶς
 Mat. 27, 28. Mar. 10, 26; 15, 14 [al.
 - σοτίρως]. Act. 28, 11.
 περισσοτίρως
 Mar. 15, 14. 2 Cor. 1, 12; 2, 4; 7,
 13, 15; 11, 23; 12, 15. Gal. 1, 14.
 Phil. 1, 14. 1 Th. 2, 17. Heb.
 2, 1; 13, 19.
 περιστερά
 Mat. 3, 16. καταβαλὼν ὡσεὶ περι-
 στέραν (Mar. 1, 10. Luc.
 3, 22. Joh. 1, 32)
 10, 16. γίνεσθε - ἀνέταιροι ὡς αἱ
 περιστεραί
 21, 12. τῶν πωλούντων τὰς π.
 (Mar. 11, 15. Joh. 2, 14, 16)
 Luc. 2, 24. δύο νεοσσούς περ. - ὧν
 περιτέμνειν
 Luc. 1, 59. π. τὸ παιδίον (cf. 2, 21)
 Joh. 7, 22. ἐν σαββάτῳ περιτ. ἄνθρ.
 Act. 7, 8. καὶ περιτέμενεν αὐτόν (cf.
 16, 3)

Act. 15, 1. ἐὰν μὴ περιτέμνησθε
- 5. οἱ δὲ περιτέμν. αὐτοὺς
- 24. λέγοντες περιτέμνεσθαι

21, 21. περιτ. αὐτοὺς τὰ τέκνα
1Cor. 7, 18. περιτομημένος τις ἐκλή-
θη - μὴ περιτεμένεσθω

Gal. 2, 3. ἡναγκάσθη περιτεμῆναι.
5, 2. ἐὰν περιτέμνησθε
- 3. ἀνθρώπῳ περιτεμνομένῳ

6, 12. ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς πε-
ριτέμνεσθαι
- 13. οἱ περιτεμνόμενοι [al.
- τετυμμ.]

- - θέλ. ὑμᾶς περιτέμνεσθαι
Col. 2, 11. ἐν ᾧ καὶ περιετμήθητε
περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ

περιτιθέναι
Mat. 21, 33 (Mar. 12, 1); 27, 28. 48
(Mar. 15, 36). Mar. 15, 17. Joh.

19, 29. 1 Cor. 12, 23.
περιτομή
a) οἱ ἐκ περιτομῆς = Juden-
christen:]

Act. 10, 45; 11, 2. Rom. 4, 12. Gal.
2, 12. Col. 4, 11. Tit. 1, 10.

b) περιτ. tropisch:
Rom. 2, 29. περιτ. καρδίας ἐν πνεύμ.
Phil. 3, 3. ἡμεῖς γὰρ ἴσμεν ἡ περ.

Col. 2, 11. ἐν ᾧ καὶ περιετμήθητε
περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ
- ἐν τῇ περ. τοῦ Χρ.

c) übrige Stellen:
Joh. 7, 22. Μωϋσῆς δίδωκεν ἡμῖν
τὴν περιτομήν

- 23. περιτομὴν λαμβ. ἀνθρ.
Act. 7, 8. διαθήκην περιτομῆς
Rom. 2, 25. περιτ. μὲν γὰρ ὡφελει-

ῆ περ. σου ἀκροβ. γέγ.

Rom. 2, 26. εἰς περιτ. λογισθήσεται
- 27. διὰ γράμματ. καὶ περιτ.
- 28. ἡ - ἐν σαρκὶ περιτομή

8, 1. τίς ἡ ὠφέλεια τῆς περ.
- 30. δικαιοῦσαι περιτ. ἐκ πίστ.
4, 9. ἐπὶ τὴν περιτομήν

- 10. ἐν π. ὅτε ἡ ἐν ἀκροβ. εἶα.
- 11. σημεῖον ἔλαβε περιτομῆς
- 12. πατέρα περιτομῆς

15, 8. διάκονον γεγεν. περιτ.
1Cor. 7, 19. ἡ περιτομή οὐδὲν ἵστι

Gal. 2, 7. καθὼς ἤτερ. τῆς περιτ.
- 8. εἰς ἀποστολὴν τῆς περιτ.
- 9. αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν περιτ.

5, 6. οὔτε περιτομή τι ἰσχύει
- 11. εἰ περιτομὴν ἐκκηρύσσω
6, 15. οὔτε περιτομή τι ἵστιν

Eph. 2, 11. ὑπὸ τῆς λεγομένης περι-
τομῆς ἐν σαρκὶ χειροπ.

Phil. 3, 5. περιτομῇ ὀκταήμαρος
Col. 3, 11. περιτομῇ κ. ἀκροβυστία
περιτρέπειν Act. 26, 24.

περιτρέχειν Mar. 6, 55.
περιφέρειν
Mar. 6, 55. 2 Cor. 4, 10. Eph. 4, 14.

Heb. 13, 9. Jud. 12.
περιφρονεῖν Tit. 2, 15.
περίχωρος

Mat. 3, 5; 14, 35. Mar. 1, 28; 6, 55.
Luc. 3, 3; 4, 14. 37; 7, 17; 8,
37. Act. 14, 6.

περίψημα 1 Cor. 4, 13.
παρπαρεύεσθαι 1 Cor. 13, 4.
Περσίς Rom. 16, 12.

πέρυσι 2 Cor. 8, 10; 9, 2.
πατεινόν
Mat. 6, 26 (π. τοῦ οὐρανοῦ 8, 20;
13, 32. Mar. 4, 32. Luc. 8, 5; 9, 58;

13, 19. Act. 19, 12; 11, 6); 13, 4.
Mar. 4, 4. Luc. 12, 24. Rom. 1,
23. Jac. 3, 7.

πίτεσθαι [πετᾶσθαι]

Apoc. 4, 7; 12, 14; 14, 6; 19, 17.

πίτρα a) eigentlich:

Mat. 7, 24. 25 (Luc. 6, 48); 27, 51.

60 (Mar. 15, 46). Luc. 8, 6. 13.

Apoc. 6, 15. 16.

b) tropisch:

Mat. 16, 18. ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκ.

Rom. 9, 33., πέτραν σκανδάλου

1 Cor. 10, 4. ἐκ πνευμ. ἀκολ. πέτρας

1 Pet. 2, 7. πέτρα σκανδάλου

πίτρος Joh. 1, 43.

Πέτρος

† Σίμων Π. †† Π. κ. Ἰάκ. κ.

Ἰωάννης

Mat. †4, 18; 8, 14; †10, 2; 14, 28.

29; 15, 15; †16, 16. 18. 22. 23;

††17, 1. 4. 24. 26; 18, 21; 19,

27; 26, 33. 35. ††37. 40. 58. 69.

73. 75.

Mar. †3, 16; ††5, 37; 8, 29. 32. 33;

††9, 2. 5; 10, 28; 11, 21; ††13,

8; 14, 29 [31]; ††33. †37. 54.

66. 67. 70. 72; 16, 7.

Luc. †5, 8; †6, 14; 8, 45. ††51; 9,

20. ††23. 32; 9, 33; 12, 41; 18,

28; 22, 8 (Π. κ. Ἰωάν.). 24. 54.

55. 58. 60. 61 (bis). [62]; 24, 12.

Joh. 1, †41. †43. 45; †6, 8. 68; 13,

†6. 8. †9. †24. †36. 37; 18,

†10. 11. †15. 16. 17. 18. †25.

26. 27; 20, †2. 3. 4. †6; 21, †2.

3. 7 (bis). †11. †15. 17. 20. 21.

Act. 1, 13. 15; 2, 14. 37. 38; 3, 1.

3. 4. 6. 11. 12; 4, 8. 13. 19; 5,

3. 8. 9. 15. 29; 8, 14. 20; 9, 32.

34. 38. 39. 40; 10, 5. 9. 13. 14.

17. †18. 19. 21. 23. 25. 26. †32.

34. 44. 45. 46. 11, 2. 4. 7. †13;

12, 3. 5. 6. 7. 11. 13. 14. 16. 18;

15, 7.

Gal. 1, 18; 2, 7, 8. 11. 14.

1 Pet. 1, 1. Πέτρος ἀπόστ. Ἰησ. Χρ.

2 Pet. 1, 1. Συμμεῶν Π. δοῦλος κ. ἀπ.

πετροῦ δης

Mat. 13, 5. 20. Mar. 4, 5. 16.

πήγαρον Luc. 11, 42.

πηγή a) eigentlich:

Mar. 5, 29 (τοῦ αἵματος). Joh. 4, 6

(bis). Jac. 3, 11. 12. 2 Pet. 2, 17.

Apoc. 8, 10; 14, 7; 16, 4.

b) tropisch:

Joh. 4, 14. πηγή ὕδατος ἀλλομένου

Apoc. 7, 17. ζωῆς πηγὰς ὕδατων

21, 6. τῆς π. τοῦ ὕδατος τ. ζωῆς

πηγνύειν Heb. 8, 2.

πηδάλιον Act. 27, 40. Jac. 3, 4.

πηλίκος Gal. 6, 11. Heb. 7, 4.

πηλός Joh. 6, 11. 14. 15. Rom. 9, 21.

πήρα

Mat. 10, 10. Mar. 6, 8. Luc. 9, 3;

10, 4; 22, 35. 36.

πήχυς

Mat. 6, 27. Luc. 12, 25. Joh. 21, 6.

Apoc. 21, 17.

πιάζειν

Joh. 7, 30. 32. 44; 8, 20; 10, 39; 11,

57; 21, 3. 10. Act. 3, 7; 12, 4.

2 Cor. 11, 32. Apoc. 19, 20.

πιέζειν Luc. 6, 38.

πιθανολογία Col. 2, 4.

πικραίνειν

Col. 3, 19. Apoc. 8, 11; 10, 9. 10.

πικρία

Act. 8, 23. Rom. 8, 14. Eph. 4, 31.

Heb. 12, 15.

πικρός Jac. 3, 11, 14.

πικρῶς Mat. 26, 75. Luc. 22, 62.

Πιλάτος

Mat. 27, 2. 13. 17. 22. 24. 58. 62. 65.

Mar. 15, 1. 2. 4. 5. 9. 12. 14. 15. 43. 44.

Luc. 3, 1; 13, 1; 23, 1. 3. 4. 6. 11.

12. 13. 20. 24. 52.

Joh. 18, 29. 31. 33. 35. 37. 38; 19,

1. 4. 6. 8. 10. 12. 13. 15. 19. 21.

22. 31. 38.

Act. 3, 13; 4, 27; 13, 23.

1 Tim. 6, 13.

πίμπρασθαι Act. 2, 68.

πινανίδιον Luc. 1, 63.

πίναξ

Mat. 14, 8. 11; 23, 25. Mar. 6, 25. 28.

Luc. 11, 39.

πίνειν

Mat. 6, 25. τί φάγητε και τί πίνετε

(31. Luc. 12, 29)

11, 18. μήτε ἐσθίων μήτε πίνων

(19. Luc. 7, 33. 34)

20, 22. δύνασθε πίνειν τὸ ποτή-

ριον (cf. 23; 26, 42. Mar.

10, 38. 39. Joh. 18, 11)

24, 38. τρώγοντες και πίνοντες

- 49. ἐσθίη κ. πίνη μετὰ τῶν

μεθυόντων

26, 27. πίνετε ἐξ αὐτοῦ πάντες

(Mar. 14, 23)

- 29. οὐ μὴ πίνω - ἐκ τούτου

τοῦ γεννηματος (Mar. 14,

26. Luc. 22, 18)

27, 34. ἔδωκαν αὐτῷ πίνειν ὄξος

- οὐκ ἤθελε π. (Mar. 15, 23)

Mar. 2, 16. μετὰ τῶν - ἁμαρτωλῶν

ἐσθίει και π. (Luc. 5, 30)

16, 18. καὶ θανάσιμόν τι πίνωσιν

Luc. 1, 15. οἶνον κ. σίκ. οὐ μὴ πῖν

5, 33. οἱ δὲ σοὶ ἐσθ. κ. πίνουσι

- 39. οὐδεις πίων παλαιόν

10, 7. ἐσθ. κ. πίν. τὰ παρ' αὐτῶν

12, 19. φάγε, πίε, εὐφραίνου

- 45. ἐσθ. τε κ. πίν. κ. μεθ.

18, 26. ἐφάγ. ἐνώπ. σου και ἐπ.

17, 8. ἕως . . πίνω - μετὰ ταῦτα

. . πῖσαι σύ

- 27. ἤσθιον, ἔπινον, ἐγ. (cf. 28)

22, 30. ἐσθ. κ. πίν. ἐπὶ τ. τραπ.

Joh. 4, 7. ὁδός μοι πῖν (cf. 9. 10)

- 12. αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπινε

- 13. πᾶς ὁ πίνων ἐκ τ. ὕδ. (14)

6, 53. φάγητε - και πῖντε - τὸ

αἶμα (54. 56)

7, 37. ἂν τις διψᾷ - πινέτω

Act. 9, 9. οὐκ ἔφαγον οὐδὲ ἔπινον

23, 12. μήτε φ. μήτε π. ἕως (21)

Rom. 14, 21. μὴ φαγ. χρ. μηδὲ π. οἶν.

1 Cor. 9, 4. ἐξουσίαν φαγ. κ. πῖν

10, 4. πόμα πνευματικὸν ἔπινον

- ἔπινον γὰρ ἐκ πνευματ.

- 7., ἐκάθισεν-φαγ.κ.πῖν"

- 21. ποτήριον Κυρίου πίνειν

- 31. εἴτε οὖν ἐσθ. εἴτε πίνετε

11, 22. εἰς τὸ ἐσθίειν κ. πίνειν

- 25. ὁσάκις ἂν πίνετε

- 26. ὁσάκις - τὸ ποτ. πίνετε

- 27. ὅς ἂν - πίνη τὸ ποτήριον

- 28. ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω

- 29. ἐσθίων και πίνων ἀνα-

ξίως-κρίμα ἑαυτῷ ἐσθίει

και πίνει

15, 32. φάγωμεν και πῖνωμεν

Heb. 6, 7. γῆ - ἡ πιούσα τὸν - ὑετὸν
 Apoc. 14, 10. οὗτος πίεται ἐκ τ. οἴν.

16, 6. αἷμα - ἔδωκε πίνειν

18, 3. ἐκ τοῦ οἴνου - πίπῃκε
 πάντα τὰ ἔθνη [αἱ. πει-
 πότικε. αἱ. πίπτωκαν]

πίστῃς Rom. 11, 17.

πιπράσκειν † tropisch

Mat. 13, 46; 18, 25; 26, 9. Mar. 14, 5.

Joh. 12, 5. Act. 2, 45; 4, 34; 5, 4.

† Rom. 7, 14. πεπραμ. ὑπὸ τ. ἁμαρτ.

* π(ί)πτειν 1) eigentlich: oft

2) tropisch:

Rom. 11, 11. μὴ ἔπτασαν ἵνα πίωσι;

- 22. ἐπὶ μὲν τοὺς πεσόντας

14, 4. Κυρίῳ στήκει ἡ πίπτει

1 Cor. 10, 12. βλέπέτω μὴ πέσῃ

18, 8. ἡ ἀγάπη οὐδέποτε πί-
 πται [ἐκπίπτει]

Heb. 4, 11. ἵνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ - πέσῃ

Jac. 5, 12. ἵνα μὴ ὑπὸ κρίσιν πέσ.

Apoc. 2, 5. πόθεν πίπτωκας;

7, 16. οὐδὲ μὴ πέσῃ ἐπ' αὐτοὺς
 ὁ ἥλιος

11, 11. φόβος μέγας ἔπασεν [ἐπ-
 έπ.] ἐπὶ τοὺς

Πισιδίαι Act. 13, 14; 14, 24.

πιστεύειν 1) glauben;

a) absolut; oder mit Accus.
 oder mit folg. δτι:

Mat. 8, 13. ὡς ἐπίστευσας γεννηθήτω

9, 28. πιστεύετε ὅτι δύναμαι

21, 22. ὅσα ἂν αἰτήσητε - πι-
 στεύοντες

24, 33. - μὴ πιστεύσητε (26. cf.
 Mar. 13, 21)

Mar. 5, 36. μὴ φοβοῦ, μόνον πίστευε

Mar. 9, 23. τὸ εἰ δύνασαι πιστεῦ-
 σαι - πάντα δυνατὰ τῷ
 πιστεύοντι

- 24. πιστεύω, βοήθει μου
 τῇ ἀπιστίᾳ

11, 23. πιστεύσῃ ὅτι ἂ λέγει γίν.

- 24. πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε

15, 32. ἵνα ἴδωμεν κ. πιστεύσωμ.

16, 16. ὁ πιστ. καὶ βαπτισθεῖς

- 17. σημεῖα - τοῖς πιστεύουσι

Luc. 1, 45. μακαρία ἡ πιστεύουσα

8, 12. μὴ πιστεύσαντ. σωθῶσιν

- 13. πρὸς καιρὸν πιστεύουσι

- 50. μόνον πίστευε καὶ σω-
 θήσεται

22, 67. οὐ μὴ πιστεύσητε (cf. Joh.
 4, 48)

Joh. 1, 7. ἵνα πάντες πιστεύσωσι
 δι' αὐτοῦ

- 51. ὅτι εἰπὸν σοι - πιστεύεις

3, 12. καὶ οὐ πιστεύετε (6, 36;
 10, 25. 26)

- πῶς ἂν εἶπω - πιστεύσ.

- 18. ὁ - μὴ πιστ. ἤδη κέκρ.

4, 41. ἐπίστευσαν διὰ τὸν λό-
 γον αὐτοῦ

- 42. οὐκέτι διὰ τὴν σὴν λα-
 λὰν πιστεύομεν

- 53. ἐπίστευσεν αὐτὸς κ. ἡ οἰκ.

5, 44. δύνασθε ὑμῖς πιστεύειν

6, 64. τινὲς οὐ οὐ πιστεύουσιν
 - οἱ μὴ πιστεύοντες

- 69. πεπιστεύκαμεν κ. ἀγνώ-
 καμεν ὅτι

8, 24. ἂν γ. μὴ πιστεύσητε ὅτι

9, 18. οὐκ ἐπίστευσαν - περὶ
 αὐτοῦ ὅτι

- 38. πιστεύω, Κύριε

Joh.10, 38. ἵνα γνῶτε κ. πιστεύσ. ὅτι

- 11, 15. ἵνα πιστεύσητε
- 28. πιστεύεις τοῦτο
- 27. ἐγὼ πεπιστεύκα ὅτι σὺ εἰ
- 40. ὅτι ἂν πιστεύσῃ ὄψαι
- 42. ἵνα πιστεύσωσιν ὅτι σὺ
- 12, 39. οὐκ ἠδύναντο πιστεύειν
- 47. ἂν τις - καὶ μὴ πιστεύσῃ
- 13, 19. πιστεύσητε ὅτι ἐγὼ εἰμι
- 14, 10. οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ
- 29. ἵνα ὅταν γέν. πιστεύσητε
- 16, 27. πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ
- 30. ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι
- 31. ἄρτι πιστεύετε
- 17, 8. ἐπίστευσαν ὅτι σὺ με ἀπ.
- 21. ἵνα ὁ κόσμος πιστ. ὅτι
- 19, 35. ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύσητε
- 20, 8. εἶδε κ. ἐπίστευσεν
- 25. ἂν μὴ ἴδ. - οὐ μὴ πιστ.
- 29. ὅτι ἰωρακὺς με, πεπιστεύκα
- μὴ ἰδόντας καὶ πιστεύσ.
- 31. ἵνα πιστεύοντ. ζωὴν ἔχῃτε
- ἵνα πιστεύσητε ὅτι Ἰησ.

Act. 2, 44. πάντας οἱ πιστεύοντας

- 4, 4. πολλοὶ - ἐπίστευσαν
- 32. πληθὸς τῶν πιστευσάντ.
- 8, 13. ἐπίστευσε κ. βαπτισθεὶς
- [- 37. εἰ πιστεύεις ἐξ ὅλης τῆς καρδίας - πιστεύω τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ εἶναι -]
- 9, 26. μὴ πιστεύοντες ὅτι
- 11, 21. πολὺς τε ἄριθμὸς πιστ.
- 13, 12. ἰδὼν - ἐπίστευσεν
- 39. πᾶς ὁ πιστ. δικαιούται
- 41. ἔργον δ' οὐ μὴ πιστεύσ.
- 48. ἐπίστευσαν ὅσοι ἦσαν
- 14, 1. ὥστα πιστ. - πολὺ πληθὸς

Act. 15, 5. τινὲς τῶν - πεπιστευκότας

- 7. ἀκούσαι - καὶ πιστεύσαι
- 11. πιστεύομεν σωθῆναι
- 17, 12. πολλοὶ - ἐπίστευσαν
- 34. κολληθέντες αὐτῷ ἐπιστ.
- 18, 8. ἐπίστευον κ. βαπτίζοντο
- 27. τ. πεπιστ. διὰ τῆς χάριτος
- 19, 2. ἐλάβετε πιστεύσαντες
- 18. πολλοὶ - τῶν πεπιστευκ.
- 21, 20. Ἰουδαίων τῶν πεπιστευκ.
- 25. τῶν πεπιστευκότ. ἰθύνων
- 26, 27. οἶδα ὅτι πιστεύεις

Rom. 1, 16. παντὶ τῷ πιστεύοντι

- 3, 22. πάντας τοὺς πιστεύοντας
- 4, 11. πιστευόντων δι' ἀκροβ.
- 18. ἐπ' ἐλπίδι ἐπίστευσεν
- 6, 8. πιστ. ὅτι καὶ συζησομεν
- 10, 4. παντὶ τῷ πιστεύοντι
- 9. πιστεύσης ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ Θεὸς αὐτόν
- 14. πῶς δὲ πιστεύσουσιν
- 13, 11. ἥ ὅτε ἐπιστεύσαμεν
- 14, 2. δ' μὲν πιστεύει φαγεῖν
- 15, 13. ἐν τῷ πιστεύειν

1Cor. 1, 21. σῶσαι τοὺς πιστεύοντας

- 3, 5. δι' ὧν ἐπιστεύσατε
- 11, 18. μέγας τι πιστεύω
- 14, 22. οὐ τοῖς πιστεύουσιν - ἀλλὰ τοῖς πιστεύουσιν
- 15, 2. εἰ μὴ εἰκὴ ἐπιστεύσατε
- 11. καὶ οὕτως ἐπιστεύσατε

2Cor. 4, 13. ἐπίστευσα - διὸ ἐδάλγησα

- ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ κ.
- Gal. 3, 22. δοθῇ τοῖς πιστεύουσι
- Eph. 1, 19. εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντες
- 1 Th. 1, 7. πᾶσι τοῖς πιστεύουσι
- (2, 10. 13)
- 4, 14. εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι

2Th. 1, 10. ἐν πάσι τοῖς πιστεύουσι.
1Tim. 3, 16. ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ

Heb. 4, 3. εἰσαρχ. - οἱ πιστεύσαντες.

11, 6. πιστεύσαι - δει δτι ἐστὶ

Jac. 2, 19. οὐ πιστεύεις ὅτι ὁ Θεός

1Pet. 2, 7. ἡ τιμὴ τοῖς πιστοῦουσιν

1Joh. 4, 16. ἡμεῖς ἠγνώκαμεν καὶ
παπισταύκ. τὴν ἀγάπην

5, 1. πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι ἴησ.

- 5. εἰ μὴ ὁ πιστ. ὅτι Ἰησοῦς

Jud. 5. τοὺς μὴ πιστεύσαντας

b) πιστ. mit Dativ der Pers.
oder † Sache:

Mat. 21, 25. οὐκ ἐπιστεύς. αὐτῷ (32.

Mar. 11, 31. Luc. 20, 5)

- 32. αἱ πόρται ἐπιστ. αὐτῷ -
τοῦ πιστεύσαι αὐτῷ

27, 42. καὶ πιστεύσομεν αὐτῷ

Mar. 16, 13. οὐδὲ ἁλκοῖς ἐπίστευσαν

Joh. 4, 21. γύναι, πιστεύ μοι δτι

† - 50. ἐπιστ. ὁ ἄνθρ. τῷ λόγῳ

5, 24. πιστ. τῷ πέμψαντί με

- 38. τοῦτῃ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε

- 46. εἰ γὰρ ἐπιστεύετε Μωϋσῇ,
ἐπιστεύετε ἂν ἐμοί

† - 47. γραμμασιν οὐ πιστεύετε

- - τοῖς ἐμοῖς ῥήμασι πιστ.

6, 30. ἴδωμεν καὶ πιστεύσ. σοι

8, 31. παπιστεύκ. αὐτῷ Ἰουδ.

- 45. ὅτι - λέγω οὐ πιστ. μοι

- 46. διατὶ ὑμεῖς - οὐ πιστεύ-
ετε μοι

10, 37. εἰ οὐ ποιῶ - μὴ πιστ. μοι

- 38. κἂν ἐμοί μὴ πιστεύητε

† - - τοῖς ἔργοις πιστεύσατε

12, 38. τίς ἐπίστευσεν τῇ ἀκοῇ;

(Rom. 10, 16)

14, 11. πιστεύετε μοι ὅτι ἐγώ

Joh. 14, 11. διὰ τὰ ἔργ. - πιστ. μοι

Act. 5, 14. πιστεύοντες. τῷ Κ. (cf. 18, 8)

8, 12. ὅτε δὲ ἐπιστ. τῷ Φιλίππῳ

† 13, 41. „ἔργον ᾧ οὐ μὴ πιστεύς.“

16, 34. πανοικὶ παπιστ. τῷ Θεῷ

† 24, 14. πιστ. πᾶσι τοῖς - γεγερ.

26, 27. πιστ. - τοῖς προφήταις

27, 25. πισταύω - τῷ Θεῷ ὅτι

Rom. 4, 3. „ἐπίστευσεν Ἀβραάμ τῷ

Θεῷ“ (Gal. 3, 6. Jac. 2, 2)

- 17. κατέναντι οὐ ἐπιστ. Θεοῦ

† 10, 16. „τίς ἐπιστ. τῇ ἀκοῇ“

2Th. 2, 11. εἰς τὸ πιστ. αὐτοὺς τῷ

† - 12. οἱ μὴ πιστ. τῇ ἀληθείᾳ

2Tim. 1, 12. οἶδα - ᾧ παπιστευκα

Tit. 3, 8. οἱ παπιστευκότες τῷ Θεῷ

† 1Joh. 3, 23. πιστεύσωμεν τῷ ὄν. σου

4, 1. μὴ παντὶ πνεύματι πιστ.

5, 10. ὁ μὴ πιστεύων τῷ Θεῷ

c) πιστ. mit εἰς;

a) in Bezug auf Christum:

Mat. 18, 6. Mar. 9, 42. Joh. 1, 12.

εἰς τὸ ὄνομα (3, 18. 1 Joh. 5,

13); 3, 15. 16. 18. 36; 4, 39; 6,

29. 35. 40. 47; 7, 5. 31. 38. 39.

48; 8, 30; 9, 35. 36; 10, 42; 11,

25. 28. 45. 48; 12, 11 (εἰς τὸν

Ἰησ.); 12, 87. 42. 44. 46; 14, 1,

12; 16, 9; 17, 20.

Act. 10, 43; 14, 23; 19, 4 (εἰς τ. Ἰ.).

Rom. 10, 14. Gal. 2, 16. Phil. 1, 29.

1 Pet. 1, 8. 1 Joh. 5, 10.

β) in Bezug auf Gott: Joh. 14, 1.

γ) Joh. 12, 38. πιστ. εἰς τὸ φῶς

1Joh. 5, 10. οὐ παπιστ. εἰς τὴν μαρτ.

d) πιστ. mit ἐπὶ c. Dat. u. Acc.;

und mit ἐν:

Mar. 1, 15. πιστεύετε ἐν τῷ εὐαγγ.

Luc. 24, 25. πιστ. ἐπὶ πᾶσιν (Neutr.)
 Act. 9, 42. ἐπὶ τὸν Κ. (11, 17; 16, 31)
 22, 19. τοὺς πιστεύοντας ἐπὶ σε
 Rom. 4, 5. πιστ. ἐπὶ τὸν δικαιοῦντα
 4, 24. πιστ. ἐπὶ τὸν ἑλπίοντα
 9, 38. ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ (10,
 11. 1 Pet. 2, 6)
 1 Tim. 1, 16. μελλόντ. πιστ. ἐπ' αὐτῷ
 2) anvertrauen:
 Luc. 16, 11. τὸ ἀλήθ. τίς ὑμῖν πιστ.
 Joh. 2, 24. οὐκ ἐπιστ. αὐτὸν αὐτοῖς
 Rom. 3, 2. ἐπιστεύθησαν τὰ λόγια
 1 Cor. 9, 17. οἰκονομίαν πεπιστευμαι
 Gal. 2, 7. πεπιστευμαι τὸ εὐαγγ.
 1 Th. 2, 4. πιστευθῆναι τὸ εὐαγγ.
 2 Th. 1, 10. ἐπιστεύθη τὸ μαρτύριον
 1 Tim. 1, 11. εὐαγγέλιον δ' ἐπιστεύθη
 Tit. 1, 3. ἐν κήρυγματι δ' ἐπιστ.
 πιστικός Mar. 14, 8. Joh. 12, 8.
 πιστις 1) absolut:
 Mat. 8, 10. τοσαύτην πίστιν εὗρον
 9, 2. ἰδὼν ὁ Ἰ. τὴν π. αὐτῶν
 (Mar. 2, 5. Luc. 5, 20)
 - 22. ἡ πίστις σου σέσωκέ σου
 (Mar. 5, 34; 10, 52. Luc.
 7, 50; 8, 48; 17, 19)
 - 29. κατὰ τὴν π. ὑμῶν γεν.
 15, 28. μεγάλη σου ἡ πίστις
 17, 20. πίστιν ὡς κόκκον σινά-
 πews (Luc. 17, 6)
 21, 21. ἐὰν ἔχητε π. κ. μὴ διακρ.
 23, 23. τὸν ἰλεον καὶ τὴν πίστιν
 Mar. 2, 5. πῶς οὐκ ἔχετε πίστιν;
 Luc. 7, 9. τοσαύτην πίστιν εὗρον
 8, 25. ποῦ ἐστιν ἡ πίστις ὑμῶν;
 17, 5. πρόσθε εἰμὶν πίστιν
 18, 8. εὐρήσει τὴν π. ἐπὶ τ. γῆς
 22, 32. μὴ ἐκλείπη ἡ πίστις σου

Act. 3, 16. ἡ π. ἣ δι' αὐτοῦ ἔδωκεν
 6, 5. πλήρη πιστ. καὶ πνεύμ.
 - 7. ὑπῆκουον τῇ πίστει
 - 8. πλήρη π. καὶ δυνάμεως
 11, 24. πνεύμ. ἁγίου καὶ πιστ.
 13, 8. διαστρέψαι - ἀπὸ τῆς π.
 14, 9. πίστιν ἔχει τοῦ σωθῆναι
 - 22. ἐμμένειν τῇ πίστει
 - 27. ἤνοιξε - θύραν πίστεως
 15, 9. τῇ πίστει καθαρίας τῆς
 καρδίας αὐτῶν
 16, 5. ἰσταρεοῦντο τῇ πίστει
 17, 31. πίστιν παρασχὼν πᾶσιν
 Rom. 1, 5. εἰς ὑπακοὴν πίστεως
 - 8. ἡ π. ὑμῶν καταγγέλλεται
 - 12. τῆς ἐν ἀλλήλοις πίστεως
 - 17. ἐκ πίστεως εἰς πίστιν
 - - „ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως
 ζήσεται“ (Gal. 3, 11. Heb.
 10, 38)
 3, 3. τὴν πίστιν τοῦ Θεοῦ (=
 Treue Gottes) καταργήσει
 - 25. διὰ τῆς πίστεως ἐν τῷ
 αὐτοῦ αἵματι
 - 27. διὰ νόμου πίστεως
 - 28. δικαιοῦσθαι πίστει
 - 30. δικαιοῦσαι περιτομὴν ἐκ
 πίστεως καὶ ἀκροβυστίας
 διὰ τῆς πίστεως
 - 31. καταργούμεν διὰ τῆς π.
 4, 5. λογίζ. ἡ π. αὐτοῦ εἰς δικ.
 - 9. ἠλογίσθη τῷ Ἀβρ. ἡ π.
 - 11. τῆς δικ. τῆς π. τῆς ἐν τῇ
 - 12. τῆς ἐν ἀκροβυστίᾳ πί-
 στεως τοῦ πατρὸς
 - 13. διὰ δικαιοσύνης πίστεως
 - 14. κακίνονται ἡ πίστις
 - 16. διὰ τοῦτο ἐκ πίστεως

- Rom. 4, 16. τῷ ἐκ πίστεως Ἀβραάμ
 - 19. μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει
 - 20. ἐνεδυναμώθη τῇ πίστει
 5, 1. δικαιοσύ. - ἐκ πίστεως
 9, 30. δικαιοσ. - τῆς | ἐκ πίστ.
 - 32. οὐκ ἐκ πίστεως, ἀλλ' ὡς
 10, 6. ἡ ἐκ πίστεως δικαιοσύνη
 - 8. τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως
 - 17. ἄρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς
 11, 20. οὐ - τῇ πίστει ἵστηκας
 12, 3. θ. ἐμέρισε μέτρον πίστ.
 - 6. κατὰ τ. ἀναλογίαν τῆς π.
 10, 1. ἀσθενοῦντα τῇ πίστει
 - 22. σὺ πίστιν ἔχεις
 - 23. ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως
 - - ὁ οὐκ ἐκ πίστ. ἁμαρτία
 16, 26. εἰς ὑπακοὴν πίστεως
 1Cor. 2, 5. ἵνα ἡ π. ὑμῶν μὴ ᾗ ἐν
 12, 9. ἐτέρῳ δὲ π. ἐν τῷ αὐτῷ
 13, 2. ἐὰν ἔχω πᾶσαν τ. πίστιν
 - 13. νυνὶ δὲ μένει πίστις
 15, 14. κενὴ δὲ καὶ ἡ π. ὑμῶν
 - 17. ματαία ἡ πίστις ὑμῶν
 16, 13. στήκατε ἐν τῇ πίστει
 2Cor. 1, 24. κυριεύωμεν ὑμῶν τῆς π.
 - - τῇ γὰρ πίστει ἐστήκατε
 4, 13. τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστ.
 5, 7. διὰ πίστεως γὰρ περι-
 πατοῦμεν, οὐ διὰ εἰδους
 8, 7. περισσεύετε πίστει
 10, 15. αὐξανομένης τῆς π. ὑμῶν
 13, 5. εἰ ἐστὶ ἐν τῇ πίστει
 Gal. 1, 23. εὐαγγελίζεται τὴν πίστιν
 3, 2. 5. ἡ ἐξ ἀκοῆς πίστεως
 - 7. οὐ ἐκ πίστεως οὐτοί εἰσιν
 - 8. ἐκ πίστ. δικαιοὶ τὰ ἔθνη
 - 9. οἱ ἐκ πίστ. εὐλογοῦνται
 - 12. νόμος οὐκ ἔστιν ἐκ π.

- Gal. 3, 14. λάβωμεν διὰ τῆς πίστ.
 - 23. πρὸ τοῦ δὲ ἐλθεῖν τὴν π.
 - - εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν
 - 24. ἵνα ἐν πίστεως δικαιοθ.
 5, 5. πνεύματι ἐκ πίστεως
 - 6. πίστις δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη
 - 22. ἀγαθωσύνη, π., πραότης
 6, 10. πρὸς τοὺς οἰκείους τῆς π.
 Eph. 2, 8. τῇ - χάριτι ἐστε σεσω-
 σμένοι διὰ τῆς πίστεως
 3, 17. διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς
 καρδίαις
 4, 5. μία πίστις, ἐν βάπτισμα
 - 13. εἰς τὴν ἐνότητά τῆς π.
 - 29. οἰκοδομὴν τῆς πίστεως
 6, 16. τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως
 - 23. ἀγάπη μετὰ πίστεως
 Phil. 1, 25. χαρὰν τῆς πίστεως
 2, 17. λειτουργία τῆς π. ὑμῶν
 3, 9. δικαιοσύνην ἐπὶ τῇ π.
 Col. 1, 4. ἀκούσαντες τὴν π. ὑμῶν
 - 23. τῇ π. τεθμελιωμένοι
 2, 7. βεβαιούμενοι ἐν τῇ π.
 1Th. 1, 3. ὑμῶν τοῦ ἔργου τῆς π.
 3, 2. ὑπὲρ τῆς πίστεως ὑμῶν
 - 6. τὴν π. καὶ τὴν ἀγ. ὑμῶν
 - 7. διὰ τῆς ὑμῶν πίστεως
 - 10. ὑπερρήματα τῆς π. ὑμῶν
 5, 8. θάρρακα πίστεως κ. ἀγ.
 2Th. 1, 3. ὑπερανυξάνει ἡ π. ὑμῶν
 - 4. τῆς ὑπομονῆς ὑμῶν κ. π.
 - 11. ἔργον πίστ. ἐν δυνάμει
 3, 2. οὐ γὰρ πάντων ἡ πίστις
 1Tim. 1, 2. γνησίῳ τέκνῳ ἐν πίστει
 - 4. οἰκονομίαν Θεοῦ τὴν ἐν π.
 - 5. ἐκ - πίστεως ἀνυποκρί-
 των (2 Tim. 1, 5)

1Tim.1, 14. μετὰ πίστεως κ. ἀγάπης
 - 19. ἔχων πίστιν καὶ ἀγαθὴν
 συναίδησιν
 - - περὶ τὴν π. ἐνανάγησαν
 2, 7. ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ
 - 15. ἐὰν μελίνωσιν ἐν πίστει
 3, 9. τὸ μυστήριον τῆς πίστ.
 4, 1. ἀποστήσονται τινες τῆς π.
 - 6. τοῖς λόγοις τῆς πίστεως
 - 12. ἐν πίστει, ἐν ἀγνείᾳ
 5, 8. τὴν πίστιν ἤρνηται
 - 12. τὴν πρώτην π. ἡτέθησαν
 6, 10. ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς
 πίστεως
 - 11. εὐσέβειαν, π., ἀγάπην
 - 12. τ. καλὸν ἀγῶνα τῆς π.
 - 21. περὶ τὴν π. ἡστοχώησαν
 2Tim. 1, 18. ἐν π. κ. ἀγάπῃ τῇ ἐν Χρ.
 2, 18. ἀνατρέπων τὴν τιμὴν π.
 - 22. πίστιν, ἀγάπην, εὐφροσύνην
 3, 8. ἁδόκιμοι περὶ τὴν πίστιν
 - 10. τῇ προςθέσει, τῇ πίστει
 4, 7. τὴν πίστιν τετήρηκα
 Tit. 1, 1. κατὰ π. ἐκλεκτῶν Θεοῦ
 - 4. κατὰ κοινὴν πίστιν
 - 13. ὑγιαίνων ἐν τῇ πίστει
 2, 2 ὑγιαίνοντας τῇ πίστει
 - 10. π. πᾶσαν ἐνδείκνυμένους
 3, 15. φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει
 Philem. 6. ἡ κοινωνία τῆς π. σου
 Heb. 4, 2. τῇ πίστει τοῖς ἀκούουσιν
 6, 12. διὰ πίστεως κ. μακροθ.
 9, 28. ἀπαδεχομένοις εἰς σω-
 τηρίαν [διὰ πίστεως]
 10, 22. ἐν πληροφορίᾳ πίστεως
 - 39. ἐσμέν - πίστεως εἰς περ.
 11, 1. ἔστι - πιστις ἐλπίζομέ-
 νων ὑπόστασις

Heb. 11, 3. πιστεῖ νοοῦμεν (cf. 4. 7.
 8. 9. 11. 17. 20. 21. 22. 23.
 24. 27. 28. 29. 30. 31)
 - 6. χωρὶς - πίστι. ἀδύνατον
 - 7. τῆς κατὰ π. δικαιοσύνης
 - 13. κατὰ π. ἀπέθανον οὗτοι
 - 33. διὰ πίστ. κατηγωνίσαντο
 - 39. μαρτυρηθέντες διὰ τῆς π.
 12, 2. εἰς τὸν τῆς π. ἀρχηγὸν κ.
 13, 7. μιμεῖσθε τὴν πίστιν
 Jac. 1, 3. τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς
 πίστεως (1 Pet. 1, 7)
 - 6. αἰτεῖτω - ἐν πίστει
 2, 5. πλουσίους ἐν πίστει
 - 14. ἐὰν πίστιν λέγῃ τις ἔχειν
 - - μὴ δύναται ἡ π. σῶσαι
 - 17. ἡ πιστις ἐὰν μὴ ἔχη ἔργα,
 νεκρά ἐστὶ
 - 18. σὺ π. ἔχεις, καὶ γὰρ ἔργα
 - - δεῖξόν μοι τὴν πίστιν σου
 - - ἐκ τῶν ἔργων μου τὴν
 πίστιν μου
 - 20. ἡ πιστις χωρὶς τῶν ἔρ-
 γων νεκρά (26)
 - 22. ἡ π. συνήργει τοῖς ἔργοις
 - - ἐκ τῶν ἔργων ἡ πιστις
 ἐταλειώθη
 - 24. ἐξ ἔργων - οὐκ ἐκ πί-
 στεως μόνον
 5, 15. ἡ εὐχὴ τῆς πίστ. σώσει
 1Pet. 1, 5. φρουρουμένους διὰ πίστ.
 - 9. τὸ τέλος τῆς πίστ. ὑμῶν
 5, 9. ἀντίστημα στερεοὶ τῇ π.
 2Pet. 1, 1. ἰσότιμον ἡμῖν λαχοῦσι π.
 - 5. ἐν τῇ π. ὑμῶν τὴν ἀρετὴν
 1Joh. 5, 4. ἡ νίκη - ἡ πιστις ἡμῶν
 Jud. 3. τῇ - παραδοθ. - πίστει
 20. τῇ ἀγιωτάτῃ ὑμῶν π.

Αποκ.2,19. τὴν ἀγάπην καὶ τὴν π.

13,10. ἡ ὑπομ. κ. ἡ π. τῶν ἀγ.

2) mit Beisatz:

a) im Genitiv:

Mar.11,22. ἔχετε πίστιν Θεοῦ

Act. 3,16. ἐπὶ τῇ πίστει τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ

Rom. 3, 3. τὴν πίστιν τοῦ Θεοῦ (= Treue Gottes) καταργήσῃ

- 22. διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χρ.

- 26. δικαιούμενα τὸν ἐκ π. Ἰησ.

Gal. 2,16. διὰ πίστεως Ἰησ. Χριστοῦ

- - δικαιώθ. ἐκ π. Χριστοῦ

- 20. ἐν πίστει ζωῇ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ

3, 22. ἐκ πίστεως Ἰησ. Χριστοῦ

Eph. 3,12. διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ

Phil. 1,27. τῇ πίστει τοῦ εὐαγγελίου

3, 9. τὴν διὰ πίστεως Χριστοῦ

Col. 2,12. διὰ τῆς π. τῆς ἐνεργείας

2Th. 2,18. πίστει ἀληθείας

Jac. 2, 1. ἔχετε τὴν π. τοῦ Κ. ἡμῶν

Aποκ.2,13. οὐκ ἤρνησά τὴν π. μου

14,12. τηροῦντες - τὴν π. Ἰησοῦ

b) m. Präpst. (εἰς, ἐν, ἐπὶ, πρὸς):

Act.20,21. π. τὴν εἰς τὸν Κ. ἡμῶν

24,24. περὶ τῇ εἰς Χριστὸν π.

26,18. πίστει τῆς εἰς ἐμέ

Rom.5, 2. τῇ πίστει εἰς τὴν χάριν

Gal. 3,26. διὰ τῆς π. ἐν Χρ. Ἰησοῦ

Eph. 1,15. τὴν καθ' ὑμᾶς π. ἐν τῷ Κ.

Col. 2, 5. τῆς εἰς Χριστὸν π. ὑμῶν

1Th. 1, 8. ἡ π. ὑμῶν ἡ πρὸς τ. Θεόν

1Tim.3,13. ἐν πίστει τῇ ἐν Χρ. Ἰ.

2Tim.3,15. διὰ π. τῆς ἐν Χρ. Ἰησοῦ

Heb. 6, 1. πίστεως ἐπὶ Θεόν

1Pet.1,21. τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλ-

πίδα εἶναι εἰς Θεόν

πιστός 1) von Personen:

a) von Gott; von Christo:

1Cor.1, 9. π. ὁ Θεὸς δι' οὐ ἐκλήθ.

(cf. 10, 13. 2 Cor. 1, 18)

1Th. 5,24. πιστὸς ὁ καλῶν ὑμᾶς

2Th. 3, 3. πιστὸς - ἐστὶν ὁ Κύριος

2Tim.2,13. εἰ ἀπ., ἐκείνος π. μένει

Heb. 2,17. π. ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς

3, 2. π. ὄντα τῷ ποιήσαντι

10,23. πιστὸς - ὁ ἐπαγγελιά-
μενος (11, 11)

1Pet.4,19. ὡς πιστῷ κτιστῇ

1Joh.1, 9. πιστὸς ἐστι καὶ δίκαιος

Aποκ.1, 5. ὁ μάρτυς ὁ π. (3, 14)

19,11. καλὸν π. κ. ἀληθινός

b) von Menschen = treu;

† gläubig:

Mat.24,45. ἐστὶν ὁ πιστὸς δοῦλος

(cf. 25, 21. 23)

25,21. ἐπὶ ὀλίγα ἡς πιστὸς (23)

Luc.12,42. ὁ π. οἰκονόμος καὶ φρ.

16,10. ὁ πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ π.

ἐν πολλῷ πιστὸς ἐστι

- 11. ἐν τῷ - π. οὐκ ἐγένεσθαι

- 12. ἐν τῷ ἄλλοτρίῳ πιστοί

19,17. ἐν ἐλαχίστῳ π. ἐγένου

† Joh.20,27. μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ

πιστός

† Act.10,45. οἱ ἐκ περιτομῆς πιστοί

† 16, 1. γενναῖος Ἰουδ. πιστῆς

† - 15. γενναῖά με πιστὴν τῷ

Κυρίῳ εἶναι

1Cor.4, 2. οἱ. ἵνα π. τις εὐρεθῇ

† - 17. τέκνον - πιστὸν ἐν Κυρίῳ

† 7,14. ἡγλασται - ὁ ἄπιστος ἐν

τῇ γυναίκί [τῇ πιστῇ]

† - 25. ἡλεημένος ὑπὸ Κυρίου

πιστὸς εἶναι

+ 2 Cor. 6, 15. μερὶς π. μετὰ ἀπίστου

+ Gal. 3, 9. σὺν τῷ πιστῷ Ἀβραάμ

+ Eph. 1, 1. τοῖς πιστοῖς ἐν Χρ. Ἰησ.

6, 21. πιστὸς διάκονος ἐν Κυ-
ρίῳ (cf. Col. 1, 7; 4, 7)

+ Col. 1, 2. ἀγ. κ. π. ἀδελφοῖς ἐν Χρ.

(†) 4, 9. τῷ π. καὶ ἀγαπητῷ ἀδ.

1 Tim. 1, 12. δεῖ πιστὸν με ἡγήσατο

3, 11. γυναῖκας - πιστάς ἐν πᾶσι

+ 4, 8. τοῖς π. καὶ ἐπεγνωκόσι

+ - 10. σωτῆρ - μάλιστα πιστῶν

+ - 12. τύπος γίνου τῶν πιστῶν

+ 5, 16. εἴ τις πιστὸς ἢ πιστὴ ἔχει

+ 6, 2. πιστοὺς ἔχοντ. δεσπότας

+ - - πιστοὶ εἰσι καὶ ἀγαπητοὶ

2 Tim. 2, 2. παράθου π. ἀνθρώποις

+ Tit. 1, 6. τέκνα ἔχων πιστά

Heb. 3, 5. πιστὸς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ

+ 1 Pet. 1, 21. τοὺς - πιστ. [αἱ. πι-
στεύοντας] εἰς Θεόν

5, 12. Σιλουαν. τοῦ π. ἀδελφοῦ

3 Joh. 5. πιστὸν ποιεῖς ὃ ἐὰν ἐργ.

Apoc. 2, 10. γίνου π. ἄχρι θανάτου

- 13. ὃ μάρτυς μου ὁ πιστὸς

+ 17, 14. κλητοὶ καὶ ἐκλεκτοὶ κ. π.

2) von Sachen = glaubwürdig:

Act. 18, 34. τὸ ὅσα Λαοὶ τὰ πιστά

1 Tim. 1, 15. πιστὸς ὁ λόγος (3, 1; 4,

9; 2 Tim. 2, 11. Tit. 3, 8.

cf. Apoc. 21, 5; 22, 6. οἱ

λόγοι π. κ. ἀληθινοὶ εἰσι)

Tit. 1, 9. τοῦ κατὰ τὴν διδασχὴν

πιστοῦ λόγου

πιστοῦν 2 Tim. 3, 14.

πλανῆν, πλανᾶσθαι

1) πλανῆν

Mat. 24, 4. μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ

(Mar. 13, 5)

Mat. 24, 5. πολλοὺς πλανήσουσι (11.

Mar. 13, 6)

- 24. ὥστε πλαν. - καὶ τοὺς ἐκ.

Joh. 7, 12. πλανᾷ τὸν ὄχλον

2 Tim. 3, 13. πλανῶντες κ. πλανώμενοι

1 Joh. 1, 8. ἑαυτοὺς πλανῶμεν

2, 28. περὶ τ. πλανώντων ὑμᾶς

3, 7. μηδεὶς πλανάτω ὑμᾶς

Apoc. 2, 20. πλανᾷ τοὺς ἑμους δούλ.

12, 9. σατανᾶς ὁ πλ. τὴν οἰκ.

13, 14. πλανᾷ τοὺς κατοικοῦντας

19, 20. ἐν οἷς ἐπλάνησε τοὺς λαβ.

20, 3. ἵνα μὴ πλανᾷ ἔτι τὰ ἔθ.

- 8. πλανῆσαι τὰ ἔθνη

- 10. διάβολος ὁ πλ. αὐτοὺς

2) πλανᾶσθαι

Mat. 18, 12. ἐὰν - πλανηθῇ ἐν ἐξ αὐτ.

- - ζητῇ τὸ πλανώμενον

- 13. τοῖς μὴ πεπλανημένοις

22, 29. πλανᾶσθε μὴ εἰδότες

Mar. 12, 24. οὐ διὰ τοῦτο πλανᾶσθε

- 27. πολὺ πλανᾶσθε

Luc. 21, 8. βλέπετε μὴ πλανηθῆτε

Joh. 7, 47. μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλαν.

1 Cor. 6, 9. μὴ πλανᾶσθε (15, 33.

Gal. 6, 7. Jac. 1, 16)

2 Tim. 3, 13. πλανῶντες κ. πλανώμεν.

Tit. 3, 8. ἀπειθεῖς, πλανώμενοι

Heb. 3, 10. „ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδ.“

5, 2. τοῖς ἀγνοοῦσιν κ. πλαν.

11, 38. ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι

Jac. 5, 19. πλανηθῇ ἀπὸ τῆς ἀληθ.

1 Pet. 2, 25. ὡς πρόβατα πλανώμενα

2 Pet. 2, 15. ἐπλανήθησαν ἐξακολ.

Apoc. 18, 23. ἐν τῇ φαρμακείᾳ σου

ἐπλαν. πάντα τὰ ἔθνη

πλάνη

Mat. 27, 64. ἡ ἐσχάτη πλάνη χεῖρων

Rom. 1, 27. τὴν ἀντιμισθ. - τῆς πλ.
 Eph. 4, 14. πρὸς τ. μεθοδεῖαν τῆς πλ.
 1Th. 2, 3. οὐκ ἐκ πλάνης
 2Th. 2, 11. ἐνέργειαν πλάνης
 Jac. 5, 20. ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ
 2Pet. 2, 18. ἐν πλάνῃ ἀναστρεφόμεν.
 8, 17. τῇ τῶν ἀθέσμων πλάνῃ
 1Joh. 4, 6. τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης
 Jud. 11. τῇ πλάνῃ τοῦ Βαλαάμ
 πλανήτης Jud. 13.
 πλάνος
 Mat. 27, 63. 2 Cor. 6, 8. 1 Tim. 4, 1
 (πνεύμ. π.). 2 Joh. 7.
 πλάξ 2 Cor. 3, 3 (bis). Heb. 9, 4.
 πλάσμα Rom. 9, 20.
 πλάσσειν Rom. 9, 20. 1 Tim. 2, 13.
 πλαστός 2 Pet. 2, 3.
 πλατεῖα
 Mat. 6, 5; 12, 19. Luc. 10, 10; 13,
 26; 14, 21. Act. 5, 15. Apoc. 11,
 8; 21, 8. 21; 22, 2.
 πλάτος
 Eph. 3, 18. Apoc. 20, 9; 21, 16 (bis).
 πλατύνειν
 Mat. 23, 5. 2 Cor. 6, 11. 13.
 πλατύς Mat. 7, 13.
 πλέγμα 1 Tim. 2, 9.
 πλεῖν
 Luc. 8, 23. Act. 21, 3; 27, 2. 6. 24.
 Apoc. 18, 17.
 πλέκειν
 Mat. 27, 29. Mar. 15, 17. Joh. 19, 2.
 πλεονάζειν
 Rom. 5, 20. ἵνα πλεονάσῃ τὸ παράπτ.
 - - οὐ - ἐπλεόν. ἡ ἁμαρτία
 6, 1. ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ
 2Cor. 4, 15. ἡ χάρις πλεονάσασα
 8, 15. „ὁ τὸ πολὺ οὐκ ἐπλεόν.“

Phil. 4, 17. τὸν καρπ. τὸν πλεον. εἰς
 1Th. 3, 12. ὑμᾶς - ὁ Κύριος πλεονά-
 σαι κ. περισσ. τῇ ἀγάπῃ
 2Th. 1, 3. πλεονάζει - ἡ ἀγ. - εἰς
 2Pet. 1, 8. ταῦτα γ. ὑμῖν - πλεονάζ.
 πλεονεκεῖν
 2 Cor. 2, 11; 7, 2; 12, 17. 18. 1 Th. 4, 6.
 πλεονέκτης
 1 Cor. 5, 10. 11; 6, 10. Eph. 5, 5.
 πλεονεξία
 Mar. 7, 22. πλεονεξίαι, πονηρίαι
 Luc. 12, 15. φυλάσσω. ἀπὸ τῆς πλεον.
 Rom. 1, 29. πονηρίαι, πλεον., κακία
 2Cor. 9, 5. μὴ ὡς πλεονεξίαν
 Eph. 4, 19. ἐν πλεονεξίᾳ
 5, 3. ἡ πλ. μὴδὲ ὀνομαζέσθω
 Col. 3, 5. τὴν πλ. ἣτις ἐστὶν εἰδωλ.
 1Th. 2, 5. ἐν προφάσει πλεονεξίας
 2Pet. 2, 3. ἐν πλεον. πλαστοῦ λόγ.
 - 14. καρδίαν γεγυμνασμένην
 πλεονεξίας ἔχοντας
 πλευρά
 Joh. 19, 34; 20, 20. 25. 27. Act. 12, 7.
 πληγή
 Luc. 10, 30. πληγὰς ἐπιθ. ἀπῆλθεν
 12, 48. ποιήσας - ἄξια πληγῶν
 Act. 16, 23. ἐπιθάντας αὐτοῖς πληγὰς
 - 33. ἔλουσαν ἀπὸ τῶν πληγῶν
 2Cor. 6, 5. ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς
 11, 23. ἐν πληγ. ὑπερβαλλόντως
 Apoc. 9, 18. ἀπὸ τῶν τριῶν πληγ. τ.
 - 20. ἐν ταῖς πληγαῖς ταύταις
 11, 6. πατάξαι - ἐν πάσῃ πλ.
 13, 3. ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου
 αὐτοῦ (12)
 - 14. τὴν πληγ. τῆς μαχαίρας
 15, 1. πλ. ἐπὶ τὰς ἐσχάτας (6.8)
 16, 9. ἐπὶ τὰς πληγὰς ταύτας

Apoc. 16, 21. ἐκ τῆς πλ. τῆς χαλάρης
 - - μεγάλη ἐστὶν ἡ πλ. αὐτῆς
 18, 4. ἐκ τῶν πληγῶν αὐτῆς
 - 8. ἤξουσιν αἱ πληγαὶ αὐτῆς
 21, 9. ε. ἐπὶ πλ. τῶν ἐσχαίων
 22, 18. τὰς πληγ. τὰς γεγραμμ.

πλήθειν, πίμπλημι

Mat. 22, 10. ἐπλήσθη ὁ γάμος ἀνακ.
 27, 48. πλήσας-δξους (Joh. 19, 29)

Luc. 1, 15. πνεύματος ἁγίου πλη-
 σθήσεται (cf. 1, 41. 67.
 Act. 2, 4; 4, 8. 31; 9, 17;
 13, 9)

- 28. ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι
 (2, 6. 21. 22)

- 57. τῇ - Ἐλισάβετ ἐπλήσθη
 ὁ χρόνος

4, 28. ἐπλήσθ. πάντες θυμοῦ

5, 7. ἐπλήσαν [ἐπλήσθησαν]
 , ἀμφοτέρω τὰ πλοῖα

- 26. ἐπλήσθησαν φόβου

6, 11. ἐπλήσθησαν ἀνοίας

21, 22. πλησθῆναι πάντα τὰ γε-
 γραμμένα

Act. 3, 10. ἐπλήσθησαν θάμβους

5, 17. ἐπλήσθησ. ζήλου (13, 45)

19, 29. ἐπλήσθη ἡ πόλις ὅλη
 τῆς συγχύσεως

*πλήθος

Luc. 2, 13. πλήθος στρατιᾶς οὐραν.

Jac. 5, 20. καλύψει πληθος ἁμαρ-
 τιῶν (1 Pet. 4, 8)

πληθύνειν

Mat. 24, 12. πληθυνθ. τὴν ἀνομίαν

Act. 6, 1. πληθυνόντων τ. μαθητῶν

- 7. ἐπληθύνετο ὁ ἄριθμός

7, 17. ἐπληθύνθη ἐν Αἰγύπτῳ

9, 31. τῇ παρακλήσει-ἐπληθύν.

Act. 12, 24. ἠδύνατο καὶ ἐπληθύνετο
 2 Cor. 9, 10. πληθύνει τὸν σπόρον ὑμ.

Heb. 6, 14. „πληθύνων πληθυνώσε“

1 Pet. 1, 2. χάρις ὑμῖν - πληθυνθεῖν
 (2 Pet. 1, 2)

Jud. 2. ἔλαος ὑμῖν - πληθυνθεῖν
 πλήκτες 1 Tim. 3, 3. Τίτ. 1, 7.

πλημμύρα Luc. 6, 48.

πλήρης

Mat. 14, 20. δωδ. κοφ. πλήρεις (cf.
 15, 37. Mar. 6, 43; 8, 19)

Mar. 4, 28. πλήρη σίτον ἐν τῷ στάλῳ

Luc. 4, 1. πνεύματος ἁγίου πλήρης
 (Act. 6, 3; 7, 55; 12, 24)

5, 12. ἀνὴρ πλήρης λίπρας

Joh. 1, 14. πλ. χάριτος κ. ἀλήθειας

Act. 6, 5. πλήρη πίστεως

- 8. πλήρη χάριτος

9, 36. πλήρης ἀγαθῶν ἔργων

13, 10. πλήρης παντός δόλου

19, 28. γενομένοι πλήρ. θυμοῦ

2 Joh. 8. μισθὸν πλ. ἀπολάβωμεν
 πληροῦν

1) = füllen; an-, ausfüllen
 (mit etw.: Gen., Dat., Acc., ἐν)

Mat. 13, 48. ὅτε ἐπληρώθη (sc. σα-
 γήνῃ)

Luc. 2, 40. πληρούμενον σοφίας

3, 5. „πᾶσα φάραγξ πληρ.“

Joh. 12, 3. οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς
 ὁσμῆς τοῦ μύρου

16, 6. ἡ λύπη πεπλ. ὑμ. τ. καρδ.

Act. 2, 2. ἐπλήρωσεν ὅλον τ. οἶκον

- 28. πληρώσεις με εὐφροσύνης

5, 3. ἐπλήρωσεν ὁ σατ. τ. καρδ.

- 28. πεπληρ. τὴν Ἱερ. τῆς διδ.

13, 52. ἐπληρ. χαρᾶς καὶ πνεύμ.

Rom. 1, 29. πεπληρωμ. πάσῃ ἀδικίᾳ

Rom. 15, 13. πληρ. ὑμᾶς πάσης χαρᾶς
 - 14. πεπληρ. πάσης γνώσεως
 2Cor. 7, 4 πεπληρ. τ. παρακλήσει
 Eph. 1, 23. τὸ πληρῶμα τοῦ τὰ
 πάντα ἐν πᾶσι πληρου-
 μένου
 3, 19. ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν
 τὸ πληρῶμα τοῦ Θεοῦ
 4, 10. ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα
 5, 18. πληροῦσθε ἐν πνεύματι
 Phil. 1, 11. πεπληρωμένοι καρπὸν
 [-πῶν] δικαιοσύνης
 4, 18. περισσεύω, πεπληρῶμαι
 - 19. πληρώσει πᾶσαν χρείαν
 Col. 1, 9. ἵνα πληρωθῆτε τὴν ἐπι-
 γνώσιν - ἐν πάσῃ σοφίᾳ
 2, 10. ἵνα ἐν αὐτῷ πεπληρ.
 2Tim. 1, 4. ἵνα χαρᾶς πληρωθῶ
 2) = erfüllen; vollenden; zu
 Ende führen; vollständig
 machen.
 a) die Schrift (als Weiss-
 agung), ein weissagendes
 Wort:
 Mat. 1, 22. ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν
 (2, 15. 17. 23; 4, 14; 8,
 17; 12, 17; 13, 35; 21, 4;
 27, 9 [35]).
 (3, 17. οὐκ ἤλθον καταλῦσαι,
 ἀλλὰ πληρῶσαι)
 26, 54. πῶς οὖν πληρωθῶσιν αἱ
 γραφαί (cf. 56. Mar. 14,
 49; 15, 28. Luc. 4, 21 (ἡ
 γρ.). Joh. 13, 18; 17, 12;
 19, 24. 36. Act. 1, 16. Jac.
 2, 23)
 Luc. 1, 20. τοῖς λόγοις μου οἵτινες
 πληρωθήσονται

Luc. 21, 22. τοῦ πληρωθῆν. [πλησθ.]
 πάντα τὰ γεγραμμένα
 24, 44. δεῖ πληρ. πάντα τὰ γεγρ.
 Joh. 12, 38. ὁ λόγος Ἦσ. - πληρωθῇ
 15, 25. ἵνα πληρ. ὁ λόγ. ὁ γεγρ.
 18, 9. ἵνα πληρ. ὁ λόγος (32)
 Act. 3, 18. ὁ Θεὸς δ' προκατήγγειλε
 - ἐπλήρωσεν
 13, 27. τὰς φωνὰς τῶν προφη-
 τῶν - ἐπλήρωσαν
 b) das Gesetz:
 Mat. 5, 17. οὐκ ἤλθον καταλῦσαι,
 ἀλλὰ πληρῶσαι
 Rom. 13, 8. νόμον πεπλήρωκα
 Gal. 5, 14. νόμος ἐν ἐνὶ λόγῳ πλη-
 ροῦται [πεπληροῦται]
 c) von der Zeit:
 Mar. 1, 15. πεπλήρωται ὁ καιρὸς
 Luc. 21, 24. ἄχρι πληρωθῶσι καιροί
 Joh. 7, 8. ὁ καιρὸς - οὐπω πεπλήρ.
 Act. 7, 23. ἐπληροῦτο αὐτῷ - χρόν.
 - 30. πληρωθ. ἐτῶν τεσσαρ.
 9, 23. ὥς - ἐπληροῦντο ἡμέραι
 24, 27. διατίας - πληρωθείσης
 d) die Freude:
 Joh. 3, 29. ἡ χαρὰ ἣ ἐμὴ πεπλήρ.
 15, 11. ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ
 16, 24. χαρὰ ὑμῶν ἢ πεπληρ.
 (1 Joh. 1, 4. 2 Joh. 12)
 17, 13. τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πε-
 πληρωμένην ἐν αὐτοῖς
 Phil. 2, 2. πληρώσ. μου τὴν χαρὰν
 e) übrige Stellen:
 Mat. 3, 15. πληρ. πᾶσαν δικαιοσύν.
 23, 32. πληρῶσατε τὸ μέτρον
 Luc. 7, 1. ἐπλήρ. πάντα τὰ ρήματα
 9, 31. ἔξοδον - ἣν ἔμελλε πληρ.
 22, 16. ὥς ὅτου πληρ. ἐν τ. βασ.

Act. 12, 25. πληρώσαντες τὴν διακονίαν (Col. 4, 17)

13, 25. ἐπλήρ. ὁ Ἰω. τὸν δρόμον

14, 26. ἔργον δ' ἐπλήρωσαν

19, 21. ὡς - ἐπληρώθη ταῦτα

Rom. 8, 4. τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου - πληρωθῇ

15, 19. πεπληρωκ. τὸ εὐαγγέλι.

2Cor. 10, 6. πληρωθῇ ὑμῶν ἡ ὑπακοή

Col. 1, 25. πληρ. τὸν λόγον τοῦ Θ.

4, 12. τέλειοι καὶ πεπληρ. ἐν [αἰ. πεπληροφ.]

2Th. 1, 11. ἵνα - πληρ. πάσαν εὐδοκ.

Apoc. 3, 2. ἔργα πεπληρ. ἐνώπιον.

6, 11. ὥς πληρώσ. [πληρωθῶσι] καὶ οἱ σύνδουλοι

πληροφορεῖν

Luc. 1, 1. περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων.

Rom. 4, 21. πληροφορ. ὅτι ὁ ἐπήγγ.

14, 5. ἐν τῷ ἰδίῳ νοῦ πληροφ.

Col. 4, 12. πεπληροφ. [αἰ. πεπληρωμ.] ἐν παντὶ θελήματι

2Tim. 4, 5. τὴν διακ. σου πληροφορό. - 17. τὸ κήρυγμα πληροφορ.

πληροφορία

Col. 2, 2. τῆς πληροφ. τῆς συντίσεως

1Th. 1, 5. ἐν πληροφορίᾳ πολλῇ

Heb. 6, 11. πρὸς τὴν πληρ. τῆς ἐλπίδ.

10, 22. ἐν πληροφορ. πίστει

πλήρωμα

Mat. 9, 16. αἶρε - τὸ πλήρωμα αὐτοῦ (Mar. 2, 21)

Mar. 6, 43. ἦραν κλασμ. δῶδ. κοφ. πληρώματα [αἰ. πλήρεις]

8, 20. πληρώματα κλασμάτων

Joh. 1, 16. ἐκ τ. πληρώματος αὐτοῦ

Rom. 11, 12. πέσω μᾶλλ. τὸ πλ. αὐτ.

Rom. 11, 25. τὸ πλ. τῶν ἰθνητῶν εἰσελθῇ

13, 10. πληρ. - νόμου ἢ ἀγάπης

15, 29. ἐν πληρ. εὐλογίας Χριστ.

1Cor. 10, 26. ἡ γῆ κ. τὸ πλ. αὐτ. [28]

Gal. 4, 4. ἦλθε τὸ πλ. τοῦ χρόνου

Eph. 1, 10. τοῦ πληρώμ. τῶν καιρῶν

- 23. τὸ πλ. τοῦ τὰ πάντα ἐν π.

3, 19. εἰς πᾶν τὸ πλ. τοῦ Θεοῦ

4, 13. ἡλικίας τοῦ πλ. τοῦ Χρ.

Col. 1, 19. πᾶν τὸ πλ. κατοικῆσαι

2, 9. πᾶν τὸ πλ. τῆς θεότητος

πλησίον 1) als Præp. Joh. 4, 5.

2) ὁ πλησίον (mit ἀγαπᾶν

u. ἀγαπᾶν)

Luc. 10, 29. τίς ἐστὶ μου πλησίον;

- 36. τίς οὖν τούτων - πλησίον

δοκαὶ σοι γαγονῆται τοῦ

Act. 7, 27. ὁ ἀδικῶν τὸν πλησίον

Rom. 13, 10. τῷ πλ. κακὸν οὐκ ἐργ.

15, 2. ἕκαστος - τῷ πλ. ἀρεσκ.

Eph. 4, 25. ἕκαστος μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ

Heb. 8, 11. ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ [αἰ. τ. πολλήν]

πλησμονή Col. 2, 23.

πλήσσειν Apoc. 8, 12.

πλοῖάριον

Mar. 3, 9; 4, 36. Joh. 6, 22. 23. 24;

21, 8.

πλοῖον

Mat. 4, 21, 22; 8, 23. 24; 9, 1; 13,

2; 14, 13. 22. 24. 29. 32. 33; 15, 39.

Mar. 1, 19. 20; 4, 1. 36. 37; 5, 2.

18. 21; 6, 32. 45. 47. 51. 54; 8,

10. 13. 14.

Luc. 5, 2. 3. 7. 11; 8, 22. 37.

Joh. 6, 17. 19. 21. 22. 24; 21, 3. 6.

Act. 20, 13. 38; 21, 2. 3. 6; 27, 2.

6. 10. 15. 17. 19. 22. 30. 31. 37.
 38. 39. 44; 28, 11.
 Jac. 3, 4. Apoc. 8, 9; 18, 17. 19.
 πλοῦς Act. 21, 7; 27, 9. 10.
 πλούσιος † trop.
 Mat. 19, 23. δυσκόλως πλούσ. εἰσελθ.
 - 24. ἡ πλούσιον εἰς τ. βασ.
 (Mar. 10, 25. Luc. 18, 25)
 27, 57. ἀνθρ. πλούσ. ἀπὸ ἄριμ.
 Mar. 12, 41. πολλοὶ πλούσιοι ἐβαλλον
 (cf. Luc. 21, 1)
 Luc. 6, 24. οὐαὶ ὑμῖν τοῖς πλουσίοις
 12, 16. ἀνθρώπου τινὸς πλουσ.
 14, 12. μηδὲ γείτονας πλουσίους
 16, 1. ἀνθρ. τις ἦν πλούσ. (19)
 - 21. ἀπὸ τῆς τραπ. τοῦ πλ.
 - 22. ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλούσ.
 18, 23. ἦν γὰρ πλούσιος σφόδρα
 19, 2. καὶ οὗτος ἦν πλούσιος
 † 2Cor. 8, 9. ἐπτώχευσε πλούσιος ὢν
 † Eph. 2, 4. θ. πλούσιος ὢν ἐν ἐλλείψει
 1Tim. 6, 17. τοῖς πλ. ἐν τῷ νῦν αἰῶνι
 Jac. 1, 10. ὁ - πλ. ἐν τῇ ταπεινώσει
 - 11. ὁ πλ. - μαρανθήσεται
 † 2, 5. πλουσίους ἐν πίστει
 - 6. οἱ πλούσιοι καταδυναστ.
 5, 1. ἀγα νῦν οἱ πλούσιοι
 † Apoc. 2, 9. ἀλλὰ πλούσιος εἶ
 † 8, 17. πλούσ. εἰμι καὶ πεπλουτ.
 6, 15. οἱ πλούσ. κ. οἱ ἰσχυροὶ
 18, 16. τοὺς πλ. καὶ τ. πτωχοὺς
 πλουσίως
 Col. 3, 16. 1 Tim. 6, 17. Tit. 8, 6.
 2 Pet. 1, 11.
 πλουτεῖν
 Luc. 1, 53. πλουτοῦντας ἀξαπέστ.
 12, 21. μὴ εἰς Θεὸν πλουτῶν
 m. 10, 12. Χρ. π. πλουτῶν εἰς π.

1Cor. 4, 8. ἤδη ἐπλουτήσατε
 2Cor. 8, 9. ἐπ. ἐκ. πτωχεῖα πλουτήσ.
 1Tim. 6, 9. οἱ δὲ βουλόμενοι πλουτ.
 - 18. πλουτ. ἐν ἔργοις καλοῖς
 Apoc. 3, 17. πλούσιός εἰμι κ. πεπλούτ.
 - 18. ἵνα πλουτήσῃς
 18, 3. ἐκ τ. δυνάμ. - ἐπλουτήσας
 - 15. οἱ πλουτήσ. ἀπ' αὐτῆς
 - 19. ἐν ἡ' ἐπλουτήσαν πάντες
 πλουτεῖν
 1 Cor. 1, 5. 2 Cor. 6, 10; 9, 11.
 πλοῦτος
 Mat. 13, 22. ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου
 (Mar. 4, 19)
 Luc. 8, 14. ὑπὸ μεριμνῶν κ. πλούτου
 Rom. 2, 4. τοῦ πλ. τῆς χρηστότητος
 9, 23. τὸν πλ. τῆς δόξης αὐτοῦ
 11, 12. πλούτος κόσμου
 - 12. πλούτος ἐθνῶν
 - 33. ὃ βάθος πλ. καὶ σοφίας
 2Cor. 8, 2. τὸν πλ. τῆς ἀπλότητος
 Eph. 1, 7. κατὰ τὸν πλ. τῆς χάριτος
 - 18. τίς ὁ πλ. τῆς δόξης τῆς
 2, 7. τὸν ὑπερβάλλοντα πλού-
 τον τῆς χάριτος
 8, 8. τὸν ἀνεξίχυν. πλ. τοῦ Χρ.
 - 16. κατὰ τὸν πλούτον τῆς
 δόξης αὐτοῦ
 Phil. 4, 19. κατὰ τὸν πλ. αὐτοῦ ἐν θ.
 Col. 1, 27. τίς ὁ πλ. τῆς δόξ. τοῦ μ.
 2, 2. εἰς πάντα πλ. τῆς πληρ.
 1Tim. 6, 17. ἐπὶ πλούτου ἀθλητότητι
 Heb. 11, 26. μετίζωνα πλούτον ἡγήσ.
 Jac. 5, 2. ὁ πλούτος ὑμῶν σέσηπε
 Apoc. 5, 12. δύναμιν καὶ πλ. κ. σοφ.
 18, 16. ἡρμημάθη ὁ τοσοῦτος πλ.
 πλύνειν
 [Luc. 5, 2.] Apoc. 7, 14; [22, 14.]

πνέειν

Mat. 7, 25. 27. Luc. 12, 55. Joh. 3, 8;
6, 18. Act. 27, 40. Apoc. 7, 1.

πνεῦμα 1) = Geist Gottes:

a) absolut: τὸ πνεῦμα (cf.
auch sub 2)

Mat. 4, 1. ἀνέχθη - ὑπὸ τοῦ πν.
12, 31. ἡ - τοῦ πν. βλασφημία
22, 43. Δαυὶδ ἐν πνεύματι [al.
πν. ἁγ.] - καλεῖ

Mar. 1, 10. τὸ πν. ὡς περισσεύον
- 12. τὸ πν. αὐτὸν ἐκβάλλει

Luc. 2, 27. ἦλθεν ἐν τῷ πνεύματι
4, 1. ἦγετο ἐν τῷ πνεύματι
- 14. ἐν τῇ δυνάμει τοῦ πν.

Joh. 1, 32. τὸ πν. καταβαίνον (33)
3, 5. ἐξ ὕδατος κ. πνεύματος
- 6. τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ
πνεύματος (8)

- 8. τὸ πν. ὅπου θέλει πνεῖ
- 34. δίδωσιν ὁ θεὸς τὸ πν.

4, 24. πνεῦμα ὁ θεός
6, 63. τὸ πν. ἐστὶ τὸ ζωοποιῶν

7, 39. εἶπε περὶ τοῦ πνεύματος

Act. 2, 4. καθὼς τὸ πν. ἰδίδου
- 7. ἐκχεῖ ἀπὸ τοῦ πνεύμα-
τός μου (18)

6, 10. καὶ τῷ πνεύμ. ᾧ ἐλάλει

8, 29. εἶπε - τὸ πνεῦμα τῷ Φι-
λίππῳ (cf. 10, 19; 11, 12)

11, 23. ἐσήμανε διὰ τοῦ πνεύμ.

18, 5. συνείχετο τῷ πν. [al. λόγῳ]

21, 4. ἔλεγον διὰ τοῦ πνεύμ.

Rom. (8, 1. [κατὰ πνεῦμα] (4. 5))

- 5. οἱ - κατὰ πν. τὰ τοῦ πν.

(- 6. 9. 10. 13. s. sub 2)

- 18. αὐτὸ τὸ πνεῦμα συμμαρ-
τυρεῖ τῷ πνεύμ. ἡμῶν

Rom. 8, 23. ε. ἀπαρχὴν τοῦ πν. ἔχ.

- 26. τὸ πν. συναντιλαμβάνεται

- - τὸ πν. ὑπεραντυσχάνει

- 27. τί τὸ φρόνημα τοῦ πν.

15, 30. διὰ τῆς ἀγάπης τοῦ πν.

1Cor. 2, 10. τὸ γ. πν. πάντα ἐρευνᾷ

- 13. ἐν διδακτοῖς πν. [ἀγίου]

12, 4. τὸ - αὐτὸ πν. (cf. 8. 9)

- 7. ἡ φανέρωσις τοῦ πνεύμ.

- 8. διὰ τοῦ πν. δίδεται λόγ.

- 11. τὸ ἐν κ. τὸ αὐτὸ πνεῦμα

- 13. ἐν ἐνὶ πν. - ἐβυπτίσθημεν

- - εἰς ἐν πν. ἐποτίσθημεν

2Cor. 1, 22. τ. ἀρῥάβωνα τοῦ πν. (5, 5)

3, 6. τὸ - πνεῦμα ζωοποιεῖ

- 8. ἡ διακονία τοῦ πνεύματ.

- 17. ὁ δὲ Κύρ. τὸ πν. ἐστιν

Gal. 3, 2. ἐξ ἐργων νόμ. τὸ πν. ἐλάββ.

(- 3. ἐναρξάμενοι πνεύματι)

- 5. ἐπιχορηγ. ὑμῖν τὸ πν.

- 14. τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πν.

(4, 29; 5, 16. 17. 18. 22. 25; 6, 8.

Eph. 5, 9; 6, 17. s. sub 2)

1Th. 5, 19. τὸ πνεῦμα μὴ σβεννύετε

1Tim. 4, 1. τὸ - πνεῦμα φητὼς λέγει

1Pet. 1, 2. ἐν ἁγιασμῷ πνεύματος

- 22. ἡγνικ. διὰ πν. [al. om.]

1Joh. 3, 24. ἐκ τοῦ πν. οὐ ἡμῖν ἔδωκε

5, 6. τὸ πν. ἐστὶ τὸ μαρτυροῦν

- - τὸ πν. ἐστὶν ἡ ἀλήθεια

- 8. τὸ πν. κ. τὸ ὕδωρ κ. τὸ

Apoc. 2, 7. τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς

ἐκκλησίαις (11. 17. 29; 3,

6. 13. 22)

14, 13. ναὶ λέγει τὸ πνεῦμα

22, 17. τὸ πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη

b) (τὸ) πνεῦμα (τὸ) ἅγιον

Mat. 1, 18. ἐκ πνεύματος ἁγίου (20)

Mat. 3, 11. ἐν πνεύματι ἁγίῳ καὶ
πυρὶ (Luc. 3, 16)

12, 32. κατὰ τοῦ πν. τοῦ ἁγίου

22, 43. Δ. ἐν πν. [ἁγίῳ] - καλεῖ

28, 19. εἰς τὸ δν. - τοῦ ἁγίου πν.

Mar. 1, 8. βαπτ. ὑμ. ἐν πν. ἁγ. (cf.
Joh. 1, 23. Act. 1, 5; 11, 16)

8, 29. εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον

12, 36. εἶπεν ἐν πνεύματι ἁγίῳ

13, 11. ἀλλὰ τὸ πν. τὸ ἅγιον

Luc. 1, 15. πνεῦμ. ἁγ. πλησθήσεται
(cf. 41. 67. Act. 2, 4; 4,

8. 31; 9, 17; 13, 9)

- 35. πν. ἅγιον ἐπελεύσεται

2, 25. πν. ἦν ἅγιον ἐπ' αὐτόν

- 26. ὑπὸ τοῦ πν. τοῦ ἁγίου

3, 22. καταβῆναι τὸ πν. τὸ ἅγ.

4, 1. πνεύματος ἁγίου πλήρης
(Act. 11, 24)

11, 13. δώσει πνεῦμα ἅγιον

12, 10. εἰς τὸ ἅγιον πν. βλασφ.

- 12. ἅγιον πν. διδάξει ὑμᾶς

Joh. 7, 39. οἶπω γὰρ ἦν πν. ἅγιον

14, 26. τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον

20, 22. λάβετε πνεῦμα ἅγιον

Act. 1, 2. ἐντειλάμ. - διὰ πν. ἁγίου

- 8. ἐπαλθόντος τοῦ ἁγ. πν.

- 16. ἦν προεῖπε τὸ πν. τὸ ἅγ.

2, 33. ἐπαγγελίαν τοῦ ἁγ. πν.

- 38. τὴν δωρεάν τοῦ ἁγίου
πνεύματος (10, 45)

5, 3. ψεύσασθαι σε τὸ πνεῦ-
μα τὸ ἅγιον

- 32. τὸ πνεῦμα δὲ τὸ ἅγιον

6, 3. πλήρεις πν. [ἁγίου] καὶ
σοφίας (cf. 5; 7, 55)

7, 51. τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ ἀν-
τιπίπτετε

Act. 8, 15. λάβωσι πνεῦμα ἅγιον
(cf. 17. 19; 10, 47; 19, 2)

- 18. δίδοται τὸ πν. τὸ ἅγιον

9, 31. παρακλήσει τοῦ ἁγ. πν.

10, 38. ἔχρισεν - πνεύματι ἁγίῳ

- 44. ἐπέπεσε τὸ πν. τὸ ἅγιον

13, 2. εἶπε τὸ πν. τὸ ἅγιον

- 4. ὑπὸ τοῦ πν. τοῦ ἁγίου

- 52. χαρᾶς καὶ πν. ἁγίου

15, 8. δοὺς αὐτοῖς τὸ πν. τὸ ἅγ.

- 28. ἔδοξε γὰρ τῷ ἁγίῳ πνεῦ-
ματι καὶ ἡμῖν

16, 6. κωλυθέντες ὑπὸ τ. ἁγίου
πνεύματος

19, 2. οὐδὲ εἰ πν. ἅγιόν ἐστιν

- 6. ἦλθε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον

20, 23. τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον -
διαμαρτύρεται

- 28. τὸ πν. τὸ ἅγιον ἔξετο

21, 15. λέγει τὸ πνεῦμα τὸ
ἅγιον (Heb. 3, 7)

28, 25. τὸ πν. τὸ ἅγιον ἐλάλησε

Rom. 14, 17. χαρὰ ἐν πνεύματι ἁγίῳ

15, 13. ἐν δυνάμει πν. ἁγ. (19)

- 16. ἐν πν. ἁγίῳ (2 Cor. 6, 6)

2 Cor. 13, 13. ἡ κοινωνία τοῦ ἁγ. πν.

Eph. 4, 30. μὴ λυπεῖτε τὸ πνεῦμα
τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ

5, 18. πληροῦθε ἐν πν. [ἁγίῳ]

1 Th. 1, 5. ἐν δυνάμει κ. ἐν πν. ἁγ.

- 6. μετὰ χαρᾶς πν. ἁγίου

4, 8. δόντα τὸ πνεῦμα αὐτοῖς
τὸ ἅγιον

2 Tim. 1, 14. διὰ πν. ἁγ. τοῦ ἐνοικ.

Tit. 3, 5. ἀνακαινώσεως πν. ἁγίου

Heb. 2, 4. πνεῦμ. ἁγίου μερισμοῖς

6, 4. μετόχους γεννηθ. πν. ἁγ.

9, 8. δηλούντος τοῦ πν. τ. ἁγ.

- Heb. 9, 14. διὰ πν. ἁγίου [al. αἰωνίου]
 10, 15. μαρτυρεῖ - τὸ πν. τὸ ἅγ.
 1Pet. 1, 12. ἐν πν. ἁγίῳ ἀποσταλ.
 2Pet. 1, 21. ὑπὸ πν. ἁγ. φερόμενοι
 [1Joh. 5, 7. τὸ ἅγιον πνεῦμα]
 Jud. 20. ἐν πν. ἁγίῳ προσευχόμεν.
 c) πνεῦμα mit Genitiv: τοῦ
 Θεοῦ, τοῦ Κυρ., Ἰησοῦ Χρ.,
 τῆς ἀληθ. etc. (auch mit ἐκ):
 Mat. 3, 16. εἶδε τὸ πν. τοῦ Θεοῦ
 10, 20. τὸ πν. τοῦ πατρὸς ὑμῶν
 12, 18. θῆσω τὸ πν. μου ἐπ'
 - 28. ἐν πν. Θεοῦ ἰγὼ ἐκβάλλω
 Luc. 4, 18. πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ
 Joh. 14, 17. τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας
 (15, 26; 16, 13. 1 Joh. 4, 6)
 Act. 2, 17. ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύμα-
 τός μου (18)
 5, 9. πειράσαι τὸ πν. τοῦ Κυρ.
 8, 39. πνεῦμα Κυρίου ἤρπασε
 16, 7. οὐκ εἶασεν αὐτοὺς τὸ
 πνεῦμα Ἰησοῦ
 Rom. 1, 4. κατὰ πνεῦμα ἁγιοσύνης
 8, 2. νόμος τοῦ πνεύματος τῆς
 ζωῆς ἐν Χριστῷ
 - 9. πν. Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν
 - - πνεῦμα Χριστοῦ οὐκ ἔχει
 - 11. τὸ πν. τοῦ ἐλεήσαντος Ἰ.
 - - τοῦ ἐνοικοῦντος αὐτοῦ
 πνεύματος ἐν ὑμῖν
 - 14. πνεύματι Θεοῦ ἄγονται
 1Cor. 2, 10. ὁ Θ. διὰ τοῦ πν. αὐτοῦ
 - 11. εἰ μὴ τὸ πν. τοῦ Θεοῦ
 - 12. τὸ πν. τὸ ἐκ τοῦ Θεοῦ
 - 14. τὰ τοῦ πνεύμ. τοῦ Θεοῦ
 3, 16. τὸ πν. τοῦ Θ. οἰκεῖ ἐν ὑμῖν.
 6, 11. ἐν τῷ πν. τοῦ Θ. ἡμῶν
 7, 40. πνεῦμα Θεοῦ ἔχειν
 1Cor. 12, 3. ἐν πνεύματι Θεοῦ λαλῶν
 2Cor. 3, 3. πνεύματι Θεοῦ ζῶντος
 - 17. οὐ - τὸ πνεῦμα Κυρίου
 - 18. ἀπὸ Κυρίου πνεύματος
 Gal. 4, 6. τὸ πν. τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
 Eph. 1, 13. τῷ πν. τῆς ἐπαγγελίας
 3, 16. διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ
 (4, 30. μὴ λυπεῖτε τὸ πνεῦμα
 τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ)
 Phil. 1, 19. ἐπιχορηγ. τοῦ πν. Ἰ. Χρ.
 Heb. 10, 29. τὸ πνεῦμα τῆς χάριτος
 1Pet. 1, 11. τὸ ἐν αὐτοῖς πν. Χριστοῦ
 4, 14. τὸ τοῦ Θ. πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς
 1Joh. 4, 2. γινώσκετε τὸ πν. τοῦ Θ.
 - 13. ἐκ τοῦ πν. αὐτοῦ δίδωκεν
 Apoc. 11, 11. πνεῦμα ζωῆς ἐκ τοῦ
 Θεοῦ (Lebenshauch)
 19, 10. τὸ πν. τῆς προφητείας
 2) = Geist des Menschen,
 theils der natürliche, theils
 als Wirkung des h. Geistes
 (cf. auch sub 1, a): († Plural)
 Mat. 5, 3. οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι
 28, 41. τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυ-
 μον, ἡ δὲ σὰρξ (Mar. 14, 38)
 27, 50. ἔφηκε τὸ πνεῦμα
 Mar. 2, 8. ἐπιγνοὺς ὁ Ἰησοῦς τῷ
 πνεύματι αὐτοῦ
 3, 12. ἀναστενάξας τῷ πν. αὐτ.
 Luc. 1, 17. ἐν πν. κ. δυνάμει Ἠλλίου
 - 47. ἠγαλλίασε τὸ πν. μου
 - 80. ἐκραταιοῦτο πνεύματι (2,
 40 [al. om. πν.])
 8, 55. ἐπέστρεψε τὸ πν. αὐτῆς
 9, 55. οἶον πνεῦμ. ἐστε ὑμεῖς;
 10, 21. ἠγαλλιάσατο τῷ πν. ὁ Ἰ.
 [al. τῷ πν. ἁγ.]
 23, 46. παραθήσομαι τὸ πν. μου

Joh. 3, 6. τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ
πνεύματος πνεῦμά ἐστι

4, 23. ἐν πν. καὶ ἀληθεία (24)

6, 63. πν. ἐστι καὶ ζωὴ ἐστι

11, 33. ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύμ.

13, 21. ἐταράχθη τῷ πνεύματι

19, 30. παρέδωκε τὸ πνεῦμα

Act. 7, 59. δέξαι τὸ πνεῦμά μου

17, 16. παρωξύνετο τὸ πν. αὐτ.

18, 25. ζῶν τῷ πνεύματι (cf.
Rom. 12, 11)

19, 21. ἔθετο ὁ Παῦλ. ἐν τῷ πν.

20, 22. διδασκόμενος - τῷ πνεύματι

Rom. 1, 9. ᾧ λατρεύω ἐν τῷ πν. μου

2, 29. ἐν πνεύμ., οὐ γράμματι

7, 6. ἐν καινότητι πνεύματος

8, 1. μὴ κατὰ σάρκα περιπ.
[ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα] (4, 5)

- 6. τὸ δὲ φρόνημα τοῦ πν.

- 9. οὐκ ἐστὶ ἐν σαρκί, ἀλλ'
ἐν πνεύματι

- 10. τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν - τὸ
δὲ πνεῦμα ζωή

- 13. εἰ δὲ πνεύματι τὰς πρά-
ξεις τοῦ σώμ. θανατοῦτε

- 15. οὐ γὰρ ἐλάβ. πν. δουλ.

- - ἐλάβετε πν. υἰοθεσίας

- 16. αὐτὸ τὸ πνεῦμα συμμαρ-
τυρεῖ τῷ πνεύμ. ἡμῶν

11, 8. πνεῦμα κατανύξως

1Cor. 2, 4. ἐν ἀποδείξει πνεύματος

- 11. εἰ μὴ τὸ πν. τοῦ ἀνθρ.

- 12. οὐτὸ πν. τοῦ κόσμου ἐλάβ.

4, 21. πν. τε πραότης (Gal. 6, 1)

5, 3. ἀπὼν τῷ σώματι, παρὼν
δὲ τῷ πνεύματι

- 4. ὡμῶν καὶ τοῦ ἔμου πν.

- 5. ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ

1Cor. 6, 17. κολλώμενος τῷ Κυρίῳ
ἐν πνεύμᾳ ἐστι

[- 20. καὶ ἐν τῷ πνεύμ. ὁμῶν]

7, 34. ἀγία καὶ σώματι κ. πν.

† 12, 10. διακρίσεις πνευματῶν

14, 2. πνεύματι [αλ. πνεῦμα]
δὲ λαλεῖ μυστήρια

† - 12. ζηλωταὶ ἐστε πνευματῶν
[αλ. πνευματικῶν]

- 14. τὸ πν. μου προσεύχεται,
ὁ δὲ νοῦς μου (cf. 15)

- 16. εὐλογίης τῷ πνεύματι

† - 32. πνεύματα [αλ. πνεῦμα]
προφητῶν

15, 45. εἰς πνεῦμα ζωοποιοῦν

16, 18. ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἐμ. πν.

2Cor. 2, 13. ἄνεσιν τῷ πνεύματι μου

3, 6. οὐ γράμματος, ἀλλὰ πν.

- - τὸ γὰρ γράμμα ἀποκτε-
νει, τὸ δὲ πν. ζωοποιεῖ

4, 13. τὸ αὐτὸ πν. τῆς πίστεως

7, 1. μολυσμοῦ σαρκὸς κ. πν.

- 13. ἀναπίνονται τὸ πν. αὐτ.

11, 4. πν. ἕτερον λαμβάνετε

12, 18. τῷ αὐτῷ πν. παριστα.

Gal. 3, 3. ἐναρξάμενοι πνεύματι νῦν
σαρκὶ ἐπιτελεῖσθε

4, 29. ὁ κατὰ σάρκα γεννηθὴς
ἐδίωκε τὸν κατὰ πνεῦμα

5, 5. πνεύματι ἐκ πίστεως ἱ-
πίδα - ἀπειθαρχήσα

- 16. πνεύματι περιπατεῖτε

- 17. ἡ - σύρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ
τοῦ πνεύματος, τὸ δὲ

πνεῦμα κατὰ τῆς σαρκὸς

- 18. εἰ δὲ πνεύματι ἄγεσθε

- 22. ὁ - καρπὸς τοῦ πνεύματος

- Gal. 5, 25. εἰ ζῶμεν πνεύματι, πν. καὶ στοιχωῶμεν
 6, 8. ὁ δὲ σπειρων εἰς τὸ πν. ἐκ τοῦ πν. θερῖσει ζωὴν
 - 18. ἡ χάρις - μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν
 Eph. 1, 17. πν. σοφίας καὶ ἀποκαλ.
 2, 18. ἀμφοτέροι ἐν ἐνὶ πνεύμ.
 - 22. εἰς κατοικητ. τοῦ Θ. ἐν πν.
 4, 8. τὴν ἐνότητα τοῦ πνεύμ.
 - 4. ἐν σῶμα καὶ ἐν πνεύμα
 - 23. τῷ πν. τοῦ νοῦς ὑμῶν
 5, 9. ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ πνεύματος [αλ. φωτός]
 6, 17. τὴν μάχαιραν τοῦ πν.
 - 18. προσευχόμενοι - ἐν πν.
 Phil. 1, 27. στήκετε ἐν ἐνὶ πνεύματι
 2, 1. εἰ τις κοινωνία πνεύμ.
 3, 3. οἱ πνεύματι Θεῷ [αλ. Θεοῦ] λατρεύοντες
 4, 23. μετὰ τοῦ πν. [πάντων] ὑμῶν
 Col. 1, 8. ἀγάπην ἐν πνεύματι
 2, 5. τῇ σαρκὶ ἄπειμι, ἀλλὰ τῷ πν. σὺν ὑμῖν εἰμι
 1Th. 5, 23. ὑμῶν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα
 2Th. 2, 2. μήτε διὰ πνεύματος
 2, 13. ἐν ἀγίασμῳ πνεύματος
 1Tim. 3, 16. ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι
 2Tim. 1, 7. πνεῦμα δειλίας
 4, 22. Χρ. μετὰ τοῦ πν. σου
 Philem. 25. χάρις - μετὰ τ. πν. ὑμ.
 Heb. 4, 12. ψυχῆς τε καὶ πν. [αλ. σώμ.]
 Jac. 2, 26. τὸ σῶμα χωρὶς πνεύματ.
 4, 5. ἐπιποθεῖ τὸ πνεῦμα
 1Pet. 3, 4. καὶ ἡσυχίου πνεύματος
 - 18. ζωοποιήθεις - πνεύματι
 1Pet. 4, 6. ζῶσι - κατὰ Θ. πνεύματι
 1Joh. 4, 1. μὴ παντὶ πν. πιστεύετε
 † - - δοκιμάζετε τὰ πνεύματα
 - 2. πᾶν πν. ὁ ὁμολογεῖ εἰς.
 Jud. 19. ψυχικοὶ πν. μὴ ἔχοντες
 Apoc. 1, 10. ἰδενόμην ἐν πν. (4, 2)
 13, 15. δοῦναι πνεῦμα τῇ εἰκόνι
 17, 8. εἰς ἔρημον ἐν πνεύματι
 21, 10. ἀπῆνεγκέ με ἐν πνεύματι
 † 22, 6. ὁ Θεὸς τῶν πν. τῶν προφητῶν [αλ. τῶν ἀγίων πρ.]
 8) = Geistwesen:
 a) = die abgeschiedenen Seelen der Menschen:
 Luc. 24, 37. ἰδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν
 - 39. πνεῦμα σάρκα - οὐκ ἔχει
 Act. 23, 8. μηδὲ ἄγγελον μήτε πν.
 - 9. εἰ δὲ πνεῦμα ἐλάλησεν
 Heb. 12, 23. πνεύμασι δικαίων τεταλ.
 1Pet. 3, 19. τοῖς ἐν φυλακῇ πνεύμασι
 b) = himmlische Geister:
 Heb. 1, 14. λειτουργικὰ πνεύματα
 12, 9. τῷ πατρὶ τῶν πνευμάτων
 Apoc. 1, 4. ἀπὸ τῶν ἐπὶ τὰ πνευμάτ.
 (3, 1; 4, 5; 5, 6)
 c) von bösen Geistern:
 Mat. 8, 16. ἐξέβαλε τὰ πνεύματα
 10, 1. ἐξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων (πν. ἀκάθ.: Sing. und Plur. 12, 43. Mar. 1, 23. 26. 27; 3, 11. 30; 5, 2. 8. 13; 6, 7; 7, 25; 9, 25. Luc. 4, 36; 6, 18; 8, 29; 9, 42; 11, 24. Act. 5, 16; 8, 7. Apoc. 16, 13; 18, 2)
 12, 45. ἐπὶ ἕτερα πνεύματα πονηρότερα (Luc. 8, 16)

Mar. 9, 17. ἔχοντα πνεῦμα ἄλλalon
 (25. καὶ κωφόν)
 - 20. τὸ πν. ἐσπάραξεν αὐτόν
 Luc. 4, 33. ἔχων πνεῦμα δαιμονίου
 7, 21. πνευμάτων πονηρῶν (8, 2.
 Act. 19, 12, 13, 15, 16)
 9, 39. πνεῦμα λαμβάνει αὐτόν
 [al. τὰ δαιμόνια]
 10, 20. τὰ πν. ὑμῖν ὑποτάσσεται
 13, 11. πνεῦμα ἔχων ἀσθενείας
 Act. 16, 16. ἔχουσαν πνεῦμα πύθωνος
 - 18. τῷ πνεύματι εἶπε
 Eph. 2, 2. κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς
 ἐξουσίας τοῦ αἵρος, τοῦ
 πν. τοῦ νῦν ἐνεργούντος ἐν
 1 Tim. 4, 1. προσέχ. πνεῦμ. πλάνοις
 1 Joh. 4, 6. τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης
 Apoc. 16, 14. πνεύματα δαιμονίων
 4) = Wind: Joh. 3, 8. Heb. 1, 7.
 5) = Hauch:
 2 Th. 2, 8. Apoc. 11, 11.
 πνευματικός † von Personen:
 Rom. 1, 11. χάρισμα ὑμῖν πνευματ.
 7, 14. ὁ νόμος πνευματ. ἐστίν
 15, 27. τοῖς πνευματικοῖς αὐτῶν
 ἐκοινωνήσαν
 1 Cor. 2, 13. πνευματικοῖς πνευματικά
 † - 15. ὁ δὲ πνευματ. ἀνακρίνει
 † 3, 1. ὑμῖν ὡς πνευματικοῖς (cf.
 Gal. 6, 1)
 9, 11. ὑμῖν τὰ πν. ἐσπεύραμεν
 10, 3. τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευμα-
 τικὸν ἐφαγον
 - 4. τὸ αὐτὸ πόμα πν. ἔπιον
 - - ἐκ πνευμ. ἀκολ. πέτρας
 12, 1. περὶ δὲ τῶν πνευματικῶν
 14, 1. ζηλοῦτε - τὰ πνευματικά
 † - 37. προφήτης εἶναι ἢ πνευμ.

1 Cor. 15, 44. ἐγείρ. σῶμα πνευμ. (46)
 Eph. 1, 3. εὐλογία πνευματικῇ
 5, 19. ᾧδαίς πνευμ. (Col. 3, 16)
 6, 12. πρὸς τὰ πν. τῆς πονηρίας
 Col. 1, 9. συνέσαι πνευματικῇ
 1 Pet. 2, 5. οἶκος πνευματικός
 - - πνευματικὰς θυσίας
 πνευματικῶς
 1 Cor. 2, 14. Apoc. 11, 8.
 πνίγειν Mat. 18, 28. Mar. 5, 13.
 πνικτόν Act. 15, 20, 29; 21, 25.
 πνοή Act. 2, 2; 17, 25.
 ποδήρης Apoc. 1, 13.
 ποία Jac. 4, 14.
 πόλημα Rom. 1, 20. Eph. 2, 10.
 ποίησις Jac. 1, 25.
 ποιητής
 Act. 17, 28. Rom. 2, 13. Jac. 1, 22.
 23, 25; 4, 11.
 ποικίλος
 Mat. 4, 24 (Mar. 1, 34. Luc. 4, 40).
 2 Tim. 3, 6. Tit. 3, 3. Heb. 2, 4;
 13, 9. Jac. 1, 2 (1 Pet. 1, 6).
 1 Pet. [3, 7;] 4, 10.
 ποιμαίνειν
 Mat. 2, 6. ποιμαίνει τὸν λαόν μου
 Luc. 17, 7. δοῦλον - ποιμαίνοντα
 Joh. 21, 16. ποιμαίνε τὰ πρόβ. μου
 Act. 20, 28. ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν
 1 Cor. 9, 7. τίς ποιμαίνει ποίμνην
 1 Pet. 5, 2. ποιμάνετε τὸ ἐν ὑμῖν
 ποίμνιον τοῦ Θεοῦ
 Jud. 12. ἐαυτοὺς ποιμαίνοντες
 Apoc. 2, 27. ποιμ. αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ
 7, 17. ποιμ. αὐτοὺς καὶ ὁδήγ.
 12, 5. ποιμαίνειν πάντα τὰ
 ἔθνη ἐν ῥάβδῳ σιδηρῇ
 (19, 13)

ποιμήν

Mat. 9, 36. πρόβατα μὴ ἔχοντα ποι-
μέν. (Mar. 6, 34)

25, 32. ὥσπερ ὁ ποιμήν ἀφορίζει
τὰ πρόβατα

26, 31. πατάξω τὸν ποιμένα
(Mar. 14, 27)

Luc. 2, 8. ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ
(cf. 15. 18. 20)

Joh. 10, 2. ποιμήν ἐστι τῶν προβ.

- 11 bis. ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμήν
ὁ καλός (14)

- 12, ὁ μισθωτός - καὶ οὐκ
ὦν ποιμήν

- 16. μία ποίμνη, εἰς ποιμήν

Eph. 4, 11. τοὺς δὲ ποιμ. καὶ διδ.

Heb. 13, 20. τὸν ποιμένα τῶν προ-
βάτων τὸν μέγαν

1Pet. 2, 25. ἐπὶ τὸν π. - τῶν ψυχῶν
ποιμνή

Mat. 26, 31. Luc. 2, 8. Joh. 10, 16.
1 Cor. 9, 7 (bis).

ποίμνιον

Luc. 12, 32. Act. 20, 28. 29. 1 Pet.
5, 2. 3.

πολεμεῖν

Jac. 4, 2. Apoc. 2, 16; 11, 7 (bis);
13, 4; 17, 14; 19, 11.

πόλεμος

Mat. 24, 6. πολέμους καὶ ἀκούς π.
(Mar. 13, 7. Luc. 21, 9)

Luc. 14, 31. πορευόμενος - εἰς πόλ.
1Cor. 14, 8. παρασκευάζεται εἰς πόλ.

Heb. 11, 34. ἐγεν. ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ

Jac. 4, 1. πόθεν πόλεμοι κ. μάχ.

Apoc. 9, 7. ἡτοιμασμένοις εἰς πόλεμ.
- 9. τρεχόντων εἰς πόλεμον

Apoc. 11, 7. ποιήσῃ μετ' αὐτῶν πόλ.
(cf. 12, 17; 13, 7; 19, 19)

12, 7. ἐγένετο π. ἐν τῷ οὐρανῷ

16, 14. εἰς πόλεμον τῆς ἡμέρας
- τοῦ Θεοῦ

20, 8. συναγ. αὐτοὺς εἰς πόλ.
* πόλεις

Mat. 4, 5. εἰς τὴν ἀγίαν πόλιν (27,
53. Apoc. 11, 2; 21, 2. 10;

22, 19)

Heb. 11, 10. τὴν τοὺς Θεμ. ἔχ.' πόλιν
- 16. ἡτοίμασε γὰρ αὐτοῖς π.

12, 22. πόλει Θεοῦ ζῶντος Ἰε-
ρουσαλὴμ ἐπουρανίῳ

13, 14. οὐ γὰρ ἔχομεν ὥδε μέ-
νουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν

μέλλουσαν ἐπιζητούμεν

Apoc. 3, 12. τῆς πόλεως τοῦ Θεοῦ
μου, τῆς καινῆς Ἰερου.

11, 8. πόλεως τῆς μεγάλης (cf.
14, 8; 16, 19; 17, 18; 18,
10. 16. 18. 19. 21)

20, 9. τὴν π. τὴν ἡγαπημένην

πολιτάρχης Act. 17, 6. 8.

πολιτεία Act. 22, 28. Eph. 2, 12.

πολιτεύεσθαι

Act. 23, 1. Phil. 1, 27.

πολιτευμα Phil. 3, 20.

πολίτης

Luc. 15, 15; 19, 14. Act. 21, 39.

Heb. 8, 11 [al. τὸν πλησίον].

πολλαπλασίῳ

Mat. 19, 29. Luc. 18, 30.

πολυέσπλαγχνος

Jac. 5, 11 [al. πολύσπλαγχνος]

πολυλογία Mat. 6, 7.

πολυμαρῶς Heb. 1, 1.

[πολυπληθία Act. 14, 7]

πολυποικίλος Eph. 3, 10.
 πολὺσπλαγχνος α. πολυεύσπλ.
 πολυτελής
 Mar. 14, 3. 1 Tim. 2, 9. 1 Pet. 3, 4.
 πολύτιμος
 Mat. 13, 46; 26, 7. Joh. 12, 3. 1 Pet. 1, 7.
 πολυτρόπος Heb. 1, 1.
 πόμα 1 Cor. 10, 4. Heb. 9, 10.
 πονηρία
 Mat. 22, 18. Mar. 7, 22. Luc. 11, 39.
 Act. 3, 26. Rom. 1, 29. 1 Cor. 5,
 8. Eph. 6, 12 (τὰ πνευματικὰ
 τῆς πονηρίας).
 πονηρός † von Personen:
 πνεῦμα πον. α. πνεῦμα 3, α.
 Mat. 5, 11. πᾶν πονηρὸν ῥήμα
 (+) - 37. ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστίν
 (+) - 39. μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ
 † - 45. ἐπὶ πον. καὶ ἀγαθούς
 (+) 6, 18. ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πο-
 νηροῦ [Luc. 11, 4]
 - 23. ὁ ὄφθ. σου πον. ἢ (20, 15)
 † 7, 11. ὑμεῖς πονηροὶ ὄντες
 - 17. καρπὸς πον. ποιεῖ (18)
 9, 4. ἐν θυμ. πον. ἐν ταῖς καρδ.
 † 12, 34. πονηροὶ ὄντες
 † - 35. ὁ πον. ἀνθρώπος ἐκ τοῦ
 πον. θησαυροῦ ἐκβ. πον.
 (Luc. 6, 45)
 † - 39. γενὰ πον. καὶ μοιχαλῖς
 (16, 4) (cf. 12, 45. Luc.
 11, 29)
 (+) - 45. πνεύματα πονηρότερα
 αὐτοῦ (Luc. 11, 26)
 † 13, 19. ἐρχεται ὁ πονηρός
 (+) - 38. οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ
 † - 49. ἀφοριεῖς τοὺς πονηρ.
 15, 19. διαλογισμοὶ π. (Jac. 2, 4)

† Mat. 18, 32. δοῦλε πονηρῆ (25, 26.
 Luc. 19, 22)
 † 22, 10. πονηρ. τε καὶ ἀγαθούς
 Mar. 7, 22. ὁφθαλμὸς πον., βλασφ.
 - 23 πάντα ταῦτα τὰ πονηρὰ
 Luc. 3, 19. πάντα. ὧν ἐποίησε πον.
 6, 22. τὸ ὄνομα ὑμῶν οἷς πον.
 † - 35. τοὺς ἀχαρίστους κ. πον.
 † 11, 13. πονηροὶ ὑπάρχοντες
 † - 34. ἐπὶ δὲ πονηρὸς ἦ
 Joh. 3, 19. ἦν γὰρ πονηρὰ αὐτῶν
 τὰ ἔργα (cf. 7, 7) Col. 1,
 21. 2 Tim. 4, 18. 1 Joh.
 3, 12. 2 Joh. 11.
 (+) 17, 15. τηρήσης - ἐκ τοῦ πον.
 † Act. 17, 5. τινὰς ἀνδρας πονηροὺς
 18, 14. ῥαδιούργημα πονηρὸν
 25, 18. οὐδαμ. αἰτίαν - [πονηρὰν]
 28, 21. ἐλάλησέ τι - πονηρὸν
 Rom. 12, 9. ἀποστυγούντες τὸ πον.
 † 1 Cor. 5, 13. „ἐξάρτα τὸν πονηρ.“
 Gal. 1, 4. τοῦ ἐνιστ. αἰῶνος πον.
 Eph. 5, 16. αἱ ἡμέραι αἰώνοι εἰσιν
 6, 13. ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρῇ
 † - 16. πάντα τὰ βέλη τοῦ πον.
 1 Th 5, 22. ἀπὸ παντός ἐίδους πον.
 † 2 Th. 3, 2. τῶν ἀτόπων καὶ πονη-
 ρῶν ἀνθρώπων
 (+) - 3. φυλάξει ἀπὸ τοῦ πονηρ.
 1 Tim. 6, 4. ὑπόνοιαι πονηραὶ
 † 2 Tim. 3, 13. πονηροὶ - ἀνθρώποι
 καὶ γόητες
 Heb. 3, 12. καρδία πονηρὰ ἀπιστίας
 10, 22. ἀπὸ συνειδήσ. πονηρῆς
 Jac. 4, 16. καύχησις τοιαύτη πο-
 νηρὰ ἐστίν
 † 1 Joh. 2, 18. νεκρὴ κ. τὸν πον. (14)
 (+) 3, 12. Κἀν ἐκ τοῦ πονηροῦ ἦν

† 1 Joh. 5, 18. ὁ π. οὐχ ἄπτεται αὐτοῦ
(†) - 19. ἐν τῷ πονηρῷ καίται
3 Joh. 10. λόγοις πονηροῖς φλυαρῶν
Apoc. 16, 2. ἕλκος κακὸν κ. πονηρόν
πόνος
[Col. 4, 13.] Apoc. 16, 10. 11; 21, 4.
Ποντικός Act. 18, 2.
Πόντιος cf. Πιλάτος.
Πόντος Act. 2, 9. 1 Pet. 1, 1.
Πόπλιος Act. 28. 7. 8.
πορεία Luc. 13, 22. Jac. 1, 11.
*πορεύεσθαι
Luc. 1, 6. πορ. ἐν πάσαις ταῖς ἐντολ.
7, 50. πορ. εἰς εἰρήνην (8, 48.
Act. 16, 36. ἐν εἰρήνῃ)
21, 8. μὴ - πορευθ. ὀπίσω αὐτ.
22, 22. ὁ - υἱὸς τοῦ ἀνθρ. πορ.
- 83. εἰς θάνατον πορεύεσθαι
Joh. 14, 2. πορεύομαι (= πρὸς τ.
πατ.) (3. 12. 28; 16, 7. 28)
Act. 9, 31. πορ. τῷ φόβῳ τοῦ Κ.
14, 18. πορ. ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν
1 Pet. 3, 22. πορευθεῖς εἰς οὐρανόν
4, 3. πεπορ. ἐν ἀγγελίαις
2 Pet. 2, 10. τοὺς ὀπίσω σαρκὸς ἐν
ἐπιθυμίᾳ μiasμοῦ πορ.
(cf. 3, 3. Jud. 16. 18)
Jud. 11. ὁδῷ τοῦ Κάτν ἐπορεύθ.
πορθεῖν Act. 9, 21. Gal. 1, 13. 23.
[πορεία Jac. 1, 11. κ. πορεία]
πορισμός 1 Tim. 6, 5. 6.
Πόρκιος Act. 24, 27.
πορνεία
Mat. 5, 32. παρικτὸς λόγου πορνείας
15, 19. μοιχεύεται, πορνεύεται, κλο-
παί (Mar. 7, 21)
19, 19. μὴ ἐπὶ πορν. [al. wie 5, 32]
Joh. 8, 41. ἐκ πορν. οὐ γεγεννήμεθα

Act. 15, 20. τῆς πορνείας καὶ τοῦ
πνικτοῦ (29; 21, 25)
Rom. 1, 29. [πορνεία], πονηρία
1 Cor. 5, 1. (bis) ἀκούεται ἐν ὑμῖν π.
6, 13. σῶμα οὐ τῇ πορνείᾳ,
ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ
- 18. φανύσθε τὴν πορνείαν
7, 2. διὰ - τὰς πορνείας
2 Cor. 12, 21. τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ πορ-
νείᾳ (cf. Gal. 5, 19. Eph-
5, 3. Col. 3, 5)
1 Th. 4, 3. ἀπέχ. ὑμᾶς ἀπὸ τῆς π.
Apoc. 2, 21. ἐκ τῆς πορνείας αὐτῆς
(cf. 9, 21; 19, 2)
14, 8. τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας
αὐτῆς (18, 3)
17, 2. ἐκ τοῦ οἴνου τῆς π. αὐτ.
- 4. τὰ ἀκάθαρτα τῆς π. αὐτ.
πορνεύειν
1) eigentlich: 1 Cor. 6, 18; 10, 8.
2) tropisch:
Apoc. 2, 14. 20; 17, 2; 18, 3. 9.
πόρνη
Mat. 21, 31. οἱ τελῶναι κ. αἱ π. (32)
Luc. 15, 30. καταφαγὼν - μετὰ π.
1 Cor. 6, 15. τὰ μέλη - ποιήσω πόρ-
νης μέλη;
- 16. ὁ κολλῶν. τῇ π. ἐν σῶμα
Heb. 11, 36. Παῦλ ἡ π. (Jac. 2, 25)
Apoc. 17, 1. τὸ κρέμα τῆς π. τῆς μεγ.
- 5. Βαβυλῶν ἡ μεγάλη ἡ
μήτηρ τῶν πορνῶν
- 15. οὐ ἡ πόρνη κἀθηται
- 16. μισησούσι τὴν πόρνην
19, 2. ἔκρινε τὴν π. τὴν μεγ.
πόρνος
1 Cor. 5, 9. μὴ συναναμιγν. πόρνοις
- 10. τοῖς πόρνοις τοῦ κόσμου

1Cor. 5, 11. πόρνος ἢ πλεονέκτης
 6, 9. οὔτε π. οὔτε εἰδωλολ.
 Eph. 5, 5. πᾶς π. ἢ ἀκάθαρτος
 1Tim. 1, 10. πόρνοις, ἄρσενοχοίταις
 Heb. 12, 16. μή τις π. ἢ βέβηλος
 13, 4. π. - καὶ μοιχοὺς κρινεῖ
 Apoc. 21, 8. φονεῦσι καὶ πόρνοις
 22, 15. οἱ φάρμακοι κ. οἱ πόρνοι.
 πόρρω, πόρρωτέρω
 Mat. 15, 8 (Mar. 7, 6). Luc. 14, 23; 24, 28.
 πόρρωθεν Luc. 17, 12. Heb. 11, 13.
 πορφύρεα
 Mar. 15, 17. 20. Luc. 16, 19. Apoc.
 17, 4; 18, 12.
 πορφύρεος
 Joh. 19, 2. 5. Apoc. 17, 4; 18, 16.
 πορφυρόπωλις Act. 16, 14.
 πόσις
 Joh. 6, 55. Rom. 14, 17. Col. 2, 16.
 ποταμός
 Mat. 3, 6. ἐν τῇ Ἰορδάνῃ [ποταμ.]
 (Mar. 1, 5)
 7, 25. ἦλθον οἱ ποταμοὶ καὶ (27.
 cf. Luc. 6, 48. 49)
 Joh. 7, 38. ποτ. ἐκ τῆς κοιλ. αὐτοῦ
 ρεῖσουσιν ὕδατος ζῶντος
 Act. 16, 13. παρὰ ποτ. οὐ ἐνομιζέτο
 2Cor. 11, 26. κινδύνοις ποταμῶν
 Apoc. 8, 10. ἔπλεον ἐπὶ τὸ τρίτ. τῶν π.
 9, 14. τῷ ποταμῷ τῷ μεγάλῳ
 Εὐφράτῃ (16, 12)
 12, 15. ἔβαλεν ὕδωρ ὡς ποταμ.
 - 16. κατέπιε τὸν π. ὃν ἔβαλεν
 16, 4. εἰς τοὺς ποταμοὺς καὶ
 εἰς τὰς πηγὰς
 22, 1. ποταμὸν ὕδατος ζωῆς
 - 2. τοῦ ποτ. ἐντεῦθεν κ. ἐντ.
 ποταμοφόρητος Apoc. 12, 15.

ποταπός
 Mat. 8, 27. Mar. 13, 1. Luc. 1, 29;
 7, 39. 1 Joh. 3, 1. 2 Pet. 3, 11.
 ποτήριον
 Mat. 10, 42. ποτίσῃ ἕνα - ποτήριον
 ψυχροῦ (cf. Mar. 9, 41)
 20, 22. πῖναι τὸ ποτήριον ὃ ἐγώ
 (cf. 23; 26, 39. 42. Mar.
 10, 38. 39; 14, 36. Luc.
 22, 42. Joh. 18, 11)
 23, 25. τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου
 (Luc. 11, 39)
 - 26. τὸ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου
 26, 27. λαβὼν τὸ ποτήριον (Mar.
 14, 23. cf. Luc. 22, 17. 20.
 1 Cor. 11, 25)
 Mar. 7, 4. βαπτισμοὺς ποτηρίων
 - 8. ξεστῶν καὶ ποτηρίων
 Luc. 22, 20. τοῦτο τὸ ποτ. ἡ καινὴ
 διαθ. etc. (cf. 1 Cor. 11, 25)
 1Cor. 10, 16. τὸ ποτήριον τῆς εὐλογ.
 - 21. ποτ. Κυρ. πίν. (cf. 11, 27)
 - - ποτήριον δαιμονίων
 11, 26. 28. ὁσάκις - τὸ ποτήριον
 τοῦτο πίνετε etc.
 Apoc. 14, 10. ἐν τῷ ποτ. τῆς ὀργῆς
 16, 19. τὸ ποτήριον τοῦ οἴκου
 τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς -
 17, 4. χρυσοὺν ποτήριον
 18, 6. ἐν τῷ ποτ. ᾧ ἐκέρασε
 ποτίζειν
 Mat. 10, 42. ποτίσῃ ἕνα - ποτήριον
 (Mar. 9, 41)
 25, 35. ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ
 με (cf. 87, 42)
 27, 48. πλῆσας - ἐπότιζον αὐτόν
 Mar. 15, 36. γεμίσας - ἐπότιζον αὐτόν
 Luc. 13, 15. βοῦν - ἀπαγαγὼν ποτ.

Rom. 12, 20. ἐὰν διωγῇ, πότιζε αὐτόν
 1 Cor. 3, 2. γάλα ὑμῶς ἐπότισα
 - 6. Ἀπολλῶς ἐπότισεν
 - 7. οὔτε ὀφρυτεύων - οὔτε ὁ π.
 - 8. ὁ φρυτ. - ὁ ποτ. ἐν εἰσιν
 12, 13. εἰς ἐν πνεῦμα ἐποτίσθη-
 μεν [al. al.]
 Aroc. 14, 8. ἐκ τοῦ οἴνου - πεπότικα
 πάντα τὰ ἔθνη
 Ποτίολοι Act. 28, 13.
 πότος 1 Pet. 4, 3.
 Πούδης 2 Tim. 4, 21.
 πούς
 Mat. 4, 6. „μήποτε προσκόψης -
 τὸν πόδα σου“ (Luc. 4, 11)
 5, 35. „ἐποπόδιόν ἐστι τῶν
 ποδῶν αὐτοῦ“ (cf. 22, 44.
 Mar. 12, 36. Luc. 20, 43.
 Act. 2, 35; 7, 49. Heb. 1,
 13; 10, 13)
 7, 6. καταπατήσωσιν αὐτοὺς
 ἐν ταῖς ποσὶν αὐτῶν
 10, 14. τὸν κονιορτὸν τ. ποδ. ὑμ.
 15, 30. ἐξόψαν αὐτοὺς παρὰ
 τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ
 18, 8. ὁ ποῖς σου σκανδαλίζει
 σε (Mar. 9, 45)
 - ἡ δύο πόδας ἔχ. (Mar. 9, 45)
 - 29. πεσὼν [εἰς τ. πόδας αὐτ.]
 (cf. Mar. 5, 22 (πρὸς 7, 25).
 Luc. 8, 41 (παρά). Joh.
 11, 32. Act. 5, 10 (παρά);
 10, 25 (ἐπὶ). Aroc. 1, 17
 (πρὸς); 19, 10 (ἑμπρ.))
 22, 13. διήσαντες αὐτ. π.χ. χεῖρας
 28, 9. ἐκράτησαν αὐτ. τ. πόδας
 Mar. 6, 11. τὸν χοῦν τὸν ὑποκάτω
 τῶν ποδῶν ὑμῶν

Luc. 1, 79. κατευθῆναι τοὺς π. ἡμῶν
 7, 39. 44. 46. στάσα ὅπ. παρὰ
 τοὺς πόδας αὐτοῦ etc.
 (cf. Joh. 12, 3)
 8, 35. καθήμενον - παρὰ τοὺς π.
 9, 5. ἀπὸ τῶν ποδῶν ἡμῶν
 ἀποτιν. (Act. 13, 51)
 10, 11. κολληθέντα ἡμῖν [εἰς
 τοὺς π.]
 - 39. παρακαθίσασα παρὰ τ.
 πόδας τοῦ Ἰησοῦ
 15, 22. ἐποδήματι εἰς τοὺς π.
 24, 39. 40.
 Joh. 11, 2. ἐκμάξασα τοὺς πόδας
 αὐτοῦ (cf. 12, 3)
 - 44. δεδεμένος τοὺς πόδας
 13, 5. νίπτειν τοὺς π. τῶν μαθ.
 (cf. 6. 8. 9. 10. 12 14 (bis).)
 20, 12. καὶ ἕνα πρὸς τοὺς ποσὶν
 Act. 4, 35. τίθουν παρὰ τοὺς πό-
 δας τῶν ἀπ. (37; 5, 2)
 5, 9. οἱ πόδες τῶν θαυμάτων
 7, 5. ἰδωκεν - οὐδὲ βῆμα ποδ.
 - 33. „τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν
 σου“ (cf. 13, 25)
 - 58. ἀπέθετο - παρὰ τοὺς
 πόδας νεανίου
 14, 8. ἀδύνατος τοῖς ποσὶν
 - 10. ἀνάστηθι ἐπὶ τοὺς π. σου
 16, 24. τοὺς π. αὐτ. ἡσφαλισατο.
 21, 11. δήσας αὐτοῦ τὰς χεῖρας
 καὶ τοὺς πόδας
 22, 3. παρὰ τοὺς π. Γαμαλιήλ
 28, 15. στήθι ἐπὶ τοὺς π. σου
 Rom. 3, 15. „ὅτι οἱ π. αὐτῶν ἐκχ.“
 10, 15. „ὡραῖοι οἱ π. τῶν εὐαγγ.“
 16, 20. συντρίψει τὸν σατανᾶν
 ὅπῃ τοὺς πόδας ὑμῶν

1Cor.12,15. ἂν εἴπῃ ὁ ποῦς

- 21. ἡ κεφαλὴ τοῖς ποσί

15,25. ὅῃ - ὑπὸ τοῦς π. αὐτοῦ

- 27. ὑπέταξαν ὑπὸ τοῦς πόδ.

(Eph. 1, 22. cf. Heb. 2, 8)

Eph. 6,15. ὑποδησάμενοι τοὺς πόδ.

1Tim.5,10. εἰ ἀγίων πόδας ἐνιψεν

Heb.12,13. „τροχιὰς ὀρθὰς ποιή-
σατε τοῖς ποσὶν ὑμῶν“

Apoc.1,15 (2, 18).

3, 9. προσκυν. ἐνώπ. τῶν π. σου

10, 1.2; 11, 11; 12, 1; 13, 2.

22, 8. ἔπασαν προσκυνῆσαι ἕμ-
προσθεν τῶν ποδῶν τοῦ
ἀγγέλου

πράγμα

Mat.18,19. περὶ παντὸς πράγματος

Luc. 1, 1. περὶ τῶν πληροφορη-
μάτων ἐν ἡμῖν πραγμ.

Act. 5, 4. τί οὗτις ἔδου ἐν τῇ καρδίᾳ
σου τὸ πρᾶγμα τοῦτο;

Rom.16,4. ἐν ᾧ ἂν ὑμ. χρήσῃ πρᾶγμ.

1Cor. 6, 1. πρᾶγμα ἔχ. πρὸς τὸν ἕτ.

2Cor. 7,11. ἀγνοῦς εἶναι ἐν τῷ πρ.

1Th. 4, 6. πλεονεκτ. ἐν τῷ πρᾶγμ.

Heb. 6,18. διὰ δύο πρ. ἀμεταθέτων

10, 1. αὐτὴν τ. εἰκόνα πραγμ.

11, 1. πραγμάτων ἑλεγχος οὐ
βλεπομένων

Jac. 3,16. πᾶν φαῦλον πρᾶγμα

πραγματεία 2 Tim. 2, 4.

πραγματεύεσθαι Luc. 19, 13.

πραιτώριον

Mat. 27, 27. Mar. 15, 16. Joh. 18, 28

(bis). 33; 19, 9. Act. 23, 25.

Phil. 1, 13.

πράκτωρ Luc. 12, 58 (bis).

πράξις

Mat.16,27. ἀποδώσει ἑκάστῳ κατὰ
τὴν πράξιν αὐτοῦ [al.
τὰ ἔργα]

Luc.23,51. τῇ βουλῇ κ. τῇ πρ. αὐτ.

Act. 19,18. ἀναγγέλλοντες τὰς πρ.
αὐτῶν [al. τὰς ἀμαρτ.]

Rom. 8,13. τὰς πρ. τοῦ σώμ. θανατ.

12, 4. οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει πρ.

Col. 3, 9. σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ
πρᾶος Mat. 11, 29. [al. πρᾶυς]

πράοτης [πραυτῆς]

1 Cor. 4, 21. 2 Cor. 10, 1. Gal. 5,

23; 6, 1. Eph. 4, 2. Col. 3, 12.

1 Tim. 6, 11. 2 Tim. 2, 25. Tit. 3, 2.

πρασιά Mar. 6, 40.

*πράσσειν, πράττειν

Nicht bei Mat. und Mar.

Luc.19,23. σὺν τόκῳ ἂν ἔπραξα αὐτό

23,15. οὐδὲν ἄξιον θανάτου ἐστὶ
πεπραγμένον αὐτῷ (cf.
Act. 25, 11).

Joh. 3,20. πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πρᾶσ-
σων (5, 29)

Act. 15,29. εὐ πράττετε

16,28. μηδὲν πρ. σεαυτῷ κακόν

Rom.2,25. ἂν νόμον πράσσης

7,15. οὐ γ.δ. θέλω τοῦτο πράσσειν.

- 19. δ. οὐ θέλω κακὸν τοῦτο
πράσσειν

18, 4. ἂν δὲ τὸ κακὸν ποιῇς
- τῷ τὸ κακὸν πράσσειν

2Cor.12,21. ἀσελγείᾳ ἢ ἔπραξαν

1Th. 4,11. πράσσειν τὰ ἴδια καὶ
ἐργάζεσθαι

πρᾶυπάθεια 1 Tim. 6, 11.

πρᾶυς

Mat. 5, 5; 11, 29; 21, 5. 1 Pet. 3, 4

πραΰτης cf. πραότης

Jac. 1, 21; 3, 13. 1 Pet. 3, 15.

πρίπι:

Mat. 3, 15. 1 Cor. 11, 13. Eph. 5, 3.

1 Tim. 2, 10. Tit. 2, 1. Heb. 2, 10; 7, 26.

πρεσβεῖα Luc. 14, 32; 19, 14.

πρεσβεύειν

2 Cor. 5, 20. Eph. 6, 20.

πρεσβυτέριον

Luc. 22, 66. Act. 22, 5. 1 Tim. 4, 14.

πρεσβύτερος

1) im Plur. = die Vorfahren:

Mat. 15, 2 (Mar. 7, 3. 5. Heb. 11, 2).

2) der Aeltere (vom Lebensalter):

Luc. 25, 15 [Joh. 8, 9]. Act. 2, 17.

1 Tim. 5, 1. 2? 1 Pet. 5, 5?

(die 2 letzten Stellen vielleicht zu 3, b gehörig).

3) die Aeltesten;

a) bei den Juden:

Mat. 16, 21. ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων

καὶ ἀρχιερέων κ. γραμμ.

(Mar. 8, 31. Luc. 9, 22)

21, 23. οἱ ἀρχ. καὶ οἱ πρ. τοῦ

λαοῦ (26, 47; 27, 1. 3. 12.

20. Act. 4, 23; 23, 14 ohne

Beisatz; 25, 15 (τῶν Ἰου-

δαίων))

26, 3. οἱ ἀρχ. κ. οἱ γραμμ. κ.

οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ

(Mar. 11, 27; 14, 43 ohne

Beisatz) (Mar. 14, 53. οἱ

ἀρχ. καὶ οἱ πρεσβύτεροι

καὶ οἱ γραμματεῖς)

- 57. οἱ γραμμ. καὶ οἱ πρεσβ.

- 59. οἱ ἀρχ. κ. οἱ πρ. κ. τὸ συν-

ίδριον ὅλον [al. om. οἱ πρ.]

Mat. 27, 41. οἱ ἀρχ. - μετὰ τῶν γραμμ.

κ. πρεσβ. [al. st. πρεσβ.

Φαρισ. - al.: πρεσβ. καὶ

Φαρισ.] (Mar. 15, 1. οἱ

ἀρχ. μετὰ τ. πρ. κ. γρ.)

23, 12. συναχθ. μετὰ τῶν πρ.

Luc. 7, 3. πρεσβυτ. τῶν Ἰουδαίων

20, 1. οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμ-

ματεῖς σὺν τοῖς πρεσβ.

22, 52. τοὺς - ἀρχ. καὶ στρατηγ.

τοῦ ἱεροῦ καὶ πρεσβυτ.

Act. 4, 5. τοὺς ἀρχοντας καὶ πρε-

σβυτέρους κ. γραμματεῖς

- 8. ἀρχοντες τοῦ λαοῦ καὶ

πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ

6, 12. τ. λαὸν κ. τ. πρ. κ. τ. γρ.

24, 1. ὁ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας μετὰ

τῶν πρεσβυτέρων

b) in der christl. Kirche:

Act. 11, 30. ἀποστείλ. πρὸς τοὺς πρ.

14, 23. χειροτονήσαντες - πρεσβ.

15, 2. πρὸς τοὺς ἀποστ. κ. πρ.

(cf. 4. 6. 22. 23 [καὶ οἱ]

ἀδελφ.; 16, 4)

21, 17. τοὺς πρεσβυτ. τῆς ἐκκλ.

(Jac. 5, 14)

- 18. πάντες - παργέγοντο οἱ

πρεσβύτεροι

1 Tim. 5, 17. οἱ καλῶς προεστ. πρεσβ.

- 19. κατὰ πρεσβ. κατηγορίαν

Tit. 1, 5. καταστ. κατὰ πόλιν πρ.

1 Pet. 5, 1. πρεσβυτ. τοὺς ἐν ὑμῖν

2 Joh. 1. ὁ πρεσβ. ἐκλεκτῇ Κυρίῳ

3 Joh. 1. ὁ πρεσβύτερος Γαῖω

c) = die 24 Aeltesten in

der Apoc.:

Apoc. 4, 4. 10; 5, 5. 6. 8. 11. 14; 7,

11. 13; 11, 16; 14, 3; 19, 4.

προκυροῦν Gal. 3, 17.
 προλαμβάνειν
 Mar. 14, 8. 1 Cor. 11, 21. Gal. 6, 1.
 προλέγειν
 2 Cor. 13, 2. Gal. 5, 21. 1 Th. 3, 4.
 προμαρτύρεσθαι 1 Pet. 1, 11.
 προμελετᾶν Luc. 21, 14.
 προμεριμνᾶν Mar. 13, 11.
 προνοεῖν
 Rom. 12, 17 (cf. 2 Cor. 8, 21). 1 Tim. 5, 8.
 πρόνοια Act. 24, 2. Rom. 13, 14.
 προορᾶν Act. 2, 25; 21, 29.
 προορίζειν
 Act. 4, 28. δσα - προώρισε γενέσθαι
 Rom. 8, 29. κ. προώρισε συμμόρφους
 - 30. οὓς δὲ προώρισε, τούτους
 1 Cor. 2, 7. ἣν προώρισεν ὁ Θεός
 Eph. 1, 5. προορίσας ἡμᾶς εἰς υἱοθ.
 - 11. προορισθ. κατὰ πρόθ.
 προπάσχειν 1 Th. 2, 2.
 προπάτωρ Rom. 4, 1 [al. 1. πατ.].
 προπέμπειν
 Act. 15, 3; 20, 38; 21, 5. Rom. 15,
 24. 1 Cor. 16, 6. 11. 2 Cor. 1,
 16. Tit. 3, 13. 3 Joh. 6.
 προπετής Act. 19, 36. 2 Tim. 3, 4.
 προπορεύεσθαι
 Luc. 1, 76. Act. 7, 40.
 [προσάββατον Mar. 15, 42]
 προσάγειν
 Luc. 9, 41. Act. 16, 20; [27, 27].
 1 Pet. 3, 18 (τῷ Θεῷ).
 προσαγορεύειν Heb. 5, 10.
 προσαγωγή
 Rom. 5, 2. Eph. 2, 18; 3, 12.
 προσαιτεῖν
 Mar. 10, 46. Luc. 18, 35. Joh. 9, 8.
 προσαίτης Joh. 9, 8.

προσαναβαίνειν Luc. 14, 10.
 προσαναλίσκειν Luc. 8, 43.
 προσαναπληροῦν
 2 Cor. 9, 12; 11, 9.
 προσανατίθασθαι
 Gal. 1, 16; 2, 6.
 [προσανέχειν Act. 27, 27]
 προσάπειλειςθαι Act. 4, 21.
 προσδαπανᾶν Luc. 10, 35.
 προσδεῖσθαι Act. 17, 25.
 προσδέχεσθαι
 Mar. 15, 43. προσδεχόμενος τὴν βα-
 σιλίαν (Luc. 23, 51)
 Luc. 2, 25. προσδεχόμενος. παρὰκλησιν
 - 38. προσδεχομένοις λύτρωσιν
 12, 36. προσδεχομ. τὸν κύριον
 15, 2. ἀμαρτωλοὺς προσδέχεται
 Act. 23, 21. προσδεχόμενοι τὴν ἐπ-
 αγγελίαν (cf. Heb. 11, 13)
 24, 15. ἐλπίδα ἦν - προσδέχονται
 Rom. 16, 2. προσδέξῃσθε ἐν Κυρίῳ
 (Phil. 2, 29)
 Tit. 2, 13. πρ. τὴν μακαρίαν ἐλπίδα
 Heb. 10, 34. τὴν ἀρπαγὴν - προσδέξ.
 11, 35. οὐ προσδέξ. τὴν ἀπολύτρε-
 Jud. 21. προσδεχόμενοι τὸ εἶδος
 προσδοκᾶν
 Mat. 11, 3. ἢ ὑπερον προσδοκῶμεν
 (Luc. 7, 19. 20)
 24, 50. ἐν ἡμέρᾳ ἣ οὐ προσδεχῆ
 (Luc. 12, 46)
 Luc. 1, 21; 3, 15; 8, 40.
 Act. 3, 5; 10, 24; 27, 33; 28, 6.
 2 Pet. 3, 12. 13 (γῆν καινὴν). 14.
 προσδοκία Luc. 21, 26. Act. 12, 11.
 προσεῖν Act. 27, 7.
 [προσεγγίζειν Mar. 2, 4]
 [προσεδραύειν 1 Cor. 9, 13]

προσεργάζεσθαι Luc. 19, 18.

*προσερχεσθαι

Sehr oft in den Synopt. und Act.
(namentlich im Partic.: προσ-
ελθών - όντες); 1mal bei Joh.
(12, 21).

1Tim. 6, 8. μή προσέρχεται ύγ. λόγ.

Heb. 4, 16. προσερχώμ. - τῷ θρόνῳ

7, 25. προσερχομένους δι' αὐ-
τοῦ τῷ θεῷ (11, 6)

10, 1. τοὺς προσερχ. τελειῶσαι

- 22. προσερχώμ. μετὰ ἀληθ.

προσεύχεσθαι

Mat. 5, 44. προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν
ἐπηρεαζόντων (Luc. 6, 28)

6, 5. ὅταν προσεύχη (cf. 6, 7, 9)

14, 23. κατ' ἰδίαν προσεύξασθαι

Jesu Beten (exc. das in
Gethsemane): Mar. 1, 35;
6, 46. Luc. 3, 21; 5, 16;
9, 18. 28. 29; 11, 1.

19, 13. ἐπιθῇ αὐτοῖς κ. προσεύξ.

23, 14. μακρὰ προσευχόμενοι διὰ
(Mar. 12, 40. Luc. 20, 47)

24, 20. προσεύχεσθε - ἵνα μὴ
γένηται (Mar. 13, 18)

26, 36. ἀπελθὼν προσεύξομαι
(39. 42. 44. cf. Mar. 14, 32.
35 39. Luc. 22, 41. 44
(ἐκτενίσταρον).)

- 41. γρηγορεῖτε καὶ προσεύχ.
(Mar. 13, 33. ἀγρυπ.; 14,
38. cf. Luc. 22, 40. 46.
blos προσεύχεσθε)

Mar. 11, 24. προσευχόμεν. αἰτεῖσθε

- 25. ὅταν στήκητε προσευχ.

Luc. 1, 10. ἦν - προσευχόμενον ἔξω

11, 1. διδάξον ἡμᾶς προσεύχ.

Luc. 11, 2. ὅταν προσεύχ., λέγετε

18, 1. δεῖν πάντοτε προσεύχ.

- 10. 11. ἀνέβησαν - προσεύ-
ξασθαι etc.

Act. 1, 24. προσευξάμενοι εἶπον

6, 6. προσευξάμενοι ἐπέθηκαν

8, 15. προσηύξατο περὶ αὐτῶν
ὅπως λάβω

9, 11. Ἰδοὺ γὰρ προσεύχεται

- 40. θεῖς τὰ γόνατα προσ-
ηύξατο (cf. 21, 5)

10, 9. ἀνέβη - προσεύξασθαι

- 30. προσευχόμε. ἐν τῷ οἴκῳ

11, 5. ἤμην προσευχόμε. (12, 12)

13, 3. νηστειύσ. καὶ προσεύξάμ.

14, 23. προσευξάμ. μετὰ νηστ.

16, 25. προσευχ. ὕμνου τὸν θ.

20, 36. σὺν πᾶσιν - προσηύξατο

22, 17. προσευχομ. μου ἐν τῷ ἰε.

23, 8. προσευξάμενος - λύσατο

Rom. 8, 26. τί προσευξώμ. καθὼ δεῖ

1Cor. 11, 4. πᾶς ἀνὴρ προσευχ. 5. 13.

14, 13. προσευχόμενος ἵνα διαρμ.

- 14. προσεύχομαι γλώσσῃ

- 15. προσεύξομαι τῷ πνεύ-
ματι - τῷ νοῒ

Eph. 6, 18. διὰ πάσης προσευχῆς -
προσευχόμενοι

Phil. 1, 9. τοῦτο προσεύχομαι ἵνα

Col. 1, 3. περὶ ὑμῶν προσευχόμεν.

- 9. ὑπὲρ ὑμῶν προσευχόμεν.

4, 3. προσευχόμε. - περὶ ἡμῶν

1Th. 5, 17. ἀδιαλείπτως προσεύχομ.

- 25. προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν
(2 Th. 3, 1. Heb. 13, 18)

2Th. 1, 11. προσευχ. - περὶ ὑμῶν, ἵνα

1Tim. 2, 8. προσεύχεσθαι ἀνδρας

Jac. 5, 13. κακοπαθεῖ - προσευχίσθω

Jac. 5, 14. προσευξάσθωσ. ἐπ' αὐτ.

- 16. προσεύχ. ὑπὲρ ἀλλ., ὅπως

5, 17. προσευχῇ προσηύξ. (18)

Jud. 20. ἐν πν. ἀγίῳ προσευχόμε.

προσευχῇ

Mat. 17, 21. ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ

(Mar. 9, 29)

21, 18. „οἶκος προσευχῆς κληθ." (Mar. 11, 17. Luc. 19, 46)

- 22. αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ

πιστεύοντες

Luc. 6, 12. διανυκτερ. ἐν τῇ προσ-

ευχῇ τοῦ Θεοῦ

22, 45. ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσευχ.

Act. 1, 14. προσκαρτεροῦντες - τῇ

προσευχῇ (cf. 2, 42; 6, 4

Rom. 12, 12. Col. 4, 2)

8, 1. τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς
τὴν ἐννάτην

10, 4. αἱ πρ. σου καὶ αἱ ἐλεημ.

- 31. εἰσηκούσθῃ σου ἢ πρ.

12, 5. πρ. - ἣν ἐκτενής - πρὸς
τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ

16, 13. οὐ ἐνομιζέτο πρ. εἶναι

- 16. πορευομένων ἡμ. εἰς πρ.

Rom. 1, 10. ἐπὶ τῶν πρ. μου δεόμενος

15, 30. ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑπὲρ
ἐμοῦ πρὸς τὸν Θεόν

1Cor. 7, 5. ὥστε σχολάζετε τῇ πρ.

Eph. 1, 16. ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου

(1 Th. 1, 2)

6, 18. διὰ πάσης πρ. κ. δεήσεως

Phil. 4, 6. τῇ πρ. καὶ τῇ δεήσει -

τὰ αἰτήματα γνωρίζε-

σθω πρὸς τὸν Θεόν

Col. 4, 12. ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὑμῶν
ἐν ταῖς προσευχαῖς

1Tim. 2, 1. ποιεῖσθαι δεήσεις, προσ-
ευχάς (cf. 3, 5)

Philem. 4. μνησθαι - ἐπὶ τῶν πρ. μου

22. διὰ τῶν πρ. ὑμῶν χαρισθ.

Jac. 5, 17. προσευχῇ προσηύξατο

1Pet. 3, 7. ἐγκόπτεσθαι τὰς πρ. ὑμ.

4, 7. νήψατε εἰς τὰς προσευχ.

Apo. 5, 8. αἱ πρ. τῶν ἁγίων (8, 3. 4)

προσέχειν

1) Acht haben = sich in Acht
nehmen:

Mat. 6, 1. προσέχετε τὴν δικ. ὑμῶν
μὴ ποιεῖν

7, 15. προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν
ψευδοπροφητῶν

10, 17. πρ. - ἀπὸ τῶν ἀνθρώπ.

16, 6. προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης
(cf. 11. 12. Luc. 12, 1)

Luc. 17, 3. προσέχετε ἑαυτοῖς!

20, 46. προσέχ. ἀπὸ τῶν γραμμ.

21, 34. προσέχετε - ἑαυτοῖς μή-
ποτε βαρυνθῶσιν

Act. 5, 35. πρ. ἑαυτοῖς ἐπὶ τοῖς ἀνθρ.

2) seine Aufmerksamkeit
richten auf Jemand oder
auf etwas:

Act. 8, 6. προσέχον - τοῖς λεγομέ-
νοῖς (cf. 16, 14)

20, 28. προσέχετε - ἑαυτοῖς καὶ
παντὶ τῷ π. - ποιμαίνειν

1Tim. 4, 13. πρόσχε τῇ ἀναγνώσει

Heb. 2, 1. πρόσχ. ταῖς ἀκουσθεῖσι

7, 13. πρόσχηκε τῷ θουισσ.

2Pet. 1, 19. ᾧ καλῶς ποιεῖται πρόσχ.

3) anhangen:

Act. 8, 10. ᾧ προσέχον πάντες
- 11. προσέχον δὲ αὐτῷ

1Tim. 1, 4. μηδὲ προσέχειν μύθοις
(cf. Tit. 1, 14)

8, 8. μὴ οἴνω πολλῷ προσέχ.

4, 1. πρ. πνεύμασι πλάνοις

προσηλῶν Col. 2, 14.

προσήλυτος

Mat. 23, 15. Act. 2, 10; 6, 5; 13, 43.

πρόσκαιρος

Mat. 13, 21. Mar. 4, 17. 2 Cor. 4, 16.

18. Heb. 11, 25.

*προσκαλεῖσθαι

Act. 2, 39; 13, 2; 16, 10.

προσκαρτερεῖν

Mar. 8, 9. Act. 1, 14 (τῇ προσευχῇ

Rom. 12, 12. Col. 4, 2); 2, 42

(τῇ διδαχῇ). 46; 6, 4 (τῇ δια-

κονίᾳ τοῦ λόγου); 8, 18; 10, 7.

Rom. 13, 6.

προσκαρτέρησις Eph. 6, 18.

προσκατάλειπον Mar. 4, 38.

προσκληροῦσθαι Act. 17, 4.

[πρόσκλησις 1 Tim. 5, 21]

[προσκλίνεσθαι Act. 5, 36]

[πρόσκλησις 1 Tim. 5, 21]

προσκολλᾶσθαι

[Mat. 19, 5] (Mar. 10, 7 [Eph. 5, 31].)

Act. 5, 36.

πρόσκομμα

Rom. 9, 32 (cf. 33. 1 Pet. 2, 8); 14,

13, 20. 1 Cor. 8, 9.

προσκοπή 2 Cor. 6, 3.

προσκοπτειν

Mat. 4, 6 (πρὸς λίθον. Luc. 4, 11);

7, 27 (τῇ οἰκίᾳ [al. 1. πρὸς-

ἑξέζησαν]). Joh. 11, 9. 10. Rom.

9, 32 (τῷ λίθῳ); 14, 21 (ὁ ἄδ.

σου). 1 Pet. 2, 8 (τῷ λόγῳ).

προσκυλίσειν

Mat. 27, 60 (Mar. 15, 46).

προσκυνεῖν

Mat. 2, 2. 8. 11.

4, 9. ἐὰν πεσὼν προσκυνήσῃς
μοι (Luc. 4, 7)

- 10. τὸν Θεόν σου προσκυνή-
σεις (cf. Luc. 4, 8)

8, 2 (19, 18); 14, 33; 15, 25;
18, 26; 20, 20; 25, 9. 17.

Mar. 5, 6; 15, 19. Luc. 24, 52.

Joh. 4. 20. 24 (ἐν πνεύματι etc.).

9, 38; 12, 20.

Act. 7, 43; 8, 27; 10, 27; 24, 11.

1 Cor. 14, 25. προσκυνήσαι τῷ Θεῷ

Heb. 1, 6; 11, 21 (προσεκύνησαν ἐπὶ

τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδ. αὐτ.).

Αποκ. 8, 9; 4, 10. προσκυνήσουσι τῷ

ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας

5, 14. ἔπεσαν καὶ προσεκύνησαν

7, 11. προσεκύνησαν τῷ Θεῷ

(11, 16; 19, 4)

9, 20. ἵνα μὴ πρ. τὰ δαιμόνια

11, 1. τοὺς προσκυν. ἐν αὐτῷ

13, 4. προσεκύν. τῷ δράκ. etc.

8. 12 (14, 9. 11; 20, 4).

- 15. προσκυνήσωσι τῇ εἰκόνι

(16, 2; 19, 10; 20, 4)

14, 7. προσκυνήσ. τῷ ποιήσαντι

15, 4. προσκυν. ἐνώπιόν σου.

19, 10. ἔπεσον - προσκ. αὐτῷ etc.

- τῷ Θεῷ προσκύν. (22, 9)

22, 8. ἔπεσα προσκυνήσαι ἑμπρ.

προσκυνητής Joh. 4, 23.

προσλαλεῖν Act. 13, 43; 28, 20.

προσλαμβάνεσθαι

Mat. 16, 22 (Mar. 8, 32).

Act. 17, 5; 18, 26; 27, 33. 34 (ερω-
φῆς 36); 28, 2.

Rom. 14, 1. τὸν - ἀσθενοῦντα τῇ πί-
σται προσλαμβάνουσθε
- 3. θεὸς γ. αὐτὸν προσελάβ. 15,
7. προσλαμβάνουσθε ἀλλή-
λους etc.

Philem. 12. αὐτὸν - προσλαβοῦ

πρόκληψις Rom. 11, 15.

προσμένειν

Mat. 15, 32 (Mar. 8, 2).

Act. 11, 23. προσμένειν τῷ Κυρίῳ
[13, 43. προσμένειν τῇ χάρι. τ. Θ.]

18, 18. - 1 Tim. 1, 3; 5, 5 (πρός-
μένει ταῖς δαίσεσι)

προσομιλῆσθαι Mat. 6, 53.

προσοφάλλειν Philem. 19.

προσοχθίζειν Heb. 3, 10. 17.

πρόσπεινος Act. 10, 10.

προσπῆγνυμι Act. 2, 23.

προσπίπτειν

Mat. 7, 25. Mar. 3, 11 (cf. 5, 33. Luc.
8, 28. 47); 7, 25 (πρός
τοὺς πόδας)

Luc. 5, 8. προσίπ. τοῖς γόνασι τ. Ὑ.

Act. 16, 29. προσίπισα τῷ Παύλῳ

προσποιεῖσθαι Luc. 24, 28.

προσπορεύεσθαι Mar. 10, 35.

προσρῆγνυμι Luc. 6, 48. 49.

προστάτις Rom. 16, 2.

προστάττειν

Mat. 1, 24; 8, 4 (Mar. 1, 44. Luc.
5, 14) [21, 6]. Act. 10, 33. 48;
[17, 26].

προστιθέναι

Mat. 6, 27 (Luc. 12, 25). 33 (Luc. 12,
31). Mar. 4, 24; [14, 25].

Luc. 3, 20; 17, 5 (πρ. ἡμῖν πίστειν)
19, 11; 20, 11. 12.

Act. 2, 41. 47; 5, 14; 11, 24; 12, 3;
13, 36.

Gal. 3, 19. παραβάσωμεν χάριν προς-
ετίθη [al. 1. ἐτίθη]

Heb. 12, 19. μὴ προστεθ. αὐτοῖς λόγον
προστέρειν

Mar. [9, 15]; 10, 17. Act. 8, 30.

προσφάγιον Joh. 21, 5.

πρόσφατος Heb. 10, 20.

προσφάτως Act. 18, 2.

προσφέρειν

1) unbestimmt: bringen, her-
beibringen; öfter in den ge-
schichtlichen Büchern.

2) darbringen, Opfer:

Mat. 5, 23. ἂν - προσφέρῃς τὸ δῶ-
ρόν σου (24)

8, 4. προσένεγκε τὸ δῶρόν σου
(cf. Mar. 1, 44. Luc. 5, 14)

Joh. 16, 2. λατρεῖαν προσφ. τῷ Θεῷ

Act. 7, 42. „θυσίας προσηγάγκ. μοι“

21, 26. προσηγάθη ὑπὲρ ἑνὸς -
ἢ προσφορά

Heb. 5, 1. ἵνα προσφ. δῶρά τε καὶ

θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν

- 3. περὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν
ὑπὲρ ἁμαρτιῶν

- 7. ἐκτενρίας - προσενέγκας;

8, 3. εἰς τὸ προσφέρειν δῶρα

- ἔχειν τι - ὃ προσενέγκῃ

- 4. τ. ἱερῶν τῶν πρ. τὰ δῶρα

9, 7. ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτ.

- 9. θυσίαι προσφέρονται

- 14. ἑαυτὸν προσην. - τῷ Θ.

- 25. πολλὰς προσφ. ἑαυτὸν

- 28. ἀπαξ προσενεχθ. εἰς τὸ

Heb. 10, 1. **δς** (sc. **Θυίας**) **προς-**
φίρουσιν εἰς τὸ διηγεῖς

- 2. **ἐκάνσας** **προςφ**ερόμεν.
- 8. **κατὰ τὸν νόμον** **προςφ**.
- 11. **πολλάκις** **προςφ**. **Θυίας**
- 12. **ὑπὲρ ἅμ.** **προςφ**. **Θυίαν**
- 11, 4. **Θυίαν** - **προςφ**. **τῷ Θ.**
- 17. **πίστ.** **προςφ**. **Ἀβρ.** **τὸν Ἰσ.**
- - **τὸν μονογενῆ** **προςφ**ερεν

3) Passiv mit folgendem Dativ: Jemand behandeln wie etwas: Heb. 12, 7.

προςφιλής Phil. 4, 8.

προςφορά

Act. 21, 26. **πρόσφ**ηνέχθη-**ή** **προςφορά**
24, 17. **ἐλεημοσύνας** - **κ.** **προςφ**.

Rom. 15, 16. **γένηται ἡ** **πρ.** **τῶν ἐθνῶν**
Eph. 5, 2. **ἐαυτ.** - **προςφ**. **κ.** **Θυίαν**

Heb. 10, 5. „**Θυίαν** **καὶ** **προςφοράν**“

- 8. „**προςφοράν** **κ.** **ὀλοκαυτ.**“
- 10. **διὰ τῆς** **προςφορᾶς** **τοῦ**
σώματος **τοῦ Ἰησοῦ Χρ.**
- 14. **μιᾷ** **γὰρ** **πρ.** **τετελειωκεν**
- 18. **προςφορά** **περὶ ἁμαρτίας**

προςφωνεῖν

Mat. 11, 16. Luc. 6, 13; 7, 32; 13, 12;
23, 20. Act. 21, 40; 22, 2.

προσχαίρειν

Mar. 9, 15 [al. **προστρέχ.** al. **προστρ.**]

πρόσχυσις Heb. 11, 28.

προσψάυειν Luc. 11, 46.

προσωπολήπτειν Jac. 2, 9.

προσωπολήπτῃς Act. 10, 34.

προσωπολήψια

Rom. 2, 11. Eph. 6, 9. Col. 3, 25.

Jac. 2, 1.

πρόσωπον 1) **πρ.** **τοῦ Θεοῦ**:

Mat. 18, 10. **τὸ πρ.** **τοῦ πατρός μου**

Act. 2, 28. **πληρ.** - **μετὰ τοῦ πρ.** **αὐο**

Heb. 9, 24. **ἐμφανισθ.** **τῷ πρ.** **τοῦ Θ.**

1 Pet. 3, 12. **πρόσωπον** **δὲ Κυρίου**

Apoc. 22, 4. **ὄψονται τὸ πρ.** **αὐτοῦ**

2) **πρ.** **πρὸς πρόσωπον**:

1 Cor. 13, 12. - **βλέπομεν**

3) **πρ.** **λαμβ.** u. **ähnliches**:

Mat. 22, 16. **οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρό-**
σωπον ἀνθρ. (Mar. 12, 14) -

Luc. 20, 21. **οὐ λαμβάνεις πρόσωπον**

Gal. 2, 6. **πρ.** **Θ.** **ἀνθρῶπου** **οὐ** **λαμβ.**

Jud. 16. **θανυμάζοντες** **πρόσωπα**

4) **πρὸ προσώπου τινός**:

Mat. 11, 10 (Mar. 1, 2. Luc. 7, 27).

Luc. 1, 76; 9, 52 (10, 1). Act.
13, 24.

5) **ἀπὸ προσώπου τινός**:

Act. 3, 20 (2 Th. 1, 9); 5, 41; 7, 45.

Apoc. 6, 16; 12, 14; 20, 11.

6) **κατὰ πρόσ.** † ohne Gen.:

Luc. 2, 31. Act. 3, 13; † 25, 16.

2 Cor. 10, 1. † 7 (κατ. π.). Gal.
† 2, 11.

7) **ἐν προσ.** † ohne Gen.:

2 Cor. 2, 10 (Χριστοῦ. 4, 6); † 5, 12.

8) **εἰς πρόσ.** † ohne Gen.:

2 Cor. 8, 24; † 11, 20.

9) übrige Stellen:

Mat. 5, 16. 17; 16, 3 (τοῦ οὐραν.);

17, 2. 6 (ἔπεσ. ἐπὶ π. cf. 26, 39).

Luc. 5, 12; 17, 16. 1 Cor. 14, 25.

Apoc. 7, 11; 11, 16; 26, 67.

Mar. 14, 65. Luc. 9, 29. 51. 53;

12, 56 (τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐραν.

cf. 21, 35. Act. 17, 26); 22, 64;

24, 5. Act. 6, 15; 20, 25. 38.

2 Cor. 1, 11; 3, 7 (bis). 13. 18.

Gal. 1, 22 (ἄγνοοῦμ. τῷ πρ.)

Col. 2, 1. 1 Th. 2, 17 (bis cf. 3, 10). Jac. 1, 11. 23 (τὸ προσ. τῆς γενέσεως αὐτ.). Apoc. 4, 7; 9, 7; 10, 1.

προτάττειν Act. 17, 26 [al. προστ.]·
προτείνειν

Act. 22, 25 [al. προστίθεναν].

πρότερος, πρότερον

1) Adj.: Eph. 4, 22.

2) Adv.: Joh. 6, 62; 7, 50. 51; 9, 8. 2 Cor. 1, 15. Gal. 4, 13. 1 Tim. 1, 13. Heb. 4, 6; 7, 27; 10, 32. 1 Pet. 1, 14.

προτίθασθαι

Rom. 1, 13; 3, 25. Eph. 1, 9.

προτρέπασθαι Act. 18, 27.

προτρέχειν Luc. 19, 4. Joh. 20, 4.

προὔπαρχειν

Luc. 23, 12. Act. 8, 9.

πρόφασις

Mat. 23, 14. προφάσει μακρά προσ-
ευχόμενοι [al. μακρῶ]

(Mar. 12, 40. Luc. 20, 47

[al. -ρῶ al. -ράν]).

προφίρειν Luc. 6, 45 (bis).

προφητεία

Mat. 13, 14. ἡ προφ. Ἰσαίου ἢ λαγ.

Rom. 12, 6. εἴτε προφ. κατὰ τὴν ἀν.

1 Cor. 12, 10. ἄλλω δὲ προφητεία

13, 2. ἐὰν ἔχω προφητείας

- 8. προφητεῖται καταργηθ.

14, 6. λαλήσω - ἐν προφητείᾳ

- 22. ἡ δὲ πρ. οὐ τοῖς ἀπίστοις

1 Th. 5, 20. προφητείας μὴ ἐξουθεν.

1 Tim. 1, 18. κατὰ τὰς προαγούσας ἐπι-
σε προφητείας

4, 14. ἐδόθη σοι διὰ προφητ.

2 Pet. 1, 20. πᾶσα προφητεία γραφῆς

2 Pet. 1, 21. ἡνέχθη κατὰ προφητεία

Apoc. 1, 3. ἀκούοντες τοὺς λόγους
τῆς προφητείας

11, 6. τὰς ἡμέρας τῆς πρ. αὐτ.

19, 10. τὸ πνεῦμα τῆς προφητ.

22, 7. τοὺς λόγους τῆς προφη-
τείας τοῦ βιβλίου (10.

18. cf. 19)

προφητεύειν

Mat. 7, 22 (ἐν τῷ σῶ ὀνόματι); 11,

13 (ὥς Ἰωάννου); 13, 7

(cf. Mar. 7, 6).

23, 63. προφητεύουσιν ἡμῖν, Χρ.

(cf. Mar. 14, 65. Luc. 22, 64)

Luc. 1, 67. Joh. 11, 51.

Act. 2, 17. „προφ. οἱ υἱοὶ ὁμ.“ 18.

19, 6. ἐλάλ. γλώσσαις κ. προσφ.

21, 9. παρθένοι - προφητεύουσ.

1 Cor. 11, 4. προσευχ. ἡ προφητ. (5)

13, 9. ἐκ μέρους προφητεύομεν

14, 1. ζηλοῦτε - ἵνα προφητεύ-

ητε (cf. 3. 4. 5. 24. 31. 39)

1 Pet. 1, 10. Jud. 14. Apoc. 10, 11; 11, 3.

προφήτης

1) von alttestamentl. Pro-
pheten (incl. Joh. Bapt.):

a) bei Citaten:

a) ohne Namen:

Mat. 1, 22; 2, 5. 15. 23; 13, 35; 21, 4

[27, 35]. Joh. 6, 45. Act. 7, 42

48; 13, 40.

β) mit Namen:

Jesaias: Mat. 3, 3; 4, 14; 8, 17;

12, 17 [Mar. 1, 2]. Luc. 3, 4

Joh. 1, 23; 12, 38. Act. 28, 25.

Jeremias: Mat. 2, 17.

Daniel: Mat. 24, 15 [Mar. 13, 14].

Joel: Act. 2, 16.

b) ohne Citat:

α) ὁ νόμος κ. οἱ προφ.:

Mat. 5, 17; 7, 12; 11, 13 (οἱ προφ. κ. ὁ νόμ.); 22, 40. **Luc.** 16, 16. 29 (**Μωϋσ.** κ. οἱ πρ. 31; 24, 27); 24, 44 (νόμος **Μ.** κ. προφ. κ. ψαλμ.). **Joh.** 1, 46 (**Μ.** ἐν τῷ νόμ. κ. οἱ πρ.). **Act.** 13, 15; 24, 14; 28, 23. **Rom.** 3, 21.

β) übrige Stellen:

Mat. 5, 12. τοὺς προφήτας τοὺς πρὸ ὑμῶν (**Luc.** 6, 23)

11, 9. τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; προφήτην etc. (**Luc.** 7, 26)

12, 39. τὸ σημεῖον Ἰωανᾶ τοῦ προφήτου (**Luc.** 11, 29)

16, 14. Ἰερειμ. ἡ ἓνα τῶν προφ.

21, 26. ἔχουσι τὸν Ἰω. ὡς προφ.

23, 29. τοὺς τάφους τῶν προφητῶν 31 (cf. **Luc.** 11, 47. 50).

- 37. Ἰερουσ. ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφ. (**Luc.** 13, 34)

26, 56. αἱ γραφαὶ τῶν προφητ.

Mar. 8, 28. ἓνα τῶν προφητῶν

11, 32. Ἰωάννην ὅτι ὄντως πρ. ἦν

Luc. 1, 70. τῶν ἀπ' αἰῶνος πρ. αὐτοῦ

- 76. προφ. ὑψίστου κληθήσῃ

4, 17. βιβλίον Ἡσαίου τοῦ πρ.

- 27. ἐπ' Ἐλισαίου τοῦ προφ.

7, 23. μεῖζων - προφ. Ἰωάννου

- 39. οὗτος εἰ ἦν προφήτης

9, 8. πρ. εἰς τῶν ἀρχ. ἀνίστη

13, 28. Ἀβρ. - κ. πάντας τ. πρ.

18, 31. γεγραμμ. διὰ τῶν προφ.

20, 6. Ἰωάννην προφήτην εἶναι

24, 25. ἐλάλησαν οἱ προφῆται

Joh. 7, 52. προφ. ἐκ τῆς Γαλ. οὐκ

8, 52. Ἀβρ. ἀπέθ. κ. οἱ πρ. (53)

Act. 2, 30. προφήτης οὖν ἐπάρχων

3, 18. διὰ στόματος πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ (21)

- 24. πάντες οἱ πρ. ἀπὸ Συμ. 25.

7, 52. τίνα τῶν προφητῶν οὐκ ἰδίωσαν οἱ πατέρες

8, 28. ἀνεγίνωσκε τὸν προφήτην Ἡσαίαν. 30. 34.

10, 43. τούτῳ πάντες οἱ πρ. μαρτ.

13, 20. κριτὰς ἕως Σαμ. τοῦ πρ.

- 27. τας φωνὰς τῶν προφητῶν

15, 15. οἱ λόγοι τῶν προφητῶν

26, 22. ὦν - οἱ προφ. ἐλάλησαν

- 27. πιστεύεις τοῖς προφητ.

Rom. 1, 2. διὰ τῶν προφητ. αὐτοῦ

11, 3. „τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν“

1Th. 2, 15. ἀποκτεινάντων Ἰησοῦν κ.

τοὺς ἰδίους προφήτας

Heb. 1, 1. ἐν τοῖς προφήταις

11, 32. Σαμουὴλ κ. τῶν προφ.

Jac. 5, 10. τοὺς προφήτας οἱ ἐλάλησαν

τῷ ὀνόματι Κυρίου

1Pet. 1, 10. ἐξηρμήνευσαν προφῆτ. οἱ

2Pet. 2, 16. τὴν τοῦ πρ. παραφροσίναν

3, 2. ὑπὸ τῶν ἁγίων προφητ.

Apoc. 10, 7. τοὺς ἑαυτοῦ δούλους τοὺς προφήτας

11, 10. οὗτοι οἱ δύο προφῆται

- 18. τοῖς πρ. καὶ τοῖς ἁγίοις

16, 6. αἷμα ἁγίων καὶ προφητῶν (cf. 18, 24)

18, 20. οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι καὶ οἱ προφῆται

22, 6. ὁ θεὸς τῶν πνευμ. τῶν προφητῶν

- 9. τῶν ἀδελφῶν σου τῶν προφητῶν

2) von Jesus:

Mat. 13, 57. οὐκ ἔστι προφ. ἀτιμος
(Mar. 6, 4. cf. Luc. 4, 24.
Joh. 4, 44)

21, 11. Ἰησοῦς ὁ πρ. ὁ ἀπὸ Ναζαρ.

- 46. ὡς προφήτης. αὐτὸν εἶχον

Mar. 6, 15. προφήτης ἐστὶν ὡς εἰς
τῶν προφητῶν

Luc. 7, 16. προφ. μέγας ἐγγύαται

13, 33. προφ. ἀπολίσσεται ἐξω γ.

24, 19. ὅς ἐγένετο ἀνὴρ προφ.

Joh. 1, 21. ὁ προφήτης εἰ σύ;

- 25. οὔτε Ἠλίας οὔτε ὁ προφ.

4, 19. ὅτι προφήτης εἰ σύ

6, 14. ὁ προφ. ὁ ἐρχόμενος εἰς

7, 40. οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ πρ.

9, 17. ὅτι προφήτης ἐστὶν

Act. 3, 32. „προφήτην ὑμῖν ἀναστή-
σαι“ (7, 37)

- 23. „μὴ ἀκούσῃ τοῦ πρ. ἐκ.“

3) von christlichen Propheten:

Die Stellen der Apoc. α. sub 1, b, β.

Mat. 10, 41. ὁ δεχόμενος προφήτην
εἰς ὄνομα etc.

23, 34. προφήτας καὶ σοφούς καὶ
γραμματοεῖς (Luc. 11, 49)

Act. 11, 27. κατήλθον ἀπὸ Ἰερ. προφ.

13, 1. προφηταὶ καὶ διδάσκαλοι

15, 82. καὶ αὐτοὶ προφ. ὄντες

21, 10. τῆς ἀπὸ τῆς Ἰουδ. προφ.

1Cor. 12, 28. ἀποστόλ., δεῦτερον πρ.

- 29. μὴ πάντες προφηταὶ

14, 29. προφηταὶ - δύο ἢ τρεῖς

- 32. πνεῦμ. προφητῶν προ-
φηταῖς ὑποτάσσεται

- 37. εἰ τις δοκεῖ προφ. εἶναι

Eph. 2, 20. τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν
προφητῶν

Eph. 3, 5. ἀπεκαλύφθη τοῖς ἁγίοις
ἀποστ. αὐτοῦ καὶ προφ.

4, 11. τοὺς δὲ προφήτας, τοῖς
δὲ εὐαγγελιστάς

4) von einem heidn. Dichter:

Tit. 1, 12. εἰπέ τις ἐξ αὐτῶν ἰδίος
αὐτῶν προφήτης

προφητικός

Rom. 16, 26. 2 Pet. 1, 19.

προφητίς Luc. 2, 38. Apoc. 2, 20

προχειρίζεσθαι

Act. 3, 20; 22, 14; 26, 16.

προχειροτονεῖν Act. 10, 41.

Πρόχορος Act. 6, 5.

πρύμνα

Mar. 4, 38. Act. 27, 29. 41.

πρωτ

Mat. 16, 8; 20, 1. Mar. 1, 35 (16, 9);

11, 20; 13, 35 (ἡ ἀλεκτροφ. ἡ

πρωτ); 15, 1; 16, 2. Joh. 18, 28;

20, 1. Act. 23, 23.

πρωτα

Mat. 21, 18; 27, 1. Joh. 18, 28; 21, 4

πρωτίνος Apoc. 2, 28 [22, 16]

πρώρα Act. 27, 30. 41.

πρωτεύειν Col. 1, 18.

πρωτοκαθεδρία

Mat. 23, 6. Mar. 12, 39. Luc. 11, 43,

20, 46.

πρωτοκλισία

Mat. 23, 6 [al. 1. πρωτοκλησία].

Mar. 12, 39. Luc. [11, 43]; 14, 7.

8; 20, 46.

*πρώτος

Mat. 12, 45. τὰ ἰσχυρά - χεῖρονα τῶν

πρώτων (Luc. 11, 26.

2 Pet. 2, 20)

Mat. 19, 30. πολλοὶ ἴσονται πρῶτοι
 ἰσχυροὶ etc. (20, 16. Mar.
 10, 31. Luc. 13, 30)
 20, 8. ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν ἰσ
 τῶν πρώτων
 - 27. ὃς δὲν θάλλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι
 πρῶτος, ἴστω ὑμῶν δοῦ-
 λος (Mar. 9, 35; 10, 44)
 22, 38. πρώτη κ. μεγάλη ἐκβολή
 (Mar. 12, 28. 29. 30)
 27, 64. ἡ ἰσχυρὴ πλάνη χείρων
 τῆς πρώτης
 Mar. 14, 12. τῇ - πρώτῃ τῶν ἀζύμων
 16, 9. πρῶτῃ πρῶτῃ σαββάτου
 Luc. 19, 47. οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ
 Joh. 1, 15. ὅτι πρῶτός μου ἦν (30)
 Act. 13, 50. τοὺς πρῶτους τῆς πόλεως
 17, 4. γυναικῶν - πρῶτ. οὐκ ὄλ.
 25, 2. ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ πρῶ-
 τοὶ τῶν Ἰουδαίων (28, 17)
 26, 23. εἰ πρῶτος ἐξ ἀναστάσεως
 1 Cor. 15, 45. ὁ πρῶτος ἀνθρ. Ἀδ. (47)
 Eph. 6, 2. ἡ τις ἐστὶν ἐντολὴ πρῶτῃ
 1 Tim. 1, 15. ὡν πρῶτός εἰμι ἐγώ
 5, 12. τὴν πρῶτην πίστιν ἡ θεία.
 Heb. 8, 7. εἰ γὰρ ἡ πρ. ἐκείνη ἦν (13)
 9, 1. ἡ πρώτη ec. σκηνή (2. 6. 8)
 - 15. ἐπὶ τῇ πρ. διαθήκῃ (18)
 Apoc. 1, 17. ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἰσχυρὸς
 (2, 8; 22, 13)
 2, 4. τὴν ἀγάπην σου τὴν πρ.
 - 5. τὰ πρῶτα ἔργα ποιήσον
 (cf. 19)
 20, 5. ἡ ἀνάστ. ἡ πρῶτῃ (6)
 21, 1. ὁ - πρῶτος οὐρανὸς καὶ
 ἡ πρῶτῃ γῇ (cf. 4).
 πρωτοστάτης Act. 24, 5.
 πρωτοτόκια Heb. 12, 16.

πρωτότοκος
 Mat. 1, 25 (Luc. 2, 7).
 Rom. 8, 29. πρῶτ. ἐν πολλοῖς ἀδελφ.
 Col. 1, 15. πρῶτός. πάσης κτίσεως
 - 18. πρῶτός. ἐκ τῶν νεκρῶν
 (cf. Apoc. 12, 33)
 Heb. 1, 6 (εἰσαγάγη τὸν πρ.); 11, 28.
 12, 23. ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων
 παῖσιν
 Rom. 11, 11. Jac. 2, 10; 3, 2 (bis).
 2 Pet 1, 10.
 πτέρνα Joh. 13, 18.
 πτερύγιον Mat. 4, 5. Luc. 4, 9.
 πτέρυξ
 Mat. 23, 37. Luc. 13, 34. Apoc. 4, 8;
 9, 9; 12, 14.
 πτηνόν 1 Cor. 15, 30.
 πτωεῖσθαι Luc. 21, 9; 24, 37.
 πτόησις 1 Pet. 3, 6.
 Πτολεμαῖς Act. 21, 7.
 πτύειν
 Mar. 7, 33; 8, 23. Joh. 9, 6.
 πτύον Mat. 8, 12 (Luc. 8, 17).
 πτύρεσθαι Phil. 1, 28.
 πτύσμα Joh. 9, 6.
 πτύσσειν Luc. 4, 20.
 πτώμα
 Mat. 14, 12; 24, 28. Mar. 6, 29. Apoc.
 11, 8. 9 (bis).
 πτώσις Mat. 7, 27. Luc. 2, 34.
 πτωχεῖα 2 Cor. 8, 2. 9. Apoc. 2, 9.
 πτωχεύειν 2 Cor. 8, 9.
 πτωχός
 Mat. 5, 3. οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι
 11, 5. οἱ πτωχ. εὐαγγελίζονται
 (cf. Luc. 4, 18; 7, 22)
 19, 21. κ. δὸς πτωχοῖς (Mar. 10,
 21. cf. Luc. 18, 22; 19, 8)

Mat. 26, 9. δοθῆναι πτωχοῖς (cf. 11.
Mar. 14, 5. 7. Joh. 12, 5.
6. 8; 13, 29)
Mar. 12, 42. μία χίρα πτωχῇ ἔβαλε
(43. Luc. 21, 3)
Luc. 6, 20. μακάριοι οἱ πτωχοί
14, 13. κάλει πτωχοὺς (21)
16, 20. πτ. - τις ἦν ὄν. Διάζ. (22)
Joh. 9, 8. ὅτι πτωχὸς ἦν
Rom. 15, 26. τοὺς πτωχοὺς τῶν ἀγίων
τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ
2Cor. 6, 10. ὡς πτωχοί, πολλοὺς δὲ
πλουτίζοντας
Gal. 2, 10. μόνον τῶν πτ. ἵνα μνημ.
4, 9. ἀσθενῇ καὶ πτ. στοιχεῖται
Jac. 2, 2. εἰσέλθῃ - κ. πτ. (3. 5. 6)
Apoc. 3, 17. πτ. κ. τυφλὸς κ. γυμνός
13, 16. τ. πλουσίους κ. τ. πτωχ.
πυγμή Mar. 7, 3.
Πύθων Act. 16, 16.
πυκνός
Luc. 5, 33. Act. 24, 26. 1 Tim. 5, 23.
πυκτεύειν 1 Cor. 9, 26.
πύλη
Mat. 7, 13. διὰ τῆς στενῆς π. etc.
(14. Luc. 13, 24)
16, 18. πύλαι ἔξου οὐ κατισχ.
Luc. 7, 12. Act. 3, 10; 9, 24; 12, 10;
16, 18.
Heb. 13, 12. ἔξω τῆς πύλης ἔπαθε
πυλῶν
Mat. 26, 71. Luc. 16, 20. Act. 10,
17; 12, 13. 14 (bis); 14, 13. Apoc.
21, 12 (π. δώδεκα 21). (13. 15.
21. 25; 22, 14)
πῦρ 1) vom höllischen Feuer:
Mat. 3, 10. 12 (π. ἀσβέστω) (7, 19; 13,
40. Luc. 3, 9. 17. Joh. 15, 6)

Mat. 5, 22. εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυ-
ρός (18, 9. Mar. 9, 47)
13, 42. εἰς τὴν κάμινον τοῦ π. (50)
18, 8. εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον
(23, 41. cf. Jud. 7)
Mar. 9, 43. εἰς τὸ πῦρ ἄσβεστον (45)
- 44. τὸ π. οὐ σβέννυται (46. 48)
Heb. 10, 27. πυρὸς ζῆλος ἐσθ. μέλλ.
Apoc. 19, 20. εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυ-
ρός (20, 10. 14. 15; 21, 8)
2) metaphor.:
Mat. 3, 11. βαπτίσει ἐν πνεύματι
ἀγίῳ καὶ πυρὶ (Luc. 3, 16)
Mar. 9, 49. πᾶς - πυρὶ ἀλισθήσεται
Luc. 12, 49. πῦρ ἤλθον βαλεῖν εἰς
τὴν γῆν
1Cor. 3, 13. ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται
etc. (cf. 15)
Heb. 12, 29. „ὁ θ. ἡμῶν π. καταναλ.“
Jac. 3, 6. καὶ ἡ γλῶσσα πῦρ
Jud. 23. ἐκ τοῦ πυρός ἀρπάζοντες
3) übrige Stellen:
Mat. 17, 15 (Mar. 9, 22).
Luc. 9, 54. πῦρ καταβῆναι ἀπὸ τοῦ
οὐρανοῦ
17, 29; 22, 55.
Act. 2, 19; 7, 30; 28, 5.
Rom. 12, 20. „ἄνθρακας πυρός“
2Th. 1, 8. Heb. 1, 7; 11, 34; 12, 18
Jac. 3, 5; 5, 3. 1 Pet. 1, 7 (διὰ πυ-
ρὸς δοκιμαζόμενον)
2Pet. 3, 7. π. τηρούμενοι εἰς ἡμέραν
Apoc. 1, 14. ὄφθαλμοὶ αὐτ. ὡς φλόξ
πυρός (2, 18; 19, 12)
3, 18; 4, 5; 8, 5. 7. 8; 9, 17. 18;
10, 1 (ὡς στόλοι πυρός);
11, 5 (ἐκ τοῦ στόμ.); 13,
13 (ἐκ τοῦ οὐραν. cf. 20,

9); 14, 10. 18; 15, 2; 16,
8; 17, 16 (18, 8).
πυρρά Act. 28, 2. 3.
πύργος
Mat. 21, 33 (Mar. 12, 1. Luc. 14, 28).
Luc. 13, 4.
πυρεΐσσειν Mat. 8, 14. Mar. 1, 30.
πυρετός
Mat. 8, 15. Mar. 1, 31. Luc. 4, 38. 39.
Joh. 4, 52. Act. 28, 8.
πύρινος Apoc. 9, 17.
πυροϋσθαί
1Cor. 7, 9. κρείσσον - γαμήσαι ἢ π.
2Cor. 11, 29. καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι
Eph. 6, 16. τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ
πεπυρωμένα σβῆσαι
2Pet. 3, 12. οὐρ. πυροῖμ. λυθίσοντ.
Apoc. 1, 15; 3, 18 (χρυσὸν πεπυρ.).
πυρράζειν Mat. 16, 2. 3.

Πύρρος Act. 20, 4.
πύρρος Apoc. 6, 4; 12, 3.
πύρωσις
1 Pet. 4, 12. Apoc. 18, 9. 18.
πῶλειν
Mat. 10, 29 (Luc. 12, 6); 13, 44; 19,
21 (Mar. 10, 21, Luc. 12, 33);
21, 12 (Mar. 11, 15. Luc. 19, 45.
Joh. 2, 14. 16); 25, 9. Luc. 17,
28; 22, 36. Act. 4, 34. 37; 5, 1.
1 Cor. 10, 25. Apoc. 13, 17.
πῶλος
Mat. 21, 2 (5. 7. Mar. 11, 2. 4. 5. 7.
Luc. 19, 30. 33. 35. Joh. 12, 15).
πῶροῦν
Mar. 6, 52 (8, 17. Joh. 12, 40). Rom.
11, 7. 2 Cor. 3, 14.
πῶρωσις
Mar. 3, 5. Rom. 11, 25. Eph. 4, 18.

P.

Ῥάβ Heb. 11, 31. Jac. 2, 25.
ῥαββί
Mat. 23, 7. 8; 26, 25. 49. Mar. 9, 5;
11, 21; 14, 45. Joh. 1, 39. 50;
3, 2. 26; 4, 31; 6, 25; 9, 2; 11, 8.
ῥαββονί, ῥαββουνί
Mar. 10, 51. Joh. 20, 16.
ῥαβδίσειν Act. 16, 22. 2 Cor. 11, 25.
ῥάβδος
Mat. 10, 10 (Mar. 6, 8. Luc. 9, 3).
1Cor. 4, 21. ἐν ῥάβδῳ ἔλθω - ἢ ἐν ἀγ.
Heb. 1, 8. „ῥάβδος ἐνδύτης σου“
9, 4. ἢ ῥ. Δαυὶδ ἢ βλαστῆσασα

Heb. 11, 21. ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου
Apoc. 2, 27; 11, 1; 12, 5; 19, 15.
ῥαβδοῦχος Act. 16, 35. 38.
Ῥαγαῦ Luc. 3, 35.
ῥαδιούργημα Act. 13, 14.
ῥαδιουργία Act. 13, 10.
ῥακά Mat. 5, 22.
ῥάκος Mat. 6, 16 (Mar. 2, 21).
Ῥαμᾶ Mat. 2, 18.
ῥαντίζειν
Heb. 9, 13. 19. 21; 10, 22 (τὰς
καρδίας).
ῥαντισμός Heb. 12, 24. 1 Pet. 1, 2.
ῥαπίζειν Mat. 5, 39; 23, 67.

ῥάπισμα

Mar. 14, 65. Joh. 18, 22 (19, 3).

ῥαφίς

Mat. 19, 24 (Mar. 10, 25. Luc. 18, 25).

ῤαχάβ Mat. 1, 5.

ῤαχήλ Mat. 2, 18.

ῤεβέκκα Rom. 9, 10.

ῥίδα Apoc. 18, 13.

ῥίσειν Joh. 7, 38.

ῤαμφάν [ῤαφάν] Act. 17, 43.

ῤήγιον Act. 28, 18.

ῥήγμα Luc. 6, 49.

ῥήμα † ῥ. Θεοῦ

(†) Mat. 4, 4. ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπο-
ρευομένην διὰ στόματος
Θεοῦ (Luc. 4, 4)

[5, 11]; 12, 36.

18, 16. ἐπὶ στόματος - σταθῇ
πάν ῥήμα (cf. 2 Cor. 13, 1)26, 75. τοῦ ῥήματος τοῦ Ἰησοῦ
(Mar. 14, 72)27, 14. ἀπεκρίθη - πρὸς οὐδὲ
ἐν ῥήμα

Mar. 9, 32 (Luc. 9, 45).

Luc. 1, 37. οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ
τῷ Θεῷ πᾶν ῥήμα- 38. γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥ. σου
- 65; 2, 15. 17. 19. 29. 50. 51.† 3, 2. ἐγένετο ῥήμα Θ. ἐπὶ Ἰω.
5, 5; 7, 1; 18, 34; 20, 26; 24, 8. 11.† Joh. 3, 34. τὰ ῥ. τοῦ Θεοῦ λαλεῖ
5, 47. πῶς τοῖς ἡμοῖς ῥήμασι
πιστεύετε6, 63. τὰ ῥήματα αὐτοῦ λαλεῖ
- 68. ῥήμ. ζωῆς αἰωνίου ἔχεις

8, 20. ταῦτα τὰ ῥήμ. ἐλάλησεν

† - 47. τὰ ῥ. τοῦ Θεοῦ ἀκούει
10, 21. ταῦτα τὰ ῥ. οὐκ ἔστι θαιμ.

Joh. 12, 47. ἰδὲν τίς μου ἀκούσῃ τῶν ῥ.

- 48. μὴ λαμβάνων τὰ ῥ. μου

14, 10. τὰ ῥήματα αὐτοῦ λαλεῖ

15, 7. τὰ ῥήματα μου ἐν ὑμῖν

17, 8. τὰ ῥήμ. αὐτοῦ δίδωκέ μοι

Act. 2, 14; 5, 20 (τῆς ζωῆς). 32; 6, 11. 13.

10, 22. 37. τὸ μὲν γενόμενον ῥ. (44)

11, 14. λαλήσει ῥήματα πρὸς σὺ

- 16. ἐμνήσθην δὲ τοῦ ῥ. τ. κ.

Act. 13, 42; 16, 33; 26, 25 (σωφροσύ-
νης); 28, 25.† Rom. 10, 8. „ἰγγύς σου τὸ ῥήμα
ἐστίν“ - τὸ ῥ. τῆς πίστεως

† - 17. ἀκοή διὰ ῥήματος Θεοῦ

- 18. „τὰ ῥήματα αὐτῶν“

2 Cor. 12, 4. ἀβόητα ῥήματα αὐτοῦ
λαλήσαιEph. 5, 26. καθαρίσας τῷ λουτρῷ -
ἐν ῥήματι† 6, 17. τὴν μάχαιραν τοῦ πνεύ-
ματος ὅ ἐστι ῥήμα Θεοῦ

Heb. 1, 3. τῷ ῥ. τῆς δυνάμεως αὐτοῦ

† 6, 5. καλὸν γευσάμ. Θ. ῥήμα

† 11, 3. κατηρτίσθαι τοὺς αἰ-
ῶνας ῥήματι Θεοῦ

12, 19. σύλπ. ἤχῳ κ. φωνῇ ῥήμ.

† 1 Pet. 1, 25. „τὸ δὲ ῥ. Κυρ. μένει“ etc.

2 Pet. 3, 2 (Jud. 17).

† Apoc. 17, 17. τὰ ῥ. [αἱ οἱ λόγ.] τ. Θ.
ῤησά Luc. 3, 27.

ῥήσσεις, ῥήγνυμι

Mat. 7, 6; 9, 17 (Mar. 2, 22. Luc. 5, 37).

Mar. 9, 18 (Luc. 9, 42). Gal. 4, 27.

ῥήτωρ Act. 24, 1.

ῥήτως 1 Tim. 4, 1.

ῥίζα

Mat. 3, 10. πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δέν-
δρων (Luc. 3, 9)

Mat. 16, 6. διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν. 21.
(Mar. 4, 6. 17. Luc. 8, 13)

Mar. 11, 20. ἐξηραμμένην ἐκ ῥιζῶν
Rom. 11, 16. 17. 18. εἰ ἡ ῥίζα ἁγία ἐστίν.

15, 12. „ἔσται ἡ ῥ. τοῦ Ἰησοῦ“

1 Tim. 6, 10. ῥίζα γὰρ πάντων τ. κακῶν

Heb. 12, 15. „μὴ τις ῥίζα πικρίας“

Apoc. 5, 5. ὁ λέων - ἡ ῥίζα Δαυὶδ
(cf. 22, 16)

ρίζου, ῥιζοῦσθαι

Eph. 3, 17. Col. 2, 7.

ῥιπή 1 Cor. 15, 52.

ῥιπίσειν Jac. 1, 6.

ῥίπτειν, ῥιπτέιν

Mat. 9, 38. ἐρριμμένοι ὡσεὶ πρόβατα
15, 30; 27, 5. Luc. 4, 35; 17, 2.

Act. 22, 23; 20, 19. 29.

ῥοβοάμ Mat. 1, 7.

ῥόδη Act. 12, 13.

ῥόδος Act. 21, 1.

ῥοιζηθὼν 2 Pet. 3, 10.

ῥομφαία

Luc. 2, 35. αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύ-
σεται ῥομφαία

Apoc. 1, 16. ῥομφαία διστομος ὀξεῖα
(cf. 19, 15)

2, 12. ἔχων τὴν ῥ. τὴν διστομον

- 16. ἐν τῇ ῥ. τ. στόματός μου

6, 8. ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ

19, 21. ἀπεκτάνθησαν ἐν τῇ ῥ.

ῥουβήν Apoc. 7, 5.

ῥούθ Mat. 1, 5.

ῥούφος Mar. 15, 21. Rom. 16, 13.

ῥύεσθαι

Mat. 6, 13. ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πο-
νηροῦ ([Luc. 11, 4])

27, 43. ῥυσάσθω νῦν αὐτόν

Luc. 1, 74. ἐκ χειρὸς - ῥυσθέντας

Rom. 7, 24. τίς με ῥύσεται ἐκ τοῦ
σώματος

11, 26. „ῥῆξαι ἐκ Σιών ὁ ῥυόμ.“

15, 31. ἵνα ῥυσθῶ ἀπὸ τ. ἀπειθ.

2 Cor. 1, 10. ἐκ τηλικούτου θανάτου
ἐρρύσατο ἡμᾶς καὶ ῥύε-
ται ἐπεὶ.

Col. 1, 13. ὅς ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ
τῆς ἐξουσίας

1 Th. 1, 10. Ἰησοῦν τὸν ῥυόμενον
ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ὀργῆς

2 Th. 3, 2. ἵνα ῥυσθῶμεν ἀπὸ τῶν

2 Tim. 3, 11. ἐκ πάντων με ἐρρύσατο
ὁ Κύριος

4, 17. ἐρρύσθην ἐκ στόματος λ.

- 18. ῥύσ. με ὁ Κ. ἀπὸ παντός

2 Pet. 2, 7. δίκαιον Δωτ - ἐρρύσατο

- 9. εὐσεβεῖς ἐκ πειρ. ῥύεσθαι

ῥύμη

Mat. 6, 2. Luc. 14, 21. Act. 9, 11; 12, 10.

ῥυπαρεύεσθαι Apoc. 22, 11.

ῥυπαρία Jac. 1, 21.

ῥυπαρός Jac. 2, 2. Apoc. 22, 11.

ῥύπος 1 Pet. 3, 21.

ῥυποῦν Apoc. 22, 11.

ῥύσις Mar. 5, 25 (Luc. 8, 43. 44).

ῥυτίς Eph. 5, 27.

ῥωμαϊκός Luc. 23, 38.

ῥωμαῖος

Joh. 11, 48. Act. 2, 10; 16, 21. 37.

38; 22, 25. 26. 27. 29; 23, 27;

25, 16; 28, 17.

ῥωμαῖσι Joh. 19, 20.

ῥώμη

Act. 18, 2; 19, 21; 23, 11; 23, 14.

16. Rom. 1, 7. 15. 2 Tim. 1, 17.

ῥώννυσθαι Act. 15, 29; 23, 30.

Σ.

σαβασθάνι

Mat. 27, 46 (Mar. 15, 34).

σαβασθ (Κύριος σ.)

Rom. 9, 29. Jac. 5, 4.

σαββατισμός Heb. 4, 9.

σάββατον

1) Singular:

a) ἡμέρα τοῦ σαββ.:

Luc. 13, 14. 16; 14, 5. Joh. 19, 31.

b) andere Stellen:

Mat. 12, 2. οὐκ ἔξεστι ποιεῖν ἐν σ.

- 5. οἱ ἱερεῖς - τὸ σάββατον
βεβηλοῦσι- 8. Κύριος γὰρ ἔστι τοῦ σ.
(Mar. 2, 28. Luc. 6, 5)

24, 20. μηδὲ σαββάτῳ

Mar. 2, 27. τὸ σάββατον διὰ τὸν ἄν-
θρωπον ἐγένετο etc.6, 2; 16, 1. 9 (πρώτῃ σαββά-
του [al. -ων])

Luc. 6, 1. ἐν σαββ. δευτεροπρώτῳ

- 6. 7 (σαββάτῳ θεραπεύοι
cf. 13, 14; 14, 3).

13, 15. τῷ σ. οὐ λύει τὸν βούν

14, 1. σαββάτῳ φαγεῖν ἄρτον

18, 12. νηστεύω δις τοῦ σαββ.
23, 54. 56.

Joh. 5, 9. 10. 16. 18 (ἔλυε τὸ σ.);

7, 22. 23 (ὕμνη ἐποίησα
ἐν σαββάτῳ)

9, 14. 16 (οὐ τηρεῖ); 19, 31.

Act. 1, 12. σαββάτου - ὁδόν

13, 27. κατὰ πᾶν σάββατον ἀνα-
γνωσκομένης (15, 21)

- 42. εἰς τὸ μεταξὺ σ. λαλ.

- 44; 18, 4.

2) Plural:

a) ἡμέρα τῶν σ.

Luc. 4, 16. Act. 13, 14; 16, 13.

b) μία, τῇ μιᾷ τῶν σ.

Mat. 28, 1. Mar. 16, 2 [al. -ου].

Luc. 24, 1. Joh. 20, 1. 19. Act

20, 7 (ἐν). 1 Cor. 16, 2 [al. σαβ-
βάτου]

c) (ἐν) τοῖς σάββασιν:

Mat. 12, 1. 5. 10 (θεραπεύειν. Mar.

8, 2). 11. 12 (καλῶς ποιεῖν.

Mar. 3, 4).

Mar. 1, 21; 2, 23. 24.

Luc. 4, 31; 6, 2. 9 [al. τῷ σ.]; 13,
10 [al. -τῳ].

d) andere Stellen:

Mat. 28, 1. ὁψὲ - σαββάτων

Act. 17, 2. ἐπὶ σάββατα τρία διελ.

Col. 2, 16. νουμηνίας ἡ σαββάτων

σαγήνη Mat. 13, 47.

Σαδδουκαῖοι

Mat. 3, 7; 16, 1. 6. 11. 12; 22, 23.

24. Mar. 12, 18. Luc. 20, 27. Act.

4, 1; 5, 17; 23, 6. 7. 8.

Σαδὼκ Mat. 1, 14.

σαίνειν, σαίνεσθαι 1 Th. 3, 3.
σάκκος

Mat. 11, 21 (Luc. 10, 13). Apoc. 6,

12; 11, 3.

Σαλά Luc. 3, 35.

Σαλαθιήλ Mat. 1, 12. Luc. 3, 27.

Σαλαμίς Act. 13, 5.

Σαλείμ Joh. 3, 23.

σαλεύειν

Mat. 11, 7. ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον

(Luc. 7, 24)

Mat. 24, 29. αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται (Mar. 13, 25. Luc. 21, 26)
 Luc. 6, 38. μέτρον - - σεσαλευμένον - 48. οὐκ ἰσχυρε σαλ. αὐτήν Act. 2, 25; 4, 31; 16, 26; 17, 13.
 2Th. 2, 2. εἰς τὸ μὴ ταχέως σαλευθῆναι ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ νοός
 Heb. 12, 26, 27. οὐ ἡ φωνὴ τὴν γῆν ἐσάλευσεν etc.
 - 27. τῶν σαλευομένων τὴν μετέθεσιν etc.
 Σαλήμ Heb. 7, 1. 2.
 Σαλμών Mat. 1, 4. 5. Luc. 3, 32.
 Σαλμώνη Act. 27, 7.
 σάλος Luc. 21, 25.
 σάλπιγξ
 Mat. 24, 31. 1 Cor. 14, 8; 15, 52 (ἐν τῇ ἐσχ. σάλπ.). 1 Th. 4, 16 (ἐν σάλπ. Θεοῦ). Heb. 12, 19. Apoc. 1, 10; 4, 1; 8, 2 (ἐκτὰ σάλπιγγ. 6). 13; 9, 14.
 σαλπίζειν
 Mat. 6, 2. 1 Cor. 15, 22. Apoc. 8, 6. 7 (ὁ πρῶτος ἐσάλπισεν. cf. 8. 10. 12; 9, 1. 13; 11, 15). 13; 10, 7.
 σαλπιστής Apoc. 18, 22.
 Σαλώμνη Mar. 15, 40; 16, 1.
 Σαμάρεια
 Luc. 17, 11. Joh. 4, 4. 5. 7. Act. 1, 8; 8, 1. 5. 9. 14; 9, 31; 15, 3.
 Σαμαρίτης
 Mat. 10, 5. Luc. 9, 52; 10, 33; 17, 16. Joh. 4, 9. 39. 40; 8, 48. Act. 8, 25.
 Σαμαρεῖτις Joh. 4, 9.
 Σαμοθράκη Act. 16, 11.
 Σάμος Act. 20, 15.

Σαμουήλ
 Act. 3, 24; 13, 20. Heb. 11, 32.
 Σαμψών Heb. 11, 32.
 σανδάλιον Mar. 6, 9. Act. 12, 8.
 σανίς Act. 27, 44.
 Σαούλ
 I. Κόνιγ: Act. 13, 21.
 II. Apostel: Act. 9, 4. 17; 22, 7. 13; 26, 14.
 σαπρός
 Mat. 7, 17. τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον etc. (18; 12, 33; 18, 48. Luc. 6, 43)
 Eph. 4, 29. πᾶς λόγος σαπρός - μὴ ἐ-
 Σαπφείρη Act. 5, 1.
 σάπφειρος Apoc. 21, 19.
 σαργάνη 2 Cor. 11, 33.
 Σάρδεις Apoc. 1, 11; 3, 14.
 σάρδινος Apoc. 4, 3.
 σάρδιος Apoc. 21, 20.
 σαρδόνυξ Apoc. 21, 20.
 Σάρπητα Luc 4, 26.
 σαρκικός
 Rom. [7, 14] 15, 27. τοῖς πνευματικοῖς - ἐν τοῖς σαρκικοῖς λαι-
 τουργῆσαι
 1Cor. 3, [1] 3. 4. ἔτι γὰρ σαρκικοὶ ὄντες etc.
 9, 11. τὰ πνευματικά - ὑμῶν
 τὰ σαρκικά θεριζομένην
 2Cor. 1, 12. οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ
 10, 4. τὰ γ. ὅπλα - ἡμῶν οὐ σ.
 1Pet. 2, 11. τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν
 σάρκινος
 Rom. 7, 14. ἐγὼ δὲ σάρκινός εἰμι
 1Cor. 3, 1. ὡς σαρκίνοις, ὡς νηπίοις
 2Cor. 3, 3. ἐν πλαξὶ καρδίας σαρκίν.
 Heb. 7, 16. κατὰ νόμον ἐντολῆς σ.

σάρξ

† σάρξ opp. πνεῦμα

†† πᾶσα σάρξ

††† σάρξ καὶ αἷμα

††† Mat. 16, 17. σάρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ πατήρ

19, 5. 6. „ἴσονται - εἰς σάρκα μιαν“ etc. (Mar. 10, 8, 1 Cor. 6, 16 Eph. 5, 31)

†† 24, 22. οὐκ ἂν ἰσώθῃ πᾶσα σάρξ (Mar. 13, 20)

† 26, 41. τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής (Mar. 14, 38)

†† Luc. 8, 6. „ὀψεται πᾶσα σάρξ“

† 24, 39. πνεῦμα σάρκα καὶ ὅστις οὐκ ἔχει

Joh. 1, 13. οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκ. - 14. ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο

† 3, 6. τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς σὰρξ ἐστὶ

6, 51. ἡ σὰρξ μου ἐστίν, ἣν ἐγὼ δώσω

- 52. δοῦναι τὴν σάρκα φαγεῖν

- 53. φάγητε τὴν σάρκα τ. υἱοῦ

- 54. ὁ τρώγων μου ἐτὶν σ. (56)

- 55. ἡ γὰρ σὰρξ μου ἄληθώς ἐστὶ βρωσίς

† - 63. τὸ πνευμά ἐστι τὸ ζῶον., ἡ σὰρξ ὠφελεῖ οὐδὲν

8, 15. κατὰ τὴν σάρκα κρίνεται

†† 17, 2. ἐξουσίαν πάσης σαρκὸς

†† Act. 2, 17. „ἐπὶ πᾶσαν σάρκα“

- 26. „ἔτι δὲ καὶ ἡ σὰρξ μου“

- 30. [τὸ κατὰ σ. ἀναστῆσιν]

- 31. οὐδὲ ἡ σὰρξ αὐτοῦ εἶδε διαφθοράν

† Rom. 1, 3. γενομένου ἐκ σπέρματος Δαυὶδ κατὰ σάρκα

2, 29. ἡ - ἐν σαρκὶ περιτομή (cf. Eph. 2, 11)

†† 3, 20. „οὐ δικαιοθήσεται πᾶσα σὰρξ“ (Gal. 2, 16)

4, 1. εὐρηκέναι κατὰ σάρκα

6, 19. διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν

7, 5. ὅτι γὰρ ἤμεν ἐν τῇ σ.

- 18. ἐν ἐμοί, τοῦτ' ἐστὶν ἐν τῇ σαρκὶ μου

(†) - 25. τῇ δὲ σ. νόμῳ ἁμαρτίας

† 8, 1. [μὴ κατὰ σάρκα περιπατ.]

- 3. ἡσθῆναι διὰ τῆς σαρκὸς

- - ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς ἁμ.

- - κατέκρινε τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί

† - 4. μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν, ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα (cf. 2 Cor. 10, 2, 3)

† - 5. οὐ γὰρ κατὰ σάρκα ὄντες

† - - τὰ τῆς σαρκὸς φρονοῦσιν

† - 6. τὸ γ. φρόνημα τῆς σαρκὸς θάνατος

† - 7. φρόνημα τ. σαρκὸς ἐχθρὸς

† - 8. οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες

† - 9. οὐκ ἐστὶ ἐν σαρκὶ ἀλλ' ἐν πνεύματι

† - 12. ὀφειλέται ἵσμεν οὐ τῇ σ.

† - - τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν

† - 13. εἰ γὰρ κατὰ σάρκα ζῆτε - τὰς πράξεις τῆς σαρκὸς [al. τοῦ σώμ.]

9, 3. συγγενῶν μου κατὰ σάρκα

- 5. ὁ Χριστὸς τὸ κατὰ σάρκα

- 8. οὐ τὰ τέκνα τῆς σ. - ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας

- Rom. 11, 14. παραζηλώσω μου την σ.
 13, 14. τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ
 ποιεῖσθαι
- 1Cor. 1, 26. σοφοὶ κατὰ σάρκα
 †† - 29. μὴ καυχῆσθαι πᾶσα σ.
 † 5, 5. εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκὸς
 ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ
 7, 28. θλίψιν δὲ τῇ σ. ἔξουσιν
 10, 18. τὸν Ἰσραὴλ κατὰ σάρκα
 †† 15, 39. οὐ πᾶσα σὰρξ ἡ αὐτῇ
 σὰρξ etc.
- ††† - 50. σὰρξ καὶ αἷμα βασιλείαν
 Θεοῦ κληρονομ. οὐ δύν.
- 2Cor. 1, 17. κατὰ σάρκα βουλευόμεαι
 4, 11. ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν
 5, 16. οἶδαμεν κατὰ σάρκα -
 ἠγνώκαμεν κατὰ σ. Χρ.
 † 7, 1. μολυσμοῦ σαρκὸς κ. πν.
 - 5. ἔσχηκεν ἄνεσιν ἡ σ. ἡμῶν
 10, 3. οὐ κατὰ σ. στρατεύομ.
 11, 18. καυχῶνται κατὰ τὴν σ.
 12, 7. σκόλοψ τῇ σαρκὶ
- ††† Gal. 1, 16. οὐ προσανεθέμην σαρκὶ
 καὶ αἵματι
 2, 20. ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκὶ
 † 3, 3. ἐναρξάμενοι πνεύματι,
 νῦν σαρκὶ ἐπιτελείσθαι
 4, 13. δι' ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς
 - 14. πειρασμὸν μου τὴν ἐν
 τῇ σαρκὶ μου
 - 23. κατὰ σάρκα γεγέννηται
 - 29. ὃ κατὰ σάρκα γεννηθεὶς
 , 5, 13. εἰς ἀφορμὴν τῇ σαρκὶ
 † - 16. ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ
 μὴ τελείωται
 † - 17. ἡ γὰρ σὰρξ ἐπιθυμεῖ
 κατὰ τοῦ πνεύματος etc.
 † - 19. τὰ ἔργα τῆς σαρκὸς

- † Gal. 5, 24. τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν
 οὐν τοῖς παθήμασι
- † 6, 8. σπειρών εἰς τὴν σάρκα
 ἑαυτοῦ ἐκ τῆς σαρκὸς θε-
 ρίσαι φθοράν
 - 12. εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκὶ
 - 13. ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σ. καυχ.
- Eph. 2, 3. ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σ.
 ὑμῶν - θελήματα τῆς σ.
 καὶ τῶν διανοιῶν
 - 11. τὰ ἔσθῃ ἐν σαρκὶ etc.
 - 15. ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ - κα-
 ταργῆσας
 5, 29. οὐδεὶς - τὴν ἑαυτοῦ
 σάρκα ἐμίσησεν
 - 30. μέλη ἑσμέν τοῦ σώματος
 αὐτοῦ ἐκ τῆς σαρκὸς αὐ-
 τοῦ καὶ ἐκ τῶν ὀστέων
 6, 5. τοῖς κυρίοις κατὰ σάρκα
 (Col. 3, 22)
- ††† - 12. οὐκ - - πρὸς αἷμα καὶ
 σάρκα - - ἀλλὰ πρὸς τὰ
 πνευματικὰ τῆς πονηρίας
- Phil. 1, 22. εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρκὶ
 - 24. τὸ δὲ ἐπιμένειν ἐν τῇ σ.
 3, 3. 4. οὐκ ἐν σαρκὶ πεποι-
 θότες etc.
- Col. 1, 22. ἐν τ. σώματι τῆς σ. αὐτοῦ
 - 24. ἐν τῇ σαρκὶ μου ὑπὲρ τοῦ
 σώματος αὐτοῦ
 2, 1. τὸ πρόσωπόν μου ἐν σ.
 † - 5. εἰ - - τῇ σαρκὶ ἄπειμι,
 ἀλλὰ τῷ πνεύματι
 - 11. τοῦ σώματος τῆς σαρκὸς
 - 13. τῇ ἀκροβυστίᾳ τῆς σ. ὑμ.
 - 18. ὑπὸ τοῦ νοὸς τῆς σ. αὐτοῦ
 - 23. πρὸς πλησμοσὴν τῆς σ.

† 1 Tim. 3, 16. ὁφανερώθη ἐν σ., ἰδι-
καιώθη ἐν πνεύματι
Philem. 16. ἐν σαρκὶ καὶ ἐν κυρίῳ
††† Heb. 2, 14. κοινοῦν ἡμεῖς σαρκὸς
καὶ αἱματος
5, 7. ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σα-
ρκὸς αὐτοῦ
9, 10. δικαιομασίαι σαρκὸς
- 13. πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς
καθαρότητα
10, 20. τοῦτ' ἐστὶ τῆς σ. αὐτοῦ
12, 9. τοὺς μὲν τῆς σ. ἡμῶν πατ.
Jac. 5, 3. φάγεται τὰς σάρκας ὑμ.
†† 1 Pet. 1, 24. „πᾶσα σ. ὡς χόρτος“
† 3, 18. θανατωθεὶς μὲν σαρκί,
ζωοποιηθεὶς δὲ πνεύμ.
- 21. οὐ σ. ἀπόθεις ῥύπου
4, 1. παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν
σαρκὶ etc.
- 2. ἐν σαρκὶ βιώσαι
† - 6. κατὰ ἀνθρώπους σαρκὶ -
κατὰ θεὸν πνεύματι
2 Pet. 2, 10. τοὺς ὀπίσω σαρκὸς ἐν
ἐπιθυμίᾳ
- 18. ἐν ἐπιθυμίαις σαρκὸς
1 Joh. 2, 16. ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς
4, 2. ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα. 3.
2 Joh. 7. ἐρχόμενον ἐν σαρκὶ
Jud. 7. ὀπίσω σαρκὸς ἐτέρας
8. σάρκα μὲν μιᾶν
23. τὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἐσπι-
λωμένον χιτῶνα
Apos. 17, 6. τὰς σάρκας αὐτῆς φάγ.
(cf. 19, 18)
19, 21. ἐκ τῶν σαρκῶν αὐτῶν
σαροῦν
Mat. 12, 44 (Luc. 11, 25). Luc. 15, 8.

Σάββα
Rom. 4, 19; 9, 9. Heb. 11, 11. 1 Pet. 3, 1
Σαρὼν Act. 9, 35.
σατανᾶν 2 Cor. 12, 7.
σατανᾶς
Mat. 4, 10. ὕπαγε ὀπίσω μου, σα-
τανᾶ! (Mar. 1, 13. Luc. 4, 9)
12, 26. εἰ ὁ σατανᾶς τὸν σατανᾶ
ἐκβάλλει (Mar. 3, 23. 2.
Luc. 11, 18)
16, 23. ὕπαγε ὀπίσω μου, σα-
τανᾶ! (Mar. 8, 33)
Mar. 4, 15. ἔρχεται ὁ σατανᾶς καὶ
αἶρει τὸν λόγον
Luc. 10, 18. ἰδεῖν τὸν σατανᾶ
ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐ-
ρανοῦ πεσοῦντα
13, 16. ἣν ἰδοῦσιν ὁ σατανᾶς
22, 3. εἰσηλθε δὲ σατανᾶς ἐκ
τουῦδαν
- 31. ὁ σατανᾶς ἐξητήσατο αὐ-
τῷ Joh. 13, 27. εἰσηλθὲν εἰς ἐκείνον ὁ
Act. 5, 3. ἐπλήρωσεν ὁ σατανᾶς τὴν
καρδίαν
26, 18. τῆς ἐξουσίας τοῦ σατανᾶ
Rom. 16, 20. θεὸς - συντρίψει τὸν
1 Cor. 5, 5. παραδόναι τὸν τοιοῦ-
τον τῷ σατανᾶ
7, 5. μὴ πειράξῃ ὑμᾶς ὁ σατ.
2 Cor. 2, 11. μὴ πλεονεκτῇθῶμεν ὑπὸ
τοῦ σατανᾶ
11, 14. ὁ σ. μετασχηματίζεται ἐν
1 Th. 2, 18. ἐνέκοιπεν ἡμᾶς ὁ σατανᾶς
2 Th. 2, 9. κατ' ἐνέργειαν τοῦ σατ.
1 Tim. 1, 20. οὓς παρέδωκα τῷ σατανᾶ
5, 15. ἐξετράπησαν ὀπίσω τ. σ.
Apos. 2, 9. συναγωγή τοῦ σατανᾶ
- 13. ὅπου ὁ θρόνος τοῦ σατ

Apoc.2,24. τὰ βαθία τοῦ σατανᾶ

3, 9. ἐκ τῆς συναγ. τοῦ σατ.

12, 9. ὁ ὄφις ὁ ἀρχαῖος - σατ.

20, 2. διάβολος καὶ σατανᾶς

- 7. λυθίσεται ὁ σατανᾶς ἐκ
τῆς φυλακῆς

σάτον Mat. 13, 33 (Luc. 13, 21).

Σαῦλος

Act. 7, 58; 8, 13; 9, 1. 8. 11; 19, 22.

24, 26; 11, 25. 30; 12, 25; 13,

1. 2. 7. 9.

σβαννύειν, σβέννυμι

Mat.12,20. „λῖνον τυφόμε. οὐ σβέσ.“

25, 8. αἱ λαμπ. ἡ. σβέννυνται

Mar. 9,44. „καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυ-
ται“ (46. 48)

Eph. 6,16. τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ
παπυρωμένα σβέσαι

1Th. 5,19. τὸ πνεῦμα μὴ σβέννυτε

Heb.11,34. ἵσβασαν δύναμιν πυρός

σεβάζεσθαι Rom. 1, 25.

σέβασμα Act. 17, 23. 2 Th. 2, 4.

σεβαστός

I. Kaisertitel: Act. 25, 21. 25.

II. Adject.: Act. 27, 1.

σεβέσθαι

Mat.15, 9. μάτην δὲ σέβονται με
(Mar. 7, 7)

Act.13,43. τ. σεβομένων προσελύτων

- 50. τὰς σεβομένας γυναῖκας

16,14. Ἀνδία. . σεβομένη τὸν Θ.

17, 4. τῶν τε σεβομένων Ἑλλ.

- 17. τοῖς Ἰουδ. καὶ τ. σεβομέν.

18, 7. Ἰούστου σεβομένου τὸν Θ.

- 13. τοὺς ἀνθρώπους σέβε-
σθαι τὸν Θεόν

19,27. ἦν.. ἡ οἰκουμένη σέβεται

σείσιν

Mat. 21, 10; 27, 51; 28, 4. Heb. 12, 26.

Apoc. 6, 13.

σειρά 2 Pet. 2, 4.

σεισμός

Mat. 8,24. σεισμός μέγας ἐγένετο

(cf. 28, 2. Act. 16, 26.

Apoc. 6, 12; 11, 13; 16, 18)

24, 7. σεισμοὶ κατὰ τόπους

(Mar. 13, 8. Luc. 21, 11.

σεισμοὶ τε μεγάλοι)

27,54. ἰδόντες τὸν σεισμόν

Apoc.6,12. σεισμός μέγας ἐγένετο

8, 5. ἀστραπαὶ καὶ σεισμοὶ

11,19. βρονταὶ καὶ σεισμοὶ

Σακοῦνδος Act. 20, 4.

Σελεύκεια Act. 13, 4.

σελήνη

Mat.24,29. ἡ σ. οὐ δώσει τὸ φέγγος

(Mar. 13, 24. Luc. 21, 25)

Act. 2,20. „μεταστρ.- ἡ σ. εἰς αἷμα“

1Cor.15,41. ἄλλη δόξα σελήνης

Apoc.6,12. ἡ σ. ὅλη ἐγένετο ὡς αἷμα

8,12. τὸ τρίτον τῆς σελήνης

12, 1; 21, 23.

σεληνιαζέσθαι Mat.4,24; 17,15.

Σεμετ Luc. 3, 26.

σεμίδαλις Apoc. 18, 13.

σεμνός

Phil. 4, 8. 1 Tim. 3, 8. 11. Tit. 2, 2.

σεμνότης 1 Tim. 2, 2; 3, 4. Tit. 2, 7.

Σέργιος Act. 13, 7.

Σερούχ Luc. 3, 35.

Σήθ Luc. 3, 38.

Σήμ Luc. 3, 36.

σημαίνειν

Joh. 12, 33 (18, 32; 21, 19).

Act. 11, 28; 25, 27. Apoc. 1, 1.

σημαίον

Mit τίρας verbunden α. τίρας.

Mat. 12, 33. Θήλομεν ἀπὸ σοῦ σημαίον
ιδεῖν (cf. 16, 1. Mar. 8,
11. 12. Luc. 11, 16)

- 39. γενεὰ - σημαίον ἐπιζητεῖ
(16, 4. Luc. 11, 16. 19)

- οὐ δοθήσεται - εἰ μὴ τὸ
σημαίον Ἰωανᾶ (16, 4. Luc.
11, 29. 30)

24, 3. τί τὸ σημαίον τῆς σῆς
παρουσίας (cf. Mar. 13, 4.
Luc. 21, 7)

- 30. φανήσεται τὸ σημ. τοῦ
υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου

26, 48. Ἰδωκεν αὐτοῖς σημαίον
Mar. 16, 17. σημαῖα δὲ τοῖς πιστεῦσ.

- 20. ἐπακολουθούντων σημ.

Luc. 2, 12. τοῦτο ὅμιν τὸ σημαίον

- 34. εἰς σημ. ἀντελεγόμενον

21, 11. σ. ἀπ' οὗρ. μεγάλη ἔσται

- 25. ἔσται σημαῖα ἐν ἡλίῳ

23, 8. ἡλπιζέ τι σημαίον ιδεῖν

Joh. 2, 11. ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν
σημαίων ὁ Ἰησοῦς

- 18. τί σημαίον δεικνύεις ἡμῖν

- 23. αὐτοῦ τὰ σημ. ἃ ἐποίησε

8, 2. ταῦτα τὰ σημαῖα δύνα-
ται ποιεῖν

4, 54. δεύτερον σημ. ἐποίησεν

6, 2. τὰ σημαῖα ἃ ἐποίησε ἐπὶ
τῶν ἀσθενούντων

- 14. ὃ ἐποίησε σημαίον ὁ Ἰ.

- 26. οὐχ ὅτι εἴδετε σημαῖα

- 30. τί οὖν ποιεῖς σὺ σημαίον

7, 31. πλείονα σ. σού. ποιήσεις

9, 16. τοιαῦτα σημαῖα ποιεῖν

10, 41. Ἰω. μὲν σ. ἐποίησεν οὐδὲν

Joh. 11, 47. πολλὰ σημαῖα ποιεῖ

12, 18. τοῦτο αὐτὸν πεποιθῆ-
ναι τὸ σημαίον

- 37. αὐτοῦ σημ. πεποιθητότης

20, 30. ἄλλα σημ. ἐποίησεν ὁ Ἰ.

Act. 4, 16. γνωστὸν σημ. γέγονε δι

- 22. ἐγεγόναι τὸ σημαίον τοῦ-
το τῆς ἰάσεως

8, 6. βλέπειν τὰ σ. ἃ ἐποίησε

- 13. δυνάμεις καὶ σημ. μεγ.

Rom. 4, 11. σημαίον ἔλαβεν περιτομῆς

1Cor. 1, 22. Ἰουδαῖοι σημαῖα αἰτούν

14, 22. αἱ γλῶσσαι εἰς σημεῖα
εἰσιν - τοῖς ἀπίστοις

2Cor. 12, 12. τὰ μὲν σημαῖα τοῦ ἀπ-
στόλου etc.

2Th. 3, 17. ὃ ἐστὶ σημ. ἐν πάσῃ ἐκ

Apoc. 12, 1 (σ. μέγα). **3; 13, 13** (σ.
μεγάλα). **14; 15, 1; 16,
14; 19, 20.**

σημειοῦσθαι **2 Th. 3, 14.**

*σήμερον

Mat. 6, 11. δὸς ἡμῖν σήμερον

- 30. χόρτον τοῦ ἀγροῦ σῆ-
μερον ὅντα

Mar. 14, 30. σὴμ. ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ

Luc. 2, 11. ἐτέχθη ὅμιν σὴμ. σωτ.

13, 32. σήμερον καὶ αὐριον κα-
τ' ἐρίτη (33)

19, 5. 9. σήμερον γὰρ ἐν τῇ
οἴκῳ σου etc.

23, 48. σ. μετ' ἐμοῦ ἔσθ' ἐν τῇ

Act. 13, 33. „ἐγὼ σήμερον γεγέννη-
σαι“ (Heb. 1, 5; 5, 5)

Heb. 3, 7. „σήμερον ἐὰν τῆς φωτὸς
(cf. 15; 4, 7)

13, 8. χθὲς καὶ σὴμ. ὃ αὐτὸς

Jac. 4, 13. σήμερον καὶ αὐριον πορεύ-

σὴ πειν Jac. 5, 2.

σηρικόν Apoc. 18, 12.

σῆς Mat. 6, 19. 20 (Luc. 12, 33).

σητόβρωτος Jac. 5, 2.

σθενοῦν 1 Pet. 5, 10.

σιαγών Mat. 5, 39 (Luc. 6, 29).

σιγῆν

Luc. 9, 36 [18, 39]; 20, 26.

Act. 12, 17; 15, 12. 13.

Rom. 16, 25. *μυστηρίου χρόνοις αἰώνιοις σεσιγημένον*

1 Cor. 14, 28. 30. 34. *σιγάτω ἐν ἐκκλησίᾳ* etc.

σιγή Act. 21, 40. Apoc. 8, 1.

σίδηρος Apoc. 18, 12.

σιδηροῦς

Act. 12, 10. Apoc. 2, 27; 9, 9; 12, 5; 19, 15.

Σιδών

Mat. 11, 21. 22; 15, 21. Mar. 3, 8;

7, 24. 31. Luc. 4, 26; 6, 17; 10,

13. 14. Act. 27, 3.

Σιδωνίος Act. 12, 20.

σικάριος Act. 21, 38.

σίκερα Luc. 1, 15.

Σίλας, Σιλουανός

I. Σίλας bei Lucas:

Act. 15, 22. 27. 32. 34. 40; 16, 19.

25. 29; 17, 4. 10. 14. 15; 18, 5.

II. Σιλουανός bei Paulus und Petrus:

2 Cor. 1, 19. 1 Th. 1, 1. 2 Th. 1, 1.

1 Pet. 5, 12.

Σιλῶν Luc. 18, 4. Joh. 9, 7. 11.

σιμικίνθιον Act. 19, 12.

Σίμων

I. Simon Petrus:

Mat. 4, 18; 10, 2; 16, 16. 17; 17, 25.

Mar. 1, 16. 29. 30. 36; 3, 16;

14, 37. Luc. 4, 38; 5, 3. 4. 5. 8.

10; 6, 14; 22, 31; 24, 34. Joh.

1, 41. 42. 43; 6, 8. 68; 13, 6. 9.

24. 36; 18, 10. 15. 25; 20, 2. 6;

21, 2. 3. 7. 11. 15. 16. 17. Act.

10, 5. 18. 32; 11, 13 [2 Pet. 1, 1].

II. Simon Kananites:

Mat. 10, 4. Mar. 3, 18. Luc. 6, 15.

Act. 1, 13.

III. Simon, Bruder Jesu:

Mat. 13, 55. Mar. 6, 3.

IV. Simon ὁ λεπρός:

Mat. 26, 6. Mar. 14, 3.

V. Simon, ein Phariseer:

Luc. 7, 40. 43. 44.

VI. Simon von Cyrene:

Mat. 27, 32. Mar. 15, 21. Luc. 23, 26.

VII. Simon, Vater des Judas Ischarioth:

Joh. 6, 71; 12, 4; 13, 2. 26.

VIII. Simon der Magier:

Act. 8, 9. 13. 18. 24.

IX. Simon, Gerber zu Joppe:

Act. 9, 43; 10, 6. 17. 32.

Σινᾶ Act. 7, 30. 38. Gal. 4, 24. 25.

σίναπι

Mat. 13, 31 (Mar. 4, 31. Luc. 13, 19);

17, 20 (Luc. 17, 6).

σινδών

Mat. 27, 59 (Mar. 15, 46. Luc. 23, 53).

Mar. 14, 51. 52.

σινιάζειν Luc. 22, 31.

σιτευτός Luc. 15, 23. 27. 30.

σιτιστός Mat. 22, 4.

σιτομέτριον Luc. 12, 42.

σιτος.

τὰ σίτα plur.

Mat. 3, 12. συνάξει τὸν σίτον αὐτοῦ
(Luc. 3, 17)13, 25. ἀνὰ μέσον τοῦ σίτου
- 29. ἐκριώσῃτε ἅμα αὐτοῖς
τὸν σίτον

- 30. τὸν δὲ σίτον συναγάγετε

Mar. 4, 28. πλήρη σίτον ἐν τῷ στάχνι

Luc. 16, 7. ἑκατὸν κόρους σίτου

22, 31. συνιάσαι ὡς τὸν σίτον

Joh. 12, 24. ὁ κόκκος τοῦ σ. πεσὼν εἰς

Act. 7, 12. ὄντα σίτα ἐν Αἰγύπτῳ

27, 38. ἐκβαλλόμενοι τὸν σίτον
εἰς τὴν θάλασσαν

1Cor. 15, 37. κόκκον - σίτου ἢ τινος

Apos. 6, 6; 18, 13.

Σιῶν

Mat. 21, 5. Joh. 12, 15. Rom. 9, 33;

11, 26. Heb. 12, 22. 1 Pet. 2, 6.

Apos. 14, 1.

σιωπῆν

Mat. 20, 31 (Mar. 10, 48. Luc. 18, 39).

26, 63. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα (Mar.
14, 61)

Mar. 3, 4 (9, 34).

4, 39. σιωπα, πεφίμωσο

Luc. 1, 20. ἔση σιωπῶν καὶ μὴ θυ-
νάμενος λαλῆσαι

18, 39. ἵνα σιωπήσῃ

19, 40. ἐὼν οὗτοι σιωπήσωσιν

Act. 18, 9. λάλει καὶ μὴ σιωπήσῃς
σκανδαλίζεις

Mat. 5, 29. 30. ὁ ὀφθ. - σκανδ. σε etc.

11, 6. μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν
μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἡμοῖς
(Luc. 7, 23)

13, 21. εὐθύς σκανδ. (Mar. 4, 17)

Mat. 13, 57. ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ
(Mar. 6, 3)

15, 12. οἱ Φαρ. - ἐσκανδαλίσθ.

17, 27. μὴ σκανδαλίσωμεν αὐτ.

18, 6. ὃς δ' ἐν σκανδαλίῳ ἔσθ
(Mar. 9, 42. Luc. 17, 2)- 8. ὁ πούς σου σκανδαλίζει
σε (cf. 9. Mar. 9, 43 45. 47)

24, 10. σκανδαλισθῇς. πολλοί

26, 31. 33. σκανδαλισθῇσεσθῇ
ἡμοί etc. (Mar. 14, 27. 29)

Joh. 6, 61. οὗτο ὅμας σκανδαλίζει;

18, 1. ἵνα μὴ σκανδαλισθῇτε

Rom. 14, 21. ἐν ᾧ ὁ ἀδελφός σου
προςκόπτει ἢ σκανδαλίζ.1Cor. 8, 13. βρώμα σκανδαλίζει τὸν
ἀδελφόν etc.2Cor. 11, 29. τίς σκανδαλίζ., καὶ οὐκ
σκάνδαλον

Mat. 13, 41. πάντα τὰ σκάνδαλα

18, 23. σκάνδαλόν μου εἰ

18, 7. οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν
σκανδάλ. etc. (Luc. 17, 1)

Rom. 9, 33. „πίτραν σκανδάλου“

11, 9. „εἰς θῆραν καὶ εἰς σκ.“

14, 13. μὴ τιθῆναι - τῷ ἀδελφῷ
ἢ σκάνδαλον

16, 17. τὰ σκ. παρὰ τ. διδασκ.

1Cor. 1, 23. Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον

Gal. 5, 11. κατήργηται τὸ σκάνδα-
λον τοῦ σταυροῦ

1Pet. 2, 8. καὶ πίτρα σκανδάλου

1Joh. 2, 10. σκάνδαλον ἐν αὐτῷ οὐκ

Apos. 2, 14. βαλεῖν σκάνδ. ἐνώπιον

σκάπτειν Luc. 6, 48; 13, 8; 16, 1

σκάφη Act. 27, 16. 30. 32.

σκέλος Joh. 19, 31. 32. 33.

σκέπασμα 1 Tim. 6, 8.

Σκευᾶς Act. 19, 14.

σκευή Act. 27, 19.

σκεῦος

Mat. 12, 29. τὰ σκεύη αὐτοῦ διαρ-
πάσαι (Mar. 3, 27)

Mar. 11, 16. Luc. 8, 16; 17, 31.

Joh. 19, 29. Act. 9, 15; 10, 11. 16; 11,
5; 27, 17.Rom. 9, 21. ὁ μὲν εἰς τιμὴν σκεῦος
- 22. 23. σκεύη ὀργῆς - ἑλέους

2Cor. 4, 7. ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν

1Th. 4, 4. τὸ ἱαντοῦ σκεῦος κτᾶσθαι

2Tim. 2, 20. σκεύη χρυσοῦ καὶ ἀργυροῦ
- 21. ἔσται σκεῦος εἰς τιμὴν

Heb. 9, 21. τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας

1Pet 3, 7. ὡς ἀσθενοστέρω σκεύει

Apoc. 2, 27; 18, 12.

σκηνή

Mat. 17, 4. ποιήσω μὲν ὥδε τρεῖς
σκηνάς (Mar. 9, 5. Luc.
9, 33)

Luc. 16, 9. εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς

Act. 7, 43. 44; 15, 16.

Heb. 8, 2. 5. τῆς σκηνῆς τῆς ἀλη-
θινῆς etc.9, 1. 2. 3. 6. 8. ἡ πρώτη [σκηνή]
etc.- 11. διὰ τῆς μελίσσας καὶ
τελειοτέρας σκηνῆς- 21. τὴν σκηνὴν δὲ καὶ πάντα
τὰ σκεύη

11, 9. ἐν σκηναῖς κατοικήσας

13, 10. οἱ τῇ σκηνῇ λατρεύοντες;

Apoc. 13, 6. βλασφημησαί - τὴν σκη-
νὴν αὐτοῦ15, 5. ὁ ναὸς τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου ἐν τῷ οὐρανῷ

21, 3. ἡ σκ. τοῦ θ. μετὰ τῶν ἀ.

σκηνοπηγία Joh. 7, 2.

σκηνοποιός Act. 18, 3.

σκήνος 2 Cor. 5, 1. 4.

σκηνοῦν

Joh. 1, 14. ὁ λόγος - ἐσκήνωσεν ἐν ἡμ.

Apoc. 7, 15. σκηνώσει ἐπ' αὐτοὺς
12, 12; 13, 6.

21, 3. σκηνώσει μετ' αὐτῶν

σκήνωμα

Act. 7, 46. 2 Pet. 1, 13. 14.

σκιὰ

Mat. 4, 16. „ἐν χώρᾳ κ. σκιᾷ θανά-
του“ (cf. Luc. 1, 79)

Mar. 4, 32. ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ

Act. 5, 15. καὶ ἡ σκιά ἐπισκιάσῃ

Col. 2, 17. ἃ ἔστι σ. τῶν μελλόντων

Heb. 8, 5. καὶ σκιᾷ λατρεύουσι
10, 1. σκιὰν γὰρ ἔχων ὁ νόμος
τῶν μελλόντων

σκιρτᾶν Luc. 1, 41. 44; 6, 23.

σκληροκαρδία

Mat. 19, 8 (Mar. 10, 5). Mar. 16, 14.

σκληρός

Mat. 25, 24. ὅτι σκληρὸς εἰς ἄνθρωπος

Joh. 6, 60. σκληρὸς ἐστὶν οὗτ. ὁ λόγ.

[Act. 9, 5. σκληρόν σοι πρὸς κέντρα
λακτίζειν] (26, 14)

Jac. 3, 4. Jud. 15.

σκληρότης Rom. 2, 5.

σκληροτράχηλος Act. 7, 51.

σκληρύνειν

Act. 19, 9. ὡς δὲ τινες ἐσκληρύνοντο

Rom. 9, 18. ὃν δὲ θέλει σκληρύνει

Heb. 3, 8. „μὴ σκληρύνετε τὰς καρ-
δίας“ (15; 14, 7)

- 13. ἵνα μὴ σκληρυνθῇ - τeis

σκολιδός

Luc. 3, 5. Act. 2, 40. Phil. 2, 15.

1 Pet. 2, 18.

σκόλοψ 2 Cor. 12, 7.

σκοπεῖν

Luc. 11, 35. σκόπει οὖν μὴ τὸ φῶς

Rom. 16, 17. σκοπεῖν τοὺς τὰς διχο-

χασίας - ποιούντας

2Cor. 4, 18. μὴ σκοπούντων ἡμῶν τὰ
βλεπόμενα

Gal. 6, 1. σκοπῶν σεαυτὸν μὴ κ. σύ

Phil. 2, 4. τὰ ἑαυτῶν ἡκαστος σκο-
ποῦντας

3, 17. σκοπ. τοὺς οὕτω περιπ.

σκοπός Phil. 3, 14.

σκορπίζειν

Mat. 12, 30 (Luc. 11, 23). Joh. 10,

12; 16, 32. 2 Cor. 9, 9.

σκορπίος

Luc. 10, 19; 11, 12. Apoc. 9, 3. 5. 10.

σκοτεινός

Mat. 6, 23 (Luc. 11, 34. 36).

σκοτία

Mat. 10, 27. ὁ λέγω ὑμῖν ἐν τῇ σκο-
τίᾳ (Luc. 12, 3)

Joh. 1, 5. τὸ φῶς ἐν τῇ σκ. φαίνει

- - ἡ σκ. αὐτὸ οὐ κατέλαβεν

6, 17. σκοτία ἤδη ἐγγόνει

8, 12. μὴ περιπατῆσαι ἐν τῇ σκ.

12, 35. μὴ σκοτία ὑμῶς κατα-
λάβῃ etc.

- - ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκ.

- 46. ὁ πιστ. . . ἐν τῇ σκοτίᾳ
μὴ μένῃ

20, 1. πρὸτ σκοτίας ἔτι οὐσης

1Joh. 1, 5. σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν

2, 8. ἡ σκοτία παράγεται

- θ. ἐν τῇ σκ. ἔστιν ὥς ἄρτι

1Joh. 2, 11. ὁ δὲ μισῶν -- ἐν τῇ σκο-
τίᾳ ἔστι καὶ ἐν τῇ σκο-
τίᾳ περιπατεῖ

- - ἡ σκ. ἐτύφλωσε τοὺς ὀφθ.

σκοτίζειν, σκοτίζεισθαι

Mat. 24, 29. ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται
(Mar. 13, 24)

Luc. 23, 45. ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος

Rom. 1, 21. ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος
αὐτῶν καρδία11, 10. „σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθ.
αὐτῶν“

Eph. 4, 18. ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ

Apoc. 8, 12; 9, 2.

σκότος

I. τὸ σκότος:

Mat. 4, 18. „ὁ καθήμενος ἐν σκότει“

6, 23. εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ
σκότος ἔστι, τὸ σκότος
πόσον! (cf. Luc. 11, 35)8, 12. εἰς τὸ σκ. τὸ ἐξώτερον
(22, 13; 25, 30)27, 45. σκότος ἐγίν. ἐπὶ πᾶσαν
(Mar. 15, 33. Luc. 23, 44)

Luc. 1, 79. ἐπιφάναι τοῖς ἐν σκότι

22, 53. ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους

Joh. 3, 19. μᾶλλον τὸ σκ. ἢ τὸ φῶς

Act. 2, 20. μεταστραφῆσ. εἰς σκότος

13, 11. ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτὸν - σκ.

26, 18. ἐπιστρίψαι ἀπὸ πλάτους
εἰς φῶς

Rom. 2, 19. φῶς τῶν ἐν σκότει

13, 12. τὰ ἔργα τοῦ σκότους
(Eph. 5, 11)

1Cor. 4, 5. τὰ κρυπτά τοῦ σκότους

2Cor. 4, 6. ἐκ σκότους φῶς λάμψαι

6, 14. κοινωνία φωτὶ πρὸς σκ.

Eph. 5, 8. ἦτε γὰρ ποτε σκότους

Eph. 6, 12. πρὸς τοὺς κοσμοκράτο-
ρας τοῦ σκότους τούτου
Col. 1, 13. ἐκ τ. ἐξουσίας τοῦ σκότ.
1Th. 5, 4. 5. οὐκ ἐστὶ ἐν σκότει etc.
1Pet. 2, 9. τοῦ ἐκ σκότους ὑμᾶς κα-
λίσαντος εἰς τὸ - φῶς
2Pet. 2, 17. οὐ ὁ ζόφος τοῦ σκότους
εἰς αἰῶνα τατήρηται (cf.
Jud. 13)
1Joh. 1, 6. ἐν τῷ σκότει περιπατ.
II. ὁ σκότος:
Heb. 12, 18. γνώφω καὶ σκότῳ καὶ θ.
σκοτοῦν, σκοτοῦσθαι
Apoc. 16, 10.
σκύβαλον Phil. 3, 8.
Σκύθης Col. 3, 11.
σκυθρῶπος
Mat. 6, 16. Luc. 24, 17.
σύνλιν
Mat 9, 36. Mar. 5, 35 (Luc. 8, 49).
Luc. 7, 6.
σκῦλον Luc. 11, 22.
σκωληκόβρωτος Act. 12, 23.
σκώληξ Mar. 9, 44. 46. 48.
σμαράγδινος Apoc. 21, 19.
σμάραγδος Apoc. 21, 19.
σμέρνα Mat. 2, 11. Joh. 19, 39.
Σμέρνα Apoc. 1, 11; 2, 8.
σμυρνίζειν Mar. 15, 23.
Σόδομα, αἰ
Mat. 10, 15; 11, 23. 24. Mar. 6, 11.
Luc. 10, 12; 17, 29. Rom. 9, 29.
2 Pet. 2, 6. Jud. 7. Apoc. 11, 8.
Σολομών
Mat. 1, 6. 7; 6, 29; 12, 42. Luc. 11,
31; 12, 27. Joh. 10, 23. Act. 8,
11; 5, 12; 7, 47.
σορός Luc. 7, 14.

σοῦδαριον
Luc. 19, 20. Joh. 11, 44; 20, 7. Act.
19, 12.
Σουσάννα Luc. 8, 3.
σοφία † τοῦ Θεοῦ
Mat. 11, 19. ἰδικαιώθη ἡ σ. ἀπὸ τῶν
τέκνων (Luc. 7, 35)
12, 42. τὴν σοφίαν Σολομῶνος
(Luc. 11, 31)
15, 54. πόθεν τούτῳ ἡ σοφία
αὕτη; (cf. Mar. 6, 2)
Luc. 2, 40. πληρούμενον σοφίας
- 52. σοφία κ. ἡλικία κ. χάριτι
† 11, 49. ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ εἶπεν
21, 15. δώσω ὑμῖν στόμα κ. σοφ.
Act. 6, 3. πνεύματος καὶ σοφίας
- 10. τῇ σοφίᾳ κ. τῷ πνεύματι
7, 10. ἔδωκεν αὐτῷ χάριν κ. σοφ.
- 22. πάση σοφίᾳ Αἰγυπτίων
† Rom. 11, 33. ὃ βάθος πλοῦτου καὶ
σοφίας καὶ γνώσεως θ.
1Cor. 1, 17. οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου
- 19. „τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν“
- 20. τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου
τούτου (cf. 3, 19)
† - 21. ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ etc.
- 22. Ἕλληνας σοφίαν ζηλοῦσι
† - 24. Ἰσραὴλ - - Θεοῦ σοφίαν
- 30. ἐγενήθη ἡμῖν σ. ἀπὸ θ.
2, 1. καθ' ὑπερ. λόγου ἡ σοφ.
- 4. ἐν παιδοῖς σοφίας λόγοις
- 5. μὴ ἢ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων
- 6. 7. σοφίαν δὲ λαλοῦμεν
ἐν etc.
- 13. ἀνθρωπίνης σοφίας λόγ
12, 8. δίδοται λόγος σοφίας
2Cor. 1, 12. οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ

Eph. 1, 8. ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρονήσῃ (cf. Col. 1, 9)

- 17. πνεῦμα σοφ. κ. ἀποκαλ.

+ 3, 10. ἡ πολυποικίλος σ. τοῦ Θ.

Col. 1, 28. διδάσκοντες - ἐν πάσῃ σοφίᾳ (3, 16)

2, 3. πάντες οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως

- 23. λόγον μὴ ἔχοντες σοφίας

4, 5. ἐν σ. περιπατεῖτε πρὸς

Jac. 1, 5. εἰ δέ τις ὑ. λείπεται σοφ.

3, 13. ἐν πραύτητι σοφίας

- 15. οὐκ ἔστιν αὕτη ἡ σοφία ἄνωθεν καταρχομένη (17)

2Pet. 3, 15. κατὰ τὴν αὐτῇ δοθεῖσαν σοφίαν

Apoc. 5, 12. πλοῦτον κ. σ. κ. ἰσχύν

7, 12. ἡ δόξα κ. ἡ σ. - τῷ Θ.

13, 18. ὡς ἡ σοφία ἔστιν

17, 9. ὡς ὁ νοῦς ὁ ἔχων σοφίαν

σοφίζειν 2 Tim. 3, 15. 2 Pet. 1, 16. σοφός

Mat. 11, 25. ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν (Luc. 10, 21)

23, 34. προφήτας κ. σοφοὺς κ. γρ.

Rom. 1, 14. σοφοῖς τε καὶ ἀνοήτοις

- 22 φάσκοντες εἶναι σοφοί

16, 19. σοφοὺς - εἰς τὸ ἀγαθόν

- 27. μόνῳ σοφῷ θεῷ διὰ Ἰ.

([1 Tim. 1, 17. Jud. 25])

1Cor. 1, 19. τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν

- 20. ποῦ σοφός, ποῦ γραμμ.;

- 25. τὸ μωρόν τοῦ Θεοῦ σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ

- 26. οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα

- 27. ἵνα τοὺς σ. κατασχύνῃ

1Cor. 3, 10. ὡς σοφός· ἀρχιτέκτων

- 18. εἰ τις δοκεῖ σ. εἶναι etc.

- 19. „δρασσόμενος τοὺς σοφ.“

- 20. „διαλογισμοὺς τῶν σοφ.“

6, 5. οὐκ ἐν ἐν ὑμῖν σοφός

Eph. 5, 15. μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλ' ὡς σ.

Jac. 3, 13. τίς σοφός καὶ ἐπιστήμων

Σπανία Rom. 15, 24. 28.

σπαράσσειν

Mar. 1, 26; 9, 20. 26 (Luc. 9, 39).

σπαργανοῦν Luc. 2, 7. 12.

σπᾶσθαι Mar. 14, 47. Act. 16, 27.

σπαταλᾶν 1 Tim. 5, 6. Jac. 5, 5.

σπείρα

Mat. 27, 27 (Mar. 15, 16). Joh. 13,

3. 12. Act. 10, 1; 21, 31; 27, 1.

σπείρειν

Mat. 6, 26. οὐ σπείρουσιν οὐδὲ θιρίζουσιν (Luc. 12, 24)

13, 3. 4. 18. 19. 20. 22. 23. ἐξῆλ-

θαι δ' σπείρων τοῦ σπεί-

ρειν etc. (Mar. 4, 3. 4. 14.

15. 16. 18. 20. Luc. 8, 5)

- 24. 25. 27. ἀνθρώπῳ σπείροντι καλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀγρῷ etc.

- 31. 37. 39. Ἰσπείρα ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ etc. (Mar. 4, 31. 32)

25, 24. 26. θιρίζων δ' οὐκ Ἰσπείρας etc. (Luc. 19, 21. 22)

Joh. 4, 36. ἵνα καὶ ὁ σπείρων ὁμοῦ χαίρῃ. 37.

1Cor. 9, 11. ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ Ἰσπείραμεν

15, 36. 37. ὁ σπείρεις, οὐ ζωοποιήσεται etc.

1Cor. 15, 42. 43. 44. σπείρεται ἐν φθορῇ, ἐγείρεται etc.

2Cor. 9, 6. ὁ σπείρων φειδομένως etc.
- 10. ἐπιχορηγῶν σπέρμα τῷ σπείροντι

Gal. 6, 7. 8. ὁ γὰρ ἐὰν σπείρει ἄνθρωπος etc.

Jac. 3, 18. καρπὸς δὲ δικαιοσύνης - σπείρεται τοῖς ποιούσιν εἰρήνην

σπακουλάτωρ Mar. 6, 27.

σπένδειςθαι

Phil. 2, 17. 2 Tim. 4, 6.

σπέρμα

1) = Same:

a) eigentlich:

Mat. 13, 24 (27. 37. 38). 32 (Mar. 4, 31). 1 Cor. 15, 38. 2 Cor. 9, 10 [al. σπόρον].

b) Same Gottes: 1 Joh. 3, 9.

2) = Nachkommenschaft (eigentlich und uneigentlich):

a) σπ. Ἀβραάμ:

Luc. 1, 55. Joh. 8, 33 (37). Act. 3, 25; 7, 5. 6.

Rom. 4, 18. 16. 18; 9, 7 (Heb. 11, 18). 8 (λογίζεσθ. εἰς σπ.); 11, 1.

2 Cor. 11, 22. Gal. 3, 16. 19. 29. Heb. 2, 16.

b) σπ. Δαυὶδ:

Joh. 7, 42. Act. 13, 23. Rom. 1, 3. 2 Tim. 2, 8.

c) andere Stellen:

Mat. 22, 24. ἀναστήσει σπέρμα τῷ ἀδελφῷ (cf. 25. Mar. 12, 19. 20. 21. 22. Luc. 20, 28)

Rom. 9, 29. „ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπ.“

Heb. 11, 11. εἰς καταβολὴν σπέρματος

Apoc. 12, 17. τῶν λοιπῶν τ. σπ. αὐτῆς σπαρμολόγος Act. 17, 18.

σπεύδων

Luc. 2, 16; 19, 5. 6. Act. 20, 16; 22, 18. 2 Pet. 3, 12.

σπήλαιον

Mat. 21, 13 (Mar. 11, 17. Luc. 19, 46).

Joh. 11, 38. Heb. 11, 38. Apoc. 6, 15.

σπιλᾶς Jud. 12.

σπίλος Eph. 5, 27. 2 Pet. 2, 13.

σπιλοῦν Jac. 3, 6. Jud. 23.

σπλάγχνα

Luc. 1, 78. διὰ σπλάγχνα ἐλπίους Θ.

Act. 1, 18. ἐξεχύθη πάντα τὰ σπλ. αὐτοῦ

2Cor. 6, 12. στενοχωρεῖσθε ἐν τοῖς σπλάγχνοις ὑμῶν

7, 15. τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς ἵσθιν

Phil. 1, 8. ἐν σπλάγχνοις Χρ. Ἰησοῦ

2, 1. εἰ τινα σπλάγχνα καὶ οἰκτιρμοί

Col. 3, 12. ἐνδ. - σπλάγχνα οἰκτιρμοῦ

Philem. 7. τὰ σ. τῶν ἀγίων ἀναπέπ.

12. αὐτὸν τοῦτ' ἵσθι τὰ ἐμὰ σπλάγχνα

20. ἀνάπαυσόν μου τὰ σπλ.

1Joh. 3, 17. κλέισθαι τὰ σπλ. αὐτοῦ

σπλάγχνην εἰςθαι

1) von Jesu:

Mat. 9, 36; 14, 14 (Mar. 6, 34); 15, 32 (Mar. 8, 2); 20, 34. Mar. 1, 41 (9, 22). Luc. 7, 13.

2) von andern Personen:

Mat. 18, 27. Luc. 10, 33; 15, 20.

σπόγγος

Mat. 27, 48 (Mar. 15, 36. Joh. 19, 29).

σποδός

Mat. 11, 21 (Luc. 10, 13). Heb. 9, 13.

σπορά 1 Pet. 1, 23.

σπόριμα

Mat. 12, 1 (Mar. 2, 23. Luc. 6, 1).

σπόρος

Mar. 4, 28. 27 (Luc. 8, 5. 11). 2 Cor. 9, 10.

σπουδάσειν mit folg. Infinitiv:

Gal. 2, 10. Eph. 4, 3. 1 Th. 2, 17.

2 Tim. 2, 15; 4, 9, 21. Tit. 3, 12.

Heb. 4, 11. 2 Pet. 1, 10. 15; 3, 14.

σπουδαίως 2 Cor. 8, 17. 22.

σπουδαίως

Luc. 7, 4. Phil. 2, 28. 2 Tim. 1, 17.

Tit. 3, 18.

σπουδή

Mar. 6, 25. ἐπαλθούσα εὐθέως μετὰ
σπουδῆς

Luc. 1, 39. ἐπορεύθη - μετὰ σπουδῆς.

Rom. 12, 8. προϊστάμενος ἐν σπουδῇ

- 11. τῇ σπουδῇ μὴ ὀκνηροί

2 Cor. 7, 11. 12. πόσῃν καταιργάσατο
ὕμιν σπουδὴν etc.

8, 7. γινώσκει καὶ πάσῃ σπουδῇ

- 8. διὰ τῆς ἐτέρων σπουδῆς

- 16. διδόντι τὴν αὐτὴν σπου-
δὴν ὑπὲρ ὑμῶν

Heb. 6, 11. ἐνδείκνυσθαι σπ. πρὸς

2 Pet. 1, 5. σπουδὴν πᾶσαν παρτίσαν.

Jud. 8. πᾶσαν σπ. ποιούμενος

σπυρίς

Mat. 15, 37; 16, 10 (Mar. 8, 8). Mar.

8, 20. Act. 9, 25.

στάμνος Heb. 9, 1.

στασιαστής Mar. 15, 7.

στάσις

Mar. 15, 7 (Luc. 23, 19. 25). Act. 15,

2; 19, 40; 23, 7. 10; 24, 5. Heb. 9, 8.

στατήρ Mat. 17, 27.

σταυρός

Mat. 10, 38. ὃς οὐ λαμβάνει τὸν σταυ-
ρὸν αὐτοῦ (Luc. 14, 27.

βαστάζει τὸν σταυρὸν)

16, 24. ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐ-
τοῦ (Mar. 8, 34. cf. 10, 21.

Luc. 9, 23)

27, 32. ἡγγάρευσαν ἵνα ἄρῃ τὸν
σταυρὸν αὐτοῦ (Mar. 15,

21. Luc. 23, 26. Joh. 19, 17)

- 40. 42. κατάβηθι ἀπὸ τοῦ
στ. etc. (Mar. 15, 30. 32)

Joh. 19, 19; 25, 31.

1 Cor. 1, 17. μὴ κενωθῇ ὁ στ. τ. Χρ.

- 18. ὁ λόγος γ. ὁ τοῦ σταυροῦ

Gal. 5, 11. τὸ σκάνδαλον τοῦ σταυρ.

6, 12. μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ Χρ.
διώκωνται

- 14. ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρ.

Eph. 2, 16. ἀποκαταλλάξῃ - - διὰ
τοῦ σταυροῦ

Phil. 2, 8. θανάτου δὲ σταυροῦ

3, 18. ἐχθροὺς τοῦ στ. τοῦ Χρ.

Col. 1, 20. διὰ τ. αἵματος τοῦ σταυ-
ροῦ αὐτοῦ

2, 14. προσηλώσας αὐτὸ τῷ στ.

Heb. 12, 2. ὑπέμεινε στ. αἰσχύνῃς
σταυροῦν

1) eigentlich:

a) von Jesu:

Mat. 20, 19; 23, 34; 26, 2; 27, 22

(σταυρωθήτω. 23. cf. Mar. 15, 13.

14. Luc. 23, 21. Joh. 19, 6. 15).

26 (Mar. 15, 15. Joh. 19, 16). 31

(Mar. 15, 20). 35 (Mar. 15, 24).

38 (Mar. 15, 27); 28, 3 (Mar. 16,

6). - Mar. 15, 25.

Luc. 23, 23. 33; 24, 7 (σταυρωθῆναι
καὶ - ἀναστῆναι). 20.

Joh. 19, 6. 10. 15. 18. 20. 23. 41.

Act. 2, 36; 4, 10.

1Cor. 1, 23. Χρ. ἑσταυρωμένον (2, 2)
2, 8. τὸν Κύριον τῆς δόξης
ἑσταύρωσαν

2Cor. 13, 4. εἰ ἑσταυρ. ἐξ ἀσθενείας

Gal. 3, 1. γ. - ἐν ὑμῖν ἑσταυρωμένος

Apoc. 11, 8. ὁ Κύρ. ἡμῶν ἑσταυρώθη

b) von Paulus: 1 Cor. 1, 13.

2) tropisch:

Gal. 5, 24. τὴν σάρκα ἑσταύρωσαν

6, 14. δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἑσταύρ.

σταφυλή

Mat. 7, 16 (Luc. 6, 44). Apoc. 14, 18.

στάχυς

Mat. 12, 1 (Mar. 2, 23. Luc. 6, 1).

Mar. 4, 28.

Στάχυς Rom. 16, 9.

στέγειν

1 Cor. 9, 12; 13, 7. 1 Th. 3, 1. 5.

στέγη

Mat. 8, 8 (Luc. 7, 6). Mar. 2, 4.

στειρα

Luc. 1, 7. 36; 23, 29. Gal. 4, 27.

στέλλεσθαι

2 Cor. 8, 20. 2 Th. 3, 6.

στέμμα Act. 14, 13.

σταναγμός Act. 7, 34. Rom. 8, 26.

στενάζειν

Mar. 7, 34. Rom. 8, 23. 2 Cor. 5, 2. 4.

Heb. 13, 17. Jac. 5, 9.

σπενός Mat. 7, 13. 14 (Luc. 13, 24).

σπεννοχωρεῖσθαι

2 Cor. 4, 8; 6, 12.

σπεννοχωρεῖν

Rom. 2, 9; 8, 35. 2 Cor. 6, 4; 12, 10.

σπερεός

2 Tim. 2, 19. Heb. 5, 12. 14. 1 Pet. 5, 9.

σπερεοῦν Act. 3, 7. 16; 16, 5.

σπερέωμα Col. 2, 5.

Στεφανᾶς 1 Cor. 1, 16; 16, 15. 17.

Στέφανος

Act. 6, 5. 8. 9; 7, 59; 8, 2; 11, 19;

22, 20.

στέφανος

Mat. 27, 29. πλῆξαντες στέφανον ἐξ

ἀκανθῶν (Mar. 15, 17.

Joh. 19, 2. 5)

1Cor. 9, 25. ἵνα φθαρτὸν στ. λάβωσι

Phil. 4, 1. χαρὰ καὶ στέφανός μου

1Th. 2, 19. χαρὰ ἡ στερ. καυχήσεως

2Tim. 4, 8. ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφ.

Jac. 1, 12. λήψεται τὸν στ. τῆς ζωῆς

1Pet. 5, 4. τὸν ἀμαρτάνεινον τῆς

δόξης στέφανον

Apoc. 2, 10. δώσω σοι τὸν στ. τῆς ζωῆς

3, 11. ἵνα μηδεὶς λάβῃ τὸν στέ-

φανόν σου

4, 4. στεράνους χρυσοῦς (cf.

9, 7; 14, 14)

- 10. βαλοῦσι τοὺς στ. αὐτῶν

6, 2. ἰδὲθῃ αὐτῷ στέφανος

12, 1. στέφανος ἀστέρων δώδεκα

σπεφανοῦν

2 Tim. 2, 5. Heb. 2, 7. 9.

σπῆθος

Luc. 18, 13; 23, 48. Joh. 18, 25 (21,

20). Apoc. 15, 6.

στήκειν

Mar. 11, 25. ὅταν στήκ. προσευχόμεν.

Rom. 14, 4. τῷ ἰδίῳ Κ. στήκει ἢ πίπτει

1Cor. 16, 13. στήκετε ἐν τῇ πίστει

Gal. 5, 1. *τῇ ἐλευθερίᾳ - στήκετε*
 Phil. 1, 27. *στήκετε ἐν ἐνὶ πνεύματι*
 4, 1. *οὕτω στήκετε ἐν Κυρίῳ*
 1Th. 3, 8. *ἐάν ὑμεῖς στήκ. ἐν Κυρ.*
 2Th. 2, 15. *ἄρα οὖν, ἀδελφοί, στήκ.*
στηριγμός 2 Pet. 3, 17.
στηρίζειν
 Luc. 9, 51. *τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐστῆ-*
ριξε τοῦ πορεύεσθαι εἰς
Ἱερουσαλήμ
 16, 26. *χάσμα μέγα ἐστήρικται*
 22, 32. *στήριξον τοὺς ἀδελφούς*
 Rom. 1, 11. *εἰς τὸ στηριχθῆναι ὑμᾶς*
 16, 25. *ὑμᾶς στηρίζαι κατὰ τὸ εὐ.*
 1Th. 3, 2. *εἰς τὸ στηρίζαι ὑμᾶς*
 3, 13. *εἰς τὸ στηρίζαι ὑμῶν τὰς*
καρδίας ἀμέμπτους ἐν ἀγ.
 2Th. 2, 17. *στηρίζαι ὑμᾶς ἐν παντὶ*
λόγῳ καὶ ἔργῳ ἀγαθῷ
 3, 3. *ὁ Κ. ὃς στηρίζει ὑμᾶς*
 Jac. 5, 8. *στηρίζετε τὰς καρδίας*
ὑμῶν
 1Pet. 5, 10. *στηρίζει, σθενώσει*
 2Pet. 1, 12. *ἐστηριγμένους ἐν τῇ πα-*
ροῦσῃ ἀληθείᾳ
 Apoc. 3, 2. *στήρισον τὰ λοιπὰ*
στίγμα Gal. 6, 17.
στιγμή Luc. 4, 5.
στίλλειν Mar. 9, 3.
στοά
 Joh. 5, 2; 10, 23. Act. 3, 11; 5, 12.
στοβάς Mar. 11, 8.
στοιχεῖν
 Act. 21, 24. Rom. 4, 12. Gal. 5, 25;
 6, 16. Phil. 3, 16.
στοιχεῖον
 Gal. 4, 3. *ὑπὸ τὰ σκ. τοῦ κόσμου*
 (cf. Col. 2, 8, 20)

Gal. 4, 9. *τὰ ἄσθενῆ καὶ πτωχὰ σκ.*
 Heb. 5, 12. *τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς*
τῶν λογίων
 2Pet. 3, 10. *στοιχεῖα δὲ κινούμενα*
λυθῇσονται (12)
στολῇ
 Mar. 12, 38. *Φερόντων ἐν στολαῖς πε-*
ριπατεῖν (Luc. 20, 46)
 16, 5. *περιβεβλημένον στολὴν*
λευκὴν
 Luc. 15, 22. *ἐξενέγκασθε τὴν στολὴν*
τὴν πρώτην
 Apoc. 6, 11. *ἐδόθ. αὐτ. στολὴ λευκὴ*
 7, 9. *περιβεβλημένους στολὰς*
λευκάς (13)
 - 14. *ἔπλυναν τὰς σκ. αὐτ. εἰς*
στόμα
Mit ἀνοίγειν u. ἀνοίγ.
 Mat. 4, 4. *διὰ στόματος Θεοῦ*
 12, 34. *ἐκ γὰρ τοῦ περιστούμα-*
τος - τὸ στόμα λαλεῖ
 (Luc. 6, 45)
 [15, 8. *ἐγγίξει μοι . . τῷ στό-*
ματι αὐτῶν]
 - 11. *τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ*
στόμα εἰς (17, 18)
 18, 16. *ἐπὶ στόματος δύο μαρ-*
τύρων (2 Cor. 13, 1)
 21, 16. *„ἐκ στόματος νηπίων“*
 Luc. 1, 70. *ἐλάλησε διὰ στόματος π.*
ἀγίων (cf. Act. 1, 16; 3,
 18, 21; 4, 25)
 4, 22. *ἐκπορευόμενοις ἐκ τοῦ*
στόματος αὐτοῦ
 11, 54. *Θηρεύσαι τι ἐκ τοῦ στό-*
ματος αὐτοῦ
 19, 22. *ἐκ τοῦ στόματός σου*
κρινῶ σε

Luc. 21, 15. δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν

- 24. πεσούνται στόματι μαχαίρας καὶ αἰχμαλ.

22, 71. ἤκουσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ

Joh. 19, 29. προσηνέγκαν αὐτοῦ τῷ στ.

Act. 11, 8. οὐδέποτε εἰσῆλθεν εἰς τὸ στόμα μου

15, 7. διὰ τοῦ στ. μου ἀκοῦσαι

22, 14. ἀκοῦσαι φωνὴν ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ

23, 2. τύπτειν αὐτοῦ τὸ στόμα

Rom. 3, 14. „ὦν τὸ στ. ἄρᾶς - γέμει“

- 19. ἵνα πᾶν στόμα φραγῇ

10, 8. „ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ“

- 9. ὁμολογήσης ἐν τῷ στόματί σου (10)

15, 6. ὁμοθυμαδὸν ἐν ἑνὶ στόματι δοξάζετε

Eph. 4, 29. ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορεύεσθαι

6, 19. λόγος ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου

Col. 3, 8. αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν

2Th. 2, 8. τῷ πνεύματι τοῦ στ. αὐτοῦ

2Tim. 4, 17. ἰδὲ ἐκ στόματος λείοντος

Heb. 11, 33. ἐφραξαν στόμ. λείοντων

- 34. ἐφυγ. στόματα μαχαίρας

Jac. 3, 3. ἵππων - - εἰς τὰ στόματα βάλλομεν

- 10. ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος ἐξέρχεται

1Pet. 2, 22. εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ

2Joh. 12. στόμα πρὸς στόμα λαλῆσαι (cf. 3 Joh. 14)

Jud. 16. τὸ στόμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπέρρογκα

Apoc. 1, 16. ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ῥομφαία (cf. 2, 16; 19, 15)

3, 16. σε ἔμεισαι ἐκ τοῦ στ. μου

9, 17. 18. ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν ἐκπορεύεται πῦρ etc.

(cf. 11, 5)

- 19. ἔξουσία - ἐν τῷ στ. αὐτῶν

10, 9. ἐν τῷ στ. σου ἔσται γλυκύ

- 10. ἦν ἐν τῷ στόματί μου ὡς μέλι

12, 15. ἔβαλεν ὁ ὄφεις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ

18, 2. τὸ στόμα αὐτοῦ ὡς στόμα λέοντος

- 5. 6. ἰδὲ θῆ. αὐτῷ στόμα λαλοῦν μεγάλη etc.

14, 5. ἐν τῷ στόματι αὐτῶν οὐχ εὐρέθη

16, 13. ἐκ τοῦ στόματος τοῦ δράκοντος etc.

19, 21. ἐξεληθούση ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ

στόμαχος 1 Tim. 5, 23.

στρατεία

2 Cor. 10, 4. 1 Tim. 1, 18.

στρατεύεσθαι

Luc. 3, 14. ἐπηρώτων - στρατευόμεν.

1Cor. 9, 7. τίς στρατεύεται ἰδίοις ὀφωνίοις ποτὶ

2Cor. 10, 3. οὐ κατὰ σάρκα στρατευόμεθα

1Tim. 1, 18. ἵνα στρατεύῃ ἐν αὐταῖς τὴν καλὴν στρατείαν

2Tim. 2, 4. οὐδεὶς στρατευόμεν. ἐμπλ.

Jac. 4, 1. τῶν ἡδονῶν ὑμῶν στρα-
τευομένων ἐν τοῖς μέλεσιν

1Pet. 2, 14. στρατ. κατὰ τῆς ψυχῆς
στράτευμα

Mat. 23, 7. Luc. 23, 11. Act. 23, 10.
27. Apoc. 9, 16; 19, 14. 19.

στρατηγός

Luc. 22, 4. τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς
στρατηγοῖς

- 52. στρατηγούς τοῦ ἱεροῦ κ.
πρεσβυτέρους

Act. 4, 1. οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ στρατη-
γός τοῦ ἱεροῦ

5, 24. ὁ στρατηγός τοῦ ἱεροῦ
καὶ οἱ ἀρχιερεῖς

- 26. ὁ στρ. σὺν τοῖς ὑπηρέταις
16, 20. 22. 35. 36. 39.

στρατιά Luc. 9, 13. Act. 7, 42.

στρατιώτης

Mat. 8, 9 (Luc. 7, 8); 27, 27 (Mar.
15, 16); 28, 12. Luc. 23, 36.

Joh. 19, 2. 23. 24. 32. 34.

Act. 10, 7; 12, 4. 6. 18; 21, 32. 35;
23, 23. 31; 27, 32. 42; 28, 16.

2 Tim. 2, 3.

στρατολογεῖν 2 Tim. 2, 4.

στρατοπεδάρχης Act. 28, 16.

στρατόπεδον Luc. 21, 20.

στρεβλοῦν 2 Pet. 3, 16.

στρέψω

Mat. 5, 39. στρέψω αὐτὸν καὶ τῇ
ἄλλῃ

7, 6; 16, 23.

18, 3. ἵαν μὴ στραφῇτε

Luc. 7, 9. 44; 9, 55; 10, 22. 23; 14,
25; 22, 61; 23, 28.

Joh. 1, 38; 12, 40; 20, 14. 16.

1Pet. 7, 39. ἐστράφησαν ταῖς καρδ.

Act. 7, 42. Ἰσραὴλ - ὁ Θεός

12, 46. στραφόμεθα εἰς τὰ ἑθνη

Apoc. 11, 6. στρέφειν αὐτὰ εἰς αἶμα
στρεφνίξιν Apoc. 18, 7.

στρεῖνος Apoc. 18, 2.

στρουθίον

Mat. 10, 29. 31 (Luc. 12, 6. 7).

στρωνύειν, στρώννυμι

Mat. 21, 8 (Mar. 11, 8). Mar. 14, 15
(Luc. 22, 12). Act. 9, 34.

στρυγητός Tit. 3, 3.

στρυγγάειν Mat. 18, 3. Mar. 10, 22.

στύλος

Gal. 2, 9. οἱ δοκοῦντες στυλοὶ εἶναι

1Tim. 3, 15. στύλος καὶ ἰδρυάριον τῆς
ἀληθείας

Apoc. 3, 12. στύλον ἐν τῷ ναβ τοῦ Θ.

10, 1. ὡς στυλοὶ πυρός

Στωϊκός Act. 17, 18.

συγγένεια Luc. 1, 62. Act. 7, 3. 14.

συγγενής

Mar. 6, 4. ἐν τοῖς συγγενέσι καὶ ἐν
τῇ οἰκίᾳ

Luc. 1, 36. 58; 2, 44; 14, 12; 21, 16.

Joh. 18, 26. Act. 10, 20.

Rom. 9, 3. σ. συγγ. μου κατὰ σάρκα

16, 7. τοὺς συγγενεῖς μου

- 11. Ἡρώδῃωνα τὸν συγγ. μου

- 21. Ἰ. καὶ Σ. οἱ συγγενεῖς μου

συγγνώμη 1 Cor. 7, 6.

συγκαθίσθαι

Mar. 14, 54. Act. 16, 30.

συγκαθίσκειν Luc. 22, 55. Eph. 2, 6.

συγκακοπαθεῖν 2 Tim. 1, 8.

συγκακουχεῖσθαι Heb. 11, 25.

συγκαλεῖν

Mar. 15, 16. Luc. 9, 1; 15, 6. 9; 22, 12.

Act. 5, 21; 10, 24; 28, 17.

συγκαλύπτειν Luc. 12, 2.
συγκάμπτειν Rom. 11, 10.
συγκαταβαίνειν Act. 25, 5.
συγκατάθεσις 2 Cor. 6, 16.
συγκατατίθεσθαι Luc. 23, 51.
συγκαταψηφίζειν Act. 1, 26.
συγκεράννυμι
 1 Cor. 12, 24. Heb. 4, 2.
συγκινεῖν Act. 6, 12.
συγκλίσσειν
 Luc. 5, 6. Rom. 11, 32. Gal. 3, 22 (of. 23).
συγκληρονομός
 Rom. 8, 17. Eph. 3, 6. Heb. 11, 9.
 1 Pet. 3, 7.
συγκοινωνεῖν
 Eph. 5, 11. Phil. 4, 14. Apoc. 18, 4.
συγκοινωνός
 Rom. 11, 17. 1 Cor. 9, 23. Phil. 1, 7.
 Apoc. 1, 9.
συγκομίζειν Act. 8, 2.
συγκρίνειν
 1 Cor. 2, 13. 2 Cor. 10, 12.
συγκύπτειν Luc. 13, 11.
συγκυρία Luc. 10, 31.
συγχαίρειν
 Luc. 1, 58. συνέχαιρον αὐτῇ
 15, 6. συγχαρήτέ μοι (9)
 1 Cor. 12, 26. συγχαίρει π. τὰ μέλη
 18, 6. συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ
 Phil. 2, 17. χαίρω κ. συγχαίρω πᾶσιν
 - 18. χαίρετε κ. συγχαίρετέ μοι
συγχεῖν, συγχύνειν
 Act. 2, 6; 9, 22; 19, 32; 21, 27. 31.
συγχερῆσθαι Joh. 4, 9.
σύγχυσις Act. 19, 29.
συζευγνύειν, συζεύγνυμι
 Mat. 19, 6 (Mar. 10, 9).
συζῆν Rom. 6, 8. 2 Cor. 7, 3. 2 Tim. 2, 11.

συζητεῖν
 Mar. 1, 27; 8, 11; 9, 10. 14. 16; 12, 28.
 Luc. 22, 23; 24, 15. Act. 6, 9; 9, 29.
συζήτησις Act. 15, 7; 23, 29.
συζητητής 1 Cor. 1, 20.
σύζυγος Phil. 4, 3.
συζωποποιεῖν Eph. 2, 5. Col. 2, 13.
συκάμινος Luc. 17, 6.
συκῇ
 Mat. 21, 19. 20. 21 (Mar. 11, 13. 20.
 21); 24, 32 (Mar. 13, 28. Luc. 21,
 29). Luc. 13, 6. 7. Joh. 1, 49 (50).
 Jac. 3, 12. Apoc. 6, 13.
συκομορία Luc. 19, 4.
σῦκον
 Mat. 7, 16 (Luc. 6, 44. Jac. 3, 12).
 Mar. 11, 13.
συκοφαντεῖν Luc. 3, 14; 19, 8.
συλαγωγεῖν Col. 2, 8.
συλᾶν 2 Cor. 11, 8.
συλλαλίσιν
 Mat. 17, 8 (Mar. 9, 4. Luc. 9, 30).
 Luc. 4, 36; 22, 4. Act. 25, 12.
συλλαμβάνειν
 1) empfangen, schwanger
 werden:
 Luc. 1, 24. 31. 36; 2, 21. Jac. 1, 15
 (ἢ ἐπιθυμία).
 2) ergreifen, fangen:
 Mat. 26, 55 (Mar. 14, 48). Luc. 5, 9.
 Joh. 18, 12. Act. 1, 16; 12, 3;
 23, 27; 26, 21 (Med.).
 3) beistehen (Med.):
 Luc. 5, 7. Phil. 4, 3.
συλλέγειν
 Mat. 7, 16. μήτι συλλέγουσιν ἀπὸ
 ἀκανθῶν σταφυλὴν (Luc.
 6, 44)

Mat. 13, 28. 29. 30. 40. Θέλεις . . συλ-
λέξωμεν αὐτά; etc.

- 41. συλλέξουσιν ἐκ τῆς βα-
σιλείας . . . πάντα τὰ
σπάνδαλα

- 48. καθίσαντες συνέλεξαν τὰ
καλὰ εἰς ἄγγια

συλλογίζεσθαι Luc. 20, 5.

συλλυπεῖσθαι Mar. 3, 5.

συμβαίνειν

Mar. 10, 32. Luc. 24, 14.

Act. 3, 10; 20, 19 (πειρασμῶν); 21, 35.

1 Cor. 10, 11. ταῦτα - τύποι συνέβαι-
νον ἡμῖν

1 Pet. 4, 12. ὡς ξίνου ὑμῖν συμβαίν.

2 Pet. 2, 22. συμβέβηκε δὲ αὐτοῖς ἐφ'
συμβάλλειν

Luc. 2, 19. συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ.

14, 31. συμβαλεῖν ἐτέρῳ βασ. εἰς

Act. 4, 15. συνέβαλον πρὸς ἀλλήλους

17, 18. συνέβαλλον αὐτῷ

18, 27. συνεβάλετο πολὺ τοῖς πε-
πιστευκόσι διὰ τῆς χάριτος.

20, 14. συνέβαλον ἡμῖν εἰς τὴν ἁλ.

συμβασιλεύειν

1 Cor. 4, 8. 2 Tim. 2, 12.

συμβιβάζειν

Act. 9, 22. συμβιβάζ. ὅτι οὗτος ἴσται

16, 10. συμβιβάζοντι. ὅτι προσκ.

1 Cor. 2, 16. ὅς συμβιβάζει αὐτόν

Eph. 4, 16. συμβιβάζόμενον διὰ πάσ.

Col. 2, 2. συμβιβασθέντες ἐν ἀγάπῃ

- 19. διὰ τῶν ἀφῶν - ἐπιχο-
ρηγοῦμενοι καὶ συμβι-
βαζόμενοι

συμβουλεύειν

Mat. 26, 4 (Joh. 11, 53). Joh. 18, 14.

Act. 9, 23. Apoc. 3, 18.

συμβούλιον

Mat. 12, 14 (Mar. 3, 6); 22, 15; 27, 1

(Mar. 15, 1). 7; 28, 12. Act. 25, 12

σύμβουλος Rom. 11, 34.

Συμεών

I. Jacobs Sohn: Apoc. 7, 7.

II. Judas Sohn: Luc. 3, 30.

III. Gläubiger Jude:

Luc. 2, 25. 34.

IV. Zuname des Ap. Petrus:

Act. 15, 14. 2 Pet. 1, 1.

V. mit dem Beinamen Niger:

Act. 13, 1.

συμμεθιγής Joh. 11, 16.

συμμετρυρεῖν

Rom. 2, 15; 8, 16; 9, 1. Apoc. 22, 18.

συμμερίζεσθαι 1 Cor. 9, 12.

συμμέτοχος Eph. 3, 6; 5, 7.

συμμιμητής Phil. 3, 17.

σύμμορφος Rom. 8, 29. Phil. 3, 21.

συμμορφοῦσθαι Phil. 3, 10.

συμπαθεῖν Heb. 4, 15; 10, 34.

συμπαθής 1 Pet. 3, 8.

συμπαράγινεσθαι

Luc. 23, 48. 2 Tim. 4, 16.

συμπαράκαλεῖσθαι Rom. 1, 12

συμπαράλαμβάνειν

Act. 12, 25; 15, 37. 38. Gal. 2, 1.

συμπαράμένειν Phil. 1, 25

συμπαρεῖναι Act. 25, 24.

συμπάσχειν

Rom. 8, 17. 1 Cor. 12, 26.

συμπέμπειν 2 Cor. 8, 18. 22.

συμπεριλαμβάνειν Act. 20, 10.

συμπίνειν Act. 10, 41.

συμπληροῦν

Luc. 8, 23; 9, 51. Act. 2, 1.

συμπνίγειν

Mat. 13, 22 (**Mar.** 4, 7, 19. **Luc.** 8, 14). **Luc.** 8, 42.

συμπολίτης **Eph.** 2, 19.

συμπορεύεσθαι

Mar. 10, 1. **Luc.** 7, 11; 14, 25; 24, 15.

συμπόσιον **Mar.** 6, 39.

συμπρασβύτερος 1 **Pet.** 5, 1.

συμφάναι **Rom.** 7, 16.

συμφέρειν

1. transit.: **Act.** 19, 19.

II. intrans.: **συμφέρει**:

Mat. 5, 29, 30. **συμφέρει γάρ σοι**
ἵνα etc.

18, 6; 19, 10.

Joh. 11, 50; 16, 7; 18, 14.

1 **Cor.** 6, 12. **οὐ πάντα συμφέρει** (10, 23)

2 **Cor.** 8, 10. **τοῦτο γὰρ ἡμῖν συμφέρει**

12, 1. **καυχᾶσθαι** **δή οὐ σ. μοι**

III. **τὸ σ. συμφέρον, τὸ σ. συμ-**
φύροντα:

Act. 20, 20. 1 **Cor.** 7, 35; 10, 33; 12,
7. **Heb.** 12, 10.

σύμφορος 1 **Cor.** 7, 35; [10, 33]

συμφύεσθαι **Luc.** 8, 7.

συμφυλίτης 1 **Th.** 2, 14.

σύμφυτος **Rom.** 6, 5.

συμφωνεῖν

Mat. 18, 19; 20, 2. 13. **Luc.** 5, 36.

Act. 5, 9; 15, 15.

συμφώνησις 2 **Cor.** 6, 15.

συμφωνία **Luc.** 15, 25.

σύμφωνος 1 **Cor.** 7, 5.

συμψηφίζειν **Act.** 19, 19.

σύμψυχος **Phil.** 2, 2.

***συνάγειν**

Mat. 3, 12. **συνάξει τὸν σίτον αὐτοῦ**
εἰς τὴν (**Luc.** 3, 17) (13, 30)

Mat. 6, 26. **οὐδὲ συνάγ. εἰς ἀποθ.**

12, 30. **ὃ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ**
(**Luc.** 11, 23)

18, 20. **συνηγμ. εἰς τὸ ἐμὸν δν.**

24, 28. **ἐκεῖ συναθροίσονται οἱ**
ἄγγελοι (**Luc.** 17, 37)

25, 24. **συνάγων δθον οὐ διε-**
σκόρπισας (26)

- 35. **κ. συνηγάγ. με** (38, 43)

Joh. 4, 36. **συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν**

συναγωγή

Mat. 4, 23. **διδάσκων ἐν ταῖς συν-**
αγωγαῖς αὐτῶν (cf. 9, 35;

13, 54. **Mar.** 6, 2. **Luc.** 4,
15; 13, 10)

6, 2. 5. **ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ**
ἐν ταῖς ῥύμαις etc.

10, 17. **ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐ-**
τῶν μαστιγώσουσιν (cf.
34. **Mar.** 13, 9. **Luc.** 12,
11; 21, 12)

12, 9 (**Mar.** 3, 1. **Luc.** 6, 6).

23, 6. **πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς**
συναγωγαῖς (**Mar.** 12, 39.
Luc. 11, 43; 20, 46)

Mar. 1, 21. 23. **εἰσελθὼν εἰς τὴν συν-**
αγωγὴν etc. (**Luc.** 4, 33)

- 29. **ἐκ τῆς συναγωγῆς ἐξελ-**
θόντες (**Luc.** 4, 38)

- 39. **κηρύσσων εἰς τὰς συναγ.**
αὐτῶν (**Luc.** 4, 44)

Luc. 4, 16. 20. 28.

7, 5. **τὴν συναγωγὴν αὐτὸς**
ῥοδόμησεν ἡμῖν

8, 41. **αὐτὸς ἄρχων τῆς συν-**
αγωγῆς ὑπῆρχε

Joh. 6, 59; 18, 20.

Act. 6, 9. *τινὲς τῶν ἐκ τῆς σ. τῆς λεγομένης Λιβερτίνων*
 9, 2. *εἰς Δαμασκὸν πρὸς τὰς σ.*
 - 30. *ἐν ταῖς σ. ἐκήρυξε τὸν Ἰ.*
 13, 5. *ἐν ταῖς σ. τῶν Ἰουδαίων*
 (cf. [42]; 14, 1; 17, 1. 10). 14.
 - 43. *λυθείσης δὲ τῆς συναγωγ.*
 15, 21. *ἐν ταῖς σ. ἀναγινωσκόμε.*
 - 17 (18, 4); 18, 7. 19. 26; 19,
 8; 22, 19; 24, 12; 26, 11.
 Jac. 2, 2. *εἰς ἐλθῇ εἰς τὴν συν. ὑμ.*
 Apoc. 2, 9. *συναγωγὴ τοῦ σατανᾶ*
 3, 9. *ἐκ τῆς συν. τοῦ σατανᾶ*
συναγωνίζεσθαι Rom. 15, 30.
συναθροίσιν Phil. 1, 27; 4, 3.
συναθροίζειν
 Luc. 24, 33. Act. 12, 12; 19, 25.
συναιρέειν Mat. 18, 23. 24; 25, 19.
συναιχμάλωτος
 Rom. 16, 7. Col. 4, 10. Philem. 23.
συνακολουθεῖν
 Mar. 5, 37 (Luc. 23, 40).
συναλλίζεσθαι Act. 1, 4
 [συναλλάσσειν Act. 7, 26]
συναναβαίνειν
 Mar. 15, 41. Act. 13, 31.
συνανακείσθαι
 Mat. 9, 10 (Mar. 2, 15); 14, 9 (Mar.
 6, 22. 26). Luc. 7, 49; 14, 10. 15.
συναναμίγνυσθαι
 1 Cor. 5, 9. 11. 2 Th. 3, 14.
συναναπαύεσθαι Rom. 15, 32.
συναντῆν
 Luc. 9, 37; 22, 10. Act. 10, 25; 20, 22.
 Heb. 7, 1. 10.
συνάντησις Mat. 8, 34.
συναντιλαμβάνεσθαι
 Luc. 10, 40. Rom. 8, 26.

συναπάγεσθαι
 Rom. 12, 16. Gal. 2, 13. 2 Pet. 3, 17.
συναποθνήσκειν
 Mar. 14, 31. 2 Cor. 7, 3. 2 Tim. 2, 11.
συναπόλλυσθαι Heb. 11, 31.
συναποστείλλειν 2 Cor. 12, 18.
συναρμολογεῖν Eph. 2, 21; 4, 16.
συναρπάζειν
 Luc. 8, 29. Act. 6, 12; 19, 29; 27, 15.
συναυξάνεσθαι Mat. 13, 30.
συνδέειν Heb. 13, 3.
σύνδεσμος
 Act. 8, 23. Eph. 4, 3 (τῆς εἰρήνης).
 Col. 2, 19; 3, 14 (τῆς τελειότητος)
συνδοξάζειν Rom. 8, 17.
σύνδουλος
 Mat. 18, 28. 29. 31. 33. *ἕνα τῶν συν-*
δούλων αὐτοῦ etc.
 24, 49. *τύπτειν τοὺς συνδούλους*
 Col. 1, 7. *τοῦ ἀγαπητοῦ σ. ἡμῶν*
 4, 7. *διάκονος καὶ σύνδουλος*
ἐν Κυρίῳ
 Apoc. 6, 11; 19, 10; 22, 9.
συνδρομή Act. 21, 30.
συνεγείρειν
 Eph. 2, 6. Col. 2, 12; 3, 1.
συνέδριον
 Mat. 5, 22. *ἔνοχος ἔσται τῷ συνεδρίῳ*
 10, 17. *παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς*
εἰς συνέδρια (Mar. 13, 9)
 26, 59. *οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ*
πρεσβύτεροι καὶ τὸ συν-
έδριον ὅλον (Mar. 14, 55.
 Luc. 22, 66)
 Mar. 15, 1. *οἱ ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν*
πρεσβυτέρων καὶ γραμ-
ματίων καὶ ὅλον τὸ σ.
 Joh. 11, 47. *συνήγαγον . . συνέδριον*

Act. 4, 15; 5, 21. 27. 34. 41; 6, 12.
15; 22, 30 (τούς ἀρχιερεῖς
καὶ πᾶν τὸ συνέδριον);
23, 1. 6. 15. 20. 28; 24, 20.

συνειδήσεις

† ἀγαθή, καλή, καθαρά,
πονηρά etc.

[Joh. 8, 9. ὑπὸ τῆς σ. ἐλεγχόμενοι]

† Act. 28, 1. πάση συνειδήσει ἀγαθῇ
παπολιτευμαι

† 24, 16. ἀπρόσκοπον συνειδ. ἔχ.

Rom. 2, 15. συμμαρτυροῦσης αὐτῶν
τῆς συνειδ. (cf. 9, 1)

13, 5. ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνειδ.

1 Cor. 8, 7. τῇ συνειδήσει τοῦ εἰδω-
λου - ἐσθίουσι etc.

- 10. ἡ σ. αὐτοῦ ἀσθενοῦς ὄντος

- 12. αὐτῶν τὴν ο. ἀσθενοῦσαν

10, 25. 27. διὰ τὴν συνειδήσιν

- 28. τὸν μηνύσαντι καὶ τὴν σ.

- 29. συνειδήσιν - - οὐχὶ τὴν
ἐαυτοῦ etc.

2 Cor. 1, 12. τὸ μαρτύριον τῆς σ. ἡμῶν

4, 2. πρὸς πᾶσαν σ. ἀνθρώπων

5, 11. ἐν ταῖς συνειδήσεσ. ὑμῶν

† 1 Tim. 1, 5. συνειδήσεως ἀγαθῆς

† - 19. ἔχων πίστιν κ. ἀγαθὴν σ.

† 3, 9. ἐν καθαρῇ συνειδήσει

4, 2. κακαυτηριασμένων τὴν
ἰδίαν συνειδήσιν

† 2 Tim. 1, 3. ἐν καθαρῇ συνειδήσει

Tit. 1, 15. αὐτῶν καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ σ.

Heb. 9, 9. κατὰ συνειδήσ. τελειῶσαι

- 14. καθαρῇ τὴν σ. ὑμῶν ἀπὸ

10, 2. ἔχειν ἔτι συνειδήσιν
ἀμαρτιῶν

† - 22. ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς

† 13, 18. καλὴν συνειδήσιν ἔχομεν

1 Pet. 2, 19. διὰ συνειδήσιν θεοῦ

† 3, 16. συνειδ. ἔχοντας ἀγαθὴν

† - 21. συνειδήσ. ἀγαθῆς ἔπαρ.

συνεῖναι Luc. 9, 18. Act. 23, 11.

συνεῖς ἐρχασθαι

Joh. 6, 22; 18, 15.

συνέκδημος

Act. 19, 29. 2 Cor. 8, 19.

συνεκλεκτός 1 Pet. 5, 13.

συνελαύνειν Act. 7, 26.

συνέπessθαι Act. 20, 4.

συνεπιμαρτυρεῖν Heb. 2, 4.

συνεπιτίθessθαι Act. 24, 9.

συνεργεῖν

Mar. 16, 20. τοῦ Κυρίου συνεργούντος

Rom. 8, 28. τοῖς ἀγαπῶσιν τὸν Θεὸν

πάντα συν. εἰς ἀγαθόν

1 Cor. 16, 16. παντὶ τῷ συνεργούντι

2 Cor. 6, 1. συνεργούντες δὲ κ. παρακ.

Jac. 2, 22. ἡ πίστις συνήργ. τ. ἔργοις

συνεργός

Rom. 16, 3. 9. 21. τοὺς συνεργούς μου

ἐν Χριστῷ etc.

1 Cor. 3, 9. Θεοῦ γὰρ ἵσμεν συνεργοί

2 Cor. 1, 24. συνεργοί ἵσμεν τῆς χαρᾶς

8, 23. εἰς ὑμᾶς συνεργός

Phil. 2, 25. συνεργόν κ. συστράτ. μου

4, 3. τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου

Col. 4, 11. συνεργοί εἰς τ. βασιλείαν

1 Th. 3, 2. συνεργόν τοῦ Θεοῦ ἐν

Philem. 1. τῷ ἀγ. κ. συνεργῷ ἡμῶν

24. Δημᾶς, Λουκᾶς, οἱ συν. μου

3 Joh. 8. συνεργοί γινώμεθα τῇ

ἀληθείᾳ

*συνέρχessθαι

1 Cor. 7, 5; 11, 17. 18. 20. 33. 34;

14, 23. 26.

συνεσθίσαι

Luc. 15, 2. Act. 10, 41; 11, 3. 1 Cor.
5, 11. Gal. 2, 12.

σύνοσις

Mar. 12, 33. ἀγαπᾶν - - ἐξ ὅλης τῆς
συνίσεως

Luc. 2, 47. ἐπὶ τῇ συνίσει κατὰς ἀπ.

1 Cor. 1, 19. „τὴν σύν. τῶν συνετῶν“

Eph. 3, 1. τὴν σύν. μου ἐν τῷ μυστ.

Col. 1, 9. σοφία κ. συνίσις πνευματ.

2, 2. τῆς πληροφορίας τῆς σ.

2 Tim. 2, 7. δόξη - σύνεσιν ἐν πάσιν

συνετός

Mat. 11, 25 (Luc. 10, 21). Act. 13, 7.

1 Cor. 1, 19.

συνευδοκεῖν

Luc. 11, 48. Act. 8, 1; 22, 20. Rom.

1, 32. 1 Cor. 7, 12. 13.

συνευχαρισθαι

2 Pet. 2, 13. Jud. 12.

συνεφιστάναι

Act. 16, 22.

συνέχειν

Mat. 4, 24. Luc. 4, 38; 8, 37. 45;

12, 50; 19, 43; 22, 63. Act. 7,

57; 18, 5; 28, 8. 2 Cor. 5, 14.

Phil. 1, 23.

συνήδεσθαι

Rom. 7, 22.

συνήθεια

Joh. 18, 39. 1 Cor. 11, 16.

συνηλικιώτης

Gal. 1, 14.

συνθάπτειν

Rom. 6, 4. Col. 2, 12.

συνθάλῃν, συνθάλσθαι

Mat. 21, 44.

συνθλίβειν

Mar. 5, 24. 31.

συνθρύπτειν

Act. 21, 13.

συνιδεῖν, συνειδέναι

Act. 5, 2; 12, 12; 14, 6. 1 Cor. 4, 4.

συνιέναι, συνείμι Luc. 8, 4.

συνιέναι, συνείμι

Mat. 13, 13. 14. 15. 19. 23. οὐκ ἀκού-
ουσιν οὐδὲ συνιούσι etc.

(Mar. 4, 12. Luc. 8, 10.
Act. 28, 26. 27)

- 51. συνήκατε ταῦτα πάντα;

15, 10 (Mar. 7, 14); 16, 12 (Mar.

8, 17. 21); 17, 13.

Mar. 6, 52. οὐ γ. συνήκαν ἐπὶ τ. ἄρτοις;

Luc. 2, 50; 13, 34.

24, 45. τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς;

Act. 7, 25. συνιέναι τοὺς ἀδελφοὺς

αὐτοῦ ὅτι etc.

Rom. 3, 11. „οὐκ ἔστιν ὁ συνιῶν“

15, 21. „οἱ οὐκ ἀνῆλθ. συνήσουσι“

2 Cor. 10, 12. ἑαυτοῖς οὐ συνιούσιν

Eph. 5, 17. συνιέντες τί τὸ θέλημα

συνιστάνειν, συνίστημι

I. Συνίστημι, συνέστησα,

transit:

Rom. 3, 5. θ. δικαιοσύνην συνίστησι

5, 8. συνίστησι δὲ τὴν ἑαυ-

τοῦ ἀγάπην

16, 1. συνίστημι δὲ ὑμῖν Φοίβην

2 Cor. 3, 1. ἑαυτοὺς συνιστάνειν

4, 2. συνιστῶντες ἑαυτοὺς πρὸς

5, 12. ἑαυτοὺς συνιστάνομε. ὑμῖν

6, 4. ἐν παντὶ συνιστῶντες;

ἑαυτοὺς

7, 11. ἐν παντὶ συναστήσαι

ἑαυτοὺς ἀγνοοῦς εἶναι

10, 12. τῶν ἑαυτοὺς συνισκ. (18)

- 18. ὃν ὁ Κύριος συνίστησιν

Gal. 2, 18. παραβάτην ἑμαυτὸν συν-

ιστάνω

II. Συνίστηκα intrans.:

Luc. 9, 32. ἄνδρας τοὺς συνεστῶτας

αἰετῷ

Col. 1, 17. πάντα ἐν αὐτῷ συνίστηκε
2Pet. 3, 5. γῆ-δι' ὕδατος συναστῶσα

III. Συνίστασθαι

2Cor. 12, 11. ἐγὼ γὰρ ὥφαιλον ὑφ'
ὑμῶν συνίστασθαι

συνοδεύειν Act. 9, 7.

συνοδία Luc. 2, 44.

συνοικεῖν 1 Pet. 3, 7.

συνοικοδομεῖν Eph. 2, 22.

συνομιλεῖν Act. 10, 27.

συνομορεῖν Act. 18, 7.

συνοχή Luc. 21, 25. 2 Cor. 2, 4.

συντάττειν Mat. 26, 19; 27, 10.

συντέλεια

Mat. 13, 39 (τοῦ αἰῶνος. 40. 49; 24,
3; 28, 20). Heb. 9, 26 (τῶν αἰώνων).

συνταλῶν

Mat. 7, 28. Mar. 13, 4. Luc. 4, 2. 13.

Act. 21, 27. Rom. 9, 28. Heb. 8, 8.

συντέμνειν Rom. 9, 28.

συντηρεῖν

Mat. 9, 17 (Luc. 5, 39). Mar. 6, 20.

Luc. 2, 19.

συντιθέναι

Luc. 22, 5. Joh. 9, 22. Act. 23, 20.

συντόμως Act. 24, 4.

συντρίχειν

Mar. 6, 33. Act. 3, 11. 1 Pet. 4, 4.

συντρίβειν

Mat. 12, 20. κάλαμον συντετριμμένον

Mar. 5, 4; 14, 8.

[Luc. 4, 18. τοὺς συντετριμμένους τῇν
καρδίαν]

9, 39. πνεῦμα-συντρίβον αὐτόν

Joh. 19, 36. „ὅσους οὐ συντρίβεται
αὐτοῦ“

Rom. 16, 20. συντρίψει τὸν σατανᾶν
ὑπὸ τοὺς πόδας ὑμῶν

Apoc. 2, 27. ὡς τὰ σκεῦη-συντρίβεται
σύντριμμα Rom. 3, 16.

σύντροφος Act. 13, 1.

συντυγχάνειν Luc. 8, 19.

Συντύχη Phil. 4, 2.

συνυποκρίνεσθαι Gal. 2, 13.

συνυπουργεῖν 2 Cor. 1, 11.

συνωδίνειν Rom. 8, 22.

συνωμοσία Act. 23, 13.

Συρακοῦσαι Act. 28, 12.

σύρειν

Joh. 21, 6. Act. 8, 3; 14, 19; 17, 6.

Apoc. 12, 4.

Συραφοεινίκισσα Mar. 7, 26.

Συρία

Mat. 4, 24. Luc. 2, 2. Act. 15, 23.

41; 18, 18; 20, 3; 21, 3. Gal. 1, 21.

Σύρος Luc. 4, 27.

Σύρτις Act. 27, 17.

συσπαράττειν Luc. 9, 42.

σύσσημον Mar. 14, 44.

σύσσωμος Eph. 3, 6.

συστασιαστής Mar. 15, 7.

συστατικός 2 Cor. 3, 1.

συσταυροῦν

Mat. 27, 44 (Mar. 15, 32). Joh. 19, 32.

Rom. 6, 6. Gal. 2, 20.

συστέλλειν Act. 5, 6. 1 Cor. 7, 29.

συστηνάζειν Rom. 8, 22.

συστοιχεῖν Gal. 4, 25.

συστρατιώτης

Phil. 2, 25. Philem. 2.

συστρίφειν Act. 28, 3.

συστροφή Act. 19, 40; 23, 12.

συσχηματίζεσθαι

Rom. 12, 2. 1 Pet. 1, 14.

Συχάρ Joh. 4, 5.

Συχέμ Act. 7, 16.

σφαγή

Act. 8, 32. Rom. 8, 36. Jac. 5, 5.

σφάγιον Act. 7, 42.

σφάζειν, σφάττειν

1 Joh. 3, 12. Apoc. 5, 6 (12; 13, 8).

9; 6, 4. 9; 13, 3; 13, 24.

σφραγιζειν

Mat. 27, 66. σφραγισαντες τον λιθον

Joh. 3, 33. Ισφράγισ. ὅτι ὁ Θ. ἀληθής

6, 27. τουτον - Ισφράγισεν ὁ Θ.

Rom. 15, 23. σφραγισάμενος αὐτοῖς

τον καρπὸν τουτον

2Cor. 1, 22. ὁ καὶ σφραγισάμ. ἡμᾶς

Eph. 1, 13. Ισφραγισθητε τῷ πνεύμ.

4, 30. ἐν ᾧ Ισφραγισθητε εἰς

Apoc. 7, 3. σφραγίσωμεν τ. δούλους

τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ τῶν

μετώπων αὐτῶν

- 4. ἀριθμὸν τῶν Ισφραγισμ.

- - χιλιάδας Ισφραγισμένοι

(5. 6. 7. 8)

10, 4. σφράγισον ἃ ἐλάλησαν

20, 3. Ισφράγισεν ἐπάνω αὐτοῦ

22, 10. μὴ σφραγίσης τ. λόγους

σφραγίς

Rom. 4, 11. σφραγ. τῆς δικαιοσύνης

1Cor. 9, 2. ἡ γ. σφρ. τῆς ἐμ. ἀποστ.

2Tim. 2, 19. ἔχω τὴν σφραγ. ταύτην

Apoc. 5, 1. κατεσφραγισμένον σφρα-

γισιν ἐπ' αὐτῷ (cf. 2. 5. 9;

6, 1. 3. 5. 7. 9. 12; 8, 1)

7, 2. σφραγιδα Θεοῦ ζῶντος

9, 4. τὴν σφ. τοῦ Θ. ἐπὶ τῶν μετ.

σφυρά

Act. 3, 7.

σχισθόν

Act. 13, 44; 19, 26. Heb. 9, 22.

σχῆμα 1 Cor. 7, 31. Phil. 2, 8.

σχίζειν

Mat. 27, 51 (Mar. 15, 38. Luc. 23, 45).

Mar. 1, 10. Luc. 5, 36. Joh. 19,

24; 21, 11. Act. 14, 4 (23, 7).

σχίσμα

Mat. 9, 16 (Mar. 3, 21).

Joh. 7, 43; 9, 16; 10, 19.

1Cor. 1, 10. μὴ ἢ ἐν ὑμῖν σχίσματα

11, 18. ἀκούω σχίσματα ἐν ὑμῖν

12, 25. μὴ ἢ σχίσμα ἐν τῷ σώμ.

σχοινίον Joh. 2, 15. Act. 27, 32.

σχολάζειν

Mat. 12, 44 (Luc. 11, 25). 1 Cor. 7, 5.

σχολή Act. 19, 9.

σώζειν

Mat. 1, 21. Ἰησοῦν, αὐτὸς γὰρ σώσει

τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν

ἁμαρτιῶν αὐτῶν

8, 25. Κύρ., σῶσ. ἡμᾶς (cf. 14, 30)

9, 21. ἵνα μόνον ἄψωμαι - σω-

θῆσομαι (Mar. 5, 23. 28)

- 22. ἢ πλῖσις σου σέσωκέ σε

(Mar. 5, 34; 10, 52. Luc.

7, 50; 8, 48; 17, 19; 18, 42)

- - ἰσώθῃ ἢ γυνή

10, 22. ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος

οὗτος σωθήσεται (24, 13.

Mar. 13, 13)

16, 25. τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σώσει

(Mar. 8, 35. Luc. 9, 24;

17, 33)

18, 11. σῶσαι τὸ ἀπολωλός (Luc.

19, 10)

19, 25. τίς ἄρα δύναται σωθῆ-

ναι; (Mar. 10, 26. - Luc.

18, 26)

24, 22. οὐκ ἀνίσώθῃ πᾶσα σάρξ

(Mar. 13, 20)

Mat. 27, 40. 42. σώσον σεαυτὸν. etc.
(Mar. 15, 30. 31. Luc. 23, 37. 38)

- 49. ἔρχεται ἡλ. σώσον αὐτόν

Mar. 3, 4. ψυχὴν σώσαι ἢ ἀποκτείναι (Luc. 6, 9)

6, 56. ὅσοι ἂν ἤπτοτο αὐτοῦ
ἰσώζοντο

16, 16. ὁ πιστεύσας . . σωθήσ.

Luc. 8, 12. μὴ πιστεύσαντες σωθῶσι

- 38. πῶς ἰσώθῃ ὁ δαιμονισθεὶς

- 50. πίστευε, καὶ σωθήσεται

[9, 56. οὐκ ἦλθε ψυχὰς ἀνθρώπων ἀπολίσσαι, ἀλλὰ σώσαι]

13, 23. εἰ ὅλλοι οἱ σωζόμενοι;

Joh. 3, 17. σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ

5, 34. λέγω, ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε

10, 9. ἐάν τις εἰς ἐλθῇ, σωθήσεται.

11, 12. εἰ πεκοίμῃται, σωθήσεται

12, 27. σώσον με ἐκ τῆς ὥρας τ.

- 47. ἵνα σώσω τὸν κόσμον

Act. 2, 21. „πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλίσσεται
τὸ ὄνομα Κ. σωθήσεται“
(Rom. 10, 13)

- 40. σώθητε ἀπὸ τῆς γενεᾶς

- 47. προσετίθει τοὺς σωζομ.

4, 9. ἐν τίνι οὕτως σέσωται

- 12. ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς

11, 14. ἐν οἷς σωθήσῃ σὺ κ. πᾶς ὁ

14, 9. πιστὶν ἔχει τοῦ σωθῆναι

13, 1. οὐ δύνασθε σωθῆναι

- 11. διὰ τῆς χάριτος . . πιστεύομεν σωθῆναι

16, 30. τίμα δεῖ ποιεῖν, ἵνα σωθῶ;

- 31. πίστευσον . . κ. σωθήσῃ σὺ

27, 20. τοῦ σώζεσθαι ἡμᾶς

Act. 27, 31. σωθῆναι οὐ δύνασθε
Rom. 5, 9. σωθῆσόμεθα δι' αὐτοῦ
ἀπὸ τῆς ὀργῆς

- 10. σωθῇ. ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ

8, 24. τῇ γὰρ ἐλπιδι ἰσώθημεν

9, 27. „τὸ κατάλειμμα σωθήσεται“

10, 9. ἐὰν ὁμολογήσῃς - σωθήσῃ

11, 14. σώσω τινὰς ἐξ αὐτῶν

- 26. πᾶς Ἰσραὴλ σωθήσεται

1Cor. 1, 18. τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν

- 21. σώσαι τοὺς πιστεύοντας

3, 15. αὐτὸς δὲ σωθήσεται

5, 5. ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ

7, 16. εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις etc.

9, 22. ἵνα πάντας τινὰς σώσω

10, 33. ζητῶν - ἵνα σωθῶσι

15, 2. δεῖ οὐ καὶ σώζεσθαι

2Cor. 2, 15. ἐν τοῖς σωζομένοις καὶ ἐν

Eph. 2, 5. χάριτι ἔστε σεσωσμένοι

- 8. τῇ γὰρ χάριτι ἔστε σεσωσμένοι διὰ τ. πίστεως

1Th. 2, 16. λαλῆσαι ἵνα σωθῶσιν

2Th. 2, 10. εἰς τὸ σωθῆναι αὐτοὺς

1Tim. 1, 15. ἀμαρτωλοὺς σώσαι

2, 4. πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι

- 15. σωθήσεται δὲ διὰ τῆς τ.

4, 16. σεαυτὸν σώσεις καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου

2Tim. 1, 9. Θεοῦ τοῦ σώσαντος ἡμᾶς

4, 18. σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν ἐπουράνιον

Tit. 3, 5. κατὰ τὸν αὐτοῦ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς διὰ λου-

τροῦ παλιγγενεσίας

Heb. 5, 7. τὸν δυνάμενον σώζειν αὐτὸν ἐκ θανάτου

Heb. 7, 25. ὁθεν καὶ σώσειν εἰς τὸ
πατελλῆς δύναται τοὺς
προσερχομένους

Jac. 1, 21. σώσαι τὰς ψυχὰς ὑμῶν
2, 14. μὴ δύναται ἡ πίστις σώ-
σαι αὐτόν;

4, 12. ὁ δυνάμενος σώσαι κ. ἀπ.

5, 15. σώσαι τὸν κάμνοντα

- 20. σώσαι ψυχὴν ἐκ θανάτου

1Pet. 3, 21. ἡμᾶς ἀντίτυπον νῦν σώ-
σαι βάπτισμα

4, 18. ὁ δίκαιος μόλις σώζεται

Jud. 5. λαὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου σώσας

- 23. οὗς δὲ ἐν φόβῳ σώζειτε

Apoc. 21, 24. τὰ ἔθνη τῶν σωζομένων
σῶμα

† tropisch von der Kirche:

Mat. 5, 29. 30. μὴ ὀλον τὸ σῶμά σου
βληθῇ etc.

6, 22. 23. ὁ λύχνος τοῦ σώμα-
τός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός etc.
(Luc. 11, 34. 36)

- 25. μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ
ὑμῶν - μηδὲ τῷ σώματι
ὑμῶν (Luc. 12, 22. 23)

10, 28. τῶν ἀποκτεινόντων τὸ
σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν
(Luc. 12, 4)

14, 12; 26, 12 (Mar. 14, 8).

26, 26. τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου
(Luc. 14, 22; 22, 19. 1 Cor.
11, 24)

27, 52. πολλὰ σώματα τῶν κε-
κοιμημένων

- 58. 59. ᾗτήσατο τὸ σῶμα τοῦ
Ἰησοῦ etc. (Mar. 15, 43. 45.
Luc. 23, 52. 55. Joh. 19,
38. 40)

Mar. 5, 29. ἔγνω τῷ σῶμ. ὅτι ἔατο
Luc. 17, 37. ὅπου τὸ σῶμα, ἐκεῖ οὐκ.

24, 3. 23. οὐχ εὗρον τὸ σῶμα
τοῦ Κ. etc.

Joh. 2, 21. περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σ. αὐτ.

19, 31. μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ στα-
ροῦ τὰ σώματα

20, 12. ὅπου ἔκειτο τὸ σ. τοῦ Ἰ.

Act. 9, 40. ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα

Rom. 1, 24. ἀτιμάζεσθαι τὰ σ. αὐτῶν

4, 19. τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ἤδη νε-
κρωμένον

6, 6. καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς
ἀμαρτίας

- 12. ἐν τῷ θνητῷ ὑμ. σῶματι

7, 4. διὰ τοῦ σώματος τοῦ Χρ.

- 24. ἐκ τοῦ σ. τοῦ θανάτου

8, 10. τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν --
τὸ δὲ πνεῦμα ζῶν

- 11. τὰ θνητὰ σώματα ὑμῶν

- 13. εἰ δὲ πνεύματι τὰς πρά-
ξεις τοῦ σ. θανατοῦτε

- 23. ἀπολύτρωσιν τοῦ σ. ὑμῶν

12, 1. παραστήσαι τὰ σ. ὑμῶν

- 4. ἐν ἐνὶ σώματι μέλη πολλὰ

† - 5. ἐν σῶμά ἐσμεν ἐν Χρῷ

1Cor. 5, 8. ὡς ἀπὸν τῷ σώματι, πα-
ρῶν δὲ τῷ πνεύματι

6, 13. τὸ δὲ σ. οὐ τῇ κορνεῖσθε

- 15. τὰ σώματα ὑμῶν μέλη
Χριστοῦ ἐστί

- 16. ὁ κολλ. - ἐν σῶμά ἐστι

- 18. ἐκτός τοῦ σώματος ἐστι

- - εἰς τὸ ἴδιον σ. ἀμαρτ.

- 19. τὸ σ. ὑμῶν ναὸς τοῦ - πν.

- 20. δοξάσ. - θ. ἐν τῷ σ. ὑμῶν

7, 4. τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ
ἐξουσιάζει etc.

1Cor. 7, 34. ἀγία καὶ σῶματι καὶ
πνεύματι

9, 27. ὑποπιάζω μου τὸ σῶμα
† 10, 16. κοινωνία τοῦ σ. τοῦ Χρ.

† - 17. ἔν σῶμα οἱ πολλοί

11, 27. ἔνοχος ἐστὶ τοῦ σώμα-
τος - - τοῦ Κυρίου

- 29. μὴ διακρίνων τὸ σ. τοῦ Χ.

12, 12. καθάπερ γὰρ τὸ σῶμα
ἐν ἐστὶ etc.

† - 13. εἰς ἐν σῶμα ἐβαπτίσθημ.

- 14. τὸ σῶμ. οὐκ ἐστὶν ἐν μέλος

- 15. 16. οὐκ εἰμι ἐκ τοῦ σώ-
ματος etc.

- 17. εἰ ὅλον τὸ σ. ὁφθαλμός

- 18. ἔθετο τὰ μέλη - ἐν τῷ σ.

- 19. εἰ - ἐν μέλος, ποῦ τὸ σ.;

- 20. πολλὰ μὲν μέλη, ἐν δὲ σ.

- 22. τὰ δοκοῦντα μέλη τοῦ σ.

- 23. ἀτιμότερα εἶναι τοῦ σ.

- 24. ὁ Θ. συνεκτέρασε τὸ σῶμα

- 25. μὴ ἢ σχίσμα ἐν τῷ σ.

† - 27. ὑμεῖς δὲ ἐστέ σῶμα Χρ.

13, 3. παραδῶ δὲ σώμά μου

15, 35. ποίω δὲ σώμ. ἔρχονται;

- 37. οὐ τὸ σ. τὸ γεννησόμενον

- 38. Θ. αὐτῷ δίδωσι σώματα etc.

- 40. σώματα ἐπουράνια etc.

- 44. σπείρεται σῶμα ψυχι-
κόν etc.

2Cor. 4, 10. ἐν τῷ σώματι περιφά-
ροντες etc.

5, 6. 8. ἐνδημοῦντες ἐν τῷ σώ-
ματι etc.

- 10. ἕκαστος τὰ διὰ τοῦ σώμ.

10, 10. ἡ δὲ παρουσία τοῦ σ. ἀσθ.

12, 2. 3. εἴτε ἐν σώματι, οὐκ
οἶδα etc.

Gal. 6, 17. ἐν τῷ σώμ. μου βαστάζω
† Eph. 1, 23. τῇ ἐκκλησίᾳ ἣτις ἐστὶ τὸ
σῶμα αὐτοῦ

† 2, 16. τοὺς ἄμφ. ἐν ἐνὶ σώματι

† 4, 4. ἐν σῶμα καὶ ἐν πνεῦμα

† - 12. εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώ-
ματος τοῦ Χριστοῦ

† - 16. ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα ἐτα.

† 5, 23. αὐτός ἐστι σωτὴρ τοῦ σ.

- 28. ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα

† - 30. μέλη ἰσμὲν τοῦ σ. αὐτοῦ

Phil. 1, 20. ἐν τῷ σώματί μου

3, 21. τὸ σῶμα τῆς ταπεινώ-
σεως ἡμῶν etc.

† Col. 1, 18. κεφαλὴ τοῦ σ., τῆς ἐκκλ.

- 22. ἐν τῷ σ. τῆς σαρκὸς αὐτοῦ

† - 24. ὑπὲρ τοῦ σώματος αὐτοῦ,
ὃ ἐστὶν ἡ ἐκκλησία

2, 17. σκιὰ τῶν μελλόντων, τὸ
δὲ σῶμα Χριστοῦ

† - 19. τὴν κεφαλὴν, ἐξ οὗ πᾶν
τὸ σῶμα

- 23. ἀφαιδία σώματος

† 3, 15. ἐκλήθητε ἐν ἐνὶ σώματι

1Th. 5, 23. ὑμῶν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ
ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα

Heb. 10, 5. „σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι“

- 10. προσφορὰς τοῦ σώμ. Ὑ.

- 22. λελουμένοι τοῦ σ. ὕδατι

13, 3. αὐτοὶ ὄντες ἐν σώματι

- 11. τούτων τὰ σ. κατακαίεται

Jac. 2, 16. τὰ ἐπιτήδεια τοῦ σώματι.

- 26. τὸ σ. χωρὶς τοῦ πν. νεκρόν

3, 2. χαλιναγ. καὶ ὅλον τὸ σ.

- 3. ὅλον τὸ σ. αὐτῶν μετὰ γομ.

- 6. ἡ σπιλοῦσα ὅλον τὸ σ.

1Pet. 2, 24. ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σ. αὐτοῦ

Jud. 9. περὶ τοῦ Μωϋσέως σώμ.

Αποκ. 18, 13. και φεδῶν και σωματέων
σωματικός Luc. 3, 22. 1 Tim. 4, 8.

σωματικῶς Col. 3, 9.

Σώπατρος Act. 20, 4.

σωρεύειν Rom. 12, 20. 2 Tim. 3, 6.

Σωσθίνης Act. 18, 7. 1 Cor. 1, 1.

Σωσίπατρος Rom. 16, 21.

σωτήρ

Luc. 1, 47. τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι μου

2, 11. ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σ.

Joh. 4, 42. ὁ σ. τοῦ κόσμου ὁ Χρ.

Act. 5, 31. τοῦτον ὁ Θεός - σωτήρα

ὑψωσα

13, 23. τῷ Ἰσραὴλ σωτήρα Ἰησ.

Eph. 5, 23. αὐτός ἐστι σωτήρ τ. σώμ.

Phil. 3, 20. ἐξ οὗ και σωτήρα ἀπεκ-

δεχόμεθα Κ. Ἰησ. Χρ.

1 Tim. 1, 1. Θεοῦ σωτήρος ἡμῶν (2, 3.

Tit. 1, 3; 2, 10; 3, 4. Jud. 25)

4, 10. Θεῷ ζῶντι ὅς ἐστι σωτήρ

πάντων ἀνθρώπων μά-

λιστα πιστῶν

2 Tim. 1, 10. τοῦ σωτήρος ἡμῶν Ἰη-

σοῦ Χριστοῦ (Tit. 1, 4;

2, 31; 3, 6. 2 Pet. 1, 1.

11. 20; 3, 18)

2 Pet. 3, 2. ἐντολῆς τοῦ Κ. και σωτ.

1 Joh. 4, 14. τ. υἱὸν σωτήρα τ. κόσμου

σωτηρία

Luc. 1, 69. ἤγειρε κίρας ὡτηρίας

ἡμῖν

- 71. σωτηρ. ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν

- 77. γνώσιν σωτηρίας τῷ λαῷ

19, 9. σωτ. τῷ οἴκῳ τ. ἐγένετο

Joh. 4, 22. ἡ σ. ἐκ τῶν Ἰουδ. ἐστίν

Act. 4, 12. ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἡ σωτηρία

7, 25. δίδωσιν αὐτοῦ σωτηρίαν

13, 26. ὁ λόγος τῆς σωτ. ταύτης

Act. 13, 47. „τοῦ εἶναι σε εἰς σωτη-
ρίαν“

16, 17. κατ. ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας

27, 34. πρὸς τῆς ὑμετέρας σω-

τηρίας ὑπάρχει

Rom. 1, 16. εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ κ.

10, 1. ὑπὲρ αὐτῶν εἰς σωτηρίαν

- 10. ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν

11, 11. ἡ σωτηρία τοῖς ἔθνεσιν

13, 11. ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτ.

2 Cor. 1, 6. τῆς ὑμῶν παρακλήσεως

και σωτηρίας etc.

6, 2. „ἐν ἡμέρᾳ σωτηρ.“ etc.

7, 10. μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν

Eph. 1, 13. τὸ εὐαγγέλιον τῆς σω-

τηρίας ὑμῶν

Phil. 1, 19. μ. ἀποβήσεται εἰς σωτ.

- 28. ὑμῖν δὲ σωτηρίας

2, 12. τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν

κατεργάσεσθαι

1 Th. 5, 8. περιεσθ. ἐλπίδα σωτηρ.

- 9. εἰς περιποίησιν σωτηρίας

2 Th. 2, 13. εἰλατο ὑμᾶς - εἰς σωτηρ.

2 Tim. 2, 10. σωτηρ. τύχωσι τῆς ἐν Χ.

3, 15. σε σοφίαι εἰς σωτηρίαν

Heb. 1, 14. κληρονομεῖν σωτηρίαν

2, 3. ἀμείψαντες σωτηρίας

- 10. τ. ἀρχηγὸν τῆς σ. αὐτῶν

5, 9. αἵτιος σωτηρίας αἰωνίου

6, 9. τὰ κρείττονα και ἐχό-

μενα σωτηρίας

9, 28. αὐτὸν ἀπεκδεχ. εἰς σωτ.

11, 7. εἰς σωτηρίαν τοῦ οἴκου

αὐτοῦ

1 Pet. 1, 5. εἰς σωτηρίαν ἐτόλμην ἀπ.

- 9. κομίσ. - σωτηρίαν ψυχῶν

- 10. περὶ ἧς σωτ. ἐξείτησαν

2, 2. αὐξήθητε εἰς σωτηρίαν

2Pet. 3, 15. σωτηρίαν ἡγισθα
 Jud. 3. περι τῆς κοινῆς σωτηρ.
 Apoc. 7, 10. ἡ σωτηρία τῷ Θεῷ ἡμῶν
 12, 10. ἄρτι ἄγινετο ἡ σωτηρία
 καὶ ἡ δύναμις
 19, 1. ἡ σωτηρία καὶ ἡ δόξα
 καὶ ἡ δύναμις
 σωτήριος, σωτήριον
 I. Σωτήριος *adject.*:
 Tit. 2, 11. ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σω-
 τήριος πᾶσιν ἀνθρώποις
 II. Τὸ σωτήριον
 Luc. 2, 30. εἶδον - τὸ σωτήριόν σου
 8, 6. τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ
 (Act. 28, 28)
 Eph. 6, 17. περιεφαλαίαν τοῦ σωτ.
 σωφρονεῖν
 Mar. 5, 15. τὸν δαίμονιζόμενον - σω-
 φρονοῦντα (Luc. 8, 35)

Rom. 12, 3. μὴ ὑπερφρονεῖν - ἀλλὰ
 φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν
 2Cor. 5, 13. εἰτε σωφρονοῦμεν, ὑμῖν
 Tit. 2, 6. παρακάλει σωφρονεῖν
 1Pet. 4, 7. σωφρονήσατε οὖν καὶ
 νήψατε
 σωφρονίξειν Tit. 2, 4.
 σωφρονισμός 2 Tim. 1, 7.
 σωφρόνως Tit. 2, 12.
 σωφροσύνη
 Act. 26, 25. 2 Tim. 2, 9. 15.
 σώφρων
 1Tim. 3, 2. νηφάλιον, σώφρονα, κόσ-
 μιον, φιλόξενον
 Tit. 1, 8. σώφρονα, δίκαιον, ὅσιον
 2, 2. νηφαλίους εἶναι, σαμνοὺς,
 σώφροντας
 - 5. σώφροντας, ἀγνὰς, οἰκου-
 ροὺς, ἀγαθὰς

T.

Ταβιθά Act. 9, 38. 40.
 τάγμα 1 Cor. 15, 23.
 τακτός Act. 12, 21.
 τάλαιπωρεῖν Jac. 4, 9.
 τάλαιπωρία Rom. 8, 16. Jac. 5, 1.
 τάλαιπωρος
 Rom. 7, 24. Apoc. 3, 17.
 τάλανταίος Apoc. 16, 21.
 τάλαντον
 Mat. 18, 24; 25, 15. 16. 20. 22. 24.
 25. 28.
 ταλιθά Mar. 5, 41.
 ταμίαιον, ταμίειον
 Mat. 6, 6; 24, 26. Luc. 12, 3. 24.

τάξις
 Luc. 1, 8. ἐν τῇ τάξει τῆς ἀφημερίας
 1Cor. 14, 40. κατὰ τάξιν γινέσθω
 Col. 2, 5. βλέπων ὑμῶν - τὴν τάξιν
 Heb. 5, 6. „κατὰ τὴν τάξιν Μελχι-
 σιδάκ“ (10; 6, 20; 7, 11.
 17. 21)
 7, 11. κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρὼν
 ταπεινός
 Mat. 11, 29. ταπεινός ἐν καρδίᾳ
 Luc. 1, 52. δυνάστας - - ὑψώσε τα-
 πεινοὺς
 Rom. 12, 16. τοῖς ταπεινοῖς συναπα-
 γόμενοι

2Cor. 7, 6. ὁ παρακαλῶν τοὺς ταπ.

10, 1. κατὰ πρόσωπον μὲν ταπεινός ἐν ὑμῖν

Jac. 1, 9. ὁ ἀδελφός ὁ ταπεινός

4, 6. ταπεινοῖς δὲ διδῶσι χάριν (1 Pet. 5, 5)

ταπεινοῦν

Mat. 18, 4. ὁς οὖν ταπεινώσῃ ἑαυτὸν

23, 12. ὅστις δὲ ὑψώσει ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται etc. (Luc. 14, 11; 18, 14)

2Cor. 11, 7. ἑμαυτὸν ταπεινῶν ἵνα ὑμῖς ὑψωθῆτε

12, 21. με ταπεινώσῃ ὁ θεός μου,

Phil. 2, 8. ἐταπεινώσεν ἑαυτὸν

4, 12. οἶδα καὶ ταπεινοῦσθαι

Jac. 4, 10. ταπεινώθητε ἐνώπιον τ.

Κυρίου κ. ὑψώσει ὑμᾶς

1Pet. 5, 6. ταπεινώθητε οὐν ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ θεοῦ

ταπεινοφροσύνη

Act. 20, 19. μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ θαυρῶν

Eph. 4, 2. μετὰ πάσης ταπ. κ. πραότη.

Phil. 2, 3. τῇ ταπ. ἀλλήλους ἡγοῦμ.

Col. 2, 18. θέλ. ἐν ταπεινοφροσύνῃ

- 28. ἐν ἱθ. κ. ταπεινοφροσύνῃ

3, 12. ἐνδύς. - χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην, πραότη.

1Pet. 5, 5. τὴν ταπ. ἐγκομβώσασθε ταπεινόφρων 1 Pet. 3, 8.

ταπεινώσεις

Luc. 1, 48. Act. 8, 83. Phil. 3, 21.

Jac. 1, 10.

ταράσσειν

Mat. 2, 3; 14, 26. (Mar. 6, 50)

Luc. 1, 12; 24, 38.

[Joh. 5, 4. κ. ἐτάρασσε τὸ ὕδωρ. 7]

Joh. 11, 33. ἐνεβριμήσατο . . καὶ ἐτάραξεν ἑαυτὸν

12, 27. ἡ ψυχὴ μου τετάρακται

13, 21. ἐταράχθη τῷ πνεύματι

14, 1. μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία (27)

Act. 15, 24; 17, 8. 18.

Gal. 1, 7. οἱ ταρασσοντες ὑμᾶς (cf. 5, 10)

1Pet. 3, 14. „μηδὲ ταραχθῆτε“

ταραχὴ Mar. 13, 8 [Joh. 5, 4].

τάραχος Act. 12, 18; 19, 23.

Ταρσεύς Act. 9, 11; 21, 39.

Ταρσός Act. 9, 30; 11, 25; 22, 3.

ταρταροῦν 2 Pet. 2, 4.

τάσσειν

Mat. [8, 9] (Luc. 7, 8); 23, 16.

Act. 13, 48; 15, 2; 22, 10; 28, 23.

Rom. 13, 1. αἱ δὲ οὐσαι - ὑπὸ θεοῦ τεταγμέναι εἰσίν

1Cor. 16, 15. εἰς διακονίαν τοῖς ἀγίοις ἔταξαν ἑαυτούς

ταῦρος

Mat. 23, 4. Act. 14, 13. Heb. 9, 13; 10, 4.

ταφή Mat. 27, 7.

τάφος

Mat. 23, 27. παρομ. τάφοις κεκοσμη.

- 29. τοὺς τ. τῶν προφητῶν 27, 61. 64. 66; 23, 1.

Rom. 3, 13. „τάφος ἀνεωγμένος“

τάχα Rom. 5, 7. Philem. 15.

ταχίως

Luc. 14, 21; 16, 6. Joh. 11, 31. 1 Cor.

4, 19. Gal. 1, 6. Phil. 2, 19. 24.

2 Th. 2, 2. 1 Tim. 5, 22. 2 Tim. 4, 9.

ταχινός 2 Pet. 1, 14; 2, 1.

τάχος Luc. 18, 8. Act. 12, 7; 22, 18; 25, 4. Rom. 16, 20. Apoc. 1, 1; 22, 6.

ταχύς, ταχεία, ταχύ

I. Ταχύς adj.: Jac. 1, 16.

II. Ταχύ adverb.:

Mat. 5, 25; 28, 7. 8.

Mar. 9, 39 [16, 8].

Joh. 11, 29. ἐγείρεται ταχύ

Apoc. 2, 5. ἔρχομαι σοι ταχύ (2, 16; 3, 11)

11, 14. ἡ οὐαί ἡ τρ. ἔρχεται ταχύ

22, 7. ἰδοὺ ἔρχομαι ταχύ (22, 12. 20)

τάχιον

Joh. 13, 27; 20, 4. 1 Tim. 3, 14. Heb.

13, 19. 23.

τάχιστα Act. 17, 15.

ταίχος

Act. 9, 25. 2 Cor. 11, 32. Heb. 11, 30.

Apoc. 21, 12. 14. 15. 17. 18. 19.

τεκμήριον Act. 1, 3.

τεκνίον

Joh. 13, 33. τεκνία, ἔτι μικρόν μεθ' υἱ.

Gal. 4, 19. τεκνία, οὐδὲ πάλιν

1 Joh. 2, 1. τεκνία μου, ταῦτα γράφω (12)

- 28. καὶ νῦν, τεκνία, μένετε

3, 7. τεκνία, μηδεὶς πλανᾷτω

- 18. τεκνία μου, μὴ ἀγαπῶμεν

4, 4. ἐκ τοῦ Θεοῦ ἔστε, τεκνία

5, 21. τεκνία, φυλάξατε ἑαυτοὺς

τεκνογονεῖν 1 Tim. 5, 14.

τεκνογονία 1 Tim. 2, 15.

τέκνον

1) im leiblichen Sinne (Kind; Nachkomme):

Mat. 2, 18. „Ραχὴλ κλαίονσα τὰ τέκνα αὐτῆς“

3, 9. ἐγείραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ (Luc. 3, 8)

Mat. 7, 11. διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμ.

(Luc. 11, 13)

10, 21. παραδῶσαι - πατὴρ τέκνον etc. (Mar. 13, 12)

15, 26. λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων (Mar. 7, 27)

18, 25. τὴν γυν. αὐτοῦ κ. τὰ τέκνα

19, 29. ἀφῆκεν - ἡ γυναῖκα, ἡ τέκνα, ἡ ἀγρούς (Mar. 10, 29. 30. Luc. 18, 29)

21, 28. ἀνθρ. εἶχε τέκνα δύο etc.

22, 24. „μὴ ἔχων τέκνα“ (cf. Mar. 12, 19. Luc. 20, 31)

27, 25. ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν

Mar. 7, 27. πρῶτον χορτασθῆναι τὰ τέκνα

Luc. 1, 7. οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον

- 17. καρδίας πατρός. ἐπὶ τέκνα

2, 48. τέκνον, τί ἐποίησας

14, 26. μισεῖ - τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα

15, 31. τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ

23, 28. καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν

Joh. 8, 39. εἰ τέκνα τοῦ Ἀβραάμ ἔστε

Act. 2, 39. ὑμῖν - κ. τοῖς τέκνοις ὑμ.

7, 5. οὐκ ὄντος αὐτῷ τέκνον

13, 38. τοῖς τέκνοις αὐτῶν ἡμῖν

21, 5. σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις

- 21. μὴ περιτέμνειν αὐτοὺς τὰ τέκνα

1 Cor. 7, 14. τὰ τέκνα ὑμῶν ἀκάθαρτά ἐστι, νῦν δὲ ἁγιά ἐστιν

2 Cor. 12, 14. τὰ τέκνα τοῖς γονεῦσι θησαυρίζειν etc.

Gal. 4, 27. „πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου“

- Eph. 6, 1. τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς
γονεῦσιν (Col. 3, 20)
- 4. μὴ παροργίζετε τὰ τέ-
κνα ὑμῶν (cf. Col. 3, 21)
- Phil. 2, 22. ὅτι ὡς πατρὶ τέκνον
- 1Th. 2, 7. θάλλη τὰ ἑαυτῆς τέκνα
- 11. ὡς πατὴρ τέκνα ἑαυτοῦ
- 1Tim. 3, 4. τέκνα ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ
- 12. τέκνων καλῶς προϊσταμ.
5, 4. χήρα τέκνα ἢ ἔκγονα ἔχει
- Tit. 1, 6. τέκνα ἔχων πιστά
- 1Pet. 3, 6. ἡς ἐγενήθητε τέκνα
- Apoc. 12, 4. τὰ τέκνα αὐτῆς καταφάγη
- 5. ἡρπάσθη τὸ τέκνον αὐτῆς
2) metaph.:
- Mat. 9, 2. εἶπε - - θάρσει, τέκνον
(Mar. 2, 5)
11, 19. ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων
αὐτῆς (Luc. 7, 35)
23, 37. ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα
σου (Luc. 13, 34)
- Mar. 10, 24. τέκνα, πῶς δύσκολον
- Luc. 16, 25. τέκνον, μνήσθητι ὅτι
- Joh. 1, 12. τέκνα Θεοῦ γενέσθαι (11,
52) (Rom. 8, 16. 17. 21;
9, 7, 8. Phil. 2, 15. 1 Joh.
3, 1. 2. 10; 5, 2)
- Rom. 9, 8. τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας
- 1Cor. 4, 14. ὡς τέκνα μου ἀγαπητά
- 17. ὅς ἐστι τέκνον μου ἀγα-
πητόν - ἐν Κυρίῳ
- 2Cor. 6, 13. ὡς τέκνοις λίγω
- Gal. 4, 25. μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς
4, 28. ἐπαγγελίας τέκνα ἐσμέν
- 31. οὐκ ἐσμέν παιδίσκος τέκνα
- Eph. 2, 3. ἡμεῖν τέκνα φύσει ὀργῆς
5, 1. ὡς τέκνα ἀγαπητά
- 8. ὡς τέκνα φωτὸς περιπ.
- 1Tim. 1, 2. Τιμοθέε γνησίῳ τέκνῳ ἐν
πίστει (cf. 18. 2 Tim. 1, 2)
- 2Tim. 2, 1. σὺ οὖν, τέκνον μου
- Tit. 1, 4. Τίτῳ γνησίῳ τέκνῳ
- Philem. 10. περὶ τοῦ ἐμοῦ τέκνου, ὃν
ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς
- 1Pet. 1, 14. ὡς τέκνα ὑπακοῆς
- 2Pet. 2, 14. κατάρας τέκνα
- 1Joh. 3, 10. τὰ τέκνα τοῦ διαβόλου
- 2 Joh. 1. τοῖς τέκνοις αὐτῆς, οὓς
4. εὗρηκα ἐκ τῶν τέκν. σου
13. τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς σου
- 3 Joh. 4. ἀκούω τὰ ἐμὰ τέκνα
- Apoc. 2, 23. τὰ τέκνα αὐτῆς ἀποκτενῶ
τεκνοτροφεῖν 1 Tim. 5, 10.
τέκτων Mat. 13, 55 (Mar. 6, 3).
τελειν
- Mat. 10, 23. οὐ μὴ τελίσῃτε τὰς πόλεις
11, 1; 13, 53; 17, 24; 19, 1 (26, 1)
- Luc. 2, 39. ὡς ἐτέλεισαν ἅπαντα
(Act. 13, 29)
12, 30. ἕως οὐ τελειοθῇ
13, 31. τελειοθ. πάντα τὰ γεγε-
22, 37. δεῖ τελειοθῆναι ἐν ἐμοί
Joh. 19, 28. πάντα ἤδη τετέλεστοι
- 30. εἶπε· Τετέλειται
- Rom. 2, 27. ἀκροβ. τὸν νόμον τελοῦσα
13, 6. καὶ φόρους τελεῖτε
- Gal. 5, 16. ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ μὴ
τελέσῃτε
- 2Tim. 4, 7. τὸν δρόμον τετέλεκα
- Jac. 2, 8. εἰ μὲντοι νόμον τελ. βας.
- Apoc. 10, 7. ἐτελείσθῃ τὸ μυστήριον
11, 7. ὅταν τελίωσιν τὴν μαρτ.
15, 1. ἐν αὐταῖς ἐτελείσθῃ ὁ
θυμὸς τοῦ Θεοῦ
- 8. ἄχρι τελειοθῶσιν αἱ ἐπτά
17, 17. ἄχρι τελειοθῇσονται οἱ 12.

Apoc. 20, 3. τελειοθῇ τὰ χίλια ἔτη
(5. 7)

τέλειος † von Personen:

† Mat. 5, 48. ἵνα ὡς οὖν ὑμεῖς τέλειοι ἔσθε.

† 19, 21. εἰ θέλεις τέλειος εἶναι
Rom. 12, 2. τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον

† 1 Cor. 2, 6. λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις
13, 10. ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον

† 14, 20. φρεσὶ τέλειοι γίνεσθε
† Eph. 4, 13. εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον

† Phil. 3, 15. ὅσοι οὖν τέλειοι, τοῦτο φρονῶμεν

† Col. 1, 28. ἄνθρωπον τέλειον ἐν Χρ.

† 4, 12. ἵνα στήτε τέλειοι κ. πεπλ.

† Heb. 5, 14. τελείων δὲ ἐστὶν ἡ στερεὰ τροφή

9, 11. διὰ τῆς μαζέουτος καὶ τελειοτέρας σκηνης

Jac. 1, 4. ἔργον τέλειον ἔχτω

- ἵνα ᾗτε τέλειοι

- 17. πᾶν θώρημα τέλ. ἂνωθεν

- 25. εἰς νόμον τέλειον τὸν τῆς ἐλευθερίας

† 3, 2. οὗτος τέλειος ἀνὴρ

1 Joh. 4, 18. ἡ τελ. ἀγάπη ἔξω βάλλει

τελειότης Col. 3, 14. Heb. 6, 1.

τελειοῦν

Luc. 2, 48. τελειωσάντων τὰς ἡμέρας

13, 32. καὶ τῇ τρίτῃ τελειοῦμαι

Joh. 4, 34. τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον

5, 36. ἵνα τελειώσω αὐτά

17, 4. τὸ ἔργον ἐτελείωσα

- 23. ὥς τετελειωμένοι εἰς ἔν

19, 28. ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφή

Act. 20, 24. τελειῶσαι τὸν δρόμον μου

2 Cor. 12, 9. ἡ γὰρ δύναμις μου ἐν ἁσθενείᾳ τελειοῦται

Phil. 3, 12. ἡ ἤδη τετελειῶμαι

Heb. 2, 10. τὸν ἀρχηγόν - διὰ παθημάτων τελειῶσαι

5, 9. καὶ τελειωθεὶς ἐγένετο

7, 19. οὐδὲν γὰρ ἐτελείωσεν ὁ νόμος

- 23. υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον

9, 9. μὴ δυν. κατὰ συνειδήσιν τελειῶσαι τὸν λατρεύοντα

10, 1. προσερχομένους τελειώσ.

- 14. τετελείωκεν εἰς τὸ διηνεκὲς τοὺς

11, 40. μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθ.

12, 23. καὶ πνεύμασι δικαίων τετελειωμένων

Jac. 2, 22. ἐκ τῶν ἔργων ἡ πίστις ἐτελειώθη

1 Joh. 2, 5. ἀληθῶς ἐν αὐτῷ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ τετελειῶται

4, 12. τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμ.

- 17. ἐν τ. τετελειῶται ἡ ἀγάπη

- 18. οὐ τετελειῶται ἐν τῇ ἀγ.

τελείως 1 Pet. 1, 13.

τελείωσις Luc. 1, 45. Heb. 7, 11.

τελείωτης Heb. 12, 2.

τελεσφορεῖν Luc. 8, 14.

τελευτᾶν

Mat. 2, 19; 9, 18; 15, 4 (Mar. 7, 10); 22, 25.

Mar. 9, 44. 48. ὁ σκώληξ αὐτοῦ οὐ τελευτᾷ etc.

Luc. 7, 2 [Joh. 11, 39].

Act. 2, 29; 7, 15.

Heb. 11, 22. πίστει Ἰωσήφ τελευτῶν

τελευτῇ Mat. 2, 15.

τέλος † = Zins

Mat. 10, 22. ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος (24, 13. Mar. 13, 13)

† 17, 25. λαμβάνουσι τέλη ἢ κήνσον ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτῶν
24, 6. ἀλλ' οὐπω ἐστὶ τὸ τέλος (cf. 14. Mar. 13, 7. Luc. 21, 9)

26, 58. ἰδεῖν τὸ τέλος

Mar. 3, 26. οὐ δύναται σταθῆναι, ἀλλὰ τέλος ἔχει

Luc. 1, 33. τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος

18, 5. μὴ εἰς τέλος ἐρχομένη

22, 37. τὰ περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει

Joh. 13, 1. εἰς τέλος ἠγάπησεν αὐτ.

Rom. 6, 21. τὸ γ. τ. ἐκείνων θάνατος
- 22. τὸ δὲ τέλος ζωῆν αἰώνιον

10, 4. τέλος γὰρ νόμου Χριστός

† 13, 7. ἀπόδοτε -- τῷ τὸ τέλος, τὸ τέλος

1Cor. 1, 8. ὑμᾶς ἕως τέλους ἀνεγκλ.

10, 11. εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατήντησεν

15, 24. εἰτα τὸ τέλος, ὅταν παρ.

2Cor. 1, 13. ἕως τέλους ἐπιγνώσεσθε

3, 13. εἰς τὸ τέλος τοῦ καταργουμένου

11, 15. ὦν τὸ τέλος ἔσται κατὰ τὰ

Phil. 3, 19. ὦν τὸ τέλος ἀπώλεια

1Th. 2, 16. ἰδοὺ. - ἡ ὁργὴ εἰς τέλος

1Tim. 1, 5. τὸ δὲ τέλος τῆς παραγγελίας ἐστὶν ἀγάπη

Heb. 3, 6. μέχρι τέλους βεβαίαν

6, 8. ἥς τὸ τέλος εἰς καὺσιν

- 11. τῆς ἐλπίδος ἄχρι τέλους

7, 3. μήτε ζωῆς τέλος ἔχων

Jac. 5, 11. τὸ τέλος Κυρίου εἶδετα

1Pet. 1, 9. τὸ τέλος τῆς πίστεως

3, 8. τὸ δὲ τέλος, πάντες ὑμ.

4, 7. πάντων δὲ τὸ τέλος ἤγγικε

- 17. τὸ τέλ. τῶν ἀπειθούντων

Apoc. 1, 8. [ἀρχὴ καὶ τέλος]

2, 26. ὁ τηρῶν ἄχρι τέλους τὰ

21, 6. ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος (22, 13)

τελώνης

Mat. 5, 46. 47. οἱ τελῶναι τὸ αὐτὸ ποιοῦσι etc.

9, 10. 11. πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ - μετὰ τῶν

τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν

(Mar. 2, 15. 16. Luc. 5, 30)

10, 3. Ματθαῖος ὁ τελωνῆς

11, 19. τελωνῶν φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν (Luc. 7, 34)

18, 17. ὥσπερ ὁ ἐθνικός κ. ὁ τελ.

21, 31. οἱ τελ. καὶ αἱ πόρνοι (33)

Luc. 3, 12. ἦλθον δὲ καὶ τελ. βαπτ.

5, 27. τελῶνην ὀνόματι Λευὶν

- 29. ὄχλος τελωνῶν πολὺς

7, 29. οἱ τελ. ἐδικαίωσαν τὸν θ.

15, 1. οἱ τελ. καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ

18, 10. ὁ εἰς Φαρ. κ. ὁ ἔτερος τελ.

- 11. ἢ κ. ὡς οὗτος ὁ τελωνῆς

- 13. ὁ τελ. μακρόθεν ἐστώ;

τελώνιον

Mat. 9, 9. καθεήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον (Mar. 2, 14. Luc. 5, 27)

τέρας

Mat. 24, 24. σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα (Mar. 13, 22)

Joh. 4, 48. ἰὰν μὴ σημ. καὶ τέρατα

Act. 2, 19. „δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρ.“

- 22. δυνάμει κ. τέρασι κ. σημ.

- 43. πολλὰ τε τέρατα καὶ σημ.

(4, 30; 5, 12; 14, 3)

Act. 6, 8. ἐποίησε τέρατα κ. σημεῖα
7, 36. ποιήσας τέρατα κ. σημ.
15, 12. ἐποίησεν ὁ Θεὸς σημεῖα
καὶ τέρατα ἐν τοῖς ἔθνεσι
Rom. 15, 19. δυνάμει σημ. κ. τεράτων
2Cor. 12, 12. ἐν σημείοις καὶ τέρασι
2Th. 2, 9. ἐν πάσῃ δυνάμει κ. ση-
μείοις κ. τέρασι ψεύδους
Heb. 2, 4. σημείοις τε καὶ τέρασι
Τέτριος Rom. 16, 22.
Τέτριυλλος Act. 14, 1. 2.
τεσσαράκοντα
Mat. 4, 2. νηστεύσας ἡμέρας τεσ-
σαράκοντα καὶ νύκτας
τεσσαράκοντα (cf. Mar. 1,
13. Luc. 4, 2)
Joh. 2, 20. τεσσαράκοντα κ. ἑξ ἔτεσιν
Act. 1, 3. δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα
4, 22. ἐτῶν γὰρ ἦν πλείονων
τεσσαράκοντα
7, 30. 36. 42. πληρωθέντων ἐτῶν
τεσσ. etc. (Heb. 3, 9. 17)
18, 21; 23, 13 (21)
2Cor. 11, 24. πεντάκις τεσσ. παρὰ μίαν
Apoc. 7, 4. ἑκατὸν τεσσαράκ. τέσσα-
ρες χιλιάδες (14, 1. 3)
11, 2. μῆνας τεσσ. δύο (13, 5)
21, 17. ἑκατὸν τ. τεσσάρ. πηχῶν
τεσσαράκοντα ἑτῆς
Act. 7, 23; 13, 18.
τέσσαρες, τέσσαρα
Mat. 24, 31. ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων
(Mar. 13, 27)
Mar. 2, 8. Luc. 2, 37.
Joh. 11, 17; 19, 23.
Act. 10, 11. τέσσαρσιν ἄρχαῖς δεδε-
μένον (11, 5)
12, 4; 21, 9. 23; 27, 29.

Apoc. 4, 4. θρόνοι εἴκοσι τέσσ. etc.
- 6. τέσσαρα ἔωα γέγοντα (8;
5, 6. 8. 14; 6. 1. 6; 7, 11;
14, 3; 15, 7; 19, 4)
- 10. οἱ εἴκοσι τέσσαρ. πρεσβ.
(5, 8. 14; 11, 16; 19, 4)
7, 1. τέσσαρας ἀγγέλους ἐστῶ-
τας (7, 2; 19, 14. 15)
- - ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας
τῆς γῆς (20, 8)
- - κρατοῦντας τοὺς τέσσα-
ρας ἀνέμους
- 4. ἑκατὸν τεσσαράκ. τέσσα-
ρες χιλιάδες (14, 1. 3)
9, 13. ἐκ τῶν τεσσάρ. κεράτων
21, 17. ἑκατὸν τεσσαράκοντα τεσ-
σάρων πηχῶν
τέταρτος
Mat. 14, 25 (Mar. 6, 48). Act. 10, 30.
Apoc. 4, 7 (ζῶον); 6, 7 (σφρα-
γίδα). 8 (τὸ τέταρτον τῆς γῆς);
8, 12 (ἄγγελος. 16, 8); 21, 19
(σμάραγδος)
τετράγωνος Apoc. 21, 16.
τετράδιον Act. 12, 4.
τετρακισχίλιοι
Mat. 15, 38 (16, 10. Mar. 8, 9. 20).
Act. 21, 38.
τετρακόσιοι
Act. 5, 36; 7, 6; 13, 20. Gal. 3, 17.
τετράμηνος Joh. 4, 35.
τετραπλοῦς Luc. 19, 8.
τετράποδα
Act. 10, 12 (11, 6). Rom. 1, 23.
τετραρχεῖν Luc. 3, 1.
τετραρχῆς Mat. 14, 1 (Luc. 3, 19;
9, 7. Act. 13, 1).
τεφροῦν 2 Pet. 2, 6.

τέχνη

Act. 17, 29; 18, 3. Apoc. 18, 22.

τεχνίτης

Act. 19, 24; 19, 38.

Heb. 11, 10. τήν - πόλιν, ἧς ε. - ὁ θ.

Apoc. 18, 22. πᾶς τέχνη. πάσης τέχνης

τήκεσθαι 2 Pet. 3, 12.

τηλευγώς Mar. 8, 25.

τηρεῖν τὸ νόμον. ἐν τοῖς, λό-
γον, σάββ. u. ἁπλ.† Mat. 19, 17. τηρήσον τὰς ἐντολάς
† 23, 3. πάντα οὖν ὅσα ἂν εἰπω-
σιν ὑμῖν τηρεῖν, τηρεῖτε
27, 36. 54; 23, 4.

† 23, 20. τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετείλ.

† Mar. 7, 9. τήν παράδοσιν ὑμ. τηρ.

Joh. 2, 10. τηρήρηκ. τὸν καλὸν οἶνον
† 8, 51. 52. 55. τὸν λόγον τὸν
ἑμὸν τηρήσῃ etc.† 9, 16. τὸ σάββατον οὐ τηρεῖ
12, 7. εἰς τήν ἡμέραν . . τετή-
ρηκεν αὐτό† 14, 15. τὰς ἐντολάς τὰς ἡμᾶς τη-
ρήσατε (21; 15, 10)

† - 23. τὸν λόγ. μου τηρ. (cf. 24)

† 15, 10. τὰς ἐντολάς τοῦ πατρὸς
μου τετήρηκα† - 20. εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρη-
σαν, καὶ τὸν ὑμέτερον
τηρήσουσιν

† 17, 6. τ. λόγον σου τετήρηκας

- 11. τηρήσον αὐτοὺς ἐν τῷ ὄν.

- 12. ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὄν.

- 15. ἵνα τηρήσῃ αὐτοὺς ἐκ
τοῦ πονηροῦ

Act. 12, 5. 6. ἐτηρ. ἐν τῇ φυλακῇ etc.

† 15, 5. τηρεῖν τὸν νόμον Μωϋσ.

† - 24. περιετ. x. τηρεῖν τὸν νόμον

Act. 16, 23. ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτοὺς
† 21, 25. μηδὲν τοιοῦτον τηρεῖν
αὐτοὺς

24, 23; 25, 4. 21.

1 Cor. 7, 37. τοῦ τηρεῖν τήν ἑαυτοῦ
παρθέτιον2 Cor. 11, 9. ἀβαρῆ ὑμῖν ἑμαυτὸν ἐτή-
ρησα καὶ τηρήσωEph. 4, 3. τηρεῖν τὴν ἐνότητά του
πνεύματος1 Th. 5, 23. τὸ σῶμα ἀμέμπτως - -
τηρηθεῖ1 Tim. 5, 22. σεαυτὸν ἀγνὸν τηρεῖ
† 6, 14. τηρήσαι σε τὴν ἐντολήν

2 Tim. 4, 7. τὴν πίστιν τετήρηκα

Jac. 1, 27. ἄσπιλον ἑαυτὸν τηρεῖν
† 2, 10. ὅστις γὰρ ὅλον τὸν νό-
μον τηρήσῃ1 Pet. 1, 4. κληρονομίαν - τετηρημέ-
νην ἐν οὐρανοῖς εἰς ἡμᾶς2 Pet. 2, 4. εἰς χρεῖσιν τηρουμένους
- 9 εἰς ἡμέραν κρίσεως - τηρ.- 17. οἷς ὁ ζῆλος τοῦ σκό-
τους εἰς τὸν αἰῶνα τε-
τήρηται (Jud. 13)3, 7. οἱ δὲ πῦν οὐρανοὶ - -
κυρὶ τηρούμενοι† 1 Joh. 2, 3. τὰς ἐντολάς αὐτοῦ τη-
ρῶμεν etc. (cf. 4; 3, 22
24; 5, 2. 3)

† - 5. τηρεῖ αὐτοῦ τὸν λόγον

5, 18. ὁ γέννηθις ἐκ τοῦ Θεοῦ
τηρεῖ αὐτόν

Jud. 1. Χτῶ τετηρημέν. κλητοῖς

6. ἀγγ. τε τοὺς μὴ τηρή-
σαντας τὴν ἑαυτῶν ἀρ-
χὴν - εἰς χρεῖσιν - ὑπὸ
ζῆλον τετήρηκεν

Jud. 18. εἰς αἰῶνα τηρήσεται
21. ἱκαντοὺς ἐν ἀγάπῃ Θεοῦ
τηρήσατε

† Apoc. 1, 3. τηροῦντε τὰ ἐν αὐτῇ γαργ.
2, 26. ὁ τηρῶν ἄχρι τέλους τὰ
ἔργα μου

† 8. 3. καὶ τήρει καὶ μετανόησον

† - 8. ἐτήρησάς μου τὸν λόγον

† - 10. ἐτήρησας τὸν λόγον τῆς
ὑπομονῆς

- - σε τηρήσω ἐκ τῆς ὥρας
τοῦ πειρασμοῦ

† 12, 17. τῶν τηρούντων τὰς ἐν-
τολάς τοῦ Θεοῦ (14, 12)

16, 15. τηρῶν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ

† 22, 7. ὁ τηρῶν τοὺς λόγους τῆς
προφητείας

† - 9. τῶν τηρούντων τοὺς λό-
γους τοῦ βιβλίου

τήρησις

Act. 4, 3; 5, 18. 1 Cor. 7, 19.

Τιβερίας Joh. 6, 1. 23; 21, 1.

Τιβερίος Luc. 3, 1.

τίειν 2 Th. 1, 9.

τιθέναι

*1) Evang. u. Act.:

Mat 12, 18. „θήσω τὸ πνεῦμά μου
ἐπ’ αὐτόν“

22, 44. „ἔως ἂν θῶ τοὺς ἰχθυοὺς
σου ὑποπόδιον τῶν πο-
δῶν“ (Mar. 12, 36. Luc.
20, 43. Act. 2, 35. 1 Cor.
15, 25. Heb. 1, 13; 10, 13)

24, 51. τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν
ὑποκριτῶν θήσεται (Luc.
12, 46)

Mar. [4, 30. ἐν τίνι αὐτὴν παραβολῇ
θῶμεν]

Mar. 10, 16. τίθεις τὰς χεῖρας ἐπ’ αὐτὰ
Luc. 1, 68. ἔθεντο πάντες οἱ ἀκου-
σαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐ-
τῶν (cf. 21, 14. Act. 5, 4)

9, 44. θέσθε - εἰς τὰ ὅσα ὑμῶν
τοὺς λόγους τοὺτους

19, 21. 22. αἰρεῖς δ’ οὐκ ἔθη-
κας etc.

Joh. 10, 11. 15. 17. 18. τὴν ψυχὴν αὐ-
τοῦ τίθουσιν ὑπὲρ τῶν
προβάτων etc. (cf. 13, 37.
38; 15, 13. 1 Joh. 3, 16)

15, 16. ἔθηκα ὑμᾶς ἵνα ὑμεῖς ὑπ.

Act. 1, 7. χρόνους . . οὓς ὁ πατήρ
ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ

13, 47. „τίθεικά σε εἰς φῶς
ἐθνῶν“

19, 21. ἔθετο ὁ Παῦλος ἐν τῷ
πνεύματι . . πορεύεσθαι

20, 28. ἐν ᾧ ὑμᾶς . . ἔθετο ἐπι-
κόπους

27, 12. οἱ πλείους ἔθεντο βουλὴν

2) abrige Schriften:

Rom. 4, 17. „πατέρα πολλῶν ἐθνῶν
τίθεικά σε“

9, 33. „τίθηναι ἐν Σιών λίθον“
(1 Pet. 2, 6)

14, 13. τὸ μὴ τιθέναι πρός κομ-
μα τῷ ἀδελφῷ

1 Cor. 3, 10. 11. θεμέλιον τίθεικα etc.
9, 18. ἀδάπανον θήσω τὸ εὐ-
αγγέλιον τοῦ Χριστοῦ

12, 18. ὁ Θεὸς ἔθετο τὰ μέλη -
ἐν τῷ σώματι

- 28. οὓς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν
τῇ ἐκκλ. πρῶτον ἀποστ.

16, 2. ἔκυστος ὑμῶν παρ’ ἑαυτῷ
τιθέντω

2Cor.3,13. ἐκτείνει κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ

5, 9. θίμενος ἐν ἡμῖν τὸν λόγ.

Gal. 3,19. παραβάσεων χάριν ἐπέθηκε (sc. ὁ νόμ.)

1Th. 5, 9. ὅτι οὐκ ἔθετο ἡμᾶς ὁ Θεὸς εἰς ὀργήν

1Tim.1,12. θίμενος εἰς διακονίαν τὸν πρότερον ὄντα

2, 7. εἰς ὃ ἐπέθηκεν ἐγὼ κήρυξ (2 Tim. 1, 11)

Heb. 1, 2. ὃν ἔθηκε κληρονόμον

1Pet.2, 8. εἰς ὃ καὶ ἐπέθηκεσαν

2Pet.2, 6. ὑπόδειγμα - τεινεῖται

Apoc.1,17;10, 2; 11, 9.

τίκτειν

Mat. 1,21 (τίσσεται - υἱόν. 23).25; 2,3.

Luc. 1,31. 57; 2, 6. 7. 11.

Joh.16,21. ἡ γυνὴ ὅταν τίκτῃ

Gal. 4,27. „στειρα ἡ οὐ τίκτουςα“

Heb. 6, 7. γῆ γὰρ ἡ - - τίκτουςα βοτάνην

11,11. Σύμφα - - παρὰ καιρὸν ἡλικίας [ἔτεκεν]

Jac. 1,15. ἡ ἐπιθυμία - τίκται ἄμ.

Apoc.12,2. 4. 5. 13.

τίλλειν

Mat. 12, 1 (Mar. 2, 23. Luc. 6, 1).

Τίμαιος Mar. 10, 46.

τιμῶν

Mat.15,45. „τίμα τὸν πατέρα“ etc.

(19, 19. Mar. 7, 10; 10, 19.

Luc. 18, 20. Eph. 6, 2)

- 8. „τοῖς χεῖλεσι με τιμῶ“ (Mar. 7, 6)

27, 9. τ. τιμὴν τοῦ τιμημένου

Joh. 5,23. ἵνα πάντες τιμῶσι τὸν υἱόν etc.

Joh. 8,49. τιμῶ τὸν πατέρα μου

12,28. τιμήσει αὐτὸν ὁ πατήρ

Act.28,10. πολλαῖς τιμαῖς ἐτίμησαν ἡμᾶς

1Tim.5, 8. χήρας τίμα τὰς ὄντως χ.

1Pet.2,17. πάντας τιμήσατε

- - τὸν βασιλέα τιμᾶτε

τιμῇ † = Preis

† Mat. 27,6. 9. ἐπαι τιμῇ αἱματός ἐστι etc.

Joh. 4.44. ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι τιμὴν οὐκ ἔχει

† Act.4,34. τὰς τιμὰς τῶν πικρασκομένων (5, 2. 3)

† 7,16. ὠνήσατο - τιμῆς ἀργυρ.

† 19,19. συνεψήφισαν τὰς τιμὰς αὐτῶν

28,10. πολλαῖς τιμαῖς ἐτίμησαν

Rom.2, 7. 10. δόξαν καὶ τιμὴν καὶ ἀφθαρσίαν etc.

9,21. ὁ μὲν εἰς τιμὴν σκευός, ὁ δὲ εἰς ἀτιμίαν (cf. 2 Tim. 2, 20. 21)

12,10. τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγ.

13, 7. ἀπόδοτε - τῷ τῇ τιμῇ τὴν τιμὴν

1Cor.6,20. ἡγορεύθ. γ. τιμῆς (7, 23)

12,23. 24. τούτοις τιμὴν περισσοτέραν περιτίθεμεν etc.

Col. 2,23. οὐκ ἐν τιμῇ τινι

1Th. 4, 4. ἐν ἀγιασμῷ καὶ τιμῇ

1Tim.1,17. θ. τιμῇ καὶ δόξᾳ εἰς τοῦς

5,17. διπλῆς τιμ. ἀξιούσθωσ.

6, 1. πάσης τιμῆς ἀξιους ἡ γ.

- 16. ᾧ τιμῇ χ. κρᾶτος αἰώνιον

Heb.2, 7. 9. δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας etc.

8, 3. πλεονα τιμὴν ἔχει τοῦ

Heb. 5, 4. οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει
τὴν τιμὴν

1Pet. 1, 7. εἰς ἵπαινον κ. κ. δόξαν

2, 7. ἵμ. οὐν ἡ τιμὴ τοῖς πιστ.

3, 7. ἀπονέμοντες τιμὴν

2Pet. 1, 17. λαβὼν - τιμὴν κ. δόξαν

Apoc. 4, 9. δώσουσι - δόξαν καὶ τι-
μὴν - τῷ ζῶντι εἰς τοὺς

αἰῶνας (cf. 11; 5, 12, 13;

7, 12 [19, 1]; 21, 24. 28)

τίμιος

Act. 5, 34. τίμιος παντὶ τῷ λαῷ

20, 24. οὐδὲ ἔχω τὴν ψυχὴν μου
τιμίαν ἑμαυτῷ

1Cor. 3, 12. ἄργυρον, λίθους τιμίους

(λίθος τίμ.: Apoc. 17, 4;

18, 12, 16; 21, 11. 19)

Heb. 13, 4. τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσι

Jac. 5, 7. τὸν τίμ. καρπὸν τῆς γῆς

1Pet. 1, 7. πολὺ τιμιώτερον χρυσοῦ

- 19. τιμῷ αἵματι - Χριστοῦ

2Pet. 1, 4. τὰ μέγιστα ἡμῖν καὶ τί-
μια ἐπαγγέλματα

Apoc. 18, 12. ἐκ ξύλου τιμιωτάτου

τιμωτότης Apoc. 18, 19.

Τιμωτός

Act. 16, 1; 17, 14. 15; 18, 5; 19, 22;

20, 4. Rom. 16, 21. 1 Cor. 4, 17;

18, 10. 2 Cor. 1, 1. 19. Col. 1, 1.

1 Th. 1, 1. 1 Tim. 1, 2. 18; 6,

20. 2 Tim. 1, 2. Philem. 1. Heb.

13, 23.

Τίμων Act. 6, 5.

τιμωρεῖν Act. 22, 5; 26, 11.

τιμωρία Heb. 10, 29.

τίτλος Joh. 19, 19. 20.

τίτος

2 Cor. 2, 13; 7, 6. 13. 14; 8, 6. 16.

23; 12, 18. Gal. 2, 1. 3. 2 Tim.

4, 10. Tit. 1, 4.

τοιχος Act. 23, 3.

τόκος Mat. 25, 27 (Luc. 19, 23).

τολμῶν

Mat. 22, 48. οὐδὲ ἐτόλμησέ τις - ἐπε-

ρωτῆσαι αὐτόν (Mar. 12,

34. Luc. 20, 40. cf. Joh.

21, 12)

Mar. 15, 43. Act. 5, 13; 7, 32.

Rom. 5, 7; 15, 18. 1 Cor. 6, 1. 2 Cor.

10, 2; 10, 12; 11, 21. Phil. 1,

14. Jud. 9.

τολμηρῶς, τολμηρότερον

Rom. 15, 15. τολμηρότερον δὲ ἔγραψα

τολμητής 2 Pet. 2, 10.

τομός, τομώτερος Heb. 4, 12.

τόξον Apoc. 6, 2.

τοπάζιον Apoc. 21, 20.

*τόπος

Mat. 12, 43. δι' ἀνδρῶν τόπων

Luc. 4, 17. εὗρε τὸν τόπον οὗ ἦν

γεγραμμένον

14, 9. δὸς τοῦτω τόπον

- τὸν ἱσχυρότερον τόπον (10)

- 22. καὶ ἔτι τόπος ἐστὶ

Joh. 4, 20. ὅ τ. ὅπου δεῖ προσκυνεῖν

14, 2. 3. ἐτοιμάσαι ὑμῖν τόπ. etc.

Act. 1, 25. λαβεῖν τὸν τόπον [αἱ.

κλήρον] τῆς διακονίας

- πορευθῆναι εἰς τὸν τό-

πον τὸν ἴδιον

6, 13. 14. κατὰ τοῦ τόπου τοῦ

ἀγίου etc.

25, 16. τόπ. τε ἀπολογίας λάβοι

Rom. 12, 19. δόξα τόπον τῇ ἐργῇ

15, 23. μηκέτι τόποι ἔχον ἐν τοῖς

1Cor. 14, 16. ἀναπλ. τὰν τ. τοῦ ἰδιώτου

Eph. 4, 27. μήτε δίδετε τόπον τῷ διαβόλῳ

Heb. 12, 17. μετανοίας γ. τόπ. οὐχ εὖρε

Apoc. 12, 8. οὐδὲ τ. εὐρίθη (cf. 20, 11)

τράγος Heb. 9, 20; 13, 19; 10, 4.

τράπεζα

Mat. 15, 27. ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων (Mar. 7, 28)

21, 12. τῆς τραπ. τῶν κολλυβιστῶν (Mar. 11, 25. Joh. 2, 15)

Luc. 16, 21. ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουτοῦ

19, 23. οὐκ ἴδωκας τὸ ἀργυρίον μου ἐπὶ τὴν τράπεζαν

22, 21. ἐπὶ τῆς τραπέζης

- 30. ἰσθίητε... ἐπὶ τῆς τραπ.

Act. 6, 2. διακονεῖν τραπέζαις

16, 34. παρέθηκε τράπεζαν

Rom. 11, 9. γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐ-

τῶν εἰς παγίδα

1Cor. 10, 21. οὐ δύνασθε τραπέζης Κυρίου μετέχειν καὶ τραπέζης δαιμονίων

Heb. 9, 2. ἐν ᾗ - ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόσθους τῶν ἄρτων

τραπέζιτης Mat. 25, 27.

τραῦμα Luc. 10, 34.

τραυματίζειν

Luc. 20, 12. Act. 19, 16.

τραχηλίζεσθαι Heb. 4, 13.

τράχηλος

Mat. 18, 6. κρεμασθῇ - ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ (Mar. 9, 42. Luc. 17, 2)

Luc. 15, 20. ἐπέπεσαν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ

Act. 15, 10. ἐπιθῆναι ζυγὸν ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν μαθητῶν

Act. 20, 37. ἐπὶ τὸν τραπ. τοῦ Παύλου

Rom. 16, 4. ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου τὸν ἑαυτῶν τράχ. ἐπέθηκεν

τραχύς, τραχία

Luc. 3, 5. Act. 27, 29.

Τραχωνίτις Luc. 3, 1.

τρεῖς, τρία

Mit ἡμέρα vonder Auferstehung Jesu s. ἡμέρα.

Mat. 13, 33. εἰς ἀλεύρου σάτα τρία (Luc. 13, 21)

17, 4. ποιήσωμεν ὅσα τρεῖς σκηνάς (Mar. 9, 5. Luc. 9, 33)

18, 16. δύο μαρτύρων ἢ τριῶν (2 Cor. 13, 1. 1 Tim. 5, 19.

Heb. 10, 23)

- 20. οὐ γὰρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς

Luc. 1, 56; 2, 46; 4, 25; 10, 36; 11, 5; 12, 52; 13, 7.

Joh. 2, 6; 21, 11.

Act. 5, 7; 7, 20; 9, 9; 10, 19 (11, 11); 17, 2; 19, 8; 20, 3; 25, 1; 28, 7. 11. 12. 17.

1Cor. 10, 8; 13, 13; 14, 27. 29.

Gal. 1, 18. Jac. 5, 17.

1Joh. 5, 7. τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυρ.

- 7. [οὗτοι οἱ τρεῖς ἔν εἰσι]

- 8. [τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυρ.]

- - οἱ τρεῖς τὸ ἔν εἰσιν

Apoc. 6, 6; 8, 13, 9, 18 (πληγαί); 11, 9. 11; 16, 13 (πνεύματα); 19; 21, 13.

Τρεῖς Ταβέρναι Act. 28, 15.

τρέμειν Mar. 5, 33 (Luc. 8, 47).

Act. 9, 6. 2 Pet. 2, 10.

τρέφειν

Mat. 6, 26. ὁ πατὴρ ὑμῶν - τρέφει αὐτά (cf. Luc. 12, 24)

Mat. 25, 37. εἶδομεν πεινῶντα, καὶ ἰδοῦσαμεν
 Luc. 4, 16 [23, 29]. Act. 12, 20.
 Jac. 5, 5. ἰδοῦσατε τὰς καρδ. ὑμ.
 Apoc. 12, 6. 14.
 τρέχειν
 Mat. 27, 48 (Mar. 15, 36); 28, 8.
 Mar. 5, 6. Luc. 15, 20; 24, 12. Joh.
 20, 2. 4.
 Rom. 9, 16. οὐ τοῦ θεῶ. οὐδὲ τ. τρέχ.
 1 Cor. 9, 24. οἱ ἐν σταδίῳ τρέχ. etc.
 - οὕτω τρέχ. ἵνα καταλάβ.
 - 26. ἐγὼ τοίνυν οὕτω τρέχω
 Gal. 2, 2. εἰς κενὸν τρ. ἢ ἰδραμον
 5, 7. ἐτρέχετε καλῶς
 Phil. 2, 16. οὐκ εἰς κενὸν ἰδραμον
 2 Th. 3, 1. ἵνα ὁ λόγος τοῦ Κ. τρέχῃ
 Heb. 12, 1. δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν
 τὸν προκαίμ. ἡμῖν ἀγῶνα
 Apoc. 9, 9. ἵππων - τρεχόντων
 τριάκοντα
 Mat. 13, 8. 23. ὁ δὲ ἐξήκοντα, ὁ δὲ
 τριάκ. etc. (Mar. 4, 8. 20).
 26, 15. τριάκ. ἀργύρια (27, 3. 9)
 Luc. 3, 23. Joh. 5, 5; 6, 19. Gal. 3, 17.
 τριακόσιοι Mar. 14, 5 (Joh. 12, 5).
 τριβόλος Mat. 7, 16. Heb. 6, 8.
 τρίβος
 Mat. 3, 3 (Mar. 1, 3. Luc. 3, 4).
 τριετία Act. 20, 31.
 τρίζειν Mar. 9, 18.
 τρίμηνον Heb. 11, 12.
 τρίς
 Mat. 26, 34. ὅτι - τρίς ἀπαρνῆσθαι
 (75. Mar. 14, 30. 72. Luc.
 22, 34. 61. Joh. 13, 38)
 Act. 10, 16. τοῦτο - ἐγένετο ἐπὶ τρίς
 (11, 10)

2 Cor. 11, 25. τρίς ἰδραβδισθην etc.
 12, 8. τρίς τὸν Κύριον παρεκ.
 τρίσκαγον Act. 20, 9.
 τρισχίλιοι Act. 2, 41.
 *τρίτος
 Mit ἡμέρα von der Auferste-
 hung Jesu s. ἡμέρα.
 Mat. 20, 3; 22, 26.
 26, 44. πάλιν προσεῦξάτο ἐκ τρ.
 27, 64. ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας
 Mar. 15, 25. ἦν - ὥρα τρίτη
 Luc. 12, 39. ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ
 13, 32. τῇ τρίτῃ τελειοῦμαι
 20, 12. προσέθετο πέμπαι τρίτ.
 24, 21. τρίτην ταύτην ἡμέρ. ἀγαι
 Joh. 2, 1. τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ
 Act. 2, 15. ἴσται γ. ὥρα τρίτη τῆς ἡμ.
 23, 28; 27, 19.
 2 Cor. 12, 2. ἕως τρίτου οὐρανοῦ
 Apoc. 4, 7 (ζῶον); 6, 5 (σφραγ.); 8,
 10 (ἄγγελος. 14, 9; 16, 4);
 11, 14 (ἡ οὐαί); 21, 19.
 τὸ τρίτον, Subst.
 Apoc. 8, 7. 8. 9. 10. 11. 12; 9, 15 (18); 12, 4.
 τρίτον adv.
 Mar. 14, 41. Luc. 23, 22. Joh. 21, 14;
 21, 17. 1 Cor. 12, 28. 2 Cor. 12,
 14; 13, 1.
 τρίχινος Apoc. 6, 12.
 τρόμος
 Mar. 16, 8. 1 Cor. 2, 3. 2 Cor. 7, 15
 (Eph. 6, 5. Phil. 2, 12).
 τροπή Jac. 1, 17.
 τρόπος
 Mat. 23, 37 (Luc. 13, 34).
 Act. 1, 11; 7, 28; 15, 11; 27, 25.
 Rom. 3, 2. Phil. 1, 18. 2 Th. 2, 3;
 3, 16. 2 Tim. 3, 8. Heb. 13, 5. Jud. 7.

τροποφορεῖν Act. 13, 18.

τροφή

Mat. 3, 4. ἡ δὲ τροφὴ αὐτοῦ ἦν ἀκρίδες
6, 25. ἡ ψυχὴ πλεόν ἐστι τῆς
τροφῆς (Luc. 12, 23)

10, 10; 24, 45.

Joh. 4, 8. Act. 2, 46; 9, 19; 14, 17;
27, 33. 34. 36. 38.

Heb. 5, 12. 14. χρῆσαν ἔχοντες γάλα-
κτος, καὶ οὐ στερεᾶς τρο-
φῆς etc.

Jac. 2, 15. τῆς ἐφημέρου τροφῆς

Τρόφιμος

Act. 20, 4; 21, 29. 2 Tim. 4, 20.

τροφός 1 Th. 2, 7.

τροχιά Heb. 12, 13.

τροχός Jac. 3, 6.

τροβλίον Mat. 23, 23 (Mar. 14, 20).

τρογῶν Luc. 6; 44. Apoc. 14, 18. 19.

τρογῶν Luc. 2, 24.

τρομαλιά Mar. 10, 25 (Luc. 18, 25).

τρούπημα Mat. 19, 24.

Τρύφαινα Rom. 16, 12.

τροφῶν Jac. 5, 5.

τροφή Luc. 7, 25. 2 Pet. 2, 13.

Τρυφῶσα Rom. 16, 12.

Τρωάς

Act. 16, 8. 11; 20, 5. 6. 2 Cor. 2, 12.

2 Tim. 4, 13.

τρώγειν

Mat. 24, 38. τρώγοντες καὶ πίνοντες

Joh. 6, 54. 56. ὁ τρώγων μου τὴν
σάρκα etc.

- 57. ὁ τρώγ. με καθεὶνος ζῆσ.

- 58. ὁ τρώγ. τοῦτον τὸν ἄρτον

18, 13. „ὁ τρώγων μετ' ἐμοῦ τὸν
ἄρτον“

Τρωγύλλιον Act. 20, 15.

τυγχάνειν

Luc. 10, 30; 20, 35.

Act. 19, 11; 24, 3; 26, 22; 27, 3; 28, 2

1 Cor. 14, 10. τοσαῦτα, εἰ εὗχοι, γένη

15, 37. κόκκον, εἰ εὗχοι, σίτου

16, 6. πρὸς ὑμᾶς δὲ εὐχὸν πα-
ραμενῶ

2 Tim. 2, 10. ἵνα - σωτηρίας τύχῃσι

Heb. 8, 6. τίτευχε λειτουργίας

11, 35. κρείττονος ἀναστάς. τύχ.

τυμπανίζειν Heb. 11, 35.

τύπος

Joh. 20, 25. ἴδω - τὸν τύπον τῶν
ἡλῶν etc.

Act. 7, 43. 44. τοὺς τύπους οὓς ἐποι-
ήσατε πρὸς κυνεῖν αὐτοῖς

23, 25. ἐπιστολὴν περιέχουσαν
τὸν τύπον τοῦτον

Rom. 5, 14. ὅς ἐστι τύπ. τ. μέλλοντος
6, 17. εἰς ὃν παρεδόθητε τύ-
πον διδασκῆς

1 Cor. 10, 6. ταῦτα δὲ τύπ. ἡμῶν ἐγεν.

- 11. πάντα τύποι συνέβαινον

Phil. 3, 17. καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς

1 Th. 1, 7. γενέσθαι ὑμᾶς τύπους

2 Th. 3, 9. ἑαυτοὺς τύπ. δοῦμεν ὑμῖν

1 Tim. 4, 12. τύπος γίνου τῶν πιοτῶν

Tit. 2, 7. τύπον καλῶν ἔργων

Heb. 8, 5. „κατὰ τὸν τύπον τὸν
δείχθέντα“

1 Pet. 5, 3. τύποι γινόμενοι τοῦ πα-
μνίου

τύπτειν

Mat. 24, 49. τύπτειν τοὺς συνδούλους

27, 30. ἐτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν

αὐτοῦ (Mar. 15, 19)

Luc. 6, 29. τῷ τύπτοντί σε ἐπὶ τὴν
σιαγόνα

Luc. 12, 45. ἀρξήται τύπ. τοὺς παῖδας
18, 13. ἔτυπ. εἰς τὸ στήθος αὐτ.
22, 64. ἔτυπον αὐτοῦ τὸ πρὸς.
23, 48. τύπτ. ἱαντῶν τὰ στήθη

Act. 18, 17. Σωσθάνην . . . ἔτυπον
ἔμπροσθεν

21, 32. τύπτοντες τὸν Παῦλον
23, 2. τύπτειν αὐτοῦ τὸ στόμα
- 3. τύπτεινσε μέλλει ὁ θ. etc.

1 Cor. 8, 12. τύπτοντες αὐτῶν τὴν συν-
είδησιν ἀσθενούσαν

Τύραννος Act. 19, 9.

τυρβάζεισθαι Luc. 10, 41.

Τύριος Act. 12, 20.

Τύρος

Mat. 11, 21. 22; 15, 21. Mar. 3, 8;

7, 24. 31. Luc. 6, 17; 10, 13. 14.

Act. 21, 8, 7.

τύφεισθαι Mat. 12, 20.

τυφλός

Mat. 9, 27. 28. ἠκολούθησαν αὐτῷ
δύο τυφλοί etc.

11, 5. (τυφλ. ἀναβλέπουσι. Luc.
7, 21. 22). 12, 22.

15, 14. ὁδηγοὶ εἰσι τυφλοί τυ-
φλῶν etc. (Luc. 6, 39)

- 30. 31; 20, 30 (δύο τυφλοί κα-
θήμενοι. cf. Mar. 10, 46.
49. 51. Luc. 18, 35)

Mat. 21, 14; 23, 16 (οὐαὶ ὑμῖν, ὁδηγοὶ
τυφλοί. 24)

23, 17. μαροὶ καὶ τυφλοί. (19)
- 26. Φαρισαῖε τυφλὴ

Mar. 8, 22. φέρουσιν αὐτῷ τυφλ. etc.

Luc. 4, 18. „κηρύττει .. τυφλοῖς ἀνά-
βλεψιν“

14, 13. ἀναπήρ., χωλ. τυφλ. (21)

Joh. 5, 3. τυφλῶν, κωρ., ξηρῶν

9, 1. ἀνθρ. τυφλὸν ἐκ γενετ.
(2. 6. 8. 13. 17. 18. 19. 20.
24. 25. 32)

- 39. οἱ βλέποντες τυφλοὶ γίν.

- 40. μὴ κ. ἡμεῖς τυφλοὶ ἴσμεν;
(cf. 41)

10, 21. τυφλῶν ὀφθαλμοὺς ἀνοί-
γειν (cf. 11, 37)

Act. 13, 11. ἔση τυφλὸς μὴ βλέπων

Rom. 2, 19. ὁδηγὸν εἶναι τυφλῶν

2 Pet. 1, 9. τυφλὸς ἔστι μυωπάων

Apoc. 3, 17. εἰ - πτωχὸς καὶ τυφλὸς
τυφλοῦν

Joh. 12, 40. 2 Cor. 4, 4. 1 Joh. 2, 11.

τυφοῦσθαι

1 Tim. 3, 6; 6, 4. 2 Tim. 3, 4.

τυφωνικός Act. 27, 14.

Τύχιος

Act. 20, 4. Eph. 6, 21. Col. 4, 7.

2 Tim. 4, 12. Tit. 3, 12.

Υ.

ὕακινθος Apoc. 9, 17.

ὕακινθος Apoc. 21, 20.

ὕαλινος Apoc. 4, 6; 15, 2.

ὕαλος Apoc. 21, 18. 21.

ὕβρις

Mat. 22, 6. Luc. 11, 45; 18, 32. Act.

14, 5. 1 Th. 2, 2,

ὕβρις Act. 27, 10. 21. 2 Cor. 12, 10.

ὕβρισις Rom. 1, 30. 1 Tim. 1, 13.
ὕγιαίνειν

Luc. 5, 31. οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ὕγιαίνοντες ἰατροῦ

7, 10; 15, 27.

1 Tim. 1, 10. τῇ ὕγιαίνουσῃ διδασκαλίᾳ (2 Tim. 4, 3. Tit. 1, 9; 2, 1)

6, 2. ὕγιαίνουσι λόγοις τοῖς τοῦ Κυρ. (cf. 2 Tim. 1, 18)

Tit. 1, 12. ὕγιαίν. ἐν τῇ πίστει (2, 2)

3 Joh. 2. εὐδοχεῖσθαι κ. ὕγιαίνειν ὕγιής

Mat. 12, 13 (Mar. 3, 5. Luc. 6, 10);
15, 31. Mar. 5, 34. Joh. 5, 4. 6.

9. 11. 14. 15; 7, 28. Act. 4, 10.

- Tit. 2, 8. λόγον ὕγιῃ

ὕγιός Luc. 23, 31.

ὕδρια Joh. 2, 6. 7; 4, 28.

ὕδρω ποτεῖν 1 Tim. 5, 23.

ὕδρω πικρός Luc. 14, 2.

ὕδωρ † metaph.

Mat. 3, 11. βαπτίζω ὑμᾶς ἐν ὕδατι
(Mar. 1, 8. Luc. 3, 16. Joh.
1, 26. 31. 33. cf. Act. 1, 5;
11, 16)

- 16. ἀνάβη ἐν ὕδατι ἀπὸ τοῦ
ὕδατος (Mar. 1, 10)

8, 32; 14, 28. 29.

17, 15 (Mar. 9, 22); 27, 24.

Mar. 9, 41. ποτίσῃ ὑμᾶς ποτ. ὕδατος
14, 13 (Luc. 22, 10).

Luc. 7, 44. ὕδωρ ἐπὶ . . οὐκ ἔδωκας
8, 24. 25; 16, 24.

Joh. 2, 7. 9. γεμίσατε τὰς ὕδριας
ὕδατος etc.

3, 5. γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ
πνεύματος

Joh. 3, 23; 4, 7.

† 4, 10. ἔδωκεν ἄν σοι ὕδωρ ζῶν
(cf. 11. 13. 14. 15)

- 48. ὅπου ἐποίησε τὸ ὕδωρ
οἶνον

[5, 3. 4. 7]

† 7, 38. ποταμοὶ . . ὕδ. ζῶντος
18, 5. βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν λίαν.

19, 34. ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ

Act. 8, 36. 38. 39.

10, 47. μήτι τὸ ὕδ. πωλῦσαι δύν.

Eph. 5, 26. καθάρισας τῷ λουτρῷ
τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι

Heb. 9, 19. μετὰ ὕδατος καὶ ἑλίου

10, 22. λελουμ. τὸ σ. ὕδατι καθ.

Jac. 3, 12. γλῆκὺ ποιῆσαι ὕδωρ

1 Pet. 3, 20. διεσώθησαν δι' ὕδατος

2 Pet. 3, 5. γῇ ἐξ ὕδατος καὶ δι'
ὕδατος συνειστώσα

- 6. κόσμος ὕδατι κατακλιν-
σθῆις ἀπώλετο

1 Joh. 5, 6. ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ
αἵματος etc.

- 8. Πν. καὶ τ. ὕδωρ κ. τὸ αἷμα

Apoc. 1, 15. ὡς φωνὴ ὕδατων πολλῶν
(14, 2; 19, 6)

† 7, 17. ζωῆς πηγὰς ὕδατων
8, 10. ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδά-
των (cf. 16, 4)

- 11; 11, 6; 12, 15; 14, 7.

16, 5. τοῦ ἀγγέλου τῶν ὑδάτων
- 12; 17, 1. 15.

† 21, 6. τοῦ ὕδατος τῆς ζωῆς

† 22, 11. ποταμὸν ὕδατος ζωῆς

† - 17. λαβίτω ὕδωρ ζωῆς

ὑετός

Act. 14, 7; 28, 2. Heb. 6, 7. Jac. 1

7. 18. Apoc. 11, 6.

νιοθεσία

Rom. 8, 15. ἐλάβετε πνεῦμα νιοθεσίαν.

- 23. νιοθεσίαν ἀπεκδεχόμεν.

9, 4. ὡς ἡ νιοθεσία κ. ἡ δόξα

Gal. 4, 5. ἵνα τὴν νιοθ. ἀπολάβωμεν.

Eph. 1, 4. προορίσας ὑμᾶς εἰς νιοθεσίαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

υἱός

1) = Christus:

a) ὁ υἱός Μαρίας:

Mat. 1, 21. 23 (Luc. 1, 31).

- 25. τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον (Luc. 2, 7)

Mar. 6, 3. ὁ τέκτων ὁ υἱός Μαρίας

b) ὁ υἱός Ἰωσήφ:

Luc. 3, 23; 4, 22. Joh. 1, 46; 6, 42 (cf. Mat. 13, 55).

c) ὁ υἱός αὐτοῦ:

Mat. 1, 1. Ἰησοῦ Χριστοῦ υἱοῦ Δ.

9, 27. ἐλέησον ἡμᾶς, υἱὲ αὐτοῦ (Mar. 10, 47. Luc. 18, 38. 39)

12, 28. οὗτός ἐστιν ὁ υἱός Δ.

15, 22. Κύριε, υἱὲ Δ. (20, 30. 31)

21, 9. ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δ. (15)

22, 42. τίνας υἱὸς ἐστι; (45. Mar. 12, 35. 37. Luc. 20, 41. 44)

d) ὁ υἱός τοῦ ἀνθρώπου:

Mat. 8, 20. ὁ δὲ υἱός τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ (Luc. 9, 58)

9, 6. ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱός τοῦ ἀνθρώπου (Mar. 2, 10. Luc. 5, 24)

10, 23. ὡς ἂν ἔλθῃ ὁ υἱός τ. Δ.

11, 19. ἦλθεν ὁ υἱός τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίωμεν (Luc. 7, 34)

12, 8. κύριος - τοῦ σαββ. ὁ υἱός τ. Δ. (Mar. 2, 28. Luc. 6, 5)

Mat. 12, 32. εἴπῃ λόγον κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρ. (Luc. 12, 10)

- 40. οὕτως ἵσται ὁ υἱός τοῦ ἀνθρώπου (Luc. 11, 30)

13, 37. ὁ σπαιρων τὸ καλὸν σπ.

- ὁ υἱός τοῦ ἀνθρώπου

- 41. ἀποστέλει ὁ υἱός τ. ἀνθρ.

16, 18. τίνα-εἶναι τὸν υἱὸν τ. Δ.

- 27. μέλλει γὰρ ὁ υἱός τοῦ ἀνθρώπου ἐρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ (25, 31)

- 28. ἴδωσι τὸν υἱὸν τ. ἀνθρ.

17, 9. ὡς οὐ ὁ υἱός τοῦ ἀνθρ. ἐκ νεκρῶν ἀν. (Mar. 9, 9)

- 12. οὕτω καὶ ὁ υἱός τοῦ ἀνθρώπου μέλλει πάσχειν

- 22. μέλλει ὁ υἱός τοῦ ἀνθρώπου παραδίδεσθαι (cf. 20, 18; 26, 2. 24. Mar. 9, 31; 10, 33; 14, 21. 41. Luc. 9, 44; 24, 7)

18, 11. ἦλθε - ὁ υἱός τοῦ ἀνθρώπου σῶσαι

19, 28. καθίστη ὁ υἱός τοῦ ἀνθρ.

20, 28. ὁ υἱός τοῦ ἀνθρ. οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι (Mar. 10, 45)

24, 27. ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου (37. 39)

- 30. τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου etc.

- καὶ ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ (Mar. 13, 26. Luc. 21, 27)

- 44. ὁ υἱός τοῦ ἀνθρ. ἐρχεται [25, 13] (Luc. 12, 40)

26, 24. ὁ μὲν υἱός τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει etc. (Mar. 14, 21. Luc. 22, 22)

Mat. 26, 64. ὁψοσθε τὸν υἱὸν τ. ἀνθρ.

(Mar. 14, 62. cf. Luc. 22, 69)

Mar. 8, 31. δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρ.
πολλὰ παθεῖν (Luc. 9, 22)

- 38. ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται (Luc. 9, 26)

9, 12. πῶς γέγραπται ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου

13, 26. τότε ὀψονται τὸν υἱὸν τ. ἀνθρ. ἐρχόμ. (Luc. 21, 27)

Luc. 6, 22. ἔνεκα τοῦ υἱοῦ τ. ἀνθρ.

[9, 56 ὁ - υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἤλθε - ἀπολέσαι]

12, 8. ὁ υἱὸς τ. ἀ. ὁμολογήσει

17, 22. τῶν ἡμερῶν τοῦ υἱοῦ τ. ἀ.

- 24. οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρ. ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ

- 26. οὕτως ἔσται - ἐν ταῖς ἡμέραις τ. υἱοῦ τ. ἀνθρ.

- 30. ἡ ἡμέρα ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀποκαλύπτεται

18, 8. ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐλθὼν - εὐρήσει

- 31. τὰ γεγραμμένα - τῷ υἱῷ τοῦ ἀνθρώπου

21, 36. ἐμπροσθεν τ. υἱοῦ τ. ἀ.

22, 48. φιλήματι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδίδω;

Joh. 1, 52. τοὺς ἀγγέλους - ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου

3, 13. ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ

- 14. ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου (12, 34)

5, 29. ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ἐστὶ

6, 27. ὁ υἱὸς τ. ἀ. ὑμῖν δώσει

- 58. τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀ.

- 62. θεωρεῖτε τὸν υἱὸν τοῦ ἀ.

Joh. 8, 28. ὑψώσθητε τὸν υἱὸν τοῦ ἀ.

12, 23. δοξασθῇ ὁ υἱὸς τ. ἀνθρ.

- 34. τίς ἐστὶν οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου

Act. 7, 56. τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν ἰστώτα τοῦ θ.

Heb. 2, 6. „ἡ υἱὸς ἀνθρώπου“

ε) ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, τοῦ πατρ. u. ähnl.:

Mat. 2, 15. „ἐκδέσσει τὸν υἱὸν μου“

3, 17. ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός (17, 5. Mar. 1, 11; 9, 7.

Luc. 3, 22; 9, 35. 2 Pet. 1, 17)

4, 3. εἰ υἱὸς εἰ τοῦ Θεοῦ (6; 27, 40. Luc. 4, 3. 9)

8, 29. τί ἡμῖν καὶ σοί, υἱέ τ. θ.

14, 33. ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς εἰ

16, 16. ὁ υἱὸς τοῦ θ. τοῦ ζῶντος

26, 63. Χριστός, ὁ υἱὸς τοῦ θ.

27, 43. ὅτι Θεοῦ εἰμι υἱὸς

- 54. ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς ἡ οὗτος (Mar. 15, 39)

Mar. 1, 1. Ἰησοῦ Χριστοῦ υἱοῦ τ. θ.

3, 11. ὅτι σὺ εἰ ὁ υἱὸς τοῦ θ. (Luc. 4, 41)

5, 7. υἱέ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου (Luc. 8, 28)

14, 61. ὁ Χρ. ὁ υἱὸς τ. εὐλογητοῦ

Luc. 1, 32. υἱὸς ὑψίστου κληθήσεται

- 35. κληθήσεται υἱὸς Θεοῦ

22, 70. σὺ οὖν εἰ ὁ υἱὸς τοῦ θ.

Joh. 1, 34. οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τ. θ.

- 50. σὺ εἰ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ

3, 16. τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μετ' ἐμοῦ (18)

- 17. ἀπίστ. ὁ θ. τὸν υἱὸν αὐτοῦ

5, 25. τῆς φωνῆς τοῦ υἱοῦ τ. θ.

Joh. 6, 69. ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ
 Θεοῦ [al. 1. ὁ ἅγιος]
 9, 35. πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τ. Θ.
 10, 36. υἱὸς τοῦ Θεοῦ εἰμι
 11, 4. δοξασθῆναι ὁ υἱὸς τοῦ Θ.
 - 27. ὁ Χρ. ὁ υἱὸς τ. Θ. (20, 31)
 17, 1. δόξασόν σου τὸν υἱὸν etc.
 19, 7. ἵνα τὸν υἱὸν τ. Θ. ἐποίησεν
 Act. [8, 37. πιστεύω τὸν υἱὸν τοῦ
 Θεοῦ εἶναι]
 9, 20. οὐτός ἐστιν ὁ υἱὸς τ. Θ.
 Rom. 1, 3. περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
 - 4. ὁρισθέντος υἱοῦ Θεοῦ
 - 9. τῷ εὐαγγ. τοῦ υἱοῦ αὐτ.
 5, 10. θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
 8, 3. τὸν ἵνα τοῦ υἱοῦ πέμψας
 - 29. τοῦ εἰκότος τοῦ υἱοῦ αὐτ.
 - 32. τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφαί-
 σατο
 1Cor. 1, 9. κοινωνίαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
 2Cor. 1, 19. ὁ γὰρ τοῦ Θ. υἱὸς Ἰ. Χρ.
 Gal. 1, 16. ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν
 αὐτοῦ ἐν ἐμοί
 2, 20. τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ
 4, 4. ἐξαπ. ὁ Θ. τὸν υἱὸν αὐτοῦ
 - 6. τὸ πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
 Eph. 4, 13. ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τ. Θ.
 Col. 1, 13. βασιλείαν τοῦ υἱοῦ. τῆς
 ἀγάπης αὐτοῦ
 1Th. 1, 10. ἀναμένειν τὸν υἱὸν αὐτοῦ
 Heb. 1, 5. „υἱὸς μου εἰ σύ etc. (5, 5)
 4, 14. Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ
 6, 6. ἀνασταυρ. - τὸν υἱὸν τ. Θ.
 7, 3. ἀφωμ. - τῷ υἱῷ τοῦ Θ.
 10, 29. οἱ τὸν υἱὸν τ. Θ. καταπατ.
 1Joh. 1, 3. μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰη-
 σοῦ Χριστοῦ (cf. 7)
 3, 8. ἐφανερῶσθαι ὁ υἱὸς τ. Θ.

1Joh. 3, 23. τῷ ὀνόμ. τοῦ υἱοῦ αὐτ. Ἰ.
 4, 9. τὸν υἱὸν αὐτοῦ τ. μονογενῆ
 - 10. ἀπιστεῖτε τὸν υἱὸν αὐτοῦ
 - 15. ἴησοῦς ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ
 Θεοῦ (5, 5)
 5, 9. περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ (10)
 - 10. πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τ. Θ.
 - 11. ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστιν
 - 12. μὴ ἔχων τὸν υἱὸν τ. Θ.
 - 13. τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τ. Θ.
 - 20. ὁ υἱὸς τοῦ Θ. ἦκει etc.
 2 Joh. 3. Ἰ. Χρ. τοῦ υἱοῦ τ. πατρὸς
 Apoc. 2, 18. τάδε λέγει ὁ υἱὸς τ. Θ.
 7) ὁ υἱὸς (κατ' ἐξοχήν):
 Mat. 11, 27. οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν
 υἱὸν etc. (Luc. 10, 22)
 Joh. 1, 18. ὁ μονογενὴς υἱὸς ὁ ὢν
 3, 35. ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν υἱὸν
 (cf. 5, 20)
 - 36. ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν etc.
 5, 19. οὐ θύν. ὁ υἱὸς ποιεῖν etc.
 - 21. οὕτω κ. ὁ υἱὸς οὗτος θάλλει
 - 22. πᾶσαν δέδωκε τῷ υἱῷ
 - 23. πάντες τιμῶσι τ. υἱὸν etc.
 - 26. οὕτως ἔδωκε καὶ τῷ υἱῷ
 6, 40. πᾶς ὁ θρωπῶν τὸν υἱὸν
 8, 35. ὁ υἱὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα
 - 36. ὁ υἱὸς ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ
 14, 13. δοξ. ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ
 1Cor. 15, 28. αὐτός ὁ υἱὸς ὑποταγή-
 σεται τῷ ὑποτάξαντι
 Heb. 1, 2. ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν υἱῷ
 - 3. πρὸς θεὸν τὸν υἱόν
 3, 6. Χρ. δὲ ὡς υἱὸς ἐπὶ τόν
 5, 8. καίπερ ὢν υἱὸς
 7, 28. υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελ.
 1Joh. 2, 22. τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν
 - 23. ὁ ἀρνούμενος τὸν υἱὸν etc.

1 Joh. 3, 24. ἐν τῷ υἱῷ καὶ ἐν τῷ π.
4, 14. ὁ πατ. ἀπίσταται τὸν υἱόν
5, 12. ὁ ἔχων τὸν υἱὸν ἔχει τὴν ζ.

2 Joh. 9. τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν
2) von Menschen:

a) leiblich (Sohn; Nachkomme):

Mat. 1, 20. Ἰωσήφ, υἱὸς Δαυὶδ

7, 9. αἰτήσῃ δὲ υἱὸς αὐτοῦ ἀρ-
τον (Luc. 11, 11)

10, 37. ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατ.

12, 27. οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκ-
βάλλουσι (Luc. 11, 19)

17, 15. ἐλέησόν μου τὸν υἱόν
(Mar. 9, 17. Luc. 9, 38. 41)

20, 20. 21. τῶν υἱῶν Ζαβεδαίου
(26, 37; 27, 56 Mar. 10, 35.
Luc. 5, 10. Joh. 21, 2)

21, 37. 38. (Mar. 12, 6. Luc. 20, 13).
22, 2; 23, 31. 35.

27, 9. ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ (Luc.
1, 16. Act. 5, 21; 7, 23.
37; 9, 15; 10, 36. Rom. 9,
27. 2 Cor. 3, 7. 13. Heb.
11, 22. Apoc. 2, 14; 7, 4;
21, 12)

Mar. 3, 28. τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων
(Eph. 3, 5)

9, 17; 10, 46.

Luc. 1, 13 (57). 36; 3, 2.

7, 12. υἱὸς μονογενὴς τῇ μητρὶ
9, 38. 41.

12, 53. διαμερ. πατὴρ ἐφ' υἱῷ etc.

14, 5. τίνος ὑμῶν υἱὸς [al. ὄνος]
ἢ βοῦς εἰς φρέαρ ἔμπες.

15, 11. ἄνθρ. τις εἶχε δύο υἱούς
(cf. 13. 19. 21. 24. 25. 30)

19, 9. αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν

Joh. 1, 43; 4, 5 (cf. 13). 46 (cf. 47.
50. 53); 9, 19 (cf. 20).

Act. 2, 17 („προφητεῖς οὖτοι υἱοὶ
ὑμῶν“); 7, 16. 21. 29; 13,
21. 26 (υἱοὶ γένους Ἀβρ.);
16, 1. 14; 23, 16.

Rom. 9, 9. Gal. 4, 22 (cf. 30).

Heb. 7, 5; 11, 21. 24. Jac. 2, 21.

Apoc. 1, 13. ὅμοιον υἱῷ ἀνθρ. (14, 14)
12, 5. ἔτεκεν υἱὸν ἀρχάνα

b) metaph.:

Mat. 5, 9. υἱοὶ Θεοῦ κληθήσ. (cf. 45.
υἱ. τοῦ πατρ. Luc. 20, 36.

Rom. 8, 14. 19; 9, 26. υἱ. Θ.

ζῶντος. cf. 2 Cor. 6, 18.

Gal. 3, 26. cf. Apoc. 21, 7)

8, 12. οἱ - υἱοὶ τῆς βασιλ. (13, 37)

9, 15. οἱ υἱοὶ τοῦ τυμπαίνος
(Mar. 2, 19. Luc. 5, 31)

13, 38. οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ

17, 25. ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτῶν (26)

23, 15. ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γένν.

Mar. 3, 17. υἱοὶ βροντῆς

Luc. 6, 35. ἤσασθε υἱοὶ ὑψηλοῦ

10, 6. ὁ υἱὸς εἰρήνης

16, 8. οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τοῦ-
του (20, 34)

- - τοὺς υἱούς τοῦ φωτός
(Joh. 12, 38. 1 Th. 5, 5)

20, 36. τῆς ἀναστάσεως. υἱοὶ ὄντες

Joh. 17, 12. ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας
(2 Th. 2, 3)

19, 26. γύναι, ἰδοὺ, ὁ υἱὸς σου

Act. 3, 25. ἵνα οἱ υἱοὶ τῶν προφη-
τῶν καὶ τῆς διαθήκης

4, 36. Βαρνάβας - μετρεμηνευ-
όμενος υἱὸς παρακλήσεως.

13, 10. υἱὰ διαβόλου

Act. 23, 6. εἰμι υἱὸς Φαρισαίου [al. Φαρισαίων]
 Gal. 3, 7. οὗτοι εἰσιν υἱοὶ Ἀβραάμ
 4, 6. ὅτι — ἴστε υἱοὶ
 - 7. οὐκ εἰ εἰ δούλος, ἀλλ' υἱὸς etc.
 Eph. 2, 2. ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθείας (5, 6. Col. 3, 6)
 Heb. 2, 10. πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν ἂν.
 12, 5. ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλάτται (cf. 6. 7. 8)
 1Pet. 5, 13. Μάρκος ὁ υἱὸς μου
 3) von Thieren: Mat. 21, 5.
 ὁ λη Jac. 3, 5.
 Ὑμναῖος
 1 Tim. 1, 20. 2 Tim. 2, 17.
 ὁ μνηστὴρ
 Mat. 26, 30 (Mar. 14, 26). Act. 16, 25.
 Heb. 2, 12.
 ὕμνος Eph. 5, 19 (Col. 3, 16).
 *ὑπάγειν
 Mat. 4, 10. ὕπαγε ὀπίσω μου, σατανᾶ (Luc. 4, 8) (cf. Mat. 16, 23. Mar. 8, 33)
 26, 24. ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει (Mar. 14, 21)
 Mar. 5, 19. 34. ὕπαγε εἰς εἰρήνην
 10, 52. ὕπαγε, ἢ πιστεύς σου σέο.
 Joh. 3, 3. πόθεν ἔρχεται κ. τοῦ ὕψους.
 6, 67. μὴ κ. ὕψους ἔρχεται ὑπάγειν;
 7, 33. ὑπάγω πρὸς τὸν πῆμψ.
 με (16, 5)
 8, 14. πόθεν ἦλθον καὶ τοῦ ὑπάγω etc.
 - 21 22. ἐγὼ ὑπάγω καὶ ζητήσεται με etc.
 13, 3. ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθε καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπάγει

Joh. 13, 33. ὁπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ
 - 36. Κύριε, ποῦ ὑπάγεις etc.
 14, 4. 5. ὁπου ἐγὼ ὑπάγω, οἰδάτε etc.
 - 28. ὕψ. κ. ἔρχομαι πρὸς ὑμ. 16, 10. πρὸς τὸν πατέρα μου ὑπάγω (16. 17)
 18, 8. ἄφετε τοὺς υἱοὺς ὑπάγειν
 Jac. 2, 16. ὑπάγετε ἐν εἰρήνῃ
 1Joh. 2, 11. οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει
 Apoc. 17, 8. εἰς ἀπώλειαν ὑπάγειν (11) ὑπακοή
 Rom. 1, 5. εἰς ὑπακοὴν πίστ. (16, 26)
 5, 19. διὰ τῆς ὑπακοῆς κ. ἐνός
 6, 16. δοῦλους εἰς ὑπακοὴν etc.
 15, 18. εἰς ὑπακοὴν ἰθύνων
 16, 19. ἡ γὰρ ἡμῶν ὑπακοή εἰς πάντας ἀφίκετο
 2Cor. 7, 15. τὴν πάντων ὑμῶν ὑπακ.
 10, 5. εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χρ.
 - 6. πληρωθῇ ὑμῶν ἡ ὑπακοή
 Philem. 21. πεποιθὼς τῇ ὑπακοῇ σου
 Heb. 5, 8. ἔμαθεν ἀφ' ὧν ἔπαθε τὴν ὑπακοήν
 1Pet. 1, 2. εἰς ὑπακοὴν κ. ῥαντισμὸν
 - 14. ὡς τέκνα ὑπακοῆς
 - 22. ἐν τῇ ὕψ. τῆς ἀληθείας
 ὑπακούειν
 Mat. 8, 27. οἱ ἄν. - ὑπακούουσ. αὐτῷ
 (Mar. 4, 41. Luc. 8, 25)
 Mar. 1, 27. πίτ. κ. ὑπακούουσ. αὐτῷ
 Luc. 17, 6. καὶ ὑπήκουσαν ἂν ὑμῖν
 Act. 6, 7. ὑπήκουον τῇ πίστει
 12, 13. πρὸς ἡλθε παιδίσκη ὑπακοῦσαι
 Rom. 6, 12. εἰς τὸ ὑπακ. ταῖς ἐπιθ.
 - 16. δοῦλοι ἴστε ὃ ὑπακούετε
 - 17. ὑπακούσατε δὲ ἐκ καρδ.

Rom. 10, 16. οὐ πάντες ὑπήκουσαν τῷ
εὐαγγελίῳ

Eph. 6, 1. ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν
(Col. 3, 20)

- 5. ὑπακ. τοῖς κυρ. (Col. 3, 22)

Phil. 2, 12. καθὼς πάντοτε ὑπηκούουσ.

2Th. 1, 8. τοῖς μὴ ὑπακούουσιν τῷ εὐ.

3, 14. οὐχ ὑπακούει τῷ λόγῳ

Heb. 5, 9. τοῖς ὑπακούουσιν αὐτῷ

11, 8. Ἄβρ. ὑπήκουσεν ἐξελθεῖν

1Pet. 3, 6. ὑπήκουσε τῷ Ἀβραάμ

ὑπανδρος Rom. 7, 2.

ὑπαντᾷν

Mat. 8, 28. (Luc. 8, 27). Joh. 11, 20.
30; 12, 18.

ὑπάντησις Joh. 12, 13.

ὑπαρξίς Act. 2, 45. Heb. 10, 34.

τὰ ὑπάρχοντα

Mat. 19, 21. πώλησόν σου τὰ ὑπάρ-
χοντα (cf. Luc. 12, 33)

24, 47 (Luc. 12, 44); 25, 14.

Luc. 8, 3; 11, 21 (12, 15); 12, 44 (14,
33; 16, 1).

19, 8. τὰ ἡμίση τῶν ὑπάρχ. μου

Act. 4, 32. 1 Cor. 13, 3. Heb. 10, 34.

ὑπέλκειν Heb. 13, 47.

ὑπεναντίας Col. 2, 14. Heb. 10, 27.

* ὑπέρ

1) mit Genit.:

† in Bezug auf Christi Lei-
den und Sterben:

Mar. 9, 40. ὅς γὰρ οὐκ ἔστι κατ'
ὑμῶν, ὑπὲρ ὑμῶν ἔστιν
(Luc. 9, 50)

† 14, 24. ὑπὲρ [al. περι] πολλῶν ἐκ-
χυνόμενον (Luc. 22, 20)

† Joh. 6, 51. δώσω ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσ-
μου ζωῆς

† Joh. 10, 11. τὴν ψυχὴν τιθήσιν ὑπὲρ
(15. cf. 13, 37. 38; 15, 13.
1 Joh. 3, 16)

11, 4. ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δόξης τ. θ.

† - 50. ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ
(cf. 51. 52) (cf. Rom. 5, 6.

7. 8; 14, 15. 1 Cor. 15, 3.

2 Cor. 5, 14. 15. 1 Th. 5, 10)

† 17, 19. ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἀγιάζω

† 18, 14. ἀπολίσθαι ὑπὲρ τ. λαοῦ

Act. 5, 41. ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος - ἀτι-
μασθῆναι

9, 16. ὑπὲρ τ. ὀνόματος παθεῖν

15, 26. παραδίδωκ. - ὑπὲρ τ. ὀν.

21, 13. ἀποθάνειν - ὑπὲρ τ. ὀν.

- 26. προσηρέχθη ὑπὲρ ἐνὸς

ἐκάστου - ἢ προσφορὰ

26, 1. ὑπὲρ σεαυτοῦ λέγειν

Rom. 1, 5. ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ
8, 31. εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν

† - 32. ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρ-
έδωκεν αὐτόν

9, 3. ἀνάθεμα εἶναι ὑπὲρ τῶν
ἀδελφῶν μου

15, 8. λέγω - ὑπὲρ ἀληθ. Θεοῦ

16, 4. ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου τὸν
ἐαυτῶν τράχηλον ὑπ-
έθηκα

† 1 Cor. 1, 13. ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν
4, 6. ἵνα μὴ εἰς ὑπὲρ τοῦ ἐνὸς
φυσιοῦσθαι

† 5, 7. ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη Χρ.

† 11, 24. τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον
15, 29. βαπτιζόμενοι ὑπὲρ τῶν
νεκρῶν

† 2 Cor. 5, 21. ὑπὲρ ἡμῶν ἀμαρτίας
ἐποίησεν

12, 15. ἐκδαν. ὑπ. τῶν ψυχῶν ὑμ.

2Cor. 13, 8. οὐ - κατὰ τῆς ἀληθείας,
ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας
† Gal. 1, 4. δόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ [αἱ.
περὶ] τῶν ἁμαρτιῶν (cf.
Tit. 2, 14)

† 2, 20. παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ
ἡμῶν (cf. Eph. 5, 2, 25)

† 3, 13. γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κα-
τάρα

Eph. 3, 1. ὁ δέσμιος - ὑπὲρ ὑμῶν
- 13. ταῖς θλίψεσίν μου ὑπ. ὑμ.

Phil. 1, 7. φρονεῖν ὑπὲρ πάντων ὑμῶν.
- 29. τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν

4, 10. τὸ ὑπὲρ ἡμῶν φρονεῖν

Col. 1, 24. παθήμασιν ὑπ. ὑμῶν etc.
2, 1. ἀγῶνα ἔχω ὑπὲρ [αἱ. περὶ]
ὑμῶν (cf. 4, 12)

2Th. 1, 5. ὑπὲρ ἧς καὶ πάσχετε

† 2, 6. ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων

† Heb. 2, 9. ὑπ. παντός γεύσεται θαν.

5, 1. θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν

- 3. προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρτ.

6, 20. πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν

εἰς ἡλθὲν

7, 27. ὑπὲρ τῶν ἰδίων - ἀνα-
φέρειν

9, 7. προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ κ.

- 24. ἐμφανισθῆναι - ὑπ. ἡμῶν

† 10, 12. ὑπ. ἁμαρτ. προσενέγκας

† 1Pet. 2, 21. Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ
ἡμῶν (cf. 3, 18; 4, 1)

2) ὑπὲρ mit Accus.:

Mat. 10, 24. οὐκ ἔστι μαθητῆς ὑπὲρ
τοῦ διδάσκαλον etc. (Luc.
6, 40)

- 37. φίλων - ὑπὲρ ἡμῶν

Luc. 16, 8. φρονιμώτεροι ὑπὲρ τούτων
υἱοὺς τοῦ φωτός

Act. 26, 13. ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα
τοῦ ἡλίου

1Cor. 4, 6. ὑπ. δ. γέγραπται φρονεῖν

10, 13. πειρασθ. ὑπ. δ. δύνασθαι

2Cor. 1, 8. ὑπὲρ δύναμιν (8, 3 [αἱ.
παρά])

Eph. 1, 22. ἰδωκε κεφαλὴν ὑπ. πάντα

3, 20. ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι

Phil. 2, 9. ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄν.

Heb. 4, 12. τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν
μάχαιραν

ὑπεραίρεσθαι

2 Cor. 12, 7. 2 Th. 2, 4.

ὑπερακμος 1 Cor. 7, 36.

ὑπεραυξάνειν 2 Th. 1, 3.

ὑπερβαίνειν 1 Th. 4, 6.

ὑπερβάλλειν

2 Cor. 3, 10; 9, 14. Eph. 1, 19; 2,

7; 3, 19.

ὑπερβαλλόντως 2 Cor. 11, 23.

ὑπερβολή

Rom. 7, 13. γίνηται καθ' ὑπερβολὴν

ἁμαρτωλός

1Cor. 12, 31. ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν

ὑμῖν δείκνυμι

2Cor. 1, 8. καθ' ὑπ. ἐβαρύνθημεν

4, 7. ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνά-

μεως ᾗ τοῦ Θεοῦ

- 17. καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερ-

βολὴν - καταργᾷται

19, 7. τῇ ὑπ. τῶν ἀποκαλύψεων

Gal. 1, 13. καθ' ὑπερβολὴν ἰδίωκον

ὑπερέκεινα 2 Cor. 10, 16.

ὑπερεκπερισσοῦ

Eph. 3, 20. 1 Th. 3, 10; 5, 13.

ὑπερεκτείνειν 2 Cor. 10, 14.

ὑπερεκχύνεσθαι Luc. 6, 38.

ὑπερεντυγχάνειν Rom. 8, 26.

ὑπερέχειν

Rom. 13, 1. Phil. 2, 3; 4, 7. 1 Pet. 2, 13.

Τὸ ὑπερέχον Phil. 3, 8.

ὑπερῆφανία Mar. 7, 22.

ὑπερῆφανος

Luc. 1, 51. Rom. 1, 30. 2 Tim. 3, 2.

Jac. 4, 6 (1 Pet. 5, 5).

ὑπεριδεῖν Act. 17, 30.

ὑπερλίαν 2 Cor. 11, 5; 12, 11.

ὑπερνεκρῶν Rom. 8, 37.

ὑπέρογκος 2 Pet. 2, 18. Jud. 16.

ὑπεροχή 1 Cor. 2, 1. 1 Tim. 2, 2.

ὑπερπαρισσεύειν]

Rom. 5, 20. 2 Cor. 7, 4.

ὑπερπερισσῶς Mar. 7, 37.

ὑπερπλεονάζειν 1 Tim. 1, 14.

ὑπερψοῦν Phil. 2, 9.

ὑπερφρονεῖν Rom. 12, 3.

ὑπερφῶν Act. 1, 13; 9, 37. 39; 20, 8.

ὑπείχειν Jud. 7.

ὑπήκοος

Act. 7, 39. 2 Cor. 2, 9. Phil. 2, 8.

ὑπηρετῇ

Act. 13, 36; 20, 34; 24, 23.

ὑπηρέτης

Mat. 5, 25. ἡ κριτής σε παραδῶ τῷ

ὑπηρέτῃ

26, 58. ἡ δάθητο μετὰ τῶν ὑπη-
ρετῶν (Mar. 14, 54)

Mar. 14, 65. Luc. 1, 2; 4, 20.

Joh. 7, 32. 45. 46; 18, 3. 12. 18. 22.

36; 19, 6.

Act. 5, 22. 26; 13, 5; 26, 16.

1 Cor. 4, 1. ὡς ὑπηρέτην Χριστοῦ

ἄνθρωπος

Mat. 1, 24. Luc. 9, 32. Joh. 11, 13.

Act. 20, 9. Rom. 13, 11.

ὑποβάλλειν Act. 6, 11.

ὑπογραμμός 1 Pet. 2, 21.

ὑπόδειγμα

Joh. 13, 15. ὑπόδειγ. γὰρ ἴδωκα ὑμῶν

Heb. 4, 11. μὴ ἐν τῷ αὐτῷ εἰς ὑπο-

δειγματι πῶς τῆς ἀπει-

θείας

8, 5. ὑποδειγματι κ. σικῆ λα-

τρεύουσι τῶν ἐπουρανίων

9, 23. τὰ μὲν ἐπ. τῶν ἐν τοῖς οὐρ.

Jac. 5, 10. ὑπόδειγμα λάβετε - τῆς κ.

2 Pet. 2, 6. ὑπόδειγμα μελλόντων

ἀσεβεῖν τε θεικῶς

ὑποδεικνύειν

Mar. 6, 9 (Luc. 3, 7).

Luc. 6, 47; 12, 5. Act. 9, 16; 20, 35.

ὑποδείσθαι

Mar. 6, 9. Act. 12, 8. Eph. 6, 15.

ὑποδέχεσθαι

Luc. 10, 38; 19, 6. Act. 17, 7. Jac. 2, 25.

ὑπόδημα

Mat. 3, 11. (cf. Mar. 1, 7. Luc. 3, 16.

Joh. 1, 27. Act. 13, 25); 10, 10

(Luc. 10, 4).

Luc. 15, 22; 22, 35. Act. 7, 33.

ὑπόδικος Rom. 3, 19.

ὑποδύγειν Mat. 21, 5. 2 Pet. 2, 16.

ὑποδύνουμι Act. 27, 17.

ὑποκάτω

[Mat. 22, 44] Mar. 6, 11; 7, 28. Luc.

8, 16. Joh. 1, 51. Heb. 2, 8. Apoc.

5, 3. 13; 6, 9; 12, 1.

ὑποκρίνισθαι Luc. 20, 20.

ὑπόκρισις

Mat. 23, 28. Mar. 12, 15. Luc. 12, 1.

Gal. 2, 13. 1 Tim. 4, 2. 1 Pet. 2, 1.

ὑποκρίτης

Mat. 6, 2. 5. 16. ὥσπερ οἱ ὑποκρι-

ται ποιοῦσιν etc.

Mat. 7, 5. ὑποκριτὰ, ἐκβαλε πρῶτον (Luc. 6, 42)
 15, 7. ὑποκριται, καλῶς προσφήτευσε (Mar. 7, 6)
 16, 3. ὑποκριται, τὸ μὲν πρόσωπον (Luc. 12, 56)
 22, 18. τί με πειράζετε, ὑποκρ.
 23, 13. οὐαὶ δὲ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι (14 [Luc. 11, 44]).
 - 15. γραμματεῖς - ὑποκριται (23. 25. 27. 29)
 24, 51. μετὰ τῶν ὑποκρ. θήσεται
 Luc. 13, 15. ἀπακριθῇ οὖν αὐτῷ . . ὑποκριτὰ!
 ὑπολαμβάνειν
 Luc. 7, 13; 10, 30. Act. 1, 9; 2, 15. ὑπολείπεσθαι Rom. 11, 3. ὑπολήνιον Mar. 12, 1. ὑπολιμπάνειν 1 Pet. 2, 21. ὑπομένειν
 Mat. 10, 22. ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος (24, 13. Mar. 13, 13)
 Luc. 2, 43. Act. 17, 14.
 Rom. 12, 12. τῇ θλίψει ὑπομένοντες
 1 Cor. 13, 7. (ἡ ἀγ. -) πάντα ὑπομένει
 2 Tim. 2, 10. πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς
 - 12. εἰ ὑπομένωμεν, καὶ συμβασιλεύσομεν
 Heb. 10, 32. πολλὴν ἀθλήσιν ὑπαμεινότε παθημάτων
 12, 2. ὅς - ὑπέμεινε σταυρόν
 - 3. τοιαύτην ὑπομεμενηκότα
 - ἀντιλογίαν
 - 7. εἰ παιδείαν ὑπομένετε
 Jac. 1, 12. ὅς ὑπομένει πειρασμόν
 5, 11. μακαρ. τοὺς ὑπομένοντας
 1 Pet. 2, 20. κολαφιζόμενοι ὑπομ. etc.

ὑπομεινήσκειν
 Luc. 2, 61. Joh. 14, 16. 2 Tim. 2, 14. Tit. 3, 1. 2 Pet. 1, 12. 3 Joh. 10. Jud. 5.
 ὑπόμνησις
 2 Tim. 1, 5. 2 Pet. 1, 13 (3, 1).
 ὑπομονή
 Luc. 8, 15. καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ
 21, 19. ἐν τῇ ὑπομ. ὕμῶν κτήσ. Rom. 2, 7. καθ' ὑπομ. ἔργου ἀγαθ.
 5, 3. 4. ἡ θλίψις ὑπομονὴν καταργάζεται etc.
 8, 25. δι' ὑπομ. ἀπεκδεχόμεθα
 15, 4. διὰ τῆς ὑπ. - τῶν γραφῶν
 - 5. ὁ δὲ θεὸς τῆς ὑπομονῆς
 2 Cor. 1, 6. ἐν ὑπομ. τῶν αὐτῶν παθ.
 6, 4. ἐν ὑπομονῇ πολλῇ ἐν θλ.
 12, 12. ἐν πάσῃ ὑπομονῇ
 Col. 1, 11. εἰς πᾶσαν ὑπομονὴν
 1 Th. 1, 3. τῆς ὑπ. τῆς ἐλπίδος τ. Κ.
 2 Th. 1, 4. ὑπὲρ τῆς ὑπ. ὁμῶν κ. πίστ.
 3, 5. εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ Χρ.
 1 Tim. 6, 11. πιστίν, ἀγάπην, ὑπομ. (cf. 2 Tim. 3, 10. Tit. 2, 2)
 Heb. 10, 36. ὑπομονῆς γ. ἔχετε χρεῖαν
 12, 1. δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν
 Jac. 1, 3. 4. τὸ δοκιμῶν ὕμῶν τῆς πίστεως καταργάζεται ὑπομονὴν etc.
 5, 11. τὴν ὑπ. ἰδὲ ἡκούσατε
 2 Pet. 1, 6. ἐν τῇ ἐγκρατεῖ τὴν ὑπομονὴν etc.
 Apo. 1, 9. ἐν τῇ θλίψει . . καὶ ὑπομονῇ Ἰησοῦ
 2, 2. 3. τὸν κόπον σου καὶ τὴν ὑπομονὴν σου
 - 19. τὴν ὑπ. σου καὶ τὰ ἔργα

Apoc. 3, 10. τὸν λόγον τῆς ὑπ. μου
 13, 10. ὡς ἐστιν ἡ ὑπ. κ. ἡ πίστ.
 14, 12. ὡς ὑπομ. τῶν ἀγίων ἐ.
 ὑπονοεῖν Act. 13, 25; 25, 18; 27, 27.
 ὑπόνοια 1 Tim. 6, 4.
 ὑποπλεῖν Act. 27, 4, 7.
 ὑποπνέειν Act. 27, 13.
 ὑποπόδιον
 Mat. 5, 35. τῇ γῇ, ὅτι ὑποπόδιόν
 ἐστι τῶν ποδῶν αὐτοῦ
 (cf. Act. 7, 49)
 22, 44. θῶ τοὺς ἐχθρούς σου
 ὑποπόδ. τῶν ποδῶν σου
 (Mar. 12, 36. Luc. 20, 43.
 Act. 2, 35. Heb. 1, 13. cf.
 10, 13)
 Jac. 2, 3. κάθου ῥ. ὑπὸ τὸ ὑπ. μου
 ὑπόστασις
 2Cor. 9, 4 ἐν τῇ ὑποστάσει ταύτῃ
 11, 17. ἐν ταύτῃ τῇ ὑποστάσει
 τῆς καυχήσεως
 Heb. 1, 3. χαρακτήρ τῆς ὑπ. αὐτοῦ
 3, 14. τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποστάσ.
 11, 1. πίστ. ἐλπίζομένων ὑπ.
 ὑποστήλlein
 Act. 20, 20. 27. Gal. 2, 12. Heb. 10, 38.
 ὑποστολή Heb. 10, 39.
 ὑποστρώννυμι Luc. 19, 36.
 ὑποταγή
 2Cor. 9, 13. ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ τῆς ὁμο-
 λογίας ὑμῶν εἰς τὸ εὐ-
 αγγέλιον τοῦ Χριστοῦ
 Gal. 2, 5. οἷς οὐδὲ - εἴξαμεν τῇ ὑπ.
 1Tim. 2, 11. μανθάν. ἐν πάσῃ ὑποτα-
 3, 4. τέκνα ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ
 ὑποτάσσειν
 Luc. 2, 51. ἢ ὑποτασσόμενος αὐτοῖς
 10, 17. (δαιμόν.). 20 (τὰ πν.).

Rom. 8, 7. νόμῳ - οὐχ ὑποτάσσεται
 - 20. τῇ γὰρ ματαιότητι ἡ κτί-
 σις ὑπετάγη etc.
 10, 3. τῇ δικ. οὐχ - ὑπετάγησαν
 13, 1. ἐξουσίαις ὑπαρχούσαις
 ὑποτασσέσθω (cf. Tit. 3, 1)
 - 5. ἀνάγκη ὑποτάσσεσθαι
 1Cor. 14, 32. 34. προφήταις ὑποτάσ-
 σεται etc.
 15, 27. πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ
 τοὺς πόδας αὐτοῦ etc.
 (Eph. 1, 22)
 - 28. ὑπ. αὐτῷ τὰ πάντα etc.
 16, 16. ὑποτάσσηθε τοῖς κοι-
 οῦτοις
 Eph. 5, 21. ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις
 ἐν φόβῳ Θεοῦ
 - 22. ἰδοὺς ἀνδράσιν ὑποτάσ-
 σεσθε (cf. Col. 3, 18. Tit.
 2, 5. 1 Pet. 3, 1. 5)
 - 24. ἡ ἐκκ. ὑποτάσσεται τῷ Χ.
 Phil. 3, 21. ὑποτάξαι ἑαυτῷ τὰ πάντα
 Tit. 2, 9. δεσπόταις ὑποτάσσεσθαι
 (cf. 1 Pet. 2, 18)
 Heb. 2, 5. οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέταξε
 - 8. „πάντα ὑπέταξεν ὑποκά-
 τω τῶν ποδῶν“ etc.
 12, 9. ὑποταγησόμεθα τῷ πατρὶ
 Jac. 4, 7. ὑποτάγητε οὖν τῷ Θεῷ
 1Pet. 2, 13. ὑποτάγητε οὖν πᾶσι -
 κτίσιν
 3, 22. ὑποταγέντων αὐτῷ ἀγγέλ.
 5, 5. ὑποτάγητε πρεσβυτέροις
 ὑποτιθέναι Rom. 16, 4. 1Tim. 4, 6.
 ὑποτρέχειν Act. 27, 16.
 ὑποτιπῶσις 1Tim. 1, 16. 2Tim. 1, 13.
 ὑποφέρειν
 1Cor. 10, 13. 2Tim. 3, 11. 1Pet. 2, 19.

ὑποχωρεῖν Luc. 5, 16.
 ὑπωπιάζειν
 Luc. 18, 5. 1 Cor. 9, 27.
 ὕς 2 Pet. 2, 22.
 ὕσσωπος Joh. 19, 29. Heb. 9, 19.
 ὑστερεῖν
 Mat. 19, 20. τί ἔτι ὑστερεῖ;
 Mar. 10, 21. Ἐν σοὶ ὑστερεῖ
 Luc. 15, 14: 22, 35.
 Joh. 2, 3. ὑστερήσαντες οἴνου
 Rom. 3, 23. ὑστεροῦνται τῆς δόξης
 τοῦ Θεοῦ
 1Cor. 1, 7; 8, 8; 12, 24.
 2Cor. 11, 5. 8; 12, 11.
 Phil. 4, 12. περισσεύειν καὶ ὑστε-
 ρεῖσθαι
 Heb. 4, 1; 11, 37; 12, 15 (ἀπὸ τῆς
 χάριτος)
 ὑστέρημα
 Luc. 21, 4. ἐκ τοῦ ὑστερήμ. αὐτῆς
 1Cor. 16, 17. τὸ ἑμῶν ὑστέρημα οὗτοι
 ἀνεπλήρωσαν
 2Cor. 8, 13. 14. τὸ ὑμ. περισσευμα εἰς
 τὸ ἐκείνων ὑστέρημα εἶε.
 9, 12. τὰ ὑστερήμ. τῶν ἀγίων
 11, 9. τὸ γὰρ ὑστέρημα μου
 προσανεπλήρωσαν οἱ ἀδ.
 Phil. 2, 30. ἀναπληρώσῃ τὸ ἑμῶν
 ὑστέρημα τῆς πρὸς με-
 λειτουργίας
 Col. 1, 24. ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστε-
 ρήματα τῶν θλίψεων
 τοῦ Χριστοῦ
 1Th. 3, 10. καταρτίσαι τὰ ὑστερή-
 ματα τῆς πίστεως ὑμῶν
 ὑστέρησις Mar. 12, 44. Phil. 4, 11.
 ὕστερος [Mat. 21, 31.] 1 Tim. 4, 1.
 ὕφαντός Jc. 19, 23.

ὑψηλός
 Mat. 4, 8. εἰς ὄρος ὑψηλὸν λλαν
 (17, 1. Mar. 9, 2. Luc. 4, 5)
 (cf. Apoc. 21, 10)
 Luc. 16, 15. τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν
 Act. 13, 17. μετὰ βραχίονος ὑψηλοῦ
 Rom. 12, 16. μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονούντες
 Heb. 1, 3. μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς
 7, 26. ὑψηλότερος τῶν οὐρα-
 νῶν γενόμενος
 Apoc. 21, 12. τεῖχος μέγα καὶ ὑψηλὸν
 ὑψηλοφρονεῖν
 Rom. 11, 20. 1 Tim. 6, 17.
 ὕψιστος
 Mat. 21, 9. ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις
 (Mar. 11, 10. Luc. 19, 38)
 Mar. 5, 7. υἱὰ τοῦ Θεοῦ ὑψίστου
 (Luc. 8, 28)
 Luc. 1, 32. υἱὸς ὑψίστου κληθήσεται.
 - 35. δύνამις ὑψίστου ἐπισκ.
 - 76. προφητῆς ὕψ. κληθήσῃ
 2, 14. δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ
 6, 35. ἔσθθαι υἱοὶ ὑψίστου
 Act. 7, 48. οὐχ ὁ ὕψιστος ἐν χείροσ.
 16, 17. δοῦλον τοῦ Θ. τοῦ ὕψ.
 Heb. 7, 1. ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὕψ.
 ὕψος
 Luc. 1, 78. ἀνατολὴ ἐξ ὕψους
 24, 49. ἐνδύσ. δύναιμι ἐξ ὕψους
 Eph. 3, 18. πλάτος καὶ μήκος καὶ
 βάθος καὶ ὕψος
 4, 8. „ἀναβᾷ εἰς ὕψος“
 Jac. 1, 9. καυχᾶσθω - ὁ ταπεινὸς
 ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ
 Apoc. 21, 16. τὰ πλάτος κ. τὸ ὕψ. αὐτῆς
 ὕψοῦν
 Mat. 11, 23. Καπερν. ἢ ἕως τοῦ οὐρ.
 ὕψωθῆτα (Luc. 10, 15)

Mat. 23, 12. ὅστις δὲ ὑψώσῃ αὐτόν,
ταπεινωθήσ. etc. (Luc.
14, 11; 18, 14)
Luc. 1, 52. καὶ ὑψώσῃ ταπεινοὺς
Joh. 3, 14. Μωϋσῆς ὑψώσῃ τὸν ὄφιν
ἐν τῇ etc.
8, 28. ὅταν ὑψώσῃτε τὸν υἱόν
12, 32. ἵνα ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς
- 34. δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱόν
τοῦ ἀνθρώπου

Act. 2, 33. τῇ δεξιᾷ οὖν τοῦ θεοῦ
ὑψωθείς
5, 31. τοῦτον ὁ θ. . . σωτήρα
ὑψώσῃ τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ
13, 17. τὸν λαὸν ὑψώσαν ἐν τῇ π.
2Cor. 11, 17. ταπεινῶν, ἵνα ὑμ. ὑψωθ-
Jac. 4, 10. ταπεινώσῃτε ἐνώπιον τοῦ
Κυρίου καὶ ὑψώσῃ ὑμᾶς
(1 Pet. 5, 6)
ὑψωμα Rom. 8, 39. 2 Cor. 10, 5.

Φ.

φαγεῖν

Mit πίνειν verbunden α. πίνειν.
Mat. 12, 4. ἄρτους τῆς προθ. ἔφ. etc.
(Mar. 2, 26. Luc. 6, 4)
14, 16. 20 (Mar. 6, 31. 36. 37. 42.
44. Luc. 9, 13. 17. Joh. 6, 5).
15, 20. ἀνέτοις χερσὶ φαγεῖν
- 32. 37 (Mar. 8, 1. 2. 8. 9).
25, 35. καὶ ἰδὼκατέ μοι φαγεῖν
(cf. 42)
26, 17. φαγεῖν τὸ πάσχα (Mar.
12, 14. Luc. 22, 8. 11. cf.
Joh. 18, 28)
- 26. λάβετε, φάγετε (Mar. 14,
22. Luc. 22, 15. 16. 1 Cor.
11, 24)
Mar. 3, 20; 5, 43 (Luc. 8, 55); 11, 14.
Luc. 4, 2; 7, 36.
13, 26. ἐφάγομεν ἐνώπιόν σου
14, 1. σαββάτῳ φαγεῖν ἄρτον
- 15. μακάρ. ὃς φάγεται ἄρτον
15, 23; 24, 43.
L. 4, 31. 32. 33; 6, 23. 26. 31(49). 50. 51.

Joh. 4, 52. 53. δοῦναι τὴν σάρκα φ-
- 53. ἔφαγον οἱ πατέρες ὑμῶν
Act. 10, 13. 14 (11, 7).
Rom. 14, 2. 21. 23.
1Cor. 8, 8. 13; 10, 8 (βρώμα πνευ-
ματικόν); 11, 20 (κυρια-
κὸν δείπνον). 21. 33.
2Th. 3, 8. Heb. 13, 10.
Jac. 5, 3. τὰς σάρκας ὑμῶν
Apo. 2, 7. φ. ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς
- 14. φαγεῖν εἰδωλόθυτα (20)
- 17. [φαγεῖν ἀπὸ] τοῦ μάννα
10, 10; 17, 16 (σάρκας αὐτῆς).
19, 18. σάρκας βασιλείων
φάγος Mat. 11, 19 (Luc. 7, 34).
I. φαίνειν
Joh. 1, 5. φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει
5, 35. ὁ λύχνος ὁ καιόμε. κ. φ.
2Pet. 1, 19. ὡς λύχνῳ φαίνονται ἐν
ἀχμηρῷ τόπῳ
1Joh. 2, 8. τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἤδη
φαίνει
Apo. 1, 16; 8, 12; 21, 23.

II. φαίνεσθαι

Mat. 1, 20; 2, 7. 13. 19; 6, 5. 16. 18;
9, 33; 13, 26; 23, 27. 28; 24,
27. 30.

Mar. 14, 64; 16, 9. Luc. 9, 8; 24, 11.

Rom. 7, 13. ἵνα φανῇ ἁμαρτία

2Cor. 13, 7. Phil. 2, 15 (ὡς φωστῆρας).

Heb. 11, 2. εἰς τὸ μὴ ἐκ φαινομένων

Jac. 4, 14. 1 Pet. 4, 18. Apoc. 18, 23.

Φαλίξ Luc. 8, 35.

φανερὸς

Mat. 6, 4. ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φα-
νερῷ (6. 18)

12, 16 (Mar. 8, 12).

Mar. 4, 22. Luc. 8, 17. Act. 4, 16; 7, 13.

Rom. 1, 19. φανερόν ἐστιν ἐν αὐτοῖς

2, 28. οὐ γὰρ ὃ ἐν τῷ φανερῷ
τοῦδατος etc.

1Cor. 3, 13. τὸ ἔργον φαν. γενήσεται

11, 19; 14, 25 (τὰ κρυπτά τῆς
καρδίας)

Gal. 5, 19 φανερά δέ ἐστι τὰ ἔργα

Phil. 1, 13. τοὺς δεσμοὺς μου φανε-
ροὺς ἐν Χριστῷ

1Tim. 4, 15. φανερά ἢ ἐν πᾶσιν

1Joh. 3, 10. ἐν τούτῳ φανερά - τὰ
τίκνα τοῦ Θεοῦ

φανεροῦν

Mar. 4, 22. οὐ γὰρ ἐστὶ τι κρυπτόν,
δὲ ἂν μὴ φανερωθῇ

16, 12 (ἐν ἐτέρᾳ μορφῇ). 14 (τοῖς
Ἰνδακα).

Joh. 1, 31. ἵνα φανερωθῇ τῷ Ἰσραὴλ

2, 11. ἐφανέρ. τὴν δόξαν αὐτοῦ

3, 21. ἵνα φανερ. αἰτοῦ τὸ ἔ.

7, 4. φανέρωσον σεαυτὸν τῷ κ.

9, 3. ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα
τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ

Joh. 17, 6. ἐφανέρωσά σου τὸ ὄν.

21, 1. ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν . . .
τοῖς μαθηταῖς etc.

- 14. ἐφανερῶθη δ' Ἰ. τοῖς μαθ.

Rom. 1, 19. Θεὸς γὰρ αὐτοῖς ἐφανέρ.

3, 21. δικαιοσύνη Θεοῦ. πεφανέρ.

16, 26. μυστηρίου - - σασιγμητέ-

νου, φανερωθέντος δὲ

νῦν (cf. 2 Tim. 1, 10. Tit.

1, 3. 1 Pet. 1, 10)

1Cor. 4, 5. φανερώσει τὰς βουλὰς

2Cor. 2, 14; 3, 3.

4, 10. 11. ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰ.

ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φα-

νερωθῇ etc.

5, 10. ἡμᾶς φανερωθῆναι. δεῖ

ἔμπροσθεν τοῦ βήματος

- 11. Θεοῦ δὲ πεφανερῶμεθα

7, 12; 11, 6.

Eph. 5, 13. πάντα ἀεγγόμενα ὑπὸ

τ. φωτός φανεροῦται etc.

Col. 1, 26. ἐφανερῶθη τοῖς ἁγίοις

3, 4. ὅταν ὁ Χριστὸς φαν. etc.

4, 4. ἵνα φανερώσω αὐτὸ

1Tim. 3, 16. ἐφανερῶθη ἐν σαρκί

Heb. 9, 8. 26.

1Pet. 5, 4. φανερωθέντος τοῦ ἀρχιεπ.

1Joh. 1, 2. ἡ ζωὴ ἐφανερῶθη etc.

2, 19. ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι οὐκ

- 28. ἵνα ὅταν φανερωθῇ

3, 2. οὐπω ἐφανερῶθη εἰ ἐσθ-

μεθα etc.

- 8. ἐκεῖνος ἐφανερῶθη ἵνα

- 5. εἰς τοῦτο ἐφανερῶθη - ἵνα

4, 9. ἐν τούτῳ ἐφανερῶθη ἡ

ἀγάπη - ἐν ἡμῖν ὅτι

Apoc. 3, 18. μὴ φανερωθῇ ἡ αἰσχύνῃ

15, 4. τὰ δικαιώματά σου ἔφαν.

φανερῶς

Mar. 1, 45. Joh. 7, 10. Act. 10, 3.
φανέρωσις 1 Cor. 12, 7. 2 Cor. 4, 2.
φανός Joh. 18, 3.

φανουήλ Luc. 2, 36.

φανταζόμενον Heb. 12, 21.

φαντασία Act. 25, 23.

φάντασμα Mat. 14, 26 (Mar. 6, 49).

φάραγξ Luc. 8, 5.

Φαραώ

Act. 7, 10. 13. 21. Rom. 9, 17. Heb.
11, 24.

Φαρίς Mat. 1, 3. Luc. 3, 33.

Φαρισαῖος

1) mit Σαδδουκ.:

Mat. 3, 7; 16, 1 (Mar. 8, 11). 6 (ζύμη.
11. Mar. 8, 15. Luc. 12, 1). 12
(διδαχή).

2) mit ἀρχιερεῖς s. ἀρχ.

3) mit γραμματεῖς s. γραμμ.

4) übrige Stellen:

Mat. 9, 11. 14. ἡμεῖς καὶ οἱ Φαρι-
σαῖοι νηστεύομεν (Mar.
2, 18. Luc. 5, 33)

- 34; 12, 2 (Mar. 2, 24. Luc. 6,
2). 14 (Mar. 3, 6). 24; 15,
12; 19, 3 (Mar. 10, 2); 23,
15 (Mar. 12, 13. καὶ τῶν
Ἡρωδιανῶν). 34. 41.

23, 26. Φαρισαῖοι τυφλοὶ (cf. Luc.
11, 39) - [37, 41]

Mar. 7, 1. 3; 8, 11. 15 (τῆς ζύμης
τῶν Φαρ.). (Luc. 12, 1)

Luc. 5, 17. Φαρισ. καὶ νομοδιδάσκ.

7, 30. οἱ δὲ Φαρ. καὶ οἱ νομικοί
- 38. 37. 39. εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ
Φαρισαίου etc.

11, 42. οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρ. (43)

Luc. 11, 37. 39. ἡρώτα αὐτὸν Φαρι-
σαῖός τις etc.

13, 31. προσῆλθόν τινας Φαρισ.

14, 1. τ. ἀρχόντων τῶν Φαρισ.

- 3. τ. νομικοὺς καὶ Φαρισ.

16, 14. οἱ Φ. φιλόργυροι ἐπύρχ.

17, 20. ἐπερωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τ. Φ.

18, 10. ὁ εἰς Φαρ. καὶ ὁ ἔτ. (11)

19, 39. τινὲς τῶν Φαρισαίων

Joh. 1, 24. ἴσταν ἐκ τῶν Φαρισαίων

3, 1. ἄνθρωπος ἐκ τῶν Φαρι-
σαίων, Νικόδημος

4, 1; 7, 32. 47.

7, 49. ἐκ τῶν ἀρχ. . . ἢ ἐκ τ. Φ.

8, 13; 9, 15. 16. 40; 11, 46.

12, 19. οἱ οὖν Φαρισαῖοι εἶπεν
πρὸς αὐτοὺς

- 42. διὰ τοὺς Φ. οὐχ ὡμολόγ.

Act. 5, 34. τι. . . Φαρ. ὄν. Γεμυλιήλ

15, 5. ἀπὸ τῆς αἰρέσεως τῶν Φ.

23, 6. τὸ δὲ ἕτερον Φαρισαίων

- ἐγὼ Φαρ. εἰμι, υἱὸς Φαρ.

- 8. Φαρισαῖοι δὲ ὁμολογοῦσι

- 9. οἱ γραμματεῖς τοῦ μί-
ρους τῶν Φαρισαίων

26, 5. ἐξῆσα Φαρισαῖος

Phil. 3, 5. κατὰ νόμον Φαρισαῖος

φαρμακεία

Gal. 5, 20. Apoc. 9, 21; 18, 23.

φαρμακεύς Apoc. 21, 8.

φαρμακός Apoc. 22, 15.

φάσις Act. 21, 31.

φάτνη Luc. 2, 7. 12. 16; 13, 15.

φάυλος

Joh. 3, 20. Rom. 9, 11. Tit. 2, 8.

Jac. 3, 16.

φέγγος

Mat. 24, 29 (Mar. 13, 24). Luc. 11, 33.

φείδωσθαι

Act. 20, 29. μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμν.
Rom. 8, 32. τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφεί-
σατο

11, 21. τῶν - κλάδων οὐκ ἐφεί-
σατο etc.

1 Cor. 7, 28. ἐγὼ δὲ ὑμῶν φειδομαι

2 Cor. 1, 23; 12, 6; 13, 2.

2 Pet. 2, 4. ἀγγέλων ἀμ. οὐκ ἐφείσατο
- 5. ἀρχ. κόσμου οὐκ ἐφείσ.

φειδομένως 2 Cor. 9, 6.

φελόνης 2 Tim. 4, 13.

φείρειν † = tolerare

Mat. 14, 11 (Mar. 6, 27. 28). 18; 17, 17

(Mar. 9, 17. 19. 20). Mar. 1, 32.

Mar. 2, 3 (Luc. 5, 19); 4, 8; 7, 32;

8, 23; 12, 15. 16; 15, 22.

Luc. 15, 23; 22, 26; 24, 1.

Joh. 2, 8 (bis); 4, 33.

12, 24. πολὺν καρπὸν φέρει (cf.
15, 2. 4. 5. 8. 16)

18, 29; 19, 39; 20, 27; 21, 10.

21, 18. ἄλλος σε . . οἶσει ὅπου
οὐ θάλλεις

Act. 2, 2; 4, 34. 37; 5, 2. 16; 12, 10

(πύλην φέρουσιν εἰς τὴν

πόλιν); 14, 18; 25, 7 (αι-

τιώματα. 18. αἰτίαν); 27,

15. 17.

† Rom. 9, 22. ἤνεγκεν ἐν πολλῇ μα-
κροθυμίᾳ σκευὴ ὀργῆς

2 Tim. 4, 13. φέρε καὶ τὰ βιβλία

Heb. 1, 3. φέρων τε τὰ πάντα τῷ
ῥήματι τῆς δυνάμεως

6, 1. ἐπὶ τ. τελειότητι φερώμ.

9, 16. θάνατον ἀνάγκη φέρεσθ.

12, 20. οὐκ ἐφερ. γ. τὸ διαστελλ.

† 13, 13. τ. ὀνειδισμὸν αὐτοῦ φέρε.

1 Pet. 1, 13. τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν

2 Pet. 1, 1. φωνῆς ἐνοχθείσης (cf. 18)

- 21. ἤνιχθῃ ποτὶ προφητεία

- - ὑπὸ Ἦν. ἀγ. φερόμενοι

† 2, 11. οὐ φέρουσι κατ' αὐτῶν -
βλάβσημιον κρίσειν

2 Joh. 10. Apoc. 21, 24. 26.

φεύγειν

Mat. 2, 13. φεύγει εἰς Αἴγυπτον

3, 7. φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλού-
σης ὀργῆς (Luc. 3, 7)

8, 33 (Mar. 5, 14. Luc. 8, 34).

10, 23. φεύγετε εἰς τὴν ἐτίραν εὐα.

23, 33. πῶς φύγ. ἀπὸ τ. κρίσεως

24, 16. φευγέτωσαν ἐπὶ τὰ ὄρη

(Mar. 13, 14. Luc. 21, 21)

26, 56. ἀφέντας αὐτὸν ἔφυγον
(Mar. 14, 50. 52)

Mar. 16, 8. Joh. 10, 5. 12. 13.

Act. 7, 29; 27, 30.

1 Cor. 6, 18. φεύγετε τὴν πορνείαν

10, 14. φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολ.

1 Tim. 6, 11. ταῦτα φεύγε

2 Tim. 2, 22. τὰς δὲ νεωτερικὰς ἐπι-
θυμίας φεύγε

Heb. 11, 34; 12, 25.

Jac. 4, 7. καὶ φεύξεται ἀφ' ὑμῶν

Apoc. 9, 6; 12, 6; 16, 20; 20, 11.

Φῆλιξ

Act. 23, 24. 26; 24, 3. 22. 24. 25.

27; 25, 14.

φήμη Mat. 9, 26. Luc. 4, 14.

Φῆστος

Act. 24, 27; 25, 1. 4. 9. 12. 13. 14.

22. 23. 24; 26, 24. 25. 32.

φθάνειν Mat. 12, 23 (Luc. 11, 20).

Rom. 9, 31. 2 Cor. 10, 14. Phil. 3,

16. 1 Th. 2, 16; 4, 15.

φθαρτός

Rom. 1, 28. 1 Cor. 9, 25; 15, 53. 54.

1 Pet. 1, 18. 23.

φθίγγεσθαι

Act. 4, 18. 2 Pet. 2, 16. 18.

φθείρειν

1 Cor. 3, 17. εἰ τις τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ
φθείρει. φθαρεί τοῦτον
ὁ θεός15, 53. φθείρουσιν ἡθὴ χρησθ'
ὁμιλῆσαι κακὰ

2 Cor. 7, 2 οὐδὲνα ἐφθείραμεν

11, 3. μήπως - φθαρή τὰ νοή-
ματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς
ἀπλότητοςEph. 4, 22. ἀνθρώπων τὸν φθειρό-
μενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας2 Pet. 2, 12. ἐν τῇ φθορᾷ αὐτῶν καὶ
φθαρήσονται

Jud. 10. ἐν τοῦτοις φθείρονται

Apoc. 19, 2. ἦτις ἐφθίρει τὴν γῆν ἐν
τῇ πορνείᾳ αὐτῆς

φθινοπωρινός Jud. 13.

φθόγγος Rom. 10, 18. 1 Cor. 14, 7.

φθόνειν Gal. 5, 26 [Jac. 4, 2].

φθόνος

Mat. 27, 18. ὅτι διὰ φθόνον παρέδω-
καν (Mar. 15, 10)Rom. 1, 29. μιστοὺς φθόνου, φθό-
ρου, ἱριδος, δόλου

Gal. 5, 21. φθόνοι, φθόνοι, μίται

Phil. 4, 15. διὰ φθόνον καὶ ἱρίν

1 Tim. 6, 4. ἐξ ὧν γίνεταί φθόνος, ἱρίς
Tit. 3, 3. ἐν κακίᾳ καὶ φθόνῳ δια-
γόντεςJac. 4, 5. πρὸς φθόνον ἐπιποθεῖ
τὸ πνεῦμα

1 Pet. 2, 1. ὑποκριταί καὶ φθόνους

φθορά

Rom. 8, 21. ἀπὸ τ. δουλείας τῆς φθ.

1 Cor. 15, 42. 50. σπείρεται ἐν φθορᾷ

Gal. 6, 8. ἐκ τῆς σ. θείρεται φθοράν

Col. 2, 22. ἃ ἵσται πάντα εἰς φθοράν

2 Pet. 1, 4. τῆς ἐν κόσμῳ ἐν ἀπισ-
μίᾳ φθορᾶς2, 12. γεγεννημένα εἰς ἄλωσιν
καὶ φθοράν etc.- 19. δοῦλοι ὑπάρχοντες τῆς
φθορᾶς

φιάλη

Apoc. 5, 8 (φιάλας χρυσᾶς γεμού-
σας. 15, 7); 16, 1 (2. 3. 4. 8. 10.
12. 17); 17, 1; 21, 9.

φιλάγαθος Tit. 1, 8.

Φιλαδέλφεια Apoc. 1, 11; 3, 7.

φιλαδέλφια

Rom. 12, 10. 1 Th. 4, 9. Heb. 13, 1
1 Pet. 1, 22. 2 Pet. 1, 7.

φιλάδελφος 1 Pet. 3, 8.

φιλανδρος Tit. 2, 4.

φιλανθρώπια Act. 28, 2. Tit. 3, 4.

φιλανθρώπως Act. 27, 3.

φιλαργυρία 1 Tim. 6, 10.

φιλάργυρος

Luc. 16, 14. 2 Tim. 3, 2.

φιλαυτος 2 Tim. 3, 2.

φιλεῖν † = küssen

Mat. 6, 5. φιλοῦσιν - προσεύχονται
10, 37. ὁ φιλ. πατέρα - ὑπὲρ ἐμ
23, 6 (Luc. 20, 46).† 26, 48. ὃν ἐν φιλήσῃ, αὐτὸς ἴσθ
(Mar. 14, 44. Luc. 22, 47)

Joh. 5, 20. ὁ γ. πατήρ φιλεῖ τὸν υἱόν

11, 3. ὃν φιλεῖς ἀσθенаί

- 36. ἴδε πῶς ἐφιλεῖ αὐτόν

12, 25. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

Joh. 15, 19. ὁ κόσμος. ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει
 16, 27. ὁ πατήρ φιλεῖ ὑμᾶς
 - - ὑμεῖς ἡμεῖς πεφιλήκατε
 20, 2. μαθητ. δὲ ἐφίλει ὁ Ἰησ.
 21, 15. 16. σὺ οἶδας ὅτι φιλω σε
 - 17. Σίμων Ἰ., φιλεῖς με; etc.
 2 Cor. 16, 22. εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν Κύρ.
 Tit. 3, 15. ἀσπασαί τοὺς φιλοῦντας
 ἡμᾶς ἐν πίστει
 Apoc. 3, 19. ἐγὼ ὅσους ἐὰν φιλω,
 ἐλέγχω καὶ παιδεύω
 22, 15. ὁ φιλῶν κ. ποιῶν ψεῦδος
 φιλήδονος 2 Tim. 3, 4.
 φίλημα
 Luc. 7, 45. φ. μοι οὐκ ἔδωκας (22, 48)
 Rom. 16, 16 (ἐν φιλήματι ἀγίω. 1 Cor.
 16, 20. 2 Cor. 13, 12. 1 Th.
 5, 26. 1 Pet. 5, 14)

Φιλήμων Philom. 1.

Φιλητος 2 Tim. 2, 17.

φιλία Jac. 4, 4.

Φιλιππήσιοι Phil. 4, 15.

Φίλιπποι

Act. 16, 12; 20, 6. Phil. 1, 1. 1 Th. 2, 2.

Φίλιππος

I. der Apostel:

Mat. 10, 3. Mar. 3, 18. Luc. 6, 14.

Joh. 1, 44. 45. 46. 47. 49; 6, 5.

7; 12, 21. 22; 14, 8. 9. Act. 1, 13.

II. der Diakon:

Act. 6, 5; 8, 5. 6. 12. 13. 26. 29. 30.

31. 34. 35. 37. 38. 39. 40; 21, 8.

III. Sohn Herodes des Gr. und
 der Marianne:

Mat. 14, 3. Mar. 6, 17. Luc. 3, 19.

IV. Sohn Herodes des Gr. und
 der Cleopatra:

Mat. 16, 13. Mar. 8, 27. Luc. 3, 1.

φιλόθεος 2 Tim. 3, 4.

Φιλόλογος Rom. 16, 15.

φιλονεικία Luc. 22, 24.

φιλόνηκος 1 Cor. 11, 16.

φιλοξενία Rom. 12, 13. Heb. 13, 2.

φιλόξενος

1 Tim. 3, 2. Tit. 1, 8. 1 Pet. 4, 9.

φιλοπρωτεύειν 3 Joh. 9.

φίλος

Mat. 11, 19. τελωνῶν φίλος καὶ ἀμαρ-
 τωλῶν (Luc. 7, 34)

Luc. 7, 6; 11, 5. 6. 8.

12, 4. λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλ. μου

14, 10. φίλε, προσανέβηθι ἀνω-
 τερων

- 12; 15, 6. 9. 29.

16, 9. ποιῶσατε ἑαυτοὺς φίλους
 21, 16; 23, 12.

Joh. 3, 29. ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου

11, 11. Ἀδάμας ὁ φίλος ἡμῶν

15, 13. Θῆ ὑπὲρ τῶν φίλ. αὐτοῦ

- 14. ὑμεῖς φίλοι μου ἐστέ

- 15. ὑμᾶς δὲ εἰρηκα φίλους

19, 12. οὐκ εἰ φίλος κ. Καίσαρος

Act. 10, 24; 19, 31; 27, 3.

Jac. 2, 23. Ἀβρ. - φίλος Θεοῦ ἐκλήθη

4, 4. φίλος εἶναι τοῦ κόσμου

3 Joh. 15. ἀσπάζονται σε οἱ φ. etc.

φιλοσοφία Col. 2, 8.

φιλόσοφος Act. 17, 18.

φιλόστοργος Rom. 12, 10.

φιλότεχνος Tit. 2, 4.

φιλοτιμίσθαι

Rom. 15, 20. 2 Cor. 5, 9. 1 Th. 4, 11.

φιλοφρόνως Act. 28, 7.

φιλόφρων 1 Pet. 3, 8.

φιμούν

Mat. 22, 12. 34. Mar. 1, 25 (Luc. 4

35); 4, 39. 1 Cor. 9, 9 (1 Tim. 5, 18). 1 Pet. 2, 15.

Φέγων Rom. 16, 14.

φλογίζεν Jac. 3, 6.

φλόξ

Luc. 16, 24. Act. 7, 30. 2 Th. 1, 8.

Hebr. 1, 7. Apoc. 1, 14 (2, 18; 19, 12).

φλυαρεῖν 2 Joh. 10.

φλύαρος 1 Tim. 5, 13.

φοβείσθαι

1) τὸν Θεόν, τὸν Κύριον:

[Mat. 9, 8]. Luc. 1, 50; 18, 2. 4; 23, 40.

Act. 10, 2. 22. 35; 13, 16 (οἱ φοβούμενοι. 26).

Col. 3, 22 (τὸν Κύρ.). 1 Pet. 2, 17.

Apoc. 11, 18 (τὸ ὄνομά σου); 14, 7; 15, 4; 19, 5.

2) übrige Stellen:

Mat. 1, 20; 2, 22.

10, 26. μὴ οὖν φοβηθῆτε αὐτούς

- 28. μὴ φοβείσθε ἀπὸ τῶν - φοβηθῆτε δὲ μάλλον τὸν δυνάμενον (Luc. 12, 4. 5. 7)

14, 5. ἐφοβήθη τὸν ὄχλον (Mar.

6, 20) (φοβείσθαι τὸν ὄχλον: Mat. 21, 26 (Mar.

11, 32). 46 (Mar. 12, 12.

Luc. 20, 19). Luc. 22, 9.

Joh. 9, 22 (τοὺς Ἰουδ.).

Act. 5, 26 (τ. λαόν)).

Mat. 14, 27. ἐγὼ εἰμι, μὴ φοβείσθε

(Mar. 6, 50. Joh. 6, 19. 20)

([Luc. 24, 36])

- 30; 17, 6. 7 (Luc. 9, 34); 25,

25 (Luc. 19, 21); 27, 54;

28, 5. 10.

Mar. 4, 41. ἐφοβήθησ. φόβον μέγαν (Luc. 8, 25) (cf. Luc. 2, 9)

5, 15 (Luc. 8, 35). 33.

- 36. μὴ φοβοῦ, μόνον πιστεῦτε (Luc. 8, 50)

9, 32 (Luc. 9, 45); 10, 32; 11, 18; 16, 8.

Luc. 1, 13. μὴ φοβοῦ, Ζαχαρία (cf. 30)

- 10. μὴ φοβείσθε

5, 19. μὴ φοβοῦ. ἀπὸ τοῦ νῦν

12, 32. μὴ φοβοῦ, τὸ μικρὸν ποίμνιον

Joh. 12, 15. „μὴ φοβοῦ, θύγατερ Σιών“

19, 8. μάλλον ἐφοβήθη

Act. 9, 26; 16, 38; 18, 9; 22, 29 [23, 10]; 27, 17. 24 (μὴ φοβοῦ, Παῦλε). 29.

Rom. 11, 20. μὴ ὑψηλοφρ. ἀλλὰ φοβεῖ

13, 3. μὴ φοβείσθαι τὴν ἐξουσίαν.

- 4. ἐὰν δὲ τὸ κακ. ποιῇς, φ.

2 Cor. 11, 3; 12, 20.

Gal. 2, 12 (τοὺς ἐκ περιτ.); 4, 11.

Eph. 5, 33. γυνὴ ἵνα φοβ. τὸν ἄνδρα

Heb. 4, 1; 11, 23. 27.

13, 6. „Κύριος ἐμοὶ βοηθός, κ.

οὐ φοβηθήσομαι“

1 Pet. 3, 6. μὴ φοβούμενοι μηδὲμίαν

πτύχησιν

- 14. „τὸν δὲ φόβον αὐτῶν

μὴ φοβηθῆτε“

1 Joh. 4, 18. ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τε

λελειπται ἐν τῇ ἀγάπῃ

Apoc. 1, 17. μὴ φοβοῦ, ἐγὼ εἰμι

2, 10. μηδὲν φοβοῦ ἃ μέλλουσιν

πάσχειν

φοβερός Heb. 10, 27. 31; 12, 21

φόβητρον Luc. 21, 11.

φόβος

φ. μέγας α. μέγας.

1) φ. Θεοῦ, τοῦ Κυρίου,
Χριστοῦ:

Act. 9, 31 (τοῦ Κυρ.). Rom. 8, 18.

2 Cor. 5, 11 (τοῦ Κυρ.); 7, 1.

Eph. 5, 21 (τοῦ Χρ.).

2) a brige Stellen:

Mat. 14, 26; 28, 4.

- 8. μετὰ φόβου κ. χαρᾶς μεγ.

Luc. 1, 12. φόβος ἐπέπεσον ἐπ' αὐ-
τόν (cf. Act. 19, 17. Apoc.
11, 11)

- 65. ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος

5, 26. ἐπλήσθησαν φόβου

7, 16. ἔλαβε δὲ φόβος πάντας

21, 26. ἀπὸ φόβου καὶ προσδο-
κίας τῶν

Joh. 7, 13. διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰου-
δαίων (19, 38; 20, 19)

Act. 2, 43. ἐγένετο δὲ πᾶσι ψ. φόβ.

Rom. 8, 15. οὐ γὰρ ἐλάβετε πνεῦμα
δουλείας πάλιν εἰς φόβον

13, 3. οἱ γὰρ ἄρχοντες οὐκ εἰσι
φόβος τῶν ἀγαθ. ἔργων

- 7. ἀπόδοτε - - τῷ τὸν φό-
βον, τὸν φόβον

1 Cor. 2, 3. ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ
πολλῷ (cf. 7, 15. Eph. 6,
5. Phil. 2, 12)

2 Cor. 7, 5. ἔξ. μάχαι, ἰσωθεν φόβοι

- 11. ἀγανάκτησιν, ἀλλὰ φόβ.

1 Tim. 5, 20. ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ φό-
βον ἔχωσι

Heb. 2, 15. φόβῳ θανάτου - - ἵνα
χοι ἦσαν δουλείας

1 Pet. 1, 17. ἐν φόβῳ - ἀναστρέφετε
2, 18. ὑποτασσόμε. ἐν παντὶ φ.

1 Pet. 3, 2. τὴν ἐν φ. ἀγνὴν ἀναστρ.

- 14. τὸν δὲ φόβον αὐτῶν μὴ
φοβηθῆτε

- 15. μετὰ πραύτητος κ. φόβου

1 Joh. 4, 18. φόβος οὐκ ἵστιν ἐν τῇ
ἀγάπῃ etc.

Jud. 23. οὐς δὲ ἐν φόβῳ σώζετε

Apoc. 18, 10 (15).

Φοίβη Rom. 16, 1.

Φοινίκη Act. 11, 19; 14, 3; 21, 2.

Φοίνιξ Act. 17, 12.

φοίνιξ Joh. 12, 13. Apoc. 7, 9.

φονεύειν

Mat. 5, 21 (19, 18). (μὴ φ. Mar. 10,

19. Luc. 18, 20. Rom. 13, 9. Jac.

2, 11); 23, 31 (τοὺς προφ.). 35.

Jac. 4, 2; 5, 6 (τὸν δίκαιον).

φονεύς

Mat. 22, 7. Act. 3, 14; 7, 52; 23, 4.

1 Pet. 4, 15. Apoc. 21, 8; 22, 15.

φόρος

Mat. 15, 19 (Mar. 7, 21). Mar. 15, 7

(Luc. 23, 19. 25). Act. 9, 1. Rom.

1, 29. Gal. 5, 21. Heb. 11, 37.

Apoc. 9, 21.

φορεῖν

Mat. 11, 8. Joh. 19, 5. Rom. 13, 4

(τὴν μάχαιραν). 1 Cor. 15, 49

(τὴν εἰκόνα). Jac. 2, 3.

φόρον Ἀππίου Act. 28, 15.

φόρος

Luc. 20, 22; 23, 2. Rom. 13, 6. 7.

φορεῖς Mat. 11, 28. Luc. 11, 46.

φορεῖον

Mat. 11, 30; 23, 4 (Luc. 11, 46). Act.

27, 10. Gal. 6, 5.

Φουρτουνάτος, Φορτουνά-

τος 1 Cor. 16, 15. 17.

Mat. 23, 12. ὅστις δὲ ὑψώσει ἑαυτὸν,
ταπεινωθήσ. etc. (Luc.
14, 11; 18, 14)
Luc. 1, 52. καὶ ὑψώσει ταπεινούς
Joh. 8, 14. Μωϋσῆς ὑψώσας τὸν ὄφιν
ἐν τῇ etc.
8, 28. ὅταν ὑψώσῃτε τὸν υἱὸν
12, 82. ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς
- 34. δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου

Act. 2, 32. τῇ δεξιᾷ οὖν τοῦ Θεοῦ
ὑψωθείς
5, 31. τοῦτον δ' ὁ . . σωτήρα
ὑψώσας τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ
13, 17. τὸν λαὸν ὑψώσας ἐν τῇ π.
2Cor. 11, 17. ταπεινώθητε, ἵνα ὑμ. ὑψωθ.
Jac. 4, 10. ταπεινώθητε ἐνώπιον τοῦ
Κυρίου καὶ ὑψώσας ὑμᾶς
(1 Pet. 5, 6)
ὕψωμα Rom. 8, 39. 2 Cor. 10, 5.

Φ.

φαγεῖν

Mit πίνειν verbunden α. πίνειν.

Mat. 12, 4. ἄρτους τῆς προφ. ἔφ. etc.

(Mar. 2, 26. Luc. 6, 4)

14, 16, 20 (Mar. 6, 31. 36. 37. 42.

44. Luc. 9, 13. 17. Joh. 6, 5).

15, 20. ἀνίπτοις χερσὶ φαγεῖν

- 32, 37 (Mar. 8, 1. 2. 8. 9).

25, 35. καὶ ἰδὼκατέ μοι φαγεῖν
(cf. 42)

26, 17. φαγεῖν τὸ πάσχα (Mar.

12, 14. Luc. 22, 8. 11. cf.

Joh. 18, 28)

- 26. λάβετε, φάγετε (Mar. 14,

22. Luc. 22, 15. 16. 1 Cor.

11, 24)

Mar. 3, 20; 5, 43 (Luc. 8, 55); 11, 14.

Luc. 4, 2; 7, 36.

13, 26. ἐφάγομεν ἐνώπιόν σου

14, 1. σαββάτῳ φαγεῖν ἄρτον

- 15. μακάρ. ὃς φάγεται ἄρτον

15, 23; 24, 43.

Joh. 4, 31. 32. 33; 6, 23. 26. 31(49). 50. 51.

Joh. 4, 52. 53. δοῦναι τὴν σάρκα φ.
- 58. ἔφαγον οἱ πατέρες ὑμῶν

Act. 10, 13. 14 (11, 7).

Rom. 14, 2. 21. 23.

1Cor. 8, 8. 13; 10, 8 (βρώμα πνευ-

ματικόν); 11, 20 (κυρια-

κὸν δεῖκναι). 21. 33.

2Th. 3, 8. Heb. 13, 10.

Jac. 5, 3. τὰς σάρκας ὑμῶν

Apoc. 2, 7. φ. ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς

- 14. φαγεῖν εἰδωλόθυτα (20)

- 17. [φαγεῖν ἀπὸ] τοῦ μάννα

10, 10; 17, 16 (σάρκας αὐτῆς).

19, 18. σάρκας βασιλέων

φάγος Mat. 11, 19 (Luc. 7, 34).

I. φαίνειν

Joh. 1, 5. φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει

5, 35. ὁ λύχνος ὁ καὶ ὁ μ. κ. φ.

2Pet. 1, 19. ὡς λύχνῳ φαίνονται ἐν

αὐχμηρῷ τόπῳ

1Joh. 2, 8. τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἤδη

φαίνει

Apoc. 1, 16; 8, 12; 21, 23.

II. φαίνεσθαι

Mat. 1, 20; 2, 7. 13. 19; 6, 5. 16. 18;
9, 33; 13, 26; 23, 27. 28; 24,
27. 30.

Mar. 14, 64; 16, 9. Luc. 9, 8; 24, 11.

Rom. 7, 13. ἵνα φανῇ ἁμαρτία

2Cor. 13, 7. Phil. 2, 15 (ὡς φωστῆρες).

Heb. 11, 2. εἰς τὸ μὴ ἐκ φαινομένων

Jac. 4, 14. 1 Pet. 4, 18. Apoc. 18, 23.

Φαλίσκ Luc. 8, 35.

φανερὸς

Mat. 6, 4. ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φα-
νερῷ (6. 18)

12, 16 (Mar. 8, 12).

Mar. 4, 22. Luc. 8, 17. Act. 4, 16; 7, 13.

Rom. 1, 19. φανερόν ἐστιν ἐν αὐτοῖς

2, 28. οὐ γὰρ ὃ ἐν τῷ φανερῷ

Ἰουδαίος etc.

1Cor. 3, 13. τὸ ἔργον φαν. γενήσεται

11, 19; 14, 25 (τὰ κρυπτὰ τῆς

καρδίας)

Gal. 5, 19 φανερά δὲ ἐστί τὰ ἔργα

Phil. 1, 18. τοὺς δεσμοὺς μου φανε-

ροὺς ἐν Χριστῷ

1Tim. 4, 15. φανερά ἢ ἐν πᾶσιν

1Joh. 3, 10. ἐν τούτῳ φανερά - τὰ

τίκνα τοῦ Θεοῦ

φανεροῦν

Mar. 4, 22. οὐ γὰρ ἐστὶ τι κρυπτὸν,

ὃ ἐὰν μὴ φανερωθῇ

16, 12 (ἐν ἐτέρᾳ μορφῇ). 14 (τοῖς

ἰνδικα).

Joh. 1, 31. ἵνα φανερωθῇ τῷ Ἰσραὴλ

2, 11. ἵφανέρ. τὴν δόξαν αὐτοῦ

3, 21. ἵνα φανερ. αὐτοῦ τὰ ἔ.

7, 4. φανέρωσον σεαυτὸν τῷ κ.

9, 3. ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα

τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ

Joh. 17, 6. ἵφανέρωσά σου τὸ ἔν.

21, 1. ἵφανέρωσεν λαίτῶν . . .

τοῖς μαθηταῖς etc.

- 14. ἵφανερῶθῃ ὁ Ἰ. τοῖς μαθ.

Rom. 1, 19. Θεὸς γὰρ αὐτοῖς ἵφανέρ.

3, 21. δικαιοσύνη θ. παφανέρ.

16, 26. μυστηρίου - - σεσιγημέ-

νου, φανερωθέντος δὲ

νῦν (cf. 2 Tim. 1, 10. Tit.

1, 3. 1 Pet. 1, 10)

1Cor. 4, 5. φανερώσει τὰς βουλὰς

2Cor. 2, 14; 3, 3.

4, 10. 11. ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰ.

ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φα-

νερωθῇ etc.

5, 10. ἡμᾶς φανερωθῆναι διὰ

ἔμπροσθεν τοῦ βήματος

- 11. Θεῷ δὲ πεφανερῶμεθα

7, 12; 12, 6.

Eph. 5, 13. πάντα ἡλεγχόμενα ὑπὸ

τ. φωτὸς φανεροῦνται etc.

Col. 1, 26. ἵφανερῶθῃ τοῖς ἁγίοις

3, 4. ὅταν ὁ Χριστὸς φαν. etc.

4, 4. ἵνα φανερώσω αὐτό

1Tim. 3, 16. ἵφανερῶθῃ ἐν σαρκί

Heb. 9, 8. 26.

1Pet. 5, 4. φανερωθέντος τοῦ ἀρχιε.

1Joh. 1, 2. ἡ ζωὴ ἵφανερῶθῃ etc.

2, 19. ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι οὐκ

- 28. ἵνα ὅταν φανερωθῇ

3, 2. οὐπω ἵφανερῶθῃ εἰ ἐσθ-

μεθα etc.

- 5. ἵκατος ἵφανερῶθῃ ἵνα

- 8. εἰς τοῦτο ἵφανερῶθῃ - ἵνα

4, 9. ἐν τούτῳ ἵφανερῶθῃ ἡ

ἀγάπη - ἐν ἡμῖν ὅτι

Apoc. 3, 18. μὴ φανερωθῇ ἡ ἀσυχνὴ

15, 4. τὰ δικαιώματά σου ἵφαν.

φανερῶς

Mar. 1, 45. Joh. 7, 10. Act. 10, 3.

φανέρωσις 1 Cor. 12, 7. 2 Cor. 4, 2.

φανός Joh. 18, 3.

Φαουήλ Luc. 2, 36.

φανταζόμενον Heb. 12, 21.

φαντασία Act. 25, 23.

φάντασμα Mat. 14, 26 (Mar. 6, 49).

φάραγξ Luc. 3, 5.

Φαραώ

Act. 7, 10. 13. 21. Rom. 9, 17. Heb.

11, 24.

Φαρές Mat. 1, 3. Luc. 3, 33.

Φαρισαῖος

1) mit Σαδδουκ.:

Mat. 3, 7; 16, 1 (Mar. 8, 11). 6 (ζύμη.

11. Mar. 8, 15. Luc. 12, 1). 12

(διδαχή).

2) mit ἄρχιερεῖς s. ἄρχ.

3) mit γραμματεῖς s. γραμμ.

4) übrige Stellen:

Mat. 9, 11. 14. ἡμεῖς καὶ οἱ Φαρι-

σαῖτοι νηστεύομεν (Mar.

2, 18. Luc. 5, 33)

- 34; 12, 2 (Mar. 2, 24. Luc. 6,

2). 14 (Mar. 3, 6). 24; 15,

12; 19, 3 (Mar. 10, 2); 22,

15 (Mar. 12, 13. καὶ τῶν

Ἡρωδιανῶν). 34. 41.

23, 26. Φαρισαῖοι τυφλοὶ (cf. Luc.

11, 39) - [27, 41]

Mar. 7, 1. 3; 8, 11. 15 (τῆς ζύμης

τῶν Φαρ.). (Luc. 12, 1)

Luc. 5, 17. Φαρισ. καὶ νομοδιδάσκ.

7, 30. οἱ δὲ Φαρ. καὶ οἱ νομικοὶ

- 36. 37. 39. εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ

Φαρισαίου etc.

11, 42. οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρ. (43)

Luc. 11, 37 33. ἡρώτα αὐτὸν Φαρι-
σαῖτός τις etc.

13, 31. προσῆλθόν τινες Φαρισ.

14, 1. τ. ἀρχίτων τῶν Φαρισ.

- 3. τ. νομικοὺς καὶ Φαρισ.

16, 14. οἱ Φ. φιλάργυροι ὑπάρχ.

17, 20. ἐπερωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τ. Φ.

18, 10. ὁ εἰς Φαρ. καὶ ὁ ἐκ. (11)

19, 39. τινὲς τῶν Φαρισαίων

Joh. 1, 24 ἴσμεν ἐκ τῶν Φαρισαίων

3, 1. ἄνθρωπος ἐκ τῶν Φαρι-

σαίων, Νικόδημος

4, 1; 7, 32 47.

7, 49. ἐκ τῶν ἀρχ. . . ἢ ἐκ τ. Φ.

8, 13; 9, 15. 16. 40; 11, 46.

12, 19. οἱ οὖν Φαρισαῖοι εἶπον

πρὸς αὐτούς

- 42. διὰ τοὺς Φ. οὐχ ὁμολόγη.

Act. 5, 34. τίς . . Φαρ. ὄν. Γεμαλιήλ

15, 5. ἀπὸ τῆς αἰρέσεως τῶν Φ.

23, 6. τὸ δὲ ἕτερον Φαρισαίων

- ἐγὼ Φαρ. εἰμι, υἱὸς Φαρ.

- 8. Φαρισαῖοι δὲ ὁμολογοῦσι

- 9. οἱ γραμματεῖς τοῦ μί-

θροῦ τῶν Φαρισαίων

26, 5. ἐξησα Φαρισαῖος

Phil. 3, 5. κατὰ νόμον Φαρισαῖος

φαρμακεία

Gal. 5, 20. Apoc. 9, 21; 18, 23.

φαρμακεύς Apoc. 21, 8.

φαρμακός Apoc. 22, 15.

φάσις Act. 21, 31.

φάτνη Luc. 2, 7. 12. 16; 13, 15.

φάυλος

Joh. 3, 20. Rom. 9, 11. Tit. 2, 8.

Jac. 3, 16.

φέγγος

Mat. 24, 29 (Mar. 13, 24). Luc. 11, 33.

φείδασθαι

Act. 20, 29. μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμν.
Rom. 8, 32. τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφεί-
σατο

11, 21. τῶν - κλάδων οὐκ ἐφεί-
σατο etc.

1Cor. 7, 28. ἐγὼ δὲ ὑμῶν φειδομαι

2Cor. 1, 23; 12, 6; 13, 2.

2Pet. 2, 4. ἀγγέλων ἀμ. οὐκ ἐφείσατο
- 5. ἀρχ. κόσμου οὐκ ἐφείσατο.

φειδομένως 2 Cor. 9, 6.

φελόνης 2 Tim. 4, 13.

φέρειν † = tolerare

Mat. 14, 11 (Mar. 6, 27. 28). 18; 17, 17

(Mar. 9, 17. 19. 20). Mar. 1, 32.

Mar. 2, 3 (Luc. 5, 19); 4, 8; 7, 32;
8, 23; 12, 15. 16; 15, 22.

Luc. 15, 23; 22, 26; 24, 1.

Joh. 2, 8 (bis); 4, 33.

12, 24. πολὺν καρπὸν φέρει (cf.
15, 2. 4. 5. 8. 16)

18, 29; 19, 39; 20, 27; 21, 10.

21, 18. ἄλλος σε . . οἶσει ὅπου
οὐ θίλεις

Act. 2, 2; 4, 34. 37; 5, 2. 16; 12, 10
(πύλην φέρονσαν εἰς τὴν
πόλιν); 14, 13; 25, 7 (αι-
τιώματα. 18. αἰτίαν); 27,
15. 17.

† Rom. 9, 22. ἤνεγκεν ἐν πολλῇ μα-
κροθυμίᾳ σκευὴ ὀργῆς

2Tim. 4, 13. φέρε καὶ τὰ βιβλία

Heb. 1, 3. φέρων τε τὰ πάντα τῷ
ῥήματι τῆς δυνάμεως

6, 1. ἐπὶ τ. τελειότητι φερόμ.

9, 16. θάνατον ἀνάγκη φέρεισθ.

12, 20. οὐκ ἔφερ. γ. τὸ διαστελλ.

† 13, 13. τ. ὀνειδισμὸν αὐτοῦ φέρ.

1Pet. 1, 13. τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν

2Pet. 1, 1. φωνῆς ἐναχθείσης (cf. 18)

- 21. ἤνιχθη ποτὶ προφητεία

- - ὑπὸ Πν. ἁγ. φερόμενοι

† 2, 11. οὐ φέρουσι κατ' αὐτῶν -
βλάβσημον χρίσιν

2 Joh. 10. Apoc. 21, 24. 26.

φεύγειν

Mat. 2, 13. φεύγει εἰς Αἴγυπτον

3, 7. φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλού-
σης ὀργῆς (Luc. 3, 7)

8, 33 (Mar. 5, 14. Luc. 8, 34).

10, 23. φεύγετε εἰς τὴν ἐτίραν εὐα.

23, 33. πῶς φύγ. ἀπὸ τ. κρίσεως

24, 16. φευγέτωσαν ἐπὶ τὰ ὄρη

(Mar. 13, 14. Luc. 21, 21)

26, 56. ἀφίντες αὐτὸν ἐφυγον
(Mar. 14, 50. 52)

Mar. 16, 8. Joh. 10, 5. 12. 13.

Act. 7, 29; 27, 30.

1Cor. 6, 18. φεύγετε τὴν πορνείαν

10, 14. φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολ.

1Tim. 6, 11. ταῦτα φεύγε

2Tim. 2, 22. τὰς δὲ νεωτερικὰς ἐπι-
θυμίας φεύγε

Heb. 11, 34; 12, 25.

Jac. 4, 7. καὶ φεύζεται ἀφ' ὑμῶν

Apoc. 9, 6; 12, 6; 16, 20; 20, 11.

Φῆλιξ

Act. 23, 24. 26; 24, 3. 22. 24. 25.
27; 25, 14.

φήμη Mat. 9, 26. Luc. 4, 14.

Φῆστος

Act. 24, 27; 25, 1. 4. 9. 12. 13. 14.
22. 23. 24; 26, 24. 25. 32.

φθάνειν Mat. 12, 23 (Luc. 11, 20).

Rom. 9, 31. 2 Cor. 10, 14. Phil. 3,

16. 1 Th. 2, 16; 4, 15.

φθαρτός

Rom. 1, 28. 1 Cor. 9, 25; 15, 53. 54.

1 Pet. 1, 18. 23.

φθίγγεσθαι

Act. 4, 18. 2 Pet. 2, 16. 18.

φθείρειν

1 Cor. 3, 17. αἵτις τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ

φθείρει. φθερεῖ τοῦτον
ὁ θεός15, 53. φθείρουσιν ἡθὴ χρησθ'
ὁμιλῆαι κακῇ

2 Cor. 7, 2. οὐδένα ἐφθείραμεν

11, 3. μήπως - φθαρή τὰ νοή-
ματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς
ἀπλότητοςEph. 4, 22. ἀνθρώπον τὸν φθειρό-
μενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας2 Pet. 2, 12. ἐν τῇ φθορᾷ αὐτῶν καὶ
φθαρήσονται

Jud. 10. ἐν τούτοις φθείρονται

Apoc. 19, 2. ἡτις ἐφθεῖρε τὴν γῆν ἐν
τῇ πορνείᾳ αὐτῆς

φθινοπωρινός Jud. 12.

φθόγγος Rom. 10, 19. 1 Cor. 14, 7.

φθονεῖν Gal. 5, 26 [Jac. 4, 2].

φθόνος

Mat. 27, 18. ὅτι διὰ φθόνον παρέδω-
καν (Mar. 15, 10)Rom. 1, 29. μεστοὺς φθόνου, φό-
ρου, ἱριδος, δόλου

Gal. 5, 21. φθόνοι, φόνοι, μέθαι

Phil. 4, 15. διὰ φθόνον καὶ ἱρίν

1 Tim. 6, 4. ἐξ ὧν γίνεταί φθόνος, ἱρίς

Tit. 8, 3. ἐν κακίᾳ καὶ φθόνῳ διά-
γοντεςJac. 4, 5. πρὸς φθόνον ἐπιποθεῖ
τὸ πνεῦμα

1 Pet. 2, 1. ὑποκριταί καὶ φθόνους

φθορά

Rom. 8, 21. ἀπὸ τ. δουλείας τῆς φθ.

1 Cor. 15, 42. 50. σπείρεται ἐν φθορᾷ

Gal. 6, 8. ἐκ τῆς σ. θερῶσι φθορὰν

Col. 2, 22. ἃ ἴσθι πάντα εἰς φθορὰν

2 Pet. 1, 4. τῆς ἐν κόσμῳ ἐν ἐπιθυ-
μίᾳ φθορᾶς2, 12. γεγεννημένα εἰς ἄλυσιν
καὶ φθορὰν etc.- 19. δοῦλοι ὑπάρχοντες τῆς
φθορᾶς

φιάλη

Apoc. 5, 8 (φιάλας χρυσᾶς γαμοῦ-
σας. 15, 7); 16, 1 (2. 3. 4. 8. 10.
12. 17); 17, 1; 21, 9.

φιλάγαθος Tit. 1, 8.

Φιλαδέλφεια Apoc. 1, 11; 3, 7.

φιλαδέλφια

Rom. 12, 10. 1 Th. 4, 9. Heb. 13, 1

1 Pet. 1, 22. 2 Pet. 1, 7.

φιλάδαλφος 1 Pet. 3, 8.

φιλανδρος Tit. 2, 4.

φιλανθρώπινα Act. 28, 2. Tit. 2, 4

φιλανθρώπως Act. 27, 3.

φιλαργυρία 1 Tim. 6, 10.

φιλάργυρος

Luc. 16, 14. 2 Tim. 3, 2.

φιλαυτος 2 Tim. 3, 2.

φιλεῖν † = küssen

Mat. 6, 5. φιλοῦσιν - προσεύχονται

10, 37. ὁ φιλ. πατέρα - ὑπὲρ ἐμὲ

23, 6 (Luc. 20, 46).

† 26, 48. ὃν ἐν φιλήσῃ, αὐτὸς ἴσθι

(Mar. 14, 44. Luc. 22, 47)

Joh. 5, 20. ὁ γ. πατὴρ φιλεῖ τὸν υἱόν

11, 3. ὃν φιλεῖς ἄσθенаί

- 36. ἴδε πῶς ἐφίλει αὐτόν

12, 25. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

Digitized by Google

Joh. 15, 19. ὁ κόσμος. ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει

16, 27. ὁ πατήρ φιλεῖ ὑμᾶς

- - ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε

20, 2. μαθητ. ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησ.

21, 15. 16. σὺ οἶδας ὅτι φιλω σε

- 17. Σίμων Ἰ., φιλεῖς με; etc.

2Cor. 16, 22. εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν Κύρ.

Tit. 3, 15. ἀσπασαί τοὺς φιλοῦντας

ἡμᾶς ἐν πίστει

Aroc. 3, 19. ἐγὼ ὅσους ἂν φιλῶ,

ἐλέγχω καὶ παιδεύω

22, 15. ὁ φιλῶν κ. ποιῶν ψεῦδος

φιλήδονος 2 Tim. 3, 4.

φίλημα

Luc. 7, 45. φ. μοι οὐκ ἴδωκας (22, 48)

Rom. 16, 16 (ἐν φιλήματι ἀγιω. 1 Cor.

16, 20. 2 Cor. 13, 12. 1 Th.

5, 26. 1 Pet. 5, 14)

Φιλήμων Philem. 1.

Φίλητος 2 Tim. 2, 17.

φιλία Jac. 4, 4.

Φιλιππήσιοι Phil. 4, 15.

Φίλιπποι

Act. 16, 12; 20, 6. Phil. 1, 1. 1 Th. 2, 2.

Φίλιππος

I. der Apostel:

Mat. 10, 3. Mar. 3, 18. Luc. 6, 14.

Joh. 1, 44. 45. 46. 47. 49; 6, 5.

7; 12, 21. 22; 14, 8. 9. Act. 1, 13.

II. der Diakon:

Act. 6, 5; 8, 5. 6. 12. 13. 26. 29. 30.

31. 34. 35. 37. 38. 39. 40; 21, 8.

III. Sohn Herodes des Gr. und

der Marianne:

Mat. 14, 3. Mar. 6, 17. Luc. 3, 19.

IV. Sohn Herodes des Gr. und

der Cleopatra:

Mat. 16, 13. Mar. 8; 27. Luc. 3, 1.

φιλόθεος 2 Tim. 3, 4.

Φιλόλογος Rom. 16, 15.

φιλονεικία Luc. 22, 24.

φιλόνηκος 1 Cor. 11, 16.

φιλοξενία Rom. 12, 13. Heb. 13, 2.

φιλόδοξος

1 Tim. 3, 2. Tit. 1, 8. 1 Pet. 4, 9.

φιλοπρωτεύειν 3 Joh. 9.

φίλος

Mat. 11, 19. τελωνῶν φίλος καὶ ἄμαρ-

τωλῶν (Luc. 7, 34)

Luc. 7, 6; 11, 5. 6. 8.

12, 4. λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλ. μου

14, 10. φίλε, προσανάβηθι ἀνώ-

τερον

- 12; 15, 6. 9. 29.

16, 9. ποιῶσατε ἑαυτοῖς φίλους

21, 16; 23, 12.

Joh. 3, 29. ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου

11, 11. Ἀάφαρος ὁ φίλος ἡμῶν

15, 13. Ὁ ἵ ἐπὶ τῶν φίλ. αὐτοῦ

- 14. ὑμεῖς φίλοι μου ἰστέ

- 15. ὑμᾶς δὲ εἰρηκα φίλους

19, 12. οὐκ εἰ φίλος τ. Καίσαρος

Act. 10, 24; 19, 31; 27, 8.

Jac. 2, 23. Ἄβρ. - φίλος Θεοῦ ἐκλήθη

4, 4. φίλος εἶναι τοῦ κόσμου

3 Joh. 15. ἀσπάζονται σε οἱ φ. etc.

φιλοσοφία Col. 2, 8.

φιλόσοφος Act. 17, 18.

φιλόστοργος Rom. 12, 10.

φιλότεκνος Tit. 2, 4.

φιλοτιμίσθαι

Rom. 15, 20. 2 Cor. 5, 9. 1 Th. 4, 11.

φιλοφρόνως Act. 28, 7.

φιλόφρων 1 Pet. 3, 8.

φιμουῖν

Mat. 22, 12. 34. Mar. 1, 25 (Luc. 4

35); 4, 39. 1 Cor. 9, 9 (1 Tim. 5, 18). 1 Pet. 2, 15.

Φόβος Rom. 16, 14.

φλογίζειν Jac. 3, 6.

φλόξ

Luc. 16, 24. Act. 7, 30. 2 Th. 1, 8.

Hebr. 1, 7. Apoc. 1, 14 (2, 18; 19, 12).

φλυαρεῖν 3 Joh. 10.

φλύαρος 1 Tim. 5, 13.

φοβεῖσθαι

1) τὸν Θεόν, τὸν Κύριον:

[Mat. 9, 8]. Luc. 1, 50; 18, 2. 4; 23, 40. Act. 10, 2. 22. 35; 13, 16 (οἱ φοβοῦμενοι. 26).

Col. 3, 22 (τὸν Κύρ.). 1 Pet. 2, 17.

Apoc. 11, 18 (τὸ ὄνομά σου); 14, 7; 15, 4; 19, 5.

2) übrige Stellen:

Mat. 1, 20; 2, 22.

10, 26. μὴ οὖν φοβηθῆτε αὐτούς

- 28. μὴ φοβεῖσθε ἀπὸ τῶν φοβήθητε δὲ μάλλον τὸν δυνάμενον (Luc. 12, 4. 5. 7)

14, 5. φοβήθη τὸν ὄχλον (Mar. 6, 20) (φοβεῖσθαι τὸν ὄχλον: Mat. 21, 26 (Mar. 11, 32). 46 (Mar. 12, 12. Luc. 20, 19). Luc. 22, 9. Joh. 9, 22 (τοὺς Ἰουδ.). Act. 5, 26 (τ. λαόν)).

Mat. 14, 27. ἐγὼ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε (Mar. 6, 50. Joh. 6, 19. 20) ([Luc. 24, 36])

- 30; 17, 6. 7 (Luc. 9, 34); 25, 25 (Luc. 19, 21); 27, 54; 28, 5. 10.

Mar. 4, 41. φοβήθησ. φόβον μέγαν (Luc. 8, 25) (cf. Luc. 2, 9)

5, 15 (Luc. 8, 35). 33.

- 36. μὴ φοβοῦ, μόνον πιστεῦτε (Luc. 8, 50)

9, 32 (Luc. 9, 45); 10, 32; 11, 18; 16, 8.

Luc. 1, 13. μὴ φοβοῦ, Ζαχαρία (cf. 30)

- 10. μὴ φοβεῖσθε

5, 19. μὴ φοβοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν

12, 32. μὴ φοβοῦ, τὸ μικρὸν ποίμνιον

Joh. 12, 15. „μὴ φοβοῦ, θύγατερ Σιών“

19, 8. μάλλον φοβήθη

Act. 9, 26; 16, 38; 18, 9; 22, 29 [23, 10]; 27, 17. 24 (μὴ φοβοῦ, Παῦλε). 29.

Rom. 11, 20. μὴ ὑψηλοφρον. ἀλλὰ φοβοῦ 13, 3. μὴ φοβεῖσθαι τὴν ἐξουσίαν.

- 4. εἰάν δὲ τὸ κακ. ποιῇς, φ.

2Cor. 11, 3; 12, 20.

Gal. 2, 12 (τοὺς ἐκ περιτ.); 4, 11.

Eph. 5, 33. γυνὴ ἵνα φοβ. τὸν ἄνδρα

Heb. 4, 1; 11, 23. 27.

13, 6. „Κύριος ἔμοι βοήθός, κ. οὐ φοβηθήσομαι“

1Pet. 3, 6. μὴ φοβοῦμενοι μηδεμίαν πτόνησιν

- 14. „τὸν δὲ φόβον αὐτῶν μὴ φοβηθῆτε“

1Joh. 4, 18. ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τελεσιγίνεται ἐν τῇ ἀγάπῃ

Apoc. 1, 17. μὴ φοβοῦ, ἐγὼ εἰμι 2, 10. μὴ δὲν φοβοῦ ἃ μέλλουσιν πάσχειν

φοβερός Heb. 10, 27. 31; 12, 21 φόβητρον Luc. 21, 11.

φόβος

φ. μέγας κ. μέγας.

1) φ. Θεοῦ, τοῦ Κυρίου,
Χριστοῦ:

Act. 9, 31 (τοῦ Κυρ.). Rom. 3, 18.

2 Cor. 5, 11 (τοῦ Κυρ.); 7, 1.

Eph. 5, 21 (τοῦ Χρ.).

2) a brige Stellen:

Mat. 14, 26; 28, 4.

- 8. μετὰ φόβου κ. χαρᾶς μεγ.

Luc. 1, 12. φόβος ἐπέπεσαν ἐπ' αὐ-
τόν (cf. Act. 19, 17. Apoc.
11, 11)

- 65. ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος

5, 26. ἐπλήσθησαν φόβου

7, 16. ἔλαβε δὲ φόβος πάντας

21, 26. ἀπὸ φόβου καὶ προσδο-
κίας τῶν

Joh. 7, 13. διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰου-
δαίων (19, 38; 20, 19)

Act. 2, 43. ἐγένετο δὲ πᾶσι ψ. φόβ.

Rom. 8, 15. οὐ γὰρ ἐλάβετε πνεῦμα
δουλείας πάλιν εἰς φόβον

13, 8. οἱ γὰρ ἄρχοντες οὐκ εἰσὶ
φόβος τῶν ἀγαθ. ἔργων

- 7. ἀπόδοτε - - τῷ τὸν φό-
βον, τὸν φόβον

1 Cor. 2, 3. ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ
πολλῷ (cf. 7, 15. Eph. 6,
5. Phil. 2, 12)

2 Cor. 7, 5. ἴξ. μάχαι, ἰσωθεν φόβοι

- 11. ἀγανάκτησιν, ἀλλὰ φόβ.

1 Tim. 5, 20. ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ φό-
βον ἔχωσι

Heb. 2, 15. φόβῳ θανάτου - - ἵνα
χοι ἦσαν δουλείας

1 Pet. 1, 17. ἐν φόβῳ - ἀναστράφητε
2, 18. ὑποτασσόμε. ἐν παντί φ.

1 Pet. 2, 2. τὴν ἐν φ. ἀγνὴν ἀναστρ.

- 14. τὸν δὲ φόβον αὐτῶν μὴ
φοβηθῆτε

- 15. μετὰ πρᾶντος κ. φόβου

1 Joh. 4, 18. φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ
ἀγάπῃ etc.

Jud. 23. οὓς δὲ ἐν φόβῳ σώζετε

Apoc. 18, 10 (15).

Φοίβη Rom. 16, 1.

Φοινίκη Act. 11, 19; 14, 3; 21, 2.

Φοίνιξ Act. 17, 12.

φοίνιξ Joh. 12, 13. Αρ. 7, 9.

φονεύειν

Mat. 5, 21 (19, 18). (μὴ φ. Mar. 10,
19. Luc. 18, 20. Rom. 13, 9. Jac.

2, 11); 23, 31 (τοὺς προφ.). 35.

Jac. 4, 2; 5, 6 (τὸν δίκαιον).

φονεύς

Mat. 22, 7. Act. 3, 14; 7, 52; 23, 4.

1 Pet. 4, 15. Apoc. 21, 8; 22, 15.

φόνος

Mat. 15, 19 (Mar. 7, 21). Mar. 15, 7
(Luc. 23, 19. 25). Act. 9, 1. Rom.

1, 29. Gal. 5, 21. Heb. 11, 37.

Apoc. 9, 21.

φορεῖν

Mat. 11, 8. Joh. 19, 5. Rom. 13, 4

(τὴν μάχαιραν). 1 Cor. 15, 49

(τὴν εἰκόνα). Jac. 2, 3.

φόρον Ἀππίου Act. 23, 15.

φόρος

Luc. 20, 22; 23, 2. Rom. 13, 6. 7.

φορτίζειν Mat. 11, 28. Luc. 11, 46.

φορτίον

Mat. 11, 30; 23, 4 (Luc. 11, 46). Act.

27, 10. Gal. 6, 5.

Φουρτουνάτος, Φορτουνά-
τος 1 Cor. 16, 15, 17.

φραγγέλλιον Joh. 2, 15.
 φραγγέλουv
 Mat. 27, 26 (Mar. 15, 15).
 φραγμός
 Mat. 21, 13 (Mar. 12, 1). Luc. 14, 23.
 Eph. 2, 14.
 φράζειv Mat. 13, 36; 15, 15.
 φράττειv
 Rom. 8, 19. 2 Cor. 11, 10. Heb. 11, 33.
 φρίαρ
 Luc. 14, 5. Joh. 4, 11. 12. Apoc. 9, 1. 2.
 φρεναπατήv Gal. 6, 3.
 φρεναπάτης Tit. 1, 10.
 φρίνας 1 Cor. 14, 20.
 φρίσσειv Jac. 2, 19.
 φρονεῖv
 Mat. 16, 23. οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ
 (Mar. 8, 33)
 Act. 23, 22 ἀκοῦσαι ἃ φρονεῖς
 Rom. 8, 5 καὶ τῆς σαρκὸς φρονοῦσιν
 [11, 20. μὴ ὑψηλὰ φρόνει] (12, 16)
 12, 3. παρ' ὃ δει φρ. ἀλλὰ φρ.
 - 16. τὸ αὐτὸ εἰς ἀλλήλους
 φρονοῦντες etc. (cf. 15, 5.
 2 Cor. 13, 11. Phil. 2, 2
 [3, 16]; 4, 2 (ἐν Κυρίῳ)).
 14, 6. ὃ μὴ φρονῶν τὴν ἡμέραν
 Κυρίῳ οὐ φρονεῖ etc.
 1 Cor. 4, 6. τὸ μὴ ὑπὲρ ὃ γέγραπται
 φρονεῖv
 13, 11. ὡς νῆπιος ἐφρονούv
 Gal. 5, 10. οὐδὲν ἄλλο φρονησate
 Phil. 1, 7; 2, 2. 5; 3, 15.
 8, 19. οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες
 - 10. τὸ ὑπὲρ ἑμοῦ φρονεῖv etc.
 Col. 3, 2. τὰ ἄνω φρονεῖτε
 φρόνημα Rom. 8, 6. 7. 27.
 φρόνησις Luc. 1, 17. Eph. 1, 8.

φρόνιμος
 Mat. 7, 24. ὅμοι. αὐτὸν ἀνδρὶ φρον.
 10, 16. φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις
 24, 25. ὁ πιστὸς δούλος κ. φρό-
 νιμος (Luc. 12, 42)
 25, 2. 4. 8. 9. πάντα . . ἐξ αὐ-
 τῶν φρόνιμοι etc.
 Luc. 16, 8. φρονημάτaroι ὑπὲρ τοῖς
 υἱοῖς τοῦ φωτός
 Rom. 11, 25. παρ' ἑαυτοῖς φρόνιμοι
 (12, 16)
 1 Cor. 4, 10 (ἐν Χριστῷ); 10, 15.
 2 Cor. 11, 19. φρόνιμοι ὄντας
 φρονίμως Luc. 16, 8.
 φροντίζειv Tit. 3, 8.
 φρουρεῖv
 2 Cor. 11, 32. Gal. 3, 23 (ὑπὸ νό-
 μον). Phil. 4, 7 (τὰς καρδίας
 ὑμῶν - ἐν Χριστῷ). 1 Pet. 1, 5
 (ἐν δυνάμει Θ. φρουρουμένη).
 φρουράττειv Act. 4, 25.
 φρύγανον Act. 28, 3.
 Φρυγία Act. 2, 10; 16, 6; 18, 23
 Φύγελλος 2 Tim. 1, 15.
 φυγή Mat. 24, 20 (Mar. 13, 18).
 φύειv Luc. 8, 6. Heb. 12, 15.
 φυλακή
 † φυλακαὶ τῆς νυκτός
 βάλλειv εἰς φ. α. βάλλειv
 (exc. Apoc. 2, 10)
 Mat. 14, 3. 10. καὶ ἔθετο ἐν φυλακῇ
 etc. (Mar. 6, 17. 27. Luc.
 3, 20)
 † - 25. τετάρτῃ δὲ φυλακῇ τῆς
 νυκτός (Mar. 6, 48)
 † 24, 43 ποῖα φυλακῇ . . ἔρχεται
 25, 36. 39. 43. 44. ἐν φυλ. ἤμνητε.
 Luc. 2, 8. φυλάσσοντες φυλακὰς

† Luc. 12, 88. ἂν ἴδῃ ἐν τῇ δευτέρᾳ
φυλακῇ etc.

21, 12. εἰς συναγ. καὶ φυλακὰς

22, 88. εἰς φυλακ. κ. εἰς θάνατον
Act. 5, 19. 22. 25; 8, 3; 12, 4. 5. 6.

10. 17; 16, 24. 40; 22, 4; 26, 10.

2Cor. 6, 5. ἐν πλῆγαις, ἐν φυλακαῖς
11, 23, ἐν φυλακ. περισσοτέρως

Heb. 11, 36. ἔτι δὲ δεσμῶν κ. φυλακῆς

1Pet. 3, 19. τοῖς ἐν φυλακῇ πνεύμασι

Apoc. 2, 10. βαλεῖν - εἰς φυλακὴν

18, 2. φ. παντὸς πνεύματος etc.

20, 7. λυθῇσ. - ἐκ τῆς φ. αὐτοῦ

φυλακίζειν Act. 22, 19.

φυλακτεῖν Mat. 23, 5.

φύλαξ Act. 5, 23; 12, 6. 19.

φυλάσσειν † von Geboten

† Mat. 19, 20. ταῦτα πάντα ἐφυλάξα-
μην (Mar. 10, 20. Luc. 18, 21)

Luc. 2, 8; 8, 29; 11, 21. † 28 (τὸν λό-
γον); 12, 15 (φυλάσσεσθαι
ἀπὸ τῆς).

Joh. 12, 25. εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλά-
ξει αὐτήν

† - 47. ἀκούσῃ τῶν ῥημ. κ. μὴ φ.

† Act. 7, 53. ἑλάβετε τὸν νόμον - καὶ
οὐκ ἐφυλάξατε (cf. 16, 4.
τὰ δόγματα; 21, 24. τὸν
νόμον)

12, 4; 21, 25 (φυλάσσεσθαι - εἰς
- εἰδωλόθυτον).

22, 20; 23, 35; 28, 16.

† Rom. 2, 26. τὰ δικαιώματα τοῦ νό-
μου φυλάσσει

† Gal. 6, 13. αὐτοὶ νόμον φυλάσσουσιν

2Th. 3, 3. φυλάξει ἀπὸ τοῦ πονηροῦ

1Tim. 5, 21. ἵνα ταῦτα φυλάξῃς

1Tim. 6, 20. τὴν παραθήκην φύλαξον
(2 Tim. 1, 12. 14)

2Tim. 4, 15. δὴν καὶ σὺ φυλάσσου

2Pet. 2, 5. Νῶε δικ. κήρυκα ἐφυλάξε

3, 17. φυλάσσεσθαι ἵνα μὴ τῇ

1Joh. 5, 21. φυλάξ. ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶν

Jud. 24. φυλάξει ὑμᾶς ἀπαιστούς
φυλῇ

1) von den Stämmen Israels:

Mat. 19, 28 (Luc. 22, 30) (Jac. 1, 1.
Apoc. 21, 12).

Luc. 2, 36 (Apoc. 7, 6). Act. 13, 21

(Βενιαμίν. Rom. 11, 1. Phil. 3, 5.

Apoc. 7, 8). Apoc. 5, 5 (7, 5);

7, 5. 6. 7. 8.

2) allgemein:

Mat. 24, 30. πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς

γῆς (Apoc. 1, 7. cf. 7, 9; 11, 9;

13, 7; 14, 6). - Heb. 7, 13. 14.

φύλλον

Mat. 21, 19 (Mar. 11, 13); 24, 32

(Mar. 13, 28). Apoc. 22, 2.

φύραμα

Rom. 9, 21; 11, 16. 1 Cor. 5, 6. 7.

Gal. 5, 9.

φυσικός Rom. 1, 26. 27. 2Pet. 2, 12.

φυσικῶς Jud. 10.

φυσιοῦν

1 Cor. 4, 6 (μὴ εἰς ὑπερ τοῦ ἐνός).

18, 19; 5, 2; 8, 1 (ἡ γνώσις);

13, 4 (ἡ ἀγάπη οὐ φυσιοῦται).

Col. 2, 18. εἰκὴ φυσιοῦμεν. ὑπὸ του

νοῦς τῆς σαρκὸς αὐτοῦ

φύσις

Rom. 1, 26. εἰς τὴν παρὰ φύσιν

2, 14. φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῇ

- 27. ἡ ἐκ φύσεως ἀκροβυστία

11, 21. τῶν κατὰ φύσιν κλάδων

Rom. 11, 24. ἐκ τῆς κατὰ φύσιν ἐξ-
κόπης ἀγγιζαίου etc.

1Cor. 11, 14. αὐτὴ ἡ φύσις διδάσκει
ἐμᾶς

Gal. 2, 15. ἡμεῖς φύσει Ἰουδαῖοι

4, 8. τοῖς φύσει μὴ οὖσι θεοῖς

Eph. 2, 8. ἦμεν τέκνα φύσει ὀργῆς

Jac. 3, 7. πᾶσα γὰρ φύσις θηρίων

- δεδάμασται τῇ φύσει

τῇ ἀνθρωπίνῃ

2Pet. 1, 4. θείας κοινωνοὶ φύσεως

φυσίωσις 2 Cor. 12, 20.

φυτεῖα Mat. 15, 13.

φυτεύειν

Mat. 15, 13. πᾶσα φυτεῖα ἣν οὐκ

ἐφύτευσεν ὁ πατήρ μου

21, 33 (Mar. 12, 1. Luc. 20, 9).

(cf. 1 Cor. 9, 7)

Luc. 13, 6; 17, 6 (ἐν τῇ θαλάσσῃ). 28.

1Cor. 3, 5. ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλῶς

ἐπότισεν (cf. 7, 8)

φωλεός Mat. 8, 20 (Luc. 9, 58).

*φωνεῖν

Mat. 26, 34. 75. πρὶν ἀλέκτορα φω-

νῆσαι (Mar. 14, 30. 68. 72.

Luc. 22, 34. 60. 61. Joh.

13, 38; 18, 27)

27, 47 (Mar. 15, 35).

Luc. 14, 12; 23, 46 (φωνῇ μεγάλῃ).

Joh. 12, 17. Ἀδάμαρον ἐφωνήσεν ἐκ

τοῦ μνημεῖου

13, 13. ὑμεῖς φων. με· ὁ διδάσκ.

*φωνῇ φ. μεγάλη ε. μέγας.

Mat. 3, 3. φωνῇ βοῶντος ἐν τῇ ἐρη-

μῃ (Mar. 1, 3. Luc. 3, 4.

Joh. 1, 23)

- 17. φωνῇ ἐκ τῶν οὐρ. λέγουσα

(Mar. 1, 11. Luc. 3, 22)

Mat. 17, 5. φωνῇ ἐκ τῆς νεφέλης λέγ.

(Mar. 9, 7. Luc. 9, 35. 36)

Joh. 3, 8. 29.

5, 25. ἀκούσονται τῆς φωνῆς

τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ

- 28. ἀκούσονται τῆς φ. αὐτοῦ

- 37. οὔτε φωνὴν αὐτοῦ ἀκη-

κόατε πώποτε οὔτε εἶδος

10, 3. 4. 5. τὰ πρόβατα τῆς φω-

νῆς αὐτοῦ ἀκούει etc.

- 16. 27. τῆς φωνῆς μου ἀκού-

σουσι etc.

12, 28. 30. ἤλθεν οὖν φωνὴ ἐκ

τοῦ οὐρανοῦ etc.

18, 37. ὁ ὢν - ἀκούει μου τῆς φ.

Act. 7, 31. ἐγένετο φωνὴ Κυρ. πρὸς

11, 9. φωνή - ἐκ τοῦ οὐρανοῦ

- 22. θεοῦ φωνῇ κ. οὐκ ἀνθρ.

13, 27. τὰς φ. τῶν προφητῶν

1Cor. 14, 7. τὰ ἄψυχα φωνὴν διδόντα

(cf. 8. 10. 11)

Gal. 4, 20. ἀλλάξαι τὴν φωνὴν μου

1Th. 4, 16. ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου

Heb. 3, 7. „τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκού-

σητε“ (4, 7)

12, 19. 26.

2Pet. 1, 17. 18; 2, 16 (ἐν ἀνθρ. φ.).

Apoc. 1, 10 (ὡς σάλπιγγος. 8, 13).

12. 15 (ὡς φωνὴ ὑδάτων

πολλῶν. 14, 2; 19, 6).

3, 20; 4, 1. 5 (ἀστραπαὶ καὶ φω-

ναι καὶ βρονταί (cf. 6,

1; 8, 5; 10, 3. 4; 11, 19;

14, 2; 16, 18; 19, 6)

5, 11 (ἀγγέλων πολλῶν); 6, 6.

7; 9, 9 (ὡς φ. ἀρμάτων).

18; 10, 4 (ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.

8; 14, 2. 18). 7; 14, 2 (ὡς

κίθαρ.); 18. 2 (ἰσχυρ.).
22 (κίθαρωδῶν - μύλου).
23 (νυμφίου καὶ νύμφης);
19, 5 (ἐκ τοῦ θρόνου). 6
(ὡς φων. ὄχλου πολλοῦ).

φῶς

† tropisch (†† υἱοὶ τοῦ φ.).
† Mat. 14, 16. „εἶδε φῶς μέγα“ εἶπε.
† 5, 14. ὑμεῖς ἐστε τὸ φ. τ. κόσμ.
† - 18. οὕτω λαμπράτω τὸ φ. ὑμῶν
6, 23. εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ
(Luc. 11, 35)

10, 27 (Luc. 12, 3); 17, 2. 5.

Mar. 14, 54 (Luc. 22, 56).

† Luc. 2, 32. φῶς εἰς ἀποκάλυψιν
ἐθνῶν

8, 16 [11, 33].

†† 16, 8. ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τ. φωτός
† Joh. 1, 4. ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων

† - 5. τὸ φ. ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει

† - 7. ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ
φωτός (8)

† - 8. οὐκ ἦν καίτινος τὸ φῶς

† - 9. ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν
(cf. 1 Joh. 2, 8)

† 8, 19. τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν
κόσμον

† - ἡγάπησαν - - μᾶλλον τὸ
σκοτός ἢ τὸ φῶς

† - 20. ὁ φραῦλα πράσσω μισοῖ
τὸ φῶς

† - οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φ. (21)

† 5, 35. ἀγαλλισθῆναι . . ἐν τῷ
φωτὶ αὐτοῦ

8, 12. ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τοῦ
κόσμου (9, 5; 12, 46)

- - ὁ ἀκολουθῶν . . ᾄξει τὸ
φῶς τῆς ζωῆς

Joh. 11, 9. τὸ φῶς τοῦ κόσμου τοῦ
του βλέπει

† - 10. τὸ φῶς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ

† 12, 35. ἔτι . . τὸ φ. ἐν ὑμῖν ἐστι

† - - περιπατεῖτε ἕως τὸ φῶς

† - 36. ἕως τὸ φῶς ἔχετε πι-
στεύετε εἰς τὸ φῶς

†† - - ἵνα υἱοὶ φωτός γέννησθε

Act. 9, 3. περιήστραψεν αὐτὸν φῶς
ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ (22, 6.
9. 11; 26, 13)

12, 7. φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἴκῳ.

† 13, 47. „τεθεικά σε εἰς φ. ἐθνῶν“

16, 29. αἰτήσας δὲ φῶτα

† 26, 18. ἐπιστρέψαι ἀπὸ σκοτόους
εἰς φῶς καὶ τῆς ἐξουσίας

† - 23. φῶς μέλλει πταγγέλλειν

† Rom. 2, 19. φῶς τῶν ἐν σκοτίᾳ

† 13, 12. ἐνδυσ. τὰ ὄπλα τοῦ φωτός

† 2 Cor. 4, 6. ἐκ σκοτόους φῶς λάμπει

† 6, 14. τίς δὲ κοινωνία φωτὶ
πρὸς σκοτός;

† 11, 14. μετασχ. εἰς ἄγγελον φωτ.

† Eph. 5, 8. νῦν δὲ φῶς ἐν Κυρίῳ

†† - - ὡς τέκνα φωτός περιπ.

- 9. ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ φωτός

† - 18. ἀλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φω-
τός etc.

† Col. 1, 12. τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων
ἐν τῷ φωτὶ

†† 1 Th. 5, 5. υἱοὶ φωτός ὄστε καὶ
υἱοὶ ἡμέρας

† 1 Tim. 6, 16. φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον

Jac. 1, 17. ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῶν φώ-
των, παρ' ᾧ οὐκ ἐνι

† 1 Pet. 2, 9. εἰς τὸ θαυμαστὸν αὐ-
τοῦ φῶς

† 1 Joh. 1, 5. ὁ Θεὸς φῶς ἐστι

† 1 Joh. 1, 7. ἐν τῷ φωτὶ περιπατῶμεν
 † - - ὡς αὐτός ἐν τῷ φωτὶ
 † 2, 9. ὁ λέγων ἐν τῷ φ. εἶναι
 † - 10. ὁ ἀγαπῶν - ἐν τῷ φ. μένει
 Apoc. 18, 23; 21, 24; 22, 5.
 φωστήρ Phil. 2, 15. Apoc. 21, 11.
 φωσφόρος 2 Pet. 1, 19.
 φωτεινός
 Mat. 6, 22 (Luc. 11, 34. 36); 17, 5.
 φωτίζειν
 Luc. 11, 36. ὅταν ὁ λύχνος τῇ ἀστρα-
 πῇ φωτίζῃ σε
 Joh. 1, 9. τὸ φῶς - ὁ φωτίζει πάντα
 ἄνθρωπον

1 Cor. 4, 5. φ. τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους
 Eph. 1, 18. πεφωτισμένους π. ὁφθαλ-
 μούς τῆς καρδίας ὑμῶν
 3, 9. φωτίζει πάντας, εἰς ἣ
 κοινωνία τοῦ μυστηρίου
 2 Tim. 1, 10. ὁ φωτίσας τοὺς
 ζῶντας - διὰ τοῦ εὐαγγ.
 Heb. 6, 4. τοὺς ἀπαξ φωτισθέντας
 10, 32. ἐν αἷς φωτισθ. πολλήν
 Apoc. 18, 1. ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δ.
 21, 23. ἡ γὰρ δόξα τοῦ Θεοῦ
 ἐφώτισεν αὐτήν
 22, 5. ὁ Θεὸς φωτίζει ἐπ' αὐτοῖς
 φωτισμός 2 Cor. 4, 4. 6.

X.

χαίρειν

1) beim Gruss:

Mat. 26, 49 (27, 29. Mar. 15, 18. Joh.
 19, 8); 28, 9.
 Luc. 1, 28. Act. 15, 23; 23, 26. Jac.
 1, 1. 2 Joh. 10. 11.
 2) = sich freuen:
 Mat. 2, 10. ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην.
 5, 12. χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε
 (Luc. 6, 23)
 18, 13 (Luc. 15, 5).
 Mar. 14, 11 (Luc. 22, 5).
 Luc. 1, 14. ἐπὶ τῇ γενήσει αὐτοῦ
 χαρήσονται
 10, 20. ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε, ὅτι
 - - χαίρετε δὲ ὅτι τὰ ὀνόμ.
 13, 17; 15, 32; 19, 6. 37; 23, 8.
 Joh. 3, 29. χαρᾷ χαίρει διὰ τὴν
 4, 36; 8, 56; 11, 15; 14, 28.

Joh. 16, 20. ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται
 - 22. χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία
 20, 20. ἐχάρησαν ἰδόντες
 Act. 5, 41; 8, 39; 11, 23; 18, 43; 15, 31.
 Rom. 12, 12. τῇ ἐλπίδι χαίροντες
 - 15. χαίρειν μετὰ χαिरόντων
 16, 19. χαίρω οὖν τὸ ἐφ' ὑμῖν
 1 Cor. 7, 30. οἱ χαίροντες ὡς μὴ χαίρ.
 13, 6. οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ
 16, 17. χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ
 2 Cor. 2, 3. ἀφ' ὧν ἴδαι με χαίρειν
 6, 10. ὡς λυπ., αἰεὶ δὲ χαίροντες
 7, 7. 9. 13. 16; 13, 9. 11.
 Phil. 1, 18. ἐν τούτῳ χαίρω, ἀλλὰ
 καὶ χαρήσομαι
 2, 17. χαίρω π. συγχαίρω πᾶσιν
 - 18. τὸ δ' αὐτὸ καὶ χαίρετε καὶ
 συγχαίρετέ μοι
 - 28. ἵνα ἰδόντες χαρήτε

Phil. 3, 1. χαίρετε ἐν Κυρίῳ (4, 4)
 4, 10. ἐχάρην δὲ ἐν Κυρίῳ με-
 γάλως, ὅτι ἦδη
 Col. 1, 24 (ἐν τοῖς παθῆμ.); 2, 5.
 1Th. 3, 9. τῇ χαρῇ ἣ χαίρομεν δι'
 ὑμᾶς ἐμπροσθεν τοῦ Θ.
 5, 16. πάντοτε χαίρετε
 1Pet. 4, 13. χαίρετε, ἵνα καὶ ἐν τῇ
 ἀποκαλύψει - - χαρήτε
 ἀγαλλιώμενοι
 2 Joh. 4. 3 Joh. 3.
 Apoc. 11, 10; 19, 7 (χ. καὶ ἀγαλλ.).
 χάλαζα Apoc. 8, 7; 11, 19; 16, 21.
 χαλᾶν
 Mar. 2, 4. Luc. 5, 4. 5. Act. 9, 25;
 27, 17. 30. 2 Cor. 11, 33.
 Χαλδαῖοι Act. 7, 4.
 χαλεπός Mat. 8, 23. 2 Tim. 3, 1.
 χαλινάγωγεῖν Jac. 1, 26; 3, 2.
 χαλινός Jac. 3, 3. Apoc. 14, 20.
 χάλκεος, χαλκοῦς Apoc. 9, 20.
 χαλκεύς 2 Tim. 4, 14.
 χαλκηδών Apoc. 21, 19.
 χαλκίον Mar. 7, 4.
 χαλκολίβανον Apoc. 1, 15; 2, 18.
 χαλκός
 Mat. 10, 9 (Mar. 6, 8). Mar. 12, 41.
 1 Cor. 13, 1. Apoc. 18, 12.
 χαμαί Joh. 9, 6; 18, 6.
 Χαναάν Act. 7, 11; 13, 19.
 Χαναναῖος Mat. 15, 22.
 χαρά χ. μεγάλη σ. μέγας.
 Mat. 13, 20 (Mar. 4, 16. Luc. 8, 13). 44.
 25, 21. εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρ. (23)
 Luc. 1, 14. ἔσται χαρὰ σοι κ. ἀγαλ-
 λιασις
 10, 17 ὑπέστρεψαν.. μετὰ χαρ.
 15, 7. χαρὰ ἔσται . . ἐπὶ ἐνὶ

Luc. 15, 10. χαρὰ γίνεται ἐνώπιον
 τῶν ἀγγέλων ἐπὶ ἐνὶ
 24, 41. ἀπιστοῦντων αὐτῶν ἀπὸ
 τῆς χαρᾶς
 Joh. 3, 29. χαρῇ χαίρει διὰ τὴν φ.
 - - ἡ χ. ἡ ἐμὴ πεπληρωται
 15, 11. ἡ χ. ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν μένει
 - - ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ
 (cf. 16, 14. 1 Joh. 1, 4.
 2 Joh. 12)
 16, 20. ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν
 γενήσεται
 - 21. διὰ τὴν χαρὰν ὅτι
 - 22. τὴν χ. ὑμῶν οὐδεὶς αἰρεῖ
 17, 13. ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν
 ἐμὴν πεπληρωμένην
 Act. 12, 14; 13, 52; 20, 24.
 Rom. 14, 17. χαρὰ ἐν πνεύματι ἁγίῳ
 15, 13. πληρῶσαι ὑμᾶς πάσης χ.
 - 32. ἵνα ἐν χαρᾷ ἔλθω
 2Cor. 1, 24. συναργολῶμεν τῆς χ. ὑμ.
 2, 3. ἡ ἐμὴ χαρὰ πάντων ὑμῶν
 ἐστίν
 7, 4. ὑπερπερισσεύομαι τῇ χ.
 - 13. ἐπὶ τῇ χαρᾷ Τίτου
 8, 2. ἡ περισσεια τῆς χ. αὐτῶν
 Gal. 5, 22. ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μα-
 κροθυμία
 Phil. 1, 4. μετὰ χαρᾶς τὴν δέησιν
 ποιούμενος
 - 25. εἰς τὴν ὑμῶν προκοπὴν
 καὶ χαρὰν τῆς πίστεως
 2, 2. πληρῶσατέ μου τὴν χαρ.
 - 29. μετὰ πάσης χαρᾶς
 4, 1. χαρὰ καὶ στέφανός μου
 Col. 1, 11. μακροθυμίαν μετὰ χαρᾶς
 1Th. 1, 6. μετὰ χαρᾶς πνεύμ. ἁγίου
 2, 19. τίς γὰρ ἡμῶν ἐλπὶς ἡ χ.

1Th. 2, 20. ὑμεῖς - ἡ δόξα ἡμῶν καὶ ἡ χάρις

3, 9. ἐπὶ πίστει τῇ χαρῇ ἢ χαίρομεν δι' ὑμᾶς

2Tim. 1, 4. ἵνα χαρᾶς πληρωθῶ

Philem. 7. χαρὰν γὰρ ἔχομεν πολλήν

Heb. 10, 34. μετὰ χαρᾶς προσδέξασθε

12, 2. προκειμένης ἀπὸ χαρᾶς - 11; 13, 17.

Jac. 1, 2. πᾶσαν χαρὰν ἡγήσασθε

4, 9. ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν

1Pet. 1, 8. ἀγαλλ. χαρῇ ἀνεκλαλήτῃ

3 Joh. 4. μαισιότιραν τούτων οὐκ ἔχω χαρὰν

χάραγμα

Act. 17, 29. χαράγματι τέχνης καὶ ἐνθυμήσεως ἀνθρώπου

Apoc. 13, 16. δώσιν αὐτοῖς χάραγμα - 17; 14, 9. 11; 15, 2; 16, 2; 19, 20; 20, 1.

χαράκτηρ Heb. 1, 3.

χάραξ Luc. 19, 43.

χαρίζεσθαι

Luc. 7, 21. 42. 43.

Act. 3, 14; 25, 11. 16.

27, 24. κεχαρίσται σοι ὁ Θεὸς πάντας

Rom. 8, 32. τὰ πάντα ἡμῖν χαρίζεται

1Cor. 2, 12. τὰ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν

2Cor. 2, 7. μᾶλλον ὑμᾶς χαρίσασθαι - 10. ὃ δέ τι χαρίζεσθε, καὶ ἐγὼ etc.

12, 13. χαρίσασθε μοι τ. ἀδικίαν

Gal. 3, 18. τῷ δὲ Ἀβραάμ δι' ἐπαγγελίας κεχαρίσται ὁ Θ.

Eph. 4, 32. χαριζόμενοι ἑαυτοῖς κατ' ὅς (Col. 3, 13)

Eph. 4, 32. ἐν Χρ. ἐχαρίσαστο ὑμῖν

Phil. 1, 29. ὑμῖν ἐχαρίσθη τὸ ἐπὶ Χ.

2, 9. ἐχαρίσαστο αὐτῷ θνoυα

Col. 2, 13. χαρισάμενος ἡμῖν πάντα

3, 13. ὁ Χρ. ἐχαρίσαστο ὑμῖν

Philem. 22. χαρισθῆσθαι ὑμῖν

χάρις

1) = Gnade; Gunst:

a) von Gott:

a) mit dem Beisatz: τοῦ Θεοῦ, τοῦ Κυρίου etc.

Luc. 2, 40. Act. 11, 23; 13, 43; 14,

3 (τῷ λόγῳ τῆς χάριτος. 20,

32). 26; 15, 11 (τοῦ Κυρ. Ἰησ.).

40; 20, 24 (τὸ εὐαγγ. τῆς Χ.).

Rom. 3, 24; 5, 15 (bis); 16, 20 (ἡ

χάρις τοῦ Κυρίου-μεθ' ὑμῶν.

24. 1 Cor. 16, 23. 2 Cor. 13, 13.

Gal. 6, 18. Phil. 4, 23. 1 Th. 5, 28.

2 Th. 3, 18 [Tit. 3, 15]. Philem.

25. Apoc. 22, 21).

1 Cor. 1, 4; 3, 10; 15, 10 (ter).

2 Cor. 1, 12; 6, 1; 8, 1. 9; 9, 14;

12, 9 (ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου).

Gal. 1, 6 (χάρ. Χριστοῦ). 15; 2, 21.

Eph. 1, 6 (δόξης τῆς χάριτος). 7

(πλουτοῦν τῆς Χ. 2, 7); 3, 2. 7.

Col. 1, 6. 2 Th. 1, 12. 1 Tim. 1, 14

(ἡ χάρις τοῦ Κυρίου).

Tit. 2, 11; 3, 7. Heb. 2, 9 [4, 16];

12, 15.

1 Pet. 4, 10; 5, 12. 2 Pet. 3, 18 (χά-

ριτι καὶ γνώσει). Jud. 4.

β) ohne diesen Beisatz:

Luc. 1, 30. εὐφρ. γὰρ χάριν παρὰ

τῷ Θεῷ (cf. 2, 52)

Joh. 1, 14. πλήρης χάριτος καὶ ἀλη-

θείας (cf. 1, 17)

Joh. 1, 16. ἐλάβ. κ. χάριν ἀντὶ χάρ.
 Act. 6, 8. πλήρης χάρ. κ. δυνάμεως
 7, 46. εὖρε χάριν ἐνώπ. τοῦ Θ.
 18, 27. πεπιστευκ. διὰ τῆς χάρ.
 Rom. 1, 5. δι' οὗ ἐλάβομεν χάριν
 - 7. χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
 ἀπὸ Θεοῦ (1 Cor. 1, 3.
 2 Cor. 1, 2. Gal. 1, 3. Eph.
 1, 2. Phil. 1, 2. Col. 1, 2.
 1 Th. 1, 1. 2 Th. 1, 2.
 1 Tim. 1, 2 (χάρις, ἔλεος,
 εἰρήνη. 2 Tim. 1, 2. Tit.
 1, 4). Philem. 3. cf. 1 Pet.
 1, 2 (χάρις ὑμῖν καὶ εἰ-
 ρήνη πληθυνθείη. 2 Pet.
 1, 2), Apoc. 1, 4.
 4, 4. οὐ λογίζεται κατὰ χάριν
 - 16. ἐκ πίστ. ἵνα κατὰ χάριν
 5, 2. εἰς τὴν χάριν ταύτην
 - 17. τὴν περισσείαν τῆς χάρ.
 - 20. ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρ.
 - 21. ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ
 δικαιοσύνης
 6, 1. ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ
 - 14. οὐ γὰρ ἔσται ὑπὸ νόμον,
 ἀλλ' ὑπὸ χάριν (15)
 11, 5. κατ' ἐκλογὴν χάριτος
 - 6. εἰ δὲ χάριτι, οὐκ ἐξ ἔργων
 - ἡ χάρις οὐκ ἐστὶ γίνεσθαι χ.
 12, 3. διὰ τῆς χάριτος τῆς δο-
 θείσης μοι (6; 15, 15.
 Gal. 2, 9)
 2Cor. 4, 15. ἡ χάρις πλεονάσασα διὰ
 τῶν πλειόνων
 9, 8. πᾶσαν χάριν περισσεύσαι
 Gal. 5, 4. τῆς χάριτος ἐξέπίστετε
 Eph. 2, 6. χάρ. ἔσται σεσωσμένοι (8)
 3, 8. ἐμοὶ - ἐδόθη ἡ χ. αὐτῇ

Eph. 4, 7. ἐκάστω ἡμῶν ἐδόθη ἡ χ.
 6, 24. ἡ χάρις μετὰ πάντων
 (Col. 4, 18. 1 Tim. 6, 21.
 2 Tim. 4, 22 [Tit. 3, 15].
 Heb. 13, 25)
 Phil. 1, 7. συγκαινωνοὺς μου τῆς χ.
 2Th. 2, 16. δοὺς - ἐλπίδα ἀγαθὴν
 ἐν χάριτι
 2Tim. 1, 9. κατ' ἰδίαν - χάριν τὴν
 δοθεῖσαν ἡμῖν
 2, 1. ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι
 τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
 Heb. 10, 29. τὸ πνεῦμα τῆς χάριτος
 ἐνυβρίσας
 12, 28. ἔχωμεν χάρ., δι' ἧς λατρ.
 13, 9. χ. βεβαιουῖται τὴν καρδ.
 Jac. 4, 6. μερίζονα δὲ δίδωσι χάριν
 - - „ταπεινοὶς δὲ δίδωσι χά-
 ριν (1 Pet. 5, 5)
 1Pet. 1, 10. περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάρ.
 - 13. τὴν φερομένην ὑμῖν χά-
 ριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησ.
 2, 19. τοῦτο γὰρ χάρις (20)
 3, 7. συγκληρονόμοι χ. ζωῆς
 5, 10. ὁ δὲ Θεὸς πάσης χάριτος
 2 Joh. 3. ἔσται μεθ' ὑμῶν χάρις,
 ἔλεος, εἰρήνη παρὰ Θεοῦ
 b) von Menschen:
 (Luc. 2, 52.) Act. 2, 47; 4, 33? 7, 10.
 Act. 24, 27. χάριτας καταθέσθαι τοῖς
 Ἰουδαίοις (cf. 25, 9)
 25, 8. αἰτούμενοι χ. κατ' αὐτοῦ
 2) = Dank:
 Luc. 6, 32. ποῖα ὑμῖν χ. ἐστὶ (33. 34)
 17, 9. μὴ χάριν ἔχει τῷ δοῦλῳ
 Rom. 6, 17. χάρις δὲ τῷ Θεῷ ([7, 25.]
 1 Cor. 15, 57. 2 Cor. 2, 14;
 8, 16; 9, 15)

1Cor. 10, 30. αὐτὸ ἵνα χάριτι μετέχω

8) = Almosen, Liebesgabe:

1 Cor. 16, 3. 2 Cor. 1, 15; 8, 4. 6. 7. 19.

4) = Anmuth, Lieblichkeit:

Luc. 4, 32. Eph. 4, 29. Col. 3, 16; 4, 6.

χάρισμα

Rom. 1, 11. χάρις. ὑμῖν πνευματικόν

5, 15. οὕτω καὶ τὸ χάρισμα

- 16. τὸ δὲ χάρισμα ἐκ πολλῶν παραπτωμάτων

6, 23. τὸ δὲ χ. τοῦ θ. ζωὴ αἰών.

11, 29. τὰ χαρ. κ. ἡ κλήσις τ. θ.

12, 6. ἔχοντες δὲ χαρίσματα

1Cor. 1, 7. ὅστερ. ἐν μηδενὶ χαρίσμ.

7, 7. ἴδιον ἔχει χάρισμα ἐκ θ.

12, 4. διαιρέσεις δὲ χαρισμάτων.

- 9. χαρίσμ. ἰαμάτων (28. 30)

- 31. ζήλ. - τὰ χ. τὰ κρείττονα

2Cor. 1, 11. τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ

1Tim. 4, 14. τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος

2Tim. 1, 6. ἀναζωπυρεῖν τὸ χ. τ. θ.

1Pet. 4, 10. ἐκ. καθὼς ἔλαβε χάρισμα

χαριτοῦν Luc. 1, 28. Eph. 1, 6.

Χαρόν Act. 7, 2. 4.

χάρτης 2 Joh. 12

χάσμα Luc. 16, 26.

χείλος

Mat. 15, 8 (τοῖς χ. με τιμᾷ. Mar. 7, 6).

Rom. 3, 13. 1 Cor. 14, 21 (ἐν χεί-

λεσιν ἑτέροις). Heb. 11, 12 (τῆς

θαλάσσης); 13, 15 (καρπὸν χει-

λίων). 1 Pet. 3, 12 (παυσάτω

χείλη αὐτοῦ).

χειμάζεσθαι Act. 27, 18.

χείμαρρος Joh. 18, 1.

χειμών

Mat. 16, 3; 24, 20 (Mar. 13, 18). Joh.

10, 22. Act. 27, 20. 2 Tim. 4, 21.

χείρ

ἐκτείνειν, ἐπαίρειν, ἐπι-
τιθέναι, ἐπιβάλλειν τὰς
χ., ἐπιθέσεις τῶν χ., a. diese
Worte.

1) χεῖρ τοῦ θεοῦ, τοῦ κυρ.:
Luc. 1, 66. Act. 4, 28. 30; 7, 50;
11, 21; 13, 11.

Rom. 10, 21. Heb. 1, 10; [2, 7]. 1Pet. 5, 6.

2) andere Stellen:

Mat. 3, 12 (Luc. 3, 17).

4, 6. ἐπὶ χειρῶν ἀρουσί σε
(Luc. 4, 11)

5, 30 (18, 8. Mar. 9, 43).

8, 15 (cf. Mar. 1, 31).

9, 25 (Mar. 5, 41. Luc. 8, 54).

12, 10. 13. τὴν χ. ἔχων ξηράν etc.
(Mar. 3, 1. 3. 5. Luc. 6,
6. 8. 10)

15, 2. 20. οὐ γὰρ νίπτονται τὰς
χεῖρας etc. (Mar. 7, 2. 3. 5)

17, 22. παραδίδοσθαι εἰς χεί-
ρας ἀνθρώπων (Mar. 9,
31. Luc. 9, 44) (cf. 26, 4.
5. Mar. 14, 41. Luc. 24, 7)
(cf. Act. 2, 23; 21, 11; 28, 17)

22, 13; 26, 23; 27, 24.

Mar. 6, 2; 8, 23; 9, 27.

Luc. 1, 76 (74); 6, 1; 15, 22; 23, 46;
24, 39. 40.

Joh. 8, 35. δίδωκεν ἐν τῇ χειρὶ αὐ-
τοῦ (18, 3)

10, 28. οὐχ ἀρπάσει . . ἐκ τῆς
χειρὸς μου

- 29. ἐκ τῆς χ. τοῦ πατρὸς μου

- 39; 11, 44; 13, 9.

20, 20. ἰδοὺ ἐν αὐτοῖς τὰς χεί-
ρας (25, 27)

Act. 8, 7; 5, 12 (τῶν ἀποστόλων);
 7, 25. 35 (ἀγγέλου). 41; 9, 41;
 11, 30 (διὰ χειρὸς Βαρνάβα);
 12, 7. 11 (ἐκ χειρὸς Ἡρώδου).
 17 (13, 16; 21, 40) (cf. 19, 33).
 14, 3; 15, 23 (διὰ χειρὸς αὐτῶν);
 17, 25 (ὑπὸ χειρῶν ἀνθρώπων
 θεραπεύεται); 19, 11 (διὰ τῶν
 χειρῶν Παύλου).
 19, 26. Θεοὶ οἱ διὰ χ. γινόμενοι
 20, 34; 21, 11; 23, 19; 24, 7; 28, 3. 4.
 1Cor. 4, 12. ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις
 χερσὶ (cf. Eph. 4, 28. 1 Th.
 4, 11)
 12, 15. 21.
 16, 21. τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου (cf.
 Gal. 6, 11. Col. 4, 18. 2 Th.
 3, 17. Philem. 19)
 2Cor. 11, 33. Gal. 3, 19 (ἐν χ. μείστου)
 Heb. 8, 9; 10, 31 (ἐμπροσθέν εἰς χεῖ-
 ρας Θεοῦ ζῶντος); 12, 12.
 Jac. 4, 8. καθαρίσατε χεῖρας, ἄμ.
 1Joh. 1, 1. αἱ χ. ἡμῶν ἐψηλάφησαν
 Apoc. 1, 16 (17); 6, 5; 7, 9; 8, 4 (10,
 8. 10); 9, 20; 10, 2. 5 (13, 16);
 14, 9. 14; 17, 4; 19, 2; 20,
 1. 4.
 χειραγωγέιν Act. 9, 8; 22, 11.
 χειραγωγός Act. 13, 11.
 χειρογράφον Col. 2, 14.
 χειροποίητος
 Mar. 14, 58 (ναὸν τοῦτον. cf. Act.
 7, 48; 17, 24). Eph. 2, 11 (περι-
 τομῆς). Heb. 9, 11 (σκηνῆς οὐ
 χειροποιήτου). 24.
 χειροτονεῖν
 Act. 14, 23. 2 Cor. 8, 19.

Χερουβὶμ Heb. 9, 5.
 χήρα
 Mat. 23, 14. τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν
 (Mar. 12, 40. Luc. 20, 47)
 Mar. 12, 42. 43. μία χήρα πτωχὴ ἔβα-
 λε etc. (Luc. 21, 2. 3)
 Luc. 2, 37; 4, 25. 26; 7, 12; 18, 3. 5.
 Act. 6, 1. αἱ χῆραι αὐτῶν
 9, 39. πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίον-
 σαι (cf. 41)
 1Cor. 7, 8. τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς χ.
 1Tim. 5, 3. 4. 5. 9. χήρας τίμα τὰς
 ὄντως χήρας etc.
 - 11. νεωτέρας δὲ χήρας παρ.
 - 16. εἴ τις - ἔχει χήρας
 Jac. 1, 27. ἐπισκέπτε. ὀρφανοὺς κ. χ.
 Apoc. 18, 7. βασίλισσα, κ. χ. οὐκ εἰμὶ
 χθής
 Joh. 4, 52. Act. 7, 28. Heb. 13, 8.
 χίλιαρχος
 Mar. 6, 21 (Apoc. 6, 15). Joh. 18, 12.
 Act. 21, 31. 32. 33. 37; 22, 24. 26.
 27. 28. 29; 23, 10. 15. 17. 18. 19.
 22; 24, 7. 22. 23. Apoc. 19, 18.
 χίλις
 Luc. 14, 31. Act. 4, 4. 1 Cor. 10, 8.
 Apoc. 5, 11; 7, 4. 5 (ἰσφραγι-
 σμένοι. 6. 7. 8); 11, 13; 14, 1.
 8; 21, 16.
 χίλιοι
 2Pet. 3, 8. μία ἡμέρα - ὡς χίλια ἔτη
 Apoc. 11, 3 (12, 6); 14, 20.
 20, 2. ἔδησαν αὐτὸν χίλια ἔτη
 (3. 4. 5. 6. 7)
 χίλος Act. 20, 15.
 χιτὼν
 Mat. 5, 24 (Luc. 6, 29); 10, 10 (Mar.
 6, 9. Luc. 9, 3). Mar. 14, 63

Luc. 3, 11. Joh. 19, 23. Act. 9, 39. Jud. 23.

χίων

Mat. 28, 3. Mar. 9, 3. Apoc. 1, 14.

χλαμύς Mat. 27, 28. 31.

χλευάζειν Act. 17, 32.

χλιαρός Apoc. 3, 16.

Χλόη 1 Cor. 1, 11.

χλωρός

Mar. 6, 39. Apoc. 6, 8; 8, 7; 9, 4.

χοϊκός 1 Cor. 15, 47. 48. 49.

χοϊνιξ Apoc. 6, 6.

χοίρος

Mat. 7, 6. ἔμπροσθεν τῶν χοίρων

8, 30. 31. 32. ἀγέλη χοίρων πολ-

λῶν βοσκομένη etc. (Mar.

5, 11. 12. 13. 16. Luc. 8,

32. 33)

Luc. 15, 15. βόσκειν χοίρους (16)

χολᾶν Joh. 7, 23.

χολή Mat. 27, 34. Act. 8, 23.

Χοραζίν Mat. 11, 21. Luc. 10, 13.

χορηγείν 2 Cor. 9, 10. 1 Pet. 4, 11.

χορός Luc. 15, 25.

χορτάζειν

Mat. 5, 6 (Luc. 6, 21); 14, 20 (Mar.

6, 42. Luc. 9, 17. Joh. 6, 26);

15, 33. 37 (Mar. 8, 4. 8). Mar.

7, 27. Luc. 16, 21. Phil. 4, 12.

Jac. 2, 16. Apoc. 19, 21.

χόρτασμα Act. 7, 11.

χόρτος

Mat. 6, 30; 13, 26; 14, 19 (Mar. 6, 39.

Joh. 6, 10).

Mar. 4, 28. Luc. 12, 28.

1 Cor. 3, 12. ξύλα, χόρτον, καλάμην

Jac. 1, 10. 11. ὡς ἄνθος χόρτου

παρελεύσεται etc.

1 Pet. 1, 24. πᾶσα σάρξ ὡς χόρτος etc.

Apoc. 8, 7; 9, 4.

Χουζᾶς Luc. 8, 3.

χοῦς Mar. 6, 11. Apoc. 18, 19.

χρεῖν, κίχρημι Luc. 11, 5.

χρεῖα

1) χρειαζέσθαι = bedürfen, nöthig haben:

a) mit Infin.; mit ἵνα:

Mat. 3, 14; 14, 16. Joh. 2, 25 (ἵνα);

13, 10; 16, 30 (ἵνα). 1 Th. 1, 8;

4, 9; 5, 1. Heb. 5, 12. 1 Joh. 2, 27.

b) mit Genitiv:

Mat. 6, 8. οἶδε - ὧν χρειαζέσθαι

9, 12. οὐ χρειαζέσθαι - τοῦ

λατροῦ (Mar. 2, 17. Luc.

5, 31)

21, 3. ὁ Κύριος ἀντὶ τῶν χρ. ἔχει

(Mar. 11, 3. Luc. 19, 31. 34)

26, 65. αὐτὸ χρειαζέσθαι ἡμᾶς

τύρων (Mar. 14, 63. cf.

Luc. 22, 71)

Luc. 15, 7. οὐ χρειαζέσθαι. μετανοίας

Joh. 13, 29. 1 Cor. 12, 21 (bis). 1 Th.

4, 12.

Heb. 5, 12; 10, 36 (ὕπομονῆς). Apoc.

3, 17; 21, 23; [22, 5].

c) absolut:

Mar. 2, 25. Luc. 9, 11. Act. 2, 45

(καθότι ἄν τις χρειαζέσθαι εἴχῃ.

4, 35). 1 Cor. 12, 24. Eph. 4, 28.

1 Joh. 3, 17.

2) χρ. ἐστίν:

Luc. 10, 42. ἐνός δὲ ἐστὶ χρεια

Heb. 7, 11 [Apoc. 22, 5].

3) übrige Stellen: † Plural

Act. 6, 3; † 20, 32; 28, 10 [al. χρείας].

† Rom. 12, 13 (τῶν ἀγίων).

Eph. 4, 29. Phil. 2, 25; 4, 16.
19 (πληρωῶσι πᾶσαν χρεῖαν).
Tit. 3, 14.

χρεωφειλέτης Luc. 7, 41; 16, 5.

χρεῖν, χρεῖναι Jac. 3, 10.

χρεῖζειν

Mat. 6, 32. Luc. 11, 8; 12, 30. Rom.

16, 2. 2 Cor. 3, 1.

χρεῖμα

Mat. 10, 23. 24 (Luc. 18, 24). Act.

4, 37; 8, 18. 20; 24, 26.

χρηματίζειν

Mat. 2, 12. χρηματισθέντες κατ' ὄ-
ναρ (cf. 22)

Luc. 2, 26. καὶ ἦν αὐτῷ κεχρημα-
τισμένον

Act. 10, 22. ἐχρηματίσθη ὑπὸ ἀγγέλ.

11, 26. χρηματίζου τε πρῶτον . .

τοὺς μαθητ. Χριστιανούς

Rom. 7, 3. ἡμεῖς χρηματίσαμεν

Heb. 8, 5. κεχρημάτισται Μωϋσῆς

11, 7. πιστεὶ χρηματίσθεις ὡς

12, 25. τὸν ἐπὶ γῆς παραιτησά-
μενοι χρηματίζοντα

χρηματισμός Rom. 11, 4.

χρεῖσθαι, χρεάομαι

Act. 27, 3. 17. 1 Cor. 7, 21. 31 (τῷ

κόσμῳ); 9, 12. 15. 2 Cor. 1, 17;

3, 12; 13, 10. 1 Tim. 1, 8; 5, 23.

χρεῖσιμος 2 Tim. 2, 14.

χρεῖσις Rom. 1, 26. 27.

χρηστεύεσθαι 1 Cor. 13, 4.

χρηστολογία Rom. 16, 18.

χρηστός

Mat. 11, 30. ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός

Luc. 5, 39; 6, 35.

Rom. 2, 4. τὸ χρηστὸν τοῦ Θεοῦ εἰς

μετάνοιαν σε ἄγει

1 Cor. 15, 33 „φθειρουσιν ἡθὴ χρη-
στὰ ὁμίλῃαι κακαί“

Eph. 4, 32. εἰς ἀλλήλους χρηστοί

1 Pet. 2, 3. „ὅτι χρηστός ὁ Κύριος“

χρηστότης

Rom. 2, 4. τοῦ πλοῦτου τῆς χρη-

στότητος αὐτοῦ

3, 12. „ἔστι ποιῶν χρηστότ.“

11, 22. χρηστότητα καὶ ἀποτο-

μίαν Θεοῦ etc.

2 Cor. 6, 6. ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρη-

στότητι (cf. Gal. 5, 22)

Eph. 2, 7. ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμᾶς

ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ

Col. 3, 12. χρηστότητα, ταπεινοφρ.

Tit. 3, 4. ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλαν-

θρωπία ἐπεφάνη τ. - Θ.

χρεῖν

Luc. 4, 18. Act. 4, 27; 10, 38. 2 Cor.

1, 21. Heb. 1, 9.

χρεῖσμα 1 Joh. 2, 20. 27.

Χριστιανός

Act. 11, 26; 28, 28. 1 Pet. 4, 16.

Χριστός

Χρ. mit Ἰησοῦς s. Ἰησοῦς.

Χρ. in Verbindung mit ἀγάπη,

αἷμα, ἀποθνήσκειν, δοῦ-

λος, ἐγείρειν, εὐαγγέλι-

πίστις, s. diese Wörter.

Mat. 1, 17. ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βα-

βυλῶνος ὡς τοῦ Χριστοῦ

2, 4. ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται

11, 2. τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ

16, 16. σὺ εἶ ὁ Χριστὸς (Mar. 8,

29. Luc. 9, 20. τὸν Χρ. τοῦ

Θ. Joh. 6, 69; 11, 27)

- 20. ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ Χρ.

22, 42. τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τ. Χρ.

Mat. 23, 8. ὑμῶν ὁ καθηγηγῆς [ὁ Χριστός] (10)
 24, 5. ἐγὼ εἰμι ὁ Χριστός (23)
 26, 63. εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ (Mar. 14, 61. Luc. 22, 67) (cf. Luc. 23, 39)
 - 68. προφήτευσον ἡμῖν, Χρ.
 Mar. 1, 34. ἡδαισαν αὐτὸν [Χρ. εἶναι]
 9, 41. ἐν ὀνόμ. ὅτι Χτοῦ ἐστι
 12, 35. ὅτι ὁ Χριστός υἱὸς ἐστι Δαυὶδ (Luc. 20, 41)
 13, 21. ἰδοὺ ὡδε ὁ Χριστός
 15, 32. ὁ Χρ. ὁ βασιλεὺς τ. Ἰσρ.
 Luc. 2, 11. ἐτέχθη . . σωτὴρ ὃς ἐστι Χριστός Κύριος
 2, 26. ἴδῃ τὸν Χριστὸν Κυρίου
 3, 15. μήποτε αὐτὸς εἶη ὁ Χρ.
 4, 41. σὺ εἶ [ὁ Χριστός] ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ etc.
 9, 20. τὸν Χριστὸν τοῦ Θεοῦ
 23, 2. ταυτὸν Χτὸν βασιλ. εἶναι
 - 35. εἰ οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός ὁ τοῦ Θεοῦ ἐκλεκτός
 24, 26. ταῦτα ἰδοὶ παθεῖν τὸν Χριστὸν (46)
 Joh. 1, 20. οὐκ εἰμι ἐγὼ ὁ Χρ. (3, 28)
 - 25. εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ Χριστός
 - 42. τὸν Μεσσίαν ὃ ἐστι μεθερμην. Χρ. (cf. 4, 25)
 4, 29. μήτι οὗτός ἐστιν ὁ Χρ.
 - 42. ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου ὁ Χρ.
 7, 26. οὗτός ἐστιν ὁ Χρ. (41)
 - 27. ὁ δὲ Χρ. ὅταν ἔρχεται (31)
 - 41. μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γυλιλαίας ὁ Χριστός ἔρχεται;
 - 42. ἀπὸ Βηθλεὲμ . . ὁ Χριστός ἔρχεται

Joh. 9, 22. αὐτὸς ὁμολογήσῃ Χριστ.
 10, 24. εἰ σὺ εἶ ὁ Χρ., εἰπὲ ἡμ.
 12, 34. ὁ Χρ. μένει εἰς τὸν αἰῶνα
 Act. [2, 30. ἀναστήσειν τὸν Χριστόν]
 - 31. περὶ τ. ἀναστάσεως τ. Χ.
 3, 18. προκατήγγειλε . . παθεῖν τὸν Χρ. (17, 3)
 4, 26. κατὰ τοῦ Κυρίου κ. κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ
 8, 5. ἐκήρυσεν αὐτοῖς τὸν Χρ.
 [9, 20. ἐκήρυσσε τὸν Χριστόν]
 - 22. ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός
 17, 3. ὅτι τὸν Χρ. ἔδει παθεῖν
 26, 23. εἰ παθητὸς ὁ Χριστός
 Rom. 6, 8. ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ (Col. 2, 20)
 7, 4. διὰ τοῦ σώματος τ. Χρ.
 8, 9. εἰ δέ τις πνεῦμα Χτοῦ οὐκ
 - 10. εἰ δὲ Χριστός ἐν ὑμῖν
 - 17. συγκληρονόμοι δὲ Χτοῦ
 9, 1. ἀλήθειαν λέγω ἐν Χρ.
 - 3. ἀνάθεμα εἶναι ἀπὸ τ. Χ.
 - 5. ἐξ ὧν ὁ Χ. τὸ κατὰ σάρκα
 10, 4. τέλος γὰρ νόμου Χριστός
 - 6. Χριστὸν καταγαγεῖν
 - 7. Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν
 [- 17. διὰ ῥήματος Χριστοῦ]
 12, 5. ἐν σώμᾳ ἔσμεν ἐν Χτῷ
 14, 10. τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ (cf. 2 Cor. 5, 10)
 - 18. δουλεύειν τῷ Χριστῷ
 15, 3. ὁ Χρ. οὐχ ἑαυτῷ ἤρρεσεν
 - 7. 18. 20. 29; 16, 5. 7. 9.
 16, 10. τὸν δόκιμον ἐν Χριστῷ
 - 16. αἱ ἐκκλησίαι πᾶσαι τ. Χ.
 - 18. Χριστῷ οὐ δουλεύουσιν
 1Cor. 1, 6. τὸ μαρτύριον τοῦ Χρ.

1Cor. 1, 12. ἐγὼ δὲ Χριστοῦ

- 13. μεμέρισται ὁ Χριστός
- 17. ἀπίσταιλέ με Χριστός
- - μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ (cf. Gal. 5, 11; 6, 12. Phil. 3, 18)

- 23. Χριστὸν ἐσταυρωμένον
- 24. Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν

2, 16. νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν

3, 1. ὡς νηπίοις ἐν Χριστῷ

- 23. ὑμεῖς δὲ Χριστοῦ, Χριστὸς δὲ Θεοῦ

4, 1. ὡς ὑπηρέτας Χριστοῦ

- 10. ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστὸν

- - ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χρ.

- 15. παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χ.

- 17. τὰς ὁδοὺς μου τὰς ἐν Χτῷ

5, 7. ὑπὲρ ὑμῶν ἐτύθη Χριστός

6, 15. μέλη Χριστοῦ ἔστιν εἰς.

8, 12. εἰς Χριστὸν ἁμαρτάνετε

9, 21. ἀλλ' ἔννομος Χριστῷ

10, 4. ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός

- 9. μὴδὲ ἐκπειράζωμεν τὸν Χ.

11, 1. καθὼς κἀγὼ Χριστοῦ

- 3. ἡ κεφαλὴ ὁ Χριστός ἐστι

- - κεφαλὴ δὲ Χριστοῦ ὁ Θεός

12, 12. οὕτω καὶ ὁ Χριστός

- 27. ὑμεῖς δὲ ἔστε σῶμα Χρ.

15, 12. εἰ δὲ Χτὸς κηρύσσεται δι.

- 18. οἱ κοιμηθέντες ἐν Χρ.

- 19. ἡλπιότες ἐσμέν ἐν Χρ.

- 22. ἐν τῷ Χριστῷ πάντες

ζωοποιηθήσονται

- 23. ἀπαρχὴ Χριστός

- - ἔπειτα οἱ τοῦ Χριστοῦ

2Cor. 1, 5. τὰ παθήματα τοῦ Χτοῦ

(cf. 1 Pet. 4, 13; 5, 1)

- - διὰ τοῦ Χτοῦ περισσεύει

2Cor. 1, 21. βεβαιῶν . . ὑμῖν εἰς Χρ.

2, 10. ἐν προσώπῳ Χριστοῦ

- 14. θριαμβεύοντι ἡμ. ἐν τῷ Χ.

- 15. Χριστοῦ εὐδία ἐσμέν

- 17. ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν (cf. 2 Cor. 12, 19)

3, 3. ὅτι ἐστὶ ἐπιστολὴ Χρ.

- 4. διὰ τοῦ Χ. πρὸς τὸν Θ.

- 14. ἐν Χριστῷ καταργεῖται

4, 4. τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ

5, 16. ἐγνώκαμεν κατὰ σάρκα Χ.

- 17. εἴ τις ἐν Χ., καινὴ κτίσις

- 19. Θεὸς ἦν ἐν Χριστῷ

- 20. ὑπὲρ Χ. οὐκ πρὸςβέβηκεν

- - Θεόμεθα ὑπὲρ Χριστοῦ

6, 15. τίς δὲ συμπόνησις Χτῷ

8, 23. ἀπόστολοι ἐ., δόξα Χτοῦ

10, 1. τῆς πρρότητος καὶ ἐπι-
κειας τοῦ Χριστοῦ

- 5. εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χρ.

- 7. πέποιθεν ἐαυτῷ Χριστοῦ εἶναι etc.

11, 2. ἀγνὴν παραστήσαι τῷ Χ.

- 3. ἀπλότητος τῆς εἰς τὸν Χ.

- 10. ἔστιν ἀλήθεια Χριστοῦ ἐν ἐμοί

- 13. εἰς ἀποστόλους Χριστοῦ (cf. 1 Th. 2, 6)

- 23. διάκονοι Χριστοῦ εἰσι

12, 2. οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χρ.

- 9. ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χ.

- 10. ἐν στενοχωρίαις ὑπὲρ Χ.

13, 3. τοῦ ἐν ἐμοί λαλοῦντος Χ.

Gal. 1, 6. ἐν χάριτι Χριστοῦ

- 22. ταῖς ἐκκλ. . . ταῖς ἐν Χτῷ

2, 17. δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ

- - Χρ. ἁμαρτίας διώκονος

- 20. Χριστῷ συνσταύρωμαι

- Gal. 2, 20. ζῆ δὲ ἐν ἡμοῖς Χριστός
 - τῇ πίστει ζῶ τῇ τοῦ
 Θεοῦ καὶ Χριστοῦ
 8, 13. Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν
 - 16. τῷ σπέρμ. σου ὃς ἐστὶ Χρ.
 - 17. προκεκυρωμένην ὑπὸ τοῦ
 Θεοῦ εἰς Χριστόν
 - 24. παιδευγὸς ἡμῶν γέγο-
 νεν εἰς Χριστόν
 - 27. εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε
 - - Χριστόν ἐναθίσασθε
 - 29. εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ
 4, 7. κληρονόμος Θεοῦ διὰ Χτοῦ
 - 19. μορφωθῇ Χριστὸς ἐν ὑμῖν
 5, 1. Χτὸς ἡμᾶς ἤλευθέρωσε
 - 2. Χ. ὑμᾶς οὐδὲν ὠφελήσει
 - 4. κατηργήθητε ἀπὸ τ. Χρ.
 - 24. οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν
 σάρκα ἐσταύρωσαν
 6, 2. ἀναπληρώσατε τὸν νόμον
 τοῦ Χριστοῦ
 Eph. 1, 3. ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν
 Χριστῷ (2, 6)
 - 10. ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ
 πάντα ἐν τῷ Χριστῷ
 - 12. προηλπικότητας ἐν τῷ Χρ.
 - 20. ἣν ἐνήργησεν ἐν τῷ Χρ.
 2, 5. συναξωποίησε τῷ Χτῷ
 - 12. ὅτε ἦτε . . χωρὶς Χριστοῦ
 3, 4. ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ Χρι-
 στοῦ (cf. Col. 4, 3)
 - 6. τῆς ἐπαγγ. αὐτοῦ ἐν τῷ Χ.
 - 8. τὸν ἀν. πλοῦτον τοῦ Χτοῦ
 - 17. κατοικῆσαι τὸν Χριστόν
 διὰ τῆς πίστεως
 4, 7. τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ
 - 12. τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ
 - 13. τοῦ πληρώματος τοῦ Χρ.

- Eph. 4, 15. ὃς ἐστὶν ἡ κεφαλὴ, ὁ Χρ.
 - 20. οὐχ οὕτως ἐμάθετε τὸν Χ.
 - 32. ὁ Θ. ἐν Χ. ἐχαρίσατο ὑμῖν
 5, 2. καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς
 ἡγάπησεν ἡμᾶς (25)
 - 5. ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χρ.
 - 14. „ἐπιφανύσει σοι ὁ Χτὸς“
 - 21. ἐν φόβῳ Χριστοῦ
 - 23. ὡς καὶ ὁ Χριστὸς κεφαλὴ
 - 24. ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ
 - 29. καθὼς καὶ ὁ Χ. [al. ὁ Κ.]
 - 32. εἰς Χτὸν καὶ εἰς τὴν ἐκκλ.
 6, 5. ὑπακούετε . . ὡς τῷ Χ.
 Phil. 1, 10. εἰς ἡμέραν Χριστοῦ (2,
 16. 2 Th. 2, 2)
 - 13. φανερώσιν ἐν Χρ. γενέσθαι
 - 15. τὸν Χριστόν κηρύσσουσιν
 - 17. τὸν Χριστόν καταγγέλ-
 λουσιν (cf. 18)
 - 20. μεγαλυνθήσεται Χριστὸς
 - 21. ἡμοὶ γὰρ τὸ ζῆν Χριστὸς
 - 23. οὖν Χριστῷ εἶναι
 - 29. ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ Χτοῦ
 2, 1. παράκλησις ἐν Χριστῷ
 - 30. διὰ τὸ ἔργον τοῦ Χτοῦ
 3, 7. ἡγῆμαι διὰ τὸν Χ. ζημίαν
 - 8. ἵνα Χριστὸν κερδήσω
 - 12. κατελήφθην ὑπὸ Χριστοῦ
 4, 13. ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με
 [Χριστῷ]
 Col. 1, 2. πιστοῖς ἀδελφοῖς ἐν Χρ.
 - 7. διάκονος τοῦ Χριστοῦ
 - 24. τῶν θλίψεων τοῦ Χριστοῦ
 - 27. ὃς ἐστὶ Χριστὸς ἐν ὑμῖν
 - 28. ἄνθρωπον τέλειον ἐν Χρ.
 2, 2. τοῦ Θεοῦ [καὶ πατρὸς
 καὶ τοῦ Χριστοῦς]
 - 8. οὐ κατὰ Χριστόν

- Col. 2, 11. ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ Χρ.
 - 17. τὸ δὲ σῶμα Χριστοῦ
 3, 1. συνηγέρθητε τῷ Χριστῷ
 - - ὁ Χριστός ἐστιν ἐν δεξιᾷ
 - 3. σὺν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ Θεῷ
 - 4. ὅταν ὁ Χτός φανερωθῇ
 - 11. πάντα κ. ἐν πᾶσι Χριστός
 - 13. καθὼς κ. ὁ Χ. ἐχαρίσματο
 - 15. ἡ εἰρήνη τοῦ Χριστοῦ
 - 16. ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ
 - 24. τῷ γ. Κυρίῳ Χ. δουλεύετε
 1Th. 2, 6. ὡς Χριστοῦ ἀπόστολοι
 4, 16. οἱ νεκροὶ ἐν Χ. ἀναστήσ.οι
 2Th. 3, 5. εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ Χρ.
 1Tim. 2, 7. ἀληθεῖαν λέγω [ἐν Χτῷ]
 5, 11. καταστρηνιάσωσι τοῦ Χ.
 2Tim. 2, 19. τὸ ὄνομα Χριστοῦ
 Philem. 8. πολλὴν ἐν Χρ. παρῆρσιαν
 20. ἀνάπαυσον . . ἐν Χριστῷ
 Heb. 3, 6. Χριστός δὲ ὡς υἱός
 - 14. τοῦ Χριστοῦ γεγόναμεν
 5, 5. οὕτω κ. ὁ Χ. οὐχ ἵκαντὸν ἐδ.
 6, 1. τὸν τῆς ἀρχῆς τ. Χ. λόγον
 9, 11. Χτός δὲ παραγενόμενος
 - 24. εἰσηλθὲν ὁ Χριστός
 - 28. ὁ Χρ. ἅπαξ προσενεχθεῖς
 11, 26. τὸν ὀνειδισμόν τοῦ Χτοῦ
 1Pet. 1, 11. τὸ ἐν αὐτ. πνεῦμα Χτοῦ
 - - τὰ εἰς Χριστόν παθήματα
 - 19. ἀμνοῦ ἀμώμου . . Χτοῦ
 2, 21. Χριστός ἔπαθεν ὑπὲρ
 ὑμῶν (cf. 4, 1)
 3, 15. Κύριον τὸν Χρ. ἀγιάσατε
 - 16. ἀγαθὴν ἐν Χ. ἀναστροφὴν
 - 18. Χ. ἅπαξ περὶ ἡμ. ἔπαθε
 4, 14. ἐν ὀνόματι Χριστοῦ
 2 Joh. 9. ἐν τῇ διδασκῇ τοῦ Χ. etc.
 Apoc. 12, 10. ἡ ἐξουσία τοῦ Χ. αὐτοῦ
 Apoc. 20, 4. ἐβασίλευσαν μετὰ τοῦ Χ.
 - 6. ἱερεῖς τοῦ Θ. καὶ τοῦ Χ.
 χρὸνίσειν
 Mat. 24, 48 (Luc. 12, 45); 25, 5. Luc.
 1, 21. Heb. 10, 37.
 χρόνος
 Mat. 2, 7. 16. Mar. 2, 19; 9, 21.
 Luc. 1, 57; 4, 5 (ἐν στιγμῇ χρό-
 νου); 8, 27 (23, 8). 29; 18, 4;
 20, 9.
 Joh. 5, 6; 7, 33 (ἔτι μικρὸν χρόνον.
 12, 35); 14, 9.
 Act. 1, 6 (3, 21). 7; 7, 17. 23 (18,
 18); 14, 3; 17, 30 (τῆς ἀγνοίας);
 20, 18.
 Rom. 7, 1; 16, 25 (χρόνοις αἰωνίοις
 σσειγημένου. cf. 2 Tim. 1, 9.
 Tit. 1, 2)
 1 Cor. 7, 39; 16, 7. Gal. 4, 1. 4 (τὸ
 πληρωμα τοῦ χρόνου). 1 Th. 5,
 1 (περὶ δέ των χρ. κ. των καιρων).
 Heb. 4, 7; 5, 12; 11, 32.
 1 Pet. 1, 17. 20 (ἐπ' ἐσχάτων των
 χρόνων); 4, 2. 8. Jud. 18 (ἐν
 ἐσχάτῳ χρόνῳ).
 Apoc. 2, 21; 6, 11; 10, 6 (χρόνος
 οὐκέτι ἵσταται); 20, 3 (λυθῆναι
 μικρὸν χρόνον).
 χρονοτριβεῖν Act. 20, 16.
 χρυσίον
 Act. 3, 6; 20, 33. Heb. 9, 4. 1 Pet.
 1, 7. 18; 3, 3. Apoc. 3, 18; 17,
 4 (18, 6); 21, 18 (21).
 χρυσοδακτύλιος Jac. 2, 2.
 χρυσύλιθος Apoc. 21, 20.
 χρυσόπρασος Apoc. 21, 20.
 χρυσός
 Mat. 2, 11. 10, 9; 23, 16. 17. Act. 17,

29. 1 Cor. 3, 12. 1 Tim. 2, 9.
 Jac. 5, 3. Apoc. 9, 7; 17, 4; 18,
 12. 16.
 χρυσοῦν Apoc. 17, 4; 18, 16.
 χρυσοῦς
 2 Tim. 2, 20. Heb. 9, 4 (θυμιατή-
 ριον). Apoc. 1, 12 (ἐπὶ τὰ λυχνίας.
 20; 2, 1). 13 (ζώνην. 15, 6); 4,
 4 (σταφάνους. 9, 7; 14, 14); 5,
 8 (φιάλας. 15, 7); 8, 3 (λιβα-
 νωτόν. 9, 13); 9, 20 (εἰδωλα);
 17, 4 (ποτήριον); 21, 15 (μέ-
 τρον κάλαμον).
 χρῶς Act. 19, 12.
 χωλός
 Mat. 11, 5 (Luc. 7, 22); 15, 30. 31;
 18, 8; 21, 14.
 Mar. 9, 45. Luc. 14, 13. 21. Joh. 5, 8.
 Act. 3, 2 (14, 8). 11; 8, 7. Heb. 12, 13.
 χώρα
 Mat. 2, 12; 4, 16 (χώρα - θανάτου);
 8, 28 (cf. Mar. 5, 1. 10. Luc. 8, 26).
 Mar. 1, 5 (ἡ Ἰουδαία χώρα) [6, 55].
 Luc. 2, 8; 3, 1; 12, 16; 15, 13 (cf.
 19, 12). 14. 15; 21, 21.
 Joh. 4, 35 (τύς χώρας ὅτι λευκαί);
 11, 54. 55.
 Act. 8, 1 (τὰς χώρας τῆς Ἰουδαίας);
 10, 39 (26, 20); 12, 20; 13, 49;
 16, 6 (τὴν Γαλιλαϊκὴν χώραν.
 18, 23); 27, 27.

Jac. 5, 4. ἀμυσάντων τὰς χ. ὑμῶν
 χωρεῖν
 Mat. 15, 17; 19, 11 (τ. λόγον. 12).
 Mar. 2, 2. Joh. 2, 6; 8, 37 (ὁ λόγος
 οὐ χωρεῖ ἐν ὑμῖν); 21, 25.
 2 Cor. 7, 2. 2 Pet. 3, 9.
 χωρίζειν
 Mat. 19, 6. ἀνθρώπος μὴ χωριζέτω
 (Mar. 10, 9)
 Act. 1, 4; 18, 1. 2.
 Rom. 8, 35. 39. τίς ἡμᾶς χωρίσει
 ἀπὸ etc.
 1 Cor. 7, 10. γυναῖκα ἀπὸ ἀνδρὸς χω-
 ρισθῆναι etc.
 Philem. 15. Heb. 7, 26.
 χωρεῖν
 Mat. 26, 36 (Mar. 14, 32). Joh. 4, 5.
 Act. 1, 18. 19; 4, 34; 5, 3, 8; 28, 7.
 *χωρίς
 Joh. 15, 5 χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθαι
 Rom. 3, 21. χωρὶς νόμου (cf. 28; 4,
 6; 7, 8. 9) (Jac. 2, 18. 20. 26)
 Eph. 2, 12. ἦτε χωρὶς Χριστοῦ
 Heb. 4, 15. πεπειρασμένον - χωρὶς
 ἀμαρτίας (cf. 9, 28)
 7, 20. οὐ χωρὶς ὀρκωμοσίας
 9, 7. οὐ χ. αἵματος (cf. 18, 22)
 10, 28. χ. οἰκτιρῶν - ἀποθν.
 11, 6. χ. διὰ πλοῦτος ἀδύνατον
 12, 8. εἰ δὲ χ. ἔστι παιδείας
 Χῶρος Act. 27, 12.

ψ.

ψάλλειν
 Rom. 15, 9. 1 Cor. 14, 15. Eph. 5, 19.
 Jac. 5, 13.

ψαλμός Luc. 20, 42. Act. 1, 20 (cf.
 Luc. 24, 44. Act. 13, 33). 1 Cor.
 14, 26. Eph. 5, 19 (Col. 3, 16).

ψευδᾶδες λφος

2 Cor. 11, 28. Gal. 2, 4.

ψευδ απόστολος 2 Cor. 11, 18.

ψεύδεσθαι

Mat. 5, 11. καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι

Act. 5, 3. ψεύσασθαι σε τὸ Πνεῦμα

- 4. οὐκ ἐπείσω ἀνθρώπους

Rom. 9, 1 (cf. 2 Cor. 11, 31. Gal. 1, 20. 1 Tim. 3, 7)

Col. 3, 9. μὴ ψεύδ. εἰς ἀλλήλους

Heb. 6, 18. ἀδύνατον ψεύσασθαι θ.

Jac. 3, 14. μὴ - ψεύδεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας

1Joh. 1, 6. ψευδόμεθα, καὶ οὐ ποι-
οῦμεν τὴν ἀλήθειαν

Apoc. 3, 9. οὐκ εἰσιν, ἀλλὰ ψεύδονται

ψευδῆς Act. 6, 13. Apoc. 2, 2; 21, 8.

ψευδο διδάσκαλος 2 Pet. 2, 1.

ψευδολόγος 1 Tim. 4, 2.

ψευδομάρτυρ

Mat. 26, 60. 1 Cor. 15, 15.

ψευδομαρτυρεῖν

Mat. 19, 18 (Mar. 10, 19. Luc. 18, 20.

Rom. 13, 9). Mar. 14, 56. 57.

ψευδομαρτυρία

Mat. 15, 19; 26, 59.

ψευδοπροφήτης

Mat. 7, 15. ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν

24, 11. πολλοὶ ψευδ. ἐγερθή-
σονται (Mar. 13, 22) (cf.

Mat 24, 24) Luc. 6, 26.

Act. 13, 6.

2Pet. 2, 1. ψευδοπροφήται ἐν τ. λαῷ

1Joh. 4, 1. πολλοὶ ψευδ. ἐξεληλύθα-
σιν εἰς τὸν κόσμον

Apoc. 16, 13; 19, 20; 20, 10.

ψεύδος

Joh. 8, 44. ὅταν λαλῇ τὸ ψεύδος

Rom. 1, 25. μετέλλαξαν τὴν ἀλήθει-
αν τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ψ.

Eph. 4, 25. ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος

2Th. 2, 9. σημείοις καὶ τέρασι ψ.

- 11. πιστεῦσαι αὐτοὺς τῷ ψ.

1Joh. 2, 21. πᾶν ψεῦδος ἐκ τῆς ἀλη-
θείας οὐκ ἔστι

- 27. τὸ χρίσμα - οὐκ ἔστι ψ

Apoc. 14, 5; 21, 27; 22, 15.

ψευδόχριστος

Mat. 24, 24 (Mar. 13, 22).

ψευδώνυμος 1 Tim. 6, 20.

ψεύσμα Rom. 3, 7.

ψεύστης

Joh. 8, 44. ψεύστης ἔστι καὶ ὁ πα-
τήρ αὐτοῦ

- 55. ἴσμεν. ὁμοιοσύμ. ψεύστης

Rom. 3, 4. πᾶς δὲ ἄνθρωπος ψεύσ.

1Tim. 1, 10. πόρνοις - ψεύσταις, ἐπι-
δόχοις καὶ εἰ τι ἕτερον

Tit. 1, 12. „Κρήτες αἰεὶ ψεύσται“

1Joh. 1, 10. ψεύστην ποιοῦμεν αὐτόν

2, 4. ψ. ἔστι, καὶ ἐν τούτῳ

- 22. τίς ἐστὶν ὁ ψεύστης εἰ
μὴ ὁ ἀρνούμενος

4, 20. εἰάν τις εἴπῃ - ψ. ἔστιν

5, 10. ὁ μὴ πιστεύων τῷ Θεῷ
ψεύστην πεποίηκεν αὐτ.

ψηλαφῆν

Luc. 24, 39. Act. 17, 27. Heb. 12, 18.

1 Joh. 1, 1.

ψηφίσειν Luc. 14, 28. Apoc. 13, 18.

ψηφός Act. 26, 10. Apoc. 2, 17.

ψιθυρισμός 2 Cor. 12, 20.

ψιθυριστής Rom. 1, 30.

ψιχίον

Mat. 15, 27 (Mar. 7, 28). Luc. 16, 21.

ψύχεσθαι Mat. 24, 12.

ψυχή

Mat. 2, 20. ζητούντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου

6, 25. μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν etc. (Luc. 12, 22. 23)

10, 28. τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δύναμ. ἀποκτείναι

- 39. ὁ εὐρών τὴν ψυχὴν αὐτοῦ etc. (Luc. 9, 24. Joh. 12, 25)

11, 29. ἀνάπαιυσιν τ. ψυχαῖς ὑμ.

12, 18. „εἰς ὃν εὐδόκησεν ἡ ψυχὴ μου“

16, 26. τὴν δὲ ψ. αὐτοῦ ζημιώθη etc. (cf. Mar. 8, 35. 36. 37)

20, 28. δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν (Luc. 10, 45)

22, 37. ἀγαπήσεις - ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου (Mar. 12, 30. 33. cf. Luc. 10, 27)

26, 38. περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχὴ μου (Mar. 14, 34)

Mar. 3, 4. ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀποκτείναι (Luc. 6, 9)

Luc. 1, 46. μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον

2, 35. σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διαλεύσεται ῥομφαία

[9, 56. οὐκ ἤλθε ψυχὰς ἀνθρώπων ἀπολέσαι]

12, 19. ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου· ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ

- 20. τὴν ψ. σου ἀπαιτοῦσιν

14, 26. μισεῖ . . τὴν ἑαυτοῦ ψ.

17, 33. ζητήσῃ τὴν ψ. αὐτ. σῶσαι

21, 19. τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν

Joh. 10, 11. τὴν ψυχὴν αὐτοῦ εἰθρύνει ὑπὲρ (10, 15. 17) (cf. 15, 13. 1 Joh. 3, 16)

- 24. ἕως πότε τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἰρεῖς;

12, 27. νῦν ἡ ψ. μου τετάραιται

13, 37. τὴν ψυχὴν μου ὑπὲρ σοῦ θήσω (cf. 38)

Act. 2, 27. „οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψ. μου εἰς ᾧδον“ (cf. 31)

- 41 (ψυχὰς ὡσεὶ τρισχ.) (cf. 7, 14; 27, 87. 1 Pet. 3, 20).

- 43; 3, 28.

4, 32. τοῦ δὲ πλῆθους . . ἦν ἡ καρδία καὶ ἡ ψυχὴ μία

14, 2. ἐκύκλωσαν τὰς ψυχὰς τῶν ἐθνῶν κατὰ τῶν

- 22. ἐπιστηρίζοντες τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν

15, 24. ἀνασκευάζοντες τὰς ψ. ὑμ.

- 26. παραδεδωκ. τὰς ψ. αὐτῶν

20, 10. ἡ γὰρ ψ. αὐτοῦ ἐν αὐτῷ

- 24. οὐδὲ ἔχω τὴν ψυχὴν μου

27, 10. πολλῆς ζημίας . . τῶν ψ.

Rom. 2, 9. στενοχωρία ἐπὶ πᾶσαν ψ.

11, 3. „ζητοῦσι τὴν ψ. μου“

13, 1. πᾶσα ψ. ἔξουσα. ὑπερεχ.

16, 4. οἵτινες ὑπὲρ τῆς ψ. μου τ.

1Cor. 15, 45. ἐγένετο - Ἀδάμ εἰς ψυχὴν

2Cor. 1, 23; 12, 15.

Eph. 6, 6. ποιοῦντες - ἐκ ψυχῆς (cf. Col. 3, 23)

Phil. 1, 27. μὲ ψ. συναθροῦντες

2, 30. παραβουλευσάμεν. τῇ ψ.

1Th. 2, 8. καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς

5, 23. ὑμῶν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψ.

Heb. 4, 12. ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς τε

6, 19. ὡς ἀγχορὰν ἐχομεν τῆς ψ.

Heb. 10, 38. „οὐκ εὐδοκαί ἡ ψ. μου“
 - 39. εἰς περιποίησιν ψυχῆς
 12, 3. ταῖς ψ. ὑμῶν ἐκλυόμενοι
 13, 17. ἀγρυπν. ὑπὲρ τῶν ψ. ὑμ.
 Jac. 1, 21. θυν. σῶσαι τὰς ψ. ὑμῶν
 5, 20. σώσει ψυχὴν ἐκ θανάτου
 1 Pet. 1, 9. κομίζ. - σωτηρίαν ψυχῶν
 - 22. τὰς ψ. ὑμῶν ἡγνικότες
 2, 11. στρατεύονται κατὰ τῆς ψ.
 - 25. ἐπίσκοπον τῶν ψ. ὑμῶν
 4, 19. παρατίθεται τὰς ψ.
 2 Pet. 2, 8. ψ. δικαίαν - ἐβασάνιζεν
 - 14. δελεάζοντες ψ. ἀστηρ.
 3 Joh. 2. εὐδοῦται σου ἡ ψυχὴ

Apoc. 6, 9 (cf. 20, 4); 8, 9.
 12, 11 οὐκ ἠγάπησαν τὴν ψ.
 16, 3; 18, 13. 14
 ψυχικός
 1 Cor. 2, 14 (ἀνθρώπος); 15, 44. 46
 (σῶμα). Jac. 3, 15 (ἡ σοφία).
 Jud. 19.
 ψυχός
 Joh. 18, 18. Act. 18, 2. 2 Cor. 11, 27.
 ψυχρός Mat. 10, 42. Apoc. 3, 15. 16.
 ψωμίσειν
 Rom. 12, 20. 1 Cor. 13, 3.
 ψωμίον Joh. 13, 26; 27, 30.
 ψῶχειν Luc. 6, 1.

Ω.

Ω Apoc. 1, 8. ἐγὼ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ
 Ω (11; 21, 6; 22, 13)
 Ωβήθ Mat. 1, 5. Luc. 3, 32.
 ὦδ ἡ
 Eph. 5, 19 (Col. 3, 16). Apoc. 5, 9;
 14, 3; 15, 3.
 ὦδιν Mat. 24, 8. (Mar. 13, 8). Act.
 2, 24. 1 Th. 5, 3.
 ὦδιν Gal. 4, 19. 27. Apoc. 12, 2.
 ὦμος Mat. 23, 4. Luc. 15, 5.
 ὦνισθαι Act. 7, 16.
 ὦόν Luc. 11, 12.
 * ὦρα
 Mat. 8, 13. ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ (cf. 9,
 22; 10, 19; 15, 28; 17, 13;
 18, 1; 26, 55. Mar. 13, 11.
 Luc. 7, 21; 10, 21; 12, 12
 [13, 31]; 20, 19; 24, 33.
 Joh. 4, 53; 19, 27)

Mat. 14, 15. καὶ ἡ ὥρα ἦδη παρήλθεν
 (cf. Mar. 6, 35. ὦ. πολλή)
 24, 36. περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκεί-
 νης καὶ ὥρας οὐδ. οἶδεν
 (Mar. 13, 32) (24, 42. 44. 50;
 25, 13. Luc. 12, 39. 40. 46)
 26, 40. μίαν ὥραν γρηγορήσαι
 (Mar. 14, 37)
 - 45. ἡγγικεν ἡ ὥρα (cf. Mar.
 14, 41)
 27, 45. 46. ἀπὸ δὲ ἔκτης ὥρας
 σκοτός etc. (Mar. 15, 33.
 34. Luc. 23, 44)
 Mar. 11, 11. ὀψίας ἦδη οὐσης τῆς ὥ.
 14, 35. παρήλθῃ ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὥ.
 15, 25. ἦν δὲ ὥ. τρίτη, κ. ἱσταίρ.
 Luc. 1, 10; 2, 38; 14, 17; 22, 14. 59.
 Joh. 1, 40. ὥρα ἦν ὥς δεκάτη (cf.
 4, 6; 19, 14)

Joh. 2, 4. οὐπω ἦκει ἡ ᾠρα μου
 4, 21. ἔρχεται ᾠρα, ὅτε... πρὸς-
 κυνήσετε (23; 5, 25. ἔρχ.
 κ. νῦν ἵσταιν. 28; 16, 2. 25)
 - 52. ἐπύθαστο... τ. ᾠ., ἐν ἡ etc.
 5, 35. ἀγαλλιασθῆναι πρὸς ᾠρ.
 7, 30. οὐπω ἐληλύθει ἡ ᾠ. αὐτ.
 (8, 20)
 11, 9. οὐχὶ δὴ δὲκά εἰσιν ᾠραι
 τῆς ἡμέρας;
 12, 23. ἐλήλυθεν ἡ ᾠρα, ἵνα
 δοξασθῇ
 - 27. σῶσόν με ἐκ τῆς ᾠ. ταύτ.
 13, 1. ὅτι ἐλήλυθεν αὐτοῦ ἡ ᾠ.
 - 4. ὅταν ἔλθῃ ἡ ᾠρα
 - 31. ὅτι ἦλθεν ἡ ᾠρα αὐτῆς
 - 32. ἔρχεται ᾠρα κ. νῦν ἐλήλ.
 17, 1. Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ᾠρα
 Act. 2, 15; 3, 1 (τῆς προσευχ.); 5, 7;
 10, 3. 9. 30; 16, 18. 33; 19, 34;
 22, 13; 23, 23.
 Rom. 13, 11. ᾠ. ἡμᾶς ἡδὴ ἐξ ὕπνου ἐγ.
 1Cor. 4, 11. ἄχρι τῆς ἄραις ᾠρας
 15, 30. κινδυνεύομεν πᾶσαν ᾠρ.
 2Cor. 7, 8. εἰ κ. πρὸς ᾠ. ἐλύπησεν ὑμ.
 Gal. 2, 5. οἷς οὐδὲ πρὸς ᾠ. εἰξάμεν
 1Th. 2, 17. ἀπορφανισθίντες - πρὸς
 καιρόν ᾠρας

Philem. 15. ἐχωρίσθῃ πρὸς ᾠραν
 1Joh. 2, 18. παιδίᾳ, ἐσχάτῃ ᾠ. ἰστίᾳ
 Apoc. 3, 3. μὴ γυνῆς πόλιν ᾠραν ἡζῶ
 - 10. ἐκ τῆς ᾠ. τοῦ πειρασμοῦ
 9, 15. ἡτοιμασμένοι εἰς τὴν ᾠρ.
 11, 13. ἐν ἐκείνῃ τῇ ᾠρᾳ ἐγίνετο
 14, 7. ἦλθεν ἡ ᾠ. τῆς κρίσεως
 (18, 10)
 - 15. ἦλθεν ἡ ᾠρα τοῦ θρασυαί
 17, 12; 18, 16 (19).

ᾠρατος

Mat. 23, 27. Act. 3, 2. 10. Rom. 10, 15.
 ᾠρ ὕψομαι 1 Pet. 5, 8.

ᾠρη Rom. 9, 25.

ᾠτλον

Mat. 26, 51 (Mar. 14, 47. Luc. 22, 51.
 Joh. 18, 10. 26)

ᾠφέλεια Rom. 3, 1. Jud. 16.

ᾠφέλεια + ᾠφέλεια + ᾠφέλεια
 † Mat. 15, 5 (Mar. 7, 11); † 16, 26
 (Mar. 8, 36. Luc. 9, 25); 27, 24.
 † Mar. 5, 26.

Joh. 6, 63 (ἡ σὰρξ οὐκ ᾠφέλεια οὐ-
 δέν); 12, 19.

Rom. 2, 25. 1 Cor. 13, 3; 14, 6. Gal.
 5, 2. Heb. 4, 2; † 13, 9.

ᾠφέλιμος

1 Tim. 4, 8. 2 Tim. 3, 16. Tit. 3, 8.

SCHMOLLER, Otto
Handconcordanz zum
griechischen N. T.

511
S357ha
1869

